

Tabagle, die, tobakarnica, kavarnica
 Tabak, der, (Herba nicotiana), tobak oder wie in and. (lav. M. tabak, im Serb. u. Kroat. die Pflanze, so wie Rauchtabak, duhan (auch arab.) oder duvan, während für Schnupftabak (neben duhan od nosa) das türk. burmut gebraucht wird, im Poln. Rauchtabak, tyton (türk.); den Tabak bauen, tobak saditi; den Tabak reiben, tobak meti; Tabak rauchen, tabak piiti, kaditi; (sich) mit Tabak versehen, n. Vuk duhaniti (se); Schnupftabak, tabak za nos.
 Tabakbau, der, sajenje, ravnanje tabaka.
 Tabakbenzel, der, mošnja, meh za tobak.
 Tabakblase, die, mehur za tobak.
 Tabakblatt, das, pero tobakovo.
 Tabakblüthe, f. Tabakblüthe.
 Tabakdampf, der, puh tobakov.
 Tabakdose, die, tobačnica, škallica za tobak, tobakérka (russ. u. poln.).
 Tabakeln, v. n., dišati po tobaku.
 Tabakerie, die, pridelok tobaka.
 Tabakfabrik, die, fabrika za tobak, tobakarnia f.
 Tabakfeld, das, polje, na kterem raste tobak ali duhan, nach der Grute, duhanišoe (Vuk).
 Tabakgefälle, pl., dohodki od tobaka.
 Tabakhandel, der, kupčija s tobakom.
 Tabakhändler, der, kdor kupčuje s tobakom, tobakar (mehr: Tabakraucher), duhanar.
 Tabakkräuter, f. Tabak(h)ändler.
 Tabakland, das, tobakova dežela, (kjer raste tobak).
 Tabakler, der, tobakar.
 Tabakmonopol, das, samoprodaja tobaka.
 Tabakmühle, die, mlin, kjer se melje tobak za nos.
 Tabaköl, das, tobakovo olje.
 Tabakpfeifen, das, zavitek tobaka.
 Tabakpfeife, f. Pfeife.
 Tabakpflanze, die, tobak, duhan.
 Tabakpflanzler, der, kdor sadi tobak.
 Tabakrauch, der, dim od tobaka.
 Tabakrauchen, das, pitje, kajenje tobaka; das Tabakrauchen ist verboten, prepovedano je tobak piiti (nach Gutschm. tobakati).
 Tabakraucher, der, tobakar, tobakaó (M.), tobakaveo (Gutschm.).
 Tabakrolle, die, zvitok, klobasa tobakova.
 Tabaksaft, der, tobakov sok.
 Tabakschiff, das, (ladija) duhanica (Vuk).
 Tabaksnupfer, der, snofavec.
 Tabakspinnen, das, predenje, vitje tobaka.
 Tabakstampfmühle, die, stoppe za tobak.
 Tabakstopfer, der, bezalo.
 Tabakstube, die, soba, kjer se smo kaditi.
 Tabaktrafik, die, tobakarnica, prodajavnica tobaka.

Tabaktraffikant, der, tobakar, prodajavec tobaka.
 Tabakverleger, der, založnik tobaka.
 Tabakverschleiß, Tabakverschleißer, f. Tabaktraffik u. f.
 Tabaktiere, f. Tabakdose.
 Tabellarisch, adj., tablični, tabelarni, po (v) razkazku.
 Tabelle, die, tablica, tabela, razkazek, kazalo.
 Tabernakel, das, bei den Katholiken, etwa sveto hranišoe, hranišoe, tabernakelj.
 Taberne, f. Schenke.
 Taberner, Tabernerrecht, f. Schenker, Schenkerrecht.
 Table, f., miza, table d'hôte, skypna miza.
 Tablicau, das, mal, malarija, podoba, pre-gled.
 Tabouret, das, stol brez naslonla.
 Tabular, in Bsgg., zemljišno — knjižni, v gruntlich bukvah vpisan.
 Tabulargesetz, das, prošnja za vpis v gruntne bukve ali tudi za izbris kakiga vpisa.
 Tabulargläubiger, der, (v gruntlich bukvah) vpisani opnik.
 Tabularmäßig, adj., vpislich.
 Tabularverhältnisse, pl., zemljišno-knjižne, vpisne razmóřja.
 Tabulat, das, diljo.
 Tabulatur, die, tabulatura.
 Tabulett, das, krošnja, omara kramarska.
 Tabulettkrämer, der, (col-porteur), krošnar; f. Hausierer.
 Tabulieren, pl., konjski sejmi na Raskem.
 Tace, molči.
 Tachygraph, der, hitropiseo, naglopiseo.
 Tachygraphie, die, hitro, urno pisanje.
 Tachygraphion, das, urnonetnik f.
 Tactlo, molde.
 Tactkraut, f. Flachseide.
 Tact, der, takt (in allen slav. Wörterb.), udar, mal, mera; den Tact schlagen, takt dajati; nach dem Tacte spielen, gosti po taktu; Tact halten, takt deržati; aus dem Tact bringen, fig. zmesi, zmošati koga; ganzer Tact, vch takt, halber Tact, pol takta, poln. mali takt.
 Tactfess, adj., terden v taktu, močan, izurjen v čem, doma.
 Tactführer, der, kdor takt dajet ali bijet.
 Tactik, die, taktik; f. a. Kriegskunst.
 Tactiker, der, taktik(ar).
 Tactisch, adj., taktiöen.
 Tactmäßig, adj., po taktu.
 Tactmesser, der, oasomór f., taktomér f.
 Tactschlag, der, udar takta.
 Tactschläger, f. Tactführer.
 Tactstich, der, taktna čerta.
 Tabel, der, die Handlung des Tabelus, grajanje, graja, ocitanje pogreškov ali po-

manjklivost; das Tabelhafte, grajek (V.); Fehler, napaka, pogrešek, hiba, pomanjklivost; er hat diesen Tabel, nach Gutschm. ma to zamero; Tafel, madež, lisa, skruna (für skverna); f. a. Nilge; böhm. und poln. vada.
 Tabelbar, adj., očitlich, kar se da grajati.
 Tabelbuch, das, černe bukve.
 Tafelbei, die, vedno grajanje.
 Tafeler, f. Tafel.
 Tafelfleder, der, madež kako reöi.
 Tafelfrei, adj., broz pogreška ali madeža, brez pomanjklivost, brez graje, brez hibe, popolnoma, čemur nihoe ne ve hibe.
 Tafelgott, der, Mom(us).
 Tafelhaft, adj., grajlich, kar se more grajati.
 Tafellos, f. Tafelfrei.
 Tafellosigkeit, die, brezmadežnost, popolnost.
 Tafellust, f. Tafelucht.
 Tafeln, v. a., grajati, ohirati kaj, hibati, v nič devati kaj, pogreške ali hibe ocitati čemu, reöi, da ni prav; serb. koriti, kudití, hultiti, prigovarati (Semant mittelbar Vorwürfe machen), nach Gutschm. gadingi (Gefel gegen etwas machen).
 Tafeln, das, grajanje.
 Tafelnswerth, adj., graje vreden.
 Tafelrede, die, grajavne besede.
 Tafelucht, die, grajavnost, nagujenje k grajanju.
 Tafelständig, adj., kdor rad vse graja, grajavsk, grajlich, grajaven.
 Tafelwerth, adj., grajo vreden.
 Tädigen, v. a., miriti.
 Tädler, der, grajavec, grajaó, očitavec, očitliche; russ. hultitel, bei Gutschm. gadnik.
 Tädlerin, die, grajavka.
 Tafel, die, im weitesten Verstande, tabla *, dim. tablica (besonders zum Schreiben), nach dem Russ. deska (Brett), list (Blatt); eine Glasaftel, sipa*; plošea, ploša; bei den Venezianern, sat, satovje; Tabelle, tablica, razkazek, razkazni list; ein Tisch, miza (okoli ktere sedi gospoda); die Tafel decken, mizo pogerniti, pogrinjati, nach Gutschm. prestretti; f. Dedeu; die Gäste an derselben, (collect.) omizje; die mit Speisen bedeckte Tafel, obed, khallo; zur Tafel gehen, jesti, k jedi iti; nach zur Tafel setzen, k jedi sestí, (za mizo); nach der Tafel, po jedi, po kosilu; Tafel halten, jesti, pri jedi biti; eine Gesellschaft dabei haben, gostovati; offene Tafel halten, nito jesti, da vsak lahko gleda; freie Tafel halten, zastoj mizo dajati, gostno mizo imeti; Mittagstafel, kosilo, eig. južina; Abendstafel, večerja; es ist heute große Tafel, danas jo pojedina, danas so gostje, danas gestujejo; Semanten zur Tafel ziehen, koga k (cesarski, dvorni) mizi povabiti; die Tafel bei Semanten haben, pri kom hrano, kosilo imeti; die Tafel aufheben, vstati od jedi, od mize; eine gute Tafel führen, dobro hrano imeti; zum Tafeln, podnica (Gutschm.); in Tafeln schneiden,

razrezati na plošea, ploše; vor die Tafel fordern, pred sodnika, pred sodbo pokli-oati; Banaltafel, banski stol; Abctafel, abcednica; f. a. Terrasse.
 Tafelapfel, der, jabelko za na mizo, gosposko.
 Tafelaussatz, der, namizjo f.
 Tafelbier, das, namizno pivo; ein leichtes Bier, patoko.
 Tafelbirn, die, hruška za na mizo, gosposka.
 Tafelbrot, das, beli krah.
 Tafelbeder, der, pogrinjavec; als Würde, miznik, stolnik.
 Tafelbei, f. Tafelwert.
 Tafelbüch, adj., zmožen, biti povabljien k cesarski mizi.
 Tafelisch, die, namizna riba.
 Tafelförmig, f. Tabellarisch.
 Tafelfreude, die, veselje, ki ga dajejo gostije.
 Tafelgelder, pl., gostnina, obednina, mizni dnarji.
 Tafelgemach, das, obednica (soba).
 Tafelgerath, das, mizna oprava, vse namizje ali pomizje.
 Tafelglas, das, sipa, sipo pl.
 Tafelgrund, f. Grundlinie.
 Tafelgut, das, mizno posestro (ki daje mizne prihodke).
 Tafelkerze, die, Tafellicht, das, mizna sveca, sveca, laó za mizo, na mizi.
 Tafelkugel, f. Billardkugel.
 Tafellaken, f. Tafeltuch.
 Tafelland, das, dežela, ki se po odstavkih ali praglich zoiznje.
 Tafellicht, f. Tafelkerze.
 Tafellied, das, pesom pri obedu pota.
 Tafelmusik, die, muzika pri jedi.
 Tafeln, v. n., gostiti se, pirovati, pri obedu biti, obedovati; v. a., bei den Färbern, odcediti, odoejati.
 Tafeln, v. a., nach Gutschm. tablati u. podnjati, z deskami, s podnjoami obiti, objati.
 Tafelobst, das, sadjo (zlahtno, gosposko) za na mizo.
 Tafelöl, das, zabelno olje, mizno olje, olje za jedi, za mizo.
 Tafelrunde, die, omizje, (okoli okrogle mizo).
 Tafelschneiter, der, škrilnik, škril za tablico.
 Tafelschneider, der, kdor tablice kroji; bei den Schneidern, derjenige, der nach Absterben eines Meisters zuschneidet, podmojster krajaški.
 Tafelservice, das, mizna oprava, posodje, pomizje.
 Tafelstein, der, plošnati demant; ein gewöhnl. Stein der Forst, plojka (Vuk).
 Tafelstube, f. Speisezimmer.
 Tafeltuch, das, pert, in St. krušnica.
 Tafeluhr, f. Stduhr.
 Tafelung, die, tablanje.
 Tafelwein, der, namizno vino, vino pri kosila pito.

Tafelwert, das, oboj z deskami, s podnicami; (bei *Guts.* persnico, auch bei *Maßur*.)

Tafelzeug, das, s. Tafelgeräth.

Tafelzimmer, das, s. Speisezimmer.

Täffeln, s. Brillen.

Taffel, ber, tafel, ober tofant, *russ.* tafta, *poln.* kitajka, bei *Guts.* a. kamuka (?).

Täffelapfel, ber, tofelj.

Taffelband, das, tafetni trak.

Taffeten, *adj.*, tafetni, tafetni.

Taffelweber, ber, tafetar, tafstar.

Tag, ber, dan, den; ber Tag bricht an, dan poka, se dela, (se je napočil); s. a. **Umbrechen**; mit andbrechendem Tage, ob svita, ob zorn; vor Tage, pred zoram, svitam, pred doom; es wird Tag, dani se; eines Tages, nekda; in den Tag hinein schlafen, do beliga dne spati, spati, de mu solnce pod odejo gleda (V.); in den Tag hinein, tje v en dan, brez skerbi, brez glave, (v eno ven), ne vprašati za jutri, ne gledati na zadnje kolesa; es liegt am Tage, na (belem) dnevn, oitno ali oitno je, vsem znano jo; etwas an den Tag legen, kaj na dan dati, pokazati, kazati, odkriti, razodeli, razodevati, *serb.* očitovati; an den Tag bringen, na dan, na svetlo pripraviti kaj; an den Tag kommen, priti na dan, odkriti se, zvediti se; *serb.* doći na vidjelo; nächster Tage, te dni, kmali; am Tage, po dnevu; den ganzen Tag, ves dan; den ganzen lieben Tag, ves božji dan; ber jüngste Tag, soduji dan; (*mont.*), zu Tage, na verh zemljo, površje zemlje; Erz zu Tage fördern, rudo iz jama na verh, na dan spravljati; (ber heutige, ber gestrige Tag, *böhm.* dnešek, večerejšek); das ist wie Tag und Nacht, to je kakor noč in dan (t. j. velik razloček); des Tages nur ein Mahl u. s. f., lo, samo enkrat na dan; von Tage zu Tage, dan na dan, od dne do dne; Tag für Tag, dan za dnem, vsak dan; Tages vorher, prejānji dan, prej ta dan; Tages hernach, drugi dan; müßige Tage haben, prazne dni imeti (V.); morgen des Tages, am morgenden Tage, jutrisnji dan, jutri; Tag und Nacht, noč in dan; ein Kleid auf alle Tage, vsednje, vsakdanje, oblačilo, hodno oblačilo; ein Werk zu Tage fördern, dati bukve na svetlo; in acht, vor acht Tagen, za en teden, v osemh dneih, öcz en teden, pred enim tednam; heute vor acht Tagen, danes osem dni; in vierzehn Tagen, v štirinajstih dneih: Jahr und Tag, let in dan; einen Tag, (Tagfakung) halten, vor Gericht, dan imeti; Veranmahlung, zbor; Reichstag, Landtag, derzavni, jeznelni zbor; einen Tag beschleiden, bestimmen, dan postavili, dati, odločiti; sich einen guten Tag machen, ugoditi si, veselico napraviti si; einen Tag um den andern, vsaki drugi dan; es ist schon hoch am Tag, velik dan je že, solnce je že visoko; guten Tag, dober (auch bestimmt: dobri) dan; ber Tag neigt sich, pod (na) večer gre; ber Tag nimmt

ab, s. Abnehmen; in seinen besten Tagen, v najlepši dobi, v najboljših letih; ber natürliche Tag, naturali dan, dan in no noč; mit Jahr und Tag bezeichnen, pristaviti leto in dan na pismo; die Tage der Zukunft, prihodnji dnevi, prihodnost; seine Tage beschließen, doziveti svoj čas, omreti; lichter Tag, s. Augentrost (Pflanze); meine Tage, b. i. Lebenszeit, moj živ dan, vse svoje zive dni; in meinen alten Tagen, na moje (svoje) stare dni, *böhm.* na moje stare kolena; in meinen jungen Tagen, v mojih (svojih) mladih dneih, letih; heut zu Tage, heutiges Tages, dan današnji; den Tag erleben, durchleben, zubringen, Rafttag halten, über Tag wo bleiben, sich aufhalten, nach V. danovati (auch bei *Vuk* neben daniti); Tag, Tages, Tages, in den Folgen, dneveni, — eniga dne, po dnevu, podnevni.

Tagamt, das, sveta maša po dnovu.

Tagarbeit, **Tagarbeit**, die, dnevno delo, podnevno delo, vsakdanje opravilo; **Tagewerk**, delo eniga dne, en dan.

Tagarbeiter, ber, dninar, nadničar (*Vuk*), in St. derao.

Tagbericht, ber, dnevno, vsakdanje nazzanilo ali poročilo.

Tagblatt, das, dnevnik, dnevni list ali časnik.

Tagblind, *adj.*, po dnevu slep (kakor sova).

Tagblindheit, die, podnevna slepota.

Tagblume, die, rumena maselnioa.

Tagbedarf, ber, obrok dnevni.

Tagbogen, ber, dnevni oblok, dnevna pola (papija).

Tagebuch, das, dnevnik (*Guts.* a. *poln.* u. *russ.*), dnevni zapiski, roknvo bukve.

Tagedieb, ber, postopač, ki Boga dneve krade ali dangubi (dangubiti, *serb.* Zeit verlieren; dangaba, Beitverlust), nemarajak, lenuh, prepeljuh (*Guts.*).

Tagedieben, v. n., postopati, dangubiti (*serb.*).

Tagedienst, ber, vsakdanje, dnevno opravilo, dnevna služba.

Tagerde, die, poverhna perst; s. **Damm-erde**.

Tagertz, das, ruda pri verhu lczēja, poveršnica f.

Tagefahrt, die, dan (pravdni, postavljen).

Tagefahrten, s. **Vorladen**.

Tagefalter, ber, dnevni metalj.

Tagefrist, die, Termin, dan, rak, brišt *.

Tagefrohne, die, (podnevna) tlaka.

Tagefutter, das, obrok pice.

Tagegang, ber, žila pri verhu.

Tagegarn, das, mreže po dnovu nastavljene škerjancam.

Taggebäude, das, oimper *; s. **Dachstuhl**.

Tagegelb, s. **Diät**.

Tagelohle, die, priveršno oglje.

Tagelreis, ber, dnevni krog ali kolobar.

Tägel, ber, stenz.

Tagel, s. **Brillg.**

Tagelang, *adv.*, cele dni (terpeč).

Tagelistung, die, (in der Schweiz), dezelnizbar.

Tagelustige, die, dnevno svetilo.

Tageln, v. a., tepavhati (V.).

Tageloch, das, naddverna linica.

Tagelohn, ber, nach V. dnina (im *Serb.* Morgen Landes), nach *Guts.* mezda und najemščina, najemšina, im *Serb.* nadnica.

Tagelöhner, ber, dnevni težak ali delavec, nadničar, (*serb.* wo auch nadništii, Tagelöhner sein beudet), dninar, najemnik (**Wietling**).

Tagelöhnerarbeit, die, nadničarsko delo.

Tagelöhnerbrod, das, kruh za delavoe, nadničarje.

Tagelöhnerdienst, ber, opravilo nadničarsko.

Tagelöhnerin, die, delavka, najemnica, nadničarica.

Tagelöhnerin, v. n., nadništii (*Vuk*).

Tagelust, die, (*mont.*), vnanja sapa, ki je poverh zemlje.

Tagemarsch, ber, dan hoda.

Tagemuste, die, kar kdo utegne med dnevnm opravkam.

Tagen, v. i., es taget schon, dani se, dan se dela, svita se že, auch razviditi se, razzvitovati (*Truber*); es sangt an zu tagen in seinem Kopfe, jelo se mu je sveliti, jasnitv v glavi; v. n., sniti, shajati se, zbran biti, v zboru biti, zbor imeti; v. a., (*veralt.*), dan postaviti, odločiti; einen tagen, pakliaciti koga na odločeni dan pred sodbo; s. a. **Bedecken**.

Tagener, s. **Tagelöhner**.

Tagenech, s. **Tagegarn**.

Tagepost, die, dnevna posta.

Tagerechnung, die, dnevna rajtenga.

Tagereichte, s. **Tagebuch**.

Tagereise, die, dan hoda; zwei Tagereisen, dva dni hoda.

Tagerrunde, die, dnevni obhod.

Tagesaubruoh, ber, svit, zor; ihn abwarten, daniti (V.), dneva čakati.

Tagesakung, **Tagakung**, die, dan, in St. urok (*Mursec*); eine beschreiben, dan dati, postaviti, odločiti; bei *Guts.* napovedani, narečeni dan, rok, narok (auch *allst.*).

Tagesbefehl, ber, dnevno povelje.

Tageshacht, ber, saht od verha v rudnik, poveršni saht.

Tageschicht, die, im Bergbaue, podnevno delo.

Tageschichter, ber, im Bergbaue, rudokop, ki dela v jami, ko je verh zemlje dan.

Tageschlaf, ber, spanje po dnevu.

Tageschläfer, ber, polh; kdor po dnevu spi.

Tageschläger, ber, navadni slavček.

Tageschreiber, s. **Diuuist**.

Tageschrist, die, dnevnik, vsakdanji časnik.

Tageschwichte, die, dnevne, vsakdanje dogodbe.

Tageshgott, ber, Apol.

Tageshelle, die, dnevna svetloba.

Tageshoch, das, dnevni jarem, t. j. opravilo vsakdanje.

Tageskurz, ber, dnevná cena.

Tageslänge, die, dolgost dneva, dnevna dolgost, dan.

Tageslicht, das, svetlo, svetloba dneva, podnevna svetloba, dan, bei *Guts.* auch daneo; and Tageslicht bringen, na svetlo, na dan pripraviti, *serb.* in dem Sinne, vidjelo.

Tagesliteratur, die, časniki.

Tagesordnung, die, dnevni red; zur Tagesordnung übergehen, preiti na dnevni red; an der Tagesordnung sein, v navadi, navadno biti; kar se vsak dan dogodi, vidi.

Tagesstrahl, s. **Sonnenstrahl**.

Tageswelle, die, dnevna navada.

Tageszelt, die, dan, dnevni čas.

Tagente, die, podnevna sova.

Tagenvogel, ber, podnovna plioa, podnevnia f.

Tagewähler, ber, babjoveree, ki si dneve izbira za tn ali uno opravilo.

Tagewasser, das, (*mont.*), poveršna voda, poveršnica; vom Regen, dozevnia und vom Schnee, sneznica.

Tageweise, *adv.*, po dnovih, na dni.

Tageweite, s. **Tagerelle**.

Tagewerk, das, dnevno dolo, dnina (V.), delo, kar se konn na dan odmeri, dnevni obrok, dnovna naloga, bei *M.* nadncvek f; als Maß, dan, oral, dnina (*serb.*).

Tagewerken, v. n., nach V. dniniti; s. a. **Tagelöhner**.

Tagewerker, ber, s. **Tagelöhner**.

Tagewerkung, die, (*mont.*), delo verh zemlje.

Tagewurz, die, die nicht weit von der Oberfläche der Erde wächst, verhna, poveršna korenina.

Tageweichen, das, podnevno znamenje.

Tagezeit, s. **Tageszeit**; **Brill**.

Tagezettel, die, dnevnik.

Tagezettel, ber, doevni listek.

Tagezirkel, s. **Tagekreiß**.

Tagezug, ber, poveršna premera.

Tagfahrt, **Tagfalter**, u. s. f., s. **Tagefahrt**, **Tagefalter**.

Tagfish, ber, riba podnevnic.

Taggebäude, das, poveršno poslopje.

Taggelb, das, vsakdanja molitev.

Taggehalt, ber, dnevna plača.

Taggeld, das, s. **Diät**.

Taggeschöpf, das, enodnevnic f.

Taggestirn, das, solnoo.

Taghalter, ber, soldnik (obravnovavni).

Taghell, *adj.*, svitel, ko dan, belodan (*serb.*).

Taghelle, die, svetloba dneva, dnevna.

Tägig, in **Stig**. — dnevni, — danji.

Tägig, s. **Verhänft**.

Taglebens, *adv.*, vse svoje zive dni.

Taglerche, die, die gemeine Lerche, škerjanec navadni.

Taglla, die, Kopfgebl, naglavnic f; **Met-tingtaglla**, otetnina.

Täglich, *adv.*, vsak dan, dan za dnevam; *adj.*, vsakdanji; gewöhnlich, navaden, vsedenj;

Tanzhaus, das, plesavnica.
 Tanzhaus, der, pes. ki zaa plesati.
 Tanzkrankheit, f. Tanzlust.
 Tanzkrankheit, die, božjastni ples, (die Kranken machen wirklich tanzende Bewegungen, und einmal war sie feuchentartig; man verlobte sich zum heil. Vitus und sie soll angehört haben, daher Chorea S. Viti, *Dr. Bl.*)
 Tanzkunst, die, plesarija umetna.
 Tanzkünstler, der, umetni plesavec.
 Tanzlehrer, f. Tanzmeister.
 Tanzlied, das, poskočnica.
 Tanzlust, die, veselje do plesa.
 Tanzlustig, *adj.*, kdor rad pleše.
 Tanzmädchen, f. Tänzerin.
 Tanzmeister, der, plesar, ki uči plesati, učenik plesanja.
 Tanzpaar, das, par.
 Tanzpferd, das, konj, ki zna plesati.
 Tanzplatz, der, plesišče, plesišče ober plesališče, plesališe, nach *V.* sejmišče, sejmise (eig. Jahrmartplatz).
 Tanzsaal, der, plesišče, plesišče, plesavnica.
 Tanzschuh, der, čevlji za ples.
 Tanzschule, die, plesavnica, šola za ples.
 Tanzschüler, der, kdor se uči plesati.
 Tanzstunde, f. Tanzstunde.
 Tanzstunde, die, ura odločena za ples.
 Tanzstunde, die, strast, strastno, nozmerno pozelenje plesa.
 Tanzstündig, *adj.*, strastno nagnen k plesanju, vrag za ples, nor za ples.
 Tanzwuth, die, divja strast do plesanja.
 Tappen, v. n., langsam sein, meckati, počkati.
 Tappet, das, f. Teppich; etwas auf das Tappet bringen, besedo sprožiti, začeti govoriti od česa, s čim na dan priti, oglasiti se s čim, spregovoriti od česa, omeniti kaj, navetovati kaj.
 Tapete, die, zierliche Bekleidung der Wand, nach *V.* opna, (*poln.* opona), *russ.* oboj, tapeta, u. *Gutsm.* prestira, prapoga (? proproga); f. a. Teppich.
 Tapetenagel, der, obojni zebelj.
 Tapetenpapier, das, papir za opae.
 Tapetenwirker, der, opnar (auch Tapetenhändler).
 Tapezerei, die, opno, obitje.
 Tapezieren, v. a., z opnami ali oboji prekleben, ozaljšati, tapezirati, tapetati.
 Tapezierer, der, opnar, prestirnik (*Gutsm.*), tapetar oder tapezirar, *russ.* obojšček (obijač).
 Tapfer, *adj.*, junačk, mošk, jak, serčen, vicesk, korenjašk, hraber oder hraben (mehr *serb.* u. *russ.*); sich tapfer halten, moško derzati se, nositi se; tapfer sein, močno, jako piti, pijančovati, da je kaj.
 Tapferkeit, die, hrabrost, (mehr *russ.* u. *serb.*), jakost, junaštvo, serčnost.
 Tapiserie, f. Tapezerei.
 Tappe, der, f. Tappen.
 Tappe, die, plumpe Hand, taca*.
 Tappeln, v. n., drohneti.
 Tappen, v. n., tavati, hvatati, tipati, šla-

tati po temi, štoklatti, okorno, prijemat kaj; s tresco roko malati; f. a. Zapsen.
 Tappen, der, f. Streich.
 Tappenstein, f. Zuchstein.
 Tappisch, *adj.*, tavast, štoklast, okoron, neroden.
 Tappst, der, tepeco, buteo.
 Tara, die, odbitek na posodo, tara.
 Tarant, der, tarant*.
 Tarantel, die, Spinne, tarantula.
 Tarantelbiss, der, ujed, pik tarantulo.
 Taren, f. Wästen.
 Tarif, Tarif, der, cena, tarifa, (cenovnik +), gev. trifa.
 Tarifiren, v. a., postaviti, odmeriti čemu ceno.
 Tarifmäßig, *adj.*, kakor jo čena, po tarifa.
 Tarifpost, die, členek tarifni, številka tarifna.
 Tariffah, der, tarifni postavek.
 Tariren, v. n. u. a., odločiti čisto težo kako robe, preden se zavije ali obje.
 Tarl, Tarrel, f. Wästel; was läuft da auf dem Tarl?, kako bo sreča nanesla?; der Tarl liegt noch auf dem Tische, reč še ni dognana, določena.
 Tarok, das, tarok.
 Tarodiren, v. n., tarok igrati.
 Tarraf, der, taras (kamon).
 Tartane, die, tarlana (ladjica).
 Tartarus, der, pekcl; f. Unterwelt; Cromor tartari, f. Weinstein.
 Tarische, die, tarča, ščit.
 Tartisse, der, hlinjeno, hinaveo; f. Händler.
 Tartuffel, f. Trüffel.
 Tasche, die, ein Schlag mit der flachen Hand, oder einem flachen Körper, plosk; Manteltasche, klopota, klofuta, berluzga, zausnica, klopovuznica (*M.*); eine Manteltasche geben, klofuta dati, klofniti, klofniti, klofutati, za uh dati, berluzniti, klopovuzniti (*M.*); das an einem Kleidungsstücke festgemachte Behältniß, Sack, gewöhnlich arzet*, in Untertr., *St.*, *kroat.* u. *serb.* žep (a. arab.), *dim.* arzetič, žepič, (ein echt slavischer Ausdruck dafür findet sich in keiner slav. W. vor); das verfertigte Stück derselben, dessen Dessenung oder holder Raum, arzetniao; die bezugliche Art derselben, die an- oder übergehängt zu werden pflegt, torba, *dim.* torbioa, mavha, lavšek (Unt. Kr.), *serb.* tobolac; f. Girrentasche; ein Beutel, mošnja; in die Tasche stecken, v žep djati, vtakniti; er muß die Hand immer in die Tasche stecken, zmiram mora dajati, placovati; halt die Tasche, derzi jezic za zolmi; in der Botanik, f. Hülse; bei den Pferden, f. Stallweule; Pfauenmehorn, rozič, skazoneo (*böhm.*).
 Taschenkrant, das, plošec, kobulioa, nach *Gutsm.* bobulica.
 Taschen, v. n. u. a., božati, ploskljati, tepljati (*V.*).
 Taschen-, in Bsg., mali, nosni, žepni.
 Taschenbeschlag, der, zaklepnica pri mošnji.

Taschenbuch, das, žepna knjiga; f. a. Almanach.
 Taschenbuch, das, Pulstuch, klanica (*V.*), pristrešek.
 Taschendeckel, der, osleo pri žepu.
 Taschendiebst, der, zmikavt, (ki iz žepov krade), žeporez f, *böhm.* taškař (= žepar).
 Taschenformat, das, žepna oblika, žepni format, oblika ročnih, nosnih kvic.
 Taschengeld, das, žepni dnar, dnar, ki ga kdo ima pri sebi ali dobiva za male potrebe.
 Taschengüder, der, Verguette, gledalce (nosno, žepno).
 Taschenkalender, der, mala pratika.
 Taschenlamm, der, žepni glavnik, (ki so s sabo nosi).
 Taschenklappe, die, f. Taschendeckel.
 Taschentraut, das, f. Taschelkraut, Hirtentäschel.
 Taschentuch, der, Seespinne, kratkorepi rak, kratkorepoc +, *serb.* nach *Vuk* rakovnica.
 Taschentresse, f. Taschentraut.
 Taschenlaterne, die, mala, nosna svetilnica.
 Taschenmacher, f. Täschner.
 Taschenmaul, das, gobec, klopotulja, klepotec, klepotavec, širokoustnež; f. a. Köffelente.
 Taschenmesser, das, zaklepnasti nož, zaklepnar, auch brüva, nožičevka; mit einer hölzernen Handhabe, pipee; mit Wein beschlagenes, kostura (*St.*); f. a. Einlegemesser, Messer.
 Taschenpfeffer, der, španjski poper.
 Taschenpuffer, der, mala pištola.
 Taschenspiegel, der, nosno ogledalo ali zercalo.
 Taschenpiel, das, glam, sleparija, oslepna igra, glumarstvo.
 Taschenspieler, der, glumec; f. a. Gaukler; nach dem *Alexl.* rokohitree.
 Taschenspieleret, die, Taschenspielerkunst, f. Gaukelei.
 Taschenspielerin, die, f. Gauklerin.
 Taschenspielerreich, der, Taschenspielerstückchen, das, glumiska (ena, t. j. reč).
 Taschentintensatz, das, mala tintnica (nosno, žepna).
 Taschentuch, f. Sadntuch.
 Taschenuhr, die, žepna ali nosna ura, žepnica.
 Taschenwörterbuch, das, mali slovar ali besednjak (za v žep), žepni slovar.
 Täschlein, das, pobožljaj, rahli udarec; f. a. Tasche, *dim.*
 Täschner, der, mošnjar, torbar, tobolčar.
 Täschnerhandwerk, das, mošnjarija, torbarija, torbarstvo.
 Täscheln, f. Schmeicheln.
 Täsig, f. Still.
 Täuf, der, kup slame v skednu, sprelep (*V.*, Waufe).
 Täufe, die, skudelia, abgef. zdelica, skle-

dioa; f. übr. Schale; Untertasse, nach *Gutsm.* postrez(i)lnica, etwa auch podčasnica f.
 Tassen, v. a., kopičiti, suopje skladati na kop v skednu.
 Tassenförmig, *adj.*, čašast, skledičast.
 Tasser, der, skladac snopja.
 Tast, der, primljaj, dotikljaj; f. Griff, Schlag.
 Tastatur, die, am Clavier, prebiralo, tastatura*, klaviaturna*.
 Tastbar, *adj.*, primljiv, dotakljiv.
 Taste, die, am Clavier, tasta*, *russ.* und *poln.* klavis; f. a. Griffbüttel; Linie, dotionica f.
 Tasten, v. a. u. n., potipati, otipati, tipati, poslatati, šlatati, *serb.* pipati; er geht tastend, slataje tava in gro; tastend bis zu einer Stelle gelangen, pristatati do —; f. a. Antasten, Betasten, Berühren.
 Tasten, das, tipanje, šlatanje.
 Tastenbrett, f. Claviatur.
 Tastenspiel, Tastenwerk, das, klavir.
 Taster, der, tipavec, tipač, slatavec; ein kreumspindeliger Zirkel, nach *V.* šlatnik f; bei den Insekten, tipavnica.
 Tasterin, die, tipavka, šlatavka.
 Tasting, *adv.*, slataje.
 Tassenne, die, dotionica (čerta).
 Tatarisch, *adj.*, tatarsk.
 Tate, der, Vater in der Kindersprache, ata, atej.
 Tütel, die, klepetulja, babšoc klepotavo.
 Tütel, v. n., klepetati; f. a. Schnattern.
 Tütelstet, die, f. Plaudertasche (alte).
 Tattler, der, f. Schwärzer.
 Tattschel, die, eine plumpe Hand, taca*.
 Tattscheln, f. Täscheln.
 Tattviren, v. a., tetovirati, s pikami olepšati kozo.
 Taz, der, dac, doselina.
 Tazbar, der, tacar.
 Taze, die, taca*, *dim.* tačica, nach *Gutsm.* oopata, nach *M.* lopata, prednja noga dererich zival, *serb.* šapa, *böhm.* tlapa, *russ.* u. *poln.* lapa; auf die Taze klopfen, po kerteah dati; ein Schlag, plosk; groba, debela roka, *serb.* ručurina.
 Tazfuß, der, ein plumper Fuß, taoa, *serb.* nozura, nozurina.
 Tazflüßig, *adj.*, debelih, štoklastih nog ali nozar.
 Tau, das, verv, dobela, zlasti kakoršne so rabijo na ladjah; f. a. Seil, *russ.* kanat; aus dem Tause schlagen, rečenčiti se, upirati se, nepokoren biti.
 Taub, *adj.*, глух; ein wenig taub, naglah (*Vuk*); ein Tauber, glüseo, *serb.* gluhak, gluhac; eine Taube, gluha; auf einem Ohre taub, na eno nho глух (ali ne slišati); taub sein, глух biti, ne slišati; taub werden, oglüseti, glubniti (*serb.*); taub machen, oglüseti, glüseti; taube Nüsse, prazni, piškavi orehi; tauben Ohren predigen, bob v steno metati, prazno slamo mlatiti; nach dem *Böhm.* v mlino gosti; taubes Hühnchen, prazno zdenje; taube Kofhen, mertvo oglyo, izgorelo oglye; taube Nessel, mertva

Teigig, *adj.*, testnat, testenat (V.), testen; teigiges Brot, sirov, testenat, testen kruh. **Teigkraxe**, die, stergulja pekarska. **Teigmahl**, das, Krankheit der Käber um das Maul, einem getrockneten Teige ähnlich, lišaj okoli goboa (V.). **Teigrad**, Teigrädchen, das, den Kuchenteig damit abzuschneiden, kolesee, kolce, russ. ržec. **Teigspitze**, die, močnata jed. **Teigtuch**, das, hlebnia (V. u. Gutm.). **Teigwerk**, das, testenina (V. u. Gutm. neben testovje). **Teil**, s. Ziegel. **Teim**, ber, ein eiserner stumpfer Nagel, ber in den Teimstöß eingeschlagen wird, oplenik, svornik. **Teimstöß**, ber, das beim Hinterwagen über der Axt liegende Holz, in welches die Teime eingeschlagen werden, trohje, gen. trohjesa (so wie oje — esa), trahje, zadnje trable, zadnji oplen. **Teint**, ber, polt; weißer Teint, bela polt, koža človeška in njena barva. **Teintüre**, s. Anstrich. **Tektur**, s. Umschlag. **Telegraph**, ber, telegraf*, wörtl. daljnopist. **Telegraphenamnt**, ber, telegrafski ured, telegrafnija †. **Telegraphenschädigung**, die, poškodovanje, poškodba telegrafa. **Telegraphendirection**, die, telegrafsko ravnavstvo. **Telegraphenlinie**, die, telegrafska čerta ali poteza, napeljava. **Telegraphenstation**, die, telegrafska postaja. **Telegraphie**, die, telegrafija, daljnopisje. **Telegraphisch**, *adj.*, telegrafsk, daljnopisen. **Teleskopie**, die, namenoznanstvo †, nauk od cilja vsake reči. **Teleskop**, das, daljnogled, teleskop*; s. übr. Fernrohr. **Teleskopisch**, *adj.*, teleskopen, daljnogleden; teleskopische Sterne, male zvezdice (ki se z golim oćesam ne vidijo). **Tell**, s. Steuer. **Telle**, die, jamica, ki ostaja v pesku ali v öem drugim od lege, nach V. stok (?). **Teller**, ber, gewöhul. taljer (in allen slav. Mundar. aus der Wurzel, nur serb. tanjir), pladenj (ital.), n. V. kroznik †, n. Gutm. okroznik †; hölzerne auch dilljica, taljerček, plošček (V.); Teller der Hand, dlan; einen Teller voll, poln taljer. **Tellerapfel**, ber, ploščasto, ploščasto jabelko. **Tellerbrett**, das, sklednik. **Tellerreisen**, das, Fingerringe, lesica. **Tellerförmig**, *adj.*, taljerju podoben, taljerjeve podobe. **Tellerhuf**, ber, ravnodiljast rog, švaplasti rog. **Tellerhord**, ber, jerbas za taljerje. **Tellerleder**, ber, s. Schmarotzer; zaplečnik,

slinez, slinolizeo, lizač, zapločevaveo (in Rt., bei Hochzeit, auch prezar, in St. kobiličarji u. voglarji). **Tellerlederrei**, s. Schmarotzer. **Tellerlederrei**, die, s. Schmarotzerin, (zapločevavka, prezaria). **Tellerndachbar**, ber, sosed pri mizi. **Teller Nase**, die, ploščasti, ploščasti nos. **Tellerstrank**, ber, omar za taljerje, taljernerik †. **Tellerstrog**, *adj.*, velik kakor taljer. **Tellerstein**, s. Tellerstrank. **Tellerträger**, ber, mizica, stolec za taljerje. **Tellerstück**, das, pertič. **Tellur**, das, telur, zemljec †, böhm. zemnik †. **Tellurisch**, *adj.*, zemeljsk. **Temnik**, die, aus dem Slavischen, (Gesängnis), temnia. **Tempe**, das, lepi kraj. **Tempel**, ber, tempelj, Božja veža; Kirche, oćek; Gotteshaus, Božja hiša, Božji hram (M.), böhm. u. russ. hram; Heiligthum, svetioja, svetišöe, svetišö. **Tempel**, in Sßßa, tempeljski, — tempeljna, — Božje veže. **Tempelbau**, ber, zidanje tempeljna, Božje veže. **Tempeldiener**, ber, duhovnik. **Tempelgeheimniß**, das, tempeljska, v tempeljnih hranjena skrivnost. **Tempelhaft**, *adj.*, tempeljna podob. **Tempelhalle**, die, lopa pred tempeljnam. **Tempelhaus**, das, svetö poslopje, tempelj. **Tempelherr**, ber, nach dem Poln. u. Böhm. tempeljar, tempeljarski vitez. **Tempelherrenorden**, s. Tempelorden. **Tempelherrlich**, *adj.*, tempeljarsk. **Tempelhof**, ber, dvorišöe, dvoriše pri kaceem tempeljna. **Tempellos**, *adj.*, brez tempeljna. **Tempeln**, s. Hängen. **Tempelorden**, ber, nach dem Poln. und Böhm. tempeljarji, tempeljarski red. **Tempelsteiner**, ber, tempeljski steber, stolp. **Tempelsäule**, s. Tempelsteiner. **Tempelschänder**, ber, oskranjaveo tempeljna. **Tempelsteuer**, die, tempeljsčina †, tempeljsina †. **Tempelthum**, ber, taren kaoija tempeljna. **Tempelweihe**, die, posvečevanje tempeljna. **Tempelzelt**, das, sveti, tempeljski šator. **Tempelzinn**, die, verh, slome tempeljna. **Temperament**, das, temperament*, kri; phlegmatisches, sanguinisches, cholericches, melancholisches Temperament, s. jedes einzelne davon; Naturreiß, s. dieses (skvart?); viel Temperament haben, nasladen, poželjiv biti, mesen biti. **Temperamentfehler**, ber, napaka, ki prihaja iz kervi (lahke, težke, vroče, merzle). **Temperanz**, s. Mäßigkeit.

Temperatur, die, toplina, gorkota, toplota, (bei V. ohlipina †); s. a. Milberung. **Temperbasen**, ber, lonec hladivnik (v stecklarnicah). **Temperiten**, s. Mäßigen, Milbern, Milhlen, (kaliti, mlačiti vroče vodo). **Temperirofen**, ber, s. Milhlofen. **Temperu**, v. a., s. Mäßigen; v. n., mečkati, pečkati. **Tempier**, s. Tempelherr. **Tempionöl**, s. Drummhölzöl. **Tempo**, das, mera časa, takt; a tempo, o pravem času. **Tempora**, *pl.*, časi. **Temporär**, *adj.*, časen, minliv. **Temporell**, *adj.*, časen. **Temporisation**, die, odlašanje, čakanje praviga časa. **Temporisiren**, v. n., čakati praviga časa, prave prilike, odlašati ali odlagati, ravnnati se po časn, obračati plašö po vetru, nach dem Poln. das wörtl. časovati †. **Temulent**, *adj.*, pijan, opotekaje se. **Temulenz**, s. Taumel. **Tenakel**, das, bei den Buchdruckern, derzaj, precep; s. Schrifthalter. **Tendenz**, die, namerek, namera, težnja †, cilj, proti kterimu kdo meri; was war seine eigentliche Tendenz?, kam je meril, vlekul prav za prav?, kam je merilo, šlo, v kaj se je stekalo njegovo prizadevanje? **Tendenzproceß**, ber, uamérna, politična pravda. **Tendenzstück**, das, igra gledišöna, gledišna z odločeno nameru. **Tender**, ber, tender*. **Tendiren**, s. Streben. **Tendre**, *adj.*, s. Zart; das, ein Tendre für etwas haben, s. Vorliebe. **Tendresse**, s. Zartheit. **Tenne**, die, zum Getreidetrochen, skedenj, auch besonders im Freien, gumno, gumnišöe, gumnišö; Haustenne, veža, priklet; Boden, pod, (russ. pomost); in der Schweiz, kuhinja, sirarnica v planinskem stanu. **Tennegras**, das, terpotco. **Tennenbrett**, das, gummenica. **Tennenmeister**, ber, der Drescher, welcher die Aussicht über die übrigen hat, prvi, veliki mlatič. **Tennendeck**, die, nach Jarn. preklad. **Tenor**, ber, tenor (in allen slav. M.), srednji glas med altam in basam. **Tenorist**, ber, tenorist. **Tentamen**, s. Prüfung, Vorprüfung. **Tentiren**, s. Prüfen, Versuchen. **Teppich**, ber, tierliche Decke, nach Gutm. (unter Tapet) u. V. prapoga (?), vermuthlich proproga — prestira, nach dem Lat. stratum, von proziti, serb. pružiti oder pružati austrecken), nach Gutm. auch popetina, pogrinjek †, serb. sag (auch bei Jambresic, verm. fremd), n. sarenica (= pisanica), Wandteppich, s. Tapette; mit Seemand auf den breiten Teppich treten, öze-

niti ali omožiti se, k poroki iti; auf den Teppich bringen, s. Tapet. **Teppichbiene**, s. Rosenbiene. **Teppichdrucker**, ber, kdor proprogo tiska ali pišo. **Teppichen**, s. Tapeziren. **Teppicher**, ber, proprogar, oponar. **Teppichhändler**, ber, proprogar, oponar, popetinar. **Teppichmacher**, ber, s. Teppicher. **Teppichwerk**, das, razno proprogo. **Teppichwischer**, ber, tkaveo proprogar. **Terbute**, die, riba kambala. **Terling**, ber, drenulja. **Terlingbaum**, ber, dren. **Terment**, *pl.*, mejniki, tčrmani* (S. Kr.). **Termin**, ber, ber Tag, dan, postavljene dan, rok, doba, čas, odlog (mehr Aufschub), s. übr. Zeit; in Terminen zahlen, na roke (briste*) odplačevati; in zwei Terminen zahlen, nach V. v dveh kratih plačati; einen Termin festsetzen, dan dati, postaviti, odločiti; čas ali rok, o kterem hodijo mnih brati po hišah. **Terminiren**, v. n., hiše obirati. **Terminologie**, die, izrazoslovje, terminologija, zaznamovanje, imenovanje; s. a. Kunstsprache; (posebno imenstvo). **Terminologisch**, *adj.*, terminologisch; terminologisch Wörterbuch, nazovnik †. **Terminus**, s. Ausbruch. **Terminweise**, *adv.*, rokovno, na roke, v posamnih odplačilih. **Termiten**, *pl.*, mravlje belke. **Terne**, die, Terno, in der Voiterie, terno*, (u. V. trica †, trojnica); drei Personen, trojina, troje oseb, (kakor se nasvetovavajo za kako službu). **Terpentin**, ber, terpentin*, tropetin. **Terpentinbaum**, ber, (Pistacea terebinthus), terpentinovo drevo. **Terpentinirniß**, ber, terpentinov arnež. **Terpentineist**, ber, terpentinovec. **Terpentinöl**, das, terpentinovo olje, terpetinovo olje. **Terrain**, das, svet, zemljiače, zemljiaše, zemlja, tla, podoba poveršine zemeljske v kakem kraji; das Terrain gewinnen, pregnati sovražnika, (dobiti prostor); coupirtes Terrain, presekten svet, pregrajen (s kako reko ali drugim zadržkam). **Terrainlehre**, die, nauk od poveršja zemlje. **Terrainverhältniß**, das, razmčrja ali okolišöine, okolišöine sveta, zemlje. **Terrainzeichnung**, die, obris, risanje tal. **Terrasse**, die, Erdbuse, stopnja, odstavok; erhöbener Plaß von Erde, nach V. ježa (?), obronek (eig. Abhang), prag; terrassirt, v odstavkih, pragih. **Terribel**, s. Schrecklich. **Terrine**, die, perstena, velika skleda za župo. **Terrineöffel**, ber, velika žlica, zaje-mavnica. **Territorialhoheit**, die, vladarska oblast nad zemljo. **Territorialrecht**, s. b. vorige.

Territorium, das, zemlja, ozemelje †; f. a. Gebiet.
 Territoriren, v. a., strasiti, in nagibati ali siliti k čemu, v strah devati, z grozo vladati.
 Terrorkismus, ber, f. Schreckensherrschaft.
 Terrorkist, f. Schreckensherrscher.
 Tertlia, Tertliawechsel, tretja menjioa; Schulklasse, tretji razred.
 Tertianstieber, das, merzlika na tretji dan.
 Tertiar, adj., etwa tretjetvoren, tretjask.
 Tertie, die, in der Musik, teroija (tretja).
 Tertius, ber, tretji (uoenik).
 Terz, ber, junio v tretjem letu skopljen.
 Terze, die, eine junge Kuh im dritten Jahre, tretjioa.
 Terzerol, das, žopna pištola.
 Terzeron, ber, das Kind eines Europäers und einer Mulatin, tretjak †.
 Terzeit, das, teroet*, igra, godenje treh; f. a. Dreieckfang.
 Terzine, die, tercina.
 Teschine, die, Teschnerbüchse, tešioka (risanica).
 Test, ber, Capelle, kupa; f. a. Wasserblei; die, jähe Unreinigkeit, testo; irdenes Gefäß, loneo, pisiker, piskroc; prisega Angolek.
 Testament, das, letzter Wille, oporoka, zadnja, poslednja volja, poslednje sporodilo; das Testament machen, poslednje voljo delati, storiti, oporoko narediti, oporodati; den Enabenbund, das alte und neue Testament, zakon, zaveza, testament; das neue Testament, sveto pismo noviga zakona.
 Testamentarisch, adj., oporočin.
 Testamenter, f. Testator.
 Testamentfalscher, ber, kvarnik, ponarejavec oporoke.
 Testamentiren, f. Testiren.
 Testamentlich, Testamentlich, adj., zavezen, oporočin.
 Testamentmacher, f. Testator.
 Testamentserbe, ber, oporočni dedio ali dednik.
 Testamentseröffnung, die, odpertje, odpeätanje oporoke.
 Testamentsexecutor, ber, zversnik oporoke.
 Testamentspubliation, die, oznanilo oporoke.
 Testamentsschreiber, ber, pisaveo oporoke.
 Testamentvollzieher, f. Testamentsexecutor.
 Testamentzeuge, ber, oporočna priöa.
 Testamentweise, adv., po oporoki.
 Testator, ber, oporoönik.
 Testatrix, die, oporoönica.
 Teste, die, posoda, pisiker.
 Testification, die, poterdba.
 Testikel, f. Hode.
 Testimonium, f. Zeugniß.
 Testiren, v. n., oporoöati, sporoditi, sporoditi poslednje voljo.
 Testirer, ber, oporoönik.

Testungsfähigkeit, die, zmoznost oporoöanja (oporoöati).
 Tete, die, die Tete bieten, f. Spitze (bieten), an der Tete, f. Spitze (an der Spitze); tete a tete, na samem s kom, poln. sam na sam.
 Tetrachord, das, öetverostruno orodje.
 Tetrader, das, tottrader, öetverostenek †, öetveroplošönjak †.
 Tetragon, f. Viereck.
 Tetrapla, die, sv. pismo v štirih jeziki.
 Tetrarch, f. Vierfürst.
 Teufe, (mont.), f. Tiefe; ewige Teufe, neodloöena, veöna glebina.
 Teufel, ber, hudiö, vrag (auch serb., im Altst. der Feind); hadir, zlodaj, zlomek, peklenšek, peklenšek, hudoba, bes (ein böser Dämon), böhm., russ. u. poln. öert; dim. hudiök, hudiöio; vom Teufel besessen, kogar je vrag obsedel, f. a. Wiltfend; den Teufel austreiben, hudiöa izgnati, izganjati; sich vom Teufel verführen lassen, udati se hudimu, grehu, dati se hudiöu zmotiti; du wirst in des Teufels Küche kommen, huda se ti bo godila, pestili, vili to bodo; dem Teufel ein Wein abschwören, vedno rotiti se, kleti se; der Teufel bleicht seine Großmutter, (vulg.), kadar se oblaki podö in zdaj dež gre, zdaj solnce sije; er hat den Teufel im Leibe, vragov, zlodjev je, premeten je, da malo tacih; ins Teufels Namen!, naj se pes obesi!; sçert euch zum Teufel!, poberite se!, da bi vas öerni muri popil; höhl mich der Teufel!, primaruha!; es stinkt wie der Teufel, smerdi, da je groza; er weiß den Teufel davon, vraga on vä, niö ne vä; es schilt ihm der Teufel, niö mu ni; das mühte mit dem Teufel zugehen, to bi bilo zlodjevo; bist du denn des Teufels?, ali si od zlodja, od hudiöa, od vraga, mar si namesto zlodja?; beim Teufel bethauern, den Teufel nennen, hudiöevati; der Teufel hole dich!, poberi sel!, pojdi zlodjem gost, bes to pleutaj, vrag te nesi; der rotte Teufel, f. Panzerhahn; den Teufel jagen, (auf den Schiffe), volno, cunje stiskati, da manj zalezajo; Hochmuthstetufel, napuh, duh prevzetosti; Zanktenfel, prav propirliche; ein armer Teufel, uboga reva, uboga žival, ubozic, siromak, terpin; der Teufel hat überall sein Spiel, ni jo öerkviee, kjer bi vrag ne imel kapelice.
 Teufel-, Teufels-, in der Bshg., hudiöev, zlodjev, vrazji, vragov, zlomkov.
 Teufelei, die, vrazje delo, zlodjeva (reö), hudiöaria (V.), serb. vragolija (Vuk).
 Teufelentzücken, das, zlodjevo veselje; — da je vrag vesel.
 Teufelisch, Teuflich, adj., hudiöev, zlodjev, vrazji, zlomkov, hudoben.
 Teufelmäßig, adj., f. Teufelisch; adv., po vrazje, po zlodjevo.
 Teufeln, v. n., razzajati, zdelovati po zlodjevo, vergl. das Serb. vragovati, vragoliti, Wiltswillen treiben.
 Teufelsaas, das, hudiöeva merha.

Teufelsabbiß, ber, ogrizek hudiöev.
 Teufelsabbotat, ber, hudiöev zagovornik.
 Teufelsamt, das, zlomkova, težka služba.
 Teufelsantlig, das, neznano gerdi obraz.
 Teufelsanwalt, f. Teufelsabbotat.
 Teufelsarbeit, die, hudiöevo delo.
 Teufelsauge, f. Bissekraut.
 Teufelsband, f. Löwenmaul.
 Teufelsbanner, ber, izganjavec hudiöev, rotivee hudiöev.
 Teufelsbannerei, die, izganjanje, zaklijanje, rotenje hudiöa.
 Teufelsbart, f. Schneeglöckchen.
 Teufelsbaum, ber, hudiöevo drevo.
 Teufelsbeere, f. Tollkirche.
 Teufelsbeschwörung, f. Teufelsbannerei.
 Teufelsbiß, f. Teufelsabbiß.
 Teufelsbolzen, f. Wasserjungfer.
 Teufelsbraten, ber, hudiöev ölovek.
 Teufelsbraut, f. Hexe.
 Teufelsbrut, die, zlodjeva zalega.
 Teufelsdarm, ber, slak.
 Teufelsdiener, ber, sluzabnik, öastiveo hudiöev.
 Teufelsdred, f. Asant, (vrazje govno, n. Met. golno).
 Teufelsdei, f. Giffschwamm.
 Teufelsdeiche, f. Steineiche.
 Teufelsfinger, f. Belemnit.
 Teufelsgestant, ber, hudi smrad.
 Teufelsgezücht, f. Teufelsbrut.
 Teufelsglück, das, sreöa od vraga, nezreöena.
 Teufelsjunge, f. Teufelskerl.
 Teufelskerl, ber, zlomek, hadir, hadirjev ölovek, prepekanec, vrag ne ölovek.
 Teufelskind, das, terdevratnež, hudobnež.
 Teufelskirche, f. Tollkirche.
 Teufelskunst, die, hudiöeva zvijaöa; f. a. Hexerei.
 Teufelsland, das, vrazja doöela.
 Teufelslärm, ber, lud ropot in sunder.
 Teufelslust, die, pnhlepa, peklenusko veselje.
 Teufelsmeile, die, debela milja.
 Teufelsmensch, f. Teufelskerl.
 Teufelsmilch, f. Wolfsmilch.
 Teufelsmühe, die, hud trud.
 Teufelsnoth, die, huda slla.
 Teufelspad, das, vrazja derhal.
 Teufelsperd, f. Wasserjungfer.
 Teufelsreich, das, hudiöevo kraljestvo.
 Teufelsstreich, ber, zlodjeva; hudiöeva; f. a. Teufelei.
 Teufelsvoll, f. Teufelspad.
 Teufelsweg, ber, pregerda pot.
 Teufelswert, das, hudiöevo, vragovo delo.
 Teufelswirtschaft, die, vragovo, gerdo, napöno gospodarstvo, ravnanje.
 Teufelszeug, f. Teufelei.
 Teufelszwirn, f. Walbrebe.
 Teufelszoll, adj., vseh vragov poln.
 Teute, f. Blüte.
 Teutsch, f. Deutsch.
 Text, ber, besede, pl., versta besedi, besedni stik, tekst; Kanzellert. nach V. pred-

besede, rék †, besede sv. evangelija za osnovo vzete; einem den Text lesen, koga kregati, obirati, östevati, komu resnice beliti; weiter im Texte!, naprej (govori, pravi, beri!); zu tief in den Text kommen, preveö razbesediti se, zaiti od reöi.
 Tertiren, v. n., zloziti, sostavljati, zlagati besede (kakiga sostavka).
 Tertir, f. Gewebe.
 Tertworte, f. Text.
 Thal, das, dolina, dol, dim. dolinica, doleo, (im Serb. a. dola), ein enges eingeschlossenes Thal, draga, deber; ein tiefes, ein eingeschnittenes, Thal, Wasserriß, jarek, (graben), vododerina, grapa; (ein Tiefthal, im Serb. n. Vuk a. dubodolina); eine abwindige, eingeschlossene Gegend, zatisje; über Berg und Thal, öez hribe in doline; ein längliches Thal, zleb, böhm. zlabi (= zlebje, v. zleb, Rinne); Längenthal, podolgasta, nach and. W. podolna dolina (ki se vlece med dvema pogorjema); Quertal, popreöna dolina (ki pregraja ali seka pogorje), preseka (Vuk); voll Thäler, dolnat, dolinat; ein in einem Thale wohnender, dolinar, dolineo, dolaneo, dolar; eine in einem Thale wohnende, dolinka, dolinarica, dolanka, dolinöica; ein Ort hinter dem Thal, zadolje; ein Ort gegen das Thal abwärts, podolinica, (im Eigennamen).
 Thalähulich, Thalförmig, adj., dolinast.
 Thalanß, adv., iz dola, iz doline.
 Thalbach, ber, dolinski potok.
 Thalbewohner, Thalbewohnerin, f. Thal.
 Thalbirn, die, dolinarica†.
 Thalbüche, die, bakov.
 Thäle, f. Kiefer.
 Thalein, adv., v dol, v dolino.
 Thalenge, die, özina, soteska.
 Thaler, ber, tolar, (schon nach Gutem. auch böhm.), nach V. tolar; f. Kreuzthaler, Kronthaler; dim. toleröek, tolaröek; sich einen schönen Thaler Geld verdienen, lep denaros zaslužiti si; sçerzw. auch terdnjak.
 Thalerstein, ber, tolarakt, tolariski list.
 Thalerstück, f. Thaler.
 Thalfahrt, die, eines Schiffes, voöaja po vodi dol, navzdol.
 Thalfiß, ber, reka po dolini tekoöa.
 Thalgehänge, das, nazdelje (V.), dol, breöine, ki derze v dolino, bok, stran.
 Thalgegend, die, dolina.
 Thalgesträuch, das, gervovje po dolini.
 Thalhänge, f. Thalgehänge.
 Thalkraut, das, dolinsko zellöe; f. a. Matblume.
 Thalhängig, f. Abhängig.
 Thalleute, pl., dolinarji, dolinöi.
 Thallilie, f. Matblume.
 Thalsee, ber, jezero v dolini.
 Thalshle, die, dao doline, ravnica dolinska.
 Thalstadt, die, mesto v doln, v dolini.
 Thalstram, f. Thalstruß.
 Thalwärts, po dolini, za dolam.
 Thalweg, ber, ein Weg im Thale, pot po dolini; Thalweg eines Stromes, dolina, po kateri teö

Thiergeschlecht, das, pleme, rod, razpol živali.
 Thiergleich, *adj.*, kakor žival, po živalsko.
 Thierhaar, das, dlaka, (*böhm.* serst).
 Thierhaus, s. Thiergarten.
 Thierhaut, die, živalska koža.
 Thierheilkunde, s. Thierarzneikunde.
 Thierheit, die, živalstvo, živalska, živalska lastnja, divjačnost.
 Thierheute, die, šočevanje, draženje živali, zverin.
 Thierisch, *adj.*, živalsk, živinsk; *thierisches* Leben führen, živeti kakor žival, po živalsko.
 Thierkalb, das, koštica.
 Thierkamp, s. Thiergefecht.
 Thierklasse, die, živalski razred.
 Thierkörper, ber, živalsko telo, truplo.
 Thierkreis, ber, in der Astronomie, zodiak; zverinski krog.
 Thierleben, das, živalsko življenje.
 Thierlehre, s. Zoologie.
 Thierleinbaum, s. Kornelkirche.
 Thierliebe, die, živalska ljubezen, ljubezen do živali.
 Thiermaler, ber, malar (ki mala) živali.
 Thiermasse, die, velik kup živali.
 Thiermäßig, s. Thierisch.
 Thiermensch, ber, pozivljeni človek, divji, živalski človek.
 Thiernetz, das, mreža nastavljena živalim.
 Thierpflanze, die, živa rast, živalska rastlina.
 Thierquäler, ber, kdor terpinoi, muči živali.
 Thierquäleret, die, terpinčenjo živali, mučenje, mercvarjenje, trapljenje živali.
 Thierreich, das, živalstvo.
 Thierreich, *adj.*, poln živali, živih stvari.
 Thierrohheit, die, živalska divjost, divjačnost, živinstvo.
 Thiersand, ber, živalski pesek, ki se nareja v živalskem telesu.
 Thiersäule, die, steber z živaljo.
 Thierschilder, ber, konjederec, merhač; s. a. Abdecker.
 Thierseele, die, para, živalska duša.
 Thiersehne, s. Wiehsehne.
 Thiersinn, ber, živalnost, živalski ont.
 Thiersprache, die, živalski jezik.
 Thierstein, ber, kamen iz živalskiga telesa.
 Thierstimme, die, živalski glas.
 Thierstück, das, mal živali, namalana žival.
 Thierverehrung, s. Thieranbetung.
 Thierwärter, s. Thiergärtner.
 Thierwelt, die, živalstvo.
 Thierwolf, s. Panther.
 Thilmesier, s. Hirschfänger.
 Thimian, ber, römischer, neka sivka, s. Quendel.
 Thüle, die, kuzla.
 Thomashaus, ber, bahinja.
 Thon, ber, Töpfererde, glina, auch il, ilovica, a. ilo, (Setten); sanbiger Thon zum Schweißen, varež (V.); auch Thon gemacht, s. Thönern;

den Thon kneten, mositi ilovico; boll Thon, glinat, ilnat.
 Thonartig, *adj.*, ilast, glinast, ilovičen, ilovičast.
 Thonbad, s. Klebad.
 Thonbeschlag, ber, ilnata omaža, omaža z ilam.
 Thonbild, das, ilovnata podoba.
 Thonboden, ber, ilnate tla.
 Thondraht, ber, bei den Töpfern, den Thon damit abzuschneiden, drat (V.).
 Thoneisenstein, ber, glinasti železnik.
 Thonerde, die, glina, ilovica; blauer Thon zum Verschmieren der Defen, (in Lack), siga (im *serb.* jedoch Tropfstein); in der Chemie, ilova perst (V.), ilovica.
 Thönern, *adj.*, persten, glinjen (M.), ilen, lončen, ilovčnat, zemljen.
 Thongeschäß, Thongeschirr, das, posoda lončena, *coll.* posodje lončeno, glinjeno.
 Thongraber, ber, glinokop, kdor glino koplje.
 Thongrube, die, nach V. glinek, (*böhm.* hlinik, *poln.* glinki *pl.*); jama, iz ktere se dobiva, koplje glina ali lončarska ilovica, glinjica (U. R.).
 Thonicht, *adj.*, ilast.
 Thonig, *adj.*, ilnat, glinat; s. Thönern.
 Thonkraut, s. Gänseblume.
 Thonmergel, ber, ilnati lapor.
 Thonpfeife, die, glinjena, perstena lula.
 Thonreich, s. Thonig.
 Thonschabe, die, stergulja za glino.
 Thonschiefer, ber, sivnik, opoka.
 Thonschlagel, ber, bat (V.).
 Thonschneide, die, bei den Töpfern, serp (V. auch *böhm.*), nach dem *Poln.* lončarski nož.
 Thonstein, ber, glinovec (nach dem *Böhm.*).
 Thor, das, vrata *pl.*, *dim.* vrata; ein großes Thor habend, razvraten; sein Mund ist so groß wie ein Thor, strašno širokih nst, razustnik; vor das Thor gehen, zunaj mesta, skoz mestno vrata vun iti; der Ort hinter dem Thore, zavrataje; ein Thor öffnen einer Sache, pustiti, da se širi, ne ustavljati, ne braniti.
 Thor, ber, im Gegensatz zum Weisen und Klugen, nespameten človek, nespamelnik, nospametnez; Dummkopf, neumnez, neumnik, oblednez (V.), bedak, bndalo, avša, abotnik, hamla, klama, trap, noreo; ich müßte wohl ein Thor sein, pač bi bil nespameten.
 Thora, die, tora, judovski zakonik.
 Thorbaum, s. Schlagbaum.
 Thorbeschleifer, ber, vratar.
 Thorcolonne, die, vezane vrata.
 Thorein, v. n., nekoliko prismuknjen biti, neumno delati.
 Thorsahrt, die, vozne vrata *pl.*
 Thorschlagel, ber, polduri (V.), vratnica, krilo, plat, pola vrat.
 Thorgebränge, das, gneča pred mestnimi vrati

Thorgelb, das, vratarščina, vratarščina (V.).
 vratinna; s. a. Sperrgelb.
 Thorglocke, die, zvonec nad vrati.
 Thorgroschen, s. Thorgelb.
 Thorsheit, die, nespamet, nespametnost, abota; eine begehen, nespametno storiti, delati; Alter schüzt vor Thorsheit nicht, s. Alter.
 Thorsbitter, s. Thorswärter.
 Thorsicht, *adj.*, nespameten, neumen, bedast, avšast; aboten, trapast, budalast, nor; thorsicht machen, otrapati, trapati; thorsicht sprechen, badaliti, klobostrati, trantati (*Gutm.*).
 Thorsin, die, nespametnica, nespametna žena.
 Thorskeffe, die, veriga od vrat.
 Thorsloch, s. Thorsicht.
 Thorspforte, die, dveroe v vratih.
 Thorsriegel, ber, zapah.
 Thorschleifer, ber, vratar.
 Thorschleiferin, die, vratarica.
 Thorschloß, das, ključavnica na vratih.
 Thorschluß, ber, zapertje, zapiranje vrat.
 Thorschlüssel, ber, vratni ključ, ključ od vrat.
 Thorschreiber, ber, vratni pisar.
 Thorschwelle, die, prag pod vrati.
 Thorsperre, s. Thorschluß.
 Thorsseher, ber, vratar.
 Thorswache, die, straža pri (na) vratih.
 Thorswärter, ber, čuvaj pri vratih.
 Thorswärter, ber, vratar (auch bei *Vuk*), *russ.* privratnik.
 Thorswärterin, die, vratarica.
 Thorswärterstelle, die, vratarska služba, vratarstvo.
 Thorsweg, ber, vrata, dvoriščne, dvorišne vrata.
 Thorsweit, *adj.*, širok kakor vrata na stezaj odperte.
 Thorsweite, die, prava, potrebna širjava vrat.
 Thorszoll, ber, ool, ki se jemlje pri vratih.
 Thos, s. Schafal.
 Thran, ber, ribja mast, *russ.* kitovo salo.
 Thranäcker, ber, merčun ribje masti.
 Thranbrennerei, die, Thranföcheri, Thranfiederei, kuhanje, varjenje ribje masti.
 Thranne, die, Drohne, s. bieße; rinnender Tropfen überhaupt, kaplja, kanec, kanček; es ist kein Thranchen Wein, kapljice vina ni več; in den beschnittenen Weinreben, solza; im Auge, solza (bei *M.* auch sklojza); *dim.* solzica; Thranen vergießen, solze točiti, liti, pretakati, prelivati, *serb.* suze roniti; in Thranen zerfließen, v solzah plavati, solzo s solzo pobijati (nar. pes.); die Thranen schiefen in die Augen, solze v oči stopajo, so stopile, debele solze, kakor vinske jagode (nar. pes.); in Thranen ausbrechen, zjokati se, zajokati, solze so se pocedile po lieu, so obilile lice, so ga polite a. pobile; sich vor Thranen nicht halten können, ne moči se zderžati solz, ober da bi ne jokal; bieße kostete mich viele Thranen, to mi je veliko solzä storilo; mit Thranen sagen, v solzah

povedati, roöi (V.); mit Thranen in den Augen, s solznimi oömi, z objokanimi, ujo-kanimi oömi; Meerrettig bringt Thranen in die Augen, nad hrinam (ob. hršnam) se mora človek jokati; das wird Thranen kosten, jok bo, jok; die Thranen trocken, solze brisati, tolažiti, pomagati; zu Thranen röhren, ganiti do solz.
 Thranen-, in der *Sßg.*, solzni.
 Thranen, v. n., solzeti; ber Weinstock thranet, terta solzi; Thranen vergießen, s. Thranne; das läuft Auge thranet ihm, levo oko se mu joka, plaka; v. a., *poet.* s solzami naznanjati, razodovati; thranend, solzeč.
 Thranenauge, das, solzno, zjokano oko.
 Thranenbach, ber, potok solzä.
 Thranenbeln, das, anat., solzna kost, solznica.
 Thranenbeneht, *adj.*, solzen, s solzami polit.
 Thranenblick, ber, ujokani pogled.
 Thranenblutend, *adj.*, kervave solze prelivajoo.
 Thranenbringend, *adj.*, razzsolzljiv.
 Thranenbrut, das, solzni kruh, kruh solzä.
 Thranenbrut, s. Drohnenbrut.
 Thranendrüse, die, solzna žleza.
 Thranendrüsenentzündung, die, vnetioa solzne žleze.
 Thranenseucht, *adj.*, moker, volhek od solzä.
 Thranenfistel, die, solzotok.
 Thranenfluß, das, pretakanje solzä, jok.
 Thranenfortsatz, ber, solzni podaljsek.
 Thranengang, ber, in der Anatomie, solzni prehod, solznik.
 Thranengebet, das, molitev v solzah.
 Thranengefaß, das, solznica.
 Thranengefang, ber, petje v solzah.
 Thranengrab, die, solzna jamica.
 Thranenhalten, s. Thranenbeln.
 Thranenjahr, das, leto joka, solzä.
 Thranenkamm, s. Thranenknochen, Thranenbein.
 Thranenleben, das, žalostno, solzno življenje, polno solz.
 Thranenleer, *adj.*, brezsolzen, suh; thranenleere Augen, suhe oöi.
 Thranenloß, *adj.*, ne jokaje, neobjokan, brez solz.
 Thranenpunct, ber, in der Anatomie, solzna luknjica (V.).
 Thranenquelle, die, vir solzä.
 Thranenrinne, s. Thranenbein.
 Thranensack, ber, solzni mesiček (*russ.*).
 Thranenschwamm, ber, nach *Sul.* der-vojedka.
 Thranenschwert, *adj.*, prezalosten.
 Thranenstrom, ber, potok solzä.
 Thranenthal, das, dolina solz, solzna dolina.
 Thranenvoll, *adj.*, objokan, solzen.
 Thranenwarze, die, solzna bradovica.
 Thranenwasser, ber, voda od solzä.
 Thranenweibe, die, s. Trauerweibe.

Thronenwein, der, solze Kristusovo.
Thronenwinkel, der, solzni kotioek.
Thronenwürdig, *adj.*, jokanja vreden.
Thronsaß, das, sod za ribjo mast.
Thronisch, der, kit, ki dajo mast.
Thronisch, *adj.*, ribji masti podobn.
Thronig, *adj.*, masten, z ribjo mastjo namazan.
Thronjuffen, der, mastna juhta.
Thronlocherel, f. Thronstiebetel, Thronbrennerei.
Thraso, f. Prahrer.
Thrent, *pl.*, zalostna pesem (Jeremijeva).
Thron, der, nach dem *Serb.* u. *Russ.* prestol, prestolje, sedež (kraljev. vladarjev), tron; den Thron bestigen, na prestol priiti, stopiti, vladarstvo nastopiti; seinen Thron bestigen, uterditi se na prestolu, svoje vladarstvo uterditi, akoreniniti; sich auf den Thron schwingen, vzdigniti se na prestol, polastiti se vladarstva; Semanden vom Throne stossen, koga s prestola pahnti, kraljestvo vzeti komu; Einem auf dem Throne folgen, za (po) kom prestol, vladarstvo dobiti, za kom na sedež priti, za kom vladanja nasledovati, za kom kralj i. t. d. biti.
Thron, in *Plagn.*, prestolni, f. *übr.* die *FF.*
Thronab, *adv.*, s prestola.
Thronbesteigung, die, začetek, nastop vladanja, prestola; seit seiner Thronbesteigung, odkar je začel vladati, (kraljevati etc.), odkar je stopil ali prišel na prestol.
Thronbewerber, der, kdor se poganja za prestol.
Thronbewerbung, die, iskanje prestola.
Thronen, v. n., sedeti na prestolu, vladati, gospodovati; als König thronen, kraljevati, *fig.* mogočno sedeti, kakor na prestolji; f. a. *Herrschen*; *poln.* tronować.
Thronensagung, die, odpoved, odrešenje prestola.
Throner, f. Herrscher.
Thronerbe, der, kaiserlicher, cesarjev naslednik, carjevič, cesarjevič; königlicher, kraljev naslednik, kraljevič, überhanbt naslednik, dednik krone, prejemnik prestola.
Thronerledigung, die, izpraznjen, neposednen prestol.
Thronfolge, die, nasledstvo, nasledje na prestol, prehod prestola na koga.
Thronfolger, der, naslednik, nastopnik; f. *übr.* Thronerbe.
Thronfolgerin, die, nastopnica, naslednica.
Thronlang, der, blis, blis, lesk prestolni.
Thronhimmel, der, nebo (baldahin).
Thronnebenbuhler, der, pulež za prestol, kdor se poganja za prestol; f. a. Nebenbuhler.
Thronräuber, der, tat, ropavec prestola, *russ.* pohititelj prestola; kdor se posilno in krivično polasti vladarstva; du bist ein Thronräuber, vzel si, ukradel si tuje prestolje.
Thronrede, die, vladarski ogovor (s prestola).
Thronsaal, der, prestolna dvorana, izbana.
Thronstahl, die, stolna, prestolno mesto.
Thronstufe, die, prestolna stopnica.

Thronwerber, der, iskavec prestola, vladarstva.
Thuja, f. Lebensbaum.
Thulisch, f. Thunisch.
Thun, v. a., überhaupt, storiti, narediti, naredjati, delati, činiti, (mehr kroat.); f. a. **Wachen**, **Verrichten**, **Anstellen**; kund thun, oznaniti, oznanjati, oznanovati ic., f. **Rundmachen**; zu wissen thun, na znanje dati, dajati, povedati; sein Bestes, Möglichstes thun, vse mogoče storiti, storiti, kar se more, kar se vé in zna; Abbitte thun, prositi za zainero (da bi ne zameril), za odpušanje, odpušanje, odpušanje, odpušenje; er thut nicht bergleichen, dela kakor bi to ne vedil, ni znati na njem, ne kaže, da bi na to mislil; seine Pflicht, Schuldigkeit, sein Amt thun, plichtmäßige Verrichtungen hervorbringen, Verursachungen erfüllen, d. i. verrichten; mit etwas zu thun haben, opraviti, opravljati; wenn es mit Hauptwörtern verbunden wird, um den Begriff auszudrücken, welchen das Zeitwort des Hauptwortes schon allein ausdrücken würde, wird es im *Slovenischen* stets nur mit dem entsprechenden Zeitworte gegeben, z. B. eine Frage thun, vprašati, poprašati; Sünde thun, greßiti (neben greh storiti); Wirkung thun, storiti, delati; eine Bitte thun, nekaj poprositi; einen Gang thun, nekam iti; einen Sprung thun, skočiti kam; einen Schuß thun, streiten; einen Fall thun, pasti; einen Schnitt thun, urezati, zarezati kam; ein Versprechen thun, obljubiti; eine gute Heilung thun, dobro ozeniti se; Erwähnung thun, omentiti; die Ursache einer Wirkung sein, ausdrücken, storiti, delati; z. B. es ist damit nicht gethan, s tem ni storjeno; einem etwas thun, komu kaj storiti; er hat es mir gethan, mich bezaubert, on mi je naredil, nagodil; es ist mir um dein Glück zu thun u. s. w., meni je za tvojo srečo, meni gre za tvojo srečo, jez haldem, zelim, da bi bil ti srechen; es ist um 100 Thaler zu thun, za sto tolarjev gré; f. **Handeln**, sich; thue dich von ihm, odstoji od njega; jetzt hat er zu thun, zdaj ne utegne (od dela); was soll ich thun?, kaj mi je storiti, početi?; die Sache will doch gethan sein, samo se ne bo naredilo, za to je treba dela in časa; es ist um etwas, mit etwas gethan, d. i. es ist verloren, proč je s čim, ob-nj je; einem zu viel thun, razzalliti koga; einer Sache zu viel thun, prestopiti mero; damit ist es nicht gethan, tega ne bo zadosti; den Ort eines Dinges verändern, mit ausdrücklicher Meldung des Ortes, als ein allgemeiner Ausdruck, für setzen, legen, stellen, bringen u. s. f., déti od. djati, (f. dejeti), dovtati; Wasser in den Wein thun, vode v vino déti, dovtati, (vino vode priliti); dazu thun, pri-djati, pridéti, pridavat; sich ein Leides thun, sam na se seoi, nbiti se, ugonobiti se; mit wem hab' ich es zu thun?, s kom govorim?; gesagt, gethan, kakor je rekel,

tako je storil; sinnliche Empfindungen verursachen, mit den Nebenwörtern wohl, wehe, gut, faust u. s. f., déti; das thut mir wohl, gut, to mi dobro dé; das thut nichts, nič ne dé; das thut mir faust, wehe, to mi lahko dé, težko dé od. to me boli; es thut mir leid, žal mi je, težko se mi zdi; seinen Sohn auf die Schule thun, dati sina v šolo; sich stellen, delati se, derzati se, verächtlich poßiti se, semiti se; böse thun, jezno derzati se; er thut es, als wenn er krank wäre, derzi se, kakor bi bolan bil, bolan se dela; er thut es, als wenn er ganz ungeschuldig wäre, derzi se, kakor bi bil ves nedolzig, kakor bi še ne bil nikoli vde skalil; er thut sehr um seinen Sohn, močno žaluje za sinam; eine Wohlthat thun, izkazati dobroto; man muß zur Sache thun, treba si je prizadéti; das thut es auch (zur Sache), dobro je, ho že tudi dobro; wir wollen je eher, je lieber dazu thun, bomo si pred ko pred prizadéti, bomo se lotili, prijeli tega; mit sich selbst genug zu thun haben, imeti sam s seboj dosti opraviti; es ist bloß um einen Tag zu thun, podakajmo samo en dan; es macht mir viel zu thun, mi dajo mnogo dela, mi daje veliko opraviti; sich hervorthun, nach dem *Serb.* odlikovati se; was hat er denn gethan? s čim se je zagresil, zakrivil?; scheu, blöde, furchtsam, vertraut, bekannt, ängstlich, flug, freundlich thun, ravnati, obnašati se, delati se, kakor bi bil plaßig; groß thun, bahati, visoko nositi se, napenjati se, napihovati se; schön thun, lepo ravnati; zu thun haben mit Semanden, peöati se s kom; es thut von Nothen, vonnöthen, es thut Noth, treba je, potrebno je; vollends thun, dodelati; ins Nest thun, v gnezdo podelati se; f. *übr.* Nothdurft (verrichten); einem zu viel thun, krivico storiti komu; er will nicht gut thun, neoe storiti prav; das Ganze thut sehr Dufaten, vse skup je, iznaša deset eekinov; einem den Willen thun, voljo izpolniti komu; so gethan, sohan, sohanig, tak; wenn es sich wird thun lassen, ee bo mogoče, ee se bo dalo.
Thun, das, djanje, ravnanje; das Thun und Lassen, nach *M.* djanje in nehanje, vse ravnaje, vse obnašanje in početje, (djanje in opusenje); Das ist nicht meines Thuns, to ni mojega opravila.
Thunfang, der, lovija tun.
Thunfisch, der, (Scomber thynnus), tuna, nach dem *Ital.* tonina (besond. von gefalzenen), *russ.* tunc.
Thunichtgut, der, malopridaer.
Thunlich, *adj.*, mogoč; wenn's thunlich ist, ee je moč, mogoče, ee se da storiti, ee se bo dalo, ee se more zgoditi.
Thunlichkeit, die, mogočnost (V.), nach Thunlichkeit, ee je mogoče.
Thür, **Thüre**, die, eine senkrecht auf ihrer Angel stehende bewegliche Fläche, womit eine Oeffnung geschlossen wird, duri, eig. dveri, auch vrata, *dim.* dverce, vratoa; eine

solche Oeffnung, vrata *pl.*; in die Thüre treten, med vrata stopiti; mit der Thür ins Haus fallen, prilomiti, prilomastiti, priloputati, priörtorklati v hišo; die Thüre gewaltig zumachen, duri zalusčiti, zalusiti, zaloputniti, z durmi loputati, luscati, treskati, bhahiti, buhati, butati; die Thüre zu machen, zaproti vrata, ein wenig, priprett vrata; zwischen Thür und Angel stehen, v veliki zadergi biti, v stiski biti, (*böhm.* volka za ošesa derzati); der Raum zwischen zwei Thüren, medverje; der Ort vor der Thür, predverje (gebr.); nahe bei der Thür, nach dem *Böhm.* pridverje (?); die Thür steht auf, vrata so odperle; die Thür ist auf, vrata niso zaklenjeno (s kljndem); vor der Thür, pred vrati, pred hišo; von Thür zur Thüre gehen, iti od hiše do hiše; vor den Thüren sein Brot suchen, beraciti; einem die Thüre weisen, spoditi ga iz hiße; die Thüre suchen, gledati kje so vrata, (hitro odnesti pete); hinter der Thüre Abschied nehmen, brez slovesa oditi; der Winter ist vor der Thür, zima je blizo, pred vrati.
Thürangel, die, tečaj, f. a. Angel; kljuka, na kieri vise vrata.
Thürangeln, v. a. u. n., nadlegovati, v stiski biti.
Thürband, das, nasajalo, nasadilo, nasadilnik, pant*, *russ.* petlja; die Thür angehen, vrata, duri nasaditi.
Thürbeschlag, der, okov, oboj, sploh vse zeleze pri dverih.
Thüren, v. a., dveri napraviti kje, z dvermi previditi, opraviti.
Thürfeld, das, f. Füllung.
Thürfenster, das, okno v dverih.
Thürflügel, der, sind ihrer zwei, duraica oder dvernicia, vratioa; f. a. Flügel.
Thürfutter, das, an den Pfosten der Thüre, oboj, obojnica, opazba, (odverje, nach dem *Poln.*), dverna oprava.
Thürgerüst, **Thürgerüst**, das, podboji *pl.*, (*russ.* u. *poln.* podvoj).
Thürgeßiß, das, nach *V.* nadvratni zideo, nach *Gutm.* naddarna polioa.
Thürgeßel, f. **Thürgerüst**.
Thürgeßel, der, naddarni söitek, naddvernik.
Thürgewende, das, kamniti podboj.
Thürgreif, der, kamba, derzalce.
Thürhaken, f. **Thürangel**.
Thürhüter, der, vratar; **Thürhüter** sein, vratariti.
Thürhüterin, die, vratarica.
Thürbulium, das, kadilnica.
Thürklinke, die, kljuka.
Thürlocher, der, konj, terkalo na vrath.
Thürloch, der, mali vratar.
Thürloß, *adj.*, brozdverren, brezvraten.
Thurm, der, überhaupt turen, (bei *Vuk* tornan, *gen.* tornja), nach *M.* stolp (mehr für Säule); ein Glockenthurm, zvonik, (auch *serb.* neben zvonara, bei *Gutm.* zvonica, wie im *Poln.* u. *Böhm.*); der Theil zu ebener Erde, podzvonik; wo die Glocken

And, tir (ob. dir?); und darüber, klobuk; ein fester Thurm, terdnjavski turen; Gefängniß, f. dießes; in den Thurm stecken, v lukajo vtakniti koga; an den Laternen, streha.

Thurm-, in der Bsgg., turenski, — turna.

Thurmbau, der, zidanje, stavljenje turna, stolpa.

Thurmbeladen, adj., s turničem obložen.

Thürmchen, das, turnič, zvonček.

Thürmen, v. n. ob. r., kopeti(?), kopičiti se, vzdigovati se, v podobi turna moletti kvivsko, kerbuniti se (Str.); v. a., kopičiti, nakladati eno verh družiga v podobi turna, n. V. naburiti, buriti(?), nagromaditi, gromaditi, (verhovati? Gutm.), na kupo skladatai, zgrebat; gethurmt Städte, mnogostolpo mesta, mesta z mnogimi turni.

Thürmen, das, kopičenje.

Thürmer, der, čuvaj na turnu ali zvoniku.

Thürmeule, f. Schieferule.

Thurmfabne, die, bandero turensko, na turnu.

Thurmfall, der, f. Mauerfall (in Steierm. mokosevka).

Thurmfenster, das, lina v turnu, zvoniku.

Thurmflisch, f. Döbel.

Thurmförmig, adj., turničast, turnu podobn.

Thurmglöck, das, zvonjenje s turna.

Thurmglode, die, zvon v zvoniku.

Thurmhaus, das, hiša s turnam.

Thurmherr, der, oglednik ječe.

Thurmhoch, adj., visok kakor turen.

Thurmhöhe, die, visokost turna, zvonika.

Thurmhorn, das, turnič (polz).

Thurmig, adj., etwa turnat.

Thurmknopf, der, jabelko zvonika, (poln. makoviova).

Thurmlösig, f. Baumlösig.

Thurmlösig, adj., brez turna, brez zvonika.

Thurmmeister, f. Thurmherr.

Thurmmühle, die, mlin na turnu.

Thurmschiff, das, ladija s turni.

Thurmschwabe, die, f. Mauerchwabe.

Thurmspitze, die, verh zvonika.

Thurmtaube, die, divji golob, ki gnjezdi na zvoniku.

Thurmträger, der, turmosec.

Thurmwärter, die, ura na zvoniku, turenska.

Thürnung, die, kopičenje, visok kup.

Thürnberleß, f. Verleß.

Thürnwächter, der, Thurmwart, Thurmwärter, der, čuvaj turenski.

Thurn, f. Thurm.

Thürnagel, der, dverni žebel.

Thürner, f. Thürmer.

Thürner, f. Turner.

Thüröffnung, die, vrata, odpor.

Thürpfoste, die, besond. hölzerne, podvoj nach M., so wie im Russ. u. Poln. podvoj; in Steierm. angebl. strazajnik; steinerne nach V. vanger (poln. wgar), kamnito odverje (nach dem Poln.); bei einem hölzernen Hofthor, vereja, lesnik; worauf die Thüre gehet, velika vereja; worauf sie an-

schlägt und geschlossen wird, mala vereja; f. a. Pfoste.

Thürriegel, der, zapah, pah, zatik.

Thürriegel, der, riak, s kterim se terka na vrata.

Thürschloß, das, ključavnica.

Thürschlüssel, der, ključ od vrat ali duri.

Thürschwalle, die, f. Thürklinke.

Thürschwelle, die, prag; das Querholz, nadprazica, nadpraznica (Medw.).

Thürsteher, der, vratar, (im Allst. dvr'nik).

Thürstod, der, podboj ali podvoj.

Thürstuck, der, vervica, potezalof, zapiralof.

Thürhaben, f. Bachantinn.

Thürstuck, der, Bachstuck, tersnik, Bahusovo zezlo.

Thür, die, tiara, papeževa krona.

Thür, die, Hühnerfuß, pil!

Thür, der, eine leichte Berührung, tik, tip; einem etwas zum Tick thun, kljabovati, nasprotvati komu; f. a. Poffen.

Thür, f. Spitze.

Thür, v. a. u. n., mit der äußersten Spitze des Fingers u. s. f. geitnde berühren, tikniti V?); tikati, tipniti, tipati, zadeti se s koneam persta; f. a. Meden.

Thür, f. taktaka.

Thür, der, merdanja.

Tief, adj., globok; nizek, (serb. dubok); tief liegend, nizke lege, na nizkem, v nizavi, nizko ležec, globoko ležec; sehr tief, preglobok; tief ins Herz, v živo, globoko v serce; stille Wasser sind tief, tihe vode globoko dero; stille Sehnsucht, tiho, skrivno hreponenjo; sich tief vernichten, globoko, nizko, do tal so prikloniti; tief Aihem holen, globoko sopniti; tiefer Graben, globovnik (?); tief in Schulden stehen, močno zadolžen biti; tiefe Farbe, zamoklo, zamokla, temna barva; tiefer Schnee, Lon, tiefe Stimme, tiefes Instrument, debel sneg, glas, nach d. Russ. u. Poln. nizki glas i. t. d.; im tiefen Andenken, v živem, terdemn spominu; tiefe Nacht, terda noč; tiefes Geheimniß, terda skrivnost; tiefer Schlaf, tiefe Stille, terdo, terdo spanje, terdo molčanje; tiefe Gleichsamkeit, velika učenost; tief liegende Augen, vderete, vpadle oči; tiefe Gedanken, globoke misli, uterjene, iz dna; tief wurzelnd, globoko, terdo ukoreninjen; tiefer Weg, pot, na kterem se udira; hundert Klaster tief sein, imeti sto seznjev globokosti; das Tief, mont. najglobokejši dno v rudniku; tief gehen, vom Schiffe, globoko segati, bresti, hoditi, gazi (kroat.), vpadati v vodo; tief gekränkt, hudo, močno razzallen; das Haus ist 24 Fuß tief, med prednjo in zadajo stranjo je 24 oevlvoj; in tiefer Trauer, vos v černo oblečen; (tiefe Kläße, nach Jarn. dnika?).

Tief, das, globina, globokost; f. a. Fahrwasser.

Tief, in Bsggn., nizki, močno, hudo.

Tiefgängig, adj., globokih, vpadlih, vderetih oči.

Tiefbeschämt, adj., v veliki sramoti, hudo sramoten.

Tiefbewegt, adj., siluo ganjen.

Tiefblau, adj., zamoklo visnjev.

Tiefblick, der, ein tiefersuchender Blick, globoki, biatri pogled, vid.

Tiefbraun, adj., zamoklo, temno rjav.

Tiefdenker, der, globokomiselnik.

Tiefe, die, die Eigenschaft einer Sache, da sie tief ist, globokost; von Farben, zamoklost u. dgl.; es ist jedoch nach dem Geiste der sloven. Sprache richtiger, es heimörllich auszubrüden; um sich von der Tiefe des Wassers, des Schnees zu überzeugen, da bi zvedil, kako globoka je voda; ein tiefes Ding, tiefer Ort, globočina, globina; in die Tiefe steigen, iti pod se v globočino; eine grundlose Tiefe, brezen (für brezden, serb. nach Vuk bezdan, auch bezdana f., bezdanjica in bezdanica), prepad, prepast, propadnja; tiefe Stelle im Wasser, kernica, toman; (poh. ton); auf die Tiefe fahren, peljati se na veliko morje; die Tiefen der Gottheit, globokosti Božje (1 Chor. 2, 10); f. a. Vertiefung; tiefliegende Gegend, nizava, nizina.

Tiefene, die, nizka ravan, ravina nizke lege, nizko ležeca nizava.

Tiefengehend, adj., globoko pretresajoč, bister.

Tiefen, v. n., f. Vertiefen; sich tiefen, v. r., in die Tiefe erstrecken, iti globoko, seči, segati v globokost.

Tiefenmesser, der, etwa globinomert, f. a. Scubtel.

Tiefgang, der, globoka hoja, globoka gaznja.

Tiefgängig, Tiefgehend, adj., (vom Schiffe), globokohoden, globokogazen.

Tiefgebeugt, adj., prezalosten, pobit.

Tiefgelb, adj., zamoklo zolt.

Tiefgelehrt, adj., globoko učen.

Tiefgrubig, adj., globočih jam.

Tiefgründig, adj., globočiga dna, globokosežen.

Tiefhammer, der, mit einer bauchigen Wahn, nach V. kladvo za kape.

Tiefher, adv., iz globočine.

Tiefinnig, adj., živ, iz seroa.

Tiefkundig, adj., kdor kaj iz globočine, iz dna vs in razume.

Tiefland, das, nizava.

Tieflegend, adj., globeke, nizke lege, nizkoležec.

Tiefloth, das, težki svinec (globinomérni).

Tiefroth, adj., zamoklo, temno rdeč.

Tiefrund, f. Concav.

Tiefstinn, der, das in tiefen Gedanken Begriffsfein, zanißljenost; das Streben, allen Dingen auf den Grund zu kommen, globoki um, globeke misli, globokoumjet, russ. globokomyssie.

Tiefstunnig, adj., zanißljen, globokoumen, globokomiseln, globok; f. a. Trübsinnig.

Tiefstunnigkeit, die, globokoumnost, globokomiselnost; f. a. Trübsinn.

Tiefstimme, f. Bassstimme.

Tiefthal, das, globoka, nizkoležeca dolina, serb. dubodolina.

Tiegel, der, Schmelztiegel, talivni lonček, topivnik (V.); in den Küchen flachrund; das gemeinlich irdenes Gefäß mit drei Beinen, ein Raim, koza, dim. kozica; irdener Napf, lonec; in der Druckerei, tiskalo (Pot.).

Tiegelstein, das, Tiegelstein, der, noga pri koci.

Tiegelprobe, die, skußnja na raztopniku, mala skußnja.

Tiegelzange, die, kleße, s kterimi se talivni lonček jemlje iz ognja.

Tieger, f. Tigor.

Tienbling, f. Kornellirthe.

Tiene, die, korito.

Tier, Götter, f. Lärm.

Tiger, der, (Felis tigris), tigor, gen. tigra (in allen leb. slav. Mund.), nach Jambr., Gutm. u. M. unrichtig ris, welches sowohl im heutigen Slov., als in allen andern leb. slav. M. Buchs bedeutet, nur im Allst. für Panther vorkommen soll; ein junger Tigor, tigrjo (Vuk).

Tiger, in Bsggn., tigerski, tigrasti.

Tigerbild, der, pogled tigra, kervoloönika.

Tigerfarbig, adj., tigrast.

Tigerfuß, der, eine Pflanze, tigrova.

Tigerhaut, die, tigrovina.

Tigerherz, das, tigrovo, neusmiljeno, brezcutno serce.

Tigerhund, der, tigrasti pes.

Tigerilisch, der, (Mustella sarmatica), previska (nach dem Russ.), sarmatska podlasica.

Tigerisch, adj., tigrast, kakor tiger.

Tigerlaffe, die, tigrasta maoka, neka amerikanska divja maoka; f. a. Katzenparde.

Tigern, v. a., getigert, tigrast.

Tigerpferd, das, tigrasti konj; f. Zebra.

Tigerraupe, das, tigrasta gosenica.

Tigerpinne, f. Dunsfuß.

Tigerthier, f. Tigor.

Tigerweibchen, das, tigrova.

Tigerwolf, f. Gläne.

Tilgen, f. Brechen (Klachs).

Tilgbar, adj., unödliv, izbrisaljiv, izpladljiv.

Tilgen, v. a., vernichten, gonobiti, koncöati, pokoncöati, pokoncövati, nioiti, zatreti, zatirati, iztrebiti, iztrebljati, pogubiti, izkoreniniti, izbrisati; eine Feuerbrunst tilgen, ogenj pogasiti, pogasiti, pomoriti, zamoriti, moriti; das Ungeziefer tilgen, merces odpraviti, odpravljati, zatreti; das Unkraut tilgen, plevel zamoriti, zatreti; eine Krankheit tilgen, bolezen odpraviti, pregnati do döbriga, iztrebiti (V.); Schulden, Sünden tilgen, dolgovo izplacati, izplačevati, odriniti, odpraviti, grehe izbrisati, izbrisovati, admirati; die Schulden vom Grundstücke tilgen, razdolžiti grunte; aus dem Buche der Rebenden tilgen, izbrisati iz bukev živih; f. a. Unterbrücken.

Tilgen, das, pokoncövande, zatiranje, iztrebljanje.

Tilger, ber, gonobivec, končevavec, zati-
ravec, izbrisovavec, pogubnik.
Tilgung, die, gonobitev, končevanje, iz-
bris, izbrisovanje; der Schulden, izplače-
vanje, razdolžbať.
Tilgungsfond, ber, razdolžni zalog, zalog
za izplačevanje, za poplačevanje deržavnih
dolgov, poplačovavnicať.
Tilgungsgesetz, das, overžna sodnija.
Tilgungsfond, f. Tilgungsfond.
Tille, f. Dille (in allen Bedeutungen).
Tillen, f. Heben.
Tilgen, v. n., vom Schreiben der jungen
Sperlinge, övkatı.
Timmer, ber, jarni glas.
Timid, f. Furchtsam.
Timon, f. Menschenfeind.
Timotheusgras, f. Fieschgras.
Timpfahn, f. Flustteufel.
Tinctur, die, barva, omaka (V.), izleček
iz zelišč, tinktura.
Tingiren, f. Anstreichen.
Tinte, die, gewöhnl. tinta, etwa auch pisavno
öernilo, (russ. čornila, böhm. inkouet, poln.
atrament, serb. mastilo, eig. Farbe); rothe
Tinte, rdeča tinta; Farbe bei den Malern,
f. diefes; in die Tinte kommen, priti v mo-
dnik; naleteti; in der Tinte fügen, v stiski bili.
Tinten-, in der Bfsg., tintni; von schwarzer
Tinte, öernilni.
Tintenbeerstrauch, f. Kreuzborn.
Tintenfaß, das, tintnik, öernilnik (V.).
Tintenfisch, ber, (sepia), sipa (Vuk);
öernica riba (poln.), öernokervka †, öer-
nilica (Sul.).
Tintenflasche, die, tintnica.
Tintenfließ, ber, öernilni madež, tinta lisa.
Tintenhorn, das, tintnik rozen.
Tintenlester, ber, f. Tintenlester; verächtlich
f. Tintenlester.
Tintenlester, ber, mazač.
Tintenpulver, das, tintni prašek.
Tintenschwarz, adj., čern kakor tinta.
Tintenstein, ber, öeroileč, kamen tintnikť.
Tintenwurm, f. Tintenfisch.
Tinticht, adj., tiatist.
Tintig, adj., tinten.
Tipp, ber, tip; f. Lid.
Tippen, f. Tiden.
Tipper, ber, tipavec.
Tipperin, die, tipavka.
Tipp, f. Tipp.
Tirade, die, in der Redel., tirada*, dolga
versta besed, košati roki; in der Musik,
versta raznih naglo spremenjenih glasov.
Traillieur, f. Pläntler.
Trailliren, f. Plänteln.
Traß, f. Streichgarn.
Traßiren, f. Fangen (im Streichgarn).
Troneu, pl., novinci.
Trollen, f. Zappeln.
Trolltaug, ber, berček.
Tsilane, f. Pflanze.
Tisch, ber, miza, dim. mizlea; (in and. D. stol,
hing. ist im Resian. u. Caf miza, Stuhl); sich
an den Tisch setzen, k mizi, k jedi sestı, okoli

mizo sestı; f. a. Tafel; am Tische, beim
Tische, za mizo; vor dem Tische stehen, sitzen,
pri mizi stati, sedeti; vor, über, nach Tische,
pred jedjo, med jedjo, po jedi; zu Tische
laden, k jedi vabiti, povabiti; freien Tisch
bei Jemanden haben, f. Tafel; einen unter
den Tisch stecken, pod mizo zmasiti, povaliti
koga, k miru pripraviti; einen unter den
Tisch kriechen, napjati komu, doklor so uo
zvali pod mizo, prepiti koga; noch bei Ti-
sche sein, pri jedi biti; vom Tische aufstehen,
vstati od jedi; zu Tische! pojdi jestı,
kositi! einem den Tisch rücken, pervikrat
iti na kosilo h komu, ki se je preselil v
novo stanovanje; Tisch des Herrn, Gospo-
dova, Bozja miza, f. Abendmahl; von Tisch
schneiden, ločiti od mize, razkrušiti (ongebł.
in St.); einen guten Tisch führen, dobro
jestı; nach Tische, po jedi; ein niedriger Tisch,
als er sonst überhaupt gewöhnlich ist, sto-
lica; die Gasse am Tische, omizje (V.); den
Tisch decken, pogerniti mizo (k jedi).
Tisch-, in der Bfsg., mizni, — za pri mizi.
Tischbambus, das, pomiznioa.
Tischausfaß, f. Tafelausfaß.
Tischbedarf, ber, mizna oprava, priprava.
Tischbein, f. Tischfuß.
Tischbier, das, ol, ki se pije pri jedi.
Tischblatt, das, plošča, ploša mizna.
Tischbohrer, ber, kukec.
Tischdecke, die, pert pomizni.
Tischdecker, ber, pogrinjavec.
Tischfen, v. a., f. Häufen; v. n., na mizo
napraviti, pogerniti mizo, pri jedi sedeti.
Tischer, ber, mizar.
Tischerdele, die, mizarska dilja.
Tischern, v. n., mizariti.
Tischergewerk, das, mizarsko orodje.
Tischfreund, ber, obednik (V. Reissn.),
wörtl. mizni prijatelj; f. a. Schmarotzer.
Tischfuß, ber, mizna noge.
Tischgänger, ber, jedec; f. Koffgänger.
Tischgast, ber, gost, povabljeni.
Tischgebet, das, vor dem Essen, molitev
pred jedjo; nach dem Essen, po jedi.
Tischgedeck, das, namizje, pomizje.
Tischgeld, das, jedščina, jedščina (V.); f.
Koffgeld.
Tischgenosß, ber, jedec, ki s kom obedva,
tovariš pri jedi.
Tischgeräth, das, mizna oprava, omizje,
pomizje, namizje, namizina (V.).
Tischgeschir, das, mizno, namizno posodje.
Tischgesellschaft, f. Tischgenosß.
Tischgesellschaft, die, omizje (V.).
Tischgespräch, das, pogovor pri obedu.
Tischgeschell, das, mizne noge.
Tischglocke, die, namizni zvonček.
Tischlante, die, mizni rob.
Tischlorb, ber, älicnik (M.), primizni ko-
šek, miznica (M.).
Tischlabe, die, f. Schußlade.
Tischlehen, das, mizna, mizal fevd.
Tischler, ber, skrinjar, mizar, stolar (nach
andern slav. Munda.), Tischler sein, miza-
riti, skrinjariti.

Tischler-, in der Bfsg., skrinjarski, mizarski.
Tischlerarbeit, die, skrinjarsko delo.
Tischlerei, die, skrinjarstvo, mizarstvo.
Tischergesell, ber, mizarski pomagaveo.
Tischlerhandwerk, das, mizarija, mizar-
stvo.
Tischlerin, die, skrinjarica, mizarica, sto-
larica.
Tischlerjunge, ber, mizaröe.
Tischlern, v. n., mizariti.
Tischlerwerkstatt, die, mizarnica, skri-
njarnica.
Tischlerzunft, die, mizarski oeh.
Tischlieb, das, pesem pri obedu peta.
Tischmacher, ber, mizar.
Tischmesser, das, omizni, namizni noz.
Tischplatte, f. Tischblatt.
Tischrede, f. Tischgespräch.
Tischstrank, ber, miznioa (V.), omara,
ki je ob enem miza.
Tischstegen, f. Tischgebet.
Tischstollen, f. Tischfuß.
Tischstittel, ber, mizni naslov †.
Tischstrank, ber, pijača pri jedi.
Tischstuch, das, port, jesenica (nach V. in
St.), pomiznioa, krušnica (in St.).
Tischwäße, f. Tischzeug.
Tischzeit, die, jedni, obedni čas, öas k
jedi, za obed.
Tischzeug, das, namizje, namizna oprava.
Tischzeugpresse, die, stiskavnica za per-
tice, za mizno pertenino.
Tischzucht, die, lepo obnaßanje pri jedi.
Titan, ber., Titan; das, Titanium, titan;
nova med.
Titel, ber, eine Benennung, welche Jeman-
den nach Würde und Rang bezeichnet, öastno
ime, nach dem Kroat. naslov † (fehlt bei
Vuk), nach V. naimak †; Beiname, priimek;
f. übr. Beiname; einer Schrift, öelo, nad-
pis (Ausschrift, auch bei Vuk), imo knjigo,
russ. zaglavje; Rechtsgrund, ime, pravno
ime; unter welchem Titel? (quo nomine?),
s kterim imenam? po kterem pravnem ime-
nu?; aus was immer für einem Titel her-
rühren, iz kakorsniga si bodi imena iz-
virati; ein Wortwand, izgovor; ein leerer
Titel, Wortwand, prazno imo (V.), pretve-
za, zwislik; etwas unter einem andern Ti-
tel suchen, pod kakim drugim nadpisam,
imenam iskati; ein Punkt, Strich, pi-
öica, öerka; häßlicher Titel, gerdo imo;
Titel ohne Mittel, vaßa gnada kruha stra-
da; gospod po kosilu laßen.
Titel-, in Bfsg., imenovani, nazavni —, po
imenu; f. a. Titular.
Titelbild, das, öelna podoba, podoba na
öelu.
Titelbischof, ber, nazovni ökof, po imenu
ökof, (öastno) imenovani ökof.
Titelblatt, das, öelni, nadpisni list; f. a.
Titel.
Titelblättchen, das, nadpisek na herbtu
bkeve.
Titelbüß, ber, okunß a rumenimi pasi.

Titelbuch, f. Schematischnß.
Titelbuchstabe, ber, nadpisna (veçi) öerka.
Titelknecht, ber, nazovni knez.
Titelknecht, die, pohlepa za öastnımi imeni.
Titelkaiser, Titelfönig, ber, nazovni öe-
sar, kralj, le po imonu öesar, kralj.
Titelkupfer, f. Titelblatt.
Titelkloß, adj., brez naslova, broz nadpisna.
Titelmann, ber, gospod po nazovu in ne
po oblastı.
Titeln, v. a., imenovati; f. Betteln.
Titelnarr, ber, kdor je nor na öastno
imena.
Titelreich, adj., kdor ima dokaj öastnih
imem.
Titelsucht, die, nezmerna pohlepa za öast-
nımi imeni.
Titelträger, ber, dostojnik; f. a. Titel-
mann.
Titelwesen, das, naslovstvo †.
Titular-, in der Bfsg., po imonu, nazovni,
öastni.
Titularrath, ber, öastni, nazovni sveto-
vaveo, nach Gutsn. imenski svetnik.
Titulatur, die, öastno imenovanje; f. a.
Titelwesen.
Tituliren, v. a., ime, naslov dati, dajati
komu, titulirati.
Titulomante, f. Titelsucht.
Titulokopf, ber, kratkolasa glava; krat-
kolase, weibl. kratkolaska.
Tizen, f. Betäuben.
Tonß, ber, (lies: Lohß), urspr. Roßbrot (v.
lat. torrere, tostus), Trinkspruch, zdravioa
(napitna), napitnica, napitek s primernim
govoram; einem den Toast anbringen, in
St. nach Drobn. namaljati komu (wornach
Toast namaljoa).
Tobal, f. Tabak.
Tobben, ber, (im Wasserbau), klin.
Tobel, f. Schwindel, Thal.
Toben, v. n., vom Menschen, razzajati, zde-
lavati, udelovati (Gutsn.), roßiti, rohneti,
divjati, razbijati, bosniti (mehr serb.), nach
Gutsn. vzganjati; f. a. Rärmen, Rafen;
heßtig zürnen, togotiti se; von Winden, dem
Meere u. s. f., divjati, toßen, bucati, bob-
neti, rohneti, hrnpeti, versöeti, öumeti; von
dem Wolfe, den Leidenschaften, vretı; das
tobende Meer, razbarkano morje; die to-
bende Leidenschaft, divja strast; nufföhren zu
toben, utihniti, potihniti, potihovati, poleci
se, uleci se; es tobet mir im Kopfe, raz-
bija mi po glavi, (glava me hudo boli);
ganze Nächte hindurch toben, vse noçi pre-
divjati, presöndrati; tobend ankommen, pri-
divjati, priropotati, prirogovillti kam; to-
bend sortgehen, oddivjati, odrogovillti u. s.
f. v.; sich müde toben, nadvjati se; toben,
divjaje, rohneo, razzajajo; toben machen,
raztogotiti, razkaöiti; das Meer, razbarkato;
wo die Stürme toben, kjer viharnı divjajo.
Toben, das, razzajanje, divjanje, rohenje,
razbijanje, zdelovanje, bucanje, hrupenje,
hrup, kunder, öum, versenje, vrenje.

Tobter, ber, razsajavoc, divjavec, razkačee, togotnik, togota.
Toberich, das, delo eniga kopača (*mont.*).
Toberich, ber, ljulika.
Toberin, die, razsajavka.
Tobhaffer, ber, ljulika.
Tobig, *adj.*, divjaven, razsajaven, divjav.
Tobkranz, f. **Heubdpeterstille**.
Tobsucht, die, togotnost, togota, divjavost; f. **Waserel**.
Tobstüchtig, *adj.*, togoten, besen, razsajav, divjav.
Tochter, die, hoi, in *St.* auch hör, *dim.* hœrka; mit einer Tochter niederkommen, hœrko poroditi; Wâdchen überhaupt, f. d.; eine Schule für Tœchter, dekliska šola; die Tœchter Jerusalems, Jernzalemske hœere; einzige Tochter, blagarica.
Tochter, in der Bſgg., hœrmi, hœerski; einer bestimmten Tochter eigen, hœerin.
Tochterhaft, *adj.*, hœersk, hœerinsk.
Tochterherz, das, hœerno serce.
Tochterkind, das, hœerin otrok, vnučo.
Tochterkirche, die, (œerkev) podružnica.
Tochterlich, *adj.* u. *adv.*, po hœersko.
Tochtermann, ber, zet.
Tochterpfarre, die, podfara, podružna fara.
Tochterrecht, das, hœerna pravica.
Tochterhaft, die, hœerstvo.
Tochtersohn, ber, vnuk, hœerin sin.
Tochtersprache, die, jezik, ki izhaja iz družiga, izviruiga jezika, sin jezik, hœi beseda, f. B. die italienische Sprache, Tochter der lateinischen, laška besoda, talijansœina, talijansina, hœi latinšœinae. latinšine.
Tochtertœchter, die, vnuka, hœerina hœi.
Tode, f. **Tode**.
Tod, das, neki skripoi na ladjah.
Todten, f. **Antasten**, **Verhœren**.
Tod, ber, smert; das Sterben, umertjo, umiranje; der natœrliche Tod, samoobsebna, naturalna smert, umertje (V.); eines natœrlichen Todes sterben, umreti, namreœ sam ob sebi; eines gewaltsamen Todes sterben, durch Worb, umorjen biti, soœst, ubit biti; silna smert; geistlicher, leiblicher, duœna, telesna smert; vor dem Tode, nach dem Tode vorgefallen, predsmerten, posmerten; bis zum Tode dauernd, dosmerten; eines schœnlichen, schrecklichen, plœglichen Todes sterben, sramotno, straœno umreti, naglo umreti, auch straœno, naglo, grozno smert imeti, storiti; zu Tode fraut, na smert holen; den Tod fürs Vaterland sterben, za dom, domovino umreti; ber Tod schœnt Niemand, nach *Gutm.* smert ima koso, ne sekiro: smert stare pokosi s koso, mlado pa ustrelti s samostram; ich wollte lieber jehu Tode sterben, deselkrat bi rajt umertl; den Tod der Helden sterben, po junaœko umroti; mit dem Tode abgehen, umreti, zamreti, preseliti se v veœnost; ich bin des Todes, zgnb-ljen sim, proœ sim, po œi meni je; ich will des Todes sein, smert me vzemi! umvem naj!, smerti naj zapadem!; wie sind alle des Todes, vsi pomremo; nirgends ist man sicher bavor,

kjer je œlovek, jo smert; sich zu Tode fallen, pasti in ubiti se; bis in den Tod, do smerti, tje do smerti; er fœrchtet sich vor dem Tode, boji se umreti, boji se smerti; einen schweren Tod haben, teœko umreti; auf den Tod darnieder liegen, na smert bolan leœati; mit dem Tode ringen, umirati, v smertnih teœavah biti; die Krankheit ist nicht zum Tode, bolezen ni smertna; sich zu Tode arbeiten, irien, saœen, grœmen, sœstern, u. f. f., z delam se umoriti, izpiti se, prepiti se, smcjati se, da bi kmal razpoœil, jeziti se, da bi ga koneo bilo u. dgl., prepasti, prekerniti, da more poginiti; das ist mir bis in den Tod zuwider, to mi je œoz vse zoperno; Jemanden den Tod zuerkennen, zum Tode verurtheilen, koga v smert obsoditi, obsojati; auf Tod und Leben, nach dem *Poln.* na umor, na uboj; Jemanden den Tod anstun, koga ob œivljenje deti, komu œivljenje vzeti, jemati, ugonobiti koga, usmertiti (*Vuk*); sich selbst den Tod anstun, umoriti se, œivljeuo vzeti si; Jemanden vom Leben zum Tode bringen, komu œivljenje vzeti; f. **Stœrchten**; auf Leben und Tod sitzen, k smerti obsojen biti (v joœi); ber personificirte Tod, in *St.* smerœjak, smertnjak.
Todœhnlich, *adj.*, kakor smert.
Todbringend, *adj.*, smerten, smertonosen f.
Todœs, in der Bſgg., smertni.
Todœngst, die, smertne teœavo *pl.*, smertna britkost.
Todœanzeige, die, smertno naznanilo, naznanilo œije smerti, da je kdo umert.
Todœart, die, smert; Hungers sterben ist eine der schœrlichsten Todœarten, (œod) lakoto umreti, je straœna, straœna smert.
Todœbunde, *pl.*, pota smertoe.
Todœbœcher, ber, smertna œasa.
Todœbegœngniœ, das, pogreb.
Todœbœtaubung, die, omolica, omama na smert.
Todœblœsse, die, smertna blodost.
Todœbotschaft, die, sporoœilo od smerti kaoiga œloveka.
Todœengel, ber, smert, angel smerti, naznanovaveo smerti.
Todœentsehen, das, smertna groza.
Todœstadel, die, pogrebna bakla.
Todœfall, ber, smert, umertje; ein schœmerzhafter Todœfall, œalostoa smert; auf dem Todœfall schenken, na primœrljaj (svoje) smerti, œe bi umertl, kaj darovati.
Todœstich, ber, f. **Stœstich**.
Todœstluœ, ber, smert neki dereœi podobna.
Todœstœrcht, die, strah smerti, smertna groza.
Todœgang, ber, hoja k smerti, v smert.
Todœgebœt, das, molitev pred smertjo.
Todœgefahr, die, smertua novarnost.
Todœgeist, f. **Todœengel**.
Todœgestalt, die, smertna podoba.
Todœgewalt, die, smertna moœ, oblast, sila.
Todœgrauen, f. **Todœentsehen**.
Todœhauch, ber, smertni duh.

Todesjahr, das, smertno leto, leto, v kterem je kdo umertl.
Todeskœlte, die, smertni mraz.
Todeskampff, ber, smertna teœava, bojevaeje s smertjo, nach *Medv.* smortalica, mertvasica.
Todeskrampf, ber, smertni kerœ.
Todesloœ, das, nsoda smerti, smert.
Todesmahel, das, pogrebœœina, pogrebœina.
Todesnach, f. **Todesgefahr**, (smertna sila).
Todespfad, ber, cesta, steza k smerti.
Todesschlag, ber, smertui udarœo, umertje, smert.
Todesstummer, ber, veœno spanje.
Todesstœndig, *adj.*, kriv smerti.
Todesstœweigen, das, mertvasko molœanje, kakor v grobu.
Todesstœweiss, ber, srage *pl.*, smertne srage, smertui pot.
Todesstœger, ber, zmagavec, promagavec smerti, uad smertjo.
Todesstœchel, ber, œelo smerti.
Todesstœille, die, mertva, smertna lihota.
Todesstrafe, die, smertna kazna, smert za kazna, nach *V.* zasluœena smert (d. i. verbienter Tod), kazenje s smertjo; mit der Todesstrafe belegen, k smerti obsoditi.
Todesstœunde, die, smertna, poslednja ura.
Todesstag, ber, smertni dan, dan, ko je kdo umertl.
Todessthal, das, smertna dolina, zemlja; das dunkle Todessthal, nach *V.* draga smertniga mraka.
Todesursache, die, vzrok smerti.
Todesurtheit, das, obsodba, obsojenje k smerti.
Todesverbrechen, das, s smertjo kaznovano hndodelstvo.
Todesverhœngniœ, f. **Todesloœ**.
Todesweise, die, posveœeno v smert.
Todeswerth, *adj.*, smerti vreden.
Todeswund, *adj.*, ranjen na smert.
Todeswunde, die, smertna rana.
Todeszeichen, das, smertno znamenje.
Todfall, f. **Todesfall**, (smertnina, mertva roka).
Todfallœanfnahme, die, zapis za merlichem.
Todfallœreigeld, das, mertvasœina, mertvasina.
Todfarben, *adj.*, bled kakor smert.
Todfeind, ber, strupeni, poglavni, prehudi sovraœnik, smertni sovraœnik.
Todfeindin, die, strupena sovraœnica (V.), smertna sovraœnica.
Todfeindschaft, die, strupena, poglavna, neizreœena sovraœnost, sovraœtvo.
Todfœrchtig, *adj.*, smerti boœet.
Todhaß, ber, smertno, strupeno sovraœenje, œerjenje.
Todkranz, *adj.*, smertno bolan, za smert bolan.
Tœdlich, f. **Tœdlich**.
Tœdlichlag, f. **Tœdlichlag**.
Tœdlichwur, ber, prisega na smert.
Tœdliche, die, smertui greh.

Todt, *adj.*, mertov; er ist todt, umertl je; ein Todter, mertveo, merliœ (mœnnl. u. weibl.); ein todtter Kœrper, truplo, mertvo truplo; man sagt ihn todt, kliœejo ga, pravijo, da je mertev, pravijo, da je umertl; sich todt fallen, (pasti in) ubiti se; tobt niederfallen, mertev pasti; sich halb todt lœœen, pœœiti od smeœa; sich tobt œrgern, *poln.* zagryœe se; sich tobt hungern, lakote mreti; Jemanden tobt schlagen, koga ubiti, pobiti, ubijati, pobijati, *bœhm.* zabiti; tobt schœœen, ustreliti; tobt stœœen, zaklati; tobt beiœen, uklati, ugristi, da mora umreti; Jemanden tobt, zu Tode schlagen, prœgeln, koga do mertviga tepsti; tobt machen, umoriti, moriti, usmertiti (*Gutm.*, *Vuk*); eine Sœche, odpraviti, odstraniti, s poti spraviti; ein tobtter Baum, suho drevo (ki se jo posuœilo); tobtter Wœnfel, mertev kot; tobtte Farbe, slaba, mertva barva; f. a. *Starr*; tobttes Holz, im Forstw., f. **Nadelholz** (ker ne poganja iz korenina); tobtte Befriedigung, mertev plot, mertva ograja; einen Wœsen, ein Vieh tobt schlagen, pobiti; tobttes Fleisch, divje, ludo meso; geistlich tobt, na dnœi mertev; tobtter Glaube, mertva vera; tobtte Kœhlen, uœagneno, mertvo ogleje; tobttes Thier, f. **Wœd**; tobtter Ort, tilh, samoten kraj; tobttes Haar, veli lasje, brez leska; tobtte Augen, medle œi; f. a. *Watt*; tobtte Wolle, œernikaala volna; tobtte Sprache, mertev jezik; (*mont.*), tobt schreiben, izreœi, da ni vreduo dela; au die tobtte Hand verkaufen, na mertvo roko prodati, (t. j. kaki œœrkvi, opaliti itd., pri kteri veœno ostane); von dem Todten auferstehen, od smerti vstati, od mertvih vstati; das tobtte Werk des Schiffes, kar jo ladije iznad vode; den Kalkstein tobt brennen, doœgati; tobttes Wasser, stojœea voda, (ki nima odloka); ein Schiff tobt laufen, prejadrati, jadrage preœeci.
Tœdte, das, merlina, merhovina.
Tœdten, v. a., usmertiti (*Gutm.* u. *Vuk*, menig. *gebr.*), ubiti, ubijati; mit Wœsicht, umoriti, moriti; du selbst nicht tœdten, ne ubijaj; ein Getœdtelet, umorjenœo; alles nach einander tœdten, vse pomoriti, pobiti; Fleisch, Lœste, Begierden tœdten, zatreti, zatirati, zamoriti, ukrotiti; krotiti, nach *Gutm.* mertvaœiti, pokoriti, trapiti, die Zeit tœdten, œas zapravljati, (dolg œas prodajati) kratiti s praznim delam; Quœcksilber tœdten, moriti, sterditi, sterjati živo srebro.
Tœdten, das, ubijanje, zatiranje.
Tœdten, in Bſgg., mertvaski, merliœki, — mertvih; f. a. *Leichen* u. f. f.
Tœdtenader, ber, pokopaliœœe, pokopaliœe; f. a. **Grœbœnder**.
Tœdtenallein, *adj.*, sam sam kakor v grobu.
Tœdtenamt, das, slovesno duhovno opravilo po mertvih, peta œerna maœa; nach 8 Tagen, oœmina, obœednioa, oœmi dan; nach einem Jahre, obletnica.
Tœdtenanzeige, f. **Tœdœanzeige**.
Tœdtenasche, die, pepel mertvih, merliœki.

Tobtenbahre, die, f. Bahre, (*böhm. u. poln. mary*).
 Tobtenbegängniß, das, pogreb, sprevoj (*Medv. Cernembl*).
 Tobtenbein, das, mertvaška kost.
 Tobtenbeliebung, die, pogrobna družba (*rokodelska*), uboge pokopavati.
 Tobtenbeschau, die, ogled merliöa, merliöev.
 Tobtenbeschauer, der, merliški oglednik.
 Tobtenbeschwürer, der, zakljojavec, rotivo mertvih.
 Tobtenbett, das, smertna postelja.
 Tobtenbitter, f. Reichenbitter.
 Tobtenblafß, *adj.*, bled kakor smert.
 Tobtenblume, f. Dotterblume.
 Tobtenbuch, das, bukve mertvih.
 Tobtenbühre, die, öast izkazana mertvim.
 Tobtenerschelung, die, prikazen mortveoa.
 Tobtenenule, die, f. Tobtenvogel.
 Tobtenfarbe, die, bledost, smertna blodota.
 Tobtenfest, das, obhajilo, praznovanje za mertvimi.
 Tobtenflagge, die, merliško benderce.
 Tobtenfleh, der, mertvaška pega (*V.*).
 Tobtenfliege, die, zlatoglavka.
 Tobtenfluh, der, mertvaška roka.
 Tobtenfrau, die, umivavka merliöev.
 Tobtengurten, f. Tobtenader.
 Tobtengebeint, *pl.*, mertvaške kosti.
 Tobtengebet, das, molitev za mertve, rajnke.
 Tobtengelante, das, zvonjenje merliöu.
 Tobtengelait, das, merliško spremljanje, pogrebni sprevoid.
 Tobtengerath, das, pogrebsko orodje, pogrebska priprava.
 Tobtengeripp, das, rebrenica, garnik; f. Gerippe, Skelet.
 Tobtengeruch, der, duh po mertvecu, nach dem *Serb.* mertvaöcina, *böhm.* umrlöina.
 Tobtengerüst, das, merliški, mertvaški oder.
 Tobtengesprach, das, etu Gespräch im Reiche der Tobten, rajakih pogovor, govorica, pogovor med mertveci.
 Tobtengestalt, die, podoba mertveoova.
 Tobtengewölbe, das, grobaioa (*russ.*), pogrebni hram.
 Tobtenglode, die, mertvaški zvon, merliško zvonjenje.
 Tobtengöttin, die, bei den alten Slaven, Morana.
 Tobtengrab, f. Grab.
 Tobtengräber, der, zuleo (*V. u. Gutschm.*), jamar; grobar, grobokop, (*russ.*); (*Vodnik* führt zuleo auch unter Reichenträger an); (*Neorophorus*), grobar.
 Tobtengräberdienst, der, jamarska, grobarska služba.
 Tobtengruft, f. Gruft.
 Tobtenhand, die, mertviga roka, mertvaška roka.
 Tobtenhaus, das, hiöa z merliöem.
 Tobtenhemb, das, merliöka, mertvaška srajca.

Tobtenhügel, f. Grabeshügel.
 Tobtenkalt, *adj.*, merzel kakor smert, kakor mertveo.
 Tobtenkammer, die, merliönia, mertvaönia, kostenjaöa.
 Tobtenkeller, f. Tobtengewölbe.
 Tobtenklage, die, narekovanje, zalovanje po mertvem.
 Tobtenkleid, das, mertvaška, merliöka obleka.
 Tobtenknochen, der, mertvaška kost.
 Tobtenkopf, der, mertvaška glava; f. a. Mutterfor; (*Sphinx Atropos*), smertoglavce (*Sul.*).
 Tobtenkörper, der, truplo mertvo.
 Tobtenkrampf, der, smertai kerö.
 Tobtenkranz, der, mertvaški venöo.
 Tobtenkreuz, das, nadgrobni kriiz.
 Tobtenlage, f. Sarg.
 Tobtenleilich, f. Reichenluch.
 Tobtenleuchte, die, mertvaška laö.
 Tobtenlieb, das, pogrebna pesem.
 Tobtenliste, die, spisak, imenik mertvih.
 Tobtenmahl, das, sedmina, nach *V.* auch pogrebsöina, pogrebsöna, karmine; ein Gast bei dem Tobtenmahle, pogreboe, sedminec (*V.*); f. a. Tobtenfled.
 Tobtenmusik, die, mertvaška muzika.
 Tobtennessel, die, mertva kopriava.
 Tobtenopfer, das, dar za mertve, po mertvih, zaduöni dar.
 Tobtenorgel, die, Karrenbüchse, mertvaöke orgle, *pl.*, (neka kanona).
 Tobtenregistler, das, kazalo mertvih.
 Tobtenreich, das, kraljestvo, deöela mertvih.
 Tobtenrichter, der, mertvaški sodnik.
 Tobtenring, der, pogrebno peije.
 Tobtenschau, f. Tobtenbeschau.
 Tobtenstein, der, mertvaški, smertni list.
 Tobtenstifter, der, prevoznik, brodnik mertvih.
 Tobtenstlaf, der, mertvica, (*Schlafucht*, *Pathargie*); smertno spanje, terdo spanje.
 Tobtenstragen, f. Bahre.
 Tobtenstweigen, f. Tobteschweigen.
 Tobtensonntag, der, (*Dominica Judica*), tiha uedelja.
 Tobtenstätte, f. Friedhof.
 Tobtenstein, f. Sarcophag.
 Tobtenstille, die, grobna, mertva tibota.
 Tobtentag, der, vsih vernih duö dan.
 Tobtentanz, der, smertni ples, smert namalana, ko se v plesu suöe z ljudmi razne dobe in veljave.
 Tobtentempel, der, tempel mertvim posveöen.
 Tobtenthal, das, dolina mertvih.
 Tobtenträger, der, pogrebec, n. *Gutschm.* merliöki noseo.
 Tobtentraum, der, mertvaöko spanje.
 Tobtentruhe, f. Sarg.
 Tobtentuch, das, nach *Jan.* rakno, nach *Medv.* merlak, mertvaški pert; das Gesicht zu bedecken, nalöije.
 Tobtenuhr, die, kukoo.

Tobtenurne, die, Tobtentopf, der, pogrebski pisker; popelnik.
 Tobtenvogel, der, (*Sylvia pestilentialis*); f. a. Pestilenzvogel; f. a. Wauerpfecht; (*Strix funerea*), öuk, *böhm.* kuvik; (*bei Jan.* öemertlha?); Schreien, wie ein Tobtenvogel, öuvikati, öukati.
 Tobtenwache, die, öuvanje, öutje pri merliöi.
 Tobtenwagen, der, mertvaöki voz.
 Tobtenwäscherin, f. Tobtenfrau.
 Tobtenwelt, f. Tobtenreich.
 Tobter, der, morivoo, ubijavoo.
 Tobterin, die, morivka, ubijavka.
 Tobtfall, f. Tobtsfall.
 Tobtsfeld, f. Tobtsfeld.
 Tobtsgeborn, *adj.*, mertve rojen.
 Tobtsgeschlagen, *adj.*, ubit, potlöben.
 Tobtskrank, f. Tobtskrank.
 Tobtslich, *adj.*, smerten; tödtlich hassen, na smert, smertuo, strpeno sovraziti koga; tödtliche Wunde, smertna rana, *russ.* auch smertnososen.
 Tobtslichkeit, die, smertnost.
 Tobtsmilde, die, na smert utrojen.
 Tobtsode, *adj.*, straöno sam, zapuöen.
 Tobtschlag, der, uboj, *serb.* ubistvo; einen Tobtschlag begehen, ubiti, ubijati, z nojem zakriviti se; mit Absicht tödten, f. Mord.
 Tobtschlager, der, ubijavoo, ubojnik, ubivoo (nach dem *Serb.* ubilac).
 Tobtschlagerin, die, ubijavka, ubivka, ubojnica.
 Tobtsreich, der, besser Tobtsreich, smertni udar, udarec, mahlej.
 Tobtsheilung, die, razdel do smerti, do pomertja vse rodavine.
 Tobtung, die, usmertenje; f. a. Amortisation.
 Tobwellsagend, *adj.*, prerokujoo smert.
 Tobwürdig, *adj.*, smerti vreden.
 Tos, der, Tosstein, Tuf, Tuffstein, lahki kamen, nach *Vert.* lahkovec f, tuf*, *böhm.* nach *Sum.* opuka (= opoka, slov. *Thonstiffer*).
 Toserde, die, lahkiga kamna perst, tufvieaf.
 Toffel, f. Pantoffel, Kartoffel.
 Toffeln, v. n., krevsati, slebedrati.
 Toga, die, toga.
 Tolleite, die, toaletta*, napravna mizica (*zanska*), Tolleite machen, napravljati se, hispati se, f. Puzen, fisch.
 Tolise, die, sezenj (*francoski*).
 Tolstren, v. a., meriti na sezne.
 Tokater, der, Tokajsko vino, Tokajöina.
 Tole, der, ein beöekter Wassergraben, der das Wasser an einen Ort leitet, rake, vodotok.
 Tolerant, *adj.*, poterpen v vörskih reöeh.
 Toleranz, die, (*vörska*) poterpnost, spravljivost.
 Toleriren, f. Dulden, Zulassen.
 Toll, *adj.*, aus Zorn ungestüm tobend, divji (*wid*), divjav, zloben, razkaöen; einen toll machen, razkaöiti koga, razjariti; toll werden, razkaöiti se, noznano razserditi se; f. a.

Brauselpopf; aus Trunkenheit ungestüm tobend, razgrajaven, razsajaven, rogovilen; ein solcher Tolle, rogovilez; toll und voll sein, preprijan, nasekan biti, omamlen od pijanosti, z betam imeti, na oente imeli ga, öez nemoo; tobend nnd rasend, stekel (*eig. vstekel*); ein toller Hund, stekel pes; daher toll werden, steöi (*bes. bei Thieren*), f. a. Rasend; aus Verämbung des Verstandes, ohne das ungestüme Lärmen, uor, noumen, udarjen, teröen, blazen (*mehr böhm.*), zmoöen (*Gutschm.* von zmotiti), mahnen (*serb.* mahnit); toll werden, obnoret, zmeöati se, pamet se mu je zmeöala, zmedla; ein toller Lärm, razbijanje, rojenje; ein toller Mensch, d. i. ohne Noth ein betäubendes Geräusch verursachend, rohnö, rohnö; Jemaulen mit Schreien den Kopf toll machen, komu z vpitjem glavo zmeöati, meöati, koga ogluöiti, gluöiti, koga iz nma spravili z vpitjem; der tolle Böbel, neposajeni ljud (*V.*), neposajena derhal; bist du toll?, mar si obnoret? ali noris? ali ti gro ob pamet? ali öamliö? ali se meöas? ein toller Betragen, neumno, neznano vedenje; das wäre doch toll, ta bi bila paö neznana (*V.*), to bi vender neznano bilo, ta bi bila vender trapasta; ein toller Kerl, öuden ölovek; tolles Zeug, öudne, neumne reöi, bedalije, traparije; toll reben, blesti; tolle Butter, terdo, rodo maslo (od promraza); tolle Wilsse, f. Wilsentraut.
 Tollapffel, der, (*Solanum insanum*), tikvica(?); f. übr. Nachtschatten; (*serb.* paskvica).
 Tollbeere, die, f. Tollstiche.
 Tollbeerenstoff, der, norioevinaf.
 Tollbreit, *adj.*, prederzen do norosti, kakor bi noret.
 Tollen, v. n., noret, divjati, steöi, razsajati; f. Toben, Rasen.
 Tollfuß, f. Klumpfuß.
 Tollgeschwäh, das, blodenje, neumno kvante.
 Tollhaus, das, hiöa norih; f. Narrenhaus.
 Tollhändler, der, norec; f. Zrrer.
 Tollheit, die, besnost, norost; Wuth, stecklost, steklina; f. a. Raserei, Wahnsinn.
 Tollherbel, f. Schierling.
 Tollkirsche, die, (*Atropa belladonna*), norice, nora jagoda. (*in St. angebl. neznamsek?*), volöja öesnja ali jagoda, n. *Medv.* blen.
 Tollkopf, der, togotuez, serditoz, noroglavce; f. a. Brauselpopf.
 Tollköpfig, *adj.*, togoten.
 Tollkorn, das, noro zernje.
 Tollkraut, f. Tollstiche.
 Tollkühn, *adj.*, prederzen, nospametno, nemno derzen.
 Tollkühnheit, die, prederzuost, nespametna, neumna derzuost.
 Tollrasch, der, neka rasöevina.
 Tollrube, die, f. Zauntüde.
 Tollsinn, der, togota, togotnost, togotljivost.
 Tollsinnig, *adj.*, togoten, togotljiv.

Tollwurm, ber, pasji červ (pod jezikan, kakor se napóno misli).
Tollwuth, die, steklost, razkačenost.
Töllwüthig, *adj.*, stekel.
Tölpel, ber, Burjelende eines gefällten Baum'es, stor, panj, parobek; *fig.* tumpec, teslo, štokrlež, cepec, telebns (St.), zarobljenec; okornež, bedak, tepec, behec, verbež, budalo, klama, štrama, bezjak (M.), avša; *f.* Dronce.
Tölpelrei, die, štoklarija, traparija, bedarija, budalost, bebost.
Tölpelhaft, *adj.*, štokrlast, budalast, bedast, trapast, bebast, avšast, klamast, okoren, zarobljen; ein tölpelhafter Mensch, *f.* Tölpel.
Tölpeljahre, *pl.*, *f.* Hegeljahre.
Tölpeln, *v. n.*, štokrlati, trapati, tepec, behec biti, trapaste uganjati.
Tölpisch, *adj.*, štokrlast, tesast, neolosan, zarobljen.
Tom (uš), *f.* Wand, ber.
Tombak, ber, tompak, tombak.
Tombaden, *adj.*, tompakov.
Tombadsläger, ber, tompakar.
Ton, ber, *f.* Klang; einen Ton von sich geben, *z. B.* von der Glocke, Posauze, zapeti, peti, zadoneti, doneti; in der Musik nach allen slav. Wörtern ton, (vom griech. *tonos* Spannung), Stimme, glas; auf den rechten Ton stimmen, abtati na pravi ton; ein ganzes, halbes Ton, celi ton, pol tona; den rechten Ton verlieren, izgubiti pravi ton; Weisse, Arie, *f.* diese; Ton ändern, ton prevreči; aus einem hohen Tone reden, mogočno, moško govoriti, *böhm.* z visociga govoriti; aus einem andern Tone reden, prepreati, drugač govoriti; den Ton ziehen, verziehen, zategniti, zategovali ton; ber gute Ton, (bon ton), nach andern slav. M. dobri ton, — sega, lepo obnašanje; er will in einer Gesellschaft den Ton angeben, hoče, da bi se drugi ravnali po njem, *vulg.* hoče zvoniti nositi; in der Grammatik, *f.* Accent; in der Malerei, ton; ber schöne Ton des Gemälde, če se barve lepo ujemajo, strežejo.
Tonabstand, ber, presledek med višim in nižim tonam.
Tonaſte, *f.* Octave.
Tonangeber, ber, po komur se drugi ravnajo in zgledujejo, napevec.
Tonart, die, način tona, ton.
Tonbeugung, die, previjanje glasa, tona.
Tonbrechung, die, terganje tona.
Tonbüchse, *f.* Orchester.
Tondichter, *f.* Compomist.
Tönen, *v. a. n. n.*, doneti, zvoneti, na usosa biti, peti; *f. a.* Donnern; anfangen zn tönen, ober nur einmal tönen, zadoneti, zapeti; weit umher tönen, razlegati se po —; ein tönend Erz, (1. Chor. 13, 1), bučec bron (slav. Babelüß.); die Glocke tönet, zvon zvoni, poje, doni; oglasiti se, glasiti, po glasu naznanjati, razodevati (als *v. a.*);

zabučati, bučati, bobneti, glas dajati; *f. a.* Klingen, Sallen.
Tönen, das, donenje, zvonjenje.
Tönend, *adj.*; zvonč, doneč, bernoč, bučec, bobnec, brenčec, glasen.
Tönepoll, **Tonvoll**, *adj.*, glasen.
Tonfall, ber, pad tona, glasa; *f.* Cadenz.
Tonfest, *adj.*, terden v glasu, tonn.
Tonfolge, die, postopnost tonov ali glasov.
Tongang, ber, napev; *f.* Arie, Melodie.
Tongerber, *f.* Tonangeber (napevec).
Tongott, ber, (im heid. Geg.) bog petja, Apol.
Tonika, die, Grundton, podstavni ton.
Tonisch, *adj.*, stärkeb, krepčaven; krepčavne zdravila *pl.*; tonische Arznei, krepčava.
Tonlagrad, *f.* Lavendel.
Tonlundig, *adj.*, v muziki znajden, zvedon.
Tonlust, die, muzika.
Tonkünstler, ber, godec, muzični umotnik.
Tonkünstlerisch, *adj.*, muzikaln; *f.* Musiksalisch.
Tonkunstschule, die, učilnica, šola muzike.
Tonkunstverein, ber, godevsko društvo.
Tonlehre, die, nauk od tonov.
Tonleiter, ber, lestvica tonov, muzična abecoda (*russ.*).
Tonlos, *adj.*, brezglasen.
Tonmalerei, die, tonomalbat.
Tonmaß, das, glasomerjet.
Tonmeister, ber, umetnik v godbi ali muziki.
Tonmesser, ber, glasomerf.
Tonmessung, die, mérjenje glasov, glasomerjet.
Tonnage, die, tovor ali naklad ladije.
Tonne, die, ein kleines Faß, sodeo, *dim.* sodček, beček, in andern D. bečka; ein großes Faß, sod, tona*, *serb.* bačva; eine Tonne Goldes, 100.000 tolarjov.
Tonnenband, das, obroč pri sodcu.
Tonnenbirn, die, tepka.
Tonnenfaß, ber, riba nasoljena (v sodcu).
Tonnenförmig, *adj.*, sodou podoben, sodčast, sodast.
Tonnengehalt, ber, število ton, ki jih nese ladija.
Tonnengeld, das, voznina, sodčevinaf.
Tonnengewölbe, das, niške, načke *pl.*, oblok na ničke.
Tonnenrecht, ber, slana šouka (v sodcu).
Tonnenholz, das, les za sode.
Tonnenhonig, ber, med v sodcu, kosmati med (V.).
Tonnenmaß, das, mera po tonah, lajtah.
Tonnenreif, *f.* Tonnenband.
Tonnenstab, ber, les za dogo.
Tonnenstein, ber, jantar, pošiljan v sodcu.
Tonnenweise, *adj.*, na sodce, po tonah.
Tonologie, die, nauk od glasa, glasoslovje.
Tonometer, *f.* Tonmesser.
Tonreich, *f.* Tönepoll.
Tonreihe, *f.* Tonfolge (versta, red tonov).
Tonreihung, *f.* Tonbrechung.
Tonsatz, ber, skladba muzike.
Tonscher, ber, skladavec muzike.

Tonsetzung, die, skladba muzike.
Tonsinn, ber, čut, glava za muziko.
Tonspiel, *f.* Musik.
Tonspieler, ber, godec.
Tonsprache, die, jezik po različnih glasih, kakor je ljudski (in ne živalski).
Tonstück, das, muzika.
Tonstufe, die, stopnja glasu, tona.
Tonsur, die, duhovska krona, tonsura.
Tonstube, die, naglasna zloga, s puudar-kam.
Tonverhalt, ber, Tonverhältniß, das, raz-mera glasov.
Tonverständig, *f.* Tonkundig.
Tonvoll, *f.* Tönepoll.
Tonweise, *f.* Melodie.
Tonwelt, die, svet tonov.
Tonwissenschaft, die, *f.* Tonkunst.
Tonzeichen, das, *f.* Accent; in der Tonkunst, sekriica (choral), betičeo (figural), nota.
Topas, ber, (argilla topasias), topaz.
Topas, in Bsgn., topazov.
Topasstein, ber, narejeni topaz.
Topf, ber, ein cyliudrisches thönerne Gefäß, Kochtopf, pisker, lonec; (*serb. a.* gernac-gernca); bei den ungar. Slovnen angebl. krab; Blumentopf, lonec; Kochtopf, kahla*; Topfchen, *dim.* lonček, piskerček; ber Topf siedet, lonec vre, v loncu vre.
Topfsache, *f.* Pottasche.
Topfbaum, ber, drevo rasteče iz lonca, lončnikf.
Topfbrett, das, polica za lonce.
Topfbedel, ber, pokrovec.
Topfbesen, *f.* Wageredht.
Topfen, ber, geronnene Milch nach abgelaufenen Wolken, sirjeno mleko; süße Topfen, skuta; durch das Rab geronnen, nach V. sir (eig. Käse).
Topfer, ber, lončar; Topfer sein, lončariti, bei Gutm. piskrar.
Topfer, in der Bsgn., lončarski.
Topferarbeit, die, lončarsko delo, lončar-tena.
Topferei, die, lončarija.
Topfererde, die, ilovica, il lončarski, glina, lončarska perst.
Topfergut, *f.* Topferarbeit.
Topferhandwerk, das, lončarija, lončar-stvo.
Topfstein, die, lončarica.
Topfern, *v. n.*, lončariti.
Topfer, *adj.*, lončen.
Topferosen, ber, lončarska poč, in Reifn. angebl. ozaga.
Topfertab, das, lončarsko kolo.
Topferweibe, die, lončarski kolovrat, šipa (V.), nach and. D. krog.
Topferthun, ber, *f.* Topfererde.
Topferware, die, lončarsko blago.
Topferwerkstatt, die, lončarica.
Topferzeug, das, lončarsko orodje.
Topfform, die, kalap za lonce zelezne.
Topfgewächs, das, rastlina v lonci ali kahli.

Torsstüde, ber, uho pri lonci.
Topfsäse, ber, *f.* Streichsäse.
Topfscheu, ber, gomula (V.), in St. pe-čenjak.
Topfleder, ber, piskrolizec, sladkosnedež.
Topfmasch, ber, lončoni, lončarski smenj.
Topfmascher, *f.* Topfleder.
Topfroh, das, uho, roč, roča, ročica pri lonci.
Topfsanne, die, globoka ponev.
Topfschlang, *f.* Topfgewächs.
Topfschleder, *f.* Topfleder.
Topfstein, ber, (talcum lebetes), kamen lončnik, bei Sul. krupnik.
Topfstollen, ber, lonča noga.
Topfstrizze, die, pokrovka.
Topfstein, *f.* Topfstein.
Topf, die, topika.
Topinambur, ber, (Helianth. tuber.), nach Sul. nahod.
Topisch, *f.* Dertlich.
Topograph, ber, krajopisec, topograf.
Topographie, die, krajopis, krajopisje, popis posamnih krajov, topografija.
Topographisch, *adj.*, krajopisen.
Top!, *int.*, dobro! naj velja! naj bo! mož beseda!
Topp, ber, verh (sosobno jadrenika), ver-sioček; *f.* Wütschel, Topf; ein Topp Flachs, 40 pesti prediva.
Toppen, das, bei den Schülern, zagozdica.
Toppel, ber, čopek, šopek.
Toppelente, die, Hautentente, čopasta raca.
Toppellerthe, die, čopasti škerjaneo.
Toppeln, *v. a.*, s šopkam opraviti.
Toppen, *f.* Zupfen.
Toppfener, das, an den Toppen der Ma-sen, ogajioek na verhu jadrenika.
Toppschilling, ber, ara.
Torentil, *f.* Bildgießerei.
Torf, ber, šota (V.), nach Gutm. sušek, in andern slav. M. torf ober turf, auch turfa; Torf graben, šoto rezati, (ein einzel-nes Stück Torf heißt im Deutschen auch eine Sode, woraus verm. šota); *f. a.* Rasen.
Torf, in der Bsgn., šotni.
Torfsäse, die, šotni pepel.
Torfbins, *f.* Rasenbinsengras.
Torfboden, ber, darans beschefene Oberfläche der Erde, mahovje.
Torfbuch, ber, kjer rezejo šoto, šotišče, šotise.
Torfen, *v. a.*, s šoto gnojiti.
Torferde, die, šota, šotica, nach Gutm. sušna zemlja.
Torfgräber, ber, šotar.
Torfgrund, *f.* Torfboden (*poln.* turfowisko),
torfig, *adj.*, šotnat.
Torfogle, die, šotni ogel.
Torflager, das, šotišče, šotiše.
Torfland, *f.* Torfboden.
Torfmoor, das, grez, mahovje.
Torfmoos, das, mahovje.
Torfpfaten, ber, šotarska lopala.
Torfstecher, ber, šotar, turfart.
Torstüd, das, kos šoto.

Tortel, die, s. Kelter.
 Tortelbaum, s. Preßbaum.
 Torteln, s. Taumeln, (dorkati).
 Tormentill, die, sedmeroperstnica.
 Tormentiren, s. Martiren.
 Tornister, der, torba; ein großer, mavha; bei den Soldaten, nach dem Serb. teločak.
 Tornisterhändler, Tornistermacher, der, torbar.
 Tarpid, s. Starr.
 Torquiren, s. Quälen.
 Tortise, die, koleraba; s. a. Erdkröte.
 Torso, der, torso; s. Rumpf.
 Tort, der, s. Poffen, Nachtheil.
 Torte, die, torta.
 Tortenbäcker, der, tortar.
 Tortenblech, das, pleh za torto, tortni pleh; der Reif, obod; das Blech um der Reif zusammen, tortni pleh z obodam (V.).
 Tortenmehl, das, tortna moka, moka za torte.
 Tortenteig, der, tortno testo, testo za torte.
 Tortur, die, s. Folter.
 Tof, das, šam.
 Tosen, v. n., vorseti, bobneti, šumeti, (burbrati V. ?), bariti se, vreti v oblakih; anfangen zu tosen, zaveršeti, zašumeti; eine gewisse Zeit hindurch tosen, prešumeti, preveršeti.
 Tosen, das, veršenje, šumenje, bobnenje.
 Tosend, adj., veršeo, hobneo, šumeo.
 Tost, s. Gipfel, Bischof.
 Total, adj., s. Gänzlich; ves, po vso, vso čisto, popolu, do dobriga, iz koronino; totale Finsterniß, popolni pomrak nli merk solnoa.
 Totalaufwand, der, vai stroški skup.
 Totalausweis, der, izkaz skupni, od vsega.
 Totalität, die, celo, celotnost, celost, celota; die Totalität der Grundbesitzer, vsi posestniki, karkoli jih je; s. Gesammtheit.
 Totalsumme, die, skupni iznesek, iznosok vsega.
 Totalvermögen, das, vse premoženje skup, kar ga je.
 Tottler, s. Grauspeht.
 Tönche, die, eine im Baden angebrachte Vorrichtung, den leidenden Theil des Körpers zu besprengen, kapalnica, škropilut.
 Töngebäd, das, škropilna, kapalna kopel.
 Touffiren, s. Berühren, Befeldigen.
 Toupet, s. Haartrause.
 Tour, die, obhod, obrat; kolobar, nastavek tujih las na temenu, baročica; s. a. Reize.
 Tourist, der, obhodaik, potopisoo.
 Touriren, v. a., oberaiti, obiti, obhajati in za ledja priti komu.
 Tourneure, s. Wendung.
 Toxikologie, die, struposlovje, nauk od strupov.
 Trab, der, schneller als Schritt und langsamer als Galopp, nach V. drep, (deutsch, drep, Zal.), hingegen wohl richtiger nach Gutm. und M. dirk, dirja, derk, in St. angebl. v canec; serb. kas, böhm.

klus; (in U. Kr. klis, [Kobe]), Galopp, derk, Trab), russ. rya; im Trab reiten, den Trab gehen, nach V. drepati, nach Gutm. podirjati, dirjati, serb. kasati (Vuk); in U. Kr. auch v. derno, jahati, dernoati; im Kleinen ober schnellen Gänge, drepjati, dreniti (Zal.); Krankheit der Schafe, bei welcher sie sich niederlegen und mit dem Mantel an den Füßen beißen, endlich erlahmen und sterben, zabloa.
 Trabant, der, Begleiter, spremjaveo, tovarš, spremnik; Nebenplanet, mesec, spremnica, družica kake premiönice, sopremionica, (poln. odboznik); s. a. Leibgardist.
 Trabante wache, s. Leibgarde.
 Traben, v. n., n. V. drepati, dim. drepjati u. drenoljati, v drep, in St. angebl. v caneo, in U. Kr. na derk, derkom jezdit, dreniti, drenoati (Zal.), am besten nach Gutm. u. M. podirjati, dirjati; s. a. Trab; topotati, dernoati, peketati, kopiliti; hoch traben, veliko si domisljati, visoko leteti, spenjati se, greben napenjati; treten, stopati, hoditi; das Pferd hat lange genug getrabt, ed mag nun im Schritte gehen, konj se je že nadirjal, udiral, naj hodi sedaj v stop; ein wenig traben, podprepati, podirjati; eine Zeit hindurch, predrepati, predirjati.
 Traben, das, drepanje, dirjanje; s. a. Trab.
 Traber, der, dirjaveo, serb. kasalo; — zabična ovca.
 Traber, Treber, pl., Ueberbleibsel ausgepreßter Dinge, Treßer, tropine pl., nach V. a. dropo (bei Vuk drop u. trop, m.), auch vinska komina; Hülsen von ausgebranntem Malze, mlato (Gutm., Jarn., M., böhm. u. poln.); vom Getreide, zadnje, suški, otrobo pl.; von der Hirse, mekine pl.; vom Heiden, laski.
 Traberartig, adj., tropinast, mlatast.
 Traberhieb, das, patoke; s. Nachhieb.
 Trabergrube, die, mlatinjt.
 Traberkrankheit, die, dergetavnica.
 Trabhänger, s. Traber.
 Trabritt, der, dir, dirk; s. Trab.
 Trace, s. Entwurf.
 Tracht, die, die Art und Weise sich zu kleiden, noša, im Serb. nošnja, nošaj u. nošivo; s. a. Mode; welche Tracht herrscht bei euch?, kako se nosijo pri vas?; soviel Jemand auf der Schulter tragen kann, naramje (Vuk), naramje (V.), breme, butara; Bürde, toza, obtežba; Tracht Speise, s. Gang; Tracht Hunde, kar jih psica verže ali stori na enkrat, pasje leglo (serb.), pomot (russ.), gnezdo; eine Tracht Prügel geben, dobro nabiti in oščkati koga, s. Portion; am Hofe, stena kopitna; Tracht des Alters, prihod, prihodisoo (Karst), s. Ertrag; in der Bauk., podpora.
 Trachten, v. n., iskati oesa, prizadeti si, prizadevati si, da bi dobil —, gnati se za oim, potegovati se, vleci se za kaj, hoteti kaj, soči, segati po —, dihteti, hrepeneti, gladata, tereti se; s. a. Begehren, Streben; einen nach dem Leben trachten, komu po življonji stroci; trachte schnell zu kommen,

hiti, hitro hodi; imeti si v mislih; sie trachte teten ihn zu fangen, radi bi ga bili prijeli.
 Trachten, das, prizadevanje, prizadeje, hrepenenje, hlepenje, trud; sein ganzes Dichten und Trachten, vse njegove misli in želje, — vsi njegovi trudi, vse njegovo prizadevanje.
 Trachter, s. Trichter.
 Trachtgarn, das, velike ribarsko mreže.
 Trächtig, adj., von den Thieren überhaupt, brej; nach den übrigen Slav. Munda. und nach M. (jedoch weniger bekannt im Sloven.) von Kühen, stelna, telna; von Stullen, žrebna, (nach dem Serb. sožrebna); von Schweinen, sprasna, prasna; (von Hündinnen u. bergl. serb. skotna); trächtig werden, ubrejiti se, brejiti se; trächtig machen, ubrejiti, brejiti, bei Schafen auch, jedoch selten umerkati.
 Trächtigkeit, die, brejost; im Zustande der Trächtigkeit, kadar jo breja.
 Trachtwesen, s. Mode.
 Tracht, der, trahit.
 Tractiren, s. Abstecken, Entwerfen.
 Tract, der, kos, del poslojja, potez.
 Tractabel, adj., mehak.
 Tractament, das, ein Schmaus, gostarija, gostje, pojedina; das Monatgeld, plača, nach V. služek na mesoo; Behandlung, Begegnung, ravnanje.
 Tractat, der, Abhandlung, kleines Buch, pisanje, razgovor, bukve; Tractaten, bukvice; Vertrag, pogodba, dogovor; einen Tractat mit Jemand schließen, pogodbo s kom storiti, pogoditi se s kom; Unterhandlungen pl., pogovori pl., pogajanje, auch pogodbe pl.; mit Jemanden in Tractaten stehen, s kom pogodbe imeti, delati, pogajati se s kom; die Friedenstractate abbrechen, pogajanje ali pogodbe za mir razdreti, razdirati, auch razdreti se s kom.
 Tracteur, s. Trakter, Speisewirth.
 Tractiren, v. a., mit einem Schmaus bewirtheten, pogostovati, gostovati koga, gostjo napraviti komu, s Bewirtheten; unterhandeln, pogoditi, pogajati se s kom; behandeln, ravnati, delati s kom; der Thon läßt sich gut tractiren, glina se rada gnjete, peri.
 Tractirer, der, gostovaveo.
 Trach, die, kolovoz, s. Geleise; pašnik.
 Tractition, die, besedno, ustno izročilo; s. a. Ueberrabe.
 Traff, die, knepija.
 Traffant, der, prodajaveo svojih izdelkov, traffkant.
 Trag, in der Bsgg., nosni.
 Tragaltar, der, nosni oltar, prenosni oltar.
 Tragant, der, tragant (smola), der Strauch, nach Sul., kozlineo.
 Tragantstoff, der, tragantovina.
 Trage, das, plodni popek, oöek.
 Tragbahre, die, nosila pl., nosilnica.
 Tragballen, s. Trageballen.
 Tragbar, adj., was sich tragen läßt, nosen, prenosen, nach Gutm. nosljiv, prenosljiv;

fruchtbringend, rodoviton, ploden, plodovit, roden, rodiven.
 Tragbarkeit, die, prenosnost, rodovitnost.
 Tragbaum, der, s. Tragebaum.
 Tragbüche, die, bukev.
 Trage, in der Bsgg., nosni.
 Trage, die, nosilo, nosilnice, nosiloo, nosle (Jarn.).
 Träge, adj., len, tozljiv, neuren (langsam), umanj (M.); ein Träger, tozljivoo, lenuh, umanj (M.), leno, zavaljeno, s. Faul, Faulenzer; eine Träge, tozljivka, lenhinja; trägt werden, ulečiti se, poleniti, leniti se.
 Träge, die, s. Trägheit.
 Tragebahre, die, s. Trage, Tragbahre.
 Trageballen, der, podpora (lesena).
 Trageband, das, s. Trageramen, eine Last damit zu tragen, ramnica, obramnica, naramnica, proramnica; in der Zimmermannsfunst, preklada (V.), podstavki (poln.).
 Tragebaum, der, starke Stange, eine Last damit zu tragen, drog, koli; im Mühlenbaue, der Baum, auf welchem die Pfanne des darin laufenden Drillinges ruhet, polza (V.); an einem Karren oder Wagen die Querränge, oplen; Tragebäume des Leunbodens, nach Gutm. podsodki.
 Tragebett, das, neštraga (V. ?), prenosna postelja; s. a. Sänfte.
 Tragebock, der, ein hölzerner Bock, etwas zu tragen, koza.
 Tragebohrer, der, podobarski sveder.
 Tragegehend, adj., lenohoden, leno hoje.
 Tragehebel, der, drog, vod.
 Tragehimmel, der, nebo.
 Trageknospe, die, plodni popek, oko, zaroek.
 Tragekorb, der, koš, naramni koš, obramnik; Handkorb, naroönica, košarna, oajna, jersbaöek.
 Tragekrauz, der, svitek, (podvitek).
 Tragekohn, der, nošnina.
 Tragemuße, der, nosivka.
 Tragen, v. a. u. n. auch r., nesti, nositi, (beides v. impf.), ein wenig tragen, ponesti; ich werde tragen, nesel bom, auch ponemem; lauge genug tragen (eine einzige Last ohne sie abzulegen), nanesti se; bei mehrmals aufgeladenen Würgen, nanositi se; die Säule trägt das Dach, steber streho nosi, (derz); über etwas, prenesti, prenašati; an den Händen tragen, v rokah nositi, v naroöji imeti, pestovati, fig. ngajati mu, vso po godi storiti; Früchte tragen u. s. f., sad nositi, prinesti, roditi; die Bäume tragen nicht jedes Jahr, drevje ne rodi vsako leto; alle, was die Erde trägt, vse kar zemlja rodi, (raja); von Thieren, nositi, s. Trächtig; Augen tragen, prinesti, nesti, prinášati, vreti, dajati; das trägt mir nichts, to mi nič ne nese, ne koristi; sich mit Gedulden tragen, misli mu po glavi hodijo, misli imeti; von Haus zu Haus tragen, na prodaj nositi (od hiše do hiše); herumtragen, raznesti, raznositi, raznašati, prenašati po —; Kosten tragen, stroške plačati;

sich tragen, gefeibelt sein, nositi se, oblačiti se; er trägt sein Herz auf der Zunge, kar mu jo v serci, to mu je na jeziku; der Sänger weiß seine Stimme gut zu tragen, pevco zna lidno peti (V.); die Nase hoch tragen, provzetovati; das Eis trägt, led derži, (nese); davon tragen, erhalten, bekommen, dobiti, imeti; ich Scheide davon tragen, sramoto imeti; auf beiden Achseln tragen, s. Ähsel; er trägt immer Stiefeln, vedno obut hodi; in der Hand tragen, nesti, imoti, derzati v roki; daran trage ich kein Gefallen, to se mi ne ljubi, ne dopada; man trägt sich mit einem Gerichte, pravijo, sum gre, glas je počil; etwas in ein Buch, in die Rechnung tragen u. s. f., zapisati, zapisavati oder zapisovati; Gewalt, ein Amt, eine Neigung, Gemüthsbezeugung tragen, imeti; Liebe, Sorge u. s. f. tragen, ljubezen, skerb imeti, ljubiti, skerbeti; Leid tragen, zalovati; Verlangen tragen, želeti; Scheu tragen, sramovati se, bati se i. t. d.; Gefel tragen, gabiti se; das Schiff trägt soviel, ladija nese, derži toliko; die Klinte tragen, pnao nositi, vojak biti, v beli suknji hoditi; Namen tragen, ime imeti, imenovati se; ich trage Lust, etwas zu thun, rad bi kaj storil; Bedenken tragen, pomišljati, ustavljati se, skerb biti koga, skerb imeti; leiden, ertragen, nositi, terpeti; das faun ich leicht tragen, to lahko prenesem, preterpim; s. Ertragen; der heiligste Mann, den die Erde trug, nar svetjši mož, ki ga je zemlja kdaj imela; die Schuld tragen, kriv biti; Schäden tragen, škudo imeti, terpeti, škoden biti; Rechnung tragen einer Sache, v mar jemati kaj, gledati na kaj; zur Schau tragen, s. Schau; reichu, z. B. meine Augen tragen nicht so weit, ne vidim tako daleč; vom Gewehr, nesti; das Kleid trägt sich gut, obleka se dobro, lepo nosi, se uda; sich nach Hause tragen, domu odpraviti se; sich gerade tragen, ravno, po konei derzati se.

Tragen, das, nošnja, nošenje.

Tragenb, *adj.*, nesoč, nesoč.

Träger, der, noseč, nosivec, nosič, nosäo, nošac (V.); Hosenräger, operce *pl.*; s. a. Trageballen, Tragebaum; *fig.* podpornik, podslomba, stober; (*anat.*), Alläs, s. dieses, Träger der Gewalt, oblastnik.

Trägeress, das, kroänja (V.).

Trägerci, die, lena nošnja.

Trägerin, die, nosivka, nosäcka.

Trägering, der, vou Strich, Lasten auf dem Kopfe zu tragen, svitek; an dem Wagen, damit den Rungstoch auf die Are zu stellen, kopřiva (*Zal.*), ročični rink ali obroček.

Trägerlohn, s. Trägelohn.

Trageschaf, das, ovač.

Trageseile, das, Trageriemel, der, naramnioa, ramnica, opercaica, pertavnica (S. Kr.).

Tragesel, der, osel, tovorivec, auch tovor (S. Kr.).

Tragesessel, s. Säuste.

Trageshämpel, der, podpora (V.).

Tragesstütze, die, podpora.

Tragezeit, die, čas nošnje, brejosti.

Tragfähigkeit, die, nosivnost.

Trägheit, die, tožljivost, (tožljivje V.), lenost, lenoba, zaspanost; die Kraft der Trägheit, das Beharrungsvermögen, (vis inertiae), etwa brezvoljnost (Willenlosigkeit), bei Robida lenjivost, poln. bezwładność (brezvladnost), böhm. nevolnost.

Traghimmel, der, nebo.

Tragiker, der, tragik(ar), igravec žalostnih iger.

Tragikomisch, *adj.*, tragikomisch, žalostea pa tudi smešen.

Tragikomödie, die, tragikomedija, žalostna in nekoliko smešna igra.

Tragisch, *adj.*, žalosten.

Tragleiste, die, an einem Haspel, die Querteileisen, auf welche das Garn u. s. f. zu ruhen kommt, da man es aufhäpelt, nach V. polica; s. a. Dnerleiste.

Tragödie, die, žalostna igra, tragedija; eine traurige Begebenheit, žalostna zgodba.

Tragpfeiler, der, Tragäule, die, podpora, steber.

Tragress, das, kroänja.

Tragriemen, der, naramnioa, obrannica, opercaica, pertavnica.

Tragrang, der, Tragfranz, svitek.

Tragrad, s. Gebärmutter (der Thiere).

Tragseil, der, opercaica.

Tragvermögen, das, nosivnost.

Tragwanne, die, brenta.

Tragweite, die, etwa sezaj, nošaj; Schußweite, streljaj; die Sache hat eine große Tragweite, reč dalječ sega, meri, gre.

Tragwerk, Tragwerk, das, (*mont.*), nosivna priprava.

Tragwulst, die, svitek.

Train, der, vlak; s. a. Troß, Nachzug.

Traineur, s. Marobeur.

Trainieren, s. Einhalten.

Trainit, s. Gesichtszug.

Traineur, der, traktert, gostivničar.

Tratelu, s. Anschlägen (bei den Schneidern).

Tratt, u. s. f., s. Tract.

Träller, v. n., eine Melodie ohne Worte singen, tralalati, peti sam pri sebi, in Unterfr. rozkati u. d. blati.

Tralle, s. Gitter.

Tram, der, Ballen, tram (auch *poln.* und böhm.), bruno močno; starker Baum, hloh, čok.

Trambaum, der, s. Traut; (nach *Ravn.* bliznjak).

Trämel, der, porenkelj, poleno, drog, šcap, cepec; s. Künftel, nach V. dremelj.

Traminer, der, neka tirolska terra, traminec.

Tramontane, s. Nordpol, Nord.

Tramp, der, ein berber Tript, cepel, copot, topot.

Trampe, die, drog.

Trampel, der, storkla, burkla (sosebno ženska); indijski velblod.

Trampeler, der, cepetalo, topotalo.

Trampelig, *adj.*, storklast, okoren.

Trampeln, Trampen, v. n., cepetati, obila biti, topotati z nogami, nach *Gutsm.* z nogami treti, stopicati (?); s. o. Treten.

Trampelthier, das, velblod, dvoherbntnik, dvoegerbar (indijski).

Tramrecht, s. Balkenrecht.

Trampseibe, die, svila v votku.

Trampsee, s. Laufgraben.

Trampiten, v. a., razrezati, rezati (pečenko).

Trampiren, das, razrez (ovanje).

Trampirer, der, rezavec, rezač.

Trändeln, v. n., jögern, gujoovati, mečkati, mecati.

Trankel, s. Sanifel.

Trank, der, überhaupt, pitje (das Trinken), ein bestimmter einzelner, pitek (V.), pitva; Getränke, pijača, (pitvina M.), serb. pilo.

Tränke, die, voda, napoj; der Ort des Tränkens, napajališce, napajališe, napajišce. n. pojise, serb. pojilo, pojiste; ein Vieh zur Tränke führen, živino napajati oder na vodo gnati, goaiti h koritu.

Tränken, v. a., napojiti, napajati (besonders von Thieren), auch pojiti, piti dati, dajati komu; das Kind tränken, fängen, podojiti. dojiti; der Regen tränk die Erde, dež zemljo poji (V.), namaka; die Wiesen tränken, senozeti močiti, vodo napeljevati na-nje; s. Wässern; von einem flüssigen Körper durchziehen lassen, razmočiti, razmakati, namazati dobro, da se navzame, napije (n. pr. papier olja).

Tränken, das, napajanje, namakanje, polivanje.

Tränker, der, napajavec, napajač.

Tränkerin, die, napajavka.

Tranksaß, das, posoda za pijačo.

Trankgelb, s. Trankgelb.

Tränkerd, das, gunno s studenčkam.

Trankopfer, das, pini dar, mokri dar.

Tränkrinne, die, zum Tränken des Viehes, korito, zleb za napajanje živine.

Tranksteuer, die, dac, davek od vina, ola in sploh od pijače.

Tränktrug, der, korito.

Tränkung, die, napajanje.

Tränk, s. Jenfeit.

Tranaktion, s. Vergleich.

Tranaspininisch, *adj.*, zaplaninsk.

Tranatlantisch, *adj.*, prekmorsk.

Transcendent, *adj.*, presežin.

Transcendental, *adj.*, nadčuten.

Transferiren, v. a., gepändete Sachen, prenesti, prenašati zarubljene reči (iz dolznikovoga stanjšca); übersetzen, prestaviti na drugo mesto.

Transfiguration, s. Verklärung.

Transformiren, s. Umgestalten.

Transfundiren, v. a., pretočiti, pretakati.

Transgressiv, der, prestopni način.

Transjiren, v. n., iti skoz deželo, prevažati se (od blaga).

Transitiv, *adj.*, prehoden.

Transito, s. Durchfuhr, Durchfuhrhandel.

Transitorisch, *adj.*, prehoden, minljiv.

Translation, die, prestava, prestavljanje; die Gebühe, prestavnina.

Translator, der, prestavljavec.

Translociren, s. Versetzen.

Transmontan, *adj.*, zagorsk.

Transmutiren, s. Verändern.

Transparent, *adj.*, skoz vidin, nach dem *Russ.* prezračni, böhm. průsvitny (pre-svitni); das, prezračni, presvetni obraz, napis.

Transpiriren, s. Ausblüthen, Schwißen; *fig.* zvediti se po govoricah.

Transplantiren, v. a., presaditi, presajati.

Transponiren, v. a., prestaviti muziko iz eniga tona na drugiga.

Transport, der, der Gefangenen, prepehvanje uklenjencov; der Waaren, voznja, prevoznja; im Kriegswesen, was unter einer Bedeckung fortgeschafft wird, voznja; einen Transport aufheben, Kriegsbedürfnisse und die Bedeckung, zajeti, zasaciti, vjeti sprepljavino in varstvo, vojaško blago in spremnike; die transportirte Mannschaft sammt Bedeckung, prevojnica in spremniki.

Transportabel, *adj.*, prenosen, prevozen.

Transporteur, der, in der Mathematik, prenasavec (voglomer).

Transportiren, v. a., naprej spraviti, spravljeni, prepeljati, prepeljevati, voziti, prevažati, odpraviti, odpravljati; in der Mathematik, prenesti, prenasati kam.

Transportkosten, *pl.*, voznina, provozina.

Transportschiff, das, vozna, prevozna ladija, ladija prepeljavka (V.).

Transportmittel, das, vozilo.

Transscribiren, v. a., prepisati.

Transsubstantiation, die, prebistvenjeť, prememba bistva.

Transsumpt, s. Abschrift.

Transvers, Transversal, s. Schräg.

Trapetz, das, trapez, zategnjeno oveterokotje, nach dem *Poln.* raznobok.

Trapisten, *pl.*, trapisti *pl.*

Trapp! *int.*, trop! top!

Trapp, der, die Stiele der Weinbeeren, poelj; s. Kamm; eines Pferdes, Trappe, die, stopinja, sled; s. a. Thonstein.

Trappe, der, (Otis larda), der große Trappe, velika amsa (V.), droplja (*Vuk* u. *Gutsm.*), böhm. n. *poln.* drop; der kleine, (Otis Tritax), mala amsa ali droplja.

Trappe, die, s. Trapp.

Trappel, die, luknjasta deska papirarska.

Trappeln, v. n., ceptati, taptati; kleine Schritte machen, drobneti.

Trappen, Trapsen, v. n., derb anstretten, taptati, coplati; gekrapp kommen, prilaptati, priceptati; s. Trampeln.

Trappgand, s. Trappe.

Trasch, der, nasad (pri mlaövi).

Träschen, v. n., sundrati.

Trasch, s. Postlein.

Traffant, ber, trasant, poteznik ali izdajnik menjice.
Traffat, ber, trasat, na kogar je menjica izdana.
Traffiren, v. n., auf jemanden traffiren, auf ihn schreiben, daß er den Wechsel zahle, izdati, potegniti, trasirati menjico na koga.
Traffirer, f. Traffant.
Tratte, die, na koga izdana menjica, trata, (potezkat).
Tran-, in Bfßgn., poročni.
Tranaltar, ber, poročni oltar.
Tranbe, die, Weintraube, grozd, grojzd, dim. grozdli, coll. grozdje; rothe, schwarze Trauben, collect. dönnina; ein ähnlcher Blüthenstand, česnlja; Trauben leien, tergati, brati; Traube ohne Weeren, ozobek, vlastina, ozobina; das Abfallen der Blüthen der Trauben, operh (operhniti).
Trauben-, in Bfßgn., grozdni, — od grozdja.
Traubenabfall, ber, odpadek od grozdja.
Traubenahat, ber, grozdasti ahat.
Traubenalaun, ber, grozdasti golun.
Traubenartig, adj., grozdast.
Traubenalg, f. Traubenhülse.
Traubenbeere, die, vinska, grozdna jagoda.
Traubenblut, das, vino (zlasti černo).
Traubenbohrer, ber, durgelj, sveder z vinto.
Traubenbräme, f. Brombeere.
Traubenbütte, die, brenta grozdja.
Traubeneiche, f. Steineiche.
Traubenerbse, f. Weisse.
Traubenform, die, grozd.
Traubenförmig, f. Traubenartig.
Traubengebirge, das, vinska gora, vinogorica.
Traubengehänge, das, auf Latten, latnik.
Traubengeländer, das, brajda.
Traubengott, ber, (nach Heid. Beg.), bog vina.
Traubenhagel, ber, kartače strelce v podobu grozda.
Traubenhang, ber, vinska brežina.
Traubenhaut, die, im Auge, (uvea), grozdnicia.
Traubenholder, ber, rdeči bezeg, divji bezeg.
Traubenhülse, die, kožica vinske jagode, mehi, mošnjice od grozdja.
Traubenkamm, ber, peceelj; f. Kamm.
Traubenkeru, ber, počka, pelek jagode vinske.
Traubenkrähe, f. Gesebeere.
Traubenkorb, ber, košek, plenir grozdja.
Traubenkraut, das, (Chenopodium botrys), grozdno zelje.
Traubenlese, die, tergatva, tergatev, terganjo, branje; f. a. Weinlese.
Traubenleser, ber, tergavec, tergač, braveo, berač, obraveo.
Traubenleserin, die, tergavka; bravka, beračica.
Traubenmoß, ber, vinski moßt (ali mast).
Traubenmuß, f. Agrest.
Traubennuß, die, drevesu podobna leska.

Traubenreich, adj., grozdnat.
Traubensafft, ber, vinska kaplja, auch schlechth. kaplja; ungeeigter, podbiraneo, podbirok, kislica.
Traubenschimmel, ber, černosiva plasnoba.
Traubenstrup, ber, sirup iz grozdja.
Traubenstein, ber, in Karlsbad, grozdnikf.
Traubensteig, ber, pecelj, repio, ooi-mek (Gutsm.).
Traubenstiel, ber, pecelj, nach Jarn. ooi-mek.
Traubenstock, ber, torta vinska, coll. tersjo.
Traubenstranck, ber, grozdnati germ.
Traubensträger, ber, grozdonosoo.
Traubenstreifer, ber, tlačivo, mastiveo.
Traubensteterin, die, tlačivka, mastivka.
Traubenvoll, f. Traubenreich.
Traubenwand, die, zid prepleten z vinsko tertio.
Traubenweise, adv., po grozdih.
Traubenweizen, f. Reichweizen.
Traubenzeit, die, tergatev, ob terganji.
Traubenzüder, ber, ouker grozdnik, iz grozdja.
Traubenweig, ber, vejica z grozdam.
Traubig, adj., grozdat, grozdnat.
Traublich, adj., einer Traube ähnllich, grozdast, kakor grozd.
Traubrief, ber, poročni list.
Trauen, v. a., copuliren, poročiti, poročati, serb. u. russ. venčati, böhm. oddati; ber Trauende, poročevavec; ber, die Betraute, poročeno, poročenko; sich traueu lassen, poročiti se; v. n., glauben, sich verlassen, zaupati, upati komu, zaupati na kaj, verovati, vorjeti komu, zanesti, zanašati so na —, vero dati; traue ihm nicht, no veruj (veri) mal, serb. uzdati se u što; es ist nicht zu traueu, ni varno, ni se zanesti; traue auf Gott, v Boga (za)upaj; v. r., sich traueu, upati si; ich traue mir nicht, no upam si, ne derznem, bojim se (ich fürchte), ne smem (mehr: ich darf nicht), ne imeti seroa.
Trauen, das, poročanje, upanje, verovanje.
Trauer, die, das Trauern, žalovanje; Trau- rigkeit, žalost; die Trauer anlegen, v černo, nach V. žalovavsko se obleči; die Trauer tragen, in der Trauer sein, černo, po žalovavsko oblečen hoditi, nach Gutsm. obrob- ljen u. komul(?) hoditi; große, tiefe, kleine, leichte Trauer, veliko žalovanje, malo žalovanje; in Trauer versehen, razžalostiti, v žalost pripraviti koga.
Trauer-, in Bfßgn., žalostni, černi.
Traueranzug, ber, černe oblačila.
Trauerauge, das, žalostno, obožno oko.
Trauerbaum, ber, žalostno drevo, serb. jadicovina (Vuk).
Trauerbegängniß, das, pogreb.
Trauerbild, das, podoba žalosti.
Trauerbinde, die, žalovavski ovoj (V.), černi ovitek.
Trauerbottschaft, die, žalostno naznanilo.
Trauerbrief, ber, žalostno pismo.

Trauerente, die, černa raca.
Trauererbe, das, žalostna dedina.
Traueressen, das, sedmina.
Trauerfabue, die, pogrebno bandero.
Trauerfall, ber, žalostna reč, žalostni prigodek, primérlej.
Trauerfeld, das, polje žalosti.
Trauerfest, das, žalostno obhajanje.
Trauerflor, ber, f. Trauerbinde.
Trauergeberde, die, žalostni obraz.
Trauergedanke, ber, žalostna misel.
Trauergedicht, das, Trauergefang, ber, Trauerlied, das, žalovavska, žalostna, žalna pesem, žalostnica.
Trauergeräute, das, zvonjonjo morlieu, merliško zvonjenje.
Trauergefang, ber, žalostno potje.
Trauergeschichte, die, žalostna pripoved, prigodba.
Trauergewand, das, čorna, žalostna, žalna obleka.
Trauergrund, ber, vzrok žalosti, zakaj kda žaluje.
Trauerhand, das, hiša žalosti.
Trauerjahr, das, žalovavno leto, žalostno leto.
Trauerkleid, das, žalovavno, černo oblačilo.
Trauerland, das, dežela žalosti.
Trauerlaut, ber, glas žalosti.
Trauerlich, adj., žalovavsk.
Trauermahl, das, pogrebščina, pogrebščina, sedmina.
Trauermantel, ber, černi plašč, plajš.
Trauermarsch, ber, žalostni, pogrebni mars.
Trauermesse, die, černa maša, meša, maša za merive.
Trauermuse, die, muza žalostnih iger.
Trauermuß, die, pogrebno petje, pogrebna, merivaška muzika za merličem.
Trauern, v. n., žalovati, žalosten biti; um einen, über Jemanden, žalovati koga, zavolj koga, obžalovati koga, (serb. žaliti koga); eine gewisse Zeit hindurch trauern, prezalovati; f. a. Bedauern; um einen Verstorbenen, žalovati, tarnati (mehr: wehklagen) po rajnkem, v černo oblečen biti; tief trauern, ves v černem hoditi, ves černo oblečen hoditi; trauern, žaluječ, žalovaje.
Trauern, das, žalovanje, obžalovanje; laut, tarnanje.
Trauernacht, die, žalostno poročilo.
Trauernacht, die, žalostna noč.
Trauerort, ber, mesto žalosti, žalovanja.
Trauerpferd, das, černo ogerjnjeni konj.
Trauerrede, die, merliški, pogrebni govor; pridiga, govor po rajncem, po rajnici.
Trauerrod, ber, černa suknja.
Trauerspiel, das, žalostna igra (Gutsm.), tragedija.
Trauerstielartig, f. Tragisch.
Trauerstimme, die, žalostni glas.
Trauerstumm, adj., nem od žalosti, kdor je (od) žalosti obmolnil.
Trauertrag, ber, dau žalosti, žalovanja, nach V. žaloviti dau.

Trauertron, ber, žalostni glas.
Trauertrug, das, černo snkno.
Trauervoll, adj., prežalosten.
Trauerwagen, ber, mertvaški voz.
Trauerweide, das, žalovavka, žalostnica.
Trauerweide, die, žalujka, želujka (nach Zal. in Unterfr.), verba žalostnica, im Serb. nach Vuk sternogled, auch etermogred.
Trauerzeit, das, znamenje žalosti, žalovanja.
Trauerzeit, die, žaloviti (V.), žalostni čas, čas žalovanja.
Trauerzug, f. Leichenzug.
Traubbaum, ber, nakrajno drevo v gojzda.
Traufe, die, kap; das Wasser davon, kapnica, (serb. kapavnica), strešnica; Dachrinne, f. diebst; unter die Traufe gerathen, pod kap priti; aus dem Regen in die Traufe, iz luže v mlako, iz dežja pod kap, iz lonca v kotel; f. a. Regen.
Träufeln, v. n. u. a., kapljati, (padati v kapljicah); bis wohin, prikapljati do —, rositi, solziti; träufelnd, kapljajoc, kapljaje.
Träufeln, das, kapljanje.
Traufen, v. n., kaniti (v. prf.), kapati, (padati v velikih kanen); alles traufte vom Weine, vso jo od mizo kapalo, vse polno jo bilo vina; f. a. Nieseln; bei M. eankati, eankljati.
Träufen, v. a., kaniti, kapati, v kapljah dajati, vlijati.
Tränfen, das, kapanje.
Trauffaß, das, podkapni čeber.
Trauffaß, ber, kljuka podžlebna.
Trauffaß, adj., do polti moker, do kože.
Trauffeucht, das, kapna pravica, pravica do kapa.
Trauffrinne, die, žleb.
Trauffröhre, die, kapna oev, strešna oev.
Trauffwasser, das, kapnica, strešnica.
Traufwein, ber, Reifwein, podčepina, podčepnica.
Traugebühr, die, poročnina.
Traulich, adj., prijazen, po domače, odkritoseröen, kakor med znanci, med svojimi.
Traulicheit, die, prijaznost.
Traulied, das, poročna pesem.
Traum, ber, sanje, senje, pl., selten sanja od. senja, auch sen gen. snä, welches jedoch mehr noch Schlaf bedeutet, im Traume, v sanjah; Träume sind Schäume, sanje so prazne, so laži; ängstliche Träume, težke sanje; einen Traum haben, sanjati, sanjati se komu; v. i., ein verwirrter Traum, klama; Träume bruten, sanje razkladati, razložiti, razlagati; auf Träume halten, sanjam verovati, vero na sanje imeti; einem aus dem Traume helfen, posvetiti komu, razjasniti, de spregleda; ein schöner Traum, sladke sanje; der Traum geht mir aus, sanje so se mi spulailo; im Traume reden, v spanji, v snu, speč govoriti, blesti; f. a. Einbildung; es kam mir im Traume vor, zdelo se mi je v sanjah, sanjalo eo mi je.
Traum, das, konec niti; f. Plan.

Traumandleger, s. Traumdeuter.
Traumbild, das, podoba v sanjah.
Traumbuch, das, nach V. sanjske bukve pl., nach dem Böhm. sanjar ob. sanjar.
Traumdeuten, das, razkladanje sanj.
Traumdeuter, der, razkladavec, razkladač sanj.
Traumdeuterei, die, razkladanje sanj.
Traumdeuterin, die, razkladavka sanj.
Träumen, v. n. u. a., sanjati se, sanjati se (als v. i.), auch sanjati oder sanjati als v. n.; ich träume, senja se mi, senjam; er träumte, baš, vidilo, zdelo se mu je v sanjah; den Morgen vorbei träumen, jutro presenjatai, prespati; laß dir das nicht träumen, ne misli, naj se ti ne sanja, naj ti kar v misel ne hodi, fig. blesti, bresti; er träumt sich glücklich, misli, da je srečen, ima se srečniga; träumend, senjaje.
Träumen, das, senjanje.
Träumer, der, senjavec, sanjavec, senjač, sanjar.
Träumerin, die, sanjarinja, sanjarinja.
Traumerfahren, adj., zveden v sanjah in njih razlaganji.
Träumerin, die, sanjavka, sanjavka, senjarica.
Träumerisch, adj., senjavsk, senjav, sanjavsk, sanjarsk; das träumerische Wesen, senjavost.
Träumerlehre, die, senjarski nauk.
Traumgebilde, Traumgesicht, das, podoba, prikazen v sanjah vidona.
Traumgeschlecht, das, minljivi rod oloveški.
Traumgestalt, s. Traumgebilde.
Traumglaube, der, vera v sanje.
Traumgott, der, Morfej.
Traumleben, das, življenje v sanjah, minljivo.
Traumlos, adj., brez sanj.
Traumtrauer, adj., omamljen od sanj.
Traumvoll, adj., senjav.
Traumwachen, das, snobdenje † (böhm).
Traumweissager, der, kdor prerokuje iz sanj; s. a. Traumdeuter.
Traumwelt, die, svet v sanjah, senjarski.
Traun! int., zadrž, ej, res, resnično, popraviči, serb. zaisto; es ist traun wahr, pač jo res, ej, da je res, vulg. primaruba!
Traured, die, govor, pridiga pri poroki.
Trauer, der, žalovavec.
Traurig, adj., žalosten, klavern, pobit, oparjen, otozin; sehr traurig, prežalosten, traurig werden, žalovati, užalostiti se, razžalostiti se; ich werde traurig, žalost me obhaja, me je obšla, milo se mi je storilo; s. Bedauern; Semanden traurig machen, koga razžalostiti, v žalost pripraviti, žaliti, užalostiti; ein trauriger Mensch, žalostnik, fig. postež, mila jera (niedr.); sich traurig halten, kisati se; ein gewunnenes, affectirtes, trauriges Gesicht, kiska merda; traurig aussehen, oparjen biti; traurige Zeiten, žalostni časi.
Trauriggestimmt, s. Traurig.
Traurigkeit, die, žalost, otožnost.

Trauring, der, persten ali perstan poroški, vérnik; s. a. Ehering.
Trauscheln, das, poročni, poroški list, poročno pismo.
Trauscheln, v. n. u. i., hestig regnen, čopotati; čopodrati; es trauſcht, čopota, čopodra, pluska.
Trauscheln, der, odkritost.
Trauscheln, s. Wohlverleth.
Traut, adj., preljub, prescröen, premil, ljubozniv, prijazen, predrag.
Trautheit, s. Traulichkeit.
Trautlich, der, poročna miza.
Trautung, die, poroka.
Trautungsz, in Flugn., poročni, nach V. poroški.
Trautungsbuch, das, bukve poročnih, poročne bukve.
Trautungsbuchlein, s. Trauscheln.
Trave, die, zaboj, opaz na ladijah.
Traverse, s. Quervall.
Traversieren, v. n., vprek skakati, zagajati se.
Travestieren, v. a., travestovati, na smeh predelati, preličiti poezijo, dati ji smešno podobo, na robe obrniti.
Traber, s. Traber.
Tred, s. Zug.
Tredeln, s. Bandern.
Treden, s. Ziehen.
Tredsel, das, vlačgarska verv (V.).
Treff, der, lop, udarec, dop; einen Treff geben, lopniti, počiti koga.
Treff, das, im Kartenspiele, tref, želod (po podobi).
Treffen, v. a., durch einen Schlag oder Stoß (hestig) berühren, zadeti, zadevati, in St. und serb. pogoditi, nach M. ugoditi; die Reihe trifft mich, versta mene zadeta; je na me prišla, moja je versta, moj je red; das Ziel treffen, v tarčo zadeti; er wurde vom Blige getroffen, tresčilo, tresčilo je va-nj; sich getroffen fühlen, kako grajo na se obračati, čutiti, da na-nj gre, meri; das ist nicht treffend, to se ne prilaga, ni prav, ni prilično, resnično, zvesto; getroffen!, zadedo! prav! tako je!; eine Heirath, Wahl treffen, oženiti se, izvoliti, izbrati; eine Allianz, Bündniß, Vergleich, Waffenstillstand, Anstalten treffen, zvezo itd. storiti, delati, napraviti, napravljati; ein Bild ist getroffen, obraz je podoben, resničen, zadeti koga v malani podobi, malati zvesto, da je podobno; treffender konnte er das nicht ausdrücken, lepši, primerniši, bolje je ni mogoč povedati; antreffen, finden, najti, dobiti, dobivati, naletehi na —; s. Antreffen; der Schlag hat ihn getroffen, mertud ga je zadel; wie es (sich) trifft, kakor kane, kakor bo, kakor pride; es hat ihn ein Unglück getroffen, nesreča so mu je prigodila, primerila, serb. ga jo našla; ihn trifft es am Schlimmsten, njega je najhuje prijelo, udarilo, zadelo; errathen, zadel, uganiti, priti na —; er trifft es nicht, ne opravi nič pri tem, ne bo je izdelal, izpoljal; nicht treffen, zgrešit

kaj; das trifft dich, to se tiče tebe, meri, gre, leti na tebe; wen trifft die Schuld?, kdo je kriv?; er hat es auf ein Haar getroffen, še za las ni zgrešil; v. r., sich treffen, primeriti se, prigoditi se; s. Er-eignen, sich; Schiden, sich.
Treffen, das, spopad dveh vojsk, boj, bitva; ein Treffen halten, liefern, spopasti se, sprjeti se, bojevati se; es kommt zum Treffen, boj vstane, boj so začeli, začenjajo; es auf ein Treffen ankommen lassen, napraviti, da pride na boj, ne marati, če bi prišlo tudi na boj; Linie der Soldaten, versta, red; die Handlung des Treffens, zadevanje.
Treffter, der, in der Lotterie, etwa zadetek, zadevec, števila dobitka.
Trefflich, adj., einen hohen Grad des innern Vortuges habend, imenit; znamenit, izversten; s. a. Prächtig; der innere Güte, prav dober, vorl; trefflicher Kopf, dobra, bistra glavica; der äußere Würde, mogočen, zal, berhek; adv., izverstno, prav dobro, jako, silno lepo, nenavadno.
Trefflichkeit, die, imenitost, znamenitost, zalost, dobrota, verlost, izverstnost; dies bekundet die Trefflichkeit seines Hergens, to nam spričuje, kako zlahtniga, dobriga serca je.
Treffschuß, der, strel v tarčo.
Treib, die, Schneebahn, tir, gaz, pert.
Treibanker, der, uderzavavno sidro.
Treibast, der, veja, ki raste drugi v križ.
Treibbeet, das, parnik (russ.); s. Mistbeet.
Treibegarn, das, lovnica (mreža).
Treibehaus, das, bei den Gärtnern, s. Treibhaus.
Treibholz, das, Flößholz, in Scheiten in einen Fluß geworfenes und geköpftes Holz, plavljene les, plavni les; vom Wasser angespültes, pelud, peljud, plavjo oder plovje; Balg Holz, den Leig damit zu treiben, valjar.
Treibeis, das, sred, (böhm. strák), plavljene, plavajoči led; s. a. Eisbruch.
Treibjagen, das, gonja.
Treibleute, die, gonjaci pl., einer von ihnen, gonjač.
Treiben, v. a., gnati (v. impf.), goniti (v. frequ.); den Leig treiben, aus einander treiben, testo valjati (z valjarjem); an einen Ort zusammentreiben, zgnati, zganjati, nach and. sognati, soganjati; der Wind treibt das Schiff, veter žene (nese) ladjo; Reife um das Korn treiben, sod nabiti, nabijati; den Harn treiben, na močo, na vodo gnati; jemanden zu Baaren treiben, in die Gänge treiben, koga ugnati, uganjati, ukrotiti, užugati, ustrahovati, (vulg.) nakuriti, nasukati, nakaditi koga, na rep skoditi; v kozji rog ugnati; den Preis in die Höhe treiben, podražiti, dražiti reč, oeno kviško pognati; bei den Gärtnern, s. Weizen; antreiben, priganjati, naganjati, poganjati, navijati; ein Thier treiben, poditi, pojati, pognati, poganjati, tirati (serb.); von wo heraus, izpoditi, izgnati, izpokati iz —; auf die Weide treiben, past gnati, na pašo gnati; eine Sache treiben, osti und viel aus-

üben, überhaupt delati; s. a. Betreiben; nehprenthelid wird im Slovenischen ein dem Hauptworte entsprechendes Zeitwort gebraucht, z. B. Spott mit etwas treiben, zasmehovati kaj; Unzucht treiben, nečistovati, nečistost počenjati, niedr. kurbirtti se, kurbati se; Blutschande treiben, kri mešati, rod kaziti; Pöffen treiben, barkati, smešne, burke počenjati, norčevati se, goniti se; Kurzweil treiben, kratkočasovati (se), čas kratiti; Unzucht treiben, gerde, nespodobne, napčne reči delati, počenjati; Wunder treiben, kreative prihodke, obresti spravljati, odelitjo uganjati; Gewinn treiben, dobičke delati; Diebstahndwerf treiben, tatiniti (V.), krasti; Muthwillen treiben, rassajati, razgrajati, uestposajeno vesti se; Scherz treiben, šaliti se; einen Gebrauch mit etwas, kaj kako obračati, rabiti; eine Kunst treiben, umetno delo delati, pečati se s kako umetnižo; die Malerei, malati; Handlung, Kaufmannschaft treiben, kupčevati, tergovati; die Handlung im Großen treiben, na debele kupčevati; die Studien (betreiben), učiti se; die Viehzucht treiben, hčelariti; ein Handwerf treiben, biti rokodelce, rokodelstvo imeti, živiti se z njim; das Bagnhandwerf treiben, kolariti, biti kolar u. dgl., kola delati; Wirtschaft treiben, gospodariti, gospodiniti (von der Hauswirthschaft); sein Wesen wo treiben, zdelovati kje, smoditi se, prepletati se, potikati se kje, kjer nima pravice; abentheuliche Dinge treiben, gerde reči delati, počenjati; Bornig treiben, z nepotrebnimi rečmi pečati se; es zu arg treiben, prergerdo delati, čez nemoč, čez mero ravnati, preveč razganjati (V.); Metalle treiben, obžigati rude, zvisano delo biti, kovati, — svinoc ločiti od srebra po taljenji; Erze treiben, a konjem izpravljati iz jama na dan; wie man es treibt, so geht es, kakor mačes (potiskaš), tako teče; zum Aeußersten treiben, gnati do zadnje zarezze; auf dem Wasser treiben, plaviti, gnati (n. pr. les); getriebene Arbeit, s. Erhaben(e Arbeit); Zweige, Blüthen, popke gnati, poganjati, (auch odganjati), hersteht, popičati; den Schweiß treiben, pot delati, po čemur se človek poti; Gewächse treiben, rediti, ravnati v toplioi vertnarski; zur Zahlung treiben den Schuldner, tirjati, privijati, da mora plačati; der Wirth wird es nicht lange treiben, kmal bo doktoromari, koj se mu bo posušila pivnica; zu etwas treiben, spodobiti, spodadati, siliti, pregovarjati k čemu; einen Nagel treiben, zabiti, zabijati, zatolci; in die Flucht treiben, v beg zapoditi, spoditi, odgnati, spokati, razkropiti, zagnati, pregnati, v beg obrniti; ein Rad treiben, sukati, goniti; einmal, zasukati, zagnati, (voda goni kolo); anteinander treiben, razgnati, razganjati; es treibt mich, dervi, podi, žene, goni, naganja me, ne da mir; v. n., von den Bäumen (wie oben), poganjati, bersteht; s. a. Ausschleifen; miripig umher gehen, potikati se, potepati se, klattiti se okoli; der Schnee treibt, veter nese

odnaša sneg, rogovili s snogam; die Wol-
fen treiben, oblaki se ženo, se vlečejo drug
za drugim; das Holz treibt, derva plavajo
po vodi, voda nese, plavi derva; das Schiff
treibt, valovi ženo ladjo broz vodnika; das
Silber treibt (in Hüttenw.), srebro so loči
od svineca, odstopa.

Treiben, das, gonjenje, uganjanje, poče-
njanje, priganjanje; s. a. Umtrieb, Treibe-
jagd.

Treiber, der, gonjač, poganjač; s. a. Pitt;
bei den Wölfen, naboje, nabijač, pogon
(gebr.).

Treiberel, die, nespametno siljenje, tišča-
nje, tisanje; s. a. Treibhaus.

Treiberin, die, gonjačica, poganjavka.

Treiberz, das, pokonji na dan izvlačena ruda.

Treibfarbe, f. Weize.

Treibfah, f. Weizfah.

Treibfahst, das, zabijavno kladvo.

Treibhaus, das, rastlinjak, v katerem so
kari, nach dem Russ. toplioa (vertnarska),
kroat. postava, nach Cimigen auch silnica;
s. a. Gewächshaus.

Treibhausfrucht, die, prisiljeni sad iz
rastlinjaka.

Treibhauspflanze, die, rastlina iz vert-
narske toplioa.

Treibhauswärme, die, toplota, kakoršaa
je v rastlinjaku.

Treibherd, der, razločevavnica†.

Treibholz, f. Treibholz.

Treibhütte, f. Treibhaus.

Treibjagd, f. Treibjagd.

Treibkeil, der, zagozda, zagojzda.

Treibkorn, das, sreberni odpadki pri raz-
grevanji.

Treibkraut, das, (Ricinus communis),
kertični strah.

Treibkugel, der, brenta v rastlinjaku.

Treibling, der, in der Mühle, preslica; s.
Drilling; aus vollem Körben in ledige ge-
triebene Bienen, narejence, prekajenec
(namreč roj).

Treiblohn, der, plačilo od gnanja, go-
njenja.

Treibmaschne, die, vervarska preslica.

Treibmittel, das, gonilo, kar kaj goni.

Treibmüchel, die, poganjavka.

Treibpferd, das, konj, ki so rabi pri gonji.

Treibrad, das, poganjavka; s. Treibrad.

Treibradbaum, der, worauf das Treibrad
ruhet, baba.

Treibsand, der, svišč, a. sviž.

Treibschacht, der, im Bergbaue, saht, iz
kterih konji rado vlačijo.

Treibschmel, der, osten.

Treibstange, die, poganjavka.

Treibstock, der, preslica.

Treibweg, der, gonjepl., stegne (r. stegna) pl.,
(in Käml., vergl. *altsl. stigna*, sing. Gaffe).

Treibwerk, das, gonilo, vertilo, gonivna
priprava; in Hüttenw. svinečna žilindra.

Treibzeug, das, mreža; — plavje, plovje,
kar voda verže na breg.

Treichle, f. Glode.

Treibeln, v. a., ein Schiff treibeln, ziehen,
ladijo vleči.

Treibelweg, der, vlačgarska pot.

Treib, das, ein Viehheil, vlačgarska verv (V.).

Treiben, f. Treibeln.

Treiler, der, vlačak, vlačugar.

Treillage, f. Gitterwerk (holzernes).

Treite, f. Treppe.

Tremel, f. Trammel.

Tremmen, v. a., odtergati od lule, kar jo
preveč gline.

Tremolith, f. Talkstein, tromolit (Sul.).

Tremmel, der, im Bergbaue, podpora.

Tremse, f. Kornblume.

Tremulant, der, bebender Ton, langsamer
Keller, gaglaj (V.), tresoč glas.

Tremuliren, f. Beben.

Trentwasser, das, voda zajeznica.

Trennbar, adj., ločljiv, razkrojljiv, raz-
vezljiv.

Trennbarkeit, die, ločljivost, krojljivost,
razvezljivost.

Trennen, v. a., f. Scheiden, Sondern;
razločiti, ločiti, odločiti, razdeliti; eine
Menge, die Schlachtordnung, die Glieder der
Soldaten, eine Versammlung, razdreti, raz-
dirati, narazen deti, devati, vsaksebi spravi-
viti, (bei Verne sebiti ?); eine Raht trennen,
šiv razparati, parati, auch razporjati, por-
jati; fig. eine Verbindung, Kinder von Eltern,
Leib und Seele, ločiti, razdržiti; sich tren-
nen, (v. r.), ločiti se; auseinander gehen,
raziti se, razhajati se; die Ehe trennen,
razvezati zakon, razvezati zakonske, raz-
zakoniti; scheiden, ločiti, razločiti; sich
von Jemanden trennen, ločiti se od koga,
serb. razstati se, z ljubim razločiti koga
(nar. pes.); ein Bündniß trennen, zvezo
razdreti, razdirati; ein Reich trennen, raz-
dirati; den Kopf mit einem Hiebe trennen
vom Stumpfe, glavo odsekati; ein Ding ge-
waltig auseinander trennen, raz-
desniti kaj, raztorgati, odtergati (abreißen);
durch Schneiden, Hacken, odrezati, odse-
kati, odcepiti; durch einen Schlag, odbiti;
chemisch trennen, razkrojiti, krojiti (Vert.);
von den Wasserfluthen, sich trennen, damit ein
Weg entsteht, razklanjati so, pregrebati se
(nar. pes.).

Trennen, das, razdevanje, paranje, razpor,
ločenje, razdiranje, razvezovanje.

Trenner, der, razločevalo.

Trennmesser, das, paralo, paravni nožiček.

Trennpunkt, der, ločnik.

Trennstift, der, bei den Buchdruckern, kvadrat.

Trennung, die, razpor, razdor ločitva, loči-
tev, razid, razhod; Trennung der Ehe, razve-
za; Scheidung, ločitev, ločenje, (*poln. u. russ.*
razvod, *serb.* razpast); s. a. Spaltung.

Trennungsfall, f. Ablath, Spaltung.

Trennungslinie, die, (berta) ločnica.

Trennungstag, der, dan ločitve, razkoda,
razida, ločivni dan, auch bloß ločenje.

Trennungsweg, das, zalost ločitev.

Trense, die, f. Schuur; Baum, uzda, lahka,
borzda nzidica.

Trensen, v. a., uzdati; auf Schiffen, verv
oviti; v. n., bei den Jägern, nach V. be-
oati, drenzati; der Hirsch trenset, wenn er
nicht aus lautem Halse schreit, jelen beča.

Trensing, die, tenka verv.

Trenze, f. Dreizad.

Trepan, die, trepan*, (ranocelsko vertalo
za čepinjo).

Trepaniren, v. a., trepanirati, vertati čepinjo.

Treppab, adv., po stopnicah doli.

Treppauf, adv., po stopnicah gori.

Treppe, die, stopnice, gradnice pl., (V.),
gredico (nar. pes.), stenge* pl., *russ.*
lestnica; s. a. Stiege.

Treppenabsatz, der, odstavek, poivališče,
poivališče stopnic.

Treppenförmig, adv., postopno.

Treppengeländer, Treppentreppe, die,
derzalo, derzaj.

Treppenhaus, das, opaz, ozidje, ki obdaja
stopnice.

Treppenruhe, f. Treppenabsatz.

Treppstufe, f. Stufe.

Treppenstufe, die, podpora stopnic.

Treppstude, die, lina, okence na stopnicah.

Treschak, das, im Kartenspiel, tresak, *böhm.*
strasak.

Treschkammer, f. Schachkammer.

Tresor, f. Schach.

Tresorkiren, v. n., zaklade nabirati.

Tresorklein, der, zakladni list, papirnati
dnar.

Treſpe, die, (Bromus), kostreba, rapnja,
kopitnik; (Bromus arvensis), norški oves;
(Bromus glaber), glistnik; (Avena fatua),
stoklasa; Raben, kokelj; (Lolium), ljulika,
pijanka.

Treſpenartig, adj., kostrebast, stoklasast.

Tresse, die, f. Borste; porta*, prema*; mit
Tressen besetzen, oportati, opremati, portati,
premati; stark damit besetzt, ves portast,
premast, opreman.

Tressiren, f. Flechten, Schlingen.

Tressler, pl., tropine pl.; s. Träber; Brannt-
wein aus Tressern, tropinovec, tropinovia (V.).

Tresserwein, der, Nachwein, patoke pl.,
skavec, kaveo, zonta, malo vino, (cvček,
Gutm., ein feuerer Wein überh.), tropin-
ovica (M.); s. a. Nachwein.

Tressel, der, meh, na kteriga se stopa.

Trete, die, stopavniki, stopavnica.

Treten, v. n., stopiti, stopati, *dim.* stop-
kati; über etwas, prestopiti, prekoraciti;
langsam treten, počasni stopati, koraciti;
treten Sie herein!, stopite, poj(dite) noter;
auseinander treten, razstopiti se; einem auf den
Fuß treten, stopiti na nogo, *serb.* stati (stane-
na —; in den Weg treten, na poti biti ko-
mu, pot zastopiti komu; auf seine Füße treten,
vstati, staniti na noge; in Jemandes Fußstapfen
treten, ihn nachahmen, v koga stopnje sto-
pati, po stopinjah njegovih hoditi, posne-
mati ga, zgleđovati se po njem in tako
delati; an das Fenster treten, k oknu stopiti,
pristopiti; vor die Augen treten, prikazati

se, priti, stopiti pred oči; vor Gericht, priti
pred sodnika; bei Seite treten, na stran
stopiti, odstopiti, ukloniti se; die Thranen
treten ihm in die Augen, solze so mu stopile v
oči; s. a. Thranen; in das 30. Jahr treten,
nastopiti 30. leto; der Wahrheit zu nahe
treten, govoriti zoper resnico, ne govoriti
resnice; auch nicht treten, priti na dan, na
svetlo; ins Mittel treten, v mes stopiti,
miriti; näher treten, približati se, bliže
pristopiti; auf Jemandes Seite treten, s
kom potegniti, s kom vleči, pristopiti, pri-
držiti se komu; zusammen treten, sterniti
se, skupiti se; das Geseß tritt ins Leben,
in die Wirksamkeit, moč, veljavnost postave se
začne; in den Dienst treten, služiti, v službo
iti, stopiti v službo; Jemandes Ehre zu
nahe treten, segati komu v postenje; s. a.
Nahe; in den Ehestand treten, f. Heiraten;
ins Geseß treten, stopiti pod orožje, pri-
jeti za orožje, za puške in djati jih na
ramo; an Jemandes Stelle treten, priti na-
mesto koga; die Sonne tritt in das Zeichen
des Stieres, solno stopa, prihaja v zna-
menje bika; Trauer trat an die Stelle des
Frohnsinnes, veselje se je spremenilo v žal-
lost; in die Brunst treten, začeti pojati (go-
niti) se; in nähere Bekanntschaft treten, bolj
soznaniti se; in den Kampf treten, boj začeti;
in freundschaftliche Verhältnisse treten, sprij-
jaliti se s kom; v. a., sich einen Dorn uff
in den Fuß treten, tern v nogo zadreti si,
nabosti se na nogo; etwas entzwei, in Stücke
treten, kaj razhoditi; in viele und kleine
Stücke treten, razmandrati, mandrati, raz-
teptati; die Schuhe schief treten, čevlje po-
hoditi, pošlapiti, pošvedrati, pokrevljati,
pošvertati; Jemanden mit Füßen treten, in
den Koth treten, jemanden treten, einen Wurm
treten, pohoditi, poteptati, pogaziti, pocep-
tati, teptati; etwas unter die Füße treten,
die Geseße uff, unter die Füße treten, po-
teptati, teptati, zaničevati, v nič djati,
devati, pometati s čim; die Schämle (vom
Weber), podnožnike prebirati z nogami; das
Getreide z. B. Hirse treten, meli, (manem)
n. pr. proso, mit Vieh, versäti žito; den
Schnee treten, pogaziti, gaziti sneg; den Thon
bei den Köpfen, die Felle bei den Häubern,
die Weintrauben, die Bälge der Orgel, das
Pflaster, etwas in ein Gefäß treten, tlačiti;
die Bälge, auch goniti z nogami; von
den Weintrauben auch pomastiti, mastiti
(Küßl.); Trauben stampfen, *serb.* muljati);
der Hahn, der Läufer tritt, petelin kopca,
jarci, kobaci, *serb.* rasti (rastiti) oder
rasöi (rasöiti Jstr.); etwas zusammentreten,
zertreten, razmandrati, pomandrati, poman-
cati, mancäti, peštati; alles niedertreten, vse
pomandrati, poteptati, pohoditi; Pflaster tre-
ten, pohajkovati, postopati (brez dela),
vlačiti se, klatiti se po ulicah mestnih.

Treten, das, stopanje, tlačenje, teptanje.

Treter, der, welcher die Weintrauben ober
etwas in einem, oder in ein Gefäß tritt, ma-
stiveo, tlačar, tlačivec.

Tretterin, die, mastivka, tlačarica, tlačnica (V).
Trettharte, die, sadivne grablje.
Trettsnecht, s. Tretter.
Trettsuse, die, kad, v kateri se kaj tlači, masti.
Trettsplaz, der, in den Biegeleien, etwa tlačise, tlačise; s. a. Tenne.
Trettrab, das, hodno kolo, žerjavovo kolo.
Trettsack, der, worin die Trauben ausge treten werden, vreča tlačivna.
Trettschmel, der, bei den Webern, der Fußtritt, podnožnik, podnožniki pl.
Trettsche, s. Flechte.
Trettschod, der, kerznarska tlačna kad.
Trettsrog, Trettsuber, s. Trettsuse.
Treu, *adj.*, s. a. Getreu; zvest, veren (in allen übr. slav. M., im Slov. auch gläubig), nach *Gulsm.* auch zvestoben; treue Uebersetzung, zvesta, natančna (*russ.* točna) prestava; ein treues Gemälde, resnična, po živem narejena malarija; seinem Vorsatz treu bleiben, zvesto, terdno držati se tega, kar je kdo sklenil; sich selbst treu bleiben, stanovitno enih vodil držati se; es treu mit jemand meinen, resnično, dobro misliti; treu der Obrigkeit, pokoren gosposki; sehr treu, prezvest.
Treue, die, s. Treue.
Treubrecher, der, nezvestnik, nach den nordsl. M. verolomanik, *serb.* nevěrník, a. nevera.
Treubrecherin, die, nezvestnica.
Treubruch, der, nezvestoba, nezvestost, *russ.* verolomstvo.
Treubruchig, *adj.*, nezvest, *russ.* verolomen.
Treubruchigkeit, die, nezvestost, *russ.* verolomnost.
Treue, die, zvestoba, zvestost, vera, věrnost; bei meiner Treue!, mož-beseda!, na moje poštenje!, za res!; auf meine Treue, na moje besedo; auf Treue und Glauben, na besedo, na poštenje in moštvo; die Treue der Abschrift sieht man daraus, da je pismo nataanko prepisano, vidimo —; Wahrhaftigkeit, resničnost; mit Treue die Pflichten erfüllen, izpolnovati zvesto svoje dolžnosti; Eid der Treue, prisega zvestobe; eheliche Treue, zakonska zvestoba; s. a. Aufrichtigkeit; bei seiner Treue betenem, na svoje poštenje zaterditi, zaterdovati, *böhm.* verovati se.
Treueid, der, prisega zvestobe.
Treueitrig, *adj.*, zvesto vnet.
Treuegeben, *adj.*, zvesto udan.
Treuefleißig, *adj.*, zvesto marljiv.
Treuehorsam, *adj.*, prezvest, zvesto pokoren.
Treugen, s. Trodnen.
Treugesinnt, *adj.*, věrník misli, zvesto mislec.
Treueherzig, *adv.*, aus Vertrauen zu einem andern vertraulich in Entdeckung seines Herzens, zvestliva serca, zvestoserčeno, odkritoserčno.

Treueherzigkeit, die, zvesto serce, zvestoserčnost, odkritoserčnost.
Treulich, *adv.*, nach V. zvestno, zvestobno, pošteno, resnično, odkritoserčno, lepo.
Treulos, *adj.*, nezvest, neveren (mehr: ungläubig); ein Treuloser, nezvestnež, nezvestnik; eine Treulose, nezvestnica; s. a. Treubruchig; treulos handeln an einem, *serb.* izneveriti koga.
Treulosigkeit, die, nezvestost, nezvestoba.
Treuring, der, (perstan) věrník.
Treusen, v. n., muditi se, mečkati.
Treusträger, s. Vormund.
Treueschwiegen, *adj.*, zvesto molčljiv.
Triandrien, pl., trimoštvo.
Triangel, der, s. Dreieck.
Trianguliren, v. a., na trivogelnike meriti, triangulirati.
Triarie, die, trovradje.
Triarier, der, trojak.
Trias, s. Dreieck.
Triasformation, die, tretja tvorina.
Tribrachy, der, tribrach, (vvv).
Tributiren, v. a., Jemandem, nadlegati komu, nadlegovati komu, nadležni biti komu, glušiti ga, ne dati miru.
Tribun, der, tribun, zagovornik ljudstva.
Tribunal, das, s. Gerichtshof.
Tribune, s. Schanzenröhre, Rednerbühne.
Tribunus, der, in der Legion, auch einer Cohorte, tisočnik; s. übr. Tribun.
Tribut, der, davek, nalog.
Tributat, *adj.*, podložin, davku podveržen; s. a. Zinspflichtig.
Trichter, der, livnik (D. R.), liv (V.), lij, lijek, lijec od. livek, (*gen.* livka). bei M. lijak(?); ein großer Trichter, lakomnik, lakomnica (eig. eine ins Faß geleitete Rinne); Krater eines Vulkans, s. d.; *anat.* lijek; in den Mühlen, grot; an den Fischreusen und Rehen, nach V. aberk, vaberk.
Trichtersisch, der, morski globoček.
Trichtersürmig, *adj.*, livkast, livku podob.
Trichtern, v. a., vltiti, liti, vlijati po livku.
Trichterschlund, der, gerlo (od) livka.
Trichterschnarwerk, das, livkasto smerčalo ali brundalo v orglah.
Trichterschwamm, der, livkasta goba.
Trichterwinde, die, neki tuji zlak.
Trichteride, der, tenkoglavec (*Sumavsky*).
Tridrad, das, ein Spiel, triktrak.
Tricot, s. Strifarbeit.
Trident, s. Dreizack.
Trieb, der, (von: treiben als v. n.), junger Sproßling eines Baumes, mladika, mladica, mladje, berst, popki (Knospen), kolence, wilder Trieb, podrasek; voll Triebe, berstnat; einer Pflanze, kal, pogon, klica, klika, čeka; (von treiben als v. a.), der Trieb des Viehes, das Treibejagen, das Recht, das Vieh zu treiben, gonja, gonjenje, gomba; ein Trieb Ofen, čeda, čreda volov; in den Trieb kommen, začeti iti, teči, zagnati se; Weide, paša, pašnik; das, was ein anderes Ding zur Thätigkeit bestimmt, es treibt,

ein Treibewerkzeug, gnalo, gonilo; s. a. Triebrad; der Trieb des Schießgewehres, nach V. gnanje; das Gewehr hat einen guten Trieb, dobro strelja, dalješ nese; bei daraus geschossene Körper, zagon (V.); die Bestimmung der Kraft eines lebendigen Geschöpfes: Instinkt, Naturtrieb, tiščanje, tiščanje, nagon; ich habe einen Trieb zu etwas, žene, tišči, naganja, sili me k čemu; einen Trieb zu etwas haben, auch vessele imeti do česa, nagnjen biti k —, rad kaj storiti, notranja želja, nagib; aus eigenem Triebe, s. Antrieb; Jeder handelt nach seinem Triebe, bei *Gulsm.* kolikor ljudi, toliko čudi.
Triebsartig, *adv.*, po nagonu.
Triebsich, s. Treibeis.
Triebsel, der, der krumme Arm des Spulrad umzubringen, kljuka (auch *böhm.*), vinta, *dim.* vintica; an einer Löpferseibe, welche aus einem unten mit Zähnen versehenen Stocke besteht, motoroga; bei den Böttchern, worauf man mit dem Schlägel schlägt, die Reife damit anzutreiben, pogon, pogonec, nabijavnik, nabojie, pavšek*.
Triebsfeder, die, *fig.* kar človeka žene, nagibje, da kaj stori, nagib, nagon, vzrok, priganjek; s. a. Beweggrund.
Triebsorn, s. Springtorn.
Triebskraft, die, gonivna moč, gonivnost.
Triebslos, *adj.*, brez nagona.
Triebsmäßig, s. Instinctmäßig.
Triebsrad, das, kolo, ki kaj goni, gnavno, gonivno kolo, gibavno kolo, obračalo; s. a. Triebfeder.
Triebsam, *adj.*, tolst (od tal, kjer naglo raste).
Triebsand, der, mlevka, svišč, hliš (V.), sipni pesek; s. Flugsand; prod mehak pri vodi.
Triebsachel, der, osten.
Triebsreden, der, in der Mühle, navlak, navlaka.
Triebsvoll, *adj.*, giben, živ.
Triebsweg, der, gonje pl., stegne pl., zgon (eig. Zufanimentrieb).
Triebswerk, das, mašina.
Triebswerlmäßig, s. Mechanisch.
Triebsfange, das, kermelzjavo oko, kermelivo, kermelzljivo oko (von kermelj, kermelz, Augenbutter), nach *Gulsm.* auch gojno oko (*russ.* gnojotčnyj glaz), nach dem *böhm.* kergavo oko; eine männliche triefaugige Person, kermelzlivec; eine weibliche, kermelzlivka.
Triebsaugig, *adj.*, kermeljiv (*serb.*), kermelzliv, kermelzliv, kergavij oči; triefaugig sein, kermelzliv biti, gojnoe, kermelzlive oči imeti, komur teče iz oči, solzeče oči imeti (*Gulsm.*).
Triebsaugigkeit, die, kermelzlivost, kermelzlivavost (in St. angebl. kerslipa?).
Triebseln, v. n., solzeti, kapljati.
Triebsen, v. n., in Tropfen fallen, kapati, einmal, kaniti, nach V. auch cepniti, cepati (mehr vom Falle trodener Gegenstände); die Augen triesen, oči so kermelzlive, se ker-

gajo, solze, iz oči teče, *serb.* kermeljati (*Vuk*), nach *Gulsm.* kermelzovati; das Dach triest, od strehe kapa, kaplja, curi; die Kleider uff. triesen vom Regen, z oblačila kapa dež, se cedi deževnica, s (od) suknje kapa.
Triebsnase, die, moker, kergav, smerkav nos; eine Person mit einer solchen Nase, sopljivec, smerkavec.
Triebsnasig, *adj.*, smerkav.
Triebsnaß, *adj.*, moker da vse kapa od (s) človeka.
Triebsen, sich, s. Verlassen, sich; (Trügen).
Triebsersch, Trieblich, s. Trüglich.
Trieb, der, beim Rindvieh, der Theil der Haut, der von der untern Kinnlade zwischen den Vorderfüßen bis zum Knie herabhängt, nader, zvador, podvratnik; s. a. Wamme; (*Charadius oedionemus*); Widfuß, prilivka (V.), nogati deževnik.
Triebsen, v. n., kacuti obleko pri jedi.
Triebsennium, das, triletje, troletje.
Triebsel, s. Kreisel.
Triebselbeere, s. Eisebeere.
Triebsel, s. Scherbe, Kiste.
Triebsolium, s. Kleeblatt.
Trift, die, eine Trift Schafe uff. Herde, čeda, blek(?) ovac; der Viehweg auf die Weide, gonje pl., stegne pl., pot na pašo; der Ort, auf welchem das Vieh zur Weide getrieben wird, pašnik, pašnik; das Recht, sein Vieh über eines Andern Grund auf die Weide zu treiben, pot, stara pot po tuji zemlji; das Recht darauf zu weiden, paša, spaša, užitek paše; in der Trift sein, v navadi biti; s. a. Triebrad; das zur Weide benützte Brachfeld, prelog, ledina; in dem Forste, plavljensje derv.
Triftanstalt, die, naprava za plavljensje derv.
Triftfrei, *adj.*, prost služnosti poti.
Triftgeld, das, pašnina.
Triftgerechtigkeit die, pravica, živino po tujem goniti in pasti, pravica pašna; s. a. Flößgerechtigkeit.
Triftig, *adj.*, was treibt ober bringt, tiščaven, tiščaven; triefige Urjachen, tehtai, vevjavni, imeant, močni, dovoljni vzroki pl.; s. a. Kräftig, Nachdrücklich.
Triftigkeit, die, tehnost, vevjavnost, imeantnost; s. übr. Triftig.
Triftrecht, s. Triftgerechtigkeit.
Triftschäfer, der, welcher seine ganz eigene Schafe hat, lastnik, gospodar ovac.
Triftstein, der, der die Grenzen der Trift bezeichnet, pašni mejnik, mejnik gonj.
Triftsprub, s. Dreischnit.
Trigon, *adj.*, trosten (*böhm.*).
Trigonometrie, die, nauk od trivogelnikov, trigonometrija, (trivoglomerjet).
Trigonometrisch, *adj.*, trigonometričen.
Trill, Trill, der, planinarska postelja; auf den Trill gehen, hšpati se, olišpan, v lepi opravi hoditi, veselo tovaršije iskati.
Trillen, s. Drillen.

Trodenfarbe, die, suha farba.
Trodenfäule, die, suha gnjiloba.
Trodenhaus, das, sušilnica, sušivnica.
Trodenheit, die, Trodene, suhost, suša, merzlost, pustost.
Trodenkammer, die, sušilnica irharska.
Trodenlegung, die, posušenje.
Trodenmaschine, die, sušilna mašina.
Trodenplatz, der, die Wäsche zu trocknen, sušilo, sušilišče, sušiliše, mesto za sušenje.
Trodenpulver, das, sušilni prašek.
Trodenstube, die, f. Trodenhaus.
Troden, f. Zauderer.
Troden, v. a., osušiti, posušiti, sušiti, osušati, posušati; die nassen Hände, Kleider, otreli, tretli, otirati (abwischen); zu viel trocknen, presušiti, presušati; eine ziemliche Menge, nasušiti mnogo —; *monf.* vodo izpravljati iz jarka; v. n., osušiti, posušiti, sušiti se, osušati se, posušati se, usahniti ob. sahniti (*Gutsm.*), usihati; etwas trocken lassen, sušiti, osušiti, osušati kaj, pustiti, da se posuši.
Troden, das, sušenje, sušilo; Obst zum Trocknen, sadje (dobro) za sušilo.
Trodenriß, die, suhota, suho vreme, suša (Dürre).
Trodenung, die, sušenje, sušilo.
Trodenstock, f. Queue.
Troddel, der, bei den Webern die Fäden von dem am Ende abgeschnittenen Gewirke, woran der Anfang des künftigen Gewebes geknüpft wird, Trumm, konei, *pl.*, abranksi, *serb.* rojste *pl.*; f. a. Quaste.
Troddelhandschuh, der, rokavica z abranksi.
Troddelstrumpf, der, nogavica z abranksi.
Trödel, der, Trödelmarkt, starinski terg; alte Sachen, starine, stare reči, stara klozinja, šara; der Handel damit, starinarstvo.
Trödelbunde, die, starinarska štačuna.
Trödeler, Trödler, der, starinar, kloznjar; f. a. Zauderer.
Trödelfrau, Trödlerin, die, starinaria, kloznjaria.
Trödelhaft, f. Zauderhaft.
Trödelhandel, der, starinarstvo, kupčija s starinami.
Trödelkram, der, starine *pl.*, stare reči.
Trödelmarkt, der, stari, starinski terg.
Trödeln, v. n. u. a., mit alten Geräthschäften handeln, starinariti; s staro šaro ali robo kupčevati; neenako nit presti; f. a. Zaudern.
Trödelordnung, die, red za starinarje.
Trödelvertrag, der, starinarska pogodba, naročilo prodaje.
Trödelwaare, f. Trödelkram.
Trödelweib, f. Trödelfrau.
Trödelwerk, das, stara šara, kloznja, ropotija.
Trog, der, korito, *dim* koritce, kopaanja (ang. in St.); in den Mühlen, am Wehlbeutel, koritce (D. Kr. V.); Mulde, niske, niške; Bächtrug, kadunje (*Gutsm.*), nach Andern kodunje; im Viehstalle, zleb.

Trog, in Bfsgn., koritni.
Trogbaum, der, deblo, klod za korito.
Trogeln, v. a., serkljati vino.
Trogeln, der, čoln iz eniga deblo.
Troglobdt, f. Höhlenbewohner.
Trogmacher, der, koritar.
Trogwärre, die, bei den Wäckern, stergulja.
Trogwäcker, der, močavnik.
Trojad, der, trojak (dnar).
Trokar, der, osten.
Trolbach, f. Gießbach.
Trolen, Tröler, f. Rollen, Streiten.
Trolhaft, f. Streitsüchtig.
Trollblume, die, grebce; f. Bergbahnenfuß.
Trolle, die, donda.
Trollen v. n. u. r., gugati se, valjati se, valiti se (od volkov, jelenov); sich trollen, valiti se, pristorklati, prikoracati kam; troll dich fort!, poberi, zgubi, spravi se!
Trollfisch, f. Potfisch.
Trollmaul, das, veliki gobec.
Trommel, die, boben, *dim.* bobno, bobniček; die Trommel schlagen, rühren, bobnati; anfangen die Trommel zu schlagen, zu rühren, zabobnati, udariti, biti na boben; er muß der Trommel folgen, mora iti v vojsko, k vojakam; die blecherne Röhre, welche das Wasser von Dächern ableitet, auch die mit einem Händchen überzogene Höhle des Ohres, höhles cylinderförmiges Behältniß, in der Uhr der horizontale Cylinder, boben; der hölzerne Cylinder, welcher das Sieb einschließt, der Lauf, obod, eig. obvod; die Maultrommel, dromlja; bei den Jägern, sak, mreža; in Fabriken, f. Walze; Kaffeetrommel, pražilo, praživnica.
Trommel-, in der Bfsg., bobenski, — na boben.
Trommelartig, *adj.*, bobnast, bobno podobn, na boben, kakor boben.
Trommelbaß, der, bobenski baß.
Trommelbauch, der, trebuhač.
Trommelblech, das, pleh za bobne.
Trommel, die, gerd, neprechljivo bobnanje, ropotanje z nogami.
Trommelfeder, die, pero, zmet bobenska.
Trommelfell, das, auf der Trommel, koža na bobnu; im Ohre, bobnicat, bobenska mrena.
Trommelgeroll, das, bobnanje.
Trommelhäutchen, das, f. Trommelfell.
Trommeln, v. n., zabobnati, bobnati; ein wenig, pobobnati; eine gewisse Zeit hindurch trommeln, prebobnati, n. pr. ves dan, trommeln wohin gelangen, pribobnati do —, k —; von den Hafen, sedeó na zadnjih nogah mahati s prednjimi, bobnati; auf einem trommeln, pometati a kom, delati z njim, kakor svinja z meham; sich müde trommeln, nabobnati se; Feuerlärm trommeln, (v. a.), k ognju bobnati.
Trommeln, das, bobnanje; ins Trommeln kommen, razbobnati ea; die Trommel damit verbessern, razbobnati boben.
Trommelschlag, der, bobnanje; etwas bei,

mit öffentlichem Trommelschlage bekannt machen, z bobnam oznaniti, oznanovati.
Trommelschlägel, der, betec, kijček bobenski, *serb.* sibka u. šibalo, nach aud. D. paličica.
Trommelschläger, der, bobnar, *dim.* bobnarček.
Trommelstock, f. Trommelschlägel.
Trommelstück, das, sklad, muzika za boben.
Trommelsucht, die, eine Krankheit, Tympanitis, (bolezen) bobnica ali bobnjačat, boben, napetost.
Trommelstunde, die, (Columba dasypus); Federfuß, Rauchfuß, golob koonog; (Columba tympanista), bobnar.
Trommelwirbel, f. Trommelschlag.
Trommler, der, bobnavec, bobnar.
Trompete, die, trobenta (eig. Posaune), nach andern slav. Munda. troba (richtiger als tromba) u. troblja, *dim.* trobentica, trobica, trompeta; auf die Trompete blasen, die Trompete blasen, trobentati, v trobo trobiti; in die Trompete stoßen, zatrobentati, zatrobiti; jureßen damit, strobiti; die Luftschiffe Trompete, Erststahjeva cevka, troba.
Trompeten, v. n. u. a., zatrobentati, potrobentati, trobentati (mehr posaunen), zatrobiti na trobo (trompeta); damit wohin gelangen, pritrobiti do —; eine Zeit hindurch trompeten, pretrobiti (ves Bozji čas).
Trompetenblume, die, (Bignonia), trobovnikf.
Trompetenfisch, der, kitajski piščalnicač.
Trompetenmacher, der, trobentar, trobar.
Trompetenmuskel, der, trobnica (mišica).
Trompetenruf, f. Trompetenschall, Trompetenstoß, der, trobljenje, trobentanje, glas trobe, trompote.
Trompetenvogel, der, Braziljska droplja.
Trompeter, der, trobentar, trobar, trobec, trobnik.
Trompetergang, der, trobentni prehod, ganek*, s kteriga se trobi.
Trompeterstückchen, das, trobentarska viža.
Tropäe, f. Tropfäe.
Tropf, der, siromak, sirotej (*Gutsm.*), nabore, *dim.* siromacek, reva, uboga žival; f. a. Tölpel.
Tropfahat, der, ahat kapnik.
Tropfbad, das, nach V. kapljavica, kapelj-nica (kopel).
Tropfbar, *adj.*, kapljiv, kapen.
Tropfbarflüssig, *adj.*, kapljivo tekoč, kapno tekoč.
Tropfbarkeit, die, kapljivost, kapnost.
Tropfberstein, der, kapnik, jantar.
Tropfbier, das, podčepina od ola.
Tropfschen, das, kapljica, kanček.
Tropfseln, v. n. u. a., kapljati; einmal ober ein wenig, kaniti (für kapniti), cankljati (*M.*), curljati; einzelweise, sterkniti, sterkali, rositi.
Tropfseluppe, die, kapankač.
Tropfen, v. n. u. a., kaniti, kapati, (ge-

pati, mehr von trocknen Gegenständen); bis wohin tropfen, prikapati do —; durch etwas tropfen, prekapati skoz —; durch Tropfen verstopfen, zakapati kaj (z voskam); die Dächer tropfen, kapa s (od) streh; in etwas tropfen ober tröpfen, kaniti, kapati v kaj, sterkniti, sterkali, bei *M.* cankati (?).
Tropfen, das, kapanje, kapljanje.
Tropfen, der, kaplja, kanec, bei *Gutsm.* sraga, kapljica, kanček, grola* (*Jan.* eig. Goralle); Regentropfen, kapljice za zelodeo; einzelne Regentropfen, sterkotine, škropoc; ich habe keinen Tropfen Wein getrunken, kapljice ga nisim pokusil.
Tropfenfall, der, kap.
Tropfenhaft, *adj.*, kapljicast.
Tropfenweise, *adv.*, po kaplji, v, po kapljah, po kapljicah, kapama.
Tropffass, das, podkapna posoda.
Tropffener, das, ogenj v kaplah.
Tropfglas, das, steklene kaplje.
Tropfhahn, der, kapna pipa, kapnica (*V.*).
Tropfharz, das, smolna kaplja, smola v kaplah.
Tropfkübel, der, Tropfkuße, die, podstavljena brenta, da kapa va-njo.
Tropfnase, die, smerkav nos (iz kteriga kapa), smerkav človek.
Tropfnasig, *adj.*, smerkav.
Tropfnas, *adj.*, so nas, daß es tropfet; ich bin tropfnas, vse od mene kaplja, moker sim, de od mene kaplja, do polti.
Tropfplatte, die, podstavljena ponev.
Tropfsteine, die, merzla moča.
Tropfregen, der, rosenje (eig. rosenjo), sterkotine.
Tropfrinne, die, odkapni zleb.
Tropfschwefel, f. Trippschwefel.
Tropfstein, der, nach V. kapnik, nach *Ravn.* kapec (Boiß), *serb.* nach *Vuk* siga u. sedra, *poln.* naciek (=natek), Seigstein, f. dies.
Tropftrug, der, korito, iz kteriga kaj kapa.
Tropftriol, der, vitriol kapnik.
Tropfwasser, das, kapnica.
Tropfwein, der, welcher aus dem Hahne tropfet, podčepina, podčepnica; auch für Ausbruch, samotok, samomaščina.
Tropfwurz, die, rdeči kreó.
Tropfzapfen, der, čep.
Tropfzinn, das, kapni kositar.
Tropfzue, die, znamenje zmago, premagavsko znamenje, trofej.
Tropicus, f. Wendekreis.
Tropisch, *adj.*, in der Bedef. prenesen, pronosni (*poln.*); f. a. Uneigentlich, Bildlich; in der Erdkunde, tropische Länder, deželo med povratnikama, vroče, tropične dežele.
Tropus, der, prenos, podoba.
Troque, f. Tausch.
Tropüren, v. n., kupčevati na menjo.
Trod, die, jelša zelena.
Trospapagaci, f. Mandelkrähe.
Troß!, f. Troiß!
Troß, der, kup; schweres Gepäck der Armes, pratež, perlaja armada, in haperi, ki se pečajo s tem, derhal, *ruß.* oboz,

Troß, das, debelejši vorv (na ladil).
Troßbube, der, vojaški klapeo.
Troßen, sich, v. r., sich von der Arbeit heimlich entfernen, zmznati se od dela.
Troßfarn, f. Milzkraut.
Troßjunge, Troßknecht, f. Troßbube.
Troßpferd, das, tovorni konj.
Troßwagen, f. Padwagen.
Trost, der, vek, zdravje; nicht bei Troste sein, ne biti zdraviga nma; eine angenehme Empfindung des gegenbärtigen oder künftigen Guten in Leiden, tolažba, tolaženje, tolaž, tolaža, taž, taženje, veselje, serb. u. russ. uteha, (bei den ungar. Slovenen nach M. batrivoat (magy.); jemanden Trost geben, potolažiti, tolažiti, nach V. poveseliti, razveseliti koga; Trost an etwas haben, empfinden, tolažiti se s čim, radovati se, veselje imeti, dobro zdeti se; Trost aus etwas schöpfen, tolažiti se s čim; dasjenige, was diese Empfindung in Leiden gewährt, tolažba, tolažilo, hladilo; Hoffnung, upanje, nada; jemanden Trost zusprechen, tolažiti, pogovarjati koga; jemanden allen Trost benehmen, komu vse upanje vzeti; er nimmt seinen Trost mehr an, ne da se več potolažiti, tolažiti, nobena tolažba se ga več ne prime (etwas niebrig); das dient nicht zum Troste, to človeka ne tolaži; ich sage es zum Troste, to ti v tolažbo povem; du bist mein Trost in meinen Leiden, ti si mi v nadlogah tolažba, ti me razveseljuješ in krepis.
Trostamt, das, tolažilo.
Trostarm, adj., kdor ima malo tolažbe, brez tolažbe, brez upanja.
Trostbar, adj., potolažljiv, tolažljiv, utešlich.
Trostbedürftig, adj., tolažba potreben.
Trostbrief, der, tolažno, nach M. odžalno pismo.
Trostbringend, adj., tolažin, tolaživen.
Trostbringer, der, tolažnik.
Trostbringerin, die, tolažnica, tažnica.
Trostbuch, das, tolažne, (razveseljevavno) bukve.
Trosten, v. a., tolažiti, tažiti, razveseljevati, veseliti, krepiti, upanje, serne delati, dajati, bei *Gutsm.* odžaliti, odžaljati, moč dati, dajati, udobrikati, v dobro voljo pripraviti; tröste ihn Gott!, Bog mu daj dobro!; von Verstorbenen, Bog mu daj nebesa!, večni mir, večno luč!; tröste dich damit, to ti bodi v tolažbo; f. a. Beschwichtigten, Stillen, Ermuthigen.
Trostler, der, tolažnik, tolaživeo, veseliveo, taživeo, tažnik (*Gutsm.*); Tröster sein, tolažiti.
Trostlerin, die, tolažnica, tažnica.
Trosteswort, f. Trostwort.
Trostfähig, f. Tröstbar.
Trostgeber, f. Tröster.
Trostgelb, f. Schmerzengelb.
Trostgrund, der, tolažek (V.), poveselek (V.), tolažilo.
Trostleer, f. Trostloß.

Trostleere, die, nank od tolažbe, tolažni nauk.
Tröstler, f. Ringströssel.
Tröstlich, f. Freundlich.
Tröstlich, adj., tolažin, tolaživen, vesel, prijeten.
Tröstlichkeit, die, tolažnost, prijatnost.
Trostlied, das, tolažna pesem.
Trostloß, adj., brez pomoči, reven, obupen, neutažen, nepotolažljiv, brez tolažbe.
Trostlosigkeit, die, revnost, obupnost, neutolažljivost, neutolažnost, breztoลาžnost.
Trostpredigt, die, tolažna pridiga.
Trostquelle, die, izvir tolažbe.
Trostrede, die, tolažni govor, ogovor.
Trostreich, adj., poln tolažbe, tolaživen, poveseliven, tolažin.
Trostschreiben, das, tolažno, tažno pismo.
Trostschrist, f. Trostbuch.
Trostsprecher, f. Tröster.
Trostspruch, der, tolažni izrek, pregovor.
Trostung, die, tolaženje, tolažitev; f. a. Trost.
Trostvoll, adj., poln upanja; f. a. Trostreich.
Trostwort, das, tolažna, tolaživna beseda.
Trostworte, tolažno govorjenje, tolažne, razveselivne besede.
Tröte, die, terlica.
Tröstel, die, lajna, donda.
Trötel, der, f. Trab.
Tröttbaum, f. Kelterbaum.
Trötte, die, f. Kelter, Presse.
Tröttel, der, teleban, f. Tölpel.
Trotten, v. a., den Wein trotten, mastiti grozdje, tlačiti, mošt méti (? V.), drozgati; das Del trotten, stamphen, olje phati; v. n., traben, peketati, kopititi; f. a. Trabten, Trab; das Pferd trottet hart, konj ima težek dir, derk; getrotet kommen, pridirjati.
Trötter, der, mastiveo.
Trottgänger, der, dirjavec.
Trottig, adj., terd, srenast (od snega).
Trottiren, f. Trotten.
Trottnecht, der, tlačiveo, mastiveo, tlačar.
Trottmeister, der, kdor je nad mastivoi.
Trottoir, das, zvišani tlak za pešce, tlak ploščnik, tlak hodnik.
Trottseil, das, verv pri stiskavnici.
Trottspindel, die, f. Preßschraube.
Trottzuber, der, mastivni seber.
Troß, der, muthiger, sei es berechtigter oder fehlerhafter Widerstand, upor, upornost, terma (mehr Eigensinn), terdoglavost, sameglavnost, terdokoruost (*Gutsm.*), prederznost, kljubovanje, nagajanje, naguda (Str.), nach Einigen auch kljubet-i, auch kljubest (?), in Unterkr. (nach *Kobe*) nastor, nastornost, welches jedoch dem Böhm. zufolge richtiger nazdor, eig. na vzdor (von drei), navzdornost geschrieben wird, serb. prkos, poln. przekora u. na — udry (udreti); einem Troß bieten, ustaviiti, ustavljati se dorzno komu, upreti se komu, upirati se, protiviti se komu, kljub od. kljub delati komu, ukljubovati, kljubovati; navzdor delati; Troß set

bir geboten!, skusim se s tabo! strahujem te! skusiva se! kaj boš ti! ne bojim se te! zabavljam ti; — gorje ti! zlo!; Troß dem, der es besser macht, le naj kdo bolje naredi, z mano naj se poskusi, kdor si bolje upa; jemandes Troß demüthigen, koga prevzetnost ponizati, termo ukreniti, pobiti, ukrotiti; jemanden etwas zu Troße thun, storiti komu kaj ukljub, nakljubo, navlaš, navpor, navzdor; der ganze Welt zum Troße, vsemu svetu ukljub, nakljubo, navpor (V.); adv., ungeachtet, trotz seiner Geschicklichkeit wird er es nicht durchführen, bodi si še tako spretna glava, te ne bo izdelal; da si je, čeravno je, že tudi je prebrisan, pri vsem tem; den Proßeß trotz seines vielen Geldes nicht gewinnen, pravde pri vseh svojih denarjih ne dobiti; eben so gut, kakor, j. B. trotz einer Eister schwägen, regljati kakor sraka.
Troßauge, das, protivno, grozivno oko.
Troßeln, f. Reizen.
Trosen, auf etwas troßen, f. Pöffen; nach V. pruhtiti (?) se s čim, košatiti se, šopiriti se, spenjati se, šobiti se, zanašati se na kaj, junačiti se; einem troßen, Troß bieten, ukljubovati, kljubovati, kljubetovati (? *Gutsm.*), navzdor delati, navzdorljiv, nepokoren, terdokoren, svojevglav, termast biti; f. a. Troß; neben, zum Pöffen thun, nagajati, f. a. Droßen; ein Kind troßt, otrok tuta, muta (V.), se knja, je svojevglaven, tormast; den Gefahren troßen, ne marati za nevarnosti, nevarnosti zaničevati, ne bati se jih, ne meniti se za-nje.
Trosen, das, kljubovanje.
Troßer, der, terma, navzdorljiveo, b. *Gutsm.* kljubetnik.
Troßerin, die, terma, svojevglavnica.
Troßgesicht, das, protivni, grozivni, uporni obraz, namerdljig.
Troßig, adj., termast, ukljuben, ukljubljiv, nporen, terdoglav, terdokoren *kroat.*, navzdorljiv (Unterkr. *Kobe*), nagajiv (nedsich), bei *Gutsm.* a. zapet, zategnen; troßige Antwort, prederzni odgovor, uporen odgovor.
Troßigkeit, f. Troßinn.
Troßkopf, der, torma, ukljubnež, navzdorljiveo, upornik; ukljubliveo, kujavec, nagajiveo, termoglaveo, samoglaveo, weib. termoglavka, svojevglavka, navzdorljivka; seinen Troßkopf aufsetzen, termo pokazati, kazati.
Troßköpfig, f. Troßig.
Troßinn, der, upornost, navzdornost (*Kobe*), kljubljivost (*Gutsm.*).
Troßinnig, f. Troßig.
Troßstein, der, kamen vzpornik.
Troßwinkel, der, knjavski kotiček.
Troßwort, das, uporna beseda, vzdorna, prederzna beseda.
Tronbadour, der, trovator (peveo francoski iz srednjega veka).
Trouble, f. Unruhe, Verwirrung.
Trüb, f. Trübe.
Trübäugig, adj., motnih oči, kalmih oči.

Trübe, adj., kalm, moten (motni); trübe Augen, motno oči, meglene; im trüben Wasser sischen, v kalni vodi ober v kalnici loviti ribe, t. j. iskati dobička; trübe machen, skaliti, zmotiti, motiti; trübe werden, skaliti, kaliti se; vom Spiegel, zapotiti se; trübe Gedanken, kalne misli; trübe Quellen, kalni viri; trübe aussehen, kalmiga, megleniga obraza, obličja biti, kielo derzati se; trüber Tag, oblačen, meglen, temačen dan; betrübt, zälost, nameräcen, namergojen (serb.); es wird trübe, tema se dela, je, mračno, te-mačno je; trübes Bier, moten, gost ol, neubrisan; trübes Wetter, mežavo vreme.
Trübe, die, kalmnost, motnost, meglenost, mont. motna voda; das, kal, kalna reo splash.
Trüben, v. a., skaliti, zakaliti, kaliti, zmotiti, motiti, zmešati, mešati, zbloditi, bloditi, pooblačiti, oblačiti, žalostiti; was trübt deinen Troßsinn, kaj ti kali veselje?; er thut, als hätte er noch nie ein Wasser getrübt, dela, kakor bi bil äe nedolzen; v. r., der Blick trübt sich, oči temne, pogled temni; der Himmel trübt sich, oblaci se; hat sich getrübt, pooblačilo se je.
Trüben, das, kaljenje, močenje (motenje).
Trüber, der, kaliveo, motiveo.
Trübheit, f. Trübe.
Trüblich, adj., kalmast, otozin.
Trübniß, f. Betrübniß.
Trübträglich, adj., temno, zamoklo rdeekast.
Trübsal, die, das, nadloga, britkost, žalost, reva, velika skerb, tožava; Trübsal blasen, v nadlogah zdihovati, revo prodajati.
Trübselig, adj., nadložen, reven, žalosten.
Trübseeligkeit, die, revnost, nadloznost, pobitost.
Trübseinn, der, kalne misli; f. a. Melancholie, Schwermuth.
Trübseinnig, adj., kalmih misli; f. a. Melancholisch.
Trübseinnigkeit, f. Trübseeligkeit.
Trübseß, der, miznik, (nach andern slav. M. stolnik, weil stol = miza).
Trübseßamt, das, mizništvo.
Trub, f. Alp.
Trube, die, f. Zanberin.
Trübel, der, starina, ropotija, sara, kloznja.
Trubenbeutel, f. Staubschwamm.
Trubenschuß, f. Wärlapp.
Trüel, f. Kelter.
Trüffel, die, (Tuber oibarium), gomoljka, jafenioa(?), verschieden von: Morchel.
Trüffelhund, der, pes gomoljičar.
Trüffelsagd, die, iskanje gomoljik.
Trüffelsäget, Trüffelsucher, der, gomoljičar.
Trüffelpastete, die, pašteta z gomoljikami.
Trüffeln, v. n., lesti kakor polz.
Trug, der, bössliche Hintergehung, goljufija, prevara, zmotnjava; f. Betrug, Täuschung; Bienenwift, vošöine, vošine; f. a. Gritsig Tröster.

Turtelunf, die, telovadnat umetnost, telovadbat umna.

Turtelunf, die, nauk (od) telovadbat.

Turtelunf, ber, red. po kterem kaj prihaja na versto eno za drugim, kolobar.

Turtelunf, f. Turtelunf.

Turtelunf, v. n., zagruliti, gruliti kakor gerlica.

Turtelunf, die, (Columba turtur), gerlica (in allen slav. M., nur poln. synogarlica), b. Gutsn. a. plutujka.

Turtelunf, in Zigg., gerlici (Vuk).

Turtelunf, die, das, gerlic (Vuk).

Turtelunf, ber, zatrob, trobentem komu na slavo, tuš, zivil; f. a. Turtelunf.

Turtelunf, die, eine schwarze feste Farbe, tuš, kitajsko černilo.

Turtelunf, v. a., mit der Turtelunf, a tušem senčiti, zmitati, malati, nach V. čeriliti, (tuševati, böhm.); f. a. Vertulunf; zaukazati komu, da naj molči.

Turtelunf, f. Turtelunf.

Turtelunf, ber, šopio, penzelj za malanje a tušem.

Turtelunf, adj., čern čern.

Turtelunf, int., stl.; ber, f. Turtelunf.

Turtelunf, f. Schleim.

Turtelunf, f. Nachsteher.

Turtelunf, f. Düte, (tropa).

Turtelunf, f. Vormundtschaft.

Turtelunf, v. n., zatrobiti, trobiti na rog; bei dem Bienenweisel, peti.

Turtelunf, ber, trobec, troavec.

Turtelunf, das, rog, na kteriga se trobi.

U.

Uebel, adj., zel, (zla, zlo wenig. gebt.), hud (böje), slab (schwach), neprijeten, zopern; jemanden übel behandeln, koga hudo, zlo imeti, koga v hudem imeti (V.), s kom hudo, zlo, gerdo delati, ravnati; es ist mir übel, ich habe Neigung zum Erbrehen, težko mi prihaja, težko se mi dela, težko, slabo mi je, medli mi, nach M. medli me (?), medlo mi je, hudo mi je, plevi mi; es steht ihm, kledet ihm übel, gerdo, slabo mu stoji; übel aussehen, ungesund sein, slabiga obraza, bolne podobe, bolan biti (viditi); sich übel befinden, übel auf sein, slabo počntiti se; übel aussehen, nicht schön sein, gerd biti; nicht übel aussehen, d. l. leidlich, erträglich aussehen, ne biti gerd; üble Aussprache, gerd izreka; übel riechen, schmecken, smerdeti; übler Geruch, zopern duh, smrad; üble Gewohnheit, slaba navada, razvada; übel anständig, nepristojin; er ist übel angekommen, slabo se mu je izšlo, po nesreci, naletel je; übel schmeckend, neslasten, slabo slasti; es schmeckt, riecht nicht übel, ne diši gerdo uff.; üble Gestalt, gerda podoba; etwas übel anlegen, deuten, kaj na hudo obračati, razla-

Turtelunf, v. a., sesati, cuzati, oizkati; f. Sungen.

Turtelunf, vsi (skup).

Turtelunf, f. Modentrespe.

Turtelunf, ber, omelo (na ladijah).

Turtelunf, die, rogovila.

Turtelunf, f. Trommelfell.

Turtelunf, pl., pismenke pl., ali čerke tiskarske.

Turtelunf, ber, vihar v indijskem morji.

Turtelunf, adj., bolan za močuham, legarjem.

Turtelunf, ber, močuham, legar.

Turtelunf, f. Bildlich.

Turtelunf, f. Buchdrucker.

Turtelunf, die, tiskarstvo, tipografija, tiskarska umetnost.

Turtelunf, die, tiskomérvstvo.

Turtelunf, f. Form, Muster, Vorbild.

Turtelunf, ber, ein grausamer Landesherr, ein Wütherich, silež, (samo)silnik, grozovitnez, trinog, rabelj, kervolok, neusmiljenik, tiran.

Turtelunf, die, samosilje, grozovitnost, trinostvo, tiranstvo, grozovitna, kervoločna vladba.

Turtelunf, die, (samo)silaica, grozovitnica, tiranka, kervoločnica, n. V. trinoginja.

Turtelunf, adj., tiransk, samosilen, grozoviten, kervoločen, trinosh.

Turtelunf, v. a., zatirati, odirati, droti koga, neusmiljeno, grozovitno vladati, delati z njim, terpinčiti, mučiti.

Turtelunf, ber, nach Gutsn., ein Vogel, rezgotinec, (viell. Pirolet?).

Turtelunf, f. Gzalo.

gati; etwas übel nehmen, kaj za zlo vzeti, jemati; einem etwas für übel halten, komu kaj zameriti; übel reden über jemand, hudo govoriti od koga, opravljeni ga; üble Witterung, gerdo, škodljivo vreme; im übelsten Rufe, nach Gutsn. v najhujši slovi (?); übel bedienen, slabo, napeno postreči komu; es ist nicht übel, ni prenemarno, ni vsega (?) preslab; das ist nicht übel!, lepa je ta!; jemanden übel ansehen, koga pisano, osornoo, šarasto, poprek gledati; jemanden übel wollen, zlo, hudo komu želei; mir ist übel zu Rufe, ni mi dobro pri sercu; übel, schlecht, unbequem, slab; übler Weg, slaba pot; üble Nacht, slaba noc; übler Bezahter, slab plačnik; übel, beschwerlich, težek; übel hören, hudo (težko) slisati; übel zu Fufse sein, težko hoditi uff., ne biti dober hodec; bu wirst übel davon kommen, utepalo se ti bo; übel angebracht, na nepravem mestu, ne o pravem času; f. a. Böje, Schlecht, Schlimm.

Uebel, das, zlo (wenig. gebt.), hudo, unrichtig zleg, huda, zla rec; Krankheit, bolezni, hiba; Wunde, rana; Unglück, zlo, nesreča,

neugoda; Schade, škoda, kvar; es gibt kein Uebel, das nicht zum besten gereichen würde, ni nesreče brez sreče; ein Uebel ärger machen, zlo pohujšati, povisati, hudo reč narediti hujši; verführtes Uebel, stara hromota; wir wissen, wo das Uebel steckt, vemo, s ktero nogo šepamo; das fallende Uebel, božje, božjast; ein Uebel aufstiften (angebl. durch Hererei), nahuditi komu kaj.

Uebelbefinden, das, stan, v kterem se človek slabo, težko čuti, težava.

Uebelberüchtigt, adj., zloglasen, slabiga glasa, imena, očernjen.

Uebelbeschaffen, adj., napčen, nemaren.

Uebelbestellt, adj., nosrečen, reven.

Uebelbeutet, das, obrnóanje česa na hudo.

Uebelgelant, adj., nevoljin, slabe volje, čmeren, nach Jarn. mercast, merčen.

Uebelgeruch, ber, hudi, težki, zopern duh, smrad.

Uebelgesinnt, adj., zlohoten, hud, hudoben, hudovoljin; der Uebelgesinnle, hudovoljic, hudobnez, zlomiselnik.

Uebelgewohnt, adj., slabe, gerde navade.

Uebelhörend, adj., nagluh.

Uebelkalt, die, medicia, omedlevica, težkota.

Uebelklang, ber, neprijeten, nelep glas, neskladen, protivnen ali zopern glas, razglasjet.

Uebellingend, adj., neprijetniga glasa, razglasen, nach V. hudoglasen.

Uebellunne, die, zla volja, čmérnost, neprivojnost.

Uebellunig, adj., čmeren, zlovoljin, ne pri volji, serb. merznovoljast, merzovoljast.

Uebellaut, ber, gerd glas; f. Uebellang.

Uebelriechend, adj., gerdiga, zoperniga duha, smerdlijiv.

Uebelrueckend, adj., neslasten.

Uebelsein, das, težava.

Uebelstand, ber, nepristojnost, neprilicnost, neprilicna, nespodobna reč, nespodoba, gerdota, napaka, napčnost; f. a. Gebrechheit, Sinderlich.

Uebelstifter, ber, začetnik, šontavec.

Uebelthat, die, hudodelstvo, hudobija, hudo djanje, zločinstvo, hudo delo, zlo delo, pregreha; eine Uebelthat begehen, storiti kaj hudiga, zlega.

Uebelthäter, ber, hudodelec, hudodelnik, hudobnez, zlodelec, zločinec; Uebelthäter sein, hudo delati.

Uebelthäterin, die, hudodelka, hudodelnica, zločinka, hudobnica.

Uebelthätig, adj., hudodelend, zlodelen.

Uebelthörend, f. Uebellingend.

Uebelverhalten, das, napeno, gerdo obnasanje.

Uebelwerden, das, medloha, medlenje.

Uebelwillen, das, zlovoljnost, želja škoda, škodoželjnost.

Uebelwillend, adj., zlovoljin, škodoželjin.

Ueben, v. a. u. r., durch wiederholte Bewegungen und Handlungen derselben Art

zur Fertigkeit bringen, izuriti, izučiti, uriti, učiti, privaditi, uvaditi, vaditi; geübte Soldaten, urjeni vojaki, vojskaji; seinen Verstand üben, um uriti; geübte Hand, izurjena, vajena roka; sich üben, vaditi se, uriti se; sich im Reiten, Arbeiten uff. üben, ježe, dela, v ježi, delu vaditi se, učiti se jezdit, jezdariti, delati; das Unglück übt uns in der Gebuld, nosreča nas uri v potterpejivosti; übel die Hoffnung durch das Gebel, vadite se v upanji z molitvijo; eine Kunst uff. üben, im gemeinen Leben treiben, f. Ausüben, Betreiben; das Maurerhandwerk üben, zidariti; er übt das Müllergerwerbe, mlinari, mlinar je, z mlinam se živi; ein Handwerk üben, z rokodelstvom se pečati, nach V. na rokahl delati; Rače an je manden üben, zmaščevati, zmaševati se nad kom; geübt, vaje, izurjen; geübt, Widriges zu bestehen, vaje hudinu, hudiga; Gewalt üben, silo delati; Recht üben, pravico delati, pravico deržati se; ein Recht aueüben, uživati pravico, izveržiti, izverševati, izpolnovati.

Ueben, das, vajenje, urjenje, učenje.

Ueber, adv., über und über, čez in čez, povsem, ves; es geht da alles hant über, vse gre v kolobar, narobe, križem; es ist schon über, minilo je, prošlo je, konec je; über und über haben, imeti na prebitek; über und über naß, ves moker, skoz in skoz moker; über und über purzeln, prekueniti se; praep. nad, čez oder črez (besonders), wo es im Deutschen über mit der vierten Endung verbunden ist), krez, qter über, prek; sei König über uns, kraljuj nas, nad nami; sei Kaiser über uns, cesaruj nas (V.); die Wahrheit ist ihm über alles, resnica mu je, de ves svet ne toliko, ober de nič ne toliko, nad vse drugo, čez vse drugo; er hat es über, on ima to pod sabo, v rokahl, v oblasti; er wohnt über mir, nad menoj stanuje; bis über die Ohren in etwas stecken, čez glavo tičati v čem; bis über die Knie, čez kolena, (do kolena in še čez); über Hals und Kopf, na vrat na nos; über die Beschwerte eine Tagfahrt anordnen, na pritožbo dan postaviti; über den Schöpfungpreis, čez cenilo; über vorläufige Vernehmung des Waters, poprasavati popred očeta —; Vergleichniß über die Bücher, spisak, kazalo bukev; Vortrag, Rede über, beseda od tega in tega, in allen übr. slav. M., o tem in tem; über den Siernen, verh zvezd; über dem Kopfe hinwegwerfen, iznad glave lučati (M.); über die Maßen, čez nemoč, nad mero; über Tisch, pri jedi; über einer Sache, über etwas hervorragen, čez kaj moloti, sterleti; über einer Beschäftigung sein u. f. f. pri, v; beständig über den Büchern sitzen, liegen, vedno pri bukval sedeti; über einer Arbeit begriffen sein, pri delu, v delu biti, delati; auch kann im Slov. über unüberlegt bleiben, z. B. einen Pfleger über ein Land setzen, deželi oblastnika postaviti, dati, postaviti koga nad kaj; wähl-

rend, bei, unter, indem man mit einer Sache beschäftigt gewesen, med, pri; über dem Besen einischlagen, med branjem, pri branji zaspati, oitaje, nad bukvmi zaspati; sich über einer Sache aufhalten, pri kaki reči muditi, zavolj kake reči, nad rečjo muditi se, ustavljati se; über Nacht, po noči; den Tag über, po dnevi; den Winter über, po zimii; für, wegen, zavolj; eine Sache über der andern vergeren, pozabiti eno reč zavolj druge; jenseit (*trans*), unkray, čez, unstran; über dem Flüße, unkray reke, potoka, čez potok, unstran potoka, za potokam; wir sind noch nicht über alle Berge, še nismo vse gore prešli; über die Mauer springen, čez zid skočiti, zid proskočiti; über dem Berge, za gorjo; quer über den Berg, prek hriba; über den Baum hinaus werfen, nad drevo vrci; über den Bruder weinen, jokati nad bratom, zavoljo brata; über einem sitzen, sich über einen setzen, pred kom sedeti, prednji sedež imati, pred koga seati; es ist über alles Lob, ne more se prehlaviti; es war bereits über die Zeit, čas je že prehajal; über jemanden herrschen, nad kom gospodariti, auch komu gospodarovati, vladati, zapovedovati; über Land, na kmoto; etwas nicht über das Herz bringen können, ne moči se prederziniti; s. Herz; über eine Stadt, z. B. über Rom nach Neapel, skoz (na) Rim v Neapel; längst einer Fläche, po; der Schweiß läuft über das Gesicht, pot po licu teče; etwas über sich nehmen, kaj nase vzeti, jemati; über einen gehen, über etwas kommen, čez kaj, nad kaj priti, iti; der Sieg über die Feinde, premaganje sovražnikov, zmaga nad sovražnikam; über und über bezahlen, preplačati v živo; sich über etwas verwundern, čuditi se čemu; er lief über die Nacht, tekel je več kakor je mogel, čez nemoč; er fordert über die Gebühr, hoče več, kakor mu gre; er läßt seine Sonne aufgehen über die Hüfen und über die Gärten, daje svojimu solncu sijati na hudobne in na dobre; es geht über ihn her, na-nj bije, leti govornica, sum; Herr über jemanden, über etwas, gospod kakega človeka, gospod kake reči; Sorge über etwas, skerb za kaj; ein Mal über das andere, Briefe über Briefe, Schulden über Schulden uff., eno za drugim, pismo za pismam, dolg za dolgam; überdies, über das, pa še več, pa še bolj, še pa še, verh tega; ein Uebermaß bezeichnend, pre-; überreiß, prezrel uff.; über Hand nehmen, an Faßl, Menge, Stärke, pomnožiti se, množiti se, rasti, naraščati, narašati se; den Hock über sich werfen, obleti hitro sukajo, sukajo na se vrci; sich über etwas, über eine Sache aufhalten, nevoljin biti zavolj česa, nevoljin nad čim, zameriti kaj, grajati kaj, ustavljati se nad čim; über etwas nachdenken, kaj premišljevali, misliti; den Sommer über im Walde liegen bleiben, (vse) poletje v hosti preležati; über 3 Tage komme ich wieder, v treh dnech, čez tri dni zopet pridem, se vernem; heute über acht Tage, dans

osem dni; über sich zurück, vnic; es sind schon über drei Wochen, je že več ko tri tedne, je že čez tri tedne; über ein Jahr, za (eno) leto, čez eno leto, ob letu, k letu; über lang oder kurz, pred ali potlej; er kann über das Geld, ima klijso do darjev; Zufriedenheit geht über Reichthum, boljji je zadovoljstvo memo bogastva; einen Strich über etwas ziehen, precrtati kaj; ein Uebertreffen bedeutend, bei den Weiwörtern, čez-; nad-; übertaürlich, čeznaturen, čeznaturski; einen hohen Grad bedeutend, pre-; übertoll, prepoll; es geht über meinen Verstand, to presoga moj um; über, immer fort, z. B. den ganzen Tag über singen, schreien, tanzen, ves dan propeti, prekricati, preposati uff. mittelst Vorlegung der Partikel pre- vor das betreffende Zeitwort; als eine Anrufung vor Verwunderung, o, auch ti, z. B. über den insamen Kalender!, o gerda, ti gerda praktika!, ali je to gerda praktika; in der Zusammenlegung mit Weiwörtern, čez-, nad-, pre-; mit Zeitwörtern pre-, a. na-; za-; pregnati, presiliti se s čim, z. B. z vlaganjem, oder das einfache Zeitwort u. nad, verh (česa), na (kaj).

Ueberadern, v. a., nohmals adern, eine Fläche adern, preorati, preoravati, prearati, od kod priorati do -, zaorati na tuje.

Ueberadern, das, preorava(nje).

Ueberall, adv., povsod, po vsem, vsekod (M.), vsejker (?), auch povsodek, vselej, povsod in vselej; ich bin überall naß, skoz in skoz moker sim; überall und nirgends, povsod in nikjer; überall, wo -, kjerkoli; überall wohin -, kamorkoli; überall woher -, odkodarkoli.

Ueberalther, adv., od vseh strani, odvsakod (?), od vseh krajev, strani.

Ueberalihin, adv., na vse kraje, na vse strani.

Ueberast, adv., prestar.

Ueberantworten, v. a., izročiti, izročati, izročevati, dati, oddati, predati, izdati; f. a. Einantworten.

Ueberantworter, der, izročivec, predavec.

Ueberantwortung, die, izročitev.

Ueberarbeiten, v. a., noch einmal bearbeiten, wofür jedoch gewöhnlich umarbeiten steht, predelati, predelavati, prearoditi, prearajati, popraviti, popravljati; über die Kräfte arbeiten, sich überarbeiten, presiliti se, pretegniti, pregnati se; einen Hund bei den Jägern, psa pregnati.

Ueberären, f. Ueberadern.

Ueberärmel, der, drugi, poveršni rokav.

Ueberart, die, f. Ueberadern, das.

Ueberaus, adv., silno, močno, ves, neizμέrnno, čoz vse, od vseh, strašno, merško (S.); überaus freundlich, vos prijazen; überaus schön, prelep, da nikoli toga.

Ueberbaden, v. n., prepeči se; v. a., noch einmal baden, popeči, kruh popeči, prepeči; überbaden, adj., prepečen.

Ueberband, das, obveza.

Ueberbau, der, der obere Theil eines Gebäudes, gornjica, gornja hiša, nadjidje, gornje zidanje.

Ueberbauen, v. a., ein Gebäude über ein anderes, d. i. mauern, zidati na kaj; einen Keller überbauen, klet (kelder) zidati na kaj; klet nadjidati (V. ?); überbautes Haus, nadjidana hiša (V.); v. r., sich überbauen, d. i. sich arm bauen, izzidati se, vse premoženje zazidati; f. Umbauen.

Ueberbehaltten, v. a., imeti, pustiti na čem, na sebi.

Ueberbein, das, morska kost, mertva kost (Vuk), russ. siška.

Ueberbeissen, v. a., iznad česa uklati, ugristi, močnejše gristi, jesti; v. r., uklati se.

Ueberbekommen, v. a., čez kaj spraviti.

Ueberbessern, v. a., popraviti.

Ueberbeten, v. a., premoliti koga.

Ueberbett, das, zgornja postelja.

Ueberbetten, v. a., prestlati, prestiljati, posteljo prenesti, prestavit, z blazinami odeti.

Ueberbengen, Ueberbiegen, v. a. u. r., prepogniti kaj, se čez kaj, preveč pregniti, zasločiti.

Ueberbieten, v. a., preceniti kaj, več obetati, dajati, kakor je vredno; mehr bieten, als ein anderer, več ponujati, dajati kakor kdo drug, pretekavati eden drugiga; f. a. Uebertreffen; v. r., preveč dajati.

Ueberbilden, v. a., presiljeno, prenapetomikati, učiti.

Ueberbildung, die, presiljena, pregnana omikanost.

Ueberbimsen, v. a., z votličem potegniti čez kaj.

Ueberbinden, v. a., prevezati, podvezati, prevezovati.

Ueberbiß, der, pregriz.

Ueberbitten, v. a., preprošiti.

Ueberblasen, v. a., prepihati od eniga v drugi kraj; Flöte -, prepiskati; v. r., preveč zdravju na škodo pihati, prepiskati se.

Ueberblatt, das, zgornji list; bei den Schufern, nart.

Ueberblätter, v. a., im Durchblättern übersehen, preskočiti, spregledati; durchblättern, f. daselbe.

Ueberbläuen, v. a., na visnjavo prebarvati.

Ueberbleiben, v. n., ostati, ostajati; der Uebriiggeliebene, ostali (V.).

Ueberbleibsel, das, ostank; von Kaufmannswaaren, izbirki, pobranki; von Viehsutter, zjedi, zbrodi (Jan.); was nicht mehr auf den Wagen aufgeladen werden kann, nach Cutam, kopišče, kopiše, odpadek; keine Ueberbleibsel mag ich nicht, za tvoje oslinko ne maram.

Ueberbleien, v. a., zaliti, prevleči s svin-eam.

Ueberblick, der, pregled.

Ueberbliden, v. n. u. a., pregledati, pogledati po -, čez -.

Ueberblizen, v. n., bolj bliskati se, svetiti se, kakor -.

Ueberblühen, v. a., s ovetjem prepreči, pogorniti, v. r., precvesti se; der Baum hat sich überblühet, drevo se je precvetlo, je imelo preveč cvetja.

Ueberblümen, v. a., pokriti s cveticami.

Ueberböß, Ueberboshaft, adj., prehudoben.

Ueberbösen, v. a., nezμέrnno razkakati.

Ueberbot, das, ein größeres, auch ein zu großes Gebot, veči, prevelika ponudba.

Ueberbrand, der, die Feinheit des Silbers über 15 Loth 3 Quentchen, nach V. pretop-(Henje. V. ?), nach Sum. prepal.

Ueberbraten, v. a., prepeči, vse popeči.

Ueberbrausen, v. n., überbrausender Mensch, f. Brausekopf; bolj taliti od -.

Ueberbrechen, v. a., nad čim odlomiti, prelomiti; im Bergbaur ganz bis an die Markscheide abbauen, predelati.

Ueberbreit, adj., presirok.

Ueberbreiten, v. a., über eine Fläche ausbreiten, pregerniti, pregrinjati, razgerniti, razgrinjati, razsiriti, prekrti, prostreti, prostirati po čem, čez kaj.

Ueberbrennen, v. a., in allen Theilen ein wenig brennen, ožgati, osmoditi; über die Masse brennen, prežgati, pretopiti; im Hüttenbaue, das Silber überbrennen, srebro pretopiti (V.).

Ueberbringen, v. a., über einen Raum von einem Orte zum andern bringen, prenesti, prenositi, prenašati; einem etwas überbringen, prinesti, prinašati, donesti, podati; einem einen Brief, pismo komu prinesti, podati; über etwas bringen, spraviti čez, na kaj.

Ueberbringer, der, prinsec, prinašavec, donasavec (Gutm.), prinosa, podajavec; auf den Ueberbringer lauten, glasiti, govorniti, izdan biti na prinesca; wer ist der Ueberbringer dessen?, kdo je prinesel to?

Ueberbringerin, die, prinsecnica, prinašavka, donosnica, podajavka.

Ueberbringung, die, prinosa, podaja.

Ueberbrücken, v. a., einen Fluß, premostiti (Vuk) vodo, most narediti čez reko.

Ueberbrüllen, v. a., nach dem Serb., nadtuliti, močnejše tuliti, kakor -.

Ueberbrummen, v. a., v mermranji prepsoci.

Ueberbücken, sich, v. r., prikloniti se čez kaj, preveč pripogniti se.

Ueberbügel, v. a., prelikati.

Ueberbunt, adj., čez mero pisan.

Ueberbürde, die, prevelika butara.

Ueberbürden, v. a. u. r., preobložiti koga, se; dati mu preveč dela, preveliko breme.

Ueberbürsten, v. a., potegniti čez kaj s ščetko, s ščetko pomazati.

Ueberbürzeln, v. n., prekucniti se, prevreči se čez kaj, prekobačiti, prekobačati se, nach Andern prekuboniti se.

Ueberdach, das, stroha nad čim.

Ueberdachen, v. a., pokriti, streho nare-

điti, n. pr. nad sprehajališčem, sprehajališem.
 Heberdämmung, die, prezej.
 Heberdampfen, v. n., prehlapati iz —.
 Heberdampfen, v. a., pri verhu ocvreti.
 Heberdarren, v. a., nekoliko osušiti.
 Heberdas, f. Heberdieß.
 Heberdauern, v. a., prebiti, proterpeti, dalj terpeti.
 Heberdecke, die, odeja, odevalo, odevka, pregrinjalo, prekrivalo, prekrrov.
 Heberdecken, v. a., odeti, odevati, pregriniti, pregrinjati, zakriti, zakrivati, prekriti, prekrivati kaj s čim; v. r., pokriti se; f. Heberhüsen.
 Heberdem, f. Heberdieß.
 Heberdenken, v. a., premisliti, spremisliti, spremisljati, premisljevati, preudariti, preudarjati; überdacht, premisljen.
 Heberdenkzeit, f. Bedenkzeit.
 Heberdieß, adv., verh tega, še, na to.
 Heberdorren, v. n., presušiti se po verhu.
 Heberdrang, der, nezmeri nagon.
 Heberdrängen, v. a., presiliti, pregnati (iz mesta v mesto), čez mero tišati v —.
 Heberdrängen, v. a., veršeti čez —.
 Heberdrehen, v. a., prevretati, proviti, previjati, motaje prestaviti, preložiti.
 Heberdreschen, v. a., nekoliko omlatiti, premlatiti, čez mero; v. r., umlatiti se, pri mlávi pregnati se.
 Heberdringen, v. n., prehruti, prepoditi se, pregnati se čez kaj (n. pr. prek moje).
 Heberdrücken, v. a., pretisniti, pretiskati, natisniti na kaj, poverh česa, vse natisniti.
 Heberdrücken, v. a., predložiti, tišéaje spraviti iz eniga v drugi kraj.
 Heberdruck, der, nasitba, priskuta, pristuda, gnjus, zopernost, omerza, naveličba, navoljitev; Heberfluß macht Heberdruck, česar ima kdo preveč, tega se koj naveličba, je koj sit; bis zum Heberdruck, da je sit, da se mu stadi, gadi; Heberdruck erregen, priskutati, pristuditi komu kaj.
 Heberdrüssig, adj., sit, naveličan; überdrüssig werden, naveličati se, navoljiti se; ich bin überdrüssig, naveličal sim se česa; pristadilo, priskutilo se mi je, gnjusno mi je, omerznilo mi je, merzi me.
 Heberdüden, f. Heberdüden.
 Heberdüngen, v. a., den Dünger über einen Acker verbreiten, nagnojiti, pognojiti, gnojiti; zu viel düngen, pregnojiti, preveč gnojiti.
 Heberdünneln, v. a., zamračiti vse.
 Hebered, adv., nach der Diagonallinie, napošév, poprek, od kota do kota, fig. vse vprek, vse križem; übered gehen, nach dem Poln. prckotni.
 Hebererfern, sich, v. r., pregnati se, preveč gnati.
 Hebererignen, v. a., v last dati, v last dati, viell. a. prelastiti kaj.
 Hebererle, die, prenglioa, prenglost.
 Hebererren, v. n., hiteti po čem, čez kaj; v. a., prehititi, prehitovati, preteči, preleteti, presteči; eine Sache, prengliti kaj, pre-

naglo storiti, delati, preveč hiteti pri čem; die Nacht überreite uns, noč nas je zajela, prehitela; v. r., sich im Urtheile überreiten, presoditi se (Pohl.); ungebührlích eilen, sich überreiten, prengliti se; er hat sich überreitet im Neben, beseda mu je usla; man darf sich damit nicht überreiten, to ne sme iti na skok (skokama); f. a. Hebererfahren; überreitend, zelo hito; überreist, prengel.
 Hebererlung, die, prehitenje; fehlerhafte, prengljenje, prenglioa, prenglost, prehitrost, naglica, prevelika naglost, nerazsodnost; aus Hebererlung, v naglosti in ne premislivši.
 Hebererlungsfehler, der, prenglioa, pogrešek iz prevelike naglosti, iz prengljenja.
 Hebereritt, adv., edino, enako; f. übr. die folg. Zusammenfügungen.
 Hebererinander, adv., drug na drugem, na drugiga, drug nad drugim, eden na drugiga, eno na drugo; es geht alles übereinander, vse gre napak, križem, vprek; übereinander kommen, spreti se, sklati se; die Nester stehen übereinander, veje so jahajo, se jezdi; übereinander setzen, postaviti eno na drugo, verh drugiga; freuzweige, prekrižati; übereinander fallen, podreti se na drugo.
 Hebererinkommen, v. n., stikati se, vezati se, vjemati se; das kommt damit nicht überein, to se z unim ne stika, auch ne gre skup, ne veže se; in etwas übereinkommen, pogoditi se, pogovoriti se, dogovoriti se, zediniti, ediniti se v čem.
 Hebererinkommen, das, Hebererinkunft, die, pogodba, dogovor; eine Hebererinkunft treffen, f. Hebererinkommen.
 Hebererinkunftlich, adv., po dogovoru.
 Hebererinstimmen, v. n., priliciti se, vjemati se, stikati se, skladati se, vezati se; f. Hebererinkommen; einerlei Sinn, Gedanken, Laut haben, ene misli, eniga glasu biti.
 Hebererinstimmen, Hebererinstimmig, adj., edin, ene misli, enoglasen, soglasen (russ.).
 Hebererinstimmung, die, enoglasjet, soglasjet, zloznost, sklad, skladnost, edinost v mislih, enomiselnost.
 Hebererintreffen, v. n., zediniti se, primeriti se, vezati se, stikati se, enak biti, priliciti, prilagati se, prilicna biti, vzeti se s čim (Ravn.).
 Hebererisen, v. n., zamerziti, premerziti; z čelezom pokriti.
 Hebererben, f. Erben.
 Hebererzen, v. a., bronciren, pobronati, z bronam prevleči.
 Heberessen, sich, v. r., prenajesti se, preobjesti se, prenajedati se, preobjedati se, (serb. prejesti se), preopasti se, nagnesti se, nagnjaviti se.
 Heberfaheln, v. a., pahljati po vsem životu.
 Heberfahren, v. n., prepeljati se, čez (reko) peljati se, prepeljavati se; mit der Hand, potegniti po —, čez —; v. a., den

fluß überfahren, čez potok peljati se, čez potok prepeljati se, prebroditi vodo, prodroziti čez vodo (nar. pes.); einen Acker mit Mist überfahren, navoziti gnoja na njivo; mit einem Fuhrwerke über etwas fahren, worüber man nicht fahren sollte, ein Kind, ein Thier usw. überfahren, povoziti kaj; gelinde überreiten, ein Brett mit Leinwasser überfahren, prevleči, pomazati, namazati; im Bergbaue, einen Gang überfahren, jamo predelati, predelovati, (poprek žilo prekopati).
 Heberfahrgeß, das, prebrodnina, brodnina ali brodovina, prevozaina.
 Heberfahrtschiff, das, prevozna ladja.
 Heberfahrtschiffer, der, brodnik, prevoznik.
 Heberfahrt, die, die Handlung, da man überfahrt über ein Wasser, prepeljanje; über das feste Land, mit einem Wagen, prevoznja, voznja čez kaj, po čem, vojenje po čem; der Ort, wo man überfährt, brod, brodišče, brodiš, prevoz, pregaz.
 Heberfahrtsgebühr, -lohn, f. Heberfahrgeß.
 Heberfall, der, napsd, naskok, naval, nastup (N.), nepričakovani popad; im Gasse, f. Bößwicht; — zaježena voda, ki se prevajala čez zatornico.
 Heberfallen, v. a., naglo, nenadoma napasti, popasti, napadati koga, navaliti, planiti, udariti, ropiti (V.) na koga; den Feind plötzlich überfallen, nad sovražnika ropiti, planiti, prijati ga, lotiti se ga; von allen Seiten, obstopiti, obdati nenadama; ein Regen hat mich überfallen, dež me je vjel, me je dobil; vom Borne und andern Leidenschaften, obiti, obhajati (jeza me je obšla); Schauer überfiel mich, groza me je obšla, spretetela, me je imela; Nacht überfiel ihn, noč ga je obšla; vom Schlaf, spanje ga je obšlo, prevzelo, zvalo; von einer Krankheit überfallen werden, naglo zboleti; f. a. Heberfassen; v. n., padati, cepati s česa na tla, rapadati; waidm. nastavljene mreže proskočiti.
 Heberfalten, v. a., prepahniti.
 Heberfärben, v. a., pobarvati, prebarvati.
 Heberfassen, sich, v. r., preveč postiti se, prepostiti se.
 Heberfaul, adj., prelen, ves gnjil.
 Heberfeilen, v. a., opiliti, popiliti; ein Stück noch einmal, prepiliti, fig. popraviti.
 Heberfeilschen, v. a., več dajati v dražbi.
 Heberfein, adj., pretenek, preličen, premajhen, predoben.
 Heberfeinern, v. a., prenapeto likati.
 Heberfeinheit, die, pretenkost.
 Heberfeist, adj., predebel, pretolst, premasten.
 Heberfeiten, v. a., pomazati, mazati z mastjo, tolšeo, tolšo.
 Heberfeuern, v. n., streliti čez kaj; v. a., prekuriti, prenetiti, prepaliti.
 Heberfirnissen, v. a., z lakam ali firnozom prevleči.

Heberflammen, v. n., preplamiti; v. a., s plamenam pokriti.
 Heberflattern, v. n., fofotati čez kaj.
 Heberflechten, v. a., oplesti, oplotati, preplesti, prepletati.
 Heberfleiß, der, prevelika marljivost ali pridnost.
 Heberfleißig, adj., prepriden, premarljiv.
 Heberfliegen, v. n. u. a., preleteti, proletati, preletavati čez (kaj), leteti, letati, derviti naglo po —; prehiteti koga; Schamröthe überfiel ihr Gesicht, zardevla je, rdečica jo je polila; v. r., preleteti se, čez nemoč leteti.
 Heberfliehen, v. n., prebegniti, pobegniti čez —.
 Heberfließen, v. n., izliti, izlivati se, razliti, razlivati se, čez kaj teči, prelivati se, izliti, razliti se; vom siedenden, auch sprudelndem Wasser, kipeti; — v obilnosti plavati.
 Heberflören, v. a., s floram obleči, prevleči.
 Heberflüchten, f. Heberfliehen.
 Heberflug, der, prelet, kratka pot; f. Anflug.
 Heberflügeln, v. a., den Feind, zajeti, zajemati, presteči; überh. prekositi, užugati, preseči, presegati, prehiteti, serb. nadkriti; mil. f. fliegen.
 Heberfluß, der, obilnost, obilje, obilica, prebitek (sichon b. V.), preobilnost (Gutsm.), bogastvo (Reichthum); pretek (Vuk); hier gibt es Wein, Getreide uff im Heberflusse, tukaj je vina, žita obilno; an allem Heberflusse haben, vsega obilno, na prebitek (nach Ravn. auch na prehov, Zirklach) imeti; im Heberflusse leben, v obilji, obilnosti živeti; ich habe an etwas Heberfluß, meni kaj prebiva (V.), meni kaj preostaja, obilujem s čim, imam kaj na prebitek, imam, česar mi serce more pozeleti; ich ermahne euch zum Heberflusse, opominjam vas še po verhu; im Heberflusse, z verham; mehr als man zur Bequemlichkeit bedarf, preobilnost, preobilje; im Heberflusse haben, belasset sein, čez nemoč imeti, čez mero; wo Heberfluß herrscht, dort ist Hebermacht und Hebermuth, nach Gutsm. kjer je obilnost, tam je presilnost in preopnost.
 Heberflüssig, adj., rečlich, obilen, kupama, na kupe, z verham, na cente, obilno je (n. pr. vina); zu viel, čez nemoč; unnöthig, was nicht gebraucht wird, preobil; ich habe Obß überflüssig, genug, sadja imam obilno, da mi ga ostaja; diese Feder ist überflüssig, to pero je od več, nepotrebno, alls. prébytečny, poln. zbytečný; kar je čez potrebo, na ostajanje.
 Heberflüssig, das, kar preostaja, ostaja, preobilno.
 Heberflut, die, povodenj, razliv, fig. naval, sila.
 Heberfluten, v. n., razliti, razlivati se (n. pr. čez bregove), zaliti.
 Heberfordern, v. a., preveč tirjati, hoteti.

Ueberkraft, die, poverhjni tovor, presežni tovor ali naklad.
Ueberkrachten, v. a., stärker beladen, als das Fahrzeug, Fuhrwerk tragen kann, preobložiti, preoblagati, proveč natovoriti, naloziti, nakladati.
Ueberkrafth, *adj.*, prederzen, da je groza.
Ueberkressen, sich, v. r., prenazreti, prezreti se; den Appetit verderben, zapahnuti se; f. a. Ueberessen, sich.
Ueberfreundlich, *adj.*, proprijazen, prilizhen.
Ueberfrieren, v. n., premerzniti, zamerzniti, premerzovati, zamerzvatni (po verhu).
Ueberfromm, *adj.*, prepobožen.
Ueberfruchtbar, *adj.*, prerodoviten, preploden.
Ueberfuhre, die, f. Ueberfahrt.
Ueberfuhren, v. a., über einen Raum fahren, prevoziti, prepeljati, prevazati, prepeljati (kaj), voziti, peljati; f. a. Ueberfahren; überzeugen, prepričati, previzati, dokazati komu, da je kriv, dasi taji, premoči koga z dokazi, nach V. zvoditi tajno; in alten Slav. Rechte uličiti (von lice); überführter Wagen, povožen, razvožen voz.
Ueberfuhrer, der, prevoznik; Fährmann, brodnar, brudnik; der jemanden einer Sache überführt, prepričevaveo.
Ueberfuhrgeld, das, brodnina.
Ueberfuhnung, die, propričovanje.
Ueberfuhnungskunst, das, prepričevavni šlenek.
Ueberfuhrstange, die, drog (brodnikov).
Ueberfülle, die, nepolnost, preobilnost; f. a. Ueberfluß.
Ueberfüllen, v. a., etwas über das gehörige Maß füllen, prepolniti, prenapolniti, prenapolnovati; den Magen mit Speisen, preoblasti se, preobjedati se, prepahniti se; aus einem Gefäße in ein anderes, preliti, prepolniti, pretočiti, prelivati, pretakati; überfüllter Ausdruck, f. Pleonasmus.
Ueberfunkeln, v. a., v lesketanji prekositi.
Ueberfüttern, v. a., preopasti, prenapasti, prekermati, zakermati, prepričati, preopasati, prenapasati, prenapitati, zapasti, zarediti.
Uebergabe, die, (traditio), predaja (Gutsm.) oder prepodaja, oddaja, izročitev; einer Stadt, udaja, podaja; die Uebergabe bewerkstelligen, f. Uebergeben.
Uebergabssact, der, predajanje.
Uebergassen, v. n., zijati čez kaj; v. r., prezijati se.
Uebergähren, v. n., skipeti čez kaj, tvarjaje razliti se; v. r., sich, skisati se, proveč vreti, prekisasi se, in Rt. precipiti, (= prekispiti).
Uebergalle, f. Löserlirre.
Uebergang, der, prestop, prehod, preval, prekuo; über einen Baum, prelaz; über einen Fluß (auf Steinen), skakalo (Vuk); den Uebergang wehren, brani ti komu, da ne more preiti, čez kaj iti; Uebergang zur katholischen

Kirche, prestop h katoliški oerkvi; in der Gram. prestop, prehod; ein Regen, der nicht lange anhält, ploha.
Uebergänger, der, prestopnik.
Uebergänglich, *adj.*, terden za prehod.
Uebergangspunkt, in Sfgn., prehodni, minljivi.
Uebergangspunktstein, der, prestopni, premenjeni apnik.
Uebergangsperiode, die, prehod, prehodna doba.
Uebergängen, v. a., prepleti (poverhama).
Uebergattern, v. a., preplesti, omrežiti, premrežiti, namrežiti.
Uebergangeln, v. a., preslopariti, preslepiti, pretantati(?) koga.
Uebergauern, v. a., oslepariti, opehariti koga.
Uebergeben, v. a., izročiti, oddati, izročati, izročevati, oddajati, dajati, nach and. D. predati, predajati oder prepodajati, (germ. čez dati); sich übergeben, sich erbrechen, bljuti, bljevati, kozlati, brubati, auch metati.
Uebergeber, der, predavec, predajavec, izročivec, oddajavec.
Uebergebot, f. Ueberbot.
Uebergebrauch, der, izporaba, presiljena raba.
Uebergehen, v. n., preiti, prehajati; über eine Höhe überfließen, preliti se, prelajati se; beim Sieben, odkipeti, prekipeti; in Eis übergehen, sreziti se, v srez iti, zledniti se, ledeniti se; es gingen mir die Augen über, zjokal sim se, solze so mi stopile v oči, na jok mi je šlo, polile so me solze, solze me nahajajo (M.), mlo so mi je storilo, inako so mi je storilo; zum Feinde, zu einer andern Partei übergehen, prestopiti, podati se h komu, pohogniti; die Stadt, Festung ging über, ward an den Feind übergeben, mesto, terdnjava se je podala, udala komu; in Fäulniß übergehen, gnjiti, sognjiti, gnjiti začeti; in Gierung übergehen, ogojiti se u. dergl.; schnell übergehen, preskočiti; das Recht überging nun auf dich, sedaj je prišla, je prošla pravica na te; ins Fleisch übergehen, spremeniti se v meso; weß das Herz voll ist, deß geht der Mund über, kar je na sercu, to je na jeziku, česar je polno serce. (to) rado iz ost gre, iz obilnosti serca usta govore (Wibelüber.); die Galle ging ihm über, zolc se mu je razlila (a) in ein neues Jahr übergehen, novo leto nastopiti; soviel als vorübergehen, memo iti; ein Gewitterregen geht bald über, ploha kmalo preide, mine; das wird bald übergehen, to bo kmalo prešlo, bo kmalo minilo; v. a., etwas vorbei gehen lassen, ohne die rechte Zeit dazu zu treffen, kaj izpustiti, izpuščati, izpušati, memo, v nemar pustiti, puščati, pušati, pozabiti; im Leben etwas übergehen, kaj preskočiti, zgrešiti; über etwas weggehen, ohne es zu bemerken, zgrešiti, preskočiti kaj, preskakovati, zgrešati; etwas mit Stillschweigen übergehen, kaj zamolcati, molcati od česa, ne omeniti, ne v misel vzeti česa, serb. minati što, *altsl.*

mingti, minovati; auf der ganzen Oberfläche hingehen, z. B. ein Feld, polje obhoditi, preiti, prehoditi; ungenit., auf der Oberfläche bearbeiten, z. B. der Waler übergeht das Holz mit Seim, malar les z liman maze; eine Kupferplatte übergehen, preliti, pregladiti, polirati, pogladiti; eine Zeichnung übergehen, pregledati in popraviti; eine Rechnung, pregledati, pregledovati; die Grenze übergehen, prestopiti, prekoračiti mejo, čez mejo iti; f. a. Ueberwachsen; ein Gebot, f. Uebertreten; v. r., sich übergehen, über seine Kräfte, utruditi, prehoditi se, čez nemoč iti.
Uebergehen, das, prehajanje.
Uebergeber, der, poglodač, prestopnik, prehajač.
Uebergehung, die, zamok; mit Uebergehung, preskočivši, presmolčavši —
Uebergeld, das, presežek, ostanek, poverhina.
Uebergelehrt, *adj.*, preučen.
Uebergellen, f. Ueberstreifen.
Uebergenug, *adv.*, proveč, več kakor dost.
Uebergeordnet, *adj.*, viši, postavljen nad koga.
Uebergeschickt, *adj.*, prespreten.
Uebergewächß, das, narast, mertva kost.
Uebergewalt, die, premoč, presila, preoblast.
Uebergewaltig, *adj.*, presilen, premočen.
Uebergewicht, das, pretega, preteza (Gutsm.), veči teža (mimo odločene), presežek v teži, prevaga, pretezoost; das Uebergewicht bekommen, prevagniti se, zavzdigniti se, omah, vago vzeti, teži biti, teži postati; Uebergewicht haben, größere Macht, größeren Nachdruck haben, več voljave imeti, več premoči; der Weinbau hat jedoch das Uebergewicht in dem Lande, vinstvo pa premaguje v ti deželi, naj imenitnejši pa je —
Uebergewichtig, *adj.*, pretežen, premagajoc.
Uebergewinn, der, presežek v dobičku, naddobicekt.
Uebergießen, v. a., auf der ganzen Oberfläche begießen, politi, obliki, polijati, oblijati, oblivati; so, daß etwas überlaufe, izliti, izlijati, čez —; razliti; aus einem Gefäße in ein anderes, preliti, prelajati, pretočiti, pretakati, serb. preručiti (Vuk, = preročiti); Wein aus einem Gefäße in ein anderes, vino pretakati; Wein von den Felsen in ein anderes Gefäß u. dgl., presneti, presnemati; zu viel begießen, preobliki, preoblijati (V.), zaliti, zalijati, proveč politi.
Uebergift, f. Uebergabe.
Uebergipfelt, *adj.*, prerasten.
Uebergipsen, v. a., posadriti.
Uebergittern, f. Uebergattern.
Ueberglanz, der, veči, prevelika svetloba, bliščoba, blišoba.
Ueberglänzen, v. a., posvetiti se čez kaj, po čem. preseči, premagati v bliščobi, blišobi; f. a. Verduneln.
Ueberglassen, v. a., postekleniti, stekleniti.

Ueberglauhe, ber, prevelika vara.
Uebergleichen, v. a., prelikati.
Uebergleiten, v. n., zderkniti se po —, čez —
Ueberglücklich, *adj.*, presrečen, preblag, preblazen, nezmerno srečen.
Uebergnädig, *adj.*, premilostljiv.
Uebergolden, v. a., pozlatiti, prezlatiti, zlatiti.
Uebergrafen, v. a., premuliti (trato).
Uebergrafen, v. a., preseči, presegati, zasogati kam, čez kaj; f. Eingreifen; poslatati poverh, predelec segati.
Uebergrenzen, v. a., prestopiti mejo.
Uebergriff, der, wörtl. presog, krivično delo; f. Eingriff; zalet v tuje pravice; sich Uebergriffe erlauben, zaletovati se v (tuje pravice).
Uebergroß, *adj.*, prevelik, presilen, velikansk.
Uebergröße, die, nenavadna, nezmerna velikost.
Uebergrößen, v. a., velikansko napraviti; f. a. Ueberstreifen.
Uebergrützen, v. a., prepasati.
Ueberguß, der, polijanje, polivanje.
Uebergut, *adj.*, predober.
Ueberhaffen, f. Uebergriffen.
Ueberhaben, v. a., na sebi imeti.
Ueberhalten, v. a., deržati nad čim; einen, predrago zaceniti komu kaj, ukaniti ga; f. Uebervortheilen; v. n., prevzeti od sprednika.
Ueberhand, *adv.*, überhand nehmen an Zahl, Menge, pomnožiti, množiti se, razširiti se, zarediti se, zaploditi se, narasti se, rasti, razmoči se, razmagati se, zmoči se, razpasti, razpasovati se; das Gewässer nahm überhand, voda so se narašale (narastale).
Ueberhandeln, sich, v. r., presiliti se, zakupčevati svoje.
Ueberhang, der, prekrivalo, zaveza; Aeste eines Baumes, welche auf des Nachbarn überhangen, spolovno drevo; der überhangende Theil eines Gebäudes, napaß (V.), kar čez kaj visi, maji, moli, bei Gutsm. previsek.
Ueberhangen, v. n., čez kaj viseti, majjati, viseti nad čim; überhangend, visoc čez kaj, previseti; das Haus hängt über, hiša visi, strani (straneti), je nagnjena.
Ueberhängen, v. a., ein Ding über ein anderes überhängen, obositi, obešati, prebesiti (Zal.) kaj čez kaj, nad kaj. prekri, prekrivati, zagerniti, zagrinjati; die Wände waren mit schwarzem Tuche überhängt, steno so bile s černim suknam opele, prekrite, prevlečene; mit Früchten überhängter Baum, nach V. s sadjem preobloženo drevo, drevo se šibi pod sadjem.
Ueberharthen, v. n. u. a., grabiti čez kaj, pregrabiti (senozet).
Ueberharren, v. n. u. a., poscati, oscati kaj (čez in čez), čez kaj seati.
Ueberharthen, v. n., prehrastiti se, ohrastiti, hrastiti se, (krastiti se), okreniti,

skerlupniti; vom Wasser, d. i. auf der Oberflache frieren, zamerzniti.

Ueberhärten, v. a., prekaliti, preterdo narediti.

Ueberhasten, f. Ueberreifen.

Ueberhaster, der, burja, prenaigli človek.

Ueberhan, der, preseck, preska (= prescka).

Ueberhauchen, v. n. u. a., pihnuti na kaj, zapotiti (zercalo); mit Farben, na tenkem prevleči, pomazati.

Ueberhanen, v. n. u. a., sekati čez kaj, preveč sekati, v. r., presiliti se pri sekanji.

Ueberhäufen, v. a., mit Geschäften, Vorwürfen usw., obsuti, zasuti, obsipati, zasipati s čim, preobilno komu kaj dati, preobložiti; mit Wohlthaten, z dobrotami obsuti koga; sich mit Waaren überhäufen, zaloziti, zakladati; überhäuft, s kupam, prepeln; mit Lobsprüchen, prehvaliti; überhäufte Geschäfte, preveč opravil, dela (navaliti komu).

Ueberhanig, adj., dorasel za posek.

Ueberhaupt, adv., in allem, alles zusammen genommen, sploh, nasploh, vsevkup, splaz, po celem, vsprek, z eno besedo, z vsem; von etwas überhaupt reden, es erzählen, po verhu, po čez, poverh; eine Waare überhaupt kaufen, verkaufen usw., blago čez, poprek kupiti; f. Bauwerk; überhaupt, alles, vsečez, vsecihern; überhaupt, poln. w ogole, serb. u obće, russ. vobšče.

Ueberhäuten, v. a., s kožo, usnjem prevleči.

Ueberheben, v. a., jemanden einer Sache überheben, komu kaj odvzeti (kaj prevzdigniti, V. ?), rešiti ga; f. a. Verschonen; einer Sache überheben sein, česa ne imeti, prost biti; v. r., sich über die Gebühr erheben, preveč domisljati si, prevzeti, prevzemati se; ich habe mich überhoben, prevzdignil sim se, vred sim dobil, vredil sim se.

Ueberhebung, die, napuh, odvzetje.

Ueberheifen, v. n. u. a., poverh zaceliti kaj, se; f. a. Ueberharthen.

Ueberheizen, v. a., prekuriti, preveč zakuriti.

Ueberhelfen, v. n., pomoči, pomagati komu čez kaj, fig. iz stiske pomoči mu.

Ueberhell, adj., presvitel.

Ueberhellen, v. a., razsvetliti do une strani, preveč razsvetliti.

Ueberhengen, f. Ueberhängen.

Ueberher, adv., nad čim, čez kaj sem.

Ueberherrschen, f. Herrschen.

Ueberhimmlisch, adj., več kakor nebešk.

Ueberhin, adv., obenhin, poverh, po verhi, poverhama, memo, nalahko, kolikaj, minljivo.

Ueberhinken, v. n., šantati čez kaj, prešantati.

Ueberhobeln, v. a., preoblati, prestružiti, z oblam potegniti.

Ueberhoch, adj., previsok, nezmerno visok.

Ueberhöhen, v. a., visi biti; f. a. Beherrschten; serb. nadvisiti, nadvisivati (Vuk).

Ueberhöhlen, v. a., nad sabo izvertati, votlino narediti.

Ueberholen, v. a., iti čez kaj, prek česa po —; die Segel, preoberniti, prehiteti, užugati; f. Ueberweissen; einen Verweis geben, f. dieses.

Ueberholz, f. Oberholz.

Ueberholzen, v. a., prevleči z lesam.

Ueberhörbar, adj., preslišljiv.

Ueberhören, v. a., aus Mangel an Aufmerksamkeit etwas nicht hören, preslišati kaj, ne slišati, ne čuti česa; einen überhören, ihn herfagen lassen, ob er etwas anwendig fann, poslušati, preslišati koga, slišati; — ne slišati; sich etwas überhören, iz glave govoriti.

Ueberhose, die, verhnje hlače.

Ueberhülfsch, adj., prezal, preberhek.

Ueberhübeln, v. a., prenaigli, prehiteti, foflati.

Ueberhül, der, napčno kopito.

Ueberhüllen, v. a., zagerniti, zagrinjati, zakaliti.

Ueberhüpfen, v. a., preskočiti, auch preskakniti (V.), preskakljati, preskakovati, preskakljevati; v. n., skakati, preskakovati z eniga na drugo.

Ueberhüten, v. a., die Saat, wenn sie zu fett steht, zito pripasti, pripasati (?), nemarno varovati.

Ueberirdisch, adj., nadzomeljsk.

Ueberjagdbar, adj., ein überjagdbarer Hirsch, star jelen, stavec (čez 8 let).

Ueberjagdbarkeit, die, prestarost.

Ueberjagen, v. n. u. a., die Pferde zu festig, pregnati, presiliti, utruditi, preveč goniti; — dirjaje preiti kam, poditi, gnati čez kaj, prepoditi čez (most), predirjati koga.

Ueberjährig, adj., verholeten, prestar, več ko dorasel.

Ueberjahr, adj., prestar, zastaran.

Ueberjammern, **Ueberjandzen**, **Ueberjubeln**, v. a., bolj stokati, kakor; preukati, prevriskati, prevpiti koga.

Ueberjochen, v. a., nove pole narediti pri mostu.

Ueberjüdeln, v. a., ojuditi, opehariti, ogoljufati.

Ueberkalken, v. a., poapniti.

Ueberkalten, v. n., skaditi se poverhama.

Ueberkälten, v. a., prehladiti, preveč shladiti.

Ueberkämpfen, v. a., prečesati, česati, de visi čez —; malo počesati.

Ueberkämpfen, v. a., v boji užugati.

Ueberkappen, v. a., s kapo providiti.

Ueberkarg, adj., preskop.

Ueberkarren, v. n., vleči samokolnico čez kaj.

Ueberkasteien, v. a., preveč krotiti, tepati.

Ueberkaufen, v. a., ožvediti, požvediti nekoliko, prežvediti, prežvekati.

Ueberkaufen, sich, v. r., zu theuer kaufen, okupiti se, preokupiti se, predrago kupiti, preplačati, v živo plačati; mehr als man

bequem zahlen kann, pronakupiti se (V.), več dnarje zakupiti.

Ueberkehr, die, zgrabki, zmetki.

Ueberkehren, v. a., omesti, ometati, obrniti, obračati.

Ueberkeiffen, v. a., prekavšati.

Ueberkeimen, v. n., preveč gnati, kaliti, čez kaj pognati.

Ueberketten, v. a., preveriziti.

Ueberkeulen, v. a., z betam prepoditi čez —.

Ueberklappen, v. n. u. a., omahniti, omahovati, kinkniti, kinkati, prekucniti, prekucovati, prevalliti se, preverniti se, prevagniti se.

Ueberklitten, f. Verklitten.

Ueberklasterig, adj., ki daje več kakor sezenj.

Ueberklappe, die, zaklopka nad čim.

Ueberklatschen, v. a., močnejše žlobodirati.

Ueberkleben, **Ueberkleiben**, v. a., oblepiti, obmazati, prelepiti.

Ueberkleiden, v. a., preočakati.

Ueberkleid, das, zgornja suknja, zgornjo oblačilo, verhnja suknja, halja, obleka.

Ueberkleiden, v. a., mit Kleidern auf der Oberflache versehen, besleiden, obloči, oblačiti, preobloči, preoblačiti; v. r., sich überkleiden, preoblačiti se.

Ueberkleistern, v. a., oblepiti.

Ueberklettern, v. a., prelesti, preplezati kaj.

Ueberklimmen, v. a., prelaziti, splaziti se čez kaj.

Ueberklöpfen, v. a., preklepati poverhi, preguliti.

Ueberklug, adj., premoder, prepameten, preumen, prepremeten, prekanjen.

Ueberklügeln, v. a., nach dem Serb. nadmodriti koga.

Ueberklugheit, die, preumnost.

Ueberkneten, v. a., pregnjati, premesiti.

Ueberkniden, v. a., zalomiti.

Ueberknien, v. n., poklekkniti na kaj.

Ueberknöpfen, v. a., zapeti čez kaj.

Ueberknöpfen, v. a., zavezati nad čim.

Ueberknöthen, v. n. u. a., fochend über den Rand des Topfes steigen, kipeiti; das Wasser hoch über, krop kipi; zu viel fochten, prekuhati; ein wenig, pokuhati.

Ueberkollern, v. n., kotati se, prekotati se čez kaj.

Ueberkommen, v. n. u. a., über einen Raum kommen, priti čez kaj; ich fann nicht überkommen, ne morem čez, ne morem preiti, prestopiti; bekommen, dobiti, zadobiti od koga, prejati; f. Ueberkommen.

Ueberkommniß, f. Ueberkommen, das.

Ueberkomplet, adj., čezštevilten, nadštevilten.

Ueberkönnen, v. n., moči čez kaj.

Ueberköpfen, v. a., užugati v hreščanji, krokanji, prekrokati.

Ueberkraft, die, premoč.

Ueberkräftig, adj., premočen, prekrepek.

Ueberkrähen, v. a., v petji prekositi, prevpiti.

Ueberkrämpfen, v. a., navihati čez kaj.

Ueberkranz, der, zgornji venec.

Ueberkrähen, v. a., popraskati poverhi.

Ueberkrähen, v. n. u. a., leati, laziti čez kaj, po čem.

Ueberkriegen, v. a., spraviti čez kaj.

Ueberkrittellei, die, prenapeto rošetarjenje, dovanje na cedilo.

Ueberkrittler, der, prehudi rešetač.

Ueberkrißeln, v. a., preočkati.

Ueberkröpfen, v. a., zapitati (tiča).

Ueberkrusten, v. a., oskorjati kaj.

Ueberkugeln, sich, v. r., kotati se, kakor kugla.

Ueberkühlen, v. n. u. a., prehladiti, prehladiti nekoliko poverhi.

Ueberkunst, die, über ein Wasser, pregaz, prehod; über einen Zwischenraum, prehod; vor seiner Ueberkunst, preden je čez (kaj) prišel.

Ueberkünsteln, v. a., v umetnosti užugati.

Ueberkünstlich, adj., preumeten, premeten.

Ueberkunstschere, f. Ueberkrittellei.

Ueberkuppen, v. a., v haljo obloči, (mont.) tu pa tam kopati.

Ueberladen, v. a., aus einem Orte zum andern bringen, und dafelbst laden, preložiti, prekladati, pretovariti, prepelniti (Vuk); zu sehr beladen, preobložiti, preoblagati, nach Gutm. pretežati, prepelniti, preveč nadlačiti; sich überladen, v. r., prenajesti se.

Ueberlabung, die, preobložba, prekladanje.

Ueberlage, die, preklada.

Ueberländ, das, Ueberlandgründe, lastina, zemlja pridobljena, posebna.

Ueberland, das, svet, zemlja unstran česa, n. pr. za reko.

Ueberlang, adj., predolg; überlang, f. Ueberig.

Ueberlänge, die, predolgost, ostanek.

Ueberlangen, v. n. u. a., preseči, presecati kaj, čez kaj seči, segati, moleti, komu podati, podajati kaj čez kaj.

Ueberlappen, v. a., zaplato prišiti nad kaj.

Ueberlast, der, ostanek.

Ueberlassen, v. a., über einen Raum, Ort gelangen lassen, f. B. über den Fluß, čez kaj pustiti, puščati, pušati, prepustiti, prepustiti, prepustiti, dati, dopustiti komu čez, t. j., de gre čez kaj; in den Besitz eines Andern übergehen lassen, prepustiti, prepustiti, prepustiti; f. Abtreten; übrig lassen, pustiti, puščati, pušati; sich überlassen, v. r., udati se, podati se, izročiti se komu, čemu; sich dem göttlichen Willen überlassen, udati se v Božjo voljo; überlaßet mir dieses, pustite to meni, to bo moja skerb; sich selbst überlassen, sam svoj, zapuščen, zapušen.

Ueberlasser, der, izročnik, prepustnik, prepustcevec, prepustvevec.

Ueberlast, die, f. Ueberbürde; preteža; Beschwernißheit, nadlega, težava.

Ueberlasten, v. a., preobložiti, preveč naloziti, nakladati.

Ueberlastig, adj., zu sehr belastet, preobtežan, preobložen z nezmernim nakladam, tovoram.

Ueberlastig, adj., beschwerlich, siten, nadležen, neslan, tečen (*Rumn.*, vrm. netečen), težaven; ein solcher Mensch, sitnež, navojhoje; von einem Geizigen, zvesočel (*Zal.*), skernast.

Ueberlastigen, v. a., strasno nadlegovati.

Ueberlastigkeit, die, sitnost, neslanost.

Ueberlastung, die, preobložba.

Ueberlast, der, da man von andern überlaufen wird, naval, napad, pritisk; auf den Schiffen das oberste Verdeck, verhna paluba (*russ.*); tek čez kaj.

Ueberlaufen, v. n., von flüssigen Körpern, čez (kaj) teči, plunkati, plajhati, izliti, razliti se, izlijati se; die Galle läuft ihm über, žolč mu je zavrel (*V.*); se mu je izlil, zelena (*V.*) ga popada, stogotil se je, togoti se; die Augen laufen mir über, solze mi v oči stopajo, silijo; f. a. Uebergehen; zum Feinde, zu einer andern Partei übergeben, odbegniti, prebegniti, prestopiti, pobegniti, uskočiti (*V.*) h komu; von der Milch, skipeti, kipeti, niti čez lonec, preliti, prelivati se; v. a., überlaufen, über den Haufen rennen, podreti, podirjati koga; jemanden mit dem Degen überlaufen, ungestüm auf ihn zulaufen, priteči, teči nad koga; jemanden überlaufen, durch vieles Kommen beschwerlich werden, nadlegovati, na glavohoditi komu, pritiskati, molelovati, obletati; im Laufen, an Geschwindigkeit überreffen, preteči, prehiteti koga; der Hund überlief den Hasen, pos je zajca pretekel; es überläuft mich ein Schauer, preleteti, obiti, nahajati, prijemat, groza me spreletuje, ohajja, sprehaja, me jo spreletela, obšla, mravlje so me obsule, premerščalo, premerščalo je po meni (od groze); süchtig durchsehen, preleteti z očmi; v. r., preveč leteti.

Ueberlaufen, das, prelijanje, nadlegovanje, prebeg; des Wetters, pojavica.

Ueberläufer, der, askok, uhajac, prebežnik, begunec, prebeg (*Vuk*).

Ueberläuferin, die, uhajavka, begunka, prebežnica.

Ueberläuferin, v. a., zapaziti.

Ueberlaut, adj., preglasen, preglasno, na ves glas, na vse gerlo; überlaut schreien, dreti se.

Ueberlauten, v. a., prekricati koga.

Ueberläuten, v. a., z zvonilam premagati.

Ueberleben, v. a., preživeti (*V.*, *Gutsm.* und and. slav. *M.*), dalje živeti, kakor kdo drug, *serb.* nadživeti koga; der überlebende Ehegatte, zakonski, ki ostane živ; v. r., preživeti se; das Jahr überleben, prekonjati leto (*3str. Volcic*), učkati noviga leta.

Ueberleben, v. a., vse oblizati.

Ueberleder, f. Oberleder.

Ueberlegebaum, der, welcher über den Weberstuhl gelegt wird, und woran die Kolben hängen, worin die Nadeln gehen, slome.

Ueberlegkraft, f. Ueberlegungskraft.

Ueberlegen, v. a., etwas über ein anderes Ding legen, kaj na kaj djati, položiti, pokladati, polagati, pokriti, pokrivati; zu stark belagen, preobložiti, preoblagati; ein Hund überlegen, djati na klop (in ošeskat) ga; erwägen, überdenken, preudariti, presoditi, premisliti, razsoditi, pretehtati, preodarjati, premisljevati, razmisljevati, tehtati, previgovati (? *M.*); die Kleider überlegen, preobleci se, preoblačiti se; die Schuhe überlegen, preobuti se; den Magen mit Speisen überlegen, prenajesti se; mit Trinken, prenapiti se.

Ueberlegen, das, premisljevanje.

Ueberlegen, adj., močnejši, jači; einem überlegen sein, koga premagati, prekositi; an Gelehrsamkeit überlegen, unniši, učenejši biti od koga, da mu ni enak, da mu ni kos; f. a. Uebertreffen; premagnjoč.

Ueberlegenheit, die, večji moč, prednost, premoč; f. a. Uebergewicht.

Ueberlegsam, adj., preudaren, premisljiv, preudarljiv.

Ueberlegsamkeit, die, preudarljivost, premisljivost.

Ueberlegt, adj., preudarjen, premisljen, z dobrim premisljivost.

Ueberlegung, die, preudar, preudarek, premisljivost, razsodek, preudarjanje, premisljevanje, razmisljevanje; ohne Ueberlegung, brez premisljivosti, preudarka, nespametno, slepo, nepazno; mit reifer Ueberlegung, dobro premisljivi, pretehtavi; in Ueberlegung nehmen, f. Ueberlegen.

Ueberlegungsfrist, die, doba za premisljivost.

Ueberlet, f. Uebrigt.

Ueberleimen, v. a., potegniti s klejem po —

Ueberleiten, v. a., peljati, voditi čez kaj, na drugo stran.

Ueberleuten, v. a., kreniti, obračati čez kaj.

Ueberlernen, v. a., poverh naučiti se česa, bolje učiti se.

Ueberlesen, v. a., prebrati, prečitati (naglo), prebrati, očitate progledati.

Ueberleuchten, v. n., posvetiti čez kaj, bolje svetiti.

Ueberlieferer, der, izročilovec, oddajavec.

Ueberlieferer, v. a., izročiti, izročati, izročevati, v roke dati, oddati, oddajati.

Ueberlieferung, die, izročitev, izročilo, izročenje, oddaja; die mündliche Ueberlieferung, ustno, besedno izročilo, ustni nauk, ki prehaja od ust do ust, *russ.* predanje.

Ueberliegen, v. n., ležati na čem; v. r., preležati se, premediti se.

Ueberlisten, v. a., prekaniti, zvoditi, pre-

lisiti (*V.*), ociganiti, prevariti, premesti (*Gutsm.*), z lažmi, goljufijami ujeti, lovit, *böhm.* přelstiti.

Ueberlöden, v. a., spraviti, zvajiti čez kaj.

Ueberlobern, v. n., plameneti, švigati čez kaj, lizati —

Ueberlöfeln, v. a., presnemati z žlico.

Ueberlöhen, v. a., preplacati.

Ueberm statt **Ueber dem**, f. **Ueber**.

Uebermachen, v. a., narediti kaj na kaj, nad čim; überdichten, poslati, izročiti, posiljati, preizročiti; auf der ganzen Oberfläche bearbeiten, predelati, preoadriti, prenarcjati.

Uebermachen, das, poslatev, prenareja.

Uebermacht, die, večji moč, prevelika moč, premoč, premagajoča moč, bei *M.* presila, premožnica.

Uebermächtig, adj., premogočen, premočan, močen, presilen.

Uebermahlen, v. a., premalati, premalovati, vse pomalati.

Uebermangeln, v. a., polikati.

Uebermann, f. **Obmann**.

Uebermannen, v. a., presiliti, premoči, premagati, zviti, zvijati.

Uebermaß, das, preobilje (*V.*), ostanek čez mero, nadmernost (?), nach dem *Böhm.* u. *Poln.* nadmerek; f. a. Ueberfluß; alles im Uebermaß erfüllen, vse obilno dopolniti; vor Uebermaß der Traurigkeit usw. sterben, (od) prevelike žalosti konec vzeti; im Uebermaße, čez mero, čez nemoč.

Uebermaße, die, preobilnost, preobilje.

Uebermassen, adv., f. Uebermäßig.

Uebermäßig, adj., preobilen, čezmeren, nadmeren, nezmeren, čeznemčen (= čeznemöchen); adv., čez nemoč; übermäßig essen, preobjesti se, čez mero jesti; trinken, preopiti se, preopivati se.

Uebermäßigkeit, die, čezmernost, nezmernost.

Uebermassen, v. a., ein Schiff, s prevelikimi, pretežkimi jaderniki opraviti ladijo.

Uebermassen, v. a., prepitati.

Uebermannern, v. a., prezidati, nad čim soditati.

Uebermeerisch, adj., prekmorski, čezmorski, zamorski.

Uebermehren, v. a., po večini užgati.

Uebermeißeln, v. a., predletiti, preskertati.

Uebermeisteren, v. a., premojstriti, užgati.

Uebermensch, der, nenavadni človek.

Uebermenschlich, adj., nadčloveško, čez človeško moč, nečloveško, nadljudski, nezmeren.

Uebermessen, v. n. u. a., premeriti, premerjati, čez mero dodati, poverhama premeriti, izmeriti kaj; v. r., sich übermessen, prevariti, prenačiti se v meri, umeriti se, zameriti (zu viel messen).

Uebermehren, v. a., vom Müller, preveliko merico vzeti, jemati.

Uebermiffen, v. a., pregnojiti.

Uebermodern, v. n., pokriti se s plesnobo, terhlubo, terhnobo.

Uebermögen, v. n. u. a., moči čez kaj, zmochi, zmagati, premagati, premoči koga; wer den Andern übermag, der stellt ihn in den Saft, kdor je jači, ta tlači.

Uebermoosen, v. n., z maham prerasti se.

Uebermorgen, adv., pojutranjem, pojutrnjem, ober pojutrnjem, in *St.* nach *M.* uni ob. dni den, nach *V.* pojutri; das, pojutrenji dan in njegove dogodbe.

Uebermorgend, **Uebermorgig**, adj., pojutrenji, pojutrenjenj, jutrenj, pojutrenj.

Uebermilde, adj., pretruden, presit.

Uebermüden, v. a. u. r., pretruditi, preveč utruditi kaj, se.

Uebermühen, v. a., preveč dela dajati.

Uebermühdig, adj., več kakor dorasel.

Uebermüßig, v. n., morati čez kaj (iti).

Uebermüth, der, nezmerna, prevelika serčnost, preupnost; Hochmüth, prevzetnost, prevzetija, preošabnost; übertriebene Lustigkeit, sofern sie zum Schaden angewandt wird, Muthwillen, objestnost, (bei *V.* preobjednost), serboritost, neposajenost, razposajenost, sitost, presérnost, nach dem *Böhm.* u. *Poln.* avojevolnost, samopašnost (Zügellosigkeit); Gut macht Uebermüth, nach dem *Poln.* krah ima roge.

Uebermüthig, adj., prevzetan, preošaben, objesten (*Karst*), razsajaven, neposajen, serborit, samopašen; er ist übermüthig, prevzetan je.

Uebermüthler, der, ošabnež, prevzetnež, objestnež.

Uebern statt **Ueber den**, f. **Ueber**.

Uebernachten, v. n. u. a., prenočiti, prenočevati (v. n. u. auch a.), nočiti, čez noč ostati, ostajati kje, čez noč pod streho vzeti, jemati koga.

Uebernachtig, adj., celo noč terpeč, stoječ, nach *V.* čeznočig; — bled; übernachtiger Wein, vino, ki je že čez noč ostalo v sklenici; von gestern Abends bis heute morgen stehes gebliebenes, sinočno, snočno vino.

Uebernachung, die, nočitev, prenočitev, prenočevanje.

Uebernageln, v. a., pribiti na kaj, čez kaj.

Uebernähen, v. a., nadšiti, prišiti na kaj.

Uebernahme, die, prejem, prejetje, prevzetje, prejemanje; bei der Uebernahme, prevzemaje; nach der Uebernahme, prevzemi.

Uebernahmeprotokoll, das, zapisnik o prevzetji.

Uebernahmeprotokolle, die, primsko pismo.

Uebernacht, die, presiv, nadšiv.

Uebername, f. **Zuname**.

Uebernamen, v. n., zarasti se nad čim.

Uebernatur, die, nadpriroda.

Uebernatürlich, adj., čeznaturen, nadnaturen, nadpriroden, kar je zoper, čez naturen.

Uebernehmen, v. a., z meglo prekriti,

Ueberehmbar, *adj.*, prejomen, prejemljiv.

Ueberehmen, *v. a.*, in Empfang nehmen, prejeti, prejemat; auf oder über sich nehmen, na se vzeti, jemati, prevzeti, prevzemati kaj; sich übernehmen (*v. r.*), prevzeti se, prevzetovati, mero prestopiti; mit Essen, pre-najesti se; mit Krusten, preopiti se, preopijati se; mit Arbeit, izdelati se, pretegniti se, pregnati se, presiliti se z delam; mit Taugen, preoplesati se uff.; oder auch allgemein mit dem mod., eez nemož jesti, delati uff.; eine Sache im Schätzungsbetrage übernehmen, vzeti kaj za toliko, za kolikor je bilo cenjeno; sich von Zorn übernehmen lassen, udati se jezi, jeza ga je prevzela, premogla; jemanden übernehmen, zu viel von ihm fordern, koga pritisniti, pritisniti, gulliti, presiliti; der Verkäufer übernimmt seine Kunden, kupce ali kupöevavec pritisniti kupovavce; überwältigen, prevzeti, navzeti, zviti; der Trunk hat ihn übernommen, pijaca ga je prevzela, zvila, zmogla.

Ueberehmen, *das*, *f.* Uebernahme.

Ueberehmer, *der*, prejemnik, prejemavec, prevzemnik.

Ueberehmerin, *die*, prejemnica, prejemavka, prevzemnica *f.*

Ueberehmung, *f.* Uebernahme.

Ueberneigen, *v. a.*, nagniti čez kaj.

Uebernöthig, *adj.*, prepotreben.

Uebernöthigen, *v. a.*, presiliti, čez mero siliti.

Ueberrummern, *v. a.*, številke zapisati na kaj.

Ueberrufen, *v. n.*, silno koristiti.

Ueberrufen, *v. a.*, pooljiti, z oljem pomazati po verhu.

Ueberrorden, *v. a.*, nad koga, nad kaj postaviti, nadrediti *f.*

Ueberpachten, *sich*, *v. r.*, predrago kaj v zakup (stant) vzeti.

Ueberpachen, *v. a.*, preložiti, preobložiti, predjati, predevati.

Ueberpangern, *v. a.*, opraviiti z oklopom.

Ueberpappen, *sich*, *f.* Ueberessen, *sich*.

Ueberpachen, *v. n.*, prezmužniti se (na drugo stran).

Ueberpechen, *v. a.*, posmoliti.

Ueberpechen, *v. a.*, s kozuhovino obleči.

Ueberpeffern, *v. a.*, preštopati, preveč štopati, poštopati, preveč opoprati.

Ueberpflanzen, *v. a.*, presaditi, presajati, vse zasaditi.

Ueberpflastern, *v. a.*, s tlakam pokriti.

Ueberpflücken, *v. a.*, prebrati nekoliko.

Ueberpflügen, *v. a.*, preorati, poverhama orati; *f. a.* Ueberadern.

Ueberpflößen, *v. a.*, preveč ucepiti, precepiti.

Ueberpflügen, *f.* Ueberpechen.

Ueberpflügen, *v. a.*, preromati čez —; na uni svet.

Ueberpflügen, *v. a.*, pomalati, malati.

Ueberpflügen, *v. a.*, poscati, scafi čez kaj.

Ueberplappern, **Ueberplandern**, *v. a.*, prežlobodniti.

Ueberpöckeln, *v. a.*, zu sehr pöckeln, presoliti, prevoditi.

Ueberpöckeln, *v. a.*, mit Postern überdecken, oblaziniti, blaziniti.

Ueberpöckeln, *v. a.*, bolj šundrati kakor —.

Ueberpracht, *die*, nezmerna gizda (vost).

Ueberprangen, *v. a.*, v gizdi in blišcobi, blišcobi premagati.

Ueberpressen, *v. a.*, stiskati, ožemati malo.

Ueberprügeln, *v. a.*, pregoslati koga, s sibo ali palico kam pregnati.

Ueberpunkten, *v. a.*, piko postaviti nad kaj.

Ueberpurzeln, *f.* Ueberburzeln.

Ueberpuzen, *v. a.*, poverhama očediti, olikati.

Ueberquallen, *v. a.*, pokriti z dimam.

Ueberquellen, **Ueberquellen**, *v. n.*, izvirati in teči čez kaj.

Ueberquer, *adv.*, überquer, prek, vprek, poprek.

Ueberquiden, *v. a.*, prevleči z živim srebrom.

Ueberragen, *v. a.*, viši biti, iznad česa vzdigovati se, moleti kviško, čez kaj moleti, šterleti nad čim, nač. *d. Russ.*, *Poln.* u. *Böhm.* previšati, previševati kaj. *serb.* nadvisiti, nadvisivati; *f. a.* Uebertreffen.

Ueberrappen, *v. a.*, bei den Mautern, ometati, ometavati, obrajhati ***.

Ueberrauschen, *v. a.*, nach *V.* obnagliiti, onagliiti koga (?), nach *Gutsm.* prevjeti, prestreči, zajeti, popasti, zasačiti nenadama, nenadama priti h komu, angebl. auchprehvapiti, (*böhm.* překvapiti, ober vielleichtprehapiti, vergl. *altsl.* pohapiti, hapiti, ergreifen, beißen); nepripravljena zgrabiti, ko ne pričakuje; das hat mich überrascht, začudil sim se, ostermel sim nad tem.

Ueberrascher, *der*, prehvapnik (?).

Ueberraschung, *die*, nepričakovani napad, prihod, prenačliea (*V.*); freudige, nepričakovano veselje.

Ueberrasen, *v. a.*, z rušami, dornjem pokriti, pokrivati.

Ueberraspeln, *v. a.*, preopiliti, popiliti.

Ueberräumen, *v. a.*, prespraviti, preprazniti.

Ueberrauschen, *v. n.*, veršeti iz eniga v drugi kraj.

Ueberrischen, *v. a.*, mit dem Rechen ebnen, pregrabititi, razgrabititi, pograbititi poverhama.

Ueberrischen, *v. a.*, preračunati, prerajati, prešteti.

Ueberrichtung, *die*, prerajba ***, prerajtanje, preračun(anje) ***, preštetje, preštevila.

Ueberrichtigläubig, *adj.*, več kakor pravoveren.

Ueberreden, *v. a.*, pregovoriti, pregovarjati, nagovarjati; einen einer Sache, einen etwas, koga v kom; sich zu etwas Unbilligem überreden lassen, dati se pretantati (*berm. ital.*); *f. a.* Ueberzeugen.

Uebereeder, *der*, pregovarjavec, pregovornik (*Gutsm.*).

Uebereedung, *die*, pregovarjanje, premarovanje (*Gutsm.*).

Uebereedungskunst, *die*, pregovorivnost (?), znanje, koga k čemu pregovoriti.

Uebereegen, *v. n.*, dez gre, je šel na kaj.

Uebereeben, *v. a.*, preveč nameti, meti.

Uebereich, *adj.*, prebogati, bogati bogati, silno bogati.

Uebereichen, *v. a.*, in jemandes Hände reichen, podati, podajati, oddati, izročiti, pomoliti komu kaj; einen überreichen, preseči, presegati koga, dalje seči, segati; *v. n.* über etwas hinwegreichen, preseči, premoleti, čez kaj doseči; die Stange ist zu kurz, sie reicht nicht über, drog je prekratek, ne dosega čez, ne presega.

Uebereicher, *der*, vloznik, podavec, podajavec (*n. pr.* prošnje).

Uebereichlich, *adj.*, preobilni.

Uebereichnung, *die*, izročitev, vložba, podaja.

Uebereif, *adj.*, prezrel, pregodan.

Uebereife, *die*, prezrelost, pregodnost.

Uebereifen, *v. a.*, überreif machen, prezoriti kaj; — nabiti obroče; *v. n.*, überreif werden, preveč sezoriti se, pregoditi se, prezoriti se, prezreti (*Vuk*); — pobeliti s slano.

Uebereiten, *adj.*, prečisti.

Uebereiten, *v. a.*, prečiti, prepotovati iz kraja v kraj.

Uebereiten, *v. n.*, prehruti čez kaj.

Uebereiten, *v. n.*, über etwas reiten, čez kaj jezdititi, prejezditi, prejahati, prejšati kaj; *v. a.*, einen über den Haufen reiten, ein Kind überreiten, otroka pojezditi, pojeziti, s konjem povaliti; im Reiten zu vorzukommen, einen überreiten, prejezditi koga (*V.*), na konji prehiteti; ein Pferd überreiten, zu sehr angreifen, razjezditi, zjezditi konja, pregnati z jezo, utruditi; die Woge, den Wald uff. überreiten, zu Pferde beschütigen, ogle-dovati, varovati na konji, obhoditi, obhajati.

Uebereiter, *der*, oglednik, čuvaj, logar na konji; *f.* Bereiter.

Uebereitz, *der*, preveliki mik, nadmérno draženje.

Uebereizen, *v. a.*, prerazdražiti, preveč dražiti, razeviliti (*Unterf.*).

Ueberrennen, *v. n. u. a.*, jemanden über den Haufen rennen, podreti, podirati koga, dirjati, hrtiti čez (*n. pr.* meje); im Rennen übertreffen, zad pustiti, preteči, predirjati koga; sich überrennen, predirjati, predirjastiti se.

Uebereest, *der*, ostanek; Ruine, *die*, razvalina, podertija, podertina, razzip, groblja, razdrapine *pl.*, drupe *pl.*

Uebereiehn, *v. n.*, eerljati čez kaj.

Ueberringen, *v. a.*, uzgati pri metanju.

Ueberrinnen, *f.* Ueberrufen, Ueberlaufen.

Ueberröth, *der*, poverhnja suknja.

Ueberröllen, *v. n. u. a.*, valiti se, kotati se čez kaj; *waldm.* von Ständen, sich über-

rollen, tek jih zanaša, do se na morejo zakreniti za zajcam.

Ueberrösten, *v. n.*, zarjevati, rjevati.

Ueberrösten, *v. a.*, Mehl, *z. B.* beim Sterz machen, povaditi, vaditi moko (*Rt.*).

Ueberröthe, *f.* Rothlauf.

Ueberröthen, *v. a.*, pordečiti.

Ueberrück, *das*, gebrechtestes Holz beim Spinnrade am Rosten, um welches der Flachs gewickelt wird, presloca, kozelj (*eig.* der Rosten selbst).

Ueberrücken, *v. n.*, von einem Orte zum andern rücken, premakniti, premikati, premikovati.

Ueberrücken, *f.* Afferlane.

Ueberrück, *adv.*, čez raro; überücks liegen, znak ležati; überücks fallen, znak pasti, padati.

Ueberrudern, *v. n. u. a.*, preveslati, veslajati čez kaj spraviti, poveslati koga, užgati v veslanji.

Ueberrufen, *v. a.*, doklicati čez kaj, poklicati koga čez kaj.

Ueberrumpeln, *v. a.*, napasti naglo, nenadama (*in* vzeti, zmōi), priropotati naglo nad koga; *f. a.* Ueberraschen.

Ueberrunzeln, *v. n.*, z gerbami nabrati, pokriti.

Ueberrufen, *v. a.*, poverhama opuliti.

Ueberrufen, *v. a.*, s sajami počerniti.

Ueberrufen, *v. n.*, postaviti oder na kaj.

Ueberrufen, *f.* Ueber das, *f.* Ueber.

Ueberrufen, *v. a.*, presuti iz vreče v vrečo; *v. r.* *f.* Ueberessen, *sich*.

Ueberrufen, *v. a.*, bejati, obsejati, posejati, nasejati, obsevati; zu vielen Samen säen, den Acker über säen, preobsejati, presejati, pregesto sejati.

Ueberrufen, *v. a.*, posoliti po verhu, presoliti.

Ueberrufen, *v. a.*, posuti s peskam.

Ueberrufen, *adj.*, presit, prenapitan, kdor se je česa navelical.

Ueberrufen, *v. a.*, prenasiliti, prenapitati, prepitati, prekermiti, prenaživiti, prenažraniti, preveč nasiliti.

Ueberrufen, *der*, auch Aufsaß, nastav, nastavek, in der Bibel, prevelik dobiček.

Ueberrufen, *v. a.*, prekisati.

Ueberrufen, *sich*, *v. r.*, preopiti, opiti se, preveč navleči, nalokati se ga.

Ueberrufen, *v. a.*, bolj šumeti, berneti.

Ueberrufen, *v. a.*, postergati po verhu.

Ueberrufen, *v. a.*, spraviti iz eniga v drug kraj.

Ueberrufen, *v. a.*, preglasiti, nadglasiti, bolj glasiti se.

Ueberrufen, *adj.*, presramoten.

Ueberrufen, *die*, (*mani.*), osredek, nadmerek.

Ueberrufen, *adj.*, preoster.

Ueberrufen, *v. a.*, pregniti, preber-skati.

Ueberrufen, *v. a.*, obsenčiti, obsenčevati, s seneo pokriti.

Ueberrufen, *die*, obsenče(va)njs.

Ueberfähren, v. a., preceñiti.
Ueberfähnung, die, preceñitev, preceña, druga cenitev.
Ueberfährau, vie, drugi razgled. ogled.
Ueberfähraubar, adj., pregledljiv.
Ueberfähraunen, v. n., čez kaj gledati, viditi; v. a., pregledati, razgledati, pregledovati, pregledavati, razgledovati; ein Sommerpalast, der die ganze Gegend überseht, letni grad, ki kraljuje nad vso okolico, ki se ozira po vsi okolici.
Ueberfähraufeln, v. a., skidati čez kaj, prekidati.
Ueberfähraumen, v. n. u. a., prekipeti, peneč čez toči, s penami pokriti.
Ueberfähreuen, v. a., obsijati, obsvetiti; die Sonne, solnce sije po —, svetleje sijati kakor —; v. n., die Sonne scheint über etwas, solnce sije, sveti čez kaj.
Ueberfähreuchen, v. a., prepoditi, pregnati.
Ueberfährechten, v. a., zložiti, zlagati ono na drugo.
Ueberfähriden, v. a., poslati, pošiljati.
Ueberfähridung, die, poslanje, pošiljanje; die Ueberfähridungsart bestimmen, odločiti, povedati, kako (po kateri poti) naj se mu kaj pošlje.
Ueberfährieiben, v. a., pognati, pomakniti kaj čez kaj, prepahñiti, preveč sovati, pahati.
Ueberfährieifen, v. a., škeleti, pogledovati prek čez kaj.
Ueberfährieieñen, v. n., über etwas schießen, čez kaj perñniti, koga prestreliti, čez kaj streliti, memo koga, česa ustreliti; der Leithund überseñeñet die Fährte, pes preskakuje, je preskočil sled; der Buchdrucker schieñt über, wenn er mehr Bogen abdrucken läßt, als bestimmt wurden, natiskavec je privergel; übrig bleiben, ostati, ostajati; v. a., streljati kaj čez kaj, zgreñiti s strelam; sich überseñeñen, v. r., prekuñniti se.
Ueberfährieiffbar, adj., prebrodljiv.
Ueberfährieiffen, v. n., čez kaj peljati se, voziti se na ladji, prepeljati se; v. a., Waaren uff. überseñeñen, blago čez kaj peljati, blago prepeljati, voziti, prepeljevati; einen Fluß uff. überseñeñen, čez potok peljati se, prepeljati se, čez potok voziti se.
Ueberfährieiffung, die, prevoz, prebrod.
Ueberfährieimmeln, v. n., strohñeti, plesñeti.
Ueberfährieimmen, v. a., pokriti, s streho opraviti.
Ueberfährieächtigt, f. Oberseñeñachtigt.
Ueberfährielafen, sich, v. r., prospati se, predolgo spati.
Ueberseñlag, der, die Aufseñschläge an Kleidungsgleñden, osiv, oslec, bei *Gutsm.* preklad; f. a. Kragen; überseñhaupt, obklad, obkladek, obveza; Arzneimittel, warme Ueberseñschläge über ein Glied machen, gorke obklade na ud devati, ud z gorkim obkladati, obvezati, ud z gorkimi obkladati obvezovati; die ungesfähre Berechnung der Kosten uff., premet, preudar, preračun, preudarek; die Reigung der Zunge in der Wage,

omah, premah, *poln.* przewaga (vergl. das slov. prevagniti se); am Luche, nepostrizen osredek.
Ueberseñschlag, v. n., sich mit dem obern Theile plögl. und schnell nach einer Seite neigen, hinten überfallen, omahñiti, omahovati, prebesiti se, prevagati se; wie die Waage überseñschlägt, kakor vaga omahne; das Pferd ist mit dem Reiter überseñschlagen, konj se je z jezdecem znak zverniti, prekuñniti se; der Wein, das Wasser uff. überseñschlägt, verliert die empfindliche Kälte, progreti, pogreti, sogreti, zmlaćiti se, vino, voda odmeka; ist schon überseñschlagen, je že odmeknilo; überseñschlagenes Bier, odmekñjeni ol (V); in den Bräuereien, presñeti ol; v. a., mit Aufseñschlägen versehen, ositi, osivati, zasleco priñiti, zavihati, vihati; mit Schimmel überseñschlagen werden, oplesñiti; ich schlage warme Sachen über ein tranfes Glied, gorke stvari na bolni ud devam, obkladam, ovezujem, pokrivan; eine Stelle im Buche überseñschlagen, preskočiti kaj v bukvalj; zagnati, udariti kaj, da zleti čez kaj; obiti, objati kaj s čim; zu viel schlagen, utolci, tołci brez vse mere; die Weine, noge križem djati, prekrižati; die Menge, Größe, Anzahl, Kosten ic. ungesfähre bestimmen, preudariti, preračunati kaj, preadarjati kaj, premet narediti; v. r., prekuñniti se, prekuovati se, prekobacñiti se, prekupioniti se, znak zverniti, zvracñati se.
Ueberseñslämmen, **Ueberseñstemmen**, v. n., zablatiti, z blatam zasuti, zasipati.
Ueberseñslampen, v. n., plunkñiti, plunkati čez posodo.
Ueberseñsleichen, v. n. u. a., zalesti, zalezovati koga, podkrasti se komu, premuzñiti se kam čez kaj.
Ueberseñsleicern, v. a., prererñiti, pokriti, zakriti, pregrinjati (s slararn).
Ueberseñsleifen, v. a., prevleci, prevlacñiti (na vlačah), pobrusiti.
Ueberseñsleimen, v. a., z glenam zamazati, zablatiti.
Ueberseñsleubern, v. a., prekoraçati kaj.
Ueberseñsleuppen, v. a., prevlacñiti; v. r., pregnati se z vlačanjem.
Ueberseñsleubern, v. a., zalucati čez kaj.
Ueberseñslichten, v. a., mit dem Schlichthammer, potolci (da je gladko).
Ueberseñslingen, v. a., prezanakati, preplesti.
Ueberseñsloßen, v. a., s točo zakriti.
Ueberseñslüpfen, v. n., smukñiti na drugo stran.
Ueberseñsmansen, sich, f. Ueberessen, sich.
Ueberseñsmeissen, v. a., zadegati, zabrusiti čez kaj, pokacati vso.
Ueberseñsmieden, v. a., nad čim kovati, prekovati.
Ueberseñsmieren, v. a., Del über eine Wunde schmieren uff., pomazati, mazati rano z oljem; auf der Oberfläche mit etwas, premazati, omazati, mazati kaj s čim.
Ueberseñsmigelñ, v. a., zamazati,

Ueberseñnallen, v. a., zapeti čez kaj, nad čim.
Ueberseñnappen, v. a., presklemñniti, presklemповати (s. B. vom Schloße), zaskočiti, nach *Gutsm.* u. Jan. Schlopiñiti se, zahlopiti se, prehlopñiti (*Met.*).
Ueberseñnaußen, v. a., močnej pihati kakor —.
Ueberseñneiden, v. a., nad čim zarezati, poverh zarezovati.
Ueberseñneien, v. n. u. a., osnežiti, s snegam zamesti, zapasti, zasuti, pokriti s snegam.
Ueberseñnellern, v. a., šiniti čez kaj; überseñnen, opehariti, ganiti koga.
Ueberseñnühren, v. a., prevezati z vervco, z matozam.
Ueberseñnuren, v. a., gerçati, gerçaje iti čez —.
Ueberseñnön, adj., prelep, sprelep.
Ueberseñnöpfen, v. a., presñeti, presneñmati.
Ueberseñnössen, sich, v. r., preveč, prenaglo shobotati, zrasti.
Ueberseñnöuben, v. a., preveč zategñiti vertelo ali šravf.
Ueberseñnöreiben, v. a., oben überseñreiben, napisati, napisovati na kaj, verh česa, nadpisati, nadpisovati (*Vuk*) kaj, nadpis narediti; aus einem Buche, von einem Papiere auf ein anderes schreiben, prepisati, prepisovati; jemanden etwas überseñreiben, schrieß sich bekañnt machen, komu kaj pisati, pismeno na znanje dati.
Ueberseñnöreibung, die, prepis, prepisovanje, nadpisovanje.
Ueberseñnöreien, v. a., an Geschrei übertraffen, prepviti, prekriçati koga, — kriçati, da se sliši čez kaj, na uno stran; v. r., sich überseñreien, zu stark schreien, izvpiti se; eine überseñreie Stimme, nach V. izvpit glas, nach *Zal.* prepvit glas.
Ueberseñnöreiten, v. a., ich überseñreite, prestopiti, prestopati, prekoraçiti; ein Gesch überseñreiten, prelomiti, prestopiti; das Maß auch preseçi, *serb.* prekeraçiti; v. n., ich schreite über, čez kaj stopiti, stopati, prestopati kaj.
Ueberseñnöreiter, der, prestopnik.
Ueberseñnöreitung, die, prestop, prestopanje.
Ueberseñnörist, die, eigentlich nadpis (auch bei *Vuk* u. in allen slav. W.), Aufschrist, napis.
Ueberseñnöritt, der, prestop.
Ueberseñnöuh, der, Ueberseñuh, verhñji, zgorñji čevlji, kalose*, nach *Jarn.* oklada.
Ueberseñnöuß, der, ostanek, privorçek, prezeček, poverhñina, prebitek, *böhm.* prevyšek; kar ostaja; ein herborragendes oberes Stockwerk, napuščeno, napušeno nadzidanje (V.), napuš.
Ueberseñnöunt, der, posip.
Ueberseñnöütteln, v. a., pretresti.
Ueberseñnöütten, v. a., trodñene Dingen, presuti, presipati, pretresti; flüssige Gegenstände, preliti, preliti; überseñhöuten etwas

mit trodñenen Dingen, obsuti, obsipati, posuti, posipati; mit flüssigen, polit, polijati, polivati; zu viel höütten, preveç nasuti, prenapolñiti kaj; mit Wohlthaten, z dobrotami obložiti, obsuti.
Ueberseñhöüttung, die, presipanje, prelivanje, zasipanje, polivanje.
Ueberseñhöütt, adj., preras, slab slab, silno slab.
Ueberseñhöüttchen, v. a., čez mero oslabiti.
Ueberseñhöüttel, f. Ueberseñhöütt.
Ueberseñhöüttgera, v. a., preubrejiti, prenapolñiti.
Ueberseñhöüttgerung, die, preubrejitev.
Ueberseñhöüttant, **Ueberseñhöüttang**, der, f. Ueberseñhöütt.
Ueberseñhöüttanten, v. n., von flüssigen Dingen, z. B. ein zu volles Glas schwant über uff., prepolna kupica čez plunka, (plunkñiti, plunkati, plajhati); f. Ueberseñhöüttstiefen; schwantend sich hinüber neigen, prevagniti, prevagati se, pobeçati se, nagibati se.
Ueberseñhöüttlich, **Ueberseñhöüttlich**, adj., prepoll, preobilen, neznano velik, preseçin; adv., nezmerno, silno.
Ueberseñhöüttären, v. n., ognojiti se, razgnojiti se čez in čez.
Ueberseñhöüttärmen, v. n., prerojiti, rojiti kam.
Ueberseñhöüttärzen, v. a., počerniti, prečerniti, skrivaj preñesti, prepeljati, prevesti.
Ueberseñhöüttachen, v. a., prežuñnati (V.), prežlobdrati.
Ueberseñhöüttachen, v. n., plavati nad čim (n. pr. v zraku).
Ueberseñhöüttelle, die, preklada.
Ueberseñhöüttellen, v. n., napolñiti se in prestopiti mejo svojo (n. pr. bregove).
Ueberseñhöüttewemen, v. a., zatopiti, zatapljati, zaliti, zalijati, poplaviti, potopiti, potapljati; der Fluß überseñwemmt das ganze Land, voda je nastopila po vsi doçeli, jo je zatopila, se je razlila po nji; überseñwemmt, podvodin (*Vuk*).
Ueberseñhöüttewemung, die, povodenj, povodnja (St.), potop, zatop, poplava, (preplotje, V.), russ. navodnenje.
Ueberseñhöüttewenglich, f. Ueberseñhöüttwänklisch.
Ueberseñhöüttewenken, **Ueberseñhöüttewingen**, v. a., zavihñiti čez kaj; prekreniti, prekratati.
Ueberseñhöüttewer, adj., pretežek, pretežak.
Ueberseñhöüttewimmen, v. a., čez kaj plavati, preplavati kaj, prepluti (V.).
Ueberseñhöüttewirren, v. a., prererçati.
Ueberseñhöüttewung, f. Ueberseñhöütt.
Ueberseñhöüttisch, adj., f. Ueberseñhöüttisch, überseñhöüttisches Land, zamorje.
Ueberseñhöütteln, v. a., prejadriti, čez kaj jadriti, ali jadrtati; das ganze Meer überseñgeln, jadriti po vsem morji, prejadrtati vso morje; über den Hanfen segeln, pojadrtati, pojadrovati, jadrtaje zadeti na Indijo in pogrezniti, potopiti jo; schneller segeln, ein anderes Schiff überseñgeln, prejadrtiti koga, hitreje voziti se.

Ueberschbar, *adj.*, pregledljiv, pregleden; kar so da pregledati odem.

Ueberschben, *v. n.*, über etwas höheres sehen, čez kaj viditi; *v. a.*, an Gelehrsamkeit übersehen, prekositi, premagati, učenejši biti, (nach V. spreviditi koga?); spregledati, prezreti, nach V. a. previditi, auch gledaje zgrešiti, zgrešeno, no viditi, no opaziti, oko mu je uneslo; dergleichen Kleinigkeiten sind leicht zu übersehen, take merve lahko pregledamo, spregledamo; das Ganze übersehen, vse pregledati; ich kann das nicht übersehen, entbehren, ne morem tega spregledati, brez tega ne morem biti; von einer Höhe eine Ebene, Gegende, u. s. f. übersehen, pregledati, razgledati; flüchtig durchsehen, z očmi spreleteti, naglo pregledati, pregledovati; f. a. Verachten, Geringschätzen; nicht achten, iz misli pustiti, v. n. n. a. u. a., prezzeti, prezirati, pozabiti; ungeachtet lassen, spregledati, spregledovati komu kaj; Jemandes Fehler, prizanesti, prizanašati, skozperste gledati; nicht zu übersehen, neizmeren, neznano velik, nepregleden.

Ueberscher, *der*, oednik, preglednik.

Ueberschiffen, *v. a.*, pomjiliti.

Ueberschiffen, *v. n.*, na uni straui biti, pred biti; f. a. Ueber.

Ueberschiffen, *adv.*, na drugo stran.

Ueberschiffen, *adj.*, presrečen, preblazen.

Ueberschiffen, *v. a.*, poslati, odpraviti, pošiljati, odpravljati komu kaj.

Ueberschiffen, *der*, odpravnik, odpravljavec, poslavec, pošiljavec.

Ueberschiffen, *die*, poslanje, poslatev.

Ueberschiffen, *adj.*, prestavljiv, prepeljiv.

Ueberschiffen, *v. n.*, über etwas, über einen Graben sehen, b. i. springen, preskociti, preskakovati kaj, ober skočiti, skakati čez kaj; (*mont.*), prosekati, vprek zasukniti se (od rudne žile, ki drugo žilo preseka); fahren, über den Fluß sehen, prepeljati se, prepeljivati se; preiti, pregaziti, prebroditi, prek reke predroziti (drog, Fahrstraße), prebrestiti (prehabiti *Zak.*); *v. a.*, ein Buch, u. s. f. aus einer Sprache in die andere, prestaviti, prestavljati, tolmačiti, pretolmačiti, *serb.* u. *russ.* prevesti, prevoditi, *böhm.* u. *poln.* preložiti, prekladati; ins Slavonische übersetzen, auch posloveniti, sloveniti, poslovenjati kaj; von einem Orte an einen andern sehen, prestaviti, predjati, preložiti; den Kessel übersehen, djati, obesiti nad ogenj; Truppen über den Fluß übersehen, f. Ueberschiffen; spravit čez vodo, (*russ.* perepraviti čerez réku); zu viel sehen, prepolniti; ein Haus mit Leuten übersehen, hiso z ljudmi prepolniti, prenapolniti, natlačiti, nabiti (z ljudmi); Pflanzen übersehen, presaditi, presajati; einen Berg mit Weinstöcken übersehen, gorico, nograd, vinograd s tartami preobsaditi, preobsajati; das Handwerk ist übersehen, preveč rokodelcov je dobilo pravico (več kot jih more rokodelstvo živiti); den Ofen übersehen,

preveč djati v peč; Jemanden übersehen, zu viel Gewinn von ihm fordern, nehmen, pritisniti, pritisniti, drago, predrago prodati, preceiniti, preveč zasoliti; ein Haus, hišo vzdigniti, (nadzidati).

Ueberscher, *der*, tolmač, prestavljavec.

Ueberschergebilht, *die*, prestavnina.

Ueberscherge, *das*, prestavljavstvo.

Ueberscherin, *die*, prestavljavka, tolmačica.

Uebersetzung, *die*, aus einer Sprache in eine andere, prestava, *serb.* prevod, *böhm.* preklad; — prestavljanje, presad, presajanje, prepolnjenje, prevožaja *uss.*, f. Ueberschiffen.

Uebersicht, *die*, pregled.

Uebersichtlich, *adj.*, kratkoviden, berljav, überfichtlich sein, berleti, kratkiga vida biti; f. a. Schiefen.

Uebersichtigen, *v. a.*, z očmi preleteti po čem.

Uebersichtigkeit, *die*, kratkovidnost, berljavost, nach *Gutsm.* u. *V.* prekaste oči.

Uebersichtlich, *adj.*, pregleden.

Uebersieben, *v. a.*, posejati na kaj (iz sita, rešeta).

Uebersiedeln, *v. n. u. a.*, preseliti koga, se, seliti se, preseljevati so.

Uebersiedelung, *die*, selitev, preseljevanje.

Uebersiedelungsbeitrag, *der*, pridavek za selitev.

Uebersiedelungsgegenstände, *pl.*, selililo (*coll.*).

Uebersiedelungskosten, *pl.*, stroški selitve, preseljevanja.

Uebersieden, *v. a.*, zu sehr sieden, prekuhati, prevariti, preveč povreti; *v. n.*, im Sieden überlaufen, prekipeti, izkipeti, kipeti.

Uebersiegeln, *v. a.*, prepečatiti, zapečatiti na kaj.

Uebersilbern, *v. a.*, posrobriti, srebriti.

Uebersingen, *v. a.*, odpeti, peti od kraja do kraja; noch ein Mal singen, ober stärker singen als ein anderer, prepeti; *v. r.*, sich überfingen, dadurch seiner Stimme schaden, razpeti se, prepeti se.

Uebersinken, *v. n.*, pasti čez kaj.

Uebersinn, *der*, nadtelesni čut.

Uebersinnlich, *adj.*, nadčuten, nadtelesen.

Uebersinnlichkeit, *die*, nadčutenost, nadtelesnost.

Uebersintern, *v. a.*, s kapnikam pokriti, okapati.

Uebersitten, *f.* Ueber.

Uebersommeren, *v. a.*, preletiti, preletovati, letovati (*Vuk.*), čez leto (poletje) prerediti, prehraniti, rediti, hraniti.

Uebersonnen, *f.* Ueberschneinen.

Ueberspähen, *v. a.*, prezati, prezaje gledati čez —.

Ueberspannen, *v. a.*, etwas über ein anderes, prepeti, prepenjati, nategniti, napeti, raztegniti, prepeči, pretegniti kaj na kaj; zu sehr spannen, prenapeti, prenapenjati, presiliti, pregnati, prestopiti mero; f. Ueber-

treiben; die Erwartung überspannen, preveč pričakovati; mit der Spanne überspannen, s pedjo preseči, presecati, objeti, (*böhm.* opnotiti); über eine Oberfläche hin reichen, preseči kaj, soči čez kaj; überspannt, prenapet, presiljen; überspannter Kopf, prenapeta betica, razpaljena glava, nezméren, nadmeren, f. a. Fantast.

Ueberspännig, *adv.*, den Fasern des Holzes entgegen, na past (*Medv.*), im Gegenjense zu na kol, nach dem Wuche, (na kol klatt).

Ueberspänntheit, *die*, pregnanost, prenapetost, presiljenost.

Ueberspännung, *die*, razpetje, nezmérna misel od sebe, prenapetost.

Uebersparen, *v. a.*, prihraniti si kaj.

Ueberspielen, *v. a.*, preigrati, odigrati, odgosti; *v. r.*, bi djali igraje preiti na drugo; ein Instrument, razgosti, razigrati.

Ueberspiinnen, *v. a.*, prepresti, prepredati, oprasti, zapresti, zapredati.

Uebersprengen, *v. n.*, predirjati; *v. a.*, preskociti, preskakati, poškopiti, škropiti; f. a. Ueberreiten.

Ueberspreuen, *v. a.*, s plevami potresti, posuti.

Ueberspringen, *v. n.*, ich springe über, čez kaj skočiti, skakati, preskociti, preskakovati kaj; *v. a.*, preskociti, preskakovati kaj, izpustiti, izpuščati, izpušati, mimo pustiti; *v. r.*, sich überspringen, sich Schaden machen, razskakati se (*V. ?*), pregnati se v skakanji.

Uebersprühen, *v. a.*, preskropiti, poškopiti; *v. n.*, sikniti, šterkniti kam čez kaj.

Ueberspruden, *v. n.*, vervrati čez kaj, zaganjati se čez —; überspruden, prepola, preobilen, zatopen, bojia (*serb.*).

Uebersprung, *der*, preskok, *waidm.* zanka za ptičji lov.

Ueberspülen, *v. a.*, preplakniti; f. Ueberspielen.

Uebersucheln, *v. a.*, pregnati z zbadanjem.

Uebersuch, *das*, prestagj.

Uebersüßeln, *v. a.*, prejekliti, pojekliti.

Uebersußel, *der*, bei den Schußern, das Unterfuter am Rande des Oberlebers, stranica.

Uebersuchen, *v. a.*, preteptati, poteptati.

Uebersuch, *der*, molenje, šterlonje s česa.

Uebersüßig, *adj.*, eigenlich, zastal, dostal, preležan, prestal oder prestan; überreife, prezrel; überständiger Baum, prestaro drevo; überständiges Grz, prestala (prestana) ruda.

Uebersüß, *adj.*, premočno oder premočan, prekrepek, projak.

Uebersüßen, *v. a.*, preskrobiti, prešterkati.

Uebersüßen, *v. n. u. a.*, oprasiti kaj, se, preprasiti se, s praham pokriti (Uebersüßen).

Uebersüßen, *v. a.*, stermeč pregledovati kaj.

Uebersüßen, *v. a.*, prehosti, prebadati; eine Karte, vzeti kvarto, prebiti z viši kvarto.

Uebersüßen, *v. a.*, vtakniti nad kaj, čez kaj.

Uebersüßen, *v. n.*, moleti, šterleti čez kaj; *v. a.*, prestati, preterpeti, prebiti, prenesti, skusiti, prestajati; eine Kraftzeit übersehen, preboleti, bolezen prestati, zmagati, dostati, ves čas stati, dokler kaj (*n. pr.* pridiga) terpi.

Uebersüßig, *der*, prelaz.

Uebersüßig, *adj.*, prestopljev, prehoden, prestopen.

Uebersüßigen, *v. n.*, über etwas steigen, stopiti, stopati čez kaj, prestopiti, prestopati kaj, spraviti, speti, spenjati se, splezati, skobacati čez kaj, skopati se čez kaj; *v. a.*, prestopiti, prelesti, prelaziti, prekoračiti, preiti, prehoditi, prestopati; Hindernisse übersteigen, ovirke, zaderzke, premagati, v okom priti; die Kräfte übersteigen, preseči, presecati moči, čez nemoč biti, biti čez, nad —; übertreffen, preseči kaj, presecati, biti čez kaj, veči biti, boljši biti od česa, zadej puščati, pušati, prohibeti, preteci, prekositi; *v. r.*, presiliti se, škodovati si s plezanjem, hojo.

Uebersüßigen, *v. a.*, predražiti, predraževati kaj, kup povzdigniti, cenno povišati čemu čez mero.

Uebersüßig, *adj.*, prestopljev, prestopen.

Uebersüßigung, *die*, prestop, prelaz, prehod.

Uebersüßigen, *v. a.*, z lego kameoja pokriti.

Uebersüßigen, *v. a.*, einen Fluß mit Stegen, prenastaviti, prenastavljati potok z mrežami, razstaviti po —, postaviti nad kaj.

Uebersüßigen, *v. a.*, prestempljati.

Uebersüßigen, *v. a.*, preštepiti.

Uebersüßigen, *v. n. u. a.*, čez kaj kormiti ali kormaniti, prekormaniti kaj, — preobložiti z davki.

Uebersüßigen, *v. a.*, prevesti, vesti na kaj.

Uebersüßen, *f.* Uebersüßen.

Uebersüßel, *der*, poverhnja, zgornja škornja.

Uebersüßen, *f.* Uebersüßen.

Uebersüßen, *v. a.*, durch überlegene Anzahl der Stimmen, uzugati, premoči koga po večini glasov, preglasovati, u. *Gutsm.* u. *V.* preglasiti; übersüßen, precepti, prekricati; ein musikalisches Instrument, strune prenapeti, prenategniti, previsoko ubrati; andere Stimmen, preubrati, preubirati, (*böhm.* preladi).

Uebersüßen, *v. n.*, prismerdeti, smerdeti kam čez kaj, bolj smerdeti.

Uebersüßen, *v. n.*, spotakniti se na čem.

Uebersüßig, *adj.*, preošaben, močno napihjen.

Uebersüßen, *ich*, *v. r.*, prenapokati se, prenatlačiti se z jedjo.

Ueberstoßen, v. a., čez kaj pahnti, pahati, prepahnti, prepahavati, pahnti in podreti.

Ueberstrahlen, v. n. u. a., sijati čez kaj, na kaj, preobisjati, preobsevati, bolj svetiti se, zatemniti, otemniti, preseči z bliščobo.

Ueberstreben, v. a., poganjati se s kom in prekositi ga.

Ueberstreifen, f. **Ueberreichen**.

Ueberstreichen, v. a., prevleči, premazati, pomazati, namazati, mazati; mit Kalt überstreichen, prebeliti, pobeliti, beliti.

Ueberstreifen, r. a., preplazniti, preplazovati; die Nermel überstreifen, zavihati, zasukati, zaslekniti, zaslecati; leicht berühren, lahko dotakniti se česa.

Ueberstreifen, v. a., užugati.

Ueberstrengen, v. a., pretegniti, presiliti.

Ueberstreuen, v. a., obsuti, posuti, potrositi, pretrositi, posipati, trositi; mit Stren überstreuen, z zvezdami posut.

Ueberstriden, v. a., ovezati, ovezovati s konopei, oplesti, opletati, preplesti, prepletati, zamrežiti in pod se spraviti.

Ueberstriegelein, v. a., prečesati, česati, čohati.

Ueberstrom, der, pretok, preobilna množina.

Ueberströmen, v. n., f. **Ueberstießen**; strömend überstießen, izliti se, razliti se, izlijati se čez kaj, razlijati se, s curkam teči čez —, v silni množini prestopiti, vreti na drugo stran; v. a., zaliti, zalivati, potopiti, poplaviti; f. **Ueberschwemmen**; überströmend, prepolen.

Ueberströmung, die, potop, poplava, povodenj.

Ueberstumpfen, der, poverhnja nogavica.

Ueberstudieren, v. a., erwägen, premisliti, premisljati, preudariti, preudarjati; jemand überstudieren, ihm zuvor thun, v nauku prekositi koga; v. r., sich überstudieren, pregnati se z učenjem.

Ueberstülpen, v. a., podvihnti, podvihati, zavihnti, zavihati, povezniti; den Döfel überstülpen, povezniti, navezniti.

Ueberstürzen, v. n., telebiti čez kaj; v. a., überstülpen, povezniti, navezniti; v. r., sich überstürzen, plögl. oben überfallen, prekueniti se, preverniti se, zverniti se, prevreči se, prekopicniti se, prekueovati, zvradati se; das Pferd überstürzte sich, konj se je prekuenil, spotaknil; f. a. **Uebersteilen**, sich; weiter schiefen im Laufe, tek ga je zanesel čez mejo.

Uebersuchen, v. a., preiskati vse.

Uebersuchen, v. a., zamazati, zablaiti vse.

Ueberstülß, adj., presladek, presladak.

Ueberstulßen, v. a., presladiti, preslajati, posladiti, sladiti.

Uebertäfelu, v. a., obiti, opaziti, z deskami prekriti, otabliti; f. übr. **Täfelu**.

Uebertalgen, v. a., zalojiti, lojiti.

Uebertanzen, v. n., preplesati, plesati na drugo stran; v. a., preplesati koga, ple-

saje prehiteti; v. r., poštenje, zdravje, življenje zaplesati, izplesati se, preplesati se.

Uebertasten, v. a., pretipati, prošlati.

Uebertät, f. **Uebigigkeit**.

Uebertäuben, v. a., oglušiti, proglušiti, zaglušiti, glušiti koga, omamiti, mamiti.

Uebertäufeln, die, prekerat, prekerščevanje, prekerševanje.

Uebertanzen, v. n., opotekaje se preiti.

Ueberteigen, v. a., s testam zamazati.

Uebertönen, v. a., posoriti.

Uebertreiben, das, naverček, priverček; der, nepotrebni, nenaturni ud, del.

Uebertreiben, f. **Uebertreiben**.

Uebertreuer, adj., predrag, übertreuer faulen, preplačati, v živo plačati, okupiti se.

Uebertreueru, v. a., predražiti, preceniti.

Uebertönen, f. **Uebertönen**.

Uebertönen, f. **Uebertönen**.

Uebertönen, v. a., djati na kaj, pregnati se.

Uebertür, die, zunanje vrata.

Uebertoben, v. a., divjaje prehruti, prestopiti.

Uebertölpeln, v. a., preklamati, prenamiti, prevariti, prekvantati, pretanati, pretebatati, preslepiti, (bezamiti *Vuk*).

Ueberton, der, močnejši naglas.

Uebertönen, v. a., bolj, močnejše glasiti (se), doneti, glasneje zveneti, berneti.

Uebertosen, v. a., prešumeti, glasneje bobneti.

Uebertreiben, v. n., predirjati kam.

Uebertrogen, der, prenos, prenesek.

Uebertrogen, adj., prestavljiv, prenašljiv, prenesljiv, prenosen.

Uebertrogen, v. a., prenesti, prenositi, prenašati; einen Wechsel, f. **Indossiren**, **Giriren**; aus einem Buche, prenaviti, prepisati, prenestiti; einem etwas übertragen, d. i. zu übernehmen, auszurichten geben, izročiti, izročiti komu kaj; übertragener Wirkungskreis, izročene opravila; f. a. **Uebertrogen**; eine Schrift aus einer Sprache in die andere übersetzen, prenaviti, prestavljati; f. **Uebersetzen**; einen, namest družiga na se vzeti, jemati kaj, prevzeti komu breme, davek, plačati za koga; mehr betragen, preseči, preseagati; v. r., unosti se, pregnati se z nosnjo, izroditi se (od drevja sadniga).

Uebertrogen, der, prenesec, prenosnik; f. **Uebertrogen**.

Uebertrogen, die, prenos, prenašanje.

Uebertrogen, v. a., prenapajati, zapojiti.

Uebertrogen, v. n., kapljati čez kaj.

Uebertrogen, adj., presegljiv, premagljiv.

Uebertreffen, v. a., zad pustiti, pušati, pušati, za sabo pustiti, preseči, preseagati, premoči, premagati, užugati, nadvladati, prehiteti, preleteti, prekositi (bei *Gulsm.* das böhm. u. poln. prevažiti koga), predestobiti, imeti, preiti koga, boljši biti; an Kraft, močnejši, krepkejši biti; an Reichthum, bogatejši biti; im Schreien, prevpiti, prekričati koga.

Uebertrefflich, adj., kaj izversten; f. a. **Uebertreffbar**.

Uebertreffung, die, premaganje, presežnost.

Uebertreiben, v. a., gnati, goniti čez kaj, po čem, na kaj (n. pr. živino na njivo); das rechte Maß überstreiten, pregnati, presiliti, predalječ gnati, čez nemoč gnati, poditi, mero preseči, prestopiti, nach *Russ.* preveličevati; Branntwein, pregnati, preganjati; f. a. **Destilliren**; vergrößern, povecati, preveč dodajati in zmisljati si; übertrieben, pregnau, presiljen, prenapet, nadmeren, čezmeren, prevelik; übertrieben loben, prehalviti, *serb.* pretirati (*Vuk*); f. a. **Ueberflüssig**.

Uebertreiber, der, gonivec; srednji obroč na sodcu.

Uebertreibung, die, presiljava, presiljenje, pregon, prevelika, čezmerna reč, beseda; *russ.* preveličenje, hiperbola.

Uebertreten, v. n., čez kaj stopiti, stopati, prestopiti, prekoračiti kaj; die Augen treten ihm über, f. **Uebertreten**; jok (joo) ga je posilil; das Wasser tritt über, voda nastopa, stopa, udarja čez bregove, se razlija po —; zu einer Partei übertreten, na koga stran prestopiti, preiti; zum türkischen Bekenntniß, poturčiti se; zum jüdischen, pojnditi se; zur Freigeisterei, izneveriti se, izveriti se; v. a., die Schube übertreten, čevlje pošvedrati, pokrevljati, pošvertati, pokrevsati; ein Gefäß uff, übertreten, prestopiti, prelomiti, prestopati, prelamati, (bei *V.* podraziti zapoved?), prekeršiti (mehr *kroat.*); die Grenze, prestopiti, prekoračiti mejo.

Uebertreter, der, prestopnik, prehodnik; eines Gefäßes uff, prestopnik, prestopavec, prelomnik, prelamavec.

Uebertreterin, die, prestopnica, prestopavka, prelomnica; Sünderin, grešnica.

Uebertretung, die, prestop, prelom, prestopok; im Uebertretungsfalle, ob prestopu, ko bi zapoved prelomil, prestopil.

Uebertrieb, der, Uebertreib, die, pašnja po njivah; Diehweg, stegne, gonje *pl.*

Uebertreiben, f. **Uebertreiben**.

Uebertreiben, sich, v. r., preopiti se, prenapiti se, prepiti se, prenapijati se, prenapijati se, prenaliti se z vinom.

Uebertreiben, v. a., predrobneti (n. pr. izbo).

Uebertreiben, der, prestop; zum türkischen Glauben, poturčenje u. dgl.; prevera, premena vere.

Uebertrogen, v. a., osušiti po verhu.

Uebertrogen, f. **Uebertrogen**.

Uebertrogen, f. **Uebertrogen**.

Uebertrogen, v. a., z razvalinami pokriti.

Uebertrogen, v. a., pobeliti, beliti, prebeliti.

Uebertrogen, v. a., s tušem pomazati, potegniti po —.

Uebertrogen, der, priverček, nameček, naverček k zaslužninu.

Ueberverdienstlich, adj., prezaslužen.

Ueberverfeinerung, die, prevelika, nadmerna omika.

Uebervollert, adj., prenaseljen, prepola ljudstva.

Uebervollerung, die, prenaseljenost, pregesto, premnogo ljudstvo.

Uebervoll, adj., prepola, preobilen, ves poln, natlačen.

Uebervortheilen, v. a., prevariti (*V.*), prekaniti koga; gemein opehariti, oplahati, ociganiti, ocehtati, a. ganiti koga, brez bitvo obriti, bei *Dalmat.* prevecati, nach *Gulsm.* prestruniti, prezertati (?), preveč vzeti, jemati, pritiskati, krivico storiti.

Uebervortheilung, die, prevara, (im Kaufe okup).

Ueberwachen, v. a., čuti nad čim, gledati na koga, na kaj; v. r., predolgo čuti in škodovati si.

Ueberwachsen, v. n., über etwas hinwegwachsen, so daß es darüber hervorragt, čez kaj zrasti, rasti, zarasti, obrasti, narasti, prerasti; f. a. **Uebertreten**; v. a., prerasti, prerascati, prerastati, (nach *aud. D.* prerastati), rasteč prepresti, prepreči, preplesti; einen überwachsen, prerasti, prerascati, prerastati koga, hitrej, viši zrasti; mit Graß überwachsen, zaraščen, zarašen, obraščen, obrašen (nach *Mikl.* obrasten) s travo; v. r., prenaglo shobotati, zrasti.

Ueberwachen, sich, v. r., upati si, derzniti čez (preiti).

Ueberwachen, v. a., prevagati, pretehtati.

Ueberwachen, v. a., prevajati, valjati (sukoo); einen, ošeskat, da je kaj.

Ueberwachen, v. n., prekipeči, kipeti; f. **Ueberstießen**, **Ueberlaufen**.

Ueberwallung, f. **Aufwallung** (preval).

Ueberwachsen, f. **Ueberplandern**.

Ueberwältigen, v. a., zmociti, zmagati, zmagnvati, premoči, premagati, premagovati, nadvladati, obvladati, prevladati, prevladati; behähnen, ukrotiti, užugati, nstrahovati, posiliti, presiliti, zviti, zvijsati, zlomiti, prevzeti, pod se spraviti, presvojiti (*Vuk*).

Ueberwältiger, der, premagavec.

Ueberwältigung, die, premaganje, zmaga.

Ueberwältigen, v. n., zasukati se, verteti se čez —, po —.

Ueberwältigen, v. a., zavaliti, zakotati čez kaj.

Ueberwandern, v. n. u. a., preseliti, preseljevati se, potovati čez —, na drugo stran.

Ueberwandern, v. a., preplati.

Ueberwänden, v. a., pregreti, pregrevati, pogreti, ogreti poverhama, preveč razgreti.

Ueberwärts, adv., na verh, navzgor.

Ueberwachsen, v. a., preprati, premiti.

Ueberwässern, f. **Ueberwässern**.

Ueberwässern, v. n., prebrest, pregaziti, prehabati (*Zal.*).

Ueberweben, v. a., pretkati.

Ueberwehen, v. n., vleči, pihati čez kaj kam.
 Ueberweihen, v. a., nekoliko zmehčati.
 Ueberweiden, v. a., pomiliti, popasti po-verhama.
 Ueberweinen, sich, v. r., prejokati se.
 Ueberweiß, der, izkaz.
 Ueberweisse, adj., premoder.
 Ueberweisen, v. a., prepričati, previzati, dokazati, prepričovati; f. a. Ueberführen.
 Ueberweißen, v. a., prebeliti, obeliti, po-beliti, beliti.
 Ueberwellen, v. n., ovenoti.
 Ueberwellen, v. a., zagerniti z valovi.
 Ueberwelflich, adj., nadsveten, nadsve-tovent.
 Ueberwendlich, adj., übertwendliche Naht, nach dem Böhm sošivati na lanec. (Bei Sum. obnicek).
 Ueberwerfen, v. a., über etwas werfen, vreči, metati čez kaj, na kaj; einen Mantel überwerfen, ovreči si plašč, plajš, na so vreči, ogerniti se s plaščem; von einer Stelle an eine andere werfen, prevreči, pre-metati, premetavati, prelučati; die Wand mit Kalk, ometati, ometavati zid, dalje vreči kakor kdo; v. r., sich mit jemand überwerfen, spreiti se s kom, sklati se, svaditi se.
 Ueberwischen, v. a., povošiti, povošiti, prevošiti, prevošiti.
 Ueberwichtig, adj., prevažen (V.), pre-imeniten.
 Ueberwichtigkeit, die, prevažnost, pre-imenitnost.
 Ueberwideln, v. a., preoviti, preovijati, obviti, obvijati, poviti, povijati.
 Ueberwiegen, v. a., teži biti, prevagati (V.); f. a. Uebertreffen; serb. bei Vuk, pretegnu-ti, pretežati.
 Ueberwiegend, adj., premagnjoč, moč-nojši, veči, boljši itd., serb. pretežnji.
 Ueberwinden, v. a., mit Bindfäden uff, oviti, poviti, ovijati, povijati; die Oberhand gewinnen, premoči, premagati, omōči, pre-mōō imeti (Krön), pod se spraviti, posiliti, obvladati, previniti (V.), zviti, posekati, dati ga; f. Uebertreffen, Ueberwältigen.
 Ueberwinder, der, premagavec, obvladavec.
 Ueberwinderin, die, premagavka, obvla-davka.
 Ueberwindlich, adj., premagljiv.
 Ueberwindlichkeit, die, premagljivost.
 Ueberwindseite, f. Leeseite.
 Ueberwindung, die, premaga, premaganje, nadvladanje.
 Ueberwinken, v. n., pomigniti komu, da pride čez —.
 Ueberwintern, v. n. u. a., prezimiti, pre-zimovati, zimovati, čez zimo ohraniti, ob-deržati, čez zimo preživiti, prerediti.
 Ueberwinterung, die, zimovanje, prereja čez zimo.
 Ueberwinterungslager, das, zimovišče, zimoviše (Vuk).
 Ueberwischen, v. a., pobrisati, otreiti.
 Ueberwisch, der, premodrost, prepamet.

Ueberwichtig, adj., prekanjen, prezvit, pre-moder, modrijan.
 Ueberwölben, v. a., oblok narediti nad čim.
 Ueberwölben, v. a., pooblačiti, oblačiti.
 Ueberwollen, v. n., hoteti čez (preiti).
 Ueberwuchern, v. a., razpasti se, razplo-diti silno čez in čez, zajedati, spodrivati, zamoriti, premoriti, zatopiti.
 Ueberwuch, der, narastek.
 Ueberwucht, f. Uebergewicht.
 Ueberwürdig, v. a., preceniti, pre-hvaliti.
 Ueberwurf, der, ein leichtes Oberkleid, lahka verhna suknja, nach V. halja, dīm. haljica; der vorspringende Theil der Biegung am Hintertheil des Schiffes über dem Steuer-ruder, napuš(?), šterlina(?); bei den Wund-ärzten der sogenannte Pelikan zum Ausziehen der Zähne, vod, nach V. zvud; zum Aus-ziehen eines Körpers aus der Speiseröhre, kljun (Zal.); Auwurf, omet.
 Ueberwürzen, v. a., preveč zabeliti, za-činiti.
 Ueberwütchen, v. a., bolj divjati.
 Ueberzahl, die, poveršek, presežno število.
 Ueberzählbar, adj., preštevljiv, kar se more prešteti, prebrojliv.
 Ueberzahlen, v. a., preplačati, komu pla-čati, (okupiti se).
 Ueberzählen, v. a., prešteti, preštovati; prebrojiti.
 Ueberzählig, adj., čezštevilten, nadštevi-len, odveč.
 Ueberzahn, der, nach V. prilepnik, prilepni zob; einer, der einen solchen falschen Zahn hat, zobatec.
 Ueberzart, adj., prenežen, promehkek.
 Ueberzubern, v. a., začarati.
 Ueberzäumen, v. a., zu sehr zäumen, pre-oberzdati.
 Ueberzäumung, die, pregraja.
 Ueberzanken, v. a., precefrati.
 Ueberzehen, sich, f. Uebertrinken, sich.
 Ueberzethnen, v. a., prerisati, posneti, posnemati.
 Ueberzeigen, f. Ueberweisen.
 Ueberzeitig, adj., prezrel, prezorjen, pro-goden.
 Ueberzeitigen, v. a., prezoriti, pregod-njati.
 Ueberzerren, v. a., precijaziti.
 Ueberzengen, v. a., prepričati, prepriče-vati, presvedočiti, uveriti, proveriti; v. r., prepričati se, uveriti se; f. a. Ueberführen; überzugend, prepričevaven.
 Ueberzuger, der, prepričevavec.
 Ueberzeugung, die, prepričanje, presve-dočba; ich habe die Ueberzeugung gewonnen, prepričal sim se.
 Ueberziehen, v. n., vleči, vlačiti se kam čez kaj; über einen Ort ziehen, reisen, skoz iti, skoz potegniti, popotvati; in die neue Wösch-ung, preseliti, seliti se; vom Jäger, sled, ki ga je naznanil pes, izgubiti; vorbei ziehen, mimo iti, potegniti, popotvati; v. a., pre-

vleči, prevlačiti; mit einer Rinde, Farbe, Metall uff, prevleči; mit Sinn, prekositriti; der Himmel überzieht sich, (v. r.), oblači se; überzogen, oblačen; der Himmel über-zieht sich mit gehäusten Wolken, oblaki se kopičijo, nebo se kopiči; nur mit leichten Streifen, mrezi se, mrezi se; ein Land mit Krieg überziehen, vojsko napovedati deželi, z vojsko napasti (kako deželo), planiti va-njo; zu sich überziehen, k sebi potegniti, na svojo stran; die Fährte überziehen, sled prestopiti; mit Truppen, z vojsko, armado napolniti, z vojsko zajeti, posesti; ein Kleid überziehen, preobleči se, preoblačiti se.
 Ueberziffern, v. a., številke napisati na kaj.
 Ueberzinnen, v. a., pokositriti, kositriti, pociniti.
 Ueberziß, der, prevelika obrest.
 Ueberzischen, v. a., presičati.
 Ueberzudern, v. a., mit Zucker bestreichen, pocukrati, s cukram potresti; zu viel zudern, precukrati.
 Ueberzug, der, prevleka, prevlaka, böhm. povlaka.
 Ueberzupsen, v. a., prepuliti, populiti do dobriga.
 Ueberzwecken, v. a., z žeblički obiti.
 Ueberzwerch, adv., überzwerch, prek, na-vprek, poprek, poprečno; übers Kreuz, navskriž, križem.
 Ueberzwingen, v. a., s silo spraviti čez kaj; f. a. Ueberwältigen.
 Ueberzwirnen, v. a., s sukancam omotati.
 Ubication, die, bivališče, bivalise, mesto, kjer je ali je bilo kaj.
 Ueblich, adj., navaden, v šegi, navadi, kroat. običen; es ist nicht üblich, ni nava-da; üblich werden, v navado priti.
 Ueblichkeit, die, navadnost, navadna šega.
 Uebzig, adj., eigentlich ostal (V.); ich habe etwas übrig, es ist mir übrig, ostaja mi, ostalo mi je, to imam odveč; das übrige Geld, ostali denar, ostanek; dem Vieh übrig gebliebenes Futter, zjedi pl.; übrig lassen, pustiti, puščati, pušati; drei Söhne sind am Leben, die übrigen sind gestorben, trije sinovi žive, drugi so pomrli; nun bleibt nichts übrig, nič ne ostane, eig. ostaja, kroat. preostati; übrig haben, še kaj imeti, na prebitek; im übrigen, übrigen, sicer, v drugem; ist noch eine Hoffnung übrig?, ali je še kaj upanja?; wenn du Zeit übrig hast, če uteg-neš; das ist übrig, unuščig, überflüssig, to je od več, nepotrebno, kar ni treba; f. a. Ueberflüssig; die übrigen, die andern, drugi; ohne etwas übrig zu lassen, do čistiga, do zadnjiga, do dobriga; nun war noch der jüngste übrig, sam, edini nar mlajši je še bil.
 Uebzigen, f. Erübrigen.
 Uebzigen, adv., sicer, pa še, mimo tega, verh tega, razun tega, v drugem.
 Uebung, die, vadba, vaja, vada, urjenje uff.; f. Uebet; etwas in Uebung bringen, kaj v navado pripraviti; die öffentliche Uebung einer Religion, očitno opravljanje, izkazovanje ali

izverševanje vere; etwas in steter Uebung haben, kaj stanovito delati, s čim vedno uriti, vaditi se; f. a. Gemüßheit; aus der Uebung kommen, odvaditi se, pozabiti.
 Uebungs-, in Bögn., vadni, — zavolj vaje.
 Uebungshaus, das, hiša vad(iv)nica.
 Uebungslehre, die, djanski uk, vadba telesa.
 Uebungsplatz, der, vadlišče, vadlišie.
 Uebungsstaf, der, djanski stavek.
 Uebungszeit, die, čas vadbe, vajeja, urjenja.
 Uchje, die, f. Achselhöhle.
 Ucht, die, somrak.
 Uchtblume, f. Herbstzeitlose.
 Uderwälsch, f. Kanderwälsch.
 Ufer, das, Erdrand eines jeden Wassers, breg (in allen slav. W.; bedeutet jedoch auch einen Abhang oder Anhöhe), kraj, bei Gutm. prod (Sand, sandiges Ufer), serb. a. obala; Ufer des Meeres, der Rüste, primorje, — obrežje, pobrežje, serb. igalo; längst des Ufers befindlich, obrežen, pobrežen; sich vom Ufer entfernen, odtegniti od kraja; am Ufer des Flusses, ob reki.
 Ufer-, in Bögn., brežni, pobrežni.
 Uferas, das, muha enodnevnia.
 Uferalpe, die, obrežna planina.
 Uferbefestigung, die, uteraba bregov.
 Uferbewohner, der, brežan, primoroc.
 Uferbruch, der, podmol.
 Uferberge, das, obrežno pogorje.
 Ufergegend, die, pobrežje.
 Ufergrille, f. Erdgrille.
 Uferland, das, porečje, pomorje, primorje.
 Uferläufer, f. Strandläufer.
 Uferleiche, f. Schneeleiche.
 Uferloß, adj., brezbrezen, neizmeren.
 Ufermoß, das, brežni mah.
 Ufern, v. n., breg delati.
 Uferrecht, das, brežna pravica, pobrežna pravica.
 Uferschnepfe, die, rdečevratni kljunač; f. a. Rohente.
 Uferschwabe, die, (Hirundo riparia), breg-gulja, povodnja lastovka, podgrivka.
 Uferstadt, die, obrežno mesto.
 Uferwanze, die, stenica brežnica.
 Uferweide, die, beka.
 Uhl!, int., uj!
 Uhle, die, omelo.
 Uhlen, v. a., z omelam pomesti.
 Uhlig, f. Mauh.
 Uhr, die, ura (sowohl Stunde, als das Stim-men zeigende Werkzeug); Sonnenuhr, solčna ura; es ist schon sechs Uhr, šest je že, ura je že šest; um zwei Uhr, ob dveh uff.; um ein Uhr, ob eni; es ist ein Uhr, ena je; es hat zwei Uhr geschlagen, dve je bila, odbila; wie viel Uhr ist es?, koliko je ura, na uri?; um wie viel Uhr?, obkorej?; die Uhr auf-ziehen, nro naviti, navijati; der Mann nach der Uhr, moč kakor ura.
 Uhrband, das, urni trak, trak za uro.
 Uhrbedel, der, pokrovček (od) ure.

Uhrfabrik, die, urarnica.
 Uhrfeder, die, pero v uri.
 Uhrfutter, das, skatla za uro.
 Uhrgehäuse, das, urnik, okrov urni (V.).
 Uhrglöck, die, zvonček v uri.
 Uhrhaken, der, ključka za uro.
 Uhrhandel, der, kupčija za urami.
 Uhrkette, die, urna vorizica.
 Uhrmacher, der, urar.
 Uhrmacherei, Uhrmacherkunst, die, urarstvo.
 Uhrmachermäßig, adj., po urarsko.
 Uhrrad, das, urno kolo, kolesce.
 Uhrsand, der, pesek za uro.
 Uhrschlüssel, der, ključek od ure.
 Uhrschnur, die, urna verveca.
 Uhrschwengel, der, f. Verpendikel.
 Uhrweiser, Uhrzeiger, der, kazavec, russ. strelka, böhm. ručička (= ročica).
 Uhrwerk, das, ura, kakoršna je znotri, nach V. kolesje.
 Uhu, der, f. Ohreule, große, velika, hostna sova, grozna sova, sovjak, nach Gutschm. bubuj u. podhujka, (poln. puhaez), gogel (?).
 Ukaz, der, Ukaz, die, ukaz (russkiga cesarja).
 Ukelei, die, neka riba, belion.
 Ulan, der, ulan, ulance.
 Ulceration, f. Eiterung.
 Ulm, der, terhlone derva.
 Ulmbaum, der, Ulm, die, (Ulmus), herst, brest, in Rt. ilmovec, auch poln. ilm neben wiaz. gen. vazu, russ. ilem u. vjaz, serb. nach Vuk vez (in Lofmeim angebl. usje, coll. Ulmenwald, viel. vozje, aus voz, oz od. vez); f. a. Kistler; (Misternhorn, auf dem Karste, žestil); f. a. Moldj.
 Ulmen, adj., herstov.
 Ulmenholz, das, borstovina, brestovina.
 Ulmenstod, der, herstovec (Vuk neben brestovaca).
 Ulmenwald, der, brestov gozd, brestje, (brešec), brestovje.
 Ultimatum, das, zadnji, poslednji izrek, sklep, poslednje besede, ultimatum.
 Ultra, der, presiljence, prenapeti človek (zlasti poslanec v deržavnem zboru).
 Ultramarin, das, ultramarin, neka zamorska višnjeva barva.
 Ultramontan, adj., wörtl. zaplaninsk, zagorsk.
 Ultramontanismus, der, ultramontanizem.
 Ulm, praep., eine Bewegung über einen Zustand in der Richtung um ein anderes Ding, längst dessen Umfanges zu bezeichnen, wenn sich die Richtung auch nur längst des größten Theiles dieses Umfanges erstreckt, krog, okrog, okoli; um die Stadt gehen, krog mesta iti, okoli mesta iti, auch mesto obiti, obhoditi u. dgl.; mit den Nebenwörtern her, herum verbunden, okoli, okoli; um die Stadt herumgehen, okoli mesta iti; sie stehen um ihn herum, ostopili, obstopili, obdali so ga, stoje okoli njega; sich um den Tisch setzen, sestiti za mizo; jemanden um den Hals fallen, objeti koga, objemati koga; um's Herz, pri sercu,

z. B. wie es mir um's Herz ist, kakor mi je pri sercu; eine ungefähre Nähe des Ortes zu bezeichnen, okoli, okoli; er muß um diese Gegend wohnen, on mora tu okoli, tod nekod prebivati; hier herum, dort herum, tu okoli, tam okoli, nekje; für ungefährt, von der Zeit, ob, o; um dieselbe Zeit, ob tistem času; um Mittag, Mitternacht, Ostern, o poldne, o polnoči, o veliki noči (eig. zu Ostern), besser okoli velike noči; um sechs Uhr, ob šestih, ob šestu uri; bis Morgen um diese Zeit, do jutri osorej, otorej; um welche Zeit?, okorej?; um den Abend, na večer, pod večer; nach, za, po; einer um den andern, eden za drugim, eden po drugem, drug za drugim; über, na; allemal um den andern Tag, vselej na drugi dan; das Fieber kommt immer um den dritten Tag, merzlica prihaja vselej na tretji dan; es ist eine edle Sache um den Hausfrieden, domači mir je zlata reč, kaj zlatiga je domači mir; das sehet ihr, was es um das böse Gewissen ist, vidite, kaka je s hudo vestjo; was es um die Demuth schneet ist, kako lepa je ponižnost; wie er es um euch verbietet, kakor si je zaslužil pri vas; mit den Zeitwörtern: stehen u. aufstehen, z; z. B. wie steht es um unsere Sache?, kako je z našo rečjo?; es steht sehr mißlich um ihn aus, zlo nevarno je z njim; nur etwas können wir, izgubiti kaj, im Slovenischen (u. Böhm.) jedoch ohne Vorgang in den andern slav. M. priti, prihajati, biti ob kaj; es ist um ihn geschehen, po njem je; jemanden um etwas bringen, vzeti komu kaj, a. koga ob kaj pripraviti, kroat. rešiti koga česa; Auge um Auge, oko za oko; sich um den Hals reden, življenje si zagovoriti (z odkritim govorjenjem); es sei darum!, es mag darum sein!, naj bo, naj bo to! (vulg. naj se pes obesi!); sich um etwas betrüben, bekümmern, fränken, hürnen, grämen uff., um etwas weinen, klaggen, trauern, jürnen uff., zavolj, zavoljo česa, za kaj; als Ausrufung, um Gottes Willen!, za Božjo voljo! za Božji čas!, serb. za Boga; es ist Schade um ihn, škoda ga je, škoda za-nj; es ist mir leid um's Geld, dnarje mi je žal; um etwas wissen, um etwas sich bemühen uff., za kaj voditi, poganjati se; als er um die Weisheit bat, ko je za modrost prosil, ko je Boga prosil modrosti; um Rath fragen, za svet vprašati; es handelt sich um sein Leben, ob glavo mu gre (Met.), za glavo mu gre, mu prede; es ist um hundert Thaler zu thun, za sto tolarjev gre, je; um etwas älter, jünger, früher, später, größer, kleiner, mehr, weniger, theurer uff. sein: hier wird im Sloven. um nicht überseht, z. B. ich bin um 10 Jahre älter als du, jez sim deset let starsi, kakor ti; um eine Hand breit enger, eno dlan oži; um so viel besser, tem boljši, toliko boljši; um so viel lieber, toliko ljubši, tem ljubši; um nichts besser, nič boljši; um wie viel größer?, koliko večji?; um einen ganzen Kopf höher, als alle, celo glavo večji

od vseh; um's Kennen kleiner, za spoznanje, za znanje manjši; um's Geld, za denarje; um alles in der Welt nicht, za ves svet ne; um nichts um wieder nichts, za goli, za prazni nič; um die Wette, za stav, na teknanjo, kdo more bolje; um Hilfe rufen, na pomoč klicati; sich um etwas verrecken, za kaj usetiti se; um ein Haar, za (en) las, malo ne; f. Weinahc; eine Bewegung thun, um etwas zu erhalten: um etwas gehen, fahren, kommen, eisen, springen uff., po kaj iti uff.; sich um jemanden verbieten machen, dobre službe komu storiti, delati; die Krankheit greift um sich, bolezen se razširja, razprošira, razpasuje, razsaja; als conj. vor dem Infinitiv mit zu, da, de, da bi —; ich habe nicht in die Lotterie gesetzt, um reich zu werden, sondern um Gutes zu thun, nisim stavil v loterijo, da bi obogatel, temuč da bi drugim dobro delal, ganz unrichtig um den übrigen slav. Mundarten unbekannt wäre, nisim stavil, obogateti; ich lebe nicht um zu essen, sondern ich esse, um zu leben, ne živim, de bi jedel, ampak jem, de živim; um dahin zu kommen, muß man den Weg einschlagen, če hočeš (če hočeš človek) priti tjakaj, moraš tod iti; um gesund zu bleiben, muß man ordentlich leben, kdor hoče zdrav biti, mora lepo živeti; er ist zu mächtig, um zur Rechenchaft gezogen zu werden, premočan, premočen je, kakor da bi komu dajal odговор; er braucht nicht Spieß und Schwert um zu siegen, de premaga, mu ni treba ne sulice, ne meča; adv., okoli, okoli in okoli, krog in krog, od vseh strani; das Jahr ist um, leto je prešlo, minlo; die Zeit ist um, čas je pretekkel, prešel; auf diesem Wege ist es viel um, na ti poti se dela prevelik ovinek, je preveč v stran, zahodno je (Vuk); recht's um!, na desno (okrog); um mit diesem Baume, doli, na tla s tem drevesam!; wenn meine Zeit um ist, kdar mi čas doteče, dospet; in der Zusammenziehung mit Hauptwörtern, o —; mit Zeitwörtern aber, wo die Wiederholung einer schon gethanen Handlung ausgedrückt wird, pre —; in der Bedeutung einer gänzlichen Verrückung der Lage aller einzelnen Theile einer Sache, o —, ob —, pre —, einer Einwirkung von allen Seiten o —, ob —, oder des Niederwerfens mittelst der im Zeitworte ausgedrückten Handlung, pod —; f. übr. FF.
 Umädern, v. a., preorati, preoravati, preplüztiti; eine Pflanze, podorati, podoravati; einen Acker rund herum adern, oborati njivo; herausackern, izorati.
 Umänderbar, adj., premenljiv.
 Umändern, v. a., prearedati, prearejati, spremeriti, premeriti, spremerjati ob spremerjati.
 Umänderung, die, preareja, prearedba, premena, premenba.
 Umarbeiten, v. a., predelati, prearediti, predelavati, prearejati; einen Garten, Acker,

Weinberg umarbeiten, preobdelati, prekopati, prekopavati, prerahljati.
 Umarbeitung, die, predelanje, predelovanje, prekopanje, prekopavanje.
 Umären, f. Umädern.
 Umarmen, v. a., objeti, objemati, dim. objimčkat koga, okleniti, oklepiti se koga; in St. obiniti, k sobi pritiskiti (an sich drücken), serb. ogerliti, gerliti; (n. Gutschm. obramiti, vermühtl. gebildet).
 Umarmung, die, objetje, objemanje, objem.
 Umarmen, v. n., presortati, izroditi se.
 Umarmmen, v. a., opihnti, opihavati, odihati.
 Umbaden, v. a., prepeči, prearediti.
 Umbau, der, prezidanje, prezidovanje.
 Umbauen, v. a., prezidati, prestaviti, obzidati, zazidati.
 Umbäumen, v. a., obsaditi s drevjem.
 Umbekommen, v. a., ein Klebungstück, v dem ostati, ne sleci, še dalje imeti na sebi.
 Umbekommen, v. a., na se, okoli sebe dobiti.
 Umbellat, f. Dolbenpflanze.
 Umbellen, v. a., obljajati, lajaje obstopiti.
 Umbererde, die, umbra.
 Umbeßern, v. a., vse popraviti.
 Umbeßern, v. a., premoliti, z molitvijo premeriti.
 Umbeßern, v. a., prestlati, prestiljati, obstlati.
 Umbengen, v. a., pregniti.
 Umbiegen, v. a., vpogniti, priganiti, privihati, nagniti, ukloniti; v. n., zaviti se okoli česa, zakreniti se, zasukniti se.
 Umbilden, v. a., preobraziti, prepodobiti, predelati, preobrazovati, predelovati, podoblo spremeriti.
 Umbildung, die, prearedba, preobrazba.
 Umbinden, v. a., um sich oder ein anderes Ding, ovezati, ovezovali; um den Leib binden, opasati se, oviti se, opasati, opasovati kaj; nochmals binden um es anders zu binden, prevezati, prevezovati, prepasati, prepasovati; ein Buch, na novo, drugači vezati.
 Umblassen, v. a., durch Blasen umwerfen, popihnti, popihati, popihovati, pihaje podreti, prevreči, razpihnti, razpihati; die Winde umblassen nicht, vetri, vetrovi me opihujejo.
 Umbläutern, v. a., prevreči, premetavati, preobracati liste.
 Umblicken, v. a., oplehati.
 Umblicken, v. n., ostati okoli česa.
 Umbleien, v. a., osvinciti, s svincem obveleci.
 Umblick, der, ozir.
 Umblicken, v. n., ozroti, ozirati se, ogle-dati, ogleđovati se.
 Umblicken, v. a., obekati, oblejati.
 Umblicken, v. a., ovesti, obvesti.
 Umbobren, v. a., podvortati, overtati.
 Umborden, v. a., opremati.
 Umborsten, v. a., tuliti, bobneti, veršeti okoli koga.

im Kreife gehen, okrog, krog hoditi, obiti, obhoditi, obhajati kaj; behandeln, z. B. hart mit jemanden umgehen, terdo ravnati, delati s kom; mit einem Plane umgehen, v mislih imeti, nakaniti, misliti; arg umgehen, delati s čim, kakor svinja z mehmi; v. a., rings um etwas gehen, obiti, obhoditi, obhajati kaj, ogledati, ogledovati po opelji; vermeiden, ausweichen, ogniti se, ogibati se, ukloniti, uklanjati se čemu, umakniti se; ich habe nicht umgehen können, dir dieses zu melden, nisim mogel zderžati se, ogniti se, da hi ti ne bil povedal; ein Gefes, umakniti se postavi, mimo česa udariti, iti, preskociti.

Umgeifern, v. a., opljevati.

Umgelehet, adj., napčen, napčeno, narobe.

Umgelehd, das, dac. f. Verzebrungsfteuer.

Umgestalten, f. Umformen.

Umgestaltung, die, presnova.

Umgießen, v. a., etwas von neuem gießen, anders gießen, z. B. eine Wifftante, prelititi, prelijati; rundum begießen, obiliti, oblijati; die Pfanze, f. Begießen.

Umgißern, v. a., osadrati.

Umgißern, v. a., omrežiti, oplesti, preplesti z mrežami.

Umglänzen, v. a., obsijati, obsvetiti.

Umgleiten, v. n., spodersniti se (v. i.) in pasti.

Umgleitwert, adj., obdan, opasan z ledniki.

Umglühen, v. a., ozariti.

Umgolden, v. a., ozlatiti, pozlatiti.

Umgraben, v. a., se graben, daß das Untere zu oberst komme, prekopati, prekopavati, razkopavati, preriti; rundum graben, z. B. einen Baum, um ihn herum, okopati, okopavati.

Umgrabung, die, okop, prekop, okopavanje.

Umgränzen, v. a., omejiti, mejiti; umgränzt, omejen, obdan.

Umgränzung, die, omejenje, nmejek, omejik (V.).

Umgrauen, v. a., z grozo obdati.

Umgreifen, v. a., oprijeti, oprijemati, ošlatiti, obsegati, objeti, objemati; noch läßt sich dieser Baum umgreifen, še lahko oprimm, obsezem to drevo; um sich greifen, f. Um.

Umgriff, der, razsär.

Umgrünen, v. a., okoli česa zeleneti.

Umgrüden, v. a., ozijati, ozevati (V.), zijati okoli, ozirati se, ogledovati se.

Umgürteln, Umgürteln, v. a., opasati, opasovati, podpasati, opeti, openjati; umgürtet, opasan; anders gürteln, prepasati, prepasovati; f. a. Umgeben.

Umguß, der, preliv, prelijanje, pretapljanje.

Umhaben, v. a., okol sebe imeti, imeti na sebi, nositi (n. pr. plašč).

Umhaben, v. a., durch Hasen umfallen machen, posekati, sekati, podreti, podirati; mit Hasen umarbeiten, z. B. die Erde umhasen, prekopati, prekopavati; rundum be-

hasen, obsekati, obsekavati, okopati, okopavati.

Umhängen, v. a., zagraditi.

Umhängen, s kljuko podreti, zorati z oračo.

Umhängen, v. a., razlegati se okoli česa.

Umhängen, v. a., objeti, objemati, ogerliti, gerliti (serb.).

Umhalten, v. a., deržati na čem, okoli česa.

Umhämmern, v. a., prekovati, okovati, s kladvam zavihati.

Umhängen, v. n., viseti okoli česa.

Umhängen, v. a., etwas einem Dinge umhängen, ogerniti, ogrinjati kaj s čim, preogerniti, preogriajati (Zal.); den Mantel, na se vzeti plajs, zageroiti, zaviti se v plašč; anders hängen, preobesiti, preobešati; den Altar mit Blumenkränzen, ovenčati, opeti, openjati kaj s čim, poln. obszonić.

Umharzen, v. a., oberniti, obračati, pregrabiti, zgrabiti, obgrabiti okoli in okoli.

Umharzen, v. a., osmoliti.

Umhauchen, v. a., s piham podreti; von Blumen, f. Umduften.

Umhaufen, v. a., b. i. sällen, posekati, sekati, porobiti, robiti; rundum fehauen, obsekati, osekati, oklestiti, obrobiti.

Umhäufeln, v. a., ogrobsti, ogrehati, s kupčiki obdati.

Umhängen, v. a., okožiti.

Umheften, v. a., opeti, pripeti, drugač sošiti.

Umheifen, v. n. u. a., pomoči komu, da pride okoli —, da dene kaj okoli sebe.

Umher, adv., okol, okoli, okrog; um sich her, okoli sebe; f. a. Herum; in den Zusammenhangen wird es im Sloven. mit ob—, o—, po—, raz— gegeben, auch mit okoli (koga, sebe), okoli po čem, sem ter tje; f. a. die Bfghn. mit Herum.

Umherblasen, v. a., razpihati (okoli sebe).

Umherblicken, v. n., ogledovati se.

Umherbreiten, f. Verbreiten.

Umherdröhen, v. a., okriti, okrivati.

Umherflattern, v. n., letati okoli po —.

Umherflüg, der, oblet.

Umherführen, v. a., sprejavati okoli.

Umhergehen, v. n., iti, hoditi okoli po —, sprehajati se po, sem ter tje.

Umhergießen, v. a., razliti, razlivati po —.

Umherhauchen, v. n., pihati, dihati na vse strani.

Umherheulen, v. n., tuliti okoli po —.

Umherhören, v. n., klatiti se, potepati se, vlačiti se po svetu, iz kota do kota, laziti, prelaziti vse kote.

Umherjagen, v. a., loviti, preganjati, potepati po —, sem ter tje.

Umherkreisen, v. a., vorteti, sukati okrog.

Umherlaufen, v. n., letati, tekati, šterkati sem ter tje, okoli —.

Umherlegen, v. a., razpoločiti, razpolagati sem ter tje.

Umherliegen, v. n., ležati raztreseno sem ter tje, okoli.

Umherpflügen, v. n., romati po svetu, križem svet.

Umherrenken, v. n., viti se, prepletati se sem ter tje.

Umhersehen, v. a., razsejati okoli —.

Umhersehen, v. n., gledati, zijati okoli, ogledovati se.

Umherstleichen, v. n., muzati, plaziti se okoli —, po —.

Umherstleubern, v. a., metati, degati, lučati okoli sebe.

Umherstweifen, v. n., obračati se, kretati se okoli —, vlačiti se.

Umherstehen, v. n., razposceti se, sedeti okoli —.

Umherstehen, v. n., prežati, gledati pazljivo okoli sebe.

Umherstehen, v. a., razstopiti se, stati okoli —.

Umherstellen, v. a., razpostaviti, obstaviti okoli —.

Umherstreuen, v. a., razsuti, raztresti, raztresati okoli —.

Umherstasten, v. n., šlatati, tipati okoli sebe.

Umhertragen, v. a., raznesti, raznašati, prenašati, nositi sem ter tje.

Umherstreifen, f. v. r., klatiti se okoli po svetu.

Umherstreifen, der, potepuh, vlačugar.

Umherstreifen, v. n., razstopiti se okoli —.

Umherverbreiten, f. Verbreiten.

Umherverjammeln, v. a., zbrati, zbirati okoli sebe.

Umherwälzen, v. a., razvaliti, valiti sem ter tje.

Umherwandern, v. n., hoditi, prehajati se po svetu, prehoditi ves svet.

Umherwerfen, f. Umherstleubern.

Umherwohnen, v. n., stanovati okoli.

Umherziehen, v. n., vlačiti se po svota okoli, kočevati.

Umhören, v. a., tuliti okoli koga.

Umhit, adv., tje okol, tje okoli; ich konu nicht umhin, ne morem opustiti, ne morem se zderžati, da ne bi —, ne morem zato, ne morem drugač, primoran sim, moram.

Umhinten, v. a., ošantati, šantaje obiti, obhajati.

Umhobeln, v. a., obobliti, poobliti*.

Umhöhlen, v. a., podvertati.

Umholz, das, doge (sostavljeno).

Umhorden, Umhören, v. n., nach etwas, pozvedovati, vprašati, opravevati.

Umhängen, v. a., ogerniti, ogrinjati, oviti, zaviti, zavijati, zagerniti, zagrinjati, zahaliti, odeti, odevati, obstreiti.

Umhängung, f. Hülle.

Umhängen, v. a., s strokam obdati.

Umhängen, v. a., obskajati, obskajevati, skakljati okoli —.

Umhängen, v. a., okašljati, kašljaje obiti.

Umhängen, v. n., klatiti se okoli, kolovratiti okoli, klamoteriti okoli.

Umhängen, v. a., poditi okoli —.

Umhängen, v. a., tarnati okoli koga.

Umhängen f. Bestehen.

Umkehr, die, vračanje, vernitev; f. a. Rückkehr; an eugle Umkehr war nicht zu denken, da bi mogli nazaj, da bi se vernili, na to ni bilo misliti.

Umkehr, v. n., poverniti se, verniti se, vračati se, vrtati se (V. mehr kroat.), oberniti se nazaj, (proti) domu, nazaj iti, moral. spreobniti se; v. a. u. r., oberniti, obračati (kaj, se); einen Taus umkehren, poverniti, opikniti (?); so wie man eine Hand umkehrt, kakor bi trenil; anderen Sinnes, anders beschaffen machen, spreobniti, spreobračati, preobniti, spreobniti, in Verwirrung bringen, prevreči, poverniti, premetati, premešati, zbloditi; mit dem Besen, pomesti, pometati; eine Stadt, f. Verwüsten; umgekehrt, narobe, nach V. a. obert, oberto lice, oberta (sonst obernjena) stran.

Umkreis, v. a., z žagozdami obdati, opraviti.

Umkreisen, f. Fesseln.

Umkippen, v. n., kippend umfallen, omahniti, zverniti se, prevrniti se, prevagniti se, prevračati se; v. a., einfallen, bei den Pantoffelmachern, obrobiti, podrobiti, podvihati in zasiti.

Umklaffen, v. a., obscei, obsegati.

Umklammern, v. a., objeti, objemati, opeti, openjati, okleniti, oklepiti; mit den Füßen (reiten), okobaliti.

Umkleben, v. a., oblepiti, zalepiti od vseh strani.

Umkleiden, v. a. u. r., anders ankleiden, preobleči, preoblačiti koga, se; die Kanzel schwarz umkleiden, priznico černo prepeti, pregernti; auf allen Seiten bekleiden, obleči, oblačiti, opeti, openjati.

Umkleistern, f. Umkleben.

Umkleistern, Umklimmen, v. a., splczati okoli.

Umklöpfen, v. a., preklepati, preguliti, klepaje podreti.

Umknicken, v. a., utergati.

Umknicken, v. n., pokleknti okoli koga.

Umkniffen, v. n., kotati se okoli.

Umkommen, v. n., um das Leben kommen, poginiti, giniti, konec vzeti, življenje zgubiti, umreti, smert storiti, ob življenje priti; wer mit dem Schwerte umgeht, wird mit dem Schwerte umkommen, kdor meč izdira, pod mečem umira; da das Jahr unfam, kadar je leto preslo, minilo, doteklo, preteklo.

Umkrachen, v. a., pokati okoli česa.

Umkrallen, v. a., s kremplji utergati, prijeti.

Umkrämpfen, v. a., zavihati, podvihati, vihati.

Umkränzen, v. a., ovenčati, venčati.

Umkrachen, v. a., opraskati, praskati od vseh strani.

Umkreis, der, Peripherie, Sirkellinie, obvod, okrog, russ. okružnost; Umfang, Perimeter, okrožje, okolje, obsežek, okoliš; Umgebung, okolica; im Umkreise, okoli, v okoliši, v obvodu, okolinaj; f. a. Bezirk; Alles druff

ſich im Kreife, nach Ravn. vso gre v oko-
liá(ek).
Umkreifen, v. a., verteti se. hoditi okoli
česa; f. a. Umgeben, Umkreifen.
Umtrieben, v. n., lesti okoli česa na
ovinek, oblesti, oblaziti kaj; v. a., oblesti,
oblaziti kaj, lizati se okoli koga, sli-
niti se.
Umtriegen, v. a., den Mantel, okrog sebe
dobiti, na se spraviti.
Umtriebeln, v. a., očekati.
Umfrümmen, v. a., zakriviti, upogniti,
skriviti, kriviti.
Umfügen, f. Umdrehen.
Umfüßeln, v. a., umetno pre narediti.
Umfüßeln, Umläufen, v. a., smehljaje,
smeje obstopati koga.
Umladen, v. a., anders laden, prenaloziti,
prenakladati, prekladati; von einem Fahr-
zeuge auf ein anderes, preložiti, prekladati,
von Fasthieren, pretovoriti, pretovarjati.
Umladung, die, prekladanje, prenakladanje.
Umlage, die, obloga, oklada; Umlage der
Steuer, razdelitev davka, serb. razreziva-
nje poreza.
Umlagern, v. a., anders lagern, prešato-
riti, prešatorjati (V.), preložiti; Personen
umlagern, ostopiti, obdajati, okoli koga
biti; lagern umgeben, obleči, oblegati, ob-
sesti, obsedati (n. pr. mesto).
Umlaub, das, okolica.
Umlappen, v. a., okerpati, ošiti z za-
plami.
Umlärmen, v. a., šundrati okoli koga,
česa.
Umlassen, v. a., pustiti kaj na kom.
Umlauben, v. a., oviti, ovenčati z listjem.
Umlauern, v. a., prežati od vseh strani
na —.
Umlaufen, der, die Bewegung um eine Achse,
vertenje; das Rad u. s. f. macht zehn Um-
läufe, kolo se desetkrat zavrti; einen Um-
lauf machen, zavrtiti se; die Bewegung in
einem Kreise, Kreislauf, tek, obtek, obtok;
im Umlaufe sein (vom Gelde), biti. iti, hoditi,
teči med ljudmi; der Umlauf der Sonne um
die Erde, tek, hod, obračanje, obhod solca
krog zemlje; Umlauf des Blutes, pretok,
obtok kervi po životu, kolisenje (Vuk);
eine Schrift, Currende, razpis, okrožnica,
nach dem Poln. okolnik.
Umlaufen, v. a., im Laufen umherren, z. B.
ein Kind zu Boden, v teku podreti, zver-
niti otroka, (nach V. poteči?); eine Stadt,
obteči, obtekati mesto, teči okoli —; f. a.
Umgeben; v. n., um seine Achse, vertiti se,
sukati se, obračati se, teči; umlaufendes
Rad, tekoče kolo; im Kreise laufen, okoli
teči, okoli tekati, v okolišek iti, okolišiti
(Vuk), tečiti se, kotati se; das Geld läuft
herum, denar teče, gre iz rok v roke,
med ljudmi; ein umlaufendes Schreiben, f.
Umlauf; iti, hoditi na ovinek, v stran;
das Jahr ist umgelaufen, leto je preteklo,
minilo; der Wote ist viel umgelaufen, sel je
mnogo obtekel, obletel; es läuft das Gerücht

um, govoric, gorica je. gre, se raznaša; von
Winden, prevreči se, obračati se, prekač-
niti se, spronajati se; auf den Gassen,
f. Herumläufen.
Umlaufen, das, obtekanje, vertenje.
Umläufer, der, begun, potepin, šterkovec.
Umlaufperiode, Umlaufzeit, die, doba
obteka, obhodni čas.
Umläufen, f. Umlauern.
Umlaut, der, preglas, premena glasu.
Umlauten, v. a., glas premeniti, pre-
glasiti.
Umlaufen, v. a., oblaziti, lizati.
Umladen, v. a., z usnjem obleči, obdati.
Umliegen, v. a., aus dem stehenden Zustande
in den liegenden bringen, položiti, polagati;
sich umlegen, položiti se; aus dem gerad-
linigen Zustande in eine gebogene Lage ver-
setzen, zavihati, vihati, zaviti, ukriviti, za-
kriviti, previniti; Reise umlegen, nabiti,
nabijati (posodo); ein Schiff umlegen, la-
dijo drugam nagniti, nagibati, zasukati,
sukati, zakerniti; vom Winde umlegen, (als
v. n.), prevreči se, prekuentiti se, naglo
spremeniti se; das Schiff legte sich um,
ladija se je prenagolila; um sich, um etwas
legen, z. B. den Mantel, ogernti, okoli
sebe djati, na se djati; einen Degen um-
legen, meč opasati, opasovati; einen Verband,
um ein krankes Glied, obvezati, od obe-
zati, obozovati; anders legen, z. B. die
Waaren u. s. f., preložiti, prelagati, pre-
kladati; eine Steuer aus der Hauptsumme
auf einzelne Contribuenten vertheilen, raz-
deliti, razpartiti*, serb. razrezati, nach
V. spreobložiti, spreoblagati; den Rand
einer Schrift mit Eiern, obložiti, obla-
gati; Substant umlegen (umquartieren), pre-
staniti, prestaviti v drugi kvartir ali stan;
eine Stadt mit Truppen umlegen, obleči
(obležem), oblegati, obsesti, obsedati mesto.
Umliegen, der, prekladač.
Umliegung, f. Umlage.
Umlieben, v. a., ozivotiti.
Umlieimen, v. a., s klejem, limam oma-
zati.
Umlieften, v. a., okopiti, obdati s kopiti.
Umlieken, v. a., okoli česa ležati, ob-
peljati.
Umlieken, v. n. u. a., obrniti, obračati,
zaviti, zakerniti, fig. prepročiti, na drugo
stran potegniti.
Umliechten, v. a., obsvetiti, osvetiti kaj,
razsvetiti, razsvetliti od vseh strani.
Umliegen, v. n., okoli česa ležati, okoli
biti, okoli stati; die umliegenden Dörfer,
Gegenden uff., okolne (Vuk) vasi, obližnje
vasi, okolica, (russ. nkrestnost); v. a.,
obleči, oblegati kaj.
Umliepfeln, v. a., septaje obdajati.
Umlodern, v. a., okoli česa zrahljati;
einen Baum, okopati drevo, zrahljati perst
okoli drevesa.
Umlodern, Umlöhen, v. a., lizati (plamen
liže).
Umlorbeeren, f. Umkrängen.

Umluchsen, f. Umlauern.
Ulmachen, v. a., anders machen, prena-
rediti, predclati, prenaorejati; eine Schürze um-
machen, prednik opasati; ein Halbtuch, ro-
bec, ruto okoli vratu djati, vzeti; das
Bett ummachen, prestlati, prestiljati; einen
Garten, ograditi, ograjati.
Ulmauern, v. a., obzidati, obzidovati.
Ulmiedern, v. a., mocketaje obskočiti.
Ulmessen, v. a., anders messen, premeriti,
premerjati, v novo meriti, še enkrat meriti.
Ulmisten, v. a., obgnojiti, pognojiti.
Ulmünzen, v. a., von neuem münzen, pre-
kovati, prekovavati.
Ulnachten, v. a., otemniti, omračiti, mra-
čiti.
Ulnageln, v. a., obiti, objitati z žoljci.
Ulnagen, v. a., oglodati, ograditi.
Ulnähen, v. a., obsiti, obsivati, prišiti
okoli česa; anders nähen, prešiti, preš-
vati.
Ulnabeln, v. a., z meglo obdati, nach V.
omegliti.
Ulnehmen, v. a., um sich hängen, oger-
niti, ogrinjati okoli sebe, na se djati, vzeti.
Ulnetzen, v. a., omrežiti, zamrežiti.
Ulnicken, v. a., od vseh strani komu pri-
kimovati, majati.
Ulnieten, v. a., zanetati.
Ulnissen, v. a., z gjezdi obdati.
Ulnorden, v. a., popraviti, pre narediti,
preurediti, preurejati, na novo v red djati.
Ulnorden, v. a., anders pafen, prevložiti,
drugač vložiti in zaviti; um und um be-
pafen, obložiti, obkladati.
Ulnpanzern, v. a., z oklopm opraviti; —
okleniti, okovati, oklepiti.
Ulnpappen, v. a., s klejem močnatim na-
mazati od vseh strani.
Ulnpochen, v. a., osmoliti, smoliti.
Ulnpöhlen, v. a., okoliti, koliti, z koli
obtakniti.
Ulnpfeifen, v. a., žvižgaje obstopati.
Ulnpferchen, v. a., ograditi, graditi.
Ulnpflanzen, v. a., anders pflanzen, pre-
saditi, presajati; rund um bepflanzen, ob-
saditi, obsajati.
Ulnpflasteru, v. a., obdati s tlakam.
Ulnpflöden, f. Ulnpöhlen.
Ulnpflügen, f. Ulnadern.
Ulnpöhen, f. Ulnpochen.
Ulnpöhlen, v. n. u. a., aromati kaj, ro-
mati okoli, — preromati.
Ulnpauken, v. a., z deskami ograditi,
opltankati.
Ulnpappern, v. a., čelustaje, zlobodraje
obdajati.
Ulnpflätten, v. a., preploščiti, preploščiti.
Ulnpplaudern, f. Ulnpappern.
Ulnpölkern, v. a., oblaziniti.
Ulnpölkern, Ulnpölkern, v. a., ropotati,
trobentati okoli.
Ulnprägen, v. a., prekovati, fig. pre narediti,
prenaorejati.
Ulnprellen, v. a., od vseh strani zalet-
vati se v —.

Umpressen, v. a., preožeti, preožemati.
Umpudern, v. a., obsuti s prahom, opu-
drati*.
Umpuffen, v. n., loppiti na tla.
Umpuncten, v. a., opikati.
Umpurzeln, v. n., prekuoniti se.
Umqunden, v. a., regljaje obdati.
Umqualmen, v. a., od vseh strani zakriti
z dimam, čadam.
Umquartieren, f. Umliegen.
Umquelten, v. a., izvira iz tal obdajati,
obtekat.
Umqueren, v. a., mešati, tropati z dir-
dajčkam.
Umquettschen, v. a., pregniti in zmlinčiti.
Umqragen, v. a., obsterlevati, šterleč opa-
sati.
Umqrahen, v. a., z okvirjem opraviti.
Umqrändeln, Umqrändern, v. a., mit einem
andern Stande versehen, prerobčati, prero-
biti (V.), orobčati, robočati.
Umqraufen, v. a. u. r., oviti, ovijati se,
oprijemati se česa, ovijaje se oplesti.
Umqrasen, v. a., ringsum mit Rasen versehen,
z rušino, dernjem obložiti, orušiti; — div-
jati okoli česa.
Umqrauchen, f. Umqqualmen.
Umqrändern, v. a., pokaditi, od vseh
strani kaditi kaj, komu (čislati močno).
Umqraum, der, okolni prostor.
Umqräumen, v. a., an einen andern Ort hin
räumen, prespraviti, prestaviti, presprav-
ljati, preložiti, premestiti, predevati; oßed
umräumen, vse prevrniti, prevračati, raz-
metati.
Umqrauschen, v. a., okoli česa rovatati, ver-
šeti, šumeti.
Umqreiben, v. a., s tersjem obrasti (se).
Umqreiben, f. Umqrauchen.
Umqregeln, adj., od vseh strani od dežja
pran.
Umqreiben, v. n., seči, segati okoli česa,
obdajati kaj; v. a., okoli podajati, okle-
pati kaj.
Umqreiben, v. a., nabiti, nabijati obroče
okoli in okoli.
Umqreiben, v. a., v verstat obstopiti.
Umqreise, die, obhoj, obhod.
Umqreisen, v. n. u. a., obhoditi, obhajati
kaj, popotovati okoli česa, — na ovinek.
Umqreiben, v. a., zu Boden reifen, podreti,
podirati, razrušiti, porušiti (kroat.); zu
Boden reifen, prevreči, prekuentiti, zver-
niti, zvaliti na tla; umpflügen, preorati,
razruti, razrovati; ungeschickt durchsuchen,
so daß das Untere oben kommt, razriti, raz-
rijati, razrovati, premetati, razmetati, raz-
berskati, razšariti, prešariti; den Umriß
einer Figur machen, obrisati, načrtati, nach
V. obraziti, obrazovati.
Umqreiten, die, podiranje, podertija; mit
dem Pfluge, preoravanje.
Umqreiten, v. a., zu Boden reiten, pojezditi,
pojezati (V.); — objezditi, obhajati kaj,
na konji obiti, obhoditi, jezdititi okoli —;
v. n., einen Umweg reiten, okoli, na ovinek

jezditi; ich unreihe, *f. B.* die Stadt, objezditi, objahati (mesto), jezditi okoli mesta.

Umrennen, *v. a. u. n.*, zu Boden rennen, podreti, loté zvernití, prevreči, podirjastiti, polomastiti koga, dirjastiti, dirjati okoli —.

Umringen, *v. a.*, oskorjati, z labam obdati.

Umringen, *v. a.*, ostopiti, obstopiti, obstopati, obdati, obsauti; pléglích, obskočiti, obstreti (*Medv.*); eine Stadt mit Truppen, obléci, obstopiti; die Fluth umringet mich, valovi me zatapljajo, nach *V.* zatop me obdaja.

Umringen, *v. a.*, obléci, obtkati.

Umriß, *der*, očert, očertek, načert, obris, osnova, (bei *V.* rob *?*), *poln.* obręb).

Umritt, *der*, obježa; *f. úbr.* Umreiten.

Umrollen, *v. n.*, verteti se, obračati se, *fig.* teči, dotekati; *v. a.*, zaverití, zasukati, zakotati, valuckati, točiti, ovijati kaj.

Umroßet, *adj.*, od vseh strani zarjavel, rjast.

Umrundern, *v. n.*, veslati okoli česa; *v. a.*, rudernd umfahren, oveslati, veslati okoli —, z veslanjem oberniti, poveslati kaj.

Umruß, *der*, oklic.

Umrusen, *v. n.*, klicati po verstí.

Umrußren, *v. a.*, premešati, razmešati, mešati; *f. a.* Querlen.

Umrußzelt, *adj.*, gerbast, nabran (povsod).

Umrußpen, *v. a.*, opuliti.

Umrußfeln, *v. a.*, pretresti, pretresati.

Umrußeln, *v. a.*, posabljati.

Umrußen, *v. a.*, aus einem Saße in den andern thun, Getreide, Salz usf., presuti, presipati, presipovati.

Umrußen, *v. a.*, obsejati, obsevati.

Umrußen, *v. a.*, okoli, po verstí reči, napovedati.

Umrußen, *v. a.*, ringó herum besagen, obzágati, obzágovati, opilí, prepilítí; etwas so durchsagen, daß es nicht, požagati, spodzágati, spodzágati z žago (in podreti).

Umrußeln, *v. a.*, omazati z mažo.

Umrußeln, *v. a.*, anderó salzen, presoliti, presaljati (*V.*).

Umrußeln, *v. a.*, ein Pferd, presedlati, presedlavati; *v. n.*, *fig.* er hat umgesattelt, prepregel je, preoberniti se je, druge misli je zdaj, misli je sprevergel, prevergel je besedo (*M.*), oberniti se na drugo pot, oberniti plašč po vetru.

Umrußelnung, *die*, preprega.

Umrußeln, *der*, pospečevanje, prodaja(mo); *f.* Abfaß, Tausch.

Umrußeln, *v. a.*, obsesati.

Umrußeln, *v. a.*, s stebri obdati, opasati.

Umrußeln, *v. a.*, obrobítí, zarobítí.

Umrußeln, *v. a.*, sumljaje obdajati, sumeti okoli —.

Umrußeln, *v. a.*, prostergati, na novo stergati, obstergati, osterzke potresti, potresati.

Umrußeln, *v. a.*, prestvarítí (für pretvorítí), prestvarjati, prenaredití, preobrazítí, predelati, *serb.* pretvorítí.

Umrußeln, *v. a.*, die Schalen der Probierwaage umwechseln, skledice pretakniti, pretikati; z lupino obdati.

Umrußeln, *v. a.*, obkopati, z kopí, šanci obdati, uterditi, ograditi.

Umrußelnung, *die*, obkop in ozidje, šanci okoli mesta.

Umrußelnungslinie, *die*, obkopna čerta.

Umrußeln, *v. a.*, razgrebati, pregrebati, razberskati, berskati, podgrebati.

Umrußeln, *v. a.*, obsenčiti, obsenčevati, s senco zakriti, senco deluti od vseh strani, zamračiti, pomračiti.

Umrußelnig, *adj.*, die Bewohner nahe an den Polen sind umrußelnig, obsenčni (*V.*); *f. a.* Reichthumig.

Umrußelnung, *die*, obsenčab.

Umrußeln, *die*, ogled, ozir.

Umrußeln, *v. n.*, zgroziti in oberniti se; *v. a.*, z grozo obdajati.

Umrußeln, *sich*, *v. r.*, ozreti, ozirati se, ogledati, ogledovati se; umrußeln lassen, *v. i.* um Arbeit bei den Meistern sich umrußeln lassen, za delo ogledati, ogledovati se; previdno stopati, za sabo gledati; *v. a.*, ogledati, ogledovati.

Umrußeln, *f.* Umrußeln.

Umrußeln, *v. a.*, prekidati, razkidati, (nach *V.* prolapati?); das Korn umrußeln, žito prekopavati, premetavati.

Umrußeln, *v. a.*, gugati in prevrniti.

Umrußeln, *v. a.*, openiti.

Umrußeln, *v. a.*, rundum beschreiben, obsvetiti, obsvetati, okoli česa svetiti, obsajati, obsevati kaj, sijati.

Umrußelnung, *die*, obsijanje, obavet, (*Gutm.* obsterti).

Umrußeln, *v. a.*, anderó scheren, prestríci, prestrigati, na novo stríci; bescheren ringó herum, obstríci, obstrigati.

Umrußeln, *v. a.*, poditi, goniti sem ter tje.

Umrußeln, *v. a.*, preskladati.

Umrußeln, *v. a.*, pošiljati okoli —.

Umrußeln, *v. a.*, poganjati, pabati po verstí —, zagnati in podreti.

Umrußeln, *v. a.*, skeleti okoli.

Umrußeln, *v. a.*, s šinami obložiti.

Umrußeln, *v. a.*, ustroliti, postreliti, da pade, ostreljati; *v. n.*, naglo prevreči se.

Umrußeln, *v. n.*, in einem Umwege schiffen, okoli česa, na ovinek peljati se, okoli veslati, jadrti; *v. a.*, Waaren umschiffen, aus einem Schiffe in das andere bringen, preložiti, prelagati, prekladati blago iz ladje v ladjo; die Welt umschiffen, objadrtati svet, na ladí obhoditi (nach *Gutm.* u. *V.* obladjati).

Umrußelnung, *die*, prekladanje, objadranje, obhad na ladí.

Umrußeln, *adj.*, oplesnel, operhel.

Umrußeln, *f.* Umrußeln.

Umrußeln, *f.* Beschirmen.

Umrußeln, *v. a.*, preopravití.

Umrußeln, *v. a.*, okoli koga spati.

Umrußeln, *der*, eine entscheidende Veränderung

ung eines Dinges, prekuo, preval, premena, prememba (nagla); vom Wein, zavrénje, zbersanje, prekuo vina, nagli skaz, Fragen, Umshlag an den Kleidungsstücken, Krügen, oslec, osiv, (obdevec, okroglec, beiz, des bei *V.*), vihalo (*V.*), kar se zavíha, *serb.* zavratak, progibek, zagibek (*Caf*); der Umshlag eines Journals, das Couvert eines Briefes usf., zavoj, ovoj, zavitek; bei dem Wundärzten, okladek, oklada, obloga, oklad; Verband, obeza od obveza; Umshlag der Waaren, *f.* Umshlag, Abfaß, Jahrmarkt; einer Karte, obrat, obračanje; *bot.*, *f.* Samendecke, Umshlagel, (*mont.*), obresti.

Umshlagblei, *Umblei*, *das*, svinee, ki obdaja sipe v romih.

Umshlagereisen, *das*, železni progibavnik + pleharski.

Umshlagen, *v. n.*, pléglích zu Boden fallen, umfallen, zverniti se, prevrniti se, prebrakniti se, zaváliti se, zvracati, preobračati se; sich pléglích verändern, preoberniti se, premeniti se, prekuoiti se, prevaliti se; das Wetter schlägt um, vreme se prevračá, se je preverglo; ansarten, popraváči se; vom Weine, skisati se, zavretí, čiti se; vom Weine, skisati se, zavretí, zbersati se, skaziti se naglo; der Kauf schlägt um, kup se je razdel, razkup se je naredil; von der Milch, zagristi se; bei der Schwangerschaft, splav imeti, prezgodaj poviti; pléglích eine andere Richtung nehmen, eine entschiedene Veränderung seines Zustandes erleiden, pléglích verschimmert werden, prevreči se; *v. a.*, mit Schlägen umbiegen, ein Blech, einen Theil an den Kleidungsstücken umbiegen, oberniti, zavíhati, zaferkniti, pregniti, zakriviti, podvihatí; ein Blatt in einem Buche, eine Karte umschlagen, oberniti, obračati, prevrniti, prevračati; einen Mantel usf. umschlagen, etwas locker um etwas befestigen, ovreči, ogerniti se, zahaliti se, oviti, omotati, zaviti v —; einen Baum, pasekati, podreti drevo; Münzen, prekovati, prekovavati; um und um schlagen, obiti, otalbi; eine Naht umschlagen, podvihatí, šiti čez kraj; von medicinischen Umschlägen, Kräuter umschlagen, zelišča, zeliša obložiti, obkladati, na rano djati, devati (okladke, opare); durch den Cronenschlag bekannt machen, obhobnati, razbohobnati, bohobnati; einen Reif, obroč djati, nabiti; obskočiti, obstopiti kaj.

Umshlagetuch, *das*, bei den Frauenzimmern, ogrinjalo.

Umshlagbogen, *der*, ovojna pola.

Umshlagrecht, *f.* Stappelrecht.

Umshlageln, *v. a.*, viti se okoli česa, ovijati se ga; vijugaje se v krivinah obtekati.

Umshleichen, *v. a.*, oblésti, oblaziti, oblavovati, oštapovati kaj; *v. n.*, lesti okoli —, (ho obiti, obhajati).

Umshleichen, *v. a.*, zagerniti, zagrijati, prekriti, prekrivati (*n. pr.* resnico).

Umshleichen, *v. a.*, prebrusiti, obrusiti, ozankati, vlačiti okoli česa.

Umshleppen, *v. a.*, vlačiti, cijaziti okoli česa.

Umshleudern, *v. a.*, oblučati, obmetati.

Umshlichten, *v. a.*, preložiti, prekladati, na novo v red devati.

Umshließen, *v. a.*, okleniti, oklepiti, obdati, obdajati, opasati, pasati; einen Garten, ograditi, obzidati; eine Stadt mit Truppen, obsesti, obléci; Gefangene, prekovavati.

Umshließung, *die*, oklep(anje).

Umshlingen, *v. a.*, oviti, ovijati se okoli česa, objeti, objemati, obseči, obsegti kaj, okleniti, oklepati se česa, (in *St.* angebl. prešepati), ozankati, v zanko vjeti.

Umshlingung, *die*, ovijanje, objemanje.

Umshmeißen, *v. n.*, *f.* Umfallen; *v. a.*, *f.* Umwerfen.

Umshmelzen, *v. a.*, eine Glocke, preliti, pretopiti, preljati, pretapljati, pretaliti, propjaviti (*M.*); *fig.* predelati, prenařojati.

Umshmeisung, *die*, prelitje, pretop.

Umshmettern, *v. a.*, s trobento podreti.

Umshmie den, *v. a.*, anderó schmieden, prekovati, prekovavati; okovati, okovavati.

Umshmiegen, *v. a.*, terdo oviti, ovijati.

Umshmie ren, *v. a.*, anderó schmieren, premazati; um etwas schmieren, omazati, namazati, mazati od vseh strani, očekati.

Umshmullen, *v. a.*, anderó schwallen, prepeti (prepnem), prepenjati; etwas um etwas schwallen, opeti, openjati, pripeti okoli sebe.

Umshmarthen, *v. a.*, smerčó obdati, oamerčati.

Umshneiden, *v. a.*, obrezati, obrezovati, obcinjati (*V.* Reif.); mit der Schere, obstríci; *f. a.* Beschneiden.

Umshüren, *v. a.*, anderó schürren, preznoravati; rundum beschürren, ožnoravati, z vervoo oplesti, obdati, okleniti.

Umshöpfen, *v. a.*, presneti, presnemati.

Umshrauten, *v. a.*, ograditi, ograjati od vseh strani, obmejiti; *f.* Umgrünzen, Umshrünzen.

Umshrauben, *v. a.*, zategniti, zasukati vertelo, šravf.

Umshreiben, *v. a.*, von neuem schreiben, prepisati, prepisovati, na novo spisati; etwas mit einer Umschrift versehen, obpisati, opisati, občertati, okroziti, obrisati; dunkle Ausdrücke mit mehreren Worten deutlich machen, nach andern Mund. opisati, opisovati, razložiti, razlagati, nach *V.* u. *M.* popisovati.

Umshreibung, *die*, opisovanje, opis.

Umshreiten, *v. a.*, kričati okoli koga.

Umshreiten, *v. a.*, obstopati.

Umshristl, *die*, opis, okolni napis.

Umshrüpfen, *v. a.*, kupice nastaviti okoli —.

Umshrotten, *v. a.*, obrezati, obsekati, ogristi, oglodati.

Umshuppen, *f.* Umshaufeln.

Umshürzen, *v. a.*, razmešati, raznetiti, obnetiti.

Umshürzen, *v. a. u. r.*, pripasati prednik, opasati, prepasati kaj, se.

Umschütteln, v. a., pretresti, raztrčesti.
Umschütten, v. a., anders, von neuem schütten, auch aus einem Gefäße in das andere, von trockenen Dingen, presati, presipati, auch pretresti, pretresati; von flüssigen, prelititi, prelijati; umstoßen und verschütten, trockene Dinge, razsati, razsipati; flüssige, razliti, razlijati; durch Schütten oder Schütteln unter einander zu bringen suchen, pretresati in zmesati; etwas mit trockenen Dingen umschütten, obsuti, obsipati, obtresti, obtresati; mit flüssigen, oblititi, oblijati.
Umschwanken, v. n., omahnuiti in telebiti na tla.
Umschwärmen, v. n., rojiti sem ter tje; obsuti koga, v veliki množici kakor roj obdati.
Umschwärzen, v. a., preslepiti in pregovoriti, počerniti od vseh strani.
Umschweben, v. a., zibati se, plavati po zraku okoli.
Umschweifen, der, ovinek, vinek, (in St. vajnk), zavinek, zahod; ohne Umschweife erzählen, na ravnost, brez ovinkov povedati; durch Umschweife reden, z ovinki govoriti; der Theil eines Siebrandes, worauf die Wulst kommt, obrood; der obere Theil, welcher auf die Wulst gesetzt wird, ist die Zarge, obod, (obvod); bei einigen Arbeitern auch der Fagreis, obrood.
Umschweifen, v. n., ovinke delati, na ovinke iti, hoditi; herum schweifen, tepiziti se, okoli se potepati, klatiti, voditi se (in Reumarftal Zal.); v. a., na ovinek peljati, voditi.
Umschweifer, der, vlaugar, kdor rad dela ovinke.
Umschweifig, adj., v ovinkih; f. a. Weisläufig.
Umschwemmen, v. a., splakovati od vseh strani.
Umschwenken, v. n., zakreniti se, oberniti se; v. a. u. r., oberniti, obračati; sich umschwenken, zasukati so, zakreniti se.
Umschwimmen, v. n., plavati okoli česa; v. a., oplavati kaj, plavati okoli, obdajati z vodo.
Umschwimmen, v. a., zavihtiti okoli česa; razplati, preplati, zagnati se in objeti.
Umschwirren, v. a., čerčaje obdati.
Umschwung, der, premena nagla; f. Umschlag; prekuc, preval, kolobar, prekret (Vuk).
Umsiegeln, v. n., jadrati okoli česa; auf einen Umweg segeln, na ovinek, dalje okoli jadrati; v. a., ein Vorgebirge, objadrati, objadrovati herdo; ein Fahrzeug umsegeln, es zu Boden segeln, pojadrati, pojadrovati.
Umsehen, sich, v. r., ogledati, ogledovati se, ozreti, ozirati se; sich nach etwas umsehen, gledati za ein, skerbeti za kaj; sich nach der Hülfe umsehen, po pomoči gledati, ogledovati; sich um etwas umsehen, es beschaffen, preskerbeti, poiskati si kaj; sich an einem Orte umsehen, alles zu befehen,

z. B. sich ein wenig in der Welt umsehen, po svetu malo razgledati se, razgledovati se; v. a., ogledati, ogledovati kaj (od vseh strani).
Umsein, v. n., die Zeit ist um, čas je prešel, minil, pretekli; f. a. Um, Umweg.
Umseite, die, nasprotna stran.
Umsengen, v. a., opaliti.
Umsehen, v. a., anders setzen, prestaviti, prestavljeni, predevati; Bäume, Pflanzen umsetzen, presaditi, presajati; umwechsell, Geld umsetzen, premenjati, razmjenjati, manjati; Waaren, terziti, kupčevati; etwas umsetzen, obstaviti, obstavljati kaj; mit Bäumen, Pflanzen umsetzen, obsaditi, obsajati z drevjem itd.; v. r., der Wind setzt sich um, veter se obrača, so je oberail, prevorgel.
Umsenken, v. a., zdihovalje ostopiti.
Umsicht, die, požeti, podžeti.
Umsicht, die, oziranje, okoliea; f. a. Vorsicht.
Umsichtig, adj., f. Vorsichtig.
Umsichtsbild, gemalte, f. Panorama.
Umsieben, v. a., presejati na sito.
Umsiedeln, v. a., na novo povreti, prokupati.
Umsingen, v. a., peti, da se razlega od vseh strani, prepevati.
Umsinken, v. n., zgruditi se, pasti, padati na kup, prevreniti se; in Ohnmacht fallen und umsinken, omedleti in na kup pasti, zvaliti se.
Umsinnen, v. n., besser herum sinnen, nach etwas herum sinnen, kaj premisljati, razmisljati na vse strani.
Umsitzen, v. n. u. a., die Sige wechseln, presesti se, obsesti koga.
Umsollen, v. n., der Baum soll um, drovo mora na tla.
Umsonnen, v. a., osolniti, obsijati.
Umsont, adv., zapstoj, zastoj, *altst.* tunje, wornach zastunj, nach V. a. zaman (*serb.* neben zabadava, uzalud n. munkte), *böhm.* nadarmo, daro, *russ.* darom; brez plačila, brez koristi, brez dobička; f. a. Unentgeltlich u. Vergebend; es ist alles umsonst, vse je zastoj, nič ne pomaga; brnn die Obrigkeit trägt das Schwert nicht umsonst, ne nosi namreč gosposka zastoj meča (Bibelüberf.).
Umspähnen, f. Umfahnen.
Umspannen, v. a., anders spannen, z. B. die Pferde, prepredi, preprogati; etwas mit der Spanne bereichen, s pedjo okleniti, oklepiti, preseči, obseči s pedjo, razprostreti, razpeti kaj čez in čez; f. a. Umspannen.
Umspeien, v. a., opljavati, okozlati.
Umspenden, v. a., razdjati, deliti okoll.
Umsperren, v. a., drugam zapreti.
Umspielen, v. a., igrati se okoli česa.
Umspinnen, v. a., opresti, opredati, prepusti, zapresti, zaprodati, zamrežiti.
Umspötteln, v. a., zasmehovaje obdajati.
Umsprengen, v. a., oškropiti, obdijati.
Umspreuen, v. a., obtresti, obtresati.
Umspringen, v. n., prevreči se, prekeniti

se, t. j. naglo premeniti se; er springt damit um, wie die Kage mit der Maus, dela, ravna s čim, kakor svinja z mehmal, v. a., springen jemand umgeben, obskociti, obskakat koga; im Springen umstoßen, podreti, podirati, prevreči s skokom, skakaje.
Umsprechen, v. n., sterhati, sikati okoli česa; v. a., oškropiti, oškroftiti, oškroftati, osterkati od vseh strani.
Umspreuhen, v. n., vervrati okoli česa.
Umsprühen, v. n., odletovati v iskrab okoli —.
Umspunden, v. n., strašiti.
Umspülen, f. Bespülen.
Umspüren, v. a., vohati, slediti okoli —.
Umspähen, v. a., ojekliti.
Umsstalten, v. a., predjati, prestaviti v drug hlev.
Umsstalten, v. a., prepodobiti, prepodobovati (V.), pronarediti, preobraziti, prestaviti, predelati itd.
Umsstampsen, v. a., cebniti in podreti.
Umsstand, der, reč (Sache), stran, stan, zavedat, razmerje (Verhältniß), okoliščina, okoliščina, okolnost; dieses Wort bleibt im Slovenischen oft unübersetzt, z. B. der Umsstand des Ortes, der Zeit, der handelnden Personen, kraj, čas, delajoči ljudje; sich in schlechten, in guten Umständen befinden, slabo, dobro biti komu; sich nach jemandes Umständen erkundigen, vprasati, kako je komu, auch kako so njegove reči oder kako je; die Umsände wollten es nicht verstaten, ni bilo mogoče, ni se dalo napraviti oder reč ni hotla, reč ni pustila; bei ihm hängt dieses von mehreren Umständen ab, pri njem je več družih reči (pomisliti); unter solchen Umständen, pri, ob tem takem; setze dich in meine Umstände, postavi se na moje mesto, misli si, kar sim jez, ko bi bil ti na mojem mestu; (*vulg.*) vzel bi, ko bi pes na repu prinesel; nach Umständen, po potrebi, kakor potreba nanese, kakor ka-ne; nach allen Umständen, po vseh straneh, kakor vse reči kažejo; ein Ding, reč, kaj, nekaj, to, uno; ein einziger Umstand verbitert oft alle Erdenherrlichkeit, edina reč kazi večkrat vso posvetno mogočnost in blisoboo, blisobo; ein wichtiger Umstand, velika reč, nekaj velikiga, kaj velikiga; ein Nebenstücker Umstand, premisljka vredna reč; Ereigniß, prigodek; eingetretener Umstände halber, sonnte ich heute nicht dahin kommen, neki prigodek mi je branil; Punkt einer Sache, reč, členek; Ursache, pričetek, vzrok; Bewegungsgrund, nagon, nagib; Bedingung, pogoj; Zusatz, pristavek; Eigenschaft, svojstvo, svojina, lastnost; Zustand, Lage, stan; ich bin in guten, schlechten Umständen, v dobrem, slabem stanu sim, moje reči dobro, slabo stojé; unter solchen Umständen, pri tem takim, v tacih okolišcinah, okolišcinah; Umstände, Weitläufigkeiten, Umschweife, Formlichkeiten, ovinki, vinki; ohne Umstände zu machen, brez ovinkov, brez obotave, na

ravnost; Schwierigkeiten, težave, zaderški, ovire, sitnosti; Umstände machen, ustavljeni se, upirati se, kerčiti se; sketiti se, obotavljeni se. (težave delati); ein Freund, mit dem es keine Umstände braucht, prijatelj, s kterim ni treba ovinkov; die Umstände erlauben mir nicht, nimam priloznosti, nimam prilike, da bi —; für abstracte Benennungen sind die neugeschaffenen Wörter okoliščina, okoliščina (V.) od. okolnost anwendbar; in andern Umständen sein, f. Schwanger; unter allen Umständen, po vsakem, vsakakor; dabei ist noch der Umstand zu bemerken, daß —, se je treba vediti to, de — uff.; jener Umstand, uno, una reč; äußere Umstände, zunanosti (V.); innere, natranosti (V.).
Umsständiglich, *adv.* u. *adv.*, mit allen oder doch den meisten Umständen, natančen, obsiren, nadrobno; umständiglich erzählen nff., na drobno, na tanko praviti, od začetka, z ovinki in sitnostmi, poln ovinkov in ceremonij.
Umsständigkeit, die, natančnost, obsirnost, podrobnost.
Umsstandswort, das, nach dem Russ. narreche, *poln.* przysłówek.
Umsstärken, v. a., vse prestakniti.
Umsstärken, v. a., obdajati kaj oterpujen, okamenel.
Umsstauben, v. n., prašiti se okoli; v. a., umstaubern, oprasiti, preprašiti.
Umsstauen, v. a., preložiti, prekladati (na ladjah).
Umsstechen, v. a., prebosti in prevreniti, prevračati; eine Schrift um einen Stempel, opis vdolbsti, dolbsti okoli česa; das Getreide nff., prekopati, prekopavati, premetati, premetovati.
Umssteden, v. a., anders sitzen, pretakniti, pretikati; anders aufsteden, prenatakniti, prenatikati; umsteden etwas, obtakniti, obtikati; die Bohnen, obsaditi, nasaditi, nakoliti; die Erben, natakniti.
Umsstehen, v. n., okoli koga, česa biti, stati, obstopiti, obstopati; umstehen, okoli stojec, okolen (*serb.* n. *altst.*); die Umstehenden, pričujoči, Zuschauer, gledavei; umstehen, vom Vieh, parniti (Caf), eerkniti, cepniti, (*böhm.* cipnuti).
Umssteigen, v. a., oblesti, oblaziti; v. n., okoli laziti, postopati, klatiti se.
Umssteinen, v. a., s kamenjem obdati.
Umsstellen, v. a., anders stellen, prestaviti, prestavljeni, prenestiti, predjati; etwas umstellen, rumbnu, obstaviti, obstavljati, zastaviti, zastopiti (zajca v germu); den Wald umstellen, gozd obstopiti, obstaviti z mrežami.
Umsstellung, die, die Handlung, prestavljanje, obstavljanje; das Umgestellte, obstava, obstavek.
Umsstemeln, v. a., prestempljati.
Umsstehen, v. a., ostepati od vseh strani, presteptati.
Umssternern, f. Umschiffen, Umssegeln.
Umssteden, v. a., ovesti, ostikati.
Umssteben, f. Umstauben.

Umstimmen, v. n., die Stimmen nach der Reihe herum geben, voliti, glasovati po versti, glas oddajati; ist noch nicht umgestimmt worden, še niso volili; die Versammlung wird bald umstimmen, zbor bo skor volil (V.); v. a., ein umstimmliches Instrument anders stimmen, preubirati, preubirati, serb. preugoditi strane; jemanden umstimmen, anders entschlossen machen, pregovoriti, pregovarjati, na druge misli preobrniti, pripraviti, preveriti, na drugo pot pripraviti.

Umstüberer, der, šalobarda, stikart.

Umstübern, v. a., preberskati, prestakniti, obletati.

Umstüchern, v. a., obdregati.

Umstolpern, v. n., umfallen, spodletelo se mu je, spolaknilo se mu je, da je telebil.

Umstolzeln, v. n., šopiriti se okoli.

Umstospen, v. a., anders stoßen, prenatlačiti, prenatlati.

Umstören, v. a., prestakniti, prestikati, preberkati, preberbati, preberskati, prekopati, preverniti, premetati itd.

Umstoßbar, **Umstoßlich**, adj., overzljiv.

Umstoßen, v. a., zu Boden stoßen, zverniti, zvracati, podreti, prevalliti, preverniti, prevreći, prekueniti; ein Testament uff. umstoßen, ovreći, podreti, podirati, potreti pismo, razdreti, razdirati; einen Beweis, ovreći, spodbiti, spodbijati; anders stoßen, pretolči; rumbum, otolči.

Umstottern, v. a., jecati okoli koga.

Umstrahlen, v. n., herum strahlen, okoli sijati; v. a., strahlend umgeben, obsijati, sijati, freq. observevi, osvetliti.

Umstrandeln, s. Umstolpern.

Umstreben, v. n., prizadevati si, da bi prišel do česa, okoli česa.

Umstreichen, v. a., um etwas herum streichen, pomazati, omazati, mazati kaj (od vseh strani); anders streichen, premazati; v. n., herumstreichen, klatiti se okoli; s. Streichen.

Umstreicher, der, potepin.

Umstreuen, v. a., obsuti, osipati, posipati, potresti, potrositi okoli česa, obtresti, obtresati.

Umstricheln, v. a., očertati, počertati.

Umstricken, v. a., anders stricken, preplesti; umstricken, mit einem Strickwerk umgeben, oplesti, opletati; mit Negen, Fallstricken, omrežiti, v mreže, zanke vzeti, loviti, zaplesti, zapletati; s. Gefesseln.

Umströmen, v. n., teči okoli česa, obtekati kaj; v. a., obtekati, obilno obdati, obdajati.

Umstülpen, v. a., den Hut, nach V. prebogniti, prebogniti (?) klobut, previhniti, previhniti; ein Gefäß, povezniti.

Umstülpfung, die, prebok (V.?), poveznjenje.

Umstürmen, v. a., vom Winde, divjati, bucati, vihariti okoli česa.

Umstürzen, der, prekuc, prekucija, overzba,

preverček, prevrat (böhm.); einer Mauer, podertje, razpad, prepast.

Umstürzen, v. n., prekueniti se (butzeln), zverniti se, pasti, prekucovati se, zvracati se, podreti se, prevalliti se, telebiti, tresiti, tresiti na tla, preverniti, prevračati se; v. a., zu Boden stürzen, zverniti, zvracati, prekueniti, prekucovati, povaliti, prevalliti, zvaliti na tla; eine Mauer, ein Gebäude, einen Baum uff. umstürzen, podreti, podirati, razvaliti; ein Gefäß umstülpen, umkehren, daß die Öffnung unten komme, povezniti, povezniti.

Umstürzpartei, die, prevratna, razdorna stranka.

Umstützen, v. a., podpreti, podpirati od vseh strani.

Umsuchen, v. a., preiskati, preiskavati okoli česa; umstören, preverniti, preberskati; s. a. Umstören.

Umsummen, **Umsumfen**, v. n., brenčati okoli česa, obrenčati.

Umstufen, v. a., sukno odviti in razginiti, da se suši.

Umstutzen, v. a., z lojem omazati.

Umstutzen, v. n., okoli koga plesati; v. a., tanzend umwerfen, poplesati.

Umstappen, v. a., tavati okoli koga, šloviti okoli.

Umstapbar, adj., otipljiv.

Umstasten, v. a., otipati, ošlatati.

Umstaufe, die, prekerst, prokerševanje, prekerševanje.

Umstaufen, v. a., prekerstiti, prekerševati, prekerševati.

Umstaumeln, v. n. u. a., opotekaje se iti okoli česa, omuhovaje podreti kaj.

Umstausch, der, menja, zamenja, zamenja; einen Umstausch machen, zmenjati, premenjati, menjati.

Umstauschen, v. a., zamenjati, premenjati, menjati; s. äbr. Tauschen.

Umthieren, v. a., osmoliti, posmoliti, smoliti.

Umthun, v. a., ein Kleidungsstück uff. obdajati, obdevati, ogerniti, okoli sebe dajati; v. r., sich nach etwas umthun, sorgen, skerbeti za kaj; s. a. Umsehen.

Umthun, v. n., divjati, razsajati okoli česa.

Umthören, v. a., doneti, glasiti se okoli česa.

Umtocken, s. Umstaumeln.

Umtofen, s. Umthun.

Umtragen, v. a., herum tragen, nesti, nositi, raznasati, prenašati okoli, obnesti, obnašati.

Umträger, der, raznašavec (od hiše do hiše).

Umtrampeln, v. n., storklati okoli.

Umträufeln, **Umtraufen**, v. a., okapati, okapljati (od vseh strani).

Umtreiben, v. a., gnati, goniti (n. pr. kolo), okoli gnati, goniti, auch vertelti, obračati, kretati, sukati; sich umtreiben, v. r., potepati se, klatiti se, krožiti, voditi se (Zal.), skitati se, vlačiti se.

Umtreten, v. a., zu Boden treten, potopati, potaptati, pomandrati, mandrati, pohoditi, poceptati; v. n., prestopiti, prestopati.

Umtrieb, der, eines Rades, vertenje; des Blutes, tek, pretok, pretakanje kervi; im Fortwessen, posek; in Bergwerken, pogon, zagon; geheime Umtriebe, skrivne plotke, zvišace, skrivno snovanje, kovanje, podetje, gibanje; Umschweif, ovinek; Umsatz, s. dies.

Umtriebzeit, die, red, kolobarni čas posekovanja.

Umtriebvoll, s. Hänkevoll.

Umtrillen, v. a., hitro sukati okoli.

Umtrinken, v. n., okoli, potepati, drug za drugim piti; v. a., spraviti pod klop z vinam.

Umtrüpfeln, v. n., drobneti okoli —.

Umtritt, der, obstop, prestop.

Umtrumeln, v. a., hobnaje obstopiti koga.

Umtröpfeln, s. Umträufeln.

Umtrunf, der, ein im Kreise umhergerichtetes Trunf, kupica, ki gre okoli po mizi.

Umtrumeln, v. a., goniti, drajnati okoli, s. a. Trumeln.

Umtrüben, v. a., rumbherum, obeliti, pobeliti, omazati, pomazati; von nemem trüben, prebeliti.

Umtrüpfeln, v. a., otipkati, opikati.

Umtrüpfen, v. a., pretušati.

Umruferer, der, kdor obdaja z bregam, obregovar.

Umrufern, v. a., obrezili (V.), z bregam okleniti, oklepiti.

Umrumm, der, krog in krog, okoli in okoli; s. Um.

Umruhen, v. a., obstraževati, čuvati, varnati od vseh strani.

Umruhsen, v. n., rasti okoli česa; v. a., obrasti, zarasti, prerasti, obraščati, obrašati, zaraščati, zarašati.

Umruhsen, adj., obrašcen, obrašen, zarašcen, zarašen, preräšcen, prerašen.

Umruhlen, v. a., gugaje se podreti kaj.

Umruhlen, v. a., z drevjem obsaditi, (obgozditi); umruhlen, z gozdi obdan, opasan, obrašcen, obrašen.

Umruhlung, die, obsajanje, gozd okoli česa.

Umruhlen, v. a., obhoditi (a. pr. svet); mit einem Walle umgeben, obdati, ograditi z nasipam; fig. obilno obdati, napolniti.

Umruhlung, die, ograjenje z nasipam, nasip okoli —.

Umruhlen, v. a., vladati kaj, hraniti.

Umruhlen, v. a., noch einmal walzen, prevalljati; v. n., plesati okoli —.

Umruhlen, v. a., valiti, okoli valiti, valuckati, prevalliti, zavaliti, sem ter tje valiti; um die Achse, vertelti od vertiti, obračati; einen Stein, prevalliti kamen; fig. preverniti, oberniti, zverniti; revolutioniren, preverniti, prekueniti vlado, silama premeniti jo.

Umruhlen, der, provračavec, prevračuh, prevratnik.

Umwälzung, die, prevernitev, prevallitev, prevračanje; Revolution, prekucija, prevrat.

Umwälzungspartei, in der Bsg., prevratni.

Umwälzungspartei, s. Umruhpartei.

Umwandeln, v. n., hoditi okoli —; als Geissen umherwandeln, strasiti; v. a., ein Zeitwort umwandeln, (conjugiren), pregi-bati; verändern, s. dieses.

Umwandern, v. n., okoli (česa) hoditi, potovati, romati; v. a., obhoditi, prehoditi, obromati, preromati.

Umwandlung, die, (Conjugation), pregi-baoje; Veränderung, promena, spreminjanje.

Umwaschen, v. a., oprati, preprati, omiti, omivati (in spremiteni barvo).

Umwässern, s. Bewässern.

Umwaten, v. a., brestiti, gaziti okoli, obgaziti kaj.

Umweben, v. a., obtkati, pretkati, prestiti; v. r., sich umweben, zapresti se.

Umwecheln, v. a. u. n., premeniti, spre-meniti, premenjati, meniti; mit jemandem umwecheln, menjati s kom, verstiti se, črediti se (Gutm.); ein Kleid, preobleči se; Strümpfe, Schuhe, preobuti se; s. a. Wechseln.

Umweheln, v. a., radovaje se okoli koga hoditi, biti.

Umweg, der, dalji pot (V.), ovinek, vinek (Gutm.), običaj (? Ravn., in Serb. Gehörsheit), zahod; analog dem bliznjica wäre daljnica, odpot (M.?), okolna pot, steza, okoli; es ist mit ein Umweg, v stran, iz poti mi je; einen Umweg machen, rühnen, okoli iti, po dalji poti, na ovinek, po ovin-kih iti; dalji pot vzeti, ovinek vzeti, zaiti, zahajati (v stran); s. a. Umschwiff.

Umwehen, v. a., zu Boden wehen, der Wind hat den Baum umweht, sapa je poderla, polomila drevo, veter podira, lomi drevje; der Wind umweht das Haus, sapa okoli hiše piha, vleče, hlidi, brije; sanft, pihlja.

Umweissen, v. a., obeliti, pobeliti od vseh strani; noch einmal weissen, prebeliti.

Umweilt, die, zunanji svet (okoli nas), tvorit. okolni svet.

Umwenden, v. n. u. a., oberniti, obračati kaj, se okreniti; den Wagen oder mit dem Wagen umwenden, voz oberniti, obračati; s. a. Umkehren, Wenden.

Umwerben, v. a., prositi, snubiti od vseh strani.

Umwerfen, v. a. u. n., um etwas werfen, s. B. den Mantel, ogerniti, ogri-njati, na se vreći, vzeti; sich vloglich umwenden, oberniti se naglo; zu Boden werfen, na tla vreći, metati, podreti, podirati, povaliti; ein Gefäß uff. umwerfen, zverniti, zvracati; der Fuhrmann hat umgeworfen, kočijaž je zverniti; der Medner hat umgeworfen, govornik je obmolal, nach V. je zverniti; auf allen Seiten bewerfen, ovreći, ometati, ometavati, olucati; von Kaufleuten, na boben priti; von Schwängern, splav imeti, przegodaj poviti, spoviti.

Umwickeln, v. a., omazati.
Umwickeln, v. a., anders wickeln, previti, premotati; ein Kind umwickeln, es umwinkeln, dete preproviti, prepovijati (V.); um etwas wickeln, oviti, ovijati, omotati; einen Baum mit Stroh, poviti, oviti, povijati, ovijati drevo s slamo.
Umwickeln, v. a., razgetaje obdati.
Umwickeln, v. a., obdati s puščavo, pušavo.
Umwickeln, v. a., gomaleti, gomazeti, gomezljati okoli česa.
Umwickeln, v. a., ein Kind anders wickeln, nach V. preproviti, prepovijati, drugač, v druge pelnice poviti, povijati dete.
Umwickeln, v. a., anders wickeln, previti, previjati, premotati; um etwas wickeln, das Band umwickeln, trak oviti, ovijati, omotati, opletati, opasati, pasati; den Baum mit Berg, poviti, povijati drevo s tuljami; sich umwickeln, oplesti, opletati se.
Umwickeln, v. n., pomigniti komu, da se verne.
Umwickeln, v. a., oviliti, omevkati okoli česa.
Umwickeln, f. Umweben, Umblegen.
Umwickeln, v. a., pobrisati na tla.
Umwickeln, v. a., v valovih obdajati.
Umwickeln, v. n. u. a., stanovati okoli česa, sem ter tje okoli.
Umwickeln, der, okolini prebivavec.
Umwickeln, v. a., z obloki obdati, opraviti.
Umwickeln, die, obloki okoli česa.
Umwickeln, v. a., pooblačiti, oblačiti; der Himmel umwickelt sich, nebo se oblači, se je pooblačilo; umwickelt, oblačen.
Umwickeln, v. n., es will nicht um, neče pasti.
Umwickeln, v. a., prevejati.
Umwickeln, v. a., preriti, razriti, prerijati, razrijati; spodriti, spodrijati (da pade).
Umwickeln, v. a., hoteti, želeči, da bi kaj padlo.
Umwickeln, der, omet, premet; f. a. Umwickeln.
Umwickeln, v. a., divjati okoli česa.
Umwickeln, v. a., ozobčati.
Umwickeln, v. a., von nemem, nochmal zählen, prešteti, prebrjiti, preštavati; in der Reihe herum zählen, okoli šteti, okoli preštavati.
Umwickeln, v. a., pretočiti, pretakati.
Umwickeln, v. a., ograditi, ograjati, graditi, zagraditi, zagrajati.
Umwickeln, die, ograja, ograda(?), plot; mit Ballisaden, kolnisica, gradišnica, pleternica, plotérnik (Medv.).
Umwickeln, v. a., razcefrati, cefrati.
Umwickeln, adv., fein, po verstii, zaendragama ili.
Umwickeln, v. a., anders zeichnen, preznamiti, preznamovati, precertati; rings umher bezeichnen, oznamiti, oznamovati, obcertati, certati.
Umwickeln, die, opis, oöert.
Umwickeln, f. Umzacken.

Unabhängigkeit, v. n., aus einem Orte in den andern ziehen, preseliti se, seliti se, drugam potegniti jo; in der Welt, klatiti se po svetu; v. a., Kleidungsstücke umziehen, d. i., umwickeln, preobleči, preoblačiti; Schuhe, Strümpfe, öevlje, nogavice preobuti, preobuvati; umziehen ein Land, um dasselbe herumreisen usw., okoli zemlje iti, hoditi, obiti, obhoditi, obhajati jo; etwas mit einem Ding umziehen, insgemein nach V. ovleči kaj s čim, prevleči; einen Wald mit Netzen, ein Bett mit Vorhängen umziehen, obdati, obdajati, obstaviti, opasati; der Himmel umzieht sich mit Wolken, oblači se, nebo se oblači; ist mit Wolken umzogen, oblačno je, nebo je oblačno; einen umziehen, f. Hinhalten; na tla potogniti.
Unabhängigkeit, v. a., obtesati, obtesavati.
Unabhängigkeit, v. a., umringen, obdati, obstopiti, obskočiti, zajeti, obsuti, obdajati, (bei V. obskočiti?); f. a. Umgeben (überh.).
Unabhängigkeit, f. Bezirk.
Unabhängigkeit, f. Umkreisen, Umgeben.
Unabhängigkeit, v. a., sičati, tresti se okoli koga, česa.
Unabhängigkeit, v. a., potresti s oukram od vseh strani.
Unabhängigkeit, der, obhod; dassjenig, das um etwas gezogen ist, zaveza, zagrnjalo.
Unabhängigkeit, v. a., prepuliti, prepukati.
Unabhängigkeit, v. a., po sili spraviti okoli česa.
Unabhängigkeit, v. a., zvergoleti okoli česa.
Unabhängigkeit, eine verneinende, aus ohne verfürzte, für sich nicht vorkommende Vorstufe, wird im Slovenischen meistens durch ne— ausgedrückt, zuweilen auch durch brez mit dem Genitiv des betreffenden Hauptwortes oder mit dem letzten zu einem Beiwort verbunden, z. B. unrichtig, nevaren; es ist unrichtig, ni varno; unentgeltlich, brez plačila, brezplaillen; oft auch mittelst einer entsprechenden Ausfüllung, z. B. er ist, steht unbeweglich, ni ga premakniti, ne da so preganiti; er starb unbetrauert, unbeweiint, umerl je in nihče ni po njem zaloval, se ni jokal nad njim; unabgesirft, brez kazni; man trug die Speisen ungegessen vom Tische weg, odnesli so z mize jedila, ki se jih ni dotaknil, ki jih ni, da jih ni nikdo okusil; laß mich unbefellig, ungeschoren, daj mi mir, ne vpletaj me v to usf.; übrigen kann dieses Wörterchen den Mittelwörtern der vergangenen Zeit aller thätigen, sowohl einfachen als auch zusammengesetzten Zeitwörter vorgeseht werden, wo dann ein solches Mittelwort anzeigt, daß der bezügliche Gegenstand von seiner Seite der im Zeitworte ausgedrückten Einwirkung unterzogen worden ist. Von solchen Zusammenfügungen werden jedoch hier nur einige besonders angeführt, da sich sowohl ihre Bedeutung als auch Uebersetzung ins Slovenische von selbst ergibt.
Unabhängigkeit, adv., nepremenljiv, ne-

spremenljiv; in der Sprachlehre nesklonljiv; adv., nespremenljivo, neprevertigama (? V.).
Unabhängigkeit, die, nepremenljivost, nespremenljivost.
Unabhängigkeit, adv., ne v škodo —, ne kratoč.
Unabhängigkeit, adv., cel.
Unabhängigkeit, adv., nerazločen, neodločen, skup —.
Unabhängigkeit, adv., nezavisen (neu und schlecht), samovlasten, nepodložin, nezavezan, samosvojin, sam svoj, samostojin, samostalen.
Unabhängigkeit, die, nezavisnost, samosvojnost, samostalnost, nepodložnost, samovlastnost.
Unabhängigkeit, v. a., brezpotmočen, oemr ni pomoči.
Unabhängigkeit, adv., neprenehlich, neprestan, neprenehovaven; adv., neprenehama, vedno, vse skoz. večno.
Unabhängigkeit, die, neprenehljivost, neprestanost.
Unabhängigkeit, adv., neogibno potreben, neizpußlich, kar se ne more pogrešati.
Unabhängigkeit, adv., unabegliches Kapital, Zinsen, Leibrenten usw., nach V. zelezno posodilo, zelezne obresti.
Unabhängigkeit, adv., večer, neodknplich.
Unabhängigkeit, adv., neizmeren.
Unabhängigkeit, adv., neodrečlich.
Unabhängigkeit, adv., nepregleden, nepregledlich, neizmeren.
Unabhängigkeit, die, nepreglednost.
Unabhängigkeit, adv., neodstavllich; die Richter sind unabsehbär, sodniki se ne odstavljajo, se ne morejo odstaviti; von Waaren, kar se ne more prodati.
Unabhängigkeit, adv., nehoteč, nehote, ne nalasč, ne nalas, nehotama.
Unabhängigkeit, adv., nelöchliv.
Unabhängigkeit, die, nelöchlivost, nelöčnost.
Unabhängigkeit, adv., neodstopen.
Unabhängigkeit, v. a., unabweislich, unabweislich, adv., neodrečlich, neodbit, neogiben, silen.
Unabhängigkeit, v. a., unabweislich, unabweislich, adv., neuklonlich, nenbrantlich, neodvrachlich.
Unabhängigkeit, f. Unacht.
Unabhängigkeit, adv., nevreden čislanja, nečislaven.
Unabhängigkeit, die, nečislavnost.
Unabhängigkeit, adv., nepazen, nepazlich, neskerben, nemaren, zanikern.
Unabhängigkeit, die, nemarschina, nemarsina, nepaznost, nepazlichost, zanikernost, neskerbnost; durch Unachtsamkeit, po nemarnem.
Unabhängigkeit, der, neplemenita zlahtnost.
Unabhängigkeit, adv., nezlahten, neplemenit.
Unabhängigkeit, adv., nepodoben.
Unabhängigkeit, die, nepodobnost.
Unabhängigkeit, adv., ne staraje se.
Unabhängigkeit, adv., nepobozen.
Unabhängigkeit, adv., neobdelan; ein unan-

gebauter Ort in dem Acker, oplaz; ein ganzer unangebauter Acker, ledina.
Unangefochten, adv., nespodbijan; unangefochten lassen, pri miru puatiti koga, ne spodbijati, ne dotakniti, dotikati se česa.
Unangeführt, adv., nenačet.
Unangefleht, adv., neobleden.
Unangemeldet, v. a., unangefragt, adv., nena-povedan, brez napovedi.
Unangemessen, adv., neprimeren, nepri-stojin.
Unangenehm, adv., neprijeten, oduren (Gutsm.); unangenehmer Gesellschaft, od-ljuden, pust clovek, bërsa, zavta clo-veča, sinež; es ist mir nicht unangenehm, ni mi žal, zoperno; dobro se mi zdi, da —.
Unangenehme, das, neprijotno, neprijetna novica, reč.
Unangenehm, oel, nedotaknen, nenačet, ves.
Unangesehen, adv., im Rangestihle, ne glede na —; — neobčisan.
Unangesehen, f. Unanständig.
Unangesehen, adv., cel, česar se nikdo ni lotil, dotaknil.
Unangesehbar, adv., nenapadlich, nenapa-din, nepopaden, kogar se ne more, ne smo nihče polotiti.
Unanim, adv., enoglasen; f. a. Einstimmig.
Unanimität, die, enoglasnost.
Unangenehmlich, adv., was nicht angenommen werden kann, neprejemlich, nesprijemlich; unangenehm, neprijeten, neugoden.
Unangenehmlichkeit, die, neprejemljivost, nevzemljivost, neprijetnost, nevšečnost, neprilichost, neugodnost.
Unanständig, adv., nenastanjen, neuseljen, brez selišca, seliša.
Unanständigkeit, die, neuselnost, nach d. Böhm. brezdomost, nesednost.
Unangenehmlich, adv., neimenitne podobe, neznamen, nekazen, boren, neznamenit, neviden, neočiten; er ist unangenehmlich, ni kaj viden, očiten clovek, serb. negledan, negledni.
Unangenehmlichkeit, die, neznamenitost, nevidnost, nekaznost, nevažnost, malovažnost, bornost.
Unangenehmlich, adv., nespodoben, nepri-liehen, neprimeren, nepriestojin; unanständige, schmutzige Neben führen, kvasiti, kvantati, klatati.
Unangenehmlich, die, nespodoba, nespo-dobnost, nepriestojnost.
Unangenehmlich, adv., nepohujlich, nad čimur se nihče ne more spokikati, razgledovati.
Unangenehmlich, die, nepohujlichost.
Unangenehmlich, f. Unangesehbar.
Unangenehmlich, adv., kar se ne more ra-biti, obracati na kaj; nepripraven, nerabin.
Unangenehmlich, adv., nepriden, ki nerad dela.
Unangenehmlich, die, napaka, napačnost, nepriestoj-nost, gerda, zla navada, razvada, zarob-ljenost, a. nespodoba; Unartige, der, zarob-

ljeneč, debel človek; s. a. das entgegenge-
setzte: Art; gluha ruda.

Unartig, *adj.*, nap(ā)čen, nespodoben, ne-
pristojin, nelep, zarobljen, debel, gerd.

Unartigheit, *f.* Unart.

Unau, *ber.* (*Bradypus didactylus*), dvo-
perstni tihohod ali lenivec.

Unaufgedacht, *adj.*, neodkrit.

Unaufgehalten, *adj.*, neprestan, neza-
stanovljen.

Unaufgefährt, *adj.*, nerazjasnjen, temen.

Unaufgelegt, **Unaufgeräumt**, *adj.*, kisel,
nedobre volje, nevesel.

Unaufhaltbar, **Unaufhaltfam**, *adj.*, neustav-
ljiv, neuderžen, brez zapreke, neustav-
ljen, česar ne more nič ustaviti, uderžati,
odverniti, ubraniti.

Unaufhaltbarkeit, *die*, neuderženost.

Unaufhörlich, *adj.*, nenehljiv; *adv.*, nene-
hama, vedno, neprenehama, v eno mēr,
zmēr.

Unauflösbar, **Unauflöslich**, *adv.*, neraz-
vezljiv, neresljiv, nerazločljiv, nekrojljiv,
kar se več ne da razkrojiti, razločiti.

Unauflöslichkeit, *die*, nerazvezljivost, ne-
razresljivost, nerazločljivost, nekrojljivost.

Unaufmerksam, *f.* Unachtsam.

Unaufmerksamkeit, *f.* Unachtsamkeit.

Unaufrecht, *adj.*, neodkritoserōen.

Unaufnehmbar, *adj.*, neodložin, neod-
ložljiv.

Unaufreiblich, *adj.*, nedobljiv, česar ni
mogoče dobiti.

Unausbittlich, *adj.*, neizprošen, neizprosin.

Unausbleiblich, *adj.*, gotov, nemanjkljiv
(*Gutsm.*), po vsakem, za terdno.

Unausdehnbar, *adj.*, neraztegljiv.

Unausforschlich, *adj.*, nezvedljiv, neiz-
najdljiv (*V. n. Gutsm.*).

Unausführbar, **Unausführlich**, *adj.*, wōrtl.
neizpeljiv, nedosegljiv (unerrečbar), kar
se ne da izpeljati, dognati, nemogoč; *un-
ausführlich*, prekratek, neobširen, nezado-
sten.

Unausführbarkeit, *die*, nemogočnost.

Unausgegeben, *adj.*, nedopečen, cmokast,
svalkast.

Unausgemacht, *adj.*, nerešen, nedozveden.

Unausgenommen, *adj.*, brez izjeme.

Unausgesetzt, *f.* Unaufhörlich; vedno, ne-
pretergama.

Unausgetragen, *adj.*, nedonošen.

Unauslöschlich, *adj.*, neizbrisljiv, nezbris-
sen, neugasljiv, neizbrisan.

Unauslöschlichkeit, *die*, neizbrisljivost,
neugasljivost.

Unausprechlich, *adj.*, neizrečen, nedopo-
vedljiv, neizrečljiv (bei *V.* neizrekljiv), ne-
izgovorljiv.

Unausprechlichkeit, *die*, neizrečljivost,
nedopovedljivost.

Unausstehlich, *adj.*, nepreterpljiv, nepre-
našljiv, grozen, presiten, puščoben, pušo-
ben.

Unausstighar, **Unausstighlich**, *adj.*, neiz-
trebljiv, neizkorenljiv, neizbrisljiv.

Unausstighbarkeit, *die*, neiztrebljivost.

Unausweichlich, *adj.*, neogiben, neogib-
ljiv.

Unband, *ber.*, neukretnež.

Unbändig, *adj.*, neukroten, neugnan, neuk-
reten, neustrahovan; jügellos, razuzdan,
samopasen; unbändig (ach), grozno, silno,
nezemerno smejači se, kakor noriec; er hat
ein unbändiges Verlangen darnach, hlepi po
tem; kakor ozebli za solncam.

Unbändigkeit, *die*, neukrotljivost.

Unbarmherzig, *adj.*, neusmiljea, nesmi-
ljen, nemilosten, nemil, *vulg.* nezemerno,
strašno.

Unbarmherzigkeit, *die*, neusmiljenost, ne-
smiljenost.

Unbärtig, *adj.*, golobrad, nach *V.* brezbra-
den, golobraden. *subst.* goliō, golobradec.

Unbau, *ber.*, pušca, puša (*V.*), ledina, go-
lina (*alst.*); ein Feld in Unbau kommen
lassen, polje v pušco, pušo pustiti, zane-
mariti.

Unbedacht, *adj.*, kar se ne pomisli, za
kar se ne mara; nečisan, zapuščen, za-
pušen, zanemarjen.

Unbeantwortet, *adj.*, brez odgovora; die
Frage blieb unbeantwortet, nihče ni odgo-
voril na to vprašanje; unbeantwortet lassen,
ne odgovoriti na —.

Unbeantwortlich, *adj.*, na kar ni mogoče
odgovoriti, nach *V.* neodgovorljiv, neraz-
resljiv.

Unbearbeitet, *adj.*, neobdelan, neobdelo-
van.

Unbebau, *adj.*, neobdelan; *f.* oben Unbau.

Unbedacht, *adj.*, nepremišljiv; *adv.*, brez
premislika.

Unbedacht, *ber.*, **Unbedachtsamkeit**, *die*, ne-
premisljenost.

Unbedächtigt, **Unbedachtsam**, *adj.*, nepre-
misljen.

Unbedeckt, *adj.*, bloš, nepokrit, odgernjen,
razgernjen, razgaljen, gol; ohne Bedeckung
des Hauptes, odkrit, gologlav; ohne Bedeckung
der Hände, golorok, (uff. mit golo—).

Unbedenklich, *adj.*, brez vsega pomislika,
brez spotike; unbedenklicher Saug, nesumna
priča; ungefährlich, nevaren; *f. a.* Unzwei-
selhaft.

Unbedenklichkeit, *die*, nesumnost.

Unbedeutend, *adj.*, keine Bedeutung habend,
nepomenljiv, mal, majhen, slab, neznamen;
untheblich, majhen, malovreden, kakor muha.

Unbedeutendheit, *die*, neznamenost.

Unbedeutlich, *adj.*, unbedeutliche Ziffer ist
der Arithmetik, *n. V.* gluha številka (cifra).

Unbedeutfam, *adj.*, za malo kaj, kar nima
nič v sebi.

Unbedienfam, *adj.*, nepostrežin.

Unbeding, *adj.*, nepogojin, brez pogoja,
brezpogojin, brez ugovora, brez izjemka,
sploh; nicht ganz unbedingt, *vulg.* ne celo
brez skerbi.

Unbedingtheit, *die*, nenavezanost, nepo-
gojnost, brezpogojnost.

Unbeerbst, *adj.*, brez dednikov, brez otrok
(finderlos).

Unbeerbigt, *adj.*, nezakopan, nepokopan.

Unbeerbren, *adj.*, nepovožen, nezvožen;
vom Schiffsvoll, nevajen morja.

Unbefangen, *adj.*, nesumen, priprost, ne-
dolžen, nestranski, nepristran.

Unbefangenheit, *die*, nesumnost, pripro-
stost, nepristranost, prostodušnost.

Unbefeldert, *adj.*, brez polja, brez zem-
ljišca, zemljiša.

Unbefleckt, *adj.*, neomadežan, brez mado-
ža, neoskrunjen, čist, brezmadežen.

Unbeflecktheit, *die*, čistost, neoskrunje-
nost, brezmadežnost.

Unbefragt, *adj.*, nevprašan, kogar ni nihče
vprašal.

Unbefriedigend, *adj.*, nedober, nezado-
stn.

Unbefriedigt, *adj.*, nezadovoljin.

Unbefugnis, *f.* Unbefugtheit.

Unbefugt, *adj.*, brezoblasten, nepooblasten,
nedovoljen, brez oblasti, brez pravice.

Unbefugtheit, *die*, brezoblastnost, brez-
pravičnost.

Unbegreiflich, *adj.*, nezapopadljiv, neraz-
umljiv, nezapopaden.

Unbegreiflichkeit, *die*, nezapopadnost.

Unbegrenzbar, **Unbegrenzlich**, *adj.*, ne-
omejljiv, kar nima mej, kraja.

Unbegrenzt, *adj.*, neomejen, neizmeren,
silno velik, neskončen.

Unbegründet, *adj.*, brez podstave, brez
praviga vzroka.

Unbegütert, *adj.*, brez posestev.

Unbehaart, *adj.*, gol, nekosmat, gladek.

Unbehagen, *das*, zopernost, neugodni po-
čutek.

Unbehaglich, *adj.*, neprijeten, neugoden,
nevšečen, nič prav.

Unbehaglichkeit, *die*, nengodnost, nepri-
jetnost.

Unbehellig, *adj.*, lassen einen, pri miru
pustiti koga, ne vpletati ga v nič.

Unbeherzt, *adj.*, maloserēen, strahovit,
strašljiv, boječ.

Unbeholfen, *adj.*, okoren, težek, težak,
ki si ne ve pomagati, ki se ne ve kam
djati.

Unbehülflich, *adj.*, *f.* Unbeholfen; un-
bülflich arbeiten, mečkati; ein solcher Mensch,
mečkalo, mečkon; nepomožen †, nepo-
strežljiv.

Unbehülflichkeit, *die*, okornost, nepri-
pravnost.

Unbehütet, *adj.*, neopasovan.

Unbehuftam, *adj.*, nemaren, nepreviden,
nečujco, neskerben.

Unbehuftsamkeit, *die*, neskerbnost, nepre-
vidnost.

Unbeirrt, *adv.*, nesprotikama.

Unbekannt, *adj.*, neznan; unbekannter Weise,
po neznanji; aus unbekannter Ursachen, kdo
vedi po kakšni poti, iz neznanih vzro-
kov; das ist mir unbekannt, tega ne vem,
to mi ni znano, nezveden.

Unbekanntheit, *die*, neznanost.

Unbekanntschaft, *die*, neznanje, nezna-
nost, nezvedenost.

Unbefehrt, *adj.*, neprečuen.

Unbefleidet, *adj.*, slečen, neoblečen, gol.

Unbefrenzt, *adj.*, neprekrizan.

Unbefümmert, *adj.*, brezskerven, brez
skerbi; unbefümmert sein, ne skerbeti, ne
v skerbi biti, nič ne marati za —; darum
lassen Sie sich unbefümmert, za to vas no
bodi skerb, naj vas ne skerbi, po tem ne
vprašajte.

Unbeladen, *adj.*, neobložen, prazen.

Unbelastet, *adj.*, brez obtežbe, neobtežen.

Unbelaubt, *adj.*, brez lista, gol.

Unbelebt, *adj.*, neživeč, neživ, brez živ-
ljenja, mertev, brez duše.

Unbelefen, *adj.*, kdor ju malo bukev pre-
bral, v branji nevajen; in eitem Buche un-
belefen uff, bukve malo brati.

Unbelenchtet, *adj.*, brez posveta.

Unbelieben, *das*, nepoljubnost.

Unbeliebt, *adj.*, nepoljubljen.

Unbelohubar, *adj.*, neplačljiv.

Unbelohnt, *adj.*, nepoplačan, brez plačila,
mezde.

Unbemerkbar, *adj.*, neopazljiv.

Unbemerk, *adj.*, dieses ist mir unbemerkt
geblieben, tega nisim zagledal, čutil, začutil,
opazil, vidil.

Unbemittelt, *adj.*, nepremožin, reven, po-
treben, ubog.

Unbenannt, *adj.*, neimenovan, brezimen(sk),
brez imena.

Unbeneldet, *adj.*, nezaviden, nezavidovan,
komur nihče ni zavidljiv.

Unbenommen, *adj.*, cel; nebranjjen, ne-
kracen, nezabranjen, prost, dopuščen, do-
pušen, svoboden; es bleibt dir solches zu
ihm unbenommen, nihče ti ne brani tega
storiti, nikdo ti tega ne brani, kdo ti to
brani?, na voljo ti je (dano, puščeno, pu-
šeno), smeš.

Unbenüht, *adj.*, brez rabe, nerabljen, če-
sar nihče ne rabi; unbenüht lassen, ne ra-
biti, ne obrniti, ne obračati na dobro, v
nemar, v neprislušiti.

Unbequem, *adj.*, nepriložin, nezložen, ne-
roden, neprilicān, nepriročin, odročin, serb.
s neruke.

Unbequemlichkeit, *die*, neprilicnost, ne-
zložnost, nepriložnost, nerodnost; die Un-
bequemlichkeit der Reise, nerodna pot, teža-
va, nadležnost.

Unberathen, *adj.*, brez sveta, komur nihče
ne svetuje; neudana, neomožena (in der
Wibel); *f. a.* Unbeholffen.

Unberechenbar, *adj.*, nešteviljen, nepre-
računljiv, kar se ne da izračunati.

Unberechtigt, *adj.*, brez pravice, kdor
nima pravico.

Unberecht, *adj.*, neogovarjan; unberecht,
nezgovorin.

Unberedtsamkeit, *die*, nezgovornost.

Unbereitet, *adj.*, nepripravljen.

Unberichtig, *adj.*, nepopravljen, neizplačan.
 Unberitten, *adj.*, ein unberittenes Pferd, noch nicht zugerittenes, neizjahan, neizježen konj; ein unberittener Reiter, mit keinem Pferde versehen, brez konja, brez konj, konj ne imeti, peš, pešec.
 Unberufen, *adj.*, ohne Beruf, nepoklican, nepozvan, brez poklica, brez pripravnosti.
 Unberührt, *adj.*, neslaven, nesloveč.
 Unberührt, *adj.*, nedotaknjen, neomenjen, česar se ni nihče dotaknil, zadel; unberührt stehen lassen, ne dotakniti se.
 Unbeschadet, *adv.*, brez škode za —, ne kratoč —.
 Unbeschädigt, *adj.*, cel, nepokvarjen, neškodovan, nehromoten (V.).
 Unbeschäftigt, *adj.*, brez dela.
 Unbeschäftigt, *adj.*, neosenčen.
 Unbeschäftigt, *adj.*, neobdalen.
 Unbeschreiben, *adj.*, neskromen, derzen; f. a. Unartig, Unverschämt.
 Unbeschreiblichkeit, *die*, neskromnost.
 Unbeschlagen, *adj.*, neokovan, neobit; von Pferden, nepodkovan, zbošen.
 Unbeschneit, *adj.*, neobrezan, neostrižen; der Unbeschneitene, neobrezanoc.
 Unbescholten, *adj.*, čistiga, dobriga glasa, neomadežan, neobročan, neoskrunjen.
 Unbescholtenheit, *die*, brezmadežnost, neoskrunjenost, lepi glas.
 Unbeschrankt, *adj.*, neomejen, neograjn, neotesnjen, neprikračen.
 Unbeschranktheit, *die*, neomejenost; f. übr. das Adj.
 Unbeschreiblich, *adj.*, nepopisljiv, neizrečen, neznan.
 Unbeschrieben, *adj.*, nepopisan, čist.
 Unbeschwert, *adj.*, bos.
 Unbeschwert, *adj.*, neobvarovan.
 Unbeschwert, *adj.*, neobložen, neobtežen, brez obtežbe, prazen (n. pr. prazno pismo brez vloge).
 Unbeseeht, *adj.*, brez duše, mertev.
 Unbesiegbär, *adj.*, nepremagljiv.
 Unbesonnen, *adj.*, nepremišljen, zaletel, lahkomišeln, nespameten; ich Unbesonnener!, jez neumen!; ein Unbesonnener Mann, zaletel; ein unbesonnener Jüngling, šterlinec; unbesonnen handeln, brez premisljivosti delati, šterlinecati.
 Unbesonnenheit, *die*, nespremišljenost.
 Unbesorgt, *adj.*, neskerben, brez skerbi, nemaren, nemarkljiv.
 Unbeständig, *adj.*, nepoboljšljiv, nepopravljiv, nespokoren, terdovraten.
 Unbeständig, *ber.*, keine lange feste Dauer, neterdnost, minljivost, Unbeständigkeit, nestanovitost, nestalnost.
 Unbeständig, *adj.*, nestanovit, nestanoviten, minljiv, prevrtljiv (Vuk); ein unbeständiger Mensch, nestanovitež, nach V. metla, majalo.
 Unbeständigkeit, *die*, nestanovitost, majavost (V.), majavica (V.).
 Unbestattet, f. Unbeerdigt.

Unbestechbar, Unbestechlich, *adj.*, nepodkupljiv, nepodmitljiv, kdor se ne da podkupiti.
 Unbestechlichkeit, *die*, nepodkupljivost.
 Unbestimmbar, *adj.*, neodločljiv, nedoločljiv.
 Unbestimmt, *adj.*, die nöthigen Merkmale nicht habend, neokončan (V.), neodločen ob. nedoločen, nestanovit, negotov; bis zu einem unbestimmten Ziele, do nekam; er ist noch unbestimmt, ni še sklenil za terdno; unbestimmte Art, f. Injunctiv; auf unbestimmte Zeit, na nedoločen čas, kadar si bodi.
 Unbestimmtheit, *die*, neodločenost, nedoločenost, nestanovitost, negotovost.
 Unbestraft, *adj.*, brez kazni, ne kaznjen.
 Unbestreitbar, *adj.*, terden, kar se ne more ovreči, spodbiti, nespodbijan; daß ist unbestreitbar, to se ne da tajiti, spodbijati.
 Unbetheiligt, *adj.*, nedeležan.
 Unbetitelt, *adj.*, brez naslova, imena.
 Unbetont, *adj.*, brez poudarka, nepoudarjen (V.).
 Unbeträchtlich, *adj.*, majhen, neznamen, malenkast (Kroat.).
 Unbetreten, *adj.*, nepohojen.
 Unbetriibt, *adj.*, nezalosten.
 Unbetriibt, *adj.*, nezapeljiv, nezmotljiv.
 Unbengsam, *adj.*, neugnan, neupogljiv, neklonljiv; f. a. Hartnäckig.
 Unbengsamkeit, *die*, neugnanost, terdovratnost, neukretnost.
 Unbevölkert, *adj.*, neljuden, brez ljudstva, nenaseljeo.
 Unbewachsen, *adj.*, gol, plešast (od gričov), golčava, golina.
 Unbewacht, *adj.*, nečuvan, nevarovan, neobvarovan, nezavarovan, neostrazen, brez straže.
 Unbewaffnet, *adj.*, neoborožen, brez orožja, neokovarjen.
 Unbewahrt, *adj.*, neshranjen, nehranjen, neobvarovan.
 Unbewandert, *adj.*, neskušn, nezveden, neznaiden.
 Unbeweglich, *adj.*, nepremakljiv, vst. nepremikljiv, negibljiv (Gutsm.), nepremičen; unbewegliche Güter, ležeče premoženje, posestvo; unbeweglich stehen bleiben, obstati, običati; unbewegliche Feiertage, stanovitni, neprestavni prazniki; bewegliches und unbewegliches Vermögen, suho in sirovo (Sfr. Volcic).
 Unbeweglichkeit, *die*, nepremakljivost, nepremikljivost, negibljivost.
 Unbewegt, *adj.*, nepremaknjen, neganjen, terd.
 Unbewehrt, f. Unbewaffnet.
 Unbeweibt, *adj.*, neoženjen, brez žene.
 Unbeweint, *adj.*, noobjokan, neobjokovan, nad komur se nikdo ne joka.
 Unbeweislich, *adj.*, nedokazljiv, neizkazn, neizpričljiv.
 Unbewiesen, *adj.*, nedokazan.
 Unbewohnbar, *adj.*, kjer se ne more pre-

bivati, stanovati, živeti, nepripraven za stanovanje ljudi, nenaseljiv.
 Unbewohnt, *adj.*, nenaseljen, brez prebivavov.
 Unbewußt, *adj.*, nepooblačen, nemeglén, brez oblakov, jasen.
 Unbewußt, *adj.*, nezaveden, brez zavesti, zavednosti, svesti; daß ist mir unbewußt, to mi ni znano, tega ne vem, to mi je neznano; es ist mir nicht unbewußt, ni mi neznano; er war sich seiner unbewußt, innerlich nicht bewußt, ni se zavedil.
 Unbewußtbar, *adj.*, neplačljiv, neizplačljiv, kar se ne more, ne da izplačati.
 Unbewußt, *adj.*, neplačan, nepoplačan, neizplačan.
 Unbewußtbar, *adj.*, neukrotljiv, nepitomen.
 Unbezähmt, *adj.*, neberzdan, neukroten, neugnan.
 Unbezengt, *adj.*, neizpričan.
 Unbezweifelich, *adj.*, neoziren.
 Unbezweifelich, *adj.*, nesumljen, gotov, zanesljiv; unbeweislich, nesumen, brez dvombe, nedvomljiv.
 Unbezwingbar, Unbezwunglich, *adj.*, nepremagljiv, neukroten, nepremagan.
 Unbillig, *adj.*, sv. pismu nasproten.
 Unbieder, *adj.*, nepošten, neverl.
 Unbiegsam, *adj.*, negibčen, neukroten, nelosin, kerhek, terd.
 Unbiegsamkeit, *die*, negibčnost, nelosnost, neukretnost.
 Unbild, *das*, f. Caricatur; *die*, f. Unsilbe.
 Unbildbar, *adj.*, preterde glave.
 Unsilbe, *die*, Unbill, auch Unbild, f. Unbilligkeit, Unrecht; krivica, nepravica, kvar, žal f. zamera (Gutsm.).
 Unbillig, *adj.*, ne v podobi ali priliki.
 Unbillig, *adj.*, nepodobljiv, neobdelaven; f. Unbillbar.
 Unbillig, *adj.*, nepravičen, neprimeren, f. übr. Billig; daß ist unbillig, to ni prav.
 Unbilligkeit, *die*, krivica, nepravičnost, (kvar, V.); sie zuzügen, krivico storiti, delati komu, nach V. kvar delati, kvariti (eig. beschädigen).
 Unblutig, *adj.*, nokorjav.
 Unbot, *das*, nesponudba (V.).
 Unbrauchbar, *adj.*, nekoristen, zanič, neslužin, nerabun, kar ni za nikako rabo, (kar ni ne na gare ne na voz), f. a. Unfähig.
 Unbrauchbarkeit, *die*, nokoristnost, nerabnost.
 Unbruder, *ber.*, nebrat (Vuk).
 Unbrüderlich, *adj.*, nebratovski, nebratinski, ne po bratovski.
 Unbürgerlich, *adj.*, dobrimu meščacu neprimeren.
 Unbusfertig, *adj.*, nespokorjen (namroč človek); unbusfertiger Tod, smert v grehu, brez pokore, nespokorjenocova; nach V. u. Gutsm. nespokoron.
 Unbusfertigkeit, *die*, nespokornost, nespokornost, nespakora (Gutsm.).

Unchrist, *ber.*, nekristjan.
 Unchristlich, *adj.*, nekerščanski, nekerščanski, nekristjanski, terdoserčen.
 Unchristlichkeit, *die*, nekerščanstvo, nekerščanstvo, nekristjanstvo.
 Unzialbuchstabe, *ber.*, velika čerka, eig. paleo velika čerka.
 Und, *conj.*, in, ina, ter, (im Altst. u. Serb. te), auch pa, in andern slav. M. i (auch bei V.), und bei einem Gegenstände, a; Gut und Gut, čast in premoženje; ich und er, jez in on; du und ich, ti pa jez; euer und unser, vaše in našo; das Meer und der Himmel, morje i nebo (V.); hin und her gehen, sem ter tje hoditi; sie und er, ona pa on; mein Bruder ist in den Wald gegangen, und seine Frau liegt noch, moj brat je šel v les, žena njo-gova pa še leži; Tobias ging aus, einen Reiseführer zu suchen, und sah einen wunderschönen Jüngling, Tobias gre iskat tovarša na pot, kar zagleda mladega vsiga lepiga; und sieh!, na pa! u. f. f., i. t. d.; es kam einer und noch einer, prišel je eden pa še eden; und doch, pa vender; sei so gut, und komme Morgen, prosim te, pridi jutri; stehen und lesen, stojš brati. Im Anfange schuf Gott Himmel und Erde. Und die Erde war wüste. V zaostku jo Bog ustvaril nebo in zemlja. Zemlja pa je bila pueta. — Und es ward Licht. In bila je svetloba.
 Undank, *ber.*, nehvaležnost, nehvala (Gutsm.), nezahvalnost (serb.); Undank ist der Welt Lohn, svet z nehvaležnostjo plačuje, do-brota sirota.
 Undankbar, *adj.*, nehvaležen, nezahvalen (serb.); sich undankbar erweisen, nehvaležen biti; der, die Undankbare, nehvaležnik, nehvaležnica; undankbare Arbeit, nekazno nekazen, ker ne kaže, jalovo delo, ki ne daje dobička.
 Undankbarkeit, *die*, nehvaležnost, neza-hvaloost.
 Undaunung, *die*, neprebava.
 Undenkbar, *adj.*, nedosežin, nepomišljiv, nezapodljiv, česar ni mogoče misliti si, človeškemu umu nedosežna reč.
 Undenkbarkeit, *die*, nedosežnost, nezapo-dljivost.
 Undenklich, *adj.*, nepomnjev, nach V. nepomljiv, nespomnljiv, daven, česar ljudje ne pametijo, ne pomnijo, ne pametujejo; seit undenklichen Zeiten, od davnih, nepom-njivih časov, od katerih nikdo ne pame-tuje več.
 Undentlich, *adj.*, nerazločen, nerazumljiv, temen, nojasen, serb. nerazgovetan.
 Undeutlichkeit, *die*, nerazločenost, nojas-nost, temnota.
 Undeutsch, *adj.*, nicht gutes, reines Deutsch, nenemšk; undeutsch reden, nemško hru-etati; undeutlich, f. diesst.
 Undichterisch, *adj.*, nepovski, nepesnišk, pesmeniku, poetu nepristojin.
 Undienlich, *adj.*, neslužin, nedober, netečin.
 Undienst, *ber.*, neustrežba (V.).

Undienstfertig, *adj.*, nepostrežin, neposluzljiv (*M.*).
Undienstfertigkeit, *die*, nepostrežnost, nepostrežljivost, neposluzljivost.
Unding, *das*, nič, nach dem *Russ.* nebilica, wörtl. nestvar; das ist ein Unding, to ni nič, nima nikake podobe.
Unduldsam, *adj.*, nepoterpežljiv, neterpljiv, nepoterpen.
Unduldsamkeit, *die*, nepoterpežljivost, nepoterpnost.
Undurchdacht, *adj.*, nepremišljen.
Undurchdringbar, *undurchdringlich*, *adj.*, nepredert, neprebojin (?), neprederten, nepredirljiv (*V.*), neprehoden, česar ni mogoče predreti, presiniti.
Undurchdringlichkeit, *die*, nepredirljivost, nepredertnost.
Undurchschaubar, *adj.*, nepregleden.
Undurchsichtig, *adj.*, neprozoren.
Undurchwärmig, *adj.*, altherman, ne prepustajoč, ne prepustajoč toplote, toplotnih žarkov.
Uneben, *adj.*, eigentl. neraven, vglav (in *St.* ?), negladek (ničti glatt), dolinast, grabast, dragast od. dražinast (*V.*), gerbavinast, hrpav (rau); *z.* einer Abicht unebenlich, neroden; *z.* B. das ist nicht uneben, to ni nerodno, ni prenemarno; der Rath ist nicht uneben, ta svet ni neroden, ni zaverljiv, ni za nič, je še nekaj.
Unebene, *unebenheit*, *die*, neravnota, gerbavina (*V.*).
Unebenmäßig, *adj.*, nesomeren.
Unecht, *adj.*, neprav, neprisen; unehlich, nezakonsk.
Unechtheit, *die*, nepravost; nepristnost.
Unebel, *adj.*, nezlahten, neplomenit, nizek, slab, prost.
Unehe, *die*, nezakon (*V.*), *s. a.* Concubinat, (nach *Kobe* in Unterf. na veri živet?).
Unehlich, *adj.*, nezakonsk, stransk (*Russ.* pobočnyj).
Unehrbar, *adj.*, nepošten, nesramen, nesramožljiv.
Unehrbarkeit, *die*, nepoštenost, nesramnost.
Unehre, *die*, nečast.
Unehrerbietig, *adj.*, nespoštno, nepoštizen.
Unehrlich, *adj.*, nepošten, nečaston, gord, brez časti in poštenja.
Unehrlichkeit, *die*, nepoštenje, nepoštenost, nečastnost.
Uneigennützig, *ber*, nesebičnost, nesamopridnost, brezobrestnost (*V.*); *s. übr.* das entgegengesetzte Eigennützig.
Uneigennützig, *adj.*, nesamopriden, kdor ne išče, ne iše svoje koristi, svojiga dobička, prida, brezobresten (*V.* ?), nesebičen, nekoristoljuben; *s. a.* Eigennützig.
Uneigennützigkeit, *f.* Uneigennützig.
Uneigentlich, *adj.*, nelasten, prenosin t. prenesen.
Uneinbringlich, *adj.*, kar se ne more iztirjati, potirjati, dobiti od dolžnika, nepridobljiv, neiztirjativ.

Uneingedenk, *adv.*, einer Sache ungedenk sein, ne pomniti česa, pozabiti kaj; ne maraje za —, pozabljivi na —.
Uneingefriedet, *adj.*, neobrajen, razgrajen.
Uneingeladen, *adj.*, nepovabljen.
Uneingeschränkt, *adj.*, neomejen, neuteujen.
Uneinig, *adj.*, needin, nezložen, naskrižen, neskladen (*Kroat.*); uneinig sein, naskriž, auch ein križ si biti, (naskriževati si, *V.* ?), ne streči, ne vezati se; mit jemanden uneinig werden, spreti se s kom; sie sind uneinig unter einander, sta si v razpurtii, sta si dobra, kakor pes in mačka.
Uneinigkeit, *die*, zdraha (*V.*), nezloga, needinost, nesloga, zdražba, razpurtija.
Uneins, *adv.*, unicus sein, ne biti edinih misli; *s. übr.* Uneinig; mit sich selbst uneins sein, ne imeti terdniga sklepa, ne prav vediti, kako bi —.
Uneinsfänglich, *adj.*, nenavzeten, nezmožen, nepripraven, terd. zagoveden; *s. a.* Empfänglich.
Uneinsfindlich, *uneinsfindsam*, *adj.*, neobčuten, neobčutljiv, oterpnjen; sich uneinsfindlich machen, oterpniti, storiti, delati se merzliva, premerl, top, terd, odrevenel, merteve.
Uneinsfindlichkeit, *die*, neobčutnost, neobčutljivost.
Uneinsig, *adj.*, nepriden.
Unendlich, *adj.*, neskončen, brezkončen, brez konca, brez kraja, neobsežen, večer (ewig), neizmeren (unermesslich), in's Unendliche, brez konca in kraja; unendlich sein, ne imeti konca ne kraja; *adv.*, unendlich reich, silno, neskončno, neizmerno bogat, neusmiljeno veliko ljudi (*M.*).
Unendlichkeit, *die*, neskončnost, brezkončnost.
Unentbehrlich, *adj.*, silno, neogibno potrebno, brez česar se ne more biti, česar se težko pogreša, nach *V.* nepogrešin, kar kdo ne more pogrešati.
Unentbehrlichkeit, *die*, neogibna potrebnost, nepogrešnost (*V.*); die Unentbehrlichkeit des Salzes für den Menschen beweisen, dokazati, da clovek ne more biti, obstati brez soli.
Unentbeht, *adj.*, nenajden, neiznajden.
Unentfallen, *adj.*, nepozabljen; es ist mir noch unentfallen, še nisim pozabil.
Unentgeltlich, *adj.*, brezvračilen, brez vračila, zastonj, ne za dnarje, brez dnarja, ne za plačilo, brez plačila, tako (*vulg.*), daroma (*M.*), bei *V.* neplačama (?); ich kam unentgeltlich durch, šel sim ne plačavši nič, zastonj.
Unentgeltlichkeit, *die*, brezvračilnost, brezplačnost.
Unenthaltsam, *adj.*, nezderžin, nevzderžin, nezmeren, *altst.* nevzderživ.
Unenthaltsamkeit, *die*, nezderžnost, nezmerenost.
Unenträtselt, *adj.*, nenganjen.
Unentschieden, *adj.*, nerazločen, nedoso-

jen, na vaganji; *s. a.* Unentschlossen; es ist unentschieden, ni razločeno, dogano —.
Unentschlossen, *adj.*, neodmenjen, v dvomu, brez terdniga sklepa; ich bin unentschlossen, še nisim določil, dognal, nach *V.* moti me misel nad tem, moti se mi nad —; nach dem *Böhm.* vagav, (vagati, ne vediti, kaj bi počel, kam bi se obrnil).
Unentschlossenheit, *die*, nedoločnost, mahavost, vagavost (*Böhm.*), vagalica, mahavost.
Unentschlüssig, *f.* Unentschlossen.
Unentwidelt, *adj.*, nerazvit, nerazsnovao, nerazoveten, nerazpleten, nesprezan (*V.*).
Unerschütet, *f.* Ungequätet.
Unerschütlich, *adj.*, neizprosljiv.
Unerschöpflich, *adj.*, neodpečaten.
Unerschlich, *adj.*, nezmišljiv.
Unersahren, *adj.*, neskušten, nevdoč, n uk (*Vuk*).
Unersahrenheit, *die*, neskuštenost.
Unersichtlich, *adj.*, nedosežin, nezapadljiv, nezvedljiv, nezasedljiv, neiznajdljiv.
Unersichtlichkeit, *die*, nezapadljivost, neizvedljivost, nedosežnost.
Unersichtlich, *adj.*, nevesel; nerazveseliven, neprijeten.
Unergänglich, *adj.*, nedopolniven, kar se ne more dopolniti.
Unergreifbar, *unergreiflich*, *adj.*, neprjemljiv, nedosegljiv, kar se ne more prijeti.
Unergündbar, *unergündlich*, *adj.*, neizmeren, brez dna, nedosežin, čemur se ne more do dna; *s. a.* Unersichtlich.
Unerschlich, *adj.*, malovreden, nepomenljiv, slabo čislun; eine unerschliche Sache, majhna reč, stvarca; *s.* Unbedeutend.
Unerschlichkeit, *die*, malovrednost, nečisljanost.
Unerschört, *adj.*, nikdar ne slišen, neslišen, a. nezaslišen, nenavaden, prečuden, neizrečen, neznano velik; eine Bitte unerschört lassen, prošnja odbiti, odreči, prošnje ne uslišati; seine Bitte bleibt unerschört, nach *V.* nobena prošnja ne zajde.
Unersinnerlich, *adj.*, es ist mir unersinnerlich, ne morem se spomniti tega, ne pomnim tega, čuva nepomenljiv.
Unersannt, *adj.*, nespoznan.
Unersichtlich, *adj.*, *s.* Unanbar.
Unersichtlichkeit, *f.* Unanbar.
Unersichtbar, *unersichtlich*, *adj.*, nerazjasnjen, nerazločljiv, kar se ne more pojasniti.
Unersichtbarkeit, *die*, nezapadljivost.
Unersichtlich, *adj.*, neogiben, neogibno potrebno, nach *Gutm.* neodpustljiv.
Unersaubt, *adj.*, nedopusčen, nedopusen, prepovedan, nedovoljen.
Unersiebt, *adj.*, neopravljen, neizdelan, neresen.
Unersiebtlich, *adj.*, nepreterpljiv, (nach *Murs.* nesprebiten).
Unersichtlich, *adj.*, nepogasljiv, neizbrisljiv, večer.
Unersessen, *unermesslich*, *adj.*, neizmeren,

nepremernjiv, brezmeren, brez mere, neskončen; unermessliche Güter haben, imeti blaga in blaga.
Unermesslichkeit, *die*, neizmernost.
Unermüdet, *adj.*, netruden, neutrujen, neugnan, nezdalan, neshojen; *adv.*, na preterganje, neutrudama (*M.*).
Unermüdblich, *adj.*, neutrudljiv.
Unermüdblichkeit, *die*, neutrudljivost, neugnanost.
Unersöffnet, *adj.*, neodpečaten.
Unersörtet, *adj.*, nerazločen, nepretresovan.
Unersquidlich, *adj.*, neprijeten, soparen.
Unersreichbar, *unersreichlich*, *adj.*, nedosegljiv, nedosežin, nedosežen; dem Auge, nedogleden.
Unersätlich, *adj.*, nikdar ne sit, nesit, nenasiten, neteden; ein Unersätlicher, netek, lakot.
Unersätlichkeit, *die*, lakotnija (*V.*), nenasitost, nesitost.
Unerschaffen, *adj.*, nestvarjen.
Unerschiedlich, *adj.*, neizberpljiv (*Gutm.*), nepozajemljiv (*V.*), neizsušljiv, brezkončen, nepotekajoč, neiztočljiv, nepotekljiv, kar nikoli ne poteče.
Unerschiedt, *adj.*, neustrašen, neprestrašen.
Unerschröden, *adj.*, neplah, neplašin, brez straha, neustrašljiv, neboječ.
Unerschrödenheit, *die*, neplašnost, neplahota, serčnost.
Unerschröten, *adj.*, im Bergbaue, nepredelan (*V.*).
Unerschütterlich, *adj.*, neomajljiv, neomajan, nestresen, neomajljiv, nestresljiv, nezgibljiv, terden.
Unerschwänglich, *adj.*, nedosegljiv, kar se ne more dobiti, pripraviti, kar presega moč, kar kdo ne zmore, ne premore, ne dolegne, prevelik, preveč.
Unersetzbar, *unersetzlich*, *adj.*, nepopravljiv, nepovračljiv, nenamestljiv; ein unersetzlicher Verlust, nepopravljiva, neadomestljiva zguba; zguba, ki se ne more popraviti, komur ni namestnika najti.
Unersetzlich, *adj.*, brezkoristen.
Unersiegllich, *adj.*, na kar ni mogočo priti, splezati, nedohodljiv (*V.*), neprehoden.
Unersüßlich, *adj.*, neprenesljiv, nepreterpljiv, presiten, čez nemoč siten, nadležen; ein Unersüßlicher, sitnež, naveličje (*Ravn.*); eine Unersüßliche, sitnica, nadležnica; unersüßlicher Schmerz, grozna, huda bolečina.
Unerswachsen, *adj.*, nedoraščen, nedorašen.
Unerswartet, *adj.*, nepriokovan; neprevidama, iznenada, nenadama (iznebuha, *Vuk*); es war mir unerswartet, nisim si bil tega v svesti, nisim pričakoval tega, nisim se nadjal tega.
Unerswedlich, *adj.*, nezbudljiv, neprebudljiv.

Unerweislich, *adj.*, nedokazljiv, kar se ne more dokazati.
Unerweislichkeit, *die*, nedokazljivost.
Unerwiedert, *f.* Undantwortet.
Unerwiesene, *adj.*, nedokazan, neizprisan.
Unerwogen, *adj.*, nepremišljen, nespriemšljen, nepreudarijen; *f. a.* Ungeachtet; nichts unerwogen lassen, vse pretehtati, vse premisliti.
Unerzogen, *adj.*, nedorejen, malopridno, napeno, slabo zrejen.
Unersbar, *adj.*, kar ni za jed, neuziten.
Unfähig, *adj.*, nezmožin, nepripraven; ganz unfähig, prav za nič; zu etwas unfähig sein, ne biti za kaj; ne kos biti čemu; er ist des Diebstahls unfähig, ni mogoče, da bi on kradel, ni v stanu krasti, ni za tatvino; auf immer für unfähig zu einem Amte erklären, izreči, da ne bo nikoli za nobeno službo več (*V.*), de nikdar več ne bode službe vreden, de nikdar več ne dobi službe; *f. a.* Fähig.
Unfähigkeit, *die*, nezmožnost, nepripravnost.
Unfahrbar, *adj.*, nevozen.
Unfall, *der*, nezgoda, neugodni primer, sitni, neprijetni naključek, nesreča (Unglück), neprilika (*serb.*).
Unfehlbar, *adj.*, der nicht irren kann, nezmotljiv, nepremotljiv, kdor se ne more zmotiti, premotiti, neblodljiv (*Gutsm.*); unaußbleiblich, gotov; *adv.* gotovo, res, za res, resnično, nepogrešljivo (*V.*).
Unfehlbarkeit, *die*, nezmotljivost, nepremotljivost, nespotikljivost, neblodljivost, gotovost.
Unfein, *adj.*, ne kaj tenak, nekako debel.
Unfern, *adj. u. adv.*, ne dalječ, (ne daleko *M.*).
Unflath, *der*, nesnaga, gerdoba, gnušoba, smrad, nečist-i (*Vuk*), gerda roba ali šara, nach *Gutsm.* skernoba (?) statt skvernoba; Koth, blato, lajno; Unflathlich, smeti; eine schmutzige Person, männl. gerdin, gerdavš, nesnaga, gerdoba, weibl. gerdinka, nesnaga, gerdoba, nečistnica.
Unfläthlich, *der*, gerdin, gerdobnež, nesnažnik, skernobnež (*M.*), svinja, nečistnik, razuzdanec, samopasnik.
Unflätherei, *die*, gerdobija, nesnažnost, svinjarija, nečistost.
Unfläthig, *adj.*, gerd, nesnažin, skernoben (*Gutsm.*), skurn (*Jarn.*), nečist, nma-zan, sporn (*Gutsm.*), merzek (*Ravn.*); unfähige Reben, nma-zane, nečiste, gerde, klafarske besede, klanjan; sich, etwas unfähig machen, ogerditi kaj, se.
Unfläthigkeit, *die*, gerdobija, gerdobnost, nečistost.
Unfleiß, *der*, nemarnost, nemanje (*V.*), nemanljivost, nemanščina, nemančina, nepridnost, zanikernost; aus Unfleiß versäumen uff, po nemanem, nach *V.* nemanji zamuditi.
Unfleißig, *adj.*, nepriden, nemanen, zani-

kern, nemanljiv, len; er ist eben nicht unfleißig, priden je že se.
Unfolgsam, *adj.*, nepokoren, noubogljiv, nebogljiv, neposlusin (*kroat.*).
Unfolgsamkeit, *die*, nepokornost, nepokorščina, nepokoršina, neubogljivost, neposlušnost (*kroat.*).
Unform, *die*, neprimerna podoba, nespodobje, nespodobnost, gerdost, spaka.
Unförmlich, *adj.*, spačen, spakast, nikomur ne podoben, oamrast, jur. nenreden (*Vuk*), nepravilen; unförmliches Testament, nenredna oporoka; — ne narejen, ne skovan prav, po pravi obliki; *f. a.* Unpassend.
Unförmlichkeit, *die*, nespodobje, nespodobnost, neurednost, nepravilnost.
Unfrei, *adj.*, neprost, nesvoboden, prisiljen.
Unfreund, *der*, neprijatelj; Unfreund werden, zneprizajlati se (*V.*).
Unfreund, *adj.*, neprijateljsk.
Unfreundlich, *adj.*, neprijazen, neprijateljsk, odjuden, pust, neprijeten, nengoden (*J. B.* von der Bitterung); es ist unfreundlich, ni lepo, neprijetno vrome je.
Unfreundlichkeit, *die*, neprijaznost, neprijetnost.
Unfreundschaft, *die*, neprijateljstvo.
Unfreundschäftlich, *adj.*, neprijateljsk.
Unfriede, *der*, nemir, nepokoj, razpertija, zdražba.
Unfriedfertig, *adj.*, nemiroljuben, nespraven, preprijljiv.
Unfriedlich, *adj.*, nemiren, nepokojin.
Unfromm, *adj.*, nepobožen.
Unfrommigkeit, *die*, nepobožnost.
Unfruchtbar, *adj.*, nerodovit, nerodovit, neroden, neplođen, *serb.* auch bezrodan; von einer Frau, nerodna, nerodovitna; vom Vieh, jalov; unfruchtbares Vieh, jalovina (*Gutsm.*); unfruchtbar werden, izroditi se, znerodoviti se (*V.*), zjaloveti oder zjaliti se (*V.*), ne več roditi, rodovitnost zgubiti; eine Unfruchtbare, jalovka, jalovica (*n. pr.* krava); vom Korn, gluh.
Unfruchtbarkeit, *die*, nerodovitnost, nerodnost, neplođnost, brezplodnost, jalovost, jalovnost (*Gutsm.*), nerodica (*Vuk*).
Unfug, *der*, nered, nerednost, neporednost, nepristožnost, nerodnost, napaka, krivdost, (brezpravje *poln. u. böhm.*), nespodobno počenjanje, razuzdanost, samopasnost; Unfug treiben, neposajen biti, razuzdano zdelovati, nespodobno rogoviliti, rojiti, samopasno, nespodobno vladati se.
Unfuglich, *adj.*, nepristožin, neprilicin; es ist unfuglich, ne vjema se, ne vože se.
Unfugsam, *f.* Unfolgsam, Ungefällig.
Unfühlbar, *adj.*, nečuten, nečutljiv.
Unfürderlich, *f.* Undenklich.
Unfürstlich, *adj.*, knezu nepristožin, nepriemerem.
Ungangbar, *adj.*, eine ungangbare Münze, neveljaven denar, ki med ljudmi ne gre, ne hodi, ne teče; ein ungangbarer Wort, nena-vadna beseda; ein ungangbarer Weg, wo

man nicht gehen kann, neobhojena, nepri-stopna pot; wo nicht viel gegangen wird, neuhojena, nehodna pot.
Unganz, *adj.*, bei den Schloßern, unganzer Eisen, plenasto železo.
Ungar, *adj.*, nedokuhan, sirov.
Ungarisch, *adj.*, ogersk; ungarisches Jbiom, Wesen, ogersčina, ogersina.
Ungastlich, *adj.*, nicht gastfreundlich, negostoljuben, negostiven, nepostrzeljiv; *f. abr.* Gastfreundlich.
Ungeachtet, *adj.*, nicht geachtet, nečisljan, nepogrešan; *praep.*; einer Sache ungeachtet; keines (hohen) Alters ungeachtet wirst du der Strafe nicht entgehen. dasiravno, čeravno si priloten, ne odides kazni, pokori, ne glede na tvoje leta; pri vsem tem; *conj.*; obgleich, običou; er that es doch, ungeachtet ich es ihm verboten hatte, storil. delal je, če tudi, če prav sim mu (bil) prepovedal.
Ungeachtet, *adj.*, neoran.
Ungeahndet, *adj.*, neposvarjen, nekaznjen, neštrafan; es ist ihm ungeahndet hingegangen, brez kazni jo ostal; etwas ungeahndet hingehen lassen, kaj brez kazni pustiti, ne kazniti česa.
Ungeachtet, *adj.*, bei Schnee, brez gazi, nepregazen; sonst, cel, nepretergan, neuhojen, brez poti.
Ungebaut, *adj.*, neobdelan, ungebautes Land, celina; eine ungebauete Wiese, ledina.
Ungeberde, *die*, pačenje, zmerdovanje; *f. a.* Grimasse.
Ungeberdig, *adj.*, sich ungeberdig stellen, repentiti se, pačiti se.
Ungebessert, *adj.*, nepoboljšan, (zakerknjen).
Ungebeten, *adj.*, unbeten thun, storiti kaj, ko ga ni nikdo prosil za to.
Ungebeugt, *adj.*, nepolomljen, neugnan.
Ungebildet, *adj.*, neobdelan, neizobražen, nepodučen, neizurjen, neolikan, nezbrušen, neotesan, neomikant; *f. a.* Roh; der Ungebildete, priprostnik.
Ungebleicht, *adj.*, neubeljen.
Ungeboren, *adj.*, nerojen.
Ungebraunt, *adj.*, nežgan, nepečen.
Ungebrauchlich, *adj.*, nena-vaden, kar ni v navadi.
Ungebraucht, *adj.*, nov, nerabljen, nena-vaden.
Ungebrochen, *adj.*, nezlomljen; vom Gänge, v celih grudah, ploščah, plošah.
Ungebuhr, *die*, nespodoba, nespodobnost, nepristožnost; jemanden mit Ungebuhr beggauen, s kom nespodobno ravnati; etwas zur Ungebuhr vergrößern, nespodobno kaj veličati, čez mero; jemanden zur Ungebuhr loben, koga preveč hvaliti, prehvaliti; *f. a.* Uebergebüher.
Ungebuhrrend, **Ungebuhrlich**, *adj.*, nespodoben, pregnan, nepristožin.
Ungebuhrlichkeit, *die*, nepristožnost, nespodobnost, nespodobna (red, beseda).
Ungebunden, *adj.*, inägemein, nezvezan, nezvezan, nepriklenjen, prost; er ließ ihn

die Hände ungebunden, rok mu ni zvezal; ungebundene Rede, proza, nezvezana, prosta beseda, ne v verzih; zügellos, außschweifend, razuzdan, samopasen.
Ungebundenheit, *die*, prostost, svobodnost, razuzdanost, beseda, delo razuzdanca, samopasnika.
Ungebuhr, *die*, *f.* Embryo.
Ungebeulich, *adj.*, netečen.
Ungebeulichkeit, *die*, netečnost.
Ungebrüht, *adj.*, netiskan, nenatisnjen.
Ungebrungen, *adj.*, nepriprgan.
Ungebuld, *die*, nepoterpežnost, nepoterpežljivost, nepoterpež, nesterpljivost, neučakljivost, neučakanost, nevsterpljivost (*serb.*); voller Ungebuld sein, ves nepoterpežljiv biti; teško čakati.
Ungebuldig, *adj.*, nepoterpežljiv, nepoterpežin, neučakan, neučakljiv, nesterpljiv, nevsterpljiv (*serb.*).
Ungeehrt, *adj.*, nečisljan, nepoštovan.
Ungeehrt, *adj.*, nicht vorsehlich, neradovoljin, kar se po naključbi primeri, naključein, nepričakovan; *adv.*, zufälliger Weise, primerama, nagodama (*V.*), iznenada, nehutama (?), po namerici; er kam ungeehrt dazu, naključilo, primerilo se je, de je prišel; sich ungeehrt zutragen, meriti se, naključiti se, zgoditi se (samo ob sebi), pri-petiti se; es begab sich von ungeehrt, daß ein Priester dieselbe Straße hinabzog, primerilo se je pa, da je neki duhoven šel po tistem potu; nicht genau bestimmte Anzahl, blizo, okoli, pri, nekako; *J. B.* es waren ungeehrt zehn Ellen, bilo je blizo, okoli deset vatlov, kakih deset vatlov je bilo; *f. a.* Weilunßig; etwas nur ungeehrt messen, kaj pri neki primeri meriti; ungeehrt wissen, nekako vediti, neodločen; von ungeehrt gesagt es ihm, nach *Gutsm.* uslepilo, naslepilo se ma je.
Ungefähr, *das*, uaključljaj, naključba, naključje, namera.
Ungefällig, *adj.*, keinen Gefallen erweckend, von Sachen, nedopadljiv, neprijeten, neugoden, nevšeč; keinen Gefallen andern erweisen, von Personen, neustrežin, nepostrežin, pust.
Ungefälligkeit, *die*, neprijetnost, nevšečnost, nepostrežnost, nevljudnost.
Ungefärbt, *adj.*, nebarvan; ungefärbtes Tuch aus schwarzer und weißer Wolle bestehend, nach *V.* plaviž, plavižev, daher in diesem Sinne ungefärbt, plavižast (*J. Kr.*); *f. a.* Echt.
Ungefiebert, *adj.*, gol.
Ungeformt, *f.* Unförmlich.
Ungefragt, *adj.*, nevprašan, kogar nikdo ni vprašal.
Ungefällig, *adj.*, neskladen, nespreten.
Ungeessen, *adj.*, ungeessenes Brot, kruh, ki ga nihče ni jedel; ungeessen zu Bette gehen, brez jedi, brez večerje iti spat, lačen.
Ungeglättet, *adj.*, neoglajen, neolikan.
Ungegüldert, *adj.*, brez členov.
Ungegründet, *adj.*, brez podstave, vzroka,

neuterjen, netorden; ungegründete Freude haben, veseliti se, pa ne vediti za kaj, ko olovek nima za kaj; es ist ungegründet, ni res.

Ungehaltenen, adj., nederžan, neizpolnjen (s. B. v. Bersprechen); ungehalten sein, gnejavati se (Rt.), čemeriti se, zameriti kaj; nevoljin biti, nasajen biti (V.); šobo, merdo napeti; za malo zdeti se komu (v. i.); nach Gutsm. merzljiv.

Ungeheissen, adj., neukazan, dobrovoljin, brez zapovedi; ko komu ni nihče ukazal, sam od sebe.

Ungehühelt, adj., nehinaavsk, nehlinjen.

Ungehueuer, adj., nedopovedljiv, strašin, divji, grozen, silen, neznan, nemenjen, velikansk, prevelik, neizmeren, böhm. nararmy. (altst. ram'n, heftig), poln., russ. u. böhm. ogromny, serb. golem, russ. gromadni; adv., grozno, silno, neusmiljeno, rameno; eine ungehuetere Menge, sila; von Leuten, sila ljudi, silno, grozno, veliko ljudi, čuda ljudi, kakor listja in trave; von ungehuetere Schwere, strašne teže; ungehuetere ist der Schut, tolik nasip je; einen ungehuetere Mund, ein ungehuetere Thor habend, razusten, razvraten.

Ungehener, das, groza, pošast, zmij (Drache), spaka (Mißgeburt); f. a. Schenfal.

Ungehindert, adj., neovert (V.), neoviran, brez zapreke, brez zadržka; svobodno, nespolitikama; hier kannst du ungehindert arbeiten, tukaj ti nihče ne brani delati.

Ungehobelt, adj., nepooblan*, fig. neobtesan, neolikan, zarobljen.

Ungehofft, adj., nenadan, neupan, nepriokovan; adv., iznenada, nenadama.

Ungehörig, adj., neprilico, ne kakor gre; das ist ungehörig, to ne gre; f. Ungebührend.

Ungehorsam, adj., neposlusen, nepokoren, neslušljiv (Zal.), neobgljiv.

Ungehorsam, ber, neposlusnost, nepokorščina, nepokorsina, nepakornost, neslušljivost (Zal.), neobgljivost, altst. oslaha.

Ungehört, adj., neslišan, nezasišan.

Ungehtig, adj., brez oveta.

Ungeistlich, adj., neduhoven, neduhovsk, duhovniku nepristojin.

Ungehummt, adj., neoesan, zmerčen, kuštrast.

Ungeheiligt, adj., slečen, neoblečen.

Ungehohet, adj., sirov, nekuban.

Ungehrüht, adj., nerazžaljen.

Ungehinsteilt, adj., sam na sebi, naturen, prost, priprost.

Ungehürt, adj., neprikračen, cel, do dobriga.

Ungeit, f. Unschilt.

Ungekladen, adj., vom Wagen, prazen, neobložen; vom Gewehr, nenabit, prazen; von Menschen, nepovabljen.

Ungeklänfig, adj., acuren, neročen, spotikaven, poeasen.

Ungeklöd, das, Abgabe vom Getränke, welches einzeln verschenkt wird, da; — davščina, davščina, plačilo na ladijah; f. a. Uebergeblühr.

Ungeklöd, ber, dacar; Ungeklöd, pl., mali stroški.

Ungelegen, adj., neprilozin, nezlozin, neugoden, neprilico, nadležin, neprirobin; ein ungelegener, sitnez, napolnez; eine ungelegene, sitnica; ungelegen sein, fallen, napotje (V.) delati, nadlegovati; zur ungelegenen Zeit, ne o pravem, ugodnem časa; es ist mir jetzt ungelegen, zdaj mi ne kaže, mi ni na roko.

Ungelegenheit, die, nadlega, nadležnost, sitnost, težava, neprilika; Ungelegenheiten machen, nadlego delati; f. a. Verdruß.

Ungelegt, adj., neznesen.

Ungelehrig, adj., nepodučljiv, terdoglav, nečin; terde, kesne glavce, slabiga spomina; top.

Ungelehrigkeit, die, neučnost, neučljivost, terda, kesna glavca.

Ungelehrsam, Ungelehrt, adj., nencin, nevedoe, nezveden v učenostih, prost, kdor se ni učil iz buke, serb. nouk.

Ungelehrtheit, die, neučnost.

Ungeleut, Ungeleutsam, adj., okoren, negibcen, neobertten, neukreten, nespreten, neuren, lesen, štorblast.

Ungeleutsamkeit, die, okornost, nevkretnost, negibčnost, neobertnost, nespretnost, neurnaost.

Ungelesen, adj., ungelesen lassen, ne brati ali čitati.

Ungeleibt, adj., neljubljen.

Ungelesicht, adj., negasen, neugasen, nezbrisano; ungelöschter Ralk, živo apno, negaseno apno.

Ungelemt, das, nepokoj, skerb, težava, nadloga, nevolja, nezgoda, reva.

Ungemächlich, adj., nadležin, težek, nezlozin, neprilico, neugoden.

Ungemäßlichkeit, die, nezloznost, neugodnost.

Ungemäß, adj., neprimerjen.

Ungemäßheit, die, neprimerjenost.

Ungemein, adj. u. adv., selten, redek, nenavaden, izversten, (izbiren, kroat.), posebno dober; ein Uebel, das unsern Leuten ungemeyn ist, napaka, ktera ni med našimi ljudmi redka; in seiter Art vorzüglich, selten und vorzüglich, ne vsakdanji, nevsedenj, poseben; das ist etwas ungemeynes, to je nekaj ne vsakdanjiga, to je kaj posebniga; sehr, viel, ungewöhnlich groß, poseben, silen, nenavaden, da ne vem kaj, da ni nikoli tega; als adv., ramno oder rameno; ungemeynes Vergnügen uff., von angenehmen Sachen, posebna ugodnost; ungemeyn erschröcken uff., von unangenehmen Sachen, silno se ustrašiti.

Ungemessen, adj., neodmérjen, neizmörjen, neprimérjen; f. a. Unbestimmt.

Ungeändert, adj., nekovan.

Ungeannt, adj., neimenovan, brezimen; ich will bei dieser Sache ungenannt sein, pri ti reči nočem imenovan biti; ein Ungeanntes, neimenovanec; ungenanntes Wein, kost neimenovanka (V.).

Ungenau, adj., nenatančen; das ist ungenau, to ni na tanko.

Ungenauigkeit, die, nenatančnost.

Ungeneigt, adj., nedragen.

Ungeneigt, adj., nenagnjen; er ist ihm ungeneigt, ni mu dober; er wäre nicht ungeneigt, es zu thun, on je še nekako voljan, storiti to, nió bi ne maral, da —.

Ungenieß, f. Maßtheil.

Ungenießbar, Ungenießlich, adj., neuziten, kar ni za jed, fig. neslan.

Ungenossen, adj., neuzit, nepoužit, neuzivan; das ist für ihn ein ungenossenes Vergnügen, taciga vesolja še ni užival; der Hund ist ungenossen, (waidm.) pes je ne-(je)voljan, ker ni nič vjel; es wird dieß nicht ungenossen hingehau, ta ga bo še bolela, pekla; ne odide mu kazen za to.

Ungenugend, adj., nezadosten, ne dovolj.

Ungenügig, adj., nezadovoljin, netečen, komur ni nikoli zadosti; f. a. Unerfülllich.

Ungenügsamkeit, die, nedovoljnost, nezadovoljnost, netečnost, nenasičenost.

Ungerecht, adj., norabljen.

Ungerech, adj., neverdjan, neurejten, ne v red djan, nepoverstin, nezversten.

Ungerech, adj., nekušen, brez poskušnje, preskušnje.

Ungerächt, adj., nemasčevan, nezmasčevan, brez kazni.

Ungerade, adj., isgemein, neraven; eine ungerade Zahl, liho število, neravno število; drei ist eine ungerade Zahl, tri je liha; f. a. Gerade, Schief.

Ungerathen, adj., neroden, izpriden, napčen, spačen, (bei V. nestoren?); ein Ungerathener, spridenec; eine ungerathene Person ober auch Sache, spaka.

Ungeränmig, adj., neprostoren, tesen.

Ungerechnet, adj., neštet, ne računaje*, ne rajtaje*.

Ungerecht, adj., krivičen, nepravičen; ungerechtes Gut, krivično, leško, a. lesko (für ljudsko — fremd) blago.

Ungerechtigkeith, die, das Ungerechtfsein, krivičnost, nepravičnost; eine ungerechte Handlung, krivica, nepravica.

Ungereimt, adj., napachen, nepristojin, neprilico, kar se ne veže; f. a. Absurd; er spricht ungeremtes Zeug, govori, ko bi otrobe vezal, da ni ne na konja ne na osla; serb. nesklapno; ein ungeremtes haubdeluber Mensch, (in plus), tepec, zaletel; ungeremite Berse, f. Heimloß (russ. belye stih).

Ungereimtheit, die, napaka, napačnost, kar nikamor ne kaže, kar nima nikake podobe, neumnost, neslanost.

Ungern, adv., nerad; er sieht es ungern, nima rad; er thäte es gerade nicht ungern, storil bi že še —.

Ungerochen, f. Ungerächt; (nepoduhan, nepovohan).

Ungerührt, adj., neganjen, neginjen.

Ungesagt, adj., nerečen; ungesagt lassen, zamolcati, ne v misel vzeti.

Ungesalzen, adj., neslan, brez soli.

Ungefaltet, adj., neosedlan, brez sedla.

Ungefellig, adj., nenasičen, lačen.

Ungefäuert, adj., opresen, nekvašen, brezkvasen; ungefauertes Brod, opresnik (auch russ.). nekvašnik, nekvašenik, nach Zal. a. opresnača, poteplača, potepljanec, potanee, poteplac; Kschénbrod, popelajak.

Ungefäumt, adj., ohne Saum, neobrobljen, nezarobljen, nerobljen; ohne Säumniß, nemuden, brez pomudka, jaderu (nach dem Altst. jedern), nemudno, nemudama, hitro.

Ungeföhren, adj., nestorjen, nebil; das Geföhrene fann man nicht ungeföhren machen, poln. eo się stako, rozstak (oder odstak) się nie može, kar se je zgodilo, to je, to se spremeniti ne more, storjeno ne more nestorjeno biti.

Ungeföhrt, adj., nespameten; f. a. Ungezeimt, Thörticht.

Ungeföhrt, adj., neboječo, brez straha, na ravnost.

Ungeföhrtlich, adj., nezgodovinsk.

Ungeföhrtlich, adj., neuren, štorblast.

Ungeföhrtlichkeit, die, neurnost, nerodnost, neukretnost.

Ungeföhrt, adj., nepripraven, nespreten, neroden, štorblast, štorbulast (V.), ohrebcl (Gutsm.), odročcn, neprilico; ein Ungeföhrtler, štorklez, barklez, barklez (M.), zaletel; f. a. Geföhrt, Unfähig; sich ungeföhrt drehen um Jemand, motoviliti se —.

Ungeföhrtlich, adj., neotesan, debel, terd, divji, sirov, grob; ein ungeföhrtlicher Mensch, teleban, neotesanec.

Ungeföhrtlichkeit, die, neotesanost, sirovost.

Ungeföhrtlich, adj., nezbrusen, nenabrusen, fig. neoblesan, neuglajen, neolikan.

Ungeföhrtlichheit, die, nezbrusenost, neotesanost.

Ungeföhrtlich, adj., nesklenjen.

Ungeföhrt, ber, neslast(nost), slabi, napčni vkus.

Ungeföhrt, adj., plevek.

Ungeföhrtlichkeit, die, plevkost, plevkoba.

Ungeföhrtlich, adj., neprikrachen, brez prikratbe, cel.

Ungeföhrtlich, adj., nezabeljen, pust.

Ungeföhrtlich, adj., negibcen, kerlek, terd.

Ungeföhrtlich, adj., nepobeljen, nemalan, prost, sam na sebi, oist.

Ungeföhrtlich, adj., neobrit, neostrizen; ein ungeföhrtlich lassen, koga ne nadlegovati, koga z miram pustiti.

Ungeföhrtlich, adj., neoslavjen; s celo močjo; vom Mädchen, devica.

Ungeföhrtlich, adj., brez žepa.

Ungeföhrtlich, adj., neviden, ko koga nihče ni vidil, opazil; ungeföhrtlich Weise, nevidama.

Ungeföhrtlich, adj., Sonig, samotok.

Ungeföhrtlich, adj., nepriljuden, nedružin, divji.

Ungefelligkeit, die, neprijudnost, nedružnost, odljudnost, divjost.
Ungefellig, **Ungefellig**, **Ungefellig**, **adj.**, nepostaven, postavam nepriimeren, nasproten.
Ungefellig, **adj.**, lepim šegam, lepino obnašanja nasproten, napačen, razposajen, neroden, razuzdan, neotesan, nenraven, nenravil.
Ungefelligheit, f. **Ungefelligkeit**.
Ungefellig, **adj.**, nezgovoren.
Ungefellig, **Ungefellig**, **adj.**, gerd. neznani, pokvečen; f. a. **Ungefellig**, **Ungefellig**.
Ungefellig, die, gerdoba, čamer.
Ungefelligheit, die, pokveka, nespodoba.
Ungefellig, **adj.**, neskrobljen, nestérkan*.
Ungefellig, **adj.**, nestempjan; unges. Papier, auf dem Schrift, gladek papir.
Ungefellig, **adj.**, brez peceljna.
Ungefellig, f. **Ungefellig**.
Ungefellig, **adj.**, nemočen, (nemoten), ko koga nihče ne moti, ne nadleguje, pri miru, miren.
Ungefellig, **adj.**, nekaznjen, nekaznovan, nestrahan; jenianden ungestraft lassen, strahu ne dati, dajati komu, ne strahovati, ne kazniti koga; ungestraft bleiben, strahu ne dobiti, ne strahovan biti; es wird dir nicht ungestraft hingehen, ne bo ti odšlo.
Ungefellig, **adj.**, silen, nagel, silovit, viharren, hud, barjast; ungestümes Meer, morje se kopiči, je razburkano; ungestüm sein, razsajati; ungestüm bitten, molelovati; ungestüm begehren, derbeziti (V. ?); schreien, dreti se; ein ungestümes Mensch, nagel človek, burja; f. a. **Ungefellig**.
Ungefellig, der auch das, sila, lomast, naval, naglost; Gepolter, razbota (V.); mit Ungestüm herankommen, prihruti, priburiti se, privreščati, prilomastiti; f. a. **Ungefellig**.
Ungefellig, **adj.**, neiskan, neprosjen; es wurde ihm ungestüm zu Theil, dobil je, ko ni iskal.
Ungefellig, **adj.**, nezdrav; ungesund sein, ne biti zdrav, ne biti terdniga zdravja, bolehen, zdravju škodljiv; ungesundes Holz, rötina (V.).
Ungefelligheit, die, nezdravje, nezdravost; um ihm die Ungesundheit der Wohnung zu zeigen, da bi mu pokazal, kako nezdravo je prebivati v ti hiši.
Ungefellig, **adj.**, negrajan.
Ungefellig, **adj.**, nekeršen, nekeršen; Seelen ungestümter Kinder, in St. nach Ewigem, morje, n. **Ungefellig** (?) ob. navje.
Ungefellig, **adj.**, nerazdeljen, cel, splošen, od vseh strani, popolen; zur ungetheilten Hand, nerazdelja, f. a. **Ungefellig**.
Ungefellig, das, pregerda žival.
Ungefellig, das, ein Gespenst, strah, gerda pošast ali prikazen; f. a. **Ungefellig**, **Ungefellig**.
Ungefellig, **adj.**, neločen, nerazločen.
Ungefellig, **adj.**, nezvest; ungetren seinem Worte werden, umanjkat.
Ungefellig, **adv.**, nezvesto, po nezvestem.

Ungeltig, **adj.**, nemočen (nemoten), neskaljen, čist, jasen.
Ungeltig, **adj.**, nevajen, neizurjen, nezveden.
Ungewandt, **adj.**, neobrnjen, nepreobrnjen; f. a. **Ungewandt**.
Ungewandt, **adj.**, neumit, neopran; fig. umazan, čelaren, prazen.
Ungewandt, **adj.**, z vodo nezmešan; f. **Ungewandt**.
Ungewandt, **adj.**, neposvečen; ungeweiht, kdor ne ve kake skrivnosti.
Ungewandt, **adj.**, neziban, brez zibanja.
Ungewandt, **adj.**, negotov; bei V. nesvesten (russ. neizvestnyj); ich bin noch ungewandt, nisim še sklenil za terduo, ne vem še prav; ne biti si v svesti; dvomljiv, neznan, za kar se ne ve; das ungewisse Geschlecht (Genus neutrum), srednji spol.
Ungewandt, **adj.**, brezvesten, brez vesti.
Ungewandt, die, brezvestnost, nevestnost.
Ungewandt, die, negotovost, (bei Guts. nezadernost); negotova reč, prigodba.
Ungewandt, das, hudo vreme, huda ura, piš, vihta, nevihta od. navihla, nevreme, vihra, iha (nach V. in St. ?), bei Guts. auch neurje, pojavica; Donnerwetter, germenje, serb. germaljava, germaljava, russ. burja, nepogoda; f. a. **Ungewandt**.
Ungewandt, der, hudourak.
Ungewandt, die, hudi, černi oblak.
Ungewandt, **adj.**, nevagan, fig. nenagnjen; f. a. **Ungewandt**.
Ungewandt, die, nenavada, nevajenost; aus Ungewandtheit, ker kdo ni bil vajen česa.
Ungewandt, **adj.**, nenavaden, poseben.
Ungewandt, die, nenavadnost.
Ungewandt, **adj.**, nevajen, nenavajen; ungewohnt sein, ne biti vajen česa; ungewohnte Arbeit, delo, ki ga kdo ni vajen.
Ungewandt, **adj.**, nezacinjen z dišavami.
Ungewandt, **adj.**, nešet, neprešet, ne števiš.
Ungewandt, **adj.**, izberzdan, neukroten, divji.
Ungewandt, **adj.**, brez uzde, berzde.
Ungewandt, das, merces, merkej (Guts.), cervovje (St.), nach Guts. slutje, zaklotje, životje.
Ungewandt, **adj.**, nespodoben, nepriстойin.
Ungewandt, **adj.**, neotesan, prešern, nespodoben, umazan, napačen, slabo zrejen.
Ungewandt, die, neotesanost, nečednost, slabo obnašanje.
Ungewandt, f. **Ungewandt**.
Ungewandt, **adj.**, nedvomen (V.), nedvumljiv (V.), zanesljiv, gotov.
Ungewandt, **adj.**, neposiljen (Guts.), nepriinan, nepriisiljen; adv., zlahkama, pristo, gladko; f. a. **Ungewandt**.
Ungewandt, die, nesiljenost, neposilnost.
Ungewandt, f. **Ungewandt**.

Unglatt, **adj.**, negladek.
Unglatt, der, nevera, nevernost, (nejevera), neverstvo, neverje (russ.); im Unglatten verharren, le ne hoteti verjeti.
Unglatt, **adj.**, neveren, (nejeveren), kdor neče verjeti, verovati.
Unglatt, der, nevernik; die, nevernica.
Unglatt, die, neverstvo.
Unglatt, **adj.**, neverjeten, kar je težko verjeti, neverovan; ungläubig groß, silno, čudo velik, da bi človek ne verjel.
Unglatt, die, neverjetnost.
Unglatt, **adj.**, nevreden vere, neverjeten.
Unglatt, **adj.**, neenak, neenakošen, različin, drgačen; adv., neenako; uneben, neraven; als erhöhendes adv., mnogo, veliko, veliko bolj, mnogo več; z. B. Paris ist ungleich volkreicher als Berlin, Pariz šteje mnogo več ljudi, kakor pa Berlin; ungleich größer, nach dem Serb. kodar in kamor več, na vsako stran več; die zwei Säulen sind ungleich, ti sukni niste enaki, se ne bazate*; im ungleichen Alter stehen, ne biti verstnik (V.); eine ungleiche Anzahl, f. **Unglatt**; ungleichschönheit, zbedran; ungleich annehmen, za zlo vzeti, zameriti; ungleich Ehe, neenak zakon, zakon med neenacimi, med ljudmi neenaciga stanu.
Unglatt, **adj.**, raznovrsten, drgačen, raznorodn (russ.), različin, nakrizen, inoroden.
Unglatt, die, raznovrstnost, raznorodnost.
Unglatt, **adj.**, raznobarven.
Unglatt, **adj.**, različin, razne oblike, podobe.
Unglatt, **adj.**, ne enih, drugačnih misli.
Unglatt, **adj.**, ne enake dlake, böhm. razuosrat.
Unglatt, die, neenakost, neravnost, raznost, različnost.
Unglatt, **adj.**, neenakomeren.
Unglatt, **adj.**, raznostran, lihostran.
Unglatt, der, sirovost, nevljudna osornost, nerahlost; mit Unglimpf begegnen, zarezati, zarevsati na koga.
Unglatt, **adj.**, sirov, terd, grob, presoren, nerahel, preoster.
Unglatt, das, nesreča, nezgoda, (nach V. auch zlosreča ?, viel, zla sreča, nach Guts. zla zgoda); unglücklicher Zustand, reva, nadloga; zum Unglücke, k nesreči; Unglück ruhet nicht, nesreča nikoli ne počiva, ni ugnana; es steht dir Unglück bevor, nesreča te čaka; im Unglücke leben, nesrečno živeti; es ist mir ein großes Unglück begegnet, velika nesreča me je zadela, mi je prišla, v veliko nesrečo sim prišel; kein Unglück ohne Glück, nach V. gerda mati dobro kosilo (kuha), ni nesreče brez sreče.
Unglatt, **adj.**, čuteč naprej nesrečo svojo.
Unglatt, **adj.**, nesrečen.

Unglücklich, **adj.**, nesrečo žugajoč, grozeč.
Unglücklich, **adj.**, nesrečen, nezgoden (Guts. u. serb.); unglücklich werden, v nesrečo priti; unglücklich ablaufen, nesrečno iziti se, nesrečin konec imeti, ponerečiti se; unglücklich machen, v nesrečo pripraviti koga; unglücklicher Weise, po nesreči; Unglückliche, der, nesrečnik; die, nesrečnica.
Unglücklich, der, nesrečni sel, sel, ki prinaša nesrečno poročilo, poročilo od nesreče.
Unglücklich, die, nesrečni glas, nesrečno poročilo, naznanilo.
Unglücklich, der, tovariš v nesreči.
Unglücklich, **adj.**, sama nesreča, nesreče poln.
Unglücklich, der, nesrečnik, kdor le nesrečo vidi pred sabo.
Unglücklich, f. **Unglücklich**.
Unglücklich, **adj.**, nesrečen; ein Unglückseliger, nesrečnik; eine Unglückselige, nesrečnica.
Unglücklich, die, nesrečnost.
Unglücklich, der, nesreča, nesrečni prigodek, nezgoda (Guts. u. serb.).
Unglücklich, **adj.**, genoš, f. **Unglücklich**.
Unglücklich, das, nesrečno leto.
Unglücklich, das, männl. nesrečnik, weibl. nesrečnica.
Unglücklich, der, nesrečno mesto.
Unglücklich, die, nesrečna bitva.
Unglücklich, **adj.**, Unlücksstifter, der, začetnik nesreče.
Unglücklich, f. **Unglücklich**.
Unglücklich, die, začetnica nesreče.
Unglücklich, die, Unlücksstag, der, nesrečna ura, nesrečni dan.
Unglücklich, der, eine Person, welche Unglück bringt, nesrečnik, nach V. hudournik (?), weibl. nesrečnica, nach V. hudournica, serb. zloguk, zloslut; f. a. **Unglücklich**.
Unglücklich, **adj.**, prenesrečen, nesreče poln.
Unglücklich, das, nesrečno znamenje.
Ungnade, die, nemilost, zaméra višiga; in Ungnade fallen, gerathen, milost zgubiti, zameriti se višimu komu, v zamero priti, komu zaguliti se (V.); auf Gnade und Ungnade, f. **Ungnade**.
Ungnädig, **adj.**, nemilostljiv, nemilosten; auf jemanden sein, komu milost odtegniti, zameriti komu; f. a. **Ungnädig**.
Ungnädig, der, nebog.
Ungnädig, f. **Ungnädig**.
Ungnädig, **adj.**, nebožji, nepobožen.
Ungnädigkeit, die, nepobožnost, hudobnost.
Ungnädig, f. **Ungnädig**.
Ungnädig, der, neresničnost; den Ungnädigen zeigen, pokazati, da (te) besede niso resnične, da nimajo nikake terdnosti, nikake podstave.
Ungnädig, **adj.**, neuterjen, neresničen.

Ungrünlichkeit, *f.* Ungrund.
Ungründig, *adj.*, neveljaven; etwas ungründig machen, erklären, ovreci kaj, moč, veljavo vzeti, jemati čemu, izreči, razglasiti, da kaj ne velja, preklicati kaj, razveljaviti; der Vertrag ist ungründig, pogodba ne velja.
Ungründigkeit, *die*, neveljanje, neveljavnost.
Ungründigkeitsklärung, *die*, izreka, da kaj ne velja, preklic, overžba.
Ungunst, *die*, neprijaznost, nemilost, neugodnost, zlohotnost; durch die Ungunst der Witterung gezwungen, ker (nas) je gerdo, neugodno vreme prisililo —
Ungünstig, *adj.*, neprijazen, neugoden; ungünstige Zeit, neugoden čas, nedober čas.
Ungut, *adj.*, nedober, slab, zel; etwas für ungut nehmen, zameriti, za zlo vzeti, jemati; nichts für ungut, brez zamere, ne zameri(te), nič za zlo.
Ungütig, *adj.*, nedober, nedobrotljiv; ich bin gegen ihn ungütig, nisim mu dobor, nisim se mu skazal dobrotljiv.
Ungütigkeit, *die*, nedobrotljivost.
Ungütlich, *adj. u. adv.*, z gerdo.
Unhaltbar, *adj.*, unhaltbares Erz, wenig Metall enthaltend, uboga ruda; kein Metall enthaltend, prazna ruda; gluha, jalova ruda; nicht von Dauer, neterpezen, brez deržave, brez terpeža, nederžec, neterden; was sich nicht leisten läßt, unhaltbares Versprechen, uedopolnjiva obljuba (V.), ki se ne da izpolniti; unhaltbare Fesslung uiff., nebranjiva terdujava, slaba, preslaba terdnjava, ki se ne da ubraniti, braniti; die Stellung des Ministers ist unhaltbar geworden, minister veò ne more ostati, se ne more obdržati na tem mestu.
Unhaltbarkeit, *die*, neterdnost; Unhaltbarkeit des Beweises, dokaz ne derži, ni terden.
Unharmonisch, *adj.*, nesoglasen.
Unheil, *das*, *f.* Uebel, Unglück; škoda, kvar, reva, nadloga, napaka; Unheil bringend, nach V. nesreče (u. zmesnjavee); Unheil anrichten, škodo, nesrečo napraviti, (bei V. Iomastiti).
Unheilbar, *adj.*, von innern Krankheiten, neozdravljiv, neizvraèljiv, kar se ne da ozdraviti, izvračiti, izleciti; die Wunde ist unheilbar, ne zaceli se rana, nezaceljiva rana.
Unheilbarkeit, *die*, neozdravljivost, neizvraèljivost, nezaoljivost.
Unheilbringend, *adj.*, nesreèen, nezgodnosn, *böhm.* skazonosen.
Unheilbringend, *adj.*, kvar, nesreèe grozeè.
Unheilig, *adj.*, nesvet, posveten (weltlich), neposveèen; der Unheilige, neposveèenec, posvetnjak.
Unheiligkeit, *die*, nesvetost, posvetnost.
Unheilig, *adj.*, nezdrav, škodljiv.
Unheilichwanger, **Unheilvoll**, *adj.*, zlo-nosn, nesreèen, poln nesreèe.
Unheimlich, *adj.*, nedomaè, tuj.
Unheimlich, *adj.*, ne kakor doma, neprièin, tezek; es ist ihm unheimlich zu Muth,

nekako èudno, teško mu je pri serci, zbal se je; unheimliches Wetter, mežavo, neprijetno vreme.
Unhöflich, *adj.*, (*mont.*), ne v dobrem stanu; sonst, nevljuden, nepriljuden, nach V. nelicim, nedovoren; *f. a.* das entg. Höflich.
Unhöflichkeit, *die*, nevljudnost, nepriljudnost, nach V. nelicnost (?); eine Unhöflichkeit begehen, nepriljuden biti, se skazati; jemanden eine Unhöflichkeit sagen, zarobiti jo koma (debelo).
Unhold, *adj.*, abgeneigt, neprijazen, nevošljiv, nevošljiv, nepriklonen; *f.* Abhold.
Unhold, *der*, *f.* Zauberer; gerd, neznan èlovek, gerdin, gerdave; der Unhold von einem Bauer, ta kmetavski kmet (V.).
Unholdenkerze, **Unholdenkraut**, *f.* Himmelbrand.
Unholdin, *die*, *f.* Hete; gerda ženska, gerdiuka.
Uniform, *die*, uniforma, mundura (vojaška obleka), *serb.* odora.
Uniformiren, *v. a.*, enako, v uniforme, mundare obleèi, uniformirati; uniformirt, v uniformi; *f.* Gleichförmig.
Uniformität, *f.* Gleichförmigkeit.
Unilateral, *f.* Einseitig.
Uninteressant, *adj.*, nemicim, nemikaven; die Erzählung ist nicht uninteressant, prigodba je še precej lepa, mikava.
Union, *die*, družba, društvo, edinstvo, zveza.
Unité, *der*, zedinjenec; unité griechische Kirche, gerska zedinjena cerkev.
Unitone, *adv.*, enoglasno.
Unitarier, *der*, unitarec.
Unität, *die*, enost, edinost.
Universal, **Universell**, *adj.*, vsesplošen, obèin, vesoljin; *f. a.* Allgemein, Gesamt.
Universal = **Cameral** = **Zahlamt**, *das*, obèna kameralna izplaèevavnica (dnarnica).
Universalerbe, *der*, vseskupni dednik, dednik vse zapuščine, nach Jan. blagar, (blagarica, die einzige Tochter).
Universalität, *f.* Allgemeinheit.
Universallexikon, *das*, obèni slovar vseh besed in znanstev.
Universalmedizin, *die*, zdravilo za vse bolezni.
Universalmonarchie, *die*, obèna samovlada, monarhija.
Universell, *f.* Universal.
Universität, *die*, nach d. Kroat. (Mažur.) vseučilišce, vseučilišce, (auch in russen. Schriften), visoka šola, russ. universitet, *m.*, *poln.* wszechnica und auch universitet, *m.*, (bei V. vseòolstvo).
Universitäts-, in Bsgn., vseučilišeni, vseučilišni, russ. universitetski, visokošolski.
Universitätsbejunder, *der*, visokošolec.
Universitätsconsistorium, *das*, vseučilišeni, vseučilišni, visokošolski konsistorij, zbor.
Universitätsgebäude, *das*, vseučilišòc, vseučilišce, visoke šole.

Universitätskanzlei, *die*, vseučilišena, vseučilišna pisarnica.
Universitätsmatrikel, *die*, vseučilišena, vseučilišna matica.
Universum, *das*, vesoljnost; Weltall, vesoljni, nach And. vesvaljni, (vesmirni) svet; vergl. das altsl. v'seljenaja (die bewohnte Erde), v'seljen'sk (universal) aus: v'seliti se (vornach v'seljen svet); *böhm.* vesmir.
Unjagbar, *adj.*, neloven.
Unjährig, *f.* Minderjährig.
Unke, *die*, Hauschlange, domaèa kuca, vož (Gutsm., auch *poln. u. russ.*), Andere schreiben, goz; Frösche, welche sich mit einem diesem Worte eigenthümlichen Tone hören lassen, nach Pot. kuk, pub, nach V. mala krotka, nach Zal. upa; *f. a.* Hausunke, Kreuzkröte; nach dem Böhm. usodna žaba.
Unkenntbar, **Unkenntlich**, *adj.*, neznaten, nach V. neznaven, nepoznaven, kar se ne more spoznati, poznati, kar se ne zna; unkenntlich werden, nach V. zneznantiti se; es ist unkenntlich, ni znati, ne zna se.
Unkenntlichkeit, *die*, neznavnost; bis zur Unkenntlichkeit, tako da se zaati ni bilo.
Unkenntniß, *die*, nevednost, neznanost, neznanje.
Unkeusch, *adj.*, neèist, (bei Gutsm. neèisten); ein Unkeuscher, neèistnik; eine Unkeusche, neèistnica; ein unkeusches Leben führen, neèisto, v neèistosti živetl, nach M. a. neèistovati.
Unkeuschheit, *die*, neèistost, (Gutsm. neèistnost).
Unkündlich, *adj.*, neotroèji, neotrošk, otroku nepristojin.
Unklagbar, *adj.*, nezatožljiv.
Unklar, *adj.*, eig. *f. d.* vom Wasser, neèist, moten, kalen, nebister; uneig. nejasen, nerazloèin, temen, mraèen.
Unklug, *adj.*, nemoder, malo moder, nerazumen, nespameten; unfinger Weise, po neoznem, po nespametnem; ihr seid aber unklug, ali ste malo moder.
Unklugheit, *die*, nespametnost, nemodrost, nespamet.
Unkonsequent, *adj.*, nedosluden.
Unkonsequenz, *die*, nedoslodnost.
Unkörperlich, *adj.*, netelesen, breztelesen (auch altsl.); unkörperliche Sache, netelesna stvar.
Unkörperlichkeit, *die*, breztelesnost, netelesnost.
Unkosten, *pl. f.* Kosten; potrošek, potroski *pl.*, troški, stroški, denar, utrata (Gutsm.); (nach Heinsius bloß von unnötigen, auf Rechnung eines Schadens zu sehenden Kosten); viele Mühe und Unkosten an etwas wenden, mnogo truda in stroškov si prizadati; sich viele Unkosten machen, mnogo, veliko stroškov, mnogo plaèila si napraviti; etwas auf seine Unkosten bauen, na svoje stroške kaj staviti, zidati; sich in Unkosten setzen, stroške imeti, napraviti si; auf Unkosten eines Andern, v škodo drugill.
Unkräftig, *adj.*, nemoèen, nekrepak, ne-

zamožen, nekaj, slab, neveèen, medel; kar ima malo v sebi, kar malo zda; unkräftig werden, moè zgubiti, zgubljati, onemoèi, onemagati od. omagati, omagovati; unkräftig machen, moè vzeti.
Unkräftigkeit, *die*, nemoènost, slabotnost.
Unkraut, *das*, plevel, glota (3. Kr. u. auch bei Gutsm.), glot-i (Caf), in St. drae, draèje (sonst Dorngrüppe) u. nesetvina, nach Gutsm. dergola, bei M. drosa auch travulja; Unkraut verbirbt, vergeht nicht, mraz koprive ne vzame, kopriva ne pozebe, slana koprive ne pomori.
Unkrautsame, *der*, glotno seme.
Untrügerisch, *adj.*, nevojašk, vojaku, vojsèaku, vojsaku nepristojin.
Unfunde, *die*, neznanje, nevednost.
Unfundig, *adj.*, neveden; einer Sache unfundig sein, kake reèi ne znati, ne vediti glasu èemu; ne biti znajdon, zveden v èem; den Unfundigen spielen, delati se kakor bi ne znal.
Unkünstlich, *adj.*, neumeten, prost.
Unland, *f.* Brache.
Unlangt, *adv.*, unidan, unikrat, ni dolgo tega kar —, ni davno, prod kratkim; vor wenigen Augenblicken, totodi, tatodaj, *serb.* onomadne.
Unlateinisch, *adj.*, nelatinsk, latinšèini, latinšini nasproten.
Unläugbar, *adj.*, netajljiv (V. u. Gutsm.); es ist unläugbar, nihèe ne more tajiti, tega ni tajiti, oèitno je.
Unläugbarkeit, *die*, oèitnost; kar se tajiti ne da.
Unlauter, *adj.*, neèist, moten, neodkritoserèen.
Unlauterkeit, *die*, neèistota, neèistost; um die Unlauterkeit seiner Absichten an den Tag zu legen, da se izprièa, da nima odkritoserèenih, resniènih namenov, naklepov.
Unleidlich, *adj.*, was sich nicht erleiden läßt, nepreterpljiv, neznosen, neprenesljiv, neprenasljiv; abgeneigt, Ungemach zu erleiden, nepreterpljiv.
Unleidlichkeit, *die*, neprenesljivost, nepreterpljivost, neznosnost.
Unleisbar, *adj.*, kar se storiti ne more, nemogoè.
Unleisbar, *adj.*, neukreten.
Unlesbar, **Unleserlich**, *adj.*, nebraven, kar se brati, èitati ne more.
Unleugbar, *f.* Unläugbar.
Unleutselig, *adj.*, nepriljuden, nevljuden.
Unlieb, *adj.*, neljub, neprijeten, nepriserèen, nedrag (kroat.).
Unlieblich, *adj.*, neljub, nelep, neprijeten, nemil, neljubeznajiv, neljubek.
Unlieblichkeit, *die*, neljubeznajivost, neljubkost.
Unlöblich, *adj.*, neslaven, nevreden hvale, pnhvale, nelep.
Unlöcherer, *der*, neljuknar (V.).
Unlust, *die*, neveselje, neradost, nevolja, zopernost, neljubo, navelicje, morznost, merzkost; es stellt sich eine Unlust zum Essen

bei ihm ein, neče se mu več jesti, jed mu več ne diši; ne ljubi se mu; uperlo se mu je.

Unlustig, adj., nevesel, klavern; mürrisch, widerwärtig, unfröhlich, ödem, kiesel, ne dobre volje; ich bin zu etwas unlustig, meni se kaj ne ljubi, neče se mi; unlustiges Wetter, žalostno, mežavo vreme; f. a. Unangenehm.

Unmacht, die, nemoč, slabost, nezmožnost.

Unmühtig, adj., nemogočen, slaboten, nezmožen, nepremožen.

Unmanierlich, adj., nepriljuden, nevljuden; f. a. Unartig.

Unmanierlichkeit, die, nepriljudnost, nevljudnost; f. a. Unart.

Unmann, der, skopljениk; fig. mevža, baba, goljuf.

Unmanubar, adj., nedorasčen, nedorašen, männl. nach V. nežniven; weibl. nemoživna; nach Gutm. nemožat; f. a. Manubar.

Unmanbarkeit, die, nedoraslost.

Unmännlich, adj., nemošk, mehkužen, gem. babji, mevžast, možu nopriložin.

Unmännlichkeit, die, nemoštvo, mehkužnost.

Unmaß, das, nezmera, nemera, brezmérnost.

Unmaßgeblich, adj. u. adv. nezapovedaje, ne vrivaje svoje misli; nach uttner unmaßgeblichen Meinung, po moji (ponižni, skromni) misli, ki je pa ne vrivam nikomur; jez mislim tako, pa ne, do bi mógló biti po mojem.

Unmäßigkeit, adj., nezmeron, brezmeren, nemeren, (nezmasen*), nach dem Russ. neumerjen, nevzderzin, óez (nad) mero, preveč, óez nemoč, ne z mero; als Vergroßerungswort, silno, neznano, nenavadno, da nikoli (ne) tega; der Wein, unmäßig getrunken, iß Gift, vino, brez mere pito, je strup.

Unmäßigkeit, die, brezmérnost, nemérnost, nezmérnost, netreznost, nach dem Russ. neumerjenost, nevzderznost, (nezmasnost*).

Unmensch, der, nečlovek, živina ne človek, grozovitnik, divjak, nedušnik; f. a. Thraun; Unmenschen, neljudje (Vuk).

Unmenschlich, adj., nečlovešk, neljudsk, človeku neprimerjen, živinsk, divjašk, nedušen, nezdušen, neusmiljen, grozoviten, kamnitiga serca; unmenschlich laufen, óez nemoč leteti.

Unmenschlichkeit, die, nečlovečnost, živinstvo, neusmiljenost, nezdušnost, grozovitnost, terdoserčnost, grozovitno, nečloveško delo, djanje.

Unmerkbar, Unmerklich, adj., nečutn, neznan, neopazljiv; adv., malo po malo; brez poznanja, da ni znati, kako, kdaj.

Unmerklichkeit, die, nečutnost, nečutljivost, nepazljivost.

Unmerkbar, f. Unmerklich.

Unmilde, die, nemilost.

Unmittelbar, adj., nach andern slav. M. neposreden; unmittelbar oder mittelbar, naravnost ali uenaravnost; unmittelbare Ur-

sache, prvi, bližnji vzrok; sein unmittelbarer Befehl, povelje od njega samiga; unmittelbare Stadt, mesto samimu cesarju, kralju podložno, naravnost cesarju podvrženo; ich werde es ihm unmittelbar sagen, povera jo sam prav njemu; adv., na ravnost, neposreduje.

Unmodisch, adj., ne po novi noši, modi.

Unmöglich, adj., nemogoč, kar ni mogoče; es ist unmöglich, ne dá se, ne more biti, ne more se storiti, zgoditi, ni mogoče; es war ihm unmöglich zu thun, kroat. bil nemogoč to učiniti, russ. nevozmožnyj, böhm. n. poln. nemožny.

Unmöglichkeit, die, nemogočnost (V.), nemogoštvo (Gutm.); die Unmöglichkeit seiner Genesung einsehen, spreviditi, da se več ne more ozdraviti; (unmögliche Dinge, bei Gutm. plave gosi, zelea pes, kakor pet krav za en groš).

Unmoralisch, f. Unsitlich.

Unmündig, adj., nach der österr. Befehgebung, bis zum 14. Jahre, nedorasel, nedorasčen, nedorašen, nedorasten, neodrasel; minderjährig, maloleten, nedoleten (beides auch im Poln.), neversten; unmündiges Alter, nezrela doba; f. a. Mündig.

Unmündigkeit, die, nedoraslost od. neodraslost, nedorasčenost, nedorašenost, neodrasčenost, neodrasenost od. nedorasnost (Gutm.); f. a. Minderjährigkeit; während seiner Unmündigkeit, dokler ne doraste.

Unmuth, der, nevolja, nezadovoljstvo, neveselje, otožnost, gnjev, dreselje.

Unmühtig, adj., otožin, nevoljin, nevesel, zalosten, gnjeven, dresel; f. a. Verdrießlich.

Unmüthvoll, adj., ves nevoljin.

Unmutter, die, nemati (Vuk), mecha, ne mati.

Unmütterlich, adj., nematern, materi neprimeren; kakor sploh mati ne dela.

Unnachahmbar, Unnachahmlich, adj., neposnemljiv, kar se ne dá posnemati.

Unnachbarlich, adj., nesoseden, nesosešk, ne tako, kakor se spodobi za soseda.

Unnachgehung, adj., neposneman (od peja).

Unnachgiebig, adj., neprizanesljiv, neodjenljiv; f. a. Nachgiebig.

Unnachlässlich, adj., brezmilosten, brez milosti, brez prizanesbe, kar se ne more odpustiti, spregledati.

Unnachtheilig, adj., neškodljiv, ne v škodo, a. nedolžin.

Unnachtheiligkeit, die, neškodljivost.

Unnahbar, adj., nepristopen, kamor se ne more priti.

Unname, der, nepravo ime, zdetek, priimek, pridevek.

Unnatur, die, nenaturstvo, naturi nasprotno.

Unnatürlich, adj., nenaturen, nenatursk, kar ni po naturi, naturi nasproten; gegenbert, unecht, narejen, (ne pravdansk V. ?); f. a. Künstlich; unnatürlich essen, brez mere,

óez nemoč jesti; unnatürlich groß, neznano, strašno velik; f. a. Natürlich.

Unnatürlichkeit, die, nenaturnost.

Unnenbar, adj., neizrečen, neizrekljiv, neizrečljiv, nedopovedljiv, neimenoovan.

Unnenbarkeit, die, nedopovedljivost.

Unnötig, adj., nepotreben, kar ni potrebno, brez potrebe, odveč; unnötiger Weise, po nepotrebnem; (unnötig und schädlich, to je tako potrebno kakor tern v peti).

Unnötigkeit, die, nepotrebnost.

Unnützig, adj., kar ni ne rabi, za nikako rabo, nepriden, nekoristen, za nič, spriden, malovereden, kar nič ne zda, ne pomaga; zastonj; brez vsako koristi, neraben, nepridama; unnützig machen, skaziti, spriditi; unnützig werden, spriditi se; für jedes unnütze Wort, za vsako prazno, nepotrebno besedo; umsonst sich anstrengen, zastonj napanjati, natezati se, se žiliti; unnützes Wort, auch zal-beseda; sich unnützig machen, šopiriti in repenčiti se, jezikovati in debelo odgovarjati komu; unnütze Sache, to mu pomore, kolikor slepimu sveča; unnütze Arbeit thun, prazno slamo mlaiti.

Unnützlich, adj., nekoristen, brez koristi.

Unnützlichkeit, die, nekorist(nost).

Unobligat, adj., nezapovedan.

Unordentlich, adj., neporeden (Gutm.), nesporeden, zmešan, zašarjen, napčen, nereden, neverdjan, serb. neureden; unordentlich leben, napčno, zanikerno živeti, brez reda; es liegt alles unordentlich, vse je zašarjeno, zmešano, raztreseno, razvlečeno; razneseno, nepospravljeno; unordentliche Wünsche, necodne, napčne, slabe želje.

Unordentlichkeit, die, nerednost, neverdjanost.

Unordnung, die, nored, zmešnjava, zmeda, zmotnjava, napčnost, nerodnost; Unordnung der Möbeln im Zimmer, razvlaka (V.); eine aus Nachlässigkeit entstandene Unordnung, nemarnost; in Unordnung bringen, zmersiti, raznesti, zmešati, zaberložiti (Ravn.); alles liegt in Unordnung, vse je razvlečeno, razneseno; f. ob. Unordentlich; neredna, napčna navada, napaka, razvada.

Unorganisch, adj., neorgansk.

Unorganisiert, adj., neurujen, neuravnan.

Unorthographisch, adj., nepravopisen.

Unpaar, adj., f. Ungerade; paar oder unpaar?, liha sodiv?

Unpäßlich, adj., nepapešk, papežu nepriložin.

Unparteiisch, Unparteilich, adj., seinen begünstigend, na nobeno stran (ne biti), ne-stransk, nepristran, neenostran, brez-ozirom; samo na sebi, kakor je; gerecht, unparteiisch entscheiden, po pravici, ne glede na nikogar soditi.

Unparteilichkeit, die, nepristranost, nach Gutm. needostranost.

Unpaß, adj., ne prav zdrav, malo bolan; er ist unpaß, ni mu (prav) dobro, ne čuti se dobro, nach V. bohlen (eig. fränkl.); f. a. Künstlich; unnatürlich essen, brez mere,

bologlen), serb. nelagodan; bei Gutm. nedožen (? auch allsl.), lesast (?), ječast (?), tovast (?); burch's Eigen unpaß werden, böhm. zasedeti se; wenn ich unpaß werde, kadar mi kaj podé (podjati, podeti).

Unpaßend, Unpaßlich, adj., neprilicio, neprav, neprimeren, kar se ne veže, ne vjema, ne stika.

Unpäßlich, f. Unpaß.

Unpäßlichkeit, die, mala, lahka bolezni; Kränklichkeit, häufige Unpäßlichkeit, bolehnost, bolehavost, naboglenost, (bei Gutm. boglenost); ein leichter Anstoß der Geuntheit, z. B. Husten, Schnupfen, nadležnost.

Unpatristisch, adj., nedomoljubon, nedomorodsk, brez domoljubja.

Unpersönlich, adj., neosebno.

Unpersönlichkeit, die, neosebnost.

Unpflicht, die, außerordentliche Abgabe, posebni davek; obgriffentliche Abgabe, davščina, davšina.

Unpflichtig, adj., nedolžan, nezavezan.

Unpolit, adj., nepolikan, neuglajen.

Unpolitisch, adj., nepolitichen; f. a. Unflug.

Unproportionirt, adj., brez primore, brezrazmeren, brezprimeren, nerazmeren.

Unrast, f. Unruhe.

Unrath, der, Unreinigkeiten, nesnaga, (bei Gutm. lajno (Koth), klat, operina, oplacina, kotje); Ausrath, smeti pl.; voll solcher Unrathes, smeten, zasmeten; ihn verunrathen, zasmetiti, nasmetiti, smetiti; unnütze Dinge, soderga, šara, ropotja, kloznja; verschwendische Handlung, potrata; Unrath merken, sumiti, opaziti, da se kaj slabiga prede, snuje, v mislih ima; zadišalo mu je; zvohati —; wozu dieser Unrath?, óemu ta potrata?

Unrathlich, adj., niht svarant, potrativ, zapravljiv.

Unrathsam, adj., nevaren; es ist unrathsam, ni varno, ne kaže, tega bi (jez) ne svetoval.

Unrathscanal, f. Cloak.

Unrecht, adv., mit der Wahrheit nicht übereinstimmend, unrichtig, falsch, neprav, napak; ich sehe unrecht, ne vidim prav, napak vidim; du bist sehr unrecht berichtet worden, tebi so vse napak povedali, ti si vse napak zvedil, tebi niso nič prav povedali, niso povedali resnice, po resnici; der Absicht, Bestimmung nicht gemäß, napak, ne kakor gro, kakor je treba; ich komme hier wohl unrecht, an einem andern Ort als ich wollte, prišel sim menda napak, neki nisim prav prišel; unrecht gehen, napak iti, ne prav iti, zaiti, zahajati; bei jemandem unrecht ankommen, wider Vermuthen die Absicht bei ihm nicht erreichen, pri kom naltet, skupiti si jo, spodletelo mu je; unrecht daran sein, motiti se; dem Befehle, Rechte, der Willigkeit nicht gemäß, ne prav, po krivem; ungerecht, krivično, nepravilno, ne lepo; adj., napčen oder nach V. napächen, neprav, nepravšen, kriv, krivičen, (nach obigen Bedeutungen); die unechte,

Unser, *pron. pers. gen.*, unser einer, mi, nas eden, eden izmed nas; Vater unser, Ode nas; es sind unser vier, stiri smo; *pron. poss.*, naš; von zweien. vaji, vaji; in Beziehung auf das Subject des Sages, svoj; unsere Stadt, naše mesto; unsere Gleichen, er, naš verstant; sie, naša verstantica; auch in gemein, *vulg.* naše vere; die Schuld ist unser, mi smo krivi; unser ist das Land, zemlja je naša; wir haben unser Haus verkauft, prodali smo svojo hišo. prodali smo hišo; wo sind unsere Bücher?, kje so naše bukve?, *serb.* kje so nam knjige?; unser ist der Sieg, mi smo zmagali; das Unsere, naše, kar je našiga.

Unser lieben Frau Handschuh, der, rokavica Marije Device.

Unserige, Unsrige, der, die, das, naš, naša, naše; die Unsrigen, naši, naši ljudje, nach andern D. našinci; das Unsrige, naše, vse naše; nicht enere Tochter meine ich, sondern die unsrige, ne menim vaše hore, ampak našo; mögen andere ihre Verdienste erheben, wir wollen von den unsrigen schweigen, naj drugi povzdigujejo svoje zasluge, dobre dola, mi ne homo govorili od svojih.

Unserthalben, Unsertwegen, Unsertwillen, zastran nas, za našo voljo, zavoljo nas.

Unsiher, adj., ne varen, nevaren, nestanovit, negotov (ungewiß), nezanleslich; unsihere Hand, ne terdna roka, ki se tresse, omahel (V.).

Unsiherheit, die, nevarnost, nestanovitnost, negotovost, omahlost (V.); wie er von der Unsiherheit des Weges vernommen, ko je zvedil, da pot ni varna —

Unsihtbar, adj., neviden, nevidlich; kar se viditi ne more, ne dá; kar se nece pokazati; unsihtbare Sonnenfunsterniß, nevidni solnčni pomrak; unsihtbarer Weise, nevidama; sich unsihtbar machen, unsihtbar werden, zginiti, (da ga nihče ne vidi, ne ugleda), zibniti (st.), zgubiti se izpred oči, skriti se.

Unsihtbarkeit, die, nevidnost, nevidlichvost.

Unsihtbarmachung, die, prekritje, prekrivanje.

Unsiinn, der, Mangel, Veranbung des Verstandes, brezumje, neumnost, nerazumnost, norost; ein Unsiinn, der keinen vernünftigen Begriff gewährt, neumna reč, beseda, blodnja, neumna, brezumnica; *russ.* bezmyslnica, neskladica; es ist wahrer Unsiinn, was er schreibt, gole neumnosti piše, blede, da je strah.

Unsiinnig, adj., brezumen, neumen, budalast, nor; unsiinnig werden, um zgubiti, v možganich zmesati, mesati se, zmotiti, motiti se; unsiinnig machen, onemuniti (V.), *böhm.* zblazniti; unsiinnige Rede, neumne besede, bledenje; unsiinnig laufen, neumno leteti, letati kakor čele, brez vse mere, nesametno; *s. a.* Irre, Verriickt; der Unsiinnige, brezumnik (Vuk).

Unsiinnigkeit, die, brezumstvo, neumje,

brezumnost, nespamet; *s.* Unsiinn; neumna beseda.

Unsiinnlich, adj., nepolten, nemesen, ne po mesenem poželenji.

Unsiitte, die, gerda, napéna navada.

Unsiittig, adj., neposten, razuzdan, gerdiš navad in šeg; silen, viharen.

Unsiittlich, adj., nenraven (ob. nenaraven), nenravil, needin, slabiga, razuzdaniga živiljenja, ne lopiga obnašanja, gerdiga vedenja; unsiittliche Handlung, nolepo, pregrešno, nenravno djanje.

Unsiittlichkeit, die, nenravnost, nenravilnost, needinost.

Unsiittsam, s. Unsiittig.

Unsiorglich, Unsiorgsam, adj., neskerben, nemaren.

Unsiprache, die, napéni, gerdi jezik.

Unsirig, s. Unsierrig.

Unsiädtlich, adj., ne po meščansko, nemestniško, ne mestničansko.

Unsiandhaft, s. Unsiätt.

Unsiätt, adj., nestanovit, nestalen, kakor veter potegne; ein unsiättér Mensch, nestanovitnéž, vetren, vetravast clovek, *serb.* vetrenjak (neben vetrognja), minlich, spreminlich; unsiätt und siüchtig sollst du sein, potikal se boš in bežal po zemlji (flov. Bivelüberf.).

Unsiätte, die, nesročni, zakleti kraj, kjer ni dobro bivati.

Unsiättigkeit, die, nestanovitost, nestanovitnost, vetrenost.

Unsiättkraut, das, divja rutica.

Unsiättig, adj., was nicht gestattet werden kann, nedovoljen, nedovollich, nedopnščen, nedopušen, nedopuslich; kar ne gre, kar se ne sme storiti, kar se ne more dovoliti; ungiiltig, nicht rechtsbeständig, neveljaven, kar pred postavo ne more obstati, obveljati; nezadosten, slab.

Unsiättigkeitsigkeit, die, neveljavnost; ich habe nun die Unsiättigkeitsigkeit meines Wunsches eingesehen, spoznal sim sedaj, da se ne more dovoliti, kar bi jez rad.

Unsiertlich, adj., gewöhnl., obwohl unricht. neumerjoch, nach *Gutsm.* u. *V.* schmerlich, *serb.* (Vuk) u. *russ.* brezsmertai; die Unsiertlichen, brezsmertniki, im heid. Beg., bogovi; unsiertlicher Stuhm, večna, neminlichja, neugaslichja slava.

Unsiertlichkeit, die, neumerjochnost, neumerlichvost, brezsmertnost; der Beweis von der Unsiertlichkeit der Seele, dokaz, da duša je brezsmertna, da duša ne umre.

Unsiern, der, nesrečna zvezda, nesreča, hudo naključje. (ura je nesrečna bila, ko je mati me rodila, *Gutsm.*); *s. a.* Unsiell.

Unsisteuer, die, nadležni davok.

Unsisteuerbar, adj., davku nepodveržen, prost, svoboden.

Unsistrafbar, adj., nestrahllich, nekazniv, nekaznovaven.

Unsisträflich, adj., nedolžen, nekriv, brez graje io madeža, čist.

Unsisträflichkeit, die, nekaznivost.

Unstretbar, adj., ne dober za boj, za orožje.

Unstretlich, adj., gotov, nedvomlich, kar se spodbijati, tajiti ne more; kar prepiru, razporu ni podverženo.

Unstretigkeit, die, neprepirnost.

Unstretlich, adj., neuden, neizorjen, neizsolan, neuk; *s. a.* Natlich, Ungezungen.

Unsiunbar, adj., neizbrisllich, nespokorlich, nespokoriven.

Unsiündlich, adj., negresin.

Unsiündlichkeit, die, negresnost.

Unsiündhaft, adj., brez graje, brez madeža.

Unsiündhaftigkeit, die, negrajlichvost; brezmadežnost.

Unsiündlich, s. Unsiündhaft.

Unsiunglich, adj., neveljaven, nepripraven, (*kroat.*) neprikladen, ne za —, ne za to, za nič, zanikern; *s. a.* Siunglich, Unsiunglich; er ist unsiunglich für den Militärdienst, ni za vojaka, vojasčino, vojasino.

Unsiunglichkeit, die, nepripravnost.

Unten, adv., doli, dolej, zdoli, zdolej, spodi, spodej, (*altsl.* dola, *russ.* v nizu); unten am Berge, doli pod hribam, v znojži, v podnožji hriba; odzdoli, odzdolej, odspodi, odspodej; von unten aus, odspodi ven; von unten her, od spodi sem; unten hin, odspodej tje; von unten auf, odspodi gor; unten an gehen, stehen, sitzen, na zadnjem mestu iti, stati, sedeti; unten am Weingarten, v znojži vinograda; ganz unten, na dnu, na tleh, pri tleh; von unten auf dienen, od maliga, od najnižje stopnje služiti; einer Sache von unten weg etwas nehmen, spodsneti, spodsneti oemu kaj; von unten weg hauen, beißen, spodssekati, spodgrizniti, podgrizniti; unten annähen, abberehen, podsiti, podsivati, podlomit; unten, unter etwas setzen, podstaviť uff, mittelst spod — od. pod —; unten wachsen, spodrasti, podrascati, podrasati; das Unten, dolnje mesto; von oben bis unten besehen, meriti z oömi, pogledati od glave do nog, do tal.

Untenher, Untenhin, adv., odspodi sem, odzdoli sem, odspodi tje, odzdoli tje; *s.* oben.

Unter, adj., der, die, das untere, eig. dolnji, zdolnji, spodnji, dolerji; der Würde nach, d. i. der niedere, spodnji, nizi; die unteren Schulen, spodnje, nizi, male sole; die unteren Kräfte der Seele, nizi dušne moei; der Gewalt nach niedere, nizi, podrožni; er ist vom Unteren übertroffen worden, nizi ga je prekosil; Unterrecht, mali hlapec; der untere Theil, spodnji del; der Untere im Kartenspiel, dolnjak (Vuk), spodnjak, spodinec (*Gutsm.*); der unterste, najnizi, najspodnjisti, podsdnji, zadnji; das Oberste zu unterst stehen, *s.* Oberst; die untere Behörde, nizi oblast; Unter-Oesterreich, dolnja Avstria; die unteren Götter (nach d. heid. Beg.), mali bogovi.

Unter, praep., insgemein pod; unter einem Baume sitzen, pod drevesam sedeti; sich un-

tér einen Baum setzen, pod drevo sest; unter dem Arme tragen, pod pazduho nositi; auch med; *s. B.* unter Tages, Weges, Essens, po dnevnu, med potjo, spotama, med jedjo, auch gredoc, jedoc (jedoch nur in Bezug auf das Subject des Sages); ein Mitbefinder mit andern Dingen, gleichsam in der Mitte derselben, bedeutend, med, izmed, vsred; *s. B.* einer unter ihnen, unter zweien klebeln das kleinste, der größte unter allen, das soll unter uns bleiben, unter uns gesagt, eden med njimi, auch izmed njih, med dvema zlema, hudima nar manji, nar veči med vsimi, to ostani med nami, med nami (bodi) rečeno; eine Coerrenz der Zeit nach bedeutend, d. i. während; *s. B.* unter der Arbeit einschlagen, unter der Zeit, d. i. indessen, med delam, pri delu zaspali, med tem oasam, med tem; *s. übr.* Während; wir lieben uns unter einander, ljubimo se med sabo, drug družiga; eine Bewegung oder Handlung nach der Mitte mehrerer Dinge, gleichsam ein Ding mit andern zu vermengen, bedeutend, med (mit dem *acc.*); *s. B.* einen unter die Todten rechnen, unter die Rechtschaffenen gehören, die Bente unter sich theilen, sich unter die Träber mengen uff, koga med mertve šteti, med postene šteti bit, rop med sebo deliti, med otrobe mesati se; unter die Leute, med ljudi; wer sich unter die Träber mischt, den freffen die Säue, kdor se med otrobe mesa, ga svinje snedo; das Verhältnis des geringern Ranges bezeichnen, za (mit *instr.*), *s. B.* du bist weit unter ihm, daljec za njim si; er saß unter mir, za menoj je sedel; er ist unter mir, pod mano je, nizi je od mene; das Verhältnis der geringern Zahl, eines geringern Preises bedeutend, spod od izpod, pod; *s. B.* unter zehn Thalern kann ich es nicht geben, ne morem dati spod deset tolarjev; unter dem gewöhnlichen Preise verkaufen, pod navadno ceno prodati, prodajati; das Verhältnis einer geringern Zahl, der Zeit nach bedeutend, pred, v; *s. B.* unter zehn Tagen, Monaten, Stunden uff, werde ich nicht fertig, pred desetimi dnevi, mesoi, urami ne bom dodelal; den Tod unter dem Bilde des Schlafes darstellen, malati smert s podobu, v podobu spanja; unter der Verbindung, dem Scheine, dem Vorwande uff, s tem pogojem, s to pogodbo, z videzam, izgovoram; unter seiner eigenen Hand und Unterschrift, z njegovim (oder svojim) lastnim podpisam; unter der Gestalt eines Fremdlinges, s ptujo podobu, v podobu tučca; unter etwas hervor, spod, izpod čosa; unter der Bank hervorziehen, spod klopi potegniti; die Vögel unter dem Himmel, ptici pod nebam, izpod neba; unter Karl dem Großen, za Karla Velikiga; unter Strafe von —, pod kaznijo; unter sonstiger Ungiltigkeit, ker bi sieer ne veljalo; ein Mädchen unter 14 Jahren, deklica, ki še nima 14 let; ich schrieb Dir unter dem vorigen Monate, pisal sim ti pretečeniga mesca; unter der Hand zu stehen, skrivaj dati, dajati; etwas unter den

Sänden haben, daran arbeiten, kaj ravno delati, kaj ravno v delu imeti; unter Wasser stehen, pod vodo biti, zaliti, zatopljen; Kinder, die da zweijährig und darunter waren, po dve leti in manj starih otrok; unter einer Decke stecken, f. Decke; unter die Erde bringen, pod zemljo spraviti; unter vier Augen, med nama, ko sva samo dva, med dvema, brez prič; unter den Waffen sein, pod orožjem, v orožji biti; einem etwas unter den Fuß geben, skrivaje poročiti, skrivnen svet dati komu; unter dem Befehle sein, postávi podveržen biti; unter Schloß, pod ključem; unter seine Herrschaft bringen, pod se spraviti, v svojo oblast dobiti; unter die Soldaten gehen, k vojakam iti; er wurde unter dem Namen, der Sohn Synachs, sehr berühmt, po imenu Sirahov syn, je silno slovel; eine Arznei, welche unter dem Namen des Theriaktes bekannt ist, zdravilo, ktero terjak imenujejo; er ist unter dem Namen des Großen bekannt, imenujejo ga velikiga, po priimku, imean veliki; etwas unter die Füße treten, poteptati kaj, z nogami teptati; unter Segel gehen, odpeljati se, odjadriti, ndriniti, na morje iti; jemanden unter die Augen sehen, koma v oči gledati; jemanden unter die Augen treten, fomnen, komu pred oči stopiti, priti; Grobheiten unter die Augen sagen, debele v zobe govoriti; unter die Nase reiben, pod nos podrobiti, dati, očitati koma kaj; alles unter einander werfen, mischen, kolobocijo delati, zbroditi, zmešati vse; alles unter und über einander, (pêle mêle), vse prek.

Unter, adv., mit unter, v mes, vmes, med drugim, z drugimi vred; f. B. mit unter gehen, laufen, vmes iti, teči; es gibt mit unter noch eheliche Leute, še so nekteri poštèni vmes, med njimi, vmesama (*Gutsm.*); mit unter rechnet es auch, včasì je pa tudi dež šel; in Ffghn., pod—, za—; mit Hauptwörtern, eine Unterordnung ansetzend, mali, podružni, nizi; nach und D. a. pod—; unten befindlich, spodnji, dolnji.

Unterabtheilung, die, nach V. podrazdelok, podrazdel; untere Klassr, nizi, spodnji red, razred.

Unteradern, v. a., podorati, podoravati, zaorati, zaoravati.

Unteradmiral, der, mali admiral, admiralov namestnik, podadmiral (*poln.*).

Unteramt, das, nizi, spodnji ured.

Unteramtlichkeit, die, podrejenost, podloznost.

Unterarbeiten, v. a., spraviti pod kaj.

Unterarme, f. Unterleine.

Unterarm, der, dolnji konec roke (od lakta do pesti).

Unterärmel, der, dolnji rokav.

Unterart, die, nizi razpol.

Unterarzt, der, nizi zdravnik, podzdravnik, podvrač, (*russ., böhm. u. poln.* podlekar).

Unterauffeher, der, mali nadzornik.

Unterangeliend, das, dolnja trapavnica.

Unterbaden, v. a., podpeči, vmes peči.

Unterballen, der, Architrav, Architrab, spodnji sočnik. (*V.*); zwischen ihn und den Oberballen kommt ein Querballen zu liegen, stresa (*V.*).

Unterband, das, podveza.

Unterbank, die, spodnja, najnizi, zadnja klop.

Unterbau, der, Grundlage, Grundbau, nach V. podzij(anje), podzidje, zid v tla, podstava, spodnje delo; im Bergbau, podkop.

Unterbauch, der, nach V. spodnji trebuh, potrebuh, (viell. potrebusje), pod popkam trebuh, dolnja stran trebaha.

Unterbauchgegend, die, potrebusje.

Unterbanen, v. a., ein gemauertes Gebäude, podzidati, podzidavati, ein hölzernes, podcimprati*; beißes podstaviti, podstavljati, podkopati, podkopavati.

Unterbeamte, der, nizi urednik.

Unterbefehlshaber, der, poveljnikov namestnik, namestni, mali poveljnik, podpoveljnik.

Unterbegriff, der, nizi členek, stavek.

Unterbegörde, die, nizi oblast, gosposka.

Unterbeinkleid, das, spodnje hlače, spodnjice.

Unterbett, das, postelja (na kateri se leži), blazina.

Unterbetten, v. a., podložiti, podlagati, podstaviti, podslati.

Unterbeute, die, spodnji del panja.

Unterbevollmächtigte, der, namestni pooblastenee.

Unterbiegen, v. a., podpogniti, podviti, podvihati.

Unterbinden, v. a., podvezati, podvezovati; die Nabelschnur unterbinden, popek zavézati, zavezovati.

Unterbindung, die, podvez, podvezovanje.

Unterbißhof, der, mali škof.

Unterblasen, v. a., podpihniti, podpihati, podpihavati, s pihaujem spraviti pod —.

Unterblatt, das, spodnji list, spodnje peró; f. a. Folie.

Unterblech, das, podloženi pleh*.

Unterbleiben, v. n., zaostati, tako ostati, zaostajati, opustiti se, ne izpeljati se, ne zgoditi se.

Unterböden, der, spodnja pola pri gumbih.

Unterbohren, v. a., podverlati.

Unterbrannt, *adj.*, pogorel.

Unterbrechen, v. a., pretergati kaj, prejenjati, prenehati v čem, ustaviti kaj; jemanden im Reden, besedo ustaviti, soči, segati komu v besedo, skakati v besedo, presekatì besedo, govor; die Ruhe, motiti; den Lauf des Wassers unterbrechen, ustaviti, zastanoviti vodo; unterbrochener Weise, pretergama.

Unterbrechung, die, prenehelje, preterg (*Vuk*); preterganje; ohne Unterbrechung, brez preterga, nepretergama, naprechama.

Unterbreiten, v. a., jemanden ein Tuch unterbreiten, podgerniti, podgrinjati; ein Gefuch, podati, uložiti prošnja.

Unterbringen, v. a., unter ein Dach

bringen, pod streho spraviti, pod streho djati, devati, nastaniti, nastanovati; an einen sichern Ort bringen, shraniti, hraniti dati; na varno mesto djati; ein Kapital auf Interessen, einen Bedienten bei einem Herrn, seine Kinder gut unterbringen, denar naložiti, hlapca v službo pripraviti, otroke dobrim ljudem v roke dati, izročiti, preskerbeti.

Unterbrochen, v. a., zdrobiti, drobiti kaj med kaj.

Unterburg, die, podgradje.

Unterbüßen, v. n., in den Salzwerken, nehati delati.

Unterdach, das, podstrešek, podstrešje, spodnja streha.

Unterdachboden, der, peter, m. (*Jan.*).

Unterdam, der, spodnja gradba.

Unterdecke, die, spodnja odeja, plahta.

Unterdecken, f. Unterbrüten.

Unterdeß, Unterdesen, *adv.*, ta čas, v tem, med tem, v to; f. a. Indessen.

Unterdiakon, der, poddijakon (*Gutsm.*).

Unterdiakon, der, podnarečeje†.

Unterdrängen, v. a., pognati, tiscati, tiscati pod kaj, med kaj.

Unterdrängen, v. a., zasukati pod kaj, podviti.

Unterdrücken, v. a., natisniti pod kaj.

Unterdrücken, v. a., geringere Personen, Arme, Glende uff. unterdrücken, tlačiti, stiskati koga, zatirati, gultiti koga, gnejsti, krivico delati komu; die Entstehung, den Ausbruch, die Fortdauer einer Sache, das Unkraut, eine Feuersbrunst, einen Argwohn uff. unterdrücken, zatreti, zatirati, zadušiti, dnšiti, zamoriti; den Zorn unterdrücken, požreti, požirati, ne kazati; eine Schrift, utajiti, skriti, ne dati na dan; f. a. Vertuschen, Bedriicken; Pflanzen unterdrücken (eine unterdrückt die andere), zatopiti, topiti, zamoriti drugo; von Wäunern, prerasti drugo; ein Wort, besodo pregrinziti.

Unterdrücker, der, wer geringere Personen unterdrückt, stiskavec, zatiravec, zatiraó, stiskac.

Unterdrückung, die, zatir, zatiranje, tlačenje, stiskanje, utajba, skritje; sein Augenmerk hauptsächlich auf die Unterdrückung des Aufstrebens richten, gledati naj pred na to, kako bi se zadušil punt.

Unterdrückungsgeist, der, Unterdrückungsjudt, die, zatirljivost.

Unterdrücken, *sch.* v. r., pripogniti se pod kaj, pod čim.

Untere, der, die, das, f. Unter, *adj.*

Untereggen, v. a., podvleči, podvlačiti, podbrant.

Untereinander, besser: unter einander, etwas unter einander mischen, eno med drugo mešati, auch skup zmešati, mešati; es liegt alles unter einander, vse vprek, eno med drugim leži; f. a. Unter.

Untereingelese, das, podsnovaj.

Untereingehmer, der, mali, nizi davkar.

Untereinast, Untereinften, Untereinstens, f. Unterdesen, Indessen.

Untereintheilung, f. Unterabtheilung.

Untereisern, v. n., podgnojiti se.

Untereidgeschloß, f. Sonterrain.

Untereissen, f. Besperbrod.

Untersahen, f. Untersaugen, *sch.*

Untersahren, v. n., peljati se kam pod streho; im Bergbau, podkopati, podkopavati; die Erze untersahren, mit den Stollörtern bis unter die Erze kommen, pod rudo kopati, podkopati; bei den Maurern, podzidati; den untersahren, seno pod streho zvoziti, voziti; f. a. Unterbrechen (im Reden).

Untersaugen, *sch.* v. r., etwas Verbotes verwegen unternehmen, derziti, prederziti se, lotiti se, smeti (*Gutsm.*), poprijeti se, na se vzeti, jemati, schlecht podstopiti se; wie unterfangst du dich? — kako se prederzneš, smes? kako si upas?

Untersangen, das, prederznost, polot, lotitev.

Untersaß, das, dolaji sodček, dolnja kad.

Untersassen, v. a., soči pod —, prijati pod (n. pr. pazdaho).

Untersaulen, v. n., podgnajiti.

Untersaülen, v. a., podpiliti.

Unterselbherr, der, mali, nimestni vojvod.

Untersfertigen, v. a. u. r., podpisati.

Untersfertigung, die, podpis.

Untersenern, v. a., podkuriti, podnetiti, podpaliti.

Untersfläche, die, spodnja, podstavna ploščad, spodnja plat, spodnje lice, spodnja pola, kar je pod zemljo.

Unterslichten, v. a., podplesti, podpletati, vplesti med —.

Untersliegen, v. n., leteti pod kaj.

Untersliehen, v. n., bežati pod kaj (pod streho).

Untersließen, v. n., teči pod kaj.

Unterslichten, f. Untersliehen.

Unterslöster, der, nizi, mali logar.

Untersreisen, v. a., podjesti, podjedati, podriti, podkopati, podmlati.

Untersrüchte, *pl.*, podzemeljski sadeži.

Untersühren, v. a., peljati, voditi pod kaj.

Untersührer, der, nizi vodnik ali poveljnik.

Untersuß, der, spodnji del noge, spodnja noga, stopalo.

Untersutter, das, podloga, podleka; f. a. Futter.

Untersuttern, v. a., podložiti; f. übr. Futter.

Untergang, der, Niedergang der Himmelskörper, zahod, zaton (*Gutsm.*), *serb.* zapad; die Zerflörung, das Aufhören des Daseins eines Dinges (*interitus*), pogin, razpad, pognba, koneo, koncenje; den Untergang bereiten, pogubiti, ugonobiti, pokončati; f. a. Verfall; Untergang der Welt, koneo sveta; beim Untergange der Sonne, ko solnce zahaja, v zaton ide, ko je solnce zahajalo; f. a. Umgang; das ist mein Untergang, to je moja smert.

Untergänger, der, zapriseženi obhodnik,

Untergangstag, ber, dan pogina.
Untergattung, die, podpleme.
Untergebän, **Untergebände**, das, gemauertes, spodnje zidanje, podzidje, spodnji, dolnji del poslopja; gęzimmertes, spodnje cimpranje*.
Untergeben, v. a., pod oblast dati, izročiti, v roke dati, (nach *Gutsm.* poddati, russ.), podvreči; v. r., f. *Ergeben*, f. *sch*; untergeben, podložin, kdor je pod kom; das Untergebene, angebl. in St. področje (*Vuk*); ber Untergebene, področnik (*Vuk*).
Untergebirge, das, podgorje.
Untergebiß, das, zobje spodnje čeljusti, spodoje ozobje*.
Untergehen, v. n., von Himmelskörpern, zaiti, zahajati, v zaton iti; die Sonne geht unter, solnce zahaja, (bei V. zakernie?); gre v zaton (*Gutsm.*); unter die Oberfläche gehen, verschwinden, potopiti se, k dnu iti, utoniti, potapljati se; das Schiff geht unter, ladja se je potopila, se potaplja, gre k dnu, je utonila, pogrezniti se; aufhören, vernichtet, zerstört werden, pogubiti se, končan, razdjan biti, konec imeti, v nič priti, iti, zginiti, poginiti, giniti (*v. impf.*); konec biti koga, česa; in Sünden untergehen, v grehlih, grešno poginiti; untergehend, zahajoe.
Untergehölz, f. Unterholz.
Untergehörig, adj., podložin.
Untergehilfe, ber, mali pomočnik.
Untergeistliche, ber, nizi duhoven.
Untergemach, das, spodnja soba, izba; spodnje stanje, spodnja hiša.
Untergeordnet, f. Unterordnen.
Untergeicht, das, nizi sodnja.
Untergeirune, das, dolnji žleb.
Untergeißel, das, f. Erdgeißel (spodnja hiša).
Untergestell, das, ber untere Theil an einer Kutsche, konci *pl.* (*V.*).
Untergewand, das, spodoja obleka.
Untergewehr, das, spodnje orožje, t. j. sablja, sabla.
Untergießen, v. a., podliti, podlijati, uliti pod kaj.
Untergott, ber, (nach heidn. Begriff) mali bog.
Untergaben, v. a., podkopati, spodkopati, podkopavati, (in Unterfr. u. serb. podkapati), podriti, podkope delati, fig. omajati, podreti; den Dünger, zagrebsti, podsipati; eine vom Strone untergrabene Stelle, podmol.
Untergäber, ber, spodkopovavec.
Untergabung, die, spodkopovanje.
Untergaß, das, otava.
Untergreifen, v. a., nach V. podseči, podsegati, seči, segati pod kaj.
Untergrundpflanz, ber, drevo za slabejši njive.
Untergurt, ber, podpas.
Untergärten, v. a., podpasati, podrecati (*Unterfr.*).

Unterhaar, das, an Perücken, lasje pod tilnikam, spodnji lasje.
Unterhaben, v. a., opravilo, delo imeti s čim, v roko vzeti kaj, opravljati kaj; er hat den Segner unter, pod se ga je spravil, zmašil; suknjo pod suknjo na sebi imeti.
Unterhaben, v. a., sosekati med kaj.
Unterhalten, v. a., s kljuko pod kaj pogniti, spraviti.
Unterhalb, adv., spodi, zdoli; unterhalb der Stadt, pod mestam, doli za mestam.
Unterhalt, ber, bei Döfen, nader.
Unterhalt, ber, živež, življenje, oskerbljenje, vzdrževanje (?), vse potrebno; bei den Thieren, reja, kerma, pica, klaja (in dem Sinne ist Futter gebräuchlich, f. d.); Unterhalt der Güter, obdrževanje (?), hranjenje v dobrem stanu; Unterhalt suchen, živeža iskati.
Unterhalten, v. a., unter etwas halten, um etwas darin anzunehmen, spodej, pod kaj deržati, nastaviti, nastavljati pod kaj, podstaviti; die Fortdauer eines Dinges erhalten, obdržati, obdrževati, v dobrem stanu ohraniti, hraniti; jemanden unterhalten durch Reichung der Nahrung, Kleidung u. s. o., oskerbeti, živiti, oskerbovati, vzdržati, vzdrževati (auch *kroat.* u. *serb.*), rediti; Vieh unterhalten, živino rediti, imeti; unterfügen, podpirati; Liebe unterhalten, ljubezen imeti, rediti; Feuer unterhalten, ogenj imeti in prilagati, da ne ugasne; jemanden unterhalten, ihm die Zeit mit Gesprächen verkürzen, kratkočas delati, čas kratiti komu; sich von etwas, sich mit jemanden unterhalten, od česa s kom govoriti, kramljati, pogovarjati se, meniti se, pomenkovati se; sich unterhalten, kratkočasovati se, veseliti se, dobre volje biti, kratak čas imeti, delati si; *serb.* zabaviti, zabavljati kaj, se; einen Briefwechsel unterhalten, pisati si pisma eden druginu; ein Gespräch unterhalten, dalj časa govoriti; f. Fortsetzen; wie habet ihr euch unterhalten?, kakšne volje ste bili? kako ste se imeli, nosili (*Met.*)?; sich unterhalten lassen, freiwillig Soldat werden lassen, v vojake, soldate iti.
Unterhaltend, adj., kratkočasen, zgovoren, nach *and. D.* zabaven.
Unterhalter, ber, vzdržnik, vzdrževavec, ohranivec, kratkočasnik.
Unterhalterin, die, vzdrževavka, ohranivka, kratkočasnica.
Unterhaltskosten, *pl.*, stroški za vzdrževanje česa.
Unterhaltsmangel, ber, aus Unterhaltsmangel, ker nima živeža in česar mu je potreba.*
Unterhaltungsmittel, f. Unterhalt.
Unterhaltung, die, nach der Bedeutung des Zeitwortes, obdrževanje, hranjenje v dobrem stanu, oskerbljenje, vzdrževanje; Rurweile, kratkočasovanje, kratenje časa, dobre volje, veselica, *serb.* zabava; s čimur se človek veseli, razveseljuje, čas

krat, govornica, pogovor, pomenkovanje; sie ließen sich in eine Unterhaltung ein, jeli so se pomenkovati.
Unterhaltungsgabe, die, lastnost, po kateri kdo zna drugim čas kratiti in razveseljevati jih; prijatna zgovornost.
Unterhaltungskosten, f. Unterhaltskosten.
Unterhaltungsmern, v. a., s kladvam pobbili.
Unterhandeln, v. n. u. a., etwas, einen Frieden u. s. unterhandeln, pogajati se, ravnati za kaj, za mir ravnati; als Wähler, mešetiti, mešetariti komu; dogovarjati se.
Unterhändler, ber, pogajavec; Vermittler, srednik; Wähler, mešetar; f. *Diplomat*.
Unterhändlerin, die, pogajavka, srednica, mešetarica.
Unterhandlung, die, pogajanje; mešetovanje; eine Unterhandlung pflegen, pogajati se, ravnati za kaj.
Unterhandlungskunst, die, znanje, dobro pogajati se, dogovarjati se.
Unterhandlungsschiff, f. *Parlamentairschiff*.
Unterharfen, v. a., podgrabiti, zgrabiti pod kaj.
Unterharfen, v. n., dihniti pod kaj.
Unterhauen, v. a., spodsekati, spodsekoyati, sosekati med kaj.
Unterhaupt, das, spodnja stran glave.
Unterhaus, das, spodnja hiša; im Parlament, spodnjica, dolnja zbornica.
Unterhaut, die, spodnja koža.
Unterheerführer, ber, general-lajtnant.
Unterhefen, die, spodnje drože.
Unterhefenbier, das, ol spodnjih drož.
Unterhelfen, v. n., pomoči, pomagati komu pod streho, na varno.
Unterhemd, das, spodnja srajca ali robača, (*interf.*), nach *Gutsm.* podsrajca.
Unterherd, ber, dolnji konec ognjišoa, ognjiša.
Unterherrschaft, die, manjši, nizi gosposčina, gosposina.
Unterhirt, ber, mali pastir.
Unterhöhlen, v. a., spodriti, spodvertati, nach V. podvodliti, podluknjati; unterminiren, podkopati.
Unterhölle, die, naj globokejši, naj spodnjiš pekel.
Unterholz, das, Gesträuch, hosta, germovje, nizko lesovje, podraščina.
Unterhofen, *pl.*, spodnje hlače, svitice (*Gutsm.* u. *kroat.*), spodnjice.
Unterhüpfen, v. n., skočiti, smukniti pod kaj.
Unterirdisch, adj., podzemoljsk; adv., pod zemljo.
Unterjagd, die, manjši lov.
Unterjäger, ber, mali lovec.
Unterjochen, v. a., pod se, pod jarem spraviti, podvreči si, a. podjarmiti (*altst.*).
Unterjocher, ber, podjarmovavec; f. n. *Graberer*.
Unterjochung, die, podjarmljenje, premaganje, sužnost, jarem.
Unterjunge, ber, mali hlapčoe.

Unterlammern, v. a., podčesati, podčesavati.
Unterlammer, die, spodnja kamra*.
Unterlammeramt, das, podkammerstovt.
Unterlammerer, ber, podkammernik, podključar.
Unterlammerherr, ber, mali ključar.
Unterlammerer, ber, mali kaneelir.
Unterlauf, ber, mešetanje.
Unterläufer, **Unterläufer**, ber, f. *Wäfler*, *Sensal*; ein Höfe, geringer Krämer, bra-njevec.
Unterlehle, die, das Unterfenn, der Kader in der gemeinen Sprechart, podbradek.
Unterlehnner, ber, mali točnik ali natarak.
Unterleiser, ber, spodnja čeljust.
Unterleime, die, spodnje uho ribje, spodnja dihavka.
Unterlinn, das, podbradek.
Unterlissen, das, spodnja, blazinica (pod več blazinami).
Unterleiben, v. a., podlepiti kaj.
Unterleib, das, spodnja, notranja obleka; Beinleiber, hlače.
Unterleucht, ber, mali hlapec.
Unterleuchten, v. a., podgnjesti, ugnjesti, zamesiti med drugo.
Unterleupfen, v. a., zapeti pod čim.
Unterloch, ber, mali kuhar.
Unterlobkräbe, die, kavra; f. a. *Kohlrabi*.
Unterkommen, v. n., priti pod kaj; *Ob-* bach besonnen, pod streho priti, streho dobiti; stan(ovanje) najti, dobiti; einen Dienst finden, službo dobiti, v službo priti, mesto dobiti.
Unterkommen, das, streha, prebivanje, prostor, varno mesto, suhota, služba.
Unterkönig, ber, kraljev namestnik, namestni, podružni (*V.*) kralj, nach *Gutsm.* podkralj.
Unterkönnen, v. n., moči (priti, iti) pod kaj.
Unterhorn, das, podrešotina, opremek, očinki, spolek (*Medv.* von plati).
Unterlöthig, adj., unter der Oberfläche mit Eiler versehen, ogojen pod kožo, gnojen, podkožnik.
Unterlanz, ber, an den Rutschen, spodnja polza (*V.*).
Unterleichen, v. n., zlesti, lesti pod kaj, podlesti, spolaziti.
Unterleigen, v. a., v pest dobiti; wenn sie ihn unterleigen, če jim pride v pest.
Unterleihen, v. a., sich, v. r., podčesati se, (kaj).
Unterlammern, v. a., podviti, podkriviti.
Unterlauff, die, stan, stanovanje.
Unterlade, die, bei den Webern ber untere Theil der Lade am Weberstuhl, nach V. spodnji pah.
Unterladung, die, podklada (*V.*), podklada.
Unterlage, die, podklada, podložek, podloga, podstavek, podpora; f. a. *Lagerbaum*, *Bodenbrett*; oboj na ladjah; ber *Säule*, stol stebra (*Zal.*).

Unterstützungsanstalt, die, pomočna naprava.
 Unterstützungskasse, die, pomočna dnarnica.
 Unterstützen, v. a., pregledati, pregledovati (revibiren), preiskati, preiskovati, raziskati, raziskovati (Medv.); erheben, pozvediti, pozvedovati; prüfen, preskušati, izpraševati, razgledati, razgledovati.
 Untersucher, der, preiskovavec.
 Unterstützung, die, preiskovanje, preiskava, raziskovanje, pregled, pregledovanje.
 Unterstützungsgesangene, der, zaperti preiskovaneec.
 Unterstützungsgesicht, das, preiskovavna sodnija.
 Unterstützungskommission, die, preiskovavna komisija.
 Unterstützungskosten, pl., preiskovavni stroški, stroški preiskave.
 Unterstützungsrichter, der, sodnik preiskovavec, preiskovavni sodnik.
 Unterstützungsverfahren, das, preiskovanje, ravnanje pri preiskavi.
 Untertage, adv., po dnevu.
 Untertasse, die, spodnja skledica, čašica.
 Untertan, v. a., potopiti, utopiti, potapljati, utapljati, pogrezniti, pogrezovati, in St. ang. podurniti für podurniti ob. podniriti; v. n., potopiti, utopiti se, pogrezniti se, pogrezovati se, potukniti se (?).
 Untertan, der, potapljavec.
 Untertan, adj., podložin, podveržen, pod oblast postavljen.
 Untertan, der, podložni (človek), podložnik, nach Gutm. a. podverženik n. poddanik (russ.).
 Untertänig, adj., podložin; untertänig werden, priti pod koga, pod njegov oblast, podložnik postati, biti; als ein Ausdrud der gesellschaftlichen Höflichkeit, ponižni; ich bitte untertänigst, ponižno prosim; gehorsam, pokoren; untertänigge Bauern, podložni kmetje; untertänig machen, podvreči si, pod se spraviti.
 Untertänigkeit, die, podloštvo, podložnost, pokornost, ponižnost; ich bitte in tiefster Untertänigkeit, prav ponižno prosim; f. a. knežičast, Frohndienst.
 Untertänin, die, podložnica.
 Untertänigsdoblat, der, zagovornik podložnikov.
 Untertänigshand, das, vez podložnosti.
 Untertänigshandlung, die, tlačenje, zatiranje podložnikov.
 Untertänigshast, die, podložnost, podloštvo.
 Untertänigshast, die, breme, obtežba podložnosti.
 Untertänigshastigkeit, das, podloštvo, razmerje med gospodam in podložnikom.
 Untertänig, der, (das), der untere Theil eines Dinges, spodnji konce, spodnji del, dolnja stran, (bei Gutm. spodnji pol).
 Untertänig, v. a., razdeliti, še dalje deliti, podrazdeliti.

Unterwind, v. a., djati vmes, med kaj.
 Unterwind, die, spodnje duri.
 Unterwinden, v. n., unter etwas treten, stopiti pod kaj, n. pr. pod streho, pod drevo; unter das Wasser, pod vodo stopiti; v. a., poteptati, razteptati, s teptanjem spraviti v tla, zateptati v —; f. a. Unterdrücken.
 Unterwindhese, der, mali miznik, miznikov namestnik.
 Unterwind, das, spodnja ruta.
 Unterwinden, f. Verwinden.
 Unterwinden, das, nach V. spodnji pokrov, nach dem Russ. spodnja paluba.
 Unterwinden, der, mali varih, varh.
 Unterwinden, v. n., podrasti, podraščati, podraščati, spodrasti, zarasti se, prerasti se, pod čim razrasti se, s hudino (s hudim ali divjim mesam) prerasčen, prerasen.
 Unterwindung, die, spodraslik, spodrast.
 Unterwinden, der, spodnji del voza.
 Unterwind, der, dolnji, manjši nasip, spodnji nasip.
 Unterwinden, v. a., podvaliti, zavaliti pod kaj.
 Unterwindig, adv., nach unten hin, nach unten zu, navzdoli, nadol, nazdol, navzdolej, navspodej, (v-niz russ.).
 Unterwinden, v. a., podpirati; f. a. Unterhöhlen, Untergraben.
 Unterwind, der, das, nizi voda.
 Unterwind, adv., besser unter Weges, während des Weges, s potjo, na poti, med potjo, po poti, s potama, potama, gredoč, gredé, hodé; unterweges lassen, f. Unterlassen; unterweges sein, popotovati, iti, popoten biti; Unterwegesstation, medpotna postaja.
 Unterwinden, v. n., vleči, pihati pod kaj, čim; v. n., popihati, pihati med kaj.
 Unterwinden, f. Bisweilen, Zwischen.
 Unterwinden, v. a., kazati komu; jeman den im Schreiben, Lesen u. s. w. unterweisen, koga pisati, brati, naučiti, komu v pisanji, branji pokazati, kazati, koga v branji, pisanji podučiti; f. a. Unterrichten.
 Unterwinden, der, učenik.
 Unterwindung, die, uk, poduk, nank, učenje, napeljevanje.
 Unterwind, die, etwa podzemelje, podzemeljski svet, spodnji svet, zdonjni svet (in den front. Volkst.).
 Unterwinden, v. a., podvreči (v. perf., als impf. wäre podmetati); sich ein Land unterwerfen, deželo pod svojo oblast spraviti, spravljati, podvreči sebi deželo, pod se spraviti, serb. pokoriti; sich einem andern unterwerfen, (v. r.), podvreči se komu, pod oblast koga družiga podati se, serb. pokoriti se komu; f. a. Unterjochen; einem Dinge unterwerfen sein, podveržen, sužen biti, n. pr. kaka navadi, pijančevanju, jezi, kletvi, lenobi podveržen biti; f. a. Unterliegen.
 Unterwindung, die, podverzba; f. a. Eröberung.
 Unterwind, das, spodnje poslopje.
 Unterwind, der, spodnji voter.

Unterwinden, v. r., sich, prederzniti se, derzniti, upati si, lotiti se.
 Unterwinden, v. a., podplesti, plesti med—.
 Unterwinden, v. a., oblok napraviti pod čim.
 Unterwinden, v. n., hoteli (iti) pod kaj.
 Unterwinden, f. Unterwerfen.
 Unterwinden, der, spodrasčina, spodrasina; f. Unterholz, Gebüsch.
 Unterwinden, v. a., podriti, spodriti, spodrijati, podkopati, podkopavati, spodvertati, podrovati.
 Unterwinden, der, bei den Jägern, der untere Stamboden eines wilden Schweines, spodnja želust, podrivec (V.) divjiga prasca.
 Unterwindig, adj., podložin, pokoren, v oblasti, podveržen, sažen; einem unterwürdig sein, pod koga biti, v čiji oblasti biti; f. a. Abhängig.
 Unterwürdigkeit, die, podložnost, podverženost, suženost, pokornost.
 Unterwind, der, spodnji zob.
 Unterwinden, der, podružni desentnik, poddesentnik (V.).
 Unterwinden, v. a., wörtl. podznameniti, podznamenovati; unterschreiben, podpisati; f. a. Unterschreiben.
 Unterwinden, der, podpisec, podpisavec, podpisovavec.
 Unterwindung, die, podpis, podpisec, podpisovanje.
 Unterwinden, v. a. n. r., sich einer Sache unterziehen, na se vzeti, jemati kakošno reč, lotiti se česa, podvreči se čemu; eine neue Schwelle, nov prag napraviti; v. a., ein Bettgestell mit Rücken u. s. w. unterziehen, podvreči posteljo z jermeni; vorlegen, unterbreiten, f. dieses; podvreči, podvlačiti; ein Gebäude mit einer Mauer unterziehen, podzidati, podzidovati; etwas unter ein anderes ziehen, potegniti kaj pod kaj družiga; pod kaj obleči, obati (n. pr. nogavice).
 Unterwinden, die, svilice (Gutm. u. V.).
 Unterwind, der, (mont.) podpora; podvleka.
 Unterwinden, v. a., podnetiti, podžgati, podžigati, podpaliti, podkuriti.
 Unterwinden, die, podjezična žila.
 Unterwinden, v. a., spravi ti po sili pod kaj.
 Unterwind, die, hudobija, zločinstvo, gerdo, hudobno delo, nevredno; Unterwinden, dim., hiba, madež.
 Unterwind, f. Missethäter.
 Unterwindig, adj., nedelaven, nedjaven, brezdelen, brez dela, len.
 Unterwindigkeit, die, nedelavnost, brezdelnost; Trägheit, lenoba, nemarnost; Unbeleglichkeit, negibčnost, neurnost.
 Unterwindig, adj., nerazdelin, nerazdeljiv, neločljiv, nerazdružljiv, kar se ne da več deliti, razkrojiti.
 Unterwindigkeit, die, nedeljivost; nerazdeljivost, nerazdelnost, nerazločljivost.
 Unterwindig, adj., nicht theilhaftig, brezdeležen, nedeležen; untheilhaftig sein, ne imeti deleža, ne deležiti se česa, ne biti deležin.

Untugendhaftigkeit, die, brezdeležnost, nedeležnost.
 Untugendnahme, die, neudeležba; f. a. Gleichgiltigkeit.
 Untugendnehmend, adj., sein, ne marati za —, ne biti doležin.
 Untugendnehmung, die, neudeležba.
 Untugend, das, gerda žival, dereča žival; t. j. zver, zverina, bei Gutm. sporna zver, ein wilder Mensch, divjak, f. a. Ungeheuer.
 Untugendlich, Untugendlich, adj., unmöglich, nemogoč, kar se zgoditi ne more, storiti ne da; nicht leicht, pretežek; nicht raffsam, nevarn.
 Untugendlichkeit, f. Unmöglichkeit.
 Untugend, adj., plitov, plitec, wörtl. neglobok.
 Untiefe, die, Mangel der gehörigen Tiefe, plitvost; seichter Ort, Sandbank, sipa, plitvina, plitvec, pliteina, prod (nach d. Serb.), nach V. klecēt, klecē pl., u. prag; f. a. Sandbank.
 Untugendbar, adj., noizbrisljiv, kar se odpraviti ne more.
 Untugendlich, adj., hčeri nepristojin, ne kakor prava hči.
 Untugendlich, adj., nesmetin, u. Gutm. nemumrljiv, zavolj česar človek ne mora umreti.
 Untugend, adj., nelepoglasen.
 Untugendbar, adj., unfruchtbar bei Schwächsen, Vämmern, nerodoviten, nerodovit, neroden; vom Vieh und andern Thieren, jalov; f. a. Unfruchtbar; kar se ne more nesti, nositi, nenosljiv, noprerenosljiv.
 Untugendbar, Untugendlich, adj., nerazdeljiv, neločljiv, nerazvezljiv, kar se ne more, ne sme ločiti, razvezati, nach dem Allst. nerazdelin u. nerazločin.
 Untugend, adj., nezvest, neveren (mehr kroant. u. serb.); untren überlegen, ne predstavljati zvesto, natanko; f. a. Untrennen.
 Untugend, die, nezvestoba, nevernost (im Slov. mehr: Ungläubigkeit); nezanesljivost (Mangel an Verlässlichkeit).
 Untugendbar, adj., nepiten, kar se piti ne more.
 Untugendbarkeit, die, nepitnost.
 Untugendbar, Untugendlich, adj., neotolazljiv, nepotolazljiv, ki se ne da utolaziti; f. a. Drostlos.
 Untugendlichkeit, die, nentolaznost, nepotolazljivost, breztolaznost.
 Untugendlich, adj., nemotljiv, nezapeljiv, nelazljiv, neukauljiv, negoljufen, resničen; dieses Mittel ist untrüglich, to gotovo pomaga; f. a. Unschickbar.
 Untugendlichkeit, die, nezmotljivost, nezapeljivost, nelazljivost, nelazljivost, neukauljivost, resničnost.
 Untugendlich, adj., nepripraven, neprikladen, unrichtig sein, za nič biti, ne biti za kaj; so ganz unrichtig ist er, es nicht, prav za nič ravno ni; še bi veljalo nekaj.
 Untugendlichkeit, die, nepripravnost, neprikladnost; f. a. Unfähigkeit.
 Untugend, die, needčnost (V.), napaka, ruzvada, nespodobna, slaba, napena navada

(*stata*); f. a. Fehler, Gebrechen; kar ni lepo; Sünde, greh, pregreha.

Untugendhaft, Untugendlich, Untugendstam, adj. nelep, brez čednosti ali kreposti.

Unüberlegt, adj. nepremišljen, nespremišljen, nepreudarijen, prenagel (über-eilt); *adv.* nepremišljeno, nepremišljema (*V.*), brez premisljka in preudarka, zaletelost; der, die Unüberlegte, zaletel, zaletela.

Unüberlegtheit, die, nepremišljenost, nespremišljenost, prenaglost.

Unübermacht, adj., nepredelan.

Unübersehbar, Unübersehlich, adj. nepregledin, česar oko ne more preseči, nedogledno dalje.

Unübersehbar, Unübersehlich, adj. neprestavljiv, neprevodljiv, kar se ne more predstaviti; — čez kar se ni moč prepeljati.

Unübersteigbar, Unübersteiglich, adj. neprehoden, neprestopljiv, neprestopen, neprolazljiv, neprehodljiv, nepremagljiv, čez kar ni mogoče preplezati, prelesti, preplaziti se, skopati se.

Unübertreffbar, Unübertrefflich, adj. nepremagljiv, čemur ni najti enačiga ali bolj-siga, komur ni nihče kogar nihče ne užuga, ne prekosi, najboljši, najlepši itd.; f. a. Unvergleichlich; (bei *Gutsm.* nepresečljiv, viell. nepresečljiv, ober von presecei = prekositi?).

Unübertraffen, adj., nepremagan, neprekošen.

Unüberwindlich, adj., nepremagljiv, nezmagljiv, kogar nihče ne zmore, ne zviže, ne užuga, ne preoblada.

Unüberwunden, adj., nepremagan, nezmagjan.

Unüblich, adj., nenavaden, kar ni v navadi, ni navada.

Unumgänglich, adj., sicersterdings nosh-wendig, unumgänglich noshwendig, nach *V.* neogibljivo potreben, neogibno potreben, koncema potreben, brez česar ni mogoče biti, po vsem, na vsako stran potreben, nach *Pot.* neuterpljivo potreben, in der serbischen Literatur nenbuden (bei *V.* findet sich neobajdliv vor); dieses ist unumgänglich noshwendig, potrebno je, in ni drugači; ein unumgängliches Bedürfnis, neogibna, silna, neogibljiva potreba; wir müssen unumgänglich wieder fort, ni drugači, moramo naprej; — nevljuden, divji.

Unumgänglichkeit, die, neogibnost, neogibljiva potreba.

Unumstündlich, adj., neograjen, neomejen; von Gott, neskončen; — samovladen, polnooblasten, samooblasten.

Unumstündlichkeit, die, neomejenost, neograjenost; von Gott, neskončnost.

Unumstößlich, adj., neoveržin, neoverzljiv, nespodbit, kar se ovreči, spodbiti ne more.

Unumstößlichkeit, die, neoveržnost.

Unumwollt, adj., neoblačen, jasen.

Unumwunden, adj., na ravnost, na vse gerlo, brez vsega ovinka, odkrit, cel.

Ununterbrochen, adj., nepretergan, neprechljiv, neprejenljiv; *adv.* brez preterga (*Vuk*), nepretergama, neprechama, nepresledama (*V.*), zderžema (gebr.), v eno mēr, zapored.

Ununterrichtet, adj., nepodačen v čem, brez natančnega poročila, naznanila.

Ununterwüßig, adj., nepodložin.

Ununterwürfigkeit, die, nepodložnost, nepokorščina, nepokorščina.

Unvaterländisch, f. Unpatriotisch.

Unväterlich, adj., neočetovsk, očetu nepristojin, ne kakor pravi oče; očimsk.

Unverschämte, adj., nezaničevan; laß andere unverschämte, ne zaničuj drugih.

Unverschämlich, adj., nezaničljiv.

Unveraltet, adj., nepostaran, večno mlad, neostarol (*Gutsm.*).

Unveränderlich, adj., nepremenljiv, nespremenljiv, nespremenljiv, nepremenjen, večno enak.

Unveränderlichkeit, die, nepremenljivost, nespremenljivost.

Unverändert, adj., nepremenjen.

Unverantwortlich, adj., neodgovoren, t. j. kdor ni nikomur odgovorna dolžan za svoje dela; eine unverantwortliche Handlung, nezagovornjivo, nezagovornjivo delo, ki se komu ne more odpustiti.

Unverantwortlichkeit, die, neodgovornost.

Unverarbeitet, adj., neobdelan, nepredelan.

Unveräußerlich, adj., neprodajljiv, kar se optujiti, oddati ne more, neprelastljiv.

Unveräußerlichkeit, die, neprodajljivost.

Unverbesserlich, adj., nepopravljiv, oterp-njen, nepoboljšljiv; im *Spr.* pes v cerkev, pes iz cerkve; f. a. Unbesetlich.

Unverbesserlichkeit, die, nepopravljivost, nespokornost, oterpnost.

Unverbindlich, adj., keine Pflichten auflegend, nezavezin; nicht geschieht, andere zu verbinden, zum Wohlwollen zu bewegen, nedobrovoljn.

Unverblickt, adj., na ravnost, brez lepoticja.

Unverborgen, adj., neskrit.

Unverbotten, adj., neprepovedan, dopuščen, dopusen.

Unverbreunbar, Unverbrennlich, adj., nezgorljiv, ne goreč, kar se sožgati ne more.

Unverbrennlichkeit, die, oezgorljivost.

Unverbrochen, adj., im Bergbanc nicht gekant, nenačet, cel; unverbrochenes Feld, celina.

Unverbrüchlich, adj., neprelomljiv, neoskrunjiv, svet, terden.

Unverbrüchlichkeit, die, neprelomnost, neprelomljivost, neoskrunjivost, svetost.

Unverbrigt, adj., nezapričan (*Gutsm.*), nezagotovljen, negotov, brez poroka, za kar kdo ne more, neče biti porok.

Unverbrüchlich, adj., nesumen, nesumljiv, neobsumljan (angebl. in *St.*).

Unverdamulich, adj., neobsodljiv.

Unverdanlich, adj., zeloden pretežek, neprebavljiv (*Gutsm.*, auch *serb.*).

Unverbanlichkeit, die, neprebavljivost.

Unverderblich, adj., neskazljiv.

Unverderbt, adj., nepokažen, nepopačen, neskažen, nepokvarjen.

Unverdiert, adj., nezasluzen; unverdiertes Weisse, po nedolžnem.

Unverdorben, adj., nepopačen, nepokažen, nepokvarjen, cel, (nedolžen, unschuldig), nespriden.

Unverdorbenheit, die, nepopačenost, nepokaženost, nepokvarjenost, nespridenost.

Unverdroffen, adj., netožljiv, neutrudljiv, neugnan, rad. dobrovoljn, (bei *Gutsm.* nezamerzin?).

Unverdroffenheit, die, netožljivost, neutrudljivost, dobrovoljnost, veselje do dela.

Unverehelicht, adj., von Manuſpersonen, neženjen, neozenjen; von Weibspersonen, neomožena, neudana (*Gutsm.*).

Unvereinbar, Unvereinbarlich, adj., nezdruljiv, nezedinljiv, neskladen, kar ne more biti skup.

Unvereinbarkeit, die, nezedinljivost, nezložljivost, neskladnost, nezdruljivost; die Unvereinbarkeit der Staatsanstellung mit der Wahl zum Deputirten wurde als Grundsaß aufgestellt, vzelo se je za vodilo, da derzavni služabniki ne morejo biti ob enem poslanci (v' derzavnem zborn).

Unversahren, adj., im Bergbaue, nenačet, cel.

Unversälscht, adj., neskažen, pravičen, sam na sebi.

Unversälschtheit, die, nepokazba, pravičnost, prisnost.

Unversänglich, adj., nezabavljiv (*V.*), nezvit, neukanljiv, etwa a. nelovljiv, ne nevaren, neskodljiv, s čimur se ne nihče ne lovi, s čimur se ne nastavlajo nikomur mreže ali zanke.

Unversährbar, adj., zapeljanj ne podveržen.

Unversährt, adj., nezapeljan.

Unvergänglich, adj., neminljiv, neminoč, večen, kar nikoli ne prejde.

Unvergänglichkeit, die, neminljivost, večnost.

Unvergebllich, adj., neodpuštljiv.

Unvergeffen, adj., nepozabljen; das ist mir noch unvergeffen, tega še nisim pozabil.

Unvergeßlich, adj., nepozabljiv, kar ostane v večni pameti.

Unvergeßlichkeit, die, nepozabljivost.

Unvergeßlich, adj., nepozabljivost.

Unvergeßlich, adj., brez enakiga, komur ni enačiga, ki nima para, nepripodobljiv (*Gutsm.*), izversten, da ni tačiga, najboljši, najlepši itd.; ein unvergeßlicher Mann, mož, komur ni para, komur ni enakiga, ni tačiga, ko je ta mož; es riecht unvergeßlich, nič ne diši tako lepo.

Unvergleichlichkeit, die, preizvorstnost, nepripodobljivost.

Unvergnüßlich, Unvergnüßsam, adj., nenasilen, netecen, komur se ne more nadevljati (verm. für nadovoljati).

Unvergolten, adj., nepovernjen, brez vračila.

Unvergeßlich, f. Unantastbar.

Unverhalten, adj., nezamolčan; odkrit, netajen; eines jebody sei auch unverhalten (2. Petr. 3, 8), eno pa naj vam ne bo neznano (Bib. Heb.); unverhaltener Grimm, neuderzana jeza.

Unverhältniß, das, neprimera.

Unverhältnißmäßig, adj., neprimeren, nerazmeren, brez primere, brez (praviga) razmjerja.

Unverheiratet, f. Unverehelicht.

Unverhübert, adj., komur nič (nikak zaderček) ne brani.

Unverhofft, adj., eigentlich, neupan; unverhofft, nepričakovan, nenaden; als *adv.*, nenadama, iznenada, nanaglama, ko se človek ne nadja; unverhofft kommt oft, *poln.* bywać i snieg w maju.

Unverhohlen, adj., neskrivan, neskrit; es sei dir unverhohlen, ne skrivam pred tabu, naj ti ne bo neznano; etwas unverhohlen thun, jagen, očito, naravnost, brez ovinkov delati kaj, povedati kaj.

Unverhört, adj., nezaslišan.

Unverhüllt, adj., razgaljen, razgernjen, razodet.

Unverjährbar, adj., predavnjenju ali zastaranju ne podveržen, nezastarljiv, (*Gutsm.* nezalečljiv).

Unverjährt, adj., nezastaran, nepredavnjen.

Unverkäuflich, adj., neprodajljiv.

Unverkennbar, adj., očiten, ves znan, da se človek v tem prometiti ne more.

Unverkennbarkeit, die, očitnost.

Unverleßbar, Unverleßlich, adj., neranjiv, nezaljiv, neoskrunjiv, česar se nihče ne sme dotakniti, neoskodljiv (*Gutsm.*), svel.

Unverleßlichkeit, die, neranjivost, nezaljivost, neoskrunjivost, svetost.

Unverleßt, adj., nezaljen, nekračen, neoskrunjen, neoskodovan, cel, ves.

Unverleihen, adj., nedodeljen, svoboden.

Unverlierbar, adj., neizgubljiv.

Unverloren, adj., nezgubljen, neizgobljen; es ist dir unverloren, to ti ni zgubljeno, je v dobrih rokah.

Unverlöblich, adj., neizbrisljiv.

Unvermeidlich, adj., neogibljiv, neogiben, brez česar se ne more biti, kar drugači biti ne more; komur se ne uide; der Tod ist unvermeidlich, umreti moramo, smert nikomur ne odide.

Unvermeidlichkeit, die, neogibljivost, neogibnost.

Unvermerkt, adj., nezagledan, nezapažen(?), nezачuten; *adv.* natihama, malo po malo, nevidama; unvermerkt verschwinden, kakor kafra zgubiti se.

Unvermögen, das, Mangel an Kraft, nezmožnost, nemog; es des Unvermögens zu

zahlet, ker ne more, ne premore plačati; Mangel an Geld und Mittel, nepremožnost.

Unvermögend, *adj.*, nezmogin, nemožin (V.), slab, nepremožin; der Kranke ist unvermögend sich aufzurichten, bolnik ne more skloniti se, je preslab, da bi vstal, bi se vzdignil po koneu.

Unvermögenheit, *die*, nezmožnost, nepremožnost, bei *Gutsm.* nezamožnost.

Unvermuthet, *adj.*, nepreviden, nepričakovan, nenadjan, (bei *V.* nedomišljen); *adv.*, neprevidama, nenadama, iz nenada, iz nevesti (*Met.*); scherz. ko bi iz boba skočil (V.); s. a. **Unberhofft**.

Unvernünftig, *adj.*, pretih, nerazumljiv; unvernünftig sprechen, pretiho govoriti, do se ne slisi in ne more razločiti.

Unvernünftigkeit, *die*, nerazumljivost.

Unvernunft, *die*, neum, brezumje, (bei *Vuk* bezumlje), nespamet, brezpanetnost, nespametnost, neumnost.

Unvernünftig, *adj.*, nespameten, neumen, brezumen; die unvernünftigen Thiere, neumna živala; der, die unvernünftige, nespametnik, nespametnica.

Unverpflichtet, *adj.*, nedolžan, nezavezan.

Unverpflichtet, *adj.*, neoprvljen; unverpflichteter Sache abgeben, juridic. s. praznimi rokami oditi, nazaj iti brez vsake koristi, da ni opravil, da ni storil nič, nič ne opravišči.

Unverrückt, *adj.*, nepremaknjen, terden, kar se ne gane; mit unverrückten Augen, unverrückt ansehen, sterno gledati, z vpertimi očmi gledati, oči vpreti v koga; zornmüthig, osinasto, hudo, pisano, izpod čela gledati koga; s. a. **Ununterbrochen**.

Unverschämmt, *adj.*, nesramen, nesramožljiv, nelop, gerd, brezsraven, *altsl.* bezok; s. a. **Schamlos**; unverschämmt sein, ne sramovati se, nesramen biti; unverschämte Lüge, košata laž.

Unverschämtheit, *die*, nesramnost, nesramožljivost, bezsravnost, nesramna, gerda (reč, beseda).

Unverschlossen, *adj.*, ne pod zapiro.

Unverschuldet, *adj.*, nezaskuzen; unverschuldeter Weise, po nedolžnem, nedolžno; ohne Schulden, nezadolžen.

Unverschwiegen, *adj.*, nemolčec, nezamolčen, berbljav.

Unverschwiegenheit, *die*, berbljavost, nezamolčljivost.

Unverschwen, *adj.*, nicht vorher gesehen, nepreviden; unverschwenner Weise, s. **Unverschwend**.

Unverschwend, *adv.*, neprevidama, nevedama, neprevidno, nenalašč, nenalaš, iz nenada, norad, po naključju, nepremišljema, nanaglama.

Unverschulich, s. **Unverschlich**.

Unverschert, *adj.*, eel, neokranjen, nenacet, neokvarjen, nepoškodovan, kakoršno je pred bilo.

Unversiegbar, *adj.*, neusahljiv, kar nikdar ne poteče, ne usahne, ne presahne, acusahljiv, neizcerpljiv.

Unversiegbarkeit, *die*, neusahljivost.

Unversiegelt, *adj.*, nezapečaten.

Unversöhnlich, *adj.*, nespravljiv, nentolazin (nehr: untröstlich), neizbrisljiv (s. *B.* von einem Verbrechen).

Unversöhnlichkeit, *die*, nespravljivost, nespravnost.

Unversöhnt, *adj.*, v sovraštvu, v jezi, nespravljen.

Unversorgt, *adj.*, neoskerbljen, nepreskerbljen; zwei unversorgte Töchter, dve nepreskerbljeni, neudani, neomeženi hčeri.

Unverständnis, *der*, nerazumuost, neumnost, norazsodnost, nespamet.

Unverständlich, *adj.*, nerazumen, neumen, bebast.

Unverständlich, *adj.*, nerazumljiv, nerazumeven; unverständlich reden, pretiho, nerazločno govoriti, berglati, boblati; das ist mir unverständlich, toga ne razumem, v to se ne morem zvediti, temu glasa ne vem.

Unversucht, *adj.*, neskušn, neposkušn; sein Mittel unversucht lassen, poskusiti vse, kar bi koli utegnilo pomagati.

Unversigbar, **Unvertiglich**, *adj.*, neiztrebljiv, neizbrisljiv, (nach *Met.* auch) neizbrisljiv, kar se ne more zatreti, pokončati.

Unverträglich, *adj.*, nicht verträglich, nesterpen (V.), nezložen, nespraven, nepogoden (*Vuk*); was mit einem andern nicht bestehen kann, nezidaljiv, nezdrumljiv.

Unverträglichkeit, *die*, nesterpnost (V.), nezložnost, nepogodnost, nezidaljivost, nezdrumljivost.

Unvertreiblich, *adj.*, neodpravljiv, kar se odpraviti, pregnati ne da.

Unverwandt, *adj.*, nicht von seiner Stelle gewendet, neodvrnjen; mit unverwandten Augen, z vpertimi očmi.

Unverwehrt, *adj.*, nebranjn, nezabranjen, pripuščen, pripušn; das ist, das bleibt unverwehrt, tega nihče ne brani, to je komu na voljo; s. a. **Frei**.

Unverweigerlich, *adj.*, neodpovedan, neodpovedljiv, neodročljiv, kar se odreči, odbiti ne more.

Unverweilt, *adj.*, nemudco.

Unverwellich, *adj.*, nevenljiv, nezvenljiv, neovedljiv (*Gutsm.*); *fig.* večn, stanoviten, neminljiv.

Unverwellichkeit, *die*, nezvenljivost, nevenljivost, aczvedlost.

Unverwerlich, *adj.*, neizveržin, neizveržljiv, nezaveržljiv.

Unverwesslich, *adj.*, netrohljiv, nestrohljiv, trohnenja nepodveržen; kar nikoli ne (s)trohni.

Unverwundlich, *adj.*, kar se ne more molče prenesti, požreti (od jezice, razzalitve).

Unverwundbar, **Unverwundlich**, *adj.*, neranjliv.

Unverwundbarkeit, *die*, noranjlivost.

Unverwundet, *adj.*, neranjen, brez rane.

Unverwiltbar, **Unverwiltlich**, *adj.*, nerazrušljiv, tako terden, da se ne more pokončati, pokaziti, terden kakor železo.

Unverzagt, *adj.*, neustrasen, neprestrasen, neoplasen, neobupen; seib unverzagt, ne obupajte, bodite seroni.

Unverzagtheit, *die*, nenstrašenost, neobupnost.

Unverzählich, *adj.*, neodpustljiv, neprižanesljiv, kar se odpustiti ne more.

Unverzählichkeit, *die*, neodpustljivost, neprižanesljivost; — delo, ki se ne more odpustiti, odpuščenja, odpušenja nevruden.

Unverzehrt, *adj.*, nepoužit, nesneden do dobrega.

Unverzüglich, *adv.*, nategama, neutegama, neodlašama (? *M.*), berž, zdajci, pri ti priči, brez odloga, nemudama, na vso sapo.

Unverzüglichkeit, *die*, etva nemudnost; s. *übr.* **Unverzüglich**.

Unvollbürtig, s. **Unvolljährig**.

Unvollendet, **Unvollbracht**, *adj.*, nedokončan, nedoveršen; unvollendet lassen, ne dokončati, ne dokončati, ne dodelati.

Unvollkommen, *adj.*, nepopoln, čemur še kaj manjka; unzeitig, negoden, nezgodnjar; *adv.*, nepopolnoma.

Unvollkommenheit, *die*, nepopolnost.

Unvollständig, *adj.*, ne poln, nepopoln, nedoveršen, nedokončan, nedopolnjen, nedodelan, prepričel, pičel (wenig); unvollständig abgemacht, geschnitten, geschrieben, ne dokonšen, ne dožet, ne dopisan itd., nach *V.* ne cel.

Unvollständigkeit, *die*, nepopolnost, nedoveršenost.

Unvollwichtig, *adj.*, ne polne vage, pičle vage.

Unvorbereitet, *adj.*, nepripravljen, brez priprave; s. a. **Unversehend**.

Unvorgesehen, *adj.*, nenaden, nepreviden; *adv.*, nenadama, neprevidama, *serb.* nevindven (*Vuk*).

Unvorgreiflich, *adj.* u. *adv.*, unvorsprechlich; dies ist meine unvorgreifliche, unvorsprechliche Meinung, moja misel je, jaz bi djal, da —, to da ne da bi moglo, moralo biti po mojem, to da zvedenejši, nenejši od mene naj sodijo, — toda ne da bi hotel skušenejši može prehitovati; ko bi bilo po moji misli, kateri pa ne pripisujem nikake volje, nikake prednosti; s. a. **Unmaßgeblich**.

Unvorzüglich, *adj.*, nepremišljen, nenamišljen (*Gutsm.*), nenakanjen; *adv.*, nehotno, nehotama, nehotec, ne nalašč, ne z namenam, ne s premisljlikam, nepremišljema (V.).

Unvorsicht, s. **Unvorsichtigkeit**.

Unvorsichtig, *adj.*, neprevidin, nepazljiv; *adv.*, neprevidno; der Unvorsichtige, ueprevidnež; unvorsichtiger Weise, po neprevidnem, nemarnem.

Unvorsichtigkeit, *die*, neprevidnost, nepazljivost.

Unvortheilhaft, *adj.*, nekoristen, brez koristi, prida; er hat eine unvortheilhafte Meinung von dir, ne misli dobro, ugodno od tebe.

Unwachtam, *adj.*, nočnejč.

Unwader, *adj.*, neverl.

Unwahr, *adj.*, neresničen; *adv.*, ne res, kar ni resnica; etwas für unwahr halten, meniti, da kaj ni res, ne verjeti česa; es ist so unwahr nicht, nekaj resnice je že vmes, v tom, čisto zlagano ni, *Syrichw.* res, kar (kolikor) ni laži vmes.

Unwahrhaft, *adj.*, neresničen, (neistinit, *M.*).

Unwahrhaftigkeit, *die*, neresničnost.

Unwahrheit, *die*, neresnica; die Unwahrheit seiner Aussage liegt am Tage, očito je, da ni resnica, kar je govoril; laž (Lüge).

Unwahrscheinlich, *adj.*, neverjeten, resnici ne podobn, (bei *V.* neverjemen).

Unwahrscheinlichkeit, *die*, neverjetnost.

Unwandelbar, *adj.*, nespremenljiv.

Unwandelbarkeit, *die*, nespremenljivost.

Unweg, *der*, ungebahnter Weg, eine Gegend, da kein Weg ist, nestorjena pot, nepot, brezpotje.

Unwegsam, *adj.*, neprehoden, nehoden, neprehodljiv, brezpoten (*Gutsm.*), nepristopen, nedohoden; unwegsame Berge, gore brez cest (*M.*).

Unweiblich, *adj.*, nežensk, ženski neprimeren, nepristopn, ne kakor sioer ženska.

Unweidmännlich, *adj.*, neloven, nelovsk.

Unweigerlich, *adv.*, brez upora, ne brancó se, ne ustavlja se, ne upiraje se, brez vsega ugovarjanja.

Unweise, *adj.*, nemoder; *adv.*, nemodro, malo modro, nespametno.

Unweislich, *adv.*, nemodro.

Unweit, *adv.*, ne daleč, ne deleč; unweit der Stadt, ne daleč od mesta, blizo mesta.

Unwerth, *adj.*, nevreden; ich finde es so unwerth nicht, ne pravim, da bi ravno ne bilo vredno; unwerth sein, ne biti vreden; schon aber unwerth, umüth, bolj vidno, kakor pridno.

Unwerth, *der*, nevrednost, nevrednota; der Werth oder Unwerth, važnost ali nevažnost (V.); den Werth oder Unwerth einer Sache bebingestellt sein lassen, ne pomisliti na to, ali je kaka reč vredaa kaj ali ne.

Unwesen, *das*, hoher Grad der Unordnung, des unbesugten Geräusches; Störung der Ordnung, razganjanje, razsajanje, zveranje, razsaja, veliki nered, hrup, rogoviljenje; sein Unwesen wo treiben, rogoviliti, razsajati, zdelovati, šariti kje.

Unwesentlich, *adv.*, nebitven, nepomenljiv, nebiten (V.); freigestellt, na voljo puščen, pašen, na voljo dan.

Unwetter, *das*, gerdo vreme, nevreme (V.), vilta, novihla, vihar (*Sturm*).

Unwichtig, *adj.*, neimeniten, nepomenljiv, nevažin (V.), kar nima nič v sebi, malovažen; es ist nicht unwichtig, ni kar bolj reč.

Unwichtigkeit, *die*, neimenitnost, nevažnost.

Unwiderlegbar, **Unwiderleglich**, *adj.*, neoveržen, neoverzljiv, neovergljiv (V.), kar se overdi, podreti, spodbiti ne dá.

Unwiderstehbar, **Unwiderstehlich**, *adj.*, nepreklicljiv, neoporecljiv, kar se oporeci, preklicati, proreci ne more, neoporecin.

Unwiderstehlichkeit, *die*, nepreklicljivost, neoporecnost.

Unwidersehlich, *adj.*, brez upora, neuporen.

Unwidersehlichkeit, *die*, neupornost.

Unwiderstehlich, *adj.*, f. **Unwiderlegbar**; zoper kar se ne more nič reči, nič ugovarjati, neprerecin.

Unwiderstehbar, **Unwiderstehlich**, *adj.*, nepremagljiv, premočan, da bi se kdo mogel upreti, zoperstaviti.

Unwiederbringlich, *adj.*, nepovračljiv, kar se ne more več nazaj dobiti, česar več nikdar ne bo.

Unwille, *der*, das Mißvergnügen über ein demerftes Unrecht, nevolja, (nejevolja), gnjev (*Gutm.*); merčnost (*M.*), zlobnost (*Met.*)

Unwillfährig, *adj.*, nepstrežin, neradovoljin.

Unwillig, *adj.*, nevoljin, merčen (*M.*); unwillig machen, dražiti, jeziti koga; unwillig werden, sein, zameriti, za zlo vzeti, nevoljin biti, gnjevati se.

Unwilligkeit, *die*, nevoljnost.

Unwillkommen, *adj.*, nezačelen, ne o pravem času, nepovoljin.

Unwillkürlich, *adj.*, nehotič, nehoten, nerad, nehote, po nesreči, samo od sebe, proti volji; unwillkürlich schwebt mir dein Bild vor den Augen, kar neprevidama si mi vedno pred očmi, zmeraj te vidim pred seboj, da si tudi ne mislim.

Unwirksam, *adj.*, nemočen, neizdaten, nemočan, slab, preslab, nezmožen, kar ne pomaga.

Unwirksamkeit, *die*, neizdatnost, nezmožnost.

Unwirthbar, *adj.*, nenaseljen, pust, zapuščen, zapuščen, brezljuden.

Unwirthlich, **Unwirthschaftlich**, *adj.*, nevarčen, ne tako, kakor se pristoji dobriemu gospodarju.

Unwissend, *adj.*, keine wissenschaftliche, keine nügliche Erkenntniß habend, neučeni, serb. neuk; in einer Kunst unwissend sein, ne biti učen v kakem znanju, česa ne znati, ne vediti glasa kakih reči, ne najden, ne izorjen biti; ein unwissender Mensch, nevednež, neveden človek; unwissend, daß sein Vater schon todt sei, ne vedoč, da mu je oče že umrl; daß ich mit unwissend, (veralt.), tega ne vem, to mi ni znano; mir ist nicht unwissend, ni mi neznano, pač dobro vem; etwas unwissend thun, nevedama, po nevednosti, brez vedeza kaj storiti (*poln.* bez wiedzy).

Unwissenheit, *die*, nevednost, neznanost, neznanje, nezvedoost; serb. neznan-i (*Vuk*); es ist aus Unwissenheit geschehen, po nevednosti se je zgodilo; mit der Unwissenheit des Gesegtes kann sich Niemand entschuldigen, nihče so ne more izgovarjati s tem, da mu postava ni znana.

Unwissenheitshinde, *die*, groh iz nevednosti.

Unwissenschaftlich, *adj.*, neznanstven, znanstvu nepristojin, nepodoben.

Unwissenlich, *adv.*, nevedama, po (iz) nevednosti, nevedoč.

Unwisch, *der*, nebištroumnost, neprebrisanost.

Unwischig, *adj.*, nebištroumen, neojstroumen, verbast (*vulg.*).

Unwohl, *adv.*, slabo, težko, no pri dobrem zdravju.

Unwohlsein, *das*, bolehnost, mala bolezen, ne terdno zdravje.

Unwohlbar, **Unwohllich**, f. **Unbemohnbar**.

Unwürdig, *adj.*, nevr eden, malovreden, nizek, nehvale vreden, nelep, gerd, nepristojin, nedostojin (*M.*).

Unwürdigkeit, *die*, nevr edenost, malovredenost, nedostojnost.

Unzahl, *die*, neprešteta množina, nešteto mnoštvo, premožica, nezmerno, nedosežno število, neznano veliko število; eine Unzahl Leute, silna množica, silno število ljudi, kakor listja in trave, da je strah, tna ljudi, brez števila ljudi.

Unzahlbar, *adj.*, neplačljiv, neizplačljiv, kar se ne more plačati.

Unzählbar, *adj.*, nepreštet, nepreštovan (*V.*), brezštevilni, brez števila, brez broja (*serb.*); f. a. **Unzahl**.

Unzahlbarkeit, *die*, neplačljivost.

Unzählbarkeit, *die*, nepreštetnost, nepreštevnost, brezštevilnost; f. *übr.* das *Adject.*

Unzählig, *adj.*, nešet, nepreštet, neizrečen, brez števila; unzählige Mal, stokrat, tisočkrat.

Unzähmbar, *adj.*, neukrotljiv, neukroten.

Unzart, *adj.*, nenežen, nerahel, debel, terd, zaguljen, zagoveden.

Unzüchtig, *adj.*, neljubezojin.

Unze, *die*, als ein Gewicht, réz (*V.*), unča, uncija (*russ.*), dva lota; ein Längemaß, f. *Zoll*; ein Maubthier, (felis jobata, anca), babr (*russ.*), onsa.

Unzeit, *die*, nepravi čas, neugodni, nerodni čas, nečas (*V. Gutm., böhm. u. poln.*); zur Unzeit, ob nečasu (*V.*); Sie kommen mir heute zur Unzeit, niste mi ob pravem času prišli, dans ste mi prišli ob nerodnem času, serb. nevrene (*Vuk*), nedoba.

Unzeitig, *adj.*, nicht reif, negoden, nezgodnjan, nezrel; unzeitig geboren, negodno rojen, negodnik, negodnjak, weibl. negodaica; unzeitige Geburt (Abortus), splav; ein unzeitig Geborener, negodé (*V.*); serb. nedonošce; nedoneseni plod; unzeitiges Obst, nezrelo sadje; zur Unzeit, no o pravem času.

Unzeitigkeit, *die*, negodnost, nezrelost.

Unzeitling, *der*, negodé (*V.*), nedonošce, (*Vuk*).

Unzenweise, *adv.*, na onče.

Unzerbrechlich, *adj.*, nezlomljiv, nerazlomljiv, kar se ne da razbiti, raztrpiti (*Gutm.*), nekorhek.

Unzerbrechlichkeit, *die*, nezlomljivost, nerazbitnost, nekerlikost, terdnost.

Unzergänglich, *adj.*, im Wasser nicht auflöslich, nestajljiv, neraztajljiv, neraztopin; f. a. **Unbergänglich**.

Unzerlegbar, *adj.*, nerazločljiv, nerazkrojljiv, kar se ne da razkrojiti, razdeliti.

Unzerstörbar, **Unzerstörlich**, *adj.*, terden, da se ne da razdjati, podreti, pokončati, razdreti, nerazrušljiv, nerazdjaven (*V.*), nerazdertljiv (*Gutm.*), neuničljiv.

Unzerstörbarkeit, *die*, nerazdirljivost, nerazrušljivost, nerazdjavnost (*V.*).

Unzerstört, *adj.*, neraztresen, nerazsut.

Unzertheit, *adj.*, nerazdeljen.

Unzertrunbar, **Unzertrunlich**, *adj.*, nerazločljiv, neločljiv, kar se ločiti ne da; vedno skup, nerazdružljiv.

Unzertrunlichkeit, *die*, nerazločljivost, nerazdružljivost.

Unzialbuchstabe, f. **Unzialbuchstabe**.

Unzierer, *das*, merces.

Unziemlich, f. **Ungeziemend**.

Unziemlichkeit, *die*, nespodobnost.

Unzier, **Unzierde**, *die*, nesnažnost (*V.*), nepopst, nelopa, očesa neprijetna podoba.

Unzierlich, *adj.*, nelep, neprijetne podobne, nach *V. u. Gutm.* ne snažen, nesnažen.

Unzinsbar, *adj.*, neobresten, obresti, dači ne odvržen.

Unzirkelmäßig, *adj.*, ne po šestilu.

Unzucht, *die*, nečistost, nesramno djanje; in Unzucht leben, nečistovati (*V. u. M.*), nečisto živeti; Unzucht treiben, nečistost delati.

Unzüchter, *der*, nečistnik.

Unzüchterin, *die*, nečistnica.

Unzüchthaus, f. **Worstell**.

Unzüchtig, *adj.*, nečist, nesramen, brezsramen; unzüchtige Steden, gerde, nesramne, amazano besede; unzüchtiges Gewerbe, nečisti, nesramni zaslužek.

Unzüchtigkeit, *die*, nečistost.

Unzüchtfucht, f. **Unzüchtfucht**.

Unzufrieden, *adj.*, nezadovoljin, nevoljin (unwillig), nedovoljin (*V.*), nevesčen; mit etwas unzufrieden sein, nezadovoljiti, nezadovoljevati se s čim, ne biti zadovoljin, ne biti po volji, po vseči, po godi, ne vzeti za ljubo; (seiner Ehehälfte unzufrieden, nach *V. triv.* domačiga korita ne sit).

Unzufriedenheit, *die*, nezadovoljnost, nedovoljnost (*V.*).

Unzugänglich, **Unzugänglich**, *adj.*, nedohoden, nepristopen, nedosegljiv, neodper, nevidljiv, zapert; sich unzugänglich verschließen, terdo zakleniti se, da ne more nikdo do njega; den Eastern unzugängliches Herz, pregreham zaperto, nepodvrženu serce; dem Winde unzugänglicher Ort, zatišje, zavetje.

Unzugänglichkeit, *die*, nedohodnost, nepristopnost.

Unzulänglich, *adj.*, napčen, neprilichen, nespodoben.

Unzulänglichlichkeit, *die*, napaka, neprilika, nespodoba.

Unzulänglich, *adj.*, nezadosten, nedovoljin, premajhen, premal, a čimur ni mogoče shajati, skezati; eine Summe, welche zur Reise viel zu unzulänglich ist, vse premalo donarjev za popotovanje, celo premajhen denar za pot; zu kurz, prekratek; zu schnell, preozek.

Unzulänglichkeit, *die*, nezadostnost, nedovoljnost.

Unzulässig, *adj.*, kar se dopustiti, dovoliti ne sme, ne more, nedopusčen, nedopusen, nepripustljiv, nedopustljiv (*Gutm.*).

Unzulässigkeit, *die*, nedopustljivost.

Unzüchtig, *adj.*, nečehoven.

Unzureichend, f. **Unzulänglich**.

Unzureichend, *adj.*, nezvezan, ne deržeč se eno družiga.

Unzuständig, *adj.*, incompetent, nepristojin.

Unzuständigkeit, *die*, Incompetenz, nepristojnost.

Unzuverlässig, *adj.*, nezanašljiv (*V.*), nezanesljiv, negotov, ne varen, ne terden.

Unzuverlässigkeit, *die*, nezanašljivost (*V.*), nezanesljivost.

Unzuverlässlich, *adv.*, brez terdniga upa.

Unzuverlässig, *adj.*, neprimeren, nepriležin; es wird nicht unzuverlässig sein, ne bo napeno.

Unzuverlässigkeit, *die*, neprimerčnost, neprilichnost.

Unzweideutig, *adj.*, kar ni dvoumno, dvoznačno, kar nima dveh ali več pomenov; oöiten, jasen; auf die unzweideutigste Weise, prav oöitno, da se ni motiti.

Unzweifelhaft, *adj.*, nedvomljiv, nedvomen, brez dvoma, nach *d. Serb.* brez dvojbe, brez sumnje, o čemur se ne more dvoumiti (*Vuk*); öciten in gotov.

Upper, **Upperwall**, f. **Küste**.

Uppig, *adj.*, dem feineren Grade des sinnlichen Vergnügens zum Nachtheile des vernünftigen ergeben, wollüstig, nasladen, sladen (*M.*); Ueberflus an Kraft, an Nahrung, an Säften zeigen, nach andern slav. *M.* bujin (bujni), etwa auch hoboten, (bei Andern hoboten), preobilien, bersen ob, bersten (vom Getreide); üppig wachsen, hobotati, hobotno, bujno, översto, naglo, veselo in tolsto rasti; üppig leben, v obilnosti živeti, moževati, imeti vse v obilici, na prebitek; sich üppig kleiden, nasladno oblaćiti se, da vabi in nase vleče oči —; f. a. **Sinnlich**, **Reizend**; üppig wachsendes Kind, raščav otrok (*St.*).

Uppigkeit, *die*, bujnost, hobotnost, obilstvo, sladnost, nasladnost; f. a. **Uzug**.

Urs, **Vergessliche**, *pre-*, (*altsl. pré — u. pra —*), prvi, prvotni, začetni, prvinski, prvobitni, izvorni (ursprünglich), poglavitni.

Urs, *der*, tur; f. **Urschöß**.

Ursahn, *der*, Vater des Großvaters, preded (*Gutm.*), *altsl. a. preoč* (preoče).

Ursahfrau, *die*, prebabica.

Ursahherr, f. **Ursahn**.

Ursahlich, *adj.*, prededsk.

Urall, *das*, prvotni vesoljni svet.

Uraltmaus, die, uralška miš.
Uralt, *adj.*, prestar, silno star, nekdanj, starodaven; uralto Weib, sivora, böhm. a. staroveky, starobyly.
Uraltter, das, davnost, starodavnost, prvotna doba, böhm. pravěk.
Uralttern, *pl.*, prerodniki, prededi in prebabe; f. a. Vorfahren.
Uraltterē, *adv.*, od nekdanjih, starodavnih časov.
Uraltterthum, das, starodavnost, starina iz prvotne dobe.
Uraltmutter, die, Uralttermutter, f. Urogroßmutter.
Uraltvater, der, Uraltervater, f. Urogroßvater, Urahn.
Uran, der, *Metall*, nach Sum. nebesnik †, uran, nach Sul. lujan.
Uranfang, der, prvi začetek.
Uranfänglich, *adj.*, prvotni.
Uranfangē, *adv.*, v (o) prvem začetku sveta.
Urania, die, Urania.
Uranlage, die, prva zaloga, osnova, zmožnost.
Uranographie, f. *Himmelbeschreibung*.
Uranus, der, Uran.
Urte, das, gnoj iz seavnice.
Urban, f. Höflich.
Urbaner, Hebe, volovina (St.).
Urbanisiren, *v. a.*, olikati, omikati †.
Urbanität, f. Höflichkeit.
Urbar, *adj.*, obdelan, obdelovan, kopan, oraven, *(poln. orny)*, izkerčen; njivstvo; ein ungebauetes Stück Landes urbar machen, celino obdelati; f. a. Roden.
Urbar, *Urbanium*, *Urbarbuch*, das, urbar; f. a. Ertrag, Acker.
Urbargeld, das, urbarski denar.
Urbarial, in Bsgn., urbarski.
Urbarialsteuer, die, urbarski davek.
Urbarmachung, die, obdelava, kerčenje.
Urbarmann, der, kmet, ki ima kaj njiv.
Urban, der, starodavno, nekdanje zidanje, postopje.
Urbe, f. Orf.
Urbedeutung, die, prvi pomen.
Urbegeisterung, die, najčistejši navdih.
Urbeginn, der, prvi začetek, početek.
Urbeginn, der, prvi razumeč, zapopadek.
Urbestandtheil, der, prvi, prvotni, prvinski del.
Urbewegung, die, prvotno gibanje, prvotni ogug, zgib.
Urbewohner, der, prvi naselnik, prvi prebivavec, im Pl. prvi ljudje v kaki deželi, pervoselci.
Urbild, das, Original, prva, izvorna podoba, im Gegenfaze zu Copie, posnetek; (obraz) izvornik †; f. a. Ideal; prvi vzor.
Urbildlich, *adj.*, vzoren.
Urborn, f. Urquelle.
Urbrief, f. Urkunde.
Urbuch, das, perve, prvotno knjige.
Urdeutsch, *adj.*, izvironemšk.
Urdichter, der, izvorni pevec ali pesmenik.

Urreigen, *adj.*, izviren, prvopočeten.
Urrelement, f. Element.
Urreuel, der, prevnuk, prevnuček.
Urreuelin, die, prevnuka.
Urreue, der, prvi, poglaviti dednik ali jerb.
Urerde, die, zemlja v prvotnem stanju.
Urregig, *adj.*, presit, zbiraven; das Vieh ist uregig, živina je presita, je zbiravna, lišpava.
Ursahr, f. Heberjahr.
Ursehde, die, prisega razzaljenca ali pa izpuščeniga, izpušeniga jetnika, da se ne bo maševal, maševal.
Urseind, f. Erzfeind, Lobfeind.
Urform, die, izvorna oblika, podoba.
Urfreund, der, prvi, največi prijatelj.
Urgang, der, prva hoja.
Urgebiet, das, prvotni okoliš.
Urgebilde, f. Urbild.
Urgebirge, das, prvotne, prvobitne gore, prvotvorne gore, böhm. prahory.
Urgedanke, der, prva misel.
Urgesicht, das, izvorno čtstvo.
Urgeist, der, prvi, izvorni duh.
Urgeus, f. Betreibung.
Urgeschichte, die, izvorna, prva zgodovina.
Urgestalt, die, prva podoba.
Urgicht, die, f. Geständnis (insbesondere auf der Folter).
Urgiren, *v. a.*, auf etwas bringen, pogajati, tiscati, tiscati, potiskati, mecati; f. Betreiben, Treiben.
Urglanz, der, prvotni lesk.
Urgott, der, (im heidn. Beg.) prestari bog.
Urgranit, der, prvotni granit.
Urgroßältern, *pl.*, prededi in prebaba.
Urgroßmutter, die, prebaba, prehabica.
Urgroßvater, der, prededi.
Urgrund, der, prvi vzrok, temelj, prvina.
Urhah, *Urheb*, f. Säuertheit.
Urhahn, der, f. Auerhahn.
Urheber, der, začetnik (*M.*), početak (*Gutm.*); Gott ist der Urheber alles Guten, od Boga prihaja vse dobro; stvarnik (*Schöpfer*); wer ist der Urheber des Streitiges? kdo je začel prepit?
Urheberin, die, začetnica, početnica.
Urheit, die, izvornost.
Urher, der, prvi, najviši gospod.
Urholz, das, verhovje; f. Oberholz.
Urian, der, f. Ding (der); f. Teufel.
Uriaßbrief, der, Urjeco pismo (prinescu pogubno).
Urin, der, seavnica, soanica, sealina (*Gutm.*), scanje; den Urin lassen, scati, oscati se; f. a. Harn, Harnen, (*russ. moca*).
Urinbad, das, kopanje v seavnici.
Urinblase, die, mehur, mehür.
Uringang, der, seavnik, seavnični prehod ali zlebek.
Uringeiß, der, scanjevec (*V.*).
Uriniren, f. Harnen.
Urinial, f. Harnial.
Urinstein, der, kamen v mehuru.
Urinreibend, f. Harnreibend.

Urkämpe, der, divji presič.
Urkampf, f. Gente.
Urkraft, die, prvotna moč, izvorna moč.
Urkraftig, *adj.*, s prvotno močjo, premöcnen.
Urkund, *adv.*, urkund dessen, v spričbo, do-terdžo tega.
Urkunde, die, Benuß, f. dieses; Dokument, Beweis schriftlicher, pismo, dokazno, izprično pismo, dokaznica †, pisani, pismeni dokaz, böhm. listina, serb. isprava; zu Urkund dessen, v spričbo; die Urkunde der Offenbarung ist die Bibel, izpričba, spričevalo Božjiga razodenja je sv. pismo; f. a. Urchrist; alte Urkunden, stv. pisma, stari rokopisi.
Urkunden, *v. a.*, izpričati, spricati, pričati, spričevati, svedočiti; wir urkunden und bekennen, sprivajemo in spoznavamo; v. r., pisati se iz —, izpeljevati se, izhajati.
Urkunden, in Bsgn., pismenski, po pismih, — za pisma.
Urkundenbewahrer, f. Archivar.
Urkundenbeweis, der, dokaz po pismih.
Urkundenbuch, das, knjige pisem, pismenik †.
Urkundengewölbe, f. Archiv.
Urkundensammlung, die, zbirka, nabira pisem.
Urkundentempel, der, stempel pisemski, za pisma.
Urkundlich, *adv.*, na spričbo, po pismih; f. a. Authentisch.
Urkund, der, die Erlaubniß sich auf einige Zeit zu entfernen, *(ital. permesso)*, dopust, dopuščenje, dopušenje, urlavb*, *russ. otpust*; f. a. Abschied; urkund geben, f. Verurlauben; spönen na odlog je bil musketir (*Präs.*).
Urkund, der, urlavb*^o; vojak začasno iz službe puščen, pušen; vojak z dopustam.
Urkant, der, izvorni glas.
Urkantler, f. Selbstkauter.
Urke, f. Erle, Horn.
Urkicht, das, izvorna, prvotna svetloba.
Urmaß, f. Eichmaß.
Urmensch, der, prvi človek.
Urmutter, die, prva mati, böhm. pramatí.
Urnacht, die, izvorna noč.
Urnante, der, prvo, izvorno ime.
Urnatur, die, prvotna natura.
Urne, die, ein irdenes Gefäß, Topf, zafica (*Sir. u. serb.*), urna, ročka (St.), perstena posoda, pepelnik (für die Asche der Todten); Wassereimer, vedro; ein Maß flüssiger Dinge, orna (*V.*).
Urnenförmig, *adj.*, zarast, urni, pepelniku podobn.
Urnenthal, das, dolina mertvih.
Urnese, f. Auerochse.
Urneseh, der, močegled, scaninart.
Urpfad, der, izvorna, posobna steza.
Urpfanzje, der, prvotna rastlina.
Urpflöchl, *adj. u. adv.*, ko blisk, ko bi trenil, na (en) mah, v hipu, mahama, na-naglama; f. a. Blöchl.
Urproduct, das, sirovi pridelek.

Urproduction, die, pridelovanje, dobivanje plodov, sadožev sirovih, kakor jih dajo zemlja.
Urquell, der, prvotni, prvi vir, izvira, prvi začetek, prvi vrelce (*Gutm.*).
Urrein, *adj.*, precist, izvorno čist.
Urreind, das, f. Rohrdommel.
Ursache, die, dašenje, wodurch etwas anders hervorgebracht wird; die wirkende Ursache (causa efficiens), nach V. vzrok (auch allst. u. serb. bei Vuk), zrok (*Gutm.*); in and. slav. M. pričina, razlog, povod; f. a. Grund; veranlassende Ursache, (Przadek (*V.*); reizende Ursache, razdražek (*V.*); verschiedene Ursachen haben mich gehindert, več reči mi je napoti bilo; die Sonne ist die Ursache der Wärme, solnce dela vročino, vročina prihaja od solnea; du bist die Ursache meines Unglücks, ti si vse moje nesreče kriv; du bist Ursache davon, ti si tega kriv; f. a. Schuld; Weggrund, nagon, nagib, nagibek, nagibljej; du hast keine Ursache dich zu beklagen, nimas se za kaj tožiti, ne ves zakaj —, čemu se pritožuješ; wenig Ursache hat der Mensch stolz zu sein, malo se kdo sme osabiti; ohne Ursache weinen, ko nima za kaj, nima se čemu jokati; Anlaß, prilika; Ursache geben, priliko dati; Vorwand, izgovor, pretveza; Ursache zum Streite suchen, obresti iskati (*Unterf.*); er hat Ursache zum Tadel, ima za kaj očitati; grajati; Ursache nehmen, priložnost vzeti. (*Röm. 7. 8.*); Kummer war die Ursache ihres Todes, od žalosti je umrla; der Tod will eine Ursache haben, vsak človek gre s svojim vzrokom s tega sveta; Stolz war die Ursache seiner Verbannung, prevzetnost ga je spavila, pregnala iz dežele; zavolj osabnosti so ga pregnali; ich habe Ursache dazu, vem, zakaj to delam; Ursache zu etwas geben, priliko, pričetek, priložnost dati k čemu; du hast hohe Ursache Gott zu bitten, tebi je silno treba, Boga prositi, ti pač moras —; du hast mir Ursache dazu gegeben, ti si me k temu napeljal; seine Ursache des Todes wurde an ihm gefunden, nió smerti vredniga niso našli nad njim (*oh-dolzenem*); was ist die Ursache davon? das ist die Ursache davon, zakaj je to? za to je, auch od kod prihaja to? to prihaja od tod; ohne Ursache, brez nič (*V.*); Ursache sein, vurnjšchen, vzrokovati (*Vuk*).
Ursacher, der, vzročnik, začetnik.
Ursacherin, die, začetnica.
Ursächlich, *adj.*, vzročen, po vzrokih.
Ursage, die, starodavna povest.
Ursan, die, velika svija.
Urschönheit, die, prelepost, izvorna, prvotna lepota.
Urschreiber, der, izvorni pisavec.
Urschrift, die, prvi pis, izvorno pismo, izvornik, pervopisjet; f. a. Original.
Urschriftsteller, f. Ursehreiber.
Urschrift, das, f. Urwelen.
Ursitz, der, prvi sedež, dom.

Ursprache, die, prvotni, prvobitni jezik, izvorni jezik, (jezik prvih ljudi).

Ursprung, der, eine Quelle eigentlich und eigentlich, izvirok, izvir; s. a. Quelle; erster Anfang, prvi začetek, postanek, začetje, početek, korenina; Ursprung haben, postanek imeti, izhajati od česa, izvirati, biti iz česa; s. a. Keim; Ursprung eines Wassers, oberh (? oberh, vergl. das poln. verhovina, russ. verhovje, Quellengegend).

Ursprünglich, *adj.*, izviren, prvoten, prvobiten, početen, prvoviren, začeten, (izperviden, V.); mit einer ursprünglich fehlerhaften Bildung behaftet, napačno rojen, od rojstva, od začetka, iz korenine, izperviga; die ursprüngliche Beschaffenheit feststellen, določiti, kakošna je reč bila izperva, iz začetka.

Ursprünglichkeit, die, izvornost.

Ursprungsort, der, etva izviralšče, izvirališče, izhajališče, izhajališče.

Ursprungszugriff, der, spričevalo izvira kake reči (odkod je).

Ursprung, der, prvotno plemo.

Ursprung, der, izvorni, prvobitni stan.

Ursprung, s. Anrecht.

Ursprung, der, prvina (*Vert.*), prvotna snova; s. a. Element, Grundstoff.

Ursprung, s. Original.

Ursprung, die, uršilinka.

Urte, *Urte*, s. Antheil.

Urteil, s. Antheil.

Urteufel, der, prvotni huduč.

Urtext, der, izvorna, prvopisna beseda.

Urtheil, das, eines Richters, sodba, sod (*Gutsm.*); verurtheilendes, obsodba; ein Urtheil fällen, spredeti, sodbo storiti, delati, skleniti, sklepati, izreči, razsoditi, soditi (mehr: richten); das Urtheil vollziehen, sodbo izvršiti, izvrševati, versüßi; freisprechendes Urtheil, odvezna sodba; lespredendes Urtheil, nprostna sodba, sodba, da je kdo nedolžen; Aeußerung, Meinung, misel, me-njenje, menitev; mein Urtheil ist, geht dahin, jez menim, sodim, mislim tako —; in der Philosophie, razsod, razsodek; Mangel an Urtheil, nesodnost, nerazsodnost; sicheres Urtheil, kriv razsodek; wir fragen dich nun um dein Urtheil, vprašamo te zdaj, kaj se tebi zdi, kaj bi ti djal —; durch Urtheil absprechen, odsoditi komu kaj; Kritik, russ. razbor.

Urtheilen, v. n., sodbo izreči, storiti, delati, razsoditi, soditi; über etwas urtheilen, razsoditi, kaj soditi, meniti, misliti od česa, zastran česa, zdeli se komu; unpartheiisch urtheilen, nepristrano soditi.

Urtheilen, das, sojenje.

Urtheiler, der, razsodnik, presojevavec.

Urtheilsabschrift, die, prepis sodbe.

Urtheilsberatung, die, oznanilo, razglas sodbe.

Urtheilsfähig, *adj.*, razsoden, zmožen, svojo misel izreči o čem.

Urtheilskraft, die, razsodnost (*V.*), nach dem *Poln.* u. *Russ.* razsodek; der Mangel

an Urtheilskraft, nerazsodnost, brezrazsodnost (*M.*).

Urtheilsprechen, s. Urtheilen.

Urtheilsprecher, Urtheilsverfasser, der, sodivec, razsodnik.

Urtheilspruch, der, razsodek, sklep sodbe, sodba.

Urtheilstag, der, dan sodbe.

Urtheilstage, die, sodnina.

Urtheilstein, der, (raz)sodnji kamen.

Urtheilsvermögen, s. Urtheilskraft.

Urtheilsvollstreckung, die, izvršba sodbe*.

Urtheilswelser, der, prisednik sodnji.

Urthier, das, nach *Sum.* prvovizec.

Urton, der, izvorni, prvi ton.

Urtypus, s. Urbild.

Ursäter, *pl.*, starši predodov in prebab, drugi prededi.

Ursentel, der, preprennik, prevnikov sin.

Ursentelin, die, preprennika.

Ursgründer, die, druga prebaba, preprenbaba.

Ursgründer, der, drugi preded, prepreded (*Ursgründer. poln.*).

Ursverkauf, der, prvotna prodaja.

Ursvermögen, das, izvorna zmožnost.

Ursvertrag, der, prvotna pogodba.

Ursvolk, das, prvi, prvotni narod.

Ursvorsahr, s. Ursahn, Vorsahr.

Urswahl, die, perva, izvorna, posrednja volitev, volitev volivcov.

Urswähler, der, prvi, posrednji volivec, volivec volivcov.

Urswald, der, prvotni, nikdar ne sekani gojzd, kjer je drevje prepaščeno, prepušeno čisto samo sebi, nach *Ravn.* lom, slom.

Ursweisheit, die, prvotna, stvarivna modrost.

Urszellen, v. n., auf den Blech und Hammerwerken, eine Art des Schmiedens, nach *V.* urbati, nach *Sum.* böhm. razbušiti, razbuhovati.

Urszeit, die, prvi svet, predsvetj, predpotopni svet.

Ursweilich, *adj.*, predsvetnij, predpotopni, perversvetni, prvoveki.

Urswerk, s. Original.

Urswesen, das, prvo bitje, prvobitnost, Bog; s. a. Urstoff.

Urswort, das, korenita beseda, korenika, prvotna beseda; s. a. Stammwort.

Urswurzel, die, prvotna korenika.

Urzeichen, das, prvo, izvorno, prvotno znamenje.

Urzeit, die, starodavnost, prvoveki, starodavni čas, starodavna doba, prvi časi.

Ursage, s. Gebrauch.

Ursache, die, navada (pri menjicah).

Urs, Wechsel a uso, menjica po navadi.

Urs, die, f. Kröte.

Ursnar, Ursrunder, s. Rusnieher.

Ursnapiren, Ursnapion, s. Ursnen, Ursfingung.

Ursnell, s. Ueblich.

Ursur, s. Zins.

Ursurar, s. Wucherer.

Ursurpation, die, d. i. Ermächtigung, rechtswidrige Bestimmung, samolastno, posilno prisvojenje, (zlasti prestola).

Ursurpator, der, Thronräuber, vladar samozvane, usurpator.

Ursurpieren, v. a., vzeti, jemati si kaj, lotiti se kake reči, posebno vladarstva, prestola, povlastiti se brez pravice, po sili.

Ursur, s. Gebrauch.

Ursurfructus, s. Rusniehung.

Ursurfructus, die, hišno orodje, priprava, pohišje.

Ursur, s. Halbbrüutig, (le po materi).

Ursur, s. Gebärmutter.

Ursur, s. Nutzen.

Ursur, s. Nützlichkeit.

Ursur, das, Birgenland, Schlaraffenland, zmišljena dežela; s. Schlaraffenland.

Ursur, der, kolobocijan.

Ursur, der, utrakvist.

Ursur, kakor je gori rečeno.

U.

Ursur, naj bo; va banque! gre za vso banko! velja vso banko!

Ursur, *adj.*, prazen, izpraznjen; s. a. Erldigent; Vacat, prazno, prsto je.

Ursur, die, praznota; Ferien, oddih, počitek, prazniki šolski, vakance, (b. *Gutsm.* prestaja, prestanek od dela).

Ursur, s. Impfung.

Ursur, s. Kuhblattern.

Ursur, s. Impfen.

Ursur, s. Schwankung.

Ursur, v. n., brez slažbe biti.

Ursur, s. Leeren.

Ursur, das, prazno, praznota.

Ursur, s. Antheil.

Ursur, das, bukvice za vodni spomin, drag spominek, nach *Pot.* etva popotni prijatelj.

Ursur, s. Bürgschaft.

Ursur, das, varščina, varšina (dana zlasti pri dražbi).

Ursur, s. Unstätt, Unbestimmt.

Ursur, Bagabund, Bagant, der, potepuh, potepin, potepinec, klatež, vlačogar, prepeljah, (klat).

Ursur, Bagabundiren, Bagiren, v. n., herumstreifen, potepati se, tepiniti se (*V.*); tepiziti se (*V.*); okoli potepati se, vlačiti se, vlačogariti, šterlineati, potikati se, na skito, na potep hoditi; s. a. Herumschweifen.

Ursur, z Bogam. Bog te, vas obvari; zdrav, zdravo, srečao (ostati).

Ursur, v. n., slovo vzeti, jemati (očitno).

Ursur, s. Mannstren.

Ursur, s. Fallsucht.

Ursur, die, baldrian*, spajka.

Ursur, das, Valette, Wschied, slovo; Schmans, gosti, gostarija, slovesno gostovanje, odhodnja, pojedina za odhodnjo.

Ursur, der, veljava, vrednost, vrednota.

Ursur, s. Reichthätig.

Ursur, s. Bekräftigen.

Ursur, die, f. Werth; Währung, veljava, vrednota* (*kroat.*); im Wechselrechte, vrednost v dnarji.

Ursur, s. Schützen.

Ursur, die, tablica, ki kaže vrednost dnarjev.

Ursur, der, (im Volksglauben), vampir, nach dem *Serb.* volkodlak; naturgeschichtl. nach dem *Russ.* kervoses, neki južnoamerikanski netopir.

Ursur, der, vandalizem, vandalstvo, pokončevanje umetnij.

Ursur, die, vanilja.

Ursur, s. Eitelkeit.

Ursur, *pl.*, vetrovi trebušni.

Ursur, bastimento a vapore, Dampfschiff, am besten etwa (ladija) parnica, (brod) parnik; ein Zeug, tancica, gem. slar*.

Ursur, s. Verdampfen.

Ursur, die, raznika, različno branje.

Ursur, die, f. Abwechslung.

Ursur, die, nepravice koze, kozli (?).

Ursur, die, f. Vertheideneheit.

Ursur, s. Abwechslung.

Ursur, der, osepičnik*.

Ursur, der, vazal, (podložnik fevdni).

Ursur, die, posoda (umetna), *poln.* u. *russ.* vaza.

Ursur, der, oče (eig. *Vocativ* des im eig. kroatischen, so wie in allen übr. slav. W. vorkommenden otee, *gen.* otea). in Oberh. u. St. a. oča, *poet.* rodoik (*Gutsm.*); in andern D. roditelj; Vater werden, oče postati (kadar se komu rodi dete), nach *V.* početi se, welsch nach ihm auch: dem Vater nacharten, bedeuten soll, böhm. potatiti se; Vater von sechs Kindern sein, imeti šestero otrok; unsere Väter, naši predniki, naši očaki; zu seinen Vätern gehen, preseliti so na drugi svet; s. a. Urheber, Begründer; Gott Vater, Bog Oče; Väterchen, očka; in der Kindersprache, ata, tata, serb. očako, babajko, *russ.* batjuško.

Ursur, eines bestimmten Vaters, očetov; allg. očetovsk, auch, b. *Gutsm.* u. *V.* očeten.

Ursur, s. Vaterthätig.

Ursur, das, očetovo, očetovsko oko.

Ursur, der, stric, očetov brat; dessen Fran, strina; die Kinder davon, Vaterbrudersohn uff, s. Geschwisterknd.

Ursur, die, očetove persi.

Vatererbe, baš, dedina po očetu.
Vaterfluch, ber, očetova kletev, zakletev, prekletstvo očetovo.
Vaterfreude, die, očetovo veselje nad otroci, — da se mu je rodil otrok.
Vätergewohnheit, die, navada starih prednikov.
Vatergut, baš, očetovo, po očetu prejeta posestvo, zemljišče, zemlja.
Vaterhalb, adv., po očetu.
Vaterhaus, baš, očetova hiša, dom.
Vaterherd, ber, domovje.
Vaterherz, baš, nach *Gutsm.* u. *V.* očetno serce, očetovsko serce.
Vaterhoffnung, die, upanje, dobiti sina.
Vaterhorn, f. Mutterhorn.
Vaterland, baš, nach *Gutsm.* u. *V.* domovina (auch bei *Jambrecht*, nach *Vuk* bloß: Haus und Hof), domovje (*V.*), domačija, domača, rojstna dežela ali zemlja, očetnjavaj, očevina (*Vuk*), u. *V.* očina zemlja u. očina, (*altsl.* očina, *böhm.* u. *poln.*), *rus.* otečestvo.
Vaterländisch, adj., domovinsk, domač, (*kroat.*) domoroden; f. a. Patriotisch.
Vaterlandsart, die, domača šega.
Vaterlandsbeifer, f. Vaterlandsliebe.
Vaterlandsfreund, ber, Patriot, domorodec, prijatelj domovine.
Vaterlandsliebe, die, domoljubje, domorodnost, ljubezen do domovine.
Vaterlandsstolz, ber, ponos na svojo domovino, zavolj domovine.
Väterlich, adj., dem Vater gehörig, očetov, očin (*V.*); baš väterliche Vermögen, očetovo (očino) premoženje, očastvo (*Karst*), nach *Vuk* očevina u. očinstvo; nach *Art* eines Vaters, in der Eigenschaft, Liebe eines Vaters gegründet, očetovski, očinski, očevski (*V.*), očetni (*V.*); f. B. väterlich sorgen, po očetovsko, očinsko, kakor pravi oče skrbeti; die väterliche Gewalt, očetovska oblast; baš väterliche Geseß, postave po prednikih prejete; väterliche Linie, po mecu, po kervi.
Vaterliebe, die, očetna, očetovska ljubezen do otrok.
Vaterlinie, f. Väterlich.
Vaterlos, adj., brez očeta, sirota, zapuščen, zapušten, (brezočeten *Gutsm.*); er ist vaterlos, nima očeta.
Vaterlosigkeit, die, brezočetnost (*V.*); ob seiner Vaterlosigkeit erbarmt er mir, smili se mi, ker nima očeta.
Vatermacht, die, očetova, očetovska moč.
Vatermilde, die, očetovska rahlost, serčnost, dobrota, mehkost.
Vatermord, ber, očetomorstvo, *kroat.* nach *Jamb.* ocomorstvo, *rus.* oteubijstvo, umor očeta.
Vatermörder, ber, očetomoroc, očetomornik, umorivec očeta (svojiga), *kroat.* nach *Jamb.* ocomorec, *altsl.* u. *rus.* oteubijoa.
Vatermörderin, die, očetomarnica, očetomorka, umorivka očeta svojiga.

Vatermörderisch, adj., očetomorsk.
Vatername, ber, očetovo, očino ime.
Vaterpflicht, die, očetov(isk) dolžnost.
Vaterschaft, ber, stari šah.
Vaterschaft, die, očetovstvo, očestvo; auch Vaterschaft klagen, tožiti na očestvo, (da so razsodi, da jo kdo oče kaciga otroka); Vaterschaft läugnen, očestvo tajiti, reči, da ni oče, da otrok ni njegov.
Vaterschaft, ber, naročje očetovsko.
Vaterschraube, die, vretenica, f. a. Schraube.
Vaterschwester, die, teta, tetka, očetova sestra; f. Tante; die Kinder davon, f. Geschwisterkind.
Vatersegen, ber, očetovski blagoslov.
Vatersitte, die, šega (naših) prednikov.
Vatersohn, ber, ljubljenec očetov, *serb.* očino oko, najljubši otrok.
Vatersorge, die, očetovska skerb.
Vatersprache, f. Mutterprache.
Vaterstadt, die, rodno, rojstno mesto.
Vaterstand, f. Vaterschaft.
Vaterstelle, die, očetovo, očino mesto; sie bei jemanden vertreten, biti komu namest ob. za očeta, biti komu kakor oče, skrbeti zanj, kakor lastni, pravi oče, namestnik očetov biti.
Vaterstimme, die, očetov glas.
Vatersteil, ber, auch baš, očastvo (*Karst*), očetov, očin del, *serb.* očevina in očinstvo.
Vaterstückerchen, baš, ljubljenska očetova.
Vatertrieb, ber, očetovske želje, očetovsko serce, gnanje.
Vaternuser, baš, očenaš, Gospodova molitev; fünf Vaternuser, pet očenašev.
Vaterwürde, die, očetovska dostojnost, čast.
Väterzeit, f. Vorzeit.
Vaterzucht, die, strahovanje (pod očetam).
Vatikan, ber, Vatikan.
Vandeville, baš, vesela popevka, igra gledišna s tacimi popovkami vmes.
Vedette, die, vedeta*, straža na konji.
Vegetabilien, die, *pl.* rastlinstvo, rastlinje, zelišča, zeliša, rastlinske jedi.
Vegetabilisch, adj., rastlinsk, rastlinstven.
Vegetation, die, rast zelišč, zeliš, rastje.
Vegetationswasser, baš, redivna voda.
Vegetiren, v. n., rasti iz tal živež jemajo, po rastlinsko životi, zeleneti, *fig.* životariti u. živariti (beides bei *Vuk*).
Veibistel, f. Kardendistel.
Vehe, f. Felle.
Behement, f. Heftig.
Behementz, f. Ungeheiß, ber.
Behilfel, baš, pomogljef, f. Mittel.
Behm, f. Felm.
Beilchen, baš, (*Viola*), vijola, vijolico, nach *Gutsm.* ljubica.
Beilchenapfel, ber, vijoličar, vijolično jahelko.
Beilchenbeet, baš, grodica samih vijolic.

Veilchenblau, adj., vijoličen, vijolično barve.
Veilchenkraut, ber, venec iz vijolic.
Veilchenstein, ber, vijoličnik †.
Veilchenvoll, adj., vijolčast, vse polno vijolic.
Veilchenzucker, ber, vijolični cukar.
Veilrebe, f. Jasmin.
Veilröschchen, f. Kornraden.
Veittanz, ber, ples ali balozen sv. Vida.
Velament, f. Hülle.
Velin, Velinpapier, baš, velin, velinovi papir.
Veliten, *pl.*, vojaki lahkiga orožja.
Velleität, die, nekako pohitevanje brez krepke volje, volja brez djanja.
Venal, f. Feil.
Vene, die, f. Blutader.
Venerabel, f. Ehrwürdig.
Venerabile, baš, f. Hochwürdig(e), baš.
Venerie, f. Lustfische; — Jägerrei.
Venerisch, adj., na sramu holen (*V.*), kdor ima sramno bolezen, francozljiv; die venerische Krankheit, sramna bolezen; f. a. Syphilisisch.
Venia, die, f. Erlaubniß; (venia aetatis), spregled let, dabe.
Venös, adj., venöses Blut, Venenblut, černa kri, ki teče po žilah odvodnicah.
Ventil, baš, Luftklappe, zaklopnica, nach *V.* vretenica, nach *M.* zahlopka (*fig. russ.*), *böhm.* zaklopka, f. a. Klappe.
Ventilator, ber, oddušnik, dušek.
Ventiliren, *jur.*, f. Sichten, untersuchen, Abhandeln.
Venus, die, Venera, bei den alten Slaven nach einigen Lada, (bei *Mongov.* zezylia, zizilia); Morgenstern, Danica; Abendstern, Večernica.
Venusbart, f. Kardendistel.
Venusberg, f. Schamberg.
Venusbeule, die, pavne *Dr. Bl.*, *poln.* dymienica.
Venusbild, baš, podoba Venerina.
Venusfinger, f. Hundszunge.
Venushaar, f. Frauenhaar.
Venusbügel, f. Schamberg.
Venuskrankheit, Venusfische, f. Lustfische.
Venusstaube, die, čopati golob.
Venusstempel, f. Nordell.
Ver, Vorfylbe, in Zusammensetzungen mit Beiwörtern einen Verbrand, Verlust, eine Verführung bedeutend, za —, po —; verwirtschaften, zagospodariti; verschwinden, zapraviti; versteinen, zapeljati; sich verreden, zaroči, zagovoriti se; verachten, pečeći; eine Uebertreibung, ober Versekung bedeutend, pro —; verfallen, presoliti; verpflanzen, presaditi; ein zu Ende kommen, Aufhören anzeigen, iz —, o —; verrathen, izkaditi; verblühen, ocevsti; bedeuten eine Verbindung, s —, z —; eine Entfernung, od —, iz —; ein Auseinander — geben ober — gehen, raz — u. vgl.
Verarsen, v. a., zavreči, zametati, zatrositi, zataptati (od živinske klaje).

Verabsolgen, v. a., izročiti, izročati, izročevati, poslati, dati, dopustiti, da se vzame.
Verabsolung, die, izročba, izročitev.
Verabreden, v. a., izgovoriti si kaj, dogovoriti se zastran česa, biti v besedi, domeniti se, izmeniti se, nach *V.* zgovoriti se; verabredeter Maßen, po dogovorn, kakor je bilo dogovorjeno, izgovorjeno.
Verabredung, die, dogovor (*Vuk*), damemba †.
Verabreichen, v. a., dati, podati, izročiti; mehrerem, razdati wed —.
Verabreichung, die, podanje, podajanje, izročitev, izročevanje, podelitev.
Verabsäumen, v. a., zamuditi, zanemariti, opustiti; baš Verabsäumen, zamujeno.
Verabsäumung, die, zamuda.
Verabsäumen, v. a., merziti se, gnjusiti se, studiti se komu kaj, ob. nad čim; *kroat.* odurjavati koga, oduriti, nach *V.* čertiti koga (mehr haßen).
Verabschnung, die, stud, gnjus, gnus, zamerza; *kroat.* odurjavanje.
Verabschnungswürth, Verabschnungswürdig, adj., zamerzljiv, ostudin, gnjusen, *kroat.* oduren.
Verabschieden, v. a., einen mit dem Abschiede entlassen, posloviti koga, slovo dati komu; Truppen, razpustiti, razpnsčati, razpušati; durch einen Rechtspruch entscheiden, soditi, sodbo storiti; verabschiedet, s slovesam odpuščen; spußen, odpravljén.
Verabschiedung, die, slovo, poslovitiv.
Verabschiffen, v. a., odhodnino, odvoznino plačati od česa.
Veraccisen, v. a., podvreči potrošnini, daou, plačati od česa potrošnino.
Veraccordiren, v. a., pogoditi, ulagoditi se; f. a. Verdingen.
Verachten, v. a., pogrečiti.
Verachten, v. a., no cislati česa, zametovati, zaničevati, zasmehovati, v nemar imeti kaj (*M.*); nach *And. D.* a. prezirati; den Lob verachten, smerti se nehati, ne marati za-njo, zaničevati jo; verachtet sein, zaničevan biti; es ist nicht zu verachten, je tudi nekaj, ni celo nič.
Verachten, f. Mechten.
Verachtenswerth, Verachtenswürdig, adj., zaničevan, zaničevanja vredon, zaničljiv.
Verächter, ber, Verächter, grajavec (*Tabler*), zaničevavec.
Verächterin, die, grajavka, zaničevavka.
Verächtlich, adj., der Verachtung werth, zaničlich; verwerlich, zamečljiv (*Gutsm.*), zaverzljiv; sich verächtlich betragen, zaničljivo, zasmehljivo vesti se; Verachtung hegen, zaničevaven; jemanden verächtlich begegnen, s kom zaničevavno, gordo ravnan; verächtlich betheilen, bernjavsati, bernjati; ein verächtlicher Beifall, bernjavski; verächtlich machen, ugrajati, grajati, gerditi, v nič djali, devati kaj; ein verächtlicher Mensch, smoljaka.

Verachtung, die, zaničevanje, nečisljanje, grajanje.
Verachtungswoll, *adj.*, ves zaničljiv.
Verachtungswert, *s.* Verächtlich.
Verachtungswort, *das*, grajavna, zaničevavna beseda.
Verächzen, *v. a.*, sein Leben verächzen, vse svoje žive dni preječati, prestokati.
Verächzen, *v. a.*, zaorati (*n. pr.*, čas in dnar).
Veradonisiren, *v. a.*, polepšati mladenca.
Verastermischen, *v. a.*, v podnajem dati.
Verähnlichen, *v. a.*, upodobniti kaj, se.
Verähnlichung, *die*, upodobnje.
Verälimentiren, *s.* Verköstigen.
Verallgemeinern, *v. a.*, obeno, splošno storiti, povsod razširiti, poobiti †, posplošniti †.
Veralten, *v. n.*, ostareti, postarati se, zastarati se.
Veraltet, *adj.*, ostarel, zastaran, ne več v navadi, veralteter Baum, starika.
Veraltetsein, *das*, ostarelost, zastaranost.
Veränderlich, *adj.*, premenljiv, spremenljiv, preobradljiv, prenaradljiv, nestalen, nestanovit (unstänhaft).
Veränderlichkeit, *die*, premenljivost, spremenljivost, nestanovitnost, obračljivost.
Verändern, *v. a.*, premeniti, spremeniti, premenjati oder preminjati, spremenjati, spreobniti, sprebradati, prenaraditi, predelati; seine Kleidung, Beschuhung verändern, preobleči se, preobuti se; seine Wohnung verändern, preseliti se; den Stand, die Stellung verändern, prestaviti; die Lage verändern, preložiti; den Namen verändern, preimnovati, prekerstati u. dgl. mehr; sich verheirathen, udati, oženiti, omožiti se; er hat sich ganz verändert, ves drugači je; in and. D. preinaoiti; die Farbe verändern, *s.* Erröthen.
Veränderung, *die*, spremenjenje, sprememba, preinacenje; Veränderung der Kleidung, preobleka; der Wohnung, preselitev; manche Veränderung woran vornehmen, tu pa tam kaj premeniti, predelati; alles ist der Veränderung unterworfen, vse je spremenljivo.
Veränderungsgesetz, *das*, postava menljivosti, premenljivosti.
Veränderungskraft, *die*, etw. spremenivnost.
Verantern, *v. a.*, eine Mauer verantern, zid zvezati, vezati.
Veranlassen, *v. a.*, napraviti, sprožiti, napravljati, priložnost, priliko dati čemu, pripraviti koga k čemu, etw. a. vzročiti, vzrokovati; das Erforderliche veranlassen, napraviti. česar je treba.
Veranlasser, *der*, kdor je kaj napravil, po komur je kaj prišlo, napravljavec, sproživec, začetnik, napeljavec.
Veranlassung, *die*, prilika, priložnost, sproženje, napeljava, vzrok, pridka oder pritka (angeblich bei Reisu), in and. D. povod; *s.* a. Anlaß.

Verannehmlichen, *v. a.*, prijeto narediti.
Veranschaulichen, *pred* oči postaviti, postavljati, poociti †, predociti †, pojasniti, razkazati.
Veranschlagen, *v. a.*, ceniti, naprej premeriti, proračunati, predarek napraviti.
Veranschlagung, *die*, precena, predarek.
Veranschalten, *v. a.*, napraviti, napravljati, pripraviti, pripravljati, narediti, narejati.
Veranstalter, *der*, pripravnik, napravljavec, narejavec, narednik, ravnavec; wer war der Veranstalter der Unterhaltung, kdo je napravil to veselico?
Veranstaltung, *die*, naprava, naredba, priprava; *s.* a. Anstalt.
Verantworten, *v. a.*, etw. a. eine Sache verantworten, odgovoriti, odgovarjati za kaj, odgovor dati, dajati od česa, za kaj; das will ich verantworten, za to bom jez odgovarjal; *v. r.*, sich verantworten, odgovarjati za kaj, zagovarjati se, opravičiti, opravičevati, pravičiti se zastran česa, braniti se.
Verantwortlich, *adj.*, odgovoren, dolžin, odgovarjati za kaj; für einen Schaden verantwortlich sein, odgovoreu biti za škodo, odgovor dajati, na se vzeti.
Verantwortlichkeit, *die*, odgovornost, dolžnost, odgovor dajati za kaj.
Verantwortung, *die*, odgovor, odgovarjanje; einen zur Verantwortung ziehen wegen etw. a., na odgovor poklicati, vzeti, odgovor tirjati, prijeti, prijemati koga za kaj, (etwas triv.) pestiti koga; ihue es auf meine Verantwortung, stori na moj odgovor, v moj odgovor (*Vuk*); Vertheidigung, zagovor, zagovarjanje; Ausrede, izgovor; *s.* a. Verantwortlichkeit.
Verantwortungsrede, *die*, odgovor, zagovor, govor, s kterim se kdo praviči.
Verarbeiten, *v. a.*, podelati, podelavati, predelati, predelovati, obdelati, obdelovati, potrositi, porabiti pri delu, potrebovati za delo; viel Thon verarbeiten, podelati dokaj glinice; müßig verarbeiten, potratiti; *fig.* einen, obdelati koga, resnice beliti mu, do živiga mu priti.
Verarbeitung, *die*, podelava, obdelovanje, predelovanje, poraba pri delu.
Verarzung, *die, ograda (reke).
Verarzen, *v. a.*, zamériti, zamérjati, za zlo vzeti, za zlo jemati, (*böhm.* záziti komu); grajati koga zavolj česa, oponašati komu; za hudo vzeti (*Gutsm.*).
Verargung, *die*, zamera, zaméranje.
Verargwöhnen, *v. a.*, v sum pripraviti.
Verarmen, *v. n.*, obožati, osiromašiti, osiroteti (*Gutsm.*, richtiger verweisen).
Verarmung, *die*, obožanje, osiromašenje, ubostvo; überall sieht man eine große Verarmung, povsod se vidi, da so ljudje močno obožali.
Verarrendiren, *s.* Verpachten.
Verarrestiren, *v. a.*, zapreti.
Verarten, *s.* Ausarten.
Verarzen, **Verarzeneten**, *v. a.*, za zdravi-*

lariti, potratiti, potrositi za zdravila, zadohtariti, zavräclariti (*M.*).
Veraschen, *v. n.*, v pepel spreobniti se.
Veräschern, *v. a.*, v pepel spreobniti, spopeliti.
Veräschern, *s.* Veräschern.
Verästen, *v. n.*, v veje iti, gnati.
Verästen, *v. a.*, razdeliti na veje; *v. r.*, raziti se na veje.
Veräktioniren, *v. a.*, prodati po očitni dražbi.
Veräktionirung, *die*, dražba očitna.
Veräugaben, *v. a.*, izdati, izdajati, potrositi, trošiti (*Vuk*), razdati, razdajati.
Veräugabung, *die*, izdaja, razdaja, potrosenje.
Veräufertlich, *adj.*, kar se more, smo oddati, otujiti, otujljiv †.
Veräufert, *v. a.*, otujiti † (*in* Str., nach alien Urf. auch *atsl.* otzdati), od sebe dati, oddati, proo dati, drugim dati, etwa auch prelastiti reo, bei *Jamb.* odujati, bei *Gutsm.* otujati u. zapljajati, znebiti se česa; verkaufen, prodati, prodajati.
Veräufertung, *die*, otujenje †, oddaja, prelastitev †, prodaja (*fig.* Verkauf).
Veräufertungsrecht, *das*, pravica, kaj oddati, oddajna pravica.
Veräufertungsurtheil, *das*, sodba, ki dopušca, kaj prodati.
Veräbbeln, *v. a.*, zapertljati.
Veräcken, *v. a.*, als Material zum Backen brauchen, peči, potrebovati, jemati za peko; der Dorfbäcker veräckt Roggen, der Stadtbäcker Weizenmehl, na kmetih peko rezeno moko, v mestu pšenono; durch Backen veräcken, popeči; der Bäcker hat alles Mehl veräcken, pek je popekel vse moko; der Bäcker hat das Brod veräcken, d. i. im Backen verdorben, pek je v peči kruh skazil, zapekel, oprepekel (*Zat.*); das ganze Vermögen veräcken, zapekariti, zapeči vse svoje.
Veräcken, *v. a.*, zakopati, s kopanjem zapraviti.
Veräth, *s.* Wörtlich, Mündlich.
Veräthalen, *v. a.*, die Zeit, ves čas puliti se, rovali se.
Veräthjurie, *die*, razzaljenje z besedo.
Veräthliren, *v. n.*, ustmeno obravnati, razpravljati.
Veräthlen, *v. a.*, zvezati, vezati.
Veräthlasten, *v. a.*, priteziti.
Veräthlen, *v. a.*, v bale povezati.
Veräthlen, *v. a.*, zabrehati, zabrehati (*V.*), sich den Fuß veräthlen, zabreha mi noga; zabrehnita, zabuhnita mi je noga.
Veräthhornen, *v. a.*, popravljaje skazit, napeno ravnati.
Veräth, *der*, obeza, obezilnica, obezilo, povezilo, povoj, *dim.* povojic, povojček; *s.* a. Verbindung.
Verätheln, *v. a.*, zamežljati, zapraviti.
Veräthelppchen, *s.* Compress.
Veräthgen, *v. a.*, v strahu preziveti (ves čas).
Veräthnen, *v. a.*, pregnati, pretirati, iz-

tirati, izgnati, preklecati koga; eine Wiese, zagraditi; in der Bibel, Bogn posvetiti, obljubiti; (*Röm.* 3, 9.) prekleti; *s.* a. Verjagen, Vertreiben, Verweifen.
Veräthner, *der*, izganjavec, pregnajavec.
Veräthnet, *der*, pregnanec, izganjec, iztiranec; *die*, pregnanka, izgnanka.
Veräthnung, *die*, pregnanstvo, izgananstvo, izgon; *s.* a. Bannfluch.
Veräthnungsort, *der*, mesto, kamor je kdo pregnan.
Veräthnungsurtheil, *das*, pregnanstvena sodba, sodba pregnanstva na tuje.
Veräthsen, *v. a.*, spraviti v skedenj.
Veräthen, *v. a.*, teta postati, biti.
Veräthen, *v. n.*, der Hiesig veräthet, wenn er die rauhe Haut von seinem Gehörne abschlägt, roge oguliti, goliti (*V.*); z liechem obledi se.
Veräthern, *s.* Ausarten.
Veräthern, *v. a.*, einen Eingang in etwas veräthern, *z. B.* jemanden das Licht verbauen, durch ein gemauertes Bau, svetlobo zazidati, zazidovati, durch einen gemauerten, zadelati, zacimprati; auf einen gemauerten Ban verwenden, zazidati; viel Holz verbauen, mnogo lesa zacimprati; daher viel verbauen, veliko denarjev zazidati; napeno zidati, kakor ni prav; *v. r.*, im Bergbaue verbauet sich eine Feste, wenn die Ausbeute und die Kosten gleich sind, dobiček zakopati; sich verbauen, zapraviti vse svoje pri zidanji, zazidarii.
Veräthern, *v. n.*, pokmetiti se, postati pravi, terd kmet.
Veräthung, *die*, zazidanje.
Veräthnen, *v. n.*, skosteneti; *s.* a. Verätheln.
Veräthsen, *v. a. u. r.*, so fest zubeißen, daß man die Zähne nicht mehr von einander bringen kann, sich verbeißen, zagrizniti se, zagristi se, zagrizovati se (*V.*); z zobmi se za(po)pasti (*M.*), da jih ni lahko spraviti narazen; von angeschossenen wilden Thieren, zagristi se in potoniti; das Lachen, die Schmerzen uff. verbeißen, unterdrücken, smeh zaderžati, bolečino požreti, pogoltniti. požirati, zadušiti, skriti, preterpeti, da ni znati na obrazu, zatajiti; vorn abbeißen, odgristi, prigristi, skaziti; Worte, besedo pregrizniti, pregrizovati; verbißene Wuth, huda jeza, ki jo kdo kuha; *v. n.*, der Auerhahn hat verbißen, aufgehört zu balzen, petelin je nehaj (*V.*).
Veräthzen, *v. a.*, vorn abbeißen, ogristi, odgristi; das Vieh verbeißen den jungen Wuchs, živina ogrizuje, objeda, odjeda mladje ali mladovje; daher abgebeißte Hiebe, odgrizki (*V.*).
Veräthlen, *v. a.*, der Hund verbeißen eine Sau uff., pes oblaja divjo svinjo, oblajati (*V.*), najti in z lajanjem naznaiti.
Veräthgen, *v. a.*, skriti, skrivati, prekriti, prekrivati, potajiti; nur zum Theile verbergen, prikriti, prikrivati; verbergen halten, skrivati; verschweigen, zamolcati, utajiti, tajiti; sein Gesicht, zakriti, zakrivati; ver-

hüllen, zagerniti, zagaliti; auch die verborgensten Dinge kommen an den Tag, kar se ne stori, to se ne zve; v. r., sich verbergen, skriti se, skrivati se; im Jörn, skujati se, skujati se; verborgen, skrit, akriven; sich hin und her verbergen, porazkriti, porazkrivati se; verborgene Nacht, skriti siv, ki ga ni viditi na lici; es war ihm nichts verborgen, ni je bilo skrite reči pred njim, nič mu ni neznano bilo.

Verberger, der, zakrivavec, skrivavec.
 Verbergschirm, der, zahod (lovski).
 Verbergung, die, Verbergen, das, skrivanje, zakrivanje.
 Verbeschäiden, v. a., eine Klage verbeschäiden, dati, izdati odlok (Beschäid) na tožbo, z odlokam dati komu tožbo; f. a. Vorladen.
 Verbesserer, der, popravljavec; mit Gerichtsbarkeit, popravljac.
 Verbessererin, die, popravljavka, boljšavka (V).
 Verbesserlich, adj., popravljiv (V), kar se da popraviti, popraven.
 Verbessern, v. a., das Fehlerhafte weg-schaffen, popraviti, popravljati, poboljšati, boljšati; ich suche mir die Lage zu verbessern, rad bi si kako prelozil; einem den Gehalt uff. verbessern, plačo zboljšati, povisati; in besser Stand setzen, zboljšati, boljšati; durch Johann Ballhorn verbessern, f. Verballhornen.
 Verbesserung, die, poprava, popravek, popravljanje, zboljšanje, poboljšanje, priboljšek.
 Verbesserungsbillett, das, (Correctur), poprava, list s popravki.
 Verbesserungsfähig, adj., popravljiv, zboljšljiv, kar se da se popraviti, zboljšati.
 Verbesserungskosten, pl., stroški zboljševanja, pri zboljševanju, popravljanji.
 Verbessern, v. a., durch Worten tilgen, weg-schaffen, zmoliti (V.), odmoliti; durch Worten die Zeit verleben, premoliti (ves čas).
 Berbetteln, v. a., zaberačiti (vse svoje do), preberačiti.
 Berbetten, v. a., s posteljami založiti, zastaviti.
 Berbeugen, sich, v. r., prikloniti, priklanjati se, pripogniti se, pripogibati se, serb, pokloniti, poklanjati se u. klanjati se komu.
 Berbeugung, die, priklon, priklonba (V.), pripogibje, serb. u. in den übr. D. poklon; mit einer tiefen Berbeugung, globoko priklonivši se.
 Berbiegen, v. a., skriviti, razkriviti, zakriviti, zakrivljati, kriviti, izviti, zavihat, pokvečiti (M.).
 Berbiestern, f. Berwirren.
 Verbieten, v. a., prepovedati, prepovedovati, zabraniti, braniči; das Verbote, prepovedano, nach V. prepovedek; einem das Haus verbieten, reči komu, da ne sme v hišo, hišo prepovedati (bei Gutm. pre-

povedati); es verbietet dir Niemand, nihče ti ne brani; es ist ihm verboten, ne sme, prepovedano mu je; verbote Zeit, prepovedani čas; in der Fastzeit ist der Tanz verboten, v postu je prepovedano plesati; verbietend, prepovedni.
 Verbieten, das, prepovedovanje.
 Verbietet, der, prepovedovave.
 Verbieterin, die, prepovedovavka.
 Verbilden, v. a., napak vzrediti, odgojiti, ne omikati ampak popačiti, spriditi.
 Verbindbar, adj., kar se da zvezati, zavezljiv, zvezljiv.
 Verbinden, v. a. u. r., zubinden, zavezati, zavezovati; eine Wunde verbinden, obezati oder obvezovati, obezovati rano; mehrere Dinge zu einem Ganzen an einander befestigen, eines mit dem andern verbinden, zvezati, vezati eno z drugim, albst. spoiti; z. B. er verbindet die Wörter nicht gehörig mit einander, ne veže, ne stika prav besedi; der verbundene Sauerstoff, zvezani kislec; ein Faß verbinden, nabiti, z obroči opraviti; sich zusammen fügen und verbinden, wie, z. B. ein Wein des thierischen Körpers an das andere, skleniti se, sklepati se; vereinigen, zediniti, edinili, združiti, druziti, sterniti, strinjati, zložiti, zlagati (zusammenlegen); sich mit jemandem verbinden, s kom zvezati se, skleniti, sklepati se, zvezo skleniti, v zvezo stopiti; u. Gutm. sklopiti se; sich zu etwas verbinden, sich verbinden, etwas zu thun, k čemu zavezati, zavezovati se, zvezati se, da hočejo kaj izpolniti; verbunden sein, dolžan biti, dolžnost imeti, dolžnost koga je; sich ehelich verbinden, v zakon stopiti, vzeti se; f. a. Trauen; die Augen verbinden, oči zavezati; verpfichten, zavezati, zavezovati, vezati; z. B. das Gesetz verbindet alle Menschen, postava veže vse ljudi; das verbindet mich nicht, mene to ne veže; jemandem verbinden, ein feierliches Versprechen ablegen lassen, zavezati koga; jemandem durch Wohlthaten verbinden, koga z dobrotami zavezati; einem verbunden sein, komu zavezan biti (V.), hvalo dolžan biti, dolžnik biti; du wirst mich sehr verbinden, prav hvaležen ti bom, hvalo ti bom vedil; den schlechten Fluch unter den guten verbinden uff., med dobro predivo slabiga povezati, vezati; ein Buch verbinden, d. i. falsch, unrecht einbinden, bukve napak zvezati, vezati, liste preložiti, premešati; verbindend, f. Synthetisch.
 Verbinden, der, vezac, obezovavec.
 Verbindlich, adj., in der thätigen Bedeutung, vezaven, vezen, zavezen; z. B. ein verbindliches Gesetz, welches zum Gehorsam verbindet, vezavna postava, postava, ki veže; das ist für mich nicht verbindlich, to me ne veže; in passiver Bedeutung, d. i. einem andern verbunden, zavezan, dolžan, hvalo dolžen; jemandem verbindlich werden, komu zavezati se; sich jemandem verbindlich machen, zvezati se komu za kaj, dolžan biti, postati; f. a. Höflich.

Verbindlichkeit, die, die Eigenschaft eines Dinges, da es uns eine moralische Nothwendigkeit etwas zu thun aufsetzt, vezavnost, vezavna, zavezna moč, nach V. zapovedno vezilo, zapovedna zavaz; eine Geschäftlichkeit, sofern sie zu einer Geschäftigkeit verbindet, do brota, ljubav, zavezljivost; ich habe viele Verbindlichkeiten von ihm genossen, mnogo dobrot sim mu dolžan; der Zustand, da man sich in der moralischen Nothwendigkeit zu einer Handlung befindet, zaveza, dolžnost, zaveznost; jemanden eine Verbindlichkeit aufliegen, in die Verbindlichkeit setzen, koga zavezati, komu dolžnost naloziti, nalagati.
 Verbindung, die, das Verbinden, Vereinigen, vezanje, zveza, stik, stikanje, strinjanje, edinstvo, edinjenje, sklepanje, sklep, združba; eheliche Verbindung, zakonska zaveza; eine Verbindung mit jemandem errichten, treffen, zvezo s kom storiti, delati, skleniti, sklepati, zvezati se s kom; chemische Verbindung, kemijska zveza; Verbindung der Wunde, obeza rane; in Verbindung mit —, s čim vred; die Verbindung vornehmen, zvezati, vezati; f. a. Communication; Gesellschaft, tovaršija.
 Verbindungs-, in Flg., zavezni, zvezni.
 Verbindungsbegriff, f. Copula.
 Verbindungslinie, die, zvezna čerta.
 Verbindungsströme, die, zvezna cev.
 Verbindungspunkt, der, vezališče, vezališe. (punkt) zveznik.
 Verbindungswort, f. Copula.
 Verbindungszeichen, das, veznik.
 Verbitten, v. a., prositi, da hi se kaj ne storilo; ich bitte mir ihren Besuch, prosim, naj me ne obiače, obiaše, ne maram, da bi hodila k meni; sich einen Richter verbitten, izvreči sodnika; — izprositi si, izgovoriti si, da kaj ne bo.
 Verbitterer, der, greniveo.
 Verbittern, v. a., eigentlich, ogreniti, zgreniti, greniti, ocemeriti, opelniti, pelniti; warum verbitterst du dir das Leben?, zakaj si greniš, beliš, čemeriš življenje?; erbittern, f. dieses.
 Verbitterung, die, grenitev, grenilo, ogrevanje, sovrasstvo hudo.
 Verbläsen, v. a., razpihati, preprihati, pingeln; bei den Matern die Gegenstände schwächer machen, (französi. effumer, ital. sfumare), nach V. odimiti, nadimiti; mehrere Stunden, pretrobati, prepiskati več ur; v. a., verschmausen, nach heftigem Lachen, oddahnti se, odopati (V.); v. r., napčno pihati, trobiti.
 Verbläsen, v. n., do dobriga zbledeti; f. übr. Erbläsen.
 Verblättern, v. a., die Blätter am Weinstocke abbrechen, pärje obrati, obrati, osmukati, smukati, auch oblistiti terati.
 Verblättern, v. a., eine Stelle im Buche durch fehlerhaftes Umschlagen der Blätter verblättern, zmesi, zgrésiti pravi list, prebirajo bukve.

Verblauen, v. n., do dobriga zmodreti, oplaveti, vianjev biti.
 Verbläuen, v. a., s pleham ali ploščevino, ploščevino obledi, oblačiti.
 Verblößen, v. n., bei den Jägern, das Birgefüssel hat verblößen, wenn es sich nicht mehr zusammenlockt, razleteti se; verblößen, f. dieses; v. r., bei den Jägern, sich verblößen, einen Fehler wider die Kunst machen, zabloditi, zmoliti se.
 Verblößen, v. n., ostatici, ostajati; auf seiner Meinung verblößen, pri svoji misli ostatici, svoje deržati se, svojo terditi, gnati; in einem Lande zu verblößen haben, ostanek imeti, vedno ostatici v deželi; es hat dabei sein Verblößen, tako naj bo, naj ostane; verblößen im Amte eines Gemeindevorstehers, še dalje županiti; zurückblößen, ostatici, preostati (kroat.); man verblößt im Alter, wie man sich in der Jugend zeigt, zgođe začno žgati, kar kopirva ima postati (Gutm.) einsam verblößen, osameti.
 Verblößen, das, f. oben Verblößen.
 Verblößen, v. n., zbledeti, obledeti; der, die, das Verblößen, obledeti, —la, —lo; der Verblößen, rajuki; f. a. Sterben, Erblößen.
 Verblößen, v. a., osvinčiti, s svincem zaliti.
 Verblenden, v. a., einen, oslepiti, slepiti; einen Gegenstand, nach V. poslepi, prekri, zaslouiti s čim; den Jagdbog mit grünen Hefern bestechen, mreže poslepiti; jemandem durch eine falsche Darstellung verblenden, preslepiti, preamitti, prevariti, zaslepiti, premotiti; f. a. Täuscheln; mont. zamazati načete rudne žile, zadelati jih, zabiti z deskami rov.
 Verblendetsein, das, slepost, zasleplenost, presleplenost.
 Verblendung, die, osleplenje, slepost, posleplenje, presleplenje, sleparija, omama, mamilo, slepilo, prekritje, zaslou; es gelang ihm die Verblendung des sens. vorsichtigen Mannes, obveljalo mu je, ter je preslepil sicher previdniga moža; in seiner Verblendung, v svoji sleposti od zasleplejen, omam-ljen —.
 Verblinden, v. n., das Silber hat verblinden, wenn es gelblich und die Vollendung des Treibens angedrückt hat, zasvetiti se.
 Verblinden, v. n., do dobriga oslepiti, f. übr. Erblinden.
 Verblinken, v. n., von den Sternen, ugasati se, nehavati svetiti se.
 Verblitzen, v. n., dobliskati se, nehati bliskati se.
 Verblühen, v. a., zatelepati, oplašiti, zmesi; verblüht, zateleban, zmoten, (zmöc-čen), zmeden, zbegan, osupjen, zmesan, prepläsen; verblüht darin schauen, čudno gledati.
 Verblühen, v. n., ovesti, ovestati, n. V. dovestati, dovesti, cvetje se je osulo, se osipa; f. a. Verwelken.
 Verblümen, f. Beschönigen.
 Verblümen, v. a., s cvetkami prekri; ver-

blümt, s ovetjem opisan (V.); prenosno, v priliki ali podobi, temno; f. a. Allegorisch.
Verbluten, v. n. u. r., sich verbluten, vso kri iztočiti, zgubiti; ich werde verbluten, kri mi bo utekla, fig. ugonobiti se, obnemoci, presiliti se, pregnati se; eine Wunde verbluten lassen, pustiti, dokler se kri sama od sebi ne ustavi, (dokervaveti); die Sache hat sich verblutet, reč je zaspala, se je pozabila, je utihnila.
Verblutung, die, utek kervi, prelitje ali zgaba premnoge kervi.
Verblutmen, v. a., zastaviti (n. pr. ladijo) za deoar.
Verbohlen, v. a., obiti, opaziti, odeskati.
Verbohren, v. a., zavertati; sich verbohren, falsch bohren, zavertati, zavertati se, napeno vertati.
Verböllen, f. Verbälten.
Verbollwerken, v. a., z branili uterditi; f. a. Bewahren, sich.
Verbolgen, v. a., zvezati s klini.
Verborg, der, razposoditev, razposodba.
Verborgen, v. a., ausborgen, razposoditi, posoditi, razposojati, posojati, eig. jur. na zajem razdati, dati, razdajati; Waaren verborgen, auf Credit verlaufen, blago razupati, upati, upovati.
Verborgen, adj., skrit, skriven; verborgen halten, skrivati kaj, se; verborgen sein, skrit biti; im Verborgenen, skrivaj, na skrivnem, skrivši, auch skrivaje; f. übr. Verbergen; der verborgene Ort, skrivališče, skrivališe; verborgener Weis, po skrivnem.
Verborgenheit, die, skrivnost, skrivnost; in der Verborgenheit leben, na skrivnem živeti, skrito živeti.
Verborken, v. a., opremati*.
Verbörten, v. n., shuditi se; v. a., shuditi.
Verbörten, sich, v. r., pohujšati se, huje pritisniti.
Verbörten, f. Erörten.
Verbot, das; prepoved, prepovedba (Gutsm.), serb. zabrana; ein Verbot erlassen, prepovedati, preklicati; jur. prepoved, maderzba, serb. ustava†; Verbot legen auf etwas, v prepoved djati.
Verbotenus, f. Wörtlich.
Verbotswaffen, v. a., oklicati.
Verbotswreiben, das, prepovedno pismo.
Verbotsgesuch, das, prošnja za prepoved.
Verbotleger, der, prepovednik.
Verbotrecht, das, prepovedna pravica, pravica prepovedi.
Verbotswidrig, adj., prepovedi nasproten, zoper prepoved.
Verbotstag, der, prepovedni dan, prepovedanje.
Verbrämen, v. a., obrobiti, obložiti, obšiti, obšivati; verbrämen, obrobjen, opreman*.
Verbrämung, die, obrob, obšiv; am Weibetrocke, nach V. (in Innerf.) pleta, russ. opuska.
Verbrand, der, die Feuerung, kurjava, kurivo; f. a. Brennstoff.
Verbraten, v. a., zapeči, prepeči.
Verbrauch, der, Konsumtion, pouzitek,

pozilje, potrošek, porabek; eine leicht verbrauchbare Sache, vzetna stvar (V.), kar se lahko odda, speca.
Verbrauchbar, adj., poraben.
Verbrauchen, v. a., als Material zu einer Arbeit verwenden, potrebovati, jemati, rabiti za kaj; durch Gebrauch dem Vorrathe nach erschöpfen, podelati, porabiti, potrošiti; der Tischler hat alles Holz verbraucht, skrinjar je podelal ves les; vom Zimmermann, po-cimprati*; vom Maurer in Bezug auf den Kalk, pozidati; der Schuster hat alles Leder verbraucht, čevljar je usnje v delo porezal; der Schmied hat alles Eisen verbraucht, kovač je pokoval vse železo; Papier verbrauchen, popisati; der ganze Vorrath ist verbraucht, pošlo je vse; in Bezug auf eine Fähigkeit, poteklo je; unnußig verbrauchen, potratiti, zapraviti; Gewaaren, pouziti, potresti, snesti; durch Begießen verbrauchen, porazliti, porazskrofiti; f. a. Verwenden.
Verbraucher, der, porabnik, potrošnik.
Verbrauchlich, f. Verbrauchbar.
Verbrauchsabgabe, Verbrauchsteuer, die, porabnina, potrošnina.
Verbraudung, f. Verbrauch.
Verbrauen, v. a., pokuhati.
Verbraunen, v. n., orjaveti do dobriga.
Verbräunen, f. Bräunen.
Verbraunen, v. n., nehati (šumeti), potihniti, izšumeti se; es ist viel Wein aus dem Faße verbrauset, mnogo vina je iz soda izkipele; verbrausen lassen, pustiti, da dovre, dokuha (od vina), de neha delati, tvarjati; fig. er hat verbrauset, izrojil je, unesel, ugnal se je, potihnil je; f. Austoben.
Verbrechen, v. a., eine Spießgerle verbrechen, b. i. vora etwas abbrechen, priloniti šibo, zalomiti; bei den Jägern die Fährte, das geschlossene Wild verbrechen, b. i. mit abgebrochenen Zweigen belegen, nach V. obstlati, obstiljati sled, divjačino z vejami prikriti; etwas verbrechen (besonders in der vergangen Zeit), prelomiti, prestopiti, prekersiti kako postavo, pregresiti se, gresiti zoper kaj, auch pregresiti kaj; was habe ich verbrechen?, kaj sim pregresil?, s čim sim se zakrivil, zadolžil?; gestraft werden, vñue etwas verbrechen zu haben, brez pregresenja, brez pregreska, t. j., po nedolžnem pokorjen biti; den Kopf verbrechen, glavo zapasti; f. das gebräuchlichere Verwirren; mont. začeti kopati; verbrechenes Feld, načeto polje, tudi polje s podertimi poslopi; f. a. Gebrechen.
Verbrechen, das, überh., f. Hebertretung, Vergehen; nach der österr. Gesetzgeb. (crimen), hudodelstvo, serb., böhm. u. russ. zločinstvo, zločin; ein Verbrechen begehen, storiti, doprinesiti hudodelstvo, zakriviti se s hudodelstvom.
Verbrechensgegenstand, f. Corpus (delicti).
Verbrecher, der, hudodelnik, hudodelec (V.), serb. zločinac.
Verbrecherin, die, hudodelnica, hudodelka.

Verbrecherisch, adj., hudodelsk, hudodelstvu opak, pregresin, kriv; verbrecherische That, hudodelstvo.
Verbreiten, v. a. u. r., razširiti, širiti, razširjati kaj, se, razprostreti (nicht rozprostüti), rozprostirati, rozprostraniti, rozprostrijati; ein Gerücht verbreiten, razglasiti, razglasati, raznesti, raztresti, razsejati, raztrositi; sich verbreiten, von einer Krankheit, einem Lugemach, razpasti, raspa-sovati se; vom Gerüchte, glas je počil; durch Wachsen, razrasti, razrašcati, razrašati se; von der Stimme, razlegati se; Schmerzen, razboleti se; durch Fortpflanzung, razploditi se, zarediti se, razmnožiti se; vom Geruch, razdišati se; sich über etwas verbreiten, obširno razložiti kaj, govoriti od česa; das ist wenig verbreitet, je malo znano, se redko nahaja, je malo prišlo med ljudi.
Verbreiten, das, razširjanje, rozprostiranje, raznašanje.
Verbreiter, der, rozprostiravec, razširjavec, raznašavec, trosiveo.
Verbreiterin, die, razširjavka.
Verbreitung, die, rozprostiranje, razširjanje, raznašanje; die Verbreitung von Unglücksbotschaften war verboten, prepovedano je bilo raznašati, trositi med ljudstvo nesrečne novice, govornice.
Verbrennbar, adj., zgorljiv, spaljiv, kar se da sožgati.
Verbrennen, v. n., zgoreti, goreti, pogoreti; Eisenholz verbrennet sehr geschwinde, hrastovina prav hitro gori, (pogori); mit der Flamme verbrennen, splaheteti (M.); v. a. u. r., insgemein, sožgati, požgati, žgati, sožgati, požgati, spaliti, paliti, skuriti (M.); die Römer verbrannten ihre Todten, Rimljanje so sožgali merlice; lebendig verbrennen, živga sožgati; sich die Finger, die Hand, den Mund verbrennen, opeči se, speči se, ožgati, opariti se; persto, roke, usta speči si; fig. opeči se, naleteti, ein wenig verbrennen, prismoditi, posmoditi, smoditi, pricverkniti; ein verbranntes Kind schreut das Feuer, kdor se na vročem opeče, na merzlo piha, kogar je upičila kača, se zvite vervi boji; von der Sonne verbrannt sein, ogoreti, ogorel biti; ein von der Sonne verbrannter, ogoreli, opaljeni; der kalte Wind hat das Getreide verbrannt, merzla sapa je opalila, omorila, izsačila (? Zal.) zito; vom starken Reife, omoriti, skuhati; vom schwarzen Reife, osmoditi, pricverkniti; viel Holz verbrennen, dokaj derv požgati; vom Brot, prepeči.
Verbrennen, das, sožiganje, požig, palež, osmod; f. a. Brand.
Verbrennenswerth, adj., vreden, da bi ga sožgali.
Verbrennlich, f. Verbrennbar.
Verbrännung, die, zažiganje, opaljenje, oparjenje, gorenje.
Verbrettern, v. a., obiti, opaziti, ndeskati.
Verbretterung, die, oboj, opaz, paž.

Verbriefen, v. a., s pismam, pismeno poterditi, poterjati, poterjevati, terditi; verbriefte Rechte, s pismi poterjene, zapisane pravice; v. r., sich verbriefen, s pismam zavezati se.
Verbriefung, die, poterdba pismena, pisma pl., terdnost.
Verbringen, v. a., verschwenden, zapraviti, potratiti; die Zeit verbringen, čas kratiti, zgubiti brez dela; f. a. Zubringen; die Schlüssel verbringen, zgubiti, nekam zapraviti ključe.
Verbringen, der, zadjanec.
Verbrüdeln, v. a., porazmerviti, razmerviti; v. r., razgubiti se na mervice.
Verbroden, v. a., porazdrobiti, zdroboti, drobiti.
Verbrodeln, f. Verdamphen.
Verbroden, v. a., pokrušiti se, kruh potati.
Verbröseln, v. a., zdrobotniti, drobtiniti (V.), zmerviti, merviti.
Verbrüden, v. a., z mostam zvezati, premostiti.
Verbrüden, v. a. u. r., pobratiti, zbratiti, bratiti, serb. a. pobratimiti koga, se.
Verbrüderung, die, bratinstvo, pobratinstvo (Wahlbruderschaft, nach der serbischen Nationalfiste); Bruderschaft, bratovščina, bratovščina.
Verbrühen, v. a., zapariti, opariti, popariti s kropam, ogarati; f. a. Verbrennen; die Bienen werden beim Verfahren verbrühet, zapariti se, zadušiti se od vročine.
Verbrühung, die, zapara.
Verbrüllen, v. n., dotuliti, iztuliti se.
Verbrunnen, v. n., domemrati.
Verbrunsten, v. n., abbraunsten, aufhören zu brunsten, nehali goniti se, ne več pojati se.
Verbrüsten, v. a., s steno zadelati.
Verbrüten, v. a., skaliti, vielleicht auch zaleci, pokvariti nasad; die Henne hat die ihr unterlegten Eier verbrütet, koklja je jajca skalila, zapertke naredila.
Verbuben, v. a., zasterlineati, zapraviti (n. pr. svoje premoženje kakor ponočnjak).
Verbuchen, v. a., v bukke vpisati.
Verbüchern, f. Intubuliren.
Verbügeln, v. a., zalikati, likaje skaziti.
Verbügen, sich, v. r., sich den Bug verrennen, koleno zviti si, izplečiti se; v. a., ein Schwein verbügen, napak zaklati in meso pokvariti.
Verbühen, v. a., zavasovati (n. pr. svoje premoženje), z žensavam pogati, zapraviti; den guten Ruf verbühen, zafantovati, zadelkelti dobro ime.
Verbühlt, adj., zgonjen, nečisti ljubezni udau.
Verbüm, das, f. Zeitwort.
Verbunden, adj., zedinjen, zložen, zavezan, obvezan; f. a. Verbinden.
Verblinden, v. a. u. r., zvezati, vezati, zediniti, zložiti; sich verbunden, zavezati se,

zediniti se, zavezo skleniti, storiti s kom; die verbündeten Staaten, zedinjene države.

Verbündete, der, zaveznik, zveznik; die, zaveznica.

Verbündeter, der, zavezec, družavec.

Verbündniß, i. Bündniß, Gelübde.

Verbürgbar, *adj.*, zagotovljiv, za kar kdo more biti porok.

Verbürgen, *v. a. u. r.*, sich für jemanden verbürgen, za koga porok biti, za koga postaviti se, auch (nach dem Deutschen) dober biti za koga, nach *Gutm.* zaporočiti se (*russ.* poručitsja); das will ich verbürgen, za to sim porok; eine Geschichte, deren Wahrheit ich verbürgen kann, zgodba, za ktere resnico sim jez porok; gewährleisten, zagotoviti, zagotovljati.

Verbürger, der, porok; *f.* Bürge.

Verbürgern, *v. n.*, pomeščaniti se; *v. a.*, pomeščaniti koga; in Weg auf die Staatsbürgerchaft, poderzavljati.

Verbürgung, die, poročstvo, zaporočba.

Verbürgungsmittel, das, zastava.

Verbürgen, *v. a. s.* sčetje odpraviti; bei den Zimmerleuten, nekako zvezati, vezati.

Verbüßen, *f.* Büßen, Abbüßen.

Verbütten, *v. n.*, Bäume, Gewächse, Thiere verbütten, wenn sie nicht gehörig wachsen, von Thieren, zapertek ostati, zapertek biti, abranek biti, zvisčeti, zasketeti (beides nach *Zal.*); von Pflanzen, zapereti (?), merčeti (? *Zal.*), kilavo, medlo rasti, zakilaveti, *serb.* zakorsljaviti (korsljav, buit, *Vuk*); von Kraut, zvihteliti se, vihtelj, vaha ostati; von Bäumen, kernjast, (*böhm.* zakernel), kernljast.

Verbüttern, *v. a.*, zamesti, zapinjiti.

Vercautioniren, *v. a.*, dati varnost, varščino za kaj.

Vercautioniren, *v. a.*, s pristavki, priederzki zavarovati se; *f. a.* Verwahren, sich.

Verdägen, *v. a.*, pokriti, kriti.

Verdacht, der, sum, sumnja, (in *St.* angebl. somljie, hingeg. ist sumnja in *Serb.* Zweifel), nach *V. a.* natočovanje (mehr für Argwohn); er ist im Verdacht, man hat ihn im Verdacht, na-nj sumijo, nach *Aubert*, njega sumijo, na-nj so zagnali sum, sum bije, leti na-nj; es fiel mir ein kleiner Verdacht auf, jel sim malo sumiti; Verdacht erregend, *f.* Verdächtigt; in Verdacht bringen, sum obuditi, v sumojo pripraviti; den Verdacht fahren lassen, odreči se, iznebiti se suma.

Verdächtig, *adj.*, sumen, sumljiv; es scheint mir verdächtig, ne zdi se mi prav, boje, de ni prav, nekako sumljivo se mi vidi; verdächtig machen, *f.* Verdächtigen, Beschuldigen; der Flucht verdächtig, sumljiv, da utegne pobegniti.

Verdächtigen, *v. a.*, na sumu imeti, sumiti na koga od sum zagnati na koga. (nach *Kobe* susati na koga); er wird verdächtigt, sum na-nj bije, leti, gre.

Verdächtigkeit, die, sumljivost, sumnost.

Verdächtlos, *adj.*, nesumljiv, odkritoseren.

Verdachtsgrund, der, osumljejt, osumekt.

Verbählen, *f.* Veritren.

Verbämmen, *v. a.*, zajeziti, jeziti, pregradi, zagraditi, graditi, gaiti.

Verdammen, *v. a.*, im gerichtlichen Verfahren, d. i. Verurtheilen, der Strafe schuldig erkennen, für strafbar erklären, obsoditi, obsodjati; zum Tode verdammen, k smerti obsoditi; einen der ewigen Strafe schuldig erklären, und derselben wirklich übergeben, pogubiti, pogubljeti; wer nicht glaubt, der wird verdammt, (*Marc. 16, 6*), kdor ne veruje, bo pogubljen; verdammen, d. i. lafferhaft, absichtlich erklären, prekleti, besser proklocati, *j. B.* der verdamnte Geiz, preklicana lakomnost; verwerfen, zavreči, izvreči; ich will verdammt sein, strela naj me ubije, u. dgl. arge Verwünschungen; der verdamnte Streich, presneta, sembrana reč.

Verdammen, das, obsojanje, preklujanje.

Verdammensth, Verdammensthwürdig, *f.* Verdammtlich.

Verdammer, der, obsodnik, obsojavec, sodnik.

Verdammern, *v. a.*, zamračiti; *v. n.*, v somraku zgubiti se.

Verdammtlich, *adj.*, obsodljiv, zaverzljiv, pogubljev, pogube, pekla vreden, prekletstva večniga vreden.

Verdamniß, die, das, Verurtheilung, absodja; *theol.* pogubljenje (večno), prokletstvo; der Weg, der zur Verdamniß führt (*Matth. 7, 13*), pot, ktera pelje v pogubljenje; sie sind in gleicher Verdamniß, *vulg.* enake kazni so vredni.

Verdammt, *adj.*, obsojen, preklet, pogubljen; verdammt sagen, kleti, šentovati, hudičevati; der, die Verdamnte, pogubljene, pogubljena.

Verdamnung, die, obsojenje, pogubljenje, prekletje; *f. a.* Verdammen.

Verdamnungsurtheil, das, absodba, (obsodba v peklo).

Verdamnungsth, f. Verdammtlich.

Verdamphen, *v. n.*, izpuhleti, izhlapati, izkaditi, izpariti se; vom Weine, Sauerfrucht uff, izvesiti se; *v. a.*, viel Tabak, pokaditi, skaditi.

Verdampfen, *v. a.*, izhlapati, hlapiti, izsüßiti, süßiti; *f. a.* Dampfen; die jungen Fichten verdampfen das Laubholz, mlade smreke duße, more beli les, zadušiti, dušiti, zamoriti, zatopiti.

Verdanken, *v. a.*, einem etwas, hvalo dolžin biti, hvalo dati, hvalo vediti, zahvaliti, hvaliti se komu za kaj.

Verdauern, *v. a.*, mnogo nasušiti, posušiti.

Verdauen, *v. a.*, eigentlich prebaviti, prebavljati (schon bei *Gutm.*, *a. serb.*), prekuhati, kuhati v želodec, (auch im *Russ.* variti), *poln.* u. *böhm.* traviti; nach *V. a.* zavžiti; *fig.* einen Verweis verdauen uff, d. i. verschmerzen, pogoltniti, pogoltovati; halbverdautes Futter, ješa (*V.*); *f. a.* Vertragen.

Verdantlich, *adj.*, prebavljiv, prekuhljav.

Verdaulichkeit, die, prebavljivost, prekuhanje.

Verdauern, (im Fortwessen), *f.* Verdampfen.

Verdauung, die, probava, prebavlanje.

Verdauungs, in *Bsgn.*, prebavni.

Verdauungsgang, der, sprehod zavolj lozejši prebave.

Verdauungsgeschäft, das, prebavlanje.

Verdauungsstraf, die, prebavnost.

Verdauungsmittel, das, prebavilo, pomodek, zdravilo za prebavo.

Verdauungsprincip, das, verneintliches, *Wesin*, prebavoc, prebavninat.

Verdauungsstraf, das, prebavni sok.

Verdauungsschwäche, die, slaba prebavnost.

Verdauungswerkzeug, das, prebavjalot, prebavno orodje.

Verdeck, das, die Decke eines durch das ganze Schiff gehenden Raumes, welche zugleich der Boden des darüber befindlichen Raumes ist, nach *V. a.* strop, nach dem *Poln.* petro (in *St. peter m.*), *russ.* paluba; ein Schiff mit drei Verdecken, *f.* Dreidecker.

Verdeckbar, *adj.*, kar se dá zakriti, pokriti.

Verdecken, *v. a.*, pokriti, pokrivati, zakriti, zakrivati, zasloniti, zaslanjati; mit einem Tuch, pogerniti, pogrinjati, zagernti, zagrinjati, odeti, odevati, nach *Gutm.* preodeniti, preogerniti; verdeckt, skrit, skrivat; verdecktes Evangelium, zakrit evangelij; einen Tisch verdecken, napak pogerniti po mizi; viel Ziegel verdecken, mnogo koroov potrositi, porabiti za streho; *f. a.* Verbergen; verdeckter Gang, pokriti prehod.

Verdeckung, die, pokrivanje.

Verdchuen, *v. a.*, pretegniti, zategniti, da nima več prave podobe.

Verdenken, *v. a.*, jemanden etwas verdanken, übel auslegen, komu kaj zameriti, zamérjati; wer will mir das verdanken, kdo mi bo zameril, za zlo vzal; *f. a.* Verargen; kdo me bo grajal za to, kdo mi bo očital kaj tačiga.

Verderb, der, poguba, skaza.

Verderbbar, *adj.*, pogubljev, pokvarljiv, pokazljiv.

Verderben, *v. n.*, unbrauchbar, untauglich werden, skaziti se, pokaziti se, kaziti se, spriditi se, pokvariti se, kvariti se, spadčiti se, popaćiti se, zgubiti, pogabiti se, shuditi (*M.*); beim Wein, zbersati se, skovbiniti se (*Zal.*), zbloditi se; verdorbener Wein, bērsa, kolbin od kovbin (*Zal.*), zavrelica, skazeno vino; zu Grunde gehen, untaunnen, gonobiti se, konec vzeti, gonobivati se (*V.*), konec jemati, poginuti, zginiti, pod zlo iti, v nič priti, skerhati se; vom Bier, skisati se; an ihm ist ein guter Sobat verdorben, škoda, de ni postal vojak, dober vojak bi bil; *v. a.*, skaziti, pokaziti, kaziti, spriditi, skvariti, pokvariti, kvariti, pohabiti, izhabiti (auch *altst.*), habiti; von der Willensrichtung, spaciiti, po-

paćiti, paćiti; zersören, razdjati, razdevati; es mit einem verderben, zameriti so komu, sproti, sklati se z njim; er hat es mit mir verdorben, nach *V. a.* pri meni je že snedel; es mit der Tugend verderben, bednosti slovo dati; im höchsten Grade unglücklich machen, pogubiti, pogubljeti; einem das Spiel, den Spas, die Freude verderben, srečo, igro skerhati komu, veselje skaziti, skaliti; den Magen verderben, pohabiti želodec (*Vert.*); den völligen Untergang bewirken, zersören, ugonobiti, pogonobiti, koncāti, pokoncāti, pokoncēvati, gonobivati (*V.*), zatreti, unčiti, (*serb.* upropastiti); *f. a.* Verdammen; *v. r.*, pokvariti se itd.; verderbt, popačen, spriden, malopridon; die Welt ist verdorben, verderbt, svet je popačen, napčen, pohajljav; ein Kind verderben, *f.* Verzeihen.

Verderben, das, die Handlung, pokaženje, pačenje, spridenje, kaženje, pogubljanje; der Zustand, poguba, pogubljenje, skaza, popaka (*V.*), kvar, nesreča (Unglück), volika škoda; das Verderben ist leicht, nicht aber das Bessermachen, lahko je reč pokažiti, pokvariti —; ins Verderben rennen, leteti v svojo pogubo; das Spiel war kein Verderben, igra ga je koncāla, pogubila, v pogubo tresāila, tresāila; ins Verderben stürzen, *f.* Verderben, (*v. a.*); Verderben bringen, *f.* Verderblich; das Fleisch vor dem Verderben bewahren, ohraniti meso, da se ne spridi, ne skazi, da ne stuhne (*M.*).

Verderber, der, spridljivec (*V.*), kazivec, pogubljivec (*V.*), gonobivec, koncēvavec, pogubnik, (po)kvarnik, skaznik (*Gutm.*), kvarivec, kuga (Pest).

Verderblich, *adj.*, dem Verderben unterworfen, was leicht verdirbt, spridljiv, skazljiv, skazi, gnjilobi podverzen; Verderben bringen, poguben, škodljiv, kaziven, silno nevaron; verderblich werden einem, pogubiti; verderblicher Krieg, pogubna vojka.

Verderblichkeit, die, spridljivost, skazljivost; — pogubnost, škodljivost, kvarljivost.

Verderbniß, das, das Verdorbensein, popaka, poguba, pokvara, popačenost, spridenost; *f. a.* Verderben.

Verderbtheit, die, skazenost, izpridenost, popačenost; die Verderbtheit der Sitten war eine allgemeine, vse ljudstvo je bilo popačeno, sprideno.

Verdencken, Verdenken, *v. a.*, krivo razloziti, razlagati, napak obrniti, obračati besede.

Verdenklichen, *v. a.*, razjasniti, pjasniti, pojasnovati, razlagati, poočiti, razločno povedati, dopovedati komu kaj.

Verdenklichung, die, dopoved, pojasnilo, razjasnilo.

Verdenkschen, *v. a.*, v nemški jozik prebaviti, pretolmačiti, ponemčiti, ponemščiti (*V.*).

Verdeutschung, die, prestava, prestavljanje v nemški jezik, ponemčenje.

Verdichten, *v. a. u. r.*, zgostiti, gositi, zgoščati, zgoščati kaj, se, sterđiti, sterđati,

soverstätti; die Zeit verdichten, zapesmariti, pesme kovaje čas zapraviti, kratiti.
Verdichtung, die, zgoščenje, zgoščenje, zgoščenje, sterdba, poterdba, sterjanje.
Verdichtungsmittel, das, gostilo, zgoščaloč.
Verdichten, v. a. u. r. zgostiti, gostiti, zgoščati kaj; se; f. a. Verdichten.
Verdict, das, (vere dictum), razsodek porotnikov (angleskih).
Verdienen, v. a., žaganice, diljo položiti, z deskami, z diljami obiti, opaziti.
Verdieneu, v. a., zaslužiti, prislužiti, služiti (si) kaj (zunächst: durch den Dienst erwerben, aber auch überhaupt), pridelati, pridelovati si kaj (erarbeiten), pridobiti, dobiti (bekommen); sich viel verdienen mit dem Dreschen, mnogo primlatiti; mit dem Schreiben, pripisati, pripisariti si uff. prižeti, pripleti, prihlapčevati, prideklovati si. uff. mittelst pri — und dem die betreffende Arbeit angezeigten Zeitworte; der verdiente Lohn, zaslužek, prislužek, zaslužno plačilo; er hat es um mich verdient, pri meni je zaslužil; sich um jemanden, um den Staat verdient machen, pri kom kaj zaslužiti, zaslužno imeti; er verdient den Tod, (d. h. ist würdig), smerti je vreden ob. smert je zaslužil (nicht zaslužil); verdienter, verdienstvoller Mann, zaslužni mož; er hat als Müller dabei viel Geld verdient, lep dnar si je primešetoval pri tem; Geld verdient Geld, dnar nosi, prinaša, daje, pridobiva dnar.
Verdienst, der, der erworbene oder künftig mögliche Gewinn oder Lohn einer Arbeit oder eines Dienstes, zaslužek, prislužek, dobiček (mehr Gewinn); (ob svojem kruhu živeti); der Verdienst ist bei den Iheuern Lebensmitteln schlecht, zaslužek je slab, majhen pri ti dragoti, malo služka je, malo se služi, dobiva; es ist kein Verdienst dabei, ni dobička pri tem.
Verdienst, das, zasloga (in allen slav. M.), gev. zasluženje, bei *Gutsm.* zaslužba; ein Mann von Verdiensten, zaslužni mož, mož, ki ima mnogo, precej, nekaj zaslug, n. pr. za domovino; Verdienste um jemanden haben, pri kom zasloge imeti; nach Verdienst, po vrednosti, po zaslugi, po delih; das Verdienst auszeichnen, poslaviti zasloge, t. j. zaslužne možake; ihn gebührt das Verdienst, den Anfang gemacht zu haben, njegova zasloga je, njemu gre čast, da je prvi začel to reč; sich Verdienste erwerben, dobro delati za —, zasloge imeti.
Verdienst, in Bfign., zaslužni, — za zasloge.
Verdiensthaft, f. Pension.
Verdienstkreuz, das, križec za zasloge, zaslužni križec.
Verdienstlich, adj., zaslužin.
Verdienstlosigkeit, die, zaslužnost.
Verdienstlos, adj., brez zaslug, nezaslužin; brez zaslužka.
Verdienstmedaille, die, svetinja ali medalja za zasloge.

Verdienstbar, der, red za zasloge, zaslužni red.
Verdienstvoll, adj., zaslužin, prezaslužin, poln zaslug.
Verdienst, adj., zaslužin; f. oben Verdienen.
Verding, der, najem, *gen.* najma, b. *Gutsm.* zaudini*.
Verdingen, v. a., pogoditi se za kako delo, za službo s kom, najeti, v najem dati, udinjati*. ukordati*; sich verdingen, v služba stopiti, iti, *serb.* najmiti se; jemanden eine Arbeit verdingen, koga najeti, delavca v najem vzeti; ein Kind in die Kost verdingen, otroka v rejo, (v živetz) dati; die Schweine in die Mast verdingen, presiče v žir dati, v rejo dati; — za izgovorjeno plačilo kaj oddati, dati komu.
Verdingung, die, f. Verding.
Verdolmetzen, v. a., pretolmačiti, tolmačiti, prestaviti, predstavljati; f. a. Uebersetzen.
Verdolmetscher, f. Dolmetscher.
Verdolmetschung, f. Uebersetzung.
Verdonnern, v. n., odgermeti, potihniti, grom je potihnil; verdonner! presenet.
Verdoppeln, v. a., etva podvojiti, dvojititi (V.), dvogubo, dvostruko narediti, vzeti, po dvakrat vzeti; f. a. Doppeln; se enkrat toliko, dvakrat toliko dati, vzeti; seine Anstrengungen verdoppeln, še bolj napeti se; die Schritte verdoppeln, še hitreje stopiti, nahajati, silno podvizati se; f. Erhöhen, Vermehren; verdoppelt, f. Doppelt.
Verdoppelung, die, etv. podvojba, dvojenje.
Verdoppeler, der, podvojevec, množivec.
Verdorren, adj., spačen, popnečen, pokvarjen, skeraj (?); ein verdorrter Wein, bērsa, kolbin ob. kovbin (Zal.), zavrelca.
Verdorrenheit, die, popaka, popačenost; f. a. Verdorrenheit.
Verdorren, v. n., osušiti, posušiti, sušiti se, zveniti, veniti (welken), nach *Gutsm.* und den übrigen slav. M. zasehniti, nsehniti, sehniti (oder des Wohlstandes halber in D. K. sahniti v. n. *impf.*); verborrt, posušen, suh, vel; ein Mensch mit einer verdorren Hand, (Mark. 3, 1.), človek, ki je imel usušeno roko; v. a., (verdorren), posušiti, usušiti, sušiti kaj.
Verdorrenung, die, sahnjenje, posušenje.
Verdrängen, v. a., spodriniti, spodrivati, tisčē, tisē pregnati, prepahniti, izpahniti, odgnati, odganjati, odpraviti, odpravljati, odriniti.
Verdrängung, die, spodriv, pregon, odprava; seit seiner Verdrängung von der Stelle, odkar so ga spodrinili, pahnili, odpravili iz službe.
Verdrängen, v. a., postružiti, podelati, porabiti, napak stružiti.
Verdrehen, v. a., zviti, zvijati; die Augen verdrehen, zavili, prevrniti, prevračati oči; den Arm verdrehen, izviniti, izpahniti (nach dem *Russ.* izvihnti); einen Schlüssel, zviti ključ, napak zasukati; den Sinn einer

Rede verdrehen, napek obrniti, obracati, zvijati, prekreniti, prekratati; den Kopf, Verstand verdrehen, glavo, pamet zmešati; das Recht verdrehen, pravico spreverniti, spreveracati, zvijati, *russ.* kriviti pravo; verdreht, narobe; er ist verdreht, meša se mu, moti se v glavi, prismojen je.
Verdreher, der, prevračavec, zvijač.
Verdrehung, die, spreveranje, zvijanje.
Verdreifachen, v. a., etva potrojiti, trojititi (poln. u. *böhm.*), trojno vzeti, dati, trikrat toliko dati; f. a. Vermehren; (*Jambresch.* trojverstätti, strostručiti).
Verdreifen, v. a., omlatiti, domlatiti; den ganzen Tag, premlatiti ves dan; mit dem Dreischen verloren gehen, umlatiti se.
Verdrissen, v. i., merzti; das verdrießt mich, to mi merzi, ne nekoliko ježi, to se mi za malo zdi, ne zdi se mi ravno dobro, ni mi po volji, to se mi kadi, to me žali, to se mi je znevidilo, to sim zameril, ta mi je zagrenela, ta me lomi (V.); es hat ihn verdroffen, pokadilo se mu je, nos se mu je pobesil; (piget me), sit sim, vnožati se (St.); (taedet), toži se mi, neče se mi; es verdrießt (verdrēßt) meines Lebens, (1 Mosee, 27, 46), stadi se mi moje življenje; — naveličati se življenja; etwas hat mich verdroffen, nekaj se mi je znevidilo; jemanden verdroffen machen, razdražiti, razjeziti koga; es hat ihn verdroffen, daſſ bu ihn vergesseu haſt, zameril si se mu, ker si ga pozabil; sich seine Kosten, seine Mühe verdrissen lassen, ne marati za stroške, za trud, ne zdi se mi škoda, ni mi žal denarjev; laß dich nicht verdrissen, ne bodi ti žal, (ne žali truda).
Verdrisslich, adj., Widerwillen empfindend, ömren, zamérljiv, zlovolljn, nevesel, tožljiv, navtisenjn, siten, merzljiv u. meröhljiv (beides bei M.), jezzen (äornig), zadresel, zadresljiv, dresel (*kroat* u. *altsl.*), čuden; verdrisslich sein, sitnost raztresati; Verdrüss erweckend, siton, nadležna; eine verdrissliche Sache, sitna, neprijetna reč; f. a. Mergelich, Mürrisch; namerditi se; das ist mir verdrisslich, f. Verdrissen.
Verdrisslichkeit, die, eines Menschen, ömernost, tožljivost, zamérljivost, zamerne, merzljivost (*Gutsm.*), navtisenjenost; eine Sache, (*objectiv*), sitnost, nadležnost, neprijetnost; eine verdrissliche Sache, unangenehmer Handel, Streit, sitna reč, situost; Zauf, in St. angebl. vjedica, verojeka (?).
Verdringen, v. a., f. Verdrängen.
Verdröhen, v. n., potihniti, donenje, bobnenje je potihnilo.
Verdroffen, adj., otožin, tožljiv, vnožljiv (St.), pust, len, komur se neče, ne ljubi; verdet nicht verdroffen, Gutes zu thun, nikar se ne naveličajte dobro delati.
Verdroffenheit, die, tožljivost, lenost.
Verdrucken, v. a., falsch drucken, b. d. Buchdruckern, napak, gerdo natisniti, natisni pogrešek narediti, zmotiti se v natisu; als Bedarf zum Drucken gebrauchen, mnogo porabiti za natis, natisniti; viel Geld ver-

drucken, veliko dnarjev zapraviti, potrošiti za kake natis, zadrukati*, zatičkati.
Verdrücken, v. a., unterdrücken, f. biejē; stisniti in pokvečiti, zmečkati; (*mont.*) der Gang hat verdrückt, f. verdrückt, (v. n.), žila se je stisnila, skerčila.
Verdrüss, der, zamera; ömer (V.) ob ömer, zamerza, nevolja, sitnost, nadležnost, nepriklia, neprijetnost, (nehotnost, *Jamb.*); zum Verdrüss, f. Tröß; Zanf, prepri, zdräzba, vjedica; es wird zwischen ihnen bald zum Verdrüss kommen, kmalo se bota sperla, sklala, zjedla; f. a. Mergel.
Verdrüsslich, f. Verdrisslich.
Verdrücken, v. a., prediplati.
Verdrüsten, v. n., izpuhteti, izdišati se, izvonzati se, razvonjati se, zduškati se, duh, vonj zgubiti; f. a. Verdrüsten.
Verdrümmen, v. n., neumen postati; v. a., iz uma spraviti, poneumiti +, zbebiti, bebiti, tepca, neumneža narediti, zrediti koga.
Verdrümpfen, v. n., pretuhniti, stuhniti, top, gluh postati; v. a., topiti, topo narediti.
Verdunn, f. Verding.
Verdunkeln, v. a., otemniti, zatemniti, potemniti, temniti, zamračiti, omračiti, ponračiti, mračiti, svaſtlobo vzeti, jemati, manjšati, zamegliti (*böhm.*), zasloniti, zaslanjati komu (im Lichte sein), temo delati; die Reize anderer verdunkeln, temniti, topiti lepoto družib, (*poln.* gasiti); zakrivati; das Gesicht verdunkeln, pomutiti, potemultiti se; v. r., sich verdunkeln, otemniti, potemneti, merkniti, oblačiti se, pomračiti se.
Verdunkelung, die, pomrak, merknjenje, zatemnovanje, temenje.
Verdunkler, der, mračnik, temnivec.
Verdünnen, v. a., dünn machen, stanjšati, potanjšati, otanjšati, raztanjšati, tanjšati, nach Andern tenjiti, tenčiti; von flüssigen Körpern, zrediti, redčiti, (nach V. rejsati), *russ.* razžiditi; die Reihen der Soldaten, preredčiti, zrediti, redčiti; v. r., stanjšati, zrediti se.
Verdünnung, die, stanjšanje, tanjšanje, redčenje.
Verdrüsten, v. n., izpuhteti, izhlapoti, izpariti se, izkaditi se, posušiti se, izdišati se, izvešiti se, v paru uti, odteči.
Verdrüsten, v. a., izhlapiti, hlapiti.
Verdrüsten, v. n., žeje umreti, mreli, umirati; od žeje onemoči, omagati, konec jemati; verdrüſtel sein, silno žejn biti.
Verdrüsterer, der, mračnik.
Verdrüster, v. n., omračiti se, temniti so; v. a., omračiti, oblačiti, otemniti, temniti.
Verdrüsten, f. Verdrüſten.
Veredeln, v. a., ogle, roglje napraviti na čem.
Veredeln, v. a., požlahniti, ožlahniti, požlahnovati, zlahniti; etwa auch oplemeniti, plemeniti; die Erzeugnisse eines Landes veredeln, požlahniti, poboljšati, predelati, pridelovati, narediti imenitnejši, povišati, porabiti za natis, natisniti; viel Geld ver-

žati se, zlahtnejši, bogatejši rudo dajati; f. a. *Bilden, Verfeinern.*

Verehler, ber, požlahtnovavec, zlahtivoec.

Verehlung, die, zlahtenje, požlahtitev.

Veregen, v. a., den ganzen Tag, ves dan prebrnati.

Verehelichen, v. a. u. r., einen, oženiti, ženiti koga; er hat sich verehelicht, oženil se je; ein Mädchen verehelichen, omožiti, možiti, anch za mož dati (St.) deklino; sie hat sich verehelicht, omožila se je, a. udala se je (*Gutsm.*); verehelicht, vom Mann, oženjen; von der Frau, omožena; sie haben sich verehelicht, vzela sta se.

Verehelichung, die, ženitev, možitev; seit seiner, ihrer Verehelichung, odkar se je oženil, odkar se je omožila; *kroat.* zdavanje.

Verehren, v. a., spoštovati, počtovati, počastiti, častiti, čislati (achten); eine geschwächte Person, vzeti jo za ženo (in popraviti ji s tem počtenjo); einem etwas verehren, ein Geschenk geben, komu kaj darovati, komu kaj za dar dati, pokloniti, podariti na čast.

Verehrenswert, Verehrenswürdig, *adj.*, spoštovanja vreden, častiljiv, precastiljiv, spoštljiv.

Verehrer, ber, častivec, spoštovavec, ljubeč; Geber, darivec, darovavec; Verehrer eines andern sein, častiti, čislati koga.

Verehrerin, die, častivka, spoštovavka.

Verehrlich, f. Verehrenswert.

Verehrung, die, čast, češčenje, češenje, spoštovanje; göttliche Verehrung erweisen, božjo čast skazovati, za Boga častiti; *Gesch.* dar, poklon; die Verehrung Gottes soll geistlich sein, Boga moramo častiti v duhu.

Verehrungswert, f. Verehrenswert.

Vereiden, v. a., v prisego vzeti, jemati, s prisego vezati, zapriseči, zaprisegati koga; v. r., prisedi, s prisego zavezati se.

Vereidigung, die, zaprisega.

Vereigenen, v. a., v pravo last dati.

Verein, ber, die Handlung, da man vereint, edinjenje, sklepanje; Gewerkschaft, dogovor; Gesellschaft, Bund, društvo (*Vuk*), odinstvo, družba, *poln.* towarzystwo.

Vereinbar, f. Vereinbarlich.

Vereinbaren, f. Vereinigen.

Vereinbarkeit, die, zedinljivost, zložljivost.

Vereinbarlich, *adj.*, zedinljiv, združljiv, skladen, sklenljiv, zložljiv, kar se more zediniti s čim, kar more biti poleg česa, s čim.

Vereinigen, v. a., zediniti, poediniti, ediniti; f. a. Vereinigen.

Vereiniger, f. Vereiniger.

Vereinsamen, v. a., prostejši, enojniši (manj zamotan) narediti, delati kaj, uprostiti, polajšati, razmotati, razdergniti; um die Geschäfte zu vereinsamen, da bi se opravila zlahtsala in bolj po prostem uredile.

Vereinigend, v. a. u. r., zediniti, poediniti, ediniti, zložiti, zlagati, skleniti, sklopiti, združiti, drnžiti, sterniti, strinjati,

stakniti, stikati, zvezati, vezati. (*Gutsm.* sklopiti); sich vereinigen, zediniti se, pogoditi se, dogovoriti se, domeniti se; sich nicht vereinigen lassen, ne skup iti, ne stikati se, ne vezati se, ne vjemati se, ne spopasti, spopadati se, ne sniti, shajati se; die Kräfte vereinigen, skleniti, zbrati voo moč; das läßt sich mit meiner Pflicht nicht vereinigen, to se ne da zediniti, se ne zlaga, ne vjema z mojo dolžnostjo, moja dolžnost tega nikakor ne terpi, ne dopušča, dopnša, je temu nasproti; in sich vereinigen, na sebi imeti (skup), strinjati v sebi; mit vereinigten Kräften, z zedinjenimi, s sklenjenimi močmi, z vkupnimi močmi; sie vereinigten sich, Gott zu verehren, sklenili so, da hočejo Boga moliti; ehelich vereinigen, poročiti; wieder vereinigen, spraviti; vereinigte Staaten, zedinjene deržave.

Vereiniger, ber, zedinjavec, spravnik.

Vereinigung, die, zedinjenje, edinjenje, združba; in Vereinigung mit guten Freunden, z dobrimi prijatli, v zvezi z njimi; — dogovor, sklep, zedinba.

Vereinigungshant, die, zvezna mrena.

Vereinigungsmittel, das, pomoček za zedinjenje.

Vereinigungsort, ber, shajališče, shajališe.

Vereinigungspunkt, ber, stikališče, stikalise.

Vereinigungsrecht, das, pravica združbe.

Vereinigungsruß, f. Appell.

Vereinigungswort, das, veznica.

Vereinnahmen, v. a., zapisati med prejemke.

Vereinss, in Bß, družni, društveni.

Vereinsamen, v. n., osamotniti, osameti; v. a., zapustiti, osamotiti.

Vereinsmitglied, das, tovarš, družnik, društvenik f.

Vereinswährung, die, zvezna veljava, zvezni dnar.

Vereinszeichen, das, društveno znamenje.

Vereinzeln, v. a., in einzelnen Stücken verkaufen, razprodati, razprodajati, na drobno prodati, posamič, itrennen, ločiti, razdeliti, deliti, razmaliti, razmaljati; vereinzelt sam, posamez, vsakebe.

Vereinzelnungssystem, das, im Strafverfahren, posamstvo f.

Vereinzelnungszichen, das, ločivo, vsakeobno znamenje.

Vereisen, v. n., poledeniti se; spremeniti se v led; — v železo; v. a., prevleči z železam.

Vereiteln, v. a., ovreti, ovirati, ustaviti, akaziti, pokaziti, vničiti, spodnesti, na nič pripraviti, naroditi, kriv biti, da kaj pride v nič, da se kaj ne zide po sreči; eitel machen, popačiti, nančiti gizditi in lispati se; eine Freude, skaliti, skerhati veselje; ihr Plan wurde vereitelt, spodletelo jim je; v. n., gizdi, napuhu udati se.

Vereitelung, die, ovir, overčenje, skaza, uniča f.

Vereitern, v. n., ognuojiti se, razgnojiti se, zbirati se.

Vereiteln, v. a., jemanden etwas, priganjati, ugaditi, pristuditi komu kaj, *serb.* a. omraziti.

Vereiteln, v. n., osiromasēti.

Vereiteln, v. n., poginiti, konce vzeti; von Thieren, poginiti, cerniti.

Vereiteln, v. n., angel biti, v angela se spremeniti.

Vereiteln, v. a., schmal machen, zožiti, poožiti, ožiti, oži storiti, delati; enge machen, stesniti, zatesniti, stesnovati, tesseniti, stisniti, stiskati; v. r., stisniti, stiskati se, skeroiti se, oži, tesnejši prihajati; das Thal vereitelt sich, dolina se stiska, so je stisnila.

Vereiteln, ber, stesnovavec.

Vereitern, f. Vereitern.

Vereiternung, die, zoženje, stesnenje.

Vereitern, v. a., etwas auf jemanden vererben, als Erbgut einem hinterlassen, komu po smerti zapustiti, zapušēati (za dedico).

Vereitern, f. Erblasser.

Vereitern, f. Erblisch.

Vereitern, v. a., napraviti kaj za dedico.

Vereiternung, die, zapušēenje v dedico.

Vereitern, v. a., der Roß vereitelt das Eisen, spersteniti, persteniti, v perst preoberniti, preobračati; v. n., spersteneti, spersteniti se.

Vereitern, v. n., v rudo spreoberniti se; v. a., v rudo preoberniti, preobračati, pornditi (*V.*), ruditi; vererbtene Materie, Vererbungsmittel, rudilo f (*V.*).

Vereitern, v. n., otrapati.

Vereitern, v. a., zajesti (nach den verschiedenen Wahlgelten, zakositi, zajuzinati, zavečerjati); v. r., preobjesti se, preopasti se.

Vereitern, v. a., nach *V.* u. dem *Poln.* u. *Böhm.* poveoniti, zveoniti, na veke poslaviti; unser vereiterte Freund, naš rajnik prijatelj.

Vereitern, ber, slavivec.

Vereiternung, die, poslavitev na veke.

Vereitern, v. a., prepahljati.

Vereitern, v. a., razrediti, razverstiti po posamnih predelih; einen Fluß, ograditi.

Vereitern, v. a., pobaklati; das Licht ist vereitelt, sveča je pobaklala; v. a., viel Licht vereiteln, mnogo svečave pobaklati.

Vereitern, *adj.*, prevazljiv.

Vereitern, v. n., behandeln, z. B., strenge mit jemanden verfahren u. f. f., ostro s kom ravnati, ostro s kom delati; ostro imeti koga (obnašati se, bei *M.* obhajati); *serb.* u. *russ.* postupati; rechtlich verfahren, pravdati se; das rechtliche Verfahren, pravdanje, pravda, ravnava; des Todes verfahren, umvreti; v. a., Waaren verfahren, auf einen andern Ort verführen, f. Verführen; durch Fahren aushöhlen, z. B. den Weg, pot razvoziti, izvoziti, zvoziti; den Zoll verfahren, vorbei oder um die Zollstätte fahren, cola, mitnoce ogniti se, nach *V.* dacijs spod-

voziti, *serb.* običi (obiti); irre fahren, sich verfahren (*v. r.*), zaiti, zavoziti, zabloditi z vožnjo, anch zavoziti v kako gormovje in običati z vozam; verfahrenes Feld, b. i., ausgehauenes, im Bergbaue, podelani prostor (*V.*); einen Gang verfahren, zgrešiti žilo rudno; den ganzen Tag verfahren, ves dan voziti se; die Schicht verfahren, svoje delo opraviti; den Queisenhaußen verfahren, razkopati z rogni, razvreči, razmeliniti; viel Geld, mnogo zavoziti, zavozariti; den Weg verfahren, z vozam založiti, zastaviti. Verfahren, sich, v. r., ustrašiti se.

Verfahren, das, ravnava, ravnanje, početje, počenjaje; rechtliches Verfahren, pravda, pravdanje, pravna ravnava; welches Verfahren muß man dabei anwenden? kako je treba ravnati, delati pri tom?

Verfahrungsart, die, ravnanje; f. a. Methode.

Verfahrungslehre, die, nauk, kako ravnati; f. a. Methodologie.

Verfallen, v. n., porumeneti, rumejeti.

Verfallen, ber, Abnahme, manjšanje, upadanie, upad, prepad; Verfall der Wirtschaft, des Wohlstandes, omagovanje, pešanje; völliger, obnemagane, opešanje; ber Sitten, popačenje, spacenje; Verfall eines Hauses, podir, podertija; Untergang, pokončanje, pogin; in Verfall kommen, gerathen, upadati, manjšati se, spriditi se, omagovati, onemoči, obnemagati, opešati, pešati, na nič priti, rakovo pot iti, giniti; Gintusse, zguba, škoda; die Zeit, da ein Wechsel u. f. f. verfallen ist, bežahl werden muß, zrok (*V.*), plačilna, zapadna doba, zapad (*Gutsm.*), *poln.* przepadek; Concurs, kant.

Verfallen, v. n., b. i., in seinem Zustande verschlimmert werden, von Gebäuden, wenn Theile derselben davon, oder sie selbst über den Haufen fallen, podreti se, podirati se, razvaliti se, razrušiti se, na kup pasti, padati, na kup zlesti, lesti; ein verfallenes Haus, poderta hiša; aneinander fallen, razpasti (se); verfallene Mauer, podert, porußen zid; verfallene Burg, gradišče, gradiše, mirje; an blühender Gestalt, gutem Aussehen abnehmen, prepasti, prepadati (*V.*), posušiti se, susiti se, shušjati, hušjati (se), zmedleti, nach *Gutsm.* a. stuhniti (?); verfallen, *adj.*,auh, shušjan, medel; in Armut verfallen, obožati; in Untersuchung, priti v preiskavo; in Strafe, zapasti kazni; verfallenes Gesicht, upaden, prepaden obraz; in Unglück, Laſter, in Strafe verfallen (fallen), pasti, zabresti, zaiti, zagaziti, padati, pogrezniti se v —; in Sünde, v greh pasti, padati, grešiti, grehu udati se, podveržen biti; auf etwas verfallen, einen Einfall haben, spomniti se, zmisliti si; ich verfall auf einen Gedanken, nach *V.* utrinja, uternila se mi je misel, prihaja, prišlo mi je na misel, prišel sim na to; einem andern Eigenthümer anheim fallen, zapasti; mein Pfand, meine Waare ist verfallen, verwirkt, moja zastava, blago je zapadlo, nach dem *Poln.* prepadlo, zgubil sim zastava; einem

iti; alle Lappen verflecken, vse zaplate pokercacati.
Verstlegbar, *adj.*, izhlapljiv.
Verstliegen, *v. n.*, von Dämpfen und Dämpfen, razkaditi se, izpuhteti, izhlapeti, izkaditi se, izkajati se (*M.*), izpariti se, izvešiti se (vermuthl. von voha, Spund); zgubiti, gubiti se; von Gerüchen, razdišati se, zdišati se, izdišati se; von der Zeit, miniti, minuti, zbežati, preiti, uteči, hiteti; *fig.* von dem Borne u. s. f., razkaditi se, ohladiti se, razhladiti se, umiriti se, upasti, potolaziti se; sich verfliegen, *v. r.*, von Vögeln, zu weit, irre fliegen, zaleteti se, razleteti se, zaletovati se; verfliegen, *f.* Verstlegbar.
Verstlehen, *v. n.*, von Flüssigkeiten, uteči, utekati se, preteči, pretekati; das Wasser verfließt, voda se uteka; von der Zeit, miniti, preiti, preteči, teči, hiteti; die Zeit verfließt, čas teče, hiti; ehe drei Monate verlossen sind, predenj trije meseci preteko, pred tremi meseci, predenj bo tri meseci; von der Tinte, *f.* Fließen; verlossen, pretekel, minil, pretečen.
Verstließung, die, pretek; nach Verstließung dreier Tage u. s. f., čez tri dni, za tri dni.
Verstimmern, *v. n.*, nehati lesketati se, lesketaje se znikniti, zibniti.
Verstößen, *v. a.*, die Farben, enako razdeliti in zaliti eno z drugo, da ni vidniga prehoda; Holz, splaviti, preplaviti, plaviti, auch gnati les; *v. r.*, gubiti se eno v drugo, razpluti se, sterniti se, zediniti se.
Verstreichbar, *adj.*, preklestivu podveržen, kar se more ali sme prekleti, prekličljiv.
Verstrecken, *v. a.*, prekleti, kleti, preklinjati, prekličati, zahudicovati, zasentovati, hudicovati; verflucht sei, preklet bodi, kdor—; sich verfluchen, zaklinjati se, rotiti se, pridusevati se, (da je res); *f. a.* Verabschweuen.
Verstrecken's werth, *f.* Fluchwürdig.
Verstreckter, der, preklinjavec.
Verstreckt, *adj.*, preklet, uklet (durch einen Fluch um sein Glück gebracht), der, die Verstreckte, prekletnik, prekletnica, prekleta.
Verstrecktigen, *v. a.*, izhlapiti, hlapiti, izgnati, izganjati s soparam; er verflüchtigt den Arsenik in Dämpfen, mišico izkaja (izkaditi); vermittelst des Feuers verflüchtigen, izžgati, izžigati; *v. r.*, sich verflüchtigen, izhlapeti, izpuhteti; *f. a.* Verbampfen, Verbampfen, Verstlegen.
Verstrecktigung, die, izhlapljenje, izganjanje po soparu.
Verstreckung, die, preklinjanje, prekletsvo.
Verstreich, der, pretek; nach Verstreif dieser Zeit, po preteku tega časa, besser, ko ta čas preteče; nach Verstreif eines Jahres, čez eno leto; vor Verstreif dreier Wochen, pred tremi tedni.
Verstreichern, *v. a.*, zaobeljati, zaseptati, preobljati, preseptati.
Verstrecken, *v. a.*, odplaviti, odnesti.
Verstreck, der, dalnji tok, nasledek, nasto-

pek; wie man im Verfolge der Erzählung sehen wird, kakor homo dalje slišali; *f. a.* Fortsetzung.
Verstrecken, *v. a.*, nachstellen um Schaden zuzufügen, gnati se za kom, dreti za kom, loviti koga, poditi koga, tirati ga, iti, udariti, zaudariti, pntisniti za njim, zasledovati ga, slediti ga (mehr: Spüren nach Jemand), poslati potiro (*serb.* Nachreife) za kom; steckbrieflich, poslati, razposlati iskavne ali popisne liste za kom, zasledovati; einem ohne sein Verschulden bei aller Gelegenheit Schaden, Nachtheil zuzufügen suchen, preganjati koga, zatirati, tlačiti koga, pritisniti, stiskati koga; auf der Jagd ein Thier verfolgen, gnati, goniti; den flüchtigen Feind, jemanden mit Steinen, Schmäulungen verfolgen, poditi, derviti, gnati koga, spustiti se, dreti, pritisniti za kom; sie ließen ein Feltgeschrei ertönen, und verfolgten ihn, zazonejo hrup, in dero za njim; den Weg verfolgen, dalje iti svoj pot; seine Reife verfolgen, dalje, naprej popotovati; *f. a.* Fortsetzen; sein Recht verfolgen, pravice iskati, pognati, poganjati se za svojo pravico, tirjati svojo pravico; den Rechtsweg verfolgen, pravdo nastopiti, pravdo naprej pognati; sein Ziel verfolgen, ne dati se odmakniti od svojiga cilja, konca, iti za njim; die Spur verfolgen, sledu deržati se, iti po sledu, slediti; Unglück verfolgt ihn, nesreča ga zadeva, nu pritisaka, ga preganja.
Verstrecken, das, *f.* Verstreckung.
Verstreckter, der, preganjavec, preganjač, zatiravec, zatirač, zasledovavec, gonivec; Nero war ein grausamer Verstreckter der Christen, Nerou je grozovitno preganjal, zatiral kristjane.
Verstreckterin, die, preganjavka, zatiravka, zasledovavka.
Verstrecklich, *adj.*, sledljiv, zasledljiv.
Verstreckung, die, potira (Nachreife, nach dem *Serb.*), gonitev; preganjanje, zatiranje, pritiskanje; Verfolgung der Christen, preganjanje, zatiranje kristjanov, zasledovanje; *f. übr.* das Zeitwort Verfolgen; auch Fortsetzung; Verfolgung des Rechtes, iskanje pravice.
Verstreckungsgeist, der, Verfolgungsgeist, die, preganjavstvo (*V.*), nepoternost, duh pregonstva.
Verstreckungsstüchtig, *f.* Unndbsam.
Verstrecken, *v. a.*, preobljati; napčno obliko, podobo dati čemu, skaziti.
Verstrecken, *v. a.*, einen Baum, od drevesa gozdino, odkaznino plačati, plačevati.
Verstrecken, *v. a.*, Frachtgeld von etwas geben, vozino plačati, plačevati od česa; als Fracht in die Ferne schicken, Waaren verfrachten, na vozu dalje poslati, poslati, razposlati, razpošiljati blago; ein Schiff verfrachten, ladijo v najem dati, dajati.
Verfrachter, der, lastnik ladje, ki jo da v najem.
Verstremden, *v. n. u. a.*, potujiti se, kaj, potujčiti, tojčiti.

Verstreffen, *v. a.*, durch Unmäßigkeit verzeihen, zakreti, požreti, skož gerlo pognati, poganjati; verstreffen sein, požresen biti, sneden biti; ein verstreffener Mensch, požresnik, snedeč, snedena žival; weibl. požresnica, snedenica.
Verstreffen, das, pozerje.
Verstrenden, *v. a.*, einen, sprijkliti, poprijaditi se s kom.
Verstrieden, *v. a.*, ograditi, ograjati, zagraditi, zagrajati; eine verstriedete Quelle, zdeneo ograjenee.
Verstrieren, *v. n. u. a.*, erfrieren, verfrorren sein, genelgt sein zu frieren, zmerznjen, männl. zmerznjen, weibl. zmerznjenka biti; verfrorrenes Zeug, zmerzal, zmerzlna; *f. a.* Erfrieren.
Verstücken, *v. a.*, das Eisen, nach *Sum.* zakaliti.
Verstücken, *v. a.*, odrabotiti, tlako ali raboto opraviti od kacoja posestva.
Verstücken, *v. a.*, prezgodnjati; die Nachricht ist verfrühet, to pišče se je prerano izleglo, kuha se nekaj, ali reč se ni dogana in novica ta je prezgodaj dana med svet.
Verstücken'schwänzen, *v. a.*, preliščiti koga, s prilžovanjem premamiti in v škodo pripraviti.
Verstücken, *adj.*, pripravljen.
Verstückenheit, die, eines Beamten, priparljenost †, priparvnost †.
Verstücken, *v. a.*, zvezati, stakniti po spahu.
Verstücken, *v. a.*, veranstalten, napraviti, naravnati, narediti, naročiti, ukazati, zapovedati; über etwas (*v. n.*), zaukazovati s čim, oblast imeti; *v. r.*, sich verstücken, napraviti se, napoliti se kam, iti, podati, podajati se kam, stopiti kam.
Verstücken, der, napravljavec, narejavec, ravnavec.
Verstücken, *adj.*, pripravljen, gotov.
Verstücken, die, naprava, naredba, naravnava, zaukaz, naročilo, zapoved; einem etwas zur Verfügun stellen, dati komu oblast, da dela in gospodari po volji s čim; lehtwillige Verfügun, naročilo poslednje volje, poslednje naročilo; die Verfügun treffen, *f.* Verfügen, Beschid.
Verstücken, *adj.*, razvažljiv, razpeljiv, kar se da razvoziti ali razvažati, kdor se da zapeljati, zvoditi.
Verstücken, *v. a.*, von einem Orte weg führen in die Ferne, peljati, voziti od kod, razvoziti, razvažati, voziti; irre führen, zapeljati, zapeljevati, zavoditi, zvoditi; die Unschuld, auch popaciti, pokvariti, spriditi, odpraviga pota odverniti; durch Täuschung, Vorpiegelung, premamiti, mamiti, preslepiti, pretantati (?).
Verstücken, das, razvažanje, zapeljevanje.
Verstücken, der, der Waaren, voznik; Streitter, zapeljavec, zavodljivec (*M.*), zvodnik, premamnik, slepivec, ukanljivec.
Verstücken, die, zapeljivka.

Verstücken, *adj.*, zapeljiv, zavodljiv, zvodljiv, mamljiv, mamiven, goljuflv, polten, mesen (stulich), vahiven, mičen.
Verstücken, die, zapeljanje, zapeljevanje, zvažanje, omama, zavodba; von Waaren, prevoz, voznja, razvoz.
Verstücken'skunst, die, znanje ljudi mamiti, slepiti, zapeljivstvo prepekano.
Verstücken, *v. a.*, napolniti, polniti, da vec ni, napek polniti.
Verstücken, *f.* Verderben.
Verstücken, *v. a.*, peterostročiti, petkrat toliko dati, vzeti.
Verstücken, *v. n.*, nehati iskre metati.
Verstücken, *v. a.*, potrositi, porabiti za podvleko, podlogo.
Verstücken, *v. a.*, als Futter gebrauchen, Körner, Hafer verstücken, zobati dajati; hier wird nichts als Hafer verstückt, tukej sam oves konjem dajejo, tukej s samim ovsam konje pasejo; Heu, Stroß ubgl. verstücken, klasti, pokladati; allen Hafer, alles uff. verstücken, popasti, poklasti, pokermi, potratiti, potrositi kermo, izklasti; durch ungebührliches oder schätliches Futter verderben, zapasti, prepasti, preopasti, prekermi, *z. B.*, das Pferd ist verstückt, konj je zapasen, prepasen.
Verstücken, die, prepasenje, prepitanje.
Vergaben, *v. a.*, razdarovati, razdajati.
Vergaber, *f.* Geber.
Vergabung, die, razdarovanje, razdajanje.
Vergaffen, sich, *v. r.*, zatelebat se, zazijati se, zagledati se v koga, v kaj, (*poln.* zaslepiti sie v ozem, bei *Gutsm.* zamoliti se?, *böhm.* zamilovati se); vergafft, zateleban, zatelebanec; weibl. zatelebanka.
Vergaffen, die, zatelebanje, zatelebanost.
Vergähnen, *v. a.*, predremati (ves čas), prav za prav, čez se komu vedno zdoha.
Vergähnen, *v. n.*, aufhören zu gähnen, dovreiti, dokisati se, doknhati se; zu viel gähnen, sich vergähnen, uesti se, zagristi se, prekipniti (*Rt.*).
Vergallen, *v. n.*, Vergällen, *v. a.*, die Flüssige vergällen, die Galle im Ausnehmen zerreiben, zažolčiti ribe, žolč pretorgati, razliti, z žolcam zmesati, napolniti; *fig.* jemanden etwas vergällen, d. i., bitter machen, ozolčiti, zgreniti, ogorjupiti, ogreniti, zgreniti, opeliniti, greniti, peliniti (ogrenčiti, grenčiti *M.*); ein vergalltes Gemüth, žolčnato serce, serce grenko, polno žolča.
Vergaloppiren, sich, *v. r.*, zareči se, prenageliti se, po neprevidnem kaj izblekniti, (da je komu žal).
Vergang, *f.* Abnahme.
Vergangen, *adj.*, pretakel (wenig gebr.), minul oder minil, prejšnji, pretečen, prešel (*M.*); das vergangene Jahr, lansko leto.
Vergangenheit, die, pretečeni čas(i), prejšnji čas, prejšnost, pretečnost, (pretoklost, minulost, preslost, nach *and. D.*, wenig gebr.).
Vergänglich, *adj.*, minljiv, preminljiv, uestalen (undefänbig), časen (zeitlich), pre-

Bergifter, ber, ostrupnik, otrovnik, zavdajavec.
Bergifterin, die, ostrupnica, otrovnica, zavdajavka.
Bergiftung, die, ostrup, ostrupljenje, zavdaja, zavdajanje, otrovanje.
Bergirren, v. a., prekruliti, prečebljati.
Bergischen, v. n., rassikati.
Bergissen, s. Irren.
Bergkmeinnicht, das, (Myosotis palustris), nach *Gulsm.* potočnica, gem. mačkine oči.
Bergittern, v. a., zagradiť z mrežami, s krizi, rešetko; f. a. **Bergattern**; nach *M.* das russ. obresčiti.
Bergitterung, die, rešetka; f. **Gitter**.
Berglängen, v. n., nehati svetiti se, zgubiti lesk.
Berglasen, v. n., siť in Glas verwandeln, nach *V.* ostekleti, stekleti od. stekleneti, v steklo spremeniť se, postekliti se; v. a., in eine Glasmasse verwandelt, postekliti, postekliniti; die Augen verglasen, steklene, ledene oči; mit Glas überziehen, glasuren, ostekleniti, s steklam politi, lesčiti (gewöhnl. losčiti, lositi).
Berglasung, die, osteklenje, steklenilo; f. a. **Glasur**.
Bergleich, ber, Verhältniß, primera, pripodoba, prilika, prilicje; einen Vergleich zwischen zwei Dingen machen, primeriti, primérjati eno reč drugi, z drugo; das ist ohne Vergleich schöner, to je očitno lepši, da ni treba nikaciga primerjanja z drugim, to je na vsako stran lepši; Vertrag, f. dieses; jur. eine besondere Unterart der Verträge, poravnava, sprava (mehr Veröhnung); einen Vergleich machen, pogoditi se, poravnati se; zwischen ihm und Damon ist kein Vergleich, on pa Damon si nista nič prav, se ne terpita, ne bodeta nikoli vkup orala; in Vergleich mit jemanden, proti komu; ein gültiger Vergleich, poravnava z lepo, (*kroat.* nagodba).
Bergleichbar, adj., primérljiv, pripodoben, podoben (ähnlich).
Bergleichen, v. a., gleich, eben machen, poravnati, zravnati, ravnati od. ravniť; auch einem andern Ding gleich machen, prienäciti, priliciti, enaciti; einen Stab in dergl. so abschneiden, daß eine gerade Schnittfläche entsteht, pričeliti, čeliti sibo; streitende Parteien vergleichen, d. i. sie einmüthig zu machen suchen, poravnati, poravnavati, na lepo ravnati, zmiriti, pomiriti, umiriti, miriti (Frieden stiften), spraviti, spravljeti (versöhnen); siť vergleichen, spraviti se, pomiriti se s kom, poravnati se s kom; ähnlich sein, siť vergleichen, (v. r.), podoben, enolik biti; einig werden, einen Vergleich machen in Beziehung eines Wertes, pogoditi se, pogajati se, dogovoriti se, zediniti se, zuciniti se; siť auf einen Schiedsrichter vergleichen, dogovoriti se, da bo kdo rassodnik med —; dem Werte nach gleich machen, einen Ver-

lust ersehen, pobotati, botati, poravnati, poravnavati; f. a. Ersehen; die Ähnlichkeit zwischen mehreren Dingen aufzufinden suchen, primeriti, primerjati, priliciti, prilicovati kaj čemu, primerjati, meriti kaj s čim, *kroat.* pripodobiti, pripodabljati (*Jamb.*), nach *Gulsm.* pripodobiti, vstric postaviti; wem ist das Reich Gottes gleich, und wem soll ich es vergleichen? (Lukas, 13, 18), komu je podobno Božje kraljestvo, in komu ga bom pripodobil (Nov. Bibelübers.); das Nachbild mit dem Urbild vergleichen, primerjati posnetek z izvirkam; hierin ist ihm Niemand zu vergleichen, v tem mu ni enaciga, nima para, je edinee; vergleichende Grammatik, primérjavna slovaica.
Vergleicher, ber, poravnavec, poravnovavec, mirivec, primérjavec.
Vergleichlich, adj., enacljiv, primérljiv, podoben.
Vergleichlichkeit, die, enacljivost (*V.*), primérljivost, podobnost.
Vergleichs, in *Zsh.*, poravnalni.
Vergleichsintimität, das, vroeba (zastran) poravnave.
Vergleichsprotokoll, das, poravnalni zapisnik.
Vergleichspunkt, ber, člen kake poravnave.
Vergleichsstifter, f. **Vergleicher**.
Vergleichsversuch, ber, poskušnja, poravnati koga s kom.
Vergleichung, die, primera, prilicje, primerjanje, prilicovanje, pripodobovanje; f. a. **Vergleich**.
Vergleichungsgrad, ber, primérna, primérjavna stopnja.
Vergleichungspunkt, ber, enačilo, reč, v kteri ste si dve reči podobni, po kteri se enacite, se daste primerjati.
Vergleichungsstaffel, **Vergleichungsstufe**, die, f. **Vergleichungsgrad**.
Vergleichungsweise, adv., primérjaje, primerama, pripodobno, v priliki, ako primerimo.
Vergleichsweise, adv., pogodama, v poravnavi.
Bergleiten, v. n., zgubiti malo po malo.
Berglimmen, v. n., potleti, iztleti.
Berglimpfen, v. n., Besänftigen.
Berglihen, v. n., das Eisen verglihet, zelezo se ohlaja, se je ohladiť; die Kohlen verglihen, žerjavica je pomerla, ugarniti, izzariti se (*poln.*).
Bergnügen, v. a., *kaufn*. Jemand's Forderung befriedigen, zadovoliti, zadostiti komu, plačati, *serb.* namiriti; ich bin mit meinem Staube vergnügt, jez sim zadovoljin s svojim stanam; die Natur ist mit wenigem vergnügt, natura je malo zadosť; das vergnügt mich, erweckt mir angenehme Empfindungen, to me veseli, razveseljuje; siť vergnügen, (v. r.), siť an etwas, mit etwas vergnügen, dobre, židane volje biti, veseliti se, radovati se; veselseje imeti; f. a. Irren.

Bergnügen, das, veselje, radost, zadovoljstvo, zadovoljnost; zum Vergnügen reichen, veseliti koga; dobro zdeti se komu; er findet ein Vergnügen an der Jagd, lov ga veseli, veselje ima do —; Vergnügen machen, kratek čas delati; f. a. Unterhaltung; ich hatte das Vergnügen Sie dort zu sehen, veselilo me je viditi Vas ondi.
Bergnüglich, adj., dovoljin, zadovoljin, prijeten, ngoden, razveseljevaven.
Bergnüglichem, f. **Gemüßsam**.
Bergnügt, adj., vesel, radosten, zadovoljin, dobre volje; vergnügte Niene machen, veselo derzati se; vergnügte Stunden, veselo, kratkočasne ure.
Bergnügtheit, die, veselost, dobra volja.
Bergnügung, die, veselje, razveseljenje, zabava (*kroat.*), veselica; Vergnügungen, dobre volje, veselice.
Bergnügungsort, ber, veselilöce, veselilöe.
Bergnügungreich, adj., prijeten, vesel, kjer je dosti prilike veseliti se.
Bergnügungssucht, die, strastno hlepence, hrepence po veselicah, po dobril voljah in zabavah.
Bergnügungssüchtig, adj., kdor se žene za veselicami, strasten prijatel veselic, dobril volj, zabavaluben f, pohlepen za zabavami ali veselicami.
Bergoldmesser, das, zlatarski noz.
Bergolden, v. a., pozlatiti, zlatiti, pozlačevati; im Feuer vergulden, z ognem zlatiti.
Bergoldspindel, ber, zlatarski penzelj *.
Bergolder, ber, zlatar, (eig. Goldschmid), pozlatnik (*Gulsm.*), pozlačevavec.
Bergolderin, die, zlatarica, pozlačevavka.
Bergolderkunst, die, pozlačevavstvo, umno zlačenje, znanje, reči zlatiti.
Bergoldung, die, pozlata, pozlačenje, zlačenje, (po)zlatilo ober pozlacio (a. Bergoldungsmittel); die echte Bergoldung des Ringe erkennt man daran, de je persten prav pozlacen, s pravim zlatilam, se vidi iz tega —.
Bergönnen, v. a., dopustiti, dopuščati, pripustiti, privoščiti, privoštiť, voščiti, vošti; es ist ihm nicht vergönnit, ni mu dano; f. a. **Gönnen**.
Bergöttern, v. a., (im heid. Verg.) bogovam prištetí, prištevati, med bogove šteti, pobožiti (*V.*), pobogoviti f (*Zal.*), nach dem *Atsl.* obožiti, oboževati (welches letztere auch in der *kroatisch.* Literatur vorkommt, es heißt jedoch bei *Vuk*); povzdigovati, veličati kakor Boga.
Bergötterung, die, (p)oboženje, nezmérno povzdigovanje, čislanje.
Bergöttlichen, f. **Bergötteru**.
Berg graben, v. a., zakopati, zakopavati, zagrebsti, zagrebatí; sein Pfund vergreben, svoj talent zakopati; in Arbeiten vergreben sein, tičati v delu, obsut, preobložen z delam; den Acker vergreben, okopati, z okopan, jarkam ogradiť njivo; sich ins Heu vergreben, v. r., zakopati se, zariti se v seno.

Berg grabung, die, zakop, zakopavanje, zagrebanje.
Berg grünen, v. a., prezdihovati, prežalovati (n. pr. vse noci); v. r., žalosti giniti, jesti se.
Berg rasen, v. n., zarasti, obrasti s travo; v. a., *waidm.* prikriti z germovjem ustreljeno divjal.
Berg räthlichen, v. a., grozovitno popisavati.
Berg rasen, v. n., osiveti, pobeliti se; die Haare sind ihm vor der Zeit vergrünet, lasje so se mu zgodje pobelili; f. übr. Ergrünen.
Berg reifen, v. a. n. r., durch Greifen alle machen, z. B., die Haare ist schon vergriffen, hat sich vergriffen, blago so že razpopadli, blago je že razprodano, spečano, izvedeno (*V.*), je že poslo; eine gute Haare vergrießt sich bald, dobro blago kmalo razpopadejo, kmalo gre izpod rok; ga kmalo pokupijo, je kmalo spečano, razpečano; sich greifen, aus Versehen falsch greifen, napaťk popasti, vzeti, zmotiti se, prezagrabiť se (? *V.*), memo seči, presčeti se, (premahniť se, nach dem *Russ.*), kaj družiga napćniga prijeli, vzoti eno za drugo; fehlen, pregrešiti se, grešiti; sich an etwas vergriffen, zateči se, zaleťeti se v kaj; er hat sich am fremden Rechte vergriffen, v ptojo pravico je segel, se je zatekel, se je zaleťel, se je vsilil; sich an der Kasse vergriffen, okraťsti denarnico, dnarnice lotiti se, dotakniti, dotikati se česa, — krivično lastiti se česa; sich an Jemanden vergriffen, lotiti se koga, položiti roko na koga (*serb.* roku staviti na što, daher, rukostavnik); sich die Hand vergriffen, durch einen falschen Griff vorrennen, roko zviniti, spahnuti si; sich an heiligen Dingen vergriffen, oskruniti svete reči, dotakniti se jih; sich an den Gesetzen vergriffen, prestopiti, prelomiti postavo.
Berg reißlich, adj., v čemur se človek lahko zmoti, zapeljiv, zmoljliv, polzek.
Berg rellon, v. a., razjeziti, razdražiti.
Berg reifen, v. a., pogerčiti oder pogerčiti, v gerško prestaviti, prestavljeti.
Berg rief, ber, zmota, zalet, (*russ.* pre-mak = premah); f. a. **Ergriff**.
Berg riefen, adj., prodan, razprodan, spečan.
Berg rößen, v. a., debelejši narediti.
Berg rößen, ber, povekševavec, povelicševavec.
Berg rößen, v. a., nach *Gulsm.* povekšati, zvekšati, vekšati u. povečati, povekšavati, veči storiti, povelicati, velicati, povelicševati (sehr erhöhen); überreiben, nach dem *Russ.* preuvelicati, prevelicati, prevelicševati; erhöhen, povisati, poviševati; ber Ausdehnung nach, razširiti, razširjati, razprostraniti, razprostranjati; vermehren, množiti, pomnožiti, množiti; sich vergrößern, rasti, narasti, naraščati, naraťati se; von Schmerzen, huje pritisniti, pritisťkati.
Berg rößen, die, povekšanje, vekšanje, povekševanje, povelicševanje, poviševanje, pomnožba, razširjanje.

pomota, zahod; im Fluge, zalet; im Fahren, zavožnja; f. a. Vrrthum.
Veritabel, f. Wahrhaft.
Verjachten, v. a., prešundrati.
Verjagen, v. a., spoditi, zapoditi, pregnati, razgnati, razpoditi, spokati; anders moljn, prepoditi, preplasti; herauojagen, izpoditi; weg, odpoditi, poditi; verjagt, prepoken, gem. prepoden, pregnan, spojen.
Verjährlar, adj., zastaranju, predavnjenju podveržen, zastarliv.
Verjähren, v. n., ustarati se, zastarati se, da ni več za rabo; jur. durch Nichtgebrauch verloren gehen, wörtl. zalétiti se, (bei Gutsn. zalétovati), senst zastarati se, nach d. Poln. predavniti se; verjähre Vorschrift, zastarani, (zastareli) predsodki, ukoreunjene predsodki, vraise; verjähretes Recht, zastarana, predavnjena, (bei V. zaspána) pravica; f. a. Ersihen (usu capere).
Verjährlar, adj., f. Verjährlar.
Verjähren, die, (praescriptio), zastaranje, predavnjenje, davnost; f. a. Ershung.
Verjährensfrist, Verjährenszeit, die, doba za zastaranje postavljena.
Verjährensrecht, das, pravica po davnosti, po zastaranju; — predavnjena pravica.
Verjähren, v. a., pretarnati (ves čas).
Verjähren, v. a., provrskati.
Verjähren, f. Unterjöhren.
Verjähren, f. Verjähren.
Verjähren, v. n., pojuditi se.
Verjähren, v. a., wider jung, d. h. lebhaft machen, omladiti, pomladiti, mladiti, pomlajšati, (nach V. mlajšati?); dünner machen, stanjšati, tanjšati, spiciti; kleiner machen, zmanjšati, manjšati, serb. umaliti, maliti; der verjähnte Maßstab, zmanjšana mera, zmanjšano merilo; v. r., sich verjähren, pomladiti se, mladiti se, omladeti, pomladeti, ponoviti se; dünner werden, tanjšati se, spiciti se.
Verjähren, v. a., delati, kazati koga, kakor bi bil mlajši, mlajšati (V.).
Verjähren, v. a., devištvo poverniti, povracati.
Verjähren, v. a., podevičiti.
Verjähren, die, pomlajenje, mlajenje, obnova, omladenje.
Verjähren, der, omladni posek.
Verjähren, Verjähren, v. a., zapraviti kakor gospodičie, zapraviti v raznih salah in burkah.
Verjähren, v. a., po ždrebu (lozn) razdeliti.
Verjähren, v. n., povreči ob, zvreči (tele).
Verjähren, v. a., zapraviti z neumnimi rečmi, kakor pred tele.
Verjähren, adj., zapnjiv, kar se more zapniti.
Verjähren, v. a., zapniti, poapniti, apniti, v apno preobniti, apno žgati; v. r., poapniti se; verfallt, poapnjen, apnen.
Verjähren, sich, v. r., prehladiti se, prehlajati se, premraziti se; v. a., ohladiti do dobriga; f. a. Erfälten.

Verlegen, v. a., zabojevati; v. r., bojevaje zamotati se.
Verlegen, v. a., s kapo pokriti, pokrivati; verlegt sein, gehen, v kapi bill, hodi, kapo nositi; den Halsen verlegen, s kolo oči zakriti; fig. sich verlegen, zasedniti, osemiti, obsemati se, potuhniti se; verlegt, skrit, potuhnjen, poklofusen; ein verlegter Schriftsteller, pisavec s podtahnjenim imenam.
Verlegen, v. a., zavoziti.
Verlegen, v. a., zakvartati, zakartati (ves dnar).
Verlegen, v. a. (mont.) obiti, obijati.
Verlegen, der, prodaja (auch bei Vuk), prodajanje; zum Verkauf, na prodaj; durch Verkauf lösen, skupiti (Gutsn.).
Verlegen, v. a., prodati, prodajati, teržiti, na prodaj imeti; alles nach einander verkaufen, poprodati; stückweise an verschiedene Käufer, razprodati, razprodajati, auch razprodati; ein Stück vom Ganzen verkaufen, odprodati; etwas aus freier Hand an einen verkaufen, nach V. kaj iz svojih rok komu prodati, to je, sam od sebe in ne prisiljen, ne na dražbi; dieses Haus ist aus freier Hand zu verkaufen, to hišo ima gospodar (iz lastne volje) na prodaj, to hišo gospodar prodaja; an die Meistbietenden verkaufen, (na) po občini dražbi prodati, prodajati; einen zum Sklaven verkaufen, koga v sužnost prodati; mit Schäden, v svojo škodo, pod nič prodati; Räume für Wahrheiten, sanje, lazi namesti resnice prodajati; ich bin verkauft, d. i. verloren, po meni je; verwerthen, v dnar spraviti, obniti; zum Verkauf haben, sein, na prodaj imeti, biti; anbringen, specati, oddati, znebiti se.
Verlegen, der, prodavec (russ.), prodajec; den Verkäufer wieder einräumen, verniti temu, ki je prodal; f. a. Händler.
Verlegen, die, prodavka, prodajavka.
Verlegen, das, zaloga prodaji namerjeniga blaga.
Verlegen, adj., na prodaj, prodajni, prodaven (gebr.), kupiven; jemanden etwas verlegen überlassen, komu kaj prodati, prodajati; das ist mir nicht verlegen, to ni na prodaj, tega ne prodam, ne prodajam; was sich leicht verkaufen läßt, verlegliche Waare, blago, ki spod rok gre; f. a. Käuflich, Verleglich.
Verlegen, der, prodajno naročilo; Tröbilvertrag, starinarska pogodba.
Verlegen, Verlegen, das, prodajavnica, štacuna*.
Verlegen, Verlegen, f. Verkaufslager.
Verlegen, die, prodajni list.
Verlegen, der, kup, cena, po kateri so kaj prodaja.
Verlegen, die, prodajališče, prodajališe.
Verlegen, die, prodajno pismo.
Verlegen, der, prodanec.
Verlegen, v. a., zakegljati.

Verkehr, der, Handel und Wandel, prodaja, kupnja, tergovina, prehod (blaga) med ljudmi, iz roke v roko; es ist vieler Verkehr an diesem Orte, tukej kupnja cvete, tukej se mnogo blaga speca, poproda; Umgang, Gemeinschaft, poanje, ravnanje, obdenje (nach dem Altsk.); ich habe keinen Verkehr mit ihm, ne pečam se z njim, ne nimam se, nimava tovaršije.
Verkehr, v. n., Waaren absehen, Handel und Wandel treiben, kupdevati, teržiti, tergovati, prodajati, (prevesti, V.); er verkehrt viel, es wird bei ihm viel verkehrt, on mnogo blaga speca, prod, razproda; Gemeinschaft, Umgang haben, mit jemanden verkehren, pečati se, opravilo imeti s kom, občiti s kom, znanje imeti; v. a., aus der gehörigen, gewöhnlichen Richtung in die entgegengesetzte bringen, narobe obniti, narobe obračati, napak obniti, obračati, prekremiti, prekratati, preobniti, preobračati, preverniti, prevračati; verkehren, die Augen, das Recht u. dergl. verkehren, f. Verkehren; die Worte verkehren, besedo preverniti, prevračati napak (russ. na izvorot — izvrat), obniti, obračati, razložiti, razlagati, nach M. presekati; ein Buch verkehren, bukve narobe, napak obniti; etwas verkehrt nehmen, halten, angreifen, anjehen, kaj napak vzeti, derzati, prijeti, obleči, narobe vzeti; vom Wege der Tugend auf den entgegengesetzten bringen, in der biblischen Schreibart, apaciti, popaciti, paciti, spriditi, spridovati, spreobračati; und enere Traurigkeit soll in Freude verkehrt werden, in vaša žalost se bo spremenila v veselje; einen Ring verkehren, persten zamesti, med smeti spraviti; v. r., spremeniti se.
Verkehren, das, obračanje, sprevačanje.
Verkehr, der, die, način kupnje, kupnja.
Verkehr, das, pomoček za kupnjo, za prehod blaga; — za občnje.
Verkehr, der, kupnjska pot.
Verkehr, adj., obnjen, preobnjen; in stlicher Beziehung, spačen, spriden, napčen; adv., napek, narobe; er greift alles verkehrt an, vse napek, narobe prime; lauter verkehrte Arbeit machen, zgol narobe dolo delati, vso napak, napačno storiti, delati; ein verkehrtes Betragen, napeno vodenje; ihr habt den Kopf verkehrt angezogen, snkno ste napek, narobe oblekli; das sind verkehrte Leute, to so narobe ljudje; verkehrter Sinn, (Röm. 1, 28), sprideno poželenje; f. a. Weicht.
Verkehr, die, napačnost, napaka, spačnost, spridenost.
Verkehr, der, krivokljunec, (za)vihakljun.
Verkehr, f. Verkehren, das.
Verkehr, adj., z živo kupnjo.
Verkehr, v. a., pregerčati, prerencati, preblebetati.
Verkehr, v. a., zagvzditi, gvzditi, zakliniti, kliniti, zabiti, zabijati, s klinam pibiti, priterditi.

Verklammert, v. a., im Festungsbau, Verklammert machen, nach V. spiklati, spikle (t. j. zakopne čerte) delati; daburch besichnen, zaspiklati, začertati.
Verklammert, v. n., zakaliti se, v klci poginiti, zamoriti se.
Verklammert, adj., tajliv, umolčliv, neočiti, zastran česar je mogoče zmotiti se.
Verklammert, v. a., irrig, auf eine falsche Art erkennen, zmotiti se, motiti se v čem, kom, nad kom; vzeti, jemati kako reč za to, kar ni; ne čislati po vrednosti, po zaslugi; serb. poznati se v kaj; jemanden nicht kennen, koga ne poznati; nicht gehörig kennen, ne prav znati; nicht anerkennen, ne priznati (nach dem üb. slav. M.), ne spoznati za praviga; den Werth einer Sache verkennen, ne znati ceniti kako reči, ne vediti koliko je vredna.
Verkennen, das, Verkenning, die, pomota; einer Person, eines Dinges, pomota nad kom, čim; nepoznanje, nečislanje po vrednosti; f. üb. das Zeitwort, dem Geiste der sloven. Sprache gemäß.
Verkennen, v. a., zarezo narediti, z zarezo zaznamiti, napak zarezati.
Verkennen, v. a., mit Ketten befestigen, verbinden, z vorizico, z landiöem zvezati, zapreti, zatrditi.
Verkennen, v. a., zveržiti, voriziti, z verigo ali lancam zvezati; fig. sterniti, strinjati, stikati, zediniti, zvezati; eng verketet, tesno zvezan, v tesni zvezi, tesnem stiku; ein wohl verketeter Schluß, dobro zvezan, stikan sklep.
Verkennen, die, stik, zveza.
Verkennen, der, kdor rad druge sodi in za krivoverce ima.
Verkennen, v. a., za krivoverca imeti koga, pitati koga s krivovercam, reci, imenovati koga, da jo krivoverce; zum Ketten machen, pokrivoveriti (V.) koga.
Verkennen, die, nagojenje, druge razlagati za krivovernike.
Verkennen, sich, v. r., Kiele bekommen, operiti se, perje, peresa dobiti; querst, bodcke dobiti, dobiti; v. a., operiti koga.
Verkennen, v. n., pootročiti se, otrok, otroči postati, biti; v. a., pootročiti.
Verkennen, v. a., zaklejiti, klejiti, zalepiti, lepiti, zamazati.
Verkennen, die, zamaza s klejem.
Verkennen, v. a., einen bei jemand, wegen einer sträflichen Handlung, zatožiti, a. obniti, tožiti koga komu; Schäden halber, tožiti koga za kaj, tožbo začeti, podati zoper koga; angeben, ovaditi; Beschuldigen, f. dieses; (einen beim unredlichen Richter verklagen, dušo pri telesu zatožiti, Gutsn.).
Verkennen, der, zatožnik, tažnik.
Verkennen, die, zatožnica, tožnica.
Verkennen, der, zatožence, tožence; die, zatožena, zatoženka, toženka.
Verkennen, die, zatožba, tožba.
Verkennen, v. n., odreveneti (M.), oterpniti (od) mraza, premreti (od) mraza.

Verklammern, v. n., s skobo + zvezati, sklanfati, klanfati*, sklampati* (V.).

Verklappern, v. a., s klepotcam odgnati, po malem odnesti.

Verklären, v. a., klar, helle, heiter machen, rasbistrirati, razsvetliti, objasniti, razjasniti, jasniti, svotlo storiti; zvedriti, vedriti; *fig.* verherrlichen, ich habe ihn verklärt und will ihn abermals verklären, (Job. 12, 28), poveličal sim (ga) in bom spet poveličal (slov. Bibeliüberhebung); preobraziti, preslaviti, slaviti, premeniti; und (Christus) verklärte sich vor ihnen, in se je spremenil pred njimi.

Verklärung, die, slava, razsvetljenje, spremin, preobraženje; Jesus Verklärung, Jezusovo spremenjenje.

Verklatschen, v. a., durch Schwabhaftigkeit verderben, in üblen Ruf bringen, razklepotati, ugrajati, raznesti; f. **Unklatschen**.

Verleben, f. **Verleiben**.

Verleiden, v. a., nakapati, okapati; viel Dinte verleiden, dokaj tinte ali černila počokati, pokacati; vergiften, iziliti, politi.

Verleiden, v. a., zamazati, začokati (dokaj tinte).

Verleiben, v. a., Verleben, durch Kleiden alle machen, zamazati, pomazati, potrošiti; durch Kleiden verbinden, sklojiti, zlepiri, lepiti, zmazati.

Verleiber, ber, lepivo.

Verleibungsmittel, das, zamazni klej, lepilo.

Verleiden, v. a., etwas mit Brettern verleiden, ausschälen, opaziti, paziti, obložiti; eine hölzerne Wand mit einer Mauer verleiden, obzidati; den Graben verleiden, obzidati obronke; anders leiden, preobleci, preoblačiti; sich verleiden, preobleci se, preoblačiti se; sich als einen Bauer, po kmetiško obleci se, v kmeta obleci se.

Verleibung, die, paz, opaž, preobleka, preoblačenje; in dieser Verleibung konnte ich ihn nicht erkennen, tako oblečenega nisim mogel spoznati.

Verkleinern, v. a., im Bergbau, das Gesteine verkleinern, zmanjšati (manem), molli, zdrobiti, drobiti; eine Sache, f. **Verkleinern**.

Verkleiner, **Verkleinerer**, ber, pomanjševavec, poniževavec, grajavec, obrekovavec, raznašavec.

Verkleinerin, die, zmanjševavka, grajavka.

Verkleinerlich, *adj.*, ponižujoč.

Verkleinern, v. a., zmanjšati, pomanjšati, pomanjševati, manjšati; verkleinernde Wörter, f. **Verkleinerungswort**; eine Person, Sache verkleinern, ponižati, poniževati, zniževati, nizati, v nič djati, devati, raznašati, ogovarjati, grajati; f. a. **Herabsetzen**, **Erniedrigen**.

Verkleinerung, die, pomanjševanje, manjšanje, poniževanje, v nič devanje.

Verkleinerungsglas, das, zmanjševavno steklo, pomanjševavnik.

Verkleinerungswort, das, Diminutiv, manjšavna beseda, pomanjševavka.

Verkleistern, v. a., eigentlich, zalepiti, zamazati, zaklejiti; — mazaje potrošiti, polepiti; jemanden die Augen verkleistern, preslepiti koga, podkupiti, podmazati koga, (da ne vidi).

Verkleppen, v. a., jez, gradbo prikrepiti.

Verkleistern, sich, v. r., zaplezati se, previsoko splezati.

Verklungen, v. n., razdoneti, razberneti, doneč, berneč zgubiti, zgubljeni se, miniti, potihnuti.

Verklunken, v. a., klin na spioastem konci zatolci.

Verklüppeln, v. a., zaklinčati ali zaklekjati dokaj —

Verklüpfen, sich, v. r., bei den Jägern, vom Dache, zakopati se, zariti se.

Verkualten, v. n., s pokam zgubiti se; v. a., popokati, s pokanjem potrošiti.

Verkuebeln, v. a., s klioam zbiti, zvezati.

Verkueten, v. a., zagnjesti, zamesiti, zmesiti eno z drugim.

Verknicken, v. a., pregniti in skaziti; v. r., skaziti se, pokvariti se.

Verknien, v. a., zaklečati, preklečati (vso uro).

Verknistern, v. n., popokljati; das Salz hat verknistert, sol se je spokljala (na žorjavici); das erhigte Fett knistert, mast overči.

Verknittern, v. a., zmokati, mečkati.

Verknochen, **Verknöchern**, v. n. u. r., okosteti (böhm.), skoščeneti, koščenteti, v kost spreobertiti se, kost postati, (v kosti zaiti, zarjaveti).

Verknüpfen, f. **Zufnügen**.

Verknüpfeln, v. n., shrustaveti (Šum., böhm.).

Verknuten, v. a., die Friebe an den Weinstöcken bis auf drei oder fünf Augen abschneiden, prirezati, rezati; — z vozlam terdno zvezati, zavozlati, vozlati.

Verknüpfen, v. a., so knüpfen, daß man etwas nicht auflösen kann, zavozlati, zatveziti (V.), zadergniti; eines mit dem andern verknüpfen, zvozlati, zvezati, zediniti eno z drugim, zaderčiti (St.), skleniti, sklepati; verknüpft, zvezan, v zvezi, v stiko s čim, derzēc se česa.

Verknüpfung, die, zadergnjenje, zavozlanje, zveza, stik, sklep.

Verknüpfen, v. a., zaplesti.

Verkochen, v. a., durch Kochen erschöpfen, (der Menge nach), pokuhati, zakuhati; v. n., durch Kochen die Kraft verlieren, prekuhati se, izkahati se; den Born verkochen lassen, postiti, počakati, da se jeza pohladi, izkadi.

Verkohlen, v. n., zu Kohle werden, zoglejneti, ogljeneti, oglje biti; v. a., in Kohle verwandeln, v oglje pokuhati, premeniti, zoglejneti, ogljeniti, ogiliti.

Verkollern, v. a., zavaluckati, da se zgubi,

Verkommen, v. n., na nič priti, na kup zlesli, lesti, giniti, hujšati (se), skaziti se, kaziti se; f. a. **Vorkommen**, **Verabreden**, sich.

Verkoppeln, v. a., skup zvezati, povezati (u. pr. nekaj konj).

Verkorlen, v. a., zamašiti sklenico (s probkovo zamaho).

Verkornen, sich, v. r., das Getreide verkornet sich, žito gre v zernje, žito zernje dela.

Verkornen, f. **Verkoden**.

Verkörpern, v. a., utelesiti, potelesiti, v telo spremeniti, spreobertiti; v. r., potelesiti se, telo na se vzeti, v telesnost obleci se, telo postati, materja ali snova postati.

Verkörperung, die, utelesba, potelesonje, telo, telesnost.

Verkosen, v. a., začebljati, prečebljati (marsikteri dan).

Verkosten, v. a., pokusiti, pokušati, pokušaste popiti, použiti.

Verkoston, **Verkostonigen**, f. **Verkostonigen**.

Verkoston, f. **Kost**.

Verkostonen, v. a., naravnati, napraviti (izvinjen člen).

Verkrachen, v. n., (od treskanja), potihniti, pojenjati.

Verkrallen, sich, v. r., s kremplji zasekati se, zakrempljati se.

Verkramen, v. a., zanesti, spraviti kam, kjer se težko najde.

Verkrämern, v. a., zakramati, razprodati.

Verkrämpeln, v. a., pogredasati (vso volno).

Verkränkelein, v. n., od bolehnosti giniti; v. a., prebolehati (vse doi).

Verkranken, v. n., oboleti do dobriga; hirati, giniti od boleznj; v. a., bolan proležati.

Verkrachen, v. a., odpraskati.

Verkreiden, v. a., pokredati, zakredati.

Verkreiseln, v. a., povroti (dokaj masla).

Verkriechen, sich, v. r., sich unter etwas, zlesti, lesti pod kaj; laziti pod kaj; unelig, sich verbergen, skriti se, zalesti se; die Mäuse verkriechen sich in die Löcher, miši so zlezle v luknje; du mußt dich verkriechen vor ihm, ti se moraš skriti pred njim, on je boljši, ti mu nisi eonk.

Verkriegen, v. a., zavojskovati, prevojskovati se.

Verkritteln, v. a., prerošetariti ves (čas).

Verkrüppeln, v. a., začekati, počekati, čekaje skaziti.

Verkrüpfen, v. a., die Nägel, sie aus Versehen in der Mitte dicker machen, ein verküpfter Nagel, vampast (V.) žebelj.

Verkrümeln, v. a., in Krümel vereinigen, zdrobtiniti, zdrobtiniti, drobtiniti, zdrobiti, razdrobiti, drobiti, razmerviti, merviti, v mervicah pozgubiti, po malem zapraviti; sich verkrümeln, razmaljati se, po malem zgubiti, gubiti se; po malem raziti se (od družbe).

Verkrümpeln, v. a., in Krümen verwandeln, zdrobiti, drobiti, zmerviti, razmerviti, merviti.

Verkrümpeln, v. n., contract werden, sključiti, skerciti se, ključiti se, kerčiti se; frumm werden, skriviti, kriviti se.

Verkrümpeln, v. a., skriviti, sključiti, kriviti, ključiti; verkrümpelt, skrivljen, krivenčast, zvit.

Verkrüppeln, v. n., zum Krüppel werden, pokvečiti se, ohrometi, pokveka, šamer postati, biti, böhm. zakrčeti; v. a., zum Krüppel machen, pokvečiti, kvečiti, pohruniti (Aavn. ?); f. a. **Verkrümpeln**; verkrüppelte Dämme, krivenčasto, nizko, pritlično drevje; f. a. **Krüppel**, **Verkrümpeln**.

Verkrümpeln, v. n., oskorjati se.

Verkrühlen, v. n., shladiti se, razhladiti, pohladiti, hladiti se; v. r., sich, prehladiti se, premraziti se, razmraziti se.

Verkühlung, die, prehad, prehlajenje.

Verkümmeln, v. a., zapiti (serkaje kuminovec ali kimljevec), zapraviti po malem, nach dem böhm. zakuminiti.

Verkümmern, v. a., verbittern, ogreniti, zgreniti, greniti, skaliti, kaliti; einem seine Beschäftigung, seine Einkünfte verkümmern, mit gerichtlichem Arrest belegen, ustaviti, v prepoved djati; f. **Beschlag**; v. n., hujšati se, revati (**Zal.**), pešati, hirati, pojemati, giniti, moriti se, jesti se, sušiti se; f. n. **Verkommen**.

Verkümmern, die, f. **Beschlag**; grenitev, hujšanje, pesanje, hiranje.

Verkümmern, f. **Verkümmern**.

Verkünder, f. **Verkünder**.

Verkünder, v. a., oznaniti, oznanjati, oznanovati od, oznanjevati, oklicati, oklicovati, klioati, razglasiti, razglasiti, razodeti, razodovati, kazati, napovedati, napovedovati; die Sonne verkündiget den Tag, solnce naznanja, napoveduje dan; das verkündiget nichts Gutes, to ni dobro znamenje, ne kaže (kaj) dobriga.

Verkünder, ber, oznanovavec, oklicovavec.

Verkünderin, die, oznanovavka, oklicovavka.

Verkünderung, die, oznanovanje, oznanilo, oklic, poročilo; Maria Verkünderung, oznanjenje, oznanovanja Marije D.

Verkünderungszettel, ber, oznanilo.

Verkünderungszettel, f. **Verkünderungszettel**.

Verkünderung, f. **Verkünderung**.

Verkünder, v. a., durch Krümpeln verderben, preomikati +, zmehkuziti, skaziti to prizadevaje si napraviti boljši, lepši, umetnejši.

Verkupfern, v. a., s kupram prevleci; verkupfertes Gesch, f. **Kupferroth**.

Verkupfeln, v. a., f. **Verkrümpeln**; zwei Personen, vkup spraviti, zvoditi, zvajati (**Gutsm.**); sich mit einer Person verkupfeln, spečati se, zvoditi jo; f. a. **Kuppeln**, **Kupfeln** (treiben).

Verkrümpeln, v. a., skrajšati, okrajšati, pri-

Verleben, v. a., preživeti, živeti, prebiti, prebivati; v. n., (prov.) umreti.

Verlebenigen, v. a., oživiti.

Verlebt, adj., ostarel, prileten, póstarn, slab od starosti.

Verlechnen, v. n., led werden, regniti, re-gati ob. rezati, razsušiti se, razpóčiti se; in der Hitze verlechnen, poginiti, skoperneti (od žeje).

Verlecken, v. a., posladkariti, za sladka-rije ali slasčice razdati, zapraviti; verleckert sein, sladkosned; f. **Verleckenm.**

Verlecken, v. a., obusnjati (V).

Verlegen, v. a., auf einen andern Ort leg-en, preložiti, prelagati, predjati, prestav-ljati, premestiti, prenesti; auf eine andere Zeit bestimmen, odložiti, odlagati, preložiti, prelagati; eine Tagelohnung verlegen, preložiti dan; an einen unbestimmten Ort legen, z. B. den Hut verlegen, klobuk založiti, za-đjati, nekum djati, da se ne more najti, zgubiti (med šaro); Soldaten verlegen, vo-jake preložiti, prestaniti; die Karten ver-legen, zmotiti se v razdaji; Feldhühner ver-legen, z mrežami obstaviti; ein Buch ver-legen, založiti, zalagati bukve, dati jih med ljudi na svoje stroške; die Strafe verlegen, oesto založiti, zavaliti, zastaviti, zapreti s čim, zagraditi, zazidati u. dgl., nach Ver-schiebenheit des Mittels; einem den Weg verlegen, komu pot zadelati, zadelavati, pre-sekati, zastaviti; durch Menschen, zastopiti; versehen, ein Land mit Waaren, einen Hand-werker mit Arbeit, založiti, zakladati, zala-gati koga z blagom, z dnarjem itd.; sich mit Waaren verlegen, zakupiti se, zakupo-vati se (V.). založiti se, preskerbeti se, previditi se z blagom, v. r., sich auf etwas verlegen, kako reči poprijeti se, lotiti se, uđiti se, odmeniti se za kaj, pečati se s čim.

Verlegen, das, zalaganje, prelaganje, za-kladanje.

Verlegen, adj., durch zu langes Liegen ver-dorben, preležan, zastan, zastaran, zalezan; besorgt und unentschlossen in einer Sache, zmoten, eigentlich (nach *Gutm.*) zmočen, oparjen, v zadregi zastran česa, zmoten, v stiski, zmošan, boječ in divji (pred ljud-mi); er wurde verlegen um eine Antwort, bil je tako zmošan, zmeten, da ni vedil, kaj bi odgovoril; er war um Geld verlegen, predlo mu je za dnarje, zavolj dnarjev je bil v stiski, v zadregi, v tosnobi; za dnarje je terda, huda.

Verlegenheit, die, zadrega, zapletek, sti-ska; in Verlegenheit sein, v zadregi biti; in Verlegenheit sehen, zmotiti, zmeti, zmo-žati, pripraviti v zadrego; f. a. **Mangel.**

Verleger, der, založnik, zakladavec; Ver-leger eines Buches, založnik bukov.

Verlegerin, die, zakladavka; eines Buches, založnica.

Verleihen, v. a., als ein Lehen übertragen, v fevd* podeliti komu kaj.

Verleihner, f. Lehenherr.

Verleibdingen, v. a., mit einem Leibge-binge versehen, dati dosmertni užitek, na život dati.

Verleiden, v. a., einem etwas verleiden, es ihm zuwider machen, pristuditi, priskutiti; ugreiten komu kaj, uzaliti.

Verleieren, v. a., prolajati, zalajmati, za-močkati (lep čas).

Verleihbuch, das, podelitvene bukve.

Verleihen, v. a., etwas Unverbrauchbares, z. B. ein Buch, posoditi, posojati, posoje-vati; Geld verleihen, in St. u. nach andern D. dnarje v zajem dati, dati, gev. po-soditi, razposoditi, posojati; als ein Lehen übertragen, f. a. Verleihen; etwas Gutes freiwillig geben, bewilligen, dodeliti, podati, dati, podeliti, doliti, podeljevati; f. a. **Schenken.**

Verleihen, der, posodivec, posojavec, po-sojevavec; in Bezug auf Geld, eig. zajmoda-veer, upnik; Verleihen eines Amtes, podel-ivec, delivee.

Verleihenin, die, posodivka, posojavka, posojavavka; — zajmodavka, upnica; — podelivka.

Verleihung, die, posodilo, posojilo, podel-itev, podeljenje, podeljevanje, oddaja.

Verleihungsrecht, das, podelitvena, po-delitna pravica, oddajna pravica.

Verleihungstag, der, dan podelitve.

Verleihen, v. a., sklojiti, klejiti.

Verleihen, v. a., z letvico (lasto*) opra-viti.

Verleiten, v. a., einen zu einer unanständigen Handlung verleiten, speljati, zapeljati, nach V. zavoditi u. zvoditi koga k nespo-dobaimu djanju, zapeljati, zapeljevati, na-govarjati, pregovarjati k čemu, napraviti, napravljati k čemu, odverniti, odvracati od, s prave poti.

Verleiten, der, zapeljavec.

Verleitenin, die, zapeljivka.

Verleitung, die, zapeljanje, zapeljevanje.

Verleiten, v. a., zakreniti, napek voditi.

Verleiten, v. a., den ganzen Tag, preu-čiti se ves dan; etwas Gelehrtes, pozabiti, pozabljati; aus der Übung kommen, odva-diti, odvajati se česa, iz spomina zgubiti, nach *Gutm.* odaciti se (auch *serb.*), *russ.* razučitsja.

Verlesen, v. a., sorgfältig auslesen, bei den Tuch- und Hutmachern, die Wolle, volno iz-brati, prebrati, izbirati, prebirati; öffentlich herlesen, na glas odbrati, odčitati, prebrati, brati, čitati kaj pred kom; sich verlesen, zareči se beroč; er ist verlesen, zgubljen je, po njem je.

Verleser, der, kdor kaj pred kom prebira.

Verlesung, die, odbranje, branje.

Verlesbar, adj., poškodljiv, ranljiv.

Verlesen, v. a., poškodovati, pokvariti, o-škodovati (sosebnno odzpotri), pohabiti, nach andern D. uvrediti, *russ.* povrediti, b. *Dalm.* obraziti; verwunden, raniti (v. pf.); ripen, obraziti, poraziti (*Gutm.*), raziti; fig. die Ehre, Treue, das Recht, den Namen, oskru-

ni, skroniti (für skvernit), razžaliti, za-jiti; ein Gebot verlehen, zapoved prelomiti, prestopiti, pregressiti se zoper zapoved; ein Gebiet, s silo prestopiti na —; die öffent-liche Ruhe, moliti očitni red; die Gerichts-siegel, posilno odpečatiti, zlomiti.

Verleher, der, oškodnik, razžalivec, za-rlivec.

Verleherin, die, oškodnica, razžalivka.

Verlehllich, adj., oškodljiv, oskrunljiv, ranljiv, razžaliv.

Verlehung, die, poškodovanje, oškodba, poškodba, kvar, oskrunjenje, oskrumba; Verwundung, ranjenje, prelom, razžalitev, posilni prestop meje; f. a. Verleibigung.

Verleugnen, f. Verläugnen.

Verleunden, v. a., obrekovati, opravljeni, obrati, raznasati, ogovarjati, (čez ime reči, nach V. in Reifn.), černiti, gerditi.

Verleunden, das, obrekovanje, opravljanje.

Verleunden, der, obrekovavec, ogovarja-vec, opravljivec, obravec.

Verleundenin, die, obrekovavka, oprav-lyavka, ogovarjavka.

Verleundenlich, adj., obrekovaven, ob-rekovavsk, opravljev, obročljiv (*Gutm.*), obirren (*Jarn.*).

Verleundenbung, die, Handlung, obreka (V.), obrok (?), ogovor, obrekovanje, opravljanje, ogovarjanje, černejaje, gerjeaje.

Verleundenbunssucht, die, opravljevost.

Verlieb, f. Vorlieb.

Verliebeln, v. a., zavasovati.

Verlieben, sich, v. r., verliebt werden, za-ljubiti se (seht bei *Vuk.*), zaljubovati se, *russ.* vlyubitsja; f. a. Vergaffen, sich; verliebt, za-ljubljen; ein Verliebter, zaljubljenec; eine Ver-liebte, zaljubljenka; ein überall verliebter Geis, deklönik, prismoda, n. *Gutm.* deklinšcak.

Verliebliden, v. a., prijeto, ljubeznjivo, (*kroat.*) ljubko narediti.

Verliebtheit, die, zaljubljenost.

Verliedern, v. a., pognati, v zanikornem življenji zapraviti.

Verliegen, sich, v. r., zalezati se, prele-zati se, skaziti se; verlegen, durch langes Liegen verdorben, von Waaren, zalezan, pre-ležan; von Menschen, sednast, sejnast, auch preležan; f. übr. Verlegen; man verlegt sich auch durch Müßiggang, elovek se zaleni, se uleni, ee nič ne dela; *mont.* s škodo, zgubo kopati, delati, sosebn ee je ka-menje preterdo; den guten Wind verliegen, (v. a.), von Schiffen, zamuditi, zalezati.

Verliehbar, adj., zgubljev.

Verlieren, v. a., zgubiti, zgubljeni, eig. nach dem *Allst.* u. *Serb.* izgubiti, izgubljeni, gubiti (v. *impf.* in *Krt.* u. *Resia* gebr., auch *Allst.* u. *Serb.*), zapasti; ich habe an ihm einen Freund verloren, z njim mi je umoril prijatelj; ich verlor wegen der Menge der Feinde das Herz, den Muth, serce mi je upadlo nad tolikim številam sovražnikov; ich habe den Schmerz verloren, prešlo mi je; den Verstand verlieren, zmešati se v glavi, obnoret, pamet zgubiti, auch jedoch

unflav. u. nur im Slov. wohl auch in schlech-teren böhm. Schrift. priti ob pamet; durch Tanzen verlieren, zaplesati (u. pr.) zdravje; als Landwirth, Fuhrmann, Schenkwirth, Tuch-händler verlieren, zakmetovati, zavorzari od. zavoziti, zakeremariiti, zasuknariti u. dgl., bei vielen Geschäften, mittelst der Vorsichts-ze — und analoger aus den Hauptwörtern des betreffenden Erwerbzweiges gebildeten Zeit-wörter; ich verliere kein Wort mit dir, ne menim se s teboj; an ihm ist Hopfen und Malz verloren, ali ga kuhaj ali ga peci, nič ne pomaga, ne zla; ihr würdet sehr viel verlieren, wenn —, škoda bi vam bila, ko bi —; beim Spiele verlieren, zaigrati; den Proceß verlieren, pravdo izgubiti; es ist mir verloren gegangen, izgubil sim kaj, pod zlo mi je slo, in Innerst. došlo mi je nekam; der verlorne Sohn, zgubljeni sin; verlorne Arbeit, f. Verglehllich; den Kopf verlieren, zgubiti glavo in ne vediti si pomoči; etwas für verloren geben, kaj za zgubljeno šteti, imeti; dieses gebe ich verloren, menim, da je po njem; der verlorne Posten, vagana straza (V.), besser zgubljene straza; die Rede verlieren, zanemiti; f. **Sprache** (die Sprache ist ihm vergangen); die Farbe verlieren, zbledeti, zbledeti, harvo pustiti; die Schlacht verlieren, otepen, premagan biti; den rechten Weg, die Spur verlieren, zgrasiti pravo pot, sled; aus den Augen, viti, zgubiti iz-pred oei, iz oči zgubiti; die Lust verlieren, navelicati se, ne imeti več poterpljenja; er hat das Fieber verloren, merzlica ga je pu-stila, je odjenjala; um das Kopffweh zu ver-lieren, da bi (ga, me) glava nehala (boleiti); der Hund jagt verloren, pes je izgubil, zgrasit sled; es ist keine Zeit zu verlieren, mudli so, ne smemo se obotavljati; verloren gehen, zu Grunde gehen, poginiti, giniti, pogubiti se; f. a. Erlöschen; ach, ich bin verloren!, po meni je, a. zgubljen sim; alles verlieren, biti ob kup in dobiöck; verloren, (in der Bibel), pogubljen; verloren gearbeitet, spi-çast; beim Rechen, Drehen, Schwingen ver-loren gehen, ugrabiti se, umlatiti se, uplati se u. dgl. mittelst der Vorsicht u. —; etwas verloren machen, poverhama (le za nekaj časa), zacasen; verlorenes Treiben, f. **Beiz-jagen**; v. r. verschwinden, f. dieses; die Schmerzen haben sich verloren, bolečine so jenjala, odleglo je (bolniku); von der Farbe, f. a. Ausgehen; sich verlieren, zgu-biti se, zgubljeni se, razgubiti se, porazgu-biti se; sich unbemerkt entfernen, izmuzniti se, umakniti se, umikati se, splaziti se proč, natihama jo pobrati; sich in Gedan-ken verlieren, zamisliti se.

Verließ, das, podzemeljska joča (grajska).

Verloben, f. **Verloben**.

Verloben, v. a., zur Ehe versprechen, za-rooiti, zarocati (auch *serb.* u. *poln.*); ein Gelübde thun, obljubiti, zaobljubiti kaj, se, obedati, obetati, obljubo storiti; einem die

Lochter verloben, zaročiti hoer s kom, (obljubiti hoer komu za ženo); sich verloben, zaročiti se s kom; in der Bibel (4. Mos. 6), Bogu obljubiti se, posvetiti se.
Verlobter, der, zaročavec, zaročevavec.
Verlobniß, das, üblicher die Verlobung, zaroka, nach V. zaroki *pl.*, nach *Gutsm.* zavodle; f. a. Eheverlobniß; Verlobniß halten, zaroke imeti, zaročati.
Verlobnißabend, der, zaročni večer.
Verlobnißring, der, zaročni perstan, vėrnik.
Verlobnißzunge, der, zaročna priča.
Verlobte, der, zaročeneo, nach dem *Serb.* zaročnik; die, zaročenka, nach dem *Serb.* zaročnica.
Verlobung, f. Verlobniß.
Verloben, v. a., mit einem oder mehr Löchern versehen, prevertati, vertati, luknjati.
Verlochtsteinen, v. a., (*mont.*) mejnike postaviti, postavljati, omejniti, mejniti.
Verlochtsteinung, die, postavljanje mejnikov, mejnice.
Verlochen, v. a., auf den unrechten Weg lochen, zavabiti, zapeljati, zvabiti, speljati kam, na kaj.
Verlocher, der, zapeljivec, mamivec.
Verlochern, v. a., locher machen, zrahljati, rahljati, (hlabniti ? *Zal.*); sein Vermögen verlochern, premoženje zapraviti, zadjati, pognati, zapravljati, poganjati.
Verlochern, v. n., aufhören zu lochern, izleteti, izgorjeti; von einem lochernden Feuer verzehrt werden, stletti, splaheteti (*M.*), zgorjeti, pogoreti, sterpoletti.
Verloren, *adj.*, laznjiv; ein verlorener Mensch, laznjivec, ki laže, de smerti, da se vse kadi.
Verlohen, v. n., es verlohnt die Mühe nicht, es verlohnt sich der Mühe nicht, ni truda vredno, ni dela vredno, ne splaca se.
Verloßbar, *adj.*, lozanju, vadljanju, zdrebanju podveržen.
Verloßbar, *adj.*, ogasljiv.
Verloßen, v. n., aufhören zu brennen, zu glimmen, zu leuchten, ugasniti, umreti; nach einander, pogasniti, pomreti, *fig.* ugasniti, preiti, miniti, izbrisati se; v. a., f. Auflöschen.
Verloßung, die, ugasnjenje.
Verloßen, v. a., auslösen an andere, po zdrebu ali lozu komu pustiti, na loze pustiti, iti, zlozati, lozati, izzdrebat, zdrebat.
Verloßen, f. Erlösen.
Verloßung, die, zdrebanje, lozanje.
Verlöthen, f. Löthen.
Verlöther, v. a., zakorbati, zalajhati, z vlaengaricami zadegati, zavlačugati (*Gutsm.*).
Verlumpen, f. Berlumpen.
Verlumptheit, die, psina (n. pr. psina man gleda iz ooi).
Verluppen, f. Bergiften.
Verlust, der, zguba, eig. izguba, n. *Gutsm.* zgubiček, *serb.* gubitak; das Verlieren, gub-

ljenje; Verlust leiden, na zgubi biti; der Tod besteht in dem Verluste des Lebens, umreti se pravi življenje izgubiti; Verlust im Spiele, zaigra; bei Verlust —, pod zgubo —; f. a. Schade, Nachtheil; er hat viele Verluste erlitten, mnogo je izgubil (pri dem); mit Verlust verkaufen, v zgubo, pod nič prodati.
Verlustert, f. Lüftern.
Verlustig, *adj.*, sich einer Sache verlustig machen, zapraviti, zapravljati kaj. znebili se česa; eines Dinges verlustig werden, zgubiti kaj; im Spiele, zaigrati; im Prozeße, zapravdati, zapasti; f. a. Verwirren.
Verlustigen, f. Belustigen.
Verlustiren, v. a., zamazati (z ilovico); f. a. Verkiten.
Vermachen, v. a., völlig machen, zadelati, zadelavati; f. a. Verschließen, Verstopfen; einem etwas vermachen, im Testamente, legiren, voliti, sporočiti, sporočati komu kaj, schriftlich vermachen, pripisati, zapisati, (a. *serb.* u. *poln.*); eine Speise vermachen (s. *Prov.*), zabeliti, začiniti.
Vermächtniß, das, Testament, f. dieses; Legat, volilo, sporočilo, sporoček, voljena, sporočena reč; *serb.* u. *poln.* zapis.
Vermächtnißgeber, f. Legator.
Vermächtnißnehmer, f. Legatar.
Vermagern, v. n., shujšati, hujšati (se), zmedleti, medleti, nach V. zmaloti, maloti; f. Mager.
Vermählbar, f. Mannbar.
Vermählen, v. a., vermalen, zum Malen (*pingere*) verbrauchen, pomalati; f. a. Anmalen; mit Grenzzeichen versehen, omejniti, mejniti (*V.*); durch Malen auf der Mühle alle machen, pomleti, zmlati; das Getreide sogleich vermählen, žito precej, koj zmlati, pomleti, mleti.
Vermählen, v. a. u. r., überh. verbinden zediniti, ediniti, strinjati, družiti, poročiti, poročati; Einen, Eine, sich vermählen, d. i. heirathen, verehelichen, nur von hohen Personen, wofür jedoch in allen slav. Munda. das allg. oženiti, omožiti, vdati, etwa auch v zakon zediniti, v zakon stopiti, poročiti (trauen).
Vermählung, die, poroka, ženitva, možitva (visocih ljudi), ženitev, možitev, vdavanje, im *Kroat.* zdavanje; die Vermählung vollen ziehen, imeti, opraviti poroko.
Vermählungsfest, das, poročni dan, ženitni dan, poročno obhajilo, poročevanje.
Vermählungstag, f. Vermählungsfest.
Vermählen, f. Ermahnen, Gemahnen.
Vermälen, v. a., zamesetariti, zamesetiti.
Vermaledeien, v. a., prekleti, preklinjati, kloti, mljasiti (*Oberfr.*); vermaledeit sei, preklet, zaklet bodi.
Vermaledeuung, die, kletev, klevina, klevica, preklinjanje.
Vermalmen, v. a., zmočkati, zdruzgati.
Vermalzen, v. a., porabiti za slad.
Vermangeln, v. a., premongati, prevajljati (čas).
Vermannschaftigen; v. a., raznoverstno narediti.
Vermänteln, f. Bemänteln.
Vermarken, v. a., mejnike postaviti, omejniti, ograditi.
Vermaschen, f. Maschiren.
Vermanern, v. a., zum Maurern verwenden, j. B. viel Kalt, Steine, veliko apna, kamnja pozidati; durch Maurerwerk verschließen, zazidati, zazidavati; rundum, obzidati, obzidavati.
Vermantzen, v. a., die Waare, npravit, opravljati od blaga, kar je mostnine, cestnine, cola*.
Vermehrbar, *adj.*, pomnožin, množljiv, pomnožljiv.
Vermehren, v. a., der Zahl und Menge nach größer machen, pomnožiti, umnožiti, namnožiti, obilsati, poobilsati, zobilsati, množiti; an Größe, poveksati, vekšati (*V.*) ober večati (*Gutsm.*); multipliciren, množiti, počevati; erhöhen, povišati, zvišati, poviševati; verbessern, poboljšati, priboljšati; v. r., sich vermehren, durch Fortpflanzung, pomnožiti se, razmnožiti se, moožiti se; von Menschen, zaroditi se, zarajati se; vom Vieh, von Thieren, zaploditi se, zarediti, zarejati se, zaplemeniti se, razploditi se, zaleci se; von Gewächsen, zarasti se, razrasti se, razrašati se, ódzaleci veči, hujši prihajati, rasti; von Schmerzen, hufe pītiskati.
Vermehret, der, množivec, pomnožnik, razmnoživec, pomnoževavec.
Vermehretin, die, množivka, pomnožica, razmnoževavka, pomnoževavka.
Vermehrung, die, množenje, množitev, pomnožba, razmnožba, pomnoževanje, zarod, zareja, razplod, razrašanje, razrašanje, poviševanje.
Vermehrungszahl, die, Factor, f. dieses; (nach den Schulb. izdelovavec).
Vermehdbar, **Vermehdlich**, *adj.*, ogiben, ogibljiv, česar se jo moči ogniti, ogibati.
Vermehden, v. a., etwas, ogniti se, zogniti se, uganiti se, ogibati se, varovati se kake reči; f. Meiden.
Vermehdlich, f. Vermehdbar.
Vermehdung, die, ogib; bei Vermehdung der Ungiltigkeit, da reč ne bo neveljavna; kar bi sicer ne veljalo —; zur Vermehdung weiterer Kosten, da ne bo več stroškov, da ne bo družih stroškov treba.
Vermehnen, v. n. u. a., f. Meinen; meiniti, misliti; der vermeinte, vermeintliche Feind, dozdrevni sovražnik, za sovražnika šteti ólovek (*V.*), nach *D. Poln.* u. *Böhm.* domenjani ólovek; einen vermeinen, uroci, nrčiti, uročiti, nach *Gutsm.* uplatiti; alle vermeinten, er wird sterben, vsi so mu sodili smert.
Vermehntlich, *adj.*, dozdeven, domjen, menjen; sein vermeintlicher Freund, njegov prijatelj, kakor je menil.
Vermehneln, v. a., pódolbsti, skaziti dolbec.
Vermelden, v. a., povedati, oglasiti, na-

znaniti, napovedati; jemanden seinen Gruß vermelden, koga pozdraviti; durch einen Dritten, reči dati pozdraviti koga; *waidm.* z lajem napovedati zvér.
Vermengen, v. a., zmesati, pomešati, mešati, zamešati, zmotiti, zmežljati (*S. Kr.*).
Vermengung, die, pomešanje, zmesanje.
Vermenschen, **Vermenschlichen**, v. a. u. r., počlovečiti, ulovečiti koga, se; narediti iz koga óloveka.
Vermery, der, zapis.
Vermerken, v. a., so viel: als Werken, (f. dieses); zapaziti, opaziti, spaziti, zagledati, zvediti, zaslediti, osloditi, spasti (*Gutsm.*), občutiti, ovančati (*Rt.*); kaum habe ich es vermerkt, nach *M.* komaj sim jo zapazil, spasel; *waidm.* ostermeti; aufnehmen, auslegen, j. B. Güte Majestät geruhen in Gnade zu vermerken, Vaše Velicānstvo blagovoli milostljivo premisliti; úbel vermerken, zameriti, zamérjati komu kaj; f. a. Aufschreiben, Aufzeichnen; napak zaznamiti kaj, (*spremerkati* se); im Westen vermerken, vrteti za dobro.
Vermessbar, *adj.*, mérljiv, izmérljiv.
Vermessbuch, das, (*mont.*) nach V. mérske bukve.
Vermessen, v. a., izmeriti, zmeriti, meriti, izmérjati, premeriti, premérjati; einem das Feld vermessen, odmeriti, odmérjati (*radnik*); v. r., sich vermessen, d. i. im Messen irren, umeriti se, premeriti se; zu viel, über die Kräfte unternehmen, prevec smeti (*V.*), upati si, predorzniti se; mehr von sich rühmen, mehr zu leisten versprechen (sich heranzumehmen), sebi prezaupati (*V.*), prevec zaupati v sé; prahlen, hvaliti se, bahati se; hoch beherrn, schwören, rotiren, se, priveriti se, prisegati, pridusati se, kleti; in Ungnade kommen bei jemanden, zameriti se, zamérjati se komu, zaguliti se komu (etwas niedr.), v zamero priti pri —.
Vermessen, *adj.*, im hohen Grade verwegen, prezaupen, prederzen, derzen.
Vermessenheit, die, derznost, prederznost, derzovitost (mehr *kroat.*), prezaupnost, prezaupljivost.
Vermessentlich, *adj.*, f. Vermessen; *adv.*, prederzno.
Vermesser, der, merco, mérjevec, izmérjavec, odmérjavec.
Vermessgeld, das, mérčina, méršina.
Vermessung, die, izmera, premera, mérjenje, izmérjenje, izmérjanje.
Vermessen, v. a., merico opraviti, opravljati (v mlinu).
Vermietzen, v. a., ein Haus, v najem dati, dajati, oddati, oddajati, v gostovanje oddati, stan oddati; v. r., sich vermietzen, f. Vermietzen.
Vermietzer, der, najmodavec, gospodar ali lastnik, ki daje v najem.
Vermietzerin, die, najmodavka.
Vermietzung, die, najem, oddaja v najem.
Verminderer, der, pomanjševavec, zmanjševavec, zniževavec.

sehr vernehmliche Aussprüche haben, prav razložno besedo imeti, govoriti.
 Vernehmlichkeit, die, razločnost, razumljivost.
 Vernehmung, die, gerichtliche, zaslišba, zaslišanje, izpraševanje.
 Vernehmungsschrift, die, zapisnik.
 Verneigen, sich, v. r., ukloniti se (V.), prikloniti se, uklanjati se, priklanjati se, pripogniti se, pripogibati se.
 Verneigung, die, priklon, poklon, (naklon).
 Verneinen, v. a., odkimati, odmajati z glavo, otrestiti z glavo, odgovoriti, reći: ne; reći, da ne, zanikati, nikati kaj, odnuzati (V. 3), odreći, odrekovati, utajiti, tajiti (tengnen); im verneinenden Falle, v nasprotnem primeru; ko hi tako ne bilo (če bi ne prišel, ne plačal itd.); verneinender Saß, (za)nikaven stavek; verneinende Bedingung, nikaven pogoj.
 Verneiner, der, nikavec, odrekovavec, odkimavec.
 Verneinung, die, odrek, nik, nikanje, tajeenje, nikaven rek, stavek.
 Verneinungsßaß, der, nikavni stavek.
 Verneinungsweise, adv., nikaje.
 Verneinungswort, das, nikavna, nach V. odnuzna beseda, nikavnicaf.
 Verneuen, Verneuern, v. a. u. r., ponoviti, ponavljati, prenoviti, prenavljati; f. a. Erneuern, Verjüngen.
 Vernichten, v. a., razdjati, ugonobiti, pogonobiti, gonobiti (V., von lebenden Wesen), uoiciti †, uničevati, ukončiti, pokončati, končati, pokončevati, zapraviti, zatretili, izkoreniniti, podreti, v nič, na nič pripraviti, izbrisati; f. a. Unterdrücken; er kann dich vernichten, pogabiti, končati te more.
 Vernichtungswertß, Vernichtungswürdig, adj., pokončevanja vreden.
 Vernichter, der, uničevavec, pokončevavec.
 Vernichtung, die, uničenje, pokončevanje; Vernichtung eines Vertrages, overzba (V.).
 Vernichten, v. a., die Zeit, zakimati, zakinkati (ves čas).
 Verniedlichen, sich, v. r., f. Anspuken, sich, (lepši narediti, kakor je).
 Vernieten, v. a., besfestigen, zanetati*.
 Vernichterin, f., v. r., oteščati se, oteščati se, ogrošiti se.
 Vernunft, die, das Vermögen der Seele, den Zusammenhang der Dinge einzusehen, (ratio), eig. um, gewöhnlich auch pamet (f. die Bemerkung unter Gedächtniß; nach Vuk ist pamet neben Gedächtniß, a. Verstand, Klugheit, um caruje, a pamet imaju i sve životinjce); der Vernunft gemäß, po pameti; der Vernunft zuwider, zdravimu umu, pameti nasproti; seine Vernunft brauchen, anwenden, ihr folgen, delati, obračati, ravnati, storiti, obreriti umno, po umu, po pameti; f. a. Verstand; zur Vernunft kommen, uma zavediti se.
 Vernunftähnlich, adj., pametno, umu, pameti podobu.

Vernunftbedingung, die, pogoj, potrebnost po umu.
 Vernunftbegabt, f. Vernünftig.
 Vernunftbegriff, der, umekt; zapopadek, misel iz goliga uma, umoizvirna † misel, ideja.
 Vernunftbeweis, der, umni dokaz.
 Vernunftfehler, die, modrovanje.
 Vernunftfein, v. u., modrijaniti, modrovati, (nach Gutsch. ume zbirati, razumovati).
 Vernunftfähig, f. Vernünftig.
 Vernunftforscher, f. Philosoph.
 Vernunftgebot, das, umaa, po umu prejeta zapoved.
 Vernunftgebrauch, der, ravnanje po umu.
 Vernunftgemäß, adj., umu, pameti primeren, po umu.
 Vernunftgesetz, das, postava umna, po umu, pameti prejeta.
 Vernunftglaube, der, umna, na um operata vera.
 Vernunftgrund, der, umni, iz uma izvrajajući vzrok.
 Vernunftgrundsatz, der, umno vodilo.
 Vernünftig, adj., umen, auch pameten; weise, moder; vernünftig werden, dobiti um, pamet, spametovati se, priti k pameti; der Mensch ist ein vernünftiges Geschöpf, človek je umna stvar, ima um, pamet; du bist wohl nicht vernünftig, daß —, pač si malo moder —.
 Vernünftigkeit, die, umnost, pametnost.
 Vernunftklar, adj., (um) jasen, očiten.
 Vernunftkraft, die, Vermögen der Vernunft, um, umnost, mne uma.
 Vernunftkrank, f. Gaußheit.
 Vernunftkunst, f. Logik.
 Vernunftleben, das, umno, pametno življenje.
 Vernunftlehre, f. Logik.
 Vernunftlehre, der, umoslovect.
 Vernunftler, der, modrijaß, modrijan, modrovavec.
 Vernunftlerin, die, modrovavka, modrijanka.
 Vernunftlich, adj., umljiv.
 Vernunftloß, adj., nespameten, brezumen, brez pamelen.
 Vernunftlosigkeit, die, nespametnost, brez pametnost, brezumnost.
 Vernunftmäßig, f. Vernunftgemäß.
 Vernunftmäßigkeit, die, pametnost, umnost.
 Vernunftpflicht, die, dolžnost po umu, iz uma.
 Vernunftpredigt, die, pridiga iz goliga uma.
 Vernunftrecht, das, umno pravstvo; f. a. Naturrecht.
 Vernunftreligion, die, vera na golfi um operata, amoverstvoj.
 Vernunftsaß, der, stavek iz uma.
 Vernunftschluß, der, sklep (po umu); Vernunftschlüsse machen, sklepati (po umu).

Vernunftspruch, der, umni izrek.
 Vernunftstaat, der, umna deržava.
 Vernunftthier, das, umna žival.
 Vernunftvoll, adj., preumen, poln oma, ves umen, zgoli um (ga je).
 Vernunftwahrheit, die, resnica na um operata.
 Vernunftwesen, das, umno bitje.
 Vernunftwidrig, adj., umu, pameti nasproten.
 Vernunftwissenschaft, die, amoznanstvo, blodzofija.
 Vernunhen, f. Abnügen (ganz).
 Verdöben, v. n., öde werden, osamotiti, pustinja, pustoba postati, pušča, puša biti; etwas verdöben lassen, zapustiti, pustiti v samoti; v. a. öde machen, opustošiti, opustotiti, v puščo, pušo pustiti, v pustinjo, v pušcavo, pušavo sprcoberniti; verdöbet, pust, opuščen, opušen; üppige Felder sind jetzt verdöbet, (nekdanje) tolste polja so zdaj gola pušča, puša.
 Verdöber, der, puščošivec.
 Verdöbung, die, pustota, (o)puščošenje, pušča, puša.
 Veroffenbaren, v. a. u. r., f. Offenbaren.
 Veroffentlichelt, v. a., razglasiti, razglasati, raznazniti, na znanje dati, dajati, med ljudi dati, na svetlo dati, na glas dati (kroat.).
 Veröftern; v. a., večkrat ponavljati.
 Veröfterungswort, das, ponavljajvni glagol.
 Veröfen, v. a., pomazati z oljem.
 Veröfen, f. Versaulen.
 Verordnen, v. a., als Herr die Handlungen Anderer fierlich ordnen, nach V. u. dem Verb. u. Böhm. narediti, narejati, auch ukazati, ukazovati; vom Erblasser, in einem Testamente verordnen, naročiti, naročati; befehlen überhaupt, ukazati, ukazovati, veleiti, veleivati, zaukazati, zaukazovati; bestimmen, ustanoviti, stanoviti, ustanovljati; der Arzt verordnet dem Kranken, zapisati, reći, naj vzame, stori, russ. prepisati; alle Obrigkeit ist von Gott verordnet, vsaktero oblast je Bog postavil; welche er aber verordnet hat, die hat er auch berufen, ktere je pa odločil, te je tudi poklical (Rom. 8, 30, slov. Bistberiejeung).
 Verordner, der, narednik, ukazavec.
 Verordnete, der, Beoollmächtigte, odbratuec, pooblaščenec.
 Verordnung, die, der obrigkeitliche Befehl, ukaz, naredba (Vuk), nach V. nared; eine Verordnung erlassen, na svetlo dati, izdati naredbo, ukaz.
 Verordnungsmäßig, adj., po ukazu, po povelji, po naredbi, primeren ukazu.
 Verordnungswege, akazamat, po ukazu.
 Verorten, v. a., izbirati si.
 Verpachten, v. a., v zakup†, v štant* ali arendo* dati, dajati; f. a. Pacht.
 Verpächter, der, zakupdavec†.
 Verpächterin, die, zakupdavca†.

Verpachen, v. a., f. Einpachen; sich verpachen, ves zaviti, zamotati se v oblacila, v plašč; na nepravi kraj spraviti; zaloziti kam.
 Verpacher, der, nalagar, nakladnik, nakladavec.
 Verpachtbaren, v. a., obkoliti (V.), ograditi s kolmi.
 Verpachtbarlung, die, ograja s kolmi, ostrog (böh.), ohlodje (M.).
 Verpachtungen, v. a., zabloditi.
 Verpächtern, v. a. u. r., z oklopam pokriti, obdati koga, se.
 Verpächterte, der, oklopnik.
 Verpächtern, f. Verpächtern.
 Verpächtern, v. a., poklejati.
 Verpächtern, v. a., zamuditi, ne koristiti se (?), ne poprijeti se prilike, zapozniti se, izgubiti pravo priliko; im Spielt, opustiti, nach V. memo pustiti, memo puščati, pušati.
 Verpächtern, v. a., zamazati, zabrazdati.
 Verpächtern, f. Verpächtern.
 Verpeilen, v. a., meriti globočino dna pod vodo.
 Verpelzen, v. a., v kozuh, kozuhovino zaviti.
 Verpersönlichen, f. Personifiziren.
 Verpesten, v. a., okuziti, kužiti; verpeftet, adj., okuzen u. kužia.
 Verpfeffern, Verpfeffern, f. Verpflegen.
 Verpfählen, v. a., obkoliti, koliti, s kolmi obiti, ograditi.
 Verpfählung, f. Pfahlwerk.
 Verpfänden, v. a., zastaviti, zastavljati, v zastavo dati; (mont.) zvezati, vezati.
 Verpfänder, der, zastavnik, zastavljavec.
 Verpfändungsinstrument, das, zastavno pisimo.
 Verpfeffern, v. a., zu sehr pfeffern, prepoprati, preošupati; fig. ugreniti, greniti, prevoe zasoliti, predrago ceniti.
 Verpfeifen, v. a., prepiskati, preživgati, z žvižgam odganjati.
 Verpflanzen, v. a., presaditi, presajati; Einwohner verpflanzen, preseliti, preseljevati, seliti, fig. prenesti, prenašati.
 Verpflanzer, der, presajavec.
 Verpflanzung, die, presad, presajanje, preseljevanje.
 Verpflegen, v. a., hrano, živež in kar je treba, vsa potrežba dati, dajati komu, živiti, rediti koga, skrbeti za koga, oskerbeli, oskerbljevati, v red djati, devati; f. a. Pflegen.
 Verpfleger, der, oskerbnik, rednik, hranivoc.
 Verpflegß, in 3ßgn., oskerbni.
 Verpflegßamt, das, oskerbni ured.
 Verpflegßcontract, der, pogodba za preskerbovanje, oskerbna pogodba.
 Verpflegßmagazin, das, oskerbovavnica†.
 Verpflegßwelsen, das, oskerbstvoj†.
 Verpflegte, der, hranjenec, rejence.
 Verpflegung, die, živež, hrana, presker-

bovanje, postrežba, zderževanje; f. a. Unterhalt.
 Verpflegungsanstalt, die, preskerbovavnica.
 Verpflegungsgeld, das, dnar za hrano, za živež.
 Verpflegungshaus, f. Verpflegungsanstalt.
 Verpflegungskener, die, Servicengeld, živoinač, mizninač.
 Verpflegungswesen, das, preskerbstvo, oskerbstvoč.
 Verpflichten, v. a., zvezati, zavezovati, vezati koga, dolžnost nalagati komu; verpflichtet sein, dolžin, zavezan biti; mein Amt verpflichtet mich dazu, po svojem uredy imam to dolžnost; sich rüthlich verpflichten, s prisego zavezati se; der Verpflichtete, zavezaneč; einen Beamten verpflichten, zaprisočiti, v prisego vzeti, jemati; f. a. Verbinden.
 Verpflichteter, der, zavezovavec, zaprisegavec.
 Verpflichtung, die, zaveza, dolžnost; eidliche Verpflichtung, zaveza po prisegi.
 Verpfänden, v. a., s hloidi ograditi, (zahlodjati *Gutsm.*), zamoznočiti; f. a. Verpfählen.
 Verpfänden, v. a., zaplužiti, zaorati, napočno orati.
 Verpfropfen, v. a., pocepiti, napočno cepiti.
 Verprüfunden, v. a., s prebendo previditi, f. a. Verpflegen.
 Verprüfung, die, prebeuda*, živež.
 Verprüfschen, v. a., skaziti, spakodirati, polahiti, skvariti, pokvariti, napak spalčiti, da ni podobno ničemur; f. a. Prüfschen.
 Verprüfen, v. a., zasmoliti, posmoliti, smoliti, s smolo zakapati, zasmaljati; auf etwas verprüft sein, f. Erprüft.
 Verprüfeln, v. a., premazati, zamazati.
 Verprümpfern, v. a., zapluskati, začlempetati; sich verprümpfern mit Jemand, spečati se s kom, zatelebat se.
 Verprüpfen, v. a., opažiti, zaplankati.
 Verprüpfen, f. Verprüpfen.
 Verprüpfen, v. a., zaploskati, zapleskati, popokati.
 Verprüpfen, v. a., mit Prüpfen verbrüngen, zablebetati, zazlobodirati, z hlobetanjem pregoati; sich verprüpfen, ausprüpfen, izblebetati, izblekniti, kar bi bilo molčati.
 Verprüpfen, v. a., den Hund, preplašiti, izplašiti.
 Verprüpfen, v. a., zapluskati, zapluskati, poplunkati.
 Verprüpfen, sich, v. r., ponižati se k prostimu ljudstvu.
 Verprüpfen, v. a., prepokati, z buhanjem odgnati.
 Verprüpfen, v. a., presoliti, da ni za jed.
 Verprüpfen, v. a., zarobaniti, zašariti, prešundirati.
 Verprüpfen, v. a., bei Strafe verbieten, pod

kaznijo, s kaznijo prepovedati, prepovedovati.
 Verprüpfung, die, prepoved pod kaznijo.
 Verprüpfen, v. a., vernüpfen, pokovati v denar.
 Verprüpfen, v. n., pokljaje zgoreti, zgniti.
 Verprüpfen, v. a., zažreti, požreti, v gostijah in pojedinah zatratiti, potratiti, zaje-dati, skozi gerlo pognati, zapraviti, zapravljati z jedjo in pitjem, zamoževati; f. a. Prüpfen.
 Verprüpfen, das, potrata z jedjo in pitjem.
 Verprüpfen, der, f. Prüffer.
 Verprüpfen, v. a., ein Staubthier schächtern machen, daß es nicht wieder in die gelegten Eisen gehen will, odplašiti, odstrašiti.
 Verprüpfen, v. a., preveč ali napočno stiskati in skaziti.
 Verprüpfen, v. a., potročiti za poskušnje.
 Verprüpfen, v. a., z živožem, s hrano preskerbeti, previditi, založiti, zalagati, zakladati koga, se z živežem.
 Verprüpfen, die, založba, zakladanje z živežem.
 Verprüpfen, v. a., zapravdati, v pravdah izgubiti.
 Verprüpfen, v. a., s tepenjem odpraviti.
 Verprüpfen, v. a., po gizdosti zapraviti.
 Verprüpfen, v. n., mit einem dumphen Schalle sich entzünden und abbrennen, s pokam užgati se, pokniti, pokati, nach V. puhniti, razpuhniti; v. a., auf solche Art abbrennen lassen, viel Pulver verprüpfen, popokati, postreljati dokaj smodnika; v. r., sich verprüpfen, einen Fehler begehen, im Irden liegen, was man nicht sollte, zabalestrati, zahlodmedrati, zakolestrati, es izblekniti kaj po neprevidnem.
 Verprüpfung, die, vnetje s pokam.
 Verprüpfen, v. a., v prah spreobniti.
 Verprüpfen, v. a., zapučati, zapušati (dokaj dnarjev).
 Verprüpfen, sich, v. r., sich in eine Puppe verwandeln, zapresti, zamotati, zaviti se v zapredek ali mešiček (od gosenic), zasančiti se (V.?).
 Verprüpfung, die, Nymphy, trudlo (*Medv.*).
 Verprüpfen, f. Verprüpfen.
 Verprüpfen, f. Verweilen, Ausruhen.
 Verprüpfen, v. a., zamazati, fig. zapraviti, zadjati.
 Verprüpfen, f. Verprüpfen.
 Verprüpfen, v. a., mazačem zdati, zdajati.
 Verprüpfen, v. n., skaditi se.
 Verprüpfen, v. n., zarasti se, zarašati se; verprüpfte Acker, s pirnico zarašene njive, zapirjene njive, zapleveljene njive.
 Verprüpfen, v. n., napeti se, zabrenkniti, zabrenkniti, nabuhniti; eine Thür ist verprüpfen, durch Masse so ausgedehnt, daß sie sich weder auf- noch zumachen läßt, vrata so napete, so se napele; das Getreide, Heu verprüpfet, nach V. zito, merva odvolgne;

verquellen lassen, zamočiti, namočiti, da se nappe.
 Verquiden, v. a., f. Amalgamiren, z živim srebram pobeliti, pozivosrebiti f.
 Verquiden, Verquiden, v. a., potratiti, zaješiti.
 Verquiden, v. a., omejiti, mejiti, ograditi, ograjati, graditi.
 Verquiden, Verquiden, v. a., zadelati, zadelavati, z zatolčenimi koli založiti, z nanesenem persjo zavaliti, zaberložiti (*Ravn.*), zagraditi, zariniti (*Gutsm.*); verquiden am Geiste, zabit.
 Verquiden, die, zagrada, zadelovanje, zalaganje; f. a. Hinderniß.
 Verquiden, sich, v. r., vjeti se, sprijemati se, zarasti z ročicami, z vilicami.
 Verquiden, v. a., daß Zeit verquiden, durch ungerogene Bewegungen verderben, razriti, razkomajati, razkopati posteljo.
 Verquiden, v. n., obrasti se, zarasti se s travo, obraščati se, obrašati se, zarašati se, zarasti se; den Acker verquiden lassen, pustiti njivo, da se zaraste, njivo pustiti v ledino; anhören zu rasen, iznoretiti, izdivjati se, onemočiti od divjanja in potihniti.
 Verquiden, v. n., (od rožljanja) izgubiti se, potihniti.
 Verquiden, der, izdaja (*Gutsm.*), izdajanje, izdajstvo; einen Verquiden an Jemand bigehen, izdati koga.
 Verquiden, adj., izdajljiv.
 Verquiden, v. a., in der Absicht zu schaden, dem Feinde überliefern, izdati, izdajati; einer unter euch wird mich verrathen, eden vas me bo izdal; den Thäter der Obrigkeit verrathen, ovdati, ovajati, (*serb.* odati); zu erkennen geben, razodeti, razodevati, odkriti; deine Sprache verräth dich, beseda, izreka, jezik te razodeva, besser ovasja, po besedi se ti vidi; ein Geheimniß verrathen, skrivnost razodeti, povedati komu; er verräth Anlangen, kaže dobro glavo, da je dobriga spornina.
 Verquiden, der, izdajnik (*Jamb. u. Vuk*), izdajavec; an jemanden zum Verquiden werden, izdati koga; das Auge ist der Verquiden des Herzens, v očeh se vidi, kar serce želi.
 Verquiden, die, izdaja, izdajstvo, izdajanje, izdajavstvo, izdajavsko delo.
 Verquiden, die, izdajnica (*Vuk*), izdajka.
 Verquiden, adj., izdajavsk, izdajin, goljufen, zapeljiv.
 Verquiden, f. Verquiden, Gefährlich.
 Verquiden, v. n., spremiti v uganko.
 Verquiden, v. n., izkaditi se, izdimiti se; f. a. Verdampfen, Verquiden, sich; etwas verquiden lassen, z. B., eine Speise, na stran postaviti, pustiti, da se izkadi, polhladi; seine Hitze hat sich verquiden, ohladil se je, ungal se je, uncesel se je; vom Geruch, izdihati se, dah zgubiti; vom Weine, auch sich verquiden, (v. r.), izvotreti

(*Gutsm.*), *serb.* izvotriti (als v. n.), auch izvotiti se; verquiden Häuser, okajene, zakajene, od dima černe hiše; vom Tabak, hitro izkaditi se, pogortiti; v. a., viel Tabak verquiden, pokaditi, popiti, popuhali dokaj tabaka; viel Geld verquiden, mnogo denarjev zakaditi, zapiti (s tabakam).
 Verquiden, v. n., okaditi se; verquiden, okajen, zakajen; v. a., pokaditi (dosti kadilne robe).
 Verquiden, v. a., durch Nämnen verlegen, založiti, zašariti, zadjati med šara.
 Verquiden, v. n., odversati, odsuneti, presumeti, sumeti, veršoč zgubljati se, prehajati, miniti, polihniti; f. a. Bergehen.
 Verquiden, v. a., mit in Rechnung bringen, vsteti, pristeti, vrajlati, zarajati, zaračunati, zarajtovati, v račun vzeti, postaviti, zapisati, priračunati; verrechnender Kellner, točnik na verne roke; Rechnung legen, zu Jemandes Hand verrechnen, dati račun ali rajteugo od česa; mit Jemand (als v. n.), račun ali rajtengo delati, imeti; v. r., sich verrechnen, vsteti se (im Zählen stellen), preračunati se, preračunati oder preračunati se (*Gutsm.*), v račun ali rajtanji zmotiti se, nach V. zarajati se (?), nach (*Gutsm.*) v račun preleteti se; sich mit Jemand verrechnen, obrajt imeti, račun delati s kom.
 Verrechnung, die, zarajt, obrajt, vstev, prištev, zarajtovanje, pomota v račun; gegen Verrechnung Wein zum Ausschanken geben, na verne roke dati; in Verrechnung stehen, račun dajati.
 Verrechnungskunde, die, nauk, kako račune sostavljati, delati.
 Verrechnen, v. a., verprojessiren, zapravdati.
 Verrecken, v. n., die Glieder von sich strecken und sterben, stegniti se, gagniti, gagati, cerkniti, cerkati, cepniti, cepati, (*böhm.* scipnouti), krepniti (*Gutsm.*), krepiti (auch *ital.* neben der Bedeutung von Verstehen); nach einander verrecken, pocerkati, pocupati, pogagati; v. a., pretegniti, za-tegniti, prekretniti, prekretniti.
 Verrecken, das, cerk(anje), pocop, gaganje.
 Verrecken, v. a., etwas verrecken, sich selbst geloben, es nicht wieder zu thun, z. B., das Spielen verrecken, igri odreči se, igri od-povedati, zagovoriti se, zareči se, da ne bo več igral; v. r., sich verrecken, besser, sich versprechen, ich habe mich verreckt, zagovoril, zarekel sim se, zareklo se mi je (V.), nach M. jezik mi je spodletel.
 Verrecken, v. n., odžežiti, odžeževati, dež se je navočal, je nehal iti.
 Verrecken, v. a., dobro zmeti, zmletiti, streti, vse pometi, pomleti, izribati*; f. a. Zerreiben.
 Verrecken, v. a., einem eind, privezniti, prisloniti, prisloniti komu zausnico, počiti koga, segniti koga.
 Verrecken, v. n., in die Ferne reifen, oditi,

odriniti, po svetu oditi; nach Berlin verreisen, v Berlin oditi, odpraviti se; er ist verreiset, zdom(a) je, ni ga doma; v. a., durch Reisen verzehren, zapopotovati; viel Geld verreisen, dovolj denarja zapopotovati; zubringen auf Reisen, prehoditi, prepotovati (n. pr. vse leto).

Verreisen, v. a., mit Reifern umstellen, z vejicami obtakniti, obtakati, prograditi pri ptičjih nastavah, auch ograsiti (V.).

Verreisen, v. a., raztergati, potergati (dokaj oblačil), fig. f. Verarbeiten (einen).

Verreisen, v. a., viel Geld, die Zeit verreisen, mnogo dnarjev zajezdariti, prejezdariti (ves čas), z jezo pregnati, preganjati, odpravljati; v. r., zaiti na konji, zajezditi (?).

Verreisen, v. a., durch Reizen verführen, zvabiti, zmikati, zmamiti, zapeljati, zapeljivati.

Verreisen, v. a., izviniti, viniti, (bei Gutm. izviti, izganiti, premakniti, nach dem Russ. u. Poln. izvihiti, izvihati, serb. uganuti); verrenktes Obst, izvjujeni ud; anfegehn, ausfröhen, izpahati, izpečiti.

Verrenkung, die, izvjujenje, izpahenjeje, (nach dem Russ. izvju).

Verrennen, v. a., zaskočiti; einem den Weg verrennen, presekat, nach V. preteci komu pot, komu pot prekrositi, zaskočiti; einem die Thür, den Zutritt, das Thor verrennen, komu durj, vrata zariniti, ubraniti, braniti, da ne more blizo; predirjati (ves čas).

Verreichen, v. a., vollbringen, opraviti, opravljati, dodelati, zveršiti, zverševati (allst. s'vršiti); viel zu verrichten haben, maogo, veliko opravil(a) imeti; Nothdurft verrichten, svojo potrebo opraviti, iti zavolj sebe; bei den Jägern, ein Jagd verrichten, mit dem Zeuge umstellen, nach V. lov omrežiti; Kanonen verrichten, napčno nastaviti, napak postaviti, meriti.

Verrichter, der, opravljavec.

Verrichtung, die, Geschäst, opravilo, opravek; Werk, Thun, deln, djanje; die Handlung des Verrichtens, opravlanje; das hindert ihn an der Verrichtung seines Amtes, to mu brani opravljati svojo službo.

Verrichten, v. n., auch Verrichten, sich, v. r., izdisati se, izvesti se, izvotreti (vom Meine, Gutm.), prijetni duh izgubiti; f. a. Verberben.

Verriegeln, v. a., zapahniti, zatakniti, zatikati, zariniti, böhm. zasunouti; Thür und Thor verriegelt finden, dnri in vrata zapahnjene najti; im Kopfe verriegelt, top, topoglav.

Verriegelung, die, zapahnjenje.

Verriegen, v. n., razoehjati se na —

Verrinden, v. n., spremaniti se v lub, v skorjo.

Verringeru, v. a., der Zahl, dem Werthe nach gringer machen, znižati, ponižati, nizzati, pomanjšati, manjšati, odvzeti, jemati, nach M. okehkoti.

Verringerung, die, zmanjšanje.

Verrinnen, v. n., izteci, preteci, poteci, auch izteci se; die Zeit verrinnt, čas hiti, teče.

Verricht, adj. (mont.), prekapan.

Verrücken, v. n., izhropsti, izgerčati, izgerčati, herniti in umreti, nehati hropsti, gerčati.

Verrollen, v. a., odvaliti se, odtakljati se, valuckati se proč; fig. preiti, preteci, miniti.

Verrosten, v. n., zarjaveti; verrostet, zarjavet, rjav (gewöhnl. rjav geschr.).

Verrothen, f. Verfaulen.

Verrucht, adj. (aus dem veralteten Zeitw. verruchen, nicht achten), hudoben, malopriden, brezbožen, boganeroden, preklet, peklenk, progresin, spačen, v hudobii zerkorajen ali zaterjen (Gutm.), nevredn; verruchte That, prehudobno, gerdo delo.

Verrücktheit, die, hudobija, malopridnost, hudobno, brezbožno delo.

Verrücken, v. a., aus der gehörigen Lage rücken, premakniti, premikati, premostiti, preganiti, odmakniti, predjati, prestaviti, presaditi; jemanden den Kopf, den Verstand verrücken, komu glavo, um zmoešati, prekreniti, zмести, zmotiti, strapiti, trapiti; verrückt sein, prismuknjen, nor biti, zmoten, zmočen, terčen, izgubljen v glavi.

Verrückt, adj. f. Verrückt.

Verrücktheit, die, das Verrücktsein, zmešarnost, zmotenost, zmočenost, norost.

Verrückung, die, premik, premikanje.

Verrut, der, slabi glas.

Verrufen, v. a., in üblen Ruf bringen, razvpiti koga, razkricati, razglasiti, razglasati, raznesti, raznašati, ogovarjati; eine Münze verrufen, denar preklicati; verrufenes Geld, preklicani denar, (in St. povegran denar?)

Verrufen, das, razvpitje, razglasanje.

Verrufen, adj., razvpit, razglasen, razkrican, slabiga glasa.

Verrühren, v. a., zamesiti, pomesiti.

Verrungeln, v. n., izgorbiti se, izgerbančiti se, nagerbiti se, ovrapati so (Gutm.), vrapiti so (St.).

Verß, der, versta v pseni, vers, russ. stih (griech.); dim. verstica; in Versen schreiben, pesme, verse pisati, verse delati, pesme skladatai; Verse machen, pesme skladatai; in der Bibel, versta, odstavek.

Versagen, v. a., odmérjati v vreče; v. r., uesti, usodati se, oblicati, ovezniti se (angebl. in St.).

Versäen, v. a., posejati, posevati, napčno sejati, zasejati.

Versagen, v. a., versprechen, obligati, obreci, obetati; die Tochter ist schon versagt, hči je že obljubljen; f. a. Engagiren; erläutern, daß man etwas nicht thun, oder zulassen wolle, odpovedati, odpovedovati; abschlagen, odreci, ne privoščiti, ne privoščiti; f. a. Verbieten; v. n., vom Gewehre, odpovedati, ne dati ognja, ne zažgati se, po-

goreti na prašnic; die Füsse versagen mit, noge so mi odpovedale, mi odpovedujejo; die Zustimmung versagen, odvirati.

Versagen, das, obljubljenje, odpovod, odpovedovanje.

Versägen, v. a., požagati, zažagati.

Versalben, v. a., pomazati, potrositi za maže, mazila.

Versalbuchstabe, der, velika, začetna čerka.

Versalzen, v. a., presoliti, preosoliti, prevedo soliti; versalzen sein, preslan biti, presolgen; jemanden die Freude versalzen, ograniti, skaziti, skerhati komu veselje, zagreniti; sich die Suppe versalzen, zameriti se; f. a. Verbittern, Verleiden.

Versammeln, v. a., zbrati, zbirati, nach dem Serb. auch skupiti, skupljati, (skup) sklicati, skup spraviti; zu den Vätern versammelt werden; (bibl.), umreti; v. r., sich versammeln, zbrati se, zbirati se, sniti se, shajati se; sie versammelten sich, sešli ali sošli so se; die Versammelten, zbrani, zbranci.

Versammler, der, zbiravec, skupljavec.

Versammlung, die, zbor, shod, nach dem Serb. skupščina, auch sastanek, (nach V. a. zdruček ljudi), sticna (Hicig).

Versammlungshaus, Versammlungsort, die, shodnica, zbornica.

Versammlungsgesang, das, zbornik +.

Versammlungsort, Versammlungplatz, der, zbirališče, zbirališe, shajališče, shajališe.

Versammlungssaal, der, zbornica (sala).

Versammlungstag, der, zborni, shodni dan.

Versanden, v. a., mit Sand anfüllen, überflutemen, s peskam zasuti, zasipati, (nach V. zapeščeniti); v. n., s peskam zasuti se, zasipati; der Fluß ist ganz versandet, potok je ves s peskam zasut; die Wiesen versanden lassen, pustiti, da voda peska nanese, nasuje na travnike, da jih s prodam in peskam zasuje, zašari, zapahne.

Versandung, die, zasipanje, zasip, (nach Zul. zaklec, zabrodje (?); prod, sipina.

Versängigen, f. Besängigen.

Versart, die, vers, versta versov; in jambischen Versen, v jambiskih versih.

Versatilt, f. Beweglich, Gewandt.

Versateln, v. a., napak sedlati (zasedlati).

Versatz, der, überhaupt, zastava, zastavljänge; das Metall, mit welchem das Zinn versetzt wird, primes(a).

Versatzamt, das, zastavljavnica, zastavna hiša.

Versatzettel, das, zastavni list.

Versäubern, v. a., do dobriga olikati, uglati, sedditi, ocediti, posnaziti.

Versauen, v. n., omazati, onasnaziti se (kakor svinja); v. a., posvijajati.

Versauern, v. n., sauer werden, skisati se.

kisati se; im Amte versauern, zarjaveti, ostareti brez napredka v kaki službi.

Verstauen, v. a., zu sauer machen, preksati, okisati, okisliti, prekvasiti; fig. f. a. Verbittern, Verleiden.

Verstauen, v. a., zapiti, zapijančevati, zalokati; v. n., verlossen sein, pijanec biti, pijana goba biti; ein verlossener Mensch, pijanec.

Verstäumen, v. a., zamuditi, muditi, zamujati (v. a.) kaj, auch zakasneti (v. n., sich verspäten), auch zakasneti se, (nach dem Poln. auch zapozniti se); vernachlässigen, zanemarieti, v nemar pustiti, zaleniti; den Gottesdienst verstäumen, duhovno opravilo, sv. mašo, Božjo službo muditi; ich will dich nicht verlassen noch verstäumen, (Ebr. 13, 5), ne bom stopil od tebe, ia ne bom te zapustil.

Verstämniß, das, (auch die), Verstämmung, zamuda, zamudek, (zakasnenje); für sein Verstämniß haften, dajati odgovor za zamudo; f. a. Vernachlässigung, Verlust; durch Verstämmung der Zeit, čas zamujaje.

Verstänung, die, posetev, posevek, posev.

Verstänken, v. n., zgubiti se šunlaje, poihniti.

Versthan, der, sklad versov, nach dem Russ. stopozlaganje +.

Versthaben, v. a., postergati (vse), zastergati.

Verstaher, v. a., zakupčevati, zabaranitati; f. a. Schächer.

Verstchaffen, v. a., jemanden etwas verschaffen, zu etwas verschaffen, komu k čemu pomoči, pomagati, komu kaj napraviti, pri-skerbeti, pribaviti, (kroat.) na rnko dati, prinesti, dobiti koga k čemu; verschaffe dir das, omisli si to; Recht verschaffen, pravoo storiti, delati; verschaffe mir Zutritt bei ihm, izdelaj, naredi, napravi, da smem k njemu; verschaffe mir einen Käufer, najdi, pripelji mi kupa; Geltung verschaffen, napraviti, da kaj obvelja, (veljavo zasobi); er verschaffte sich endlich Gehör, na zadnje je bil uslišan; im Testament vermachen, (veralt.), f. Vermachen.

Verstaffung, die, dohjenje, priskerbljenje, priprava; f. übr. das Zeitw.

Verstaher, v. a., prenorčevati, preslamariti.

Verstalten, v. a., obiti, opaziti steno, nasaditi (nožic); v. n., vom Meine, f. Vertrauen.

Verstallen, v. n., f. Erfassen; zgubiti, zgubljati se (od glasa), poihniti; f. a. Verstollen.

Verstaltung, die, oboj, opaz.

Verstämlichkeit, die, sramožljivost, sramožljivost.

Verstämt, adj., sramežliv, sramožliv, ki se sramuje, boječ (jurdtam).

Verstämtheit, die, sramožljivost, sramožljivost, boječnost.

Verständen, v. a., oskruniti, ogerditi, f. Schänden.

Verfanganzen, v. a. u. r., mit Wällen und Gräben umgeben, obkopati, obkopavati kaj, se (*Vuk*), z obkopam uterditi, ograditi, russ. obsancovat, nach V. u. böhm. zakopati se; ein verfangenes Lager, obkopano, nach V. zakopano šatorišće.
 Verfanganzung, die, okop, obkop (*Vuk*), ograja z rovi in nasipi; f. a. Schanze.
 Verfänger, v. a., poostriiti, zostriti, zaostriti, ostriti; v. r., oštroje, huje prihajati, pritisniti.
 Verfängerung, die, der Strafe, poostreuje, zostrenje (kazni).
 Verfarren, v. a., zagrebati, zagrebati, zakopati, zasuti, pogrebati, zagrebati po verlamu; in Unordnung bringen, razgrebati, razgrobati, razpraskati, razšariti.
 Verfarren, der, zagrebat.
 Verfarrung, die, zagreb, pogreb, zagrebje.
 Verfarren, f. Schattiren, Verbunkeln.
 Verfarren, f. Schattirung.
 Verfarrung, sich, v. r., zatelobati se, zagovediti se.
 Verfarrung, v. a., zakidati, razkidati, z lopato razmetati.
 Verfarrung, v. a., progugati se (ves čas).
 Verfarrung, v. n., aufhören zu schäumen, izpeniti se, ne več peniti se, ne dati pen, penec izgubiti se.
 Verfarrung, v. n., sterben, ločiti se s tega sveta, preseliti se v večnost, skleniti, umreti, zamreti, odmrli, snert storiti, dušo dati, (poravnati biti, *Zal.*).
 Verfarrung, das, smert, umertje.
 Verfarrung, f. Vergehen.
 Verfarrung, v. a., als ein Geschenk geben, podariti, darovati; an mehrere, razdariti, razdarovati, razdati, razdajati (zastonj); Wein, Bier verkaufen, točiti, (prodajati), viel verkopen, mnogo potočiti.
 Verfarrung, die, razdajanje, darovanje.
 Verfarrung, v. a., mittelst der Sphäre verfahren, pristričiti, ostriti, striči; falsch scharren, durch Scharren verderben, zastriči (V.), napéno, gerdo striči.
 Verfarrung, v. a., mit Scharren zubringen die Zeit, zasaliti, zanorečevati čas, presaliti se ves čas, v šalaj in burkah probiti, preživeti; sein Glück, jemandes Günst verkaufen, izgubiti, zapraviti po nemarnem.
 Verfarrung, v. a., odplašiti, preplašiti, razpoditi, prestrašiti, odpoditi, razgnati, razpoditi, prepoditi, poditi.
 Verfarrung, v. a., poslati, pošiljati, odpraviti kam dalje; an verschiedene, razposlati, razpošiljati.
 Verfarrung, die, razpošiljanje.
 Verfarrung, v. a., an einen andern Ort aus der bisherigen oder gehörigen Lage schieben, z. B. den Tisch verschoben, premakniti, premikati, odmakniti, odmikati (wegschieben), preriniti mizo; auf eine andere Zeit aussetzen, odlašati, odloziti, odlagati, odkladati, odvlačati (*kroat.*); den Hut, zategniti,

zmečkati, viel Geld verschoben, zakegljati, v. r., zategniti se, zvitii se, zmoliti se pri kegljanju; verschoben, f. Einseitig (er Mensch).
 Verfarrung, das, nach dem Poln. stopnjavati; v. r., sich verschließen, in der schnellen Bewegung verirren, zaleteti se; die Hunde verschließen, d. l., sie verlaufen sich im Jagen, psi so se zatekli, zaleteti, se zatekajo, zaletujejo; verschossen sein, zatelebatii se, hitro zahjubiti se.
 Verfarrung, adj., odmakljiv, odmikljiv, premakljiv, odložljiv.
 Verfarrung, die, f. Verschieben, das.
 Verfarrung, adj., nicht einerlei Eigenschaften, Bestimmung habend, različin, drugacina, drugakšno, razen, ne enak; verschiedene Stamme, razniga plemena; von einander geschieden, vsakeben, saksoben (V.); an verschiedenen Orten, tu pa tam; f. a. Mannigfaltig; mehr, več, z. B. verschiedene Ursachen haben mich verhindert, več reči me je zadržalo, zadrževalo; auf verschiedene Weise, mnogoterama (V.); Verschiedenes, marsikaj.
 Verfarrung, adj., mnogoteran, raznoversteo, raznorod.
 Verfarrung, adj., pisan, raznoloina, mnogoteriga cvetja, raznocveten.
 Verfarrung, adj., raznih misel, naskrižem v mislih, raznomiseln.
 Verfarrung, adj., raznobarven, razne barve, pisan.
 Verfarrung, adj., razne podobe, oblike. (russ. raznovidnyj, raznootbranyj).
 Verfarrung, adj., raznozern.
 Verfarrung, die, die Eigenschaft eines Dinges, da es von einem andern verschoben ist, raznost, raznoloinost, različnost, drugacina, različica (*serb.*), (različec V.); bei Verschiedenheit der Meinung, kadar niso vsi ene misli, kadar se pokazuje različne misli; das, worin es verschieden ist, der Unterschied, različec; mnogoterost; f. a. Mannigfaltigkeit.
 Verfarrung, adj., raznorim.
 Verfarrung, adj., raznostran, raznolik.
 Verfarrung, adv., tako in tako, različno, vedkrat; f. a. Verschieden.
 Verfarrung, der, die stufenweise Schwächung der Stärke der Farben nach den Graden der Entfernung, bei einigen Malern, nach V. pojemanje, pojemek, (postopno) slabljenje, pesanje, blodenje, odjemanje.
 Verfarrung, v. n., von Farben, sich nach und nach verlieren, preneniti se, obledeti, zbledeti, izgubiti se, gubiti se, nach V. splahniti, plahniti (?), *serb.* u. *russ.* linnjati; sich in der Schnelle verirren, der Dienenweiser verschleßt, zmotiti se, zaiti, v drag panj zleteti, zaleteti se; v. a., durch Schießen alle machen, z. B. alles Blei verschießen, ves svinec postreljati; auch sich verschließen, (v. r.), allen Vorrath, vse postreljati, izstreljati se; Pfeile verschießen, pometati, postreljati, popokati; einer Schützengesellschaft hundert Thaler zu verschießen geben, dati strelski tovaršii sto tolarjev za strel (ali da jih zastrelja); von Buchdrucker, wenn er die Columnen verschleßt, pretakniti, pretikati strani, zmesati jih; die Maß-

ler verschließen die Farben, sie schwächen die Farben nach der Entfernung, daß ein Gegenstand in der Ferne zu sehen scheint, malarji slabe barve; (nach dem Poln. stopnjavati); v. r., sich verschließen, in der schnellen Bewegung verirren, zaleteti se; die Hunde verschließen, d. l., sie verlaufen sich im Jagen, psi so se zatekli, zaleteti, se zatekajo, zaletujejo; verschossen sein, zatelebatii se, hitro zahjubiti se.
 Verfarrung, v. a., na ladii razvožiti, razvažati, odpraviti, poslatai kam, prepeljati; v. r., sich verschiffen, na ladii zaiti kam.
 Verfarrung, die, odprava, razvožnja na ladijah.
 Verfarrung, pl., stroški vožnje.
 Verfarrung, v. a., der Glaser verschleßt das Glas in der Ruth des Feuerstrahlens u. d. m., zaloziti, zalagati z ločem; einen Graben verschleßen lassen, rov pustiti, da se z ločjem, verstjem zarase.
 Verfarrung, v. n., spleniti, plesniti, s plesnobo pokriti se; vom Getreide, okopeti, žito je okopelo (*Zal.*); verschimmelt, f. Schimmelig.
 Verfarrung, v. n., von den Sternen, zbledeti, obledeti, izgubiti se.
 Verfarrung, f. Verunstalten, Verschlimpfen.
 Verfarrung, v. a., oskodlati, z deskami, skodlati obiti, obijati.
 Verfarrung, f. Verstaubern.
 Verfarrung, v. n. u. r., ozilindrati, zazilindrati, zilindrati se; das Eisen verschleßt sich leicht, železo se rado zilindra.
 Verfarrung, v. n. u. a., zaspati, zalezati se, zalezati kaj, spe zamuditi, wohl auch zaspati kaj; verschlafen sein, zaspan biti; ein verschlafener Mensch, zaspanec, zaspane, dremaveo, ki se mu vedno toži, vesbl, zaspanka, dremavka.
 Verfarrung, die, zaspanost, dremota, stanovitna tožljivost.
 Verfarrung, f. Erschlaffen.
 Verfarrung, der, Probe, i. dieses; ein mit Brettern abgefonderter Raum in einem größern Raume, predel, koč (V. ?), pregrada, protin; Riste, skrinja; zaboj; f. a. Absatz (einer Waare); Vortheil.
 Verfarrung, v. a., alle Nägel verschlagen, dadurch verbrauchen, vse želje pozabiti, pozatoliti; Häfer verschlagen, dadurch verschleßen, sode zabiti, zabijati; f. a. Verschlagen; einen Raum verschlagen, darin einen Verschlag machen, prostor predelati, odgraditi, pregraditi, *serb.* preiniti, tinitii, prepažiti; einen Hund verschlagen, durch zu viele Härte schwächern machen, psa zatepsti; eine Stelle verschlagen, izgubiti kaj, prebrarje, premetaje liste; der Sturm verschleßt ein Schiff, treibt es von seinem Laufe ab, zanesati, zanašati, zagnati, zaganjati, zadreventi, dreviti, poditi kam; den Ball verschlagen, so daß man ihn nicht wieder findet, zavreci žogo; ein Pferd verschlagen, zakovati konja; (*mont.*) die Eisen verschlagen, zatumpati ali zatopiti, skerhati; der Kaufmann verschleßt

sich seine Kunden, kupec odganja, je odpoditi ljudi; v. r., das Wild verschlägt sich, geräth an einen unbekanntn Ort, izgubiti se; sich in den Jeng verschlagen, zaleteti se, zamotati se v mreže; vom Schuß, odnesti, na stran iti; v. n., b. d. Jäger verschleßt das Vierfüßel, hört auf zu schlagen, b. i. zu lochen, odpeti, nehati peti, vabiti; von den Hirchen, f. Verfaßten; etwas von der strengen Kälte verlieren, z. B. das Wasser verschlagen lassen, pustiti vodo, da odjenja, da se ogreje; ein Pferd verschleßt, wenn es wegen plötzlich unterdrückter Ausdünstung krank wird, Steife in den Füßen äußert, konj dobi terde noge; die verlangte Wirkung hervorbringen, f. Anschlagern, Verfarrung; austragen, ausmachen, f. Biefelben; daran gelegen sein, z. B. das verschleßt nichts, to nič ne dá; es verschleßt viel, to veliko de, to je velik različec; verschlagen, d. i. schlan, prekanjen, premeden, šegav, zvit, prepekan; f. a. listig.
 Verfarrung, die, Schlauchheit, prekanjenost, prebrisanost, šegavost, premetenost, zvitost.
 Verfarrung, der, pleharsko kladivo.
 Verfarrung, v. a., plécati kovnino (davščino od kovanja dnarjev).
 Verfarrung, v. n., mit Schlamm überzogen werden, nablatiti se, zablatiti se, blatiti se, zapaliti se, z blatam in glenam napolniti se, zasariti se.
 Verfarrung, v. a., verschlemmen, zablatiti, blatiti; verzehren, durchbringen, poguati skoz gerlo, zapraviti.
 Verfarrung, f. Verschleudern.
 Verfarrung, v. a. u. r., nach V. pohujšati, shujšati, hujsati (mehr für: ärgerlich, verschlimmern), poslabšati, spriditi, huje, slabši napraviti, skaziti, pokvariti (verbessern, beschäbigen).
 Verfarrung, die, etwa pohujšanje (mehr Vergerniß), spridenje, poslabšanje.
 Verfarrung, sich, v. r., zalesti se (V.), izmuzati se proč, skrivši oditi, potegniti se, ukrasti se; v. n., die Zeit verschleßt, schleicht langsam, čas leze, počasi teče.
 Verfarrung, v. a., zakriti, zagnariti, zaviti z zagrinjalom, f. übr. Schleier.
 Verfarrung, v. a., auf eine unerlaubte Art an einen andern Ort bringen, zavleči, (zavlakovati V. ?); den Rechtsstreit, pravdo zavleči, zatezati; den Mühlstein u. a. m., zlepti, lepiti (V.); ein Messer u. a., zabrasiti, zabrusati, zatopiti, z brusnjem skazitii; v. n., f. Verschleiden, sich.
 Verfarrung, v. a., zasliziti, sliz delati, zasmerkatii (eigentl. rösig machen), zasliniti (mit Speichel benetzen); verschleimt, slizav, blaten, slinast, smerkav, z mokroto napolnjen, zazleman*.
 Verfarrung, die, zaslizenje; f. a. Schleim.
 Verfarrung, der, prodaja; vielen Verschleiß haben, mnogo spēcati, prodati.
 Verfarrung, v. n., zlizati se, oguliti se,

odergniti se, tergati se, izporabiti se, preiti, miniti; v. a., als Waare verkaufen (wenig gebr.), prodati, prodajati; abtragen, obnositi, ponositi, stergati, tergati (obleko); verlieren, zapraviti, potratiti, tratiti.
Verſchleißer, ber, prodajavec.
Verſchleißerin, die, prodajavka.
Verſchleißpretz, ber, prodajna oena, kup.
Verſchleißrütte, die, prodajaliſſe, prodajaliſe, prodajavnica.
Verſchleimmen, f. Verſchlümmen.
Verſchlendern, v. a., pohajkovati, nach V. potreknati (?), in D. R. zatrackati, po nemarnem zapraviti.
Verſchleppen, v. a., zavlaciti, (bei V. zavlakovati ?), raznesti, raznaſati; von Kleidern, potergati, raztergati vse; eine Krantheit, zanesti, zatresti, zatrositi.
Verſchlendern, v. a., s fračo vrceti kam, razmetati; fig. zapraviti, zatratiti, zadegati, zavlacugati; Waoren, pod nič prodati, oddati; f. a. Spottgeſch; die Zeit, izgubiti čas.
Verſchließen, f. Verſchlammen.
Verſchließen, ſich, v. r., zalecti se (v saunik).
Verſchließen, v. n., splaziti se kam, zlesti in skriti se kam.
Verſchließ, der, f. Verſchleiß.
Verſchließbar, adj., zapirljiv, zaklepen, kar se da zakleniti.
Verſchließen, v. a., mittelst eines Schloſſes verſperren, zakleniti, zaklepiti; zuſperren überh., zapreti, zapirati; den Himmel verſchließen, zapreti nebo, da oi deſija; ſein Herz, ſeine Gedanken verſchließen, ne povedati; die Ohren, aöosa zamäſiti (gem.), ne poſlušati; die Augen, oči zatistiiti, zamezati, fig. umreti; f. a. Einſchließen; v. r., zapreti, zapirati se; in ſich verſchließen ſein, molčee, tih, zamiſljen, kritig, zapertiga serca biti, malo hesedi imeti, tutast.
Verſchleißer, ber, zaklepavec.
Verſchließung, die, die Handlung, da man etwas verſchließt, zaklepanje, zapiranje; an den Schloſſern der Riegel, zapah.
Verſchlümmern, v. a., shujſati, hujſati; v. r., huje pritiskati, pritiskati, huje biti; f. a. Verſchlechtern.
Verſchlümmern, die, in dem Zustande des Kranken iſt heute eine Verſchlümmernung eingetreten, danes je bolnika huje, ſlabſi.
Verſchlingen, v. a. u. r., in einander ſchlingen, zaplesti, zapeljati, zamotati, zankati, zankati (V.), kratovičiti; ber haben hat ſich verſchlingen, nit se je skratovičila, zamotala, zavela, zapletla, zamezjala; obäiti z zavitiimi ätibi*; in einander verſchlingen, zapleten eno v drugo, spleten, zamerſen; durch die Reſſe in den Magen bringen, požreti, požirati, pogoltniti, goltati; die Worte eines andern, iz radovednosti zevati, kakor bi hotel požreti vsako beſedo.
Verſchlingung, die, zamotanje, zavoj, goltanje.

Verſchloß, ber, zaklep, shramba zaklenjena, pod ključom.
Verſchloſſen, v. n., nehati (od toče); adj., f. Verſchließen.
Verſchloſſenheit, die, skritost, tihost, zamiſljenost.
Verſchluſſen, v. a., prejihiti se (ves čas).
Verſchluden, v. a., požreti, požirati, pogoltoiti, goltati, použiti.
Verſchlümmern, v. a., zaspati, zadremati, predremati, dremaje zamuditi.
Verſchlüpfen, ſich, v. r., zlesti, se splaziti (v luknja).
Verſchlürfen, v. a., poſerkati, poſrebati.
Verſchluß, ber, zapira, zaklep; etwas in Verſchluß haben, imeti kaj pod ključem; ämtlicher Verſchluß, uredovna zapira.
Verſchwächen, v. n., oslabeti, slabeti, zmedleti, medleti, obnemoči, obnemagati, omagovati, obmagovati, ſkoperneti, koperneti, giniti, mreti, *ſerb.* čeznati; f. a. Schwächen.
Verſchwächung, die, obnemaganje, kopernenje.
Verſchwäbern, v. a., počeckati.
Verſchwächen, v. a., aus Verachtung nicht nimmern wollen, zavreči, zametati, zametovati, zanicovati, zavorniti (ponujeno darilo), ne vzeti; f. a. Schwächen.
Verſchwähnung, die, zaverzenje, zametanvanje.
Verſchwälern, f. Schwälern.
Verſchwänchen, v. a., popuhati, pokaditi; v. n., izkaditi se.
Verſchwänzen, v. a., zajesti, zajedati, zagostiti, zagostovati v pojedinah, z goſtijanii zapraviti, potratiti.
Verſchweißen, v. a., zadegati, zalučati, zabruſiti.
Verſchmelzen, v. n., prelivati se, prehajati eno v drugo; vom Schnee, ſkopneta, kopneta, raztajati se, taliti se; f. a. Schmelzen; v. a., durch Schmelzen olle machen, potopiti, stopiti, raztopiti, razpustiti, stapljati, topiti; einſ mit dem andern, stopiti, zvariti, splaviti, plaviti; in der Maſſerei verſchmelzen, die Farben ſo unter einander miſchen, daß eine unmierlich in die andere übergehe, zliiti, zlivati, vezati, meſati med sabo.
Verſchmerzen, v. a., preterpeti, preneſti, preſtati, *ſerb.* pregretni, a. proboleti; ich kann das nicht verſchmerzen, na to ne morem pozabiti, to me ſe zdaj boli, to mi ſe težko de; auch, tega ne morem zamolčati, požreti.
Verſchmieden, v. a., als Stoff zum Schmieden gebrauchen, izkovati, kovati; alles Eisen uſſ. verſchmieden, vse železo pokovati; skovati eno z drugim.
Verſchmieren, v. a., durch Schmieren alle machen, pomazati, izmazati; durch Schmieren verſtopfen, zamazati, zamazovati, mazati, zalepiti; f. a. Verſchmieren.

Verſchminfen, v. a., potroſiti, pomazati za belilo, rumenilo.
Verſchmirteln, v. a., zamazati, zaceckati.
Verſchmigt, adj., zvihan (V.), zvit, ſegav, prekanjen, prebrisan, prisukajen, nach Cuſſ zavert, auch hudomuſen, zvitorep, f. a. liſtig.
Verſchmigkeit, die, zvihanost (V.), zavistost, prekanjenost, ſegavost, prebrisanost, hudomuſnost.
Verſchmoren, v. n., stopiti se, ſcreti, cvreči se; v. a., pocvreči (dokaj masla).
Verſchmüden, f. Schmüden; (napčno liſpati).
Verſchmüzen, f. Verſchmüzen.
Verſchmaſſen, v. a., napčno zapeti.
Verſchnappen, ſich, v. r. auch v. n., zahapniti se, zaskočiti se; im Reden, zagovoriti se, zareči se, zalecti se, izblekniti po neprevidnem, zmotiti se v hlaſtanji ali lovljenji.
Verſchnappen, v. a., zažganjekati, na žganji zapiti, potratiti za žganje.
Verſchnarchen, v. a., presmerovati, prehernjati, preherſcäti (Zal.).
Verſchnauben, Verſchnaufen, v. n. u. r., oddaliniti se, odsopsti (V.); laß mich erſt verſchnaufen, puſti me, da se oddahnem; da se mi duh, sapa poverne; den Horn verſchnaufen, izpibati jezo.
Verſchneidemeſſer, daß, kopilo, ſkopica.
Verſchneiden, v. a., durch Schneiden alle machen, zrezati, zrezovati, razrezati, razrezovati, porezati; mittelſt der Schere, poſtriči, razſtriči, pokrojiti (*meſtr kroati*); alles Stroh verſchneiden, porezati vso slamo; durch Schneiden an der Länge etwas wegnehmen, beſchneiden, prirezati, prirezovati, obrezati; Haare, oſtriči, ſtriči; ein wenig, priſtriči; durch Schneiden verunkraſten (D.R.), oſkernevzati, nach V. razsklendrati, ſklendrati; Wein verſchneiden, meſati vina, prilivati boljſiga vina; den Weinſtock, f. Verſchneiden; falſch ſchneiden, zarezati, zaſtriči, napčno rezati, ſtriči; ein Tücher, rezati, a. ſkopiti, kopiti, ſkupljati (im *Serb.* iſt ſkopiti und im *Russ.* ſkopiti v. *impf.* und kopiti, *melchſ Jamb.*, *Gutsm.* u. *M.* anführen, *fommi* nicht vor, jedenfalls gehört das ſ zur Wurzel, weil im *Allſ.* ſkopiti, und nicht s'kopiti).
Verſchneiden, daß, razrezovanje, ſkopljenje.
Verſchneider, ber, rezár, ſkapljavec.
Verſchneiden, v. n., zameſti; alle Wege ſind verſchneidet, vse poti ſo zametene, ſneq je zapadel (bei *Gutsm.* zaezčiti).
Verſchnellen, v. a., odpahniti.
Verſchnieben, f. Verſchnauben.
Verſchnippen, v. a., razſtriči.
Verſchnittene, ber, ſkopljeneo, kopljenik, rezanec.
Verſchnitzeln, v. a., zrezljati.
Verſchnupfen, v. a., nosljati, ponosljati; poſnofati tobaka dokaj, zaſnofati dnarje;

v. i., daß verſchneupte ihn, d. i., er ſand ſich dadurch plöglich beleidigt, to se mu je pakadilo, zakadilo; to se mu je zdelo za malo; verſchneupt, nahoden.
Verſchnüren, v. a., mit Schnüren bebinden, oviti, oznorati; mit einer Schnur ausmeſſen, izmeriti.
Verſchoben, adj., odložen.
Verſchollen, adj., preſel, potihnil, pogreſan, odſlut (Zal.), od kteriga že zdavno ni ne duha ne ſluha, ki je kam preſel ali doſel, (im Unterfr. angebl. potihnti).
Verſchonen, v. a., einen, auch eines verſchonen, prizaneſti, zanesti, prizaneſati komu; das Land iſt im Kriege verſchont geblieben, ti deželi ſo v vojski prizaneſti, ta dežela ni bila ob vojski poſkodovana, ni bila zadeta, vojska ni zadela to dežele; es kann keiner verſchont bleiben, ne enimu se ne more prizaneſti; jemandem mit einer Arbeit verſchonen, komu delo ſpregledati, ne naložiti mu, ne dati kuciga dela, ne nadlegovati s čim, pri miru puſtiti; f. a. Schonem.
Verſchönen, Verſchönern, v. a. u. r., olepſati, polepſati, zlepaſati kaj, se, ozaliſati, zaliſati, gorſati, zgorſati.
Verſchönerer, ber, polepſeavec.
Verſchönerung, die, polepſanje, lepaſanje; zur Verſchönerung, zavolj lepſiga.
Verſchönerungsgesellſchaft, die, polepſevavno društvo, družba za olepſevanje.
Verſchönung, die, prizaneſba.
Verſchöpfen, ſich, v. r., ne v pravo poſodo zajeti, natočiti, zmotiti se.
Verſchoſſen, v. a., davek plačati od česa.
Verſchoſt, f. Wechſel.
Verſchragen, v. a., mit ſchräge geſetzten Pfählen, nach V. ograditi, zagraditi, graditi, po ſtrani rante devati, zarrantati.
Verſchragen, v. a. (*mont.*), jamlji ſkopati poleg rudne žile.
Verſchrammen, v. a., skvariti, ogerditi s praskami.
Verſchranken, v. a., mit Schranken verſehen, zadelati, pregraditi; freizweiſe ſegen, naſkriž poſtaviti, djati, prekrižati, križem djati (roke).
Verſchranfung, die, zadelovanje.
Verſchranhen, v. a., zaſkravbati, zaviti, zasukati, zaſkerniti; f. a. Verdrehen; verſchroben, f. tiefeſ.
Verſchreibegeld, daß, zapisnina.
Verſchreiben, v. a. u. r., durch Schreiben verbrauchen, viel Papier, popisati (mного papirja), izpisati (dokaj peres); falſch ſchreiben, prepisati (V.); ſich verſchreiben, prepisati se, zmotiti se v piſanji, napčno napisati; (*russ.* opisať se); einen etwas, ſich einem verſchreiben, komu kaj zapisati, komu zapisati se; ſich für einen verſchreiben, piſmeno, piſemno zaporočiti se za koga, piſemno zavezati se; Waaren, einen Bedienten verſchreiben, ſchriftlich *fommen* laſſen, piſati po blago, po ſlužabnika, auch naročiti, naročati, piſemno poklicati; einem

Kranken etwas verfchreiben, bolniku kaj zapisati, zapisovati.
Verfchreiber, der, zapisavec, zapisovavec, zavezaneec.
Verfchreibung, die, zapis, pismena zaveza, von Waaren, naročba, naročilo, pisanje po blago; Urkunde, pismo (zlasti dolžno); — zmot, pomota, pogrešek v pisanju.
Verfchreiben, v. a., in übeln Huf bringen, razvpiti, razkricati, razglasiti, raznesti, raznositi, raznašati, očerniti, ostrati (vulg.); verfchrien, razvpiti; f. a. **Verleunden**; **Verfchreien**.
Verfchreiben, fch, v. r., zakoračiti (Vuk), napčno stopiti, izviniti si nogo.
Verfchreiben, adj., zaviti, skrivljen, napčon, čuden, skremzen, sprevernjen; posebněj.
Verfchreibenheit, die, zavitost, čudno, posebno mišljenje.
Verfchreiben, v. a. (mont.), f. **Verfchreiben**; vse zdrobiti, zmleti na debelo.
Verfchreiben, v. n., zgerbiti se, gerbiti se, zgerbančiti se, sključiti se, ukerčiti se, skerciti, kerciti se, stisniti se, stiskati se, (bei Gutm. zazguzati se).
Verfchreiben, der, odlog, odklad, odkladek; f. a. **Aufschub**.
Verfchreiben, v. a., z bogati, splasiti koga; v. n., ostrasiti se.
Verfchreiben, v. a. u. r., mit Schulden beladen, zadolžiti kaj, se; z abresti v dolge; verfchuldet, zadolžen, v dolgeh; straffällig werden, pregrešiti se, zagrešiti se, zakriviti se s čim, zadolžiti se; an Lebensmitteln, zajesti se; das haben wir verfchuldet an unserm Venter, pregrešili smo se nad svojim bratom; sein Leben verfchulden, zapasti življenje; selbstverschuldete Unwissenheit, nevednost, ktere je kdo sam kriv.
Verfchulden, das, f. **Schuld**; (progreda; progredenje); ohne sein Verfchulden, ko on ni kriv, da on ni kriv, po nezaslužnem.
Verfchuldet, adj., zadolžen, v dolgeh.
Verfchuldung, f. **Verfchulden**, das.
Verfchulpen, v. a., zakidati.
Verfchulpen, v. a., zagrebsti, napčno rzkopavati.
Verfchulpen, v. a., navezati, navezovati (prejo).
Verfchulpen, v. n., na nie priti s svojimi reči, rakovo pot iti; v. r., zamečkati se pri kakem delu.
Verfchulpen, v. a., den Weg, Brunnen, eine Grube, zasuti, zasipati; ausfließen lassen, flüßige Dinge, izliti, razliti, izlijati, razlivati, trofene, z. B. Getreide, izsuti, izsipati, razsuti žito, razstresti, raztresati; das Kind mit dem Babe verfchulpen, metati pse-nico k plevam, s plevami izplati jo; es mit einem verfchulpen, zameriti se komu.
Verfchulpen, v. a. u. r., etiva posvačiti; v svasivo ali svasiño (svojad) stopiti; verfchwägert, f. **Schwäger**.
Verfchwägerung, f. **Schwägerchaft**.
Verfchwären, f. **Zuschwären**.

Verfchwärmen, v. n. u. r., aufhören zu schwärmen, dorojiti, izrojiti (se); die Vienen verfchwärmen sich, d. i. sie entfräßen sich daburch, izrojiti; v. a., zarniti (ves dnar), zapraviti pri ponočnem potikanju in pijančevanju.
Verfchwärzen, v. a., anchwärzen, očerniti, pčerniti, čerčiti (in eigentl. u. figür. Bedeutung).
Verfchwärzen, v. a., mit Schwärzen verbringen, die Zeit, čas zazlobodati, začencati, zakvasiti, začekati, začevkati, začeljati; anchwärzen, izzlobodati, izblekniti, izblebetati; sich verfchwärzen, (v. r.), sich daburch überzeilen, zazlobodati se; jemandem verfchwärzen, andern daburch eine üble Meinung von ihm beibringen, razvpiti, raznesti koga.
Verfchwärzen, v. n., malo po malo zginiti.
Verfchwärzen, v. a., zamolčati, molčati, ntajiti, zatajiti, ne povedati (bei Gutm. zatihtati?).
Verfchwärzung, die, zamolčanje, tajeenje, zatajba.
Verfchwärzen, v. a., zajesti in zapiti, zagostovati, potratiti, zapraviti, zažreti, požreti.
Verfchwärzen, f. **Schwärzen**.
Verfchwärzen, v. n., mit Schwärzen bebeden, verstopft werden, zateči, zatekati, oteči, otekati, zabuhniti, zabrekniti, obrekniti (serb.); verfchwollen, zatekel, otekel; v. a., ein Haus verfchwällen, mit Schwällen versehen, hišo opraziti (V.), prag napraviti.
Verfchwärmen, v. a., zatopiti, zaplaviti, zaliti; die Wiesen sind mit Sand verfchwemmt, senožeti, travniki so s peskam zasuti, so zaglinjeni, zablaceni; f. a. **Verwässen**; Farben verfchwemmen, bleiditi, redčiti.
Verfchwärmen, v. a., zapraviti, zapravljati, zatratiti, potratiti, tratiti, zadjati, zadedavati, razsipati, zahitati, pognati, poganjati, zatepsti, veter dati, zadogati; die Zeit, čas tractiti, zgubljati; Ermahnungen verfchwärmen bei Jemand, zastonj opominjati, svariti koga, kakor hi bob v steno metal.
Verfchwärmen, der, zapravljavec, zapravljeneec (V.), zapravljennik (Gutm.), zapravljavec, zadjaneec, zatoruež (Havn. Reif. n.), zatornik, tratnik, potratuež, serb. razsipnik, razmetnik; für einen Verfchwärmer erklären, razglasiti, oklicati za zapravljiva.
Verfchwärmerin, die, zapravljivka, zapravljenska (V.), zapravljavka, potratnica, zadjanka, serb. razzipnica, razmetnica.
Verfchwärmerisch, adj., zapravljiv, potratin, zateatin, zatoreen (Havn.), serb. razzipan, razmetan; verfchwärmerisch leben, zapravljati, potrato delati.
Verfchwärmerung, die, zapravljanje, potrata; der Verfchwärmerung ergeben sein, zapravljiv(eo) biti; serb. razzipnost, razmetnost; wozu diese Verfchwärmerung?, čemu ta potrata?
Verfchwärmerungssucht, die, zapravljivost, potratnost.
Verfchwärmerung, v. a., prekretniti; f. a. **Verfchwärmen**.

Verfchwesteren, v. a. u. r., posostriti, sestrihi, posestriti se.
Verfchwiegen, adj., molčljiv, zamolčljiv (Gutm.), tlh. natihem, molčec; das bleibt verfchwiegen, to ostane med nami, na them, zamolčano; ein verfchwiegener Freund, molčljiv prijatelj.
Verfchwiegenheit, die, molččnost, molčanje, molčljivost, zamolčljivost.
Verfchwiegen, v. n., zulje dobiti, ožuliti se.
Verfchwiegen, v. n., von Farben, zlivati se, prelivati se ena v drugo, da oko ne more razločiti; — plavati v čem.
Verfchwiegen, v. n., zginiti, miniti, izgubiti se, nach Gutm. auch zibniti (für zgibniti), zmigniti (?) u. vibniti (?), kroat. u. in Et. znikniti (auch poln.), böhm. mizeti; mein Glück verfchwand, sreča mi je presla, je minila; alle Hoffnung ist verfchwunden, nimam ga več upanja; von der Verfchwulst, splahoti.
Verfchwiegen, das, zginjenje, zmanjkanje, znikanje; sonderbar ist sein plöðliches Verfchwiegen, čudno je, da je naekrat zginil, da se je izgubil.
Verfchwiegen, v. a. u. r., posestriti, sestrihi (se); verfchwienert, podobem, enomislen; f. a. **Verwandert**.
Verfchwiegen, v. n., in Gestalt des Schweißes verfiegen, izpotiti se; aufhören zu schwiegen, odpotiti se, izpotiti se dovelj; v. a., als Schweiß von sich geben, izpotiti; f. a. **Müßschwigen**; vergehen, pozabiti; durch Schwigen verderben die Wäsche, perilo zapotiti, razpotiti (V.), s potam zamazati, (perilo pot je, sne).
Verfchwiegen, v. a. u. r., etivas, das Spielen verfchwiegen, zarotiti se, rotiti se, da se hoče kaj opustiti, odpovedati se igri pod prisego, pridusevaje se, zareci, zagovoriti se; sich verfchwiegen, zarotiti se, rotiti se zoper koga; die Welt hat sich miter uns verfchwiegen, svet se je zagovoril, zarotil zoper nas (ali da nas hoce preganjati); mit Schwären bekräftigen, zaklinjati se, kleti se, rotiti se, pridusevati se (da je res).
Verfchwiegen, der, zaronnik, russ. zagovoršnik.
Verfchwiegenin, die, zaronica.
Verfchwiegen, f. **Verfchwiegen**.
Verfchwiegenung, die, zarota, russ. zagovor, (poln. sprzysiężenie się); eine Verfchwiegenung anzustellen, nasnovati, začeti zaroto.
Verfchwiegenler, der, pesmar.
Verfchwiegen, v. n., zadjirati.
Verfchwiegen, v. a. u. r., aus Mangel an Aufmerksamkeit nicht sehen, ne opaziti, pregledati se; f. **Uebersehen**; falsch, fehl sehen, pregledati se, zmotiti se; versehen ist verpielt, kdor se pregleda, kdor se zmoti, zaigra (izgubi); f. a. **Uberschauen**, sich; etivas in seinem Amte versehen, v svoji službi kaj spregledati, pogrešek storiti; er hat es bei ihm versehen, v neki reči se mu je zameril; sich an etivas versehen, von schwangeren Personen, zagle-

dati se v kaj, nach V. nad čim zaugledati se; jemanden mit etwas versehen, previditi koga s čim, preskerbeti, zaloziti, zalagati, zakladati s čim; einen Kranken versehen, oskerbeti, previditi bolnika, z Bogam priti k njemu; sich mit angekauften Waaren reichlich versehen, zakupiti se z blagam; das Zafelwerk versehen, pregledati in popraviti; ein Amt versehen, službo opravljati; ehemals für: ausersehen; es ist in den Rechten so versehen, f. **Versehen**, **Verfügen**; sich einer Sache versehen, sie erwarten, dočakovati, čakati, nadjati se kake reči, zauasati se najo; biti si v svesti kake reči; f. **Vermuthen**; ich verseehe mich zu euch, d. i. hoffe, erwarte von euch, upam na vas, od vas pričakujem, dnacakujem, nadjam se; ehe ich es mir verseehe, prej ko sim menil, mislil; das hätte ich mit von ihm nicht versehen, tega ne bi si bil mislil pri njem.
Versehen, das, spregled, pogrešek, pointa, (poln. przoczenie); previdok (Caf); ein Versehen machen, f. oben; aus Versehen, iz pomote, po spregledu; f. a. **Unachtsamkeit**; das Versehen des Amtes, opravljanje.
Versehen, v. a., oškodovati, pokvariti, raniti, rauti (Kobe); sich die Hand versehen, roko prasniti si, raziti si; sich durch Feuer versehen, speci se, opeci se; f. a. **Verlegen**, **Verfchädigen**.
Versehen, die, f. **Versehen**, das.
Versehen, v. n., splitviti se, plitev biti; f. a. **Verfchlammen**.
Versehen, die, pesmarija, skladanje malovrednih pesmi ali versov.
Versehen, v. n., skladati, palčiti pesmi, verse, pesmariti.
Versehen, v. a., poslati, pošiljati, odpraviti, odpravljati; nach verschiednen Richtungen, razposlati, razpošiljati.
Versehen, der, pošiljavec, odpravljac, razpošiljavec.
Versehenin, die, pošiljavka.
Versehenung, die, pošiljanje, razpošiljanje, odprava, odpravlanje; f. a. **Spedition**.
Versehenungsanstalt, die, odpravljavnica, razpošiljavnica.
Versehenungsgebühren, f. **Speditionsgelühren**.
Versehenen, v. a., osmoditi, posmoditi, opaliti, paliti, zaeverkniti, zaeverkati, sezgati.
Versehenheit, die, osmojenost.
Versehenung, die, smod, opala, palež, osmod.
Versehenen, v. a. u. r., potopiti, utopiti, potapljati, utapljati, pogrezniti, pogrezovati, potoniti kaj, se; den Sarg versehenen, pogrezniti, spustiti v jamo; verfenfter Schatz, zakopan, skrit zaklad; in Gedanken verfenst, zamišljen, zatopljen v misli.
Verfenster, der, potapljavec, (Grenz. n., Zal.).
Verfenstung, die, pogrez, potapljanje, spuščanje, spuśanje.
Verfenstet, der, pesmarček, versopletf.
Verfenstet, adj., sein auf etwas, po čem

hanß, daß, ubožnica, oskerbovavnica, hiša ubožih, hiša miloserdnosti, dobrodelnosti.
Verforten, **Verfortiren**, v. a., zaloziti se z blagam mnogoverstnim; f. a. **Sortiren**.
Verfpaar, f. **Distichon**.
Verfpaßen, v. a., poklati, pocepiti.
Verfpauuen, v. a., preveč natogniti, napeti.
Verfpären, v. a., prihraniti, prihranjati, hraniti; f. a. **Auffpären**.
Verfpaßen, v. a., zašaliti, prešaliti, zanorečevati, zaigrati, s šalami pregnati.
Verfpäten, v. a. u. r., zapozniti (V.), zakasniti, zamuditi, ustaviti, zadržati, muditi koga, da kasneje pride; sich verfpaßen, zapozniti se, zakasniti se, zamuditi se kje in prepozno priti, propozniti se; deß Nachts, zanočiti se.
Verfpäunung, die, zapoznenje, zakasnenje, zamuda. (zapožnja V.).
Verfpeien, v. a., zapljuvati (nach Met. best. zapljevati), opljuvati koga, pljuvati na koga, zasramovati.
Verfpeilern, v. a., zašpiliti; die Würste, klobase zašpiliti.
Verfpeisen, v. a., zur Speise gebrauchen, jesti, uživati; durch Speisen alle machen, pojediti, použiti.
Verfpeilen, f. **Verfpalten**; Geld, potrositi, izmaljati; f. a. **Verfchwenden**.
Verfpenden, v. a., razdati, podariti; f. a. **Verfchenken**.
Verfpendung, die, razdanje, podaritev.
Verfperren, v. a., zapreti, zapirati, auch zagraditi, zadelati, serb. zatvoriti.
Verfperren, daß, zapor, zapiranje, zapertje.
Verfpiden, v. a., den Speß, navleci (vse reci), za navleko porabiti.
Verfpiefen, v. n., izgubiti, izgubljati, izganga biti; v. a., zaigrati, zaigravati; z igro odgaojati.
Verfpiehung, die, zaigra, zaigranje.
Verfpinnen, v. a., popresti, izpresti; zusammen spinnen, spresti, izpredati; f. a. **Verbergen**.
Verfpießen, f. **Verfpalten**.
Verfpittern, v. a., zdrobiti; f. a. **Verfchwenden**, **Verfhuu**.
Verfpitterung, die, f. **Verfchwendung**.
Verfpotten, v. a., sramotiti, zasramovati, zasmehovati koga, gerdtiti koga; f. a. **Spotten**, **Höhnern**.
Verfpotter, der, sramotivec, zasmehovavec, zasramovavec, gerdivec.
Verfpottung, die, zasramba, zasramovanje, sramotonje, gerdenje, zasmehovanje, f. **Spott**, **Spott**.
Verfprechen, v. a. u. r., zusagen, obljubiti, obetati oder obećati (v. *impf.*, in and. D. v. *pf.*); verspricht mir, obljubi mi; viel versprechend, kazen, mnogo obetca; sich versprechen, z. B. mit einer Person, zaročiti se; sich versprechen, sich im Sprechen verstehen, zagovoriti se, zareči se; ich habe mich versprochen, zareklo se mi je, zarekel

sim se, zagovoril sim se, zaletelo se mi je; lästern, obreči, obrekovati; ich verspreche mir viel, dosti od njega pričakujem, nadjam se, si od njega obetam, lepo kaže, mnogo obeta; besprechen, ureči, uročiti; er verspricht sich nach dem Heil. Berge, obljubil se je na Sveto Goro.
Verfprechen, daß, obljuba, obet. (auch *altst.*), obećanjo; Eheversprechung, f. **Eheverlöbniß**.
Verfprecher, der, obetavec; Promittent, obetnik.
Verfprecherin, die, obetnica, obetavka.
Verfprechung, die, obećanje; viele Verfprechungen machen und keine halten, mnogo, (u. allgem. Gebrauch in Kr.) veliko obećati, malo spoliti; mit leeren Verfprechungen abspesen, s prazno žlico napitati.
Verfpreiten, v. a., razprostreti, prostreti, razprostirati.
Verfpreitung, die, prostrenje.
Verfpreizen, v. a., (*mont.*) podpreti, podpirati.
Verfpreizung, die, podpiranje.
Verfprengen, v. a., razkropiti, razperhniti, razkaditi, razpoditi, razgnati, pokropiti, poškopiti, za škropljenje porabiti.
Verfprengle, der, zbeganec; die, zbeganka, (V.).
Verfprengung, die, razkropenje.
Verfpreuen, v. a., razkaditi, razprašiti kakor plove.
Verfpreigeln, v. a., (*mont.*), zašpriljati (V.).
Verfpringen, v. a., den Fuß, sich den Fuß verpringen, nogo zaskočiti si, zaskočiti se, izviniti, spahniti si nogo s skokom; die Zeit, preskakati (ves čas), skakaje odganjati; v. n., izskakati se; v. r., skakaje razperhniti se, razleteti so.
Verfpringen, v. a., izbrizgati, izbzikati (M.), izsikati; sein Blut, svojo kri preliti za —; alles Wasser, posikati, pobrizgati vso vodo.
Verfprung, die, prolije.
Verfprudeln, v. n. u. a., izvervati.
Verfprügeln, f. **Verfpriegeln**.
Verfprühen, v. a., etw. razžariti, viskrah raznesti.
Verfpulen, v. a., pomotati.
Verfpünden, v. a., z veho zabiti, zavehniti (*Zal.*), zavehati (M.), začepiti, zapilkati, zatakati.
Verfpüren, v. a., začutili, čutili, opaziti, zapaziti, zaslediti.
Verfsaß, der, odstavek veršov.
Verfsählen, v. a., podstaviti, podstavljati (*sekiro*); f. a. **Verfhärten**.
Verfsählung, die, podstava, podstavlanje.
Verfsampfen, v. a., razteptati, poteptati, pomandati, pohoditi.
Verfsand, der, *subj. (intellectus)*, um, razum; Vernunft, (*ratio*), pamet; Urtheilskraft, razsodnost; der gesunde Verfsand, zdravi um, razum, zdrava pamet; Verfsand habeud, umen, razumen; mit Verfsand, razumno, pametno;

ohne Verfsand, nerazumno, neumno; gesunder Verfsand, zdrava pamet; seinen Verfsand verlieren, vom Verfsande kommen, zmešati se, obnoret; ihm Gott den Verfsand verfaßt hat, dem wird der Schmieb seinen schmieden, komur ni Bog pameti dal, mu je kovač ne bo skoval; ein Mann von vielem Verfsande, silno razumen človek, dobre glavo, dobriga spomina; Einsicht, spreidnost, razumnost; nach weitem Verfsande, kakor jez sodim, razumem; das geht über seinen Verfsand, to mu ne gre v glavo; tega ne more zapopasti; da steht mir der Verfsand stille, to se mi zdi silno čudno, tega nikakor ne razumem, ne zapopadem; der Verfsand geht über alles, pamet je boljši kot žamet, serb. bolje je umeti nego imati (bolje je umeti kakor imeti); *obj.*, der Sinn einer Rede, die Bedeutung, pomen, pomemek, pomemba; f. Sinn, Bedeutung.
Verfsandesbegriff, der, razumek (čisti).
Verfsandeskasten, der, glava.
Verfsandeskraft, die, razumnost, razum.
Verfsandesstärke, die, bistrost razuma.
Verfsandeschwach, *adj.*, slabiga razuma.
Verfsandeswelt, die, svet razuma.
Verfsandeswesen, daß, razumno bitje.
Verfsandhaft, *adj.*, razumljiv.
Verfsändig, *adj.*, razumen, pameten, razsoden, spreviden, umen, (zastopen*, brihten); bespricht sich mit den Verfsändigen, pomeni se, posvetovaj se z modrimi, s sprevidnimi; ein verfsändiger Hund, izucen, brihten pes; f. a. **Kundig**, **Bewandert**.
Verfsändigen, v. a. u. r., podučiti koga v čem, soznati, soznajati, znaniti koga s čim, razložiti, razlagati, dopovedati komu kaj, serb. razumiti, razumljivati koga; verfsändigen mit Jemand, pogoditi se, dogovoriti se, domeniti se, zmeniti se s kom; benachrichtigen, povedati; er ist dessen, davon verfsändiget worden, to mu je povedano, to so mu povedali, poročili, naznanili, vediti dali, ua znanje dali.
Verfsändiger, der, dopovedovavec, sporočivec.
Verfsändigleit, die, razumnost, umnost, razsodnost, sprevidnost.
Verfsändigung, die, dopovedovanje, dopovedba, razložba, poročilo, naznanilo.
Verfsändlich, *adj.*, razumljiv, umven, razločin (*deutlich*), serb. razgoveten, *altst.* razumljiv n. raznu'a.
Verfsändlicheu, f. **Verfsändigen**.
Verfsändlichkeit, die, razumljivost, razločnost, serb. razgovetnost.
Verfsandlos, *adj.*, nerazumen, brez razuma, brezumen.
Verfsandniß, daß, razumnost, ročno razumljenje; geheimes Verfsandniß, skrivnen dogovor, spogovor; Eintracht, sprava, zločnost; ein Verfsandniß mit Jemanden haben, mit ihm in demselben stehen, s kom dogovorjen, spomenjen, zmenjen biti; Mitwissen, spogovor; im guten Verfsandniße mit je-

manden leben, s kom prijazno, zložno, v edinosti živeti.
Verfsandreich, **Verfsandvoll**, *adj.*, prav razumen, prerazumen.
Verfsärken, v. a., ukrepiti, ukrepčati, poterditi, ujačiti, pojačiti; die Stimme, povzdigoiti glas; vermehren, die Anzahl verstärken, pomnožiti, umnožiti, množiti, stevilo povišati ali povekšati.
Verfsärkung, die, pomnožba, ukrepjenje, pomoč (vojska).
Verfsärkungstruppen, *pl.*, pomočna vojska, pomoč.
Verfsarren, f. **Erstarren**.
Verfsarren, v. a., pripustiti, pripušćati, pripušćati, dopustiti, dopušćati, dopušćati, dovoliti, dovoljevati; f. *übr.* **Verfsarren**.
Verfsättning, die, dopušćenje, dopušćenje, dopušćanje, dopušćaje, dovoljenje.
Verfsanden, v. n., razprašiti se, naprašiti se, zaprašiti se.
Verfsanden, v. a. u. r., razprašiti, razmeti kaj, se.
Verfsandern, v. a., zamesti, zagrebsti.
Verfsanden, v. a., podviti (*Überfr.*); sich den Fuß verfsanden, nogo podviti si, zvinuti, shabiti si; verfsanden, izpahiti, b. *Gutsm.* izmekniti, izgeniti.
Verfsandung, die, podvitje, izvijnjenje.
Verfsanden, v. a., b. d. Näherinnen, zaštihati*, zasiti; Waaren verfsanden, verfsandeten, blago zamenjati, zamenjevati.
Verfsand, der od. daß, skrivanje, skrivališće, skrivališe, skrivalica; die Kinder spielen Verfsand, troeci igrajo skrivalnico, nach V. skrivalico; f. a. **Hinterhaß**.
Verfsanden, v. a. u. r., durch Stücken alle machen, potakniti, potikati (vso); durch ein dahin gestecktes Hinderniß verfsanden, den Weg verfsanden, pot zatakiniti, zatikati, zapahniti; an einen verborgenen Ort verfsanden, skriti, poskriti, skrivali, vtakniti kam; f. a. **Verbergen**; sich verfsanden, skriti, poskriti se, skrivati se, potakniti se, potikati se; alle haben sich verfsand, vsi so se poskriti, potakniti, potajiti; der Mond verfsand sich hinter die Wolke, oblak zakriva luno; sich verfsanden (*vulg.*), b. i. viel Geld in etwas stecken, preveč denarjev vtakniti v kako reč, mnogo potrositi; verfsand, skrit, prikrit, skriven; die Hühner verfsanden sich vor dem Hahndich im Gebüsch, piščeta se potikajo po germovji pred jastroham.
Verfsandspiel, daß, skrivalnica, skrivalica, (*poln.* kryjowka); last und das Verfsandspiel spielen, pojedimo se skrivalnico.
Verfsandtheit, die, skritost, skrivnost.
Verfsandwinkel, der, kot, skrivališće.
Verfsandbar, *adj.*, razumljiv.
Verfsanden, v. n. u. r., das Pfand ist, hat sich verfsanden, b. i. verfallen, zastava je zapadla; von Ruhen (*mont.*), zapasi, zapadati; von Ruhen, izditi se, izvesti se, (če predolgo stoji); sich verfsanden, nogo se poterdile, so premerle, so terde od dolgiga stanja, zastati se; das Thier hat sich

verstanden, živina se je zastala; v. a. u. r., sich zu etwas verstehen, sich zu einer unangenehmen Sache entschließen, udati se v kaj, privoliti v kaj, pripraviti biti; die Bedeutung einer Rede, ein Schreiben verstehen, (*intelligere*), umeti, razumeti (*v. impf.*, vertritt jedoch auch die Stelle eines *v. pf.*), razumevati, in *St.* razmiti (razmem). schlecht zastopiti; f. a. Begreifen; das versteht sich von selbst, to se vé, an' se vé, da, to se samo po sebi razume, (bei *M.* vedom?); Schmerz verstehen, šalo za šalo imeti; er versteht keinen Spaß, ž njim se ni šaliti, ni norčevati; — ne terpi šale; *fig.* sich mit jemandem über etwas verstehen, s kom se dogovoriti, dogovarjati, domeniti se, zmeniti se, pogoditi se; einverstanden, zmenjen, dogovorjen; eine Kunst, Wissenschaft u. s. w. verstehen, umeti, znati, glas vediti čemu, zvediti se v kaj; eine Sprache verstehen, jezik znati; f. a. Bewandert, Kundig; er versteht mancherlei, marsikaj zna, ume; sich auf etwas verstehen, znati kaj; sich auf das Reiten verstehen, znati jezdit; ich verstehe mich auf jemanden, ich weiß mit ihm umzugehen, znam, vem s kom ravnati, vem mu glas, vem, kaj mu je prav, znam mu najti toporišče, toporiše (*V.*); jenes mi verstanden, z onim vred; die Zeit verstehen, prestati, zastati; ich habe daraus verstanden, spoznal sim iz tega; f. a. Entnehmen; man kann ihn nicht verstehen, ni ga slišati; falsch verstehen, napek razumeti; wir verstehen uns, razumeva se, poznavava se. Verstehen, das, razumenje oder razumljenje, razumevanje. Verstehen, v. a. u. n., tog narediti; f. a. Stellen. Verstehen, sich, v. r., zaiti, zalesti, zalaziti, zaklatiti se, previsoko speti se, previsoko zahajati, mero prestopiti, predaljšo upati si. Verstärker, der, nach *V.* dajavec na podražbo. Verstärken, v. a., prodati, prodajati po dražbi, nach *V.* podražiti, podražati (eig. vertheuern), nach *Zal.* dražjati, licitirati. Verstärkung, die, podražba (*V.*), gewöhnlicher dražba geschrieben, licitacija. Versteinern, Versteinern, v. a., zu Stein machen, okamniti, kamniti (*V.*, wohl wenig gebr.), v kamen spreoberniti, premeniti; v. n., zu Stein werden, okameneti od okameneti, kameneti, okameniti se, v kamen spremeriti se, poteriditi se; versteinert, okamenel, okamnen. Versteinerung, die, okamenenje; Betrefast, okamina od okamenina, skamenina; die Eigenschaft, okamenelost (*rus.*). Verstellen, v. a. u. r., anders stellen, prestaviti, prenestiti, prestavljati, predjati, predevati; falsch stellen, napak, gordo postaviti; die Thür verstellen, zastaviti, zaloziti; diese Kleidung verflekt ihn, f. a. Entstellen; sich verstellen, d. i. sich von außen anders zeigen, hultiti se, hliniti se, hiniti se, potuhniti, potuhovati se, lesičiti se, (*Gutsm.*

u. *M.*), poigniti se (*Zal.*), potajiti se, pritajiti se (*V.*), potmajno kazati, drugači delati se, kazati se kakor je; f. a. Stellen, sich; den Verdruß verstellen, nejevoljo skrivati; eine andere, nachtheilige Gestalt geben, spremeriti, spremerjati se, spakovati se, (napačno) delati se, *serb.* u. *böhm.* pretvoriti se, pretvarjati, pretvariti se, *altsl.* pritvoriti, pritvarjati (auch *Medv.* führt pretvarjati se an); das Angesicht verstellen, unfemlich machen, obraz spremeriti, skremžiti ga; der Satan verstellte sich in einen Engel des Lichtes (2. Cor. 11, 14), satan se spremerja v angela luči. Verstell, *adj.*, hinavsk, prihuljen (eig. gebeugt), skrit, hlinjiv, potuhnjen; ein verstellter Mensch, prihuljenec, zavihanec, *serb.* pretvorica (*Vuk*); f. ähr. Gleisner, Heuchler. Verstellung, die, holjenje, hlinjenje, hlimba, hinavščina, hinavšina, potuhnjenost, pretvornost (*serb.*); nicht als Verstellung, gola hlimba. — le dela se, kakor bi — Verstellungskunst, die, hlinjivost, hinavšennost, hinavšnost; zanje, hliniti se, drugači kazati se, kakor je. Verstopfen, v. a., poštempljati. Verstopfen, v. a., poštepiti* (vse niti). Versterben, v. n., umreti; Versterbene, der, rajski; die, rajca; f. a. Sterben. Versteinern, v. n., napeno kermaniti, zakermaniti, zakermaniti; v. a., plačati, odrajtati davke od česa, (nach *V.* oddavkati, n. *Gutsm.* zaštribati*, zavečevati). Verstopfen, v. a., povzeti, porabiti za vzenje. Verstopfen, v. n., razprašiti se; v. a., razprašiti, razkaditi, razkropiti. Verstopfen, v. a., mit einem Stiele versehen, nasaditi, nasajati (n. pr. sekiro), s toporiščem, toporišem opraviti. Verstopfen, v. a., ne prav ubrati, ne ubrati ampak pokaziti, nach *M.* razubirati, nach *Gutsm.* preglasiti, viell. richtiger razglasiti, *altsl.* Verstimtheit, razglasje, im *Russ.* u. *Poln.* razstrojiti oder prestrojiti; *fig.* dobro voljo, veselje vzeti, skaliti, skerhati; ich bin ganz verstimmt, slabe volje, čemerem, žalosten, atožen, razderi sim, nič se mi ne hoče, ne ljubi; f. a. Verdrießlich. Verstimmung, die, razglasje, preglašenje; — slaba volja, čmernost. Verstopfen, v. a., zamesti; das Schneewetter verstopft die Wege, sneg zameta poti. Verstopfen, v. n., oštoréti (*Rt.*), zakerkniti (*M.*), opanjati (*Gutsm.*), oterpniti; durch lange anhaltende Feuchtigkeit verderbt werden, prepereti, stuhniti, (shujdeti *M.*); verstopftes Leder, preperelo usnje; v. a., zarterditi, narediti nečutniga, terdovratniga. Verstopfen, *adj.*, oterpjen, zakerknjen, terdovraten, (terdokoren *serb.*), nečuten; von der Feuchtigkeit verderbt, preperel, stuhnjen, preležan ali zalezan, skazen od mokrota. Verstopfen, die, nterpjenost, terdovrat-

nost; zakerk (njenost), nach dem *Serb.* terdokornost. Verstopfung, die, oterpjenost, zaterjenost, oštorjenje. Verstopfen, *adj.*, skriven, tatinsk; verstopfend, verstopfender Weise, skrivaj, skrivaje (*S. R.*), skrivama, skrivši, kradama, po tatinsko; verstopfener Weise kommen, prikrasti se kam, skrivaj pritepati se. Verstopfen, v. a., prestokati (ves čas). Verstopfen, v. a., napraviti rove ali štolnje. Verstopfen, f. Bergalappiren, sich. Verstopfen, Verstopfen, v. a., zatakkniti, zatakati, (daher zaticok, Stöpsel), zamašiti. Verstopfen, v. a., zamašiti, masiti, zagattiti, gattiti, zapaziti; eine Röhre und andere durchhöhlte Dinge verstopfen, zatalhati, (*poln.* zatulić), zatalhniti, zalezpiti, zalezpiti, zalezpiti, zabertviti, zamašiti, zadelati, zatakkniti, zalopiti, zapahniti, zapaziti, zagolsniti; mit dem Finger verstopfen, zatisniti, zatisniti s perstam; eine Kleidung, die Handschuhe stiften, zašiti brez zaplate; auch zapahniti (*Rt.* gebr.); harte Eisen verstopfen den Leib, terde jedi zapirajo, gaté, zapekajo život; verstopfende Speisen, zaporéne jedi; verstopft in dem Sinne, zapečen, zapert, (in *St.* angebl. zaguhnen); in der Nase verstopft sein, zamašen nos imeti, nahod imeti; einem den Mund verstopfen, komu usta zamašiti. Verstopfung, die, (za)mašenje, zagatitev, gatenje (eig. gadenje), gata; des Leibes, zapor, zapeka; der Nase, nahod. Verstopfen, f. Versterben, Selig. Verstopfen, v. a., zmesi, razberskati, zmotiti; Diebe, Räuber verstopfen, razpoditi, odpoditi, razgnati, razkropiti tatove; verstopft aussehen, zmoten, zmocen, prestrašen, divji viditi. Verstopfen, der, razganjavec, motivec. Verstopfen, der, ein geringer Fehler, pomota, zmota, pogrešek, zagrešek; ein Verstopfen wider die Grammatik, pogrešek zoper grammatiko; f. a. Fehler; das Pferd bekommt den Verstopfen, wru es nicht fressen will, konju se jed zapira, so je zaperla, konj je lišpav (*Zal.*); Vormachs bei den Wienen, (Propolis), zasat, zasatje, zasatovje (*Zal.*); in Verstopfen gerathen (*östr.* Provinzial.), f. Verstopfen. Verstopfen, v. n., einen Fehler begehen, pomotiti se, spotakniti se, zaleleti se, pregrešiti se, pogrešiti; f. n. Fehlen; aufgehört zu stoßen, von gährenden Flüssigkeiten, dokisati se, dovreči, nehati vreti, kisati se; v. a., in die Ferne von sich wegstoßen, odgnati, odvreči, zavreči, pahnti od sebe; jemanden aus dem Hause verstopfen, koga iz hiše suniti, izpokati, pregnati, spoditi, pahnti, vreti; seine Frau, slovo dati ženi, zavreči, nach dem *Serb.* odvreči žono; etwas aus Noth verstopfen, prodati v sili; f. a. Zerstoßen, pometi, pophati (ves poper); die Ader verstopfen, prepahniti, spahniti žilo. Verstopfen, die, zaverzba.

Verstommen, v. a., Strafe für etwas erlegen, plačati dnarno kazen za kaj. Verstrahlen, v. n., izzariti se; v. a., v žarkih, v podobi žarkov gnati, metati. Verstrampeln, v. a., zabeeljati, razcepetati. Verstrecken, v. n., (*waidm.*), von den Hirschen, f. Aufsetzen (*v. n.*). Verstreichen, v. a., durch Streichen verbrauchen, vielen Lehm verstreichen, dokaj ila zmazati; zustrischen, die Nigen verstreichen, špranjo zamazati, zamazovati, zalezpiti, zalikati, zalikovati; mit Pech, zasmoliti; v. n., der Muttermuud verstreicht, materično ustje (bei *V.* maternu ustje?) se zalika, se izglati; die Zeit verstreicht, čas teče, poteka, mine, hiti, prehlaja; die Frist verstreichen lassen, zamuditi dobo ali rok; pustiti, da postavná doba preteče, prejde; f. a. Verstrecken. Verstreifen, v. a., zapravdati, zapričkati, zatožiti (svoje premoženje). Verstreuen, v. a., zum Streuen verbrauchen, alles Stroh verstreuen, vso slamo postlati, zastlati; alle Verthe u. s. w. verstreuen, dem Fiederviel als Futter, ves jedem potrositi, razzoti, razzipati, razzrositi, posuti; auch Verstreuen streuen verlieren, izgubiti, pogubiti, gubiti; Weirde verstreuen, zito strasati, razzrosati, izgubljeni ali gubiti; *fig.* razzpraditi, razzperhniti, razzkaditi, razzkropiti, razzpoditi na vse strani kakor pleve, razznesti, razznašati, razzpihati. Verstreuerung, die, razzkropjenje. Verstricken, v. a. u. r., vjeti, lovititi na zanke, zahantati, zahomatati, vzankati, zamotati, zaplesti kaj, se, zamežljati; zum Stricken gebräuchen, poplesti, plesti; den ganzen Tag verstricken, ves dan preplesti; sich verstricken, zaplesti se, gev. zmotiti se pri pletenji, napeno plesti. Verstrickung, die, zapletanje, zamotanje, zanka. Verströmen, v. a., prelititi, prelivati, izlititi, izlivati oder izlijati; v. n., preteči, teči (kakor reka). Verströmung, die, izliv, preliv(anje). Verströffen, v. a., odstavke napraviti v rudnem rovu. Verstricken, v. a., razrezati na drobne kose, razzkosati. Verströmen, v. a., in Bergbau, mit eingehauenen Zeichen versehen, nasekati znamenje, stopinje. Verströmen, v. a., nach *Gutsm.*, so wie im *Kroat.* u. *Serb.* okernjiti (*Vuk*), okernjevati, kernjiti, (jedoch im *Slov.* wenig bekannt, vergl. das gebr. skernjevati, verächtlich schreiben, skernjevati, ein verächtl. Messer); poškodovati, skaziti, pohabiti ude, pohromiti, pokvečiti; der Hörner berauben, omuliti, muliti; verströmte Bildsäule, stulasta, otolčena podoba; eine Rede, pokvariti, pokaziti. Verströmung, die, okernjenje, poškodba. Verströmen, v. n., stumm werden, omutiti (*V.*), onemoti, zanemoti (*Gutsm.*), govorr-

jenje, besedo zgubiti, položiti; ploglich aufhören zu reden, obmolkni, obmoleati, premolkni, umolkni, potihni, (vom Winde, odvinuti, kroat.); er aber verstummte (Matth. 22, 12), an pa je umolknil; verstumme (Morf. 4, 39), potihni, obmolkni.

Verstummung, die, anemlenje, umolknenje.

Verstumpfern, v. a., spaliti, skaziti.

Verstünden, v. a., preložiti na drugo uro.

Verstürmen, v. n., izdivjati se, umiriti se; v. a., raznesti, razderviti.

Verstürzen, v. a., durch hingestürzte Steine, Erde usf. verbergen, ausfüllen, podsuti, podsipati; — prepläsiti, osupniti; v. n., ostermeti.

Verstutzen, v. a., mit dem Messer, prirezati, podrezati, prirozovati; mit der Schere, prističiti, pristrigati; mit der Art, prisekati, prisekovati; mit der Sense, prikositi, prisceči; f. a. Stutzen.

Versuch, der, poskus, (nach andern D. pokus), skus, skušnja, poskušnja, poskušljev (V.); Versuch eines Verbrechens, poskus hudodelstva; einen Versuch mit jemandem machen, poskušati, skušati, skušiti koga; es kommt auf einen Versuch an, poskusimo, poskušajmo; treba je poskusiti.

Versuchen, v. a., inogemini, poskušati, skušati, poskusiti, skušiti, *serb.* kušati; kosten, durch den Geschmack zu erkennen suchen, pokusiti, pokušati; sich in etwas versuchen, vaditi se v čem, skušati kaj; versucht, skušen, poskušon; sich zu etwas versucht fühlen, mikati koga (nika me. hoče se mi); versucht Diebstahl, poskušena tatvina; zum Wöjen reizen, skušati, k grehu napeljevati, zapeljevati.

Versuchen, das, skušanje, skušnjava.

Versucher, der, im theologischen Verstande, skušnjavec, *serb.* uapastnik; sonst skušnik, poskušavec, poskusnik.

Versucherin, die, skušnjavka, skušavka.

Versuchsweise, *adv.*, za poskušajo.

Versuchung, die, theol. skušnjava, napast (*Gutsm.* u. V., mehr *serb.*).

Versuchungskunst, die, skušavstvo (V.).

Versündeln, v. a., bejbeln, pomazati, povajljati, onesnažiti, zagerditi, oskruniti; durch unreinliche Arbeit verbrachen, verberben, mazati.

Versühen, f. Versöhnen.

Versummen, v. a., dobrenčati, nehati brenčati.

Versumpfen, v. a., podmakati, v močvirje spreobračati.

Versündigen, sich, v. r., an etwas, pregrešiti se nad čim.

Versündigung, die, pregrešenje, pregreha, greh doprinesen nad kom.

Versunkenheit, die, pogreznjenost, poživljenost.

Versüßeln, v. a., osladkati, posladkati.

Versüßen, v. a., süß machen, osladiti, posladiti, sladiti, oslajati; (sly süß machen, presladiti, preslajati, zasladiti (*Gutsm.*));

ein wenig süßer machen, poslajšati, oslajšati, slajšati, *russ.* podslasiti.

Versüßung, die, oslada, oslajenje, osladljev, sladilo.

Versweise, *adv.*, v verstah, vērših.

Verswuth, die, nezmerna strast, kovati pesni.

Vertagen, v. a., auf einen gewissen Tag verlegen, etwas vertagen, odložiti, postaviti dan čemu za kaj; ansagen, für jetzt übergehen, odložiti, odkladati, preložiti (na drugi dan); vertäumen, zamuditi.

Vertagen, das, Vertagung, die, odlaganje, odkladanje, odlog, prelog.

Vertäufeln, v. a., zatreknati, zatreknovati (V. ?); die Zeit vertäufeln, čas zatratiti, zatrakati, zatepsti (*St.*), (bei V. potreba?)), zasačiti, zanočevati; sich vertäufeln, zatečati se, zaplesti se.

Vertauschen, v. a., zaptosati, zarajati (na pr. zdravje); den Abend, preplesati ves večer; — s plesam odganjati, preganjati.

Vertäuscheln, f. Vertärkeln.

Vertatur, oberni.

Vertauseln, v. a., zarojiti (vse svoje).

Vertausch, f. Tausch.

Vertauschen, v. a., Maaren, zamenjati, zamenjevati, menjati; ein Wort, spregovoriti, pomoniti se.

Vertauschung, die, zamena, zamonja, mena oder menitva, zamenjevanje.

Vertausendfachen, v. a., tisočkrat toliko vzeti, dati.

Verte, f. Vertatur.

Vertebrat, *adj.*, kar se tiče vertanje.

Verteppichen, f. Tapeziren.

Verteuflern, v. n., uhudičiti se.

Vertenselt, *adj.*, zahudican, hudimanov, hudirjov, vragov, zalodjan, prosnot, vražji, besji.

Vertentschen, f. Verdentschen.

Vertex, f. Wirbel, Gipfel.

Vertheidigen, v. a. u. r., durch Worte, zagovarjati koga, poganjati se, potegovati se, vleči se za koga; vor Gericht, zagovarjati, namestovati (in amb. D. zastopati) koga; einen Satz verteidigen, terditi, dokazovati kaj, govoriti za —; durch körperliche Gegenwehr, braniti koga, se; die Festung verteidigen, braniti terdajavo.

Vertheidiger, der, durch Worte, zagovornik, zagovarjavec; durch körperliche Gegenwehr, branivec, branitelj, (*brambovec*); *russ.* zasčitnik.

Vertheidigerin, die, zagovornica, zagovarjavka, branivka, braniteljka.

Vertheidigung, die, durch Worte, zagovor, zagovarjanje; durch körperliche Gegenwehr, bran, bramba, branjenje, branitev, odboj napada.

Vertheidigungsanstalt, die, naprava za branitev, branivna naprava.

Vertheidigungsbündniß, f. Defensivalliance.

Vertheidigungskrieg, der, branivna, odbojna vojska.

Vertheidigungskunst, die, znanje braniti se, branivna umotnost.

Vertheidigungslinie, die, bramna čerta.

Vertheidigungslos, *adv.*, brez brambe.

Vertheidigungsbrede, die, zagovor, branivni govor.

Vertheidigungsschrift, die, zagovorni spis, zagovorno pismo, zagovor.

Vertheidigungswaffe, f. Schußwaffe.

Vertheidigungsweise, *adv.*, braneč se, odbijaje sovražni napad.

Vertheilen, v. a., razdeliti, porazdeliti, deliti, razdati, razdajati, razpartiti*, partiti; das Meer in die Dörfer vertheilen, nastaniti vojsko po vaseh; f. a. Theilen.

Vertheilner, der, delivec, razdelivec, razdeljevavec, razdajavec.

Vertheilnerin, die, delivka, razdelivka, razdajavka.

Vertheilung, die, delitev, razdelitev, razdaja, razdajanje, razdel.

Vertheilungsausweis, der, razdelni izkaz.

Vertheren, v. a., zaklejšiti, zasmoliti.

Vertherer, der, podraževavec; der Eßwaaren, nach V. dragoletnik (auch u. *Medv.* u. *Ravn.*), draginar (*Gutsm.*).

Vertheuern, v. a., nach V., (sowie im *Böhm.* u. *Poln.* podražiti), podraževati, zdražiti, dražiti (im *Serb.* nach *Vuk* dražati, theurer werden), ceno povzdigniti, povišati, s ceno poskočiti, dragino narediti, delati, (nach *Zal.* drajšati).

Vertheuerung, die, podražba, podraževanje; was ist die Ursache der Theuerung der Lebensmittel?, kaj je podražilo živež?, zakaj je poskočila cena živežu?

Verthiern, v. n., poživiniti se; v. a., poživiniti, v živino, žival preobniti.

Verthuer, der, zapravljivček.

Verthüllsch, *adj.*, zapraven, potrošin.

Verthun, v. a., allen Koll verthun, pozidati, porabiti vse apno; verschwenden, zadržati, zatratiti, zapraviti, zadedati, potratiti, potrošiti, raztrošiti, trošiti oder trošiti, pognati, veter dati čemu (n. pr. dvajseteam), potepsti, zatepsti (a. *kroat.* u. *St.*); unbesonnen auf Kleinigkeiten verthun, zatrakati, zatreknajati, treknajati (V.); ansagen, razdati, razdajati, zdati, zdajati; f. a. Verschwenden; v. r., sich verthun, (*vulg.*), omožiti se, vdati se.

Vertiefen, v. a. u. r., tief, tiefer machen, nach V. und dem *Altstl.* uglobiti und auch vglobiti, globiti, globokejši storiti; durch Graben, izkopati, globino kopati; durch Meißeln, izdolbsti, dolbsti; durchbohren, izvertati u. vergl.; vertiefte Figuren, vglobljene podohe; f. a. Concav; in die Tiefe seifen, topiti, vtopiti, potopiti, vtopljati, potapljati, pogrezniti, pogrezovati; sich in Gedanken u. vergl. vertiefen, zamisliti se, v misli vtopiti se, vglobiti se; in Gedanken vertieft, zamišljen; vertiefte Stelle, f. Vertiefung.

Vertiefung, die, in einem Flusse, globočina,

tomun, glob, globel, globina, top (?) *Medv.*), jaska (V. ?); zwischen Kalksteinwänden, kon-ta (V.); worin sich die Fische unter das Eis im Winter flüchten, struga (V. sonst Flußbett); bei den Malern, z. B. in den Falten eines Gewandes, glob, nach V. vtopljenje; — izdolbenina, jama; zamišljenost.

Vertikal, f. Scheiteltrecht.

Vertikallinie, f. Scheitellinie.

Vertikalminkel, f. Scheitelwinkel.

Vertiklbar, *adj.*, odpravljuv, pokonoljuv, unidjuv.

Vertilgen, v. a., zatreti, zatirati, zamoriti, moriti, pokončati, končati, končevati, uničiti, iztrebiti, izkoreniniti, odpraviti; einen Schandfleck, izbrisati, izprati madež; f. a. Vernichten.

Vertilger, der, končevavec, pokončevavec, pogubljavec, uničevavec, zatiravec.

Vertilgerin, die, končevavka, pokončevavka, pogubljavka, zatiravka.

Vertilgung, die, pokončanje, pokončevanje, zatir, zatiranje, uničenje, morija.

Vertilgungskrieg, der, vojaka pokončevavna, z namenam izkoreniniti, do zadnjiga zatreti sovražnike, iztrebna vojska.

Vertoben, v. n., izbučati se, izdivjati se, izvihirati se; v. a., predivjati, previhirati (eno uro).

Vertönnen, f. Vertlingen.

Vertosen, f. Vertoden.

Vertracht, *adj.*, presnot, hentan, šembran.

Vertrag, der, Contract, pogodba (V., *Gutsm.* u. *Vuk*); Verabredung, dogovor; einen Vertrag schließen, eingehen, pogoditi se, pogodbo skleniti, storiti.

Vertragen, v. a. u. r., durch Tragen vertragen, f. Abtragen; an einen ungehörigen Ort tragen, zanesti, zanositi, zanasati, zavleči; z. B. die Dohlen pflegen gerne das Geld zu vertragen, kärke rade denar zanesó, zavlečejo; nach verschiedenen Seiten, raznesti, raznositi, razvleči, razvlačiti; entgegen, preterpeti, sterpeti, terpeti, prenesti, prestat; er kann viel Wein vertragen, mnogo vina nese, more prenesti, izpiti, da se ne upijani; sich mit jemandem gut vertragen, v edinosti živeti, pogajati se s kom (angebl. in *St.*), lepo shajati s kom, dobro skup imeti se, skup orati, zjemati se (V. ?), nach M. erediti se (? sonst abwecheln), zlagati se; sich nicht vertragen, biti si dobra kakor pes in mačka; einen Vertrag machen, vergleichen, narediti, narediti pogodbo, pogoditi se; sich mit jemandem vertragen, vergleichen, versöhnen, umiriti se, spraviti se, poravnati se s kom, poravnati s kom.

Verträglich, **Verträglich**, *adj.*, spraven, spravljiv, zlozin, miren, mirovit, družin; sie sind sehr verträglich, so si dobri kakor persti na roki, so si v kolocel (Z. R.).

Verträglichkeit, die, spravnost, spravljivost, zloznost, družnost, lepo ravnanje, ravnanje z lepo.

Vertragmäßig, *adv.*, pogojevma, po pa-

godbi; als *adj.* pogojen, izgovorjen v pogodbi, pogodbi primeren.

Vertragsschließend, *adj.*, pogodin; Vertragsschließender Theil, pogodnik, weibl. pogodnica.

Vertragserbe, *der*, pogodni, pogodbeni dednik.

Vertragspflicht, *die*, dolžnost po pogodbi prevzeta, v pogodbi izgovorjena.

Vertragspunkt, *der*, člen pogodbe.

Vertragssurkunde, *die*, pogodbeno pismo, pismena pogodba.

Vertragswidrig, *adj.*, pogodbi nasproten.

Vertragssinsen, *pl.*, pogodbene, pogodne obresti.

Vertrauen, *v. n. u. a.*, zaupati, upati koga, na koga, zaneseti se, zanašati se na koga, verjeti, vero dati komu; jemanden etwas vertrauen, komu kaj zaupati, izročiti, na zvesto roke dati; *f.* Anvertrauen; auf Gott vertraut ist wohl gebaut, zaupanje v Boga nas ne goljufa (*Zal.*); sich einem vertrauen, razodeli, povedati komu svoje skrivnosti; zur Ehe übergeben, zaročiti; eine Jungfrau, die noch nicht vertraut ist, (2 Mos. 22, 16), devica, ki še ni zaročena.

Vertrauen, *das*, (za)upanje, up, zaup; ein Vertrauen auf jemanden haben, stellen, legen, na koga zaupati; ich will dir ein Wort im Vertrauen sagen, nach V. hočem ti nekaj med nama rekoč povedati; allein im Vertrauen, er ist es nicht werth, vender, da med nama rečem, ostani med nama, med nama rekoč, tega ni vreden, skrivaj, na tihama, da nikomur ne poveš.

Vertrauensmann, *der*, zaupnik, mož (schlichthin).

Vertrauensvoll, *adj.*, zaupen, poln zaupanja, a. zaupljiv.

Vertrauenswort, *das*, glas, izkaz zaupanja.

Vertrauenswürdig, *adj.*, zaupanja vreden, zanesljiv, zaupljiv.

Vertrauern, *v. a.*, prežalovati, zažalovati; *v. r.*, kancati se od žalosti, zgristi se.

Vertrauenssel, *v. a.*, zaškropiti, škropoč porabiti.

Vertraulich, *adj.*, zaupljiv, prijazen, prijateljsk, zaupen; zu vertraulich sein, preveč znan biti; mit jemandem vertraulich sein, s kom po domače ravnati, kakor med stariimi znanci; vertrauliche Sitzung, skrivna seja.

Vertraulichkeit, *die*, zaupljivost, prijaznost, družnost, zaupnost; *f. übr. d. Weib.*

Vertraumen, *v. a.*, mit Träumen oder Träume bringen, presenjati; *fig. a.* predremati, prepati, s senjarijami se pečati ves čas; sich dadurch vertäusch machen, sein Glück vertraumen, svojo srečo zadremati, zaspati, senjaje izgubiti.

Vertraut, *adj.*, veren, zaupljiv; vertrauter Freund, veren, zanesljiv prijatelj; er thut sehr vertraut gegen mich, prav po domače z mano ravno, kakor da bi bila močno znana; sich vertraut machen, zdomačiti, podomačiti se, soznaniti se s kom; ich sprach ein

vertrautes Wort mit ihm, govorila sva po domače, nach V. sva škerila; vertraut sein mit etwas, zreden biti v dem; *f.* Bewandert; Verlobte, *der*, zaročeni, zaročeneo; *die*, zaročena, zaročenka; der Vertraute, sonst zaupnik (*poln.* zaupnik), prijatelj; *die*, zaupnica, prijateljica.

Vertraulich, *die*, domačnost, zanesljivost; *f. a.* Vertraulichkeit.

Vertreiben, *v. a.*, eig. pregnati, pregnajati, prepoditi, prepajati, pretirati, proč zagnati, zapoditi, zaderviti, segnati, spokati, spoditi od —, odgnati, odpoditi od —; die Nebel vertreiben (vom Winde), razgnati, razganjati, razpihati; Gewalt mit Gewalt vertreiben, silo s silo odbiti, odbijati; Wurzeln vertreiben, odpraviť bradovice; Ungeheuer vertreiben, *f.* Vertilgen; die Zeit vertreiben, verthun, čas pognati, poganjati; den Fortgang der Zeit unmerklich machen, čas kratiti, krajsati; *f. a.* Kurzweilen, Unterhalten; die Grillen, eine Krautheit vertreiben, odgnati, odganjati, biti dober za —, zoper —; einem das Fieber vertreiben, ozdraviti, lečiti koga mertzliche; Waaren vertreiben, sie absetzen, blago izvesti (*V.*), spečati, razpečati, razprodati; *f. a.* Absetzen; der Vertriebene, pregnanec; bei den Mählern, die Farben vertreiben, tanjšati ali redčiti, nach V. razganjati barve; das Schiff vertreiben, (vom Winde), zanesiti, zaderviti kam, odnesti.

Vertreiben, *das*, pregnanec, pregnanje.

Vertreiber, *der*, pregnanec, odganjavec, ki je koga pregnal, spodil, odpodil.

Vertreibung, *die*, pregnanec, pregnanje, pregnanje.

Vertreten, *v. a.*, sich den Fuß vertreten, ihn dadurch verletzen, ного si podviti (*Ob. R.*), nastopiti, napono stopiti in izviniti; durch Treten verderben, pohoditi, zateptati, potepati, razhoditi; der Grabstein ist sehr vertreten, nadgrobnni kamen je silno pohojen, razhojen, pogazen; jemanden, jemandes Stelle vertreten, namesti koga opravljati, namestnik komu, eigav biti, nach V. namestovati koga, (eigenlich) namesčati, namesčovati; *f. a.* Repräsentiren; jemanden den Weg vertreten, zastopiti, zastopati, zaskočiti koga pot; jemanden vertreten, für ihn sprechen, govoriti, besedovati, prositi za koga, braniti, zagovarjati koga, zasloniti, zaslanjati; *f. a.* Verttheidigen; es waren da bei alle Stände vertreten, od vsaciga stanu je bil kdo tam, vsak stan je imel, dal, našel svojiga namestnika (— predstavnik).

Vertreter, *der*, Sachwaller, besednik, zagovornik; Stellvertreter, namestnik, *rus.* zasočnik, nach andern slav. Mundarten und auch *der altsl.* zastopnik.

Vertreterin, *die*, besednica, namestnica, zagovornica.

Vertretung, *die*, zagovor, namestovanje; in Vertretung der Gemeinde, namestovaje občino, delaje za občino.

Vertretungsleistung, *die*, namestovanje, branjenje.

Vertretungssache, *die*, pravda zavolj namestovanja.

Vertretungswerber, *der*, poganjavec za namestovanje.

Vertrieb, *f.* Absatz, Verkauf.

Vertriebene, *der*, pregnanec, izgnanec; *die*, pregnanka; als ein Vertriebener und süchtig wirst du in der Welt herum irren, nach M. pregnan in beze se boš po svetu potikal, klatal.

Vertriebsbesorger, *der*, oskerbnik prodaje.

Vertrieben, *f.* Vertropfen.

Vertrinken, *v. a.*, zapiti, zapijati, zapijanevati; den Abend, prepiti ves večer; sich die Sorgen vertrinken, s pitjem odganjati skerbi.

Vertrinken, *v. n.*, usahniti ob, usehniti, sahniti, usihati, posušiti se, zasuhotiti se, nsušiti se, susiti se; *f. a.* Verdorren; *v. a.*, posušiti, susiti.

Vertrödeln, *v. a.*, prodati, razprodati pod nič, za starino; die Zeit, čas tratiti po zanikernem.

Vertröpfeln, **Vertropfen**, *v. n.*, izkapljati, izkapati.

Vertrösten, *v. a.*, *f.* Trösten; jemanden auf etwas vertrösten, dati, dajati komu upanje, obetati komu kaj, z obetanjem odpraviti, potolažiti s čim, odložiti na drugi čas; *v. r.*, sich auf etwas vertrösten, zanesiti se, zanašati se na kaj; *f. übr.* Hoffen.

Vertumnus, **Vertumen**, *vertumarski bog nekdanjih Rimljanov.*

Vertunnen, *v. a.*, nach *Gutsm.* zatihniti (bei V. zatohniti), zatihati, zatahiti (*Caf*) kaj, skriti, zatajiti napono delo, potlačiti, da se ne zve, zamazati; — porabiti za tusanje; *f. a.* Verhehlen.

Vertübeln, *v. a.*, zameriti, zamérjati, za zlo vzeti, za zlo jemati komu kaj, za hudo imeti; gerne vertübelnd, zamérljiv.

Vertübelung, *die*, zamera.

Vertüben, *v. a.*, (von bösen Handlungen), storiti, delati, početi, počenjati, doprinesti, doprinašati (*Gutsm.*) kaj, zakriviti se, zagrčiti se s čim; etwas gefehlwidriges vertüben, zapoved prelomiti; an jemand den Mord vertüben, umorili koga.

Vertübung, *die*, delanje, doprinašanje.

Vertübeln, *f.* Enttadeln.

Vertunnen, *v. a.*, ončasiti (*V.*), v nečas, v sramoto pripraviti, oskruniti, osramotiti.

Vertunnen, *die*, sramota.

Vertunnen, *v. a. u. r.*, razdvoj, svajo, prepri, razpartijo delati med ljudmi, razodiniti, razdružiti, razločiti, prijateljsko edinost razdreti; *f. a.* Entzweien; sich vertunnen mit jemand, spreti se, sklati s kom, navskriž priiti.

Vertunnen, *die*, razpor (*V.*), razdvoj (*V.*), razdražba, razdružba.

Vertunnen, *v. a.*, ogerditi, gerditi, zapsovati, opsovati, psovati (mehr *serb.*), obreči, obrekovati, ogovoriti, ogovarjati.

očerniti, černiti, neusmiljeno, krivono soditi; *f. a.* Schmähen.

Verunglimpfung, *die*, ogerda, gerjenje, psovanje, obrekovanje, psotka (*Vak*).

Verunglücken, *v. n.*, von ungefähr sehr unglücklich werden, nesrečen biti, (po nesrečnem) poginiti ali smert storiti, nesreča se je komu zgodila, pripetila, po nesreči svoje premoženje izgubiti, veliko škodo imeti; *f. a.* Mißlingen; vom Schiffe, razbiti se.

Verunheiligen, *f.* Entheiligen.

Verunreinigen, *v. a.*, ončasiti (*V.*), onesnažiti, ognjusiti, oskruniti (für askverniti), pobrazdati, pobrazgati, pomazati; heilige Dinge, onesvetiti (*Zal?*); *f. a.* Entweihen, Beschöden.

Verunruhigen, *f.* Verunruhigen.

Verunstalten, *v. a.*, spačiti, skaziti, spačdrati, ogerditi, popačiti, (bei M. razpodobiti, böhm. znepodobiti).

Verunstaltung, *die*, ogerda, spačdranje.

Veruntiefen, *v. a.*, untič machen, zasariť, zasuti s peskam, nach V. opliviti (?).

Veruntreuen, *v. a.*, nach V. onestviti, (po nezvestobi polastiti se izročene, zaupane reči), zakriviti, nezvest biti.

Veruntrennung, *die*, nezvestoba, nezvestčina, nezvesta polastitev zaupaniga tujiga blaga.

Verunwilligen, *v. a.*, onevoliti (*V.*).

Verunzieren, *f.* Verunstalten.

Verursachen, *v. a.*, die wirkende Ursache sein, etwas verursachen, storiti, delati, vzkakovati (*Vak u. Gutsm.*) kaj, vzrok biti čemu; Schaden verursachen, škodo storiti, delati, škodo kriv biti, auch prizadjati, prizadevati, napraviti; ich verursache dem Gegner große Prozeßkosten, nach V. veliko pravdnino naganjam nasprotniku; veranlassen, zbuditi, zbujsati, sprožiti, napeljati, navoditi, priliko dati.

Verurtheilen, *v. a.*, obsoditi, obsojati, obsojevati; zum Tode verurtheilen, k smerti obsoditi; zur zehnjährigen Kerkerstrafe, obsoditi v desetletno ječo, v ječo za deset let; zum Erfasse der Kosten, obsoditi koga, da poverne (mora poverniti) stroške.

Verurtheilte, *der*, obsojenec; *die*, obsojenka.

Verurtheilung, *die*, obsodba.

Verve, *f.* Begeisterung.

Ververttern, *v. a.*, v stričevino vzeti, pripraviti, postričiti.

Vervirchen, *v. a.*, poživniti; *v. n.*, poživniti se.

Verwirflichen, *v. a.*, mnogotérno, mnogoverstno storiti, nach V. povečkratiti.

Verwirflichen, *v. a.*, zmnožiti, pomnožiti, namnožiti, razmnožiti, množiti; *f. a.* Multipliciren.

Verwirflichen, *v. a.*, početveriti, sčtetveriti od početveriti.

Verwirklichen, *v. a.*, doversiti, izversiti, doversovati, spolniti, spolnovovati (*V.*), bolj popolnoma storiti.

Verwirklichen, *der*, spolnovaveč.

Vervollkommnung, die, doveršenje, izveršenje, spopolnjenje.
Vervollständigen, v. a., dopolniti, dopolnovati, dostaviti, česar bi manjkalo; f. a. Ergänzen.
Vervollständiger, der, dopolnovavec.
Verwahren, f. Verwahrung.
Verwahren, v. a., mit Wachen zubringen, die Nacht verwachen, noč prečuti, prečuvati, prebdeči; v. r., prečuti se, s čutjem škodovati si.
Verwachsen, v. n. u. r., zarasti, zaraščati se, zarašati se, obrasti, obraščati, obrašati se, zaliti, zalivati se; vom Walde, zagostiti se; dem Kinde werden die Blättergruben schon wieder verwachsen, otroku se bodo piko zarasle, zalile, bodo prešle, zginile; die verwachsene Stelle an einem Baume, zarašt; der verwachsene, ungefaltete Gewächse, zaraščen, zarašen; f. a. Budeilig, Einseitig; vom Waune, krivencast; zusammen wachsen, durch Wachstum verbunden werden, zrasti, zrasčati, zrasati (se), prerasti; sich verwachsen, pranaglo zrasti in shobotati zdravja na škodo; f. a. Auswachsen.
Verwachsung, die, obrastek, zaraščanje, zarašanje, zarast.
Verwachen, v. a., povagati, prevagati; sich verwagen, v. r., zavagati se, zmoliti se pri vaganji.
Verwahr, f. Verwahrung.
Verwahren, v. a. u. r., obvarovati, zavarovati, varovati, ohraniti, hraniti, čuvati kaj; jemanden etwas zum Verwahren geben, shraniti kaj pri kom, v hrambo izročiti mu; jemand verwahren, zapertiga imeti, ječiti; mit Festungswerken, uterditi, ukrepiti, ograditi; mit einer Mauer, obzidati; sich durch eine Klausel verwahren, rešiti se (auf dem Karste) s pridržkam, s pristavkam v pismu; f. a. Einpassen; na varno spraviti, okovariti; na se paziti, gledati; skerb imeti za —; sich gegen eine Anschuldigung verwahren, zavarniti, od sebe vreči.
Verwahrer, der, (Depositarius), hranivec.
Verwahrerin, die, hranivka.
Verwahrlich, adj., etwas verwahrlich aufbehalten, kaj hraniti za koga; etwas verwahrlich bei jemand niederlegen, kaj hraniti dati komu, shraniti pri kom.
Verwahrlosen, v. a. f. Vernachlässigen; zanemariti, zanemarjati, v nemar pustiti, puščati, pušati, ne imeti v skerbi.
Verwahrlosung, die, nemar, zanemarijeje.
Verwahrung, die, varovanje, obvara, hramba, čuvanje (n. pr. zapertiga), skorb; etwas in Verwahrung haben, kaj hraniti; in Verwahrung geben, kaj shraniti, hraniti dati; in Verwahrung halten, zapertiga imeti, ječiti; Verwahrung einlegen wider —, ugovarjati zoper —, rešiti se zoper —; f. a. Protestiren.
Verwahrungsmittel, das, f. Präservativ.
Verwahrungsbüchlein, der, hranilna, hranitna, hranivena pogodba.

Verwaisen, v. n., zur Waise werden, osirotet, izgubiti starše, ostati sirota (zapusčena, zapušena); verwaisen, osirotel, sirota.
Verwaisen, v. a., poveljati.
Verwaisen, v. n., izgubiti se v valovih.
Verwalter, v. a., oskerbeti, oskerbovati, ravnati kaj, nach and. D. upravljati s čim; das Hauswesen verwalten, gospodariti, hiševati; das Reich verwalten, d. i. regieren, vladati; jemandes Stelle verwalten, opravljati; ein Amt verwalten, službo opravljati; die Sacramente verwalten, sv. zakramento deliti.
Verwalter, der, oskerbnik, oskerba, opravnik, ravnavec, nach and. D. upravnik; der die Wirtschaft eines Landgutes besorget, oskerbnik kmetije, gospodar (auch Eigenthümer).
Verwalteramt, das, oskerbništvo, opravništvo.
Verwalterin, die, oskerbnica, opravnica, upravnica.
Verwaltung, die, opravljanje, oskerbovanje oder oskerbhevanje, uprava; Amt, f. biesed; des Hauswesens, hiševanje, gospodarstvo; in staatsrechtl. Sinne am besten, uprava.
Verwaltungsbeamte, der, upravni urednik.
Verwaltungsbehörde, die, upravna oblast.
Verwaltungsjahr, das, upravno leto.
Verwaltungskosten, pl., stroški za upravo, upravni stroški.
Verwaltungsmaßregel, die, upravna naredba.
Verwaltungssystem, Verwaltungswesen, das, upravstvo, oskerbstvo.
Verwalzen, v. n., prevaljati.
Verwällen, v. a., zavaliti (vrat), navaliti česa pred kaj.
Verwandeln, v. a. u. r., spremeniti, spremenjati oder spremenjati und spremenjevati, premeniti, premenjati, preobniti, preobračati kaj, se; predelati, prestvariti; das Wasser in Blut verwandeln, spremeniti, preobniti vodo v kri; in Asche verwandeln, spediti, pepeliti; euer Leid soll in Freude verwandelt werden, žalost vam se premeni v veselje.
Verwandern, v. n., iti po svetu; v. a., prepotovati, zapotovati, zahoditi.
Verwandlung, die, spremenitev, spremenjanje, spremena, sprememba, preobračanje.
Verwandlungshülfe, f. Puppe.
Verwandt, adj., eigentlich Blutsfreund, v. n., v zlahti; verwandt werden, nzhaltiti se; verwandt sein, biti komu v rodu, v zlahti, auch biti komu rod, zlahta, svojiti se s kom, auch svoj (obšhan mehr für die Schwägerschaft anwendbar), nach dem Altst. u. Serb. srod oder zrod; entfernt verwandt, schergw. v zlahti po slokem kolenu; er ist weitläufig, nahe mit mir verwandt, sva si blizo, dalje v rodu; v daljni, v bliznji zlahti mi je, smo si daljni, bližnji svoji;

vom Vater uff. verwandt, po očetu v rodu, v zlahti, (im Serb. a. po kervi); mein Verwandter, eden moje zlahte, srodnik ob. zrodnik, zlahtnik, serb. a. rodjak; meine Verwandte, ena moje zlahte, srodnica ob. zrodnica, zlahtnica; alle Verwandten, vsa zlahta, ves rod; hüthe dich vor den Verwandten, bolj je tvoje, bolj se ga boj (Sprichwort); fig. verwandte Worte, besede, ki so v zlahti, ki se zlahatajo; f. a. Gleich, Mehrlid; Glaubensverwandt, sovérnik, enovérnik.
Verwandtschaft, die, rod, zlahta, svojad, nach dem Altst. u. Serb. srodstvo, zrodstvo; Verwandtschaft der Körper, nach Vert. zlahtanje kemijsko; f. a. Gleichheit, Uebereinstimmung; coll. für Verwandte überhaupt zlahta, rod; nach dem Vater, po kervi; nach der Mutter, po mleku; entfernte, merzla zlahta.
Verwandtschaftlich, adj., zrod, rodovinsk, po rodu, po zlahti.
Verwandtschaftsgrad, der, kolono zlahte, srodstva.
Verwandtschaftsgrad, die, moč kemijskiga zlahtanja.
Verwandtschaftsline, die, versta zlahte.
Verwandtschaftstafel, die, tablica, pregled kemijskiga zlahtanja.
Verwandtschaftsverhältnis, das, zlahta, zveza zlahte.
Verwarren, v. a., posvariti, opomniti.
Verwarren, die, posvarilo, opomin.
Verwaschen, v. a., durch Waschen verbrauchen, alles Wasser verwaschen, vso vodo poprati, porabiti za pranje; wegwaschen, izprati, izmiti; eine gewisse Zeit, preprati, premiti (ves dopoldan); den Stoff verwaschen, zaprati, v perilu skaziti, pokvariti; von Farben, f. Verreiben; mit Plaudern zubringen, die Zeit verwaschen, preblebetati; außplaudern, izblekniti, izblebetati; über dem Plaudern verwaschen, die Mahlzeit verwaschen, zablebetati, zlobodraje zamuditi.
Verwässern, v. a., prenamočiti, prenamakati, prevec močiti in skaziti; fig. zavedeniti, s prevadenimi, praznimi besedami na dolgo in široko razkladati.
Verweben, v. a., durch Weben verbrauchen, potkati; durch Weben mit einem andern Dinge verbinden, sktati, vktati, zatkati; napeno tkati, zmotiti se pri tkanji in skaziti; f. a. Verflechten; vplesti, vpletati, preplesti, prepletati.
Verweheln, v. a., ein Ding für das andere geben, ober nehmen, zmenjati, menjati, menjevati, auch zmeniti, meniti; einen Dufaten verweheln, zmenjati, razmenjati, serb. razbiti dnak (d. i. in kleine Münze); aus Versehen, Unfunde ein Ding für ein anderes halten, nehmen, zmotiti se, premotiti se v dem in vzeti eno za drugo, etwa a. premeniti, pomešati, mešati.
Verwehelnung, die, razmenja, premena, zmota.
Verwegen, adj., derzen, derzovit, preder-

zen, prezaupen, prešeren (V.); verwegen sein, prederzniti se, derzniti.
Verwegenheit, die, derznost, prederznost, prezaupnost.
Verwehen, v. n., potihaiti, pojenjati, vleci se; v. a. spihaiti, razpihaiti, spihati, odpihaiti, razpihaiti, razpihovati, razveti, razvejati, razmesti, raznesti, raztrositi, (razplati, V.); mit Schnee, zamesli, zametati, zapasti, s snegam zasuti; ein Schiff verwehen, zanesti, odnesti.
Verwehren, v. a., ubraniti, zabraniti, braniti komu kaj; das ist dir unversehrt, lega ti nihče ne braui; verbieten, prepovedati, prepovedovati.
Verwehruug, die, branjenje, prepoved.
Verwehung, die, zamet, razpihovanje.
Verweiben, v. n., biti baba; v. a., obabiti; sich verweiben, obabiti se, oženiti se.
Verweiblichen, v. a., spožensčiti, spremeniti v besedo ženskiga spula.
Verweiden, v. n., durch zu langes Einweichen zu weich werden, prenamočiti se, prezmehčati se, preumočiti se; f. a. Verweichen; v. a., zu weich machen, prenamočiti, prezmehčati, prevec omočiti, mečiti.
Verweidlichen, v. a., omehkuziti, pomehkuziti, mehkužiti.
Verweiden, v. a., zapasti, zapaščati, zapašati (n. pr. oveo).
Verweisen, v. a., pomotati, posukati (vso prejo), napóno motati.
Verweigeruug, v. a., odpnvedati, odreci, odbiti, ne dovoliti, ne dopustiti, nkratiti, kratiti kaj, braniti se in ne storiti.
Verweigerung, die, odpoved, odreka.
Verweilen, v. n. u. r., pomuditi, muditi se, zastati, postati, postajati, kje zakasni se; verweile noch, o Sonne!, pomdi se mi solnce!, ustavi se, postoj; v. a., zamuditi, muditi, zaderžati, zaderževati koga; — čas kratiti komu.
Verweilung, die, pomuda, pomudba.
Verweinen, v. a. u. r., mit Weinen zubringen, prejokati, prevekati; dadurch erschöpfen, alle Thränen verweinen, vse solze pojokati (V.), izjokati se; z joka (nje)m, s solzami odpraviti, odgnati, olajšati z jokam; verweinte Augen, objokane oči, ujkane oči, serb. zaplakane oči, böh. uslzene oči.
Verweiss, der, zmérjanje, posvarilo, posvaritev, pokreg, karanje; einen Verweiss geben, okregati, ozmérjati, pokarati koga; einen Verweiss bekommen, krogan, okregan, zmérjan biti; Verweise austheilen, kregati, zmérjati, (sponasati, spotikati, kroat.); Laßel, graja, očitanje, serb. ukor.
Verweisen, v. a., einen an jemanden verweisen, komu odkazati kam, kaj, koga napotiti na —, do —; zavarniti, zavračati kam, poslati; verbanen, izgnati, iztirati, odgnati; des Laudes verweisen, iz dežele izgnati; f. a. Fortjagen; des Landes verweisen, izgnan, pregnan; die Streitsache vor das competente Gericht verweisen, odkazati

pravdo pristojni sodni, zagnati, zaverniti jo pred njo; ein Bergehen mit Worten bestrafen, einem etwas verweisen, kregati, okregati, karati, ošteti, oštovati, grajati (tabelu), pestiti koga zavolj česa, očitati koga kaj, posvariti, svariti koga (einbringlich mahnen), s. a. Vorhalten. Verweisgeber, ber, kregavec, svarivec, svarnik. Verweisslich, adj., svarljiv, graje vreden. Verweisen, v. a., viel Kaff, pobeliti mnogo apna, pokaziti z beljenjem. Verweisung, die, pregnanje, izgnanje, pregnanstvo, izgnanstvo; — odkaz, napotenje. Verweisungscerkenntniß, das, odkazni sklop. Verwelsen, v. a., zveniti, uveniti, oveniti, veniti, in and. Weg, zvedniti, vedniti, usahniti (vertrocknen), posušiti se; verwelkt, vel, zvednjen; v. a., susiti (a. pr. sadje). Verwellich, adj., venljiv, venjenju podveržen. Verwellichen, s. Sämlaristren. Verwenden, v. a. u. r., weg wenden, den Kopf, die Augen wenden, odverniti, odvracati; mit unverwandten Augen ansehen, nepremakljivo, z upertimi očmi, ravno gledati; etwas auf etwas, s. B. Geld auf das Bauen verwenden, denar na zidanje obreriti, obračati, potrositi, porabiti; allen Fleiß und alle Zeit auf etwas verwenden, vse si prizadajti, zelo marljivo se pečati, se ukvarjati s čim; s. a. Anwenden; sich für eine Person, Sache verwenden, seine Fähigkeiten zum Besten derselben anwenden, pognati se, potegniti se, govoriti za koga; truditi se, vleči se za —; sich verwenden lassen, delati, služiti; die Hand verwenden, s. Anwenden; mit verwandter Hand schlagen, od sebo udariti, (da se ga ne dotakne dlan); verwaubte Schutte, nach V. oevverte od. oevrete rezine. Verwendung, dir, odvracanje, obračanje, rabljenje, prizadeva, trud, prizadavnost, pridnost, delanje. Verwersen, v. n., zu frühzeitig Junge werfen, zvroči ob. povroci, ne donesti; sich verwerfen, v. r., vom Hoize, skriviti se, zviti se, poh. spacyó sie; s. a. Werfen, sich; irren da man das Geld wurfweise zählt, zmotiti se, ušteti se; sich verwerfen, d. i. alle vorrätigen Steine uff geworfen haben, so daß man nichts mehr zu werfen hat, izlnčati se, polučati, zmetati vse kamenje; v. a., den Arm verwerfen, spahniti, zviniti; s. Verrenken; aus einander werfen, razvroči, razmetati, razlučati, razhitati; von den Mauern, ometati, zemetati; etwas verwerfen, d. i. nachlässig wohin legen, ohne daß man weiß, wohin man es gelegt, verlegen, založiti, zagnjesti, zatepsti; die Wörter einer Rede verwerfen, aus der gehörigen Ordnung bringen, besede prevreči, prevračati; die Heirath verwerfen, razdreti ženitev; etwas verwerfen, als untauglich wegwerfen, zavreči, zemetati, zametovati kaj; ein Gefüh verwerfen, zaverniti, odbiti, odreči prošajo;

einen Zeugen (verhörtrediren), izvreči pričo; ein verworfener Mensch, zaveržen človek, zaverzenec, zanikernež, malopridnož; gern verwerfend, zmetoben; ein Geschenk, odbiti, odbijati darilo, ne prijeli, ne vzeti darila; das Verworfenne, izveržek, zameček, smet, nach Gutm. berkarije (?). Verwerfen, das, zaveržba, zametovanje. Verwerflich, adj., zaverzljiv, overzljiv, izverzljiv, zaničljiv, nizek, nevreden; verwerrlicher Zeuge, zaverzljiva priča. Verwersen, v. n., durch Säulniß aufgeschet werden, strohneti, trohneti, sperhneti, zgnjiti, segnjiti, gojiti ob. gniti; s. a. Verfaulen; verwerrtes Ding, strohnea, trohljena stvar, trohnenina, trohjenina. Verwersen, v. a., verwalten, opravljati, oskerbovati; s. a. Verwallen. Verwersentlichen, v. a., ubistveniti †. Verwesser, ber, Stellvertreter, Vicarius, namestnik; Präsidialverwesser, glavarejv, predsednikov namestnik; Verwalter, oskerbnik, opravnik ob. upravnik. Verwesserin, die, namestnica, upravnica. Verwesslich, adj., trohljiv, strohljiv, sperhljiv, perhljiv; trohnenju, gnjilobi podveržen; das Verwessliche wird anzuehen die Unverwesslicheit, kar je trohljivija mora obleči nestrohljivost (I. Cor. 15. 53). Verwesslicheit, die, trohljivost, strohljivost. Verwesung, die, gnjilost, gojiloba, trohno, trohlota, trohjenina; Verwaltung, die, opravlanje, uprava, oskerbovanje. Verwessen, v. a., zavadljati (V.), zastaviti (Gutm.), izgubiti v stavah. Verwesert, adj., presnet, nesrečen. Verwischen, adj., vergangen, pretečen, prejšenj, pretekeli, minul; nenlich, unidan, unikat. nedavno. Verwischen, v. a., pomazati. Verwideln, v. a. u. r., zaplesti, zapletati kaj, se, zaklenčati, zamotati, zahomotati, zasukati, zaviti, zamečljati, skratovičiti, zamersiti (serb.); s. a. Einwickeln; in etwas verwickeln, vplesti, vpletati v kaj; ein verwirrter Handel, zmedova, zapletena reč, zamotana reč. Verwidlung, die, homatija (V.), zamotanje, zmotnjava, zbroja, zapletok, zapreda (Gutm.), zamersček (serb.); in Garie, kertovica ob. kratovica, mezelj. Verwiesene, ber, izgoanec, pregnanec ali pregnanik; die, izgoanka, pregnanka. Verwilden, Verwildern, v. n., podivjaiti se, podivjati se, divjati (wild sein), divji biti, zverina postati (od živali); von Menschen, pozivaiti se, osiroveti, sirov, divji biti; einen Aker verwildern lassen, njivo zapustiti, da jo preraste plevel in takošna šara; v. a., poziviniti, podivjaiti, divjo podobu dati; die Wolfgruben, z listjem prekriti, obstaviti. Verwildert, adj., divji, sirov, zupuščen, zapušen, pust, zanemarjen, razdivjan; verwiltterter Mensch, hostak, divjak.

Verwilderung, die, podivjačenje, pozivljenje, zanomarjonje, divjost. Verwilligen, v. n., s. Einwilligen; v. a., dovoliti, privoliti, auch dopustiti, pripustiti. Verwilligung, s. Einwilligung, Erlaubniß. Verwimmern, v. n., sterniti, strinjati se, zrasti, zraščati, zrašati se; v. a., preječati (vso noč). Verwinden, v. a., pomotati, zamotati, poplesti; ein Hebel übersehen, sich davon erhohlet, prestati, užogati, premagati, pozabiti; s. Verschmerzen; eine Krafft, preboleti, okrevati, popraviti se. Verwinden, v. a., preciviti (vso noč). Verwirfeln, v. a., den Verlust eines Gutes verdienen, izgubiti, zapasti (Gutm.); gehen, verbrechen, zakriviti se, progresti se s čim, doprinesti kaj; das Leben verwirfeln, smert zaslužiti, življenje zapasti (Gutm.?, viell. besser smerti zapasti); jemandes Gnade verwirfeln, izgubiti milost koga; durch Wehen verbrauchen, potkati; das Mehl, pomesiti (vso moko), pognjesti, zagnjesti. Verwirflichen, v. a., doversiti, dognati, uresničiti †. izpolniti, izpoljati; verwirflichen werden, izpolniti se, resnica postati. Verwirren, v. a., eigentlich zmeti, zmetati, zapresti, zmečljati, mečljati, skratovičiti, kratovičiti, zmesati, zbroditi, shomotati, s. a. Verwideln; verworren, verwirrte Fäden, zmetene niti; die Schrift verwirren, s. Berdrehen; von Haaren, skuštrati, zmesati; laffet uns ihre Sprache verwirren, daß keiner des Andern Sprache vernehme, zmesajmo jim jezik, da oden družiga ne bodo razumeli; den Staat, eine Sache, einen Prozeß uff verwirren, zmesati, pomesati, mešati, zmeti, v zmesajvo djati, zmotiti, motiti; sich in, mit etwas verwirren, jemanden verwirrt machen, premotiti, zmotiti, motiti, iz ama izmakniti koga; er ist verwirrt, ne vé kam djati se, zmešan je; verworren sein, erzählen, reden, zmesan biti, zmesano praviti, zmesano govoriti; kakor bi otrobe vezal, kloboštrati, blesti; verworrenen Kopf, zmesana glava; verworrenen Handel, mešarija, zmedena reč; verworrene Vorstellungen, zmesane, nerazločne, zbrojene misli. Verwirrer, ber, mešavec, motivec. Verwirrt, adj., zmoten, zmočen (D. Kr.), zmesan, zmesen, zmeten od. zmeden; verwirrt machen, s. Verwirren; verwirrt reden, balovati (Caf). Verwirrtheit, die, zmotenost, zmočenost, zmesanost. Verwirrung, die, der Begriffe, Abwesenheit der Denkkraft, zmesajava, zmotnjava, homatija, zmošnja, zmeda, metez (? V.), zmot, zbroja; ganz in Verwirrung sein, ne vediti kam se djati, vie zgubljen, zbehan, zmesan biti; die Handlung, mešanje, motenje. Verwirrthäften, v. n., zagospodariti, zagospodinjiti. Verwischen, v. a., bei den Wählern, edler vertheilen, s. dieses; durch Wischen unkennt-

lich machen, zmazati, zabrisati, izbrisati, obrisali. Verwittern, v. n., durch die Bitterung aufgelöst werden, razvremeniti se (V.?), razzebsti se, razmočiti se, izvetriti se, razpasti se (na zraku); verwittert, razzeben, razzobelkast; v. a., vado nastaviti pri skopci. Verwitterung, die, razeblina (V.), izvotrenje, razpad po zraku. Verwitwen, v. n., ovdoveti, vdovec, vdova postati; verwitwet, ovdovel, vdovec, vdova, serb. ndov, — a, — o; die durch Dominus Tod verwitwete Agrippina, Agripina po Domiojevi smerti vdova; Maria Thierne verwitwete Boden, nach V. Mica Černeška vdova Vodnoja; verwitwet sein, atisl. vдововати, vdovstvovati. Verwitweln, v. a., po napõem bistrumji razložiti, prevračati. Verwogen, adj., s. Verwegen; v. n., nehati burkati se, plati. Verwöhnen, v. a., razvaditi, razvajati, nach V. zavadi (V.), pomehkužiti, spaciti, skaziti; verwöhnt, razvajan, zavajen (V.?), mehkuzen, mehak, dobriga vajen; s. a. Bergärteln; sich in der Kost verwöhnen, razpasti se. Verwöhntheit, die, razvajenost, mehkuzenost. Verwöhnung, die, razvada, razvaja(nje), razvadba, spačenje, spridenje, napóna navada. Verwölben, v. a., pozidati v oblok; s. a. Wölben, Einwölben. Verwölben, v. n., bei den Jägern, povroci, zvroci. Verworfen, adj., zaveržen, malovreden, nič vreden, malopriden, nizek. Verworfenheit, die, zaverzenost, malopridnost, malovrednost. Verworren, adj., zmesan, zmeden, zmoten, zmočen, zbrojen, zmečljan; s. libr. Verwirren. Verworrenheit, die, zmedenost, zmesajava, zmeda, nered, zmotnjava. Verwurhern, v. a., razupati za prevelike obresti, po oertlii. Verwischen, v. a., razriti, razrijati, razberskati, razkopati, razmeliniti, razšariti, razmetati. Verwundbar, adj., ranljiv, kar se more raniti, ranam podveržen. Verwundbarkeit, die, ranljivost. Verwunden, v. a. u. r., oraniti od. uraniti, raniti (v. prf.). ranjavati (Vuk. serb. v. impf.) koga, se; Verwundete, ber, ranjeni, ranjenec, ranjenik; die, ranjenka; s. a. Verlehen, Beschädigen; verwundetes Feld, (mont.), s. Verfahrn; (waidm.) von den Hirschen, s. Kränzen. Verwundlich, adj., čuden. Verwundern, sich, v. r., začuditi se, čuditi se čemu, auch nad čim; sich sehr verwundern, zavzeli se, ostermeti nad čim; (faich občudovati kaj); das verwundert mich,

(als v. a.), tomu se čudim, to mi je čudno, to se mi čudno zdi; verwundernd (als v. n.), čudeč se; viele die es hörten, verwunderten sich seiner Lehre, mnogo poslušajočih se je zavzelo nad njegovim ukam (Mark. 6, 2, slov. Bibelübers.).

Verwunderung, die, čudo, čudenje, zavzele.

Verwunderungsboll, *adj.*, (ves začuden), silno čudeč se.

Verwunderungszeichen, f. Anzeichen.

Verwundung, die, rana (Wunde), ranjenje.

Verwünschen, v. a., von sich, aus der Reihe der Dinge wegwünschen, prekleti, preklinjati, kleti, zaklinjati, zarotiti, rotiti; das vermischte Spiel, prekljana, preklata igra; du Verwünschter!, de ti ne morem nič dobrih reči!; nach dem Volksglauben durch Zauberformeln verwandelt, zapanati, zadelati, ukleti, oklinjati; ein Verwünschter, auf dem ein Fluch, z. B. der Eiter, lastet, uklet, zaklet.

Verwünscht, *adj.*, preklican, presnet, prodelan, preklet; verzaubert, zapanan, začaran, očaran.

Verwünschung, die, kletev, prekletje, prekletstvo.

Verwünseln, v. a., zakockati.

Verwürfen, v. a., prezabeliti, prezačiniti (bei Gutm. zakoreniti, zakramerniti).

Verwünscht, *adj.*, pokončljiv, razruhliv.

Verwüsten, v. a., opostušiti, postušiti, opustotiti, pustotiti, pogonobiti, pokončati, razrušiti, razdrobiti, zatreti, razjati, razsuti, razvaliti; f. a. Veröden, Verderben, Wüsten.

Verwüster, der, pokončevavec, nach dem Kroat. pustošivec.

Verwüsterin, die, pokončevavka, pustošivka.

Verwüstung, die, razdjanje, razdevanje, pustosenje, pokončanje, pokončevanje; ein verwüster, öder oder verlassener Ort, pustota, razdertje; der Einwohner daselbst, pustotnik (im Eigennamen); f. Wüsterung.

Verwüthen, f. Anstoben, Anstößen.

Verzagen, v. n., verzagt werden, zhati se, ustrasi se, obupati, serce izgubiti, prepa se; ich verzage, serce mi upada; euer Herz verzage nicht (5 Mos. 20, 3), naj vam serce ne upada; verzage nicht, ne boj se, ne ustrasi se; f. a. Verzweifeln.

Verzagt, *adj.*, obupan, obupen, plah, plašlich, strahllich; einen verzagt machen, ostrasiti, strasiti koga; ein verzagter Mensch, plašne, plahuta, plahutnik (Havn.).

Verzagtheit, die, obupnost, obupljivost, plahota, plašljivost, uplastenost.

Verzählen, v. a. u. r., falsch zählen, ne prav šteti, zmotiti se, uštetiti se, nach V. zasteti (auch serb. zbrojiti što, se); sich verzählen, uštetiti se, uštevati se. in Kt. a. prešetiti se.

Verzählen, v. n., alle neue Zähne bekommen, doravnati; zrvnati, vse zobe imeti; ein Vieh, welches bereits verzähnet hat, zrvnana živina (V.), zobje so ji nehali rasti; v. a. mit den nöthigen Zähnen versehen, zobiti, zobiti, ozobčati, zobčati, opravititi z zobci; bei den Schmieden, variti na zobce.

Verzanken, v. a., prekavsati se, prepirati se (ves čas).

Verzapfen, v. a., vom Zapfen wegverkaufen, potočiti, prodati, prodajati (vina ali piva).

Verzapfen, v. n., gagniti, zagagniti, gaganiti; f. a. Zapfen.

Verzärteln, v. a. u. r., omehkuziti, zamehkuziti, mehkužiti, zamehčati, (russ. iznčžiti, serb. razmaziti, maziti Vuk. böhm. mazliti), razpestovati, (zmickati Medv.); verzärtelt, zamehčan, razpitan, razvagen, serb. mazan, (mazni); weinen, wie ein Verzärtelter, krenziti se; einen Hund, zavaljati, po rokah valjati provec.

Verzärtelung, die, mehkuženje, maženje (serb.), mickanje (? Medv.).

Verzäubern, v. a., narediti, pogoditi, zcoprati, ukleti, uklinjati, zakleti, zaklinjati, kroat. začarati; verzaubern, nach dem Volksglauben, z. B. ein Feuegewehr, daß es nicht los geht, zadelati, zadelavati pušo; ich bin verzaubert, zadelano mi je, storjeno, narejeno mi je.

Verzäumen, v. a., ograditi, zagradi, ogradjati, graditi, zaplotiti, plotiti (Gutm.); mit Dornen veräumen, zaterojati, zaterojnava (V.).

Verzäumen, die, Zaun, graja, plot, zagrada, ograja.

Verzaufen, f. Verzauen.

Verzehen, v. a., zapiti, zapijati, zapivati, zapivkati, zapijancovati (denar), prepiti, prepivati (ves večer).

Verzehnfachen, Verzehnfältigen, v. a., nach dem Russ. podeseteriti, v. desetero povečati.

Verzehnten, v. a., desetino dati, opravititi, opravljati, plačati, nach M. zadesetinititi, (Matth. 23, 23) desetiniti (slov. Bibelübersetzung), t. j. desetini podvreči, desetino jemati.

Verzehren, v. a., durch Zehren alle machen, dazu brauchen, potročiti, trošiti (Gutm. u. Vuk). pozavžiti, povžiti; das Feuer verzehret, das Wasser verschlingt, ogenj sne. povžije, voda požre; sein Vermögen verzehren, svoje premoženje zajesti; in den Gasthöfen: was haben wir verzehret, kaj smo zajedli?; was haben wir am Getränke verzehret, kaj smo zapili?; er will mehr verzehren als er verdienen kann, ima veči oči kakor želodec, kakor trebuch; von Dingen, welche eine naghende oder fressende Eigenschaft haben, z. B. der Hott verzehret das Eisen, rja zjedta (zjesti, razjesti, razjedati); sich verzehren, zjesti, jesti se, zagristi se, giniti od bolecine in zalosti; f. a. Abzehrén; das Verzehrte, zavžitek, potroček; verzehrent,

snedin, (snedni); der alles verzehren will, a. sneden.

Verzehrer, der, zajedavec, zavživavec, jedec; f. a. Zehrer.

Verzehrten, die, zajedavka, trošivka.

Verzehrung, die, potročsenje, potročki, zavžitje; f. a. Abzehrung.

Verzehrungssteuer, die, potročšina, životina.

Verzehrungssteueräquivalent, das, nametek, odškodba za potročnino.

Verzehrungssteuerlinie, die, verlika (Kobe).

Verzeichnen, v. a. u. r., fehlerhaft zeichnen, slabo, napak narisati, risati; eine Figur ist verzeichnet, podoba ni narisana, kakor bi treba bilo; sich verzeichnen, v risanjiz motiti se, (zarisati se); schriftlich aufzeichnen, zapisati, zapisovati; spezifiziren: Bücher, Waaren verzeichnen, popisati, popisovati po verst, spisati, spisovati, v spisek ali kazalo zapisati, zapisovati.

Verzeichniß, das, popis, spisek, kazalo, (zaznamek).

Verzeichnungs, die, popisovanje, spisovanje.

Verziehbar, *adj.*, odpastliv.

Verziehen, sich, v. r., reuinciren, sich eines Dinges verziehen, kake reči odpovedati se, odpovedovati se, znebiti se; v. a., f. Bergehen; prizanesti, prizanasati, auch zaneesti, zanasati, odpustiti, odpuščati, odpušati; Gott verzehre ihm, Bog mu bodi milostljiv, mu prizanesi; verzihen Sie, ne zamerite, nach Drobn. ne bodi vam sponosno (Stierm.).

Verziehlich, *adj.*, odpastliv, kar se more odpustiti.

Verziehung, die, odpušcenje, odpušenje, odpušanje, odpušanje, odput; um Verziehung bitten, prositi za odpušcanje, odpušanje, za zameru, t. j. da bi ne zameril; nezamere prositi.

Verzerrern, v. a., den Mund, das Gesicht, spaciti, paciti se, zmerdniti, zmerdavati se, skriviti, prekreniti obraz, vihati nos; weinend, krenziti se, kisle, gerdo derzati se; usta zategovati; zamerdek narediti, zmerdati se.

Verzetteln, v. a., einzeln hier und dort hinfallen lassen, rastrošiti, rastrošati, rastrošiti, pozgubiti, popustiti; ich weiß nicht, wohin ich es verzettelt habe, no vem, kam sim zatrosil, djal, zanesel; Grdb, po malem potročiti.

Verzichten, die, odpoved, odreka; Duitung, f. dies; Verzicht auf etwas leisten, thun, odpovedati se, odreci se, odpovedovati se, odrekati se česa, čemu, znebiti, znebiti se česa, tvegati se (Gutm.).

Verzichtbrief, der, odpoved, odpovedno pismo.

Verzichten, v. n., odpovedati, odpovedovati se, odreci, odrekati se česa.

Verzichtleistung, die, odpoved, odrek, odrecenje, odrekanje.

Verzichtrevers, der, odpovedni protipis.

Verziehen, v. a. u. r., falsch ziehen, sich im Schachspiel uff. verziehen, nach V. zavleci se v šahu; aus der gehörigen Lage ziehen, den Mund uff. verziehen, usta skriviti, zategniti, zategovati, zmerdniti, zmerdavati se, merdo narediti, delati, sobo napeti, napenjati; f. a. Verzerrern; die Wölfe verziehen sich, ziehen weg, oblaki se odtegnen (V.), protegujejo, so se ravnkli, razšli, protegnili; verzögern, odlaſati, odlagati, odkladati, odvlęci, odvlęcati (kroat.); von der Beschleunigung, splahniti, splashovati, vom Himmel, pooblačiti, oblaciti se; ein Kind verziehen, aus Nachsicht dessen Eigensinn überhand nehmen lassen; otroku potuho dati, dajati, otroka zarediti, otroka termastiga storiti, delati, zanemariti, pokvariti, popaciti; f. a. Verzäueln; v. n., warten, bleiben, sich aufhalten, pomuditi, muditi se, počakati, čakati, ostati, ostajati kje; ich kann unmöglich länger verziehen, no morem dalje muditi se; verziehen sie noch ein wenig, pomudite se se nekoliko; die Sache verzieht sich, reč se vleče, se zateza (oprezovati? M.); von Zudungen verziehen, skeroiti se, keroiti se, skljuciti se, ključiti se; von Brettern, zvroci se, skriviti se, zveziti se; vorüberziehen, preiti, preminiti, izgubiti se; die Schmerzen haben sich verzogen, odleglo (mu) je, nehala je bolečina.

Verzielen, v. n., zgrešiti, ne prav meriti.

Verzieren, v. a., oplepiciti, lepociti, oplepsati, olispati, ozalisati, namigati (u. K. Zal.). (D. Kr.) našmigati (v. schmüden?); f. a. Ziieren).

Verzierer, der, lepšavec, zalšavec, lepoticar, lipar.

Verziererit, die, lepoticarica, lepšavka.

Verzierlich, v. a., prelispati, prenalispati, prevč lispati, zakincati.

Verzierung, die, lispaasje, lepšanje, zalšanje, olopšava.

Verziffern, v. a., s številkami opravititi, v številkah izraziti; f. Chiffriren.

Verziernern, v. a., potesati, porabiti za tesanje ali cimpranje, zacimprati, ocimprati; ein Schiff, popraviti, popravljati.

Verziernerung, die, ocimpranje.

Verzielen, v. a., pocinkati.

Verziernen, v. a., pokositriti, kositriti, pociniti, ciniti.

Verzierner, der, kositravec, pocinjavec.

Verzinnerung, die, pokositrenje.

Verzinsen, v. a., Zinsen oder Zins von etwas geben, obresti (cinz, st) dati, dajati, plačati, plačevati od česa; v. r., obresti nesti, dajati.

Verzinslich, *adj.*, obresten; verzinslich anlegen, na obresti naloziti.

Verzinsung, die, plačevanje obresti.

Verzinseln, v. a., napčno meriti s štēstulm.

Verzinsen, v. n., izsicati.

Verzinsten, v. n., odrestiti se, ustaviti se malo po malo in ne tresti se.

Verzügerer, der, mudivec, zaderzeavec.

Verzögerlich, *adj.*, muden, mudiven.
Verzögern, *v. a.*, zakasniti, kasniti s čim, odložiti, odlašati, zadržati, pomuditi, muditi, zadržati, zadrževati, odlašati, zadržati; *f. a.* Aufhalten, Verzieren, Zögern.
Verzögerung, *die*, zamuda, mujenje, odlašanje.
Verzögerungszinsen, *pl.*, zamudne obresti, obresti od zastaliga dolga.
Verzollen, *v. a.*, opraviti, opravljati col, dacio od česa, zacolati kaj (*poln.* zacić).
Verzotten, *f.* Verstören, Verlieren.
Verzuden, *v. a.*, zatogniti, odmakniti, pah-niti z mesta, skriviti, sključiti.
Verzuden, *v. a.*, entzuden, zomakniti, zamikati; *verzückt*, zamaknen (bei *Gutsm.* zamertev?).
Verzuckern, *v. a.*, pocukrati, ocukrati, cukrati, precoukrati, presladiti in skaziti.
Verzudung, *die*, Convulsion, keré, zvijavica.
Verzudung, *die*, zamaknenje, zamik.
Verzug, *der*, zamuda, mujenje, odklad (*Gutsm.* u. *V.*), odkladanje, odlog, odkladek, odlašek, zatezanje, odvlika, oprezovanje; ohne *Verzug*, brez odloga, brez odlaganja, nemudana; es ist Gefahr am *Verzuge*, nevarno je odlagati.
Verzünftig, *adj.*, in den Rechten bilatorisch, odkladen, muden.
Verzugszinsen, *f.* Verzögerungszinsen.
Verzupfen, *v. a.*, popukati, populiti, pokubsti.
Verzürnen, *f.* Erzürnen.
Verzwacht, *f.* Verzwidt.
Verzwängen, *v. a.*, potisniti, stisniti kaj v kaj.
Verzweifeln, *v. n.*, obupati, izupati (nar. pes.); upanje izgubiti, izgubljati, (*kroat.* zdvojiti, zdvajati *Jamb.*); man verzweifelt an seinem Leben, nihče več ne upa, da bi (on) shodil.
Verzweifelt, *adj.*, brezupen, obupen; schrecklich, neizrečen, neznán, strašín, strahovit, da je groza; verwünscht, preklet, presnet; im hohen Grade verwirret, arg, končan (*V.*); er empfing uns verzweifelt fast, nas je kónčano merzlo sprejel.
Verzweiflung, *die*, obup, obupanje, obupnost, zguba vsega upanja; einen in Verzweiflung bringen, vse upanje komu podreti, vse serce mu vzeti, jemati; in Verzweiflung geraten, obupati, vse serce zgubiti.
Verzweiflungsgebet, *das*, obupna molitev, molitev v obupnosti.
Verzweiflungskampff, *der*, obupni, brezupni boj.
Verzweifler, *der*, brezupnik, obupnik.
Verzweigen, *sich*, *v. r.*, razdeliti se, raziti, razhajati se na veje, razprostrti, razprostrati se, razširiti, razširjati se.
Verzweigung, *die*, razšir, razširjenost, razrast, košatost, worf. razvejenje.
Verzwerfen, *v. a.*, pri tleh, nizek ostati; *f. a.* Werbutten.

Verzwidern, *v. a.*, odšćipniti, odšćipniti, našćipniti, našćipniti.
Verzwidt, *adj.*, sembran, presnet, hud.
Verzwiefachen, *f.* Verdoppeln.
Verzwillingen, *v. a.*, podvojiti; *f. a.* Verbinden.
Verzwirnen, *v. a.*, posukati.
Verzwisehen, *f.* Entzweien.
Vesikatorium, Vesikatorpflaster, *das*, mehrijevce (*V.*); *f.* Blasenpflaster.
Vesper, *die*, popoldne, sosebno čas pod večer; *der* nachmittägige Gottesdienst, večernice *pl.*, auch večernica, *serb.* večernja; in die *Vesper* gehen, k večernicam iti; sie halten, večernice moliti, imeti; Sicilianische *Vesper*, Sicilske večernice.
Vesperz, *in der* Bfsg. nachmittägig, popoldanski.
Vesperbrod, *das*, Nachmittagsbrod, malica, mala južina.
Vesperkost, **Vespermahl**, *f.* **Vesperbrod**.
Vespern, *v. a.*, maličati.
Vesperpredigt, *die*, večerniška pridiga, pridiga pri večernicah.
Vest, *f.* Fest.
Vesta, *die*, Vesta.
Vestalin, *die*, Vestalka, Vestine služabnice.
Veste, *f.* Feste.
Vestibulum, *f.* Vorhof.
Vesuv, *der*, Vezuv.
Vesuvian, *der*, vezuvian (kamea).
Veteran, *der*, starec, stari vojak, dosluženeo.
Veteranenzeichen, *das*, znamenje, znamenje stariga, dosluženiga vojaka.
Veterinär, *adj.*, živinozdravilska.
Veterinärshule, *die*, živinozdravilska šola.
Veto, *das*, prepoved, ugovor, zabran.
Vettel, *die*, eine unzüchtige Weibsperson, nečistnica, vlačugarica; eine alte *Vettel*, babišce, babiše, babšce, babše, gerda starka.
Vettelhaft, *f.* Lieberlich.
Vetter, *der*, der Vaterbruder, strio; *der* Mutterbruder, ujio; die *Frauen* derselben, strina, ujna; überhaupt ein nahe Verwandter, stric, stricnik, stricej (*Rt.*); *f. a.* Cousin.
Vetterchen, *das*, strioček, ojček.
Vettergnust, *f.* Nepotismus.
Vetterlich, *adj.*, strišk (*V.*), stričevsk; *das* ist nicht vetterlich, to ni po striško.
Vettern, *v. a.*, postriciti; *v. r.*, reči si: stric.
Vetterchaft, *die*, strištvo (*V.*), stričevina.
Vegetion, *f.* Rederei, Wladerei.
Vegetorisch, *adj.*, nagajiv, stiskaven, pestiven.
Vezirbecher, *der*, etwa glumska čaša.
Veziiren, *v. a.*, einen, nagajati, kljubovati komu, norčovati se z njim, sukati koga, mučiti, dražiti, poganjati, pestiti, (zobati *V.?*); einer, der andere verirt, nagajivee; weißl. nagajivka.
Vezirglas, *das*, skočno, glumsko steklo.
Vezirspiegel, *der*, mamno, slepivno zercalo.

Veziir, **Veziir**, *der*, vezir (minister sultanov); *der* Groß-Veziir, véliki vezir.
Veziir, *in* Bfsg., vezirski.
Veziirenthum, *das*, vezirstvo.
Vi, *f.* Kraft.
Viaduct, *der*, cestovodf.
Viatikum, *das*, brešno, popotnica; *die* heil. Wegesbrung, sv. Potopnica; *f.* Zehrgelb.
Vibration, *f.* Schwingung, tres, tresljeje, (*bei* *Sam. böhm.* struneni = strunjenje).
Vibriren, *f.* Schwingen (*v. n.*).
Vicar, *der*, Vicarins, namestnik, vikari; *f. a.* Stellvertreter.
Vicariat, *das*, namestvo (*V.*), namestništvo, vikarija.
Vice, *in* Bfsg., namestni, mali, namestnik čiji, nach dem *Poln.*, auch pod—
Viceadmiral, *der*, namestni admiral, admiralov namestnik, podadmiral.
Vicebürgermeister, *der*, namestni, mali zupan, zupan namestnik.
Vicedirector, *der*, namestni, mali vodja, ravnavec.
Vicekönig, *der*, namestni kralj, kraljev namestnik.
Vicepräsident, *der*, namestni predsednik ali prezident.
Vice versa, *nasproti*.
Vicinalweg, *der*, sosesčnja, sosesčna pot, cesta.
Victualien, *pl.*, živež, hrana.
Victualienhandel, *der*, kupčija z živem, branjevka kupčija.
Vide, *Glej.* Poglej.
Videlicet, *Ces.*
Videtur, *f.* Entschten.
Vidi, *vidil*.
Vidimiren, *v. a.*, in den Konjekten, poteriti, poteriti prepis kaciga pisma.
Vidimirung, *die*, poverilo prepisa.
Vidualitium, *f.* Witthum.
Vieh, *das*, ein lebendiges Geschöpf, (*animans, animal*), jedoch *coll.* ohne *plur.* zival, živad; zahmes Thier, lasthler, živina (als *collect.*), *russ. u. serb.* skot, skotina; dumm, wie ein Vieh, neumen kakor živina, kot mutasta živina, top kakor živina; arbeiten wie ein Vieh, delati kakor černa živina; ein Vieh von Menschen, živinski človek, prava živina; zahmes und wildes Hebravieh, perutnina, zivalda (auch für Hausthiere überhaupt), *serb.* živad; Kleinvieh, dröbnica, nach *Gutsm.* a. drobnina; Rindvieh, govéd, goveja živina, (*bei* *Gutsm.* govédje?); Gekvieh, jalovina; vier Stück Vieh, štiri glave, auch repi zivino; ein Stück davon, živinče; ein Paar Stück Vieh, dvoje živinčet; Viehreichthum, blago, im *Serb.* a. stoka; das liebe Vieh, živinica, ljuba živinica; du armes Vieh!, uboga zival! uboga zivalca! Philar ist ein gutes Vieh, Filaks je dobra zivalca; zum Vieh werden, poziviniti se; Vieh halten, zivino rediti, imeti, z živino pečati se; alles Rindvieh, vsa govéd (nar. pes.); ein Stück Vieh, brav, m.
Viehz, *in* Bfsg., živinski.

Vieharzenei, *die*, eine Arznei für das Vieh, živinsko zdravilo, vracilo, *fig.* konjsko zdravilo.
Vieharzeneikunde, *die*, živinsko zdravstvenje, živinsko zdravilstvo; *f. übr.* Thierarzeneikunde.
Vieharzt, *f.* Thierarzt.
Viehbeschau, *die*, ogleodovanje živine.
Viehbesinge, *f.* Moosbeere.
Viehbremse, *die*, (Tabanus), obad, živinski brencelj; *f. a.* Bremse.
Viehdieb, *der*, živinski tat, (kdor živino krade).
Viehdiebstahl, *der*, živinska tatvina, kradenje živine.
Viehdistel, *f.* Mariendistel.
Viehdummheit, *die*, živinska neumuost.
Viehsfall, *der*, živinska kuga, pogin, cepanje, cerkanje živine.
Viehsfliege, *f.* Viehbremse.
Viehsfutter, *das*, klaja, korma, piča; frisches Viehsfutter, zelena klaja; was man den Kühen während des Melkens gibt, prilast-i, (*bei* *V.* prelast); Hafer uögl., zob; aus geblauten Zweigen, vejnak, frodelj.
Viehsgruß, *der*, duh, smrad po živini.
Viehsgruß, *adj.*, živinski, živini podoben.
Viehshälter, *f.* Viehsjüchter.
Viehshandel, *der*, živinska kupčija, kupčovanje z živino.
Viehsändler, *der*, kupčevavec, beratavec, barantavec (? v. Waare) z živino.
Viehsheit, *f.* Brutallth.
Viehshirt, *der*, pastir, govedar; Gemeindeviehshirt, črodnik, čednik; nach den einzelnen Viehsarten, volár, kravár, ovejár, kozár.
Viehs Hof, *der*, dvorišče, dvoriše, borjač.
Viehs Herde, *die*, osek.
Viehs Hut, *die*, paša živinska, pasenje živine.
Viehs hütter, *der*, varovčín; *f. übr.* Viehs hirt.
Viehs ich, *adj.*, živinsk; *adv.*, po živinsko; viehs iches Wesen, živinstvo (*M.*).
Viehs klauf, *der*, kupovanje, kupaja živine.
Viehs knecht, *der*, živinski hlapec.
Viehs krankheit, *die*, živinska bolezen.
Viehs kraut, *das*, zelišče, zeliše za klajo.
Viehs klich, *f.* Viehschaft.
Viehs magd, *die*, kravarica, (*bei* *Gutsm.* zivinarica?).
Viehs marder, *der*, *f.* Baummarder.
Viehs markt, *der*, živinski smenj, semenj, somenj.
Viehs mast, *die*, pitanje, debeljenje živino.
Viehs mäster, *der*, debelivec, pitavec živine, kdor pita živino.
Viehs mühle, *die*, vélika kravarica.
Viehs packt, *die*, zakupf živine.
Viehs pest, *f.* Viehsende.
Viehs pocken, *pl.*, živinske koze.
Viehs rader, *f.* Viehschinder.
Viehs raub, *der*, živinski rop, ropanje živino; *f. a.* Viehsdiebstahl.
Viehs reich, *adj.*, z obilno živino.
Viehs schade, *der*, škoda pri živini; durch das Vieh verursachter Schaden, popaša.

Viehschinder, der, živinski odertnik, kdor z živino neusmiljeno ravna.
Viehschlag, der, pleme, pleh.
Viehschwemme, die, živinska kopel.
Viehschue, die, živinska kuga; f. *Seuche*.
Viehsinn, f. *Bentalität*.
Viehsstall, der, hlev živinski, (goveji, ovöji itd.).
Viehstamm, der, pleme živinsko.
Viehstaud, der, Ort, wo das Vieh *Mittags* zu stehen pflegt, stájo *pl.*; f. a. *Stall*; število, množina vse živine (pri kaki hiši, v kaki občini, deželi itd.), živina *schlechtweg*.
Viehstaudstabelle, die, živinska popisna tablica.
Viehssterven, das, živinski mor (*V.*), pogin; f. a. *Viehsende*.
Viehsteuer, die, govednina, živinski davek, davek od živine.
Viehtrank, der, živinska pijača, napajanje.
Viehtränke, die, živinsko napajališče, napajališe; f. a. *Tränke*.
Viehtrieb, der, (živinski) gonjač, gonivec živine.
Viehrtrieb, der, f. *Institut*; *Triebkraft*, pravica, živino po tujem goniti; *Viehweg*, gonje *pl.*, stegne, živinski tir (*V.*), ulice *pl.*, (klanec *Zal.*?).
Viehtrieb, die, f. *Viehrtrieb*; der *Weideplatz*, pašnik, pašnik, pašnjak, pašišče (*Vuk*).
Viehwasserucht, die, glen.
Viehweg, der, f. *Viehrtrieb*.
Viehweide, die, pašja; der *Weideplatz*, pašnik; f. *Viehrtrieb*.
Viehwurzel, f. *Ehrenpreis*.
Viehzehent, der, živa desetina (*V.*); vom jungen Vieh, mladina, mladinska desetina.
Viehzins, f. *Viehssteuer*.
Viehzoll, der, govednina, živinski col.
Viehzucht, die, goveja reja, živinska reja, reja živine, etwa auch govejstvo, n. *Gutsm.* živinoreja f. u. govedarija; sich mit der Viehzucht befassen, beschäfigen, živino rediti, ravnati.
Viehzüchter, der, etwa živinorejic, živinorednik; govedar (mehr für *Kindviehhirt*, etwa auch *Kindviehhändler*).
Viehbühne, die, turška grahorica.
Viel, *adj.* u. *adv.*, nach allen übrigen slav. *Munda*, sowie in *Sl.* u. *Civ.-Kroat.* mnogi ob. mnogo *indecl.* (welches jedoch auch „verschiedenartig“ bedeutet), in *Kr.* u. *Rt.* mehr gebr. veliko (wobei man sich etwa število ausgelassen denkt, eine große Zahl, *anal.* dem malo für wenig); viele Kinder, mnogo otrok, veliko, dosti otrok; sehr viele, dokaj otrok, sila otrok; wie viel? koliko (česa)?; soviel, toliko; allzu viel, vse preveč; zu viel, preveč, od silo; zu viel sein, presedati komu; gar zu viel, celo preveč; sehr viel, dokaj, kdo ve kaj; so viel ich weiß, kolikor vem, kar vem; dazu werden viele Leute erfordert, k temu je treba mnogo ljudi; es sind unser zu viel, nas je preveč, *serb.* odvise zu odveč; viel Geld ausgehen,

mного, veliko denarja potrositi; die vielen Leute, welche wir sahen, sila, množica ljudi, ki smo jih vidili; mnogi Ljudje, ktere smo vidili; es gibt viele, die nicht wissen, mnogo njih ne ve, dosti, veliko jih je, kteri ne vedo; wie viel Bücher, soviel Messer, kolikor bukev, toliko jabelk; unser sind viele besonnenen, nas je veliko, mnogo skup; viele Weiber, mnoge žene (*Gutsm.*); an vielen Orten, na mnogo mestih; seit vielen Jahren, od mnogo let; so viel nur immer, kolikor koli; gleich viel, vse eno; viel schöner, kaj lepši, zelo lepši; sein vieles Geld, obilnost, kup njegoviga denarja; zu viel essen, preobijesti se; zu viel sagen, presoliti u. dgl.; viel werden, razmnožiti se; zu viel ist ungelund, kar je preveč, še s kruham ni dobro; noch einmal so viel, še enkrat toliko; ich hätte vieles von ihm zu sagen, marsikaj bi mogel povedati od njega, dokaj reči; viel versprechen, mnogo obetati; es ist ihm nicht viel zu glauben, ni mu kaj verjeti; es hätte nicht viel geschit, ni manj-kalo dosti, malo je manjkalo; es hat nicht viel geschit, daſ er gefallen wäre, manjkaj je padel (*D. Kr.*); ziemlich viel, lepa reč; waren viele Gäste da?, ali je bilo kaj dosti ljudi?; sehr viele, prav veliko; mit vieler Gesellschaft kommen, z veliko družbo priti; viel reden, gostobeseden biti, gostih besedi biti; ich frage, bestümmere mich viel darnach, maram kaj za to; viel zu viel, viel zu sehr, vse preveč; viel zu groß, vse prevelik; der wie vielte?, kteri izmed —?; um wie viel?, po čem? za koliko?
Viel, in *Figur.* mnogo — (nicht veliko —), gosto —, oft auch durch die *Formation* auf — at.
Vieladerig, *adj.*, mnogožiln, (hingegen velikožiln großaderig), (indessen Weibes gebildet, man sagt gewöhnlich nur) žilnat, zlo, močno žilnat.
Vielarm, der, mnogonog, polip.
Vielarmig, *adj.*, mnogorok, mnogoramn.
Vielartig, *adj.*, mnogoversten (eig. vielreihig), mnog, mnogoter, nach *d. Russ.* mnogoroden; vielartige Farben, mnoge, mnogotere barve.
Vielartigkeit, die, mnogoterost, mnogoverstnost.
Vielästig, *adj.*, vejoat.
Vieläugig, *adj.*, mnogook, okast.
Vielbedeutend, *adj.*, mnogopomenljiv, preznamenit.
Vielbefahren, *adj.*, zvočen.
Vielbefahrt, *adj.*, star.
Vielbesatet, *adj.*, strunat.
Vielblättrig, *adj.*, mnogolisten.
Vielbrüstig, *adj.*, persnat.
Vielbentig, *adj.*, mnogopomenljiv, kar ima več pomonov.
Vielbentigkeit, die, mnogopomenljivost.
Vieleck, das, mnogoogelnik, mnogokotje, poligon.
Vieleckig, *adj.*, mnogoogeln.

Vielfahren, *adj.*, proskusen, skasen, mnogoskusen, izbrusen, izučen, kdor je bil na situ in rešetü.
Vielferhand, **Vielferlei**, *adj.*, mnogoteri, mnogi, marsikaj, mnogoversten, različn; auf vielerlei Weise, mnogotérno; wie vielerlei, kolikeri; so vielerlei, tolikeri.
Vielfesser, der, mnogojedec.
Vielfach, *adj.*, mnog. množin, mnogoterer, mnogotérnat, mnogokraten, mnogoguben; wie vielfach, kolikérnat, koli(ko)kraten; die vielfache Zahl, množno število, množnik (broj), množnina; das Vielfache, množina.
Vielfächerig, *adj.*, predalast, z mnogimi predali, mnogopredalen.
Vielfachheit, die, množnost, mnogotérnost.
Vielfältig, *adj.*, gubast, mnogoguben.
Vielfältig, *adj.*, mnogoterer, mnogotérnat, večkraten; auf vielfältige Art, mnogotérno; f. *Vielfach*.
Vielfältigkeit, die, mnogotérnost, različnost, mnogokratnost.
Vielfarbig, *adj.*, pisan, mnogobarven, mnogih. različnih barv.
Vielfarbigkeit, die, pisanost.
Vielfeldig, *adj.*, poljnat, z mnogimi polji.
Vielflügelig, *adj.*, peratnat, krilat, mnogokril.
Vielförmig, *adj.*, raznoobrazen (*russ.*).
Vielfraß, der, netechnik, nenasit, lakotnik (*V.*), zeruh, požeruh, jedn, netek, nesitež, požreanež, nepotrpu u. pretrup (n. *Medv.* bei Kaas), prava lakot, gladovnik; weibl. netečnica, lakotnica; f. a. *Nimmersatt*; ein Fähr, Fleischresser aus der Gruppe der *Sohz* langänger, (*Gulo*), rosomah, *russ.* rosso-maha, *poln.* rosomak (das *Adject.* jedoch *rosomaszzy*).
Vielfraß, in der *Figur.* (*Gulonis*), rosomahji.
Vielfräßig, *adj.*, požrešen, ješč, ješčon; je. kakor volk.
Vielfrüchtig, *adj.*, sadnat, rodoviten, mnogopladen.
Vieljäh, der, stanoga; f. o. *Vielarm*.
Vieljähig, *adj.*, negat, mnogonog, mnogozoen.
Vielgestaltet, f. *Vielfältig*.
Vielgelenk, *adj.*, prespreten.
Vielgelesen, *adj.*, prebiran, mnogo, rado bran.
Vielgeliebt, *adj.*, preljub, preljubljen, spreljub.
Vielgeltend, *adj.*, mnogo veljaven, čislän.
Vielgepreisen, *adj.*, mnogocenjen, zelo čislän.
Vielgereiset, *adj.*, kdor je obhodil dokaj sveta; ein Vielgereister, mehr niebrig, kroživce (po svetu).
Vielgerudert, *adj.*, veslat, z mnogimi vesli.
Vielgeschäftig, *adj.*, z mnogimi opravili.
Vielgeschwister, das, (*Polyadelphia*), mnogoscsterjet.
Vielgestaltig, *adj.*, v mnogih podobah.
Vielgetren, *adj.*, prezvest.

Vielgelbt, *adj.*, preizurjen.
Vielgewandt, f. *Vielgelenk*.
Vielgezadt, f. *Badig*.
Vielgleberig, *adj.*, zelo členast, mnogoben.
Vielgöttere, die, mnogoboštvo.
Vielgötterer, f. *Polytheist*.
Vielgütig, *adj.*, mnogo, veliko veljaven.
Vielgütigkeit, die, (mnogo)veljavnost.
Vielhaarig, *adj.*, lasat.
Vielhalmig, *adj.*, razrasčen, razrasen, stebelnat.
Vielhändig, *adj.*, ročnat, mnogorok.
Vielhäuptig, *adj.*, glavat, mnogoglav.
Vielhäusigkeit, die, nach *Sum.* mnogodomstvo.
Vielhütig, *adj.*, kožnat, mnogokožen.
Vielheit, die, mnogost, (*concr.*) množica, množ (*M.*), množina, množstvo.
Vielherr, der, mnogovladnik.
Vielherrscherei, die, mnogovladje.
Vielhornig, *adj.*, rogat.
Vielhügelig, *adj.*, mnogoholm.
Vieljähig, *adj.*, večleten, mnogoleten.
Vielkernig, *adj.*, jedernat, jedrat.
Vielkörnner, der, mnogozalac, *serb.* mnogozalica (*Vielwiffer*, *Vuk*).
Vielköpfig, f. *Vielhäuptig*.
Vielkörnig, *adj.*, zernat.
Vielkantig, *adj.*, mnogoglasen.
Vielleicht, *adv.*, morda, morde, morebiti; vielleicht kommt er noch, ne mara, da še pride, nach *V.* auch malkei, lahkaj, vse lahko de —; ist er vielleicht verrückt, pa je neumen ali kali; wenn er vielleicht dar; nach fragen würde, ko bi ntegnil vprašati po tem.
Vielköcherig, *adj.*, luknjat.
Vielmächtig, *adj.*, premočen.
Vielmal, **Vielmalß**, *adv.*, mnogokrat, dostokrat, večkrat, veli(ko)krat; wie vielmal?, kolikokrat? kolikrat?; so vielmal, tolikokrat, tolikrat; wie vielmal es auch sei, kolikorkolikrat, kolikorkratkoli.
Vielmalig, *adj.*, besser: vielfältig, mnogokraten, pogostin, večkraten.
Vielmännerei, die, mnogonoštvo, mnogomöje.
Vielmehr, *adv.*, mnogo več, tem bolj, tem več, temue, toliko bolj, mar. marveč; wie viel mehr, koliko več; um so viel mehr, toliko več; du hätst vielmehr gehen sollen, mar bi bil sel; ein gelehrter oder vielmehr ein großer Mann, učen ali raji, ali prav za prav, ali mar velik mö, *serb.* pače, da-pače; du wägst dein Gold, wäge vielmehr deine Worte auf einer Goldwaage, u. *V.* zlato svoje tehtas na vago, raji tehtaj na njo svoje besede.
Vielmögend, f. *Vielmächtig*.
Vielnamig, *adj.*, mnogih imen, mnogomen.
Vielrebend, *adj.*, govorljiv, gostih besed.
Vielreißig, *adj.*, mnogolaten, zlo laten, obilniga latja.

Vielsagend, *adj.*, mnogopomenljiv, globociga pomena, imeniten, tehten, rezen.
Vielsamig, *adj.*, mnöziga semena, mnogoscmen(sk).
Vielsläufer, *der*, zaspanec, zaspane.
Vielslotig, *adj.*, mnogostrok, strokat.
Vielschreiber, *der*, vedni pisar, pisun, mnogopisec †.
Vielschreiberei, *die*, pogostna pisarija.
Vielseitig, *adj.*, mnogostran, mnogostransk, na mnogo strani, plati, od (z) vseh strani.
Vielseitigkeit, *die*, mnogostranost.
Vielsilbig, *adj.*, mnogozložin.
Vielsinnig, *f.* Vielidentig.
Vielsinnig, *adj.*, mnogoglasen.
Vielsichtig, *adj.*, kaj dolaven, rameno priden, ves v delu.
Vielschichtig, *adj.*, mnogodelen, mnozih delov, razdelin.
Vielschuer, *der*, kdor se vtikuje v vsako reč, bodi njegoviga opravila ali ne, verčisl. stefnjač, šuštra.
Vielsönig, *adj.*, mnogozvok.
Vielschriftig, *adj.*, polimetričsk, mnogostopen, mnogomeren.
Vielsumfassend, *adj.*, obširen, mnogo obsežin.
Vielsvermögend, *adj.*, mnogo premožen, premogočen.
Vielsvermögendheit, *die*, premogočnost.
Vielsprechend, *adj.*, kazni (gebr.), kar lepo kaže.
Vielsprecher, *der*, obetán.
Vielsweiber, *der*, mnogoženeo.
Vielsweiberet, *die*, mnogozestvo.
Vielsweibig, *adj.*, mnogožen.
Vielsweniger, *adj.*, taliko manj, tem manj, še manj pa; nikar pa, (serb. a. kamoli); f. Geschweige(n).
Vielsichtig, *f.* Vielsagend.
Vielsinckelig, *adj.*, mnogokoten.
Vielswissend, *adj.*, mnogovedoó.
Vielswissler, *der*, vedeč (V.), mnogoznaleo, mnogovedeč, modroglavec.
Vielsweise, *die*, (mnogo)vedestvo, vseznalstvo, mnogovedstvo.
Vielswortig, *adj.*, mnogoheseden; *der* viel und ungehört spricht, troblav.
Vielszahl, *die*, množnik (broj), množnina.
Vielsählig, *adj.*, mnogostevilen.
Vielsählig, *adj.*, neprešet, pogosten.
Vielsählig, *adj.*, mnogozob, zobat (auch großzählig).
Vielskopf, *der*, eine Art Seeferne, (polycacimosa), merkač (V.).
Vielsjungig, *adj.*, mnogojezičen, stojezičen; f. a. Polyglott.
Viem, *die*, sto snopov, seženj derv.
Vier, *num. card.*, štiri, *kroat. u. serb.* četiri; vier Männer, štirje može; vier Kinder, četvero (für četvero) otrok; vier Stück, četvero; vor vier Wochen, pred štirimi tedni; es sind ihrer vier, štirje so; auf allen viereu, po vseh štirih, na četverici; es kommen alle vier, vsi štirje pridejo; einer von viereu,

eden (izmed) štiri, med štirimi; ihrer vier, štirje; nach vier Uhr, po štirih; je vier, vsak po štiri; alle viere von sich strecken, stegniti se, cepniti; zu viereu, po štirje; vier Wände, f. Arret, mit viereu fahren, f. Vierspännig; eine Geburt mit vier Kindern, porod četveročrok, nach V. četvórski; eines von ihneu, četvéroek; ein Faß von zehn Eimern, štertin; sich auf alle Vier stellen (wie ein Thier), serb. četveronóžiti se (Vuk); eine Anzahl von vier, serb. četverica.
Vier, *in der Bsg.*, četvero — (Nait četvero —), wohl auch štiri —.
Vier, *die*, der Vierer, die Zahlfigur, štírka, štírka, četvéerka ob. četvéerka.
Vierähren, **Vierarten**, *v. a.*, das dritte Umpflügen zur Wintersaat, v. tretje orati.
Vierähren, *das*, tretja praha (V.).
Vierählig, *adj.*, četverovejín.
Vierängelein, *f.* Dunfente.
Vieräugig, *adj.*, četveroek, štírih oči.
Vierhändig, *adj.*, s štírimi zvezki.
Vierbeinig, *adj.*, četveronog, četveronóžen.
Vierblatt, *f.* Einbeere.
Vierblättrig, *adj.*, četverolisten.
Vierblumig, *adj.*, s štírimi cveti, četverooveten.
Vierbohrig, *adj.*, četveroverten.
Vierbund, *f.* Quadrupel-Alliance.
Vierding, *der*, eine Münze, verdunek.
Vierdrähtig, *adj.*, četveroniten, v štiri niti.
Viere, *f.* Vier, *die*.
Viereck, *das*, četveroogolnik, štiriogolnik; *Wierwinkel*, četveroškoje, četverakotnik, kupa.
Vieredig, *adj.*, štirioglat, četveroogeln, na štiri vogle.
Vieredigkeit *die*, četveroogolnik.
Viereiche, *f.* Winterreiche.
Viereimerfah, *das*, četvéerka (nach dem Serb.), četverak.
Vieren, *v. a.*, četveriti, četveriti, narediti četveroogeln; geviert, *f.* Quadrat.
Vierer, *der*, štírka, štírka.
Viererlei, *adj.*, četveri, četveroversten, štírih verst ali sort.
Vierfach, *adj.*, četveren, četvéernat, četverostrok, štirikraten; das Vierfache, štirikrat toliko, četverina, russ. v četvero.
Vierfährig, *adj.*, četveroguben, v četvero pregrajen, s štírimi pregradami, predali.
Vierfüßig, *adj.*, četvéernat; f. a. Vierfah.
Vierflach, *das*, četveroplosénjakt.
Vierfüßelig, *adj.*, četverokril, s četverimi peruti.
Vierfürst, *der*, nach V. četertni oblastnik, t. j. oblastnik nad četertjo (nekdanje Ludovske) dežele, bei M. nach dem Russ. u. Poln. četverooblastnik, rta a. (oblastnik), četertak ob. četertinec.
Vierfuß, **Vierfüßer**, **Vierfüßler**, *der*, četveronog, četveronóžec.
Vierfüßig, *adj.*, štirinogát, četveronog, štirinožen, četveronóžen.

Viergang, *der*, hoja po četverici.
Viergesang, *f.* Quartett.
Viergespann, *der*, četver-i, četverina (M.).
Viergewinn, *f.* Quaterne.
Viergipfelig, *adj.*, četveroverh.
Viergliedrig, *adj.*, četveroöclen.
Viergroßenkühd, *das*, nach V. štirigrošnica.
Vierhagig, *adj.*, s štírimi kljukami.
Vierhänder, *der*, četveroročec.
Vierhändig, *adj.*, četverorok, na štiri roke.
Vierhängig, *adj.*, na štiri strani viseč.
Vierheber, *der*, četverni vod.
Vierherr, *der*, četverionik.
Vierherrschast, *die*, vlada štírih.
Vierhorn, *das*, četveroročec.
Vierhörig, *adj.*, četverorog.
Vierhufig, *adj.*, štírih zemelj.
Vierhügel, *der*, četverogriček.
Vierhundert, *num.*, štiri sto, štiristo (nach den nördl. slav. M. četyrysta).
Vierhundertel, *das*, štiristolina.
Vierhundertmal, *adv.*, štiri stokrat.
Vierhundertste, *adj.*, štiristoti.
Viering, *der*, der vierte Theil eines Ganzen, četert; *der* vierte Theil eines Pfundes, rez-i, osem lotov.
Vierjahr, *f.* Quadrannulum.
Vierjährig, *adj.*, štirileten, štírih let.
Vierkantig, *adj.*, štiriobot, na štiri vogle.
Vierklappig, *adj.*, četveroklopen.
Vierköpfig, *adj.*, četveroglav.
Vierkörnig, *adj.*, četverozern(at).
Vierling, *der*, ein Ganzes, welches aus vier Einheiten besteht, četertak; mit dreien zugleich geboren, četvéroek; *der* vierte Theil eines Ganzen, četert; četertina; eines Pfundes, rez; eines Maßes trockener Dinge, četertinka; eines österreichischen Maßens, polovnik; zwei solche Vierlinge, mérník (Kr.).
Viermal, **Viermal**, *adv.*, štirikrat, štiri pote.
Viermalig, *adj.*, štirikraten, četverokraten.
Viermann, *der*, Vierherr, Viergraf, četverak.
Viermännerrig, *adj.*, četveromožen.
Viermännisch, *adj.*, na (za) štiri može, moške.
Viermark, *die*, eine Mark, von viererlei Grängen zusammen flossen, četveromejnik.
Viermastig, *adj.*, na štiri jadrila (četverojadrilnica).
Viermeister, *der*, četverak.
Viermonatig, *adj.*, štirimesečen, štírih mescov.
Viermonatlich, *adj.*, štirimesečen, vsaki četerti mesec.
Viermondig, *adj.*, četveromesečen.
Vierorten, *f.* Vieren.
Vierpaß, *der*, izmérjeni četveroogolnik.
Vierpercentig, *adj.*, štiri odstoten.
Vierpfänder, *der*, četverofant.
Vierpfündig, *adj.*, štírih liber, četverofunten.
Vierradig, **Vierradrig**, *adj.*, četverokolesen, na štiri koleša.

Vierrethig, *adj.*, četveroreden, štírih verst.
Vierruderer, *der*, četveroveselnica ladja.
Vierruderig, *adj.*, četverovesela, s štírimi verstami vesel.
Viersamig, *adj.*, četvero semen(sk).
Vierschäftig, *adj.*, bei den Webern, mit vier Schämeln versehen, na štiri podložnike, na štiri cepi ali pramene.
Vierschänfler, *der*, ein Schaf, welches das zweite Jahr juridiglegt hat, weil es alsdann die vier Schaufeljahre bekommt, ovea, ktera je krajce pognala, poldrugoletna jarica (V.).
Vierschilbig, *adj.*, četveroščitén.
Vierschneidig, *adj.*, s štírimi rezinami.
Vierschrötig, *adj.*, fig. zarobljen, okast, tersat; f. a. Grob, Plump.
Vierseltig, *adj.*, četverostran, četveroplasten, na štiri plati ali strani; eine österreichige Figur, četverobok † (poln.), četverostenek †.
Viersilbig, *adj.*, četverozložin.
Viersitzig, *adj.*, na štiri sedeže, sedala; ein vierstüiger Wagen, voz za štiri ljudi, voz za četvero (ljudi).
Vierspaltig, *adj.*, četverocepen.
Vierspanner, *der*, kdor se pelje s četverico, s štírimi.
Vierspännig, *adj.*, četveropeden, štírih pedi.
Vierspännig, *adj.*, za štiri konje, s četertjo. (n. V. s četveram), s četverino (M.); vierspänniger Wagen, nach V. starec; vierspännig fahren, s štírimi, s četveram voziti se, nach V. četveriti (joust Vorspann leisten).
Vierspizig, *adj.*, četveroosten.
Vierspäbig, *adj.*, s štírimi čerkami.
Vierspinnig, *adj.*, četveroglasen, za štiri glasove.
Vierspödig, *adj.*, s štírimi nadstropji.
Viersprahlig, *adj.*, iz štírih žarkov ali trakov.
Viersündig, *adj.*, štiri nre, štírih ur.
Viersündlich, *adv.*, vsako četerto uro.
Viertägig, *adj.*, štiridneven, četverodnev; viertägiges Fieber, (merzlicca) četertnica ob. četertica, štertica, štertaca (četertaca), merzlica na četerti dan.
Viertäglich, *adv.*, štiridneven, vsake štiri dni, vsaki četerti dan.
Viertausend, *num.*, štiri tisoč, štiri tawzent.
Viertausendste, *adj.*, štiritisočni.
Vierte, *adj.*, četerti (für četerti), šterti; zum vierten Male, četertio, v četerto, k četertima, četertkrat; selb vierte kommen, s tremi drugimi priiti.
Vierte, *die*, f. Quarte.
Vierthälbig, *adj.*, polčeterti, tri in pol.
Viertel, *das*, in gemeinlich četert-i, četertina, četertinka, štertinka; eine Maß, ein Viertel Wein, Gerste uff, bokal vina, ječmena; *der* vierte Theil eines größern Maßes, četertinka; eines solchen halben Maßens, četertinka, merzica; das erste Viertel des Montees, porvi

krajic; legtes Viertel, zadnji krajic; drei Viertel auf Vier, tri četerti (tri firkeljce*) na štiri.
Viertelaber, die, žila četertnica.
Viertelbauer, Viertelhusner, der, masli-
 čar*, ki ima četort zemlje, četertnjak
 (Medv.).
Viertelbogen, f. Quartblatt.
Viertelbelle, die, četert vatla, lokali.
Viertelker, der, delivec na četvero.
Viertelfürst, f. Vierfürst.
Viertelgröße, f. Quartformat.
Viertelgut, das, Viertelhufe, die, maslec*,
 četert zemlje.
Viertelhauptmann, der, četertnik.
Viertelherr, der, običinski svetovavec.
Viertelhusner, f. Viertelbauer.
Vierteljahr, das, kvatre* pl., četert leta,
 tri mesce.
Vierteljahrhundert, das, četert stoletja.
Vierteljährig, adj., treh mescev, četert-
 leten, trimesecni, kvatern.
Vierteljährlich, adv., vsake tri mesce,
 od treh do treh mescev.
Vierteljahrtschrift, die, četertletnik*.
Vierteljahrstag, f. Quatember.
Viertelkreis, der, četert kresije.
Viertelöhner, der, f. Viertelbauer.
Vierteloth, f. Quentgen.
Viertelmaß, f. Viertel.
Viertelmeister, f. Viertelmaßmesser.
Vierteln, v. a., f. Viertheilen; die Uhr vier-
 felt, ura bija četerti; v. n., vom Getreide,
 plenjati.
Viertelnote, die, četertna nota.
Viertelpfund, das, rez-i.
Viertelschlag, der, biže četerti.
Viertelmeister, der, neki podžupan (nad
 mestno četertjo).
Viertelstab, der, četert palice; in den Säu-
 lenordnungen, der Wulst, etva svitek, nach
 Sum. böhm. valek.
Viertelstunde, die, četert ure.
Viertelstündig, adj., četerturen.
Viertelstündlich, adv., vsako četert ure.
Viertelstakt, der, četert takta, četertni
 takt.
Viertelthaler, der, četert tolarija, četert-
 tolnarij*.
Viertelton, der, d. i. ein halber Halbton in
 der Scala, četert tona (Pot.).
Viertens, adv., četertič, v četerto.
Vierthab, f. Viertelhalb.
Viertheil, das, f. Viertel.
Viertheilen, v. a., nach V. četertiti, če-
 tertiti, razdeliti, deliti na četvero; einen
 Verbrecher, raztergati na četvero, na štiri
 dele, russ. četvertovat.
Viertheilig, adj., iz štiri delov, čete-
 rodelen.
Viertheilung, die, razdelitev. delitev na
 četvero.
Viertmann, der, četertak.
Vierunddreißig, num., štiri in trideset;
 vier und vierzig, štiri in štirideset uff.

Vierundschzigstel, das, štirinacetdesete-
 tina.
Vierung, f. Quadratur, Viered.
Vierverein, f. Quadrupel-Alliance.
Vierweg, der, četveropotječ.
Vierwinkel, der, četverokotječ.
Vierwinkelig, adj., četverokoten.
Vierwöchentlich, adj., četverotodenski, štiri-
 riš tednov.
Vierzahig, adj., četverozob.
Vierzählig, adj., četertnat.
Vierzählig, adj., četverozob.
Vierzehn, num., štirinajst, štirinajst; vier-
 zehn Tage, štirinajst dni; die, f. Vierzehner.
Vierzehnedig, adj., na štirinajst oglov.
Vierzehner, der, štirinajstica, štirinajstka;
 einer aus den vierzehn, štirinajstnik.
Vierzehnerlei, adj., štirinajsteri, štirinajst
 verst.
Vierzehnfach, **Vierzehnfältig**, adj., štirin-
 najsteren, štirinajstornat; das Vierzehnfache,
 štirinajstkrat toliko.
Vierzehnfüßig, adj., štirinajstnog.
Vierzehnhundert, num., štirinajst sto,
 tisec in štiri sto.
Vierzehnjährig, adj., štirinajstleten, štirin-
 najstih let.
Vierzehnmal, adv., štirinajstkrat.
Vierzehntägig, adj., štirinajstodnevni,
 štirinajst(ih) dni.
Vierzehntausend, num., štirinajst tisoo.
Vierzehnte, adj., štirinajsti.
Vierzehntel, das, štirinajstina.
Vierzehntens, adv., štirinajstič.
Vierzehlig, adj., četveroversten, štiriver-
 sten; vierzehlige Gerste, nach V. rebrenat
 ječmen, štiriverstnjak, četveroverstnik.
Vierzehnten, pl., kvatre pl.
Vierzig, num., štirideset, štirideset, in Rt.
 a. štirredi (Gutm.), štirred; vierzig Stück,
 štiridesetero; je vierzig, vsak po štirideset.
Vierzigelmerig, adj., (od) štirideset ve-
 der.
Vierziger, der, ein vierzig Jahre alter, nach
 V. štiridesetnik, weibl. štiridesetnica, človek
 štiridesetih let, štiridesetleten; ein aus vier-
 zig Einheiten bestehendes Ganze, štiridesete-
 rica; die Zahl, štiridesetka, štiridesetica;
 Mitglied eines Collegiums von vierzig Per-
 sonen, štiridesetak; ein im Jahre 1840 ge-
 wachsener Wein, štiridesetnik (V.).
Vierzigerlei, adj., štiridesetori, štirideset-
 toversten.
Vierzigfach, **Vierzigfältig**, adj., štiridesete-
 ren, štirideseternat.
Vierzigjährig, adj., štiridesetleten.
Vierzigjährlich, adj., vsacih štirideset
 let.
Vierzigmal, adv., štiridesetkrat.
Vierzigmalig, adj., štiridesetkraten.
Vierzigpfänder, der, štiridesetfuntar.
Vierzigpfündig, adj., štiridesetfuntan.
Vierzigste, adj., štirideseti, štirideseti, in
 Rt. štirredni (Gutm.).
Vierzigsthalb, adj., devet in trideset in
 pol.

Vierzigstel, das, štiridesetina.
Vierzigstens, adv., štiridesetič, v štir-
 deseto.
Vierzigstündig, tägig, wöchig, adj.,
 (od) štirideset ur, dni, tednov.
Vierzintig, adj., na štiri roglice.
Vierzöllig, adj., četveropalčen, (od) štiri-
 riš paleov.
Vierzüngig, adj., četverojezičen.
Viersbohne, die, f. Schminkebohne.
Vierwasserucht, die, glen.
Vif, f. Lebhaft.
Vigilant, f. Wachsam.
Vigilanz, f. Wachsamkeit.
Vigilien, pl., Rodenamt, molitve po mert-
 vih, vilje*(V.) ob. bilje; bdonje, čuje po noči;
 f. a. Vorabend, Abend.
Vigiliren, v. a., čuti, bdeti; f. Wachen.
Vignette, die, vinjeta, podobica, obrazek.
Vigogne, die, volna Peravijansko ovce(lame).
Vifar, der, f. Vicarius.
Vigourös, f. Munter.
Viktoria, die, Viktorija, boginja zmage (v
 neverskim pomenu), zmaga.
Viktualien, die, f. Victualien.
Vikuna, f. Schafstaemel.
Villa, f. Landhaus, (vila).
Vinculiren, v. a., eine Obligation, zave-
 zati (s prideržkam) dolžno pismo.
Vinculum, f. Band.
Vindilation, die, f. Eigenthumsflage.
Vindiziren, v. a., svojo reč nazaj tirjati.
Vinometer, der, vinomér.
Violation, die, posiljenje, oskrumba.
Violblau, f. Violet.
Viole, **Viola**, die, eine Tenergeige, velike,
 debele gosli; f. a. Straßge; länglich rundes
 gläsernes Gefäß zum destilliren, buča; Weis-
 chen, vijola, vijolica.
Violenapfel, der, vijoličar.
Violenfarbig, adj., vijoličen, višnjev, vi-
 jolično barve.
Violengelb, adj., vijolično-rumen.
Violent, f. Heftig, (Violenz), Heftigkeit.
Violenwurzel, die, Florentinska sabljica.
Violet, adj., vijoličen, vijolast (V.).
Violine, die, gosli pl. f., ob. gosle; die
 Violine spielen, gosti na gosli, (na skant*
 f. R.).
Violinist, **Violinspieler**, der, etna goslar,
 kdor gode na prave gosli (ali skant).
Violiren, f. Verlehen, Schänden.
Violon, das, bas; f. Bassgeige.
Violoncellist, der, violoncellist.
Violoncello, das, mali bas, violoncel.
Violonist, der, f. Bassgeiger.
Viper, die, (Vipera). Sandviper, gad; kratka
 strapena kuca sploh; (Vipera praester),
 čerusa; (Vipera aspid), ljutica (serb. u.
 Jambr.).
Viper-, in Sfgn., gadi.
Vipergift, das, gadii strap.
Vipergras, **Viperwurz**, f. Rattermilch.
Viperwatter, die, čerui gad, čerusa.
Viperialz, das, gadija sol.
Virginität, f. Jungfräulichkeit.

Virguliren, v. a., zaznamiti besedo s čer-
 ticami („“).
Viril, f. Mannbar.
Virtual, **Virtual**, (adj.), virtuelle Kraft,
 speča, ūha, nedelayna moč.
Virtuose, der, virtovoz, izverstni, jaki go-
 dec, ki se znaša, izverstnik, mojster.
Virtuosin, die, virtvozinja, izverstnica.
Virtuosität, die, izverstnost, virtvoznost.
Virtus, f. Kraft, Tugend.
Visa, die, viza*, vidil.
Visa-visa, nasprot, iz oči v oči.
Visage, f. Gesicht.
Viscerals, drobov, kar se tiče droba.
Visibel, f. Sichtbar.
Vision, die, prikazen.
Visionär, f. Geistesseher.
Visir, das, an einem Helme, nach V. okno,
 nach dem Russ. naličnik u. resetka; das
 sogenannte Koru am Schießgewehr, muha;
 Diopter, f. dieles; (nach V. zor, zornik).
Visiren, v. a., zielen, pomeriti, moriti; auf
 etwas visiren, na kaj meriti; den körperlichen
 Inhalt eines Gefäßes messen, pomeriti, po-
 méréjati (V.), amati*.
Visirer, der, Weinvisirer, pomeroun (V.),
 amavec.
Visirhorn, das, muha.
Visirkunst, die, merčunija (V.).
Visirmaß, das, merčunska palica (V.), nach
 Gutm. sodomérna šibika.
Visirring, der, bei d. Rableru, kačica (V.).
Visirrod, f. Visirmaß.
Visitation, die, ogled, pregled, razgled;
 bišöfliche Visitation, škofovo obiskanje.
Visitator, der, Güterbeschauper, ogleda, o-
 glednik, ogledovavec, preglednik, razgled-
 nik, verächtl. ogledač, pregledač.
Visite, die, obisk(anje), obiskovanje; f.
 übr. Besuch; eine Visite bei jemanden ma-
 chen, obiskati koga.
Visitenkarte, die, f. Besuchkarte.
Visitiren, v. a., pregledati, pregledovati,
 razgledati, razgledovati, preiskovati.
Vista, Wechsel a vista, menjica na pokaz,
 na vid.
Visum repertum, f. Befund (besonders bei
 Leichensöffnungen).
Vital, f. Lebensfähig, Lebenskräftig.
Vitriol, der, vitrijol, hudo olje, medna ali
 kufrna voda, serb. galica (Vuk).
Vitriol-, in Sfgn., vitrijolo-
Vitriolgeist, der, vitrijolovec.
Vitriolhaltig, adj., vitrijolnat.
Vitriolhütte, f. Vitriolfaberici.
Vitriolisch, adj., vitrijolsk, vitrijolast.
Vitriolisch, der, nach Sul. galienjak.
Vitriolöl, das, žepčana kislina, hudičevoo
 olje.
Vitrioljäure, die, vitrijolova kislina.
Vitriolieder, der, vitrijolar.
Vitrioliederei, die, vitrijolarnica.
Vitriolwasser, das, vitrijolova voda.
Vivace, f. Lebhaft.
Vivat, f. Lebhoch.
Vizdom, der, namestnik.

Vize, f. Vlce.
 Vizitum, f. Vizdom.
 Vließ, das, f. Fliß, (nach V. kerzno).
 Vocabular, das, f. Wörterbuch.
 Vocabulift, der, pisavec slovarja, slovníkar.
 Vocal, der, glasnik, samoglasnik; mit Rücksicht auf das weibl. čerka, auch samoglasnica, glasnica.
 Vocalmuſik, die, peſje (brez godbe), nach dem Russ. u. Poln. vokalna muzika.
 Vocaliv, der, klicavnik, zvonnik, peti padel.
 Vogel, der, tič, tica, ptič, ptica; *dim.* tiček, tičica, ptiček, ptičica; ein ungepaarter Vogel, das Männchen, samec, Weibchen, samica; Brutweibchen, starka, starklja; der zu fliegen anfängt, poletar (*serb. Vuk*); man kennt den Vogel am Gesange, tica se pozna po petji; wer Vogel fangen will, muß nicht mit Knütteln darein werfen, kdor tiče lovi, ne sme s palico mahati; Vogel friß oder stirb, plavaj ali pa toni; ein jeder Vogel pfeift, wie ihm der Schnabel gewachsen ist, vsak dela po svojem kopitu, vsak ptiček poje po svoje; ein toter Vogel, tič, prav tič; zrel ptiček; Lothvogel, nach *Gutsm.* zovica; ich habe ein Vögelchen davon singen hören, ališal sim že nekaj taciga po skrivnem.
 Vogel-, in Sßgn., tičji, ptičji.
 Vogelſänge, das, mokasta berkončica.
 Vogelbauer, das, f. Vogelhaus.
 Vogelbeerbaum, der, jerebikovec, jerebika; f. Eberſche; (*Rhamnus alpinus*), smorderlika.
 Vogelbeere, die, jorebika.
 Vogelbeize, f. Weize.
 Vogelbeute, der, ptičegled, kdor vedzuje iz ptičjiga obnašanja.
 Vogelbeuterei, die, ptičegledstvo.
 Vogelbrot, der, ptiček.
 Vogelbunt, der, das feinste geförnte Schießblei, ticarji *pl.*, tičniki, svinceno proso.
 Vogeler, der, ticar.
 Vogelerbse, f. Vogelwilde.
 Vogelſalk, der, tičji kregulj; f. Sperber.
 Vogelſalle, die, progla za ptiče.
 Vogelſang, der, tičji lov, ticarija, ptičarstvo, nach Sinigen jedoch lov-i.
 Vogelſänger, der, ticar, ptičar, *russ.* ptičnik.
 Vogelſeder, die, ptičje pero. *coll.* ptičje pére.
 Vogelſilnte, die, pna ticarica.
 Vogelſing, der, tičje letanje, tičji let.
 Vogelſtraß, der, ptičja jed, ptičje zobjanje.
 Vogelſtrei, *adj.*, geächtet, prekloan, kdor več ne uživa poſtavne obrambe, kogar sme ubiti kdor hoče (bei *Jamb.* propisan).
 Vogelſuß, der, tičja noga.
 Vogelſutter, f. Vogelſtaß.
 Vogelſtarn, das, mreža (ticarska).
 Vogelſteier, der, f. Günsleer, Naßgeier.
 Vogelſtiefel, der, tičje petje.
 Vogelſtiefel, das, tičje pleme, tičji rod.

Vogelſchrei, das, Vogelgeſtalt, die, tičji krik. — tičja podoba.
 Vogelſchäudler, der, ptičar, kdor tiče prodaja.
 Vogelſhaube, f. Falkenſhaube.
 Vogelſhauſ, das, tičnik, tičja hiſſica, izbica (*Zal.*), *dim.* tičnic; damit Vogel zu fangen, kletka (*V.*).
 Vogelſtecke, die, die Seit, wenn die Vogel zu heſen pſſegen, lezende, nach V. gnejzdenje, (tič gnejzdija, lezejo, vale); Anſtalt, Behältniß, loorin ſolches geſchieht, valivnica ptičja.
 Vogelſterb, der, gummo.
 Vogelſten, f. Vogelwilde.
 Vogelſtirbe, die, (*Lithospermum off.*), ptičje proso.
 Vogelſtütze, die, tičnica, teza*.
 Vogelſtütze, der, f. Vogelhaus.
 Vogelſtamm, der, ptičji greben.
 Vogelſtenuer, f. Vogelſtündige.
 Vogelſten, der, smolna luč.
 Vogelſtirche, die, (*Prunus avium*), ptičja, divja česnja; (*Prunus padus*), f. Eſſen.
 Vogelſtane, die, krepolj tičji.
 Vogelſtippe, f. Vogelſchlag.
 Vogelſtoben, der, precep (ticarski).
 Vogelſtörche, der, (*Polygonum aviculare*), molava, truskavec.
 Vogelſtopf, der, ptičja glava.
 Vogelſtrauß, das, (*Anagallis*), kurja česnica; (*Alsine*), karje čevca.
 Vogelſtrug, der, tičji piſkrec (*V.*).
 Vogelſtunde, die, (*Ornithologia*), ptičeznanſtvo, ptičeslovi.
 Vogelſtündige, der, ptičeznanec.
 Vogelſtaub, die, tekut.
 Vogelſteicht, *adj.*, lahak kakor ptič.
 Vogelſteim, der, tičji lep, lepec (*Gutsm.*), tičji lim*; f. a. Miſtel; (auf dem Karſte, beſek*, vom *Ital.* vesco).
 Vogelſteier, f. Vogelſtrauß.
 Vogelſtück, die, ptičje mleko (*Ornithogalum*).
 Vogelſtück, der, ptičjek, ptičji gnoj.
 Vogelſtückchen, das, tičja ſkledica.
 Vogelſteck, das, ptičje gnejzdo.
 Vogelſteck, das, f. Vogelſtrauß.
 Vogelſteier, die, pogled, vid odzgori, z visociga.
 Vogelſteier, f. Pfeffer (*spaniſcher*).
 Vogelſteier, die, piſcalka, piſalka ticarska; die Weiſen damit zu loſen, ſeničarica; die Rebhühner zu loſen, jerebica.
 Vogelſtote, f. Vogelſuß.
 Vogelſtrich, das, ptičarica (puška).
 Vogelſtrug, der, ptičje petje.
 Vogelſtück, die, trop, trumba, jato tio, ptičev.
 Vogelſtuer, f. Augur.
 Vogelſtunde, die, ſtraſilo, plaſilo tičje; ptičem obeſeno ali poſtavljeno.
 Vogelſtünde, das, tičji ſtrek, ſtrekjanje na tiče.
 Vogelſtück, der, Meißensſchlag, Vogel barin zu fangen, klepka (*V.*), paſt, zatvornica,

progla ptičem naſtavljena, zapadka; ein aus Hollunderholz gemacht, bezgovnica, izbica (*U. K.*).
 Vogelſchlecht, f. Kerrecht.
 Vogelſchlinge, die, zanka od zamka (*Vuk*), zaderga, zima, naſtava, loecen, kambica tičem naſtavljena.
 Vogelſchnabel, der, tičji kljun, pikaſ.
 Vogelſchneſſ, *adj.*, hiter kakor leteč tič.
 Vogelſchrecke, die, f. Vogelſchende.
 Vogelſchrot, das, tičji ſtreklot*; f. Vogelſtück.
 Vogelſeide, f. Flaſchſeide.
 Vogelſpiel, das, igra s tičem (svincenim).
 Vogelſpieß, der, tičji raženj.
 Vogelſpinn, die, pajik ptičar.
 Vogelſporn, der, tičji oſtrog.
 Vogelſpötter, der, (oponaſavec); f. Goldanſel.
 Vogelſtange, die, welche mit Reimruthen beſetzt wird, dreveica (*V.*), ptičarska žerdka ali žerdica (*Gutsm.*), tičja reſſica.
 Vogelſtellen, das, naſtavlanje, ticarjenje, lovlja ptičja.
 Vogelſteller, der, ticar, kdor tičem naſtavlja.
 Vogelſtellerhütte, f. Vogelſtütze.
 Vogelſtrich, der, tičje ſelſeje, ptičja ſelſev, odhod in prihod.
 Vogelſtob, f. Schierling.
 Vogelſtück, der, f. Vogelſtender.
 Vogelſtück, die, ioreža.
 Vogelſtück, der, ſtreznik ptičji, ptičar.
 Vogelſtück, die, divja, ptičja graſica.
 Vogelſtück, das, divja tičevina, divji ptiči.
 Vogelſtück, das, (*Augurium*), znamenje, znamenje (ki se vidi v tičem letu).
 Vogelſtück, der, f. Vogelſtrich.
 Vogelſtück, f. Seidenwinde; (okamenelo jeſenovovo ſeme).
 Vogelſtück, der, ticar, ptičar.
 Vogelſtück, die, ptičnica, tičnica.
 Vogt, der, nach M. v. v. (nach *Pot.* v. v. in vielen Bulgarnamen), ſtaroſina; Statthalter, nameſtnik, opravnik, meſtoderze; Beſchützer, varh, goſpod, branivec; einer Kirche, cerkveni varh, branivec; Vormund, f. dieſes; Curator, oſkerbnik, ſkerbnik; als Richter, ſodnik; in der Gemeinde, župan; Verwalter, Amtmann auf den Landgütern, gradnik (*V.*); f. a. Feldhüter (varovoin, varh poljsk).
 Vogt, der, f. Wolljäger.
 Vogtei, die, vajtstvo, varstvo, branivstvo, (nach V. goſpodnija, ſodnija, gradnija), okoliſ taciga opravnika, meſtoderze itd.
 Vogteilich, *adj.*, goſpodniji (*V.*).
 Vogtgericht, das, vajtſka ſodnija; f. übr. Vogt.
 Vogthaber, der, brani oves, borſtina (*V.*), vajdnina.
 Vogtherr, f. Schutzherr.
 Vogtholde, f. Client.
 Vogtkind, f. Pupill.
 Vogtfeuer, die, Vogtgelb, vajdnina.

Vogue, f. Schwang (im Schwange sein).
 Vokal, f. Vocal, Vocativ.
 Valante, die, volan*.
 Volk, das, überhaupt eine Vielheit, mnoſtvo, množica, truma, kerdelo, trop; f. Schaar; der Pöbel, die untern Klaſſen, proſti luđje; ſehr verächtlich, derhal, druhal; f. übr. Pöbel; alles Volk redet davon, vse govori od tega; ins Volk bringen, v deželi iti (n. pr. kaka peſem); Gefinde, družina, družina, poſli; eine Menge Menſchen, luđje, luđstvo, svet (*serb.* a. svetina), luđ (*altſl.*, wenig gebr.), polk (*altſl.* Volk u. Cohorte); Solbaten, vojſčaki, vojſaki, vojſka; f. a. Truppen; eine Nation, narod, rod; das römische Volk, rimski narod; es drängte ſich viel Volk herbei, privrelo je dokaj sveta, velika množica; das Volk Gottes, Božji narod; *dim.* Volſchen, narodič, majhen narod.
 Volk, Wölter-, Volk-, in Sßgn., luđski, leški, narodov, naroden oder narodenj ober — luđstva, — naroda.
 Volkarm, *adj.*, neljudnat, kjer jo malo luđstva, prebivavcov, malo, redko, ſlabo naſeljen.
 Volkbeherrſcher, *adj.*, luđovladen.
 Volkbeſchreiber, der, narodopisee.
 Volkbeſchreibung, die, narodopisje).
 Volkbezwinger, der, ukrotivco, podjarmovaveo naroda, narodov.
 Volkführer, der, vodnik naroda.
 Volkgeſchichte, die, zgodovina narodov.
 Volkhand, die, narodoznanſtvo.
 Volkherlager, der, luđmora (*Vuk serb.*).
 Volkrecht, das, međnarodno pravſtvo, pravo narodov ob narodnje.
 Volkrechtlich, *adj.*, narodopravenj.
 Volkreich, *adj.*, poln narodov.
 Volkſchaft, die, narod.
 Volkſchaftlich, *adj.*, naroden.
 Volkverein, der, zveza med narodi.
 Volkwanderung, die, preſeljevanje, prehanjanje narodov.
 Volkzug, f. Volkwanderung.
 Volkgeſällig, f. Populär.
 Volkher, das, ſilna množica luđi.
 Volkher, *adj.*, brezljudig, neuaſeljen.
 Volklich, *adj.*, naroden ob narodenj.
 Volkmäßig, f. Populär.
 Volkreich, *adj.*, luđen (*V.*), dobro, močno naſeljen, nach dem Böhm. luđnat, mnogo-luđen (*russ.*), poln luđi, luđstva, *poln.* zaludniony; die Stadt iſt ſehr volkreich, nach *Gutsm.* meſto se jezi od luđi; volkreicher Stoß, živalen panj.
 Volkſaberglaube, der, luđska, leška vraga, vraga proſtiga luđſtva.
 Volkſangelegenheit, die, narodna roč.
 Volkſtafflung, Volkſbildung, die, omika, izobraževanje luđſtva.
 Volkſbewegung, die, zavzdig luđſtva; f. a. Revolution.
 Volkſblatt, das, liſt za proſto luđſtvo.
 Volkſbuch, das, bukve za (proſto) luđſtvo.
 Volkſclasse, die, razred luđſtva.

Vollständiger, der, ljudski, narodni pesnik ali pevec.
Vollständigkeit, die, gosta naseljenost, ljudnost.
Vollständigung, die, narodne pesmi.
Vollständigung, der, zatiranje, tlačenje ljudstva.
Vollständig, der, sovražnik ljudstva.
Vollständig, das, ljudska, narodna slovesnost, narodno obhajilo.
Vollstreund, der, prijatelj ljudstva, ljudomil.
Vollstreundin, die, priateljica ljudstva, ljudomila.
Vollstührer, f. **Vollführer**.
Vollstgebrauch, der, ljudska, domača narodna šega, navada.
Vollstgedränge, das, vrevca, drega, gnječa ljudi.
Vollstgeist, der, narodni, ljudski duh, misli in želje ljudstva.
Vollstgenos, der, rojak.
Vollstgunst, f. **Popularität**.
Vollstgut, das, ljudsko, narodno blago, dobro.
Vollsthaufen, der, derhal ob drubal, žlota.
Vollsthererschaft, die, ljudovladstvo, demokracija.
Vollstherischer, der, vladar.
Vollstjustiz, die, ljudska sodba.
Vollstloft, die, poselska hrana.
Vollstkrieg, der, narodna vojska.
Vollstlehrer, der, ljudski, narodni nčenik.
Vollstlecker, f. **Vollführer**.
Vollstlicht, das, loč. ki sveti ljudstva.
Vollstliebe, die, ljubezen; er genos die größte Volksliebe, reči se more, da ga jo ljudstvo med vsemi najbolj ljubilo.
Vollstlied, das, narodna pesem.
Vollstliederfammlung, der, nabiravec narodnih pesem.
Vollstmährchen, das, narodna pripovedka ali pravica (bei V. puča?).
Vollstmangel, der, brezljudnost.
Vollstmann, der, ljubljenc kaciga naroda; f. a. **Popular**.
Vollstmäßig, *adj.*, naroden, ljudsk.
Vollstmeinung, die, ljudsko menjenje, misli prostiga ljudstva.
Vollstmenge, die, množica ljudi, ljudstvo; Bevölkerung, ljudnost, število ljudstva ali prebivavcov.
Vollstmörder, der, morivec naroda, narodomurik.
Vollstname, der, narodovo, narodno ime.
Vollstpartei, die, narodova, narodna strao, stranka; tisti, ki vlečejo z narodam.
Vollstparth, f. **Parlament**.
Vollstrede, die, ljudska, razumljiva beseda.
Vollstredner, der, naredni govornik, ki govori umevno.
Vollstregierung, die, f. **Vollsthererschaft**.
Vollstschad, die, narodova, narodna rec.
Vollstschage, die, narodna, ljudska pripovedka.
Vollstschaf, f. **Vollsthaufen**.
Vollstschrist, die, prosto, umevno pisanje, spis, bukve za ljudstvo.

Vollstschule, die, ljudska šola, šola na kmetih.
Vollstsitte, die, narodne, ljudske šege, navade.
Vollstspiel, das, narodna, ljudska igra.
Vollstsprache, die, narodni, domači, domačinski jezik.
Vollststamm, der, narodno plemo.
Vollststimme, die, glas naroda, ljudstva.
Vollststimmung, die, mišljenje ljudstva, deržanje ljudstva.
Vollstständer, der, mamivec, slepivec ljudstva.
Vollststhum, das, narodnost, narodstvo.
Vollststhumlich, *adj.*, naroden od narodenj.
Vollststhumlichkeit, die, narodnost.
Vollststrahl, die, narodna noša.
Vollstunterricht, der, narodno podučevanje, ljudski poduk.
Vollstvermehrung, die, namožba, namnoževanje ljudstva.
Vollstversammlung, die, narodni zbor.
Vollstvertreter, der, namestovavec ljudstva, *rust.* predstavitelj naroda.
Vollstvertretung, die, namestovanje ljudstva, namestovavci ljudstva ali narodni zbor.
Vollstwille, die, volja ljudstva, narodna volja.
Vollstwmuth, die, razkacenost, divjanje ljudstva.
Vollstzahl, f. **Vollsmenge**.
Vollstzählung, die, popisovanje ljudstva, popis.
Vollstzeitung, die, narodni časnik, novice za ljudstvo.
Voll, *adj.*, poln, a. polhen, napoljen, ves, *serb.* a. punahan; *fruchtvoll*, jaban vsa v sadu, polna (sadja), se sibi pod sadjem; mit vollem Munde loben, na vse usta hvalliti; den Mund sehr voll machen, na vse usta hvalliti in povzdigovati; f. a. *Lebertreiben*; *Kruvvoll*, *Handvoll*, f. diese; *sich die Hand voll laden*, nasmeljati se do sitiga; volles Gewicht, polna, popolna teža; aus vollem Herzen, iz vsega serca; von vollem Gesichte, ličen, lepo rejen, okroglih, debelih lic; zum vollen auszahlen, popolnoma, do dobriega, do zadostiga krajca izplačati; er wird bald 60 Jahre voll haben, kmalo bo spolnil 60. leto; es wird bald voll schlagen, kmalo bo (celo) uro bilo; sie sind voll süßen Weines, (Wojnig. 2, 10), sladkiga vina so polni ti; voll von etwas, von einem Körper, poln, napoljen česa, kake stvari; ich bin voll von etwas, polno me je česa; Beutel voll Geld, mošnja polna denarjev; voll Franzosen, vse višnjevo Francoza; voll Wägel, vse pisano ptičev; ein Weider voll Wein, kupica polna vina; Früchte voll Saft, sadje polno soka, sočno od sočnato sadje; ein Mann voller Treue, mož ves zvest; ich bin voll Schlaf, ves zaspan sim, po vsi sili se mi hače spati; zaspance me ima, me hoče zviti; die Strafe ist voll Leute, vsa cesta se tare (tre) ljudi, po cesti jih je, dc se vse tare;

d. i. ganz, ves, wohl auch cel (obwohl dieses ursprünglich: unverlezt bedeutet); ein volles Jahr, celo, vse leto; im vollsten Wuchse, v cellem rastu, *serb.* v največem naponu; im vollen Laufe sein, na vso moč teči; voller, vollreicher Bienenstock, živalen panj; voll aufgenommen, na vso moč priteči; d. i. betrunken, pijan, prepit; *sich voll trinken*, napiti, napolniti se, do gerla napiti se; *sich voll essen*, najesti se; *sich zu voll essen*, prenajesti, preadajati se; voll Erwartung, f. Erwartungsvoll; voll Verstand, silo razumen, pameten; eine Stelle voll Gras, mesto vse zaraščeno, zaraščeno s travo; voller Hochmuth, ves napihnen, prevzet; voll binden ein Faß, nabiti čez in čez, da je obroč pri obrocu; voll bulden, silno terpeti; in der Zusammenfegung, poln, polno —, oder mittelst der Formation auf — ut, — nat; bei Zeitwörtern auch mittelst der Vorfylbe do —, na — uagl.; etwas voll machen, napolniti, polniti kaj; voll stopfen, natlačiti, nabiti; voll werden, napolniti se.
Vollährig, *adj.*, volle Aehren habend, polniga klasja, polnoklasen (da dobro plenja), klasen, klasat.
Vollauf, *adv.*, vsega polno, z verham, obilno, proobilno, na prebitek, na prehov (? *Ravn.*).
Vollbädig, *adj.*, ličen, rejenih, polnih lic.
Vollbad, das, kopalnice, kopalise za več ljudi in ne v kadih.
Vollberechtigt, *adj.*, popolnoma sam svoj, uživajo vse pravico.
Vollblühend, *adj.*, v polnem, najlepšem cvetu, polnooveten.
Vollblühig, *adj.*, kervnat, polnokorven (*M.* nach dem *Russ.*).
Vollblühigkeit, die, korvnatost, nach V. auch presilna kri, *rust.* polnokervje.
Vollblühkute, die, čistoskervna kobila.
Vollbringen, v. a., dopolniti, opraviti, doversiti, dognati, dokončati, doprinesti; es ist vollbracht, dopolnjeno je, storjeno, doguano je.
Vollbringung, die, doversba, dokončba, dokončevanje.
Vollbruder, f. **Vollbürtig**.
Vollbrüstig, *adj.*, persat.
Vollbürtig, *adj.*, von eben demselben Vater und Mutter herkommend, vollbürtiger Bruder, pravi brat, prisi brat, *serb.* rodjen (rojen) brat; polnorodn, roden brat (*rust.*); vollbürtige Schwester, prava sestra.
Vollbürtigkeit, die, polnorodnost, nach V. pravobratstvo, pravoseesterstvo, (*rust.* edinokrovije).
Vollbusig, *adj.*, polnih neder, persat.
Vollenden, v. a., dopolniti, dokončati, dokonjati (ang. in Et. und a. b. V.), doversiti, zveršiti, dodelati, dogotoviti (verfertigen); den Bau vollenden, dozidati; f. a. *Beenden*; er hat vollendet, (als v. n.), umert je, sklenil je; also ward vollendet Himmel und Erde, (1 *Mof.* 2, 1), tedaj je bilo dodelano nebo in zemlja; es wird vollendet werden, was dir

gesagt wurde, dopolnilo se bo, kar ti je povedano —; do dobriega dodelati, dognati, spopolniti; vollendet, popolen (gebräuchlich bei den ungarischen Slovenen), komur ni para, komur ni enaciga; v. r., izpolniti se, dopolniti se.
Vollender, der, dopolnivec, dopolnavavec, dokončevavec, doversivec, doversivavec.
Vollenderin, die, spolnovavka, dokončevavka, doversnica.
Vollend, *adv.*, celo, do čistiga, do dobriega, do zadnjiga, do konca, do kraja, z vsem, po vsem, do celiga, dokončno (*Gutsm.*), popolnoma; ein Buch vollends auslesen, zbrati, prebrati bukve (do konca); f. a. *Gar*, *Erst*.
Vollendung, die, doversenje, dokončanje, dokončevanje, dognanje, dogon (*Medv.*); die Reife eines wachsenden Körpers, godnost, zrelost, popolnost.
Vollente, f. **Haubenente**.
Vollerei, die, požrešnost, goltnost, samgoltnost; in Bezug auf unmäßigen Genus der Getränke, pijanstvo, pijančevanje; f. a. *Frak*.
Vollersch, der, požeruh; f. a. *Vielersch*.
Vollführen, v. a., f. **Vollbringen**, **Vollenden**; izpeljati, izpeljevati, do konca dognati, izdelaati, izpolniti, opraviti; daß, der in euch angefangen hat das gute Werk, der wird es auch vollführen, da on, koji je začel v vas dobro delo, bode ga tudi dokončal.
Vollführung, f. **Vollendung**.
Vollgehalt, der, polna plača.
Vollgenus, der, polno, popolno uživanje.
Vollgericht, das, polna, vsa sodnja (v polnem zboru).
Vollgesicht, das, debeli obraz.
Vollgewalt, die, polna oblast.
Vollgewicht, das, polna teža ali vaga.
Vollgewinn, der, čisti, obilni dobiček.
Vollgültig, *adj.*, doher in terden, polne vrednosti, polne veljavnosti, popolnoma veljaven.
Vollgültigkeit, die, terdna, popolna veljavnost, veljava.
Vollhaarig, *adj.*, kosmat.
Vollhaltig, *adj.*, kar ima v sebi, kolikor je treba.
Vollheit, die, der Zustand da etwas voll ist, polnota, polnost; Trunkenheit, pijanst; f. a. *Völlerei*.
Vollhengst, der, celec.
Vollhetzig, *adj.*, polniga serca.
Vollhuf, der, celi konjski rog, celo kopito, *rust.* polnokopytnij.
Vollhufsig, *adj.*, nach V. s celim rogam u. celorog, celokopitnost.
Vollhufigkeit, die, celokopitnost.
Vollig, *adj.*, vollkommen, poln, popoln; ganz, do čistiga, cel, ves, auch ves ves; ich sehe diese Gegend völlig leer, vidim to okrajino vso vso prazno; völlige Gleichheit, popolna enakost; völlig Gold, čisto, (*kroat.*) suho zlato; corpulent, poln, životen, debel, tolst; ein wenig völlig sein, debelkast biti; *adv.*,

oelo, popolnoma, popolno, vse vse, do do-
briga, z vsem, po vsem, do verha.
Volligkeit, die, celost, polnost, popolnost.
Volljährig, adj., großjährig, polnoleten,
doleten; s. übr. Großjährig.
Volljährigkeit, die, polnoletnost, dolet-
nost, leta (postavne).
Vollkantig, adj., vollkantiges Holz, auf allen
Seiten mit völligen Kanten beschlagene, les
na zive robove (V.) obtesan; im Gegenfatz
zu Baumkantig.
Vollkommen, adj., nach V. u. Gutm., so
wie bei den aug. Slovenen popoln, poln,
spopolnjen, doveršen, dognan; demur ne
manjka ničesar; vollkommene Gesundheit,
polno zdravje; vollkommen in der göttlichen
Liebe, dopolnjen v ljubezni Božji; (vollkom-
mene Hülfenfrucht, u. Gutm. opohlo strošje);
vollkommene Befriedigung, popolna zadovolj-
nost; vollkommener Ablass, popoln odpustek;
vollkommen werden, etiva spopolniti, spopol-
novati se; von der Kleidung, ohlapan, ši-
rok; adv., popolnoma, po polnem (V.), po-
polno (Gutm.), čisto, do verha, do dobrija.
Vollkommenheit, die, popolnost, gebr.
im theol. Sinne nur popolnamost (Jer.);
doveršenost, polnost; etiva zur Vollkom-
menheit bringen, spopolniti kaj; nach der Voll-
kommenheit streben, nach V. popolniti se.
Vollkörnig, adj., oklen ob. jeklen (in St.
klen), zernat.
Vollkraft, die, polna moč, serb. napon
(Vuk).
Vollkeibig, adj., debel, životen, viden
(Gutm.).
Vollkeibigkeit, die, životnost, debelost.
Volllicht, das, polna luna.
Vollköhlig, adj., polne vage.
Vollmachen, v. a., napolniti.
Vollmacht, die, volle Macht, polna oblast,
pooblastilo, oblastilo; einem eine Vollmacht
ausfertigen, komn pooblastilo, oblast spisati,
pisati; Vollmacht geben, pooblastiti koga.
Vollmachtbrief, der, pismeno pooblastilo,
pooblastno pismo.
Vollmacht(ig)geber, der, pooblastivec, po-
oblastnik.
Vollmacht(ig)nehmer, der, pooblastenec,
(weniger richtig pooblastenec).
Vollmachtvertrag, der, pooblastna po-
godba.
Vollmaß, das, polna, prava mera.
Vollmeier, der, zemljak, celi kmet, oeljak
(Ravn.).
Vollmeieret, die, oela zemlja.
Vollmond, der, ščep, šip. (bei Jamb. ščep,
serb. ustap), in St. polnez, a. polna luna,
bei Gutm. mesene ob polnem.
Vollmondgeſicht, das, lični, lepa rejeni
obraz.
Vollmondschein, s. Volllicht.
Vollpfündig, adj., polni funt težak.
Vollſaftig, adj., sočen, sočnat.
Vollſpänner, der, celi kmet.
Vollständig, adj., ves, popoln, cel; s. a.
Vollkommen.

Vollständigkeit, die, celost, popolnost.
Vollstimmig, adj., polnoglasen.
Vollstimmigkeit, die, polnoglasnost.
Vollstreckbar, adj., zveršljiv.
Vollstrecken, v. a., dopolniti, izpolniti,
spolniti, storiti, doveršiti, zveršiti, zverše-
vati, opraviti.
Vollstrecker, der, dopolnovavec, zveršnik,
zverševavec.
Vollstreckung, die, dopolnjenje, dopolnitev,
vrsenje, zveršba, zverševanje.
Vollstreckungsklausel, die, pristavek
zveršljivosti.
Volltönd, adj., polnozvojt; s. a. Sonor.
Vollwändig, adj., (polno)licen, polnih lic.
Vollwichtig, adj., polne, dobre vage, polne
mere, polnotehten, tehten, imeniten.
Vollwichtigkeit, die, polnovážnost, pol-
na, dobra vaga; imenitnost.
Vollzählig, adj., cel, popolo, poln, pol-
niga števila, danikogar ne maajka; polno-
številen (M.); vollzählig machen, dopolniti.
Vollzähligkeit, die, popolaost, polno
število.
Vollzapf, der, pijanee, nach Gutm. pijano
vreme.
Vollziehbar, adj., dopolnjiv, zveršljiv.
Vollziehen, v. a., izpolniti, spolniti, izpol-
novati, zveršiti, zverševati; ausrichten, opravi-
viti, opravljati (naročeno); ein Urtheil, zver-
šiti sodho; vollziehende Gewalt, zveršna,
zvorševavna oblast, izpolnovavna oblast;
s. a. Vollbringen, Vollenden, Vollstrecken;
serb. a. doceti (Vuk); einen Befehl vollziehen,
podpisati (govorec od kralja).
Vollzieher, der, izpolnoivec, izpolnovavec,
izveršnik, zverševavec.
Vollzieherin, die, izpolnivka, zverševavka.
Vollziehungsgewalt, s. Vollziehen.
Vollzug, der, izpolnjenje, izpolnitev, izpol-
novanje, zveršba; in Vollzug setzen, s. Voll-
ziehen.
Vollzugsverordnung, die, ukaz zastran
zveršbe, izpoljave.
Vollwahr, der, dobrovoljec, radovoljec
(Gutm.), samovoljeo (Vuk).
Vollwaise Säule, die, Voltajski steber.
Volte, s. Kartenschlag; des Pferdes, ris.
Volti, oberti.
Vollzieher, der, voltizier*, — lahki vojak.
Vollziehen, v. n., voltizirati*, skakati na
konji.
Vollbarkeit, die, gibčnost, urnost.
Volumen, das, ohlatina (V.), obseg, objem
(russ.), zalezeni prostor; s. a. Band, der.
Voluminös, adj., ohlaten (V., sonst von brei-
ten Kleidungsstücken); debel, širok, obsiren;
iz več zvezkav.
Vom, statt Von dem, s. Von.
Vomiren, s. Brechen, Erbrechen, sich.
Vomitiv, das, s. Brechmittel.
Von, praep., od, z oder s, raz, iz, po;
insgeniehr, eine Entfernung oder Herkunft in
horizontaler Richtung von etwas, ein Verlassen
eines Gegenstandes, bloß den Ort bezeichnend,

von welchem ein Ding her ist, oder her kommt;
eine Trennung in jeder gegebenen Richtung be-
zeichnend; eine wirkende oder hervorbringende
Ursache, die Materie bezeichnend, od; eines von
dem andern scheiden, eno od drugega ločiti,
von etwas sprechen, govoriti od česa; in
allen übrigen slavischen Mundarten, o čem
(bloß im Serb. kommen einzelne Beispiele
auch mit od vor); von Haus zu Haus gehen,
od hiše do hiše iti; weit von hier, dalje
od tod; von Alters her, od nekaj, serb. od
starine (Vuk); von da an, von hier an, od
tod; von dannen, od tod; von hinnen, od
sod (Gutm.); von außen, od zunaj; von
daher, od tod, od tega (od te reči); von
innen, od znotraj; von wannen, od kod; von
wegen, zavoljo, nach Gutm. za delo; von
hinten, von vorne, od spred, od zadi, (bei
Gutm. od zadeskiga); der Wind von Mor-
gen, veter od jutra; es geht gut von der
Hand, gre dobro od rok (odseda se, gre
v skok M.); von nun an, od zdaj, odslej,
posehmal, odsehmal, odsehob (Gutm.);
von der Stunde an, od te ure; von der Zeit
an, od tega časa; von Jahr zu Jahr, od
leta do leta, leto na leto, leto za letam,
nach V. iz leta v leto; von Worten kam es
zu Schlägen, od besedi so prišli do pretepa,
beseda je prinesla boj; von welcher Zeit an,
odklej; von vielen Arbeiten krank werden,
od mnogiga dela zboleti; er gähnt von lan-
ger Weile, od dolgiga časa se mu zdeha;
einen höhern Ort bezeichnend, von dessen
Oberfläche eine Bewegung in der Richtung
nach der Tiefe geschieht, z ob. s (aus dem
Allst. niz, wohl zu unterscheiden von iz),
auch raz; vom Dache steigen, s strehe iti,
sa strehe stopiti; hingegen es tropfet vom
Dache, od streho kaplja, (wo es eine Tren-
nung bedeutet); vom Regen fallen, z voza,
auch raz voz (W. K.) pasti; dagegen, vom
schnell fahrenden Wagen springt ein Stück Holz
ab, odleteti od hitro tekoočiga voza; vom
Altar herabfallen, izpred, spred altarja brati;
von der Kanzel, s. priznice; von jemandes
Angeſichte, izpred, spred oči pahnuti; von
oben herab, von oben hinab, od zgor sem
doli, odzgor tje doli; von oben hervor, iz-
nad, znad česa; von unten hervor, izpod,
spod česa; ein Engel vom Himmel, angel z
nebes; der Regen vom Himmel, dež od ne-
ba; von der Seite her, s(a) strani; vom
ganzen Herzen, iz vsega, oelga serca; von
Herzen gern, iz serca rad, prav rad; eine
Stadt, ein Verhältnis, woraus etwas hervor-
kommt; eine Fläche, woraus etwas ist; eine
Materie, woraus etwas besteht, bezeichnend,
(sofern es nicht beivörtlich ausgedrückt wird),
iz; von Rom, iz Rima; (er ist von Rom,
Rimljan je, ein Buch von Rom, Rimska
knjiga); von Raibach kommen, iz Ljubljane
piti; von Graz bis Raibach, od Grada do
Ljubljane; Dampf ging aus von seiner Nase,
dim se mu jo kadil iz nosa; ich gehe nicht
von der Stelle, ne ganem se, ne grem z
mesta; sich etwas vom Halse schaffen, kaj

iz glave, iznad glavo spraviti si, znebiti
se česa; von Grunde aus, iz dna, globocina,
iz korenine; von Hause kommen, izdom(a)
piti; ein Kaufmann von Amsterd., kupec
iz Amsterdama, besser kupec Amsterdamsan
oder Amsterdamski; er ist von einem reichen,
armen Hause abstammend, hiše bogate, ubo-
ge je; von vornehmer Herkunft, gosposke
hiše, gosposkiga rodu; der Mantel ist von
Leder, možnja je iz usnja (usnjena); ich
habe Gott von Angesicht gesehen, vidil sim
Boga po obliži; ich kenne ihn von Ansehen,
po vidu ga poznam; von Person kenne ich
ih, po postavi, po vnanjem ga poznam;
als Unterscheidungsmerkmal adeliger Namen,
meist durch ein Adj. auf —ski: Graf von
Silli, graf Celjski; Herr von Grabau, gos-
pod Grabovski; oder mittelst des Beisages
zl. (zlantni), Herr von Falkenberg, gospod
zl. Falkenberg; (im Böhm. schreibt man in
solchen Fällen: z. d. i. iz, im Serb. auch od
die Russen lassen auch „von“ unberührt);
die Namen der Reiche, Länder, welche ge-
frönte Häupter und Landesfürsten besitzen,
werden im Slov. in Adjektiva verwandelt,
z. B. Kaiser von Rußland, König von Preu-
ßen, Herzog von Krain, ruski (rusovski)
cesar, pruski kralj, kranjski vojvoda; das
Ganze, dessen Theil das andere Ding ist oder
gewesen ist, wird in ein Adjektiv verwandelt,
oder in die zweite Endung ohne Vorwort ge-
setzt, z. B. die Brust von einem Widder, ov-
nove persi; gib mir ein Stück davon, daj
mi jih kosec; ein Bisep von einem Hofe,
škrie suknje; er ist einer von den Besten
im Dorfe, izmed narboljših v vasi je; das
Schönste von der Welt, vsega sveta naj
lepše; die Feder von einem Huhne, kurje
pero; die Leber von einem Kalbe, teleče je-
tra; einer von uns, nas eden; alle von dem
Bornehmsten bis zum Geringsten, vsi, bodi
velik ali nizek; jedoch, die Schlüssel vom
Schloße, ključ od grada; wenn von so viel
als unter bedeutet, wird es mit med oder
izmed überſetzt, z. B. der gelehrteste von allen
nar učenejši med vsemi, izmed vsch; die
Materie, woraus etwas besteht, wird im
Slovenischen meistens durch ein Adjektiv gegeben,
ein Ring von Gold, zlat perstan; ein Haus
von Stein, von Holz, zidana hiša, lesena
hiša; Säule von Marmor, mramoren ste-
ber; kann aber auch durch iz (im Serb. od)
ausgedrückt werden, iz zlata (serb. od zlata);
die passive Form wird im Sloven. lieber in
die active verwandelt: ich bin von ihm geliebt
werden, ljubil me je; ich werde von ihm
geliebt, ljubi me; das Verlangen, von Je-
mand geliebt zu werden, želja, ljubljen biti
oder da bi ga kdo ljubil; es kann jedoch
nach dem Vorgange im Serb. die leidende
Form mittelst od angewendet werden, z. B.
sie aber, von der Mutter unterrichtet, erwie-
derte (Matth. 14, 8), ona pa, od svojo ma-
tere nanodena, je rekla (Slov. Bibelübersetzung),
bei Vuk ona nanodena od matere svoje; un-
richtig wäre jedoch die Anwendung des po

(durch, vermittelt). Serbisches Wörterbuch, gesammelt und herausgegeben von Ruf Stefanović, Serbski slovar. Nabral in na svetlo dal Vuk St., (nach Vuk selbst hingegen: Skupio ga i na svijet izdao V.); sich von ihm heilen lassen, reći mu. de ga zdravi, celi, dati se komu zdraviti; ich lasse mir von ihm nichts befehlen, ne dam, de bi meni zapovedoval, ne dam si ukazovati; sollte ich mich von ihm vernünftigen lassen, nar bi pustil, da mi zabavlja?; die hervorbringende Person kommt in die zweite Endung oder wird in ein Adjectiv verandelt, z. B. eine Uhr von einem großen Meister, imenitniga mojstra ura; ein Lieb von Voboin, Vodnikova pesem; Söhne von einem Vater, sioovi eniga očeta; der erste Blick von euch, prvi vaš pogled; ein Versehen von mir, moja pomota; ein Befehl vom Könige, kraljevo povelje; eine Herde von Haisfanden, leskova meja; ein Faß von sechs Eimern, šestvedern sod, šest veder sod; der Mann von achtzig Jahren, osemdesetletni mož; ein Kind von drei Monaten, tresh mescov deto; eine Summe von hundert Thalern, sto tolarjev, celih sto tolarjev; ein Mann von Stande, mož visokiga stanu; von hoher Geburt, visokiga rodu; einer von Adel, zl. rodú; ein Junger von Adel, gospodičú; Prinz von Serbien, kraljevič, kraljevski sin; bestimmt kraljev sin; Frau vom Hause, hišna mati, gopodinja; ein Baum von gutem Wuchse, drevo lepe rasti; eine Speiße von gutem Geschmacke, dobro dišeca jed, dobre slasti; ein Russe von Geburt, rojeni Rus oder Rus po rodu (serb. rodóm); von wo bist du?, odkod si?; ein Mann von Verdienste, zaslužni mož; von Jahren, priletom mož; von gewerktem Kopfe, mož bistre glave; von guter Lebensart, lepiga, dobriga vedenja, življenja; von Vermögen, premožen mož; eine Sache von Wichtigkeit, tehtna reč; das Gute vom Liebe, konce pesmi; ein Ungeheuer von einem Thiere, grozna živina, živina, da je groza; ein Ausbund von einem christlichen Manne, pravi pošten mož, mož, da je malo taci; ein Schurke von einem Dieb, gerd tat, gerdoba tatinska, tat tatinski, kervav tat; er ist klein von Person, schön von Federn, blau von Augen, schwarz von Haaren u. dergl., von allen körperlichen Beschaffenheiten, durchgehends mit dem Genitiv ohne Vorwort, majhne postave, lepih perut, višnjeh oč, černih las; frei von Sünden, greha čist, brez greha; erlöse uns von allen Uebel, reši nas od zlega; von der Schwäche sich erholen, ozdraviti se od slabosti; die Größe, Lage von Paris, velikost, lega Pariza oder Pariskiga mesta; die sanftigen Gegenben von Afrika, Afrikanske pešene planjave; die Provinzen von Afrika, Afrikanske zemlje; von mir, moj; ein Freund von meinem Manne, (nek.) prijatel mojiga moza; besondere Redensarten: von Leber zehen, meč. (sablo) potegniti; vom Leben zum Tode bringen, življenje vzeti, serb. po-

gubiti; von jemanden lassen, pustiti koga; vom Amte setzen, s. Absetzen; von einem etwas erbitten, pri kom. od koga izprostiti kaj; von Haut aus, s. Haut; von Jugend auf, od mladih nog, rok; seinen Laut von sich geben, ne ziniti; es unterscheidet sich ein Stern von dem andern (1. Cor. 15, 41), zvozda se namreč loči od zvezde; von Sinnen kommen, pamet izgubiti, izgubiti se; Art läßt von Art nicht, kakoršno drevo, taki sad; kar mačka rodi, rado miši lovi; von jemanden abtrünnig werden, koga zapustiti; viel Ruhmens von etwas machen, silno hvalliti in povzdigovati, prohvaliti kaj; von sich selbst, sam od sebe; vom Tische, od mize; von Tische, od jedi; ich bin davon versichert, to dobro vem, to terdno vem; nicht die mindeste Einsicht von etwas haben, kar nič se ne zavediti, znanji v kaki reči; den Beweis von etwas herstellen, kaj spričati, dokazati; Profession von etwas machen, majster biti v čem; Vorrath von Speiße, Wein, zalaga jestivo, vina; einen Vorrath von etwas haben, založen biti s čim; von des Kaisers und Reiches wegen, d. i. im Namen, v imenu cesarja in kraljestva; von Rechtswegen, po pravici, po postavi; von Todeswegen, zavoli smerti; von Amtswegen, po službeni dolžnosti, iz složbene dolžnosti (Gutm.). a. službeno, uredama; von Gottes Gnaden, po Božji milosti; von neuem, von Frischem, novio, na novo, iz noviga, spet v drugo, a. za drugo; von einander, narazen, vsaksebi, na dvoje; von einander gehen, raziti se, narazen iti, ločiti se; von einander brechen, odlomiti (wegbrechen), razlomiti; s. übr. Undeinander u. die bez. Bsp.

VORLEIN, s. Abeln.

VORLING, der, plemiček.

VORNOTH, Vornöthen, adv., treba; vornöthen haben, potrebovati; ich habe Geld vornöthen, denarjev mi je treba, denarjev potrebujem; ich habe nichts vornöthen, nič mi ni treba, nič ne potrebujem, ni mi sila; man hat so vieler Worte nicht vornöthen, ni treba toliko besedi; Geduld ist hier vornöthen, tukaj je treba poterpljenja.

VOR, praep. (mit der dritten Endung auf die Frage: wann und wo, und mit der vierten auf die Frage wohin), pred (mit d. Instr. auf die Frage wann und wo, und mit dem Accus. auf die Frage wohin); vor einigen Jahren, pred nekoliko leti; vor Morgens, pred jutram; vor der Zeit, prevred (u. R.); bei Krön pred redom; vor dem Thore spaziren, pred vrati postopati; vor das Thor gehen, pred vrata iti; vor Alters, nekđaj, od nekđaj; vor dem Tische sitzen, odspredej pri mizi sedeti; vor jemanden her, pred kom; vor sich her, pred seboj; vor der Hand, za zdaj; hithig vor der Stirne sein, rad zavreti, nagle jeze biti; der vor jemanden ist, der bessere, vorzüglichere, boljši; vor mir, vor meinen Augen, meoi pred očmi; sich vor einem scheuen, schämen, koga bati se, koga sramovati se; ich schäme mich vor mir selbst,

samiga sebe me je sram; ich schäme mich vor ihm, sram me je njega, sramujem se ga, auch pred njim; sich vor jemanden erniedrigen, pred kom (nach V. pod koga) se ponizati; du willst Geheimnisse vor mir haben?, hočeš meni kaj skrivati?; wohin soll ich vor deinem Angesichte stehen, kam hočem bežati izpred tvojiga obličja; vor dem ungeheuren Schritte war kaum durchzukommen, nach V., komaj je bilo pregaziti tolleiga nasipa; vor einem Jahre, lani; vor zwei Jahren, pred lanskim; vor allen Dingen, pred vsem (drugim); in Gegenwart, pričo, vpricho koga, pred kom, nach M. nazoči; vor einer Sache erschrecken, prestrašiti se česa; sich entsetzen, Schrecken, Entsetzen empfinden, ostermeti nad čim; sich schüzen vor etwas, braniti se pred čim; er hat Absichten, Götzel davor, gnjusi se mu to, studi se mu; vor Hunger sterben, za lakoto umreti od. od lakote, od glada umreti (russ. u. serb.); nach der Lehre der slov. Grammatiker hingegen lakote, gladú umreti; vor Durst schmachten, (od) žeje omagovati; vor Schrecken zittern, od strahú (strahu) trepetati; vor Horn, od jeze; vor Hitze schmachten, od vročine zavati, zajati; vor Angst, od težave; vor Freude, od veselja; vor Verbrüß, od nevolje; vor vielen Hindernissen, od mnogih nepotij; vor Mattigkeit, od truda; vor Trägheit und Angst dem Sohne ins Grab folgen, od žalosti in britkosti iti za sinam pod zemljo; vor Alter, od starosti; vor Weigierde, od želje; vor langer Weile, od dolgiga časa; vor vielem Sigen, od vedniga sedenja; vor Lachen, od smeha; vor den Herrn treten, pred gospoda stopiti; jemanden vor den Kopf stoßen, komu se ustaviti, komu se upreti, sklati se, zbiti se s kom; sich vor Anfer legen, vor Anfer gehen, mačka ali sidro vredi; die Sache geht vor sich, reč se godi; etwas vor sich bringen, zeitliches Vermögen erwerben, kaj skup spraviti, opomoči se; das geht vor alles, nad to ga ni; vor Jemand den Hut abnehmen, odkriti se komu; Gott sei vor, Bog obvari, vari, (varuj); adv., prej, pred, popred; vor wie nach, prej ko potle, pred ko potlej; vor war er klein, jetzt ist er groß, pred je bil majhen, zdaj je velik; Tag vor Tag, dan za dnevam; in den Zusammenfügungen mit Haupt- und Weiwörtern gibt es der Slovane durch pred— als Vorhilfe oder läßt es unberlegt, bei Zeitwörtern hingegen gewöhnlich durch das dem Zeitworte nachgesetzte pred, naprej, oder durch die Vorsetzselbe pre—, pri— u. dgl., wohl selten (zumal in der Volkssprache durch pred—.

VOR, das, predstvo.

VORAB, conj., sosehn, adv., odspredej.

VORABBEIßEN, v. a., odspreidi odgristi.

VORABEND, der, delapust (v delapust sv. Petra in Pavla), na večer (M., im Serb. nach Vuk naveče, verm. für navečerje, wie im Russ., jonst serb. u oči); nach Gutm. und V. predvočer; wir sehen am Vor-

abende großer Ereignisse, nastajajo velike reči.

VORADERN, v. a., pokazati komn, kako se orje; hitre orati kakor kdo—.

VORÄSSEN, v. a., slopiti koga.

VORAHN, der, sprednik, prednamee, preded; s. Ahnen.

VORAHNEN, Vorahnung, s. Ahnen, Ahnung.

VORAK, der, poprejšnji spis (v kaki reči).

VORALPE, die, planinsko predgorje.

VORALPISCH, adj., predplaninsk.

VORALTEN, s. Altvordern.

VORÄSTERN, die, predstariši (Gutm. u. V.), spredniki.

VORÄSTER, s. Vor.

VORAN, adv., spred, spredej, spredi, odspreidi, prvi, med prvimi; vorwärts, naprej (für napred); nur voran, le naprej; vorankommen, s. Vorglängen; voran begeben, sich, iti naprej, odsprej; voranbleiben, odsprej ostali, med prvimi; voranbürten, smeti iti naprej; voraneilen, prehiteti koga, hiteti naprej; vorangehen, iti pred kom odspreidi, serb. prednjačiti (Vuk), prednik biti; mit guten Beispielen, dajati (prvi) dober izgled; er ist mir in die Gwigkeit vorangegangen, sel je pred mano na uni svet; voranlaufen, leteti pred kom odsprej; voranschicken, naprej zagnati, poslati pred kom; voransehen, najpred postaviti, zapisati; vorantragen, naprej nositi; voranziehen, iti, vleči naprej; odspreidi.

VORANMERKUNG, die, predrejšnja, perva o-pona (postavljena pred kaj ali čim).

VORANSCHLAG, der, predarek, premet.

VORANSTALT, die, poprejšnja, začasna naredba, priprava.

VORANWORT, die, odgovor pred (popolnim) vprasanjem.

VORANZEIGE, die, poprejšnje naznanilo, naznanilo že naprej dano; oznanuje se naprej, da—.

VORARBEIT, die, priprava k čemur si bodi; pripravljavo, početno delo.

VORARBEITEN, v. n. u. a., jemanden vorarbeiten, ihm in Arbeiten zuvorkommen, prehiteti, prekositi, prehitovati koga v delu; ich habe schon einiges vorgearbeitet, nekaj sim že naredil, že pripravil za to; imam že nekaj gatoviga za to; in seiner Gegenwart arbeiten, ihm dadurch Unterricht erteilen, delo kazati komu, delati pred kom; eine Arbeit vor der bestimmten Zeit verrichten, poprej, prej stariti, delati, pripravljati; die Wahn brechen, celino orati; v. r., z delam se opomeči.

VORARBEITER, der, sprednik v čem.

VORARM, der, Vorbrarm, von der Handwurzel bis an den Ellbogen, prednji del roke, nach V. loket.

VORÄRMEL, der, verhuhi-rokav.

VORAN, s. Voran.

VORANS, adv., spredej, spredi, popred, naprej (für napred), prvi; im, zum Vorans, naprej, prej, za naprej; zum Vorans wissen, že prej vediti, že naprej voditi; vorans

vissen, prej voditi; voraus sehen, prej viditi; vorher, popred, pred; er hat viel vor dir voraus, v dosti rečeh te je prehitel, prekosil, pretekell, zad pustil, dosti je pred teboj; vor andern etwas voraus haben, boljši biti mimo drugih, kako prednost imeti pred kom; weit voraus, dalje naprej, pred kom; alle, voraus er, vsi, osebo na on, vsi, on pa še najbolj; jemanden etwas voraus vermaßen, komu kaj pred (vsemi drugimi) voliti, odločiti.
Voraus, der und das, prvi del, nach dem *Poln.* naddelř; *Wozug*, predstvo, prednost; *Wortheil*, f. bieses.
Vorausbedenken, v. a., pred, popred premisliti; einen, komu že naprej odkazati, nameniti, nakloniti, kar se mu misli dati.
Vorausbedingen, v. a., pred, že naprej izgovoriti si kaj.
Vorausbegeben, sich, v. r., iti že pred kom, naprej.
Vorausbegehren, v. a., že naprej hoteti.
Vorausbehalten, v. a., popred (kakor gre) prideržati si.
Vorausbestellen, v. a., že pred (preden jo treba) naročiti kaj.
Vorausbestimmung, die, naprejna odločba ali umera, predodločbař, predodredba ř (V.).
Vorausbezahlen, v. a., pred, naprej plačati, popred plačati.
Vorausbezahlter, ber, predplačnik.
Vorausbezahlung, die, naprej opravljeno plačilo, predplačilo.
Vorausbliden, v. n., viditi v prihodnost, naprej.
Vorausdenken, f. **Vorausbedenken**.
Vorausdrufen, v. n., er darf nicht voraus, ne sme (iti) naprej.
Vorausdilen, v. n., naprej hiteti.
Vorausempfangen, **Vorausverhalten**, v. a., naprej, pred drugimi prejeti, dobiti.
Voraussetzen, v. a., dedvati pred drugimi.
Vorausgeben, v. a., naprej dati.
Vorausgehen, v. n., naprej iti, hoditi.
Vorausgreifen, v. a., prepopasti.
Voraushaben, v. n., pred, naprej imeti, predstvo imeti; f. a. **Voraus**.
Vorauslassen, v. a., pustiti koga naprej (da gre odpred).
Vorauslaufen, v. n., naprej teči.
Vorausmerken, v. a., že naprej opaziti.
Vorausmögen, **Vorauswissen**, v. n., moči, morati (iti) naprej.
Vorausreiten, v. n., naprej, prvi jezditii.
Voraussetzen, v. a., že pred, že naprej povedati kaj, napovedati, prerokovati ober prorokovati.
Voraussetzung, die, napovedovanje, prerokovanje.
Vorausschaffen, v. a., naprej spraviti.
Vorausschicken, v. a., eine Bemerkung, najpred, pred vsem drugim opomniti.
Voraussehen, v. n., šiniti naprej.

Vorausschwimmen, v. n., prvi plavati, pred drugimi plavati.
Voraussehen, v. a., naprej viditi, *altst.* predvideti.
Voraussenden, v. a., naprej, pred sabo poslati.
Voraussetzen, v. a., naprej postaviti, postaviti kaj pred kaj; *fig.* denken, misliti si, domeniti, domenjati si; f. *Vermuthen*; bei V. predumiti; voraus annehmen, vzeti, deti kaj, nach dem *Poln.* pripustiti kaj, *russ.* predpolagati; dies vorausgesetzt, wird es ihm gelingen, če je to, če bo to, utegno jo izdelati; dies setzt ein größeres Vermögen voraus, za to je treba večiga premoženja, to se opira, naslanja na —; vorausgesetzt, daß es sich so verhält, če jo res tako, postavimo, da —.
Voraussetzung, die, pristavek, domenitev, pogoj, nach dem *Poln.* pripuščenje, pripušenje; unter dieser Voraussetzung, s tem pristavkam, pogojem.
Voraussehen, **Voraussein**, f. **Voraushaben**.
Vorausicht, die, previd. previdnost.
Vorausichtlich, adj., etw. previdama, kar se da že naprej viditi.
Vorausstreben, v. n., poganjati se za predstvo.
Vorausstürzen, v. n., zagnati se, zapoditi se naprej pred vsemi drugimi.
Vorausstanzgen, v. n., voditi ples, prvi plesati.
Voraustragen, v. a., naprej nesti.
Vorausstreiden, v. a., pred sabo gnati, poditi.
Vorausverlinden, v. a., pred, poprej, že naprej oznaniti.
Vorausvermachen, v. a., naprej odmeniti za volito.
Vorausvermächtniß, f. *Prälegat*.
Vorauswagen, sich, v. r., derzniti se (si) naprej, pred druge.
Vorwandern, v. n., hoditi prvi, pred drugimi.
Vorauswissen, v. a., že naprej, prej vediti.
Vorauswintern, v. n., že naprej, od deleč slediti.
Vorauszahlen, f. **Vorausbezahlen**.
Vorauszahlung, f. **Vorausbezahlung**.
Vorausziehen, v. n., prvi, pred drugimi oditi, iti kam.
Vorbau, ber, prodnja stran poslojpa.
Vorbauen, v. a., zidati naprej, vuu pomakniti; predzidati, postaviti zid pred kaj; *fig.* pred odverniti, odvrčati kaj, popred upreti se čemu, preubraniti, braniti; der Wfsahr vorbehalten, že naprej okovariti se, zavarovati se, (*russ.* predupredit, predohraniti).
Vorbauungsmittel, das, prenbranivna narodba; f. a. *Präservativ*.
Vorbedacht, ber, premislík; mit *Vorbedacht*, nalař, navlař, hote, premisljema (V.). s premislíkam; ohne *Vorbedacht*, nehotě, ne nalař, nehotama (?).

Vorbedächtg, adj., previden, premisljen, opazen.
Vorbedächtlich, adj., s premislíkam, spremlisjen.
Vorbedenken, v. a., razmisliti, premisliti, premisljati, predeo se kaj počac.
Vorbedenten, v. n., pomeniti, naprej kazati, znamenje biti, spominjati, prerokovati, opominjati, naznanjati, napovedavati.
Vorbedeutung, die, pomen, spomin (auch rok), znamenje, napoved, *serb.* slutnja, kob (ljenje).
Vorbeding, ber, **Vorbedingung**, die, (prvi) pogoj, izgovor pred vsem drugim; kar je potrebno za kaj, da brez njega ne more biti.
Vorbedingen, v. a., pred vsem drugim izgovoriti se, za pogoj postaviti.
Vorbegriff, ber, predrazumekř, zapopadek ali razumek, brez kteriga se ne more kaj družiga razumeti.
Vorbehalt, ber, prideržek, izgovor, izloček, izvzetekř, izvzemekř; f. a. *Bedingung*.
Vorbehalten, v. a., prideržati si kaj, prihraniti si kaj, izgovoriti si kaj; f. o. *Vorverhalten*, *Verstehen*; eine Schürze vorbehalten, pred seboj odderžati, imeti.
Vorbehaltlich, adv., s prideržkam.
Vorbehaltung, f. **Vorbehalt**.
Vorbei, adv., eig. dem Orte nach, mimo, mim česa, memo česa; ganz nahe vorbei, tik, tikama česa; bei dem Hause vorbei, mimo hiše; bei jemanden vorbei gehen, memo koga iti; mir vorbei, mimo mene; jemanden vorbeigehen, ne oglasiti se pri kom; f. a. *Uebergehen*; vorüber, das Jahr ist vorbei, leto je prešlo, preteklo, minilo, (schl.) leto je okoli; mit der Sache ist es vorbei, proč je, konec je, storjeno jo, po njem je.
Vorbeibrufen, v. n., smeti mimo (česa iti).
Vorbeifahren, **Vorbeifahren**, v. n., mimo (česa) hiteti, voziti (se), šiniti.
Vorbeifliehen, v. n., mimo česa, tik česa teči.
Vorbeiflug, ber, im *Vorbeifuge*, mimo letoč.
Vorbeiführen, v. a., voditi, peljati mimo česa.
Vorbeigehen, v. n., mimo (koga, česa) iti; f. *Uebergangen*; d. i. im Reden etwas nicht erwähnen, kaj zamolčati; etwas vorbeigehen lassen, kaj memo pustiti, pustiti, da prejde; im *Vorbeigehen* bei Jemand ein sprechen, memo grede, memo gredoč oglasiti se pri kom, *russ.* mimohodom.
Vorbeigehung, die, mimohod.
Vorbeihelfen, v. n., pomoči, da gre mimo.
Vorbeihöhen, v. n., moči mimo iti.
Vorbeirliechen, v. n., mimo lesti, laziti.
Vorbeirlassen, v. a., mimo pustiti, pustiti, da gre mimo.
Vorbeirlaufen, v. n., leteti, letati, tekati mimo česa.
Vorbeirliefen, ber, mimohod, prehod mimo —.
Vorbeirliffen, v. n., morati mimo česa iti.
Vorbeirlissen, v. n., popotovati mimo česa;

sa; (v. a.), ne oglasiti se pri njem potovaje.
Vorbeirlreiten, **Vorbeirlrennen**, **Vorbeirlrennen**, v. n., mimo česa jezditii, dirjati, veslati.
Vorbeirlschicken, v. a., poslati mimo česa.
Vorbeirlschlehen, v. n., mimo švigniti, zdercati, zgrešiti, ne zadeti.
Vorbeirlschleppen, **Vorbeirlschleifen**, v. a., mimo česa vlačiti.
Vorbeirlschlehen, v. a., zabrusiti, zadegati mimo česa.
Vorbeirlschreiten, **Vorbeirlschwimmen**, v. a., mimo česa koraciti, plavati.
Vorbeirlsegeln, v. n., mimo jadрати.
Vorbeirlsein, v. n., preiti, preteči, minuti, preči biti; das Jahr ist vorbei, leto je minilo, (schl. je okoli); er ist schon vorbei, je uže mimo šel.
Vorbeirlstehlen, sich, v. r., prikrasti se mimo, natihama iti mimo.
Vorbeirlstreichen, v. n., goniti se, poditi so mimo.
Vorbeirlstanzgen, v. n., odplesati, memo plesati.
Vorbeirltragen, **Vorbeirltreiben**, v. a., nesti, gnati mimo česa.
Vorbeirlwagen, sich, v. r., upati si mimo (iti).
Vorbeirlwerfen, v. a., vrceti mimo.
Vorbeirlwollen, v. n., hoteti mimo česa (iti).
Vorbeirlziehen, v. n., vleči se, iti mimo (česa), okoli česa, tik česa.
Vorbeirlommen, v. a., pred se dobiti; naprej, pred drugimi dobiti.
Vorbemeldet, **Vorbemannet**, **Vorbefagt**, adj., zgori omenjen, pred imenovan, zgori v misel vzet.
Vorbereithen, v. a., popred posvetavati se zastran česa.
Vorbereitet, f. **Vorbemeldbet**.
Vorbereiten, v. a., pripraviti, pripravljati; sich zur Reife vorbereiten, na pot se ravnati, napravljati, pripravljati, auch odpravljati; alles ist vorbereitet, vse je pripravljeno, gotovo.
Vorbereitend, ber, pripravljavec.
Vorbereitung, die, priprava, pripravek, pripravlanje, napravlanje.
Vorbereitungs-, in 3figu., pripralni, pripravljavi.
Vorbereitungsähnlichkeit, die, pripravljavna šola, pripravljavnica.
Vorbereitungs Wissenschaft, die, pripravljavi nauk, pripravljivo znanstvo.
Vorberg, ber, predgorje.
Vorbericht, ber, predgovor (v knjigah); naprej dano poročilo, predoznanek.
Vorberührt, **Vorbefagt**, f. **Vorbemeldbet**.
Vorbefahren, ber, **Vorbefahren**, d. i. Citation, poklic, pozov pred gosposko; — začasni, že naprej dani odlok.
Vorbefcheiden, v. a., pozvati, poklicati pred se, pred sodbo poklicati; f. a. *Verbescheiden*.
Vorbefschlehen, v. a., že pred skleniti kaj.

Vorbeschluss, der, naprejšnji sklep.
Vorbesitzer, der, prednik.
Vorbestellen, v. a., poprej, že naprej naročiti.
Vorbestimmen, v. a., popred nameniti; naprej odločiti.
Vorbestimmung, die, f. Prädestination.
Vorbestimmungsglaube, der, vera na predodredbo.
Vorbetagen, f. Antedatiren.
Vorbeten, v. a., naprej moliti; eitem, na glas moliti komu, narekati molitev, učiti koga molitev, govoriti mu jo, da jo ponavlja; — komu ponavljati kaj.
Vorbeter, der, molivec, narekovavec molitve.
Vorbeugen, v. a., vorkauen, ogniti, ogibati se česa, preubraniti kaj, ubraniti; eitem lleben vorbeugen, zlo odverniti, odvracati, ubraniti, da ne pride; vorwärts beugen, naprej, pred seboj ukloniti.
Vorbeugung, die, ubranitev, preubramba; f. a. Präservativ.
Vorbeweisen, v. a., dokazati, dokazovati komu kaj.
Vorbewußt, der, üblicher: Vorwissen, znanje, vedenje, vedež; mit meinem Vorbewußt, z mojim vedežam (V.); ohne seinen Vorbewußt, brez njogoviga vedeža.
Vorbieten, v. a., vorgebieten, vorkescheiden, poklicati pred —.
Vorbild, das, zgled, razgled, podoba, postavljena za posnemanje, vzor; Christus hat uns ein Vorbild gelassen (1 Pet. 2, 21), Kristus nam je zapustil zgled; f. a. Beispiel, Muster.
Vorbilden, v. a., abbilden, f. dieses; vorstellen, f. dieses; eine sinnliche Vorstellung einer fünftigen Sache sein, podoba biti, znamenje biti čemu.
Vorbildlich, adj., zgleden, vzoren.
Vorbildlichkeit, die, zglednost, vzornost.
Vorbildung, die, poprednja omika, olikanost; omika za kaj potrebna.
Vorbinden, v. a., privezati pred se, odspredi; vor den Unterleib, prepasati, opasati se čim, nach M. predpasati, predpasovati; bei den Jägern, privezati (mreže na drevesa); eitem vorbinden, (v. n.), d. i. ihm im Binden, z. B. der Garben, zuvorformen, pred povezati, v vezanji užugati, prehiteti.
Vorbinder, der, vezač; bei den Leichen, nalični pert.
Vorbitte, die, prošnja, da bi se komu kaj ne zgodilo; f. a. Bittbitte.
Vorbitten, v. a., prositi za koga, da bi se mu kaj odvernilo.
Vorblasen, v. a., auf einem Blasinstrumente eitem etwas vorblasen, vorspielen, komu kaj zapiskati, piskati, zatrobiti, trobiti (eno); damit er nachblasen lerne, učiti koga piskati; auch fig. heimlich vorklagen, f. dieses; im Blasen ihm zuvoorkommen, pretrobiti, prepiskati koga, užugati.
Vorbild, f. Voranschicht.

Vorblicken, v. n., pogledati, viditi v prihodnost.
Vorböhen, v. n., ein Loch vorböhen, luknjo navertati; eitem vorböhen, prehiteti koga v vertanji.
Vorbot, das, Citation, poklic (pred sodnijo).
Vorbote, der, napovedovavec, napovednik, naznanjavec; eitem lebloser, napoved, napovedek (V.), znamenje, spomin; Vorbote sein, napovedovati, spominjati, kazati, naznanjati, znaniti.
Vorbrechen, f. Hervorbrechen.
Vorbringen, v. a., durch Worte äußern, reči, govoriti, povedati, izreči, razložiti, razlagati, izustiti; was hast du vorzubringen?, kaj bi rad povedal, govoril?; er konnte kein Wort vorbringen, ni mogel ne besede izreči, ni mogel spregovoriti besedice; eine Sache sehr oft vorbringen, prav pogostoma od česa govoriti; eine fahle Entschuldigung vorbringen, prazen, jal izgovor povedati; eitem seine Klage vorbringen, komu tožiti koga; die vorgebrachte Entschuldigung, povedani izgovor; f. a. Hervorbringen.
Vorbringen, das, povedanje, povedba, razložba.
Vorbröckeln, Vorbröden, v. a., zdrobiti, nadrobiti komu kaj.
Vorbrüllen, v. n., tuliti komu, pred kom.
Vorbrust, die, prednji persni kos, grodi.
Vorbuchstaben, v. a., zlogovati ali pismenkovati komu, pred kom.
Vorbüßen, sich, v. r., pred se nakloniti se, pregniti se.
Vorbühne, die, Proscenium, prednji kos igravnice pred zastorom.
Vorburg, die, etwa predgradje.
Vorchristlich, adj., predkristjansk.
Vordach, das, napuš (V.), nastrošek (V.), strem, pristresek, kap, napušček (u. Drobn. napož).
Vordamm, der, jez pred čim.
Vordämmen, v. a., preograditi.
Vordämmern, v. n., v somraku kazati se.
Vordampfen, v. n., kaditi pred kom.
Vordank, der, zahvala pred storjeno dobroto.
Vordanke, die, predgrinjalo.
Vordanken, v. a., pogerniti pred čim.
Vordem, adv., pred tem, poprej, prej, nekaj, prejšnje čase; f. a. Ehedem.
Vordenken, v. n., misliti pred kakor drugi.
Vorder, der, die, das vordere, adj., prednji, sprednji; der vordere, nar prednji, naj sprednji, prvi; die vordere Thür, prednje, predrije (predverje); das Vorderste zu hinterst kehren, vse na robe obrniti, vse prevrniti.
Vorderachse, die, prednja os.
Vorderarm, der, prednja stran roke; f. Vorarm.
Vorderbein, das, prednja noga.
Vorderblatt, f. Vorderbug.
Vorderbrett, das, am Flügel, podor (V.).
Vorderbuckel, die, f. Vorbrust.
Vorderbug, der, nach Gutm. Iopatica, ple-

še, nach dem Russ. prednja četert živinčeta.
Vorderbüchse, f. Vorbüchse.
Vordercastell, das, prednji gradič.
Vorderdach, das, sprednja streha.
Vorderreisen, das, podkov na sprednji nogi.
Vorderflagge, die, prednje banderce, prednja bandera.
Vorderflod, der, podšiv, nach V. stopalni blok.
Vorderflügel, der, prednja letavka, (prednja, prva perutnica).
Vorderfuß, der, prednja, sprednja noga; am menschlichen Fuße, stopal, stopalo, nart.
Vordergehände, das, sprednje zidanje, predhišje, prednje poslopje.
Vordergebirge, das, sprednje gore, predgorje.
Vordergeficht, das, bitva v sprednjih verstah.
Vordergeschirr, das, an dem Pferdegeschirre, nach V. persno jermenje, persnik, (böhm. prsiny, napsnik).
Vordergestell, das, eines Pfluges, pluzje, pluzna.
Vordergetreide, das, opremek.
Vorderglied, das, prednji člen; bei den Soldaten, prvi red, prva versta.
Vordergraben, der, prednji prekop, prednji rov.
Vordergrund, der, sprednja, prva stran (wala).
Vorderhaat, das, collective, sprednji lasje, temenski laeje.
Vorderhand, die, pest, pestnica, za pestmi; f. a. Vorhaub.
Vorderhaupt, das, prednja stran glave, (teme, Scheitel).
Vorderhaus, das, ein vor einem Gebände aufgeführtes Haus, sprednja hiša; der vordere Theil eines Hauses, hišno lice (V.).
Vorderheer, das, prednji del vojske.
Vorderhof, der, predvor, predverje, prednja stran dvorišca, dvoriša, naton.
Vorderkammer, die, sprednja izbica.
Vorderkante, die, prednja četert.
Vorderkopf, der, f. Vorderhaupt.
Vorderlast, die, prednja teža.
Vorderlauf, der, prednja noga, (prednji skok V.).
Vorderleder, das, sprednje usnje, urbas.
Vorderleib, der, prednji del života.
Vordermann, der, prednik, sprednik.
Vordermast, der, predoje jadrilo.
Vordernacht, die, sprednji šiv.
Vorderpferd, das, prednjak.
Vorderrad, das, sprednje, prednje kolo.
Vorderraff, die, im Schlosse eines Feuergewehres, n. V. počivalo (?), eher prva stopnja, stopinja, prvi zapad.
Vorderrohre, die, prednja cev.
Vorderstück, der, prednja stran herbta ptičjiga.
Vorderstak, der, prednji stavek, prednik, (predstavek V.), russ. pervaja posylka.
Vorderstängel, f. Vorderkante.

Vorderstuh, der, prednji konec čevlja, sprednji konec, nart.
Vordersegel, das, sprednje jadro.
Vorderseite, die, prednja stran, lice, čelo.
Vorderstuhl, der, prednji, sprednji sedež, sedalo.
Vorderst, f. Vorder.
Vorderstück, der, predstih*.
Vorderstube, die, prednja hiša, izba, stanica.
Vorderstück, das, sprodoji del, sprednji kos.
Vordertheil, der, (das), prednji konec, prednji del, prednja stran; an den Wagen auch, prednja, prva prema, prve trablje; an den Schiffen, prednji kerm, russ. nos; f. a. Stirnseite.
Vorderthür, die, prednje duri ob dveri, predurje, predrie, t. j. predverje, prednje vrata.
Vordertreffen, das, prednja vojska oder straza.
Vorderviertel, das, prednja četert.
Vorderwage, die, an Wagen, prednja vaga.
Vorderwagen, der, prednji konec, prva prema, prednje kola, prednji podel (Gutm.), russ. peredki (predki) pl.
Vorderzahn, der, prednji zob.
Vorderzeug, das, prednja oprava; der Brustriemen, persnik,opersno remenje.
Vorderzimmer, f. Vorderstube.
Vordenken, Vordenkung, f. Vorbedeuten, Vorbedeutung.
Vordessen, f. Ehedem.
Vor diesem, f. Ehedem.
Vordinger, f. Vordichter.
Vordrängen, sich, v. r., naprej viti, naprej siliti, naprej tiščati, tišati, dreti.
Vordreschen, v. a., omlatiti, mlatiti pred kom.
Vordringen, v. n., naprej siliti, dalje gnati se, predreti, prisiliti, prihruti tje do —, iti naprej.
Vordringlich, adv., naprej tiščoč.
Vordruck, der, Moß vom ersten Drucke, samantok, samomaščioa.
Vordruden, v. a., natisniti na prvi strani, odspredi, že naprej natisniti (za prihodnjo rabo).
Vordrücken, v. a., potisniti, poriniti naprej.
Vordruch, der, prvi omlaček.
Vordürfen, v. a., smeti pred koga (priti).
Vorebbe, die, začetok odtoka.
Voreid, der, nach V. Eid für die Gefährde, f. Gefährde.
Voreile, die, nespametna, prevelika naglica.
Voreilen, v. n., eitem, ihn schnell zuvoorkommen, ihn übertreffen, preteči, prehiteti, prehitovati koga; vorwärts eilen, naprej hiteti; d. i. voreilig sein, prenaglit se, nagliti se.
Voreilig, adj., prenagel, nagel; zu voreilig, zu früh, prevred.
Voreiligkeit, die, prenaglost.
Voreiltern, f. Voräftern.

Vorgespräch, das, poprejšnji pogovor.
Vorgeft(e)rig, *adj.*, predvčeranj, predvčerajšnej, predvčeršnjaj.
Vorgeftern, *adv.*, predvčera(j)šnjim, predvčeranjim, a. predvčoraj; vorgeftern Abends, predvčoronim.
Vorgewächs, das, f. Vorstoß.
Vorgewöhnen, *v. a.*, že naprej privaditi k čemu.
Vorgiebel, der, am vordern Theile eines Gebäudes, nach *V.* nastrešek, čelni scit, (nach dem *Poln.* přičelek).
Vorglänzen, *v. n.*, sveltiti se, svelliti se pred kom; der Diamant glänzt unter allen übrigen Edelsteinen vor, demant se najbolj svelti, nach *V.* presveti (?) vse druge žlahtne ali drage kamne; jemanden mit seinem Weispieler vorglänzen, komu z dobrim zgledam sveltiti, dober zgled komu biti, dajati.
Vorgreifen, der, vnanjti, prednji preklop ali rov.
Vorgreifen, *v. n.*, pred kom drugim seči po kaj, prevzeti mu kaj; jemanden im Laufe vorformen, pretoči, prehiteti koga; einem vorgreifen, nach *V.* komu v roke seči, segati, brez oblasti kaj storiti, no čakajo na uniga, ki ima oblast; einem in seinem Amte vorgreifen, komu seči, segati v delo, v opravila, mešati se —, vtikati se v kaj, vrvati se, siliti se v —; den Hund vorgreifen lassen, (*waidm.*), pustiti, nkazati psa, da na novo išče, iše sled(u); Jemand's Meinung vorgreifen, povedati svojo misel, preden jo pove kdo drugi, ki reč boljše ume.
Vorgreiflich, *adj.*, brezoblasten.
Vorgreifung, die, Vorgriff, der, von dem vorigen, seganje v delo, brezoblastno privojenje, prezgodno izrečenje svoje misli.
Vorgrenzgegend, die, predmejni kraj.
Vorgrund, der, f. Vordergrund.
Vorgurden, f. Hervorragen (kazati se, gledati izpod česa).
Vorgunst, die, f. Gunst (vor Andern).
Vorguß, der, primo vlitje vaščenice, vošenio.
Vorhaben, *v. a.*, pred sabo imeti; eine Schürze vorhaben, imeti, nositi prednik, nach *V.* predpasau biti; jemanden vorhaben, ihn vor sich haben, einen Verweis zu geben, oder zu examiniren, koga pred seboj imeti, pred se vzeti, pestiti, mecati; etwas vorhaben, es auszuführen suchen, nameniti, namenjen biti kaj storiti; na kaj namenjen biti, namisliti, nakaniti kaj, v mislih imeti, misel imeti, misliti, *serb.* a. naamiti; Böses vorhaben, na hudo namenjen biti, hudo nakaniti, naklepati, suovati; eine Reise vorhaben, napravljati se, spravljlati se kam na pot; Reise, welche man vor hat, namenjeno popotvanje, namenjena pot; ihr Sinne haben, misliti; darf ich wissen, was sie damit vorhaben, smem vediti, kaj s tem mislite?; was haben sie da vor, kaj delate?
Vorhaben, das, namen, namenjenje, misel, namera, namemba; ein Böses Vorhaben, naklep, nakana.

Vorhalle, die, predvežo f. veža, pritvor, *fig.* začetni nauk; f. a. Hall.
Vorhalten, *v. a.*, vor einem andern Dinge in einer Entfernung von demselben halten, pred koga kaj deržati; mit dem Schießgewehr vor das Thier im Laufe oder Fluge vorhalten, pred žival nameriti, meriti; vor dem Vordertheile eines Dinges halten, z. B. einem ein Buch vorhalten, bukve pred kom deržati; einem Schweiß den Spieß vorhalten, divjimu presiču nož nasproti deržati, nož nastaviti; die Hand vorhalten, vor das Gesicht, roko pred obraz deržati, zakrivati obraz z roko, zasloniti, zaslanjati obraz; darreihen, pomoliti, moliti, podajati, nach dem *Serb.* prožiti; jemanden sein Vergehen vorhalten, očitati, oponositi, oponasati, pred oči postaviti, postavljati kaj; f. a. Vorenthalten; die Pflichten vorhalten, opominjati, spominjati dolžnosti, — svariti; tabeln, grajati, karati; *v. n.*, terpeti, prebiti, skezati.
Vorhaltung, die, očitanje, svarilo.
Vorhand, die, der vordere Theil der Hand, roka, prednja roka, pest, pestnica; der vordere Theil eines Pferdes, prednji konoc konja; die rechte Hand, desna roka, desna, desnica; der Vortrang, prednost, predstvo, pervenstvo, primo mesto, prva roka (*V.*), nach *Gutsm.* predščina; die Vorhand haben, im Spiele, prvi biti, na roci biti, nach *M.* v roki biti (nach dem *Russ.*).
Vorhanden, *adv.*, gegenwärtig, nahe bevorstehend, pred rokami, gotov, pri rokah; wirklich sein, vorhanden sein, biti, nahajati se; es ist nichts vorhanden, nič ni, ni ničesar; wirklich haben, vorhanden sein, imeti med rokami; *adj.*, priuhoč, gotov; das vorhandene Geld, gotovi denar, kar je denarjev, kar je denarja pri rokah.
Vorhandensein, f. Dasein.
Vorhang, der, nach *V.* pregrinjalo, nach *d.* *Serb.* u. *Russ.* zaves ob. zavesa, *poln.* zasłona, etwa auch zastor; ihn aufziehen, pregrinjalo vzdignuti, vzdigovati; ihn fallen lassen, pregrinjalo spuštiti, spušcati, spuštati.
Vorhängeblech, das, zaslona pri peči.
Vorhänge, *v. n.*, vor etwas hängen, viseti pred čim, sterčeti ali sterleti, moleki izmed česa, izpod česa (*vun*); vorn überhängen, naprej viseti, pred se viseti.
Vorhänge, *v. a.*, obesiti, obešati pred kaj, pregrniti ali zagerniti, zagrinjati, zavesiti pred kaj ali pred čim, zasloniti, zaslanjati, zastreti, zastirati s čim.
Vorhängefächer, das, f. Vorlegetisch.
Vorhangring, der, obroček ali rincica na pregrinjalu.
Vorhäring, der, Gradhäring, prezgodaj ulovljener sled ali seč.
Vorhäschen, *v. n.*, hlastniti pred kom po —.
Vorhauen, *v. n. u. a.*, im Nähen hauen der Vormäher vor, prvi kosec naprej kosi, naprej seče, (seči, sekel), prvi kosi; das selbst, einem vorhauen, ihn übertreffen, koga prekositi, preseči; einem vorhauen, ihm

durch geschwindes Führen des Streiches zu vor kommen, premahuti, prehiteti koga; ein Loch mit dem Meißel vorhauen, bei den Schloßern, Schmieben, luknjno prej usekati, sekati, že naprej, na debelo obsekati, obtesati kaj.
Vorhaupt, das, sprednja glava; f. a. Ungewende; — trata predhišna.
Vorhand, das, die Hausflur, veža; der Platz vor der Hausthür, predstr., t. j. preddverje, predveže, predhiše (*Gutsm.*); bei den Kirchen, lopa; in *S. R.* kloniea.
Vorhaut, die, (praeputium), sprednja kožica, kapica (*V.*), nach *Gutsm.* obrček u. predkože, nach dem *Russ.* zalupa, *poln.* neobrzeza.
Vorheben, f. Hervorheben.
Vorheften, *v. a.*, prisiti na kaj.
Vorheffen, *v. n.*, pomoči komu, da pride naprej.
Vorhemd, das, predsrājnik.
Vorher, *adv.*, prej, pred, poprej, popred, pred tem; kurz vorher, maloprej, ravno kar, rotudi (*S. R.*), tatōdi (*D. R.*), otudi (*Met.*); sowohl vorher als nachher, prej in potle.
Vorherbedenken, *v. a.*, popred premisliti.
Vorherbestimmen, *v. a.*, pred, popred odločiti, predločiti, predmeniti, naprej odločiti, ustanoviti; f. a. Bestimmen.
Vorherbestimmung, die, predločitev, predmemba, preodredba (*V.*), predločba; f. a. Prädestination.
Vorherbst, der, predjesen; doba pred jeseno.
Vorherreifen, f. Voreifen.
Vorherempfinden, *v. a.*, že naprej, pred činiti.
Vorhergehen, *v. n.*, pred iti, naprej iti.
Vorhergehend, f. d. folgende.
Vorherig, *adj.*, prejšnji, poprejšnji.
Vorhermerken, *v. a.*, pred opaziti.
Vorherreiten, *v. a.*, naprej, odpredti jahati.
Vorhersehen, *v. n.*, premagati, premagovati; f. a. Ueberviegeil.
Vorhersage, die, prerokovanje.
Vorhersagen, *v. a.*, pred povedati, prerokovati.
Vorhersager, der, prerokovavec.
Vorhersagung, die, prerokovanje.
Vorherscheiden, *v. a.*, naprej, pred sabo poslali.
Vorhersehen, *v. a.*, naprej viditi, previditi, *altsl.* předviděti.
Vorhersehung, die, previd, previdenje, previdnost (baßer a. Klugheit), sprevidnost prihodnosti.
Vorherverkündigen, *v. a.*, naprej oznaniti, naznaniti.
Vorherverkündigung, die, oznanilo česa (prihodnjiga), proden se zgodi.
Vorherwissen, *v. a.*, pred vediti, popred vediti, že naprej vediti.
Vorheugeln, *v. a.*, einent etwas, hliniti (hiniti) komu kaj, po hivaosko, lažnjivo komu kaj pripovedovati; f. a. Genseln.
Vorheulen, *v. a.*, tuliti komu kaj.

Vorhieb, der, nasek.
Vorhimmel, der, prednebesa (*V.*), etwa a. prednebe, veža nebeska ali pred nebesi.
Vorhin, *adv.*, vorher, f. dießes; gehe vorhin vor das Volk, stopi pred ljudstvo; ist der Doh vorhin kößig gewesen, ako je vol že poprej bodel; ohne dieß, brez toga, že tako; es ist vorhin des mehren bekannt, daß —, brez tega je že znano, da —.
Vorhinein, f. Voraus.
Vorhistorisch, f. Vorgefichtlich.
Vorhof, der, preddvor, preddvorje, preddurje, prednje dvorišče, dvoriše, naton (*St.*); ein neß Lemweld, pritvor (*russ.*).
Vorhöfer, f. Verkäufer.
Vorholen, f. Hervorholen.
Vorhülle, die, predpokel, (*russ.* preddverje ada—preddverje pekla, nach *d. Poln.* predpekeljo).
Vorholz, das, Brohm, hosta, goščava, gošava pred pravim lesam, germovje.
Vorhügel, der, prigriek, priberdje.
Vorhut, die, Avantgarde, prednja vojska, prednja straža; Vortrist, prva paša (pred drugimi).
Vorig, *adj.*, prejšnji, poprejšnji; voriges Jahr, lani, pretečno ali preteklo, lansko, prejšnje leto.
Vorjagen, *v. n.*, einem vorjagen, eher jagen als er das Jagdrecht ausüben darf, pred kom lov imeti; im Fahren, Reiten zuvor kommen, prehiteti koga, hitreje dirjati, derviti, leteti, kakor kdo drug; *v. a.*, nach dem vordern Theile zu jagen oder treiben, prinaganiti, prinaganjati (*V.*), gnati, poditi, derviti naprej, pred sabo.
Vorjagen, das, die Vorjagd, prvi lov.
Vorjahr, das, preteklo, lansko leto, lani; Frühling, pomlad, vigred, viležej, zmladuletje, predletje (*Gutsm.*).
Vorjährlig, *adj.*, lansk.
Vorkammern, die, sprednja čumnata, kimnata ali izbica.
Vorkampf, der, boj pred pravo bitvijo; boj v prvi versti.
Vorkämpfen, *v. a.*, hojevati se odpred, *v.* prvi versti.
Vorkämpfer, der, kdor se hojuje odpred, v prvi versti.
Vorkauen, *Vorkäuen*, *v. a. fig.* einem etwas, komu kaj prežvakati, žvečiti in žvečiti komu, natanko razkladati, vsako besedo v usta dati.
Vorkauf, der, prekup, prekupovanje (u. pr. branjevoov); Vorkaufrecht, predkupf, nach dem *Poln.* pervokupstvo; pravica, reč kupiti pred vsemi družimi, pravica perviga kupljenja.
Vorkaufen, *v. n.*, prekupiti, prekupovati, pred vsakim drugim kupiti kaj.
Vorkäufer, der, prekupovavec, prekupeo, branjevee, prvi kupec.
Vorkäufererei, die, prekupstvo, prekupovanje.
Vorkäuferin, die, prekupovavka, branjevka, prekupnica.
Vorkaufrecht, f. Vorkauf.
Vorkehren, *v. n. u. a.*, Anstalten vortkehren,

Vormars, f. **Fodmars**.
Vormars, bas. f. **Eidmars**.
Vormars, f. **Fodmars**.
Vormars, die, prvo pilanje.
Vormauer, die, spredaji zid, ozidje, brnilo, bramba. (nach *Gutsm.* u. *V.* predzidje, auch *böhm.* prezedi, *poln.* przedmurze).
Vormauern, v. a. sozidati pred kaj.
Vormeister, ber, Altmester, prvi mojster.
Vormerken, v. a. zapisati, zapisovati naprej, predznamiť, predznamovati; f. a. *Pränotiren*.
Vormerkung, die, zapis; f. *Pränotation*.
Vormerkungswerber, ber, prosivec za predzambo.
Vormessen, v. a. einem etwas, meriti komu kaj, odmeriti komu kaj.
Vormittag, ber, dan, čas predpoldnem, dopoldna, dopoldne, pred pol dnem.
Vormittägig, adj., predpoldnani, dopoldnani, jutrenj (morjani).
Vormittäglich, adv., vsaciga dopoldno.
Vormittägig, adv., predpoldnem, dopoldne.
Vormittägigbrot, bas, predpoldnica, predpoldnica, predjužnik, predjužnica (U. K.), predkosilnica, dojužnik, (*serb.* doručak, *Frühstück*, *Vuk*).
Vormittägsgottesdienst, ber, dopoldanja Božja služba.
Vormitternacht, die, čas pred polnočjo.
Vormitternächtig, adj., predpolnočen.
Vormitternächtlich, adj., pred polnočjo.
Vormüthen, v. n., hoteti naprej, izpod česa (vua).
Vormund, ber, gov. jerof, iraf, a. jerof, jerob u. gerob (aus dem Deutschen Verh.) in den an Italien grenzenden Theilen auch *tutor*, neu varh (*V.* eig. Beschützer), etwa auch besednik (Wortführer), nach *V.* auch skerbnik, welches jedoch mehr für Curator vasi, *böhm.* poročnik, *russ.* u. *poln.* opiekun (=oskerbnik), bei *Gutsm.* skerbnik za sirote; jemanden als Vormund erwählen, geben, bestellen, komu koga odbrati, odbrati, postaviti varha (*V.*).
Vormundlerin, die, varhinja, tutorica.
Vormundsamt, bas, varstvo, služba varha, varstvena.
Vormundsbestellung, die, odhor, postavljenje varha.
Vormundschaft, die, jerobstvo*, tutorstvo*, varstvo (eig. Schutz).
Vormundschaftlich, adj., varstven; vormundschaftliches Gericht, varstvena sodnija, oblast.
Vormundschaftsamt, bas, varstvena služba.
Vormundschaftsangelegenheit, die, varstvena reč.
Vormundschaftsgelder, pl., varstveni dnarji.
Vormundschaftsgelübde, bas, varstvena obluba.
Vormundschaftswesen, bas, varstvene zadeve.
Vormüssen, v. n., morati (iti) pred koga.

Vorn, **Vorne**, adv., spred, spredi, spredej, predej (*Gutsm.* u. *V.*); von vorn, od spredi, auch bloß spredi; von vorn anfangen, od konca, od kraja začeti; von vorn her, že od začetka, že v začetku; nach vorn zu, k prednjimu koncu.
Vornüchsig, adj., sinočen.
Vornagel, ber, vorn an der Deichsel, žebel, ki derži persne verigo na ojesu, ščekšw. žebelj.
Vornageln, v. a., spred pribiti, pribijati.
Vornahme, die, začetje, započetje, oprava; an richtigsten jedoch durch das die eigentliche Handlung bezeichnende Zeitwort oder Verbalhauptwort; bei der Vornahme der Durchsicht seines Auftrages fand ich, pregledovaje njegov sastave sam našel —; Vornahme des Zeugenverhörs, izpraševanje pričo.
Vornahme, ber, ime, auch keratno ime; im Gegenſatze zu: *Zuname*.
Vornehm, adj., imeniten, velik, znaten, znamenit, imenit, važen, zlahten, plemenit, izversten; ein vornehmer Mann, imenitnik (*Gutsm.* u. *V.*), imenitiga, visooiga stanu, rodu, veljak; eine vornehme Frau, imenitnica; der Vornehmste, poglavitnik, pervak; ber vornehmste Freund, prvi, največi prijatelj; vornehm thun, imeniti se (*V.*), imenitno, moško, gosposko nositi se, deržati se; das Vornehmste dabei ist, poglavitna reč pri tem je.
Vornehmen, v. a., insgemein pred se vzeti, pred se jemati; eine Arbeit vornehmen, delo v roke vzeti, jemati, opraviti, opravljati kaj —; začeti, začeti; eine Reise vornehmen, potovati; eine Untersuchung vornehmen, preiskati, preiskovati; die Revision einer Sache vornehmen, pregledati, pregledovati kaj; die Zeugenverhöre vornehmen, izpraševati pričo; einen vornehmen, pred se poklicati koga, izpraševati ga, kregati ga; einen Anschlag vornehmen, pregledati; sich etwas vornehmen, es zu thun beschließen, v um si vzeti, skleniti kaj, sklepati, nakaniti, nameniti se; ich habe mir eine Reise vorgenommen, na pot sim se namenil.
Vornehmen, bas, prodsevetje (*V.*), začetje, sklep, namen; f. a. *Vornahme*.
Vornehmheit, die, imenitnost, znamenitost, zlahtnost.
Vornehmlich, adj., izversten; adv., posebno, sosebno, zlasti.
Vornehmthuerer, die, Vornehmthun, bas, navada, po gosposko nositi se, semiti se, pačiti se po gosposko, šopiriti se.
Vorneigen, v. a. u. r., pripogniti se, nakaniti se (naprej, prod se).
Vorneigung, die, posebno nagnjenje.
Vornen, f. **Vorn**.
Vororgeln, v. a., zaorglati, orglati komu kaj.
Vorpfahl, ber, sprednji kol.
Vorpfaffen, v. a., einem etwas, komu kaj zaživgati, živžgati.
Vorpfeller, ber, sprednji steber.
Vorplappern, **Vorplaudern**, v. a., einem

etwas, komu kaj blebetati, berljati, zlobodrati, žvečiti.
Vorpfah, ber, predvezje, plan, naton.
Vorposten, ber, prednja straža.
Vorpredigen, v. a., einem etwas, komu kaj pridigati, pridigovati (*V.*).
Vorprobe, die, perva poskušnja, pre-skušnja.
Vorprüfung, die, perva, naprejšnja pre-skušnja.
Vorquellen, f. **Vervorquellen**.
Vorrage, v. n., moleti, šterleti, a. šterzeti (daher storz, *Pol.*); f. **Vervorrage**.
Vorragung, die, molenje; f. **Vervorragung**.
Vorrang, ber, predstvo, (nach *V.* prejsivo), prednost, pervo mesto, prednje mesto.
Vorrath, ber, zaloga, zaklada (*V.*), priprava; obilnost, množina (Menge); sich mit Vorrath versehen, založiti se, zalagati se, zakladati se s čim, previditi se.
Vorräthig, adj., gotov, v zalogi; das vorräthige Geld, kar je denarja, kar je denarja med rokami (*V.*); alles vorräthige Getreide verkaufen, vse žito prodati, žito, kar ga je, prodati, vso žitno zalogo prodati; adv., es ist nicht mehr vorräthig, ni nič več, ni nič več pri roki, vse je spraznjeno, vse je pošlo, (bei Flüssigkeiten, poteklo).
Vorrathshaus, bas, f. **Magazin**.
Vorrathskammer, die, f. **Speisekammer**.
Vorraum, ber, prostor pred čim, prednji prostor.
Vorrechnen, v. n. u. a., einem etwas, komu kaj šteti, prešteti, preštevati, računati, da se uči; na perste šteti komu kaj, očitati.
Vorrecht, bas, posebna pravica, ki jo kdo ima pred drugimi; predpravica, a. pravica schiedweg, (*Gutsm.* u. *V.*) predstvo, prednost, privilegij, (bei *Gutsm.* a. popredcinaf).
Vorrechtsfrage, die, tožba zastran predstva ali predpravice.
Vorrede, die, govorjenje od česa, preden se zgodi; Wortwort, predgovor.
Vorreden, v. a., einem von etwas vorreden, komu od česa govoriti; govoriti, da kdo sliši in so uči govoriti.
Vorredner, ber, sprednik, ki je govoril pred kom; Verfasser der Vorrede, predgovorec (*V.*), predgovornik (*Gutsm.*), pisavec predgovora.
Vorrednerin, die, sprednica v govoru; pisavka predgovora, predgovornicaf.
Vorreiden, v. a., prej zmeti, meti (manem).
Vorreiber, ber, an den Fensterbeschlägen, kljuka (*V.*), auch žaba (wenn er von Holz ist, *Pol.*).
Vorreihen, v. a., hervorreiben, podati, pomoliti, podajati; v. n., vortragen, seči, segati izpod česa, moleti.
Vorreiß, adj., prezgodenj, preran, prezgodaj zrel.
Vorreife, f. **Frühreife**.
Vorreifen, v. n., prezgodaj dozoreti.

Vorreihen, ber, prvi ples; in die vordere Reihe stellen, v pervo verato, v prvi red postaviti, staviti.
Vorreihen, f. **Vorreichnen**.
Vorreißer, ber, zidarski penzelj*.
Vorreiten, v. n., einem vorreiten, vor ihm her, pred kom jezdit; ihm im Reiten zuvor kommen, prejezditi koga; zum Muster, jezdit (pred kom), da vidi, kako se jezdi; nach dem vordern Theile zu reiten, spredej jezdit, jahati; v. a., einem ein Pferd vorreiten, in dessen Gegenwart, damit er den Gang desselben beurtheile usf., komu konja prejezditi, jezdit; vulg. einem etwas, kazati, razkazovati kaj.
Vorreiter, ber, predjezdio, predjašnik, predjezdec (*Gutsm.*).
Vorreitsattel, ber, sedeclo za predjezdec.
Vorrennen, v. n., einem im Rennen zuvor kommen, preteči koga; vorwärts rennen, naprej dreti, naprej dirjati.
Vorreinlich, adj., predrensk.
Vorrichten, v. a., vorbereiten, napraviti, napravljati, pripraviti, pripravljati; etwas vor ein anderes vorrichten, kaj pred kaj ob. pred čim narediti, narejati, napraviti.
Vorrichter, ber, naprejšnji sodnik.
Vorrichtung, die, naprava, priprava, pripravlanje; f. a. **Werkzeug**.
Vorriegeln, v. a., zapahnti.
Vorriß, ber, prvi načertek.
Vorritt, ber, predjeza; denselben haben, thun, pred kom jezdit, jahati, jezdarjenje pred kom.
Vorrüden, v. n., naprej pomakniti, makniti se, naprej pomikati se, primakniti, primikati se, približati, bližati se (komu); der Feind ist vorgerückt, sovražnik so je primaknil, se je naprej pomaknil; weiß rückt mit dem Brauten vor, und entfernt ohne daselbe, in der Malerei, nach *V.* belo z rujavim primika, brez tega odmika; v. a., insgemein primakniti, primikati, pomakniti, pomikati, naprej poriniti, pahnti, suniti naprej; *fig.* jemanden etwas vorrücken, vorwerfen, oponositi, oponašati, očitati komu kaj, pitati, pasti koga s čim, na perste prešteti, preštevati, šteti komu kaj (n. pr. užito dobro), zmérjati, kregati.
Vorruhen, v. a., poklicati, klicati pred se; auch schlechthin poklicati, klicati; mehrere auch sklicati, sklicovati.
Vorruhenen, v. a., močno hvaliti komu kaj.
Vorsaal, ber, veža, mala dvoranaf, salaf.
Vorsabbat, f. **Rüsttag**; (potek; predsobotje nach dem *Poln.*).
Vorsage, die, prerošstvo.
Vorsagen, v. a., einem etwas, damit er es nachsagen lerne, komu kaj narekovati (*V.*); damit er es höre, und sich darnach entschliesse, komu kaj govoriti, praviti.
Vorsager, ber, narekovavec.
Vorsang, ber, poprejšnje petje, prepev.
Vorsänger, ber, prvi pevec, ki vodi, nach

des gemeinen Wesens thun, kaj vsem k pridu storiti, kaj za vseh prid storiti, storiti kaj, kar bo vsem zalego, izdalo; das Reich hat viele Vortheile von blühenden Colonien, kraljestvo ima veliko prida od cvetočih naselbin; evetnoe naselive derzavi mnogo zalogajo, neso; was für Vortheil hast du davon, čemu ti je to; ich habe keinen Vortheil davon, nič si nisim boljši s tem; der Vortheil eines Ortes, dobra lega kakiga mesta; eine Armee hat viele Vortheile vor der andern vorans, prednost; marsikaj ji hodi na hvalo, na dobro; sich alle Vortheile zu Nuße machen, vse dobre priloznosti k svojimu pridu obrniti, obracati; seinem Feinde den Vortheil abgewinnen, abtaufen, sovražnika prekositi, prehiteti; seinen Vortheil in Acht nehmen, na svoj prid, na svoj dobiček gledati, svojo priloznost prav obracati, (koristovati se. *Vuk*); in dem Vortheil liegen, sich an einem vortheilhaftesten Orte befinden, v dobri priloznosti biti; ein besonderer Handgriff, posebna umetnost, z. B. im Rechnen, prihidljaj, prihitek (*V.*); es dient zu unserm Vortheile, daß —, dobro je za nas, de —, prav dobro nam je, da —; etwas mit einem gewissen Vortheile thun, kaj z nekakim pospeham storiti; seine Vortheile geheim halten, svoje reci, svoje delo skrivati, svojo umetnost skrivati; Vorzug vor andern, prednost, predstvo; eine Schrift, die sich vor andern zu ihrem Vortheile sehr auszeichnet, bakve, ki se od drugih s hvalo lojuje; sich im Vortheile befinden, spredaj, zgorej, boljši biti.

Vortheilen, v. n., (wenig gebräuchlich), dobiček dati, koristiti, koristovati (*Vuk*), hasniti.

Vortheilhaft, adj., koristen, hasnjiv, hasnovit, ugoden; d. i. Gewinn, Nußen bringend, kar dobiček daje, zalezin, izdatin ob. zdacin; wie vortheilhaft ist es nicht für uns, daß —, kako dobro je. de —; ich habe in meinem Leben nichts Vortheilhafteres für mich gehört, svoje zive dni nisim nič sebi boljšiga slisal (*V.*); die vortheilhafteste Lage eines Ortes, dobra lega; das vortheilhafteste Licht für Maler ist das Licht von Norden, svetloba od severja je malarjem nar boljši, naj priležniši, naj prilicniši; sie ist sehr vortheilhaft gewachsen, prav lepe rasti, prav cedno postave je; vortheilhaft verkaufen, dobro, z dobičkom prodati; vortheilhafte Meinung, dobro, ugodno menjenje.

Vortheil, das, (waibm.), welches den Ennpy führt, vojad (*V.*), vodnik, weibl. vodnica.

Vortheil, v. a., nur im gemeinen Leben: die Schürze vorthun, pripasati, privezati prednik, predpasati se; den Kiesel vorthun, duri zapahnuti, zapah zariniti, z zapaham zapreti, duri zatahniti, zatikati; vorthun und nachbedacht, hat Manchen in groß Leid gebracht, brez glave storjena, je rada skazena; sich vorthun, f. das gebräuchlichere: Herwthun, sich.

Vortheil, die, znanje duri, prednje duri.

Vortönen, v. a., glasneje doneti.

Vortrab, der, prednji vlak; prednja straža, prednja vojska.

Vortrab, v. a., einem vortraben, ihm durch Traben zuvorkommen, koga predirjati; damit er nachtraben lerne, koga v diru vaditi; f. a. Traben.

Vortrag, der, Rede, govor; f. a. Aussprache; Vortrag im Lehren, uoba, uenje; im Singen, pelje; Referat, etwa razložba; Erklärung, razjasenje, razlaganje, dopovedba; in einem Buche, razgovor, nauk; den Vortrag bei einem Fürsten haben, knezu razlagati reci; eine Sache in Vortrag bringen, nasvetovati kaj, nasvet, predlog storiti; einen schönen, verständlichen Vortrag haben, lepo razložno besedo imeti, lepo umevno govoriti, postavljati in izgovarjati besede; Vortrag halten, govoriti, besediti, učiti.

Vortragen, v. a., vor einem her, z. B. einem das Schwert vortragen, meo pred kom nosti, nositi; einem eine Laterne vortragen, svetiti komu, pred kom z laterno iti; eine Sache vortragen, dopovedati, dopovedovati, razložiti, razlagati, učiti (lehren); etwas deutlich vortragen, kaj razložno praviti, nach V. znant; seine Sache, eine Wahrheit vortragen, svoje reci praviti, resnico govoriti; eine Klage, Bitte vortragen, tožiti, prositi; ein Musikstück, гости, piskati, (igrati); f. a. Vorbringen, Vorstellen.

Vortragskunst, die, lepo govorjenje, znanje, lepo razlagati, učiti, govoriti.

Vortragweise, Vortragst, die, govorjenje; kako govoriti; f. Vortrag.

Vortreff, der, preddobivka †, predzadevec †, (Coettere).

Vortrefflich, adj., izvrstia (*Gutm.*), verl, jak, vreden, prejak, berhek, izbran, preberhek, predober, zvisan (*M.*); der vortrefflichere, boljši; die andern an Güte und Vollkommenheit weit übertreffend, blažosk (*V.*, angebl. in Unterf.); ein vortrefflicher Mann, prav, prejak mož; vortreffliche Schönheit, izvrstna, posebna lepota; ein vortrefflicher Dienst, prav dobra, poštena služba; *adv.*, izvrstno, sprelepo, jako u. dgl.

Vortrefflichkeit, die, izvrstnost, posebnost, jakost, verlost, vrednost, preimennost.

Vortreiben, v. a., hervortreiben, izgnati, izganjati; vor Jemand treiben, prignati pred koga; er hat sich das Vieh vortreiben lassen, rekel je, naj ma (naj pred-nj) priženo živino.

Vortreten, v. n., hervortreten, pred koga stopiti, naprej, na sredo, izpod česa stopiti; vor eine Oeffnung, besser davor treten, pred kaj stopiti, (n. pr. pred duri); einem vortreten, d. i. feierlich und langsam vor ihm hergehen, pred kom iti, hoditi, stopati.

Vortreter, f. Mittelf.

Vortrieb, der, die Vortrist, perva, velika paša; pravica pred dražimi pasti kje.

Vortrist, f. Vortrieb.

Vortritten, v. n., einem, damit er nachtritten lerne, piti pred kom; ihn im Tritten übertreffen, nach V. prepiti koga.

Vortritt, der, das Recht dem Range nach vor jemanden zu gehen, pravica, pred kom iti; *fig.* prednost, predstvo.

Vortrommeln, v. a., zabobnati, bobnati komu.

Vortrompeten, v. a., (trobite) komu kaj.

Vortrupp, f. Vortrab.

Vortruppen, pl., prednja vojska.

Vortusch, das, prednik; f. übr. Schlichte; zastor (*Beli Kr.*).

Vorüber, v. a., prej vaditi se, prej uriti se v čem.

Vorüber, adv., mimo, mom; f. Vorbei; vor jemanden vorüber, einem vorüber, mimo koga; das Jahr ist nun vorüber, leto je preteklo, preslo, minilo, (schl.) je okoli; in d. 3. Sgg. mit 3. S. pr. —, mimo; f. a. Vorbei.

Vorüberbrausen, v. n., odsümeti, mimo česa šumeti, bobneti.

Vorüberdürfen, v. n., smeti mimo (iti).

Vorübergehen, v. n., mimo (koga, česa) hiteti.

Vorübergang, der, mimohod, prehod.

Vorübergang, v. n., preiti, prehajati, preteci, mimo koga, česa iti, hoditi; vorübergehend, minljiv, kar kmalo prejde, prehodig; provisorisch, začasen; im Vorübergang, mimo grede; ein Vorübergänger, mimohodec (*Vuk*).

Vorüberfönnen, v. n., moči mimo česa iti.

Vorübersein, f. Vorüber.

Vorüberziehen, v. n., mimo iti, miniti; vom Gewitter, prevleči se, pretegati se.

Vorübung, die, naprejšnja vada.

Voruntersuchung, die, vvodno preiskavanje.

Vorurtheil, das, nach and. V. predsodek†, (nach d. Russ. predrazsodek), prazna sodba, misel, prenagla sodba, prazna vera, vraza, kriva misel; viele Vorurtheile hegen, imeti marsiktere prazne misli, prazno vero, vrazo; napeno soditi, ne prepričati se od praviga stanü kake reči; herrschende Vorurtheile, navadui predsodki.

Vorurtheilsfrei, Vorurtheilslos, adj., brez predsodkov, brez vraz.

Vorurtheilsvoll, adj., poln predsodkov, vraz, praznih misel.

Vorwahr, der, eden prvih staršev, sprednik, preded.

Vorverhältnissen, v. a., komu kaj medrijaniti.

Vorvieh, das, diejenigen Schafe, welche dem Schäfer von der Herrschaft frei gehalten werden, ovdarjeva, pastirjeva živina; pastirjeva prirejna živina, prireja.

Vorvordern, f. Vorjahr.

Vorvorjährig, adj., predlansk.

Vorvorlechte, adj., predpredzadnji, drugi pred zadnjim.

Vorwache, die, perva straža, prednja straža.

Vorwach, das, f. Vorstoß.

Vorwagen, sich, v. r., naprej se prederzniti, dalje si upati.

Vorwägen, v. a., einem etwas, komu kaj odvagati, navagati, vagati, tehtati, natehtati, odlehtati (da vidi).

Vorwahl, die, perva, naprejšnja volitev.

Vorwald, der, predlog (*V.*).

Vorwallen, v. n., durch überlegene Kraft sich vorzüglich äußern, premagovati, predstvo imeti, gospodariti; der Eigennuß waltet bei ihm vor, samopridnost pri njem premaguje, gospodari, nach V. naprej bije; f. Heberwägen; es waltet kein Zweifel vor, ni dvomiti, ni dvoma, brez dvombe; das vorwalteube Hiberniſch, naproti stojeci zadržek, nasprotna ovira; sein, biti.

Vorwärts, v. a., zavaliti, valiti kaj pred kaj, prikotati pred kaj.

Vorwand, die, die vordere Wand, predstenekt, sprednja stena; — rob ali kraj gozda.

Vorwand, der, pretvoza, zmislik, prazen, neresnicen izgovor; (bei V. namikljej), zastor (*Gutm.*); unter dem Vorwande, po izgovoru, de —; izgovarjaje se, da —; nur zum Vorwand, le na oko, le na videz (in St. angebl. na vlgled); die Religion muß oft zum Vorwande des Müßigganges dienen, lenoba se dostikrat z vero izgovarja, praviti, marsikdo zakriva, izgovarja svojo lenobo z vero; f. a. Ausflucht; Jemanden allen Vorwand benehmen, komu vse izgovore vzeti, podreti.

Vorwänden, v. a., steno napraviti pred —.

Vorwarnen, v. a., pred opomniti, že naprej opominjati.

Vorwarten, v. n., einem vortwarten, auf dem Wege auf ihn lauern, strobi, čakati koga, na koga paziti, prežati; f. a. Auf-lauern.

Vorwärts, adv., die Richtung einer Bewegung nach vorn bedeutend, naprej (napred), na sprečno stran, pred se, dalje; als Commando, nach d. Russ. stopaj, stopajtel; vorn, spred, spredi; er konnte weder vorwärts noch rückwärts, ni mogel ne naprej, ne nazaj; sich vorwärts halten, naprej, prihuljeno derzati se.

Vorwachsen, v. a., einem vorwachsen, damit er wachsen lerne, prati (pred kom, komu), da vidi; pranje, umivanje kazati; vorplaudern, einem vorwachsen, kvasiti komu, žuznjati komu kaj.

Vorweg, adv., naprej, pred drugim; f. a. Voraus; etwas vorweg laufen, verkaufen, prekupiti, prekupovati, drugim prevzeti; es was vorweg nehmen, naprej, pred drugim vzeti, ne čakaje na-nje, presegati, prehitelati koga.

Vorwehen, pl., bei der Geburt, popadki, im Kroat. trudi, predbolehki (*V.*).

Vorwehr, die, f. Vormauer, Schanze.

Vorwehrt, das, prednji jez.

Vorweinen, v. n. u. a., einem, ihn dadurch zu rühren, jokati komu, pred kom, jokaje (se) praviti kaj.

Vorweisen, v. a., pokazati, kazati, pokazovati kaj; izkazati, skazati kaj.
Vorweiser, der, f. Vorzeiger.
Vorweisung, die, f. Vorzeigung.
Vorwelt, die, prejšnji, nekdanji svet, prednamstvo, davnost, nekdanji ljudje, prvi ljudje, prvi svet, nekdanji časi; Urwelt, prvotni, prvobitni svet, *poth.* prašwiat, *böhm.* bei *Sum.* prvovšet, pračas.
Vorweltlich, *adj.*, urweltlich, prvovsveten, predsveten.
Vorwenden, v. a., zur Ursache, zum Beweggrunde anführen, ohne daß es die wirkliche Ursache ist, oder doch so, daß man an der Wahrheit zweifeln kann, izgovarjati se (po napönem), (namikati V.), na videz praviti; eine Unpäßlichkeit vorwenden, z bolehnostjo izgovarjati se; f. übr. *Vorführen*, *Vorgeben*.
Vorwersen, v. a., eigentlich, etwas vor ein anderes Ding werfen, vreci, metati komu kaj, metati pred koga, predmetati (*Met.*); dem Hunde einen Knochen, psu (psovi) kost vreci, metati; er wurde den wilden Thieren vorgeworfen, zverini, med zverino so ga vergli; ich will dein Fleiße den Regeln des Himmels vorwerfen, kosile te bodo ptice izpod neba, kosilo boš pticam izpod neba (V.); eine Frage, f. Anwerfen; mit Unschönung, Bitterkeit einem eine Unvollkommenheit vorrücken, sein Genuß, sein Armuth, Einfaß, Ungefälligkeit, die genossenen Wohlthaten vorwerfen, očitati, oponesti, oponasati, sponasiti, sponasati komu kaj, opotikati, nach V. a. v oči metati, (bei *Jambres.* *kroat.* spoganjati), *serb.* prebaovivati; f. a. *Ausmachen*, *Beschuldigen*.
Vorwerk, das, ein Meierhof, ein von einem Landgute abgeonderetes wirtschaftliches Gebäude, pristava; (im Festungsbau), zunanje oziđe, zunanja gradba, terdajava.
Vorwerkse, in *Bisgu.* pristavni.
Vorwerksebeiler, der, ein, pristavnik, pristavščok; ein dazu gehöriger, pristavski.
Vorweser, der, welcher vor uns in einem Aute uß war, prednik, (prejšnik V.).
Vorweser, die, prednica.
Vorwiegen, v. a., f. *Vorwägen*; v. n., andere Dinge an Gewicht übertreffen, težji biti, premagovati; f. übr. *Ueberwiegen*; die vorwiegende Meinung, menjenje večine.
Vorwimmern, v. n. u. a., tarnati, cviliti, emendrati, javkati (*serb.*) komu.
Vorwind, der, in der Schifffahrt ein Wind, welcher mit dem Laufe des Schiffes einerlei Richtung hat, der Rückenwind, dobra, ugodna sapa, ugodni veter.
Vorwinteln, v. a., cviliti.
Vorwinter, der, predzimski čas, pozna jesen.
Vorwissen, v. n., že popred vediti.
Vorwissen, das, vedez, auch znanje, vedenje; mit Vorwissen, vedama; mit meinem Vorwissen, z mojim vedezam; ohne mein Vorwissen, nach Göttern, brez moje vedi; — da jez nisim vedil, ko jez nisim vedil.

Vorwitz, der, vedönnast, radovednost, preradovednost, nach *Gutsm.* nepotrebnazvedljivost; nach *Ravn.* vsakorečnost (D. Kr.), vtikljivost, serbljivost (*Jarn.*); was deines Amtes nicht ist, da laß deinen Vorwitz, ne vtikaj se, ne vpletaj se v tuje reči; f. a. *Rasweisheit*, *Wißbegierde*.
Vorwitzig, *adj.*, vedöen, preradoveden, radoveden, zvedoven, nepotrebnazvedljiv (*Gutsm.* neben *radovedöen*), radogleden (*M.*), vscstlöden (? V.; ker vse stakne); nach *Ravn.* vsakorečen; serbljiv (*Jarn.*); f. a. *Neugierig*, *Wißbegierig*.
Vorwollen, v. n., hoteti izpod česa iti, naprej iti.
Vorwort, das, Fürwort, f. dies; Präposition, nach dem *Russ.* predlog, *poln.* przyimek; f. a. *Vorrede*.
Vorwurf, der, in der Jägerei die Lockspeise, vada, vaba; das Vorwerfen einer Unvollkommenheit, oponasanje, sponasanje, oponos, sponosaja, očitante, očitlje; f. a. *Verweiß*; jemanden einen Vorwurf machen, očitati komu kaj; das gerecht die zum Vorwurf, to ti je gerdo, to ti bodi oponoseno, to ti moram očitati, za to si grajo vreden; Gegenstand, Objekt, red, osutek; f. übr. *Gegenstand*; das bei der Vorwurf unserer heutigen Gesprüche, od tega se hočeva meniti danas.
Vorwurf (f) frei, **Vorwurf** (f) los, *adj.*, graji ne podverzen, čist; komur so no more nič sponasati.
Vorwurf (f) voll, *adj.*, grajljiv.
Vorzählen, v. a., einem etwas, šteti, preštevati komu kaj, na perste šteti, šteti pred kom.
Vorzahn, der, prednji zob.
Vorzubern, f. Zaubern.
Vorzzeichen, das, ein Zeichen von einer künftigen Sache, znamenje (naprejsnje, naprejdano), spomin, pomenek, rok (vergl. das *Sprich.* in *J. Kr.* rok isčo otrok).
Vorzzeichen, v. a., narisati, risati komu kaj, da vidi, kazati risanje, naprej, že pred zaznamiti, zaznamovati kaj, začertati kaj; (in der Musik), naznaniti pglavni ton.
Vorzzeichner, der, risavec, zaznamovavec.
Vorzzeichnung, die, vzorni, zgedni ris; znamenje osnovniga ali glavniga tona v muziki.
Vorzügbar, *adj.*, pokazljiv.
Vorzeigen, v. a., pokazati, izkazati, kazati, pokazovati, izkazovati.
Vorzeiger, der, kazavec, pokazavec, prinesec.
Vorzeigerin, die, pokazavka, prinesnica.
Vorzeigung, die, pokaz(an)je, pokazovanje.
Vorzelt, die, stara doba, prvi časi, nekdanji časi, davni časi, vek, starodavnost (nach *ant. D.*, nach dem *Böhm.* starobilost, bei *Vuk* *davnina*, *starina*).
Vorzelten, *adv.*, besser: vor Zeiten, prejšnje čase (V.), cvnje dni, njega dni, v nekdanjih časih, nekda, (*serb.* od *davnine*, od *starino*).
Vorzettig, *adj.*, preran, prezgoden.

Vorziehen, v. n., iti na prednjo stran, izpod česa; v. a., hervorziehen, potegniti, izvleci, vleci kaj izpod česa; etwas unter dem Wette vorziehen, izpod postelje kaj potegniti, izleci, izvlačiti; vor etwas ziehen, potegniti, potegovati pred kaj; einen Vorhang, zagerniti, zagrijati, zastreti s čim, zategniti; *fig.* einen dem andern vorziehen, ihn höher schätzen, koga rajti (nicht raje, — als *Adj.* wie im *Posit.*) imeti, kaj več ceniti, öslati, šteti, prednost dati pred kom, prisoditi čemu, *serb.* voleti kaj; das allgemeine Wohl seinem eignen Vortheile vorziehen, öbčno srečo bolj na seroi imeti kakor svoj lastni dobiček; ich ziehe ihn seinem Bruder vor, po moji misli je boljši mimo brata, meni je ljubši.
Vorzimmer, das, prednja soba, izba.
Vorzirkeln, v. a., *fig.* natanko dopovedovati, velelati.
Vorzucht, f. Mutterstod.
Vorzug, der, prednost, predstvo, prvo mesto, prva, najvisi čast, poseboost, sprednost, izverstnost, (pervenstvo, *kroat.* *Masur.*), posebna dobrota; dobra lastnost, ki je komu (čemu) v hvalo, ki povišuje koga; prvestvo; den Vorzug haben vor jemand, boljši biti, premagati, preskositi, presegati koga; vor allen, naj boljši biti, (*kroat.*) odlikovati se pred vsemi; einem den Vorzug geben, več öeniti, öbrajati koga; f. ob. *Vorziehen*; äußere, innere Vorzüge, zunanje in notranje lepe lastnosti; bei den Volkswählern, najzlahniši volna, evet; um den Vorzug streiten, pripraviti se (zastran tega), kdo je boljši, poganjati se za predstvo.
Vorzüglich, *adj.*, sosebno, poseben, verli, izverst, izbran, sosebno dober, imeniten, redek; der vorzüglichere, boljši; das Vorzüglichste einer Sache, evet; *adv.*, sosebno.

posebno, zlasti, pglavitno, pred vaem drugim.
Vorzüglichkeit, die, posebnost, verlost, verlöa (*Vuk*), izverščina (*Vuk*), izverstnost; f. a. *Vorzug*.
Vorzugsclasse, die, etw. prednji, izverstni red, razred predeosti.
Vorzugspreis, der, prvo darilo.
Vorzugsrecht, das, pravica do prednosti.
Vorzugsweise, *adv.*, sosebno, posebno.
Vorzwingen, v. a., posiliti naprej.
Vorzwillcheru, v. a., komu zvergoleti.
Vota plurima, f. *Stimmenmehrheit*.
Votiren, v. a., glasovati, glas dati, dajati, (voliti V.); f. *Stimmen*.
Votiben, *pl.*, obljube, darovi öérkvam obljubljeni, zadušbina (*serb.*).
Votivist, der, duhoven na mašah.
Votivkirche, die, obljubljen öérkev, obljubna öérkev, zadušbina (*serb.*).
Votum, das, glas.
Vox humana, glas öloveški; **Vox populi** vox Dei, nd öesar vsi govore, ni zlagano; ljudski glas ne laže.
Voziren, f. *Vernsen*.
Vue, f. *Außicht*.
Vulgär, f. *Gemein*.
Vulgata, die, *Vulgata*, od *Rima* poterjena latinska prestava sv. pisma.
Vulgo, *adv.*, po domaöe, navadno, sploh; (von den Namenen, prikladek pri hiši, z zmerjanjem *J. Kr.*, pri hiši pravijo).
Vulkan, der, bei den Alten, Vulkan; ein feurpeinder Berg, ognjena gora, ognjenik, vulkan.
Vulkanisch, *adj.*, ognjen, vulkans, iz ognjenih gor.
Vulkanistiren, f. *Erhizen*.
Vulkanist, der, vulkanist.
Vulneriren, f. *Verwunden*.

W.

Waage, die, f. *Wage*.
Waare, die, blago, roba (auch *serb.*), *russ.* u. *altsl.* tovar; hölzner Waare, leseina; grüne, d. i. Gartengewächse, zelenjava, zelenjad, zelenina; silberne Waare, sroberina; goldene Waare, zlataina; *Wasserwaaren*, lonöenna, perstenina; *Stemwaare*, zeleznina; alte Waare, starina u. *vgl.* *mittelst* der *Formation* auf — *nina*; kurze Waare, drobno blago, drobnina (*Gutsm.*); jeder Krämer lobt seine Waare, f. *Krämer*; (*böhm.* vsaka lesica svoj rop hvati); außer *Handelsgüter* Waare, blago, s kterim se (po postavah) ne sme kupöevati; gute Waare lobt sich selbst, (nach *Majar*) daher tovar lahku kupca najde, dobro blago se samo hvati.
Waarenabfaß, der, prodaja, razprodaja blaga.
Waarenabfaßlag, der, preceaitov blaga.

Waarenartikel, der, blago.
Waarenaußfuhr, die, *Waarenaußtritt*, der, izvoz, izvaž, izvoznja blaga.
Waarenbeschau, die, ogled, razgled blaga.
Waarenaußfuhr, die, *Waareningang*, der, vvoz, vvoznja blaga.
Waarenklärung, die, poved, povedba blaga.
Waarenfuhrer, der, voznik, tovoznik.
Waarenkenntniß, *Waarenkunde*, die, poznanje, znanje blaga, zvedenost, skušenost zastran blaga.
Waarenlager, das, zaloga, skladišöe, skladiše, hramba, magacin.
Waarenniederlage, f. *Waarenlager*.
Waarenpreis, der, cena, kup blaga.
Waarenrechnung, die, račun od blaga.
Waarenverkauf, der, mesetar (pri blagu).

Waarentaufsch, ber, zamenja, zamenjevanje blaga.

Waarentransport, ber, prepeljevanje, prevažanje blaga.

Waarenversender, ber, pošiljavec, razpošiljavec blaga.

Waarenvorrath, ber, großer, zasip blaga.

Waarenzoll, ber, col od blaga.

Waarenzug, ber, vlak blaga, za blago.

Wabelig, f. Weichlich.

Wabe, die, sat, *collect.* die Waben, satovje, satje, in *St.* pogača, pogačka; (voščina nach dem *Böhm.*).

Wach, *adj.*, buden (*Gutsm.* u. *Vuk*), bdeč (*St.*), zbujen, čujoc, ne speč; er ist wach, ne spi, bdi, čuje; wach sein, čuti (čojem); f. *übr.* *Wachen*; wach werden, zbuditi se, zdramiti se; momentan, prebuditi se, prodramiti se; munter, rege, eil.

Wachaufzug, ber, der Aufzug jener Soldaten, welche die Wachen besetzen, nastop nove straže, menja stražnikov.

Wache, die, straža; ich halte, stehe auf der Wache, na straži sim, strazim (auch *serb.*), na straži stojim; ich ziehe auf die Wache, na stražo grem; Feldwache, nach *M.* čuta; f. a. *Wachen*, das; das Haus, wo Wache gehalten wird, straža, stražnica; der Ort etwa strazišce, straziše; die Person, straznik, čuvar, čuvaj, in *Serb.* strazar, varovoin.

Wächeln, v. a., pahljati; f. *Fächeln*.

Wachen, v. n., čuti (čujem, auch im *Poln.*), in *St.* bdeti ob, bedeti; ne spati; im *Kroat.* skoznovati; über etwas wachen, nad čim čuti ober čuvati kaj, f. *Wachen*, *Wache*; wachend, čujoc, bdeč, zdramljen, buden (budna-o), *poln.* a. czujny; die ganze Nacht hindurch wachen, vso noč prečuti, prebdeti, no spati; für das Wohl des Landes, skerbeti za —, na skerbi imeti; f. a. *Wächeln*; in der Schifffahrt, moleti iz vode (na pr. od sipine).

Wachen, das, čutje, bdenje, čuvanje, straznje; das macht viel Wachen, to jemlje, odnaša spanje; im Wachen, čujoc, *serb.* na javi; wegen zu langen Wachens nicht mehr einschlafen können, razčuti se.

Wachenbeerdorn, ber, f. *Kreuzdorn*.

Wachengel, ber, angel varih.

Wacher, ber, auf *Schlafen*, sleča lunta.

Wachfeuer, das, stražni ogenj, stražarski ogenj.

Wachfrei, *adj.*, brez straže.

Wachgeld, das, denar za stražo, za čuvanje, stražni denar, stražnina; čuvarsko plačilo.

Wachhabend, *adj.*, strazin, na straži.

Wachhalter, ber, (*Lacerta monitor*), varovavkač.

Wachhaus, das, straža; stražnica, stražna hiša; *serb.* strazara, nach *V.* a. čuvajšnica.

Wachholder, ber, (*Juniperus*), ber *Wann*, *Strauch*, brina (*J. Str.*, auch bei *V.*), brinogerm, nach *M.* brin, *coll.* brinje, in *St.* nach *Gutsm.* smerlinovec, smulje u. brančur,

in *St.*, inosebondere aber in *Kroat.* borovica, im *Serb.* nach *Vuk* borovica u. smreka.

Wachholderbeere, die, brinovica, brinova jagoda, nach *Gutsm.* smerlina, brančurjeva jagoda u. brinova bobika.

Wachholderbewachsen, *adj.*, poln brinja, z brinjem zaraščen, zarašen.

Wachholderbranntwein, ber, brinovec, (brinjevec *Zal.*).

Wachholderdroffel, die, f. *Krammetsvogel*.

Wachholdergesträuch, das, brinje.

Wachholderharz, das, *Sanberach*, brinova smola.

Wachholderholz, das, brinovina, brinovec.

Wachholderöl, das, brinovo olje.

Wachholderrauch, ber, dim od brinja.

Wachholderrost, ber, sok brinovich jagod.

Wachholderwanze, die, etw. brinov červ, molj.

Wachholderwasser, das, brinova voda.

Wachholderwein, ber, brinovo vino, brinovec.

Wachhund, ber, (pes) strazar, čuvaj, nach *V.* čuvni pes; f. *übr.* *Hullenbeißer*.

Wachmeister, ber, strazmojster (nach dem *Böhm.*), *poln.* und *russ.* vahmister.

Wachordnung, die, stražni red.

Wachparade, die, (stražna) parada.

Wachposten, ber, straža.

Wachrolle, die, spisak straz, zapisane strazo.

Wachs, das, nach dem *Altsl.* und den übrigen slav. *W.* außer der *serb.*, vosk, (nach dem *Serb.* vosek); so weiß, wie Wachs, bel kot vosk; aus Wachs, voščén, vošen; mit Wachs überziehen, povosčiti, povositi, voščiti, vošiti.

Wachschabrunn, ber, odtisek v vosku.

Wachschabfall, ber, voščina, vašica.

Wachsam, *adj.*, bdeč, pazljiv, buden, čujoc, čavit (nach *Ravn.* in *Reisa*), opazen; *kroat.* skozon; ein wachsamcs Auge haben auf etwas, paziti, gledati na kaj, v skerbi imeti kaj.

Wachsamkeit, die, pazljivost, (čojnost), čujecnost, čojocnost, čavitost, opaznost, budnost, skerbnost, previdnost.

Wachsapfel, ber, voščeno, vošeno jabelko.

Wachstartig, *adj.*, kakor vosk, vosku podob.

Wachstbanf, die, voščarska, vošarska klop.

Wachstbaum, ber, voskavec.

Wachstbeule, die, (von: wachsen), (rastna) bozgavka.

Wachstbild, das, voščena, vošena podoba.

Wachstbildner, ber, umetnik, ki dela voščene, vošene podoba.

Wachstbirn, die, voščena, vošena hruška; voskarica.

Wachstblatt, das, die lebigen Scheiben in einem Bienenneste, prazni sat.

Wachstbleiche, die, voščeno, vošeno belilo (*V.*), belilo voska, beljenje voska.

Wachstbleicher, ber, belivec voska.

Wachsbiume, die, voščeni, vošeni ovet, voščena, vošena ovčlica; eine Pflanze, (*Cerinth*), sovražnica.

Wachsboden, ber, ein rundes Stück Wachs, krožec voska.

Wachsbossirer, ber, f. *Bossirer*, (nach dem *Poln.* u. *Böhm.* voskolcpanik), podobar voskovnik.

Wachsbutter, f. *Wachöl*.

Wachschau, f. *Wachparade*.

Wachschiffel, ber, straznina v zernji.

Wachschiff, das, strazna ladja, stražni brod.

Wachstbratt, ber, povosčena, povosena drehta.

Wachstbrüste, f. *Wachstbeule*.

Wachsen, v. n., rasti, (rasem, rastom), aufwachsen, zrasti (vzrasti), množiti se (sich vermehren), razširiti, razširjati se (sich ausbreiten); es wachsen Würmer im Fleische, červi se v mesu zadelavajo (zadelati se *V.*), zarezajo (zaroditi se), zarezajo; schon gewachsen, lepo rasti; wieder wachsen, spodrast, spodraščati, spodrašati, (nach anderen *Dial.* spodrastati); im Wachsen sein, rasti; einem zu Kopfe wachsen, dorasti, dorasčati, dorasčati koga; enolik biti; einem gewachsen sein, komu enak biti, komu zagmeo (oder zagameo?) biti; im gemeinen Leben, komu kos biti; f. *übr.* *Gewachsen*; einer Sache gewachsen sein, zmagati, biti za —; f. a. *Gedichen*; einem über den Kopf wachsen, nach dem *Böhm.* prerasti koga; *fig.* ne marati zanj, ne poslušati ga; an Gesicht wachsen, čedalje razumnejši, sprevidniši biti; es ist ihm an das Herz gewachsen, k servu mu je priraslo; der Wend wächst, ist im Wachsen, mesec raste; das Wasser wächst immer weiter, voda raste, se vikaš, veči prihaja; in die Dicke, ins Holz wachsen, na širokost gnati; bis zu einer Stelle wachsen, prirasti do (n. pr. okna), dorasti do —; durch etwas hindurch, prerasti; rund herum, obrasti; das Gras wachsen hören, f. *Gras*; schnell wachsen, raščav (*St.*), rašč (*Zal.*).

Wachsen, das, rast, rasteenje; im Wachsen einholen, dorasti koga.

Wachsen, *Wachsen*, *adj.*, voščén, vošén, iz voska; einem eine wachserne Nase andruchen, koga zviti, oslepariti, nalagati; na nos obesiti mu kaj.

Wachsfessel, ber, stražni stol, stol za čuvanje, čuvajev.

Wachsfabrik, die, voskarnica, voščarica (*Vuk*).

Wachsfabrikant, ber, voskar, voščar; es sein, voskariti, voščariti.

Wachsfadel, die, voščena, vošena bakla, (duplir).

Wachsfaden, ber, povosčena, povosena nit.

Wachsfarbe, die, voščena, vošena (*V.*) barva, barva od voska.

Wachsfärbig, *adj.*, rumen kakor vosk.

Wachsfigur, f. *Wachstbild*.

Wachsfisch, f. *Saulbarsch*.

Wachsflecken, ber, kaplja, madež od voska, okapina.

Wachsforn, die, kalup (model) za voščene, vošene podobe.

Wachsfornier, f. *Wachsbossirer*.

Wachsgesäß, das, posoda za vosk, doža, kibla.

Wachsgelb, *adj.*, rumen kot vosk.

Wachsgesicht, das, voščenasiti, vošenastiti obraz.

Wachshandel, ber, kupčija z voskam, voskarija, voščarjonjo.

Wachshändler, ber, kupčevavec, tergovec z voskam, voskar, voščar.

Wachshändlerin, die, kupčevavka, tergovka z voskam, voskarica, voščarica.

Wachshaut, die, rumena koža pri kljenu, voščena, vošena koža.

Wachshut, ber, klobuk iz povosčniga, povosniga platna.

Wachtsicht, *adj.*, voščén, vošén, voščenasit, pokapan (z voskam).

Wachstkerze, die, voščena, vošena sveča, voščenska, vošenica.

Wachstkerzler, ber, svečar (voščenicar, vošenicar).

Wachstkerzlerin, die, prodajavka voščeno, svečarica (voščenicarica).

Wachstkeule, f. *Wachstkeule*.

Wachstlumpen, ber, kepa, gruda voska.

Wachstnoten, f. *Wachstbeule*.

Wachstlöcher, ber, f. *Wachshändler*.

Wachstlöcher, ber, voščena, vošena kepa; kepa voska; voščina; *serb.* voskovarina neten vošina.

Wachstlinster, f. *Bossirer*.

Wachstlappen, f. *Wachstlappen*.

Wachstleinwand, die, povosčeno, povosono, klejano, limano platno (*russ.* voščanka = voščanka).

Wachtsicht, das, voščena, vošena sveča, voščenska.

Wachtsichtigsteher, *Wachtsichtigsteher*, ber, voščenicar.

Wachstmalerei, die, *Enkaustik*, malanje z rachtpljenim voskam, voščeni, vošeni mal.

Wachsmehl, das, der Sonnenstaub der Blumen, welchen die Bienen eintragen, obnožina; f. a. *Bienenbrod*.

Wachsmilch, die, bčelni červ (*V.*).

Wachsmotte, die, (*Phalaena cereana*), bčelni molj.

Wachsnase, die, voščeni, vošeni nos; das Recht hat eine Wachsnase, pravica, postava se da spreverniti.

Wachstöl, das, voščeno, vošeno olje.

Wachstpapier, das, voščeni, vošeni papir.

Wachstperle, die, voščeni, vošeni, narejeni biser.

Wachstperle, f. *Sonigzelle*.

Wachstpflaster, das, voščeni, vošeni obliž ali plašter.

Wachstpflume, die, romena sliva.

Wachstplüchtig, *adj.*, voščenui, vošenui podverzen.

Wachspresse, die, stiskavnica, preša za vosk.
 Wachsröhren, das, voščena, vošena cevka.
 Wachsalbe, die, voščeno, vošeno mazilo.
 Wachschabe, f. Wachsmilbe.
 Wachschere, die, um das breuende Ende eines Wachstodes von dem übrigen abzuföhren, damit es nicht weiter breunen könne, škarje voščenične (V.).
 Wachstheibe, die, prazni sat.
 Wachtschläger, der, vošdar, voskar.
 Wachsteife, die, voščeno, vošeno mjlo.
 Wachsteiche, die, cedilo za vosk.
 Wachstiederei, die, voščarnica (V.).
 Wachstein, der, belaj (angebl. in Istri).
 Wachstoch, der, voščenična, vošenična zvita, voščeni, vošeni, svečni svitek, serb. provlak, kotur.
 Wachstafel, f. Wachstheibe.
 Wachsthum, der, auch das, rast, rastenje, rastvo; im Wachsthum zurüchsbrennen, von Bäumen, zapereti; f. a. Verbudden.
 Wachstraube, die, voščeni, vošeni grozd.
 Wachstube, die, stražnica.
 Wachstuch, f. Wachsteinwand.
 Wachswinde, die, die Hüllen von dem ausgepreßten Wachse, lusšine, lusšine.
 Wachszelle, f. Sonngzelle.
 Wachszücher, der, svečar voščeničar.
 Wachzind, der, voščenična, cerkveni (cerkvi) dolžni vosk.
 Wachzünftig, f. Wachspflichtig.
 Wacht, die, f. Wache.
 Wachtboot, das, stražna ladja.
 Wachtel, die, (Tetrao coturnix), prepelica, nach M. in St. a. putpernica; die Wachtel schlägt, prepelica prepeljuje, prepelica poje (nach pedi). nach V. prepelica babavka(?); dim. prepelica.
 Wachtel-, in der Bsg., prepeljeji.
 Wachtelfang, der, lov prepelice.
 Wachtelgarn, der, mreža za prepelice.
 Wachtelhabicht, der, jastreb prepelčar.
 Wachtelhund, der, pes prepelčar, nach b. Serb. u. Poln. a. vizel (gen. vizla), vizle-eta.
 Wachtelkönig, der, (Rallus exos), kosec, stegar, hrastar. (böh. chrastal), haresč (Gutm. u. M). haresč (Gutm.). tereavka, (St.), (kreeman, krevs, krečnik?), serb. perdavac, in St. a. podperga.
 Wachtelherde, die, lački škerjanec.
 Wachtelweh, das, f. Wachtelgarn.
 Wachtelpeife, die, prepelčarska piščalka, piščalka, (pišal) prepelčarica.
 Wachtelruf, Wachtelschlag, der, prepeljeje petje (pet pedi!, böhm. pet penzi!).
 Wachtelstich, der, prepeljeji let, prelet; auf den Wachtelstich gehen, na prepelice iti.
 Wachtelweizen, der, (Melampyrum arvense), poljski černivec.
 Wächter, der, čuvaj, čovar, stražar, stražnik, varovčín, varh, (mont.) budivec; f. a. Nachwächter.
 Wächtergeld, das, stražovina.

Wächterhorn, das, čuvajev, čuvajski rog.
 Wächterin, die, čuvajka (V.), stražarica, čuvarica.
 Wächterruf, der, čuvajev klic.
 Wächterlauf, f. Sanduhr.
 Wächthaus, f. Wachtube.
 Wächmeister, der, f. Wachmeister.
 Wächthurm, der, stražni turck, stražnica, čuvajšnica (M.).
 Waffe, die, eine Steinart, drobnik+; f. Granwade.
 Wadellhaft, Wadellig, adj., majav, majaven, neterden, kar so guglje, ziblje, tresce, kar kleca.
 Wadellhaupt, das, Wadellopf, der, tresočna glava; fig. nestanovitneč.
 Wadeln, v. n., majati se, gupati se, klecati, nach Gutm. blagutati, kloncati; von einer oscillirender Bewegung, zibati se, vagutati se(?); im Gehen, omahovati, opotekati se, kobacati (Gutm.), majati se, svapati se (M.), opletati se; wie die Guten, rucati (V.); der Tisch wadelt, miza so guglje, so maje; ins Wadeln bringen, razmajati, razgupati; v. a., wadeln, f. Prügeln.
 Wadeln, das, majanje, guganje.
 Wader, adj., f. Wachsam; verl. mošk, junašk, sercin, jak, korenjašk, hraber; er ist ein waderer Mann, prav, verl moč je, je mož, da je kaj, prav možak, prav korenjak, dober, pošten mož; hübsch, berhek; wadere Soldaten, jaki, junaški vojščaki, vojšaki; adv., dobro, močno, jako, verlo, silno; f. a. Tüchtig.
 Wadergesinn, adj., verlih, dobrih misli.
 Waderheit, die, verlina (Vuk).
 Waddede, die, f. Wollen.
 Wader, die, meca, litka (St., auch poln., im böhm. lytko), nach Gutm. latki, im Kroat. listanjek, serb. list; dim. mečica.
 Wadenader, die, mečna žila.
 Wadenbein, das, (Fibula), mečna kost ali cev, drobnejši pri golenici; f. a. Schienbein.
 Wadenmuskel, die, mečna mišica.
 Wadenstecher, f. Stachelstege.
 Waffe, die, pl. Waffen, oorože, branilo (Verteidigungsmittel); er kann mit den Waffen umgehen, izurjen je v orožju, ved glas orožju; unter Waffen stehen, pod orožjem biti; Waffen tragen, orožje nositi; zu den Waffen greifen, orožje zgrabiti, orožje v roke vzeti, jemati, oborožiti se; sein Recht durch die Waffen suchen, pravico z orožjem iskati; das Recht der Entscheidung durch die Waffen übertragen, nach V. prepustiti pravico zerločku po orožju; er hat keine Waffe, nima s čim braniti se.
 Waffel, die, ein großes Maul, verächt. goblja (V.); ein Backwerk, böhm. sklidanec.
 Waffeln, pl., f. Waffe.
 Waffenz-, in Bsggn., orožni (auch altst.), -orožja, -za orožje.
 Waffenberaubt, adj., brez orožja, orožja izgubiti.
 Waffenblüß, der, lesketanje orožja.

Waffenbruder, der, sobojnik, tovariš v bojih, na vojski.
 Waffenbruderschaft, die, tovaršija v boji, pod orožjem.
 Waffenblindheit, das, bojna zaveza.
 Waffenterscheidung, die, razločba, razloček po orožju.
 Waffenfähig, adj., (dober) za orožje, ki more nositi orožje.
 Waffenseld, das, bojišče, bojišce, borisčce, borisce.
 Waffenfreund, der, kdor ima rad orožje.
 Waffengefährte, f. Waffenbruder.
 Waffengeklirr, Waffengerassel, das, rozljanje z orožjem, rozljanje mečev.
 Waffengenoß, der, f. Waffenbruder.
 Waffengeräth, das, orožje, bojna pripravica, sprava.
 Waffengewalt, die, sila orožja, bojna, orožna sila; mit Waffengewalt, z orožjem.
 Waffenglanz, f. Waffenglück.
 Waffenglück, das, bojna sreča, junaška sreča, sreča vojske ali v vojski.
 Waffenhammer, der, plavž za orožje.
 Waffenhändler, der, orožničar, kupčevavec z orožjem.
 Waffenhaut, das, orožnica.
 Waffenhelm, f. Waffennod.
 Waffentammer, f. Waffenhaut.
 Waffentampff, der, boj z orožjem.
 Waffentocht, der, orožnik (auch altst.).
 Waffentrieg, der, vojska z orožjem (in ne s peresam).
 Waffenturm, der, hrup, šum orožja.
 Waffentoch, adj., brez orožja, brezorožig, neoborožen.
 Waffentrost, die, veselje do orožja.
 Waffentort, Waffentplatz, der, bojno mesto, bojišče, bojišce, orožišče, orožišce, nach V. orožno mesto.
 Waffentucher, der, čistivec, snaživec, likaveo orožja.
 Waffentucht, das, pravica po orožju zadbolljena, vojaška.
 Waffentrod, der, verhnja caknja nekdanjih vojščakov, vojšakov, u. Sum. böhm. krzno, kuratka.
 Waffenturf, der, klic, sklic pod orožje.
 Waffentube, die, f. Waffentüch.
 Waffenturm, der, bojna slava.
 Waffenschau, f. Musterung.
 Waffenschuß, adj., kdor se boji orožja.
 Waffenschmid, der, orožar, kovač, ki kuje orožje.
 Waffenschmiede, die, orožarnica, kovačnica za orožje.
 Waffenschrank, der, shramba za orožje.
 Waffensegen, der, blagoslov orožja.
 Waffenspiel, das, igra z orožjem, orožna.
 Waffentüch, der, premirje (schon bei V. u. russ.), richtiger als primirje.
 Waffentanz, der, orožni ples.
 Waffentragend, adj., oroženosin, z orožjem, etw. a. orožin.
 Waffenträger, der, wörtl. oroženosec (a. altst.); Schildknappe, f. dieses.

Waffenübung, die, bojna vaje, vaja v orožju.
 Waffenübungsplatz, der, f. Exercierplatz.
 Waffenvoll, das, vojščaki, vojšaki.
 Waffen, v. a., oborožiti, orožiti (a. altst.), nach b. Serb. orožati, russ. voruzat; mit gewaffneter Hand, z orožjem v roki, oborožen; v. r., orožiti se.
 Wagent, das, vaga (mestna, očitna).
 Wagent, adj., vagliv, (važljiv), tehtljiv.
 Wage, die, f. Rühtheit; Werkzeug zum Wägen, vaga (auch böhm. u. poln.), technica (V.), altst. vés; am Wagen, vaga, auch vage pl.; in der Uhr, f. Unehge; einem die Wage halten, biti komu enak, kos.
 Wages, in Bsggn., od vage, važni.
 Wagentalken, der, Hebel an einer Wage, gredelnica, prečka (Pot.).
 Wagentbaum, der, (mont.), nach V. stanga.
 Wagentzeit, der, derznost.
 Wagent, das, denar za vaganje, nach V. vagavšcina, vagavšina, važninaf.
 Wagentricht, das, nach V. kambica, škerpeo (sonst. Rolle), f. Schere.
 Wagenthald, der, prederzni človek, prederznik, serb. vratolom (Vuk).
 Wagenthellen, v. n., prederzno ravnati.
 Wagenthellig, adj., prederzen, vratolomen.
 Wagenthalter, der, nach V. koza (pri vagi).
 Wagenthaß, das, vaga, vagavnica.
 Wagentherr, der, gospod vagar, gospod, ki ima očitno vago v skerbi.
 Wagentloben, f. Wagentricht.
 Wagentocht, der, hlapce pri očitni vagi.
 Wagentucht, die, vagarija, umetnost, vage ali technice narciati.
 Wagentucht, die, umno, umetno vaganje.
 Wagentchre, die, nauk od vaganja, vagarija, statika.
 Wagentmacher, der, vagar, tehtničar, mojester, ki vage dela.
 Wagentmeister, der, f. Wagentmacher.
 Wagentmuth, die, derznost.
 Wagen, der, voz, kola, pl. (Bauernwagen), dim. vozček, vozček; Kutsche, kočija, dim. kočijica; kareta; einwägiger Wagen, serb. taljige pl.; Mistwagen, herbi pl.; mit dem Wagen stille halten, z vozom obstati, obstajati; sich auf den Wagen setzen, na voz sest; das fünfte Rad am Wagen, peto kolo; die Pferde hinter den Wagen spannen, narobe delati; ein Wagen Sand, voz, peljav peska; als Sterubild, f. Vär; den Wagen zerlegen, in den Vorder- und Hinterwagen, nach V. razsvoriti voz; den Wagen ziehen, samotež peljati (od ljudi).
 Wagen, v. a., der Gefahr des Verlustes aussetzen, vagati, poskusiti; alles wagen, vsega se tvegati (V.), russ. otvažiti; das Neueste wagen, vse žile, vso moč napeti; eine Bitte wagen, prošnje poskusiti, derzniti prositi koga; wer nicht wagt, gewinnt nichts (nach Gutm.), kdor ne vaga, je brez blaga; weiter wage ich es nicht, dalje si ne upam, dalje ne derzoem; sich in den Wald wagen, v gozjd upati si; etwas auf gut Glück wagen, kaj na dobro srečo upati, derzniti,

akusiti; frisch gewagt ist halb gewonnen, f. Frisch; das Leben wagen, življenja se tvegati; der Gefahr ausdsehen, v nevarnost postaviti, pripraviti, nevarnosti nastaviti, izročiti; gewagt, nevaren; sich an Jemand wagen, (v. r.), lotiti se koga.

Wägen, v. a., tehtati (eig. in der Hand das Gewicht eines Körpers untersuchen), zvagati, vagati, nach dem *Serb.* auch izmeriti, meriti (neben vagnuti, v. pf.); richtig gewägt, pravično odvagati; f. a. *Nivelliren*; *fig.* pretehtati, pretehtovati, tehtati; f. a. *Urwägen*.

Wagenaohse, die, os, podvoz (*Gutsm.*), *serb.* a. osovina.

Wagenagel, der, kavelj (*V.*).

Wagenbauer, der, f. *Wagenmacher*.

Wagenbaum, der, svora, razvora (*V.*, auch *böhm.*).

Wagenburg, die, vozovi, ograda z vozovi.

Wagenbede, die, rogoža, storja, ponjava (*St.*).

Wagendeichsel, die, oje, *gen.* ang. ojo-sa, nach *And.* oja, vojnice u. ojnice (*Gutsm.*), rado, auch ruda.

Wagendritzel, das, branovlek.

Wagenflechte, die, koš, vozni koš, spletenica, kripa*, lese *pl.*

Wagenfracht, die, voznina.

Wagenfröhne, die, tlaka z vozom.

Wagenführer, der, voznik, vozar.

Wagengeld, das, oestnina.

Wagengeleise, das, kolovoz, kolesnica, koleja, kolotočina, kolomija (*St.*), kolinjak (*M.*).

Wagengerät, das, vozno orodje (? *V.*), vozna oprava.

Wagengestell, das, konec; das vordere, hintere, sprengel, zadnji konec, perva prema, zadnja prema.

Wagengestirn, das, kola, voz, voznik.

Wagenhaus, das, Wagenremise, kolnica (auch *serb.*), nach *V. u. D. Kr.* kolarnica (eig. die Werkstatt des Wagners), auch klanica.

Wagenlasten, der, truga*, (nach *Zal.* kočijnik†, kočijšček†).

Wagenlette, die, veriga pri vozu.

Wagenlippe, die, ročica; stipfstoch, oplen; der Polster davon, blazinica.

Wagenlissen, das, blazina na vozu.

Wagenloch, f. *Wagenflechte*.

Wagenlader, der, nakladavec.

Wagenleise, das, f. *Wagengeleise*.

Wagenlette, die, f. *Leiste*.

Wagenleiter, die, lojternica; das Paar davon, lojternice *pl.* grote (*pl.* *Gutsm.*), lestvice (*M.*), garico (*M.*) *pl.*

Wagenleiter, f. *Wagenführer*.

Wagenmacher, der, kolar.

Wagenmeister, der, kdor je postavljen nad vozove.

Wagen nagel, der, rednik (rajdnik *U. Kr.*), f. *übr.* *Wortstagnagel*; *Wagnagel*, in *St.* auch *zaosek*.

Wagenpferd, das, vozni konj.

Wagenpfehl, f. *Wagenlissen*.

Wagenrad, das, kolo vozno, kolo pri vozu.

Wagenremise, f. *Wagenhaus*.

Wagenrennen, das, skušnja z vozmi.

Wagenrüstung, die, hamovi *pl.* (*3. Kr. V.*).

Wagenschauer, f. *Wagenhaus*.

Wagenschere, die, gredanica (*Gutsm.*), škarnjo, cep (*U. Kr. Zal. ?*); f. *Schere*.

Wagenschmierbüchse, die, kolomaznica.

Wagenschmiere, die, vozna maža, kolomaz; *Ther.*, smolnjak.

Wagenschmiergeld, das, kolomaznina.

Wagenschoppen, der, f. *Wagenhaus*.

Wagenschrot, das, aus dem groben bearbeitetes Holz zum Gebrauche der Wagner, kolarski les.

Wagenschweif, der, an Bauernwägen, repica (*St.*, auch bei *Jan.*).

Wagensitz, der, sedež, sedalo na vozu.

Wagenspeichig, *adj.*, omajan, da se majo, goglje (*kolo*).

Wagensperre, die, zavirnica, zavornica; f. a. *Radsperre*.

Wagenspur, die, f. *Wagengeleise*.

Wagenstern, f. *Wär.*

Wagensterz, die, svornica, svorni jezik, repica (*St.*).

Wagenstrang, der, štranga*, lao*.

Wagenthell, der, konec, podelo (angebl. in *St.*), nared-i (*St.*).

Wagentrain, der, vozovi, vlak vozov, vozovlak†.

Wagentreppe, die, gredice k vozu.

Wagentuch, das, vozna plahia.

Wagenwinde, die, vinta; f. a. *Winde*.

Wageordnung, die, red ali postava za očitno vago.

Wager, der, prederznik, stikavec.

Wäger, der, vagavec, vagar.

Wageretht, *adj.*, raven, vodoravou, na plav(?), lindek, porazen †, (t. j. po razu, nach dem Streichbrett), f. a. *Horizontalf.*

Wagesack, f. *Hypothese*.

Wagesmale, die, skledica, torilo pri vagi.

Wageschmelz, das, worauf man die Schwage stellt, bei den Maurern, lasta*.

Wageslange, f. *Wageballen*.

Wagesstein, der, utezni kamen.

Wagesstrang, der, prevoz.

Wagesstilk, das, vagana reo.

Wageszüngelein, das, jezicek, jekleo unt perhaj (*Gutsm.*) pri vagi.

Wageschäft, das, opravilo na srečo.

Waggon, der, (engl.), železnocestni voz.

Waglich, *adj.*, vratolomen, nevaren, vagan.

Waglichkeit, die, nevarnost.

Wagmittel, das, nevarni lek, pomoček.

Wagner, der, kolar; es sein, kolariti.

Wagnerarbeit, die, kolarsko delo, kolarija.

Wagnerhandwerk, das, kolarija, kolarstvo.

Wagnerwerk, das, f. *Wagnerarbeit*.

Wagnerwerkstatt, die, kolarnica.

Wagniß, das, vaganje, upanje, nevarščina, nevaršina.

Wagschaft, f. *Wagniß*.

Wahl, die, volitva, volitve, voljenje, izbor, izbiranje; aus freier Wahl, po lastni volji, sam od sebo; die Wahl fällt mir schwer, ne vom, kaj bi izvolil, česa bi se prijel; einem die Wahl lassen, komu na voljo pustiti, puščati, pušati, dati, dajati; eine Wahl anstellen, voliti; eine treffen, izvoliti; du hast unter beiden die Wahl, izvoli si eno, ali drugo; na izbor ti je, na izbiranje imaš; die Wahl steht bei dir, zberi si, na izbiranje imaš, na voljo ti je; zur Wahl schreiten, volitve priediti, voliti začeti; freie Wahl haben, sam izvoliti, voliti.

Wahl, das, osemdeseterica.

Wahlact, der, voljenje, volitve.

Wahlangelegenheit, f. *Wahlverwundtschaft*.

Wahlaußscheidung, die, volitve razpisana, razpis volitve.

Wahlbar, f. *Wahlfähig*.

Wahlbedingung, die, pogoji izvolitve, izbora.

Wahlberechtigt, *adj.*, kdor ima pravico voliti.

Wahlbewerber, der, volleneo, (eig. der Gewählte); ponujeneo, kandidat*, kdor se po-ganja, da bi ga izvolili.

Wahlbezirk, der, volitni okraj.

Wahlcommission, die, volitna komisija.

Wahle, der, Lah.

Wahleltern, f. *Adoptivater*, *Adoptiv-mutter*.

Wählen, v. a., izvoliti, voliti, izbrati, izbirati; einen Feldherrn wählen, vojvoda voliti, zvoliti; sich zu einer Sache unter mehreren bestimmen, izbrati, izbirati; hier ist nicht zu wählen, tukaj ni izbirati, tukaj si ne moremo nič izbrati, prebrati; gewählt, izbrán, izversten.

Wähler, der, volivce, izbiravec, izbornik.

Wahlerbe, der, izvoljeni dednik.

Wählerin, die, volivka, izbiravka, izbornica.

Wählerisch, *adj.*, izbirljiv, izbirčen, zbirchen, neustrežin, nevšečen, kačljiv, lis-pav.

Wahlfähig, *adj.*, fähig zu wählen, voliven, kdor ima zmožnost ali pravico voljenja; ein wahlfähiger, volivce; fähig gewählt zu werden, (wahlbar), izvoljiv, zmožen, pri-pa-ven biti izvoljen.

Wahlfähigkeit, die, zmožnost voljenja;

Wahlbarkeit, izvoljivost.

Wahlfeld, das, volišče, volise, zbirališče, zbirališe.

Wahlfolge, die, zum Unterschiede von der Erbfolge, nastop po izbiri in ne po dedini.

Wahlfürst, der, Schürfürst, volivni knez, knez izbornik; ein Fürst durch Wahl, izbrani knez, izbrani knez.

Wahlfürstenthum, das, izborna knezija.

Wahlgeseh, das, volitna postava, postava za volitve, za volitve.

Wahlhandlung, die, voljenje, volitve.

Wahlherr, der, volivce, izbornik.

Wahlig, f. *Uebwig*.

Wahltaifer, der, voljeni, izbrani cesar, izborni cesar.

Wahlwind, das, f. *Adoptivkind*.

Wahlwüthig, der, voljeni kralj, izborni kralj.

Wahlkörper, der, volivstvo.

Wahlweise, die, spisek volitvov.

Wahlmandat, das, volitvo, izborna po-oblastilo.

Wahlmann, der, f. *Wähler*.

Wahlmutter, die, f. *Adoptivmutter*.

Wahlordnung, f. *Wahlgeseh*.

Wahlort, der, izbirališče, izbirališe, volišče, volise.

Wahlplatz, *Wahlplatz*, der, f. *Schlachtfeld*; wo eine Wahl gehalten wird, f. *Wahlort*.

Wahlrecht, das, activ, pravica volitve; pass. pravica, izvoljen biti.

Wahlreich, das, izborna deržava.

Wahlruf, der, poklice po volitvi.

Wahlspruch, der, pregovor, geslo†.

Wahlstadt, die, volitno mesto.

Wahlstatt, die, f. *Wahlort*, *Schlachtfeld*.

Wahlstimme, die, glas.

Wahlstichtig, f. *Wählerisch*.

Wahltag, der, volitni dan, dan volitve, volitve.

Wahlmüthigkeit, der, volitna zvižaoa, zapletka zastran volitve.

Wahlvater, f. *Adoptivater*.

Wahlversammlung, die, volitni zbor, zbor volivceov.

Wahlverwandtschaft, die, kemijsko zlahtanje, nach *Vert.* izvoljeno zlahtanje.

Wahlzeitel, der, volitni, volivski list.

Wahlzimmer, das, izbiravnica, volivnica.

Wahn, der, unangegründete irrige Meinung, dozdevk, napéna, prazna misel, blodnja, zmeta; er ist im Wahn, po napénem menij; misli, pa se moti.

Wahnbegeiff, der, pomotni zapopadek.

Wahnbeist, das, leeres Bett, im Jagdwesen, prazno ležišče, ležiše, prazno gnejzdo.

Wahnbild, das, privid.

Wahnrede, f. *Schande*.

Wahnren, v. n., domisljati si, napéno meniti, misliti.

Wahngedanke, der, prazna, lažna misel.

Wahnglaube, der, prazna vera, domislík, dozdevk.

Wahnhaft, f. *Eltel*, *Falsch*.

Wahnhoffnung, die, prazni up.

Wahnkante, die, nicht scharf genug behauene (*Wahnecke*), obličasti rob (*V.*).

Wahnlauf, der, neveljavna kupnja.

Wahnorn, das, fer, gluho žito, opremek, izpolek, nach *V.* premek.

Wahnlich, f. *Falsch*.

Wahnmacht, f. *Ohnmacht*.

Wahnmaß, das, kriva, piela mera.

Wahnmut, f. *Wahnmut*.

Wahnrauer, f. *Rahmig*.

Wahnstesself, der, zadnji ne polni koreo žita.

Wahnstich, f. *Erngstich*.

Wahnstinn, der, norost, blaznost (*Kstl.*), mehr das Wahnsitzen der Kranken, bolnika ido

Waldbewachsen, *adj.*, obraščen, obrašen, zaraščen, zarašen.
Waldbewohner, *der*, gorjan, ki prebiva v gozdu, logar; *f. a.* Waldbürger.
Waldbiene, *die*, divja čela.
Waldbienentraut, *das*, (Melittis), medika.
Waldbienerecht, *das*, pravica do divjih böel.
Waldbingelkraut, *das*, divji govšeo.
Waldbinse, *die*, divje sitjo.
Waldbirn, *die*, drobnica.
Waldbad, *der*, gozdna sajga.
Waldbbrand, *der*, gozdo pogorišče, pogoriše, gozdni požar, gorenje lesa.
Waldbrecher, *der*, lom.
Waldbrenner, *der*, Einsiedler, puščavnik, pušavnik.
Waldbuche, *die*, bukva, buka, bukov.
Waldbürger, *der*, pogojzdnik (*V.*).
Walddieb, *der*, lesni, gozdni tat, ki krade les, derva.
Waldbüffel, *f.* Stechpalme.
Waldbosien, *der*, dobra misel navadna.
Waldbrossel, *die*, *f.* Weindrossel.
Waldeber, *der*, divji merjasec.
Waldebeche, *die*, hostni, gozdni kušear, kušar.
Waldein, *adv.*, v les, v gozdu.
Waldeisen, *f.* Mahlgart.
Waldepflanz, *f.* Ephen.
Walderdbeere, *die*, pogozdna jagoda.
Walderreich, *adj.*, gozdat, lesnat.
Waldesel, *der*, divji osel.
Waldeule, *die*, pogozdna sova, čovinck.
Waldegwig, *f.* Ephen.
Waldfarnkraut, *das*, pogozdna praprot; eine Art nennt man podlesnica.
Waldfint, *der*, zeba hostna.
Waldflechte, *die*, gozdni lišaj.
Waldflechte, *die*, muha pogozdnica.
Waldfrevel, *der*, gozdni prestopke, kvar, zator.
Waldfrevler, *der*, gozdni tat, lesokvarnik, lesokradnik.
Waldfucht, *die*, gozdni sad, plod.
Waldgärtner, *f.* Fichtenbohret.
Waldfleugel, *das*, pogozdna perutnina.
Waldfleugel, *die*, gozd, z gozdi obdani kraj, lesovje.
Waldfleugel, *der*, *f.* Bušaar.
Waldfleugel, *die*, divja koza.
Waldfleugel, *der*, sodoležnik kaoiga gozda.
Waldfleugel, *die*, lazi *pl.*, kerčevina.
Waldfleugel, *adj.*, vlogarstvu ali gozdarstvu zveden, izaben.
Waldfleugel, *das*, lovsko vpitje, lagoj, krič (po gozdu).
Waldfleugel, *das*, gorska, gozdana postava; *f. a.* Forstgeß.
Waldfleugel, *die*, divja podoba.
Waldfleugel, *der*, lesni, gorski bog (v nevérschem pomenu), divji mož.
Waldfleugel, *das*, pogozdna trava.
Waldfleugel, *f.* Holzhäher, Reuntöbter.
Waldfleugel, *f.* Wahlart.

Waldbheinz, *f.* Waldbiene.
Waldbherd, *der*, guma v gozdu.
Waldbherd, *der*, gozdni, gozsdov gospodar.
Waldbhirse, *die*, bernivec; ptičje proso.
Walddolander, *der*, divji bezeg, trobalka (angebl. in *St.*).
Waldbhonig, *der*, divji med.
Waldbhopfen, *der*, divji hmelj.
Waldbhorn, *das*, lovski rog; es blasen, trobiti na lovski rog.
Waldbhornbläser, Waldbhornist, *der*, trobož, trobnik.
Waldbhuhn, *das*, lesna, divja kura, kokoš.
Waldbumel, *der*, divji čmerel, pisanec, pisanec (mali in veliki pansanci, rdečeritci, mahovnici, liščiki ali sivčiki, rumenčiki, *Ravn.*).
Waldbüter, *der*, gozdat, lesni varih ali čuvaj, logar, gozdar (*Gutsm.*), (nach *Jan.* lesnikar? lesovod?).
Waldbütte, *die*, koča v gozdu.
Waldbüch, *adj.*, gozdu, hosti podoban, lesovit (*böhm.*).
Waldbüch, *adj.*, gozdat, lesnat, gornat, obraščen, obrašen.
Waldbüch, *die*, *f.* Waldbiene.
Waldbüch, *der*, *f.* Hirshläser.
Waldbüch, *der*, gozdno apno.
Waldbüch, *die*, divja maoka.
Waldbüch, *der*, navadna sova.
Waldbüch, *f.* Nadelkraut.
Waldbüch, *f.* Platterbse.
Waldbüch, *die*, divje črešnje, loška črešnja (*M.*); *f. a.* Vogelkirsche.
Waldbüch, *die*, gozdni sežanj.
Waldbüch, *der*, *f.* Waldbüter.
Waldbüch, *der*, divji česen.
Waldbüch, *der*, lovski vozec.
Waldbüch, *f.* Fehlschl.
Waldbüch, *das*, kosmatí loč.
Waldbüch, *der*, pogozdni kumen.
Waldbüch, *die*, samorasla letva.
Waldbüch, *der*, zelena listnica, gemovšica, (Regulus sibilatrix).
Waldbüch, *der*, divji luk.
Waldbüch, *das*, pogozdno življenje.
Waldbüch, *die*, (Alauda sylvestris), velika cipa (nach *V.* eig. Baumlerche), žazla, hostni ali gozdni škerjanec.
Waldbüch, *pl.*, logarji, pogozdniki, gorjanci, hostniki.
Waldbüch, *f.* Geißblatt.
Waldbüch, *die*, malolistna lipa.
Waldbüch, *die*, gozdni slez.
Waldbüch, *f.* Wintergrün.
Waldbüch, *der*, pogozdnik; Waldbüch, *der*, divji mož.
Waldbüch, *f.* Baumdarber.
Waldbüch, *die*, žir, žirovina.
Waldbüch, *die*, (mus sylvaticus), gozdna miš, miš pogozdnica.
Waldbüch, *die*, gozdna, hostna sinica.
Waldbüch, *der*, veliki borštnar ali logar; Pfanne, (Asperula odorata), perla, perlica (*Medv.*), pervence (*Sul.*).

Waldbmelde, *f.* Melde.
Waldbmensch, *der*, divji mož; *f. a.* Drang-Utang.
Waldbmesser, *der*, pogozdni merjevec, gozdomeroof.
Waldbmist, *der*, gozdna stelja.
Waldbnachtschatten, *der*, *f.* Tollkirche.
Waldbner, *f.* Waldbbürger.
Waldbnymphe, *die*, pogozdna nimfa, vila, divja žena.
Waldbnutzung, *die*, užitek v gozdu; uživanje gozda.
Waldbodsch, *der*, tur.
Waldbodschunge, *f.* Hirschkohl.
Waldbordnung, *die*, gozdni red; *f.* Forstgesetz.
Waldbquelle, *die*, hostni studenec.
Waldrabe, *der*, gorski krokar.
Waldratte, *f.* Waldmaus.
Waldrand, *der*, mravljacje kadilo.
Waldrand, *die*, gozdna kreša.
Waldrand, *die*, (Clematis erecta), srebota, srobrat, srobot, (*a.* srebrot).
Waldrand, *das*, *f.* Forstgesetz; gozdna pravica, dervarsčina, dervarsina.
Waldrand, *v. a.*, bei den Zimmerleuten das Bauholz aus dem Groben behauen, obrezati, obrezovati, otesati, robiti.
Waldrand, *f.* Waldbüch.
Waldrand, *f.* Weinholz.
Waldrand, *das*, *f.* Rothkehlchen.
Waldrand, *f.* Schwarzkohle.
Waldrand, *die*, (Cycl. Eur.), *f.* Sandbrod.
Waldrand, *die*, gozdna reč.
Waldrand, *der*, pogozdni pevec.
Waldrand, *der*, škoda v lesu, gozdu, poškodba lesa.
Waldrand, *f.* Waldbüter.
Waldrand, *die*, rdeči babji perstec.
Waldrand, *das*, hostno terstje.
Waldrand, *der*, posek gozda.
Waldrand, *f.* Schlucht.
Waldrand, *die*, pogozdni polž (brez hise), biba.
Waldrand, *die*, (Scolopax rusticola), kljanao, zlomka (*V.*, *poln.* slomka, *serb.* šljaka).
Waldrand, *das*, divji prošio.
Waldrand, *f.* Baumspatz.
Waldrand, *die*, mesto sred gozdov.
Waldrand, *der*, stan, množina gozdov.
Waldrand, *die*, gozdni mejnik.
Waldrand, *die*, listjo, stelja (lesna); von Nadelholz, spičevje, bodckovje, bodičevje (*ll. Kr.*), auch smrečje.
Waldrand, *das*, *f.* Rabkraut.
Waldrand, *die*, (Columba Palumbus), divji golob, grivnik.
Waldrand, *der*, noka opica; — lesni, gozdni škratolj.
Waldrand, *das*, lesna, gozdna dolina, z drevjem zaraščen, zarašena dolina.
Waldrand, *das*, neka divja knza.
Waldrand, *die*, lesovje, voči gozd ali les, gozdi *pl.*.
Waldrand, *f.* Waldfrevler.

Waldbrecherlich, *adj.*, lesokvaren.
Waldbvogel, *der*, lesni ptič, pogozdni ptič.
Waldbwanze, *die*, lesna stonica.
Waldbwert, *adv.*, proti, k lesu, gozdu.
Waldbweg, *der*, pot v les.
Waldbweiderich, *der*, borštna mavrica.
Waldbweizen, *der*, hostni črnaivec.
Waldbwiese, *die*, hostna grašica.
Waldbwiese, *die*, gozdna senožet, hostni travnik, travnik v hosti, trebež.
Waldbwinde, *die*, plotni slak.
Walbwirtschaft, *f.* Forstwirtschaft.
Walbzeichen, *das*, odkazno znamenje.
Walbzeißig, *f.* Goldhähnchen.
Walbzinn, *f.* Forstzinn.
Walbzinn, *f.* Waldblauch.
Walzarbeit, *die*, valjanje.
Walzen, Walgern, Walgen, Walgern, *v. a.*, zvaljati, valjati, svalkati med persti (*n. pr. testo*), nach *M.* teutti.
Walzer, *der*, svalkar.
Walzerholz, *f.* Treibeholz.
Walzhalle, *das*, Valhala.
Walzarbeit, *f.* Walle.
Walle, *die*, das Walzen, valjanje; eine Werkstatt, Maschine dazu, valjavnica, stopa; einen in die Walle nehmen, oščkati ga dobro.
Walzen, *v. a.*, Luch, valjati sukno, in *St.* valhati, (*böhm.* valchovati), taniti (?); Felle, tlačiti, mancati, teptati, *fig.* obiti in oščkati koga živo.
Walker, *der*, valjavec, in *St.* und *böhm.* valhar.
Walkerdistel, *f.* Karbendistel.
Walkererde, *die*, valjavski il.
Walgebäude, *das*, valjavnica, stopa.
Walhammer, *der*, welcher eigentlich das Walzen verrichtet, kij (*V.*), pah.
Walkeffel, *der*, klobučarski kotel za namakanje.
Walkeuhle, *die*, valjavnica (auch *serb.* ušben valjarica), valjavka (*V.*, eig. Walferin), stopa.
Walkeuhler, *der*, valjavec, valhar (?).
Walkeuhler, *der*, valjani rač.
Walkeuhler, *die*, fehlerhafte Falt, zlema (*V.*); sie bekommen, zlemast biti.
Walkeuhler, *der*, die starken Hölzer, worin die Walkeuhler besetzt sind, toporišče, toporiše (*V.*).
Walkeuhler, *der*, klada, korito.
Walkeuhler, *f.* Walkeuhle.
Wall, *der*, eine regelmäßige Erhöhung der Erde um einen Ort zu dessen Schutz, nasip (*Gutsm. u. V.*, nach *Vuk* Damm); überh. branilo, zagrada, gradba; einen Wall aufwerfen, nasip narediti, napraviti, storiti, delati; *f. a.* Ufer, Kiste; das Aufwallen des stehenden Wassers, vrenje, kipunje.
Wallach, *der*, konj (kopljeneo), rezanec.
Wallachen, *v. a.*, zebca rezati, skopiti, *böhm.* klestiti, *russ.* holostit.
Wallacher, *der*, rezar (konjski).
Wallarbeit, *die*, delanje nasipov; *f. a.* Schanzarbeit.
Walbreche, *die*, valjar.

Wallbruch, ber, predor.
 Wallbruder, ber, romar, božjepotnik, (božji potar, *Zal.*), tovaris na božji poti.
 Wallen, v. n., sich wallenförmig bewegen, valiti se, zibati se, vzdigovati se, gibati se, valove gnati; von den Saaten, valiti se, zibati se; von Kleidungen, *serb.* pahati; beim Kochen, kipeiti, vreti, (peniti se, mehiriti se, *Gutsm.*); das Blut wallen, kri vre; die Leidenschaften wallen, strasti vro, kipe; sich auf einem flüssigen Körper wellenförmig fortbewegen, valiti se; zu Fuße reisen, popotovati, potovati, romati, (plujevati *V.*?), hoditi.
 Wallen, das, zibanje, kipenje, romanje.
 Wallen, v. a., das Fleisch im siedenden Wasser wallen, meso zavreti, vreti.
 Waller, ber, potnik, romar.
 Wallerin, die, potnica, romarica.
 Wallfahren, s. Wallfahrten.
 Wallfahrer, s. Waller, Pilger.
 Wallfahrt, die, potovanje, romanje, božja pot; eine Wallfahrt thun, po božji poti hoditi, na božjo pot iti, romati (urspr. eine Wallfahrt nach Rom thun), nach *Gutsm.* a. romariti.
 Wallfahrten, v. n., na božjo pot iti, romati, potovati; s. übr. Pilgern.
 Wallfahrter, ber, romar, božjepotnik.
 Wallfahrtskirche, die, božja pot, cerkev, kamor hodijo na božjo pot.
 Wallfahrtsort, ber, kraj, mesto, kamor ljudje romajo ali na božjo pot zahajajo; svetn mesto, mesto božje milosti, božja pot.
 Wallfisch, ber, (Balaena), kit (*russ., serb.* u. *böhm.*), *poln.* wieloryb, *m.*; — velika riba.
 Wallfischasse, die, kitova stanoga.
 Wallfischbarte, die, ribja kost, kitova oeljust.
 Wallfischbein, das, kitova kost.
 Wallfischfabrer, ber, ladja kitolovnicaf.
 Wallfischfang, ber, lov, lovja kitov, *russ.* kitolovstvo.
 Wallfischfänger, ber, kitolov (*russ.*), kitoloveo.
 Wallfischspeck, Wallfischtran, ber, ribja mast.
 Wallfischstoff, ber, kitovina.
 Wallgang, ber, ploščaka, draga na nasipu; im eig. Nam. anal. pološica, eine ebene Fläche.
 Wallgraben, ber, okop.
 Wallhammer, die, Wallkeller, ber, kaze-mata.
 Wallleine, die, neka verv.
 Walllauch, die, laski orch.
 Wallnussbaum, ber, orch.
 Wallplan, ber, planjava na nasipu.
 Wallrath, ber, kitov (glavačev) mozg, kitova mast ali tolsca (iz kitove glave).
 Wallrathfisch, s. Pottfisch.
 Wallrauh, das, (*Trichococcus rosmarus*), nach dem *Russ.* morž (*böhm.* *Sum.* hingeden morž), morski konj.
 Wallroszahn, ber, moržji zob.

Wallsame, s. Raute.
 Wallschlägel, die, ein viereckiges Bret mit einem schiefen Stiele, die Erde damit fest zu schlagen, kriva lopata, tolkač (*V.*).
 Wallstein, s. Tropfstein.
 Wallstroh, s. Labkraut.
 Walltag, s. Feiertag.
 Wallung, die, innere Bewegung eines flüssigen Körpers, planje (n. pr. morja, morje plove), valjenje, valovi; des Blutes, vrenje, kipenje, vrela kri; das Blut geräth in Wallung, kri vre (zavreti, vreti); ich geräthe in Wallung, vse po meni vre.
 Wallwind, ber, Landwind, brezna sapa, brezan (veter).
 Wallwurz, die, (Symphit. offic.), gabez, gavez (*Vuk*), svalnik; s. Beinheil.
 Walm, ber, der Ort, wo sich das Wasser im Kreise bewegt, kernica, vertinec, tomun; s. a. Qualm; die schiefe Richtung (statt der senkrechten) eines Daches an der schmalen Seite, šop (*V.*), nach *Ravn.* kió (Poit), kačka (Reisu).
 Walmdach, das, streha na štiri strani, nach *Ravn.* streha na kió, na kačko.
 Walmen, v. a., na štiri strani kriti.
 Walstein, s. Drüsel.
 Walplatz, s. Schlachtfeld.
 Wälsch, *adj.*, italienisch, lašk, (eig. vlašk), italijansk; ein Wälscher, Lah, eine Wälsche, Lahinja; wälsche Fuß, orch; wälsche Sprache, laščina, lašina, lahovščina, lahovšina.
 Wälsch, s. Schlachtfeld.
 Wälzende, s. Gesandte, Gerichtsdienere.
 Walten, v. n., oblastovati (*V.*), vladati, ravnati, obrađati, delati (po svojem), gospodovati, opravljati; schalten und walten, gospodariti, (im bösen Sinne, *serb.* paliti i žariti); ravnati s čim po svoji volji; das walte Gott!, Bog daj!; die waltende Vorsehung, previdoost Božja, ki čuje nad nami.
 Walter, ber, ravnavee, gospodar, vladar.
 Wälzdistel, s. Mannstren.
 Walze, die, valj, valjeo oder valjek (*Vuk*), auch valjar, bei *Gutsm.* valje; ein rundes Stück Holz, um darauf etwas fort zu walzen, oblikoveo (*V.*); in den Schneidemühlen, die Frictionswalze unter dem Zugwagen, nach *V.* valj u. valjic (*gen.* valjica).
 Walzen, v. a., zvaljati, valjati, z valjem ravnati, obdelovati; walzende Güter, prave lastine, prostolastnina; den Trig, s. Kneften.
 Wälzen, v. a. u. r., valiti (namentlich einen schweren Körper mittelst der Bewegung um seine Axe weiter bringen), valjati (mehr: einen Körper um seine Achse drehen ohne Ab-sicht der Fortbringung), kotati (*St.* u. *kroat.*), valuckati, valucati (*Rt.*), talovkati (*Rt.*), talikati (*Rsl.*, *böhm.* kotaliti), zatociti, potociti, takati, točiti (in die kreisende Bewegung bringen), kataliti, kataljati (*Ravn.*), *serb.* a. kotorati; große Wellen walzen sich um die Sonne, veliki sveti se sucejo, se verte okoli soluca; und wälzte einen großen Stein vor die Thüre des Grabes (*Matth.* 27, 60), in je zavalil velik kamen k du-

rim groba; bis wohin wälzend kommen, bringen, privalkti do —; etwas in der Seele walzen, premisljevati dolgo; weg walzen, von sich walzen, odvaliti; von etwas herab, zvaliti z —; ich wälze die Schuld auf jemanden, kaj na koga zvracati, zvernati, družiga kriviti; sich walzen, z. B. im Kos- the, valjati se (nicht valiti se), kotati se.
 Wälzen, das, valjenje, valjanje.
 Wälzenförmig, *adj.*, valjast.
 Wälzengerüst, das, oder valjarjev.
 Wälzkunst, die, im Bergbaue, žaga na valjarjih (*V.*).
 Wälzrad, das, das die Walze umdrehet, kolo valjarjevo; das einer Walze gleich, valjasto kolo.
 Wälzschneit, die, oblikovec, porenkelj.
 Wälzer, ber, okrogli ples (*V.*), valjec, valcer*.
 Wälzer, ber, ein Körper, der so plump und schwer ist, daß man ihn nur wälzend fortbringen kann, nach *V.* valjuh; s. a. Trochäus.
 Wälzhammer, ber, der walzenförmige bei den Schneidern, prebijac (*V.*).
 Wälzwerk, das, valjarji; in den Münzen, s. Streckwerk.
 Wälzappenz, ber, žleb (*V.*).
 Wamme, die, der herabhängende häutige Theil am Halse bei dem Rindviehe ufs. (palear), Quabbe, podvratnik (*Vuk*), podvratek, nader, nach *V.* jadro (?), zloganje (?) und ozrelje (U. R.), nach *Jambres.* podgerlišce, (auch *poln.* podgardle neben lalok), in *St.* angebl. podbernek; bei den Kürschnern der Bauch an den Fellen der Thiere, trebusina, potrebusina; das Eingeweide der geschlachteten Thiere, drob; das Fett, mast, salo.
 Wammig, *adj.*, z debelim podvratnikam.
 Wammis, das, (thorax), mala suknja (*V.*), podsaknjic (U. R. *Zal.*), jopić; bei den Frauen, *kroat.* zoban, zobnase; s. a. Brust-lah; einem Hofen und Wammis anzuziehen, ob vse pripraviti koga; einem das Wammis ausflohen, ošeškati koga zdravo.
 Wammisen, s. Prügeln.
 Wammig, *adj.*, (Provinzl.), puhel.
 Wampe, die, s. Wamme; der Schmerbauch, s. Liesee; sich die Wampe füllen, napokati in najesti se.
 Wand, das, (veraktri), s. Tuf.
 Wand, die, überh. stena; am Pferdehufe, stena (*V.*), dilja; *mont.* kamen, *serb.* stenkaj; die Einrichtung der Wand, ostenek; Mauer, zid; Seite, stran, bok, plat; die vier Wände, štirjo koti (izbe); an die Wand drängen, k steni, k zida pritiskati; mit dem Kopf wider die Wand rennen, z glavo v steno butati; bei den Webern, die Wände, zwischen welchen der Schübe läuft, odpiranje (*V.*), plat; spanische Wand, zaslon (*Gutsm.*); s. a. Spanisch.
 Wandbau, die, klop.
 Wandbein, das, der Theil der Hirnschale am Vorderkopfe, stranska temna kost, temenica.
 Wandbekleidung, die, oboj, opona, opuzenje.

Wandbesen, ber, omelo za snaženje sten, zidova.
 Wandblaser, ber, svečnik z zeroalam.
 Wandel, *adj.*, s. Schabfah.
 Wandel, ber, die ganze Einrichtung der sittlichen Handlungen, življenje, ravnanje, ob-racanje, obrasnanje; der Wandel und Wandel, überh. djanje in ravnanje, kupčija in prevedenje, ves takosen zaslužek, kupčija in menja; s. Kaufhandel; — glavna hiba ali napaka (knipjeniga) konja; einen guten Wandel führen, lepo, pošteno živeti; waidm. s. Wegfleh.
 Wandelbar, *adj.*, s. Veränderlich; spreminljiv, spremenljiv, spreprodobljiv, sprenaredljiv, nestalen, nestanovitig; hüfänglich, slab, pokazen; daher wandelbar werden, doiti, dohajati, dostati; das Haus wird wandelbar, hiša dohaja (*V.*), dostaja, hoče podreti se; s. a. Baufällig, Wackelig.
 Wandelbarkeit, die, minljivost, preminljivost, nestanovitnost, nestalnost, slabost.
 Wandelbaum, s. Storchholder.
 Wandelerde, s. Planet.
 Wandel Freundschaft, die, nestanovitno prijateljstvo.
 Wandelgang, ber, sprehod.
 Wandelglüd, das, nestanovitna sreča.
 Wandelhaft, s. Wandelbar.
 Wandelkraut, s. Wehen.
 Wandellos, *adj.*, nespreminljiv.
 Wandelmatte, die, etw. prehajavna trata, ki jo uživa več deleznikov zapored.
 Wandelmuth, ber, nestanovitno misli.
 Wandelmüthig, *adj.*, nestanoviten, nestanovitnih misli.
 Wandeln, v. n., reisen, gehen, iti, hoditi (peš), šetati (se, *serb.*, *kroat.*), sprehajati se; siehe auf und wandle (*Matth.* 9, 5), vstani in hodi; einen Weg wandeln, (v. a.); des Weges wandeln, po poti hoditi; behutsam wandeln, varno stopati; s. a. Umgehen (mit Jemand); sich betragen, vesti se, živeti, obnašati, weniger gut (za)derzali se; wandeln auf der Bahn der Tugend, hodi po poti čednosti; v. a., umändern, premeniti, spremeniti, menjati; s. a. Verwandeln; handeln und wandeln, s. Vertraufsen; bei der Messe, n. *Gutsm.* posvetiti, spremeniti ozihiati.
 Wandelplatz, ber, sprehajališče, sprehajališe, šetališče, šetališe.
 Wandelpau, s. Reugel.
 Wandelstein, ber, kamen mejnik.
 Wandelstern, s. Planet.
 Wandelwetter, das, nestanovitno vreme.
 Wandersuch, das, potna knjižica, potne bukvice.
 Wanderbündel, das, popotna čula, čula popotniga človeka.
 Wanderer, ber, potnik, popotnik, popotni (človek), vandracev*.
 Wandererin, die, potnica, popotnica.
 Wanderfalle, ber, (*Falco peregrinus*), sokol solec, selivec; s. a. Edelfall.
 Wandergeld, das, potnina.

Wandergeräth, das, popotno orodje (in posodje).
Wandergesell, der, sopotnik, tovariš potopni; potopni pomagalo.
Wanderjahr, das, potno leto, leto potovanja.
Wanderleid, s. Reisleid.
Wanderlust, die, veselje do potovanja.
Wandern, v. n., eig. potovati, popotovati (peš), böhm. cestovati; er hat durch ganz Deutschland gewandert, vso Nemško je obhodil, prehodil; vso Nemško je vidil; po vsem Nemškem je hodil; bei den Handwerfern, po svetu, po deželah hoditi ali potovati peš, gov. vandrat; auf sein Handwerk wandern, za svojim delam hoditi; in eine andere Wohnung ziehen, preseliti se, seliti se, preseljevati se; inskafit herum wandern, tepsti se, klatiti se, potepati se; ins Leihhaus wandern, zastaviti se, zastavljen biti; wandernde Schauspieler, obhajavni igravci.
Wanderpaß, der, potni, prehodni list.
Wanderratte, die, (Mus decumanus), siva podgana.
Wandersack, der, bisaga, vreča popotniga.
Wanderschaft, die, potovanje, popotovanje po svetu, vandranje*.
Wanderleute, pl., s. Wandersmann.
Wandersmann, der, popotnik, potnik.
Wandersstab, der, palica popotniga, popotna (V.), potniška palica; romarska palica; den Wandersstab ergreifen, na pot podati se, potovati po svetu peš.
Wandertaube, die, (Columba migratoria), golob selec.
Wanderung, die, potovanje, popotovanje, pot na tuje, po svetu; Leberfischelung, seljenje, preseljevanje, selitev, selilo.
Wandervolk, s. Nomaden.
Wanderweg, der, romarska pot.
Wanderzeit, die, čas potovanja.
Wandfest, adj., k steni prubit, priterjen.
Wandfischlein, s. Affel.
Wandflechte, die, neki lišaj, ki se oprijema sten.
Wandgemälde, das, malanje na stenah.
Wandhaken, der, kljuka v steni, zidu.
Wandkalender, der, viseča pratika.
Wandkraut, das, (Parietaria), mašnica (Medv.).
Wandlanß, die, stenica.
Wandläusekraut, das, (Iris foetidissima), steničnik.
Wandler, der, sprehajavec.
Wandleuchter, der, obešavni, na steni viseči svečnik.
Wandleuchtofen, der, leva.
Wandlung, die, in der h. Messe, povzdigovanje; Verwandlung, spreminjenje, sprememba v bistvu.
Wandmantel, s. Windmantel.
Wandmoos, s. Wandflechte.
Wandnachbar, der, sosed s samo steno ločen.
Wandnagel, der, žebelj v steno zabiti.
Wandpfeiler, der, utopljeni steber (V.).

Wandsäule, die, s. Wandpfeiler.
Wandschmied, der, kukec.
Wandschranke, der, vzdana omara, omarica v zidu.
Wandschraube, die, kljuka (s šravbam) v steni.
Wandteppich, s. Tapete.
Wanduhr, die, viseča, obesivna ura (V.), nach Gutm. stenska ura.
Wange, die, lice; die Wangen, serb. jagodice pl., in Allst. u. Russ. lanita, b. Jan. milica(?), mulica (? in S. R. die Blutwurft).
Wangenbein, das, Jochbein, lična kost, ličnica, podočnica.
Wangenfläche, die, lična plošča, ploša.
Wangenfortsatz, der, podaljsek ličnice.
Wangenglut, die, rdeče lica.
Wangengrubchen, das, jamica na lici(h).
Wangenmuskel, der, lična mišica.
Wangennäht, die, lični šiv.
Wangennerve, die, lična čutnica.
Wangenrose, die, lica kakor roža rdeče.
Wangenröhre, die, die äußersten Schneiden zu beiden Seiten des Bieneuhockes, stranice pl., postranice pl.
Wankelbar, s. Wankelhaft.
Wankelhaft, adj., s. Wankend; fig. unbeständig, omahovaven, nestanovit, vetrast.
Wankelherzig, adj., omahujočiga serea.
Wankelmuth, der, nestanovitnost, vetrenost, omahujoče (nach V. u. M. omahlo) serce, bei Gutm. veternija.
Wankelmüthig, adj., omahljiv, omahujöc, nestalen (mehr kroat.), nestanoviten, omahel (V. ?).
Wankelmüthigkeit, die, omahljivost, nestalnost, nestanovitnost.
Wankeln, s. Wanken.
Wankelrede, die, nestanovitno, negotovo besede.
Wankelsinn, s. Wankelmuth.
Wanken, v. n., omahovati, kimati, kinkati, cincati, opletati se, gugati se, majati se, svepati se, upadati, (b. Gutm. pohibovati se ?), nestanoviten biti, ne terden biti, serce izgubiti, gubiti; s. a. Schwanken, Unschlüssig (sein); sein Glück fing an zu wanken, sreča mu je jela odpovedovati, mu je začela umikati se; wanken machen, omajati, ogugati.
Wankend, adj., omahljiv, majav, svepav, švepav, razgugan, omajan, (šviglast).
Wann, adv., zu welcher Zeit, kadaj, kdaj, keda ob. kda (St. u. St.); wann und wann, včas, časi, serb. kadkad; wann immer, kdar koli, kdar si bodi; wann er kommt, wird es recht sein, kdar ob. kadar pride, bode prav; seit wann?, odkdaj?
Wanne, die, zum Getreide schwingen, reinigen, niske, niske pl., (s kterimi se žito polje); Badewanne, kad, oebria, banja (V.), vektira (ang. in St.); Spülwanne, pomijek, pomijek.
Wannenk, v. a., schwingen, oplati, plati (poljem); zum Unterschiede von Wärseln, (vejati) und Reiten (rejtati, obravnjavati).
Wannen, adv., von wannen, od kod; relat. od kodar.

Wannenher, adv., od kod; s. a. Daher (conj.).
Wannenmacher, der, kadar, sodar, brennar.
Wannenweber, der, s. Mauerfall (moko-sevka St., špriaca).
Wanst, der, Schmerbauch, trehuh; roh und verächtlich vamp*; seinen Wanst füllen, nastepiti se.
Wanstig, adj., trebušat; bei Thieren, vammast*.
Wanze, die, (Cimex), stenica (serb. u. böhm.), nach Gutm. auch cimavica u. kimka (vermuthlich für kimak, nach Vuk im kroatisch. Rüstl.), nach dem Böhm. a. ploščica.
Wanze, in Sfgn., stenica.
Wanzeartig, adj., steničast.
Wanzenkrant, das, steničnik.
Wanzenmittel, das, pomoček zoper stenice, etw. steničevce.
Wanzensame, der, stenično seme.
Wanzicht, adj., steničast; wanzichter Geruch, duft po stenioah.
Wanzig, adj., steničav.
Wappen, auch Wapen, das, nach d. Russ. u. Poln. gerbt, znamenje žlahtniga rodu.
Wappen, in Sfgn., gerbovni, gerbo—
Wappenbrief, der, gerbovno, gerbokazno pismo.
Wappenbuch, das, knjiga gerbovlea †, bukve gerbov.
Wappencensur, der, preglednik gerbov.
Wappenfeld, das, polje.
Wappenhalter, der, gerboderzec.
Wappenherold, der, s. Wappencensur.
Wappenkunde, die, gerboznanstvo, gerboslovje, heraldika.
Wappenkundige, Wappenkünstler, der, gerboznanec, heraldik.
Wappenmaler, der, gerbovni malar.
Wappenmantel, der, Wappenbecke, gerbovni plašč.
Wappensäule, die, z gerbam okincani steber.
Wappenschau, die, pregled(ovanje) gerbov.
Wappenschild, das, ščit.
Wappenschneider, der, wörtl. gerborez; s. Graveur.
Wappenthier, das, žival v gerbu.
Wappenträger, der, žlahtnik, imetnik gerba.
Wappenverleihung, die, podelitev gerba.
Wappenweiser, der, sogerbovnik†.
Wappenzierde, die, kinc na gerbu.
Wappene, v. a., z orožjem oddati, oborožiti, orožiti; s. übr. Waffen; gerb podeliti komu; gewappnete Steine, mejniki gerbokazni.
Wappner, s. Waffentucht.
Wardein, der, skušavec, dnoskušnik†.
Wardiren, v. a., vrednost dnarjev preskušati, skušati.
Wart, s. Gattung (bei einem Gewebe).

Wargeln, s. Rollen.
Warm, adj., eig. topel, gorak, gorek; sehr warm, d. i. heiß, vroč; ein wenig warm (lan), mlačen, moren; sich warm geben, s hojo ugreti se; warm machen, sogreti, ugreti, so-grevati, ugrevati, greti; ein wenig, pogreti; warme Sonne, nach Kavn. jarko solnce; warmes Getränk, d. i. Wärme verursachend, vroča pijača; pijača, ki greje, toploto dela; das Eisen warm machen, bei den Schmieden, železo zbeliti, razbeliti, beliti (näm. glühend warm); einem warm machen, krop prilliti komu, prigrrevati komu, kuriti komu, pe-stiti ga, navijati, sukati ga; da ging es warm zu, tu je bilo gorko, vroče, hudo; er ist weder kalt, noch warm, ni krop, no voda, je mlačen; warm sitzen, za pečo se-deti; dobro se mu godi, nič mu ne manj-ka; es ist heute warm, greje, pripeka, to-plo, vroče je, znoj je, solnoe greje, žge, pritiska, pali; mir ist warm, toplo, gorko, vroče (heiß) mi je; warme Liebe, vroča, goreča ljubezen; warme Bäder, toplice pl.; warme Speise, etwaa Warmes, gorka jed, kuhano; es ward mir warm ums Herz, inak, na ino se mi je storilo; einem den Kopf warm machen, s. Beunruhigen; eine Sache warm halten, hraniti kakor svetinjo; halte dich warm, derzi se toplo, varnj, da se ne prehladi, ne premraziš.
Warmbad, das, toplice pl., in Russ. und Serb. auch toplica sing.
Warmbetten, das, grevnica.
Warmblütig, adj., topli, gorke, vroče kervi biti, toplokerven; warmblütige Thiere, živali toplokervnice, živali gorke kervi.
Warmbrunnen, s. Warmbad.
Wärme, die, toplota, gorkota, toplina, toplo; große Wärme, Hitze, vročina; Wärme des Herzens, vročina, živost; gebundene, freie Wärme, zvezana, razvezana toplota; mit vieler Wärme danken, prav serčno zahvaliti se.
Wärmeerzeugend, adj., toploto, gorkoto delajoč, zbudujoč, toplotobuden †, toploto-rodend†.
Wärmegrad, der, stopnja gerkote ali to-plote.
Wärmekapazität, die, navztnost za to-ploto.
Wärmeleitend, adj., toplatovoden.
Wärmeleiter, der, prevodnik toplote.
Wärmemass, s. Wärmegrad.
Wärmemesser, der, toplomér†, gorkomér†, thermometer*.
Warmen, v. i., es warmet, toplo je, gor-ko je.
Wärmen, v. a., greti, ogrevati, topliti (V. u. serb.); sich wärmen, (v. r.), greti se; an der Sonne, solnčiti se; gewärmte Speisen, pogrete jedi, pogretina (V.); an der Sonne wärmen, auch pariti, prezati; bei den Schmieden für gläsen, razbeliti, beliti.
Warmer, der, s. Bäderast.
Wärmer, der, grelo, ogrevale.

Wärmesammler, der, zgoščevavec, zbiravnik toplote.

Wärmestoff, der, toplina, nach d. *Poln.* u. *Bohm.* (toplík) toplacet, greloct, russ. toplivor.

Wärmflasche, die, grevnica (sklenica).

Wärmgar, *adj.*, iz topliga strojen.

Wärthaltend, *adj.*, topel.

Wärtherzig, *adj.*, vročiga serea.

Wärmflaschen, der, susivnica.

Wärmpflanze, die, (poveč) grevnica, toplivca (*V.*), ogljenica.

Wärmstein, der, gorki kamen, ogreti kamen, s kterim se kaj greje.

Wärmestoff, der, f. Wärmestoff.

Wärmestrahle, der, toplotni žarek, trak; die Wärmestrahlen durchlassend, diatherman, durchwärmig, toplotne žarke prepustajoč, prepustajoč.

Wärmung, die, grenja, grelje, zgrevanje, ogrevanje.

Wärmweich, *adj.*, gorak in mehak.

Wärmzange, die, klešče, kleše, s kterimi se derži železo v peči, da se razbeli.

Wärmzimmer, das, gorka izba.

Warneu, v. a., opomeniti, opominjati; versuchen und warnen, posvariti, svariti; warnendes Gewissen, svarivna vest, nach *V.* svarna vest; Gott warnte den Kain, Bog je svaril Kajna; sich nicht warnen lassen, ne svarati za svarilo, za dobre svete; warnen, *poln.* przestrzegac.

Warnen, das, svarjenje, opominjanje.

Warner, der, opominjavac, svarivec, svarnik.

Warnerin, die, opominjavka, svarivka, svarnica.

Warnfloche, die, in den Mählmühlsten, mlinški zvonc.

Warnung, die, opniti, opominjanje, svarilo, svaritev, posvarilo; Andern zur Warnung, drugim v svarivni zgled.

Warnungsbeispiel, das, svarivni zgled.

Warnungsschreiben, das, svarivno pismo, svarilo.

Warnungstafel, die, svarivna tabla, tabla opominjavna.

Warnungszeichen, das, opominjalo, svarilo.

Wart, der, čuvaj.

Warte, die, strazoi stolp, ogledni tur, strážnica, nach *Jamb.* izgledalnica; bei den Jägern in der Waidmannssprache, čakanje; f. a. Sternwarte.

Wartefrau, die, strežnica.

Wartegeld, das, časna plača, strežnina; plačilo za čakanje, za izgubo časa pri čakanki, čakovina?

Wartefrecht, der, strežnik.

Wartemago, f. Wartefrau.

Warten, v. n. u. a., čakati (auch *altst.* nebten čakati u. čdati), nach d. *Serb.*, *Poln.* u. *Böhm.* čakati; auf jemanden, auf gute Gelegenheiten warten, koga, dobre priložnosti čakati. (bei *Gutsm.* a. streči koga, in diesem Sinne, ?); ein wenig warten, počakati;

öfter stehen bleiben, damit uns jemand im Gehen erreiche, čakati, počakovati koga, čakovati se, postajati; wart!, stoj!, čaj!, wart ein wenig!, stoj, stoj!; warre, warte!, čakaj, počakaj! čak!, čaj, čaj!; der Dinge warten, die da kommen sollen, pričakovati prihodnjih reči; etwas erwarten, f. dieses; drei Stunden warten, tri ure čakati; lange genug warten, načakati so; er läßt auf sich warten, dolgo ga ni; auf einander warten, čakovati se; auf einen Dienst warten, f. Lanern; es warten dich (eine) Prügel, pallia te čaka; mit dem Offen warten, z južno počakati, čakati; fröhlicher als v. a., einen Kranken warten, bolniku streči (stretžem); das Vieh warten, živino verdevati; ein Kind warten, otroka varovati, pestovati, oskerbovati, gledati na-nj; seines Autes, Berujes uff warten, na svojo službo gledati, svojo službo opravljati; einen Schuldner warten, čakati, ne tirjati.

Warten, das, čakanje, čak, počak.

Warter, der, strežnik, streže, strežec, čuvaj, postrežnik.

Warterin, die, strežnica, čuvarica.

Wartesaal, der, Wartestube, die, Wartezimmer, das, čakavnica.

Wartestunde, die, čakavna ura.

Wartgeld, das, f. Wartegeld.

Wartehaus, f. Warte.

Wartepersonale, das, strežniki pl.

Wartst, *adv.* proti; f. übr. die Zusammenfügungen, in denen es allein vorkommt.

Wartsam, *adj.*, postrežljiv.

Wartturm, der, f. Warte.

Wartung, die, strežba, postrežba, čuvanje, varovanje.

Wartungsloß, *adj.*, brez postrežbe.

Warum, *adv.*, als Fragewort (*quare*), zakaj? (*quam ob rem*), čemu?; warum gab ich dir Gehör, zakaj sim te poslušal, nach *Gutsm.* za česa del; um was?, po kaj?; warum denn?, zakaj pa?; als relative Partikel, zakaj, zavolj česar; es ist seine Ursache da, warum er es verschweigen sollte, ni nič taciga, zavoljo česar bi molčal, nima, zakaj bi ne povedal, auch kaj bi molčal, zakaj bi molčal; das Warum möchte ich wissen, rad bi vedil zakaj, (vzrok); das Kind weint, aber es weiß selbst nicht warum, joka se dote, pa samo no vo zakaj.

Wärwolf, der, volkodlak.

Warze, die, bradavica (nach allen D.), nach *M.* bradovica, *dim.* bradavicoa; an der Brust, sesna bradavica, sesek, cizek, cizej, cuzek, (der Nessel dafür, nach *V.* naciznik?).

Warzen, in *Böhm.*, bradavični; warzenähnlich, bradavičast.

Warzenförmig, *adj.*, bradavičast.

Warzenfortsatz, der, bradavični podajšek.

Warzenkraut, das, bradavičnik, močeradnica.

Warzenkrüß, der, bradavičasta dinja.

Warzenmal, f. Bluteck.

Warzenmittel, das, lek, pomoček za bradavico.

Warzenstein, der, kamen bradavičnik.

Warzig, *adj.*, bradavičnat, polo bradavio.

Was, *pron.*, als fragendes Fürwort, kaj; was sagst tu?, kaj praviš, govoriš?; was folgt daraus?, kaj je za to?, kaj izhaja, prihaja iz tega?; was gibt es?, kaj je?; was denn?, kaj nek?; was für, was für einer?, kakšen?, kakov?, kak?, sich! was für eine schöne Stimme habe ich, vidis, kako lepo puto imam; was ist das für ein Thierchen?, kakšna živalca je to?, sch! kaj je to za ena živalca?, nach dem *Poln.* kaj je to za živalca?, nach dem *Böhm.* kaj je to za živalco?; was ist das für ein Mensch?, kdo je ta človek?; in was für einer Sprache?, v kterem jeziku?; zu was für einem Zwecke?, čemu?, zakaj?; als relatives Fürwort, kar; alles was ich weiß und nicht weiß, vse, kar vem in ne vem; es sei, was es wolle, naj bo, kar bo, bodi si, kar si bodi; was von Käsen kommt, mauffel gerne, kar mačka rodi, miši lovi; was du nur siehst, kar koli vidiš; was ist dir begegnet?, kaj se ti je zgodilo?, kakšna se ti je primorila?; für etwas, f. dieses; was laßt du?, kaj se smejaš?, zakaj se smejaš?; was für einer immer, kakorsen koli; ich merke so was, zdi se mi, da bo kaj taciga; ei was!, kaj pa šel; ich weiß, was ich zu thun habe, vem, kaj mi je storiti; das Wie und Was, kako in kaj; du weißt, was für eine Noth man mit dem Gesunde hat, veš, kakošna (kaka) nadloga je z družino; für: wie sehr, kako, koliko; du glaubst nicht, was die Leute henscheln können, ne verjames, kako se ljudje hlinijo; er laßt, was er kann, teče, kar more, kolikor more, karkoli more.

Wasch, in *Böhm.*, perilo.

Waschbank, die, nach *V.* perilni ploch, parilna klop.

Waschbart, *adj.*, umviljiv, spiriljiv, kar so da prati, mil.

Waschbat, der, (*Procyon lotor*), jamaški medved, nach *Sum.* rekun, nach *Sul.* rakun.

Waschbecken, das, zum Waschen der Hände und des Gesichts, umvalnica, medenica, rokonivce (*V. ?*).

Waschbeckengestell, das, policea za umivalnico.

Waschbesen, der, metla.

Waschblase, die, kotel.

Waschblau, das, modrilo.

Waschbläuel, der, f. Bläuel, pravoc (u. *R. Lot.*), trepavnik, trepka, peravnica, peraća, u. *Gutsm.* a. perilnik (in *J. Rr.* ein Weib, eine Rinne, auf welche man mit der Wäsche schlägt), *poln.* pralniik.

Waschbüch, das, perilne bukve.

Wäsche, die, eine geschwängige Person, blebetinja, (blebetce), klopeljka, (klepetec).

Wäsche, die, das Waschen, pranje, perilo; die Wäsche zu viel abbrühen, zapariti perilo; eine Wäsche aufstellen, prati, za perilo napraviti; das leinene Geräthe, welches gewaschen werden muß, perlenina, platenina, auch (belo)perilo; grobe, hoduo perilo; feine, prazjno

perilo, kroaf, rubje; reine Wäsche, obleka po perilo, oprana obleka; im Hüttenweien, pranje, izpiranje; f. a. Seife.

Wascheisen, das, prano železo.

Waschen, v. n. u. a., auch r., vermittelt des Wassers das unreine aus etwas bringen, Wäsche, Getreide, Welle usf. oprati, izprati, prati, izpirati; von etwas herab, sprati, spirati; Grze waschen, prati, izpirati rudo; bloß die äußere Oberfläche, z. B. die Hände, den Kopf, die Füße waschen, umiti, umivati auch pomiti, pomivati; Röhrengeschirre, pomiti, pomivati, im *Serb.* in den beiden letzten Fällen, oprati, prati; von leblosen Dingen, z. B. vom Regen, vom stehenden Wasser, prati, izpirati; Abspülen, f. dieses; sich die Kehle waschen, gerlo pomočiti si, piti; einem den Kopf waschen, fig. hudo osteti, obritati koga; der, das hat sich gewaschen, ta se je izkazal, to je izverstvo, lepo, da je kaj; plaudern, blebetati, zlobdrati.

Waschen, das, pranje, umivanje, izplakovanje.

Wäscher, der, perivec, pravoc, peričnik; so viel als Schwäger, blebetec, blebetalo, zlobadra.

Wäscherde, f. Wästererde.

Wäscherin, die, perica, perivka (*M.*), pralja (*kroat.* u. *Serb.*), nach *Gutsm.* perilja.

Wäscherstein, der, plačilo za pranje, od perila, ein, perišina, pravina.

Wäscherz, das, prana ruda.

Waschschiff, das, sod perilnik, sodec, kad, über zu perilo; Sedichschiff, želtunik.

Waschfrau, die, f. Wäscherin.

Waschgeschloß, f. Waschbecken.

Waschgerath, das, priprava, orodje za pranje.

Waschgold, das, prano zlato.

Waschhaft, *adj.*, blebetav, blebetalast, zlobdrav.

Waschhaftigkeit, die, blebetavost.

Waschhandschuh, der, rokavica za pranje.

Waschhand, das, perilnica (*V.*), a. perilo, (nach *Vuk* Waschplatte).

Waschherd, der, rudopravnica?

Waschholz, das, f. Waschbläuel.

Waschig, f. Geschwängig.

Waschung, der, rudopravček.

Waschstein, der, shramba, omara za peritenino.

Waschseffel, der, kotel za pranje.

Waschseimer, die, ključica za pripnjanje perila.

Waschseifpel, f. Waschbläuel.

Waschsort, der, kos, cajna, cajna za pranje.

Waschstrant, f. Seifenstrant.

Waschtübel, der, Waschsteife, die, bezenj, breata za perilo.

Waschlupfer, das, prana med, prani kuper.
 Waschlüste, die, im Hüftenweesen, greblja.
 Waschlappen, ber, cunjia, capa, serb. opirnjaca, sudopera (= sodopera).
 Waschlange, die, lug; dieselbe bei der Wäsche anwenden, žehtati, (želta, želtanjo).
 Waschleder, das, irhovina, usnje, ki se da prati brez škode.
 Waschleine, die, konopeo za obehanje perila.
 Waschlohn, s. Wäscherlohn.
 Waschmagg, die, kuhinjska (dekla).
 Waschmangel, die, s. Mänge.
 Waschmarkt, ber, blebetalšoe, blebetalše.
 Waschmaul, s. Plaudertafel.
 Waschplatz, Waschart, ber, prališoe, prališe, perilo (Vuk).
 Waschmittel, das, milo, izpiralo.
 Waschmulde, die, pravne niske.
 Waschrulle, die, s. Mänge.
 Waschrant, s. Wäscherlohn.
 Waschwamm, ber, goba za umivanje.
 Waschwammgesticht, das, nabahnjeni obraz.
 Waschseife, s. Seife.
 Waschstange, die, ranta za perilo; das Gerstell davon, kobila.
 Waschstein, s. Waseneisenstein (ruda zarusnica, podrušnica).
 Waschtier, s. Waschbär.
 Waschtou, s. Wallerde.
 Waschtisch, ber, univalna mizica.
 Waschtrog, ber, korito za pranje, perilnik.
 Waschtuch, das, womit die Wäsche zugebeht wird im Waschfaße, nach Gutschm. pepelnica.
 Waschung, die, umivanje, kopanje, kopel.
 Waschverzeichnis, das, spisak perila.
 Waschwanne, s. Waschfaß.
 Waschwasser, das, voda za pranje, za umivanje, Abwaschwasser, pomije pl.
 Waschweib, das, perica.
 Waschwerk, das, perilo (V.), rudopravnica; s. a. Wascherz.
 Waschwolle, die, prana volna.
 Waschzettel, ber, zapisek perila.
 Waschzug, das, roba za pranje, perilo.
 Waschzinn, das, prani kositer.
 Wase, s. Wase, Meißbünd.
 Wase, ber, der Wasen, rusica, ruša; s. a. Wasen; ein Bündel Meißbünd, butara; s. Meißbünd; Abdeserei, s. dieses.
 Wasenamnt, das, konjedirstvo.
 Wasenholz, das, butare pl.
 Wasenmeister, ber, s. Abdeser.
 Wasensteher, s. Wasenstecher.
 Wasenstild, s. Wasenstild.
 Wasser, das, voda; stehendes Wasser, stojeca voda; zu Wasser werden, eig. zvodneti, vodeneti, fig. po vodi splavati, na nič priti, izgubiti se, spodleteti; meine Hoffnung ist zu Wasser gemorden, moje upanje je slo po vodi, ta mi je odnesla; süßes Wasser, tekoča, sladka voda; hartes, weiches Wasser, terda, mehka voda; klartes Wasser, čista voda; der Glanz des Wassers und der Edelsteine, voda; mineralisches Wasser, rudnica, s.

Mineralquelle; bei Wasser und Brot, ob kruhu in vodi; das Wasser leiten, vodo napeljati, napeljevati; Wasser schlagen, vodo plati, zajemati v barki; viel Wasser ziehen, s. Tief (gehen); unter Wasser setzen, potopiti, z vodo zaliti; zu Wasser, po vodi, po morji (Meer); zu Wasser reisen, po vodi (morji) se peljati; Krieg zu Wasser und zu Lande, vojska na vodi in na suhem, po vodi in po suhem; zu Wasser und zu Lande, (terra marique), auch po suhem in po mokrem; der Mund läuft ihm voll Wasser, slina se mu oede; frisches, kaltes Wasser, merzla voda; warmes, mlaena voda; heißes, siedendes, krop, poln. ukrop; trübes, kalna voda, kalnica, motna voda; das Wasser steigt, voda prihaja, raste; großes Wasser, povodenje; das Wasser fällt, voda pada, uplanje, se uteka, usiha; das Wasser im Blute, s. Blutwasser, (nach Cingien, sokrovica); Wasser mit Koth und Schnee vermischt, žviglja, plojdra, pozlepica; die Augen stehen ihm voll Wasser, ima solzne oči; im trüben Wasser fischen, v kalni vodi ribe loviti, v tmi grabiti; einem etwas zu Wasser machen, s. Vereiteln; Wasser in das Meer, in den Brunnen tragen, vodo v Savo vlijati; er reicht ihm das Wasser nicht, ni mu enak, ne more se meriti z njim; gerne verflingendes Wasser, sušo; gebrochtes Wasser, žganica, žganje; das Wasser abschlagen, scati, vodo izpustiti; die stillen Wasser sind tief, tihe vode globoko deró, tiha voda brege rije; Quellwasser, vrelonica, studenonica, živica (Str.).
 Bachwasser, potonica; Regenwasser, dezevnica; Schneewasser, sneznica; zur Bewässerung der Wiesen, tratnica (Jan.); Transwasser, kapnica; Eisenwasser, mjilnica; zäjnica; Pfützenwasser, luza, luznica uff, mittelst der Formation auf — nice; Flußwasser, reonica (Gutschm. neben struga); ich trinke kein Flußwasser, struge ne pijem (Gutschm.); für Fluß, s. dieses; schnellfließendes, bislica; reichendes, dereca voda, reka.
 Wasser-, in Sghn., das Wasser betreffend, vodni, povodni; wasserig, vodeni.
 Wasserablaß, Wasserabschlag, ber, bei den Teichen, iztok, nach V. zaturnica, oepnik.
 Wasserabzucht, die, (mont.), vodiak; das Wasser zieht durch die Bergart ab, vodiak je v pusčavi, pusavi (V.).
 Wasserader, die, in der Anatomie, (vena lymphatica), nach V. bela žila, nach Andern vodna žila; in der Erde, vodenik (V.), vodna žila.
 Wasserähnlich, adj., vodén, vodi podobén.
 Wasserhorn, s. Schneeball.
 Wasserlüber, s. Feldahorn.
 Wasserlupfer, ber, (Rumex aquaticus), vodena kislca.
 Wasseramtsel, ber, (Sturnus cinclus), vodni povodni kos; s. a. Regenpfeifer.
 Wasserart, die, rake pl.
 Wasserarm, adj., brezvoden (eig. wasserlos, Vuk), kjer je malo vode, (böhm. Sum. malovodny).

Wasserarm, ber, panoga (St.).
 Wasserartig, adj., voden.
 Wasserassel, die, povodna stanoga.
 Wasserast, ber, welcher aus überflüssigem Safte des Baumes entsteht, vodenica (V.), izraslik (Zal.), volk, berač, divja mladika.
 Wasserange, das, oko z vodenim otokam.
 Wasserbach, ber, živi potok.
 Wasserbad, das, hladna kopel (v čisti vodi).
 Wasserbalbrian, Wasserbalsam, s. Bachmünze.
 Wasserbarke, die, ladgija za dovažanje vode.
 Wasserbau, ber, vodno delo, zidanje, stavba na vodi ali v vodi.
 Wasserbaukunst, die, umetnost, v vodi ali na vodi staviti, vodnostavstvo, hidrotehnika.
 Wasserbaukunstig, s. Hydrotechnisch.
 Wasserbaum, ber, zavora na vodi.
 Wasserbaumeister, ber, vodnostavnik.
 Wasserbeden, das, s. Beden, Bassin; jasek (V., an einer andern Stelle, jaska?).
 Wasserbeere, s. Bogelliriche.
 Wasserbehälter, ber, vodnjak, (russ. vodojem, vodohranilišoe), serb. vodoshranaj.
 Wasserbeherrschend, adj., vodovladent.
 Wasserbeschreiber, ber, vodopisec (anal. dem vodopivo), popisovavec vodá.
 Wasserbeschreibung, die, vodopisje, popis(ovanje) vod.
 Wasserbett, das, überh. struga, zleb; präkopa, pretoka (D. Kr.); an den Mühlen, nach V. rakj, nach Andern rake pl., (vergl. das deutsche Urthe).
 Wasserbewohner, ber, vodna žival.
 Wasserbezug, ber, jemanje, dobivanje vode.
 Wasserbiene, die, trot.
 Wasserbild, das, podoba, ki so vidi v vodi.
 Wasserbirn, die, vodenica, vodenka, vodenjača (serb.), kilavka (Ravn. Cirtl.).
 Wasserblase, die, vodeni mehur, klobuk, puhor, berbunek, berbunec, kregulj (? V., sonst Sperber, krugulja, Schelle); das Wasser darin zu wärmen, buca za krop; Fruchtwasserblase, nach V. mehur sadne vode.
 Wasserblaser, s. Wassfisch.
 Wasserblau, adj., sinj (a. serb.).
 Wasserblei, das, (molybdaena), nach dem Russ. svincák.
 Wasserblume, die, vodna cvetka.
 Wasserbogen, ber, vodeni lok.
 Wasserbrannwurz, die, (Serofolaria nudosa), černa bil.
 Wasserbrei, ber, einfacher Brei von Mehl und Wasser, močnik.
 Wasserbreuner, ber, žganjar.
 Wasserbruch, ber, vodni predor; s. a. Unstete; am menschlichen Leibe, (hydrocele), vodenična kila.
 Wasserbürger, s. Wasserthier.
 Wasserbutte, die, brenna, vederce, lodrica,

Wasseranal, ber, vodotečina, navodnek (? Zal.).
 Wasserdam, ber, jez.
 Wasserdampf, ber, vodeni par, puh, sopuh.
 Wasserdeich, s. Wasserdam.
 Wasserdicht, adj., nepremočín, vodo deržec, vode ne prepustajoč, ne prepašajoč, vododerzent; es muß wasserdicht sein, mora vodo deržati; wasserdicht machen ein Gefäß (durch Rasse), zapuhnti (U. Kr.).
 Wasserdichte, die, nepremočnost, vodo deržnost.
 Wasserdecke, s. Wasserjungfer.
 Wasserdoht, ber, konjska griva.
 Wasserdreiflaß, das, kislá detellica.
 Wasserdrösel, die, povodni drog.
 Wasserdruck, ber, tlačenje, tišeanje, tišanje vode; vodni tisk; vodno znamenje (v bankovih).
 Wasserdunst, s. Wasserdampf.
 Wasserebene, s. Wasserpiegel.
 Wasseretdche, die, vodni kušoar, kušar.
 Wassereimer, ber, vedro, vederce, lodrica, banka, kebel, škap.
 Wasserenzian, ber, (Gentiana aquatica), vodni kosutnik.
 Wassererzeugend, adj., vodoroden.
 Wasserfaden, ber, vodna nit.
 Wasserfadenwurm, ber, glista.
 Wasserfahrt, die, vožnja po vodi.
 Wasserfall, ber, slap; ein kleiner, skakavec, nach V. prepad, preval, angebl. auch sternobijak, spot (Zolm. ?), russ. porogi pl., (pragi); s. a. Gefälle.
 Wasserfang, ber, vodnjak.
 Wasserfarbe, die, im Gegensatz einer Delfarbe uff, vodna barva.
 Wasserfarbig, adj., vodne barve, vodnaste barve, vodenast; s. a. Wasserblau.
 Wasserfaß, das, škap, vederce.
 Wasserfeder, ber, vodna lopatka.
 Wasserfeld, Wasserfläche, s. Wasserpiegel.
 Wasserflaß, s. Schaigarbe.
 Wasserflache, die, steklenica za vodo, veró (Krug).
 Wasserflöte, die, vodni lišaj.
 Wasserfled, ber, vodni madež, madež od vode.
 Wasserfliege, die, spomadanska muha.
 Wasserfloß, ber, vodna, enoaka bolha.
 Wasserflut, die, potop, povodenj, poplavica (serb.), razliv, slapovje (M.).
 Wasserfrucht, die, voznina.
 Wasserfrau, die, Wassersträulein, das, povodna žena; povodna deklica, povodna vila.
 Wasserfrei, adj., brezvoden.
 Wasserfrosch, ber, zelena žaba, povodna žaba.
 Wasserfroschlöffel, ber, vodni terpoteo, žabnik.
 Wasserfroschschwanz, ber, povodni lesičji rep.
 Wasserfurche, die, brazda za odtok, jarek, draga; die gezogene, posredek (Jambr.), razgon.

Wasserfurt, die, brod.
 Wasserfalle, die, nasse Abert auf den Meeren, solzaj (V.), zamok, mehkotnica (Verz.); an Auge, ječmen; ne cela mavrica.
 Wasserfallig, adj., solzajast (V.).
 Wasserfang, der, vodotoč, vodotečina, struga, (vodojaža, Vuk); hoja po vodi.
 Wasserfänger, der, hodnik po vodi, vodoholec.
 Wasserfangheil, f. Ehrenpreis.
 Wassergebiet, das, ves svet, ki visi k vodi, povodje, porečje (Flußgebiet) v širšom pomonu, kakor tudi: pomorje (Meergebiet).
 Wassergefälle, f. Gefälle.
 Wassergefäß, das, posoda za vodo; (anat.) vodna žila.
 Wassergefäßel, Wassergefäßel, das, vodni tič, povodne plioc pl.
 Wassergeist, der, vodna vila.
 Wassergeld, das, (mont.), vodnina †.
 Wassergete, die, korec, golida, kabljica, polnik za zajemanje vode.
 Wassergerichtigkeit, die, pravica do vode, na vodo.
 Wassergerinne, das, zleb.
 Wassergerinn, f. Wassergerinn.
 Wassergerinn, das, vodna, povodna stvar, žival.
 Wassergerinn, die, vodenični otok, vodenična oteklina.
 Wassergerinn, das, vodna, povodna rastlina.
 Wassergerinn, das, čaša za vodo, kozarec za vodo.
 Wassergerinn, f. Horizontal.
 Wassergott, der, povodni, vodni bog (v nevérschem pomenu).
 Wassergraben, der, jarek, rov.
 Wassergrab, der, stopnja vode.
 Wassergrube, die, rupa, kal.
 Wassergrub, der, plusk, poliv z vodo.
 Wasserhafen, der, lonca za vodo.
 Wasserhahnenfuß, der, povodna zlatica.
 Wasserhaltend, adj., vododerzen.
 Wasserhart, adj., bei den Löpfen, napolsuh, posušen, persan (V. ?); hingegen feuerhart, gebrannt, žgan (Reisu).
 Wasserhaut, f. Schälhäutchen.
 Wasserheil, f. Bachbunze.
 Wasserheilkunde, die, umetnost ozdravljati z vodo.
 Wasserhell, adj., čist kakor voda.
 Wasserheute, f. Wasserhuhn.
 Wasserhöhe, die, visokost vode.
 Wasserholder, f. Schneeball.
 Wasserhose, die, vodeni stolp, morskata troba, russ. a. smerč.
 Wasserhuhn, der, (Falica), liska (u. Jan. tukalica?).
 Wasserhilfe, f. Maderle.
 Wasserhund, der, povodni pes.
 Wassericht, adj., vadenast, zvodenei, vodi podobni.
 Wasserig, adj., voden(-ena,-eno); jemanzen den den Mund nach etwas wasserig machen,

slime komu narediti, delati; fig. voden, pabel, prazen, slab, vel, medel.
 Wasserigel, der, vodni, morski jež.
 Wasserigkeit, die, vodenost.
 Wasserjaab, die, lov na vodi, streljanje vodnih pliočov.
 Wasserjungfer, die, (Libellula), kačji pastir.
 Wasserläufer, der, potapaik (Šum.).
 Wasserlanne, die, hölzerne, golida.
 Wasserlärte, die, vodokaz †, vodopisna mapa.
 Wasserlelle, f. Schöpflelle.
 Wasserlelle, der, kotel za vodo.
 Wasserlelle, der, prod.
 Wasserlelle, die, vodnjak, vodnik.
 Wasserlelle, f. Wasserlelle.
 Wasserlelle, der, kisa detelja, deteljica.
 Wasserlelle, f. Wasserlelle.
 Wasserlelle, die, (mont.) vodnik.
 Wasserlelle, der, hlapec za vodo, vodonos.
 Wasserlelle, der, (Tencrium scoridium), vodni česen.
 Wasserlelle, f. Rohrlelle.
 Wasserlelle, der, vodena glava, poln. wodogłow.
 Wasserlelle, die, (Sisymbrium nasturtium), vodna kreša.
 Wasserlelle, der, vodenična bula.
 Wasserlelle, die, (Rana fusca), velika, rjava kropa.
 Wasserlelle, der, vorč (za vodo).
 Wasserlelle, der, brentica (za vodo).
 Wasserlelle, die, hidravlika; umetna naprava za vzdigovanje in napeljevanje vode; — vodomet, vodoteg.
 Wasserlelle, die, ozdravljanje z vodo.
 Wasserlelle, die, močilo (V.), kaluža.
 Wasserlelle, der, vodni česen.
 Wasserlelle, die, tok vode, (mont.) vodotoč, vodotok.
 Wasserlelle, der, martinec; f. Wasserlelle.
 Wasserlelle, die, vodna stenica.
 Wasserlelle, f. Vogelkeim.
 Wasserlelle, die, f. Kanal.
 Wasserlelle, die, napeljevanje vode, napeljana vnda, vodotok, bei der Mühle, navodnik (Zal.), russ. vodovod u. vodoprovod (= vodoprevod).
 Wasserlellekunst, die, umetno napeljevanje vode, vodovodstvo †, vodoprevodstvo †.
 Wasserlelle, adj., kar ima rado vodo.
 Wasserlelle, f. Sechlume.
 Wasserlelle, die, lipa (navadna).
 Wasserlelle, pl., vodna leča, okrak, okrajek (Jan., Wasserlelle).
 Wasserlelle, das, loknja, ki jo izkoplje voda; miteridisches, cennu (? tomun).
 Wasserlelle, adj., brezvoden.
 Wasserlelle, die, (mont.) zleb.
 Wasserlelle, die, šerbina v ovčjem zobu.
 Wasserlelle, die, malanje z vodnimi barvami.
 Wassermangel, der, pomanjkanje vode,

brezvodje; es herrscht Wassermangel, vode zmanjkuje, huda, terda je za vodo.
 Wassermangold, f. Wasserampfer.
 Wassermanu, der, f. Wasserjungfer, Wasserträger; in der Sternkunde, in den Steu. Kal. vodnar, kroat. vodenjak u. vodenar, nach dem Russ. vodolij ob. vodolij.
 Wassermanu, die, vodni stoglavež.
 Wassermass, das, vodena mera.
 Wassermastab, der, merilo vodno.
 Wassermastab, die, (mus amphibius), povodna miš, voluhar.
 Wassermelone, die, vodena dinja, serb. lubenica (Vuk); der Verkäufer davon, lubeniar (serb.).
 Wassermenge, die, množina vode, (koliko je vode).
 Wassermesser, der, Hydrometer, vodomer.
 Wassermessung, die, vodomerstvo, vodomerje.
 Wassermilch, die, vodni klesč.
 Wassermohn, f. Sechlume.
 Wassermohr, der, močerad.
 Wassermohr, der, Zapfen eines Leiches, pah; der ganze Abfall, čepnik; jannut der Niane, zaturnica (V., eig. zaturnica).
 Wassermohr, f. Wasserlelle.
 Wassermohr, der, Laner, patake pl.
 Wassermühle, die, malin na vodo, mlin (schlecht), navodni mlin.
 Wassermüller, der, mlinar, malnar.
 Wassermühle, f. Bachmühle.
 Wassermühl, der, podmet, močnik.
 Wasseru, adj., voden.
 Wasseru, v. n., auch wassern, sein Wasser lassen, (waidm.) močiti, seati; den Mund, die Zähne wassern mir darnach, slime cedim po tem, slime so mi cedo (mi teko) po —; serb. rastu mi za zubie; miča mi se oskomine; v. a., mit Wasser befeuchten, namočiti, močiti, f. über Bewässern; in Wasser einweichen, namočiti, namakati; mit demselben vermischen, den Wein wassern u. s. m., mešati z vodo, vino kerstiti; Zeug wassern, tkanino močiti; das Schiff, vode vlivati va-njo, da so vidi, če jo derzi; Pferde wassern (provinzl.), napojiti, napajati.
 Wassernabel, der, napeti popek (od vodnice); als Nanze, vodeni popnjek.
 Wassernachtigall, f. Grasmilch.
 Wassernabel, die, vodokazna igla.
 Wassernest, f. Bachmühle.
 Wassernest, die, f. Wasserjungfer.
 Wassernest, die, povodna žena, vila, ruskalka.
 Wassernest, die, pomanjkanje vode; — pantop, povodnoj.
 Wassernestig, adj., brezvoden; wassernestige Grube, im Bergbau, nach V. vodnikaata vnda.
 Wassernest, f. Stadelmühl.
 Wassernest, f. Rohrdammel, Flußpferd.
 Wassernest, die, postava zastran vode.
 Wassernest, die, vodne orgle pl., vodoglas (Šum.).
 Wassernest, die, belouška.

Wasserpaß, f. Horizontal.
 Wasserprobe, die, nepravil, ponarejeni bisser.
 Wasserpflanz, f. Pflanzreber.
 Wasserpflanz, der, vodeni dresol, dresen.
 Wasserpferd, das, vodni konj.
 Wasserpflanz, die, povodna, vodna rastlina.
 Wasserplatz, der, an der Küste, wo sich ein Schiff mit süßem Wasser versorgt, zajemalisse, zajemalisse, čerpallisse, čerpallisse.
 Wasserpolci, f. Bachmühle.
 Wasserprobe, die, skušnja z vodo, vodna skušnja.
 Wasserpumpe, die, sesalka za vodo; f. Pumpe.
 Wasserpumpe, f. Wasserjungfer.
 Wasserquelle, die, izvirek, izvir vode; stulenee; die Gegend, virje, a. verhovina.
 Wasserrabe, f. Schlingrabe.
 Wasserrad, das, vodno kolo, zunanje kolo, kiteriga voda goni; der Arm davon, motoroga.
 Wasserralle, die, (Rallus aquaticus), čapovoznik, srednji mlakož oder mokož.
 Wasserrand, der, kraj vode.
 Wasserratte, die, f. Wassermastab.
 Wasserraum, der, prostor vode polni.
 Wasserrandchen, das, šumenje vode.
 Wasserröhre, die, welche von der Wasserwurzel getrieben wird, divja, nora mladica oder mladica, podraslik.
 Wasserröhren, das, navadni ključ.
 Wasserröhren, der, grablje.
 Wasserröhre, adj., vodoravent.
 Wasserröhre, das, pravica do vode, na vodo.
 Wasserröhre, die, sključenost, oterpnenjo (konja) od vode.
 Wasserröhre, adj., reich an Wasser, vodenein, vodnat (V.), kar ima dovolj, obilno, polno vodo.
 Wasserröhre, das, vode pl.
 Wasserröhre, der, wobei die Gegenstände mit gefrorenem Wasser überzogen werden, pozelepica (V.), sren (Zal.).
 Wasserröhre, der, tat, hobotek; f. a. Wasserlelle.
 Wasserröhre, die, povodna pot, pot(ovanje) po vodi.
 Wasserröhre, der, vodni hren.
 Wasserröhre, der, povodni velikan.
 Wasserröhre, die, zleb.
 Wasserröhre, der, vodna derča, grapa, voderina (Vuk).
 Wasserröhre, die, vodna špranja, skoz ktero voda teče.
 Wasserröhre, die, cev, rot za vodo.
 Wasserröhre, f. Sechlume.
 Wasserröhre, f. Wasserpferd.
 Wasserröhre, die, gajenje, majenje ali mlajenje, godenje (lanu) v vnti.
 Wasserröhre, die, repa vodnica, vodena repa.
 Wasserröhre, der, vodni brest.
 Wasserröhre, der, krivoključ.

Wasserlad, ber, stok, stekališče, stekališe.
 Wasserlamander, ber, f. Wassermaich.
 Wasserlaub, f. Wasserleib.
 Wasserläufer, ber, vodopivec.
 Wasserläule, f. Wasserlöse.
 Wasserlantenmaschine, die, mašina vodostolpnica†.
 Wasserlappen, ber, ujma, škoda od vode.
 Wasserlarve, die, truma v vodi živečih stvari.
 Wasserlast, ber, zaloga vode, založna voda.
 Wasserläuse, die, aus den Schiffen das Wasser damit zu schaufeln, pol; damit schaufeln, plati (poljem).
 Wasserleiche, die, etw. razvodje, raztočje, in st. angebl. opotačje (?), meja voda na razne strani tekočih.
 Wasserleitung, f. Schüttung.
 Wasserleier, ber, neki hundornik (ptič).
 Wasserleihen, adj., stekel, vstokel, wörtl. vode bojoč.
 Wasserleihen, die, steklost, steklina, russ. vodobožan.
 Wasserleierling, ber, trobelika, lajnež.
 Wasserleibkröte, die, povodna sklednica, želva, skorjada.
 Wasserleibschicht, die, bitva, boj na morji, na vodi.
 Wasserleibschlamm, f. Schlamm.
 Wasserleibschlange, die, beloška, povodna kača.
 Wasserleibschlauch, ber, meh za vodo.
 Wasserleibschleuder, die, neka mašina za vzdigovanje vode.
 Wasserleibschloß, das, privodni, nadvodni grad.
 Wasserleibschluß, die, grapa od vode.
 Wasserleibschlund, ber, požiravnik, globina od vode izkopana.
 Wasserleibschnecke, die, vodni polž.
 Wasserleibschnecke, die, f. Pflanzschnecke.
 Wasserleibschnecker, ber, korec, zajemač, zajemnik, polnik.
 Wasserleibschnecke, f. Wasserreis (nach Jan. sestovilo).
 Wasserleibschnecker, ber, f. Kropfgang.
 Wasserleibschuß, ber, vodenica; Rüber, tat.
 Wasserleibschwalbe, die, Uferschwalbe, bregulja.
 Wasserleibschwanz, ber, preslica.
 Wasserleibschwäher, ber, f. Wasseramfel.
 Wasserleibschweif, ber, vodni par v podobi repa.
 Wasserleibschwein, das, vodna svinja; (tapirus), tapir (russ.).
 Wasserleibschwere, die, teža vode.
 Wasserleibschwimmer, f. Schwimmer.
 Wasserleibschnecke, die, cedilo.
 Wasserleibschnecke, die, stran proti vodi.
 Wasserleibschnecke, die, nadloga od povodnji.
 Wasserleibschnecke, pl., (eine Speise), žličniki.
 Wasserleibschnecke, die, oparnost; baran leiben, oparen hiti.
 Wasserleibspiegel, ber, gladina, lice, poveršje od vode, zerkalo vode.

Wasserthor, die, vodno vreteno.
 Wasserthor, die, vodni pajk.
 Wasserthor, die, f. Feuerthor, Spritze, (Gutm. sterkalica, šverkalica), bzikalica.
 Wasserthor, ber, sterkač.
 Wasserthor, die, privodno mesto, mesto ob vodi, kraj vode.
 Wasserthor, ber, višina vode.
 Wasserthor, ber, čeber.
 Wasserthor, die, hidrostatika, nank od enakotežja vode.
 Wasserthor, ber, vodomer.
 Wasserthor, die, kol, drog, na katerem se voda nosi.
 Wasserthor, ber, f. Wasseramfel.
 Wasserthor, ber, vodeni prah.
 Wasserthor, ber, mejnik v vodi; kamnato korito.
 Wasserthor, f. Rebendolbe.
 Wasserthor, die, f. Bachstelze.
 Wasserthor, ber, žabji las.
 Wasserthor, die, davek od vode, vodaina.
 Wasserthor, die, nepremočni škorenj.
 Wasserthor, ber, nach Vert. vodeneč, nach dem Russ. u. Poln. vodorod (wörtl. Hydrogen), auch vodotvor.
 Wasserthor, das, vodenčni gaz, nach Vert. vodenogaz, russ. gaz vodorodni, vodotvorni.
 Wasserthor, adj., vodenčnat.
 Wasserthor, die, vodoovodni rov.
 Wasserthor, die, povodenj kakor šiba Božja.
 Wasserthor, ber, onrek, trak od vode.
 Wasserthor, die, pot po vodi.
 Wasserthor, f. Fortenke.
 Wasserthor, ber, vodena strela (V.); f. a. Wasserstrahl.
 Wasserthor, ber, svalek, gnjecavo mesto v kruhu.
 Wasserthor, adj., svalkast, nedopečen, gnjecav, klojast, emkast.
 Wasserthor, Wasserthor, f. Wasserthor, Wasserthor.
 Wasserthor, ber, tok vode.
 Wasserthor, ber, vertineo, vertanja; f. a. Strudel.
 Wasserthor, die, etw. vodnica, vodna snba.
 Wasserthor, ber, bobneči slap.
 Wasserthor, f. Wasserfall.
 Wasserthor, die, vodenica, vodenika (St.), vodeničnost, serb. u. russ. vodena holezen; Bauswasserthor, trebašna vodenica; Bruckwasserthor, persna vodenica; Herzwasserthor, serčna vodenica.
 Wasserthor, adj., vodeničen, (vodeičav, Jan.?).
 Wasserthor, die, vodena juha, župa, čorba (arab.).
 Wasserthor, das, preslica.
 Wasserthor, f. Taucher.
 Wasserthor, die, kerst z vodo.
 Wasserthor, f. Wasserthor.
 Wasserthor, das, povodna žival, vodna žival.
 Wasserthor, das, protivodno vrata.

Wasserthurm, ber, turen v vodi, nad vodo sozidan.
 Wasserthor, die, globina, globočina vode. (Wasserthor eines Schiffes, nach V. globoki plav).
 Wasserthor, die, bečva za vodo.
 Wasserthor, ber, lonce, piscker za vodo.
 Wasserthor, ber, vodonos (ee), nosič. ki vodo nosi, nach dem Böhm. vodar (im Polse), serb. vodonoša (Vuk); f. a. Kropfgang; ber gehörnte, braziljski žerjav.
 Wasserthor, die, vodonosnica, böhm. vodarka.
 Wasserthor, das, hoja po vodi, stojé plavati.
 Wasserthor, ber, vodohod; — neki mokoš, ki leta po vodi.
 Wasserthor, ber, vodopivec.
 Wasserthor, die, vodopivka.
 Wasserthor, ber, korito (za napajanje živine).
 Wasserthor, ber, kaplja vode, sterkotina.
 Wasserthor, ber, požirek, napitek vode.
 Wasserthor, f. Seebume.
 Wasserthor, die, vodna ura.
 Wasserthor, die, vodovje.
 Wasserthor, die, močenje, namakanje, polivanje, napajanje, vodenjenje.
 Wasserthor, das, vodna pravica, pravica do vode, pravica, napeljevati kako vodo na svoje polje.
 Wasserthor, das, vodna sodba.
 Wasserthor, das, vodni komorac; (Wismenbinde, sitni cvet (russ.).
 Wasserthor, f. Kropfgang.
 Wasserthor, ber, povodna lica, vodna ptica.
 Wasserthor, das, povodno živali pl.
 Wasserthor, die, stavna mera (V.), livel*, vodna vaga.
 Wasserthor, f. Niveuren.
 Wasserthor, ber, vedeževavec iz vode.
 Wasserthor, die, vodna stenica, Sum. znakplavka.
 Wasserthor, die, f. Wegewarte.
 Wasserthor, ber, občenje, zveza med vodami.
 Wasserthor, die, jez, steska (St.).
 Wasserthor, das, ženska za vodo.
 Wasserthor, die, iva, beka.
 Wasserthor, die, posvečevanje vode.
 Wasserthor, ber, z vodo zmošano, vodeno, keršeno, keršeno vino.
 Wasserthor, die, val vode.
 Wasserthor, die, vodno delo, vodna naprava, mašina na vodi; — vodovje, vode pl.
 Wasserthor, f. Sumpfpotter.
 Wasserthor, ber, ugodni veter.
 Wasserthor, ber, sveder, svitek, kernica, vertinec, vertača (M.), vertolec (M.), vertanja, jerin, vertaljek, vodovrat (M., russ.), kolovrat (Vuk).
 Wasserthor, die, val (silni, veliki).
 Wasserthor, f. Regenvogel.

Wasserthor, ber, povodni červ.
 Wasserthor, die, nahe an der Oberfläche liegende, Thaumwurz, vodna korenina, priverbna korenina.
 Wasserthor, das, vodno znamenje (v bankovei).
 Wasserthor, f. Wassermauch.
 Wasserthor, adj., vodoroden.
 Wasserthor, v. a., vodo hergati; die Sonne sieht Wasser, solneo vodo pije.
 Wasserthor, f. Hornblatt.
 Wasserthor, ber, vodnina, vodni col.
 Wasserthor, ber, čeber za vodo.
 Wasserthor, ber, vodoteg†.
 Wasserthor, ber, pitomi luk.
 Wat, die, untiefe Stelle im Flusse, pregaz, prehod, kleoet (V. bei Jan. Sanbaur); f. a. Furt; im Kolhe, Schnee ual., gaz.
 Wate, Wate, Wate, die, großes Zugnetz mit zwei starken Bänden, es daran zu ziehen und mit einem Saße in der Mitte, mala draga (V.), overzójek (? St.).
 Waten, v. n., bresti, serb. gaziti; im Schnee waten, gaziti, kobacati (Gutm.), zmerdati (? Gutm.); hindurch waten, pregesti, pregaziti; waten bis wohin gelangen, bresti, pregaziti do —, nach M. a. gabati; sich müde waten, nabresti se, nagaziti se.
 Waten, das, bredenje, gaznja.
 Watlich, f. Schön.
 Watjad, ber, Felleisen, f. bieße; ronec, vreca za robo, cula.
 Wassche, die, berluzga; f. a. Ente.
 Waticheln, v. n., gehen wie die Enten, racati (V.), zibati se v hod.
 Waticheln, adj., moker do polti, kakor miš.
 Watte, die, ein Zuggarn, f. Wate; mit Leinwässer in einen schwachen Füll verwandelte Baumwolle uff. vata* (in allen slav. Wörtbüchern), nach Ravn. in Fein. podmetek.
 Watten, f. Kleben, Watten.
 Wattenfabrikant, Wattenmacher, ber, vatar.
 Watten, v. a., z vato padšiti, podvleoi, vatarati.
 Watzel, ber, jelonji gollanec.
 Wau, adj., tih (veter), da celo ni čutili.
 Wau, ber, (Reseda luteola), katanec (Medv.), serb. kataneo (Vuk), russ. cerva.
 Wauwau, ber, bavhav, strah, strasilo otročje; den Wouwau spielen, f. Maul (hängen).
 Webe, die, ein Stück Leinwand, peda ali trobela platna (od 42 do 72 lakti), poln. tkanka; das Weben, tkanje.
 Webel, ber, berio; das, f. Einschlagn.
 Webelig, f. Lebhaft.
 Weben, v. a., tkati; wie viel Leinwand hast du heute gewebt?, koliko platna si natkal danas?; er kann weben, zna tkati, tkavec je; beim Weben eingehen, utkati se; von der Spinne, presti; Strümpfe weben, naplesti, splesti, plesti; das Rofes nahm die Brust von dem Wiber des Füllopers und webete eine Webe vor dem Herrn (3 Mos. 8, 29), in vzel je persi od ovna posvečenja za

svoj del, in jih je povzdignil pred Gospodom; f. *Bewegen*; v. n., leben und weben, živeti in gibanju se, igrati.

Weben, das, tkanje, gibanje.

Weber, der, tkavec, *serb.* tkalac; *dim.* tkavčič. (in Poit kernevo).

Weber, in *Sghn.*, tkavski, tkavski.

Weberarbeit, die, tkavsko delo.

Weberbaum, der, um welchen der Aufzug gewunden wird, Garnbaum, vratilo zadnje, nach *V. sipno* (?), navoj (*St.*, auch *poln.* u. *russ.*).

Weberblatt, das, greben, berdo.

Weberblattmacher, der, berdar.

Weberdistel, die, (*Dipsacus*), ščetica, ščetka.

Weberci, die, tkanje, tkavstvo, tkaja; *Weberci* betreiben, tkati, tkaveo biti, (bei *Jarn.* tkavoovati).

Webereinschlag, **Webereintrag**, der, vortek.

Webergaden, f. *Weberstube*.

Webergehänge, das, ničavnice *pl.*

Webergeld, das, *Weberlohn*, tkavščina, plačilo za tkanje.

Webergesell, der, tkavski pomagáč.

Webergestell, f. *Weberstuhl*.

Weberhandwerk, das, tkavstvo.

Weberin, die, tkalka, tkavka.

Weberkamm, der, greben, berdo.

Weberkarde, die, f. *Weberdistel*.

Weberknecht, der, langbeinige Spinne, (*Phalangium*), suha južina (*V.*).

Weberknoten, der, tkavski vozal.

Weberkunst, die, tkavstvo.

Webermeister, der, mojster tkaveo.

Webern, f. *Weben* (v. n.).

Weberreden, der, žlaja *pl.*, grabljice (*St.*).

Weberrolle, die, skerpec oder viell. richtiger skripec.

Weberschämel, der, podnožnik, podnožica, (stopalnik); ihn treten, podnožnike z nogami prebirati.

Weberschiff, das, *Weberschifflein*, snovavnica, nach *V.* sovavnica, in *St.* und in and. slav. *M.* čolnek.

Weberspindel, die, duša.

Weberspule, die, cevka, cev tkavska (bei *Jan.* vitel, *M.* vink?).

Weberkreder, der, proji *pl.*, razpinjač.

Weberstube, die, tkavnica.

Weberstuhl, der, statve *pl.* (bei *Vuk* ist statva einer der beiden aufrecht stehenden Balken, in denen der Weberbaum liegt), in *St.* a. krosna (auch bei *Vuk*), krosno *pl.*, u. tkavski stol, in *Serb.* stan, razboj, natra u. keosna.

Webertritte, *pl.*, f. *Weberschämel*.

Webertrum, das, končnica, *serb.* niti (*pl.*).

Weberzettel, der, osnova, osnutek; f. *Aufzug*, Kette.

Weberzeug, das, tkavsko orodje.

Wechsel, der, die Abwechslung, Veränderung, premena, prememba, menja, menjanje, zmenja, a. mena, menitva, menitev; der *Wechsel* der Worte, der *Wörter*, pogovarjanje, spogledovanje;

vanje; *Wechsel* der *Pferde*, preprega, prepreganje konj; *Wechsel* der *Jahreszeiten*, menjanje letnih časov; an der *Eisenbahn*, menja, menjališče, menjališe; der *Lanich*, menja, zamenja; der *Wechselbrief*, menjica; *russ.* u. *poln.* veksel, *böhm.* smenka; einen *Wechsel* aufstellen, menjico dati (od sebe); ein *traffirter*, gezogener *Wechsel*, na koga izdana menjica, potegnjena menjica, potezka; einem *Geld* durch *Wechsel* übermachen, po menjici denar poslati; ein offener *Wechsel*, menjica na neodločen znesek; einen *Wechsel* auf *Jemanden* ziehen, menjico na koga potegniti, trasirati; der *Wechsel* annehmen, acceptiren, menjico vzeti, akceptirati; inboffiren, menjico provesti ali prepisati na koga, nach dem *Russ.* nadpisati, indosirati; protestiren lassen, f. *Protestiren*; betourniren, f. *dieses*; bei den *Jägern*, steza, križ pota, križišče (*Zal.*); der *Hirsch* hat seinen *Wechsel*, jelen ima stezo; der *Ort*, wo zwei *Röhren*, zwei *Felgen* zusammenstoßen, sklad. stik. (*string*); — skladna cev.

Wechselschritt, die, prepis menjice.

Wechselaгент, der, menjični opravnik.

Wechselaufgabe, die, menjični podaljsek.

Wechselsarbitrage, f. *Arbitrage*.

Wechselsarrest, der, menjični zapor.

Wechselschleifer, der, izdavec menjice.

Wechselbalg, der, zmenč (-eta, *V.*), podverzenco, podmenek, zmenjenik (*Gutm.*), razpotnik (*Gutm.*), najdeneč (*Sindling*); podverzek (*kroat.*).

Wechselbank, die, menjična banka; f. a. *Wechselstube*.

Wechselbar, *adj.*, mejojavon, promenjaven, premenljiv.

Wechselbeziehung, **Wechselbezug**, f. *Wechselseitigkeit*.

Wechselbild, der, spogled.

Wechselbrief, der, menjica; f. *Wechsel*.

Wechselbrauch, der, menjična šega, navada.

Wechselbuch, das, menjična bukve.

Wechselbürge, der, menjični porok.

Wechselcontto, der, menjični račun.

Wechselcontract, der, menjična pogodba.

Wechselcours, der, menjični hod, kurs, oena menjična.

Wechselcredit, der, menjični up.

Wechselexecution, die, menjična zveržba.

Wechseltätig, *adj.*, zmožen za menjice.

Wechseltätigkeit, die, zmožnost za menjice, menjična zmožnost, pravica izdajati menjice.

Wechselsall, f. *Alternative*.

Wechselschiff, *adj.*, f. *Schiffkerig*.

Wechselseld, das, njiva obdelovana po kolobarji.

Wechselsieber, das, prenehovavna, prehajavna merzlica, popustna, popuščajoca, popušajoca merzlica, in *Kraut* merzlica schlechtweg.

Wechselsiege, f. *Respecttage*.

Wechselsurche, die, sofern sie neben einander liegende *Acker* schneidet, odmetek (*V.*), jamljib, krajik.

Wechselgeld, das, menjični denar; *dnar*, ki je zmenjati.

Wechselgeleit, das, skladni člen.

Wechselgericht, das, menjična sodnija.

Wechselgesang, der, odpevanje, (odpevati si. *drug* drugimu).

Wechselgeschäft, das, menjično opravilo, delo, menjična pogodba; menjarsko opravilo.

Wechselgespräch, das, pomenkovanje.

Wechselgläubige, der, menjični upnik.

Wechselglück, das, nestanovitna, spreminljiva sreča.

Wechselgruß, der, pozdrav in odzdrav.

Wechselhandel, der, torgovanje, barantanje, kupčija z menjicami, menjična trgovina.

Wechselhändler, f. *Wechsler*.

Wechselhaus, das, menjavska, menjarska hiša.

Wechselinhaber, der, imetnik menjice.

Wechseljahr, f. *Stufenjahr*.

Wechselkind, f. *Wechselbalg*.

Wechselkammer, der, menjični tožnik.

Wechselkleid, das, preobleka.

Wechselknecht, die, znanje menjičnih in menjarskih reči.

Wechselkundig, *adj.*, zveden v menjičnih rečeh.

Wechselknecht, die, nestanovitna ljubezen.

Wechsellos, *adj.*, nepremisljiv.

Wechselmäßig, *adj.*, menjičen, po menjični šegi.

Wechseln, v. n., Veränderungen erleiden, premeniti, premijati oder premenjati se, premenjevati se, spremeniti, spreminjati se, meniti se, menjati se; das *wechsellende* Jahr, premenljivo leto; *wechsellend*, f. *Gegenseitig*, *Schillerig*; das *Weiter* *wechsellend*, vreme se spreminja, se je spreverglo; bei den *Jägern* *wechsellend* das *Wild*, ne derzati se mesta, prehajati, preseljevati se; mit *Jemand* (*ab*) *wechsellend*, orediti se, verstiti se s kom; man *wechsellend* von *Wien* nach *Amsterdam*, *Dann* in *Amsterdam* sta v menjični zvezi; v. a., *Geld* *wechsellend*, razmenjati, zmenjati denar, (in *kleine* *Münzen*, *serb.* razbiti dukat); nach *Gutm.* u. *M.* zmeniti, meniti; andere Dinge *wechsellend*, premeniti, premenjati, premenjevati; gerade eins fürs andere *verwechsellend*, ohne *Aufgabe*, tikama menjati; *Kleider* *wechsellend*, preobleči se, preobleči se (*V.*), preoblačiti se; den *Wesiger* oft *wechsellend*, na mnogih rokah biti; nicht zu *wechsellend* haben, nimam kaj preobleči, preobleči, nimam oblačila, da bi se preoblekel; *Schiffe*, *Beinfleider* *wechsellend*, prenuti, preobujati se; *Pferde* *wechsellend*, prepregati, prepregati oder prepregati; *Briefe* mit *Jemanden* *wechsellend*, pisma pisati si, *drug* *drugimu* pisma pošiljati si (s kom), pisati in odpisovati; *Ringe* *wechsellend*, perstenovati (*Jarn.*, *serb.* u. *böhm.*); *Jähne* *wechsellend*, dobiti nove zobe; *Plätze* *wechsellend* (zum *Sitzen*), presesti, presedati se; (zum *Sitzen*), prestopiti, prestopati se; *Wörter* *wechsellend*, spogledovati se; die *Wei-*

nung, premisliti se (si); *Karße* *wechsellend*, barvo premeniti, premenjati; *blaß* werden, pohledeti; *roth* werden, zardeti; *Kuachel* *wechsellend*, strehljati se; *Worte* *wechsellend*, zbesediti, besediti se, pričnati se, pripraviti se, prepogovarjati se, *kroat.* auch überhaupt, pogovarjati se, meniti se; den *Namen* *wechsellend*, preimenovati se, ime premeniti, prekerstiti; den *Herrn* *wechsellend*, noviga gospodarja dobiti, (vergl. das *slav.* *Svrichm.*, *gosta* *sluzba*, *redka* *suknja*), službo prebirati si; bei der *Getreibefaat* *wechsellend*, (als v. n.), kolobariti (*Vert.*).

Wechseln, das, menjanje, spreminjanje.

Wechselordnung, die, menjični red, postava menjična ali za menjice.

Wechselpferd, das, prepregni konj.

Wechselpflicht, die, vzajemna dolžnost.

Wechselplatz, der, menišče, menjališče; — menjično mesto.

Wechselprotest, der, menjični protest.

Wechselprozeß, der, menjična pravda.

Wechselrain, die, spolovna meja, auch *schlechtiv* meja.

Wechselrechnung, die, menjični račun, nasprotni račun.

Wechselrecht, das, menjična pravica; der *Inbegriff* der *diese* *Rechte* *normirenden* *Gesetze*, menjično pravstvo, menjične postavne.

Wechselrechtlich, *adj.*, menjičnopraven, po menjičnem pravstvu.

Wechselreiter, der, kdor menjično opravilo po krivem rabi; zlasti ee pred kantam goljufne menjice izdaja.

Wechselreiterei, die, kriva raba menjičniga opravila, goljufno izdajanje menjice.

Wechselrichter, der, menjični sodnik.

Wechselruhe, die, menjična red.

Wechseltag, f. *Alternative*.

Wechselaufkunft, die, vzajemna daritev.

Wechselschiff, die, odpis.

Wechselschuld, die, menjični dolg.

Wechselschwur, der, prisega vzajemna, ki jo *drug* *drugimu* stori.

Wechselseitig, *adj.*, nach *b. böhm.*, *Poln.* u. *Russ.* vzajemni, nasproten, obojstran, povračan; sich *wechselseitig* *lieben*, ljubiti se med sabo, eden drugizga, *drug* *druziga*.

Wechselseitigkeit, die, vzajemnost, nasprotnost, obojstranost.

Wechsellenfal, der, menjični mesetar.

Wechselsieg, der, nestanovitna zmaga, ki prehaja od eniga na drugizga.

Wechselsitz, der, sedež zdaj eniga, zdaj drugizga.

Wechselsprache, die, pogovor.

Wechseltation, die, menjališče, menjališe.

Wechseltempel, der, štempelj menjični, za menjice.

Wechselstube, die, menjavnica, menjarnica.

Wechseltafel, f. *Wechselbank*.

Wechseltisch, f. *Wechselstube*.

Wechselung, die, menjanje; im *Schiffbau*, die *Bauart*, das *nicht* *zwei* *Stüben* *über* *einer* *Stelle* *zusammenstoßen*, nakladanje navkriž; so *bauen*, naloziti, nakladati navkriž (*V.*);

die Abwechslung in einer Arbeit, poörodarija (per turnum).
Wechselverhältniß, das, vzajemnoť razměrje, vzajemstvoť (Zal.).
Wechselverlehr, der, prehod blaga med —; vzajemna kupöjja; mit Wechseln, f. Wechselhandel.
Wechselvertrag, f. Wechselcontract.
Wechselvoll, adj., zelo spremialjiv, podveržen mnogim premembam.
Wechselweise, adv., edea za drugim, ena za drugo, eno za drugim, eden drugimu, drug drugimu, premenjavno, na kolobar, nasprotno, vzajemno, zdaj eden, zdaj drugi; wechselweise etwas thun, örediti se, verstiti se, menjati se v čem, po öredi delati (Gutm.).
Wechselwesen, das, menjione zadeve, menjstvoť.
Wechselwinkel, der, (angulus oppositus), skönöni ogel (V.), nasprotni ogel.
Wechselwirkung, die, vzajemnost, vzajemno delanje (eniga na drugo).
Wechselwirtschaft, die, kolobarjenje, obdelovanje njiv po kolobara, po öredi, po öredno ali premenjavno gospodarstvo, poln. plodzozmenne gospodarstvo.
Wechselzahlung, die, menjione plačilo, plačilo za menjioami.
Wechsler, der, menjavec, menjar, menjaö (Vuk), bankir, bei Gutm. das böhm. penznik.
Weck, der, auch die Wecke, ein Striegel, Stolle feinen Weizenbrotes, štruca*; ein Weck Butter, greba (V.) sroviga masla, štruca sroviga masla.
Weckstoff, die, budilo, budilnik.
Wecken, v. a., vom Schlafe, zbuditi, buditi, zbujati; munter machen, zdramiti, dramiti (nur im Slov.); den Schlaf unterbrechen, bei voranschlichem Wiedereinschlafen, prebuditi, prebujati, predramiti; f. a. Aufwecken; gewekt, öl, jasen, överst.
Wecken, das, bujenje, zbujanje.
Weckenmehl, das, moka za štruce.
Wecker, der, in den Uhren, budilo, ropoteo, budilnik; einer, der weckt, budivec, zbujavec, budnik; in den Mühlen, ropoteo.
Weckglöck, die, budivni zvonec, budilnik.
Weckhahn, der, petelin budivec.
Weckstunde, die, ura, o kateri je treba buditi koga.
Wecktrömmel, f. Reibeille.
Weckuhr, die, budivna ura, ura za ropotoam ali budilam.
Weckwerk, das, budilo.
Weidel, der, pahalo, mahalö, mahalce; Schwanz, rep (zlasti jelenji), dim. repek; scherzw. (nach M.), muhotep, metla; Fliegenweidel, muhavnik, (muhnjek St.), muhalnica (Jamb.); Sprengweidel, kropilo.
Weideler, der, muhavničar, mahalar.
Weidlich, adj., mahalast.
Weiden, v. n., mahati, mahljati, migati, migljati; mit dem Schweiße, z repam migati; schmeicheln, radovati so komu, okoli

koga; um Fliegen zu vertreiben, mahati z repam; vom Federvieh, merdati.
Weidenschwanz, der, tresorepka.
Weider, conj., ne (nur im Slov. u. zwar in Kr.), auch ni u. niti (beides schon bei V., sowie im Kroat. u. Serb.), weber ich, noch er, ne jez, ne on, in U. Kr. u. St. ni jez, ni on (auch bei Gutm.) oder niti jez, niti on; du bist weder kalt, noch warm, nisi ne merzel, ne gorak; weber freundliche Vorstellungen, noch Bitten, noch Drohungen, ne (ni) prijazne besede, ne prošnje, ne pretjnjo —.
Wedgewood, das, vedzvod, neka bela perst za posode.
Wesel, f. Eintrag (des Webers), Wabe.
Weseln, v. a., satje narediti, delati.
Weselspule, die, cevka.
Weg, adv., proö, preč, (v, na) stran, spoti, v kraj; weg mit der Hand, proö z roko, v stran z roko; von etwas weg, z. B. vom Angesichte, izpred öci; weg mit dir, stran, stran pojdi, izpod nog, proö, proö se poheri, zgubi se, odlazi, odhodi; in einem weg, neprenehama, brez prenehanja; seinen Stiefel weg arbeiten, opraviti svoje dolo; weg damit, proö s tem, pojdi s tem; in Zusammenfügungen mit Zeitwörtern, od —, u —, po — oder mit dem betreffenden Zeitwort und dem Beisatz, na stran, proö, v kraj; f. übr. die FF., so wie die mit Ab- u. Hinwege zusammengesetzten Verba.
Weg, der, pot f., auch m.; Kreuzweg, razpotje; f. a. Steig, Straße, Bahn; fürzere Weg, bližnjica; ein Tag Weges, dan hoda; aus dem Wege gehen, ogniti se, umakniti se komu (s poti); Gang, hod, hoja, let; im Wege stehen, na poti biti, napotje delati, napotovati (V.), nasprotovati, nasproti biti, braniti, kaziti; in den Weg treten, na pot priti, na pot stopiti, pot nastopiti; einem in den Weg treten, pot zastopiti komu; das liegt mir im Wege, to mi je na poti, mi brani, me ovira, zaderžuje; gehe deine Wege, idi, pojdi stran, proö, proö! pojdi svojo pot; auf einem Weg, eines Weges gehen; po poti iti, hoditi, potti derzati se; ein höflicher Weg, globol-i, globela (V.), klance; f. übr. Höfsweg; der gerabe Weg, ravni pot; auf diesem Wege gehe nicht, tod ne hodi; es ist mir aus dem Wege, preveö v stran, zahodno mi je; geraden Weges, na ravnost; einen Weg gehen, einschlagen, nehmen, nekam iti, napotiti se, pot si izbrati; sich auf den Weg machen, na pot napraviti, napravljati se, na pot podati se, napotiti se; sein Weg trug, sühete ihn durch einen Wald, nameri se, da gro skoz hosto; die Sache ist auf einem guten Wege, reö je dobro uapeljana, nastavljena; aller Wege, povsod; den Weg alles Fleisches gehen, umreti; er ist noch nicht bei Wege, še ni nič opraviti z njim; den rechten Weg verfehlen, izgrošiti, zgrešiti, grešiti pravo pot ober pravi pot, zaiti, zabresti kam; einen Weg zurücklegen, pot preiti, prehoditi; seinen Weg fortsetzen, da-

lje (naproj) iti, svojo pot iti, svoj pot iti; ein gut Stück Weges, dober kos pota ober poti; unter Wege, auf dem Wege, potama, spotama, med potjo u. med potam, gre-döc, grede; unter Weges lassen, opustiti, v nemar pustiti kaj; es hat gute Wege, es eilet nicht, ni sile; es hat noch seine guten Wege, še ni dognano; süc: es hat nichts zu bedeuten, ni treba hati se, to nima nič v sebi; unter Weges bleiben, opešati, ne dognati, ne izpeljati se; keines Weges, (keineswegs), nikakor ne, kratko nikar ne, po nobeni ceni ne, po nikakem ne; die Scheibung auf dem nasen oder trockenen Wege, locitev, razkroj po mokri ali suhi poti (V.), po mokrem ali suhem potu ali načinu; der gewisseste Weg, nar gotovski pot; den Weg Rechtsens betreten, pravdo začeti; im Wege Rechtsens, po pravdi, s pravdo; im furgen Wege, na kratko; etwas zu Wege bringen, napraviti, izdelati kaj; Mittel, fig. sreststvoť, pomoček, pot; verjuche alle Wege, sknisi na vse kraje, na vse strani, kar morest; auf welchem Wege?, kod?; auf bortigem Wege, onod; auf einem andern Wege, drugod; auf irgend einem Wege, nekod.
Wegedern, v. a., odorati, z oranjem odpravit, odrezati.
Wegangeln, v. a., prevzeti komu kaj, poloviti ribe komu, da njema nič ne ostane.
Wegarbeiten, v. a., odpraviti, odpravljati z delam, trudam.
Weghacken, v. a., popeöi vso.
Weghalden, v. a., z rovanjem odpraviti, odpoditi.
Weghannen, v. a., odgnati od —.
Weghambiren, v. a., z britvo odrezati, odbriti.
Wegheben, sich, v. r., oditi, odhajati kam, proö, v stran iti.
Wegheissen, v. a., odgrizniti, odgrizovati.
Wegheissen, v. a., f. Abheissen.
Wegberufen, f. Abberufen.
Wegbetten, v. a., posteljo prestaviti kam drugam.
Wegbewegen, sich, v. r., premakniti so kam.
Wegblasen, v. a., odpihniti, odpihovati.
Wegbleiben, v. n., ne priti, ne biti; das bleibt heute weg, tega dues ne bo; f. a. Ausbleiben.
Wegbleichen, v. a., po belila odpraviti.
Wegblicken, v. a., (v) stran pogledati.
Wegblühen, f. Abblühen, Verblühen.
Wegbargen, v. a., razupati, razposoditi med ljudi.
Wegbrechen, f. Abbrechen.
Wegbrennen, v. a., odžgati, odžigati, u-žigati, usmoditi, z ognjem odpraviti; v. n., odgoreti, zgoreti.
Wegbringen, v. a., odpraviti, odpravljati, odstraniti, odstranjovati, odnesti, odnašati, stran, drugam spraviti.
Wegbürsten, f. Abbürsten.
Wegdenken, sich, v. r. u. a., von einem Orte, misliti si, da clovek kje ni, da je kje

drungej; v mislih oddaljiti se od —; misliti si, da česa ni.
Wegdenken, v. a., tako razlagati, kakor bi česa ne bilo.
Wegdichten, v. a., zmisлити, zmisljati si, da česa kje ni.
Wegdrängen, v. a., odriniti, odrivati, poriniti, potisniti v stran.
Wegdrücken, v. a., omlatiti (vse žito).
Wegdrücken, v. a., natisniti vse do konca.
Wegdürfen, v. n., smeti oditi odkod.
Wegedamt, das, cestnijať, cestni ured.
Wegedauscher, der, cestar.
Wegebau, der, delanje cest, poti, napravlanje poti.
Wegebereiter, der, cestar, cestnikar (Jan.?), cestni obhajavec ali preglednik; ravnavec, popravljavec cest.
Wegebesserung, die, popravlanje ceste, cest.
Wegblatt, f. Wegerich.
Wegbreit, der, das, f. Wegerich.
Wegdistel, f. Mariendistel.
Wegedorn, der, f. Kreuzdorn.
Wegfertig, Wegfertig, adj., f. Reifefertig.
Weggeld, das, cestnina; dnar za vzdrževanje ceste.
Weggras, das, terpoteo.
Weghaus, das, cestninarska hiša.
Weghelsen, v. n., odhiteti, proö hiteti, šiniti öcz kaj.
Wegertze, die, öрни lučnik.
Wegesümmel, f. Kimmel.
Wegelagerer, der, zasednik, razbojnik na velikih cestih.
Wegelagerung, die, napadanje iz zasede na velikih cestah, razboj.
Wegelattig, der, regrat.
Wegelauf, f. Wegetritt.
Wegelaus, die, stenioa.
Wegelerche, die, f. Gaudenlerche.
Wegemeßer, der, cestni mörčin, cestomorec; ein Werkzeug, Wege zu messen, cestomörť, potomörť.
Wegemüde, adj., truden, hoje truden, zdelan, spohan, shojen, utrujen.
Wegen, praep., zavolj, zastran, za, nach Gutm. za delo, bei Andern zadel, in U. Kr. u. kroat. zbog, serb. u. altsl. radi; dieser Ursache wegen, zato, iz tega vzroka; wegen Erkrankung des Vaters, ker je öde zbolel; meinethwegen, zavolj mene, zastran, a stran mene; zbog mene (U. Kr.); grüßet ihn meinethwegen, pozdravite ga od mene, z moje strani, v mojem imeu; lobe Mirmanden wegen seiner Schönheit, ne hvali nikogar po lepoti; er ist wegen einer Sache besorgt, neka reö ga skerbi.
Wegenge, die, tesnina, tesnec (Vuk).
Wegordnung, die, cestni red.
Weger, f. Fächer.
Wegerich, adj., poti vajen, pota vajen; wege- und flegerechter Jäger, poti in stez vajen loveo.
Wegerich, der, (Plantago), terpoteo, auch pripoteo, terpotnik, nach Jan. pripotnik, in

St. žiljak. *russ.* poputnik, *serb.* bokvica; (Pl. lanceolata), ozki, mali terpotec, ovčji jezik; (Pl. major), velik terpotec; (Pl. ooronopus), sračja noga; (Pl. psyllium), boljajak.

Wegerklären, v. a., po izroku, po razlaganju odpraviti, izbrisati.

Wegesäule, die, potni kazavec, kaže, potni (cestokazni) steber.

Wegescheide, die, razpotje, razkrižje, križpot, razeceste, *serb.* a. razputica (= razputica).

Wegescheu, *adj.* von Pferden, konj, ki se boji razpotja.

Wegescheide, die, (Limax), polž slinovec, biba, slinar.

Wegesenf, ber, (Sinapis vensis), poljska gorčica; (Sisymbrium sophia), žabji koprec.

Wegespinne, die, povertni pajik.

Wegessen, v. a. u. n., pojedati, snesti, snedati, pojedati.

Wegestein, ber, cestni kamen, cestni mejnik, (cestnik *Zal.*).

Wegestetz, f. Buchstetze.

Wegestrede, die, kos poti, ceste.

Wegestraß, das, f. Abtraum.

Wegetrift, ber, (Polygonum aviculare), moljava od muljava, truskavec, pčrnica; f. a. Bruchkraut, Taufendloru.

Wegewalle, f. Stenbilfjel.

Wegewarte, die, (Cichorium intybus), potrošnik, plavi regrat, mleó, *poln.* področnik; f. a. Endivie.

Wegezehrung, die, popotnina, popotina (V.), popotnica, brašno (bei *Gutsm.* potna brašnja, im *Serb.* brašno Mehl überh.) na pot, richtiger ols brašno.

Wegfähren, v. a., odpahljati.

Wegfahren, v. n., odpeljati se, peljati se kam; sich schnell entfernen, proč smukniti, odleteti; v. a., den Schnitt wegfahren, šuto proč zvoziti, voziti, odpeljati, odvažati.

Wegfahrt, f. Abfahrt.

Wegfallen, v. n., odpaati, odpadati; das hätte wegfallen können, to bi se bilo lahko izpustilo, brez tega bi moglo biti, to bi se moglo preskociti, nehati.

Wegfangen, v. a., poloviti, loviti vse, da drugimu nič ne ostane; prevzeti; f. a. Abfangen.

Wegfassen, v. n., odgnjiti, sognjiti.

Wegfegen, v. a., izmesti, odmesti, pomesti, spoditi proč.

Wegfeilen, v. a., odpiliti.

Wegfeuerern, v. a., odstreliti, s strelam odlociti.

Wegfliehen, v. a., mit List und Geschwindigkeit in seine Gewalt bringen, izmakniti, vzeti (izpred nosa), poloviti, prevzeti komu kaj; spodriniti koga v čem; poloviti vse ribe, (da jih drug ne najde več).

Wegflattern, v. a., sterpolati in zgorati.

Wegflattern, v. a., odfatnati.

Wegfliegen, v. n., odleteti, zleteti, proč leteti.

Wegfliehen, v. n., odbežati, odtegniti se, jo.

Wegfliehen, v. n., odteci, odtekat.

Wegflößen, v. a., odplaviti, plaviti kam od kod.

Wegflüchten, v. a., na begu, božoč odnesti; v. n., f. Wegfliehen.

Wegfreien, v. a., presoubiti, prevzeti, prehiteti s snobitvijo.

Wegfressen, v. a., požreti vse, da nič ne ostane; odjesti kaj.

Wegführen, v. a., odpeljati, speljati kam, proč peljati; pobrati, vzeti in odpeljati kam; f. a. Wegfahren; vom Winde, zanesti, zanesti, odnašati.

Weggang, ber, odhod.

Weggäten, v. a., odpleti, popleti.

Weggeben, v. a., oddati, oddajati, proč dati, od sebe dati.

Weggehen, v. n., oditi, odhajati, proč iti, giniti se odkod; reisend weggehen, hitro spod rok iti; f. a. Abgehen; einen weggehen lassen, spustiti koga; das Weib ist vom Manne weggegangen, nach *Gutsm.* žena je šla v pot, šout je usla, pobegnila od moža, je moža zapustila.

Weggehen, das, odhod, odhajanje.

Weggeheln, v. a., z bičem odgnati.

Weggerathen, v. n., izgubiti se po naključju.

Weggießen, v. a., oditi, odlijati ober odlivati.

Wegglätten, v. a., zgladiti, ugliediti, oljkati.

Wegglimmen, v. n., odleteti.

Weggraben, v. a., odkopati, odgrebsti.

Weggras, f. Wegetrift.

Weggreifen, v. a., prevzeti komu.

Weghaben, v. a., empfangen haben, dobiti, prejeti, (dobil je, prejel je); einsehen, vernehmen, spoznati, znati; f. Abgehen; er hat es bei mir weg, h. i. bei mir verdorben, z meooj je zgrizel.

Weghalten, v. a., proč, na stran, po strani deržati od česa.

Weghängen, v. a., drugam obesiti, v kraj obesiti.

Weghasthen, v. a., pregrabiti, zgrabiti, prijeti, odsaveniti; f. u. Wegfangen.

Weghauen, a. a., odpihniti, odpihati.

Weghauen, v. a., odsekati, sekati; f. a. Abhauen.

Wegheben, v. a., vzdigniti, vzdigati od kod.

Weghelfen, v. n., einem, pomoči komu, da pride stran, da se resi, proč pomagati.

Weghehen, v. a., mit Händen, nadražiti psov na koga in s tem odpoditi ga.

Weghinken, v. n., odsantati, odbendati, odkrivopeliti.

Weghobeln, v. a., odoblati, odstrožiti, poloblati, z oblicem poravnati, odpraviti.

Wegholen, v. a., vzeti, odvzeti, dovesti; Jemand, postati po koga izmed družine.

Weghüpfen, v. n., odskakati, odskakljati, skakajo oditi.

Wegjagen, v. a., odgnati, pregnati, odpoditi, spokati.

Weglammen, v. a., odčesati, z glavnikom odpraviti, spraviti s česa.

Weglapern, v. a., vzeti, odvzeti.

Weglarren, v. a., na vozičku, na garah odpeljati.

Weglaufen, v. a., kopiti; alles weglaufen, damit alle machen, pokopiti; andern, prekupiti.

Weglehen, v. a., wenden, obrniti stran, od česa, odvertiti; f. a. Weglegen.

Weglopfen, v. a., odklepati, odterkati, odleči, sklepati s česa.

Weglueipen, v. a., odščipniti, odšipniti.

Wegvollern, v. n., odkotati, odtakljati od česa.

Wegkommen, v. n., oditi, odhajati; ich bin heute nicht weggekommen, danes nisim šel iz hiše; er soll mir nicht ungestraft wegkommen, ne odide mu kazeo; ich bin noch gut weggekommen, odnesel sim še precej zdravo kožo; ni me doletela velika zguba; verloren gehen, izgubiti se, v zgubo priti; f. a. Davonkommen.

Weglönnen, v. n., ich kann nicht weg, ne morem proč, ne morem popustiti (hiše itd.), ne morem od (doma itd.).

Wegkrachen, v. a., odpraskati, oddrapati, odskeražati.

Wegkriechen, v. n., odlesti, odlaziti, proč lesti.

Wegkrümmen, v. a., skriviti in zaviti v kraj.

Weglugeln, f. Wegvollern.

Wegladeln, Wegladen, v. n., s smeham pregnati.

Wegladen, v. a., preložiti.

Weglassen, v. a., spustiti, pustiti, da odide, odpustiti, izpustiti, ne vzeli v kako družbo, v kaj.

Weglaufen, v. n., odleteti, odteci, oddirjati, proč tebi, tekati.

Weglängnen, v. a., f. Ablängnen, Verlängnen.

Weglängen, v. a., odlizati, polizati.

Weglegen, v. a., proč djati, položiti, (v) stran djati, iz rok djati, deti; ein Kind weglegen, položiti, zanesti otroka (kani in zapustiti ga).

Weglegung, die, des Kindes, izpoloženje(?), zanos.

Wegleihen, v. a., posoditi, razposuditi.

Wegleiten, v. a., odpeljati, peljati kam.

Wegleuten, v. a., zakreniti na drugo stran.

Weglesen, v. a., otrebiti, obrati; ein Buch, prebrati na prvi pogled, hitro.

Wegleuchten, v. a., posvetiti komu, ko odhaja.

Wegladen, v. a., odvabiti, vabiti in odpeljati.

Weglöffeln, v. a., pojedti.

Weglöfchen, v. a., pobrisati, izbrisati s česa; v. n., pogasiti, umreti.

Weglügen, v. a., lagati, da česa ni.

Wegmachen, v. a., odpraviti, odpravljati;

sich wegmachen, v. r., proč spraviti se, odpraviti se kam, oditi, v stran iti, pobrati, pobirati se.

Wegmacher, ber, cestar.

Wegmähen, v. a., odkositi, odseči, pokositi, poseči (vso travo).

Wegmahlen, v. a., pomleti, somleti (vse žito).

Wegmarschiren, v. n., oditi, odhajati (od vojakov), odmarsirati.

Wegmanfen, v. a., zmakniti, zmikati.

Wegmanth, die, cestnina, cestovina (V.); — cestninska pobirnica, cestninaroica.

Wegmantheinnehmer, ber, cestinar, cestovinar.

Wegmanthstranken, ber, cestninska pregraja.

Wegmeißeln, v. a., z dletam odpraviti, odskertati.

Wegmeister, ber, cestni mojster.

Wegmeissen, v. a., odmeriti, odmerjati; vse izmeriti, razmeriti.

Wegmesser, ber, Perambulator, cestomérect; ein Werkzeug, cestomer.

Wegmießen, v. a., prehiteti v najemu koga, po najemu prevzeti komu kaj, pred najeti kakor kdo drug.

Wegmögen, v. n., zeleti oditi (rad bi odšel).

Wegmüssen, v. n., ich muß weg, moram iti; ber Aft muß weg, veja se mora odrezati, odsekati.

Wegnagen, v. a., odglodati.

Wegnahmte, die, odvzetje, vzetje.

Wegnehmen, v. a., vzeti, odvzeti, jemati, iz rok vzeti, proč vzeti; einnehmen, zaleči, zalegati (u. pr. dokaj prostora); Zeit wegnehmen, muditi; eine Stadt, vzeti, pod se spraviti, v pest dobiti; Gott hat ihn weggenommen, Bog ga je vzel k sebi; vor dem Munde wegnehmen, izpred ust vzeti, iztergati, odtergati.

Wegnehmen, das, vzetje, jemanje.

Wegnehmen, sich, v. r., nagniti se, nakloniti se od česa proč.

Wegnöthigen, v. a., primorati k odhodu.

Wegpaden, v. a. u. r., proč pobrati, pobirati kaj, se; packe dich hinweg, poberi se, pobiraj se, zgubi se, hodi.

Wegpeitschen, v. a., s šibo, z bičem izpokati.

Wegpfeifen, v. a., odpiskati.

Wegplücken, v. a., odtergati, potergati (vse).

Wegpöden, v. a., odključati.

Wegpöden, v. n., odromati, odpotovati.

Wegpöffen, v. a., izscati.

Wegpractiziren, v. n., zmakniti, skrivaj odnesti.

Wegprügeln, v. a., iztepati, s tepenjem odgnati, odpokati.

Wegpumpen, f. Auspumpen.

Wegpöhen, v. a., odtrebiti, iztrebiti, potrebiti vse, s poti spraviti, unesti.

Wegrabiren, v. a., odstergati, odtergniti, izbrisati z nožicem, nach V. odrugljati.

Wegrassen, v. a., pograbititi, vzeti; vom Tode, vzeti, pokositi, pod zemljo, v černo zemljo spraviti; f. a. Hinraffen.

Wegrauben, v. a., po sili vzeti, kakor razbojnik, uropati, poropati, ugrabiti.

Wegrauchen, v. a., izkaditi, pokaditi, popiti, pokaditi ves tobak.

Wegräumen, v. a., spraviti, spravljati, proč spraviti, odstraniti, odpraviti (V.), stran spraviti, spod nog spraviti; f. a. Entfernen.

Wegräumen, der, oostar.

Wegrünung, die, odprava.

Wegrechen, v. a., odgrabititi, v stran pograbititi, zgrabititi.

Wegrecht, das, pravica do poti.

Wegreiben, v. a., odgrgniti, proč zdergniti, stroti; Stoff von etwas, odmancati, zmancati s česa; den Schmutz aus der Wäsche, odžuliti, izžuliti, izžmikati, odžeti, odžemati.

Wegreise, die, odhod.

Wegreifen, v. n., oditi, odhajati, proč iti.

Wegreißen, v. n., utergati, odtergati, odlomiti, odčesniti; f. a. Abreißen; ein Gebände, Haus u. dgl. niederreißen, podreti, podirati; einem etwas, iz rok izdreti, izdirati kaj.

Wegreißung, die, odterganje, podiranje.

Wegreiten, v. n., odjezditi, proč jezdititi.

Wegrennen, v. n., oddirjati, zdrjati, dirjati kam odkod; sich die Hörner wegrennen, (v. a.), f. Abstoßen.

Wegrollen, v. n. u. a., odvaliti, odkotati, odvaljati kaj, se.

Wegrücken, v. a., odmakniti, odmikati, odriniti, odpraviti; v. n., odmakniti, odmikati se.

Wegrudern, v. n., odpeljati se (na čolnu), odveslati, veslati (od kod).

Wegrufen, v. a., poklicati odkod; f. a. Abrufen.

Wegrumpeln, v. n., odropotati, rovštaje oditi.

Wegsäbeln, v. a., odsabljati.

Wegsägen, v. n., odžagati, odpiliti, vse požagati.

Wegsam, adj., uglajen, prehoden, z dobrimi poti.

Wegsaugen, v. a., odsesati, posesati s česa.

Wegschaben, v. a., odstergati, postergati, stergaje spraviti s česa.

Wegschaffen, v. a., odpraviti, odpravljati, odstraniti, spraviti iz —, s česa, izbrisati; ein Kind, zapraviti; einen Bedienten wegschaffen, služabnika odpraviti, slovo dati mu, odstaviti; einen aus der Stadt wegschaffen, koga iz mesta izgnati, spraviti; f. a. Abschaffen; sich wegschaffen, (v. r.), pobrati, pobirati se.

Wegschaffung, die, odpravljaje, zaprava.

Wegscharren, v. a., odkopati, odgrebati.

Wegschauen, f. Wegsehen.

Wegschäufeln, v. a., odkidati, skidati od kod.

Wegscheiden, f. Scheiden.

Wegschenken, v. a., drugim dati, dajati (zastonj), pokloniti, podariti, razdati, razdajati med —.

Wegscheren, v. a., mit dem Rasirmesser, odbriti, pobriti, zbriti; mit der Schere, odstriči, postriči; sich wegscheren, v. r., pobrati se, stran pobrati se, skidati se odkod.

Wegschetzen, v. a., s šalo pregnati (n. pr. žalost).

Wegschetzen, v. a., odplašiti, odpoditi, spoditi od koga.

Wegschicken, v. a., poslati, pošljati kam od kod, odpraviti, zagnati kam.

Wegschleiben, v. a., odriniti, odpraviti, odčesniti, odmakniti, pahniti kam od česa, pobn. odsuag.

Wegschleifen, v. a., odstraliti; alles Wild wegschleifen, vso žival, divjačino, divjačino postreliti, siniti, švigniti, šterkniti, bahniti kam od kod.

Wegschiffen, v. a. u. n., odriniti, odpeljati kaj, se (na ladji).

Wegschlagen, v. a., odbiti, odbijati, udariti, da odleti; f. a. Abschlagen.

Wegschläubern, **Wegschludern**, v. a., zadržati, zakaditi, zabrusiti, zaludati kam, zavreči, od sebe pahniti.

Wegschleichen, v. n. u. r., sich wegschleichen, izmuzniti, izmuzati se kam, izplaziti se, odkrasti se.

Wegschleifen, v. a., mit dem Schleifsteine, odbrusiti, izbrusiti, zbrusiti s česa; auf der Schleife wegschleifen, odvleči, stran zvlačiti, vlačiti.

Wegschleppen, v. a., odvleči, odvlačiti, zvlačiti kam od kod.

Wegschlendern, f. Wegschludern.

Wegschleichen, v. a., zakleniti, zaklepati kaj pred kom, da ne more do njega.

Wegschlingen, v. a., požreti, požirati, polokati.

Wegschlüpfen, f. Wegschleichen.

Wegschmeißen, v. a., proč butiti, tresčiti, tresiti, zagnati, zadegati.

Wegschmelzen, v. a., odaliti, odtopiti, odtopljati, stopiti, staliti vse; v. n., odtopiti, odtopljati se, stajati se, skopneti (od snega) in zginiti.

Wegschuppen, v. a., odsavneti, preugrabiti konu kaj; hlastniti po kaj in prevzeti drugimu.

Wegschneiden, v. a., odrezati, rezati; mit der Schere, odstriči, mit der Sense, odkositi; f. a. Abschneiden.

Wegschneellen, v. a., proč bersniti, bersati, berskati (Gutsm.).

Wegschrecken, v. a., odstrašiti, splasiti in prepoditi.

Wegschütteln, v. a., von trockenen Dingen, odsuti, odsipati, izsuti, izsipati iz česa, usuti kam, von flüssigen Dingen, odliči, odlivati ob odlijati, zlititi iz česa.

Wegschwaben, v. a., z zlobodranjem pregnati.

Wegschwemmen, v. a., odplaviti, splaviti kam; odplakniti, splakniti s česa; odoesti, poplaviti.

Wegschwemmung, die, odplav (ljenje).

Wegschwimmen, v. n., odplavati, splavati.

Wegschwinden, f. Verschwinden.

Wegschwingen, v. a., splati (spoljem), s planjem odpraviti.

Wegsegen, v. n., odjadriti, odjadirati, jadirati kam.

Wegsegnen, v. a., z žegnanjem, z blagoslovom odpraviti.

Wegsehen, v. n., proč, (v) stran pogledati, gledati, oči od česa odverniti, druggam pogledati; ne gledati na kaj; f. a. Absehen.

Wegsehen, sich, v. r., stran si želeči, želeči proč priti.

Wegsehen, v. a., odoediti, odcejati.

Wegsein, v. n., ne biti kje, ne biti v prič, nazoč, proč biti; der Thau ist weg, rosa je zginila, zibnila, (zniknila), po rosi je, proč je rosa; der Freund ist weg, prijatelj je šel, je odšel, ni ga več; er ist schon 3 Jahre vom Hause weg, že 3 leta je iz doma, že tri leta ga ni doma; er ist ganz weg, ves zmešan je, ni sam pri sebi; die Zeit ist weg, čas je prešel, minil, pretelkel; der Wein ist weg, vino je poteklo, pošlo; das Geld ist weg, dnarji so izgubljeni, so proč; darüber bin ich weg, to me voč ne strasi, to me ne skerbi, za to ne maram, se ne meim več; der Schmerz ist weg, bolečina je nehala.

Wegsenden, f. Wegschicken.

Wesengen, v. a., odsmoditi, s smodom, parjenjem odpraviti.

Wegsehen, v. a., odstaviti, v stran, v kraj, proč postaviti, postavljati; ein Kind wegsehen, otroka pustiti kje, djati, položiti, zanesti kam, na ulico postaviti in pustiti; sich über andere wegsehen, (v. r.), za boljega šteti, imeti se, povzdigovati se čez druge, zaničevati jih; f. a. Hinwegsehen; sich über etwas wegsehen, česa ne čislati, za kaj ne marati, ne parajati; er glaubt, daß sein Abel ihn über diese Pflicht wegsetze, meni, da ga zlahni stan (plemenitost) od te dolžnosti odvezuje; sich wegsehen, sestti kam drugam, od koga; v. a., über einen Graben wegsehen, preskočiti rov, jarek; skočiti čez rov, čez prekop.

Weglingen, v. a., odpeti, prepeti, s petjem pregnati; vom Blatt weglingen, na prvi mah, na prvi pogled, na mestu peti kaj, iz not brez pripravljanja in vjenja peti.

Weglinken, v. n., pasti na strao.

Weglohlen, v. n., er soll weg, naj odide, gre proč.

Weglophen, v. a., izpljuniti, izpljuvati, izpljevati, pomctati iz sebe.

Wegspielen, v. a., odgosti, odigrati, odpisati, odrezati jo (brez pripravljanja).

Wegsplittern, v. n., zdrobiti se in odleteti.

WegspötteIn, **Wegspotten**, v. a., z zasmehovanjem odpraviti.

Wegsprechen, v. n., frei, vom Herzen, von der Feder wegsprechen, na ravnost, iz seroa govoriti, na vse uata, na vse gerlo; v. a., seine Angst vom Herzen wegsprechen, svojo žalost in težavo iz seroa izgovoriti, z govorenjem pregnati, na ravnost, urno, gladko govoriti (n. pr. kak tuj jezik).

Wegsprengen, v. a., wegspringen machen, odcepiti, odbiti, odtergati; v. n., oddereati, bežati od —, odskočiti, zderčati, zdrjati kam odkod.

Wegspringen, v. a., odskočiti, odskakati, proč skočiti, skakati, odleteti, odletovati; f. a. Entspringen; über etwas, preskočiti, preskakovati kaj; sich abweisen, odtergati se, odlomiti se, utergati so.

Wegsprizen, v. a., odskočiti, odsterkniti.

Wegspunden, v. a., v stran pljuniti.

Wegspülen, v. a., zmiti, sprati, spirati, splakniti, splakovati, odčesti, odnašati.

Wegstaben, **Wegstieben**, **Wegstäubern**, v. a., odprasiti, odčesti.

Wegstechen, v. a., odbosti, z bodenjem odpraviti, pregnati.

Wegstehen, v. a., protakniti, pretikati, drugam vtakniti.

Wegstehen, v. a., ukrasti, pokraati, krastiti; f. a. Abstehen; v. r., sich wegstehen, izmuzati se, izpleti se ob izpleti jo (Zal.), skrivaj oditi, ukrasti se.

Wegstellen, v. a., odstaviti kam, postaviti kam drugam od česa proč, v stran, v kraj.

Wegsterben, v. n., odmrati, pomreti, mreti, odmirati.

Wegsternen, v. n., kermaniti kam proč.

Wegstibizen, v. n., zmakniti, zmikati.

Wegsticheln, v. a., z zbadanjem, pikanjem odpraviti, pregnati.

Wegstoßen, v. a., suniti, pahniti, pahati od sebe, odbiti, nach Gutsm. odčesniti, odriniti, odžokniti, odsanniti.

Wegstreichen, v. n., die Vögel streichen weg, tiči se selijo, odhajajo; f. über. Streichen; v. a., sein Geld wegstreichen, svoj denar potegniti, potegovati k sebi; f. Einstreichen; ein Wort, eine Zeile wegstreichen, izbrisati, pobrisati.

Wegstreifen, v. a., odsmukati, posmukati s česa.

Wegstreifen, v. a., s pričkanjem odgnati, pregnati.

Wegstreuen, v. a., raztresti, odrestiti.

Wegstreicheln, v. a., odčohati.

Wegströmen, v. a., odnesti, odplaviti.

Wegstruzen, v. n., zagnati se, zakaditi se proč.

Wegtäubeln, v. a., z igro, z noróijami pregnati.

Wegthun, v. a., od sebe dati, djati, pustiti, proč djati, devati, odpraviti; von wo herab, sneti, snemati s česa, na stran djati, shraniti; einen Bedienten, odstaviti, slovo (nach Mith. slobo = slobodo) dati.

Wegtragen, v. n., oddirjati.

Wegtrachten, v. n., v stran misliti.
Wegtragen, v. a., odnesti, odnašati; kam prnesti, znesti odkod, unesti, unasati.
Wegtreiben, v. a., odgnati, odganjati, odpoditi, pregnati, izgnati, gnati, goniti od kod, kam drugam zapoditi; das Vieh vom Acker, zaverniti, vracati živino, odirati (mehr kroat.); f. a. Vertreiben; v. n., von leblosen Dingen, odnesti, odnašati se, zanesen biti od —.
Wegtreten, v. n., odstopiti, odstopati, proč, v kraj stopiti, stopati; v. a., die Absätze wegtreten, podpet(n)ice razhoditi, shoditi, zdrepaliti (V.).
Wegtrinken, v. a., popiti, popijati, odpiti, odpijati.
Wegtritt, der, odstop.
Wegtrönnen, v. n. u. a., posušiti se, kaj, po sušenju odpraviti.
Wegverkaufen, v. a., poprodati, razprodati.
Wegverlangen, v. n., hoteti proč (iti).
Wegverrücken, v. a., zamodrijaniti, modrijaniti in dokazovati, da česa ni.
Wegwagen, sich, v. r., derzniti kam oditi.
Wegwallen, v. n., proč valiti se, odvaliti se.
Wegwälzen, v. a., odvaliti, zvaliti kam v kraj, od sebe.
Wegwandern, v. n., proč iti, potegniti, hoditi, oditi, odhajati, odriniti, na pot dati se.
Wegwarte, die, (Cichoria Intybus), potrusnik.
Wegwärts, adv., s ceste, s poti v stran.
Wegwaschen, v. a., odprati, izprati, izpirati, izmčiti, izmivati, s pranjem, umivanjem odpraviti.
Wegwehen, v. a., odpihati, s pihanjem odpraviti; leise wegwehen, spihljati, spahljati kam od kod.
Wegweisen, v. a., veloti, velevati komu, da naj se pobere od kod, posloviti, sloviti koga, odpraviti; f. a. Abweisen, Ausweisen.
Wegweiser, der, eine Person, vodnik, vodice, prevodnik; kdor komu pot kaže; Wegweiserin, vodivka, vodnica; eine Säule mit Armen, roka, cestna roka, potni ali cestni kaže, kazipot (M.), miljni steber, cestokazj.
Wegwenden, v. a. u. r., obrniti, obračati kaj, se od česa, proč; odverniti, odvracati.
Wegwerfen, v. a., zavročiti, v stran vreči, metati, na tla vreči; f. a. Werfen; v. r., sich wegwerfen, zavročiti se, zametavati se, prevročiti pozirati se.
Wegwehen, v. a., izdergniti, oddergniti, odbrusiti, izbrusiti iz, s česa.
Wegwinken, v. n., pomigniti, migati komu, da naj gre od kod.
Wegwischen, v. a., izbrisati, odbrisati; f. abr. Abwischen.
Wegwischen, v. a., odmodrijaniti, z ostroumnimi besedami dokazovati, da česa v čem ni.

Wegwollen, v. n., hoteti (oditi) od kod.
Wegwünschen, v. n., želiti si, da bi mogel oditi od kod.
Wegzanken, f. Wegstreiten.
Wegzandern, v. a., odčarati, s čaranjem odpraviti, narediti, da se kaj izgubi.
Wegzeigen, f. Wegweisen.
Wegzeiger, der, f. Wegweiser.
Wegzerrten, v. n., odčizajiti, cijaziti od kod proč.
Wegziehen, v. a., potegniti, potegovati od kod, v stran, odtegniti, odvleči; die Hand von Jemand wegziehen, zapustiti koga, ne pomagati mu voč; den Vorhang odgerniti, odgrinjati; v. n., oditi, odriniti od kod; proč iti, proč potegniti jo, preseliti, seliti so od kod; aus einem Dienst, zapustiti službo.
Wegzug, der, odhod, seljenje, selitev.
Wegzwicken, v. a., odščipniti, odšipniti, odčeeniti.
Weh, **Wehe**, *interj.*, Joj! gorje (andere Schreiben gore)!; Ach und Weh schreiben, joj in gorč vpiti; wehe mir!, gorje meni! joj meni! joj mene ta! gorje ino gorje! joj, prejoj; wehe des namenlosen Sammers, gorje! neizrečena žalost! *adj.* u. *adv.*, wehe thun, boleti; es thut mir der Finger wehe, perst me boli; ein weher Finger, boleč perst, böhm. bolav; frank. bolan; (entsteht der Schmerz durch ein Ziehen, z. B. bei dem Kämmen der Haare, sagt man nach V. teza me, a. teza me); einem wehe thun, žaliti koga, krivico storiti mu; ihm Schmerzen verursachen, bolečina narediti, narejati komu; sich weh thun durch einen Stoß, Schlag, udariti se; sich verletzen, f. dieses; es thut mir in der Seele weh, iz serca mi je žal, v serce me žali, boli, peče, v serce se mi je užalilo.
Weh, das, **Wehe**, die, rova, nadloga (Stend), gorje (höchstens im Nominativ), bolečina (Schmerz), bol, nesreča (Unglück); das Wohl und Weh, hudo in dobro; Wehen, *pl.*, Geburtschmerzen, popadek, prijemki, popadki, poblečki, poroduce bolečine, kroat. trudi, (nach V. a. tis, tisöavniki?).
Wehändig, *adj.*, bolsih oči.
Wehaustruf, der, er thut einen Wehaustruf, zakrical je jojmene!
Wehen, v. n., pihati, hliditi, vlačiti; der Wind wehet, veter je, veter piha (piše), hlidi; aueinander wehen, razpihanti, razpihati, razpihovati; leise wehen, pihljati; faden, pahljati, pahljati; die Fahnen wehen lassen, bandera obesiti, da se vijejo, da vihrajo (v sapi), böhm. plapolati; falt wehen, briti, brežati (brezim, M.); v. a., der Wind weht den Sand auf einen Haufen, veter pesk napihuje, znaša, piha na kup; vom Schmerz, zamet narediti, zamete delati.
Wehen, das, pihanje, piš, hlid, veter.
Weheruf, f. Wehaustruf.
Wehestand, der, žalostni stan.
Wehfrau, die, babica.
Wehgefühl, das, čut bolečine.

Wehklage, die, tarnanje, *serb.* jank, vek (mehr Geschrei), jok (Weinen).
Wehklagen, v. n., tarnati, tožiti, b. *Gutm.* jhotati, *serb.* jankati.
Wehklagen, das, tarnanje, *serb.* jankanje.
Wehle, die, vododerina, jama od vode.
Wehleibig, *adj.*, mehak, občutljiv, ki ne more preterpeti naj manjši bolečine, verächtlich mehvast.
Wehmuth, die, boleče serce (V.), žalost, otožnost, bei *Gutm.* miloba (?); eine Wehmuth beschlich ihn, inako, milo se mu je storilo.
Wehmüthig, *adj.*, žalosten, mil, otožin; mit wehmüthiger Stimme, z milim glasam.
Wehmüthigkeit, die, otožnost.
Wehmuthschlädeln, das, otožno, milo smehljanje.
Wehmuthsstimme, die, mili glas.
Wehmuthsvoll, *adj.*, premil, prežalosten.
Wehmutter, die, babica.
Wehr, auch **Wehre**, die, bran, bramba, obramba (*Gutm.*), varstvo (Schutz); sich zur Wehre stellen, segen, v bran postaviti, postavljati se, ne dati se, braniti se; — oorožje, branilo; lebendige Wehr (*waidm.*), ljudje, ki obstopijo, n. pr. hosto; mit entblößter Wehr, z golim mečem; *waidm.* kreppej.
Wehr, das, ein quer durch ein Wasser gehender Damm, jez, brana (*Vuk*), *poln.* gata und stawidko, *russ.* plotina und zapruda (= zaproda).
Wehranstalt, die, naprava, priprava, naredba za brambo, bramba.
Wehrbaum, der, das Wasser in gefechtmäßiger Höhe zu erhalten an den Mähwehren, zavora, odjemavnik (V.), zatornik.
Wehrberaubt, *adj.*, brez orožja, golorok.
Wehrbrett, das, f. Schutzbrett.
Wehrblindniß, das, odbojna zaveza.
Wehrdamm, der, jez branivni pred drugim jezam.
Wehre, f. Wehr.
Wehren, v. a. u. r., braniti, kratiti komu kaj; ne dovoliti, ne dopustiti, zabraniti; sich wehren, braniti se; einer Sache, braniti se česa; seinem Herzen eine Freude wehren, svojimu sercu veselje ukraliti, kratiti; sich gegen die Fliegen wehren, muham braniti se; dem Wasser wehren, (v. n.), ustaviti, ustavljati vodo, braniti ji, da ne gre dalje; sich seiner Haut wehren, potegniti se za svojo kožo.
Wehrer, der, branivec, bojevavec.
Wehrgehänge, das, f. Degengehent, nach dem *Russ.* prevéz-i.
Wehrgeld, das, oena (nekaj plačevana) za ubitiga človeka.
Wehrgeräth, das, branilo.
Wehrhaft, *adj.*, f. Waffenfähig; zmožen, braniti se; einen wehrhaft machen, koga oborožiti, orožje dati komu, (*waidm.*) doučen v lovstvu, da se mu sme izročiti puška.
Wehrhaftigkeit, die, zmožnost, nositi orožje in braniti se.
Wehrkrieg, der, brambena, odbojna vojska.

Wehrkunst, die, znanje, braniti se.
Wehrlinie, die, brambena čerta.
Wehrlos, *adj.*, neoborožen, brez orožja, brez brambe, *russ.* bezoruznyj; *fig.* slab.
Wehrlosigkeit, die, neoboroženost, brezorožnost, *fig.* slabost; im Zustande der Wehrlosigkeit, neoborožen, kadar kdo nima orožja.
Wehrmann, der, brambovec (V.); f. a. Kriegsmann.
Wehrmittel, das, branilo.
Wehrpflicht, die, dolžnost vojaške službe.
Wehrschanze, f. Schanze.
Wehrschiff, die, zagovor pismeni.
Wehrtafel, der, zelo (za obrambo).
Wehrtaub, der, branivni ali vojaški stan, branivni *pl.*, vojsčaki, vojsaki.
Wehrvieh, das, Bährvieh, zum Inventario gehörige, zelezna živina (nach d. Deutschen); die Schafe, welche überwintert werden sollen, ovce za pleme, plemenska dróbnica, dróbnica za pleme.
Wehrwaffe, f. Wehr.
Wehrwaffet, das, überflüssige, voda od več, preobilga voda, ki je ni potreba za mlin, (nach *Sum. böhm.* najezni voda).
Wehrwolf, der, f. Währwolf.
Wehrzahn, der, f. Saugzahn (nach *Ravn.* oklo, *pl.* okla, *Reifn.*).
Wehrzug, f. Wehrkrieg.
Wehje, der, opal (kamen).
Wehklage, *pl.*, dnevi bolezn, nevolje, žalostni, hudi dnevi.
Wehwort, das, žal-beseda.
Weib, das, eine weibliche Person überhaupt, ženska, *poet.* wohl auch žena, bei *Gutm.* zenstvo (souft Weibheit), u. janka(?), *russ.* ženščina, *poln.* białogłowa, kobieta u. niewiasta; eine ledige Weibperson, a. samica, (souft a. von den Thierweibchen gebt.); ein Eheweib, žena (zakonska), nach *Gutm.* dovedena žena (?); Weib, wo gehst du hin, bei *Gutm.* ti ona, kam pa greš; ein Weib nehmen, oženiti se, ženiti se; jemanden seine Tochter zum Weibe geben, hoer omožiti, za ženo dati, za mož dati; ein altes Weib, stara žena, verächtlich starka, starnja (*Gutm.*), baba, babel; häßliches, babura, babulja, babuza; elendes, babšce, babše; männlich festes, mozača, korenjakinja, mozakinja, mozatia (*Gutm.*); lieberliches, conta, lajdra, lajna; ein langsam gehendes, tapara; ein kleines dickes, öapa (*Ravn.*); feige Memme, baba.
Weibbar, *adj.*, zmožen se ženiti.
Weibchen, das, ženica, ženka; bei den Thieren, ona, onka (*Medo.*), samica, u. V. ženica; mit Rücksicht auf die Jungen, starka, starklja.
Weibel, f. Weib.
Weiber, in *3*sgn., ženski, babji.
Weiberadel, der, žlahtnost, plemenitost po preslici, po mleku, po materi.
Weiberangst, die, ženski, babji strah.
Weiberanmuth, die, ženska milina.
Weiberarbeit, die, žensko delo, žensko opravilo.

Weiberart, die, ženska navada; nach Weiberart, kakor ženske, verächtl. po babje.
 Weiberbrutt, die, ženske pors; Weiberbuh, ženske nedra.
 Weiberbrusthemd, das, rokavci, pl. (Gutsm.), a. rokavi pl.
 Weiberbrusttuch, das, napersnica (Gutsm.).
 Weiberseid, der, sovražnik ženstva, kdor ženskih ne more viditi in terpeti.
 Weiberfrage, die, ženski zmislik.
 Weiberfrenud, der, ženar (Vuk).
 Weibergeschrei, =geschwäh, =geträtich, =getwäh, das, žensko blebetanje, šebetanje, babji blebet; Weibergeiz, die, ženska prepir.
 Weiberglid, das, ženska sreča.
 Weiberhaar, das, ženski las, dolgi lasje.
 Weiberhaft, adj., babast (V.), babji, žensk.
 Weiberhandschuh, der, ženska rokavica.
 Weiberhass, der, sovraženje žensk.
 Weiberhasser, f. Weiberfeind.
 Weiberherrschafft, die, žensko gospodarstvo, gospodarjenje ženskih.
 Weiberherz, das, žensko, babje, plaho, mehko serce.
 Weiberkenntniß, die, poznanje, znanje ženskih.
 Weiberknecht, der, ženski hlapec.
 Weiberkram, der, ženska ropotija.
 Weiberkrieg, der, ženska vojska, vojska med ženskimi.
 Weiberlehen, das, ženski fevd; fig. gospodarjenje žene.
 Weiberliche, die, ženska ljubezen, ženoljubnost (Gutsm.).
 Weiberlist, die, ženska zapeljivost.
 Weiberloß, f. Unbeweibt.
 Weibermacht, die, moč ženska, ženskih.
 Weibermaugel, der, pomanjkanje ženskih.
 Weibermann, der, babnik, babjek (V.), babez, ženar (Vuk), možica (ll. Sr. Zal.), bei Gutsm. ženolis, ženska preslica und ženšak.
 Weibermantel, der, ženski plašč; bei Hochzeiten, šavba (Gutsm.).
 Weibername, der, žensko ime.
 Weiberuarr, der, babez, babji slinez; f. a. Weibermann.
 Weiberneffel, die, mertva kopriava.
 Weiberohr, das, tenko uho.
 Weiberplage, die, ženska težava, nadloga.
 Weiberpuß, der, ženski lišp, (bei Gutsm. akraza).
 Weiberraub, der, kradenje, unašanje ženskih.
 Weiberrecht, das, ženska pravica.
 Weiberregiment, das, žensko gospodovanje, (kudar ženska hlačo nosi, vulg.).
 Weiberred, der, ženska suknja, žensko krilo; ohne Kermel, jederma (Gutsm.); weiser, zabunco (ll. Sr.).
 Weiberstache, die, ženska roč, ženski dirindaj.
 Weiberstittel, der, žensko sedlo, postransko sedlo.

Weiberschänder, der, skruniveo ženskih.
 Weiberschänder, der, ženski odertnik; sie würde ihn nehmen, wenn er auch ein Weiberschänder wäre, vzela bi ga, da bi si tudi rajne oderte žene kožo nosil (Gutsm.).
 Weiberschau, adj., strah ženskih, pred ženskimi.
 Weiberschmuck, f. Weiberpuß.
 Weiberschrift, die, žensko pismo, pisanje.
 Weiberschuh, der, ženski čevelj.
 Weiberschürze, die, ženski prednik.
 Weibersinn, der, ženska misel.
 Weiberstabe, der, ženski sužnik.
 Weiberstand, der, ženstvo, ženski stan.
 Weiberstimme, die, ženski glas, sopran.
 Weiberstucht, die, babeževstvo.
 Weiberthranen, pl., ženske, lažnjivo solze, ženski jok.
 Weibertracht, die, ženska noša.
 Weiberunterhemd, das, interfat*.
 Weiberverächter, der, zaničevavec ženskih.
 Weiberwein, der, žensko, sladko vino.
 Weiberwert, das, žensko delo, početje, bei Gutsm. ženstvarija.
 Weiberwitz, der, ženska pamet.
 Weiberzeit, die, ženski cvet, ženaki čas (nach dem Serb.), ženska roža, perilo, pravnica (Vuk), diža (Sr.).
 Weiberzorn, der, ženska jeza.
 Weibebreuder, der, šurja (Karst).
 Weibeschwester, die, svest (Karst).
 Weibheit, die, ženstvo.
 Weibisch, adj., babji, žensk, mehkiga, ženskiga obnašanja.
 Weiblich, adj., žensk; das weibliche Geschlecht, ženski spol.
 Weiblichkeit, die, ženstvo, ženska natura ali narav, ženska lastnost, nežnost, ženskost (poln.); ženska sramozljivost, potepeljivost, občutnost.
 Weibling, der, f. Weibermann.
 Weibloß, f. Unbeweibt.
 Weibmann, f. Zwiliter.
 Weibsbild, das, ženska, ženska glava (serb.); f. übr. Weib.
 Weibsen, das, ženica.
 Weibsgestalt, die, ženska, ženska podoba.
 Weibsgleite, pl., ženske.
 Weibsperson, die, ženska, žensko telo.
 Weibspflicht, die, dolžnost zakonske žene.
 Weibstüch, das, žensčina, žensina.
 Weibstheil, der, ženin, ženi gredoči del.
 Weibsvolk, das, coll. ženstvo, žensko pl., žensko ljudstvo, samice, serb. ženskinjo n. coll. (Vuk), verächtl. babje pleme.
 Weib, adj., mehak, mehek, meček (Gutsm.), im Allt. mek*^k; jart, mičen, rahel; weiches Obst, mično sadje (Gutsm.); ein Ei weich stehen, jajce v mehko, na mehko kuhati; weich machen, omečiti, mečiti, omečati, meloati (V.); weich werden, omečiti se; f. a. Erweichen; umehnti (V.); sich weich finden lassen, mehak biti; verzärtelt, f. Weichlich, Empfänglich, Empfindlich, Willig; von Buchstaben, mehak; weich anzufließen, meh-

kiga otipa; Obst weich werden lassen, meh-dati, mediti sadje.
 Weibsbild, das, die Stadtkur, obmestje, omestje (V.), okolica kaniga mesta; pro-tor, na katerem stoji mosto, gradisce, gradisce; vse mestne postave skup.
 Weibsbildzeichen, das, znamenje obmestja.
 Weibsbottich, der, močivna kad.
 Weibsbullig, adj., mehkli neder.
 Weibse, die, die Weichheit, mehkota, mehkoba, mehko; der weiche Theil zwischen den Rippen und Leiden, lakotnica, bei Gutsm. slabina (?), auch serb., poln. u. böhm., slapi-na bürtte ein Druckfehler sein), serb. a. slaboböina; nach M. tisioa u. in St. Namovina; der Zustand, da etwas eingeweicht wird, močenje, močilo.
 Weichel, die, bela verba.
 Weichen, v. n., einem Drucke langsam nachgeben, odjenjati, odstopiti, odstopati, umak-niti, omakati se čemu, ogniti, ogibati se (mehr auseinander), oganiti se, ogibati se, kreniti a. poti, umanjati, popustiti; nicht um ein Haar breit weichen, za las ne od-jenjati; den Feind zum Weichen bringen, sovražnika nazaj potisniti; der Geist Gottes wich ganz von Saul, duh Božji je ves za-pustil Savla; er weicht und wankt nicht, ne gane so in ne da se omajati; aus dem Gliebe weichen, iz verste, iz reda stopiti, iti; aus dem Sinne weichen, iz misli priti, pozabljati biti; der Preis weicht, cena pada; der Boden wich ihm unter den Füßen, tla spod nog so mu zginele; vom rechten Wege weichen, zapustiti prav pot, zaiti z nje, odstopiti od —, odverniti se, oberniti se od —; er muß seinem Bruder an Kennt-nissen weichen, mnogo manj vó in zna, ka-kor brat, mora se skriti pred njim; vor einem weichen, fliehen, bežati pred kom; in einem süßigen Körper nach und nach weich werden, zmeciti, omečiti, mečiti se, umeh-niti (V. ?), razmočiti se, namočiti se; v. a., namakati, razmakati, močiti, mečiti, mecati, mediti (sadje).
 Weichen, das, odstop, nehanje, pojenjanje, bežanje.
 Weichenband, das, vezek v slabini ali lakotnici.
 Weichenbruch, der, f. Leistenbruch; (ihn haben, nach V. utergan biti).
 Weichenrüse, die, žleza v lakotnicah.
 Weichfaß, das, sod, v kterem se kaj razmaka.
 Weichfederig, adj., mehkoperen.
 Weichflöße, die, som.
 Weichflüßig, adj., mehkanog.
 Weichgefotten, adj., mehko kahan, v mok kuhan.
 Weichgrasig, adj., z mehko travo.
 Weichhaarig, adj., mehkolas; von Thie-ren, mehke dlake, mehkodlačen.
 Weichhäutig, adj., mehke kože, mekko-kožen.
 Weichheit, die, mehkota, mehkoba.
 Weichherzig, adj., mehkiga serca, meh-koserčnost, usmiljon, boječ.

Weichherzigkeit, die, mehko serce, meh-koserčnost.
 Weichhornig, adj., mehkli rog.
 Weichhüßig, adj., mehkorožen, mehkiga kopita.
 Weichlufe, f. Weichbottich.
 Weichlich, adj., überhaupt, mehkliat, meh-koten, nekoliko mehak, bolj na mehko; weichliche Speisen, plevke jedi; ki nimajo nič v sebi, nezabeljene; in der Malerei, medel; unfähig Beschwerlichkeiten zu ertra-gen, mehkužen, (razvaljan, razpestovan), prerahel, premehak, mehke polti; weichliche Sachen, mehčina (V.).
 Weichlichkeit, die, mehkliatost, mehkuž-nost, mehčina.
 Weichling, der, mehkužnik, nach M. meh-kuž, (in St. angebl. mekizavec).
 Weichmüthig, f. Weichherzig.
 Weichpflaster, das, mehčavni plašter.
 Weichschalig, adj., z mehko lupino.
 Weichschwanz, der, mehkorepec.
 Weichsel, Weichselkirche, die, višnja (so-wohl die Frucht, als auch der Baum).
 Weichselbaum, f. Weichsel.
 Weichselwasser, das, višnjevica.
 Weichselwein, der, višnjavec.
 Weichselzopf, der, (Weichselzopf, plica pol-onica), nach dem Poln. u. Russ. koltun, bei Jambr. vilovioa; damit behaftet, koltu-novat (poln.).
 Weichschalig, adj., z mehkimi bodei.
 Weichstein, f. Tuffstein.
 Weid, in Bzgn., häufiger Weid= geschrieben, lovski, jagarski*.
 Weidader, der, njiva, po kateri se paso.
 Weidbar, adj., popašljiv.
 Weide, die, Nahrung überh. f. b.; das Weiden, (pastio), pašna, pašnja, muljava; (pas-cuum), pašnik, pašnjak, pašnik, b. Jambr. pašnico, nach dem Serb. a. pašisee; an-genehme Weide für die Augen, očem prijatna pašna, veselje, radost; das Vieh auf die Weide treiben, živino na pašo gnati, goniti; das Vieh ist auf der Weide, živina je na pašu, se pase; gute Weide der Biene, dobra bér; ein Gewächse, (Salix), verba; Salzweide, (Salix caprea), mačka, mačkovec, mucov-vec; gertige Weide, (Salix viminalis), be-kovec; Wandweide, (Salix vitellina), rumena, prava beka; Bachweide, (Salix rivalis), ra-ka, iva.
 Weidader, f. Weidader.
 Weidebruch, f. Darmbruch.
 Weidedarm, der, f. Mastdarm.
 Weidlich, der, f. Futterfisch.
 Weidfreiheit, die, oblast, kje pastu.
 Weidegang, ter, hoja na pašo, gonjenje na pašo.
 Weidegang, die, gos na pašu.
 Weidegenosse, der, pašni tovarš, sodelož-nik, solastnik; wenn ihrer nur zwei sind, pašni spolovnik.
 Weidegras, der, nach M. orok (orokati, wie die Hirten singen).
 Weidegras, das, pašna trava.

Weibeheune, die, kokos za pašnino dajana.
Weibeulße, f. Fartriigel.
Weideland, das, svet za pašo, pašniki pl.
Weidelohn, der, etw. pašnina, plačilo za pašn.
Weidemann, der, f. Weidmann.
Weidemonat, f. Julius.
Weiden, v. n., die Schafe weiden, ovce so pasejo. (ohne Hirten, bei Vuk u sampas); die Kühe weiden, krave se pasejo. krave milijo (travo); der Hirt weidet, pastir pase. (pastirer M.); mit dem Weiden bis zu einer Stelle gelangen, pripastli (do verh grička); v. a. u. r., ich weide meine Kämmer, pasem svoje jagnjeta; genug weiden, zur Sättigung, napasti; beim Weiden verlieren, zapasti (ovco); die Augen weiden, oči pasti; sich an etwas weiden, vessilli se čemu; mit dem Weiden verderben, razpasti. (razvaditi s pasenjem); Schafe weiden, Kühe weiden, Biegen weiden, d. h. Hirt davon sein, auch ovariti. kravariti, kozariti ubgl.; einen Dachs, f. Ausweiden; sich mit leeren Hoffnungen weiden, s praznim upanjem pitati se.
Weiden, das, pasenje, pašna, pašnja.
Weiden, adj., verhov; weidenes Hott, verhov les, verbovina.
Weiden, in Btgn., (von Weide, Salix), verhov.
Weidenasche, die, verhov pepel.
Weidenbach, der, potok obrasten z verhovjem.
Weidenband, das, vitra, bekova vitra, svitek verhov.
Weidenbast, der, verbovo liöje.
Weidenbaum, der, verba.
Weidenbäumen, adj., verhov.
Weidenblatt, das, verbovo pero; beli kaper.
Weidenbohrer, der, nach Sul. dervotoö.
Weidenbruch, der, moövirje z verhovjem.
Weidenbusch, der, verbovo germaöevje, nizko verbje, verbinja.
Weidenborn, f. Sandborn.
Weidendrossel, die, f. Rohrdrossel.
Weidenerde, die, verbova perst, perst v gnjlilj verbah.
Weidenflöte, die, verbova pišöal, pišöalka, pišel, pišalka.
Weidengebüsch, das, verbovje, (rakitje, maöevje, verbinja, becevrje), serb. verbiljak.
Weidenholz, das, verbovina.
Weidenhopfen, der, divji hmelj.
Weidenkäfer, der, f. Mailäfer.
Weidenkotte, die, verbovi ogel.
Weidenkorb, der, jérbas, (nach V. verbas), verbovi kösek.
Weidenlaub, das, verbovo listje.
Weidenlaue, die, verbova mušica.
Weidenmeise, die, f. Beutelmeise.
Weidenmoor, f. Weidebruch.
Weidenmilch, die, (Motacilla salicaria), terstna pönica.
Weidenpalme, die, verbova mäica.
Weidenpfeife, die, f. Weidenflöte.
Weidenplatz, der, verbovje.

Weidenreis, der, verbova šiba, verbövica, prot. coll. protje.
Weidenrüschchen, das, (epilobium), verbövec.
Weidenruthe, f. Weidenreis.
Weidenstößling, der, verbova mladika.
Weidenstamm, der, verbova goba.
Weidensternling, f. Baumsturz, Rohrsternling.
Weidenstamm, der, verbovo deblo.
Weidenstrauch, der, verbovi germ.
Weidentrieb, der, mladika verbova.
Weidenzapfen, f. Weidenpalme.
Weidenzeisig, der, mali muharček, kovaöek.
Weidenzweig, der, pašnik, pasišce, pasiše (Vuk); fetter, otölsöje (Medu).
Weiderecht, das, pašna, pašna pravica, pravica, kje pasti; ein dazu Berechtigter, pašnikar (V.); — pašna služnost, naztek pašna tuji zemlji.
Weiderich, der, (Lythrum Salicaria), zvinjenik, verbovka (poln.), zvití koron, zvinjak, öibrje pl. kervcaka (Medu.); (Lisimachia), hostna mavrica, pijavönica (Medu.); ein Vogel, f. Rohrlänger.
Weidenschade, der, popaša.
Weidestein, der, mejnik dveh ali več pašnikov.
Weidesteuer, die, pašnina.
Weidewieg, das, pašna, na pašo gonjena živina.
Weidenwand, der, v trebah ustreljen.
Weidgenosß, der, tovaris na lovu.
Weidgerecht, f. Jagdgerecht.
Weidgeschrei, das, lovski krió,лагоj.
Weidhausen, der, truma lovoöv.
Weidicht, das, verbovje, verbje, verbinja.
Weidlnacht, der, lovski, logarski hlapec.
Weidlich, adj., mösk, terden, verl, dober, jak; f. a. Tächtig, Hurtig.
Weidling, der, öolnic; Blätterchwamm, penicenie, neko jabelko.
Weidmann, gev. Weidmann, f. Jäger; einem einen Weidmann segn, narediti mu. da puška odpove, da se ne sprozi.
Weidmännisch, adj., lovsk.
Weidmannschaft, f. Jägerci.
Weidmesser, das, f. Jagdmesser; jelenj jezik.
Weidsad, Weidsache, f. Jagdtasche.
Weidsprache, die, posebne lovske besede.
Weidwerk, Weidwerk, das, lov, lovstvo; vse živali, s kterimi se peöajo lovei; das hohe Weidwerk, visoki lov (na jelene, divje petellue itd.).
Weidwundschuß, der, strel na mehko, v drob.
Weife, die, ein Hapel, motovilo (in allen slav. Munda.) nach V. motavnik (?), nach Gutm. motalo (?) u. snovalo. in St. ang. mahalo; bewegliches Gatter an der Sägemühle, das Sägegatter, nach V. jarem, brana.
Weifen, v. a., namotati, zmotati, motati, (in St. ang. mahati?).
Weifen, das, motanje.

Weifer, der, motavec.
Weiferin, die, motavka.
Weigern, v. a., f. Verweigern; v. r., sich weigern, braniti se, ne hoteti, upirati se, keröiti se, kratiti se, šketiti se, odkimavati, z glavlo otrezati ali stressati, ne dati se, ustavljeni se, staviti se, ne hoteti vzeti öesa, odbiti, zaverniti ponujano.
Weigerung, die, branjonje, upor, upiranje; die Weigerung des Waters, ihm Geld zu geben, bewog ihn —, ker mu öce ni hotel dati dnarjev, bil je primoran —.
Weigerungsfall, der, im Weigerungs-falle, ko bi se branil, upiral, öe bi ne hotel —, öe bi ne storil —.
Weihaltar, der, posvecevavni oltar.
Weihbild, das, öbljubna, posveöena podobna.
Weihbischöf, der, posveöeni ökof (brez ökofije), namestni ökof, nach Gutm. ökofov namestnik u. ökof za zögne.
Weihbröt, f. Hostie.
Weihbrunnen, der, (zegnana), blagoslovljena voda; križavnik (Ravn).
Weihe, die, knja, lun, soköliö; f. Fühnergeier, (bei Sum. böhm. luök, kanö).
Weihe, die, posveöenje, posvecevanje; die Weihe verrichten, f. Weihen; die vier Weihen, ötiri posveöavanja, zögni, ötirji sveti redi.
Weihel, Schleiter der Nonnen, f. Schleiter.
Weihen, v. a., sich dem Dienste des Waterlandes weihen, posvetiti se, izroöiti se, nach V. vsega podati se za službo svoje domovine; eine Kirche, Kapelle weihen, posvetiti, (svetiti); posvecevati, zegnati, blagosloviti (segnen); geweiht, posveöen; zum Priester, (v) mäsnika posvetiti.
Weihher, der, Tisch, ribnik, lokva; eine weihende Person, posvecevavec.
Weiherrampfer, f. Wasserampfer.
Weiherrnisch, f. Wasserrnisch.
Weihwasser, das, voda v ribniku, iz ribnika.
Weihfasten, pl., kvaterni post.
Weihgabe, die, posveöeni, zegnani dar.
Weihgedet, das, blagoslov.
Weihheil, der, posveöeni kelih.
Weihgemälde, f. Weihbild.
Weihheffel, der, kamen, kotliö zegnane vode; nach ant. D. kropilnica.
Weihkrantz, der, blagoslovljeni veno.
Weihmesse, die, posvecevavna maša.
Weihnuthstiefer, die, gladki hor.
Weihnachten, pl., boziö, boziöni prazniki ali svetki, (nach M. koleda, koledni svetki); Weihnacht, sveta nöc.
Weihnächtlich, adj., Weihnächt-, in der Btgn. boziöni.
Weihnächtabend, der, sveti večer, boziöni večer, sveti postnik (St.), badnjak (u. Kr. u. serb.), badnje, in Serb. auch badnji dan, badnji večer (vermuthlich von bdeti, wachen).
Weihnächtbrod, das, popertnik, popertnjak, in Reiff. nach V. župnik, boziönik, auch boziöjak u. stalnik (St.).

Weihnächtfeierstag, der, sveti dan.
Weihnächtgeisensch, das, boziöna darilo.
Weihnächtlied, das, boziöna pesem.
Weihnächtmarkt, der, boziöni sejm.
Weihnächtstag, der, sveti dan, boziöni dan.
Weihnächtvesper, die, polnoönica.
Weihnächtwoche, die, boziöni teden.
Weihnächtzeit, die, boziö, boziöni öas.
Weihrauch, der, kadilo, libana (Arab.); Weihrauch jemanden streuen, koga möeno hvaliti, (auch kaditi komu), povzdigovati ga.
Weihrauchbüchse, die, pušica s kadilam.
Weihrauchschaf, das, kadilnica, kadilnjak, kadilnik.
Weihrauchstiefer, die, kadivna smreka.
Weihrauchvogel, f. Golddrossel.
Weihsalz, das, blagoslovljena, zegnana* sol.
Weihwasser, das, blagoslovljena, zegnana voda.
Weihwedel, der, kropilo, ökropilnik, ökropilo.
Weil, adv., solange, indem, kadar, dokler; conj., ker, za to ker.
Weiland, adv., vor diesem, ehemem, nekdanj, nekda; als indeclinabl. adj., bivsi, rajnk, blaziga spomina, pokojin (St.), nekdanj, njega dni, svoje dni.
Weile, die, doba, öas, rošnja (? u. Kr.), poöak, poöaka, pomuda; das Weilen, öassek, merva öasa; vor einer kleinen Weile, ravna kar, pred malo öasam, tatödi; über eine Weile, malo potem, öez malo öasa, skorej; nach einer langen Weile, öez dolgo; noch eine Weile, še malo, malce; alle Weile, vsegdar; nächstlicher Weile, po nöci; eine gute Weile, precej dolgo, dolgo öasa; gut Ding will Weile haben, dobro delo se ne da prehiteti, pre-nagiti; ich habe lange Weile, meni je dolg öas, nach Gutm. tozi se mi (in Kr. mehr für schläfrig sein); die Weile, prazni öas, lazno (kroat.), kdär ölovek utegne; ich habe keine Weile, ne utegnem, nemam kdaj.
Weisen, v. n., pomuditi se, muditi se kje, ostati, östajati, poöakati kje, biti kje; v. a., zamuditi, muditi koga; v. r., imeti se.
Weiler, der, und das, eine Sammlung weniger ländlicher Wohnungen, selo (V.), nach d. Serb. zaselek (Vuk), auch soseska.
Weiling, f. Stadtfisch.
Weilort, der, öakaliöe, öakaliöe, bivaliöe, bivaliöe.
Weilruhe, die, ein Ort, wo das Vieh zu Mittag ruht, staje.
Weilzeit, dir, postanek na kakem kraji.
Weime, die, drog (na kteriga se kaj öesa).
Wein, der, vino, dim. vinco, (auch vinöek); junger, alter Wein, novo, staro vino; rother Wein, öerno vino; reiner Wein, samo, öisto, suho vino; wasseriger Wein, makro vino (Zal.); ein saurer Wein, övicök, övicök maticök; gefottener Wein, gorko, zavreto vino; verderbener, zavrelia (zavreti), bërsa, kovbin, üzgalec, ömiga (St. M.); vino se bërsi, se jo zbörsilo öb. zbërvalo (vino se vlece,

Weinschmaus, der, pijača (V., sonst Getränke).
Weinsagen, der, obilna vinska letina, de terta obilno rodi.
Weinschling, der, grebenica ob. grubanica; s. a. Weinsengel.
Weinschneide, die, vinko mesto.
Weinschneid, der, nach dem Russ. vinski kornen (wohl nicht gebr.), nach dem Serb. sreš ob. stres (Vuk), in Croat. bérša. b. Gutschm. vinski okrenjenik; vinka skorja, veštan*.
Weinschneid, das, vinka sol, srešnica.
Weinschneid, die, davek od vina.
Weinschneid, der, terta, vinka terta, ters, coll. teraja; dabei bingen, kotliti (St.).
Weinschneid, die, volk.
Weinsucht, die, vinozeljnost, pjanstvo, nezmerno pokeljenje vina.
Weinsüchtig, adj., vinozeljen.
Weinsuppe, s. Weinbrühe.
Weintraube, der, mešavec, kazivec, blodvec vina.
Weintraub, adj., do dobriga pijan od vina.
Weintrauber, die, tropine pl.; ein einzelnes Stückchen davon, trop; s. a. Trüber.
Weintraube, die, grozd (vinski), grojzd, grozde; s. Traube; der Stengel davon, penkla, pelja.
Weintrichter, s. Trüber.
Weintrinker, der, vinopivo; wenn er viel trinkt, pijanec.
Weintrinkerin, die, vinopivka.
Weintrinken, adj., pijan od vina.
Weintrunk, die, vinka omaka.
Weinverfallener, s. Weinmischer.
Weinverlieb, s. Weinsteller.
Weinverrath, s. Weinsager; sich damit versehen, zaloziti, zakladati se, previditi se z vinam.
Weinwachs, der, vinski pridelek, vinstvo v kaki deželi, vinski rod, kjer vino raste.
Weinwage, die, vinomert, vinka vaga.
Weinwagen, der, voz vina.
Weinwetter, das, vreme vinko, vinu ugodno.
Weinwirth, der, kerčmar.
Weinzahn, der, sich den Weinzahn ausschlagen, odpovedati se vina (vinu).
Weinzehre, die, pijača (V.); eine Rechnung, zapitek.
Weinzehrer, der, s. Weintrinker.
Weinzehrent, der, vinka desetina.
Weinzeihen, das, smrečica.
Weinzieher, der, s. Winzer, (gornik).
Weinzins, der, dača od vina, vinarina (Vuk).
Weinzoll, der, col od vina, vinski col.
Weinzwang, der, dolžnost, vino jemati od koga (in ne od družiga).
Weinzwick, der, propir pri vinu.
Weiß, adv., nur in der Redensart: einem etwas weiß machen, (d. i. wissen), komu kaj na nos obesiti, zlagati se komn, slepiti koga, bei Gutschm. komu čerhiti (?).
Weißartikel, der, (fl. Beweisartikel), dokazni šten.

Weise, adj., moder, auch pаметen, spravidin; weise werden, zmodriti se, serb. mudrati (v. n.); beräuhig, razumen; sehr weise, premoder; Weise, der, modrijan, moder mož, modreo (V., serb. mudarac); die Weise, modrijanka, modra žena, modra; weise machen, zmodrovati, zmodriti; weise thun, modrovati (Vuk), modrijaniti.
Weise, die, Melodie, viža*, napev; lustige, okrogla; Art und Weise, način, viža*, russ. obraz, vid; die angehende, s. Judicialiv; auf einerlei, gleiche, enako, po enakem, ravno tako, takisto; auf mancherlei, vielerlei, marsikako, mnogotero; lebiger Weise in die Wochen kommen, v sanskem stanu poviti; ungetreuer Weise, po krivici, po krivonem; menschlicher Weise, po človeško; unvorsichtiger, thörichter Weise, po nespametnem; gefährlicher Weise, po nevarnem; nach seiner Weise, po svoje; grausamer Weise, neusmiljeno; hausenweise, kupama; reihenweise, zaporedama; freuzweise, križem; garbenweise, snopama, na snope u. dgl. mittelst der Formation —ama, —am ob. —em; heimlicher Weise, skrivaj, skrivaj; das ist aus der Weise, to ni navadno, to je presilno; auf diese Weise, tako; auf eine andere, drugači; auf eine besondere, posebno; auf eine oder die andere Weise, tako ali tako, ali tako ali kakor si koli bodi; unbesonnener Weise, nepremišljama; Gewohnheit, navada, šega; auf diese Weise, po tem takem; auf keine Weise, nikakor ne, po nikakem ne, po nobeni ceni ne, po nobeni meri ne; auf alle Weise, po vsakem, nach dem Serb. vaakakor.
Weisheit, der, s. Weiser.
Weisheitsgefängniß, das, hišica dratena za matico.
Weisen, v. n. u. a., zeigen, pokazati, kazati, pokazovati; mit dem Finger weisen, s perstam pokazati, kazati kaj ob. na kaj; einen den rechten Weg weisen, pravo pot pokazati, prav napotiti; einem die Thüre weisen, spoditi koga iz hiše; einem das Nähen weisen, učiti koga šivati, kazati mu, kako se šiva; an Jemand weisen, odpraviti, zagnati, napotiti na, do koga; s. a. Anweisen, Unterrichten; einen Verbrecher aus der Stadt weisen, hudodelnika iz mesta ukazati (V.); s. übr. Anweisen.
Weiser, der, die Königin in einem Bienenschode, matice, mačica (Gutschm.); (die jungfräuliche Königin, nach Zal. devionica, die besuchte, plomenitnica); eine Person, welche zeigt, kazavec; ein Ding, welches weist, kazalo; s. a. Zeiger.
Weiserhand, das, turno (V.), kletka matična, matičjak. (Murs.).
Weiserlaß, adj., brez matice, brezmatični (V.).
Weiserwerk, das, koleša pri kazavniku (ki premikajo kazavnik ali kazaljko na uri).
Weisheit, die, modrost, (pametnost, spravidnost); Kenntniß, znanost, učenost, znanje; seine Weisheit ausstrahlen, razkazovati, prodajati svojo učenost.

Weisheitsliebend, adj., modrost ljubeo, kdor ljubi modrost.
Weisheits, in Sßgn. — modrosti, modrostni (V.).
Weisheitsforscher, der, s. Philosoph.
Weisheitsforschung, **Weisheitslehre**, die, iskanje modrosti, nauk (od) modrosti; s. a. Philosophie.
Weisheitsfreund, der, prijatelj modrosti.
Weisheitsgahn, der, zob modrosti, naj poznejši zob.
Weislich, adv., modro, pametno, razumno.
Weislich, der, modrijan.
Weisnafen, s. Raseneiß (sein).
Weiß, adj., bel; Weißfische, belica; weiß aufstreuen, pobeliti, beliti; weiß sein, beliti se; das Weiße in einem Ei, beljak; das Weiß, belo, beljava, bela barva, belilo (insbesondere die weiße Schwimke), belina; das Fett des Rothwildpretes, belo (V.); die weiße Sucht, (chloritis), bela bolezni (V.); schwarz auf weiß haben, zapisano imeti, s pismam poterjeno; der weiße Sonntag, bela, (botrona M.) nedelja; weißer Wein, belo vino; ein weißes Schwein, belug, f. beljuga; der weiße Leihund, (waidm.), snog, belia; sich weiß brennen wollen, praviciti se, čistiti se.
Weiß, in Sßgn., beli — belo —
Weißagen, v. n. u. a., prerokovati, skrivno razodevati, prihodajo napovedovati.
Weißager, der, prerok, prerokovavec.
Weißagerin, die, prerokinja.
Weißagerisch, adj., prerokovavsk.
Weißagung, die, prerokovanje.
Weißarmig, adj., beloramen.
Weißarsch, der, beloritka; divja ova.
Weißärschel, s. Handschwalbe, (in Laas), belorepec, belorepka.
Weißath, die, Weisung, die kleinen Finsen, als Hühner, Butter, Eier u. dgl., mala desetina.
Weißauge, das, belo oko.
Weißaugenbraunig, adj., boloberv.
Weißbad, s. Verdenfall.
Weißbaden, das, das Recht, weißes Brot zu backen, pravica, beli kruh peči.
Weißbaden, adj., bel, iz bele moke.
Weißbäder, der, beli krušnar (V.), pek beliga kruha.
Weißbädersbrat, das, beli kruh, pogača, blebeo.
Weißbändig, adj., beloličen, (serb. belolik, Vuk).
Weißbart, der, belobradec.
Weißbärtig, adj., belobrad.
Weißbaum, s. Silberpappel.
Weißbeleg, adj., belokrižen.
Weißbergig, adj., beloverh, belogor.
Weißbier, das, beli ol; belo, bledo pivo.
Weißbinder, der, škafar.
Weißbirte, die, bela breza.
Weißbirn, die, (hruska) belica.
Weißblättrig, adj., belolist.
Weißblech, das, kositer.
Weißblühend, adj., belooveten.
Weißblütig, adj., belokerven.

Weißbuche, die, gaber, (bei Vuk vielleicht belograb).
Weißbuchen, adj., gabrov.
Weißbuchenholz, das, gabrovina, gabrina.
Weißbuchenwald, der, gabrovje, gaberje, gabrina.
Weißdorn, der, (Crataegus oxyacantha), die, glogovec (M.), nach Einigen auch beli glog, bei V. blagoviz (?); aus, von Weißdorn, glogovc.
Weißdornbeere, die, gloginja (Vuk), glogova jagoda, glogulja (Zal.).
Weißdornholz, das, glogovina.
Weißdornich, das, glozje, serb. glozjak (—aka).
Weißdornstod, der, glogovača.
Weißdrossel, die, s. Singdrossel, Weindrossel.
Weiß, die und das, belo, belina, belota, belost; im Auge, bolmo (St.); im Ei, beljak — a.
Weißer, v. a., pobeliti, beliti; anders weiß sein, prebeliti.
Weißerle, die, bela olša.
Weißerden, v. a., na belo barvati.
Weißfichte, die, s. Tanne.
Weißfieber, das, s. Bleichsucht.
Weißfint, der, beli söinkovec, sinkovec.
Weißfisch, der, (Leuciscus), belica, klin, bela riba, podlestva (Gutschm.), bei V. hingegen ist podlestev, Cyprinus nasus), serb. kesega; (delphinus leucas), nach dem Russ. beljuga, nach Jan. vogrica.
Weißföhre, die, bor.
Weißfüßig, adj., belonog.
Weißgarr, adj., na jirh ob. jérh strojen, jérhast (t. j. z apnam, galunam in solho strojen in ne s öreslam); weißgares Leber, jirh, jérhovina.
Weißgärber, der, jérhar, jirhar.
Weißgärberei, die, jérharija ob. jirharija, jirharstvo.
Weißgarn, das, bela preja.
Weißgartendistel, die, bel osat.
Weißgelb, adj., beloramen.
Weißgerber, der, s. Weißgärber.
Weißgeschwänzt, adj., belorep, belorepast.
Weißgestreift, adj., cikljast, lisast, brezast, plazast (Jan.); eine derartige Kuh, liska, ciklja, breza.
Weißglas, das, belo steklo.
Weißglocke, die, plotni slak.
Weißglühend, adj., razbeljen, bel.
Weißgold, s. Platina.
Weißgrau, adj., belkastosiv, sivkast, sir, nach M. serovat u. sivorast.
Weißhaarig, adj., belolas, belih las.
Weißhaffer, der, beli oves.
Weißhalbig, adj., beliga vratú, z belim vratam.
Weißhändig, adj., belorok.
Weißharz, das, bela smola, pilpoh (?).
Weißholz, s. Silberpappel.
Weißhuhn, das, s. Steinhuhn.
Weißkaff, der, belež, apno za beljenje.

Weißflechten, f. Braunflechten.
 Weißflur, die, belica.
 Weißklar, adj., bel in eist.
 Weißkopf, ber, beli ohrovč. kapus, ciklja.
 Weißkopff, ber, beloglavč.
 Weißköpfig, adj., beloglav; weißköpfiger Geier, plešec.
 Weißkram, ber, trgovina s platnam, s pertenino.
 Weißkraut, das, f. Weißkohl.
 Weißkummel, ber, kumin.
 Weißlauben, f. Mehlbeerbaum.
 Weißleder, das, jirh, jérh, irhovina.
 Weißlich, adj., belkast, belicast (serb.); ein weißlicher Ochs, plavec (auch im Allst. plav, weiß).
 Weißling, ber, ein Ding von weißer Farbe, belca, belin, belinč; eine Kuh, belka, belsa; ein Pferd, sivec, plajs; ein Hund, belin.
 Weißmüllerchen, das, brolica.
 Weißmehl, das, bela moka.
 Weißnadel, ber, behobernti vrabec.
 Weißnagelschmied, ber, zeblijar za bele počinjene zeblje.
 Weißnagel, adj., belonos, z belim nosam.
 Weißnätherin, die, šivilja za belo pertenino.
 Weißpappel, die, f. Silberpappel.
 Weißpennig, ber, belič.
 Weißpinsel, ber, zidarski kist, penzolj za beljenje.
 Weißroth, adj., belordec.
 Weißrührlein, f. Zannitzsche.
 Weißschimmel, ber, plajs, boleo.
 Weißschlinge, f. Mehlbaum (Vib. lant.).
 Weißschnabel, ber, žolaa belakljunka; knezji detel.
 Weißschwanz, ber, belorepka.
 Weißsteden, das, Weißstüb, kuanje na belo. čišenje, čišenje srebra.
 Weißstecht, ber, srednji detel. bela žolaa.
 Weißstreckelig, adj., belopikast.
 Weißstirn, ber, lisec; weißl. liska.
 Weißstirnig, adj., beločel; von Thieren, lisast.
 Weißstüb, f. Weißsteden.
 Weißtanne, die, jelka, jelca, hoja, hojka.
 Weißtellur, das, Sum. belinec.
 Weißulme, die, gladki ilem.
 Weißweilchen, das, f. Schneeglöckchen.
 Weißwauzig, f. Weißbadig.
 Weißwasser, das, voda svinčenica.
 Weißwollig, adj., z belo volno, beloran.
 Weißwurz, die, (Cavallaria Polygonatum), bela bramarica, šmarnica, gumbelica, lepatica, nach GutsM. kokorik (auch böhm.), beli koren, latvička (ang. in St.); f. Malblümchen; (Cavallaria latifol.), široka bramarica, šmarica, gumbelica (Medv.).
 Weißzahnig, adj., beloznb.
 Weißzeug, das, pertenina, platnina, belo perilo, serb. pertiste, böhm. u. poln. belizna (= belina), russ. helje.
 Weißzopf, ber, raca beločopka.
 Weißthum, das, znanje, znanstvo ljudsko.
 Weißung, die, Befehl, povelje, ukaz; Ver-

weis, pokreg, graja; Weiseführung, dokazovanje.
 Weit, adv. u. adj., dalje, nicht daleč, deleč; in aut. D. daleko; weiter, dalje, dalje; am weitesten, nar dalje; weit entfernt, daš ich ihn fürchtete, ne. de bi se ga bal, šele —; ich kann nicht weiter gehen, ne morem dalje iti, no morem dalje; ber weitere, daljni, nadaljni; weite Reise, daljna pot; zu weit, predaleč, predeleč; die Kleidung ist zu weit, obleka jo preohlatna (V.); preohlatna, preohlabna (Zal.), presiroka; der Weg ist weit, dolga pot; sein Name war weit und breit berühmt, po vsem svetu, na široko po deželi ma je slovelo ime, na daleč; so weit ich mich erinnere, kolikor pomnim, odkar pame-tim; so weit hast du Recht, dotod, toliko imaš prav, tako daleč; weit nach allen Dimensionen, obsiren, prostoren, prostran, razprostranjen; weite Ebene, prostrana, sirana (nar. pes.) ravan; weit und breit, daleč, deleč okoli; weiter Ramm, redek glavnik; weites Sieb, redko sito, rešeto; weit von einander, deleč saksebi, širem (Ravn., široma); der Sommer ist noch weit, dolga jo še do leta; und so weiter, in tako dalje (i. t. d.); von weitem, od deleč, nach M. izdaleča; erst zwei Uhr? es muß schon weiter sein, šle le dve? mora već biti; weiter nichts, als —, nič več, kot —; die Thür weit aufbetren, vrata široko odpreti, na stežaj (angelweit); fahre weiter fort!, le dalje! dalje pojdi! le naprej!; weit gefehlt, mnogo, dokaj manjka še; weit mehr, mnogo več, zelo več, velika več; weit lieber uff, mnogo rajši, dosti raji; maš weit ebleres, mnogo zlahnejši reč; weit vorziehen, mnogo več čislati, za veliko bolj šteti, imeti; bei weitem nicht, še davno, še dolgo ne; weit größer, zelo več; etwas weit herholen, kaj deleč sem privleči, daleč seči po kaj; weit hergeholt, prisiljen; er ist nicht weit her, ni nič posebniga, ni nikak čudež, ni dosti vreden; im weiten Sinne, d. i. überhaupt, v širokem pomenu, nach V. po velikem, v daljnem pomenu; die weiteste Bedeutung, najširši pomen; weit entfernt, daljin, (daljni), oddaljen, daleč proč; in weiter Ferne, v de-veti deželi; mein Weg ist der weiteste, moja pot je nardalji; die Sache steht noch im weiten Felde, ta reč je še deleč, še ni gotova, mnogo vode bo preteklo, dokler se ta reč izdela; von dem innern Raume eines Dinges, prostoren, širok (breit); bis auf weiters, za sedaj, dokler se ne ukaže kaj družiga; in die weite Welt gehen, krizem svet iti, po sveti iti, im Serb. v beli svet oditi, nach Ravn. in Reisu. zapustiti iti (part. perf.); ein weites Bewissen, široka, kosmata vest; ohne Weiters, brez vsega družiga, kakor tako (gbr.); na ravnost, preciz; bei weitem nicht, kratko nikar no od. ni —; immer weiter, dalje in dalje; Weit, das, širina (ladje).
 Weitläufig, adj., etwa razvejast, širokih, redkih vej.

Weitläufig, f. Großläufig.
 Weitläufig, adj., trebašen, trebuhat; von Thieren, vampast*; ein solcher Mensch, trebuhac.
 Weiberühmt, adj., deleč sloveč, sloveč po dolgem in širokem.
 Weitbulig, adj., s prostranimi zatoki.
 Weite, die, dalja, daljava, daljina, delja, daljnost; Breite, širina, sirja (Rt.); in gehö-riger Weite, v pravi daljini, delji; die Weite des Weges, dalja, daljava; in die Weite sehen, daleč viditi; eine Sache in die Weite spielen, odlašati kaj; von einem Raume; eines Gebäudes, prostornost, prostranost, prostranstvo (russ.); eines Gefäßes, Schranke, svet-loba; eines Kleidungsstückes, hlab (Zal.), ohlatnost, ohlatje (V.); Abfluß, f. dieles; russ. raztoje, razstojanje; (mont.) Weite, Weitung, mesto, kjer je ruda že izkopana; in der Zusammensetzung als Grundwort drückt es die sloven. Sprache zuweilen mittelst der Formation auf —aj aus, z. B. Schußweite, strelhaj; Wurfweite, lučaj; Spannweite, raztegljaj (nach Vuk die Länge der angespannten Arme, raztegljaj konca); Schlagweite, (in der Lehre von der Electricität), preskočaj u. dgl.
 Weite, das, das Weite suchen, utedi, kopita pobrati; das geht ins Weite, to presega vso mero; das Weite gewinnen, priti na plano, pod milo nobo, na sapo.
 Weiten, v. n., dort weitet ein Abgrund, tam zeva brezen; v. a., raztegniti, raztegovati, razširiti; v. r., sich weiten, d. i. weiter werden, razširiti se, širiti se, raztegniti, raztezati se, ohlaten postati, daljšati se, razprostraniti se.
 Weiter, comp., dalje, dolj; weiter hinten, vorne, zadaj, spredeji (Met.); weiter fortan, behel-fen sich, prizamoči si; weiter ziehen, sich entfern-en, dalje se pomakniti, pomikati; f. Weit.
 Weiter, v. a., weiter machen, razširiti, širiti; f. Erweitern.
 Weiterender, f. Expediteur.
 Weiterung, die, in der Kanzleisprache, ne-prijetni nachdruck.
 Weiterverbreitung, f. Verbreitung.
 Weitsfeld, das, daljno polje; njiva kje za logam, v drugi sosekki.
 Weitgebietend, Weitherrschend, adj., širokovi-laden, na daleč, na široko po zemlji gaspodujoč.
 Weiteflügel, adj., s širacimi porntmi.
 Weitgehört, adj., dolgorog, z rogni vsaksebi.
 Weitemantel, adj., s širocim, zevajočim goboam, širokousten, razusten.
 Weitepreisen, adj., po svetu sloveč, hvaljen.
 Weithallig, adv., kar se daleč okeli raz-lega.
 Weithin, adj., daleč tje; v daljo.
 Weitläufig, adj., (weitläufig), weit von ein-ander stehend, široko, vsaksebi, narazen, red-ko, širem (Ravn., širem?); weitläufig mit Zeulanden verwandt sein, s kom daljne zlahte

biti; weitläufiger Better, daljni stric; um-ständlich, obsiren (a. böhm. u. poln.). na tanko, na drobno, na široku in na dolgo, po dolgem, po širokom; ich werde nächstens weitläufiger schreiben, v kratkem bodem bolj na tanko, na drobno pisal; sehr weitläufig sein, mnogo besedi delati, preveč besedi imeti; weischwüßig, nach V. ovinkast, (bei GutsM. zastoren?); eine weitläufige Schreib-art, raztegnjena, obsirno pisanje, nach dem Poln. razvlečena pisava.
 Weitläufigkeit, die, obsirnost, daljnost, prostranost; weitläufiges Verfahren, obsirno, natančno, dolgo ravnaje; viele Weitläufig-keiten machen, f. Umstand.
 Weitemaul, das, širokoustez.
 Weitemäulig, adj., širokousten, razusteo.
 Weitemund, ber, f. Weitemaul.
 Weitödig, adj., z ohlatno, mahadravo sukajo.
 Weitläufig, adj., z redkimi stebri.
 Weitshatend, adj., dolgosencin, široko-sencin.
 Weitshichtig, Weitschweifig, adj., ovin-kast (V.), obsiren, preobsiren, protegjen, predolg, dolg, nepotreben; f. a. Weitläufig.
 Weitshichtigkeit, Weitschweifigkeit, die, obsirnost, preobsirnost; f. Weitläufigkeit; (nach Ravn. izlaka).
 Weitschend, adj., deleč videč, razviden, kdor daleč, v prihodnost vidi.
 Weitsichtig, adj., dalojovidin (russ.), kdor od daleč bolj vidi, kakor od bliz, daljiga pogleda.
 Weitsichtigkeit, die, daljnovidnost, dolgi pogled (V.).
 Weitspurig, adj., s široko kolejo.
 Weitumfassend, adj., prostran, obsiren, mnogoobezin.
 Weitung, die, der Umfang des innern Rau-mes, prostranstvo, širina, prostornost, svet-loba (V.); (mont.), f. Weite.
 Weitzahnig, adj., redkih zob, redkozob.
 Weizen, ber, (Triticum), pšenica, (a. vee-nica u. senica ausgesprochen); rauher Weizen, Hartweizen, resnica; glatter Weizen, golica; der Sommerweizen, jara pšenica; Winterweizen, ozima pšenica, ozimka; tür-kischer Weizen, tursica, koruza, debeljača; f. ukr. Maiz; dem blühet der Weizen, ta ima zlate, srečne äase.
 Weizen, in Sign., pšenični.
 Weizenader, ber, so lange der Weizen steht, pšenica, njiva s pšenico, pšeničica; nach der Ernte, pšeničsöce, pšeničsöc, pšeničev-söc, pšeničevise.
 Weizenähre, die, pšenični klas.
 Weizenbau, ber, sejanje, pridiclovanje, ravn-ange pšenice.
 Weizenbier, das, pšenično pivo.
 Weizenboden, ber, tla za pšenico (dobre), pšenične.
 Weizenbrot, das, pšenični krah, pšenič-njak; Weißbrot, beli krah, hlebec, pogaca; zwei Weizenbrote, dva hleba beliga kruha, dva bela hleba, dva hleboa (S. R.).

Weizenernte, die, pšeniona žetev.
Weizenfeld, das, pšeniono polje; f. a. Weizenader.
Weizengarbe, die, pšenični snop.
Weizengras, f. Quecke.
Weizenraupen, pl., pšenično pšeno.
Weizenhaufen, der, versaj pšenice.
Weizenkleie, die, pšenični otrobi.
Weizenmehl, das, pšenična moka, bela moka.
Weizenreich, adj., pšenichen, poln pšenice.
Weizenfaat, die, pšeniona setev, posev.
Weizenschröpe, die, podkašanje, podžiganje pšenice.
Weizenstreu, die, pšenična pleva.
Weizenstoppeln, pl., pšenično sternišče, sternišce, pšeničišče, pšeničiše.
Weizenstroh, das, pšeničnica, pšeniona slama.
Weizhüher, der, f. Mandelstrühe.
Welch, **Welcher**, pron. relat., kateri, kateri, ki (indecl.), kdor; kroat. u. serb. koji; pron. interr. kateri?, kdo? (wer); welcher tumer, kdor koli, kateri koli, kateri si bodi; welches aus beiden du willst, katero hočeš; um welche Zeit?, obkorej?; bis zu welcher Zeit, obkorej?; welchem aus beiden hast du es gegeben?, kterimu si dal?; welsch eine Geschichte, kaka prigodba; welsch ein großer Mensch, welsch ein unansprechlich Glück, kaka zarobljenec, kaka neizrečena sreča, kolika sreča!; weißt du es noch, mit welcher Geburt ich es ertrug, ali še veš, s kakim poterpljenjem sim to prenašal; wer weiß, in welches gottlose Haus er geht, kdo vé, v kakošno hudobno hišo hodi; die Knaben, welche von den Speisen des Königs gegessen hatten, mladenči, kraljevo hrano jedši; welche großen Dinge vermag nicht die vereinigte Kraft, kaj pač ne more združena moč; als unbestimmtes Zahlwort, z. B. ich habe Aepfel, wollt ihr welche?, jabelka imam, jih hočete kaj?, vzemite si ktere; von diesen Aepfeln waren welche sauer, welche süß, teh jabelk, izmed teh jabelk je bilo nekaj (nekoliko) kislih, nekaj sladkih, — te jabelka so bile ene kisle, ene sladke, — nekteere kisle, nekteere sladke; ich hatte welche soust bei mir, imel sim jih sicer nekaj pri sebi.
Welchergestalt, adv., kako.
Welcherlei, adj. ind., kakošen, kakorsen; mit welcherlei Maß ihr messet, s kakorsno mero merite, s takošno —.
Well, adj., vol, zvenjen, vedel, zavenjen, zvedel, suh; well werden, zveniti, veniti, vedniti; f. Verwellen; von Rügen, suha, posušena repa; f. a. Schlapp, Eingefallen.
Welle, die, f. Königskerze.
Wellen, v. n., zveniti, veniti, zvedniti, vedniti, ocmagati (Karf); — medleti, slabeti; f. Verwellen; v. a., narediti, da kaj zvene; posušiti, sušiti.
Wellheil, f. Wadlung.
Wellheit, die, zvenjenost, velost, vedlost.
Wellhofen, der, peč sušivnica.
Wellbühl, die, das Lager, worauf sich der

Zapfen einer Welle, eines Rades umdrehet, teó-i; bei den Mühlen, blazina (Zak); das Bret von der Schraube, worauf der Köpfer sitzt, kolovrat, lončarski stol ali kolovrat.
Wellbaum, der, valj, nach V. vreteno, nach dem Böhm. gredel; am Weberstuhl, vrátilo.
Welle, die, eine schängelnde Erhöhung des in Bewegung gesetzten Wassers, val, (böhm. velna); Wellen schlagen, plahitati, na valove udarjati, valove gnati, delati, valovi luskajo, se zaganjajo; hier sollen sich legen keine stolzen Wellen, (Job 38, 11), tukaj boš razbijalo svoje napete valove; die Wellen schlagen ober uns zusammen, valovi nas zagrinjajo, pokrivajo; poet. für Wasser, f. tief; ein um seine Aere beweglicher Cylinder, valj, valjek, vreteno (V.); an den Weberstühlen, vrátilo; ein Bündel Reisholz, butara; Sandwelle, sipina.
Wellen, v. a., vreteno ali gredel narediti; Eisen an einander wellen, d. i. schweißen, zelezo zvariti, variti.
Wellenbad, das, kopanje v vodi, ob bregu.
Wellenbewegung, die, valjenje, gibanje valno, nach Mas. valjavioa.
Wellenbrecher, der, lomilo valovam nastavljeno.
Wellenbruch, der, f. Brandung.
Wellenförmig, adj., von Welle. (unda), valovit, (valast); von Welle, Cylinder, valjast, vretenast.
Wellengebirge, das, gorati valovi.
Wellenhaff, f. Wellenförmig.
Wellenlinie, die, čerta valovita.
Wellenlos, adj., brez valov.
Wellenmeer, das, valovito, nepokojno, razburkano, nemirno morje.
Wellenreich, adj., valovit; das, vode.
Wellenschlag, der, bitje, udarjanje, luskanje valov.
Wellensturz, der, slap.
Wellentod, der, smert po utonjenji, v vodi.
Wellentritt, der, podnožnik.
Wellenvoll, f. Wellenreich.
Wellenweise, adv., v valovih, val za valam.
Wellenzapfen, der, tečaj.
Wellern, v. a., lepiti, zidati s slamo in blattam, russ. delat mazanku.
Wellermund, die, ilovnata, zlepljena stena.
Wellig, adj., valovit.
Welllager, f. Anwelle.
Wellrad, das, kolo na valjn.
Wels, der, (Silurus glanis), som (in allen slav. Mundarten).
Wels, in Sßgn., somov, somlji (Vuk).
Welsartig, adj., somast.
Welsfleisch, das, somovina, somlje meso.
Welt, die, svot, im Altst. a. mir; die Erde, zemlja, vsa zemlja, svet; Weltteil, f. dief.; Jemanden in die andere Welt schicken, koga na nni svet poslati, umoriti; alle Welt, ves svet, oeli svet; die Leute, svet, ljudje; alle Welt weiß es, vsemu svetu, vsem je znano; in aller Welt nicht, za ves (hožji) svet ne; auf die Welt kommen, priti na svet, roditi

se; aus der Welt gehen, ščediti, s tega sveta iti, umreti; die arge Welt, hudobni svet; die überfluthete Welt, nadčutni, nadtelesni svet; die verkehrte Welt, narobe svet (Spr. poln., jelen pse love); in alle Welt gehen, ves svet obhoditi, iti po svetu, križem svet, v beli svet (serb.); in der Welt, na svetu; was in aller Welt mag er haben?, kaj mu vendar je, kaj le hoče za božji das?; so geht es in der Welt, tako je na svetu; in der Welt leben, bleiben, posveten ostati, biti; Jemanden aus der ihm eigenen Welt ein Gleichniß geben, dati komu priliko iz reči, njemu znanih; die gelehrte Welt, učeni (Judjo); zur Welt bringen, roditi; ein Mann aus der alten Welt, moč stariga kopita, nekdanjih šeg; sich von der Welt absondern, zapustiti svet, posvetno rabo; die schöne Welt, ženske, ženstvo; die junge Welt, mladost; die vornehme Welt, velika gospoda; unsere Sache ist auf dem besten Wege der Welt, reč naša jo (stoji) tako, da ne more bolj. da nikoli tega; er hat viel Welt, olikan, obdelan, izobražen, skušen je, pozna svet, zna biti z ljudmi, zna vesti se, obnašati med ljudmi; große, unbefamte Welten, veliki, neznani sveti, svetovi; in eine bessere Welt übergehen, preseliti se v boljši svet, v večnost; in der Welt ist alles feil, pol sveta je na prodaj, pol se ga pa more kupiti; Geld regiert die Welt, da ima koza denar, gospa bi ji djali.
Welt, in Sßgn., der Welt eigen, svetni, (Gutsm. u. V.), — sveta, — tega sveta; serb. svetski, u. svetoven; im Gegensatz zu Geistlich, posvetni.
Weltachse, die, os sveta, zemlje.
Weltall, das, vesoljni, nach And. vesvoljni svet, in Ob. Kr. auch pleon. vesmirni svet (mir-svet), vesoljnost, vessvet; f. a. Univerßum; böhm. vesmir.
Weltalter, das, vek, starost sveta.
Weltangel, die, tečaj sveta, zemlje.
Weltanfiht, die, misel od sveta.
Weltapfel, der, Reichsapfel, jabelko cesarsko, ki pomeui svet.
Weltange, die, Božje oko.
Weltball, f. Erdball.
Weltbau, der, stvarjenje sveta; f. a. Weltgebäude.
Weltbegebenheit, die, zgodba svetá, prigodek vsemu svetu znamenit.
Weltbegier, die, (Begierde), posvetna želja, meseno, polteno poželenje.
Weltbeherrschend, adj., svetovladent.
Weltbeherrscher, der, gospodar vsega, vesoljniga sveta, Bog, Gospod.
Weltbekannt, **Weltberühmt**, adj., znan po vsem svetu, povsod razglašen, raznesen, ljubljen po vsem svetu.
Weltberühmt, adj., preslaven, preimenit, povsod sloveč, vsemu svetu znan, razglašene slave.
Weltbeschreibend, adj., svet popisujoc, popisovaje.
Weltbeschreiber, der, popisovavec sveta.

Weltbeschreibung, die, popis(ovanje) sveta, zemlje.
Weltbewohner, f. Erdbewohner.
Weltbewinger, **Weltberberer**, der, premagavec, podjarmivec, osvojevavec vsega sveta.
Weltbrand, der, svetna, posvetna navada, šega, navada tega sveta.
Weltbuch, f. Weltgeschichte.
Weltbürger, der, zemljan, kozmopolit.
Weltbürgerin, die, etiva zemljanka, prebivavka tega sveta.
Weltbürgerinn, der, misli tega svetá, kozmopolitizem.
Weltbame, die, velika gospa.
Weltbank, der, posvetna zahvala (s ktero svot plačuje).
Weltdiener, der, posvetnjak.
Weltthe, die, posvolna oast.
Weltende, das, konoc sveta.
Weltentstehung, die, začetek, postanek sveta.
Weltengertrümmerer, der, razdiravec, končavavec svetov.
Welterfahrung, adj., skušen na sveti.
Welterfahrung, die, skušenost.
Welterhalter, der, ohranivec, ohranovavec sveta.
Welterthaffer, der, Stvarnik sveta (nebés in zemlje).
Welterthaffung, f. Weltbau.
Weltfeind, f. Menschenfeind, (odljadnik).
Weltfehl, adj., terden kakor zemlja.
Weltfriebe, der, vesoljni mir, mir po vsem svetu.
Weltfreude, die, posvetno veselje.
Weltfreund, der, kozmopolit; — posvetnjak.
Weltgang, der, tek posvetnih reči, posvetni tek.
Weltgange, f. Weltall.
Weltgebäude, (de), das, osvetje (V.), vse osvetje, svet.
Weltgebrauch, der, posvetna šega, navada.
Weltgegend, die, Himmelsgegend, stran sveta.
Weltgeist, der, duh sveta, posvetni duh.
Weltgeistliche, der, svetni, posvetni duhoven, petrinar, duhovnik med svetam, nerodovni.
Weltgeistlichkeit, die, (po)svetna duhovščina, duhovšina, petrinarij.
Weltgepriese, f. Weltberühmt.
Weltgeräusch, das, posvetni hrup, hrum tega sveta.
Weltgericht, das, poslednja, vesoljna, splošna sodba, sodnji dan.
Weltgeschichte, die, splošna zgodovina, zgodovina (vsega) sveta, zgodbe sveta.
Weltgeschichtlich, **Welthistorisch**, adj., občno, sploh imeniten; segajoc v zgodovino vsega sveta.
Weltgesch, das, občna postava.
Weltgürtel, f. Zone.
Welthandel, der, prepir med narodi, ljudska reč, kupčija na vso strani (dele) sveta.

Weltherrschaft, die, vesoljno gospodovstvo, vladarstvo vsega sveta.
 Weltherrscher, der, vladar vsega sveta.
 Weltkarte, die, svetovid, zemljovid.
 Weltkenntniß, die, vesoljno, občno znanje, znanje sveta, poznanje ljudi in človeških reči.
 Weltkind, das, posvetnjak.
 Weltling, adj., posvetno razumen.
 Weltlingheit, die, posvetna razumnost.
 Weltkörper, der, svet, zemlja.
 Weltkreis, der, der Umfang der ganzen Welt, ves svet, vse osvetje; s. a. Erdkreis.
 Weltkugel, die, vesoljni svet; s. Reichsapfel; die Erdkugel, zemlja.
 Weltkunde, die, vesoljno, vsesvetno znanje.
 Weltkundig, adj., vsemu svetu znan, vsem znan.
 Weltlauf, der, svetni tek, tek pozemeljskih, posvetnih reči; ljudska šega; das ist der Weltlauf, taka se godi na sveti.
 Weltleben, das, posvetno življenje.
 Weltlehre, die, nauk od sveta, svetna veda.
 Weltlich, adj., sveten, posveten; weltlich machen, s. Säkularistren; ein Weltlicher, etva svetnjak.
 Weltlichkeit, die, posvetnost.
 Weltlicht, das, luc sveta.
 Weltliebe, die, posvetnost, posvetna ljubezen.
 Weltliebend, adj., posveten, v posvetne reči zamišljen, zatopljen.
 Weltling, der, posvetnjak, posvetnež.
 Weltlust, die, s. Weltfreude.
 Weltmacht, die, pozemeljska moč.
 Weltmann, der, ein der Welt kundiger Mann, posvetni modrijan, modrec; irdisch, sinnlich, posvetnjak, posvetnež.
 Weltmeer, das, etva obsvetno morje, veliko morje.
 Weltmenschen, der, posvetnjak.
 Weltmann, der, posvetnjak, preposveten olovek.
 Weltordnung, die, red, uredba sveta.
 Weltort, (mont.), s. Weltgegend.
 Weltpol, der, tedaj zemlje, zemeljni tečaj.
 Weltpriester, der, svetni, deželski mašnik, petrinar, mašnik med svetam, neredovni duhoven.
 Weltregierer, s. Weltherrscher.
 Weltreich, das, veliko kraljestvo, svetno, posvetno kraljestvo, etva auch vsesvetno kraljestvo.
 Weltreise, die, obhod sveta, potovanje okoli sveta.
 Welttrund, s. Erdball.
 Weltliche, die, posvetna, pozemeljska reč.
 Weltlicher, der, vesoljni svetni bol.
 Weltseele, s. Weltgeist.
 Weltstinn, der, posvetnost, posvetne misli.
 Weltstifte, die, šega gosposka.
 Weltstohn, s. Erdstohn.
 Weltstorge, die, skerb za posvetne reči.
 Weltstoff, der, snova svetna.
 Weltsprache, die, po vsem svetu znani jezik.

Weltstrmer, der, svetoborec† (Sum).
 Weltstystem, das, s. Weltgebäude.
 Welttafel, s. Weltkarte.
 Welttheil, der, del sveta, del zemlje.
 Weltton, der, gosposka šega, navada, posvetna šega.
 Welttragend, adj., svetonosen.
 Weltumgang, der, obhajanje, druženje z veliko gospodo.
 Weltumsegelung, die, objadranje, obhod sveta.
 Weltumwälzung, die, prekuo, prevrat sveta.
 Weltuntergang, der, kanec sveta, pogin sveta.
 Weltverbindend, adj., svet skup derže, svetovozen†.
 Weltweise, der, modrijan.
 Weltweit, adj., kar je daljave od sveta od sveta.
 Weltweisheit, die, (posvetna) modrost.
 Weltwunder, das, prečud, prečudo, čudež vsega sveta.
 Weltzerstörung, die, razdjanje, pokonjanje, razrušenje sveta.
 Wem?, pr., komu?; wem immer, komur koli.
 Wen?, pr., koga?; wen immer, kogar koli.
 Wendader, Wendelader, s. Angewende.
 Wende, die, ein Feldmaß, welches in einigen Gegenden Niedersachsens einen halben Morgen hält, obráčilo (in Krain von unbestimmter Größe, V.); Wende der Sonne, s. Sonnenwende.
 Wende, adv., wende fahren, preorati, preoravati, prevoriti (ll. Kr. vgl. preorica, Bracht, serb.).
 Wende, der, einer von der Wendischen Nation, Slovenec; Kaufser, Serb (Luzički).
 Wendeseisu, das, in den Hammerwerken, obráčivnik.
 Wendefahrt, s. Angewende.
 Wendegraben, der, worin bei Anlegung eines Weinberges die Fächter befestigt werden, jama za ključe, v ktero ključe sude.
 Wendehals, der, (Yunx torquilla), čudež, vijoglavka, serboritka (Jan.); s. a. vertoglavka, vijoglava (Vuk), poln. kretogłow (kretoglav).
 Wendekreis, der, nach dem Russ. povratnik, povratni krog, tropik*, poln. zvrtnik (=zvrtnik).
 Wendelbaum, der, vertilo, vratilo, stozer.
 Wendelbeere, s. Johannisbeere, schwarze.
 Wendelgerste, s. Angewende.
 Wendelstiege, Wendeltreppe, die, polzaste gredi pl., polznica (V.) pl.; s. a. Schneckenstiege nach Pot. obernenke).
 Wenden, v. a. u. r., oberniti, obráčati, okreniti kaj, se; Weit wende es zum Westen, Bog v dobro oberni, Bog daj, da bi se dobro izšlo; sich an Semanden wenden, etwas von ihm verlangen, koga prositi, h komu zateci se, oberniti se, obráčati se do koga; wohin soll ich mich wenden?, kam se hočem oberniti, djati?; Fleiß auf etwas wenden, prizadevati si za kaj, pridno delati v čem; s. a.

Anwenden; er hat viel auf seine Kinder gewandt, dokaj (dnarjev) je potrosil za otroke; ein Gespräch wenden, napoljati na kaj dražiga; das Getreide wenden, obráčati, preoráčati snopje; ein Unglück wenden, s. Abwenden; den Acker wenden, zum zweiten Male pflügen, (das erste Pflügen heißt Brachen oder Stürzen und das dritte Mähren), dieses zweite heißt auch Wendefahrt, Wendefahrt, njivo preorati, preoravati, ober preorati (St.), druga praha; den Acker wenden, herbet pokazati, oberniti; einen Weinberg anlegen, vinograd, nograd zasaditi, zasajati; das Mittelwort, gewandt, oberniti, spretni; gewendet, oberjen; ein gewandter Mann, vajan, skušen mož; den Rod wenden, sukno oberniti, preoberniti; das Wetter hat sich gewendet, vreme se je spremenilo, preverglo; die Augen auf etwas wenden, oči v kaj vpreti, vpirati; das Blatt wird sich wenden, spremenilo se bo, spreobernile se bodo reči; den Braten wenden, pečenko obráčati, vertiti; sich hin und her wenden, vertiti se, sukati se (na vse strani).
 Wendepflug, der, für gebirgige Gegenden, wo man seitwärts pflügen und oft wenden muß, gorjanski plug, orača (V).
 Wendepunct, der, (punkt) obratnik †, oder obráčnik †.
 Wender, der, obráčavec, obráčavnik.
 Wenderohr, das, obráčljiva cev.
 Wendeschämel, der, Rensschämel am Vortheile eines Wagens, polza (V).
 Wendeschansel, die, lopata za obráčanje (cesar si bndi).
 Wendestange, die, ein Schweif, welcher an großen Eisenmassen angehängt wird, sie bequem zu wenden, rep.
 Wendesteden, Wendestod, der, obráčavnik rokavičarski.
 Wendezirkel, der, s. Wendekreis.
 Wendesicht, s. Profil.
 Wendung, die, das Wenden, obráčanje; der Ort, wo man wendet, obráčaliße, obráčaliße; am Ende eines Afers, s. Angewende; die Wendung einer Sache, obernitev; nach andern Dial. obrat; Wenderung, premona, sprememba; andere Wendung bekommen, drugači oberniti se; Wendung in der Rede, obernitev, zavinek, zasak.
 Wendungspunct, der, s. Wendepunct.
 Wenig, num. ind., wenig, malo, malee; weniger, manj, manje; am wenigsten, nar manj, naj manj; wenig Zeit, malo časa u. s. w., in wenig Tagen, čez malo dni, v malo dne; es sind ihrer zu wenig, premalo jih je; an wenig Orten, malo kje, malo kjer; der Sache zu wenig thun, kake reči premalo storiti; ein wenig, malo, nemalo (sehr gebr. in Kr. — anal. dem nekaj, nekteri itd., — ich. enomalo Ser.), nekoliko, nekaj; wenig auch ne mnogo, (troha, trošica; s. Bißchen); drobtinica, merva, mal, majhen, micoen (eig. klein), picel; äußerst wenig, ubogo malo; immer ein wenig geben,

malo po malo dajati, razmaljati (Medv.); redek (selten), droben (klein an Umfang); wenige Autoren, malo kateri izmed pisavcov; malokdo —; es ist wenig bekannt, malo komu je znano; ein wenig weiß, grün, belkast, zelenkast i. t. d.; es fehlt wenig, daß —, malo da ni —; die wenigen Verdienste, die er etwa hat, majhne zaslugе, ktere morebiti ima; der wenige Vorrath, majhna zaloga; piela zaloga; mit Wenigem zufrieden sein, z malim zadovoljn biti; das Wenige, was ich habe, to malo, kar imam; sein Weniges, svoje malo; der wenigste Theil, prav malokteri del; Thyrer wenige, malo njih; mit wenig Worten, z malo besedami, ob kratkem; er zeigt wenig Fleiß, nió kaj pridnen ni; unser sind wenig, nas je malo, nach Vuk serb. nas je malina; Weniger Menschen Wohl befördern, le za nekterih dobro skerbeti; Weniges Geld, malo denarja, denarjev; drei Thaler weniger vier Groschen, tri tolarje manj štiri groše oder brez stürrih grošev; mehrere oder weniger einfache Maschinen, več ali manj prostih mašin; meine wenige Person, s. Wenigkeit; das Wenige, betvo; (Anderer gebrauch, betva, betvea); nicht das Wenigste, ne trošice; das Wenigste, nar manji stvarca; warum hast du die wenigen Schafe in der Wüste verlassen?, zakaj si še to malo drobnico v puščavi pustil?; sehr wenig, prav malo, kaj malo, micoeno, majokino, miokino; — so wenig, tolikojak; nur ein wenig, le kolikaj, le kolikojak; conj. so wenig, als —, tako ne, kakor ne —, tako malo, kakor —, eben so wenig, als —, ravno tako malo, kakor —, ravno tako ne, kakor ne —; so wenig ich ihm traue, muß ich doch —, óesiravno mu ne upam, wende —; er ist so wenig geizig, daß —, tako malo je lakomen, do —, ne le da ni skop, še —; nicht weniger, nió manj, ne manj, ravno tako; je weniger desto —, kolikor manj, toliko —; nicht desto weniger, vender, pri vsem dem; ich habe ihn nicht gesehen, also noch viel weniger angesprochen, še vidil ga nisem, nikar pa ogovoril; zum wenigsten, vsaj, saj.
 Wenigbäuernd, adj., malo terpežen, (serb. malovceden).
 Wenige, das, Weniger, Wenigst, s. Wenig.
 Wenigkeit, die, malicina, malost, malota, majhnost, majhenost, majhnota, piclost; troha; s. Kleinigkeit; meine Wenigkeit, jez (uboga reva), moja majhna, malovredna oseba, moj nió, moja malost (wórtl.).
 Wenigstens, adv., saj, vsaj, nar manj, koncema (St.).
 Wenn, adv., (veralt.), s. Wann; conj. ako, óe, ko; wenn ich dich sehe, ako te vidim, óe te vidim, ko te vidim, kdär te vidim; wie, wenn er nun käme?, kaj (hi bilo), ko bi zdaj prišel?; D wenn ich König wäre!, o (da, óe) bi bil jez kralj; wenn ich es gewußt hätte, (in ll. Kr. u. serb.) da sim vedil —; wenn ich Wehl hätte, da imam moko (brašna); wenn du hast, so gib, óe imas, daj, böhme.

maš-li dej; wenn du gleich reich bist, so bist du doch nicht weise, akoravno, čeravno, desiravno, če tudi si bogat, vender nisi moder; da si —; wenn ihr auch (schon) noch so viel betet, so höre ich euch doch nicht, se toliko molite, ne uslišim vas; als wenn (ob) kakor bi; du stehst dich, als wenn du nichts wüßtest, delaš se, derziš se, kakor bi nió ne vedil; wenn nur, wenn anders, samo ako, de le; wenn doch, da bi vsaj —, če bi vendar, Bog daj, da bi —.

Wenne, die, neka oteklina na glavi.

Wenzel, s. Wube (im Kartenspiel), Rothschleichen.

Wer, pron. inter., kdo?; Wessen?, čigav?; (als adj.), im Serb. čigov u. čij (auch in St.); wem?, komu?; wen?, koga?; wer weiß, wie —, kdo vé, kako —; — rel. eine unbestimmte Person bezeichnend, kdor, kteri; wer reich werden will, der wird —, kdor hoče obogateti, bo —; wer immer, kdor koli; gib es, wem du willst, daj, komur hočes; es ist wer da (vulg.), nekdo je prišel; wer Ohren hat zu hören, der höre, kdor ima ušesa za poslušanje, naj poslušaj (Nov. B. U.); wer da?; kdo je?.

Werbeanstalt, die, nabiravnica.

Werbebezirk, der, naborni okraj, vojako-jemni + okraj.

Werbegeld, das, vabivni denar; s. a. Handgeld, (vojaska ara).

Werbehauptmann, der, naborni stotnik.

Werbekreis, der, naborni okrog.

Werbeliste, die, zapisok vojaških novincov.

Werben, v. a., Soldaten werden, v vojake, soldate vabiti, v vojake vzeti, jemati, nach dem Russ. nabirati vojakov; mit Gewalt werden, loviti; v. u., um ein Frauentimmer werden, nasnubiti, snubiti; nach Gutm. wohl unrichtig, svatiti, svatovati (eig. svat sein); v svale iti (? sonst auf die Hochzeit gehen), v snuboke iti (St.), serb. izprositi, prositi; um etwas werden, iskati, česa, kaj; za kaj prizadevati si, poganjati se, vleči se za kaj, potegovati se za —.

Werbeoffizier, der, naborni oficir.

Werbeplatz, der, nabirališče, nabiralše (vojaških novincov).

Werber, der, nabiravec, vabnik, lovec vojaških novincov; s. a. Bewerber, snubač, snubec, sanbič, snubok, serb. prosac, prosilac.

Werbung, die, vabljenje, nabiranje vojaških novincov, nabor (russ.), jemanje, zapisovanje v vojake, snobljenje, snubitev.

Werde, das, bodi!

Werden, v. n., als ein eigenes Zeitwort, (sto), biti (eig. sein, vertritt jedoch in vielen Fällen die Stelle des deutschen werden), bivati (Gutm.), postati (auch im Serb. s. Yuk), postajati, prihajati (nach dem Ital.), storiti se, oberniti se, spreoberniti se v —, (böhm. u. poln.) stati se; was willst du werden?, kaj hočes (čes) biti?; es wird nichts aus der Sache, nič ne bo to, to ne bo nič, nič ne bo iz tega (schertw. iz te moke

ne bo močnika M.); was wird endlich aus dir werden?, kaj bo koli iz tebe?; aus ihm wird nie etwas Gutes werden. (mehr gemein) ne bo nikdar dobrega zalegel (U. Kr.); aus Nebel wird endlich Regen, iz megle biva dež; es wird noch alles gut werden, vse bo še dobro; wie ward es denn weiter?, kako je dalje bilo?; kako se je bilo izšlo; eter Lohn soll euch werden, vaše plačilo vam bodi, (svoje) plačilo boste prejeli; was wird nun mir dafür, kaj bo meni za to?, kaj dobim za to?; Gott sprach: es werde Licht, und es ward Licht, Bog je rekeln: Bodi svetloba, in svetloba je bila; es wird Friede, schönes Wetter werden, mir bo, lepo vreme bo; es wird nicht lange mehr mit mir werden, ne bom dolgo več (na sveti, živel); es wird Krieg werden, vojska bo; anfangen zu werden, začeti, začeti biti; es wird mir leichter, zaočenja mi boljé biti; odleglo mi je, nach Zal. odlahkelo, odlahnilo mi je; antren werden, nezvest biti, postati; es wird mit der Zeit lange, dolg čas mi je; es wird mir übel, težko mi prihaja; es wird Sommer, Herbst, Winter, Frühling, leto, jesen, zima, pomlad (vigred) prihaja, nastaja, astopa, zaočenja se; meistens jedoch wird Werden im Slovenischen nicht übersetzt, sondern es wird aus dem Prädicate ein angemessenes Zeitwort gebildet, z. B. Tag, Abend, Dämmerung, finster werden, daniti se, večeriti se, mraciti se, temniti se; es wird werden, pristaditi se, priskukiti se, ungnusiti se; stumpf werden, otumpati; ein Jude, Lärte werden, pojuditi se, potarčiti se; eine Nonne, ein Mönch werden, ponuniti se, pomnišiti se; lustig, froh werden, razveseliti se; träge werden, ueleniti se, poleniti se; zum Vieh werden, poživiniti se; wieder gut werden, dobrihati se; arm, reich werden, obožati, božati, obogateti, bogateti; jornig werden, ujeziti se, razjeziti se, zjeziti se; zum Bettler werden, oheraciti (V.); zu Stein, zu Wasser werden, okamneti, skamneti, kameneti; zvodneneti, vodeneti. Es wird zu Wasser, led se taja, (stajati, tajati); schlimmer, übler, ärger werden, shujšati se, hujšati; besser werden, zboljšati se, poboljšati se, boljšati se; größer, kleiner, fürger werden, zveksšati se, zmanjšati se, skrajšati se; weiter, enger werden, razširiti, razširjati se, stisniti se; krank werden, zholeti; gesund werden, ozdraviti se, ozdraveti; ohnmächtig werden, omedleti; schwanger werden, spočeti, znositi (V.); Blaf werden, obledeti; Roth werden, zardevati, zaripniti se; einem feind werden, sovražiti koga; anständig werden, zagledati; inne werden, zvediti, zavediti se, spoznati; los werden, znebiti se; habhaft werden, dobiti; flug werden, zmodriti se; anders werden, spreoberniti se, spremeniti se; Freund werden, sprijaliti se, prijatli se, poprijaliti se; ein Paar werden, vzeti se; zu Holz werden, zlesaciti se; Witwe werden, ovdoveti (moža zgubiti); Jung werden, o-

mladeti, pomladiti se; alt werden, postarati se; starati se; eine Braut werden, možiti se; verwickelter werden, zapletati, zapletati se bolj; oder wird es ungeschrieben, z. B. König werden, kraljestvo nastopiti; Schulze werden, za župana postavljen biti; Bürge für Jemanden werden, porok biti za koga; za poroka postaviti se; die Sache ist zu Wasser geworden, skazilo se je, šlo je po vodi; zu nichts werden, v nič priti; er ist zum Sprichworte geworden, vsi nanj kažejo (s porstam); er wird mit sehr zur Last, nadlezen, na poti mi je; zu Theil werden, v del priti; das wird mir schon zu lange, to mi uže predolgo terpi; dein Schreiben ist mir zu recht geworden, tvoje pismo sim prejel, dobil; ein Raub der Flammen werden, zgorjeti (do tal); eines andern Gattin werden, družiga (moža) vzeti; dazu soll Rath werden, temu homo pomagali; sich sauer werden lassen, truditi se; einer Sache gewiß werden, zvediti; zuwider werden, upreti se komu, (uperlo se mi je); es wird mir angst, bange, težave me obhajajo, prehajajo, težko mi jo, strah me je; zur Geistesheiligkeit werden, v navado priti; als ein Hilfszeitwort, ich werde gehen, pojdem, bom šel; ich werde kommen, pridem; wenn ich ihn werde gelobt haben, kadar ga bom pohvalil; ich würde ihn gelobt haben, hvalil bi ga bil; ich wäre gelobt worden, pohvaljen bi bil; in St. besim bil pohvaljen; er wird bei deinem Bruder sein, pri tvojem bratu bo (najbrže); du wirst es ihm doch nicht gesagt haben, pa mu saj nisi povedal; wer wird ihn doch heftänbig loben?, kdo ga bo koli zmiraj hvalil?; kdo bi ga vedno hvalil?; es ward gesagt, rekli so; du wirst gelobt werden, hvalili te bodo.

Werber, der, otok v reki, otocič, nach V. auch otociče pl., osredok, obalek, gomila.

Werf, der, namet, nasip na brege.

Werfel, der, an einem Schleifsteine, kljuka.

Werfen, v. a. u. r., indgemein, vrci oder vrci, metati, zalucati, lucati, (besonders aus der Hand werfen), zabrasiti (russ. brosit), zadegati, cacniti (? Gutm.), kroat. hitati, bacati; zur Genüge werfen, nametati se, nalucati so; sich auf den Boden werfen, na tla telobniti, pasti; einen zu Boden werfen, na tla vrci, tresciti, tresiti ob tla; (nach Jan. v oplat vrci, vrci. für ob tla?), ins Meer sich werfen, v morje plnsk-niti, zagnati, zaganjati se; Mist aus dem Stalle werfen, gnoj pokidati (iz hleva); in den Kerker werfen, v ječo pahniti, vtlak-niti; sich in andere Kleider werfen, preobleci se, preobleci se; Steine werfen, lucati; Schneeballen aufeinander werfen, kepati se; sich mit Jemanden werfen, s kom metati se, lucati se; sich in die Fesslung werfen, umakniti se v tordnjavo, potegniti se; die Sorge auf den Herrn werfen, skerb pre-pustiti gospodarju; Kleider von sich werfen, oblacila s sebe zmetati; mit Schimpfwör-tern um sich werfen, gerde imeua dajati, z

njimi koga pitati, po ustih imeti, lajati; einem ein Loch in den Kopf werfen, vrci, kaj komu v glavo in izbiti luknjo; den Feind in den Fluß werfen, zapoditi, zagnati; das Los werfen, vadljati, lozati *, zdre-bati †; einen mit Steinen todt werfen, s kamnjanjem ubiti, ukamenjati; den Feind werfen, premakniti, v beg zagnati, zader-viti, premagati sovražnika; Haß auf Je-mand werfen, začeti sovražiti; sich in die Brust werfen, napihnti se, napeto, napih-njeno postaviti se; etwas nach einem werfen, kaj za kom lucati, metati; einem die Augen aus dem Kopfe werfen, oči izbiti; einem etwas in den Weg werfen, spotikljaj komu napraviti, zavirati koga; Jemanden etwas vor die Füße werfen, komu kaj pod noge vrci, zagnati; Prügel, podkrepeliti koga; sich auf das Bett werfen, na posteljo vleci se, zavaliti se; auf das Pferd sich werfen, zajahati, zajezditi kooja; na konja zagnati se, zavihnti se; sich auf die Fnie werfen, pokleknti pred koga; Falten werfen, gerhinöiti, gerhanciti se; einen Schat-ten werfen, senco delati; dieß wirst kein gutes Licht auf ihn, zeigt ihn in keinem guten Lichte, to ga ne priporoca; etwas über den Haufen werfen, kaj razdreti, na kup podreti, podirati; die Befehle, postave podreti, pre-klicati; schnellen, zadegati, degati; sich Je-manden um den Hals werfen, koga objeti; die Nase in die Höhe werfen, glavo povzdigi-niti (V.), nos zavihniti, vihati, ferkati; auf Jemanden die Schuld werfen, dolg, kriv-njo zvradati na koga, koga kriviti, reoi, da je kriv; das Holz wirst sich, les se zvija, zverci se, zbuniti se, zveziti se, skriviti se, böhm. paditi se; ein gefornenes Brett, zvezena, zverzena (V.) dilja; die Augen auf etwas werfen, ozreti se na kaj, z oömi streljati; von Thieren, werfen (v. n.), Junge gebären, povrci, storiti, mlade imeti; nicht mehr werfen wollen, ujaloviti se; s. a. Gebären, Junge; die ganze Heerde hat (Junge) geworfen, nach M. vsa öreda je po-legla (? sonst sich niederlegen).

Werft, das, Anstalt wo Schiffe gebaut wer-den, s. Schiffswerfte; der Aufzug des Ge-webes, osnova, snutek.

Werftbruch, der, Fehler in dem Tuche von dem im Weben gerissenen und nicht wieder getimfften Fäden, gnejzdo, skaza.

Werste, s. Werst, Sahlweide, Kornsege.

Werstkläfer, der, ivni hrosč.

Werg, das, tulje, kuke. (serb. kućina), otre pl., nach V. otri, terjace pl. (St.), izgrebi, pl. f. (altsl.), zgrobie pl., nach Gutm. oslak mit podzorde, welches letztere jedoch Scheve bedeutet, poln. zgrzebil, pl.; der Stab, womit man die Scheven oder Splitz-ter aus dem Werg schüttelt, tresivnica (V.).

Wergeln, adj., hoden, hodniön.

Werggarn, das, hodna, hodniöna preja, iz otor ali terjac napravljena preja.

Wergleinwand, die, hodak.

Wert, das, eine vollkommene Berrichtung, delo; gute Werke, dobre dela, djanja; That, ein. uoin (mehr kroat.), opravek, opravilo, oprava (*Gutsm.*); der Glaube ohne Werke ist todt, vera brez del je meriva; es ist schon im Werke, je že v delu, dela se; Gebäude, poslopje, stavba †; terdnjava; ein Buch, bukve, učeno delo; Bergwerk, rudnik; Näherwerk, koleša; Hand an das Werk legen, dola se lotiti, poprijeti, delo pričeti; etwas ins Werk stellen, setzen, richten, kaj storiti, opraviti, izdelati, izpeljati; das ist mein Werk nicht, tega jez ne delam, ni moje delo, (leere) Complimente sind mein Werk nicht, praznih priklonov ne delam; das ist belu Werk, to si ti storil, napravil; viel Werkes aus etwas machen, prehlaliti, nezmérno povzdigovati (iz mušice konja narediti).

Wertbank, die, stol, delavski stol, klop.

Wertbiene, die, delavna čbela, delavka, auch böela ohne Zusatz.

Wertblei, das, in Stücken, wie sie aus der Bleihütte kommen, svinec v koscih.

Wertbrett, das, dilja, deska; bei den Schuftern, rezivna dilja, rezivnica.

Wertfeien, das, bei den Fuffschuhteden, noz, podrazavnik, rezak.

Wertfestag, der, delavnik.

Werken, f. Arbeiten.

Werkführer, der, ravnaver, narejavec v kaki fabriki, delovodnik †.

Wergenoß, der, tovaris pri kakem delu.

Werkgerath, f. Werkzeug.

Werkhaus, das, Fabrik, delavnica.

Wertheilig, adj., po vnanjem, na videz svet, pobozen.

Wertheiligkeit, die, puhoznost na oko.

Werkholz, das, les (za razne izdelke).

Werkkunst, die, mehanika.

Wertleute, pl., delavci, težaki, pl., delavni ljudje.

Wertlich, f. Arbeitsam.

Wertloß, das, in den Glasöfen, istejo pl.

Wertloß, adj., brezdelon, brez (dobrih) del.

Wertlosigkeit, die, brezdelnost.

Wertmann, der, delavec.

Wertmeister, der, vodnik pri delu, delovodnik †, mujster.

Wertmesser, das, bei verschiedenen Arbeitern, rezivnik; bei den Schuhteden, noz.

Wertosen, der, poč v steklarnici.

Wertsch, ber, bei den Zimmerleuten, Stulage, vezanje.

Wertschuh, ber, čovelj oder črevelj (za mero).

Wertschule, die, obortnijska šola; f. a. Arbeiterschule.

Wertsilber, das, srebro v svinčeni rudi.

Wertstatt, die, delavnica; ritze Wagner's, kolarnica; bei den Tischlern, mizarnica; bei den Stebmachern, sitarnica u. dgl.

Wertstelle, f. Wertstatt.

Wertstellig, adj., etwas werthstellig machen, dodelati, spolniti kaj, dogotoviti.

Werstube, die, delavnica.

Werstück, das, ein Quaderstein, rezani kamen.

Werstuhl, ber, bei den Tischlern, svečarski stol; f. a. Weberstuhl.

Werttag, ber, delavnik, vednji dan (*Gutsm.*).

Werthätig, adj., delaven, v djani, z djaniem, z deli dokazan; etwas werthätig machen, kaj storiti, izdelati, spolniti.

Werthätigkeit, die, delavnost, izpeljanje, djavnost.

Werthisch, ber, stol, delavski stol.

Werthverständiger, ber, zvedenec, kdor kaciemu delu glas vé.

Werkzeug, das, orodje, priprava, nach V. auch narodie (Meissn., auch poln. u. böhm.), bei M. orod, orodek; f. a. Mittel; Jemand als Werkzeug gebrauchen, nach dem Böhm. nasaditi koga na svoje (to)porišec.

Wermuth, der, (*Artemisia Absinthium*), pelin (*gen. pelina*).

Wermuthbecher, ber, časa pelina, grenka.

Wermuthbier, das, pelinovec (iz olapiva).

Wermuthbitter, adj., grenk kakor pelin.

Wermuthbittere, die, pelinova grenkoba, grenkota.

Wermuthlaub, die, mušica peliaovka.

Wermuthöl, das, pelinovo olje.

Wermuthsaft, ber, pelinovo sok.

Wermuthsalz, das, pelinovo lag.

Wermuthstrank, ber, nach V. opelinjena pijača, pelinovec.

Wermuthwein, ber, pelinovec (iz vina).

Werre, die, (*Gryllotalpa*), mramor, bramor, nach Jarn. podjed, podjedoo.

Werst, Werste, die, ein russisches Meilenmaß, $\frac{1}{6}$ einer deutschen Meile, versta, (ruska milja).

Werth, adj., vreden; werth sein, vreden biti, veljati; es ist nicht der Mühe werth, ni truda vredno, ni dela vredno, ni nujne vredno; er ist keinen Schuß Pulver werth, ni piškaviga oreha vreden; er hält mich nicht eines Blickes werth, toliko mu nisim dober, da bi me pogledal; das Vieh hat im Winter mehr aufgegeben, als es werth ist, živina se je zajedla po zimi (*Ravn.*); etwas werth halten, schätzen, kaj čislati, v čislil imeti; er ist mir werther, als du, dražji mi je od tebe; mein werther Freund, ljubi, dragi moj prijatelj; mein wertherer Herr, mili moj gospod; er ist der Regel werth, zaslužil si je, da bi ga nestrelli; werth sein, im *Serb.* vrediti; aller Ehren werth, izverston, lep, kaj vreden, ne prenemaren; mehr werth sein, f. a. Ueberstreffen.

Werth, ber, vrednost; einer Sache einen großen Werth belegen, kaj drago ceniti, zelo ceniti, čislati kaj; den Werth bestimmen, cenost postaviti, ceniti, narediti, ceniti (schätzen); Preis, stona, kup; eine Sache von Werth, draga reč; das Gold hat für ihn keinen Werth, ne mara za dnarje, dnar nima pri njem nikake cene; — ne zna va-

rovati dnarjev, Werth und Gehalt der Münze, vrednost in jedro dnarja.

Wertharm, adj., malovreden.

Werthbestimmer, ber, cenivec.

Werthen, f. Schätzen (in all. Verb.).

Werthhaltung, die, čislanje.

Werthloß, adj., brez vse cene, brez vrednosti, (nach M. lagoden?) während im *Alls.* gut, vortrefflich, im *Böhm.* lieblisch).

Werthschätzen, v. a., čislati, spoštovati, ceniti, v čislil imeti; werthgeschätzt, spoštovan, cenjen, čislan.

Werthschätzung, die, spoštovanje, cenjenje, cena.

Werkelholz, f. Spindelbaum.

Wesen, das, ehemals das Sein, Dasein, die Existenz, f. diese; das Wesentliche, (essentia), bistvo (*M.*), bitnost (*Gutsm.*), poln. istota, istočó, böhm. podstata (Substanz), russ. suščestvo; ein Wesen, (ens), bitje; das äußere Betragen, obnašanje, navade, nravi (*M.*) oder nravi; ein Mensch von einem stillen, milden Wesen, tih, pohliven clovek; das höchste Wesen, naj viši bitje; gleiches Wesen, enobiten, enak; sein Wesen gefällt mir nicht, njegovo vedenje mi ni po godi; böses Wesen, f. Eitelkeit; dem Wesen nach, po bistvu, bistveno; gottseliges Wesen, pobožnost; Kern, jedro; ein hartiges Wesen, nekaj smolnatica; das gemeine Wesen, občna reč, občinstvo, derzava; f. a. Republik; das stolze Wesen, osabnost; das rauhe Wesen, todota, nepriljudnost, osornost; das stille Wesen, tihota, pohlavnost; das gute Wesen, dobrotnost; türkisches, magharisches Wesen, turščina, turšina, madjarščina, madjaršina; viel Wesens von etwas machen, hrup, sum narediti, gnati, vzdigniti, delati; es wird nicht viel Wesens brauchen, ne bo treba mnogo; f. a. Aufheben, das; was ist das für ein Wesen?, kakšin sunder je to?; in der Zusammenfügung, reči, zadeve neßl einem analogen Beiwort oder in einem Worte mittelst der Formation auf — stvo; z. B. Sanitätswesen, zdravstvo; Kriegswesen, vojaške reči, vojaštvo; das Gerichtswesen, sodne reči, sodstvo; Münzwesen, denarske reči, denarstvo u. dergl.

Wesentlichkeit, die, enobitnost.

Wesenheit, die, bistvo, bitnost, bistvenost; f. a. Wesen, Wirklichkeit.

Wesenlehre, f. Ontologie.

Wesenleiter, die, lestvica, postopnost bitij.

Wesenloß, adj., brez bitja, brezbitven.

Wesenreihe, die, versta bitij.

Wesentlich, adj., biten, bistven, biten, glaven, resničen, pravi, imeniten; das Wesentliche, bistvo, jedro, naj imenitniši, poglavitno, perva reč.

Wesenverwandlung, die, spreminj bistva.

Wespe, die, (*Vespa*), osa; die große, serbische; (im *Serb.* ist neben osa, auch os m.).

Wespen, in *3*sgn., osji (bei *Gutsm.* osven, wie im *Russ.*).

Wespenartig, adj., osast.

Wespenbussard, ber, (*Astur apivorus*), lan seršnar, bóclar; f. a. Bienenstesser.

Wespenfall, ber, f. Wespenbussard.

Wespenfliege, die, osasta muha.

Wespennest, das, osje gnjezdo, osji meh, osenišec, oseniše, osinjak, osir; in U. Kr. auch zvonec; in ein Wespennest flöten, stechen, wörtl. ose dražiti, osje gnjezdo stikati, razdražiti, v ose, seršene pihati, škorazžaliti več njih, ki nam utegnejo sigdovati.

Wespenstich, ber, osji pik, kdar koga osa picit.

Wesß, Wesßen, öigav, öij (*St.*), f. Wer.

Wesßhalb, **Wesßwegen**, adj., za kaj?, za volj česa?, za česa voljo?, čemu?.

West, ber, der Wind, zahodni ali večerni veter, zahodnjak, večernik; bei *Gutsm.* a. zgornjak, nach V. jug, welches jedoch richtiger Süd bedeutet; die Gegend, f. Westen.

West, in *3*sgn., zahodni, zahodnji, večerni.

Weste, die, Kleidungsstück, lajbik*, lajblec*, vesticja*, u. *Dainko* u. *Caf* brezrokavnjak, u. *M.* bei *Silli* telovnik, podjopie (*Gutsm.*), kamizola*, *serb.* persluk, *böhm.* vesta*, eine Weste aus Purpurstoff, škerlatin.

Westen, ber, zahod, in andern Dial. auch zapad; Abend, večer, zaton (*Gutsm.* Sonnenuntergang); im Westen, za večeram, na zahodni strani; aus Westen, od večera, od zahoda; gegen Westen, proti večeru, proti zahodu.

Wester, f. Taufte.

Westerhemb, das, kerstna arajca, krišemnik, križevnik.

Westgegend, die, zahodna stran.

Westgrenze, die, zahodna meja, meja proti zahodu.

Westküste, die, zahodni breg.

Westland, das, zahodna dežela.

Westlich, adj., večeren, zahoden, (in andern Wunda. zapaden).

Westmeer, das, zahodno morje.

Westnord, ber, zahodnosevernik; Westnordwest, zahodno-severno-zahodnjak †.

Westroth, f. Abendroth.

Westseite, die, zahodna stran.

Weststüb, ber, zahodnojnžni veter; Weststübwest, zahodno-jugo-zahodnjak †.

Westwärts, adv., proti večeru, proti zahodu, proti zatonu, nach V. a. za solnam.

Westweil, die, zahodni svet, večerne dežele.

Westwind, ber, f. West.

Wett, adv., bot; etwas wieder wett machen, pobotati, botati kaj.

Wette, die, stava (*Kr.* u. *St.*) vadlja (*St.*), *serb.* obklada; ich biete Jemanden eine Wette an, hočem staviti s kom; eine Wette eingehen, staviti, vadljati se, *serb.* obkladit, kladit se, *böhm.* saditi se; eine Wette gewinnen, verlieren, stavo dobiti, zgubiti; es gilt eine Wette, stavim; es galt eine Wette, stavili so, vadljali so, was gilt die Wette?, koliko stavis?; dojmo staviti, stavimo; um die Wette laufen, za stavo, na

poskušajo tebi, na vadlje; um die Wette streiten, skušati, skušiti se.
Wetteifer, der, poganjanje, skušanje, tekma (*M.*), nach *V.* kosanje(?); es herrscht unter ihnen ein Wetteifer, poganjajo, skušajo se za prednost, kdo bo üzagal.
Wetteiferer, v. n. i. ich wetteifere mit jemanden, skušam, skušim se, poganjam se, podajam se, jačim se, kosam (*V.*) se s kom, tekmati (*M.*).
Wetteiferer, der, tekmeč (*St.*), poskušavec.
Wetten, v. a. i. stavi, vadjlji se; i. a. Wette; was wollt ihr wetten? kaj stavite? ich wette, daß — stavi, da —; um zehn Thaler wetten, deset tolarjev staviti; auf etwas wetten, na kaj staviti.
Wetter, der, welcher weitet, kdor rad stavi, stavec (*Gutsm.*), (stavljavec *V.*), vadjlavec, vadjlač; Wetterin, stavka, stavljavka, vadjlavka.
Wetter, das, das Pflugwetter, die Eier am Pfluge, i. Pflugwetter; der Zustand des Dunstkreises, vreme; zuweil. auch das, ura; schönes Wetter, lepo vreme, lepa ura, lep čas, (pitavno vreme?); heiteres, jasno; helles, svetlo; schlechtes, slabo; trübes, temno, oblačno, kalno; feuchtes, mokro, peliskavo, persavo vreme, moča; warmes, toplo; unfreundliches, gerdo; unbefähigtes, nestanovitno; veränderliches, spremljivo, (vreme se je preleglo), proobran (*V.*); frostiges, mraz, zmerzo, zmerzina; regnerisches Wetter, deževno vreme, deževje; Ueberlauf des Wetters, pojavica (*Jarn.*); es wird schönes Wetter, vedri se, jasni se, vreme se (*U. Kr.*); Gewitter, hudo vreme, huda ura, nevihta, nearje, vihta, iha (*Jan.?*); Donnerwetter, grom, germaljenje oder germalje; ich bin vom Wetter getroffen, tresilo je, tresilo je, udarilo je v me; das Wetter hat eingeschlagen, tresilo je, tresilo je, udarilo je; es zieht sich ein Wetter auf, hudo vreme se napravlja; das dich das Wetter!, da bi te para!; ungesünder Lärm, hrup, šum; ein Wetter machen, kričati, šum zagnati zavolj česa; Sturm, piš, vihar, in and. Dial. burja; Luft und Dünste, im Bergbaue, sapa; frische Wetter in die Grube bringen, čisto sapo v jama pripraviti; saule Wetter, gujila sapa, zaduhla sapa.
Wetterableiter, der, f. Blitzableiter.
Wetterbad, der, hudournik.
Wetterbaum, der, debeli oblak.
Wetterbeobachtung, die, opazovanje vremena, streženje, gledanje, oprezovanje na vreme.
Wetterbläser, der, sapnik.
Wetterblitz, der, strela.
Wetterblume, die, nach *Gutsm.* neževje.
Wetterdach, das, über den Thüren und Fenstern, nastrosček, nadstrešek (*Gutsm.*); auf Schiffen, štorja.
Wettereitung, die, plöglischer nicht anhaltender Sturm, ploha.
Wetterfahne, die, veternica, petelin, bandero, ki kaže veter.

Wetterfang, f. Wetterbläser.
Wetterfest, adj., werden, da komu ali čemu huda ura ne more škodovati.
Wetterflügel, der, f. Schlampeizer.
Wetterfrosch, der, rjava žabica.
Wettergefühl, das, zvonenje ob, hudi uri, zvonenje oblaku, hudimu vremenu.
Wettergefäße, das, germente, šumenje in bucanje groma.
Wettergewölk, das, hudourni oblak, hudi oblak.
Wetterglas, das, vremenik (*Gutsm.*).
Wetterglode, die, zvonenje ob hudi uri; sie läuten, hudimu vremenu zvoniti.
Wettergrundel, f. Schlampeizer.
Wetterhahn, der, petelin (veternik), vetrotkaznik (nach *Gutsm.*).
Wetterhausen, der, ein Hausen Heu auf den Wiesen, kopioa, kup sena, (v kupe djati seno, da manj terpi od dežja).
Wetterhäuschen, das, f. Hygrometer.
Wetterhütte, die, Getreide und andere Dinge darin vor Regen zu schützen, Dach ohne Wände, nach *V.* plajš u. klanica, nekak vezan kozolec na polji.
Wetterjunge, der, presneti deček.
Wetterkasten, Wetterhut, der, sapnik.
Wetterkeil, f. Donnerkeil.
Wetterkerl, der, presneti tič, slepar.
Wetterkluft, die, starker wieder aufgewachener Miß vom Froste in den Bäumen, Giskluft, razzeblina, razzeba, nach dem Böhm. u. Russ. razzedina, razzedina.
Wetterklistig, adj., zimast, razzebelkast.
Wetterkunde, die, znanje vremena, vremenoznanstvo f.
Wetterkundig, adj., znajden, umen v vremenenu, vremenoznansk f.
Wetterlaune, f. Laune.
Wetterlaunig, Wetterlaunisch, adj., hudourn, premiljiv, nestanoviten, vetren; f. a. Mürrisch; ein wetterlaunischer Mensch, hudournik, ki se derzi kakor hudo vreme, hudournica; f. a. Windbeutel.
Wetterläuten, das, zvonenje hudimu vremenenu.
Wetterleiter, der, f. Blitzableiter.
Wetterleuchten, v. n. u. i., bliskati se; es witterleuchtet, bliska se (sosebnu brez groma), dernice od. auch zarnice igrajo (in *Kt.*, auch *russ.* heißt zarnica Wetterleuchten).
Wetterleuchten, das, bliskanje brez groma, nebahlad (*Gutsm.*, vernuthl. nur Uebersehung des deutschen: Wetterföhnen), das Wetter föhlt sich ab, für: es witterleuchtet), zarnice oder dernice (in *Kt.*, *russ.* zarnica).
Wetterloch, das, enge Höhle in einem Berge, predah (*V.*), zijavka, sopotnica n. sapnica (*Ravn.*).
Wetterlosung, die, presapljenje (*V.*).
Wetterlotte, die, sapni zleh.
Wettermännchen, das, vremenski mozie.
Wettermantel, der, veterni plašč, plajš.
Wettermaschine, die, sapnik.
Wetteru, v. n. u. i., Donneru, germeti, vihrati, huda ura je; (bei *M.* nevihtovati?);

suchen, kleti in germeti, da je groza, brupiti, razbotiti (*M.*).
Wetternacht, die, huda, viharua noč.
Wetterprophet, der, vremenski prerok.
Wetterprophezeiung, die, prerokovanje vremena.
Wetterrad, das, im Bergbaue, sapno kolu.
Wetterregen, der, ploha.
Wetterrebe, die, predertina v strehi.
Wetterrölein, das, kompölje (*Gutsm.*); f. a. Eibisch.
Wetterröhre, f. Wasserhose.
Wetterröthen, der, škoda hudc ure, škoda hudiga vremena, uima, toča.
Wetterröhre, die, mesto, kjer se oblaki razhajajo, ločijo.
Wetterröhren, der, f. Wetterleuchten.
Wetterröhren, der, toča, pobitje, potolčenje od toče.
Wetterseite, die, hudimu vremenu nastavljena stran postolja.
Wetterstange, f. Blitzableiter.
Wetterstein, f. Belemnit.
Wetterstrahl, der, strela.
Wetterstrich, der, mokrotna mera.
Wettersturz, f. Sturm.
Wetterstürz, die, (*mont.*) lavtara (?) (*V.*), nach and. vavtara.
Wettervogel, der, f. Braadvogel (*Sc. arqu.*).
Wetterwechsel, der, spreminjanje vremena; im Bergbaue der Luftzug, sapni vlak.
Wetterwendisch, adj., hudourn, nestanoviten, kakor veter potegne; premiljiv, kakor vreme; wetterwenderischer Bach, Quelle, Wasser, hudournik, potok, ki rad presiha, sušec, suha, pijavnik.
Wetterwolke, die, hudi oblak.
Wetterwurm, der, stanoga.
Wetterzeiger, der, vremenik.
Wetterzug, der, sapni vlak; f. a. Wetterlohnung.
Wettfliegen, v. n., za stavo leteti (v zraku).
Wettgeld, das, stavni (stavljani) dnar.
Wettgeben, v. n., poganjati se v hoji, kdo bo koga prešel.
Wettgericht, das, stavna sodnija.
Wettgefang, der, skušnja v petji, prepevanje za stavo, *serb.* nadpevanje.
Wettkampf, der, boj na skus, boj za poskus, poskušanje v boji.
Wettkämpfen, v. n., skušati se na boj, v boji, kdo bo koga premagal.
Wettkämpfer, der, borivec, tekmeč.
Wettlauf, der, tek za stavo, na vadlje.
Wettlaufen, v. n., teči na vadlje, za stavo, kdo bo koga pretekelt.
Wettläufer, der, tekceč, tekavce za stavo, na vadljo.
Wettlustig, adj., kdor rad stavi.
Wettreiten, v. n., za stavo jezdit.
Wettrennen, das, dir za stavo, na vadlje; v. n., es hatten, na vadlje, za stavo dirjati, tokati.

Wettritt, der, ježa za stavo, na vadlje.
Wettlingen, v. n., peti za skušnja, skušati se v petji, *serb.* nadpevati se.
Wettliche, das, stroljanje za stavo.
Wettstreit, der, prepir, poganjanje za predstvo; f. Wetteifer.
Wettvertrag, der, stavna pogodba.
Wegen, v. a. u. r., durch Hitze und Gerüche schärf machen, nabrusiti, brusiti, (mersčiti?), ein wenig wegen, pobrusiti; anders, noch einmal wegen, prebrusiti; rund herum, obrusiti; durch Wegen herauswehen, izbrusiti; durch Wegen verderben, zabrusiti; streichen, reiben, dergniti, brusiti; den Versand wehen, razum ostriti, bistriti, nach dem Böhm. auch brusiti; das Rad hat den Ballen durchgeweht, kolo je halo predergnilo, prejedlo; sich an etwas wegen, dergniti se, aršati se, ripsati se, čohati so, kolomajšati se, gajnsati se ob kaj, na čem; die Zunge wegen, jezik brusiti, jezikovati, jekikati; die Kehle wegen, f. Rauspern; v. n., mit den Kleidern über die Gasse wegen, z oblačilam tla pometati, oblačilo pa tleh aršati, vlačiti.
Weher, der, brusceč, brusio; ripsalo, arsallo.
Wehliste, die, oselnik, vodir (auch bei *Vuk*), nach *Gutsm.* šapun.
Wehstahl, der, ognjilo.
Wehstiefer, der, brusnik (*V.*).
Wehstein, der, durch hin und her reiben etwas damit zu schärfen, z. B. wie die Mäher im Gebrauche haben osla (auch böhm. und poln.), *russ.* oselok, *serb.* točilj; Schleifstein, f. dieses; in der Mineralogie, f. Wehstiefer.
Wehsteinhändler, der, oslar.
Wehsteinicht, adj., emokast, svalkast, nedopečen.
Wehsteinkraut, f. Hauhechel.
Wibbeln, v. n. u. i., meroleti, gomazeti, gomizljati; f. a. Krübbeln.
Wichborn, f. Eglanderose.
Wichel, die, bela verba.
Wichse, die, lisp; in Wiche sein, nališpan biti.
Wichse, die, voščilo, vošilo, mast likavua za čovlje; *fig.* für Prügel, f. d.
Wichsen, v. a., mit Wachs überziehen, povosčiti, povositi, voščiti, vošiti; gewichst, povosčen, povoson, svetel; Stiefel wichsen, likati z voščilam, vošilam, svetliti, namazati, mazati, da se svetijo; für prügeln, (niebrig), namazati, ošekati koga.
Wichsteinwand, die, povosčeno, povosčeno platno.
Wicht, der, ein unnußer, unbrauchbarer Mensch, im verächtlichen Verstande, reva, revica, slepare, malovrednik; ein armer Wicht, uboga rova, uboga žival, revež, siromak.
Wichtel, das, sova vabivka.
Wichtig, adj., imeniten, tehten (*V.*), važen (*V.* u. in and. Dial.), polne vago ali teze, težek, znaten, znamenit; wichtige Dufaten, f. Vollwichtig; eine wichtige Miene machen, moško, imonitno derzati se; das ist mit

wichtig, to je za mo kaj posebniga; to mi je imenitna reč; eine wichtige Sache, velika reč; wichtig thun, šopiriti, razgovarati se. možko šobiti se, kakor bi kaj nmel, kakor bi kako oblast imel; košatiti se, šemiti se.

Wichtigkeit, die, imenitnost, tehtnost, važnost, znamenitost; ein Mann, eine Sache von Wichtigkeit, imeniten mož, važna reč, velika reč; es ist mir von vieler Wichtigkeit, to mi je kaj velicoiga, das ist seine Wichtigkeit, to ni nič imenitniga, nima nič v sebi; einer Sache die Wichtigkeit benehmen, v nič djati, ponižati, veljavo vzeti.

Wichtigthenerlei, die, šopirjenje, šopirnost. **Wid**, in den Bsgg., grašični.

Widde, die, (Vicia), grašica, grahorica, grahora, grahor.

Widel, der, svalek, povitek, okoli kteriga se kaj ovija ali mota; der gewickelte Theil eines Strumpfes, guba; so viel Schlack als auf den Roden gewickelt wird, kodolja; f. a. Pappillotte; Reisensbüschchen, nach Gutsn. tota, totika.

Widelband, das, povoj, pelenice, pl. (altsl., bei Vuk pelone, Andere schreiben, pelnioe, plenioe u. a. plomioe), povijalo.

Widelbran, die, povijavka.

Widelkind, das, v plenice poviti otrok, ošoa.

Widelmaschine, die, navijavnica.

Wideln, v. a., viti, motati (haspeln); Zusammenwideln, zviti, zvijati; um etwas herumwideln, oviti, ovijati okoli česa, omotati, omotavati, motati; etwas in ein anderes wideln, zaviti, zavijati v kaj; ein Kind wideln, otroka poviti, povijati, russ. pelenat; sich aus etwas wideln, herauwideln, izviti se iz česa, izplesti se, izmotati se; etwas auf ein anderes wideln, naviti, navijati kaj na —; Garn auf einen Knäuel wideln, prejo na klopko, na klopčic viti, prejo viti.

Widelnatter, die, (kača) svitkarica †.

Widelraupe, die, zavijavka †, jurek.

Widelstamm, die, povoj (V.), vervca za ovijanje.

Widelstamm, der, zavijavoi rep.

Widelstuch, das, rjuha za zavijanjo, zagrinjanje.

Widelwadel, das, vaganje, vaginalica.

Widelzeng, das, f. Widelband.

Widen, f. Wahrsagen.

Widenacker, der, grašica, grahora; nach der Wahl, grahorische, grahorische.

Widenbrot, das, grašičnjak.

Widenlee, f. Geparlette.

Widenmehl, das, grašična moka.

Widenstein, der, kapnik grašičnik.

Widntter, das, grašična klaja.

Widner, der, zavijač, povijač; f. a. Widelraupe (zavijavka).

Widnerh, das, grahorica, grašičnica.

Widder, der, (aries), oven (in der höheren Schreibweise, so wie auch als Sternbild); ein unbefruchteter Schaafbock, merkač, jarec (a.

Ziegenbock); praz, tekec, ungar. grobtsolliger, cakelj.

Widder, in der Bsgg., oinov.

Widderhaupt, das, ovoza glava.

Widderhirt, der, ovinar.

Widderpunct, f. Frühlingspunct.

Widem, das, etwas der Kirche gewidmetes, zadušbina, cerkovščina, cerkovšina; eine der Kirche gewidmete Wiese ober Acker, cerkovščina, cerkovnica.

Wider, praep., zoper kaj, soper, proti čemu, čemu nasproti; f. a. Gegen; sich wider Jemanden setzen, komu upreti, upirati se, nastavi se komu, (proti) postaviti se, staviti se, (a. pr. burja se vetru stavi); wider Jemanden sprechen, zoper koga govoriti; sich empören wider Jemanden, proti komu spuntati se; wider den Strom schwimmen, reki nasproti plavati, proti vodi plavati; wider Jemand schützen, braniti pred kom, obraniti koga komu; wider alle Erwartung, neutegama, nepredvidama, iznenadi, vsem nepriakovan, ko bi si nihče ne bil mislil; wider den Willen, nehote; wider alle Wahrheit, prav neresnično, vse zlagano; ich bin nicht dawider, ne branim, ne nastavljam se; wider das Fieber, za (zoper) merzlieo; wider Gott sündigen, zoper Boga grešiti; wider seine Pflicht handeln, svoji dolžnosti nasproti delati; wider den Feind ziehen, zoper sovražnika iti; wider einander sein, navakriž, vkriz biti si (drug drugima); Hass wider mich, sovraštvo do mene; wider den Feind, nad sovražnika, na sovražnika; in der Zusammensetzung mit Zeitwörtern, pre —, od —, ober das betreffende Zeitw. und das Wort. proti, zoper.

Wider, das, nasprotio.

Widerartig, adj., zoper naturo, neprirojen.

Widerbelfern, v. n., lajati, rovsati, bevskati komu, odgovarjati nespodobno.

Widerchrist, f. Antichrist.

Widerdruck, der, nasprotno tišeanje, tišanje, tlačenje; f. Gegendruck, Reaktion; natis na drugo stran, auch druga stran.

Widerdrücken, v. n., tlačiti, tišočati, tišati, nasproti.

Widerdrück, f. Verdrück.

Widderinander, nasproti, naskrižem, eden zoper drugiza, drug proti drugimu.

Widerfahren, v. n., zgoditi, dogoditi, go-diti so, nameriti se, primeriti se, pripetiti se, naključiti se, biti, priti na koga; Schande widerfährt ihm, sramota se mu godi; einem Gerechtheit widerfahren lassen, komu pravico storiti, delati, skazati, narediti; Warmherzigkeit widerfahren lassen, pomilostiti koga, milost skazati komu; ich will sehen, was ihm widerfahren wird, bom vidil, kakošna bo z njim; Achtung widerfahren lassen, čislati, spoštovati koga.

Widerfahrt, die, dogodek.

Widergeften, f. Vergelten.

Widergeschlich, adj., postavi nasproten.

Widerhaden, der, brenkelj (V.), kljuka; in den Schneidemühlen der Sperrefel, nach

V. podajavnik ober pralica; bei den Webern am Garnbaume, podajavnik; an dem Unterbaume, zavrinnica.

Widerhalt, der, upor, nasprotno tišeanje, tišanje, nasprotnost.

Widerhalten, v. n., upreti, upirati so, braniti se, ustavljati se, nasproti tišočati, tišati, tlačiti, deržati se terdno, zavirati, ustavljati, zastanavljati.

Widerhaltig, adj., nasproten.

Widerkampf, der, boj.

Widerkämpfen, f. Kämpfen.

Widerklage, die, nasprotna (tožniku nastavljena) tožba, protitožba †.

Widerläger, der, nasprotni tožnik, (ki tožnika toži), protitožnik †.

Widerlage, die, in der Baukunst, was dem Grunde eines Gebäudes widersteht, opora. poln. byk; das Gegenvermächtniß, nasprotno vililo, nasprotni zapis; Gegensteuer, (contrados), zaženilo, pripis, nasprotnja (angebl. bei Laas), kar mož ženi pripise ali zaženi za doto.

Widerläger, der, (mont.), oporar †, (de-lavec).

Widerlaufen, v. n., teči proti čemu, nasproti teči.

Widerlegbar, adj., overzljiv, opoverzljiv, kar se da spodbiti, zverniti.

Widerlegen, v. a., eine Behauptung widerlegen, overči, spodbiti (Gutsn.), spodbijati, opoverči, zverniti, podreti; Jemanden widerlegen, das er schweigen muß, ugnati (etwas vulg.), dati, podati, prepričati ga, da njegova ne velja.

Widerleger, der, spodbijavec.

Widerleglich, adj., f. Widerlegbar.

Widerlegung, die, overženje, overžba, spodbitje, spodbijanje.

Widerlich, adj., zoperna, soperna, nach M. sporen, neugoden, zamerzin, stndljiv, siten, neprijeten, nadležen, netečnin, neprilichen, hreljiv; vom Geruch a. slab, težak (duh).

Widerlichkeit, die, zopernost, netečnost, nadležnost, sitnost itd.

Widermurren, v. n., odrezati, mermrati.

Widern, v. n., es widert mich, merzi mi se; diese Speise widert mich, es widert mich vor dieser Speise, ta jed se mi merzi (V.), se mi je pristudila, mi je zoperna, se mi upira; es widert ihn etwas sehr bald, kmali se česa naveliča; es widert ihn zu leben, sit je življenja, neče se mu več na sveti biti; was meiner Seele widerte (Job 6, 9); ösar se moja dna si holla dotakniti.

Widernatürlich, adj., natrni nasproten, prirodi nasproten, protinaturen, kar je zoper naturo.

Widernatürlichkeit, die, protinaturalnost, natrni nasprotna reč ali lastnost.

Widerpart, der, Gegner, nasprotnik, protivnik, zopernik, richtiger, sopernik (auch so u. preti streiten, serb. suparnik), uporna, nasprotna stran; einen Widerpart halten, ugovarjati komu; f. a. Widersprechen.

Widerprall, f. Klappprall.

Wider Rathen, v. a., odsvetovati komu kaj; f. a. Aburathen.

Wider Rathen, der, odsvetovavec.

Wider Rathung, die, odsvetovanje.

Widerrechtlich, adj., nepravilen, krivičen, pravici nasprotn, postavam nasproten.

Widerrechtlichkeit, die, nepravnost, nepravičnost, krivičnost.

Widerrede, die, ugovor, upor, jezikanje, jezikanje (jezlanje V.), ohne Widerrede, rad, ne rekai besedica zoper kaj, in St. angebl. brez vsega pregovarjanja, ne ustavlja se, brez upora.

Widerreden, v. a., govoriti zoper kaj, odsvetovati kaj.

Widerriß, der, der Theil am Halse der Pferde zwischen der Mähne und Schulter, viher (V.).

Widerruf, der, oporeka, preklie; Widerruf thun, f. Widerrufe.

Widerrufen, v. a., oporeči, oporekati kaj, besedo nazaj vzeti, jemati, preklieati, serb. razreči, u. poreči.

Widerzuflich, adj., oporečljiv, oporekljiv, prekliečljiv, oporečen, kar se more ali sme preklieati.

Widerzusage, die, f. Widerruf.

Widerzueger, der, protivnik, zopernik, richtiger sopernik (auch so mit u. preti, streiten, serb. suparnik, Vuk); für Teufel, satan, hudä.

Widerzueger, der, nasprotni stavek.

Widerzueger, f. Gegenzueger.

Widersehen, v. a. u. r., ustaviti, ustavljati se, postaviti se, staviti se komu, čemu, upreti, upirati se, protiviti se (M. u. serb.), zoperstaviti se, v bran postaviti se (sich zur Wehre setzen), proti postaviti se (Gutsn.); f. a. Weigern.

Widersehllich, adj., nasprotljiv, protivnen, uporen, upirljiv, puntarsk (meuterisch); ein widersehllicher Mensch, upornik, upornež; aus Bosheit nach Gutsn. zapetjak, und aus Dummheit, zatepilo.

Widersehllichkeit, die, nasprotljivost, protivnost, upornost, upirljivost, ustavljevost, terdoglavost.

Widersehung, die, upor, ustavljanje.

Widerstann, der, nasprotni pomen; dem gesunden Verstande entgegen, zdravi pameti nasprotna misel; f. übr. Unstann (russ. neskladica).

Widerstannig, adj., proti umu, nmu, zdravi pameti nasproten, breznamen, napčen, pomenu nasproti, zoper pravi pomenu kake besede; der Gewohnheit entgegen, nenavaden; der gewöhnlichen Richtung entgegen, nasproten, natrni nasproten.

Widerstänstig, **Widerstänstlig**, adj., uporen, nepokoren, termast, terdokoren, zatognjen (Gutsn.); es sein, šketiti se, kratiti se, upirati se, vleči se in ne hoteti; der Widerstänstige, termoglavec, upornež.

Widerstänstigkeit, die, upornost, nepokoršina, nepokorsina, termoglavnost, terdoglavost, navzdornost.

Wiederbezahlen, v. a., odplačati, plačati.
 Wiederbieten, v. a., spet ponuditi, ponujati.
 Wiederborgen, v. a., še enkrat posoditi, npati.
 Wiederbringen, v. a., poverniti, povračati, nazaj prinesiti, prinášati.
 Wiederbringer, ber, povračaveo.
 Wiederbringlich, adj., povračljiv.
 Wiederbrücken, v. n., odtaliti.
 Wiederbienen, v. a., službo poverniti.
 Wiederdienst, ber, f. Gegen dienst.
 Wiederdonnern, v. n., odgermeti, odgermevati; es donnert von den Felsen wieder, od skal odgermeva.
 Wiederdrängen, v. n., nasproti tiščati, tišati.
 Wiederdrohen, v. n., pretnje povračati.
 Wiederdruck, ber, f. Widerdruck, Gegen druck.
 Wiederdrücken, v. n., nasproti tlačiti, tiščati, tišati.
 Wiedereinen, v. a., na novo odiniti, kar je bilo razločeno.
 Wiedereinladen, v. a., še, drugič povabiti.
 Wiedereinlösung, die, novi odkup, nazajvzetje izdaniga.
 Wiedereinnahme, die, ponovljeno vzetje, osvojenje.
 Wiedereinrichtung, die, uravnanje iz reda spravljeniga.
 Wiedereinsetzen, v. a., zopet postaviti, v poprejšnji stan postaviti.
 Wiedereinsetzung, die, in den vorigen Stand, postavljenje v poprejšnji stan.
 Wiedererfindung, die, (nova) iznajdba (kaj pozabljjeniga).
 Wiedererinnerung, die, spomin na pozabljeno.
 Wiedererkennen, v. a., spoznati, zopet spoznati.
 Wiedererlangung, die, dobljenje zgnbljeniga.
 Wiedererobern, v. a., zopet pod se spraviti.
 Wiederersehen, f. Ersehen.
 Wiedererwerbung, die, pridobitev zgnbljeniga, oddaniga.
 Wiedererzählen, v. a., še enkrat povedati.
 Wiedererzengen, v. a., na novo roditi, ponavljati; f. a. Reproduzieren.
 Wiedererzeugung, die, spodrodba f.
 Wiedererzeugungskraft, f. Reproduktionkraft.
 Wiederführte, die, sled nazaj grodoče živali.
 Wiederfinden, v. a., zopet najti, dobiti, najti zgnbljeno.
 Wiederflug, ber, vernitev, prilet.
 Wiederfluss, ber, odtok.
 Wiederfordern, v. a., nazaj tirjati.
 Wiedergabe, die, vračilo, (minder gut) nazajdajanje (V).
 Wiedergang, ber, f. Rückkehr.

Wiedergebären, v. a., preroditi, na novo roditi.
 Wiedergebärer, ber, in der Gottesgelehrtheit, prerodnik.
 Wiedergeben, v. a., nazaj dati, nazaj dati, verniti.
 Wiedergeboren, adj., prerojen.
 Wiedergeburt, die, prerojenje, prerod, premlajenje.
 Wiedergenesene, ber, ozdravljenec, preboleo, kdor je prebolel, ozdravel.
 Wiedergenesung, die, preboljenje, ozdravljenje.
 Wiedergewinnen, v. a., na novo dobiti.
 Wiederglanz, ber, etva odsvet; f. Abglanz.
 Wiederglängen, v. n., svetlobo odbijati.
 Wiederguß, ber, odzdrav (Vuk).
 Wiedergüssen, v. a., pozdrav (ljenje) verniti, pozdravico pozdraviti; sproti pozdraviti, sproti pozdravljati (V), russ. otklanjat sja.
 Wiederhaben, v. a., spet imeti.
 Wiederhall, ber, odmev, udmi, odglas, razleg (V); f. a. Echo.
 Wiederhallen, v. n., odmevati, razlegati se, glas odbijati, odglašati se.
 Wiederhaschen, v. n., loviti kar je ušlo.
 Wiederhassen, v. a., sovraštvo vračati komu.
 Wiederhanen, v. a., udar verniti, povračati.
 Wiederheischen, f. Wiederfordern.
 Wiederherstellen, v. a., popraviti, ponoviti, ozdraviti (bolnika).
 Wiederhersteller, ber, popravljavec.
 Wiederherstellung, die, popravek, popravlanje, ozdravljanje, ponova.
 Wiederherstellungszeichen, das, znamenje poprave.
 Wiederhöhnern, v. a., sramotenje verniti komu.
 Wiederholen, v. a., Zurückholen, spet iti po kaj; von neuem sagen, ihun, ponoviti, ponavljati kaj, pospetovati f (M); recapituliren, povzeti, povzemati; jemandes Worte wiederholen, nekoga besede ponavljati; ein Gebet siebenmal wiederholen, sedemkrat premoliti; wiederholt, večkrat, večkrat storjeno, skušano.
 Wiederholer, ber, ponavljavec.
 Wiederholerin, die, ponavljavka.
 Wiederholung, die, ponavljanje, poprijemba (V).
 Wiederholungsschule, die, ponavljavna šola, ponavljavnica, nach V. poučnica.
 Wiederholungszeichen, das, ponavljaj (V).
 Wiederhören, v. a., zvediti, slišati od družih n. pr. svoje besede.
 Wiederkaufen, v. a., prežvekovati, prežvekati, preživljati.
 Wiederkauer, ber, prežvekovaveo, weibl. prežvekovavka.
 Wiederkauf, ber, rešilo, rešenje, odkup (auch poln.), russ. u. böhm. vykup = izkup; etwas auf Wiederkauf veräußern, kaj na re-

šilo prodati (auf dem Karste gebr.), na odkup prodati.
 Wiederkaufen, v. a., prodano (nazaj) kupiti, rešiti, odkupiti.
 Wiederkäufer, ber, odkupnik, rešivec.
 Wiederkäuflich, adj., rešljiv, rešiven, odkupljiv.
 Wiederkaufsrecht, das, rešilna pravica.
 Wiederkaufsvertrag, ber, rešilna pogodba, rešilno pismo (Karst).
 Wiederkehr, die, f. Rückkehr.
 Wiederkehren, v. n., poverniti se, povračati se, ponoviti, ponavljati se (sich erneuern), nazaj priti, na novo zgoditi se, prikazati se.
 Wiederkehrend, adj., povračaven, občasen, pogosten.
 Wiederklage, die, f. Widerklage.
 Wiederklang, ber, etva odzvenk; f. Echo.
 Wiederklängen, v. a., žvenk odbijati, odzveneti.
 Wiederklagen, v. a., prekuhati, še enkrat kuhati.
 Wiederkommen, v. n., poverniti se, spet priti, nazaj priti, povračati se.
 Wiederkränken, v. a., razzaljenje verniti.
 Wiederkunst, die, povračanje, povernitev.
 Wiederküssen, v. a., poljubljaj verniti.
 Wiederlebendigmachen, f. Wiederbeleben.
 Wiederlesen, v. a., zopet prebrati, branje ponoviti.
 Wiederleuchten, v. a., svit odbijati, odsvitati.
 Wiederlieben, v. a., ljubezen povračati, ljubiti ljubečiga.
 Wiederlösen, v. a., rešiti.
 Wiederlösung, die, rešenje, rešilo.
 Wiederlösigen, v. a., zopet hoteti.
 Wiedermurmeln, v. n., odmermrati.
 Wiederneden, v. a., nagajati nagajivon.
 Wiedernehmen, v. a., nazaj vzeti, jemati.
 Wiederöffnen, v. a., na novo, spet odpreti.
 Wiederpfänden, v. a., drugič rubiti.
 Wiederrufen, v. a., še enkrat, nazaj poklicati.
 Wiederfrage, die, ponovljenje.
 Wiederfragen, v. a., das unter der Bedingung der Verschwiegenheit gefagte, dalje povedati, izblekniti; wiederholen, spet reči, še enkrat reči, ponoviti, za kom povedati.
 Wieder schaffen, v. a., nazaj pripraviti.
 Wiederhall, ber, f. Wiederhall, Echo.
 Wiederhallen, v. a., oglasiti, oglašati so, odglašati se; f. a. Wiederhallen.
 Wiedersehen, ber, zurückgeworfener Schein, odsvit, odsj, odbita svetloba, (prebisek M).
 Wiedersehenen, v. n., svetlobo odbiti, odbijati, na novo svetiti, sijati, serb. odsevani (Vuk).
 Wiedersehenen, v. a., zmérjanje, preklinjanje povračati, nach V. nasproti kloti.
 Wiedersehenen, v. a., zopet darovati.

Wiedersehen, v. a., nazaj poslati, pošljati.
 Wieder schimmer, ber, oblesk.
 Wieder schimpfen, v. a., grajanje, zasmranovanje verniti, povračati.
 Wieder schlag, ber, odboj, vernjeni udarec.
 Wieder schlagen, v. a., udarec vračati, odbijati.
 Wieder schmähen, Wieder schmähen, f. Wieder schimpfen.
 Wieder schreiben, v. a., eine Zuschrift erwidern, odpisati, odpisovati.
 Wieder schreiben, v. a., odkričati.
 Wiedersee, die, odtok.
 Wiedersehen, v. a., zopet viditi; er wird ihn nicht wiedersehen, ne bo ga več vidil.
 Wiedersehen, das, bis auf Wiedersehen lebe wohl, zdrav bodi, dokler se zopet ne vidiva.
 Wieder senden, v. a., nazaj poslati.
 Wieder spiegeln, f. Abspiegeln.
 Wieder spotten, f. Wieder schimpfen.
 Wieder sprung, ber, odskok.
 Wieder statten, f. Wieder her stellen.
 Wieder stehen, v. a., nasproti zbadati.
 Wieder streifen, v. a., nazaj ukrasti.
 Wieder stoßen, v. a., nasproti suniti.
 Wieder strahl, ber, odžar.
 Wieder strahlen, v. a., odžariti, žar odbiti, odbijati.
 Wieder strich, ber, bei den Strichpögein, prilet, vernitov tičov.
 Wieder suchen, v. a., zopet iskati, nazaj iskati.
 Wieder tadeln, v. a., grajo verniti, vračati.
 Wiedertausche, die, prekerst (V), prekerševanje, prekorševanje, ponovljeno kerst.
 Wiedertausen, v. a., prekorstiti, prekerševati, prekerševati, na novo, drugič, še enkrat kerstiti.
 Wiedertäufer, ber, prokeršooavec, prekerševaveo, prekerstnik.
 Wieder thun, f. Wiederholen.
 Wieder tönen, v. n., razlegati se, oddoneti, glas odbijati; f. a. Wiederhallen.
 Wiedertritt, ber, odstop.
 Wiedernun, adv., spet, zopet; f. a. Wieder.
 Wiedernurmen, v. a., še enkrat objeti.
 Wiedervereinigung, die, ponovljeno zdinjenje, zedinjenje razločeniga.
 Wiedervergeltung, v. a., poverniti, povračati.
 Wiedervergelteter, ber, povračnik, povračaveo.
 Wiedervergelteterin, die, povračavka.
 Wiedervergeltung, die, vračanje, povračanje, vračilo, povračilo, povernitev, povraoba.
 Wiederverkauf, ber, nazajna prodaja (kupljeniga).
 Wiederverkaufen, v. a., nazaj prodati.
 Wiedervergeltungsrecht, das, vračilna pravica, pravica vzajemnosti, pravica do vračila.
 Wieder verlangen, v. a., f. Wiederfordern.

Wiederberöhnung, f. Beröhnung.
 Wiederwachsen, v. a., zopet spodrastl, obrasti se, omladiti se, spodrediti se.
 Wiederwägen, v. a., odvagati.
 Wiederwechsel, der, nazaj poslana me-njica.

Wiederwerfen, v. a., nazaj vreči.
 Wiederwollen, f. Wiedermögen.
 Wiederwuch, der, spodrast, obrast, mladje, spodrejk.

Wiederzahlen, v. a., nazaj plačati.
 Wiederzeit, die, biba.
 Wiederzung, f. Rückzug.
 Wiedewol, f. Goldamiel.

Wiege, die, zibel-i, zibela, ziba (*Gutsm.*), in and. Dial., kolebka, kolevka, dim. zibela, zibka; sehr kleine, zibelcica; Hütsch, f. Schaukel; vertolazija u. sukalia (nach *M.* Drehstühle), von der Wiege an, od zibeli; od mladil nog; fig. zibel (n. pr. zibel umetaji in obratni); das ist ihm nicht bei der Wiege gesungen, tega si ni nihče od njega mislil, ko je bil otrok; f. a. Wiegenmesser.

Wiegenmesser, das, mit einer zirkelförmigen Schiene und zwei senkrechten Handhaben, krivi noz; sloki noz, krivec.

Wiegen, v. a., für wägen, f. wiegen; v. a. u. r., auf einer runden Unterfläche sanft hin und her bewegen, zibati kaj, se, ljuljati, njihati (*serb.*), kolebati (*serb.*); f. a. Schanzen, Schwingen; in allen Sachen gewiegt sein, zveden, znajden v oem; s krivicam rezati (n. pr. zelje); v. n., das Eisen wiegt zehn Pfund, ima, vaga, poteza (reich-tiger als potegne) deset funtov, težak biti; schwer wiegend, težak, tehten, ime-niten.

Wiegenangebinde, das, darilo pri zibeli.
 Wiegenband, das, trak (povijavnik), bir (?).
 Wiegenfest, das, rojstni dan, god.
 Wiegenfang, der, f. Wiegenlied.
 Wiegen Geschenk, f. Wiegenangebinde.
 Wiegenkind, das, dete v zibeli.
 Wiegenkraut, das, pelin.
 Wiegenlied, das, pesmica pri zi-beli, za uljuljanje, (aja tutajaj!).
 Wiegenmädchen, das, pesternja (pestu-nja).

Wiegenpferd, das, leseni konj (za ziba-nye ali euzanje).
 Wiegenruh, das, pregrinjalo zibeli.
 Wieger, der, zibavec.
 Wiegewagt, die, vaga v talivnicah.
 Wiegeweche, f. Wannenweher, Mauerfall.
 Wieheru, v. n., rezgetati, herzati od. rzati, razetati (*V.*), rezatati (*Gutsm.*), risaciti (*Gutsm.*); die wiedernden Rasse, rezgeta-joči konji.

Wief, f. Vai.
 Wiefe, die, ein Pflanz ausgefasterter Steinwand bei den Wundärzten, esfranje, bacelj* preje; f. Charpie, Hundstrolche.
 Wiele, die, kosoi starih konopov.
 Wieme, die, ein Gerüst, worauf sich die Hüf-ner setzen, gradl.

Wienach, adv. kako?, kako po.
 Wicpe, die, f. Sagebütte; slamnata mellica.
 Wiesbaum, der, zerd; f. damit befestigen, požerčiti, povezovati, zerdati; der Hüter des selben, vorne am Gewagen, eine Leiste von Holz, die in die Höhe steht, worauf der Baiter ge-setzt wird, und die mit Böckern versehen ist, um dadurch den hölzernen Nietnagel durch-zulassen, kozleo (*V.*).

Wiese, die, travnik, senozet (mehr Berg-wiese), seča, kosenina, nach dem *Böhm.* u. *Poln.* loka, *serb.* senokoša u. livada; (Berg-wiese, ruta, zavod? *St.*).

Wiesel, der, bei den Bienen, f. Weiser.
 Wiesel, das, (*Mustela vulgaris*), podlasica, lasica (*Gutsm.*), und in and. Dial., pod-laska, in *St.* nach *M.* auch granoslek (?), vergleiche das *poln.* und *böhm.* granostaj, *rus.* gornostaj für: Hermelin); das sin-nende Wiesel, f. Klitz; weißes Wiesel, ki-pen (*Medv.*?).

Wieselbaum, der, f. Wiesbaum.
 Wieselbeere, f. Bogelkirsche.
 Wieselchhorn, das, rajska veverca.
 Wiesen, in der Bgg., senozetni, travniški.
 Wiesenammer, der, f. Zippammer.
 Wiesenampfer, der, kislica.
 Wiesenandorn, der, volčja noga.
 Wiesenbach, der, potok, ki teče po trav-niku.

Wiesenbau, der, obdelovanje travnikov.
 Wiesenbrot, der, ločni rman.
 Wiesenbetonie, die, petonka.
 Wiesenblume, die, poljska ovetlioa; Dot-terblume, samojeja (*Gutsm.*).
 Wiesenehrenpreis, der, (*Veronica cha-maedyrs*), nrhov jelicnik (*Medv.*).

Wiesenerz, f. Rasenerz.
 Wiesenfeld, das, travno polje, travniki.
 Wiesenflach, f. Bergflach.
 Wiesenflur, die, trata.
 Wiesenfluh, der, reka, ki seka travnik.
 Wiesenfluh, der, ranteška (*St.*).
 Wiesenflur, die, zum Wasserleiten, dra-ga (*Gutsm.*), jarek, jama.
 Wiesenflur, die, ločni zvonček.
 Wiesenflur, das, senozetna trava, (trav-niščina, *Zal.*).

Wiesenflur, das, zeleni travniki.
 Wiesenfund, der, travnik.
 Wiesenhaser, der, divji oves, rosulja.
 Wiesenhasen, der, divji hmelj.
 Wiesenhasenflur, der, (*Ranunculus bul-bosus*), zabinec.
 Wiesenklapper, f. Sahnenlamm.
 Wiesenkleck, der, detelja.
 Wiesenknarre, die, Wiesenknarrer, der, f. Kalle.

Wiesenknopf, der, (*Sanguisorba offic.*), kampanelloa; Wiesenknopf geöhrt, (*San-guisorba ariculata*), uhasta kampanelloa, strašnica.
 Wiesenkohl, f. Strachdistel.
 Wiesenkraut, f. Wiesenknopf.
 Wiesenkresse, die, kuruslek (*St.*).
 Wiesenland, f. Stendel.

Wiesentümmel, der, divji komin, pa-havka.

Wiesentümmel, f. Löwenzahn.
 Wiesenläufer, der, oglasti česen.
 Wiesenläufer, der, f. Wachtelkönig, Kalle, koseo, stergar, hrastar.

Wiesenlecher, die, mali, tratni škerjaneč.
 Wiesenlecher, die, košnja, seč travnikov.
 Wiesenmangold, der, (*Pyrola rotundifo-lium*), hostna pesa, smukavec.
 Wiesenmoos, der, poljski mak.
 Wiesennelke, f. Graßnelke.
 Wiesenpfad, der, senozetna steza.
 Wiesenplatterbse, die, poljski graham.
 Wiesenplan, der, planjava sredi travnikov, trata.

Wiesenquelle, die, studenček, ki šumlja prek travnikov.
 Wiesenraute, die, močvirni gabez.
 Wiesenraute, die, (*Talictrum aquilegio-lium*), talin.

Wiesenrebhuhn, das, afrikanski jereh, frankolin.
 Wiesenröde, die, posušanje, delanje se-nozeti.

Wiesenrodel, f. Sahnenlamm.
 Wiesenröhre, f. Labstraw.
 Wiesenraute, f. Herbstzeitlose.
 Wiesenraute, die, Färbkraut, (*Serru-tula tinctor.*), barvarski serpuk.
 Wiesenröhre, f. Niedgras.
 Wiesenraute, die, f. Reigras.
 Wiesenraute, die, f. Kalle.
 Wiesenraute, die, f. Heuschrecke.
 Wiesenraute, die, (*Glareola*), tecka (?).
 Wiesenraute, der, viši kostreba.
 Wiesenraute, der, poljski vrabec.
 Wiesenstein, f. Rasenerz.

Wiesensteil, das, travnik v dolu.
 Wiesensteilweizen, der, poljski čer-nivec.

Wiesensteil, die, tratna stenica.
 Wiesenwedel, f. Geißbart.
 Wiesenweiche, die, (*Circus cineraccus*), pepelnata postovka.
 Wiesenwolle, die, grizna trava (*Gutsm.*); f. a. Fllzstraw.
 Wiesenweide, der, senena desetina.
 Wiesenzeitlose, f. Herbstzeitlose.
 Wiesenzeit, der, travnina f., dača od trav-nikov, senokošina.
 Wiesenzeit, der, Wiesenmähd, Wiesenmähd, kosenina, senozeti *pl.*

Wiesenzeit, der, wiewieße, kteri?
 Wiesenzeit, conj., obgleich, ako ravno, če ravno, da si. desiravno; f. Obgleich.
 Wild, adj., divji; nicht jahn, divji, zver-rinsk; wilde Fische, ribe v potocih in rekah in ne v ribnikih; wildes Wasser, ne nape-ljana voda; unabhängig, nengnan; wilde Erde, pust zemlja; ausgelassen, razuzdan, samo-pasen; öde, pust, zapušten, zapušen, ne-obdelan, neobdelovan; grauam, divji, gro-zoviten, *serb.* ljut; nach *M.* divjinsk, zver-jask, nezdußen; wild hin und her schau-en, serpe ober serpe, divje gledati (nach *M.*

mizurkati?, eher blinzeln), wildes Gestein, (*mont.*), jalovina; wild werden, zdivjati, obdivjati; f. a. Verwildern; wild auf Je-mand, serdit, jezen, razkacen; Jemanden wild machen, razkaciti, raztogotiti koga; die Wilden (Menschen), divjaki, sirovi, ne-otesani, nevljudni ljudje; wildes Gewäch, samorasčen, samorasen, samorasen, sa-moseven, rastlina samosevka; (*silvestris*), pogojzden, hosten, lošk, divji; *serb.* samo-nik *m.* (was von selbst hervorkeimt), wilde Rebe, vinika; wilder Spargel, bilus (*Gutsm.*); wilder Birnbaum, drobica; sčut, plah, plasen, splasen; wildes Fleisch, hudo meso, hudioa, divje meso; wilde Kage, divja maoka; wilder Wald, f. Urwald; wildes Fener, f. Rothlauf; wildes Mädchen, nez-nana deklina; wildes Wetter, gerdo vreme.

Wild, das, divjina, divjačina, divjašina. div-jad; Raubthiere, zveri, zverina, zverjad, zverjačina (*Gutsm.*), zverje (*kroat. coll.*); rothes, schwarzes, f. Rothwild, Schwarzwild.
 Wild, in den Bgg., divji, divjaski; im Walde befindlich, wild wachsend, (*silvestris*), pogojzden, hosten, lošk.

Wildacker, der, njiva obsejana v zverinjaku.
 Wildbach, der, hundournik, lijak, ver-hovnik, *serb.* bujica.
 Wildbad, das, toplice *pl.*, (kakor se na-hajajo po naturi, in ne narejene).

Wildbahn, die, Wildweg, zaseka lovaska; f. a. Jagdbesitz; Jagdwege; in der Fuß-mannsprache, celina (*V.*), priessje, tisti del ceste, ki je zunaj koleje in po katerem tece tretji (*serb.* logov) konj.
 Wildbann, der, visoki lov, lovaska pravica; f. a. Baunforst.
 Wildbaum, der, mladi bor, ki se seka za zverino.

Wildbraten, der, pečena divjačina, divja-pečenka.
 Wildbret, das, divjačina, divjašina, divji-na; überhaupt, was die Jagd gibt, lovinna (*V.*), lovljenina; zverisko meso.
 Wildbretshändler, der, divjinar, divja-čar, prodajavec divjačine.

Wildbret, der, zverinski tat, divji lovec, tatinski strelc, lovec, divjaski tat (*V.*), zverokrader, brezoblastni lovec.
 Wildbieber, die, Wildbeube, Wildbieb-stuhl, tatinski lov, zverokraderstvo, zverokrada, skrivno, brezoblastno streljanje.
 Wildbeber, f. Rennföcher.
 Wildbrant, das, f. Wermuth.
 Wildbergt, Wildbermeister, der, pomagač pri zebearstu.
 Wildbeuzen, v. n., duh po gajlilini imeti (od divjino), disati.

Wildbergt, der, f. Wildbieb.
 Wildern, f. Verwildern.
 Wildbetter, der, kdor rad divjino je, div-jinojed.
 Wildfabre, die, Wildfabre, f. Wildbahn (in der Fußmannsprache), im Dickicht, hoja, gaz; f. a. Rain.

Wildfactor, der, prekupee divjine.
Wildfang, der, der Fang des Wildes, lov, lovlja divjine; ein wild gefangenes Thier; Ding, ein wilder Mensch, divjak; f. u. **Wildling**.
Wildflachs, f. **Bergflachs**.
Wildfleisch, das, divjasina, divje meso, divjina.
Wildfraß, der, der Schaden an Feldfrüchten, welchen das Wild verursacht, nach V. zjedi, pl. u. divjaška škoda.
Wildfremd, adj., zelo tuj, ves tuj in neznan, tuj tuj.
Wildfrucht, f. **Wildbeere**.
Wildfuhre, die, f. **Wildfahre**.
Wildgans, die, divja gos.
Wildgarbe, f. **Steinbrech**.
Wildgäfer, der, divji oves.
Wildhaut, die, neobdelana koža od divjine.
Wildheit, die, divjost, divjota, neotesanost, sirovost.
Wildhirt, **Wildhüter**, der, varh pri njivah, kdor zverinam na njive brani.
Wildjagd, f. **Jagd**.
Wildkalb, das, košutica.
Wildlauch, der, divji česnik.
Wildling, der, divjak, pogojzdnjek.
Wildmann, der, poljski mak.
Wildmarder, der, f. **Baummarder**.
Wildmeister, der, zverinski nadglednik.
Wildner, der, f. **Wildlieb**.
Wildniß, die, puščava, pušava, divjeta (M.), pustina, divji kraj.
Wildobst, das, drobnice, lesnike.
Wildpern, v. n., wildgenz, nach riechendem Wildpret schmecken, po divjini dišati.
Wildpret, das, f. **Wildbret**.
Wildrebe, die, vinika.
Wildrübe, f. **Labkraut**.
Wildruß, f. **Lothpeise**.
Wildschaden, f. **Wildfraß**.
Wildschuppe, die, kermivnica za zverino.
Wildschur, die, volöji kozuh, volöja šuba, volöina kosmata; bei V. vilour, im russ. und poln. viloura, richtiger also volöura.
Wildschuß, der, f. **Wildlieb**.
Wildschwein, das, divja avinja.
Wildstand, der, leza, berlog, staja.
Wildtaube, die, divji golob; f. a. **Ringeltaube**.
Wildvogt, f. **Wildhirt**.
Wildwachsend, adj., samosevsk (samoseev, f. samosevka).
Wildwage, die, lovska tehtnaja.
Wildweg, der, f. **Wildbahn**.
Wildwert, das, divjasina, divjasina.
Wildzaun, der, ograda, plot za zverino.
Wille, der, volja (im allen slav. Munda.), das Wollen, hotenje; der freie Wille, prosta volja; auch dobra volja, neprimorana; aus freiem Willen, iz dobro volje, sam rad, dobrovoljno, prostovoljno, nach M. a. iz rade volje (?), neprisljen; jemauben seinen freien Willen lassen, komu na voljo dati, prosto voljo pustiti, ne morati ga; mit Wissen und Willen, vede in hote; z

vedenjem in privoljenjem; guter Wille, f. **Gewogenheit**; er will seinen Willen haben, njegova mora veljati; wider Willen mußte er sagen, hote nehote, rad nerad je moral reči; dein Wille geschieht, zgodil se (nach dem **Poln.** bodi) tvoja volja; ich habe alles gehört, ohne daß es mein Wille war, vse sim slisal brez svoje volje, auch ne po svoji volji; da si nisim hotel, nehote, nehotama, nerad; Willens sein, hoteti, misliti, nameniti, namenjen biti, na misli imeti, misel me je, volja me je, voljau sim (kaj storiti); einem zu Willen leben, sein, komu po volji, po misli biti, po godi, željo izpolniti komu, ngajati komu; nach eigenem Willen, po svoji želji; es war dein eigener Wille, sam si hotel tako; willens, d. i. indem ich will, hoté; wider meinen Willen, ko jez nisim hotel, nisim dovolil, proti moji volji; der letzte Wille, poslednja volja, zadnja volja, oporoka; mit Willen thun, nalašo storiti; die Willenseinung eines Landesfürsten, kraljeva misel in milostna volja, povelje, ukaz, seinen Willen darin geben, privoliti, udati se; um Gottes Willen, za Božjo voljo; n. **Gutm.** za Božje delo; **serb.** za Boga; um Willen, za zavolj, zavoljo česa; f. **Wegen**.
Willenslos, adj., brez volje, brezvoljen, mertev, nesamovoljen, **poln.** bezwładny.
Willenslosigkeit, die, brezvoljnost.
Willensäußerung, die, razodenje, izrečeneje svoje volje.
Willensbestimmung, die, odmebma, nakana.
Willenserklärung, die, lepte, izrečeneje poslednje volje.
Willensfreiheit, die, prosta, dobra volja.
Willensgeschehung, die, samovoljstvo.
Willenskraft, die, volja, moó volje.
Willensmeinung, die, menjenje, misel.
Willentlich, adj., hote.
Willentodt, adj., mertev, brezvoljen.
Willfahren, v. n., einem, komu dovoliti, komu po volji storiti, biti, ugoditi, goditi, ugajati, ustredi, voljo spolniti.
Willfahrer, der, ngajavec.
Willfährig, adj., voljan, voljia, ustrečljiv, ustrežin, ubogljiv, radovoljen.
Willfährigkeit, die, ustrežnost, voljnost, ustrečljivost.
Willfährung, die, dovoljenje, ugajanje.
Willig, adj., voljen, radovoljen, rad, dobrovollja, pripravljen; ich bin willig, pri volji sim, volja me je, voljan sim; willig machen, zvolniti, V.); **adv.** dobre volje; willige Erge, ruda, ki se rada tali; der Schlußstein geht willig, voljno, rado gre.
Willigen, v. n., in etwas, privoliti v kaj, dovoliti kaj; f. **Eimwilligen**.
Willigkeit, die, voljnost, pripravnost, dobrovolljost.
Willigkeit, **adv.** dobre volje, rad, voljno.
Willkommbecher, der, nach **Vuk** im **Serb.** dobrodošnica, (auch bei **Gutm.** u. V.), dobrodošlica; nach **Gutm.** došlica, nach **Zal.** dohodica, bei **M.** dašlica (für došlica).

Willkommen, adj., u. **adv.**, sei willkommen, nach V. dobro došel (nehr **kroat.** u. **serb.**), gewöhnl. Bog te sprimi!, zdrav!, **Vog** vas sprimi!, dobra sreča, dobro zdravje, veseli me, da te zdraviga vidim, najdem; pozdravljen bodi!; jemanden willkommen heißen, bewillkommen, reči komu Bog te sprimi, bogosprijeti, bogosprijemati, pozdraviti pri prihodu; **böhm.** u. **poln.** vitati; willkommen sein, prav priiti, prijeten biti; er ist überall willkommen, povsod ga radi imajo, z veseljem sprejemajo, pozdravljajo, **serb.** mn nazdravljajo (zdravje napijajo); f. a. **Erwünscht**.
Willkommen, der, bogospriemek, nach V. dobrodošlica, veseli prihod in veselo sprejetje; eins zum Willkommen trinken, napiti zdravje prihajočimu.
Willkommen, der, zdravica, nazdravica (**Vuk**) priatlu, ki je prišel; f. a. **Willkommbecher**.
Willkühr, **Willfür**, die, volja, svojevolljnost, lastna volja, samovoljnost, poljubnost, vzhlablenje; nach Willkühr, po svoji volji, poljubno, kakor se komu lübt, kakor si kdo sam izvoli, samovoljno; es steht in deiner Willkühr, na voljo ti je.
Willkührherzchaft, die, samovoljno vladende.
Willkührlich, adj., samovoljen, peljuben.
Willkührlosigkeit, die, samovoljnost, svojevolljnost, poljubnost, samovoljno djanje.
Willkührlos, adj., nesamovoljen.
Wimmel, der, (**waidm.**), razkop mravljisöa, mravljisa; wimmeln, den Wimmel machen, razkopati z rogni mravljisöe, mravljise. (od jelenov).
Wimmeln, v. n., mergoleti, gomoleti, gomezeti, gomizljati, plibati, nach **Gutm.**, sumoreti (M.), vso živo biti, migljati, vreti (fleden), rojiti (schwärmen); verveti n. vervelst (**Vuk**), nach **Gutm.** vervret; es wimmeln von Menschen, vse mergoli od ljudi, vse polno ljudi je, dc vse mergoli, jih je, dc vse mergoli.
Wimmeln, das, mergolenje.
Wimmer, die, Döckblätter, ogorec, mozol, zagnauer, bodenee; im Holze, geröda, herga.
Wimmerig, adj., ogoröav, mozolast; im Holze, geröav.
Wimmerlich, **adv.**, omerdavo, cvileö.
Wimmerling, der, ein wimmerndes Geschöpf, jeöavt, jeöavi, cmerdavi ölovek, otrok, jeöalo, cmerda.
Wimmern, v. n., jeöati, ihiti se, hlipkati (St.), poemati, zamolkovati, javkati (**serb.** u. St.), skomlati (S. Kr., im **Poln.** skamleö).
Wimmern, das, jeöanje.
Wimmervogel, f. **Todtentopf**.
Wimpel, der, auf den Schiffen, eine lange Schwale, in zwei lange Spitzen sich entigende Fahne, bojno bandero na ladii.
Wimpeln, f. **Flattern**.
Wimper, die, veja, vejica, in St. semca, miga; f. **Augenwimper**.

Wimperartig, adj., vejicäst, semcöst.
Wimpern, v. n., treniti, trepati, migati z obervni, mežgetati, trepuhati (M.).
Wimpfelfisch, f. **Spinnfisch**.
Wind, der, veter, sapa (souf auch Athem), gelinder Wind, veter, vetric, sapica, hlad, hladek; in den Wind hängen, na veter, na sapo obesiti kaj; Wind heftiger, strehoder **Pol.**, **russ.** listödör; es heft sich ein Wind, veter je vstal, se je naredil; es geht der Wind, veter je, veter vlece, piše, hliidi; der Wind hat sich gelegt, veter je potihnil, pojenjal, odjenjal, nehal; den Mantel nach dem Winde hängen, po vetru plajöe, plajö obracöati, po okoljöcinah, okoljöcinah ravnati se; in den Wind reden, sagen, bob v steno motati, v veter, v burjo govoriti; etwas in den Wind schlagen, kaj v nemar pustiti, zaemariti; die Kraft der Winde, vetrovna moö (**Pol.**); ich werde von Winden geüagt, vetrovi me koljejo, mi nadlegvajo; Wind lassen, f. **Fürzen**; verschlagene Winde, uso-di pl. (**Jan.**); sehr günstigen Wind haben, na zlatih kolih voziti se (V.), böele ogrebat; Wind machen, pahati, mahati; d. i. prahlen, bahati se, ustiti se; f. übr. Aufschneiden, Aufspannen; Wind von etwas bekommen, kaj ovohati, zapaziti, zvediti, zaöütiti; etwas in Wind haben, (**waidm.**), zavohati, oslediti, zaslediti; in Bezug auf die Himmelögegenö, aus welcher der Wind kommt, was im Deutschen immer durch eine Zusammensetzung angedrückt wird, haben die Winde im Slov. in verschiedenen Orten verschiedene und nur local verständliche Namen, daher es räthsam ist, sich in wissenschaftlicher Beziehung an den allgem. Gebrauch zu halten und die Benennungen voöörnik, zahodnik oder zahodnjak für Abend- oder Westwind, vzhodnjak für Ostwind, jug für Südwind, und sever ali polnoöcnik für Nordwind zu brauchen, ebenjö: severzahodnjak, jugzahodnjak für Nordwest, Südwest u. bergl.; Nordost, borja, burja (in Krain); Westnordwest, zahodno-severo-zahodnik etc.; der obere, untere Wind, (u. **Murö.**), zgoröc, zdolec.
Windbalken, der, veternica.
Windabwehend, adj., zaveten, zavetern.
Windball, f. **Kustball**.
Windbeere, die, norica.
Windbeschreibung, die, popis vetrov.
Windbeutel, der, bahaö, prazen meh (V.), bahna, bahavs, vetrenjak, (auch **serb.** nezben vetrogonja), lahkomiselnik, fufla.
Windbeutellei, die, baharija, hlastanje prazno, nezanesljivost, vetrenost.
Windbeuteln, v. n., vetrenjak biti, omahovati.
Windblase, die, mehur napihnen s sapo.
Windblume, f. **Anemone**.
Windbrett, das, pahalo, v mliau na sapo.
Windbruch, der, od vetra podert, razpihan, porogovljen.
Windbruch, der, prelom, lom, klada, drevo, ki ga je veter poderl; am Körper, vetrovna kila.

Windbüchse, die, vetroena puška, vetrovka (poln. u. böhm.).
 Windborn, ber, (Anthracocae), bramorka v sklepnih jabelkih.
 Windblirr, adj., ves suh od sapa.
 Winde, die, Fäden damit auf einen Knäuel abzuwinden, motovilo; Lasten damit in die Höhe zu winden, vitel, gen. vitla (Vuk), nach and. vitlo, vinta, navoj; (Convolvulus), slak für svlak.
 Windebaum, ber, den Kloben daran zu befestigen, vermittelst dessen man eine Last in die Höhe windet, stozer (V.).
 Windebarm, ber, f. Mistdarm.
 Windebraut, ber, tansa drat za ovijanje debelejšiga.
 Windei, das, zapertek, auch klopotec.
 Windeisen, das, Hebel mit einem Loch, Schrauben u. dgl. mit Gewalt umzudrehen, kljó (V.).
 Windengang, f. Irrgang.
 Windkraut, f. Wiebe.
 Windel, die, pelenice pl., auch pelnice u. plenice; f. Wickelband.
 Windelband, das, povoj.
 Windellind, das, otrok v plenioah.
 Windeln, v. a., poviti, povijati v pelenice.
 Windelschnur, die, povojica, povojček, trak.
 Winden, v. i., es windet, veter je, veter hlidi, piha; v. a., (waidm.), slediti, vohati; v. a. u. r., viti kaj, se, in St. auch vijati, motati (haspeln), vertiti, sukati (brechen); ich winde, vijem; etwas aus einem Andern winden, izviti, viti iz —; aus den Händen winden, iz rok izviti; auf etwas winden, naviti, navijati, viti na —; um etwas winden, okoli česa viti, oviti, ovijati kaj; Lasten in die Höhe winden, težo kvilsko motati (V.), z vitlam vzdigovati, vintati; brehen, sukati; die Wäsche winden, f. Ringen; die Kränze winden, vence plesti, viti; Hände winden, roke lomiti si (nar. pes.), roke sklepati; sich winden, viti se, zviti, zvijati se, sukati se; durch etwas hindurch, previti se, presukati se skoz —; sich vor Schmerzen winden, zvijati se, kri-viti se od bolešine; der Weg windet sich, cesta se zavija, suče, zaviti se, zasukati se, obrniti se, zakreniti, kretati se.
 Windenagel, ber, ovjavnik.
 Windenmacher, ber, vilar, vintar.
 Winder, ber, bei den Jägern die Nase eines Hirschen, smerček (jelenji); eine Person, navijavec, motavec.
 Winderling, ber, slak.
 Windeseil, die, hitrina, hitrost vetra.
 Windeseil, das, verv.
 Winderad, das, kolo, vitla.
 Windespiel, das, s oimur seigra vetroc.
 Windfadel, die, bakla, ki je veter ne ugasne.
 Windfahne, die, veternica, banderice vetrocno, (vetrokazno).
 Windfall, ber, ein vom Winde umgerissener Baum, klada, polomek, lom, drevje polom-

ljeno od vetra, podertija po vetru; f. a. Windstoß.
 Windfang, ber, an den Blasebälgen, veternica, sapnik; im Bergbaue, die Wettermachine, sapnik; an einem Bratendruder, die Flügel, den schnellen Lauf zu hemmen; zavira, veternik, zavora, veternica (auch in Uhren).
 Windfänger, ber, f. Ziegenmelser.
 Windfangrad, das, vetrocno kolo.
 Windfah, das, sodasti sapnik.
 Windfuge, die, mlinek, klepetec.
 Windflasche, die, fig. veternjak.
 Windflechte, die, povetroni lišaj.
 Windflügel, ber, perutnica, perot.
 Windgalle, die, svit na nebu, ki naznanja vihar.
 Windgeschwulst, die, f. Luftgeschwulst.
 Windgott, ber, (Aeolus), Eol, bog vetrov (v nejevrskim pomenu).
 Windgriff, ber, vergeßlicher Griff, mah po vetru; f. a. Fehlgreif.
 Windhafer, ber, prazni oves, divjak, glasec.
 Windhalm, ber, (Agrostis spica venti), šopulja (Medv.).
 Windharfe, die, Neolsharfe, Wetterharfe, Kolova harfa.
 Windhauch, ber, pih, pihlje vetra.
 Windhanfen, ber, kapčok sena.
 Windhehe, die, lov s hert(m)i, ščevanje s hertmi.
 Windhose, die, Sandhose, vetrocni stolp, nach dem Russ. pesčeni smerč.
 Windhund, ber, hort, (bei Vuk, und in St. auch ogar, gen. ogara, magy. agar).
 Windhündin, die, hortica.
 Windig, adj., von dem Subst. Wind, vetrocno ober veterc, vetrocno, vetrovit (serb.); fig. f. Eitel, Leer, Unsicher; heute ist windig, dans jo veter, veter piha; vom Zeitw. winden, gewunden, zaviti (zaviti les).
 Windigkeit, die, veternost, vetrocno, vetrovitost.
 Windinstrument, f. Blasinstrument.
 Windlameel, f. Kameel.
 Windlamm, die, vetrocna (Sum.).
 Windlasten, ber, sapnik.
 Windleffel, ber, kotel vetercnik.
 Windlappe, die, f. Ventil.
 Windkoll, Windkoll, die, modron (S. R.), kolika od zapertih vetrov, napenjanje.
 Windkraut, f. Röhenschelle.
 Windlade, die, sapni dovod, zleb, sapnik; in den Orgeln, sapnica.
 Windlähne, die, Lavine, plaz snega, ki ga veter zažene.
 Windlauben, f. Weisfisch.
 Windlicht, adj., lahak kakor veter.
 Windlicht, das, bakla.
 Windling, ber, slak.
 Windloch, das, Wetterloch, preduh (V.), dušek, dušnik, odusnik, sopotnica (?) u. sapnica (Ravn.), oduska (Vuk).
 Windlos, adj., brez vetra.
 Windmachen, das, bahanje, laganje.

Windmacher, ber, bahač, ustež, laznik; f. a. Windbeutel.
 Windmacherei, die, f. Windbeutelerei.
 Windmantel, ber, vetercni plašč, vetercni plot; Wandmantel, gozdna stena, rob gozda.
 Windmesser, ber, Anemometer, vetrocmerč.
 Windmehlunst, die, vetrocmerstvo.
 Windmühle, die, malin vetercnik, vetercni mlilo ali malin, (Gutsm., auch serb. neben vetercniaca), sapni mlia, mlina na sapa, na veter, vetercna (V. u. M., sonst der Flügel davon), das Getreide damit zu säubern, klopotec; bann die Vogelstunde, klepetec, ropotec.
 Windmühlflügel, ber, vetercna.
 Windmüller, ber, mlinar, (ki melje z mlinam na sapa).
 Windofen, ber, peč na sapa, peč sapnica.
 Windpfeife, die, pišalka, pišalka na veter.
 Windpistole, die, vetrovka.
 Windpude, die, ospa vetercna, russ. lopuha.
 Windpulver, das, prašek lekarski za vetrocne.
 Windrad, das, kolce na dušniku, mlinek.
 Windraum, f. Spielraum.
 Windregen, ber, škrofec (Sfr.).
 Windrehe, adj., skljnčen, skerec od vetra, revmatično-vnetičen.
 Windriß, ber, lom, polomast, lomast, drevje polomljeno od vetra.
 Windröhre, die, z. B. am Blasebalge, nihavnik.
 Windrose, die, vetercna roza, severnica ali kompas, ki kaže 32 vetrov; f. a. Anemone.
 Windrad, f. Windbeutel.
 Windbraut, die, ein plöglicher, brausender Wind, piš, vihar; das Brausen im Meere, in den Bäumen, vris; f. a. Sturm.
 Windschaden, ber, škoda od vetra, kvar od vetra.
 Windshauer, ber, nagli veter; — ogjar-sko zavetje.
 Windstche, die, vertni sternad.
 Windstiel, adj., schief gewunden, von Dretern, zvečen; windstchieses Bret, zvežena dilja.
 Windstirn, ber, zavetje, zaklon od vetra.
 Windschlag, f. Windbruch.
 Windschlauch, ber, meh s sapa napolnen.
 Windstille, die, hitrost vetra.
 Windseite, die, stran od (s) ktore veter vleče, (nach V. odvetje, verm. neu).
 Windsticher, adj., zaveten, nach dem Serb. zavetera; ein windsticher Ort, kraj od vetra zaklonjen, zavetje (für zaveterje), zavetrina (Vuk), zatišje.
 Windspiel, das, f. Windhund.
 Windstill, adj., tih, brezvetern, zaveten ober zaveterc, brez vetra; f. a. Windsticher.
 Windstille, die, tihota, tišina, brezveterje.
 Windstoß, ber, udarec, zagon od vetra, vihar, navihata nagla.
 Windstreich, ber, curek, vlak vetra, mér kamor veter derzi, serb. vetrocmet (Vuk); nach Vert. abris (burje).

Windstried, ber, konopec, na kterem se vodijo herti.
 Windstrom, ber, tok vetra, serb. vetrocmet.
 Windsturm, ber, piš, vihar, viha (M.).
 Windsucht, die, (Tympantites), Geschwulst von verschlagenen Winden, die Trommelsucht, boben (V.), bobnjaca f.
 Windtreibend, adj., vetrocno, kar vetrocne odpravlja, lek za vetrocne.
 Windtrocken, adj., na vetru posušen.
 Windtrommel, die, (mantl.), sapnik.
 Windung, die, eine gewundene Linie, ovinek, viok; eines Flusses, zavoj, zavinek; (nach dem Serb. u. Böhm. okljuka, okljuk); überhaupt, zasuk; nach dem Poln. zakret; des Zwirnes, motanje, sukanje; einer Schraube, zavoj.
 Windvogel, f. Wettervogel.
 Windwache, Windwacht, die, f. Mauerfall (mokosevka).
 Windwage, die, vetrocmerč.
 Windwagen, ber, voz, ki ga veter goni.
 Windwärts, adv., proti vetra.
 Windwasser sucht, die, vetrocna vodenica.
 Windwehe, die, ber zusammengewehete Schure, zamet.
 Windweiser, ber, vetroc kazavec, vetrokaz f.
 Windwirbel, ber, vetercni vertinec, vetercni oberlenec (M.), in St. bohorin; f. a. Wirtelwind.
 Windwurf, ber, f. Maulwurf.
 Windwurf, f. Windfall.
 Windziger, ber, f. Windweiser.
 Windzirfel, f. Lehenjalt; Schürle.
 Windzug, ber, hlip, ohlip, prepil.
 Winkel, ber, mit dem Finger, aus, pomig, miglej, migalje; mit Zünden, kim, pokim, kimanje (russ. kivanje); mit den Augen, pomežkanje; auch mig; Zeichen überhaupt, znamenje; einem einen Winkel geben, pomigniti, migniti komu, opomniti koga, znamenje dati mu.
 Winkel, ber, kot, ogel (Sfr.); nach V. okljuk (im Serb. in okuka—okljuka eine Strömwindung); rechter Winkel, pravi ali stermin kot, pravi okljuk; stumpfer Winkel, stog-njeni, široki, topi kot ali okljuk; spiziger Winkel, oster, stisnjeni kot ali okljuk; Winkelrechten, kotic, koticček, ogelček; zu Winkel kriechen, v kot zlesti, lesti; wenn man schmolzt, skujati se, kujati se; ein Winkel der Erde, kot, zakotje, nach dem Poln. zakotek, in Sfr., zamak (Volgio).
 Winkel-, in Sfr., brozoblastni, skrivni, stranski, zakotni, pokotni.
 Winkelband, das, kljukasti vezek.
 Winkelbogen, ber, oblok ogelni.
 Winkelbach, das, pravokotna streha.
 Winkelbrücker, die, skrivna, brozoblast-na tiskarica.
 Winkelecke, die, skrivni zakon, divji ali pokotni zakon.
 Winkeleisen, das, ogelnik, ogelnica (Sum.).
 Winkelgasse, die, zakotne ulice.
 Winkelhasen, ber, bei den Eschtern, ver-

atomér † (Pot.); bei † (Slofenzügen u. f. w., kljuka; f. Wintelmaß.
Wintelheirat, **Wintelhochzeit**, die, skrivna ženitev.
Wintelholz, baš, kljuka.
Wintelsicht, *adj.*, voglast, kotast, kljukast.
Wintelschüre, die, skrivna kurba.
Wintellig, *adj.*, voglat, katen.
Winteltreuz, baš, voglasti križ.
Wintellehrer, ber, skrivni, brezoblastni učnik.
Wintellinie, f. Diagonal.
Wintelmaß, baš, ogelnik, kotnik, oključnik (Medv), oglomer † (russ.), nach Gutm. und V. kotna mera.
Wintelmeister, ber, prvi pomagac pri vdovi krajačoi.
Wintelmeisse, die, skrivna, brez oblasti brana masa.
Wintelmesser, ber, kotomór, oglomer, kotna mera.
Wintelpfeiler, ber, steber ogelnik.
Wintelprediger, ber, skrivni, brezoblastni pridigavec.
Wintelpulsader, die, prioona privodnica.
Wintelrath, ber, skrivni posvot.
Wintelsicht, *adj.*, s pravim ogram ali kotam, pravokoten.
Wintelschichter, ber, brezoblastni, nach V. pokotni sodnik.
Wintelschäufel, f. Kropfschäufel.
Wintelschneide, die, f. Wintelmesser.
Wintelschneide, die, skrivna keroma, kjer se toči brez dovoljenja.
Wintelschneider, ber, pokotni šivar, krojač.
Wintelschreiber, ber, stranski pisar (Rarš); pravdoskaza, pokotni pisac.
Wintelschule, die, skrivna šola.
Wintelsändig, *adj.*, koton.
Winteltreppe, die, skrivne stopnice.
Wintelversammlung, die, skrivni zbor ali shod.
Wintelversted, baš, zakotje.
Wintelweiser, ber, bei den Markschneidern kotni kazavec, oglokaz.
Wintelzahn, ber, ber Hundszahn im unteren Kinnbadeu, pasjek, pasji zob, spodnji kočnik.
Wintelzettel, ber, kotomérno šestilo.
Wintelzug, ber, meist in der vielf. Zahl.
Wintelzüge, geheime Ränke, prazni izgovori, zvijače, zvijačino, zvijače; f. a. Ränke.
Winteln, v. n., mit den Augenlidern, besonders aber mit dem Finger, pomigniti, migniti, migati; mit dem Kopfe winteln, pokimati, kimniti, kimati, pomajati; mit der Hand, mahnen, mahati; mit den Augen, auch pomežkniti, pomežkati, pomežati, z očmi terniti, serb. namigniti, namigevati; er winkte ihn zu sich, pomignil mu je k sobi, do naj gre k njemu.
Winteln, baš, miganje, kimanje.
Winteln, ber, migavec, kimavec, verächtl., migalo; — neki rak.
Wintelasse, ber, jokava opica.

Winfeler, ber, evile, cmevec, ovilec, ovilek, evilež, omérda.
Winfelerin, die, emela, evilja, omerula (Gutm.).
Winfeln, v. n., cviliti, javkati (V.); weinen und wehklagen mit schwacher Stimme, ječati, oviliti, pojemati; auch evicati (Gutm. böhm. kviceti), omevkati, emeriti, emeriti, omerdati se; zu winfeln aufpassen, aufwinkeln, zaoviliti; winfeln wo hin gelangen, priviliti kam, do —; eine Zeit hindurch, pre-cviliti, preječati n. pr. vse noči.
Winfeln, baš, cviljenje, ovil, emevkanje.
Winter, ber, zima, zimski čas; im Winter, po zimi; den Winter zubringen, prezimiti, prezimovati, zimovati; für den Winter muß man sorgen, za zimo je treba skrbeti, (nach Gutm. zima bo barala t. j. vprašala, kaj smo poleti delali); es wird Winter, zima nastaja, prihaja, so dela; ein kalter Winter ohne Schnee, golomraza zima; gelinder Winter, mehka zima; mit viel Schnee, debela zima; über den Winter (a. über die erste Nacht) geliebeneß Gras, starina.
Winter, in den Bissen, zimski; von der Saat, ozimi, ozimni.
Winterabend, ber, zimski večer.
Winterader, ber, ozimniska njiva, njiva z ozimino, ozimina.
Winterapfel, ber, ozimnik, ozimka, ozimsko jabelko; serb. zimnjača.
Winterarbeit, die, pozimsko, zimsko delo, opravilo, in St. auch zimski posel.
Winteranfechtung, ber, zimovišče, zimoviše, zimovnik (Vuk).
Winterbirn, die, ozimica.
Winterblume, die, ozimska ovetlica.
Winterbrunn, die, zimsko pojanje.
Winterdrossel, die, f. Weindrossel.
Wintererbe, f. Loherbe.
Winterernte, die, zimaska raca.
Winterfällig, *adj.*, po zimi shujšan.
Wintersfeld, baš, njiva z ozimino, nach V. ozimna njiva, ozimno polje.
Wintersfinn, ber, f. Bergfinn.
Wintersfrucht, die, ozimna, nach V. auch ozima (mehr Adj. z. W. ozima pšenica).
Wintergarten, ber, zimski vert. (s cvetlicami po zimi cvetočimi).
Wintergegend, die, kraj v snegu, po zimi.
Wintergerste, die, ozimec, ozimi, zimski ječmen.
Wintergetreide, baš, ozimno žito.
Wintergewächs, baš, ozimno zelišče, zeliše, rastlina, ki terpi več let.
Wintergrün, baš, im Serb., zimozelen-i, (eig. Vinea minor), zimozel; (Pyrola), hostna pesa, podlesk; f. a. Ephyen.
Winterhaar, baš, welches die Thiere gegen den Winter bekommen, ozimna (gosta, dolga) dlaka.
Winterhager, ber, ozimec, ozimi oves.
Winterhast, *adj.*, zimsk, kakor je po zimi.
Winterhaus, f. Himmel.
Winterhaus, f. Treibhaus.

Winterberg, baš, meralo, kamnito seroe.
Winterholz, baš, derva za (na) zimo.
Wintericht, f. Winterhaß.
Winterkälte, die, zimski mraz.
Winterkleid, baš, zimaska obleka.
Winterkönig, ber, f. Baumkönig.
Winterkorn, baš, f. Wintergetreide.
Winterkrähe, f. Nebelkrähe.
Winterkrasse, f. Kapuzel.
Winterkuh, die, krava po zimi molzna.
Winterlager, baš, zimovišče, zimoviše (Vuk).
Winterleid, baš, težave zimskiga časa.
Winterleite, die, die mitternächte Seite eines Berges, osojna (odsojna) stran, senčje, odsonik (Ravn.).
Winterlerche, f. Schneelerche.
Winterlich, *adj.*, beim Winter ähnlich, zimsk, zimast (V).
Winterlinde, f. Steinlinde.
Winterling, ber, f. Schneeammer.
Winterluft, die, zimaska sapa.
Winterlust, die, zimsko veselje.
Wintermangold, f. Wintergrün.
Wintermäsig, *adj.*, zimsk, pozimsk.
Wintermerl, f. Tauchergans.
Wintermonat, ber, f. December.
Wintermorgen, ber, zimsko jutro.
Wintern, v. i., es winterl, zima nastopa, se dela, se bliža.
Winternacht, die, zimaska noč.
Winternahrung, die, zimski živež.
Winterobst, baš, zimsko sadje, ozimci, ozimke, ki terpe vso zimo.
Winterpflanz, die, ozima rastlina.
Winterpucci, ber, zimnik, zimna pika.
Winterquartier, baš, zimovišče, zimoviše, zimno stanovišče.
Winterquelle, die, studenec, ki teče tudi po zimi.
Winterreise, die, zimsko potovanje.
Winterreitig, ber, černa retek.
Winterrod, ber, zimaska suknja.
Winterroden, ber, ozimna, ozima rež.
Winterruhe, die, zimski pokoj.
Winterfaat, die, baš Ausfaen, ozimna setev ali posov; ber ausgegangene Same, ozimna, ozima (V).
Winterschein, ber, zimski mlaj.
Winterschlaf, ber, zimsko spanje.
Winterschnee, ber, zimski sneg.
Winterschnee, die, zimaska ostrica.
Wintersseite, die, severna stran, polnočna stran.
Wintersonne, die, zimsko solnce.
Wintersperling, f. Schneeammer.
Winterstand, ber, zimaska ležišče, ležišče zverin, berlog.
Winterstand, ber, zimski prah.
Winterstoppel, die, ozimno stornišče, storniše.
Winterstrom, ber, reka napeta od snežnice.
Wintersturm, ber, zimski vihar.
Wintertag, ber, zimski dan.
Winterung, die, zimovanje, prezimovanje.

Wintervorrath, ber, zaloga za zimo.
Winterweizen, ber, ozimna, ozima pšenica.
Winterwetter, baš, zimsko vreme.
Winterwohnung, die, zimsko stanovanje, stanovišče, stanoviše.
Winterwurzeln, die, zimaska čemerika.
Winterzeit, die, zimski čas, zima.
Winterzwiebel, die, zimaska čebula; Schnittlauch, drobnejak.
Winzer, ber, vinogradnik, nogradnik, (gradnik V.), gornik (St.), vincar *; ein in den Weinbergen lebendes Insekt, die Weingrille, vinski šurek, šurek, vinek (V).
Winzerin, die, vinogradnica, nogradnica.
Winzermesser, baš, vinjek, kosir, reznik, krivec, soló *.
Winzig, *adj.*, majoen, majeken, miöken, majeken; ein kleiner winziger Mensch, majeken övöek, maliček (M.), pičel (in St. angebl. öipel, vergl. baš poln. szozpły).
Winzigkeit, die, majekenost, drobnost.
Wipfel, ber, verh, versiö, versiöek kaoci-ga drovesa, im Forstwesen, ves vejnati del drovesa, verhovje, verhovina (coll.), verhotee (Gutm.); f. a. Gipfel.
Wipfelbruch, ber, polom, prelom verhov od snega, nach V. versiöji lom.
Wipfeldüre, die, suhi verh, suhota, sahenje verhov; *adj.*, suhiga verha.
Wipfelende, baš, konec debela proti verhu (in ne proti koreninam).
Wipfelhauen, baš, sekanje verhov.
Wipfeln, v. a., prirezati, prirezovati, pri-sekati, pri-sekovati versiöe drevju.
Wipfelreich, *adj.*, verhovat, versiöat (V).
Wipfelerschlingen, *adj.*, s sternjennimi verhoivi.
Wipfler, ber, verhovato drevo.
Wippe, die, f. baš gewöhnlichere Rippe; bei den Drehslern die elastische Schiene, welche die Schuur in die Höhe zieht, vitra; im Orgelbaue die Kolben, in welchen die Wellen spielen, ročica; die Welle am Wellbrette, palice (Pot.); f. a. Schaufel, Schnellgalgen, Stützlarren; auf der Wippe stehen, na lasu viseti; die Rippe und Wippe, obrozovanje cekinov.
Wippen, die, zitni molj.
Wippen, v. n. u. a., schnell auf und nieder steigen machen, uckati, gunoati, cuzati; f. Schaufeln; die Kinder wippen sich, otroci se guncajo, uckajo; die Mützen kippen und wippen, b. i. sie beschneiden und auswiegen, obrezati, obrezovati po zlati vagi; ein Faß wippen, privzdigniti, privzdignovati sed; — na vervi z ladije v vodo spnstiti; f. a. Kielholen; v. n., f. Kippen (v. n.).
Wippen, ber, f. Rippen.
Wipperei, die, prepovedano obrozovanje cekinov.
Wippgalgen, ber, nach V. ucka; f. Schnellgalgen.
Wir, (pron.), mi; wir zwei im männlichen Geschlechte, mi dva; wir zwei Weiber, me

ave; wir in der vielfachen Zahl (Männer) mi; (Weiber) mé; wir wollen nicht, ichrien sie alle, vsi so vpiil, nečemo, nečemo.

Wirbel, ber, am Kopfe, verh glave, kjer se razhajajo lasje, nach V. svitek (jonn's Tragefrau), teme (Scheitel); nach dem Russ. viher; an den Fenstern, kljuka; am Pipenhabne, pipnik; am Hebezeuge, woran das Seil geht, kolesec; an den Ketten, Steigbügelu, u. dgl., snkak; im Bache, jerin (V.); im Wasser, vertin, vertinee oder verteneo, vertulek, vertuleo (Gutsm.), vertanja, cmerk, vertaca, (M. auch bei *Vuk* neben vertlog und kolovrat), nach Gutsm. auch kornioa, vir, viranjek (mehr die Tiefe im Wasser, so wie toman; vir, auch im *altsl. serb., poln.* und *böhm.* als Wirbel nur befannt, wird in der sloven. Literatur mehr für Quelle gebraucht); auf der Trommel, f. Trommelschlag; (bei M. berčanja?) russ. drob; in der Mühle die Spindel, vreteno; Spinnwirbel, vretenoe; Windwirbel, f. diefes; Schwindel, vertoglavje, omotica; f. a. Schwindel; Wirbel von Geschäften, sila opravil; der Rauch steigt in Wirbeln in die Höhe, dim se vali, vije kviško; an der Geige, škernek, klinček, na ktermen je napeta struna, kolek (nach and. Dial.), (anat.), vretenec, sklep, sklepnna kost, böhm. obratek.

Wirbelartig, adj., vertincaat, serb. virovit.

Wirbelbaum, ber, bor.

Wirbelbein, das, križec (V.), vretenco, sklepnna kost, nach Gutsm. obracna kost, poln. pacerz=patet; f. übr. Wirbelknochen.

Wirbelbipfam, ber, afrikanski smrak.

Wirbelgegend, die, teme.

Wirbelgeist, ber, vertoglavce.

Wirbelhaft, adj., vertoglavast, vertincaat.

Wirbelhorn, f. Kreiselschnecke.

Wirbelig, adj., v vertinec sukaje se; vertoglav, omotičen.

Wirbelkasten, ber, an der Violine, korice (V.).

Wirbellsee, f. Schneckenflue.

Wirbelknochen, ber, (nach V.), des Halses, vratnica; des Rückgrathes, vretence; f. a.

Wirbelbein; in der Gegend der Hüften, kolk, kolknica, kolknica.

Wirbellopf, ber, vertoglavce.

Wirbelkraut, f. Traganth.

Wirbeln, v. n., auf der Trommel, drobiti, drobhati oa bohen, nach *Jarn.* u. *M.* berčati, berčanja biti, berčati, russ. drob bit; das Trillern mancher Vögel, zvergoletiti, zvergljati; sich im Kreise bewegen, Wirbel machen, vihrati; sich wirbeln, verteti se, sukati se okrog, v oberlenec, obračati se v vertinee. viti se; es wirbelt mir im Kopfe, v glavi se mi verti; ber Bach wirbelt, potok se jeri (V.).

Wirbelpunct, f. Scheitelpunct.

Wirbelrauch, ber, dim, ki se kviško vije.

Wirbelsäule, f. Rückgrath.

Wirbelschlagader, die, herbtönenia privodnica.

Wirbelsurm, ber, hudi vihar.

Wirbelsucht, die, vortoglavost.

Wirbelsüchtig, adj., vertoglav.

Wirbeltanz, ber, vertivni ples.

Wirbelwind, ber, viher, vihar, strohoderce, (bei *Jan.* iha).

Wirbelwurf, ber, vertivka (Sum.).

Wirbbar, f. Bewirklar.

Wirfbrett, das, woran die Bäder den Teig wirken, mesivna deska.

Wirfisen, das, bei den Hufschmieden, kovavni nož, podrezilnik.

Wirken, v. n., Veränderungen an einem andern Dinge hervorbringen, delati, deti komu; es wirkt unangenehm auf mich, to mi nevsčeno de; die Arznei wirkt, zdravilo je začelo delati, tvarjati (angebl. in U. Kr.), zdravilo pomaga (hilft), žone (treibt), kaže moč; auf etwas wirken, imeti moč na kaj, do česa, delati (russ. dejstvo) na kaj; f. übr. Einwirken, Einflus (haben); wirksend, djaven, dejoj, delaven; für die allgem. meine Wohlfahrt wirken, delati, poganjati se, prizadevati si, truditi se za —; v. a., der Bäder wirkt den Teig, knetet ihn zum lezten Male durch, umesti, zamosti, mesiti; der Hufschmied wirkt den Huf des Pferdes, schneidet ihn aus, rezati, ostrugati, strugati kopita; Strümpfe wirken, nogavice tkati (mehr weben), na statvah plesti, virmekati, na statvah delati; nach Gutsm. stermati, termati (M.); Veränderungen hervorbringen, storiti, delati, učiniti, činiti, napraviti, opraviti; f. a. Bewirken, Thun.

Wirken, das, delanje, opravljanje.

Wirker, ber, delavec; Stroupswirker, f. diefes.

Wirkerstuhl, ber, nogavičarske statve.

Wirkergrund, ber, nagib.

Wirkhauß, f. Fabrik.

Wirlich, adj., resničen, djansk, pravi, istin, adv., zares, v resnici, v djani, za gotovo; es ist wirklich geschehen, v resnici, zares se je zgodilo, (uresničiti se?); nicht bloß möglich, sondern wirklich, ne le mogoče, tudi res, resnično; wirklich werden, zgoditi se; wirklich geheimer Rath, pravi skrivni svetovavec; wirkliche Sünde, lastni, djanski greh, storjeni groh.

Wirlichheit, die, djanje (That), resnioa, resničnost, resnični svet; das Wasen, Sein habend, bitnost; zur Wirlichheit werden, zgoditi se, iziti se; die Wirlichheit des Verbrechens beweisen, dokazati, da se je hudodelstvo zares storilo, doprineslo.

Wirlichmachung, f. Verwirklichung, Realisation.

Wirkefser, das, den Huf auszuwirken, f. Wirtefen.

Wirksam, adj., delaven, zdāčen oder zdaten (ausgiebig), krepk, močen (trächtig), koristen (nützlich), vjelaven, (giltig).

Wirksamkeit, die, zdatnost, zdāčnost, zdaja (V.), moč, korist; Activität, djavnost, Giltigkeit, vjelavnost, vjelava, moč; in die Wirksamkeit treten, (von Gesegen), vjelav-

nost, moč dohiti, vjelati začeti, (von einem Amte), svoje dela, opravila začeti; außer Wirksamkeit treten, moč izgubiti; außer Wirksamkeit sezen, vzeti čemu moč; er tebet von ber verschiebenen Wirksamkeit seiner Lehren, pripovednje, kaj vsi njegovi nauki v Jhade dolajo, zdajajo.

Wirksahl, f. Wirksamkeit.

Wirksahl, ber, f. Wirkbrett.

Wirkung, die, die Handlung, djanje, delanje; das Bewirkte, delo, učinek, nasledek (Folge), urjace und Wirkung, vzrok in učin (Vuk) oder učinek (slov. wenig bekaant, jedoch nicht leicht entbehrlich), russ. dejstvie; alle Bitten blieben ohne Wirkung, niš niso pomagale, niso zdale, zastonj so bile vse prošnje; die Wirkung eines halben Beweises haben, vjelati za pol dokaza; Geltung, vjelavnost, moč; eine gewisse Wirkung thun, kaj deti, storiti; ein Bild, Gemälde thut viele Wirkung, podobna, malanje ima veliko moč na öloveka.

Wirkungskraft, die, naoin delanja, delava.

Wirkungsfähig, adj., zmožen, zdaten.

Wirkungskreis, ber, področje (Vuk nach V. und *Jan.* in Kr.), obsehek öije oblasti, obsehek delavnosti, obsehek opravil, — opravila, ki jih kdo ima, opravilstvo.

Wirkungslöde, adj., brez vspeha, brez moči, zastonj.

Wirr, adj., zmešan, zmoten, zmočen (von zmotiti), zmeden.

Wirrbund, das, ein Bund Wirrstroh, snop slame, otep.

Wirren, pl., homatije, zapletki, zbroje, zamotki, zmešnjavo pl.

Wirren, v. n., etwas unter einander wirren, motiti, zamotati, zaplesti, zapletati, spačiti, zahomotati, zakodirati, zmešati, zmezljati, zbroditi, zbloditi; f. Verwirren.

Wirrer, ber, mešavec, motiveo.

Wirrgarn, das, zmedena preja, zapletki, zamotki (Gutsm.) pl.

Wirrgeist, f. Wirrer.

Wirrig, f. Wirr.

Wirrlinuel, ber, klopko zamezljae preje.

Wirrlöpf, ber, zmotena, zmočena, zmešana glava, persmodē, prismuknjence, zmešnjava.

Wirrlöpfig, adj., zmešan, zmöcöne glave.

Wirrsahl, f. Wirrsahl.

Wirrsahl, das, homatija, zmešnjava; f. a. Wirrwarz.

Wirrseite, die, zameršena, potergana svila; f. a. Flokseite.

Wirrstroh, das, zmedena slama, slama (in ne škopa).

Wirrung, f. Verwirrung.

Wirrmarr, ber, koderčija (M.) oder koderčija, zahamotija (M.), zmotnjava, zmešnjava, kolobocija (V.), zmeda, zbroja, ručanina, zmetenina, nered.

Wirsing, ber, laško, kodravo zelje.

Wirsel, ber, Spinnwirtel, vreteno, obroček, s ktermen se obteuje vreteno; f. a. Wirbel.

Wirtelbein, das, petna kost, nach V. Jabalko (kostno).

Wirtelmadē, f. Engerkug.

Wirth, ber, Hauswirth, gospodar. (im Serb. a. domaoin u. gazda ungr.); Gastwirth, Weinwirth, kerčmar, (altsl. krömnik), gostivničar, östir, östirjas; f. Gastgeber; er ist ein guter Wirth, dober gospodar je, dober gospodar, dobro opravlja svojo reči, zna varovati, hraniti.

Wirthbar, adj., f. Bewohnbar; bewohnt, naseljen.

Wirthen, f. Bewirthen.

Wirthin, die, Hauswirthin, gospodinja, (im Serb. gazdarica u. domaćica); auf dem Lande, die im väterlichen Hause verheirathete Tochter als Eigenthümerin, blagonica; während ihr Mann pristopaveo heißt (Rarf); Wirthin sein, gospodinjiti; Wirthschaubesitzerin, kerčmarica, gostivničarica, östERICA*, östirka*.

Wirthlich, f. Wirthschaftlich.

Wirthschaft, die, inögemein, gospodarstvo; insbesondere: die Handhabung der männlichen häuslichen Geschäfte, gospodarstvo, hiševanje; der weiblichen, gospodinstvo; daher der Wirthschaft vorstehen, sie führen, eine gute, schlechte führen, gospodariti, von der Wirthin, gospodijiti, dobro, slabo gospodariti, gospodinjiti; das Dorf besteht aus zwanzig Wirthschaften, v vasi je dvajset gospodarstev, vas ima dvajset gospodarstev, vas šteje dvajset poličtev, kmetij; Landwirthschaft, kmetovanje, kmotija; was ist das für eine Wirthschaft?, kakšen nered je to?, napöno ravnanje.

Wirthschaften, v. n., gospodariti; von der Hauswirthin, gospodinjiti; Haushalten, hiševati, hišiti (Krön); übel wirthschaften, (z. B. von Solbaten), gerdo zdelovati, razsajati; f. a. Hanfen.

Wirthschaftler, ber, d. i. Haushalter, hišnik; Hauswirth, gospodar.

Wirthschaftlerin, die, gospodinja, ključarica.

Wirthschaftlich, adj., gospodar (V.), gospodarsk, nach Andern, gospodarliv; f. Sparfam; wirthschaftliche Kenntnisse, gospodarske znanosti, znanosti od gospodarstva, od kmotijstva.

Wirthschaftlichkeit, die, gospodarnost.

Wirthschaftsamt, das, gospodarstveni, grašinski, grašinski nred.

Wirthschaftsbeschlag, ber, vspch gospodarstva kaciga.

Wirthschaftsbetrieb, ber, gospodarjenje, kmetovanje.

Wirthschaftsbuch, das, gospodarske bukve.

Wirthschaftsertrugnis, das, dohodki od gospodarstva, od kmetije.

Wirthschaftsgebäude, das, paslopje gospodarsko, kmetijsko, suhota (Nif.).

Wirthschaftsgeräthe, das, gospodarstveno, kmetijsko orodje.

Wirthschaftslunst, die, umnö gospodarstvo.

Wirtschaftsrath, der, gospodarski svetovavec.
Wirtschaftsturnus, der, kmetijsko kolobarjenje (Verf.).
Wirtschaftshaus, das, keroma, gostivnica, (a. *altsl.*, serb. nach *Vuk*, *böhm.* u. *poln.*), pivnica, oštarija *, litovs *, taberna *.
Wirtschaftshausbesitzer, der, keromar.
Wirtschaftshausfisch, der, keromarska miza.
Wissbaum, f. Maschholder.
Wisch, der, Werkzeug zum Wischen, omelo, brisalo, ometalo, ometih (M.), dim. ometce; ein Strohwisch, metlica slamnata. pušelj * slame; eine schlechte unbedeutende Schrift, öeckarija, zmazek.
Wischen, v. n., davon wischen, smukniti, proč smukniti, utedi, uiti, zmuzniti se, šinuti, švigniti; f. Entwischen; v. a., obrisati, brisati, ometiti, ometati; noch dem Serb. utediti, terti, otirati; f. a. Erwischen; wische nicht daran, ne prijemaj tega; die Rose wischen, nos obrisati si.
Wischer, der, brisac, brisavec, brisalo, otiralo; ein Verweis, f. dieses, ena po nosu; Jemanden einen Wischer geben, koga omiti, ošteti.
Wischgold, das, Schaumgold, zlate peno.
Wischhader, f. Wischlappen.
Wischkästchen, das, ein Kinderspiel, slopa miš.
Wischkolben, der, brisac.
Wischlappen, der, brisavka, brislja, ounj, s ktero se kaj brise.
Wischluch, das, brisavka, brisalo, otirač.
Wischwisch, das, Wischwisch, blebet, ne-umno, prazno šlohdrauje, prazne besede.
Wisent, der, divji vol.
Wismuth, Wismut, der, (Bismuthum), vizmut, bizmut (*poln.*), (bledozollnik †).
Wismuthauflösung, die, vizmutna raztopina.
Wismuthblüthe, die, vizmutni cvet.
Wismuthherz, das, vizmutna ruda, vizmutno apno.
Wismuthglanz, der, vizmutni lesk.
Wismuthkönig, der, vizmutni kraljik.
Wismuthkorn, das, vizmutao zernje.
Wispel, der, Getreidemaß, vispolj *, 12 korcov.
Wispeln, v. n., flüstern, šeptati, čebhati; f. a. Rispeln; die ganze Nacht hindurch wispeln, prešeptati vso noč.
Wispeln, f. Wispeln.
Wispel, adj., vedljiv, kar se da ali sme vediti, kar je človeku mogoče vediti.
Wispelbarkeit, die, vedljivost.
Wispelig(e), die, radovednost, vedónost, vedozeljnost (V.), znanja željnost, poželenje, česa naučiti se, kaj vediti, naukoželjnost, *böhm.* zvedavost.
Wispelig(e), adj., vedčen, radoveden, vedozeljen (V.).
Wissel, die, poverhno, polovično vedenje ali znanje.
Wissen, v. a., im weitesten und gewöhnlichen Verstande, vediti, in einigen Gegenden, nach

dem *Altsl.*, vedeti, (*Gutsm.*, in St. sogar vejdati), verstehen eine Kunst, znati (im Serb. für wissen überhaupt), umeti; ich weiß es lange, uže dolgo vem; ich weiß das Haus, vem za hišo, znam (poznám) hišo; ich weiß nicht, ne vem; ich weiß nicht, wie man das macht, ne znam tega; ich weiß nichts, nič ne vem; ich weiß von nichts, nič ne vem, nič mi ni znano; wer weiß, kdo ve, dové; wir glauben, wer weiß, wie weit es gebracht zu haben, menimo, kdo si ve. kako dalec smo jo doguali; weißt du was?, veš kaj?; weder aus noch ein wissen, ne vediti, kam bi se djäl; Gott weiß es, Bog je priča; von keiner Sünde wissen, greha ne poznati; er wußte ihn nicht zu nennen, ni mu vedel imena; ich viel mit etwas wissen, bahati se. košatiti se s čim, razkazovati; zu wissen bekommen, zvediti; ich weiß es von guter Hand, vere vredni so mi povedali, po vere vrednih ljudih vem; ich weiß mich ungeschuldig, vest mi pravi, čutim v serei, vem, de sim nedolžen; einem etwas wissen lassen, zu Wissen thun, kaj komu sporočiti, naznaniti, na znanje dati, dati vediti; mündlich (in Gegenwart), povedati; nichts von sich wissen lassen, ne dati glasu od sebe, nič od sebe ne povedati; ich will die Sache gethan wissen, hočem, da naj se to stori, opravi; ich weiß es von ihm selbst, on sam mi je povedal; zu wissen thun, povedati, naznaniti, na znanje dati, oznaniti, razglasiti; Geld bei Jemanden wissen, voditi, da ima kdo dnarjev; wie gerne möchte ich dich glücklich wissen, kako rad bi te vedil srečniga; Einem Dank wissen, komu hvalozen biti, auch, hvalo vediti; wisse, vedi, meistens fragend, veš?; du sollst wissen, moraš vediti; man muß wissen, treba (je) vediti; mag er sich wissen, naj si sam svetaje, pomaga; wer weiß was, kdo ve kaj?; so viel ich weiß, daß ich wußte, kar vem, kolikor se zavem, kolikor mi jo znano; daß ich nicht wußte, kaj se, jez bi djäl, de ne; man kann nicht wissen, mogoče je, utegne biti; das Ding ist nicht geschehen, dleweil ich zu denken weiß, to se ni zgodilo, kar jez pomnim, pametim; ich wußte mich nicht zu erinnern, ne morem se spomniti; dem Gedächtnisse eingeprägt haben, außenwendig wissen, d. i. können, znati.
Wissen, das, vedenje, ved-i (auch *altsl.*), vedez; das Können, znanje; ohne mein, mit meinem Wissen, brez mojiga vedeza, brez moje vedi, vednosti, z mojim vedezam (V.), ne vedé. ne vedoo; meines Wissens, kar vem, kolikor jez vem, kolikor je meni znano, vednosti, znanosti, ki jih kdo ima, nčenost; nach dem besten Wissen, kakor najbolje ve in zna; über die Ursache des Wissens befragen, poprašati koga, odked kaj ve.
Wissend, adj., vedoo.
Wissenschaft, die, Kenntniß, vednost, znanost, znanje; Gelehrsamkeit, učenost; im philof. Sinne, im Unterschiebe von Kunst,

gew. znanstvo (obšchon im Slov. vom Zeitw. vediti richtiger wäre), *russ.* und *poln.* nauka, *böhm.* veda; Rechtswissenschaft, pravdoznanstvo; Wissenschaften treiben, z učenostmi se pečati; ich habe keine Wissenschaft von der Sache, um dieselbe, nič ne vem za to, ta reč mi ni znana; etwas zu Jedermanns Wissenschaft bekannt machen, kaj vsem oznaniti; schöne Wissenschaften, lepe umetnosti, nach V. lepe umnosti; ein Mann von vieler Wissenschaft, preuchen mož.
Wissenschaftlich, adj., znanstven, učen, vednosten; etwas wissenschaftlich behandeln, znanstveno, po nankih ravnati s čim.
Wissenschaftlichkeit, die, učenost, zvedenost, znanstvenost.
Wissenschaftsfreund, der, prijatel znanstev, učen mož.
Wissenschaftskunde, lehre, die, nauk od raznih znanstev.
Wissenschaftswesen, das, f. Literatur.
Wissensdurst, der, žeja po učenosti.
Wissenslust, f. Wißbegierde.
Wissenswert, adj., znanja vredin, vredn, da se vé.
Wissenszweig, der, predol znanosti, učenosti.
Wissentlich, adj., vedoo, samohoten, vedama storjen; adv., vedama, z vedezam (V.), nalašč, nalaš.
Wisser, der, vedeo, znavec.
Wisserei, die, f. Vielwisserei.
Wissertin, die, ktera ve, etw. vedivka, znavka.
Wißgier, f. Wißbegierde.
Wißlustig, adj., radoveden.
Wismuth, der, f. Wismuth.
Wißtum, das, (veralt.), zvedenost, (vso ljudsko) vedenje in znanje.
Witche, f. Besenkrant.
Witstod, der, in der Diebesprache, tepeo, gumpec, het.
Witten, der, eine Scheidemünze, poldrugi vinar.
Witterling, der, (Mineral), nach *Sum. böhm.* zvetrelina.
Wittern, v. n. u. z., Donnern, es wittert, garmi; es wittert durch das Dach, stroha pušca, puša; es wittert nun den ganzen Monat so, že ves mesoo je tako vreme, nach V. tako vremeni (?); nach etwas wittern, vohati po čem; v. a., durch den Geruch empfinden, verspüren, merken, zaslediti, oslediti, slediti, zavohati, zvohati, vohati, duhati; das Wild wittert den Jäger, zver lovea čuti; f. a. Wnen; sich wittern lassen, merlich werden, glas od sebe dati; die Biennen wittern sich, čebele se praše; haben sich ausgewittert, so se izsprášile; f. a. Sonnen, sich.
Witterung, die, das Wetter, der Zustand der Atmosphäre, vreme, ura, čas; f. a. Wetter; schöne Witterung abwarten, vedriti; im Bergbaue. sapa, sopih; bei den Jägern der Geruch, voh, duh, tudi vada; Witterung

von etwas haben, f. Wittern; das Wittern, dohanje, vohanje.
Witterungsblume, die, vremenica †.
Witterungskunde, die, vremenoznanstvo.
Witterungslehre, die, nauk od vremena, od vremenstva.
Witterungsverhältnisse, pl., vremenstvo.
Wittfrau, die, f. Wittwe.
Witthum, das, f. Leibgebilge, Witwengehalt, Witwenstand, Widem.
Witwe, die, vdova, (*altsl.* v'dova), dim. vdovica; Witwe werden, ovdoveti; (Witwe sein, *altsl.* v'dovovati); f. Paradiesammer.
Witwen, in der Bsgg., vdovski.
Witwencasse, die, vdovska dnarnica.
Witwengehalt, der, vdovščina, vdovščina (V.), vdovski krah; im Getreide, zerno, suha vdovščina, vdovščina; im Wein, mokra vdovščina, vdovščina; vdovski donarji, vdovska plača.
Witwengesellschaft, die, društvo vdovsko, za preskerbovanje vdov.
Witwenhaft, die, f. Witwenstand.
Witwenst, der, vdovsko stavišče, staniše, mesto kaki imenitni vdovi odločno za prebivanje.
Witwenstand, der, vdovatvo.
Witwer, der, vdovec; (Witwer sein, nach M. vdovčevati).
Witwerstand, der, vdovstvo; im Wittwerstande sein, vdovec biti.
Wiz, der, Verstand, f. dieses; das Vermögen der Seele, Aehnlichkeiten in ganz verschiedenen Dingen aufzufinden, bistroumje, bistroumnost, *russ.* ostrota, *böhm.* dovtip, *poln.* dowcip; bei V. snadnost (?; im *böhm.* Reichthigkeit); eine wichtige Aeußerung, bistroumna beseda; das ist ein schlechter Wiz, to bi imelo biti bistroumno, pa je jalovo.
Wizbold, f. Wizling.
Wizlei, die, umničanje (*russ.*).
Wizeln, v. n., umiçati (*russ.*), skazovati so z bistroumnimi izreki, z bistroumjem šopiriti se, presekavati, besede prejedati.
Wizfinken, der, bistroumku, bistroumna beseda, hitro izreçena.
Wizig, adj., znajden, bistroumen, prebrisan, segav, (nach V. snaden (?; *böhm.* nur leicht!); wiziger Einsall, bistroumen, bister domislek.
Wizigen, v. a., weiser und klüger machen, zmorditi, modriti, naučiti, zuditi, učiti, nach *Gutsm.* pamet prižgati u. v glavo gnati, nach Andern spametovati, opametiti (*Vuk*), pameti učiti.
Wizigkeit, die, bistroumnost.
Wizjagd, f. Wizlei.
Wizloß, der, prebrisanec.
Wizleer, adj., brez vaega bistroumja, top, brez soli.
Wizler, der, f. Wizling.
Wizling, der, umnoz, bistroumnez, pregnanee, umniçalo, modrijanee, segavec.
Wizloß, adj., brez bistroumja.

Wiřreid, adj., bistroumen, poln bistroumenih izrekov.

Wiřwort, f. Wiř.

Wo, adv., einen unbestimmten Ort bezeichnend, nekje, neki; irgenbw, neki; es muř doč wo sein, mora vender nekje biti; als ein Fragewort, kje?, bei *M.* auch gde? kde?; wo schmerzet es, kje boli?; wo hermit?, kod?, ich weiß nicht, wo er ist, ne vem, kje je; relativ, kjer, kder (*M.*); da wo ich bin, tukej, kjer sim jaz; es sei, wo es wolte, naj bo, kjer hoče, naj bo, kjer koli si bodi; von wo ist er?, odkod je?; zu einer Zeit, wo ich noch nicht wuřte, takrat, ko še nisim vedil; wo immer, kjer si bodi, kjer si koli bodi; wo wissen sie denn, dař —, kako pa veste, odkod pa veste, da —; *conj.*, ako, če; f. a. *Wenn*; wo nicht aus Liebe, doch —, če ne iz ljubezni, pa vsaj, pa vender —; wo nicht, so fürchte meinen Zorn, če ne (ako ne), beji se mojo jeze, drugači —.

Wobei, sūr, bei welchem, u. dgl. pri čemur.

Woche, die, teden, auch, obwohl selten nedelja; in sechs Wochen wird er kommen, za, čez šest tednov bo prišel, v šestih tednih pride; auf die Woche, prihodnji teden, (po prihodnji nedelji); die Woche dreimal ausfahren, trikrat v tednu, trikrat na teden pehlati se kam; die Wochen, *pl.*, f. *Wochenbett*; in die Wochen kommen, sie halten, in demselben liegen, aus ihnen kommen, v otrojo postelj piti, poviti, poroditi, obabiti se, v otrojo postelji biti, iz nje priti, otročnica biti; in den Wochen sterben, na porodno umreti, v otrojo postelji umreti; die sechs Wochen, otroja postelja.

Wochenarbeit, die, delo tedensko, eniga tedna.

Wochenbesuch, der, obisk (anje) otročnice; ihn abstrakt, otročnico obiskati; bei *M.* na zibel priti.

Wochenbett, das, otroja postelja, babine *pl.* porod (Geburt), *poln.* pošog, f. *Kindbett*.

Wochenbetterin, die, otročnica; im höhern *Stylo*, porodnica.

Wochenblatt, das, tednik, tedenski list.

Wochenfieber, das, f. *Kindbettfieber*.

Wochenlohn, der, tedenska plača, mezda tedenski zaslužek, tednina, natednina f.

Wochenlohn, der, tednar, natedniar.

Wochenmarkt, der, tržni dan.

Wochenmarkt, in der Hlg., tržni.

Wochenriss, die, f. *Wochenblatt*.

Wochentag, der, delavnik, dan v tednu, vsednji ali vsakdanji dan.

Wochentaglich, *adv.*, vsedenj.

Wochentagskleid, das, vsednje oblečilo.

Wöchentlich, *adj.*, tedenski; *adv.*, vsak teden, na tedne.

Wochenweise, *adv.*, na teden, na tedne, vsak teden posebej.

Wochenzahl, die, število tednov.

Wochenzehrung, die, živež, denar za en teden.

Wochenzimmer, das, *Wochenstube*, izba za otročnico.

Wöchner, der, tednar (*V.*).

Wöchnerin, die, otročnica, obročnica (*angeb. im Küßl.*).

Wochen, f. *Roden*, *Spinntoden*.

Wodan, *Vodan*.

Wodurch, *pron. c. praep.*, fragend, durch welchen Ort, kod, kje skozi; wodurch ist er gegangen, kje jo skozi šel, kod je šel; beziehend, kodar; durch welches Mittel, s öim?, po čem?; wodurch ist er so arm geworden, s čim jo tako obozal, kako?; ich weiß nicht wodurch, ne vem, s öim, po čem; beziehend, s čimur; alle Länder wodurch er reisete, vse zemlje, skozi ktere je hodil; vse dezöle, po katerih je hodil; das Spiel, wodurch viele Menschen unglücklich werden, igra, po kateri prihaja toliko ljudi v nesrečo.

Wofern, *conj.*, če, ako, ak, ko.

Wofür, *pron. c. praep.*, fragend, für welchen?, za koga?, öemu?, für welche?, za ktero?; für was?, za kaj?, po čem?; ich weiß nicht wofür, nevem, za kaj; *relat.*, für welchen, za kteriga, za kogar; für welche, za ktero; für welches, za ktero, za kar.

Woge, die, (veliki) val, (bei *V.* natok), plav (*Medv.*); die Wogen des Meeres, morskı valovi; wenn die Wogen an einander prallen, ko se tepo valovi.

Wogegen, *pron. c. praep.*, fragend, za kaj?; ich weiß nicht wogegen, ne vem za kaj; *relat.* za kogar, za ktero, za kar, proti čemur, proti kterimu.

Wogen, v. n., valiti se, šumeti, valove gnati, poditi, zibati se, plajhati; f. a. *Wallen*.

Wogenanfall, der, natok.

Wogenartig, *adj.*, valovit.

Wogenbruch, der, lomljenje valov, kjer se valovi lomijo, razbijajo.

Wogendrang, der, zagon valov.

Wogenfall, der, padanje valov.

Wogengebäute, *Wogengeräusch*, *Wogengetöse*, das, šumenje, hrumenje, bobnenje valov.

Wogenstamm, der, pene valov.

Wogenweise, *adv.*, v valovih.

Wogenwurf, der, zalet, zagon valov.

Wogig, *adj.*, valovit.

Woher, *adv.* od kod?; ich weiß nicht woher, ne vem, odkod; woher ist auch kommen müget, od kodarkoli pridete; woher anders, odkod drugod; woher kommt es, kako je to, odkod izhaja, izvira?

Wo hin, *adv.*, an irgend einen Ort hin, nekam, kam; fragend, kam?; ich weiß, wo hin er gegangen ist, vem, kam je šel; wo hin immer, kamorkoli, kamor si bodi; ich

folge ihnen; wohin sie wollen, grem za vami (z vami), kamor hočete; wo soll ich hin?, kam naj grem?, kam hočem iti?; wohin dir andere den Weg zeigten, kamor so ti drugi pot pokazali; gehe, wohin du willst, pojdi, kjer te ni!

Wohinter, *pron.*, za kaj?, za čim, za čimur.

Wohl, *adv.*, gut, dobro; sehr wohl, prav dobro; wohler, am wohlsten, boljše, naj bolje; das thut ihm wohl, to mu dobro de, privilega se mu; sie sieht sehr wohl aus, prav zdrava je viditi; wohl besomme es dir, na zdravjo, Bog žegnaj; das ist wohl gethan, to je prav, tako je prav; wohlschmecken, dobetri; leben sie wohl, zdravi bodite!

Wohlbewußt, der, dobra zavest, dobri verstand (*V.*), kdar se ölovek dobro zavé.

Wohlbedacht, *adj.*, dobro misleč.

Wohlbedient, der, povoljub; f. a. *Schmeichler*.

Wohlbedinst, der, vonj.

Wohlbefehl, *adj.*, prežlahten, plemenit, zlahnten, pošteni (*russ.*).

Wohlbefehlsgeboren, *adj.*, imeniten (*russ.*).

Wohlbefehlen, *adj.*, prežlahtno rojen (*V.*).

Wohlbehauptung, *adj.*, mnogospöštovan, časti vredin.

Wohlbehaupten, *adj.*, skušen, dobro skušen, vajen.

Wohlbehagen, das, sreča, blaženost, dobri stan.

Wohlbehalten, f. *Wohlbehalten*.

Wohlbehalten, *adj.*, dobro premišljen, preudarjen, pretehtan.

Wohlbehalten, *adj.*, dobro zrejen.

Wohlfahrt, die, dobra sreča; f. a. *Wohl*, das.

Wohlfahrtsausschuß, der, odbor za občeno srečo.

Wohlfeil, *adj.*, dober kup, po ceni, ne drag, v čeno, oeno, wohl auch oen (als *adj.*), zlahko (ll. *Kr.*), wohlfeiler, boljši kup, ceneje (?); zu wohlfeil, preceno (*V.*); wohlfeil werden, zlaščati se (ll. *Kr.*), poceniti se (*Rasčica*).

Wohlfeilheit, die, Wohlfeilheit, dober knp, cenost, (*poln.* tanosć, tani-,ia,-ie).

Wohlgeachtet, *adj.*, čistan.

Wohlgeartet, *adj.*, dobriga rodü, dobriga plemenja; er ist wohl geartet, dobro se je zdela.

Wohlgeartet, *adj.*, dobro zidan; wohlgeartet, dobro zrařöen, zrařten, zrasten ober zrassen, lepe, čedne postave, lepo zgajen (ang. in *St.*).

Wohlgebildet, *adj.*, lepe, čedne, prijetne postave.

Wohlgeboren, *adj.*, blagoroden; *Guer Wohlgeboren*, Vaře blagorodje (*russ.*), zlahtni gospod!

Wohlgefallen, v. n., všeö biti, dopasti, zelo dopasti, po godu biti.

Wohlgefallen, das, dopadenje, dopadajenje, všeönost, všeča, radost, veselje, zadovoljstvo; woran haben, veseliti se, radovati se nad öim, ljubo mi je, dobro se mi zdi, dobro mi de, všeö mi je.

Wohlgefallenig, *adj.*, všeö, dopadljiv, prijeten.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlgefallenig, *adj.*, dobro znan.

Wohlfälligkeit, die, dopadljivost, prijetnost.
Wohlfühl, das, dobri počut; f. a. *Wohagen*.
Wohlfühlen, v. n., dobro iziti se, iti, po sreči iti.
Wohlfühler, *adj.*, z dobro obleko.
Wohlfelaunt, *adj.*, vesel, dobrovoljen, dobre volje.
Wohfgelegen, *adj.*, pripraven, zlozin.
Wohfgelehrt, *adj.*, dobro učen, preuden.
Wohfgelungen, *adj.*, srečen, kar se je po sreči izteklo.
Wohfgemeint, *adj.*, dobro namenjen, dober, odkritoseren, iz serca, dobrohoten.
Wohfgemuth, *adj.*, dobrovoljen, dobre volje, veseliga serca.
Wohfgemuth, der, dobra misel, veseloserčen; Pflanze, Dost, dobra misel.
Wohfgenähr, *adj.*, dobro rejen, debel, auch bloß rejen.
Wohfgenügt, *adj.*, dober, vdan (komu), blagonaklonjen f.
Wohfgenuß, f. Genuß.
Wohfgeordnet, *adj.*, dobro uravnan, ureden, uredin (*Vuk*).
Wohfgerathen, *adj.*, rodin, dobro rodin (*V.*).
Wohfgerem, *adj.*, pameten.
Wohfgeruch, der, prijetni dah, lepi dah, auch dah ober vonj, vonjava schlechtmeg.
Wohfgeschaffen, f. Wohfgebildet.
Wohfgeschmack, der, prijetna slast, prijetni vkus.
Wohfgestunt, *adj.*, dobrih miali, dobro-misleo.
Wohfgestittet, *adj.*, dober, eeden, lepiga življenja, obnašanja, dobrih šeg, nprav, dobriga, spodobniga vedenja, (weniger gut) zadržanja.
Wohfgestalt, die, lepa, čedna postava, lepota.
Wohfgestaltet, *adj.*, lep, lepe, dobre, eedne postave, lepe podobe.
Wohfgestimmt, *adj.*, dobro nbran.
Wohfgeübt, *adj.*, dobro izurjen.
Wohfgewogen, *adj.*, dober, nagnjen, naklonjen, vdan (komu); f. a. *Gewogen*.
Wohfgegenheit, die, nagnjenost, dobrohotnost.
Wohfgezogen, *adj.*, dobro, lepo zrejen.
Wohfhabend, *adj.*, premožen, terden (začimen).
Wohfhabenheit, die, premožnost.
Wohfhergebracht, *adj.*, star, po stari šegi in navadi uterjen; wohfhergebrachte Freiheiten, stare pravice (*V.*).
Wohfhlaut, der, blagoglasje, lepoglasje, prijetni glas, živk.
Wohfhlingend, *adj.*, lepiga, prijetniga glasü, blagoglasen, lepoglasen.
Wohfhlaut, der, lepi, prijetni glas, lepoglasje.
Wohfhlautend, *adj.*, lepiga glasü, blagoglasen.
Wohfleben, das, dobro, lahko življenje.

Wohlleber, der, lahkovičivo (gebr.).
Wohlluft, die, f. *Wolluft*.
Wohlmeynen, das, dobrohotnost.
Wohlmeynend, *adj.*, dobrohoten, dobro-misleo.
Wohlmeynung, f. *Gutachten*.
Wohlmuth, der, veselo serce.
Wohlmeynen, f. *Genehmigung*.
Wohlrredheit, die, lepa beseda, besednost, zgovornost, lepogovornost (*Maxur*), blagorečje; sie bestgen, lepo besedo imeti, lepo besede staviti znati.
Wohlrredend, *adj.*, dišeč, lepo dišeč, dobro dišeč.
Wohlrühend, *Wohlschlafend*, *adj.*, tiho, sladko, mirno, lahko speo.
Wohlschmeckend, *adj.*, dobre slasti, slasten, dobri vkusa.
Wohlschein, das, zdravje; auf Jemandens Wohlschein trinken, komu na zdravje piti, komu (zdravico) napiti, napijati.
Wohlsstand, der, Wohlschaffenheit, spodobnost, pristojnost; gute Glücksumstände, premožnost, blagovitost, nach *V.* terdni stan, dobri stan.
Wohltag, *pl.*, srečni dnevi, lepi, dobri dnevi.
Wohltat, die, dobrota, dobrodelstvo, dobro delo; einem eine erweisen, dobroto skazati, dobro delo storiti komu, dobro storiti.
Wohltäter, der, dobrotnik, dobrodelnik.
Wohltäterin, die, dobrotnica.
Wohltätig, *adj.*, dobrotljiv, dobroten, dobrodelen, (blagotvoren); wohltätige Getränke, dobrodelne, miloserene pogodbe.
Wohltätigkeit, die, dobrotljivost, dobrotnost, dobrodelnost.
Wohltätigkeitsanstalt, die, dobrotna naprava.
Wohltugend, f. *Wohltätig*.
Wohltun, v. n., dobro storiti, delati, činiti, ugoditi, agajati, goditi; angenehmes Gefühl erwecken, dobro deti, djati; f. a. *Nützen*; das Krahen thut ihm wohl, praskanje, dergnenje mu dobro de, prijetno mu je; sich wohltun, gostiti se, pitati se, mastiti se, mozevati.
Wohltun, das, opravljanje dobrih del, skazovanje dobrot.
Wohltunend, f. *Wohltugend*.
Wohlvordient, *adj.*, (dobro) zaslužon.
Wohlvorhalten, das, dobro, lepo, spodobno obnašanje, vedenje, vladanje.
Wohlvorhaltungszugung, das, spričevalo lepiga obnašanja.
Wohlvorteil, der, (*Arnioa*), materinski koren, berdnja, kokovionik.
Wohlvorstand, *adv.*, namroč, da veš, de veste.
Wohlvorstehen, v. n., dobro razumeti.
Wohlvorwart, *adj.*, dobrohranjen.
Wohlwaise, *adj.*, premoder, pameten, pravumen.
Wohlwissenschaft, *adv.*, prav modro, pametno, s premdarkam, premislilkam.
Wohlwissend, *adj.*, dobro vedoč.

Wohlwollen, v. n., dobro hoteti, zeleti.
Wohlwollen, das, dobrohotnost, nagnjenost, dobrovoljnost, dobro hotenje.
Wohlwollend, *adj.*, dobrohoten, dobrovoljen, dobro hotoč, dobro želeo.
Wohlwollschür, f. *Gönnner*.
Wohlwollend, *adj.*, spodoben.
Wohlwollbar, *adj.*, prebivaven, stanovaven, kjer se more, sme prebivati, pripraven za stanovanje; wohlwollbares Gebäude, poslopje za stanovanje.
Wohlwollbarkeit, die, naselnost, prebivavnost, pripravnost za stanovanje.
Wohlwollbett, das, das Lager des Wohlpreises, postelja, ležišče, ležiše.
Wohlwoll, v. n., prebivati, živeti, stanovati, bivati, sa stanam biti kje, stan, stanovališče, stanovalise kje imeti; schlecht wohln, slabo, gerdo stanovališče, stanovalis-imeti; *fig.* biti, bivati, nahajati se kje, v čem.
Wohlwollner, f. *Bewohner*.
Wohlwollner, f. *Wohlwollner*.
Wohlwollhaft, *adj.*, stanujoč, prebivajoč; wohlwollhaft sein, prebivati; alle in dem Dorfe wohlwollhaften Bauern, vsi kmetje v vasi; vsi kmetje te vasi, ki prebivajo v ti vasi.
Wohlwollhaus, das, hiša, dom.
Wohlwollhimmel, der, nebesa.
Wohlwollloch, das, luknja (in ne hiša).
Wohlwollort, der, prebivališče, prebivalise, bivalis, bivalise, stanovališče, stanovalise.
Wohlwollpartei, die, najmenik (stanišca, stanisa); wenn sie nur von Zeit zu Zeit auf ein paar Tage die Wohnung benutzt, zahaja (*H. Kr.*).
Wohlwollplatz, der, prebivališče, prebivalise.
Wohlwollst, der, prebivališče, prebivalise, stanisše, stanise.
Wohlwollstatt, die, prebivališče, prebivalise, stanisše, stanise, dom, domovje, domovanje.
Wohlwollstube, die, hiša, stanica.
Wohlwollung, die, prebivanje, stan, stanovanje, stanisše, stanise, stanovališče, stanovalise, stanje; Wohnung mietzen, stan vzeti; vermietzen, stan oddati.
Wohlwollungslod, *adj.*, brez (lastniga) stanisše, stanisa.
Wohlwollungsveränderung, die, selitev, preselitev, preseljevanje.
Wohlwollzimmer, das, hiša, stanica, soba.
Wohlwollwoda, der, vojvoda.
Wohlwollwirtschaft, die, vojvodina, vojvodstvo.
Wohlwoll, f. *Wohl*.
Wohlwoll, v. a., oblokati, obokati, v oblok zidati. (bei *Gutsm.* lokati), *ruß.* svod délat, *poln.* sklepić; velbati*; gewölbt, na oblok, oblokan; v. r., v lok, v oblok zidgovati se, kriviti se.
Wohlwollstücke, die, podpora obloka.
Wohlwollung, die, oblok (obok), velb*, *ruß.* svod.
Wohlwoll, der, (*Canis lupus*), volk, zverjak (*V.*); ein junger, voldeo, volde, volde; wenn man vom Wolfe spricht, kommt er gerant, kadar se od volka govori, rad pride; mi od

volka, volk pa iz lesa; f. a. *Wienentresser*; am Sichte, tat, volk; der lange Balken, welcher bei Strohbäckern durch die Firne geht, slemo; der Rammblock, oven; bei den Seilern, siška; bei den Bäckern, volk; wer unter den Wölfen ist, muß mit ihnen heulen, kdor se z volki pajdaši, mora z volki tuliti; eine Entzündung der Haut durch Reibung, volk, *poln.* sedno, sadno (vom Reiten).
Wohlwollengel, f. *Wohlfelsen*.
Wohlwollbart, der, kozja brada.
Wohlwollbast, f. *Kellerbals*.
Wohlwollbeere, die, norica.
Wohlwollbeißig, *adj.*, od volka uklan.
Wohlwollfelsen, das, lesica, skopea za volkove, volji skopec.
Wohlwollfellen, v. n., *Wohlwoll* und *Hundewerfen*, (*konti*), mlade imeti.
Wohlwollfang, der, volji lov, (volke loviti).
Wohlwollfinder, der, pes, ki se rabi pri voljem lovu.
Wohlwollfuch, der, volji pes, korsak.
Wohlwollgiff, das, volji strup.
Wohlwollgrau, *adj.*, siv kakor volk.
Wohlwollgrunde, *Wohlwollgruft*, die, volja jama.
Wohlwollhebe, die, volja gomba.
Wohlwollhund, der, volji pes.
Wohlwollhunger, der, volji, veliki glad.
Wohlwollin, die, volkaja, volica (*Gutsm.*).
Wohlwollisch, *adj.*, volji, volku podoben.
Wohlwollkraut, f. *Sturmhut*.
Wohlwollkuch, der, ris navadni, bei *Gutsm.* *lisovt*.
Wohlwollmenschen, f. *Wohlwollwolf*.
Wohlwollmetall, der, ein Metall, volfram.
Wohlwollramsaure, *adj.*, volframokisel.
Wohlwollriß, der, volkoderina f.
Wohlwollsch, in der *Stagn.*, volji.
Wohlwollst, die, volčnost, voljost; nach *Wohlwollst*, po volje.
Wohlwollsbalg, der, volja koža (na meh), volji meh.
Wohlwollfleisch, das, volje meso, volcina.
Wohlwollgebiss, das, für hartmäulige Pferde, terda uzta; das Maul des Wolfs, volji gobec, volji zobje.
Wohlwollgehül, das, volje taljenje, tuljenje velkov.
Wohlwollhaar, das, volja dlaka.
Wohlwollhaut, die, volcina, volja koža.
Wohlwollhunger, der, pasji, volji glad.
Wohlwollkirche, die, f. *Tollkirche*.
Wohlwollkranz, f. *Wohlwollkranz*.
Wohlwollmagen, der, volji zelodec.
Wohlwollmilch, die, volje mleko, (*Euphorbia*), mleček, pasje mleko, nach *M.* hvojnka, kačec; Esula-Wohlwollmilch, (*Euphorbia esula*), kolensnik, mlečni dremk.
Wohlwollmonat, der, prosinoc.
Wohlwollspelz, der, volja šuba, volji kozuh, volcina (nach dem *Poln.* u. *Russ.*).
Wohlwollspitel, das, f. *Streifsel*; nach *M.* volokovanje.
Wohlwollsturz, die, volji koren, lisjak (*Gutsm.*).
Wohlwollzahn, der, volji zob.

Wolfe, die, oblak; in einigen Gegenden auch mekla, welches jedoch Nebel bedeutet, böhm. u. poln. auch chmura; eine Wolfe statt der Juno unarmen, zmotiti se; dim. oblačič, oblakec.

Wolken, v. n. valiti se (kakor oblaki kviško); die Wäume wolfeu von Eichel, hrasje se sibe od zeloda.

Wolken, v. a. u. r., f. Bewölken; oblačiti; sich wölken, oblačiti se, v oblake zbrati, zbirati se; liefer Ernst wölft sich um seine Augenbraunen, resnobno, černo gleda; — kakor hudo vreme.

Wolkenan, adv., v oblake, k oblakam kviško.

Wolkenartig, adj., etwa oblakast, oblakovit.

Wolkenauf, f. Wolkenan.

Wolkensahn, die, pot sred oblakov.

Wolkenscheidet, adj., z oblaki zager-njen, opasan.

Wolkenberg, der, gora, ki sega z verham v oblake.

Wolkensbild, das, meglena podoba.

Wolkenblüher, f. Donnerer.

Wolkenbruch, der, naliv, ploha; es ist ein Wolkenbruch gefallen, oblak se je utergal.

Wolkendampf, der, oblaku podobni sopar, čad.

Wolkendecke, die, odeja, zagrinjalo iz oblakov.

Wolkenerzeugung, adj., oblake napravljajoč, oblakoroden f.

Wolkenseite, f. Firmament.

Wolkenslug, der, let oblakov (ko se oblaki podē, dervē).

Wolkenfrei, f. Wolkenlos.

Wolkengebirge, das, gore oblakov.

Wolkengeklirret, adj., z oblaki opasan.

Wolkenhimmel, der, oblaki pl.

Wolkenhoch, adj., visok do oblakov.

Wolkentrauz, der, veneo iz oblakov.

Wolkenleer, Wolkenlos, adj., brez oblakov, no oblačin, brezoblačin, jassen.

Wolkennebel, der, meglenasti oblaki.

Wolkenrot, das, večerna zarja.

Wolkensammler, der, zganjavoc oblakov.

Wolkensäule, die, in der bibl. Gesch. obla-čani steber.

Wolkenschutt, der, nach V. oblakasto deljenje (in der Wappent.).

Wolkenschloß, der, krilo oblaka.

Wolkenschweiß, f. Regen.

Wolkensimme, die, glas iz oblakov.

Wolkenanz, der, pojenje oblakov, poja-lica.

Wolkenwandler, der, hodečič po oblakih, sred oblakov.

Wolkenswärts, f. Wolkenan.

Wolkenweit, adj., visoko, daleč, kakor oblaki.

Wolkenwelle, die, oblačni val.

Wolllicht, f. Wolkenartig.

Wolllig, adj., oblačin, oblačnat.

Wolllichtig, adj., volnast.

Wollarbeit, die, delo z volno, volnarija; sich damit beschäf-tigen, volno izdelovati.

Wollarbeiter, der, volnar, volninar f.; kdor se peča z volno, kdor volno izdeluje, podeluje, predeluje.

Wollbaum, der, russ. pahovik.

Wollbereiter, der, volnar, russ. šerkstoboj.

Wollblume, die, (Verbascum Thapsus), veliki lačnik; Wollblume unigentlich, f. Wundersee.

Wolldistel, f. Krausdistel.

Wolllie, die, volna, runo (Wies), in Wolllie arbeiten, volno delati (V.), izdelovati, volnenino delati; er ist in der Wolllie, mozuje, dobro se mu godi.

Wollen, adj., aus Wolllie bereitet, volnat, volnen; wolllene Zenge, volnina a. volnenina.

Wollen, v. n. u. a. hoteti, kleti; ich will, hočem; ich will nicht, nočem, nečem; er wollte nicht, ni hotel; er wird nicht wollen, ne bo hotel (htel, otel, tel); ich wollte lieber schlafen u. f. w., jaz bi raje, rajši spal, serb. ja bi volio spavati; ich will, b. i. bin gestunt, werde thun, bin entschlossen, mislim, hočem, volja me je, namcnil sim (si), misel me je, kanim; begehren, zeleti; er will nicht daran, neče se mu, ne ljubi se mu; wenn das Glück will, komur je v kermu veter (Zstr.); nicht einmal essen wollet ihr es, še jedli bi ga ne; Gott wolllie, wolllie Gott, (da bi) Bog hotel, Bog daj!; wie du willst, kakor ti je ljubo, kakor ti je drago; zu nem willst du?, k koma bi rad, koga iščeš? die Befehle wollen es so, po-stave tako velevarjo; die Umstände haben es gewollt, okoliščine so tako nanesele, nag-nile; wir wollen gehen, pojdemo; wollen Sie die Güte haben, bodite tako dobri, böhm. račite —; einem übel wollen, zaviditi koga, hudo zeleti mu; er will sterben, umira; es will mir scheinen, pozdeva se, nekaj se mi dozdeva, da —; das will mir nicht gefallen, tega nisim nič kaj vesel; er will es gehört haben, pravi, da je slišal; ich will mich betrogen haben, b. i. gefehlt, ich hatte mich betrogen, da bi se bil ravno zmotil; ich will nicht hoffen, daß du es thun wirst, pa vsaj kaj taeega ne boš storil; diese Sache will sorgfältig in Acht genommen sein, s to rečjo je treba skrbno ravnati; dem sei, wie ihm wolllie, naj že bo, kakor hoče, bodi si, kakor že je; nicht sehen wollen, slep biti, slep (iga) se delati, mežati, zmoti (Zat.); ich wolllie ihm Geld geben, allein er wolllie es nicht annehmen, dajal, ponujal sim mu dnarjev, pa jih ni hotel.

Wollen, das, hotenje, volja.

Wollenbaum, f. Schwarzpappel.

Wollend, adj., hotec, hotč, hotama.

Wollenleid, das, volnosa obleka.

Wollenloch, das, sukno.

Wollenwaare, die, volneno blago, vol-nenina.

Wollenweber, der, suknar, volneninar.

Wolfftrugend, adj., z volno, volnat, (germ.) volnonosen.

Wollfärber, der, barvar za volno.

Wollgarn, das, volnena preja.

Wollgras, das, (Eriophorum), suhopernik, öebulnjek, manec.

Wollhaar, das, lasje voljni kakor volna.

Wollhabichtkranz, f. Ferkelkranz.

Wollhandel, der, knpoija z volno, vol-narstvo, volnarija.

Wollhändler, der, kupčevavec z volno, volnar.

Wolllicht, adj., volnovat, volnat, volni po-doben.

Wollig, adj., volnat.

Wollstamm, der, gredaše pl. (kertaoc, Gutm.), (D. Str.) gredese, greben za volno, rahlica (Jan.).

Wollstämmer, der, gredašavec, gredesac, nach V. kertezar.

Wollstämmerin, die, gredašavka, gredesavka.

Wollstasten, der, shramba za volno.

Wollsträmpel, die, gredaše, gredese pl.

Wollsträmpeler, der, gredasar, gredesa-vec, gredesavec.

Wollstrake, die, gredaše, gredese.

Wollstraut, das, kosmata zel. (Verbascum thapsus spec.), papeževa aveca.

Wollmarkt, der, volneni semenj.

Wollpelz, der, kozuh, šavba.

Wollrad, das, Spinnrad ohne Raden, ročni kolovrat za volno.

Wollreich, adj., volnat, volnovat.

Wollraed, der, vreča za volno.

Wollsame, der, kosmato seme.

Wollsammet, der, volneni (in ne svileni) zamet.

Wollschere, die, ovöje škarje.

Wollschur, die, striža, striženje (ovae).

Wollspinner, der, pradivoc za volno, kdor prede volno, volnopredoč f; es feilt, volno delati (V.), volno presti.

Wollspinnerei, die, volnarija, predivaica za volno, etwa auch volnarna.

Wollspinnerin, die, predica za volno, ki volno prede.

Wollkreider, der, mikao.

Wolllust, die, ein hoher Grad des Vergnü-gens überhaupt, sla, radost, veselje; fleisch-liche Begierlichkeiten, sladnost, nasladnost, nečistost, (bei Gutm. auch razkošnost, wie in and. Dial.), russ. slastoljubje; der Wol-lust pflegen, nasladno, nečisto živeti, me-scenima, poltnima poželenju streiti.

Wolllustbeben, v. n., trestič se od naslad-nosti.

Wolllustbeher, der, kupica mescniga ve-selja, poželeca.

Wollustdiener, der, hlapec nasladnosti, nečistnik, hotljivec, nesramež.

Wollustheiß, adj., vroč, razgret od pol-tenosti.

Wollustig, adj., der Wollust ergeben, hoč-ljiv, (V.) hotljiv, sladen, nasladen, me-scenima poželenju udan, nečist.

Wollustler, Wollustling, der, hotljivec (V.), hotljivec, sladkuž (V.), sladnež, na-

sladnež, nasladnik, sladnostnik, hotnik (M), nečistnik.

Wolllustschlaf, der, nasladno spanje.

Wolllustsuche, die, f. Lustsuche.

Wolllusttrunken, adj., pijan (od mese-niga veselja, poželenja).

Wolllustvoll, adj., ves v nasladnostih, ves mesen in nečist.

Wolllustzittern, f. Wolllustbeben.

Wollwähe, das, strižno blago (Zstr.), ovoc.

Wollwaare, die, volnato blago, roba, vol-nina, volnenina.

Wollwage, die, vaga za volno.

Wollwäshe, die, pranje volne, volneno pranje.

Wollweber, der, suknar.

Wollwert, das, volna, volnenina.

Wollzehente, der, desetina od volne.

Wölpsh, der, debelo ščone.

Womit, pron., fragend, s čim?; ich weiß nicht, womit, ne vem, s čim; relat. s kte-rim, s komur, s čimur.

Wonaoh, pron. c. praep., fragend, po čem; ich weiß nicht, wonaoh, ne vem, po čem, relat. po čemur.

Woneben, pron. c. praep., fragend, poleg česa?; ich weiß nicht, woneben, ne vem po-leg česa; relat. poleg česar, poleg kteri-ga, ktere itd.

Wonne, die, veliko veselje, radost. (nach M. voga?); himmlische Wonne, nebeska sladkost, nebeska dika (V.), nebeska ra-dost, nobesko veselje; f. a. Wollust.

Wonne, in Ssgn., radostni, — radosti.

Wonnebaum, der, bela breza.

Wonneberauscht, adj., pijan od veselja.

Wonnegefühl, das, čut radosti, veselja, razveseljenje.

Wonne Monat, der, veliki traven, spom-ladni meseo, majnik.

Wonne los, adj., brez radosti.

Wonne trunken, adj., silno vesel, pre-razveseljen, (wörl. aber ungew.) radosti, veselja pijan, od veselja ne vé kaj početi.

Wonnevoll, adj., radosten, poln radosti, veselja.

Wonnezeit, die, prevoseli čas, čas radosti.

Wonnig, Wonniglich, adj., rajak, dicon*, (V.) radosten.

Wappe, f. Rippe.

Woran, pron., fragend, na čem, po čem; pri čem; ich weiß nicht, woran ich bin, ne vem, pri čem (na čem) sim; relat. na čemur, po čemur.

Worauf, pron., fragend, na čem?, kam?, na kaj?; ich weiß nicht, worauf, ne vem, na čem; relat. auf welchem, na kteriga; auf welchem, na kterem, — na kar; na čemur.

Worauf, pron., fragend, iz koga, iz kte-riga, odkod?, iz česa; beziehend, iz česar, — ne vem, iz česa.

Worin, pron., fragend, v kaj, kam; — ich weiß nicht, worin, ne vem, v kaj; be-ziehend, v kar, v kteriga, v ktero.

Worfeler, Worfeler, der, vejavec.

Worseln, v. a., Getreide, vati, vejati; alles Getreide ist geworselt, vse žito je zveeto, zvevano; noch einmal worseln, preveti, prevajati; zur Genüge worseln, naveti se; der geworselte Getreidehaufen, versaj.

Worslerin, die, vejavka.

Worshaufel, die, veavnica, vejavnica; eine große mit einem langen Stiel, damit das Getreide zu fassen, nach V. vejač (Reifn.), vejača (M.).

Worstenne, die, pod, skodenj.

Worsen, v. n. u. r., daviti se, dašiti se, rigati; f. a. Würgen.

Worsin, pron., fragend, v čem?; kje; ich weiß nicht worin, ne vem v čem; *relat.* v kterem, v kateri (f.), v čemur, v katerih.

Worsnach, f. Wonach.

Wort, das, beseda, *serb.* reč, in den übr. slav. Munda. slovo, welches (sloven. nur noch Abschrieb bedeutet (nach Mikl. hingegen ist slovo dativ verborben aus slobo = slobodno dativ; welches unter den ung. Slov. noch vorkommen soll); ein Ausdruck, beseda, izraz +, izrek; das Wort führen, govoriti; das große Wort führen, zvonoo nositi, predstvo imeti, sam govoriti; das Wort nehmen, govoriti začeti, spregovoriti, (v imenu druh). besede povzeti, poprijeti; mit düren Worten, na ravnost; er ist von wenig Worten, ima malo besedi; ich halte dich beim Worte, držim so tvoje obljube, spolni svojo besedo; ein Wort schadet nicht soviel, beseda ni konj; schöne aber nichtsagende Worte, mazno na prazno (Vuk); einem das Wort reden, koga zagovarjati; man lies mich nicht zum Worte, niso mi dali spregovoriti, izgovoriti, nisim mogel, ntegnil besede spregovoriti; sein Wort anbringen, prositi; (ein nichts bedeutendes Wort, nach M. ništere); ein gutes Wort findet eine gute Statt, lepe besede potrebljajo steze in poti (Gutsm.), lepa beseda ne zajde; viele Worte, wenig Sinn, velik ropotee, pa malo melje (Gutsm.), volik krič, pa majhen ptič; das Versprechen, obljuba; sein Wort zurücknehmen, besedo nazaj vzeti; Wort für Wort, vse po besedih, od besede do besede; fremdes Wort, tuja beseda, tujka; sein Wort einlegen für jemand, potegniti se, pognati se, prositi za koga; einem ins Wort fallen, komu v besedo seči; sein Wort mehr sagen, ne zugniti, ne oehniti, ne oehnti več, ne ziniti; Worte wechseln, zbesediti se, besediti se, prepirati se; nicht Wort halten, umanjkat, besedo snesti; sein Wort geben, obljubiti, obečati; einem gute Worte geben, poniažno prositi koga; Wörter ableiten, besede izpeljevati; Worte machen, govoriti (brez konca in kraja); ein Mann von Wort, mož beseda, (russ. slovo zakon); ein Wort gab das andere, beseda je besedo prinesla; das Wort Gottes, beseda Božja; heil. Schrift, sveto pismo; im Kriegswesen, f. Losung.

Wort, in der Sigg., besedni, — besed.

Wortableitung, die, izpeljevanje besed.

Wortabföhrung, die, skrajševanje besed.

Wortanmerkung, f. Schöllen.

Wortarm, adj., ubog, reven v besedah, nezgovoren; eine wortarme Sprache, reven jezik.

Wortart, f. Redetheil.

Wortauslegung, die, razlaganje besed.

Wortbau, der, Wortbildung, die, soostavljjanje, soostava besed, delanje besed.

Wortbruch, f. Treubruch.

Wortbrüchig, adj., nach V. ubežin(?); es sein, ubegniti (V.), umanjkat (S. Kr.), f. a. Treubruchig.

Wortbrüchigkeit, die, ubežnost, umanjkljivost, nezvestost.

Wortdeuter, der, tolmač, razlagavec besed.

Wortdeutung, die, zedinjenje ved besed v eno.

Wörteln, v. n., besediti se, priokati se.

Wörterbuch, das, nach M. besedar, nach V. besednjak, nach dem Russ. slovar, (döhm. u. poln. slovník, *serb.* rečnik).

Wörterbuchschreiber, der, spisovavec slovarja, besedarja.

Wörterklärer, der, razlagavec, razkladdavec besedi.

Wörterklärung, die, razlaganje, razkladdanje besed, besedna razlaga.

Wörtertram, f. Worttram.

Wortfall, der, padež, sklon.

Wortfamilie, die, besedna rodovina.

Wortfänger, der, kdor besede lovi, kdor pazi na vsako besedo, ki jo kdo reče.

Wortfechterei, f. Wortstreit.

Wortfehl, adj., moč beseda, kdor je moč beseda.

Wortfolge, die, besedni red, po katerem so besede razversteno.

Wortforscher, der, f. Etymolog.

Wortforschung, die, f. Etymologie.

Wortfügung, die, besedni sklad, stik, vezanje, stikanje besed, *poln.* skladdnia.

Wortführer, der, govornik (v imenu več druh), besednik.

Wortfülle, die, obilnost besedi.

Wortgebrauch, der, raba, uživanje, obracanje besedi.

Wortgepränge, das, besedni läp, košate, zale besede.

Wortgewür, das, zmešnjava v govorenji.

Wortgezühl, das, krieg, sporökovanje, prepir za golo besede.

Wortgrübele, die, tuhtanje, vertanje zastran besed.

Wortgrübler, der, preisikovavec, vertavec besed.

Worthabend, adj., govoreč za druge.

Worthaber, der, besednik.

Worthalten, das, spolnitov obljube.

Worthalter, der, mož beseda, kdor spelnuje svoje obljube; Wortführer, govornik.

Worthaltig, adj., neubežen (V.).

Wortheld, der, junak z besedo.

Wortlary, adj., kratkih besedi, malo besedi.

Wortkenntniß, Wortkunde, die, znanje besed, besedožnanstvo.

Wortklauber, der, zbiravec, prebiravec, grudec besed, etw. besedičar; Wortklauber sein, nach V. besede zbirati, gruditi, prebirati na vse strani.

Wortklauberei, die, prebiranje besed, besedičarjenje.

Wortkram, der, kvasenje, prazno besede.

Wortkrämer, der, kvaser, berbralo; es sein, kvasiti, berbrati.

Wortkrämerei, die, kvasarija, blebet, blebetanje, berbranje.

Wortkrieg, der, besedovanje, hud prepir, krieg.

Wortlaut, der, nach dem Wortlaute, po besedah.

Wörtler, der, prepiravec, jezikalo.

Wörtlich, adj., beseden; mündlich, z besedo, po besedi, nstmen; von Wort zu Wort, vse po besedi, po besedah, od besede do besede, auch bloß, do besede.

Wortlos, adj., brez besede, ne öerhnivsi besede, brezbeseden.

Wortmachen, das, Wortmacherei, die, zmišljanje, kovanje besedi.

Wortmacher, der, kovač (novih) besedi, zmišljavec novink.

Wortmengerei, die, mešanje besed (iz raznih jezikov).

Wortmißgeburt, die, napöno skovana (beseda).

Wortprunl, i. Wortgepränge.

Worträthsel, das, besedna zastavica; f. Logogryph.

Wortregister, das, kazalo besedi.

Wortreich, adj., von einer Sprache, mnogobeseden, (besednat), bogat, obilen v besedah; — preobširen.

Wortreichthum, der, bogastvo v besedah.

Wortrichter, der, pretresovavec, presojaavec besed.

Wortschwall, der, kup besedi, nach dem Russ. prazno, puhlo mnogobesedja.

Wortsehung, die, verstenje, stavljenje, postavljanje besed, besedostavje +.

Wortsin, der, besedni pomen.

Wortspiel, das, igra z besedami.

Wortstellung, f. Wortfügung.

Wortstreit, der, prepir za besede; Streit mit Worten, krieg, besedenje, prekarjanje, prepir; einen haben, besediti se, besedovati so, prekarjati se (Ravn.); sprekarjati se (Gutsm.), sporökati se, skušati se z besedami.

Worttausch, der, pomenkovanje.

Wortunterschied, der, razlök med besedoni.

Wortverdreh, der, sprevačavec, promikavec besed, zvičajnik.

Wortverstand, der, besedni pomen, pomenek besed.

Wortverwandtschaft, die, zlahta, zrodnost med posamnni besedami.

Wortwechsel, der, prepir, prekarjanje (Ravn.); darein gerathen, zbesediti se; da-

rin begriffen sein, besediti se, prepirati se, koderncati (?).

Wortwechsel, v. n., f. Wortwechsel.

Wortweil, das, besede pl.

Wortwillig, adj., voljan govoriti.

Wortwurzel, die, korennia besed(e).

Wortzank, der, f. Wortwitz, Wortstreit, Wortwechsel.

Wortüber, pron., fragend, öez kaj?, od öesa, o öem?; worüber zankten sie sich?, zavoli öesa sta se priökala?, öemu sta so prepirala; ich weiß nicht warum, ne vem kaj, od öesa; *relat.* öez kteriga, öez koga, öez ktero, öez kar, o öemur, nad öimur.

Worunter, pron., fragend, pod kom?, pod öim?, pod kaj; ich weiß nicht, worunter —, ne vem, pod öim, pod kaj; *relat.* unter welchem, pod kterim; zwischen welchem, med kterim, öimur, pod kar.

Woselbst, pron., kjer.

Wovon, pron., fragend, od koga?, od öesa?; ich weiß nicht wovon, ne vem od koga, od öesa, *relat.* od kteriga, od ktere, od kterih, od kogar, od öesar.

Wovor, pron., fragend, pred kom?, pred öim?; ich weiß nicht, wovor ich fürcht habben sollst, ne vem, pred öim bi imel strach, öesa bi se bal; *relat.* vor welchem, welcher, welchem, pred kterim, pred ktero, pred kterim, pred komur, pred öimar.

Wowider, pron., fragend, proti komo?, proti öemu?, zoper kaj?; ich weiß nicht, wowider —, ne vem, proti öem —; *relat.* wider welchem, welche, welches, proti kterimu, kteri, proti öemur.

Wozu, pron., fragend, öemu?, zakaj?, po kaj?; ich weiß nicht, wozu ich dich habe, ne vem, öemu si mi, zakaj te imam; *relat.* k kterm, k kteri, k kterim, k öemur, za kogar, za kar —.

Wrad, das, auch der, podertine, rozbitine od ladije, kosi razbite ladije, koš ali rebra razdjane ladije, ladija pokazena in ne za rabo; f. a. Brad.

Wraden, f. Vernichten, Braden.

Wradgut, f. Anschuß, Brad.

Wradvogel, der, (Mergus merganser), velik potapljavec, velika savsica, ribiö.

Wrauge, die, im Schiffbau, krivina.

Wrangrant, f. Nießwurz.

Wruke, die, kavra, brukev; f. Kohlrabi.

Wucher, der, geföhlche Sinsen oder Intereffen, öbrest; unerlaubter Gewinn vom gelieheneu Gelde, velika öbrest, prevelika, krivöna öbrest (bei V. preöbrest), häußig auch ödertija (eig. Schinderei), voherinja * (mehr: Geiz); im Altal., Poln. u. Russ., a. Böhm. lihva (bei Gutsm. zah?); *altsl.* auch naklad; Wucher treiben, prevelike, krivöne öbrest i jemati.

Wucherbäume, die, velika smerdela; f. Goldblume (Chrysanthemum), velike mioce.

Wucherei, die, ödertija, jemanje krivönih öbresten.

Wucherer, der, ödertnik, in and. Dial. lib-

var, bei *Gutsm.* ožurnik, (*böhm.* Ůžernik), *russ.* lihoimec (ki prevec jemlje).

Wundergeses, das, postava od odertije.

Wunderhaft, *adj.*, dem Wunder ähnlich, odertinsk, oderten, lakomen.

Wunderlich, *adj.*, odertinsk, odertnisk; wunderlich handeln, krivično obresti jemati.

Wunderlich, *f.* Wunderhaft.

Wunderin, die, odertnioa.

Wuchern, *v. n.*, ein Gewächs wuchert, vermehrt sich mittelfst der Wurzeln, zelišće, zelišće raste spešno; zu sehr wuchern, pro-spešno rasti, shobotati, hobotati; — raz-pasovati se, razrašćati, razrašćati se, pre-več množiti se, hitro zarezati se; mit fri-nem Gelde wuchern, posojati na krivično obresti, krivičnih obresti iskati; mit seinem Pfunde wuchern, korist vleči, imeti od da-ra; *v. a.*, Geld zusammen wuchern, denar-jev nadreti, nagerniti dnarjev s krivičnim posojanjem; sich reich wuchern, (*v. r.*), po odertii obogateti.

Wunderpflanze, die, rastlina hobotnica.

Wundersticht, *f.* Wundererei.

Wunderzins, der, krivično, prevelika obrest.

Wuchs, der, rast. (*masc.* in andern Dial.), rastvo; im Wuchse sein, rasti; im schönsten Wuchse, *serb.* v naj večem naponu; einen schönen Wuchs haben, lepo zrašćen, zrašćen biti, lepe rasti, lepiga vzrasta (auch im *Serb.* neben stas), lepe postave; der dies-jährige Wuchs, kar jo letas zrastlo.

Wucht, die, velika teža, preteža, težko breme.

Wuchtbäum, *f.* Hebebaum.

Wuchten, *v. n.*, zelo težak biti, težiti; *v. a.*, privržigovati z vodam; etwas wuchten in der Hand, um das Gewicht zu erfassen, po-tehtati, tehtati kaj.

Wüchtig, *adj.*, težak, pretežak.

Wudel, die, eine rollenförmig gewickelte Locke Haare, svalek.

Wudeln, *f.* Wimmeln, Sieden; von Bitumen, množiti se, zarezati se.

Wühlen, *v. n. u. a.*, razriti, riti, razrijati, rovat; ein Loch in die Erde, preriti v zem-ljo, izriti, izkopati luknjo; die Erde wühlen, wie z. B. die Stiere, razkopati, razkopavati, kopati, razmeliniti, meliniti (3. *Kr.*) zem-ljo; hören, stieren, berbati, berskati, raz-grebat, broditi (*Gutsm.*); — red spod-kopavati, šuntati, dražiti, rovariti; in sei-nen eigenen Eingeweiden wühlen, sam sebi škodo delati; in den Büchern wühlen, v knjigah berbati, šariti, bukve stare pre-metavati, prebirati.

Wühler, der, etwa rovar, šuntar, brodež (*M.*), spodkopovavec očitniga reda in po-koja.

Wühlererei, die, etwa rovarija, rovarstvo.

Wühkraut, das, (*Chenopodium vulvaria*), babji pezdeo, šisanec.

Wühmaus, die, kertioa.

Wühne, die, ein in dem Gise gehauenes Loch, okno, lavra (*M.*), oduska (*n. pr.* za ribe), ein stumpfes Loch auf feuchten Wiesen, okno.

Wulst, der, Geschwulst, otok; ein bitter run-der Körper, inögemein, klobasa (eig. Wurf); der Kopfring von Stroh oder Tuch, eine schwere Last darauf zu tragen, svitek; an einem Siebe, nach *V.* jadro; am Dreifüß-igel, voža, goža, nach *V.* auch guza. 'osred-nja und srednjica, napihnjena reč, košatost.

Wulstig, *adj.*, zvit, klobasast, debel, napet, nabuhel.

Wulstlippe, die, debola, napeta ustna.

Wulststange, die, bei den Klempnern, eine eiserne runde Stange, oblika (*V.*), okroglo železo.

Wummer, die, jelonji bok, stran, lakotnica, jelonja.

Wund, *adj.*, ranjon, odert, oguljen, *serb.* ranjav (*Vuk*); wundes Auge, boleče oko; einen Wund schlagen, hauen, koga raniti, koga do kervaviga udariti, topsti, use-kati; sich wund reiten, wund gehen, ozuliti se z jezo, hojo; wund gehen, auch otiska-ti se; wundes Herz, ranjeno serce; po-bito serce; wund vom Anfliegen, sednast, senjast, prelozan; wund brennen, šćemeti, skleti.

Wund, in der 3. *sg.*, od rane, *f.* ůbr. die *W.*

Wundarzenei, die, zdravilo, lek za rano, celilo.

Wundarzeneifunde, **Wundarzeneifunst**, die, celjenje ran, ranocelstvo †, *serb.* vi-darstvo, kirurgija.

Wundarzeneilehre, **Wundarzeneiwissen-schaft**, *f.* **Wundarzeneifunst**.

Wundarzt, der, ranocelnik (*Gutsm.*), cel-nik (*V.*), pušćavec, pošavec, gew. padar*, kirurg.

Wundärztlich, *adj.*, ranocelsk, kirurgisk.

Wundbalsam, der, celivni balsam za rane, celivno mazilo za rane.

Wundbaum, *f.* Eiche.

Wundbeule, die, blauer Fleck, znaha und čornjavka (*ll. Kr. Kobe*).

Wunde, die, rana; (*russ.* auch jazva); Zer-menden eine Wunde hauen, koga raniti, ko-ga usokati; stehen, koga ubosti; eine offene Wunde, odperta rana, nava, kervava, živa (*ljuta, Zol.*) rana; frische Wunde, kervava, mlada, nova rana; Wunde heilen, rane za-celiti, celiti; an einer Wunde sterben, od rane, za rano umreti; Wunde des Herzens, serčna rana; Wunde an einem Baume, ro-tinja, rotnjava.

Wundeißen, das, *f.* Sunde.

Wundenblut, das, kri iz rane.

Wundenfrei, *adj.*, brez rane, brez ran, cel.

Wundenmahle, das, in der Theologie, rana, um der fünf Wundenmahle wegen, za pet kervavih ran; wörl. znamenjo rane.

Wundenvoll, *adj.*, poln ran.

Wunder, das, čudež, čudo, (*Gutsm. n. V.*); Wunder thun, čudože delati; sein Wunder an etwas sehen, začuditi, čuditi se čemu, nad čim; ein Wunder von einem Kinde, ču-den, redek otrok; ich dachte Wunder was es wäre, mislil sim si, kdo vé, kaj si nek

je; Wunder halber, zavolj redkosti, poseb-nosti; sein blaues Wunder sehen, viditi pe-telina, ki je zvezde zohal, lačniga jesti viditi; es mimt mich Wunder, čudim se, čudno se mi zdi; es darf dich nicht Wun-der nehmen, ne čudi se; es ist ein Wunder, daß —, čuda, de —; sein Wunder daß —, es ist kein Wunder, daß — ni čuda, de —.

Wunder, in den 3. *sg.*, wunderbar, unge-wöhnlich, čuden, (čudna, čudno), čudoviten.

Wunderähnlich, *adj.*, čudežu podoben, ka-kor čudež.

Wunderarzenei, die, prečudno zdravilo, ki dela tako rekoč čudeže, prečudni lek.

Wunderbar, *adj.*, čuden, prečuden, čude-žen (*Gutsm.*); ungetöblich, höchst auffal-lend, neznán, čudin, redek.

Wunderbarkeit, die, čudnost.

Wunderbarlich, *adv.*, čudno.

Wunderbau, der, čudno poslopje, zidanje.

Wunderbaum, der, (*Ricinus*), kleščevina, kloščevina, božja roka, ročnik (nach dem *Poln.*), *poln.* auch skoček.

Wunderbild, das, čudna, čudodelna po-doba.

Wunderblume, die, prečudna, lepa rast-lina, čudežnica †.

Wunderbrunnen, der, čudodelni studenec.

Wunderding, das, čadna reč, čudila *pl.* (*Vuk*).

Wundererscheinung, *f.* Wunder.

Wundergabe, die, dar čudežev, čudežni dar, po katerem kdo čudeže dela.

Wundergebäude, *f.* Wunderbau.

Wundergeburt, die, čudni porod, (spa-ček).

Wundergeschichte, die, čudua zgodba.

Wundergestalt, die, čudna postava.

Wunderglanze, der, vera v (na) čudeže.

Wundergleich, *adj.*, prečuden.

Wunderglied, das, neizročena vroča.

Wundergroß, *adj.*, čuda velik, velik velik.

Wundergültig, *adj.*, predober, zgol do-brota.

Wunderhand, die, čudodelna roka.

Wunderklein, *adj.*, majcen, mičken mič-ken.

Wunderkind, das, prečudni otrok.

Wunderkraft, die, außerordentliche Kraft, čudua moč, čudovitna moč, vsa čudna moč; die Kraft, Wunder zu wirken, čudežna moč (*V.*), moč, čudeže delati, čudodelnost.

Wunderkraut, das, (*Hypericum perfora-tum*), šent Janževa roža.

Wunderlich, *adj.*, čuden, čudoviten; es ist ihm wunderlich gegaugen, čudna se mu je godila.

Wunderlieblich, *adj.*, prečudno, silo lju-beznjiv, preljubek.

Wundermacht, die, čudovita moč.

Wundermann, der, čudežnik (*Gutsm. u. V.*), čudodelec.

Wundern, sich, *v. r.*, es wundert mich, (*v. i.*), ich wundere mich, čudim se čemu, auch nad čim (schlecht obendujem kaj), začuditi se, čuditi se; ich founte mich nicht genug wun-

bern, nisim se mogel načuditi; diese Sache wundert mich, (*v. a.*), čudim se ti reči, nad to rečjo.

Wundernacht, die, čudna, čudo lepa noč.

Wundernetz, das, čudna mreža.

Wunderquelle, *f.* Wunderbrunnen.

Wunderreich, *adj.*, čudovit.

Wunderregen, der, čudodelni dež.

Wundersache, *f.* Wunderding.

Wundersalz, *f.* Glaubersalz.

Wundersam, *adj.*, čuden, čudežen, čudovit.

Wunderschleibe, die, čarodolni kroznik †.

Wunderschön, *adj.*, čuda lep, sprelep, ves zal, ves lep.

Wunderschöuheit, die, prelepota (*M.*), lubeznjiva lepota, preljuboznjivost, prečud-na lepota.

Wunderschwert, das, čudodelni meč.

Wunderselten, *adj.*, silno redek, čuda redek.

Wunderspiegel, der, čudežno, čarodolno zercalo.

Wunderstab, der, čudodelna palica.

Wunderstärke, die, prečudna moč.

Wunderstern, der, čudna, redka zvezda.

Wundersüß, *adj.*, presladek.

Wunderthät, die, čudež, čudo.

Wunderthäter, der, čudodelnik, čudode-lee, in and. Dial. čudotvorec.

Wunderthäterin, die, čudodelnica, čudo-delka.

Wunderthätig, *adj.*, čudodelen, čudodelsk, (beides bei *Gutsm.*).

Wunderthätigkeit, die, čudodelnost, ču-dodelstvo.

Wunderthier, das, čudna žival.

Wunderthuer, *f.* Wunderthäter.

Wunderthun, das, dolauje čudežev.

Wundervoll, *adj.*, čudovit, prečuden, ču-dopoll.

Wunderwasser, das, čudna, čudodelna voda.

Wunderweizen, der, složena pšenica.

Wunderwelt, die, čudežni svet.

Wunderwerk, das, prečudno delo.

Wunderwirkend, *adj.*, čudodelen.

Wunderwort, das, prečudna, čudodelna beseda.

Wunderzeichen, das, čudo, čudno zna-menje zlasti prihodnjih reči.

Wundfäden, *pl.*, cefranje; *f.* Charpie.

Wundfieber, das, merzlica za ranami, od rane, merzlica ranjenik.

Wundfüßig, *adj.*, boleöh, holnih nog.

Wundgelegen, *adj.*, sednast, preležan.

Wundheit, die, ranjenost.

Wundholz, das, jesenovina.

Wundlice, der, Wundkraut, das, *f.* Rachen-tee, Ganchheil, Gliedkraut, Beruskraut; (*Anthyllis vulneraria*), ranjok, ranica, *Medo.* nročnik, ranjenik (*Vuk*); (*Solidago virga aurea*), zlata rozga.

Wundleuze, die, *f.* Leuze.

Wundmal, *f.* Wundenmal.

Wundmittel, *f.* Wundarzenei.

Wundpflaster, das, plašter za rane; f. ūbr. Pflaster.

Wundpulver, das, prašek za ustavljanje krvi iz rane.

Wundsalbe, die, maža za rane.

Wundwasser, das, voda za rane.

Wundwurz, f. Valerian.

Wundzettel, der, Bericht eines Chirurgen, popis rane.

Wunsch, der, das bestimmte Verlangen nach dem Besitze eines künftigen Gutes, želja, želje

pl.; zelenje; dessen Aeußerung durch Worte, vošenje, vošenje, vošöitev, vošöitev; gute

Wünsche für Semanden thun, dobro zeleti komu, dobro vošöiti, vošiti; viele gute Wünf-

schöe thun, veliko, mnogo dobriža zeleti, vošiti; mein Wunsch ist, jez želim, jez bi rad, moje želje so. (moje rado je, V. ?); es geht mir Alles nach Wunsche, vse mi gre po vnji, po godi vse mi gre, kakor bi rad, kakor si želim; frommer Wunsch, dobra želja, ki se pa ne da spolniti.

Wünschbar, adj., kar se more zeleti, vošöljiv, vošöljiv, zaželen.

Wünschelrut, eudodelni klobak.

Wünschelruthe, die, nach V. božične šibe pl., čarodnelna, rudoljedna (bei Gutsn. bogovavska) šibica.

Wünschen, v. n. u. a., Verlangen nach einem künftigen Gute hegen, poželeti, zaželeiti, zeleti oesa; sich reich wünschen, bogastvo zeleti si; es äußern, vošöiti (nach dem Kroatn. privošöiti oder privošöiti scheint das so berechtigt, obwohl das Wort deutschen Ursprungs sein dürfte), vošöiti; er wünscht es zu wissen, rad bi vedil; sein Betragen läßt nichts zu wünschen übrig, vede se, da je lahko vaak ä njim zadovoljin; er wünscht sich nach Hause, domu si želi; guten Appetit wünschen, reci: Bog žegnaj; ich wünsche nicht, daß es geschähe, tega ne želim; guten Tag, Nacht wünschen, dobro jutro, lahko noö reci, vošöiti, vošöiti, dati (V. auch in ahd. slav. W.).

Wünschenswerth, adj., želje, željá vrednen, zaželen, vreden da se želi.

Wünscher, der, vošöivoec, vošöivoec.

Wunschweise, f. Dplativ.

Wuppe, f. Stürzarten.

Wurbs, der, lom, klada.

Wurde, die, Vorrang, prednost, predstvo; — (dignitas), čast (špre), vrednost (Werth, Würdigkeit), dostojnost (Gutsn. u. Jambr.).

serb. dostojanstvo, poln. dostojanstvo; die männliche Würde, moštvo; die fönnliche Würde, kraljeva, kraljevska čast, kraljevsko dostojanstvo; Würde in der Schreibung, dostojna pisava; Amt, ured, visoka služba; unter seiner Würde halten, imeti kaj za nevredno sebe, meniti, da öesa dostojnost ne dopuša.

Wirdelöß, adj., brez časti, dostojnosti.

Wirdenträger, der, dostojnik † (Sum.), visoki urednik.

Würdevoll, adj., častiljiv, mošk, imeniten.

Würdig, adj., vreden, dostojn (Vuk do-

atojan); er ist dessen würdig, vreden je tega, zaslužil je to; das ist deiner nicht würdig, to tebe ni vredno, se ne zлага, ne veže s tvojo vrednostjo; sich seines Amtes, seines Alters würdig betragen, po svoji službi, po svojih letih obnašati se; jütraenswürdig sein, veliöiga zaupanja vreden biti; würdig ähren, nach Gutsn. za vred. imeti; sonst (za) vredno imeti, šteti.

Würdigen, v. a., für würdig halten, (za) vredniga šteti, (za) vredno šteti, imeti; serb. udostojiti što, se; er würdigte mich kaum seines Anblickes, komaj se je na me ozerl, skoraj mu nisim bil toliko dober, da bi me bil pogledal; er würdigte mich nicht seines Anblickes, še pogledal me ni; Werth zu erkennen, ceniti; eine Vorstellung würdigen, promisliti, preudariti, pretehtati; f. a. Erwägen; er würdigt mich seiner Freundschaft, tako se ponizuje, da mi je prijatel, časti mo s prijatelstvan; einen Dienst würdigen, spoznati, pomisliti, koliko velja, öislati.

Würdigkeit, die, vrednost, dostojnost.

Würdiglich, adv., po vrednem, vredno, dostojno.

Würdigung, die, cena, spoštovanje, öislanje; Würdigung der vorgebrachten Gründe, preudaranje, tehtanje, pretehtovanje.

Würdner, f. Würdeträger.

Wurf, der, nach V. etwa met. verzek, verzljaj, serb. hitao (= hitec); Wurf des Brettes, zveženje, skrivljenje; das Wersfen, metanje, lučanje; einen, zwei Würfe thun, enkrat, dvakrat vreöi, zagnati, zalučati; ein Wurf junger Hunde, gnjezdo psickov. scenet, šenet, im Russ. pomet, serb. leglo; Einem in den Wurf kommen, fig. ungefähr begegnen, srečati koga, sternali se s kom (V.), sastati se, naleteti nanj, nach Havn. auch na pristaje, na pregled (?) komu priiti, na met priiti komu, zadeti na koga, nameriti se na koga, (serb. in dem Sinne, kob f. susret); in der Frescomaleri, der angeworfene Kalk, omet, ometanje; auf nassem Wurf malen, alla Fresco malen, na moker omet malati; das von dem Wolfe niedergerissene Wild, potergana zival, ujedona zival, poterganec, ujedenco; was im Jählen auf einmal geworfen wird, etwa verzek; der Rißel der Schweine, rivec; im Würfe sein, ravno opravljati se, delati se.

Wurfangel, die, Legeangel, metavni (verzöni) ternek, odica (St.), oder vodica, russ. samolovka.

Wurfscher, der, mali maček, (russ. malo), oder zavoznoj jakor.

Wurfbewegung, die, verzo zo zibanje.

Würfel, der, in St. (gebr.), so wie im Serb. kocka, (poln. u. böhm. kostka, russ. kost u. kostooka), bei Gutsn. kober u. kobra; in der Geometrie, etwa auch kocka, nach V. kupa, kočnik u. kerhölj; poln. szesöcian (= šeststenek); gleich in Würfel schneiden, mose na kosce, kosöike rezati; Würfel spielen, f. Würfeln.

Würfelbecher, der, kockavnik †.

Würfelstein, das, (os cuboideum), kockasta kost, kocka.

Würfelstern, die, kockovitost.

Würfelsörmig, adj., kockast, kockovit, nach V. kupast, kupöien.

Würfelst, adj., würfelst, kockast; das Fleisch, Brot u. f. w., würfelst schneiden, meso, kruh na kosce, kosöike rezati.

Würfelstahl, f. Kubistahl.

Würfelst, das, kubiöna mera.

Würfelst, v. n. u. a., würfelsörmig machen, nach V. kosati (na kosce); gewürfelte Boden u. dgl., kookovani † pod; mit Würfel spielen, kookati (Vuk), v kosce igрати; u. Gutsn. kobrati; damit gewinnen, verlieren, prikoekati, zakoköcati; etwas würfeln, vagati kaj, v nevornost postaviti.

Würfelst, die, kockasta kaöa, kockarica †.

Würfelst, der, kubiöni öevlj.

Würfelst, der, kookasti spät, nach V. kupasti vešek (? au einer andern Stelle, vošek).

Würfelst, das, igra v kosce, kockanje.

Würfelst, der, kockar.

Würfelst, der, kookasti kamen, kneca kammerna.

Würfelst, der, miza kockarska, za kosce.

Würfelst, adj., kockama.

Würfelst, f. Kubistahl.

Wurfel, die, izmetana, nametana perst, kop persti, ki se izmeöe pri kopanji.

Wurfel, das, bei den Fischern, metavna mreza (V.), metavnica (Gutsn.).

Wurfel, das, metavna priprava.

Wurfel, das, metavno orodje, metalo.

Wurfel, der, metavna kljuka.

Wurfel, die, f. Wurfelgarn.

Wurfel, der, volk.

Wurfel, die, lestvica, ki se lahko kam pristavi.

Wurfel, der, kockar, kobrar (Gutsn.).

Wurfel, der, Bienschwarm von einem alten Stöde, roj od staraöa.

Wurfelmaschine, die, (masina) metalnica.

Wurfel, das, metavna mreza.

Wurfel, der, strela; f. Pfeil.

Wurfel, der, reimen, na kiterem sokola spuöajo.

Wurfel, die, vevnica; f. Wurfel.

Wurfel, die, welche zur Übung nach einem Ziele geworfen wird, Diskus, metavni kroöek, metavna taröa, disk.

Wurfel, der, kopje metavno.

Wurfelträger, der, suliönik, kopjenik.

Wurfelstein, der, präönik, metavni kamen.

Wurfwehr, f. Wurfel.

Wurfweise, adv., etwa metama, metaje, luönje (sig. werfend).

Wurfweite, die, luönj, serb. domet.

Wurfzeug, f. Wurfel.

Wurfzettel, das, Invavnij oalj, (kamor se meri in meöe).

Wurfzettel, der, kiselö jabelko.

Wurfzeit, f. Wurfzeit.

Würger, v. a., insgemein, daviti, dašiti (gerlit. Zal.), geröiti (Gutsm.); sich würgen, daviti se, dašiti se, (serb. auch gašiti se); alles nach einander würgen, vse podaviti, poduöiti; erwürgen, zadaviti, udušiti, zadušiti. vrat zadergniti, zasökati (um-drefen); eine Speise binunier würgen, jed podaviti, teško spraviti po garlu, goltati; umbringen, schlachten, zaklati, poklati, klatt, pomoriti, moriti, ubiti.

Würger, das, davljenje, dušenje.

Würger, der, davivec, dušivec, ubijavec, morivoec; ein Vogel, (Lanius), srakoper, russ. sorokoput; großer, grauer Würger, (Lanius excubitor), veliki srakoper; schwarzstirriger Würger, (Lanius minor), černöelni srakoper; rötthöfziger Würger, (Lanius rufus), mali srakoper; rotbrüder Würger, (Lanius coluris), rjavi srakoper.

Würgerhande, die, truma morivoecov.

Würgerisch, adj., morivsk.

Würgerling, Würgerich, f. Sturmhut, Schürling.

Würgerinn, f. Morfsinn.

Würgerstahl, der, morivno jeklo.

Wurm, der, insgemein, öerv; Würmchen, öerviö, öerviöek; er wurde von den Würmern gefressen, öervi so ga snedli; der Wurm im menschlichen Leibe, glista; der Wurm des Pferdes, d. i. Wurmfraucht des Pferdes, öervivost; in der Wunde (als Eiterpfropf), sterzen; ein von Würmern geplagter Mensch, glistavec, glistav ölovek; der Wurm am Finger, eine Krankheit, zanohtnica, auch öerv; in St. angebl. kuckee; f. a. Nagelgeschwür; Würmer im Kopfe (Grillen), mahe, termä; bei den Buchrüdern, kratko ime bukev, natisnjeno spodej na prvi strani vsake natisne pole. öerv; ein kleines Kind, mergolinec; er windet sich, wie ein Wurm, vije, zvija se, kakor öerv; nagender Wurm, grizeöi öerv, öerv ki grize, je öloveku scree, zalost, speklna, peöenje ali grizenje vosti; mache dich zum Wurme, so tritt dich ein jeder, na nagnjeno drevo se koje skäeöe (poln.).

Wurmhöhlich, Wurmartig, adj., öervu podoban, öervovit, öervast.

Wurmarzenei, die, zdravilo za gliste.

Wurmarzt, der, mörtl. zdravnik, ki glisto odpravlja, zdravnik glistavih; es kommt jedoch in der Bedeutung: Marktstreiter, Markt-

salber vor, f. dieie.

Wurmbäume, die, f. Ferkelkraut.

Wurmen, v. n. u. a., lesti, laziti kakor öerv; das Ding fängt ihn an zu wurmen, ta reö mu po glavi brodi, hodi; das wurmt ihn in dem Herzen, to mu po sercu öervovi (V.), öerviöi; to ga v sercu boli, bode, peöee, grize, žge, pekli (M.), jezi.

Würmen, v. a., öerve delati, öervov iskati.

Würmerpeise, die, paša öervov.

Wurmfenz, die, voda za gliste, glistna voda.
 Wurmfarn, f. Rainfarn.
 Wurmfieber, das, glistna merzlica.
 Wurmförmig, adj., červast (V.), glistast (V.); wurmförmige Bewegung der Gedärme, červopodobno (červoliko) gibanje črev.
 Wurmforsatz, der, červasti podaljšek, izrastek.
 Wurmfraß, der, červojedina, červotočina; — červivoost, červoba.
 Wurmfraßig, Wurmfraßig, adj., červojeden, červiv, červotočin.
 Wurmgras, f. Queckenras.
 Wurmgewehse, f. Schnefe.
 Wurmhaut, die, oboj ladje zoper červe.
 Wurmig, adj., červiv, (bei V. auch červav?, wie im Böhm.), červojeden, červotočen, izjeden od červov, poln červov; von Müssen, piškav; wurmig sein, im Serb. cervati se; fig. f. Verdrüsslich, Ärgerlich.
 Wurmkolil, die, bei Pferden, movle, pl., (u. Kr.), bei Menschen und Thieren, ujed.
 Wurmkrantheit, die, gliste pl., bolezen ki prihaja od glist; — bei Pferden (eine Hautkrankheit), červivost.
 Wurmkraut, das, f. Rainfarn, Sophienkraut; (Artemisia judaica), judovski pelin; — pelin glistnik, červinjek.
 Wurmkuchen, der, glistni kolač.
 Wurmkoch, das, nach V. červina, nach Zal. piška; nach andern Munda. červotočina.
 Wurmmehl, das, červojedina, červotočina (Vuk).
 Wurmmittel, das, pomoček za gliste.
 Wurmmügel, der, červasta miška.
 Wurmwessel, die, mertva kopriava.
 Wurmwesst, das, gnjezdo červov, gnjezdo glist; f. Wurm.
 Wurmpflaster, das, Wurm-pulver, das, Wurm-salbe, die, plašter za gliste, prašek za gliste, mazilo za gliste.
 Wurmsame, f. Rainfarn.
 Wurmschlange, die, glistasti slepoc.
 Wurmschneider, der, červorez.
 Wurmscele, f. Kriger.
 Wurmschid, der, červina, perhlad (V.); f. Wurmfraß.
 Wurmsichtig, adj., červiv, piškav; f. Wurmig.
 Wurmsichtigleit, die, červivost.
 Wurmtod, f. Wermuth.
 Wurmtreibend, adj., kar gliste preganja.
 Wurmtroßniß, die, des Nadelholzes, susenje, susien od červa.
 Wurmwurz(ell), die, f. Wiesenknopf.
 Wurmwurzgler, der, tenkojezicnik.
 Wurren, v. n., hobneti, bucati.
 Wurzt, die, im Allgem. klobasa; Würstchen, klobasica; Leberwurst, jeternica, jeterna klobasa; Blutwurst, mllica (S. Kr.), kervavica, kervava klobasa; Wurstwurst, mesena klobasa; Breiwurst, kašnata klobasa, in St. nach M. kolina; Magenwurst, zelodec; Wurst wider Wurst, kakor ti meni, tako jez tebi, kakoršen ogovor, tak odgovor;

bratest du mit eine Wurzt, so lösch ich die den Wurzt, roka roko miše, nekaj za nekaj, nič za nič; mit der Wurzt nach der Speise seite werfen, dajati jajce, da bi dobil vola; auf der Wurzt reiten, herumfahren, f. Schmarren; f. a. Wurzwagen; wie der Mann ist, so bratest man ihm die Wurzt, kakoršen gost, takošna čast, kakoršna služba, takošna plačilo.
 Wurstbaum, f. Röhreleinbaum.
 Wurstbügel, der, mit der Bestimmung, den zur Wurzt bestimmten Darm bei der Füllung ausgepannt zu halten, aus Horn, rozió; aus Metall, ključ.
 Wurstdarm, der, órovo za klobaso.
 Wurstdorn, der, špilja*.
 Wursten, v. n., klobasa delati.
 Wurstfest, das, toščica za klobase.
 Wurstfleisch, das, meso za klobase.
 Wurstform, die, podoba klobase; sie annehmen, klobasiti se.
 Wurstfille, die, nadeva, nadevka za klobase, bei Blutwürsten, godlja; f. a. Fülle.
 Wurstfüller, der, klobasar, klobasnik.
 Wurstgeschweif, das, kolina pl.
 Wursthaden, das, sekanje mesa za klobase.
 Wursthändler, der, klobasar (beideut auch Wurstaucher).
 Wursthändlerin, die, klobasarica.
 Wursthaut, die, koža za klobaso.
 Wursthorn, das, rozió.
 Wursthölzchen, f. Wurstdorn.
 Wurstkraut, f. Pfefferkraut, Kammel.
 Wurstlippe, die, ustna, šoba napeta kakor klobasa.
 Wurstmachen, das, delanje klobas.
 Wurstmacher, der, f. Wurstfüller.
 Wurstman, das, debeli goheo, napete šobe, lapan (Pot.).
 Wurstreiter, der, prislinjonec (V.); f. Schwarzer.
 Wurstschlitten, der, nach V. sani s klobaso.
 Wurstspeiler, der, špila.
 Wurststein, der, kamen klobasnik.
 Wurstsuppe, die, joha s klobasami; die aus Blutwürsten herausgenommene oder beim Wurstmachen übrigbleibende Fülle, gefocht, godlja.
 Wurstrichter, f. Wurstbügel.
 Wurstwagen, der, nach V. s klobaso voz.
 Wurztad, adv., stikama (Jarn.).
 Wurzt, f. Wurzel.
 Wurzpappel, der, dišeče jabelko.
 Wurztblume, die, dišavna cvetka.
 Wurztbüchse, die, pušica, pušica za dišavo, dišavnica f.
 Wurzte, die, dišava, začimba, štupa*, in St. kramena, kramernija; f. a. Gewürz; Bierwürzte; fig. etwa slast. kar sladi, veselje daje; der Hunger ist die beste Würzte, lačnima tudi malo zabeljena jed diši.
 Wurzel, die, koren (in St. u. Kr., so wie in all. f. Kr., in Kr. jrb. meist f. gelbe Rüben), korenina (Kr.), korenika (Küst.), dim. Würzeln;

den, koreninica, korenioica; Wurzel, korenje, coll. (in Kr. gelbe Rüben), koreninje; Wurzel fassen, ireiben, schlagen, korenine pognati, gnati, prijati se; f. a. Wurzel; mit der Wurzel austreiben, s korenino vred izrovati; fig. korenina, začetek; f. a. Fußwurzel, Handwurzel, Haarwurzel; Wurzel eines Berges, podnožje; in der Rechenkunst, koren, poln. pierwiastok — pervina.
 Wurzel, in Sibgn., koreninski.
 Wurzelacht, adj., dobre korenine.
 Wurzelähnlich, Wurzelartig, adj., koreninast, korenast, korenu podoben.
 Wurzelbart, der, gosto koronioje bradi podobno.
 Wurzelbaum, der, (Rhizophora), korenovnik f. (Sum.).
 Wurzelblatt, das, list, pero na korenu, iz korenine.
 Wurzelbrat, das, krah iz korenin.
 Wurzeleinchnitt, der, zarez na korenin.
 Wurzelende, das, koneo proti korenin.
 Wurzelerde, f. Sumpf.
 Wurzelstater, die, koroninsko lakno.
 Wurzelgewächs, das, dessen Wurzeln eßbar sind, im Gegenfaze des Kohlgewächses, korenje, korenstvo.
 Wurzelgraben, das, ičerz. korenodolbstvo f.
 Wurzelgräber, der, korenodolbee f.; wörtl. kdor korenine koplje.
 Wurzelig, adj., korenat, s koreninami.
 Wurzellein, der, tisti del klice, ki žene v tla, spodnja kal.
 Wurzelkrauter, pl., korenje.
 Wurzellos, adj., brez korenin, brez korenja.
 Wurzelmann, der, der Wurzeln für Apotheken sammelt, rozar, zeljišoar, zelšiar, n. Gutm. koronar, koronar und korenicar, mož, ki hoče vse iz dna in korenine dozvediti.
 Wurzelmaus, die, varóna miš.
 Wurzelmehl, das, moka iz korenin.
 Wurzeln, v. n., Wurzeln bekommen, korenine pognati, poganjati, gnati, ukoreniniti, koreniti se, korenje dobivati, spuštati, spuštati (Gutm.); razkoreniniti se, korenino imeti v čem, zakorenjen, uterjen biti v čem; waidm. riti za koreninami (n. pr. od jazbecov), korenin iskati; es wurzelt nicht alles, was gepflanzt wird, ne prime se vse, kar se sadi.
 Wurzelrand, der, okraj korena.
 Wurzelranke, die, loza, vejica, ki se plazt po tleh.
 Wurzelreich, adj., koreninat, korenat, z obilnimi koreninami.
 Wurzelreiß, das, protje iz korenine.
 Wurzelstammer, der, koronar.
 Wurzelstamm, der, korenasti obrobek.
 Wurzelstlagen, f. Wurzel.
 Wurzelstrosse, Wurzelstode, die, mladika iz korenine.
 Wurzelständig, adj., korenostojin f.

Wurzelstod, der, porobek, steroolj.kratona.
 Wurzelstuppe, die, julha z raznim korenjem.
 Wurzelstube, die, koroninska, pervotna, izvirna zloga.
 Wurzelstafel, die, tablica korenov, korenovnik f.
 Wurzelstorf, der, koreninasta šota (V.).
 Wurzelstort, das, korenina, koreninska ali pervotna beseda.
 Wurzelstahl, die, koren, pervina, pervinsko število.
 Würzen, v. a., eine Speise würzen, začiniti, začinjati (Vuk) z dišavo, štupati, krameniti (Gutm.). nach V. odišocati, böh. koreniti, russ. u. poln. pripravljat; fig. sladiti, slajšati, nach V., auch zabeliti; der Hunger würzte das Mahl, ker smo bili gladni, nam je kaj dišalo kosilec; v. n., dišati, dah močan in lep imeti.
 Würzen, das, začinjanie.
 Würzer, der, začinjavec, zabelivec.
 Würzereich, adj., dobro začinjen.
 Würzgarten, der, vert za dišeče zelisóa, zelisa.
 Würzhaff, adj., dišaven, dišeó.
 Würzhändler, der, f. Gemürzkrämmer.
 Würzig, f. Würzhaft.
 Würzkrämer, der, dišavar, nach V. dišecinar.
 Würzladen, f. Gemürzgewölbe.
 Würzling, f. Würzelstrosse.
 Würzlos, adj., nezacinjen.
 Würznägelin, das, Würznelle, die, zebinec (S. Kr.), nach V. klinčeva žbica.
 Würzschachtel, die, skatla za dišavo.
 Würzwaare, f. Gewürz.
 Würzweibe, die, posvečevanje korenin, veliki šmaran.
 Würzwein, der, dišavno vino.
 Wusch!, interj., smuk.
 Wusch, der, šop, pest kako roó (n. pr. pest prediva).
 Wusch, v. n., smukniti, šiniti.
 Wust, der, Schmutz, Unreinigkeit, Roth, ne-snaga, blato, gerdoba, skernoba, skernina, gnjasoba, smeti, kup taoiga; eine verworrene, widerwärtige Menge, šarati, koderojka, zmes; f. Chaos.
 Wüst, adj., pust, pod, pušoben, pušoben, zapušen, pušoben (Gutm.), zapušen, zapušen, opušen, opušen, kjer nihče ne prebiva, nenaseljen; wüst machen, f. Verwüsten; wüster Land, neobdelan, neobdelovan, pust svet, pušoa, puša, pušoa-i (Vuk); wüste Stellen, in Städten, pogorišoa, pogoriša, prazne mesta; das wüste Gerinne, odtok nepotrebné vode; wüster Welsen, pustost, pušoa, pušoba; verwübert, unordentlich, ein wüster Leben, divje življenje, pustost življenje, neomikan, neporeden, zanikern, razuzdan, samopasen; der Kopf ist wüst, glava je pusta, prazna, zmedona; f. a. Unreinlich, Säßlich.
 Wüstader, der, neobdelana, opuščena, opuščena njiva, ledina.

Wüste, die, pustinja, pušava, pušava, nach *Gutm.* pušoba, pušoba u. praznina, nenaseljeni kraj; ein Prediger in der Wüste, glas vpojioiga v pušavi, pušavi, — kos govodina nad repam.

Wüsten, v. n., tratiti; mit dem Gelde wüsten, tratiti, trošiti, sejati, razsipati, zapravljati denarje.

Wüstenbirre, die, huda suša.

Wüsteneri, die, pustota, pustinja (*altst.*, *serb.*, *russ.* u. *poln.*), nach *V.* pustina, pušoa, puša, pušava, pušava velika, široka.

Wüsthait, die, pustost, divjost; du hast von der Wüsthait dieser Gegend keinen Begriff, še misliti si ne moreš, kako divji, kako pnat je ta kraj.

Wüstig, *adj.*, gerd, smotin, nesnažin, zasarjen.

Wüstling, der, roher, ungeschlichteter Mensch, pustez, neotesano, bérša; auschweifend u. dgl., astrastnik, razuzdanec, samopašnik, malopridnež, neporednež, zanikernik, razsipnik; s. a. Fliegensänger.

Wüstung, die, ein vorher bebautes, sez wüst liegendes Feld, pustinja, pušoa, puša, edina, ledina; eine Wüstung wieder urbar machen, pustinja, edino, ledino zopet zorati.

Wuth, die, togota, zloba, huda, divja jeza, besnost, (Raseret), divji serd, divjanje, gnjev (*Gutm.*), jarost (*Vuk*); in Wuth geraten, stogotiti se, razkačiti se; razjariti se; vor Wuth schäumen, od togote se peniti; an jemanden seine Wuth anlassen, znesti, znositi, stogotiti se nad kom; die Wuth der Hunde, steklost (für vateklost), steklina pasja; s. a. Leidenschaft.

Wuthbeere, s. *Lothirsche*.

Wüthen, v. n., toll sein, von der Wasserischen besallen, stekel biti; ein wüthender Hund, stekel pes; wüthend werden, stedi, (pes je stekel); vor Horn wüthen und toben, togotiti se, rohneti, vihrti, udelovati, divjati, pihati od jeze, razkačen, razserjen biti, divje serditi se, zlobiti se, gnjevati (*Gutm.*); s. a. *Rosen*, *Loben*; das Meer wüthet, morje divja; *Rache* wüthen (v. a.), groziti se; von Seuchen, razsajati, divjati med ljudmi, razgrajati.

Wüthen, das, divjanje.

Wüthend, *adj.*, stekel, divji, razkačen.

Wüthensbraut, *adj.*, raztogoten, razkačen, hudo razserjen, razdražen.

Wüther, der, rohno, divjavec.

Wütherin, die, divjavka, razsajavka.

Wütherich, der, kervoloönik, grozovitnež, silnik, neusmiljenik; s. a. *Tyrann*; eine Pflanze, s. *Wasserschierling*.

Wuthgebrüll, **Wuthgeschrei**, **Wuthgeschrei**, das, tuljenje, bucanje, kričanje od hude, divje jeze.

Wuthgift, das, steklinski strup, steklina.

Wuthig, *adj.*, stekel, togotin, divji, serdit.

Wuthirsche, s. *Lothirsche*.

Wuthkraut, s. *Gauchheil*.

Wuthling, s. *Wütherich*.

Wuthlos, *adj.*, brezloben, brez jeze.

Wuthmensch, s. *Wütherich*.

Wuthschäumend, **Wuthschäumend**, *adj.*, peneš se, pihaje od jeze.

Wuthvoll, *adj.*, neznano razkačen.

Wütherling, s. *Rosspengel*.

Z.

Zantippe, die, Ksantipa, huda žena.

Zenten, s. *Gastgeschenke*.

Zerophagie, die, trockene Kostnahrung, suhojedež, suhoježa, suha hrana.

Zerophthalmie, die, trockene Augenentzündung, suha očesna vnetica.

Zyloglyptik, **Zylographie**, die, s. *Solzschnittekunst*.

Zyolatrie, die, moljenje lesenik malikov.

D.

Dante, der, ime Severno-amerikanoam zdeto.

Deoman, der, nezlahtni posestnik kako grajščina, grajšino (na Anglskem).

Dof, s. *Dof*.

Dittererde, die, iterioa *.

B.

Babel, s. *Zafel*.

Bach, s. *Bäh*.

Baccharisblume, s. *Kornblume*.

Bäde, die, s. *Bede*, klop.

Badeisen, das, zobčalo.

Baden, der, auch *Bade*, die, rogelj, gača (*M.*), rog, špičasti konec; nasenförmiger, nos; Eiszapfen, sveča, ledena sveča, co-

selj; an einer Hengabel, rogelj; der obere, füzere, palönjek; an einem Baume, rogovila; an einer Felsenklippe, zob, rob; am Hirschwette, parog, parozič, razrastki; *Rebenast*, odrastek.

Baden, v. a., zobčati, rezljati na zobec; s. *Ansbaden*.

adenblatt, das, zobčato pero.

adensaum, der, zobčati obrobek.

adenlinie die, zobata čerta (*V.*).

adenvoll, **Zackig**, *adj.*, roglat, zubat, zobat, (gaoast, vilast *M.*), roglast (eig. *Zackenförmig*).

adenwalze, die, zobati valj.

adig, s. *Zackenvoll*.

ag, *adj.*, s. *Zaghaft*.

agel, der, rep; eines Baumes, verh, versic.

agelmeiße, die, s. *Schwanzmeiße*.

ageln, s. *Schwänjeln*.

agemuth, s. *Zaghaftigkeit*.

agen, v. n., nemoško bati se; jütern und agen, bati se in trepetati, auch bloß trepetati, serce zgubiti, obnemoči, obnemagati, seros mu je upadlo, tresti se od strahu, obnpati (mehr: verzweifeln), od strahu omahovati in ne vediti, kaj bi storil, ne upati si.

ager, der, strašljivec.

agerei, s. *Zaghaftigkeit*.

Zaghaft, *adj.*, maloseröen, boječ, upadeniga serca, strašljiv, prepaden, prepläsen, obnpen, omagljiv.

Zaghaftigkeit, die, maloseröenost, boječnost, strašljivost, plašljivost, obupnost.

Zagheit, die, boječnost.

Zaglich, **Zagmüthig**, s. *Zaghaft*.

Zäh, **Zähe**, *adj.*, eigentlich, vlačin, vlečljiv, zategljiv, zategel, užikoven (angebl. in *St.*), biegsam, ločan (ločni.-a-o); geizig, komur ne gre izpod palca, skop, stisljiv, stisanjon, skeröen; Zäh sein von Flüssigkeiten, vleči so, gost biti, na potezi biti; Zäher Zähler, elab, počasen, kesen, muden plaönik; vom Fleisch, wenn es sich unter den Zähnen behnt, tortast, zategel, žilav, jermenast; ein Zäher Leben, terdno, nach *Zal.* zateglo življenje, (gem. duša se mu je prirastla); s. a. *Schleimig*.

Zähe, **Zähheit**, die, vlačnost, vlečljivost, zateglost, ločnost, stisanjenost, skopost.

Zahl, die, insgemein, število, čislo (*Gutm.*, auch *böhm.* u. *russ.*), im *kroat.* u. *serb.* broj; die Zahlfigur, številka, cifra*; die Zahl drei, trojka; die Zahl fünf, petka, petërka u. s. w., burč ein entsprechendes Hauptwort; die goldene Zahl, zlata številka; gebrochene Zahl, s. *Bruch*; Anzahl, število, množina, množivo; die Zahl der Schüler angeben, povedati, koliko učencev je; stark oder gering an der Zahl, dovolj, dovolj, dokaj, malo števila, voliko, malo število česa; der erste in der Zahl, prvi izmed kaeiga števila; ohne Zahl, brez števila mnogo, nešteto; einfache, zweifache, vielfache Zahl, enojno, dvojno, množno število enojnik, dvojniki, množniki; bei den Spin-

neru, 20 Gebirge, zlasti pa, kar se komu dá, naloži, da mora sprestiti.

Zählamt, das, etva plačevavnica, izplačevavnica, dnarnica.

Zählbar, *adj.*, plačljiv, kar se mora plačati; s. a. *Zällig*.

Zählbar, *adj.*, nach *V.* proševen, kar so da prečeti; die Sterne des Himmels sind nicht zählbar, zvezde na nebu so neštivilno, se ne dajo ošteti, so brez števila, nepreštete.

Zählbürett, das, števnica †.

Zählbuchstabe, der, številna čerka (*V.*).

Zahlen, v. a., plačati (*v. pf.*), plačevati (*v. impf.*), bei *M.* auch das *kroat.* plačiti; richtig zahlen, gotovo plačati; rr wird nie-mals zahlen, bo plačal, kadar vrabec prošó (*Gutm.*); s. a. *Wüßen*.

Zählen, v. a., ošteti, prešteti, šteti, preštovati, čislati (*Gutm.* u. *V.* mehr: ačten), im *Altst.* u. *Kroat.* brojiti; einen unter seine Freunde zählen, koga med prijatelje šteti, prijatlam koga pristovati; auf etwas zählen, zannšati se na kaj, upati čemo; s. a. *Erwarten*; unter die Gelehrten zählen, (als v. n.), veljati za učenika, šteti se med učene, biti očen, učenič kdo; falsch zählen, im Zählen sich irren, ušteti se.

Zählen, das, die Zählung, štetje, štenje (*M.*), štetev.

Zählende, das, verh (podertiga drevesa).

Zahlenfolge, die, versta števil, red, po kterem gredo.

Zahlenlehre, die, nauk od števil, što-vilstvo.

Zahlenlotterie, die, številna lot(e)rija.

Zahlenmehrung, die, množenje.

Zahlenordnung, **Zahlenreihe**, s. *Zahlenfolge*.

Zahlenammlung, die, soštovanje.

Zahlenheilung, die, razštevjanje.

Zahlenverhältnis, das, razmorek števil.

Zähler, der, plačnik, plačevavec.

Zähler, der, števec, števnik (*Gutm.*); im der *Arithm.*, števnik, nach *V.* števec.

Zählerin, die, plačnica, plačevavka.

Zählerin, die, števk, soštcevavka.

Zahlfigur, die, številka.

Zählgeld, das, etva števnina.

Zählholz, das, derva po številu prodajano.

Zählkammer, s. *Zählamt*.

Zähllos, *adj.*, neprešt, neštet, brez števila, etma auch brezštevilen; zahllose Menschenmenge, tma ljudi, kakor lista in travo.

Zählmeister, der, izplačevavec.

Zählmittel, das, roč, s ktero se plačuje, plačilo.

Zählperle, die, veči in dražši biser.

Zählpunkt, der, število, od kteriga, doba, od ktere se začinja šteti.

Zählreich, *adj.*, obila, obilniga števila, bogat na številu, množin; zahlreiches Volk, mnogo, dokaj, veliko ljudi, velika množica; zahlreiche Bibliothek, bogata knjižnica; zahlreiche Versammlung, številen zbor (*V.*), jak, močan zbor.

Zahlschein, der, plačilni list, auch plačani list.
Zahltag, der, plačilni dan, dan plačevanja, nach V. auch plačani dan.
Zahlung, die, das Zählen, plačevanje, plačva, auch plačilo; Summe, plačilo; große Zahlungen, velike plačila; ich habe von ihm eine Zahlung bekommen, plačal me je; in Zahlung, an Zahlungs Statt nehmen, vzeti za plačilo, namesti (gotovega) plačila; die Zahlung leisten, plačati.
Zahlungsanweisung, die, nakaz za plačilo, plačilni odkaz.
Zahlungsauftrag, die, plačilni nalog.
Zahlungsbogen, der, plačilni list.
Zahlungsbuch, das, plačilno pismo.
Zahlungseinstellung, die, ustavljenjo plačil, ustavljenjo izplačevanje.
Zahlungsfähig, adj., zmožen plačati, v stanu plačati.
Zahlungsfähigkeit, die, zmožnost plačanja.
Zahlungsfähigkeit, adj., kdor je ušel, po-begnil zavolj dolžniga plačila.
Zahlungstermin, die, plačilna doba, doba, rok za plačilo.
Zahlungsort, der, plačevališče †, plačevališe, mesto, kjer se plačuje ali ima plačati.
Zahlungstreue, der, nazajna pravica, zavrata † zavolj plačila.
Zahlungsunfähig, **Zahlungsunvermögen**, adj., nezmožen plačati, kdor ne more, ne premore plačati.
Zahlungsunfähigkeit, die, nezmožnost plačanja.
Zahlungszeit, die, čas plačila.
Zahlweise, die, Zahlhabe, f. Schnappweise.
Zahlwoche, die, plačilni teden.
Zahlwort, das, nach dem Russ. številno ime, (beseda) številnica †, številka.
Zahlzeichen, das, številka.
Zahm, adj., biegsam, folgiam, der Wildheit beraubt, krotek, krotak; zahm machen, ukrotiti, krotiti; zahm werden, ukrotiti se, podomaciti se; von Thieren (und Gewächsen) domač, pitomen, pitom (Vuk, von Thieren und Pflanzen), privagen; zahm machen, privaditi, privajati, pitomiti (Vuk); zahm werden, privaditi se; zahmer Fisch, riba v ribniku; zahmes Wasser, ribnik; zahme Urze, rude, ki jih znajo topiti.
Zahmen, v. n., zahm werden, privaditi se, privajati se, udomaciti se, podomaciti se.
Zähmen, v. a., f. Bezähmen; ukrotiti, ukrotiti, krotiti, (berzdati, uzdati, n. pr. strasti); upitomen, pitomiti (Vuk); sich zähmen, f. Vergewöhnen, sich.
Zähmer, der, krotivec.
Zähmerin, die, krotivka.
Zahmen, v. a., vabiti k sebi.
Zahn, der, zob; Zähnen, zobec, zobček; an der Säge, am Rade u. dgl. zob; großer, kleščnik, klešnik; hohler Zahn, votel, luknjast zob; mit den Zähnen knirschen, škri-

pati z zobmi; die Zähne wechseln, nove, (druge) zobe dobiti; einen Zahn ausziehen, austréien, zob izdreti, dreti, izrovati, porovati, rovat; Haanzahn, bei Schweinen, ce-kan, oklo (Ravn.), sklavanik (Medo.); die Zähne bleichen, weissen, ober zeigen, zobe pokazati, kazati, rezati; Einem auf den Zahn fühlen, poskusiti, skušati koga, izpraševati ga zastran česa, zvedavati njegove misli; Haare auf den Zähnen haben, stark erfahren sein, skušen, zveden biti, kos biti, ne bati se kogar si bodi; serb. nach Vuk zabat=zobat; ni šaliti se z njim; es thut ihm kein Zahn mehr wehe, er lebt nicht mehr, sel je rakam živigat, nič ga več ne boli, ne bo več kašo jedol; an der Baumscheibe, stopnja (V.); am Rade, palec.
Zahn, in Bshg. (nach V. und auch Vuk), zobni, — za zobe.
Zahnarzt, der, zdravnik za zobe, nach V. zobni zdravnik.
Zahnballam, der, mazilo za zobe.
Zahnblecher, der, rezalo, rezavec.
Zahnbrecher, der, zoboder, zoboderec, (Gutm.).
Zahnbrechereisen, das, klešče, kleše za terganje zob.
Zahnbrücke, die, šoetica, šetioa za zobe, (Gutm.).
Zahnbrechereisen, das, klešče, kleše za terganje zob.
Zahnbrücke, die, šoetica, šetioa za zobe, (Gutm.).
Zahnfleisch, der, vlivek v zobe.
Zahnfleisch, das, zobato dletče, klešče, kleše za zobe.
Zähnen, v. n., (das Kind zähneln), zobčke delati, dobivati, otrok se zobi nach Gutm. n. M., nach V. zobiti ohne se; v. a., ein Uhrzahn zähneln, kolo od ure (besser urino kolo, od kolo pri uri — Jer.) nazobčati, zobčati.
Zähnen, v. n., zobo dobiti, dobivati; er zähnet, zobje mu gredo iz čeljusti, poganjajo, bibajo iz čeljusti; nach Gutm. zobiti se; (nach V. zobje iz dleskov idejo).
Zähnen, v. a., ein Rad, einen Ramm zähnen, zobiti, zobčati.
Zahnfäule, die, gujiloba zob, gnijenje zob, perhlina, (nach Gutm. zobognija).
Zahnfeile, die, pilice za zobe.
Zahnfistel, die, zobna pijavka, bistula*.
Zahnfleisch, das, zobna merlicia.
Zahnfleisch, der, riba z zobmi.
Zahnfleisch, das, desna, nach and. dlesna u. desne pl., auch dlesk, bei Gutm. dlesna, bei Vuk desni pl. f., zebneri (Karrl), bei Jamb. zoberna, čeljustno meso, auch zobina; die Zähne brechen aus dem Zahnfleisch hervor, nach V. zobje iz dleskov idejo.
Zahnfleischentzündung, die, vneticia desne; Geshwulst, šola.
Zahnfleisch, der, rezalo.
Zahnförmig, adj., zobast, zobu podoben.
Zahnfortsatz, der, zobni podaljšek.
Zahngeschwür, das, zazobica (nach Vuk), skula (M. verm. einig mit dem fr. sola).

Zahnhammer, der, zobato kladvo.
Zahnobel, der, zobnik (V.).
Zahnöhle, die, (Alveolus), zobna jama ali votlina, škerbina, luknja v zobu.
Zahnöhleingang, der, podzobni prehod.
Zahnig, adj., zobat.
Zahnklappern, das, škripanje, klepetanje z zobmi.
Zahnknirschen, das, škripanje z zobmi, škripanje zob.
Zahnkrant, das, Willenkrant, zobnik.
Zahnkrone, die, glava, krona.
Zahnkrone, die, čeljust f.
Zahnlehre, die, nauk od zob, zoboslovje †.
Zahnloch, f. Zahnöhle.
Zahnlos, adj., brez zob, nach M. brezzob (adj.), brez zob; der, die Zahnlose, nach Gutm. brezzobnik, brezzobnia.
Zahnstücke, die, škerba, škerbina, škerbanija (St.), nach M. zobni verzel.
Zahnstück, adj., škerbast, škerbast; ein Zahnstückiger, škerbljivoc (M.), škerbe, škerb-zobnik (Gutm.), eine Zahnstückige, škerbljivka (M.).
Zahnmittel, das, pomoč, lek, zdravilo za zobe.
Zahnmoos, das, zob, zobasti mah.
Zahnnerve, die, zobna čutaica.
Zahnpulver, das, prašek, prah za zobe.
Zahnrad, das, zobato kolo; am Weberbau-me, šipa, auch kolo.
Zahnreibe, die, versta zob, (etwa auch o-zobje).
Zahnreißer, der, zoboderec.
Zahnring, der, das Steigrad, greben (V).
Zahnstempel, der, bolenje zob; n. Gutm. zobobol, (bei Masur. zubobolja); ich hab Zahnstempel, zobje me bole.
Zahnsticht, der, zobata zreza (V.).
Zahnstichel, die, zobati serp, zobaneo (nach Sum.).
Zahnspindel, die, zobato vreteno.
Zahnspindel, die, uska glavničarska pila.
Zahnstock, der, nach V. pipek za zobe und zobotrobec. (russ. zubocistka), pero za čiščenje ali trebljenje zob.
Zahnstockerblüse, die, zobotrebnica †.
Zahnstockern, v. a., zobe trebiti, drezati.
Zahnstock, der, (Euphrasia odontites), očec.
Zahnwechsel, der, dobitje, dobivanje novih (druzih) zob.
Zahnweh, das, bolenje zob; ich habe es, zob me boli, zobje me bole.
Zahnwurz, **Zahnwurzel**, die, f. Zahntrant; (Dentaria) konopnica.
Zahnzange, die, klešče, kleše za zobe.
Zahnzweig, der, veja zobne ontnice, zobna veja.
Zähre, die, solza, zolkica; f. Thräne.
Zährling, der, f. Bergfink, Buchfink.
Zähweide, die, beka.
Zain, der, zlita palios, (zelezna, ali druge kovine), nach dem Russ. zliček, oajn*; palica za obroče, prot, vitra.
Zaine, die, (im Westreichthum) ein Korb, oajna (? nach einigen angebl. locajna ober

locanja, vergl. looanj, der Bogen zum An-fassen der Körbe), košek, pletenica, košara.
Zaineisen, das, zeleso v zlitkih.
Zainen, v. a., cajnati*, podelavati v zlitko.
Zainer, der, cajnar*.
Zainhammer, der, plavž, kjer se delajo zlitki; f. a. Stabeisenhammer.
Zainstübel, f. Zainer.
Zale, die, vitoroga ovca (z debelo volno).
Zäfer, der, ein Sandföhr, košek, torbica.
Zäuder, der, f. Säuder.
Zange, die, klešče, kleše, pl., šcipalke, šcipalke (Gutm.), pl., dim. kleščice, kleščice; mit Zangen zwischen, s kleščami šcipati, s kleščami šipati.
Zängelmaß, das, zobata mera.
Zangenförmig, adj., kleščast, kleščast, kleščam podoban.
Zangenlöser, der, krošc šcipavnik; Dhr-wurm, škarnjica, štriglavka, stergavka (ll. Str.), f. übr. Dhrwurm.
Zangenträger, der, kleščar, klešar, (3. Str.) klešman.
Zangenwerk, das, klešče, znanja terdnjava v podobi klešč.
Zank, der, prepir, vjedica (St.), verajeka (angebl. in St.), kreg, spehija (? St.), puhavica, kletvina, ravs, kavs, svada ober svaja, nach V. vlek u. zdraha, bei Gutm. raška (?); f. a. Streit, Wortwechsel.
Zankapfel, der, nach V. potegalia (?), vzrok razprtije, jabelko svade; nach dem Poln. kost.
Zankstifter, das, fig. prepirljivec.
Zankstift, v. n., kavsljati.
Zanken, v. n., prepirati se, vleči se, ravsati se, kavsati se, prekarjati se, priokati se, sprekarjati se, besediti se, vjedati se, verniebiti se (? St.), kregati se, svajati se, kerpavsati se (Gutm.), f. a. Haderen, Streiten; v. a. sie hat schon vier Männer in das Grab gezant, ze štiri može je zrav-sala pod zemljo, zjedla; den ganzen Tag zanken, ves dan priokati se; sich müde zanken, naprepirati, nakregati se.
Zanken, das, prepir.
Zanker, der, prepiravec, prepirljivec, sprekarjavec, svadjivec, auch allein zdražba (ziva), pravdar.
Zankerei, die, prepiranje, kreganje, ravs-anje; f. a. Zank.
Zankerin, die, prepiravka, prepirljivka, svadjivka.
Zanksteden, f. Lebersteden.
Zankgeist, **Zankgier**, f. Zankucht.
Zankgierig, **Zankhaft**, **Zankisch**, adj., prepirljiv, kregljiv, zdražljiv, (nach V. zdrahljiv), svadjliv (bei Gutm. welcher folgende Formel anführt, od hiše kapljive, od zane svadjlive reši nas), vjedliceu.
Zankkrant, f. Willenkrant.
Zankluft, f. Zankucht.
Zankmaul, das, kregavec, prepiravec, weibl. prepirljivka.
Zankstifter, der, zdražba.

Zausucht, die, prepirljivost, kregljivost, svadljivost, (nach *Ravn.* osornost), nag-njenje k prepiranju, iskanju obresti.
Zausüchtig, *adj.*, zdrazljiv, prepirljiv, kregljiv, svadljiv, obresten.
Zausüchtigkeit, die, f. *Zausucht*.
Zausüßel, der, *Zausvogel*, der, hudi prepirljivoc.
Zäpffen, das, (avala), jeziček, auch cep-ek, čepič, cipček (*M.*)
Zäpffenheber, der, čepična miška.
Zäpffen, der, an einem Faße, čep, pilek, *dm.* plöck, cepček, čepiček; der *Sahu* da-jeleht, pipa; ein veller *Zäpffen*, pijanec; ei-nen *Wein* am *Zäpffen* haben, vino točiti, vino nastavljeno imeti; das *Faß* geht am *Zäpffen*, sod je nastavljen; am *Zimmerholze*, rund, rogelj; vierteljährig und länglich, čep, glah (*V. Reism.*); an einer *Welle*, *Spindel*, *Achse*, tečaj; *Getriebe*spindel, in der *Mühle*, navaka; am *Nadelholze*, česarek, storž, kerž, čerš (*M.*), kijec, konica (*St.*); *Gläs-zäpffen*, sveča, rozioček; nach *M.* rag; *Wlad-kin*.
Zäpffen, v. a., Getränk im kleinen verkaufen, točiti; aus dem *Hause* zäpffen, iz hiše, čez ulice točiti; — opraviti s čepam.
Zäpffenheber, der, f. *Krenzhäbel*.
Zäpffenbier, das, podčepina; — ol nastavljeno in ne v sklenicali.
Zäpffenblatt, f. *Zäpffenkraut*.
Zäpffenbohrer, der, čepnik.
Zäpffenbräune, die, vnetioa jezicka.
Zäpffendrüse, die, zloza od jezicka.
Zäpffensaß, das, podstavek, podčepni sod-ček; der darin gesammelte *Wein*, podstavi-na, podčepina.
Zäpffensfeld, das, srodnji kos kanone.
Zäpffensformig, *adj.*, čepast, pipast, storžast.
Zäpffengeld, das, čepnina.
Zäpffengerüst, *Zäpffenslager*, das, in den *Röhren*, worauf der *Zäpffen* einer *Welle* liegt, zglavje, klada, ploh.
Zäpffenhopfen, der, ženski hmelj.
Zäpffentöhle, die, oblikasto oglje (*V.*).
Zäpffenkraut, das, (*Uvularia*), vratnik, naglist (*Gutsm.*).
Zäpffenslager, das, f. *Zäpffengerüst*.
Zäpffensch, das, das für einen *Zäpffen* be-stimmte, čepnja luknja; am *Faße*, droznik (*Ravn.*).
Zäpffensmacher, der, čepar, pipar.
Zäpffensmuster, die, čepna matica.
Zäpffensrecht, das, pravica točenja.
Zäpffensring, der, okov pipe, čepa, tečaja.
Zäpffensstreich, der, večerovo bobnanje, bob-nanje k spanju, *russ.* zorja.
Zäpffensstück, das, sredina od kanone.
Zäpffenswein, der, večer vom *Zäpffen* tro-pfet, podčepina, podstavina.
Zäpffenswirth, der, kerčmar, ki toči vino, ol.
Zäpffenswurzel, die, kol (*V.*); f. a. *Herz-wurzel*.
Zäpfer, der, točivo.
Zäpfler, f. *Zäpffenswirth*.

Zäpffgeld, das, točnina, čepnina.
Zäpffner, f. *Zäpffensmacher*.
Zäpff, der, najbernejši listka.
Zäpffeln, v. n., vtripati, trepotati, dergel-tati (*giltten*), v melce ali kertice iti, mit den *Füßen*, oepetati, eofolengati, n. *Gutsm.* mezetgati; das *Kind* zäpffelt in der *Wiege*, otrok herou v zibeli; mit den *Händen*, mit den *Füßen* zäpffeln, utripati, mezetgati, ma-hatati (*V.*); einen *Zäpffeln* lassen, pustiti v stiski brez pomoči; der *Fisch* zäpffelt, riba vtropa, triplje, so premetava; vor *Furcht* zäpffeln, trepotati, tresti se; das *Herz* zäp-felt ihm vor *Freude*, serce mu skako od veselja; nach *ehwad* zäpffeln, cerkolati (*Gutsm.*).
Zäpfler, der, trepotavec, cepetalo.
Zäpfe, die, bei *Schachteln* und *Sieben*, obod (für obvod), rob, kraj, krajevo; übriges lašta *; am *Faße*, rtor.
Zäpffen, der, skurs.
Zäpffer, *Zäpferer*, *Zäpferer*, der, derskač ober dreskač.
Zärt, *adj.*, klein, sehr dünn, drobn, tenek, tenek, teoak, nežon, (den *Volle* unbef.); zartes *Pulver*, drobn prah; zarte *Jugend*, nežna mladost, rahla mladost; schwach, slab, slaboten, mlahav, (mlahn *V.*); zarte *Leinwand*, tenčioa; zarte *Haut*, mehka koža; weich, mehkek, mehak, mehkužen, n. *Gutsm.* mehkokožeo n. mehkužast; klein, auch maj-öken, majhen, miöken; zart, von den *Pflanzen*, tenek, šibek, mehak; zarte *Empfindung*, tenek občut, auch rahel občut, (ob-schon rahel eigentlich *lofter*, schüttler be-deutet), zartes *Gewissen*, tenka vest; zartes *Herz*, nežno, rahlo, mehko, voljno (*fauft*) serce; zarte *Blume*, cvedliöioa, rozioa; zartes *Mädchen*, deklica vdgl. mittelst der *Di-minutivform*; zarter *Vogel*, drobna ptica, löioa.
Zärte, die, f. *Zärtlichkeit*; (*Cyprius vimbria*), vogrica, kozel.
Zärtlichkeit, das, miljenček, ljubček, zne-ženeo (*Ravn.*), niedrig, zlatorit, *böhm.* ma-zanek.
Zärteln, v. n., nežen, rahol biti; v. a., f. *Verzärteln*.
Zärtelwache, f. *Flitterwache*.
Zärtlich, der, izverstno dobra polenovka.
Zärtlichend, *adj.*, mehkoönten, nežnoö-nten, rahloönton.
Zärtgesühl, das, blagoöntje, rahloöntonost, mehkoöntonost, nežnoöntje, nežni, tenki, rahli önt.
Zärtgehör, das, tenki sluh.
Zärtigkeit, die, nežnost, rahlost, mehkost, majökenost, drobnost; f. übr. *Ruß*.
Zärtlichzig, *adj.*, blagosercen, molikoser-öen, nežnosercen, milosercen, rahlosercen.
Zärtlänge, f. *Zärtlich*.
Zärtlich, *adj.*, schwach, verzärtelt, f. *Zärt-fig*, blag, nežen; zärtlich umarmen, presser-öno objekti; zärtlich behandeln, *altst.* nego-vati; ein zärtliches *Herz*, miö serce; wein zärtliches *Kind*, moje seröno, blagu dete,

moj seröek; ich ihue einem zärtlich, božam koga. (eigent. streiche ihn), nach *Zal.* ljub-kati.
Zärtlichkeit, die, milosercenost; f. a. *Zärt-heit*, *Weichlichkeit*.
Zärtlichthun, das, božanje, sladkanje.
Zärtlich, *adj.*, presseröno ljubec.
Zärtling, der, mekužnež, mehkužnik, (bei *Gutsm.* mehkokožnik), nach *V.* kujavec, mehknz (*M.*), *kroat.* proksenac (vielf. prek-ökuseno), nach dem *Russ.* izneženo dete; f. a. *Streifmauß*.
Zärtmüthig, *Zärtfönnig*, f. *Zärtlichzig*.
Zärtfönn, f. *Zärtgesühl*.
Zäfer, die, überhaupt, vlakno, löcina (*V.*); f. übr. *Fäfer*; fadenähnliche *Wurzeln*, nitka, nitkasta korenina, koreninica.
Zäferig, *adj.*, nitkast; f. a. *Fäferig*.
Zäfern, f. *Fäseln*.
Zäffel, die, nach dem *Serb.* pasmo, (tretji-na štrone).
Zäffeln, f. *Lieblosen*.
Zäffler, f. *Baumspierling*.
Zäuber, der, Bezäuberung, Beschreitung, (fas-cinatio), urok u. uroki *pl.*, Zäubermittel, nach *and.* (*slav. M.*, čari *pl. m.*, čaranje (*Vuk*), *coopernija**, (bei *Gutsm.* čarovnija); hoher *Grad* des *Reißes*, mik, dragost, mi-lota, ljubkost, nach dem *Russ.* prelest.
Zäuberz, in den *3ßgüt.*, čarovni, čarodetni, *cooperski*, opaljivi.
Zäuberband, das, čarovno poto.
Zäuberbau, der, čarovno zidanje.
Zäuberbecher, der, čarodelna kupica.
Zäuberblick, der, urok.
Zäuberbrunnen, der, čarodelni kladez.
Zäuberbuch, das, černe bukvo *pl.*
Zäubererei, die, čaranje, *coopernija**; Zäuber-rei treiben, f. *Zäubern*, *Sezen*.
Zäuberer, der, čarovnik, *coopernik**, čer-nošoleo (*Gutsm.*); f. *Sezenmeister*.
Zäuberformel, die, zaključajöce, čarodel-ne besede.
Zäubergeschöpf, das, čarovna stvar.
Zäuberhaft, f. *Zäuberisch*.
Zäuberhut, der, čarodelni klobuk.
Zäuberin, die, čarovnica, *coopernica**; f. *Seze*.
Zäuberisch, *adj.*, čarovnen, čarodelen, *co-opernik**, *coopernišk**; reizend, miöen, mi-kaven, opaljiv, ljubek, nach dem *Russ.* prelesten.
Zäuberkraft, die, čarodelna moö.
Zäuberkraut, das, čarodelno zelišöe.
Zäuberkreiß, der, ris, čarovni krog.
Zäuberkunst, die, f. *Zäubererei*.
Zäuberlaternen, *Zäuberleuchte*, die, (la-terna magica), čarodelna svotilnica.
Zäuberloch, der, čarovni öesen.
Zäubermittel, f. *Zäuber*.
Zäubern, v. n., (*vulgo* unbef.) čarati (*Vuk*), *cooprati**, narediti, (a. nagoditi, ugoditi, po-goditi koma kaj *Serb.*), *altst.* čarovati; f. *Se-zen*; v. a., s čaranjem narediti, premeniti, prečarati; f. a. *Bezäubern*.
Zäuberebel, der, čarovna meglä.

Zäuberregen, der, čarovni dež.
Zäuberreich, das, dežela čarov, *coopernij*.
Zäuberreing, der, čarodelni perstan.
Zäuberrotthe, die, šiba ali paliöica čarodelna.
Zäuber Spiegel, der, čarodelno zercalo.
Zäuberspruch, der, čarodelna besede.
Zäuberstab, f. *Zäubertruhe*.
Zäuberstrahl, der, čarovna pijača.
Zäubertrichter, der, čarodelni livnik.
Zäuberwaffe, die, čarodelno orožje.
Zäuberwald, der, čarovni les, gozd.
Zäuberwasser, das, voda čarodelna.
Zäuberwehr, f. *Amulet*.
Zäuberwelt, die, čarovni svet.
Zäuberwerk, das, čari *pl.*, *coopernija*, ča-rodeltstvo.
Zäuberwehen, f. *Zäubererei*.
Zäuberwind, der, čarovni veter.
Zäuberwurzel, die, čarodelni koren.
Zäuberzeichen, das, čarodelno, čarovno znamenje.
Zäuberzettel, der, zapis (*Serb. Vuk*).
Zäuche, die, psica, kuzla.
Zäuderei, die, obotavljanje, meökanje, meö-karija.
Zäuderer, der, abotavlavec, opotavlavec, mudivec, kasnjivec, odkladavec, pomišlavec, počasnik (bei *Gutsm.* neben zulovec, zulej), vagavec, omahovavec, verächtl. zü-nya (*Zal.*), omecovt (*Ravn.*), züßljavec (*M.*), meökavec, meökalo, odlašavec, mudnik, *Serb.* zatezalec.
Zäuderhaft, *adj.*, abotavljiv, opotavljiv, mudljiv ober mudljiv (*St.*), züßljav, meökav, omahljiv.
Zäuderhaftigkeit, die, abotavljivost, ta-vanje, mudljivost, meökavost, züßljavost (*M.*), mudljivost (*St.*).
Zäudern, v. n., abotavljati se, opotavljati se, muditi se, züßljati, meökati, prenevedati se (*ll. Kr.* Kobo), okasati se (*Lašöe*), opre-zovati, odkladati, cemat (*V.*), pomišljati se, odvlaöati (*Gutsm.* neben züllti?), oma-hovati; er zäuderte mit der *Antwort*, dolgo ni hotel odgovoriti, postajati.
Zäunen, sich, f. *Eilen*.
Zäunt, der, uzda, njzda, berzda, zvala ober zvale *pl.*, (eig. das *Geißel*); Zäuntchen, uz-dica, berzdica; einem den *Zäunt* anlegen, obuzdati, oberzdati, uzdati, berzdati koga, den *Zäunt* abnehmen, razberzdati, razuzdati; im *Zäunte* halten, koga zderževati od öesa, koga na berzdi, na uzdi imeti, strahovati, kratiti, ostro imoti, berzdati.
Zäuntbar, *adj.*, krotljiv.
Zäuntchen, v. a., oberzdati, berzdati, obuz-dati, uzdati, zvaliti (*Vuk*); die *Zunge* zäun-ten, jezik za zobni derzati.
Zäuntfrei, *adj.*, brez uzde, samopašno, razuzdan.
Zäuntgeld, das, nach *V.* vuzdni denar, den-ar za uzdo, etva uzdnina, berzdoina.
Zäuntloß, *adj.*, neobuzdan, neoberzdan, raz-uzdan, samopašeno, nezmeren.
Zäuntrecht, *adj.*, objahan (*Konj.*).

Baumzeug, das, stiskalo ranooelsko.
Bann, der, plot, graja, zagraja, pojata (bei Vuk Stall), (bei M. nach dem Russ. ein, welches jedoch, so wie pretin im Serb. Scheibwand, nach Ravn. aber eine Verpflanzung im Stalle bedeutet); Bannchen, plotič; ein tochter Bann, insb. plot; ein lebendiger Bann, živa meja, zalog; f. über. Heide; Bann vor dem Stalle, medernja (Tolm.); einen Bann machen, graditi, zagraditi, plot plesti, plotiti, zaplotiti, plot narediti, plot delati; mit einem Banne umgeben, ograditi, s plotam obdati, oplotiti; einen Vorwand vom Banne brechen, izgovor iz tertē zvit; er ist nicht hinter dem Banne gewachsen, ni nizkiga rodu; ein Ort hinter dem Banne, zaplotje.
Bannammer, der, (Eraberica oirlus), plotni sternad.
Bannblume, die, plotnioa.
Bannbuche, die, f. Sagebuche.
Bannbütt, adj., suh kot poper, suh suh, da se skozenj vidi.
Bannen, v. a., graditi, plot plesti, plot delati, plotiti.
Banngerste, die, prot, protika, šibje, ki se rabi pri plotu.
Bannglocke, die, zvončki pl.
Banngraswilde, die, vertnu ponioa.
Bannheld, der, zaplotnik.
Bannhopsen, der, divji hmelj.
Bannkirsche, die, Heckenkirsche, (Lonicera xylostemum), volčja česnja, nach dem Böhm. zimolez, russ. zimolost.
Bannkönig, der, (Motacilla troglodytes), sterček, D. Kr., strešek, palček, kraljček; gemeiner, rjavi sterček, podstrešek; in Sl. dragoljō u. kovaček (Drobn.).
Bannling, f. Bannkirsche.
Bannmacher, der, plotar.
Bannpflanzung, die, verzel; eine machen, odverziti, verziniti.
Bannpflanz, der, kol; mit Armen, soha; dim. količ, količek.
Bannrebe, f. Bittersüß, Zaurrebe.
Bannrecht, das, gradna pravica, plotna pravica.
Bannriegel, f. Hartriegel.
Bannring, der, roč, spona, terta, plotni klep (Gutsm.).
Bannröhre, die, Sichtröhre, Zaurrebe, (Bryonia alba), blašec, divja bñca, kostna čerlenka, svinjska repa; f. a. Weinrebe, wilde.
Bannröhre, die, Bannröhren, prot, collect. protje.
Bannschleifer, der, Bannschlupfer, f. Bannkönig.
Bannschwein, das, jez.
Bannständer, der, f. Bannpflanz.
Bannsteden, f. Banngerste.
Bannstür, die, laz-i.
Bannweide, die, plotna verba.
Bannwilde, die, plotni slak.
Bannen, v. a., rovali, torgati, skubsti, puliti, pipati, serb. čupati; Wolle zausen, a. kosmati; an den Haaren zausen jemand, zlaasati, laasati koga; f. a. Haufen.

Zebanth, Zebaot.
Zebra, das, (Equus zebra), nach allen slav. Munda, zebra.
Zehbote, der, cehovniš hlapec.
Zehbruder, der, pitni brat, napitni brat, napitni bratec, vinski bratec, napitnik, pravi pijanček.
Zehche, die, das ist Zinnung, f. dieses, (bei allen Slaven das deutsche eeh m.); Reihe und Ordnung, versta; f. Reihe; das Vieh nach der Zehche hütten, živino po versti pasti. örediti, poganjariti; ein Gelage, pijanca; die Zehche bezahlen, zahlen, zapitek, pijaco placati; fig. terpeti za druge; eine Zehche auf fremde Kosten, jugla und gogla (in Wippach); der Wirth macht die Zehche, keromar rajta; ein verklehenes Feld im Bergbaue, vkupni rudnik; leerer Raum, preduh (V.).
Zehen, v. a., piti, pijandevati, pijanciti; wader zehen, moško piti; ich zehche auf fremde Kosten, nach V. juglo pijem.
Zehenälteste, f. Handwertsälteste.
Zehet, der, piveo, pijanec, pijanček, ki ga rad sorka.
Zeheterin, die, pivka, pijanka.
Zehfahne, die, oshovno f. bandero.
Zehfrei, adj., einen zehfrei halten, za koga placati v kerčmi, kar zaje in zapije.
Zehfuhrer, die, peljaj po versti.
Zehgast, f. Zehet.
Zehgelag(e), das, pijancovanje.
Zehgeld, das, zapitnina, zapitek.
Zehgenosß, der, soehovnik f; f. a. Zehbruder.
Zehhut, die, öredenje, pañja po versti.
Zehine, die, oekio.
Zehmeister, der, oehovni mojstor, oehmojster.
Zehproßt, der, klujoar.
Zehschuld, die, na dolg ostali zapitek.
Zehstag, der, Versammlungstag der Gefellen, zbor; ein zum Xrinen bestimmter Tag, nach V. pivski dan.
Zed, der, nagajanje.
Zede, die, die Schafslaus, Kuhlauß, ein Insekt, welches sich in den Gesträuchen aufhält, und sich gern an Menschen und Thieren hängt, klop; in Sl. und nach and. Dial., kleso; eine kleinere, röthliche Art davon heißt nach V. železnik; die Kuhlzede in U. Kr. nach V. lošćio; im klein. Wörterbch. lašćio; auch čeper; daher naderperiti se = prijeti se kakor klop.
Zedel, f. Brennkrant.
Zeden, f. Neden, Zupfen.
Zeder, der, nagajiveo.
Zedlerhaat, das, knodlj *.
Zeder, die, codor.
Zederbaum, der, cedrovo drevo.
Zederharz, das, cedrova smola.
Zederholz, das, cedrov les, cedrovina.
Zederwald, der, cedrovje.
Zehhe, die, am Vorderfuße der Menschen, perst (na nogi); die große Zehhe, palec (na nogi); auf die Zehen treten, na perste stopati;

(Gutsm. führt für Zehhe desetnik an, vermuthlich gebildet); eine Ingwerzehe, Knoblauchzehe, strok imberja, strok česna.
Zehen, Zehn, num. card., deset; einer von zeh(e)n, eden izmed desetih, iz desetih, zehn Wögel, desetero pticov; je zehn, vsak po deset, vsacih deset.
Zeh(e)n, die, desetka, desetlja (V.), desetica.
Zeh(e)n, in Bßg., desetero —, deset —, deset —.
Zehenbeuger, der, progibavka nožnih perstov (miska).
Zeh(e)nblumig, adj., deseterocveten.
Zehend, das, etwa desetek, z. B. ein Zehend Jahre, desetek let (poln.), desetletje, deset let; der, f. Sander.
Zeh(e)ned, das, deseteroogelnik, deseterokotje.
Zeh(e)nedig, adj., deseteroogelen.
Zeh(e)neinig, adj., deseterovedern; (ein solches Faß, serb. desetakinja).
Zeh(e)nenber, der, jelon desetak.
Zeh(e)ner, der, eine Münze, desetica; die Zahl zehn, desetka, desetica; ein Collegium von zehn Personen, desetaki pl.; einer aus ihnen, desetak (V.).
Zeh(e)nerlei, adj., deseter; zehenerlei Dinge unter einander mischen, desetere stvari zmesati.
Zeh(e)nsach, adj., deseteren, deseternat, deseterostrok, desetkrat; das Zehnsache, desetkrat toliko, russ. v desjatero.
Zeh(e)nsältig, adj., deseternat, deseteroguben; f. a. Zehnsach.
Zeh(e)nsfuß, der, deset(er)onožec.
Zeh(e)nsüßig, adj., deset čovljov dolg.
Zeh(e)nsüßig, adj., deseteronog, desetonozen.
Zehenglied, das, členek nožniga persta.
Zeh(e)nherr, der, f. Decembtr.
Zeh(e)nherrschaft, die, f. Decembtrat.
Zeh(e)nhundert, num., deset sto (nach and. Dial. deset set), tisoč; f. a. Tausend.
Zeh(e)nhundertel, das, desetstolina.
Zeh(e)nhundertste, adj., desetstoten, tisočen.
Zeh(e)njahr, das, (decennium), desetletje, deset let.
Zeh(e)njährig, adj., desetleten.
Zeh(e)njährlich, adv., vsacih deset let, na deseta leto, desetletno.
Zeh(e)nkantig, adj., deseteroroben.
Zeh(e)nköpfig, adj., deseteroglaven.
Zeh(e)nkreuzer, der, Zehnkreuzerstück, das, desetica.
Zeh(e)numal, adv., desetkrat, deset krat.
Zeh(e)numalig, adj., desetkraten.
Zeh(e)numann, der, f. Decembtr.
Zeh(e)numännerig, adj., deseteromožen.
Zeh(e)numonatig, adj., desetmesečen.
Zeh(e)numonatlich, adv., na deset meseov, vsacih deset mescov.
Zeh(e)numondig, adj., f. Zehmonatig.
Zehenuagel, der, noht na nožnem perstu.

Zehennerve, die, noznoperstna čutnioa.
Zeh(e)npfänder, der, desetofantnik.
Zeh(e)npfändig, adj., desetofanten.
Zeh(e)npfändig, f. Zeh(e)npfändig.
Zeh(e)npfützig, adj., deseterostrun.
Zeh(e)nschiff, adj., kar ima deset strani.
Zeh(e)nsilber, das, beseda iz deset zlog.
Zeh(e)nsilbig, adj., deseterozložca.
Zehensreder, der, (mišioa) natezavka nožnih perstov.
Zeh(e)nstündig, adj., kar terpi deset ur.
Zehentader, der, desetinska, nach V. desetna njiva, desetini podveržena njiva.
Zeh(e)ntägig, adj., desetdan, desetdneven, kar deset dni terpi.
Zeh(e)ntausend, num., deset tisoč, deset tawzent; zehntausendmal, desetstisoč krat.
Zeh(e)ntausendste, adj., desetstisočen.
Zehentbar, adj., desetinsk, desetini podveržen, nach V. desetini.
Zehentbarkeit, die, desetinstvo.
Zeh(e)ute, num. ord., deseti (deseta, deseto).
Zehente, der, desetina, serb. desetak (=desetek) u. deseto; den Zehenten geben, desetino dati, dajati; nehmen, desotiti oder desetiniti.
Zeh(e)ntel, das, in der Arithmetik, desetina, desetinka; der zehnte Theil einer Münze, nach V. desetini.
Zehenten, v. a., desetiti oder desetiniti, desetini podvreči, desetino nalagati, nakladati, desetkrat jemati, pobirati, serb. desetkovati.
Zeh(e)ntens, adv., desetič, v deseto.
Zehenter, der, der den Zehnten einnimmt, desetnik.
Zehentfrei, adj., desetine prost.
Zehentgarbe, die, desetinski snop, desetini snop.
Zehentgeld, das, denar za desetino, desetinski denar, plačana desetina.
Zehentgerste, die, desetinski jecmen.
Zehentgränze, die, desetinska meja.
Zehenthafet, der, desetinski oves.
Zeh(e)nthellig, adj., iz deset delov złożen.
Zehentherr, der, desetnik, desetinski gospod, desetničar, desetinar.
Zehenthölde, der, desetinsk podložnik, desetinec.
Zehentkorn, das, u. f. w., desetinsko žito, desetina.
Zehentlösung, f. Zehentgeld.
Zehentmann, f. Zehenthölde.
Zehentner, f. Zehenter.
Zehentpflichtig, adj., desetino dolžan, desetini podveržen.
Zehentrecht, das, pravica desetinska, do desetine.
Zehentregister, das, desetinsko kazalo, desetinski zapisek.
Zehentritt, der, stopanje, hoja po perstih.
Zehentrammeln, der, desetnik.
Zehentstach, f. Zehentgeld.
Zehentwein, der, desetinsčak.
Zehentzug, der, pobiranje desetine.

Zeh(e)nzellig, *adj.*, desetversten, desetoversten.
Zeh(e)nwöchentlich, *adv.*, vsaoh deset tednov.
Zeh(e)nzehig, *adj.*, z deset persti na nogi.
Zeh(e)nzollig, *adj.*, deset palcov dolg.
Zehn, u. ff., f. **Zeh**(u) u. ff.
Zehren, v. n., fürs Geld essen und trinken, zajesti, zapiti, zajedati, zapijati, potrositi, trošiti (za živež), jesti in piti, živeti, kruha tratiti; mager machen, (v. a.) hujšati, činžati, sušiti; der Wein zehret, das Bier nähret, vino susi, ol redi; der Wein zehret im Faße, d. h. wird vermindert, vino se susi, (usnšiti, susiti se); leben, von dem Zeichnen, von der Schure zehren, od svojem živeti; sich zehren, gristi, vjedati se; f. a. **Grünen**.
Zehren, das, trošenje, sušenje.
Zehrer, der, jedec, pivec, trošivec, trošnik (*Gutsm.*); der Sparrer will einen Zehrer haben, f. **Sparrer**, **Verfchwender**.
Zehrfieber, das, snha bolezni, susioa.
Zehrfrei, *adj.*, brez plačila, zastonj (jesti in piti); er haltet mich zehrfrei, za me plačuje (kar zajem in zapijem).
Zehrfreiheit, die, plačani živež.
Zehrgeld, das, Zehrpennig, der, popotnica.
Zehrgras, f. **Wegetritt**, **Betonie**.
Zehrung, die, das Essen und Trinken an einem fremden Orte, živež, hrana; freie Zehrung haben, zastonj živež imeti, živež plačan imeti; das dazu notwendige Geld, popotnica, strošek; seine Zehrung bezahlen, plačati, kar je kdo zajedel, zapil.
Zehrungskosten, *pl.*, stroški za živež, za hrano.
Zehrorrath, f. **Probian**.
Zehrwurm, f. **Mitesser**.
Zeichen, das, znamenje, znamenje (bei V. znamje), nach *Gutsm.* znam, znamon, znamek, in St. znamenja u. znamla, in aud. Dial. znak; das Zeichen des Kreuzes machen, pokrízati se; das Zeichen des Kreuzes, znamenje raka; er gab sein Zeichen des Lebens von sich, ni bilo viditi (znamenja), ni bilo znati, da je še živ; Vorbedeutung, znamenje, rok, spomin; Zeichen, Marke, znamenje, etwa auch znamka †; f. a. **Werkmal**; Wunder, ondež, čudo; eingebranntes Zeichen, f. **Brandmal**; ein Zeichen an etwas machen, zaznamiti, zaznamovati, nach *And.* zaznamenjati, zaznamenjevati; ein Zeichen mit den Augen geben, pomigniti, migniti, migati komu; f. a. **Symptom**; Handwert; er lehrt sich um, ein Zeichen, daß er gehört hat, obervil se je, iz česar se vidi, kar kaže, da je slisal.
Zeichenbüch, der, okunj znamenouoso †.
Zeichenbrenner, der, vžigavec, ki vžiga znamenja.
Zeichenbrett, das, risarska deska.
Zeichenbuch, das, risarske bukve *pl.*, knjiga za risanje.
Zeichendenter, der, prerokavec iz zna-

menj, razkladavec znamenj, vžigavec (*M.*), f. a. **Wahrjager**, **Astrolog**.
Zeichendenter, die, razlaganje, razkladanje znamenj; f. **Wahrjager**.
Zeichendenterin, die, vedežica, razlagavka znamenj.
Zeicheneisen, das, vžigalo.
Zeichensfeder, die, risarsko pero.
Zeichengarn, das, zaznamovavna preja.
Zeichenhammer, der, kladvo zaznamovavno, za znamenja.
Zeichentreide, die, risarska kreda.
Zeichenkunst, die, risarstvo.
Zeichenlehre, die, f. **Semiotologie**, **Semiotik**.
Zeichenpapier, das, papir za risanje.
Zeichenmeister, der, risar.
Zeichenraupe, die, pisana gosenica.
Zeichenschiefer, der, černa kreda.
Zeichenschule, die, risarska šola, učilnica risanja.
Zeichensprache, die, govornje za znamenja, s kaznamem.
Zeichenspiegel, der, tiskalo za znamenja; f. **Zeichenhammer**.
Zeichentisch, der, risarska miza.
Zeichnen, v. n. u. a., Gegenstände durch Linien nachbilden, narisati, zrisati, risati (auch *kroat.* nach *Mašur*, nach den übrigen *slav.* *Munda.* risovati); risati, čertati; eine Schrift zeichnen, podpisati; ein Merkmal machen, zaznamiti, zaznamovati, znamiti, znamenje vtisniti; einen zeichnen, poditi koga, da se mn zna klobasa; auf etwas zeichnen, podpisati se na kaj (n. pr. na posojilo, na naročbo).
Zeichner, der, risar.
Zeicherei, die, risarija.
Zeichnerin, die, risarica.
Zeichnung, die, naris, zrisek, risanje, narisek, obrisek.
Zeichnungskunst, f. **Zeichenkunst**.
Zeidelbär, der, medved čebelar; f. a. **Spinnbär**.
Zeidelbast, f. **Seidelbast**.
Zeidelbaum, der, nach V. čebelsko drevo (t. j. drevo z narejenimi dupli ali votlinami za böele).
Zeidelgabel, die, vilice na med.
Zeidelgut, das, posestvo z čebelarsko pravicco.
Zeidelmeister, der, böelar, čebelar.
Zeidelmesser, das, die Honigschneiben zu beschneiden, podrezivnik.
Zeideln, v. a., die Bienen, podrezati, podrezovati böele ali čebelo; f. a. **Melken**.
Zeidelordnung, die, red, postava za spodrezovanje böel.
Zeidelrecht, das, čebelarska pravica.
Zeidelweide, die, čebelna paša.
Zeidelzins, der, böelcina.
Zeidler, der, böelar, čebelar.
Zeigbar, *adj.*, kar se dá ali sme pokazati, pokazljiv.
Zeigefinger, der, kazavec, žugavec (*V.*),

zapačnjek (*V.*), nach *Gutsm.* kazec, kazavni perst.
Zeigen, v. a., pokazati, kazati, pokazovati; herum zeigen, razkazati, razkazovati; mit dem Finger auf etwas zeigen, s perstam kaj pokazati, kazati; die Thüre zeigen, vrata pokazati; bewelsen, dokazati, dokazovati, izkazati kaj, prepričati koga; es wird sich bald zeigen, kmalo se bo pokazalo, koj bomo vidili, se bo vidilo; als Wirkung einer Ursache sichtbar machen, skazati, skazovati; zeige dich als Mann, moza se skazi, vidi naj se ti, da si mozt; er zeigt sich ihm als ein liebenswürdiger Wohlthäter, skazuje se mu liebeznjiviga dobrotnika.
Zeigen, das, pokazovanje.
Zeiger, der, eine Person, kazavec, pokazovavec; Zeiger dieses u., f. **Vorzeiger**, **Herbringer**; Zeigefinger, f. dieses; Stundenzeiger, kazavoik, ročica, jezicok (nach dem *Poln.*).
Zeigerin, die, kazavka.
Zeigerstange, die, kazavnik solčne ure.
Zeigernhr, die, ura, ki ne bije, (kazavnica †).
Zeigetisch, die, Zeigetisch, der, razkazovavna miza.
Zeiglich, f. **Zeigbar**.
Zeigstein, f. **Magnet**.
Zeihen, v. a., obdolžiti, dolžiti, okriviti, kriviti; Einen eines Diebstahls zeihen, koga tatvino dolžiti, kriviti; f. a. **Neberführen**.
Zeiland, f. **Seidelbast**.
Zeile, die, ein Rahn, f. **Bille**; eine gerade Reihe, von Dingen einer Art, versta, red, reda; *dim.* verstica; nach *Gutsm.* reza *, riza *; nach dem *Serb.* rodek; Gasse, ulice; nach der Zeile pflanzen, po redu, (redama), saditi, v ravni versti; eine Reihe Buchstaben, versta, auch red (*russ.* stroka); in der ersten Zeile, v prvom redu, v prvi versti; er hat mit keine Zeile geschrieben, ne verstie mi ni pisal.
Zeilen, v. a., kozuhovino sošivati po versti iz več kosov.
Zeilengerste, die, navadni ječmen.
Zeilenweise, *adv.*, verstaina, redama, porredama, po verstah.
Zeilenweiser, der, bei den Schriftsehern, ein floßenförmiges, bewegliches Lineal, die Zeilen des Textes zu weisen, verstni kazavec, oder kazavec schlechthin.
Zeilig, *adj.*, versten.
Zeilsammel, die, Schichtsammel, biga (?) trenta (*V.*), roglač, bei *Sum.* böhm. plotenka.
Zeischen, f. **Zeisig**.
Zeisel, die, Zeiß, der, suslik.
Zeiselbär, der, navadni (krotki) medved.
Zeiselwagen, der, vozio s storjo krit.
Zeisig, der, (*Fringilla spinus*), konopnica; nach den *slav.* *sl.*, čizek, bei V. cizek, nach *Gutsm.* sterlinoc, osica oder evšica u. ternjovka, so wie penkica, in *St.* ang. sternioček; ein lockerer Zeisig, razuzdanec, zapravljiveček.

Zeitgrün, *adj.*, zelen kakor čizek.
Zeitig, *adv.*, f. **Gaucheit**; **Schnjessell**.
Zeit, die, čas, nach doba und nach *Gutsm.* vred; *serb.* u. *russ.* vreme; ich weiß die Zeit, da er heirathen wollte, vem, kdaj se je hotel oženiti, kdaj se je ženil; Zeit der Weiber, f. **Menses**; die Zeit verstreicht, čas hiti; sich die Zeit vertreiben, čas zapravljati, tratiti; der Bahn der Zeit, časa vob, čas pokončevavco vsega, kar je na svetu; eine gute Zeit verweilen, dolgo muditi se; damit hat es gute Zeit, ne mudi se za to; die rechte Zeit muß man benützen, več velja ura kakor dan (*Spr.*); man lobt immer die vergangene Zeit, vsako lani je bolje (*Spr.*); vor langer Zeit, davno, davnaj, zdavnaj; vor kurzer Zeit, no davno, ne davnaj; um welche Zeit, obkorej, kdaj, nach *Gutsm.* v katero vred, katero dobo (n. pr. noči)?; nun diese Zeit, obsoraj, obtorej, nach V. ob si dobi, obsored (*Jan.*), to, tisto vred; es ist die Zeit des Glendes jetzt, zdaj so časi reve, zdaj so revni časi; von welcher Zeit an?, odklej?; mit der Zeit, d. i. bereinst, daes all jutrig; die Zeit wird mir lange, dolg čas mi je; er will Zeit gewinnen, odloga išče, išo; Du, meine Zeit!, za Bozji čas!; außer der Zeit, ne o pravem času; er soll es zur andern Zeit wohl empfinden, drugikrat bo že čutil, plačal; sich die gehörige Zeit nehmen, čas odvoliti, odločiti, vzeti si; zu rechter Zeit, za dobe, za časa, v dobi; es ist hohe, höchste Zeit, daß —, že se mudi, že se silno mudi, zadnji (skrajni) čas je, (*poln.*) veliki čas je; es ist an der Zeit, čas je, sedanjim okolišcinam, okolišcinum se priméja, priléga; Zeit des Lebens, doba; Witterung, vreme; die Zeit der Ebbe und Fluth, doba pritoka in odtoka, biva; jedes Ding hat seine Zeit, vsaka reč (*böhm.* vsaki klas) ima svoj čas; dürte Zeit, suša; zur Zeit des Ackerens, der Ernte, od orji, ob žetvi; vor der Zeit kommen u. f. w., prezgodej priti, prerano priti, prevred (*St.*); sich in die Zeit schäfen, po času vesti se, v svet zvediti se; er wird nicht ewige Zeiten leben, nach *Gutsm.* ne bo k sodnmu dnevu trobil; gottedienliche Zeiten, godovi, *pl.*, sveti časi, *pl.*, welche Zeit ist es?, keliko je ura?; es ist noch früh, es ist schon spät an der Zeit, jo še zgodaj, jo že pozno; nach der Zeit, nachher, potlej, po tem, na to; bis zu dieser Zeit, dosehdob, dosehmal; die Zeit her, diese Zeit her, do zdaj, dosehmal, doslej, dosehdob; zur Zeit, sedaj, zdaj, še zdaj; zu jeder Zeit, vsakdaj (*Met.*); zu Zeiten, (v)časi, nekđaj, nekogda (*M.*), *serb.* kadkada; von Zeit zu Zeit, (v)časih, od časa do časa, ktorikrat, auch som ter tje; zu allen Zeiten, vsegdar, vselej; bei Zeiten, zgodaj; Zeit meines Lebens, moj (derer) svoj) živi dan, vse moje (derer) svoje) žive dni; mittler Zeit, v tem času; unter der Zeit, v tem, ta čas; vor Zeiten, nekđaj, svoje, njega dni; zu gleicher Zeit, k krati, h krati;

ich habe keine Zeit, ne utegnem, nimam časa, nach and. Dial., nimam kdaj, in U. Kr. nemam laza (Kobe, vergl. das böhm. lze); laz, laznoča, kroat. nije mi lazno; Zeit genug, dosti zgodaj, (ne mudi se); die Zeit leidet es nicht, ne utegne se; ich habe Zeit, d. i. Muße, utegnem. (im Allst. utegnati, utegati, können); f. a. Muße; die Zeit vor der Ernte, poln. przednowie (= prednovje); es ist nur eine Frage der Zeit, gotovo je, da bo, ali kdaj ravno hode, to še ni dogoano.

Zeitablauf, der, pretek časa.
Zeitabschnitt, der, f. Epoche.
Zeitalter, das, vek (in all. slav. W.), doba, čas; in allen Zeitaltern, v vseh časih; das goldene Zeitalter, zlati časi, zlata doba.
Zeitangabe, die, povedba, kdaj, o katerem času se je kaj zgodilo.
Zeitankunft, der, čas, potreben za kako delo, zamuda.
Zeitbedürfnis, das, potreba, ki jo nanesse čas.
Zeitbedürftig, adj., kdor ne utegne, komur se mudi.
Zeitbeere, f. Johannisbeere, črnarje.
Zeitbehelf, der, pomoček za nekaj časa.
Zeitbeschreiber, der, časopisec †, popisovavec kacicga časa.
Zeitbeschreibung, die, časopisje †, popisovanje časov.
Zeitbestimmung, die, odločba, ustanovitve, preračun časa.
Zeitblick, f. Augenblick.
Zeitblume, f. Herbstzeitlose.
Zeitbod, der, ovnič (čez dve leti).
Zeitbuch, das, letnice pl., letne bukve pl.
Zeitdauer, die, čas, kteriga kaj terpi.
Zeitdiele, f. Eingiebel.
Zeitengott, der, bog časa, Saturn (v nev. pom.).
Zeitenlauf, der, tek časov.
Zeitenweise, adv., občasno, ob časih.
Zeitfluß, der, časa tok.
Zeitfolge, die, f. Chronologie; dogodki, kakor gredo drug za drugim.
Zeitforscher, der, f. Chronolog.
Zeitforschung, f. Chronologie.
Zeitfressend, adj., muden, zamuden.
Zeitgeist, der, duh časa (nach all. slav. W.), čas, sodanji svet.
ZeitgemäÙ, adj., po času, času, okoliščinam, okolislinam primeren, primerjen.
Zeitgenosse, der, verstnik (nach and. D., sočasnik).
Zeitgenossenschaft, die, sočasnost, verstand.
Zeitgenossin, die, verstnica.
Zeitgericht, das, občasna sodba.
Zeitgeschichte, die, zgodovina kake debe.
Zeitgeschmack, der, vkus kacicga časa.
Zeitgewalt, die, sila, moč časa.
Zeitgewinn, der, dobljeni čas, dobljeni odlog.
Zeitgleichung, die, enakoaasje.
Zeithasen, der, časno pristanišče, pristaniše.

Zeithammer, der, wenn er zwei Jahre alt ist, predlansček, predlansček (V.).
Zeithet, adv., diese Zeit her, v tem času, ta čas; seit gerannmer Zeit, davno, zdavnaj; bißher, do zdaj, dosle.
Zeitherrscher, f. Diktator.
Zeitig, adj. u. adv., vor der gewöhnlichen Zeit, adv., zgodna, zgodaj; zeitig aufstehen, zgoden biti, zgodaj vstati, za rano vstati, serb. uraniti; als adj., zgodenj; zu zeitig, prezgodaj; reif, von Früchten, und fig. zrel, sezorjen; von Thieren, goden ober godan; gegenwärtig, sedanj, sadanj; nur eine Zeit bauend, časen.
Zeitigen, v. a. u. n., sezoriti, uzoriti, zoriti, zoreti, dozoreti, dozorevati, goditi, godnjati, zoriti se, nach GutsM. godneti; f. a. Reifen.
Zeitiger, der, zorivec, godnjavec.
Zeitigkeit, f. Reife.
Zeitigung, die, zorenje, godnanje; zur Zeitigung kommen, bringen, dozoreti, dozoreti; f. Reifen.
Zeitinhalt, f. Dauer.
Zeitjahr, adj., kdor se boji čas zgubiti, skop gleda na čas.
Zeitjahr, die, juoica dveletna, čuha (Ravn.).
Zeitkunde, die, časoznanstvo †, časoslovje †.
Zeitkürzend, adj., kratkočasen.
Zeitsürzung, die, kratkočasovanje (V.); etwas bloß zur Zeitsürzung thun, kaj storiti, delati za kratek čas, da se čas prikrati.
Zeitlang, adv., eine fehlerhafte Zusammenfassung, eine gewisse Dauer der Zeit zu bezeichnen, besser getrennt: ich habe ihn eine Zeitlang nicht gesehen, nekoliko časa ga nisim vidil; eine Zeit lang, nekoliko, nekaj časa.
Zeitlauf, Zeitlauf, der, časa tek, hod ali tek časa, čas, doba, vek.
Zeitläufe, pl., časi, pl.
Zeitleben, adv., svoj živi dan, svoje žive dni; ich werde es Zeitlebens nicht vergessen, svoj živi dan, besser, svoje žive dni ne bom tega pozabil, do smerti.
Zeitleben, das, časi fevd †.
Zeitlich, adj., in gemein, časen; das Zeitliche (ge)segnen, časnimu (časnim recem, temu svetu) slovo dati; das Zeitliche mit dem Ewigen vertauschen, iti s tega sveta, preseliti se v večnost; an dem Zeitlichen hängen, derzati so minljivi, posvetnih reči, pozemeljskih reči; für Zeitig, vor der gewöhnlichen Zeit, zgodenj; zeitlich aufstehen, zgodaj vstati, (za) rano vstati.
Zeitlichkeit, die, das Zeitliche, časne, posvetne reči, časnost, nach V. časnina, posvetni dohodki kake škofje.
Zeitlos, f. Unzeitig.
Zeitlose, die, (Colobicum aeternale, Crocus vernus), podlesk.
Zeitmangel, der, pomanjkanje časa, kadar kdo ne utegne.
Zeitmaß, das, méra, merjejeje časa, časomerje †, takt.

Zeitmäßig, f. ZeitgemäÙ.
Zeitmesser, der, časomerje †.
Zeitmessung, die, časomerje †.
Zeitord, der, junec dveletni.
Zeitordnung, die, red časa; f. Zeitfolge.
Zeitpacht, der, časní zakup.
Zeitpflicht, die, časna dolžnost.
Zeitpunkt, der, doba; überhaupt, čas; f. a. Augenblick.
Zeitraubend, adj., muden, zamuden.
Zeitraum, der, čas, časi pl., in dem Zeitraum des dreißigjährigen Krieges, ob časih tridesetletne vojske, ob tridesetletni vojski.
Zeitreehner, der, števec časa, časov, časostevec †, časoslovec †.
Zeitrechnung, die, Méra, štejeje, računanje lot, nach V. začetek letniga števila, a. letno število, kronologija.
Zeitregister, das, letnice pl.
Zeitsaat, das, dvoletna ovca.
Zeitschönheit, die, časna, minljiva lepota.
Zeitschrift, die, časnik, böhm. časopis †.
Zeitschreiber, der, časnikar †, novičar.
Zeitstrom, der, časa tok.
Zeittafel, die, časoslovna tablica.
Zeitszustand, f. Umstand.
Zeitung, die, Nachricht, novica, glas, poročilo; Zeitschrift, novice pl., kroat. novine pl., časnik.
Zeitungsblatt, das, list kacicga časnika.
Zeitungscompoir, das, novičarnica.
Zeitungsexpedition, die, razpošiljavnica (kakiga časnika).
Zeitungssereiber, der, novičar, časnikar.
Zeitungssereiberei, die, novičarstvo, novinarstvo, časnikarstvo, pisarija noviška.
Zeitungssträger, der, raznašavec časnikar (ov).
Zeitungswesen, das, novičarstvo, novinarstvo.
Zeitveränderung, die, prememba v teku časa.
Zeitverderb, der, potrata časa.
Zeitverhältniß, das, razmérje časno, časa.
Zeitverlürzer, der, kratkočasnik.
Zeitverlürzung, die, krajsanje časa, kratkočasovanje.
Zeitverluft, der, zgnba časa.
Zeitvertreib, der, zgnba časa, poganjanje časa, prodajanje časa, zamuda.
Zeitvertreib, der, kratek čas.
Zeitvertreibend, adj., kratkočasen.
Zeitvertreiber, der, kratkočasnik, kroat. zabavnik.
Zeitverwaudte, der, verstnik.
Zeitvieh, das, dveletna živina.
Zeitwähler, der, kdor si po vrazi dueve izbira.
Zeitweilig, adj., časen.
Zeitweise, adv., s časi,časama; zeitweise schüttele er mit dem Kopfe, z glavo potresa; zeitweise knirscht er mit den Zähnen, poškrabljava z zobmi; zeitweise hustet er, pokašljuje časno, za nekaj časa adj., občasen.
Zeitwierzig, adj., časen, minljiv.

Zeitwind, der, občasni veter.
Zeitwort, das, glagol, m.; perfectives, doversni; imperfectives, nedoversni glagol; frequentatives, ponavljavni glagol; unübergebendes, neprehajavni glagol.
Zeitwürthlich, adj., glagolsk, adv., z glagolam.
Zelge, die, tretjina zemlje (kmetije).
Zellblume, die, bodioevje.
Zellbruder, der, pušavnik, pušavnik.
Zelle, die, ein kleines Zimmer eines einsam Lebenden, celica, nach GutsM. miniška hisica, izbica; ein kleiner, leerer Zwischenraum, als die eiligen Höhlen in den Wachsseiben der Bienen, die kleinen Höhlen in dem Gehirne, piskreo, pregradek.
Zellen, v. a., celico napraviti v čom.
Zellenförmig, adj., piskričast, kletkast (russ. kletcaty).
Zellengang, der, prehod med celicami, izbicami.
Zellengesängniß, das, pregrajena ječa (s posamnimi izbicami).
Zellengewebe, das, piskričasto delo, piskričasta ali kletkasta pletovina, tkanina; bei den Bienen, satje, satovje.
Zellenhaft, f. Zellengesängniß.
Zellenweise, die, osa, ki si satje nareja.
Zeller, f. Zelleri.
Zellernuß, die, gosposki lešnik.
Zellgewebe, f. Zellengewebe.
Zellhaut, die, piskričata koža ali opna.
Zellig, adj., piskričat.
Zellkörper, der, piskričata reč.
Zelot, der, gorečnik; f. Eiferer.
Zelotypie, f. Eiferndrht.
Zelt, der, f. Paß (Gang des Pferdes), Kuchent.
Zelt, das, nach V. und GutsM. šator (auch bei Vuk und in den übr. slav. Mund. als (šat'r), minder richtig šotor, im Böhm. mehr stan; Zelte, šatorje, coll. (Vuk); in der Anatom. šatorek; Zelte ausschlagen, šatore razpeti.
Zeltbett, das, postelja z nebam v podobi šatora; f. a. Feldbett.
Zeltchen, das, šatorek, šatorič.
Zeltdach, das, in Gestalt eines Zeltes, streha na sopo (V), na štiri strani nagnjena.
Zelten, v. a., rezati, kopiti živino.
Zelten, der, Zeltlein, medenina, oelteljio *; f. a. Zeltstüden.
Zelter, der, f. Paßgänger.
Zeltgang, f. Paß.
Zeltgerät, das, šatorska sprava, oprava.
Zelthaus, f. Babilon.
Zeltstuhl, der, kol pri šatorih, šatorski kol, drog.
Zeltstiefel, —roß, das, konj za šatorsko pripravo.
Zeltstrod, der, kol (v tla zabit) pri šatorih.
Zeltstüden, der, šatorar.
Zeltteil, das, (šatorska) verv.
Zeltwagen, der, voz s šatorsko opravo; mit darüber gespanntem Gezelte, pokriti, opeti voz.

Zemberbaum, f. Zirbelbaum.
 Zement, ber, cnoletna vinska terta.
 Zement, f. Cement.
 Zenge, die, neka merica za oglje.
 Zenith, ber, f. Scheitelpunct.
 Zenoit, f. Mönch.
 Zenshaft, f. Verbrechen.
 Zentgraf, ber, zaglavni, kriminalni sodnik.
 Zentner, ber, cent, sto funtov; f. Centner.
 Zentnergut, das, blago na cente (izdelovano).
 Zentnerweise, adv., na cente.
 Zentrit, ber, Brausestein, vrelnik †, zeolit.
 Zephalogodon, das, glavonožec.
 Zephyr, ber, hladan, prijetin večernik ali zahodnik, zefir.
 Zepher, ber, auch das, žezlo (nach dem Böhm. sowie im Serb. nach Mazur; hingegen nach dem Altsl. eher žezel), palica kraljeva, cesarska, kraljevica †, *poln.* berlo; den Zepher führen, vladati, kraljevati; d. i. die königliche Macht, kraljeva moč, oblast, vladarstvo; verächtlich, in der Leidenschaft, nach V. kraljula (?); von den Göttern, z. B. des Jupiters, nach V. kolzelj; den Zepher niederlegen, odreci se vladarstva.
 Zepherbaum, ber, žezlenica †.
 Zepherfahrig, adj., zmožen za vladarstvo.
 Zepherführer, ber, Zepherträger, wörtl. žezlonosec †.
 Zer-, untrennbare Worsylbe, raz oder abgef. z-, s-.
 Zeräthern, v. a., razorati, obraniti hudo po životu; v. r., uerati se, utruditi se z oranjem.
 Zerarbeiten, v. a., razdelati, razdjati; v. r., zdelati se.
 Zerärgern, sich, v. r., hudo ujeziti se.
 Zeräugen, v. a., razjesti, razjedati.
 Zeräuden, v. a., popeči, razpeči.
 Zerbeißen, v. a., razgristi, razgrizati, pragrizati, razjesti.
 Zerbeißen, f. Zeräugen.
 Zerbersten, v. r., razpociti se, razoesti se, razskočiti se.
 Zerbrechen, v. a., prevoč premočiti.
 Zerbiegen, v. a., pregniti in prelomiti.
 Zerblasen, v. a., razpihniti, razpihati, razpihovati.
 Zerblättern, v. a., osmukati perje čemu.
 Zerbläuen, v. a., bešvig prügeln, razbičiti, naličkati, naklobasati koga, razlepšiti.
 Zerbohren, v. a., razvertati.
 Zerbrechen, v. a., entwei brechen, zlomiti, razlomiti, lomiti, razlamati; in Stücke brechen, razbiti, stroti, razbijati (na drobne kosce); raztrapani (*Gutsm.*); sich den Kopf zerbrechen, glavo beliti, lomiti si; v. n., entwei, zlomiti, razlomiti, lomiti se; in Stücke, razbiti se, ubiti se.
 Zerbrechlich, adj., razlomljiv, polomljiv, razpadljiv, kerhek, raztrajljiv (*Gutsm.*).
 Zerbrechlichkeit, die, razlomljivost, korh-kost.

Zerbröckeln, Zerbroden, v. a. u. n., razdrobiti, zdrobiti, drobiti, razmerčiti, merčiti kaj, se.
 Zerbrechen, v. a., razmlatiti, razbiti.
 Zerbrüden, v. a., stroti, raztreti, razmečkati, raztlaciti, stlačiti, stisniti, zgnjesti.
 Zerregen, v. a., razbrnati, razvlačiti.
 Zerreiße, die, eör; das Holz davon, cerovina; der Wald, cerovje.
 Zerreißen, sich, f. Creisern, sich.
 Zerfahren, v. a., razvoziti, razvažati; v. n., z. B. der Rauch ist zerfahren, dim se je razsel; eine zerfahrene Suppe von gequerten Eiern, nach V. cunjaja župa ali juha.
 Zerfahrenheit, die, raztresenost, razmišljenost.
 Zerfall, ber, razpad, razsip.
 Zerfallen, v. a., sich den Kopf zerfallen, glavo razbiti si; v. n., razpasti, razpadati, razvaliti se, razsuti, razsipati se, razsušiti se, raztreti se, podreti so, narazen pasti.
 Zerfallen, v. a., razsekati, razdeliti.
 Zerfasern, v. a., razdeliti na vlakna.
 Zerfeilen, v. a., razpiliti.
 Zerfehen, v. a., razounjati, razcapati, razcandrat, raztergati; das Gesicht, razpraskati.
 Zerflattern, v. n., razvihrati, razferleti se.
 Zerfleischen, v. a., razmesariti, mesariti, merovariti.
 Zerfliegen, v. n., razloteti, razlotati se.
 Zerfließen, v. n., raztajati, tajati se, razliti, razlijati se, raztopiti, topiti se; die Morgenwolke zerfließt in Regen, juterna (jutranja) megla se v dež razhaja, spreminja (nach V. strene?); in Tränen zerfließen, zaliti se z solzami, utopiti se v njih; in Wollust, plavati v veselji (posvetnem).
 Zerflößen, v. a., raztopiti.
 Zerfluß, ber, raztok, raztop.
 Zerfoltern, v. a., nach V. raztarati, tarati, merovariti.
 Zerfressen, v. a., razjesti, razjedati, jesti, zgrizljati (n. pr. od moljev).
 Zerfrieren, v. n., razzebsti (se).
 Zerfürchen, v. a., razbrzditi.
 Zergänglich, adj., raztopljiv.
 Zergehen, v. n., šmeljen, stajati, tajati se, razpustiti se, raztopiti se, topiti se; übrigem, raziti se, razhajati se.
 Zergeren, v. a., razdražiti, dražiti koga, nagajati komu.
 Zergerben, v. a., zastrojiti.
 Zergliederer, ber, razudnik †, razparavec, razbirac, anatom.
 Zergliedern, v. a., razdeti, razdevati, razuditi (*Gutsm.*), raztelesiti (*M.*), na posamec dele ali člene razdeliti, razsekati, razrezati, razparati; fig. razbrati, razložiti, razkladati.
 Zergliederung, die, razudba, razbor, razklad.
 Zergliederungskunst, die, f. Anatomie.
 Zerglühen, v. a., razbeliti in raztreti.
 Zergraben, v. a., razkopati.

Zergrämen, sich, v. r., ujedati se.
 Zergrreifen, v. a., pregnesti.
 Zerhaben, v. a., razsekati, razsekovati, razrobiti, robiti (V.).
 Zerhämmern, v. a., raztolči, tolči, razkovati.
 Zerharken, v. a., razgrabiti.
 Zerhärmen, f. Zergrämen.
 Zerhäuchen, v. a., durch einen einzigen Hauch oder auf einmal, razpihniti; durch wiederholtes Häuchen, razpihati.
 Zerhauen, v. a., razsekati, sekati; in Stücke, nach V. a. razkosati oder odrazkositi (?).
 Zerhöbeln, v. a., razoblati, napak oblati in skaziti.
 Zerhümmeln, v. a., razčesati in pokvariti.
 Zerhümpfen, sich, v. r., v boji ugonobiti se, razbiti se.
 Zerhauen, v. a., razzečiti, zvečiti, fig. prenatanko razlagati, da je sitno.
 Zerheilen, v. a., z zagodami razgnati.
 Zerheulen, v. a., z betam razbiti.
 Zerhloben, v. a., razcopiti.
 Zerhlopfen, v. a., raztolči, raztepsti na dva ali več kosov, razbiti.
 Zerhleinern, v. a., razdrobiti, razmaljati.
 Zerhlüften, v. a., razpociti; zerhlüftet, razpocen, razsoden, razcepjen, raztergan.
 Zerhaden, v. a., razloškati, razleskniti (viel. besser razluskniti), raztolči.
 Zerhnallen, v. n., s pokam raznesti se; v. a., razpociti.
 Zerhnanschen, v. a., razmečkati.
 Zerhneipen, v. a., razšopniti, razšipati, razšicipati, razšipati.
 Zerhnien, v. a., razgnjesti, pognjesti.
 Zerhniden, v. a., polomiti, razlomiti, lomiti, zmečkati, zgnjesti, zgnječiti; v. n., zlomiti se, upociti.
 Zerhnien, v. a., razklečati, preklečati.
 Zerhnirschen, v. a., razkrusiti (V.), krusiti, razleskniti, stroti, razhrastati, razhrustiti, razčelestati (V.), razmečkati.
 Zerhnirsch, adj., pobit, stert, potert, skrusen.
 Zerhnirschung, f. Hene, Gram.
 Zerhnittern, v. a., razmečkati.
 Zerhnüllen, v. a., zgnjesti, zgnječiti, zgnjaviti, zmečkati.
 Zerhuchen, v. a. u. n., razkhati kaj, razkohati se.
 Zerhuchen, v. n., razpokniti, s pokam raznesti.
 Zerhullen, v. a., razkrepljati.
 Zerhuchen, v. a., razpraskati, razskrabati, razdrapati, razskerjati, razskertiti.
 Zerhüllen, v. a. u. r., razdrobiti, zdrobiti, zdrobliniti, drobliniti, zmerviti, merviti, drobiti kaj, se.
 Zerhuchen, sich, v. r., razpokniti, pociti od smeha.
 Zerhuppen, v. a. u. r., razcapati, razcape-drati, razcapnati, razcunjati, cunjati kaj, se.
 Zerhussen, v. a., razpustiti, razpocati, razpušati; in Fett zerlassen, raztopiti, stopiti, razoreti (razcvrti), topiti, cvrti se.

Zerlassung, die, raztop, raztopljenje, overtje, razpušanje, razpušanje, razpušenje.
 Zerlaufen, v. a., razteči; die Schuhe zerlaufen, čevlje raztergati, razhoditi; v. n., stopiti se, raztopiti, topiti se; razgubiti se; v. r., uteči se, zasopsti se in onemoci od hudiga tekanja.
 Zerlecken, Zerlecken, v. n., popokati, razpokati od suše, razsahniti, razsušiti se.
 Zerlecken, v. a., razlizati, zlizati, prelizati.
 Zerlegen, die, znanje, meso razsekavati, razrezavati.
 Zerlegen, v. a., in einzelne Theile, razložiti, razlagati, razkladati; Fleisch zerlegen, razsekati, razsekovati, razkosati, meso na kosce devati; trümpfen, razrezati, zrezati, razrezovati; chem. zerhrojiti, krojiti, fig. razložiti, razdjati, razkladati.
 Zerleger, ber, razkladac.
 Zerlegung, die, razlaganje, razklad(anje).
 Zerlesen, v. a., prebiraje stergati.
 Zerlegen, sich, v. r., razležati se, preležati se.
 Zerlöchern, v. a., razlukuhati, razvertati, razvodliti (*Gutsm.*).
 Zerlösen, f. Auflösen.
 Zerlödern, v. a., razbrljati.
 Zerlumpt, adj., razcunjan, razdrapan, razcapan, razcapudran, cunjast, oapast; ein zerlumpter Mensch, razterganec, razcapanec, cap, capin.
 Zermaßelt, v. a., razmleti, razmiljati.
 Zermalmen, v. a., razmleti, zmlinčiti, stroti, potreti, treti, razkrusiti, krusiti, razmečkati, razdruzniti, razdruzgati, zmeti, na drobno stolči; razdrobiti.
 Zermauschen, f. Zermillen.
 Zermatern, v. a. u. r., razmočiti, ubijati se, moriti se.
 Zermatigen, v. a., zdrozgati, močnik narediti iz česa (n. pr. iz mehkih hrušk).
 Zermeßeln, v. a., razmesariti, napono razsekati.
 Zermodern, f. Zermodern.
 Zertragen, v. a., razglodati, razgristi, razgruditi, razrehati.
 Zernähen, v. a., razšivati.
 Zernehmen, v. a., v nič djati, spraviti, uničiti, pokoncati, f. a. Zernehmen.
 Zerpeitschen, v. a., raztepsti, razbičiti, razpokati.
 Zerplüden, v. a., zatergati, napak utergati, da se skazi; f. a. Zerplören.
 Zerplügen, f. Zerastern.
 Zerpfen, v. a., razkljevati.
 Zerplagen, sich, v. r., straditi se, zdelati se.
 Zerplaben, v. n., razpociti, pociti, pokati, razlopotniti, razloputati, razčesniti se.
 Zerplähen, v. a., razpociti.
 Zerplähen, v. a., razbuhati.
 Zerplaffen, v. n., butiti v kaj in razleteti se.
 Zerpreßeln, v. n., pokljaje razleteti se.
 Zerpressen, v. u., raztlaciti, razmečkati, razgnjesti, razgnječiti.

Zerprügeln, v. a., raztopsti, raztepati, oščkati, razbiti po vsem životu.
Zerprügeln, v. a., v prah raztolči, zdrobiti, zmeti.
Zerquälen, f. **Zermartern**.
Zerquerlen, v. a., raztepati.
Zerquetschen, v. a., zmečkati, razmečkati, raztreti, zmlinčiti, mlinčiti, streti, treti, združniti, združgati oder zdrozgati.
Zerräubern, v. a., povoziti in zmlinčiti.
Zerrammeln, v. a., razkomajsati, razgajnsati.
Zerrauten, v. a., razkuštrati, razdrupati, zmeršiti, mersiti.
Zerraut, adj., zdrahan, razkuštran, razmersen; ein zerrauter Kopf, košmuder, knöster, razmersence.
Zerribb, das, nespodoba, spaka.
Zerribbner, der, nespodobar f.
Zerrechten, sich, v. r., spravadati se.
Zerreiben, v. a., zmancati, razmancati, mancati, razmeti, zmeti, meti (manem); Farben zerreiben, barve mleti, treti, meti.
Zerreiblich, adj., perhek, drobljiv, spustrel (V.), zdrohljiv, razsipoin; ein zerreiblicher Stein, sipak (V.); zerreibliche Erde, perhlica, publica.
Zerreiblichkeit, die, drobljivost, perhkost.
Zerreibbar, adj., kar se more raztergati.
Zerreiben, v. a. u. n., stergati, raztergati, pretergati, tergati kaj, se, razčesniti; Hosen zerreiben, razplaziti hlače; Stiefeln, abruben; der Hock ist zerrieben, (durchlöchert), sukna je stergana, huda; viel zerreiben, dokaj (n. pr. čevljev); potergati; eine Zerbindung, razdreti, razdirati, raztergati; sich zerreiben, delati, da bi se pretergal, nezmerno napenjati se, na vse preterganjo delati, ubijati se; Herz zerreibend, tako, da bi serce počilo; Herz serce razdira, terga; ein wenig, b. i. aureißen, natergati; mit Hinterlassung des Abgerissenen, zatergati, (zalomiti); von Löwen, das Ohr zerreibend, tako, da ušesa bole; Kleider, razporjati, razparati, parati.
Zerren, v. a., heftig hin und her ziehen, tirati, turati, tergati, raztegovati, vlačiti sem ter tje; Kleider vom Leibe zerren, tergati, rovti, puliti; auf den Eisenhämmern, das Eisen zum zweiten Male schmelzen, prevariti, prevarjati, izlindirati; aus einander zerren, razkrecavati (V.).
Zerrenfeuer, das, pretopivni, talivni ogenj.
Zerrenherd, der, prevarišec, prevariše, prevarjališec, prevarjalise; f. a. Rennherd.
Zerrennen, f. **Zerrennen**.
Zerrennen, v. a., raztaliti, taliti (žolezo), zagnati se v kaj in razbiti.
Zerret, der, tiravec, vlačivec; f. a. Mistelbrosfel.
Zergeburt, die, spaček.
Zerriechen, v. a., razvohati.
Zerringen, v. a., napak viti in skaziti.
Zerrirennen, v. n., stopiti, raztopiti, topiti se, razteči se, razliti se, razpustiti se,

razeroti, eig. razovreti se; wie gewonnen, so zerronnen, kakor prišlo, tako prešlo od. kakor pripravljeno, tako zapravljen; etwas zerrinnen lassen, stopiti, segreti.
Zerriren, v. a., razodertati, razdrupati, razraziti, razpraskati.
Zerrühren, v. a., razmešati, mešati; Eier zerrühren, jajca raztepati, raztepati, raztrepiti.
Zerrupfen, v. a., razskobiti, razpuliti.
Zerrutschen, v. a., razmakatati, razgugati, razmajati, potresti, v nered pripraviti, serb. poremetiti; die Gesundheit zerrutschen, zdravje skaziti, zapraviti, zgubiti, razdreti; meine Gesundheit ist zerrüttet, po meni se bolezen pase, z zdravjem sim pri kraji (V.); Stoff zerrüttet, (mont.), krasinat, ima krasine.
Zerrüttung, die, zmesnjava, znama, zmotujava, kodercija, nered, razpad.
Zersägen, v. a., razžagati, razžagovati, prepilati, razpilati, prerezati, razrezati z žago.
Zerschaben, v. a., zguliti, oguliti, guliti; ein zersehbarer Hock, ogaljena sukna, obnošena sukna.
Zerscharren, v. a., razberskati, razgrebsti, razgrebsti.
Zerschäumen, v. n., speniti se, razpeniti se.
Zerschneiden, f. **Zerschneiden**; als v. a., Schneiden.
Zerschmettern, v. n., razbiti se do dobriga; f. a. Schmettern.
Zerschellen, v. a., mit einem Schalle zer schlagen, raztrošiti, razplušiti, raztreskati; v. n., razšiniti (V.), raztolči se, razbiti se, raztreti se.
Zerschleichen, v. a., premakniti, razmakniti.
Zerschleichen, v. a., razstreliti, razstreljati, raztergati, razbiti, razvertati, razluknjati, s strelam; v. n., na mah razleteti se, razpasti.
Zerschinden, v. a., odreti, odirati tu in tam, razpraskati.
Zerschirbeln, v. a., razčepiniti (V.), raztolči.
Zerschlagen, v. a. u. r., razbiti, razbijati, raztolči oder raztolči kaj, se, pobiti se, raztreskati, razbuhati; ganz zer schlagen, vos pobit, skrušen, polomljen; ein Rauf, Zertrag u. dgl., zer Schlag sich, kupjaja (kupnja) se je razbila; getöthlicher, razderla, (razkup), im *Serb.* razverdi se; nach *and. D.*, raziti se; von den Wellen, razdeliti se, razkloniti se, razstopiti se.
Zerschleppen, f. **Zerschleppen**.
Zerschleudern, v. a., razlucati.
Zerschliessen, v. a., razparati oder razporjati, parati, razrezati.
Zerschmelzen, v. a., razbušiti, razvreči, razmetati, razlučati.
Zerschmelzen, v. a., stopiti, raztopiti, raztapljati, topiti, raztaliti, taliti, razpustiti; v. n., stopiti, raztopiti se, razpustiti se; vom Eis, stajati, tajati se; vom Schnee, skopneti, kopneti.

Zerschmettern, v. a., razbutati, razbutiti, razbiti na kose, raztreskati, razmlinčiti, razmliniti (V.), raznesti, raztrupati.
Zerschneiden, v. a., razkovati.
Zerschneiden, v. a., razmazati.
Zerschneiden, v. a., razrezati, razkrojiti, (mit der Schere), razstriči, razstrigati; das Schnitt mir das Herz, to mi je presunilo serce; zer schnittene Gegenb, s prekopi, jarki i. t. pretergani, presekani kraji; zer schnittene Schreibart, raztergana pisava.
Zerschneihen, v. a., razrezljati.
Zerschrammen, v. a., tu in tam raniti.
Zerschreien, sich, v. r., razkricati se, razvekat se.
Zerschranken, v. a., razdravati.
Zerschöpfen, v. a., s kupicami vse raniti in razmesariti.
Zerschrotten, v. a., razdrobiti, razgledati, razgristi.
Zerschütteln, v. a., raztresti, raztresati.
Zersehbär, adj., razdeljiv, raztopljev, razpustljiv, razkrojljiv.
Zersehen, v. a., mit dem Händel, in Stücke, raztolči, tolči; chem. razkrojiti, razdjati, razdevati; f. a. Schneiden, (russ. rastvoriti).
Zersehmittel, f. **Auslöschungsmittel**.
Zersehungslust, die, znanje, reči kroitji v pervine, kemija.
Zersehen, v. n., razvreči, razkuhati.
Zerspallen, v. a. u. n., razklati, razkalati, razcepiti, cepiti na kose kaj, se, razplati.
Zerspeikern, v. a. preveč napeti na spile in raztergati.
Zerspellen, f. **Zerspellen**.
Zerspittern, v. a., raztreskati, razklati na drobne kosce, (vse se v prah razspe); unruhig anwenden, zatratiti, potratiti, tritati, potrohujati, raztrohnjati, trohnjati (*Ravn.*), zapraviti, raztepati; v. n., razgubiti se po malem, raztresti se; v. r., das väterliche Erbtheil zerspittert sich, očasvo gro od kraja v kraj (Rarf), razdrobiti se, razmeriti se, raztrohnjati se, v male drobiti raznesti se (*Gutsm.*).
Zersprengen, v. a., razgnati, razganjati, raznesti, raznašati, razpuhniti, razlonastiti, razbutiti, razvreči, razstreliti; auseinander jagen, razkropiti, razpoditi, razgnati, razderviti, raztirati, razkaditi, razprašiti.
Zersprengung, die, razpojenje, razkropjenje; nach der Zersprengung des Feindes wandte sich der Kaiser —, razkropivši sovražnika se je obrnil cesar —.
Zerspringen, v. n., počiti, pokati, razpokniti, razpočiti se, razleteti se; das Herz will mir zerspringen, serce mi poka, mi hoče počiti; nach einander zerspringen, popokati (eno za drugim); zerspringen, razpočen.
Zerspringen, v. a., razskropiti, razkropiti.
Zerstacheln, v. a., razbosti z želam.
Zerstampfen, v. a., razphati, raztaptati, stolči v stopi.

Zerstücken, v. a., razprašiti, razkaditi, (razplasti), raznesti.
Zerstücken, v. a., raztlačiti, razžokati.
Zerstücken, v. a., razbosti, razbadati, obadati, prebosti, prebadati (n. pr. napiljen mehur).
Zerstücken, v. a., razhockati, razpikati.
Zerstücken, v. n., razprašiti se, razkaditi se, razperhnuti (se), razsuti se, razleteti se, kakor prah, *Serb.* razporšati se.
Zerstücken, v. a., razbroditi (*Gutsm.*), raztakniti; wie die Hühner, razberskati, razkopati; wie die Schweine, razriti, u. *Gutsm.* razberhiti.
Zerstörbar, adj., razdjaven, razdirljiv, razvaljiv, razrušljiv, kar se da, more, sme razdjati, podreti.
Zerstören, v. a., razdrežati, razbezati.
Zerstören, v. a., razdjati, razdevati, razvaliti, razrošiti, uničiti, pogubiti, pokončati, podreti, razdreti, podirati, razdirati, raztreti, (*Serb.* razoriti).
Zerstörer, der, podiravec, razdiravec, pokončevavec, pogubnik, rušivec.
Zerstörerin, die, podiravka, razdevavka, razdiravka.
Zerstörung, die, razdor, podertija, razruša, razdevanje, podiranje, razbota (V., eig. Lärm), f. a. Vermüstung, Vernichtung.
Zerstörungskrieg, der, pogubna, razdorna vojska.
Zerstörungssucht, die, ehva pokončevavnost.
Zerstossen, v. a., stolči, raztolči, tolči, streti, razphati (zerstampfen), razmeti (zerreiben); brüchigen, razbiti, potolči, polomiti; v. r., razbiti se, raztolči se, udariti ob kaj in razleteti se.
Zerstumpfen, v. a., razgajnsati.
Zerstreiten, sich, v. r., upchati se z bojem, prepirarn.
Zerstreuen, v. a. u. r., raztresti, raztresati, raznesti, razvreči, razmetati, raztrošiti, razsoti, razsipati; den Feind, razpoditi, razgnati, razkropiti, razpokati, raztirati, razplasti; zerstreut sein, raztresen biti, druzgam zamišljen biti, razmišljen biti, raztresenih misli; Leute in der Welt zerstreuen, razmakniti po svetu (M.); sich ein wenig zerstreuen, na kaj druziga misliti, razvedriti se, poveseliti se, kratek čas napraviti si; krank, zabaviti se, razgaliti se (*Max.*); f. a. Aufheuern; Jemand's Besorgnisse zerstreuen, koga skerbi pregnati, (preganjati); zerstreuen, sich, von einer Gesellschaft, raziti se, razhajati se, poraziti se, razgubiti se.
Zerstreuer, der, razganjavec.
Zerstrent, adj., raztresen, raztrošen; in Bezug auf die Gedanken, razmišljen, raztresenih misli; zerstreut vorkommen, tu pa tam biti, raztresen, posamič, naredkama; zerstreite Lichtstrahlen, raztreseni, raztrošeni, razdeljeni žarki.
Zerstreuung, die, raztresenje, raztrošenje, razkropjenje, razgon, razpod, razmišljenje, misljenje na kaj druziga, zabava;

f. a. Unterhaltung, Erholung; des Lichtes, razzipanje.
Zerstreuungsglaß, das, razzipavno, razzitrosno steklo.
Zerstreuungspunkt, der, (punkt) razzipnik, razzitrosnik.
Zerstreuungsfunkt, die, nagnjenje k veselicam in zabavam.
Zerstreuungsgelu, v. a., razzoohati.
Zerstüßeln, v. a., razzkosljati, na kose razzsekati, razzrezati, razzdrobiti; Zerstüßeltes, drobir, drobiz.
Zerstücken, v. a., razzkosati (V.), n. *Gutsm.* razzkositi.
Zerstückung, die, razzdrobljenje.
Zerstücken, v. a., razzekokati (V.).
Zerstümmeln, v. a., pokvečiti, pohruniti, (*Ravn.*) hudo poškodovati; f. a. *Gutsm.* razzstümmeln; (bei *Gutsm.* ohromovati).
Zerstürmen, v. a., razzpihati, razzgnati v viharji.
Zerstürzen, v. a., razzplesati.
Zerte, die, načertek ladije.
Zerthauen, v. n., skopneti, razztajati se.
Zertheilbar, adj., razzdeljiv.
Zertheilen, v. a., razzdeliti, deliti, razzdeljevati na —; eine *Geschwulst* u. dgl., razzplaviti (V.), razzplavljati; das *Wasser*, razzgermitt vodo, razzkloniti; *Wolfen*, razzgnati, razzpoditi, razzpihati; v. n., razziti se, razzhajati so, razzdeliti, deliti se, razzstaviti so; das *Wasser* zertheilt sich in vier *Ströme*, voda se razzteka v štiri reke, struge; von der *Geschwulst*, splashniti, splashovati.
Zertheiler, der, (raz)delivec, razzdelnik (*Gutsm.*).
Zertheilung, die, razzdeljenje, razzdeljevanje, razzdelitva.
Zerthun, v. a., razzgerniti.
Zerreiben, v. a., razzgnati, razzirati.
Zerrennbar, adj., razzločljiv, razzporljiv.
Zerrennen, v. a., ein *Kleid*, razzparati ob. razzporjati, parati, sonst razzločiti, ločiti; f. übr. *Trennen*, *Edelstein*.
Zerrenulich, f. *Zerrennbar*.
Zerretzen, v. a., pomandrat, razzmandrati, pohoditi, razzhoditi, poteptati, razzteptati, razzceptati, zmandrati, zmandati z nogami, streti z nogo; entzwei treten, razzmandrati.
Zertrümmern, der, razzrušnik, pokončevavec.
Zertrümmern, v. a., razzbiti, razztolči, razzdreti, razzdirati, razzvaliti, (raz)drobljančiti, razzdrobiti (V.), streti, strupiti, na drobne kose razzbiti; die *Steine* sind ganz zertrümmert, kamni so vsi sterti, zdrobljeni, kamnov je sam drobiz; v. n., razzvaliti se, razzpasti, podreti se.
Zerwachen, v. a., spiraje razztergati.
Zerwehen, v. a., razzpihati, razzveti.
Zerweihen, v. a. u. n., razzmočiti, razzmakati kaj, se.
Zerwerfen, v. a., razzvroči, razzmetati, razzmetavati, razzlucati; f. *Werfen*; vreci in razzbiti, pobiti; sich zerwerfen mit Jemandem, skregati, razzdreti se s kom, v razzpertia

biti s kom, razzklati se, sklati se, zbesediti se, sprati se.
Zerwehen, v. a., zabrusiti, izbrusiti.
Zerwirren, v. a., bei den *Jägern*, aus der *Haut* nehmen und zerlegen, razzdreti, razzdevati.
Zerwühlen, v. a., razzriti, razzrivati, razzberhati, zbroditi, razzkopati, razzkopavati, razzmeliniti, razzrovati, razzberskati, razziskati.
Zerwürfnis, das, razzpor, razzpertia, razzdor; f. a. *Uneinigkeit*, *Streit*.
Zerzauen, v. a., razzpöliti, razzmikati, razzvleči, razzcunjati, razzekati*, razzpipati, razzmersiti, mersiti, razzkoenjati, koczjati, pomerkati (lase).
Zerzerren, v. a., razzvlačiti; f. *Zerren*.
Zerziehen, v. a., narazen vleči.
Zerzupfen, v. a., razzpukati, razzpuliti, razzcefrati.
Zeter! ein *Ausruf*, joj, gorje!, pomagajte!, pomagaj!, pomaganja (*Vuk*).
Zetergeschrei, das, ein lautes *Geschrei* über *erhellen* *Gewalt*, klic na pomagaje, na pomoč, pomaganja, (*poln.* krzyk na umor); ein jedes *heftige Geschrei*, dreanje, dreteje, vpitje ali vek na preterganje (V.), silni kric, silno vpitje; die *Rafen* erleben ein *Zetergeschrei*, macke se derejo; und überhaupt eine *Zetergeschrei* erheben, dreti se, na preterganje vpiti, kričati, na preterge kričati.
Zeterjunge, der, prebiti, presneti hlapčič, deček.
Zeteru, v. n., na vse preterganje kričati, dreti se.
Zetscher, f. *Bergfink*.
Zettel, der, ein kleines beschriebenes *Papier*, list, *dim.* listek, pisemec, zapisek, *kroat.* cednja*; *Banknote*, *bankovec*; *mont.* der *Zettel* hängt an der *Schnur*, podolitev je poterjena; bei den *Webern*, osnutek, osnova, snutek.
Zettelbau, die, banka listoica †, banka, ki bankovec izdaje.
Zettelbaum, der, *Sackbaum*, *Kettenbaum*, veliko vratilo, zadnje vratilo.
Zettelende, das, bei den *Webern*, *konci pl.*, *abranks pl.*, *zavernki (M.)*, *krajoik*.
Zettelgaru, das, osnova.
Zettelgeld, das, *Bollbengebüß*, listnina.
Zetteln, v. a., bei den *Webern*, snovati; f. *Anzetteln*; *Geld*, po malem potrositi; f. *Verzetteln*.
Zettelrad, das, *tkalsko* *motovilo*.
Zettelrahmen, der, bei den *Webern*, nach *V. rema*, nach *Zak. rene pl.*
Zettelschreiber, der, pisavec listkov, listkar †; kdor listke pisce.
Zettelträger, der, listnosec †, listar.
Zetten, der, f. *Krummholzbäum*.
Zeuhen, f. *Ziehen*.
Zeng, der und das, ruba, snova, sprava, materija; ein *Gewebe*, tkanina; *leinen Zeug*, platenina, *pertenina*; *häutner*, *ras*, *aras*, *rasa*; ein *dummes*, *albernes Zeug*, *burke*,

kvante, *noröje*, *traparije pl.*, *glame*; das *Zeug*, *Werkzeug*, *Gerät*, *praprava*, *orodje*; bei den *Maurern*, f. *Mörtel*; bei den *Bäckern*, *kvass*; bei den *Jägern*, *mreže*; im *Weinbau*, *jadoge*, *tudi* *terte*; im *Bergwesen*, f. *Pumppe*; in der *Schiffahrt*, *verveje*; im *Kriegswesen*, (*veralt.*) f. *Geschütz*; der *reißige Zeug*, *konjica*; *Bekleidung*, *leinenes Gerät* u. f. w., *oprava*; *Ding*, *Sache*, *stvar*, *reč*, *roba*, *blago*; *altes Zeug*, *starina*, *stara ruba*, *razlaka*, *stara šara* in *ropotija*; *irbenes Zeug*, *lincenina*; *Holzzeug*, *lesenina*; *Lederzeug*, *usnjenina* u. dergl., *mittels* der *Formation* auf — *ina*; *verächtlich*, *berklarja*, *plaza*; er schwägt *dummes Zeug*, *kvasi*, *öveka*; *liederliches Zeug*, *potepuhi*, *snetivoi*; *weibl.* *snetivke*; f. a. *Gefindel*; *zaukerni hodge*; einem etwas am *Zeuge* *stücken*, *obirati koga*, *ocitati komu*; *erftorenes Zeug*, *zmerzal*, f. *zmerzlina*.
Zeugamt, das, *ured* nad *bojno* *opravo*.
Zeugart, die, eine *wollene*, *seidene*, *volnato* *tkanje*, *voluena* *tkanina*, *svilnato* *tkanje*.
Zeugbar, adj., *kar* se *morc* *roditi*, *rodiven*.
Zeugbaum, der, am *Weberstuhl*, auf *welchem* der *fertige* *Zeug* *gewickelt* *wird*, *spodnje* *vratilo*.
Zeugdruck, der, *tiskanje*, *pisanjo* *tkanin*, *pismo*.
Zeuge, der, *prča* (im *Altst.* eine *Parabel*), *svedok (V., Jambr., bei Gutsm. svedek, mehr böhm.)*, *pricaveo*; *einen* *zum* *Zeugen* *nehmen*, *koga* *za* *prčo* *vzeti*; *anrufen*, *na* *prčo* *klicati*, *auch* *zapričati* *koga*; *Zeuge* *sein*, *na* *prčo* *biti*, *pričati*, *pricavati*; ein *falscher* *Zeuge*, *kriva* *prča*, *krivopričnik*; es *war* *kein* *Zeuge*, *auch* *nikdo* *ni* *vidil*; *zum* *Zeugen* *stellen*, *pripeljati*, *postaviti*, *dati* (za) *prčo*; *sich* *auf* *Zeugen* *berufen*, *prčo* *imnovati*, *na* *prčo* *opirati* *se*, *naslanjati* *se*.
Zeugefall, der, (*Genetivus*), *rodivnik*.
Zeugglied, f. *Zeugungsglied*.
Zeugen, v. a., *hervorbringen*, (*gignere*), *zarditi*, *roditi*, *ploditi*; f. *Herzvorbringen*; die *Zeugenden*, *rodniki*, *rodivei*; ein *Schiff* *zeugen*, *opraviti*, *opravljati* s *potrebaim* (z *vervmi* i. t.); v. n., die *Wahrheit* *einer* *Sache* *befähigen*, *pričati*, *svedočiti* *kaj*, *spricovati*, *dokazovati*.
Zengen, adj., *kake* *robe*, *tkanine*, *tkaninsk*.
Zengenausgabe, die, *povedba*, *besede* *prč*.
Zengensbeweis, der, *dokaz* *po* *prčah*, *po* *svedocih*.
Zengensid, der, *prisega* *za* *svedoko*.
Zengensällig, adj., *brez* *prč*, *kdor* *ne* *sme* *na* *prčo* *sklicovati* *se*.
Zengensfrei, adj., *sam*, *brez* *prč*.
Zengensführer, der, *privodnik* *prčo*, *predstavnik*.
Zengensloß, adj., *brez* *prč*.
Zengenschaft, die, *pricanje*, *spricovalo*.
Zengenserbär, das, *zaslišanje*; *izpravevanje* *prčo*.
Zengenszimmer, das, *izba* *za* *prčo*.

Zenger, der, *rodivec*, *rodnik*.
Zengerin, die, *rodilka*, *rodnica*.
Zenghandel, der, *kupčija* *z* *vsakoršno* *tkanino*.
Zenghaus, das, für *Geräthschaften*, *Werkzeuge* u. dgl., *klanica*, *opravnica* †, *orodnica* †, *orodiše (V.)*; für *Kriegsgeräthschaften*, *orožnica*, (nach *V. orožiše*); f. *Arzenal*.
Zengjagen, das, *lov*, *gomba* *v* *mreže*.
Zengkammer, die, für *Geräthschaften*, *supa**, *klanica*, *orodnica* †.
Zengkleid, das, *obleka* *iz* *lahke* *tkanine*.
Zengknecht, der, *lovski* *pomagač*.
Zengkrümer, der, *tkaninar*.
Zengmacher, *Zengweber*, *Zeugwirker*, der, *tkaninar*, *perlar (V.)*.
Zengmeister, der, ein *Kriegsbeamter*, *cajgmeister**; f. *Feldzeugmeister*.
Zengnis, das, *pricanje*, *spricovanje*; ein *falsches* u. f. w., für *Jemanden* *ablegen*, *komu* *krivo* *pričati*; der *Wahrheit* *Zeugnis* *geben*, *resnio* *pričati*; *Attestat*, *spricovalo*, *spričba*, *svedočba*, *svedočstvo*.
Zengrad, das, *kolo*, *ki* *ga* *voda* *goni*.
Zengrolle, die, *monga (V.)*.
Zengschmied, der, *ročni* *kovač*, *kovač* *za* *orodje*.
Zengschneider, der, *krojča* *za* *mreže*.
Zengung, die, *rojcnje*, *roditev*, *zarod*; f. *Nachkommenchaft*.
Zengungsglied, das, *Zengungsheit*, *rodilo*, *sram*; *männliche* *Zengungsheit*, *razsti pl. f.*
Zengungskraft, die, *rodivnost*.
Zengungsorgan, *Zeugungswerkzeug*, f. *Zeugungsglied*.
Zengungstrieb, die, *rodni* *nagon*.
Zengungsvermögen, das, *rodivna* *zmožnost*.
Zengwärter, der, f. *Zeugmeister*.
Zeng, — *Zeus*.
Zibbr, die, (ein *Mutterchaft*), *ovca*, *bica*.
Zibbebe, die, *zibeba*, *eveba*, *suho* *grozdje*.
Zibbelake, die, *Zibbthier*, das, (*Viverra zibetha*), *Bismarke*, *zibet*, *m*.
Zicht, die, f. *Anklage*, *Inzucht*, (*susati* *na* *koga* = *natolcovati* *ll. Kr.*).
Zid, adj., *kiselkast*.
Zide, die, *mlada* *koza*, *kozica*, *kozičica*.
Zideln, v. n., *kozičce* *imeti*, *mlado* *imeti*.
Ziden, v. n., *na* *kislo* *potegniti*, *kiselkast* *biti*, *eikati**.
Zidlein, das, *kozica*.
Zidzaf, der, *auch* *als* *adv.* *siksak (V. auch* *in* *and. slav. Munda)*, *sentertje*, *na* *ostice* *kote* *ali* *zobec*, *križen*, *kljukast*, *zobčast*.
Zieche, die, ein *Ueberzug*, *navlaka*, *prevleka* *ali* *prevlaka*, *böhm.* *povlek*.
Zieffer, das, f. *Insekt*.
Ziefferlehre, f. *Insektenlehre*.
Ziege, die, (*capra*), *koza*, *dim.* *kozica*, *kozka*; *Ziegen* *halten*, *koze* *imeti*; *hü* *hen*, *koze* *pasti*, *kozariti*, *kozarčovati*; *schreien* *wie* *die* *Ziegen*, *meketati*; *Ziege*, *Kießer*, *zidieš*.
Ziegel, der, nach *Gutsm.* *opeka*, (*auch* *bei*

Vuk, cegel*; bei *Gutsm.* auch madon; Ziegel brennen, opeko žgati; Dachziegel, korec, žlebec, ōrep, strešnik (*Pajk*).

Ziegelartig, *adj.*, opekast.

Ziegelbau, *ber.*, zidanje z opekami.

Ziegelbrand, *ber.*, delanje, žganje opek.

Ziegelbrenner, *ber.*, opekar (*Gutsm.*), ceglar.

Ziegelbrennerei, *die.*, opekarnica, ceglarnica ober cegelnica.

Ziegelbrennofen, *ber.*, opekarska peč.

Ziegelbad, *das.*, streha z opokami, s koroi, cegli krita.

Ziegelbeder, *ber.*, krovec, ki s korci krije.

Ziegelbede, *die.*, dohelina opeke.

Ziegelei, *f.*, Ziegelbrennerei.

Ziegelerde, *die.*, ilovica za opeko, glina za opeko.

Ziegelerz, *das.*, opečnik †.

Ziegelfarbe, *die.*, opekasta barva.

Ziegelfarbig, *adj.*, opekast, opekaste barve, ceglaste farbe.

Ziegelform, *die.*, nach *V.* skatla, kalup za opeke.

Ziegelgebäude, *das.*, poslopje iz opek, z opekami sozidano.

Ziegelhänfling, *ber.*, *f.* Bluthänfling, Hänfling.

Ziegelhütte, *die.*, *f.* Ziegelbrennerei.

Ziegelfäse, *ber.*, sir v opekastih kosih.

Ziegelfatte, *die.*, letav ali prekla strocho s koroi krite.

Ziegelmaßen, *das.*, delanje opek.

Ziegelmacher, *ber.*, opekar.

Ziegelmauer, *die.*, zid iz opek.

Ziegelmehl, *das.*, moka iz zdrobljenih opek, cegljeni prah, stolčena, zmeta opeka.

Ziegeln, *adj.*, iz opeke (ceгла), ceglen.

Ziegelofen, *f.* Ziegelbrennofen.

Ziegelföl, *das.*, opečno olje.

Ziegelroth, *adj.*, rdeč kakor opeka, opekast.

Ziegelschläger, *f.* Ziegelmacher.

Ziegelstein, *ber.*, opeka (sosebn pri obloch ali velbih rabljena, nach *V.* velbak).

Ziegelstück, *das.*, kosec opeke.

Ziegelthon, *f.* Ziegelerde.

Ziegeltopf, *ber.*, romena šota.

Ziegelwand, *die.*, ceglana stena.

Ziegelwert, *f.* Ziegelgebäude.

Ziegen, *in Bshg.*, kozji.

Ziegenartig, *adj.*, kozook, kozjih ooi.

Ziegenbart, *ber.*, kozja brada.

Ziegenbarteiche, *die.*, kosmati hrast.

Ziegenbärtig, *adj.*, s kozjo brado, kozobrad ober kozjohrad (*Vuk*).

Ziegenbein, *das.*, *f.* Kornblume.

Ziegenbock, *ber.*, kozel; ein junger, kozlič; im Rüstl. verschüttener Ziegenbock, però; unverschüttener, cap; Kornblume, *f.* dieses.

Ziegenbockfleisch, *das.*, kozlovina, kozlovsko meso.

Ziegenbutter, *die.*, kozje maslo.

Ziegenbrech, *ber.*, kozji bobek, kozjek.

Ziegenhorn, *f.* Steppenziege.

Ziegenfell, *das.*, kozina, kozlina, kozličina, kozletina, (alle drei können auch Ziegenfleisch bedeuten), kozja koža.

Ziegenfleisch, *das.*, kozje meso, kozjevina (*Vuk*); *f.* a. Ziegenfell.

Ziegenfuß, *ber.*, kozja noga.

Ziegenfüßig, *adj.*, kozjih nog, kozonog.

Ziegenfüßler, *ber.*, kozonözer.

Ziegengeld, *das.*, kozarina (*Vuk*).

Ziegengeruch, *ber.*, kozji duh, kozina.

Ziegenhaar, *das.*, kozja dlaka ali kocina.

Ziegenhären, *adj.*, iz kozjih kocin.

Ziegenherde, *die.*, čeda koz.

Ziegenhirt, *ber.*, kozar, kozji pastir, (bei *V.* kozopasta); ihn betreffend, kozarsk.

Ziegenhirtin, *die.*, kozarica.

Ziegenholz, *das.*, borovina.

Ziegenhütte, *die.*, kozara (*V.*).

Ziegenläse, *ber.*, ožemöc (*V.*), kozji sir.

Ziegenlapp, *die.*, *f.* Witterflee.

Ziegenllee, *f.* Geißblatt.

Ziegenkraut, *das.*, kozja rutica.

Ziegenlamm, *das.*, kozliček, kozle.

Ziegenland, *ber.* (Ornithogalum luteum), poljska čebulica.

Ziegenleder, *das.*, kozlina strojena.

Ziegenmelker, *ber.*, kozomolze; ein Vogel, (Caprimulgus), mraviljincar, podkujka, *f.* a. Nachtschwalbe.

Ziegenmilch, *die.*, kozjo mleko.

Ziegenochs, *ber.*, bik godernjaö.

Ziegenraute, *die.*, kozja rutica.

Ziegenlanger, *f.* Ziegenmelker.

Ziegenstall, *ber.*, kozji hlev, kozara (bei *Vuk* kozarica).

Ziegenstein, *f.* Bezdar.

Ziegenwolle, *die.*, kozja dlaka, (bei *Vuk* kozina, kozjevina).

Ziegenzucht, *die.*, kozarija.

Zieger, *ber.*, siratka; Käse, ožemöc; *f.* Triesauge.

Ziegerwasser, *f.* Mollen.

Ziegler, *ber.*, mojster opekar.

Zieharmon, *ber.*, in Hammerwerken, Stampmühlen, Saffen an einer Welle, *f.* Zapfen.

Ziehbau, *die.*, stol dratarski; bei den Buchsenmeistern für gezogene Röhren, risalo (*V.*).

Ziehbar, *adj.*, vlečljiv.

Ziehbrille, *f.* Zugsbrille.

Ziehrunn(en), *ber.*, štérna na vago; hin gegen Pümpbrunnen, nach *V.* žaga.

Ziehe, *die.*, reja; nagajanje; zur Ziehe haben, za norca imeti.

Zieh Eisen, *das.*, skobla, dratovnica (*poln.*).

Ziehen, *v. a.*, potegniti, vleči, vlačiti, potezati, potegovati; an sich ziehen, k sebi potegniti, vleči, pridobiti si kaj, polastiti se česa; Truppen, privzeti, privzemat; bei Seite ziehen, na stran vzeti; aller Augen auf sich ziehen, na se obrneniti, obračati oči vsega ljudstva; interessieren, vabiti, mikati, etwa auch vleči; aus der Ferneheit ziehen, spraviti iz zadrege; Leder ziehen, *f.* Dehnen; den Bart ziehen, pustiti lasti; Wäfen ziehen, mehrije delati; seine Strafe ziehen, iti svojo pot; eine Lehre aus etwas ziehen,

vzeti, jemati, zajeti; der Karst zieht schönen Weizen, kras rodi lepo pšenico; die Sonne zieht die Farbe, barva bledi od solnea; einem eine Ohrfeige ziehen, za uh dati; zur Tafel ziehen, povabiti k kosilu (govorend od cesarjev, kraljev i. t.); er hat das Wort an sich gezogen, mislil je, da besoda na-uj mori, leti; Glas durch die Scheel ziehen, omikati, mikati; Jemanden durch die Scheel ziehen, podajati koga; grajati, resetati, ostro soditi; die Achseln ziehen, s plečmi zmigniti, migniti, s pleči migati; den Hut ziehen, odkriti se; den Degen vom Leder ziehen, meč potegniti; die Worte ziehen, pozvoniti, pozvanjati, pozvončkati; den Lützern ziehen, užugan, premagan biti; Vögel ziehen, sveče delati, sveče liti, močiti; gezogene Lichter, modene sveče; ein Feuergewehr ziehen, pušo risati; ein gezogenes Rohr, risanica, risana puša; russ. vintovka (gezogene Kanone, russ. nareznaja puška); mit Jemand on einem Strange ziehen, s kom vleči, enih mieli biti; eine Folge ziehen, *f.* Folgern; Furchen ziehen, brazde delati; die Sonne zieht Wasser; solnce vodo pije; den Wein auf Bouteillen u. s. w. ziehen, vino pretöciti, pretakati v (te)kleinice; die Sonne hat das Brett krumm gezogen, solnce je diljo zvezilo; etwas in Betrachtung, Erwägung ziehen, premisliti, premisljevati, preudariti, soditi kaj; Jemand mit etwas in Veracht ziehen, na koga sumiti, sumnjati, koga natolecovati; einen zu Rathe ziehen, koga za svet vprašati, posvetovati se s kom; einen in ein Geheimniß ziehen, komu kaj zaupati, komu kaj razodeti; ihn zu wichtigen Sachen ziehen, k redem velike imenitnosti ali važnosti koga poklicati, klicati, mn velike reči zaupati, izročiti; zur Verantwortung ziehen, na odgovor postaviti, vzeti; zur Strafe ziehen, kazniti, kaznovati, strahovati, štrafati*, kazni podvreči; sich etwas zu Gemüthe ziehen, kaj k seon vzeti, jemati, gnati si; etwas in die Länge ziehen, kaj odlašati, zatezati, odlašati, muditi s čim; *f.* Länge; ein Kind, ein junges Thier, den Bart u. s. w. groß ziehen, zrediti (vzrediti), rediti, prirediti, prirejati; eine Pflanze, den Flass u. s. w. ziehen, prirediti, rediti iz semena; sadi; in die Höhe ziehen, kvisko speljati (terto); den Beutel ziehen, placati; bei den Haaren ziehen, zlasati, lasati; eine Linie ziehen, čertati, čerto narediti, potegniti, delati; Saiten ziehen, strune uapeti, nategniti, navleči; einen Graben ziehen, um etwas, obkopati kaj; eine Mauer ziehen, zid izpeljati, postaviti; um etwas, obzidati, obzidavati kaj; einen Zaun ziehen, ograditi, ograjati, plot narediti okoli česa; in Zweifel ziehen, *f.* Zweifel; im Reben die Worte ziehen, zatezovati, tezati (*V.*), potegovati besede, zavijati, zavlakovati; das Loß ziehen, zred potegniti, vzdigniti; eine Waffe gegen Jemand ziehen, prijeti, popasti, zgrabiti orožje, zoper koga; Augen ziehen, ko-

rist imeti; Rinsen ziehen, jemati obrasti; einen Wechsel ziehen, *f.* Traffiren; Jemand vor Gericht ziehen, poklicati, postaviti pred sodnika, tožiti; in Verbot ziehen, prepovedi podvreči, pod prepoved djati; eine Stelle aus einem Buche ziehen, izpisati, izpisovati; das Gesicht ziehen, paciti se, zmerodovati se; ein Wasser ziehen, razmazati, mazati; im Schachspiele, potegniti, vleči; Draht ziehen, drat delati; die Achseln ziehen, rame stisniti, streti s pleči; das Koru aus dem Lande ziehen, voziti zito iz dežele, izvažati; aus etwas ziehen, izvleči iz —, potegniti iz —, spraviti iz česa; den Schluß ziehen, skleniti, sklepati; die Hauptsumme ziehen, nach *V.* ves iznašek povzeti, povzemat; ein Unglück auf sich ziehen, nesrečo si na glavo nakopati, navleči; die Neierourg ziehen, s teloham (Dberfr. taloham) zavleči, telog zavleči; erziehen, groß ziehen, zrediti, rediti; zu allem Guten ziehen, v dobro zrediti; er läßt sich gerne ziehen, da se voditi; ich ziehe nichts aus ihm, nič iz njega ne morem spraviti, izsiliti; dieses zieht vieles nach sich, d. i. hat Folgen, to ima veliko nastopke ali nasledke. (*V.*, *vulg.*), ima velik rep; v. r., die Wolken ziehen sich zusammen, oblaki se zbirajo, stepajo, vkup vlečejo, so skup potegnili; das Brett hat sich gezogen, dilja se je zvezila, skrivila; das Wasser zieht sich in den Schwamm, voda gre v gobo, goba pije, seca, v se vleče vodo; ziehe dich bei der Nase, primi se za nos; der Geruch zieht sich in die Kleider, oblaci se navzemajo (malo po malo) duha; sich aus einer Sache, Verlegenheit ziehen, izviti se; der Weg zieht sich in die Länge, pot se vleče; je ni kraja ne konca; *f.* a. Erstrecken, sich; die Ameisen ziehen sich nach dem Essen, mravljinci gredo za sladkim, na sladko; von Farben, prehajati, prelvati se; der Wein zieht sich, vino se vleče; sich in die Enge ziehen, stisniti, stiskati se; sich ins Kleine ziehen, skerčiti, kerčiti se; v. n., in den Krieg ziehen, na vojsko iti; in ein Land ziehen mit Truppen, z vojsko potegniti kam; die Vögel ziehen weg, tiči se selijo, prod gredo, so odrinili; seinen Wohnort verändern, preseliti se, seliti se, iti; der Wind zieht, veter derzi, sapa pise; in ein Horn ziehen, v kako hišo preseliti, seliti se, iti; herum ziehen, potepati se, voditi se (*Zal.*), klatiti se, vlačiti se; auf die Wache ziehen, na stražo iti; der Hirsch zieht zu Holze, jelen gre v les (gozd); es zieht in das Bittere, greni; in das Süße, sladi; Saure, kisse; in das Herbe, greni, vezni, srovi (*Zal.*); in das Weiße, bledi, beli se; ins Schwarze, černi; es zieht nach Eßig, na kislec poteguje, cika*; v. i., es zieht, sapa vleče, preprihuje (skoz izbo); es zieht mich nach etwas, mika me kaj, zazelet sim česa; es zieht mich im Arme, terga, derzi, boli me v rami.

Ziehen, *das.*, vlečenje, potezanje.

Zieher, *ber.*, vlačivec, potegovavec, vlečnik

(*Gutm.*), vlekač † (*V.*). — maček; ein Werkzeug der Art, wie der Reißzieher, natezavnik, natezivnik, lesica; s. a. Heber.
 Ziehfarve, die, (bei den Goldschmieden), pribravek † (*Sum.*).
 Ziehgarn, s. Gangegarn.
 Ziehgatter, das, neka rešetka v mlinu, ki vzdiguje vreteno navažniga koleca.
 Ziehgeld, das, für Kost und Erziehung eines Kindes, rejsčina, rejsina, rednina, nach *M. rejina* u. rejenčina, plačilo za zrejanje.
 Ziehkind, das, ein Knabe, rejenec, rejec; ein Mädchen, rejonka, rejka.
 Ziehklinge, die, saubere Tischlerarbeiten damit glatt zu machen, nach *V. stergulja* u. strugla.
 Ziehkopf, der, Schöpfkopf, kupica.
 Ziehkrast, die, vlečnost, potoznost, vlečna moč; s. a. Anziehungskraft.
 Ziehkrone, die, verv (s. ktero se kaj vleče).
 Ziehloch, das, Flugloch am Birnenstoc, žrelo.
 Ziehmaschine, die, etwa vlaka, navlaka, mašina za vlečenje ali potegovanje.
 Ziehmutter, die, s. Pfegemutter; (kružna mati).
 Ziehpfeife, s. Zugpfeife.
 Ziehpflaster, das, in den Wassermühlen, ein Pflaster, welches nach Befinden hoch oder nieder gehängt werden kann, vaga (*V.*).
 Ziehpferd, s. Zuggpferd.
 Ziehpflaster, das, s. Wasenpflaster.
 Ziehrad, das, in den Wassermühlen das vordere Rad, kolovrat (*V.*).
 Ziehschacht, der, Förder-schacht, im Bergbau, vlačilo (*V.*).
 Ziehschranke, die, bei den Wasserschiffmachern, eine Scheibe, durch deren Locher die Wasserschiffe gezogen werden, etw. pretegovavnica.
 Ziehseil, das, womit die Schiffe gegen den Strom gezogen werden, verv. (nach *V. vlačuga* u. vlačugarska verv), nach *Gutm.* vlečna verv; s. Schlepptau.
 Ziehstange, die, Ziehstoch, der, woran das vordere Paar Ochsen zieht, prednje oje.
 Ziehstrich, der, vlačni konopec.
 Ziehstrang, s. Strang.
 Ziehung, die, vlečenje, vlačenje, potezanje; in der Lotterie, vzdiganje, poteg (*böhm.* im Wolfe, tah = teg), nach *Jan. vleka*.
 Ziehungssack, der, das Loth, zdrebanje.
 Ziehungssliste, die, listek vzdignjenih števil.
 Ziehungstag, der, vzdigovanje, dan loterijskiga vzdigovanja; heute ist der Ziehungstag, dansi je vzdigovanje.
 Ziehvater, s. Pfegevater.
 Ziehweg, der, vlačugarska steza (*V.*).
 Ziehwinde, die, damit die Wassermühlen in die Höhe zu ziehen, in den Wassermühlen, vreteno, kolo, vratno vreteno.
 Ziehwerk, das, Ziehmaschine, vlačilo (*V.*), Streckwerk, s. dieses.
 Ziehzange, die, iglarske klešče, kleše.
 Ziehzeug, das, vlačilo, vlačuo orodje.
 Ziel, das, das bestimmte Ende eines Raumes,

kraj, konec; bis ans Ziel gehen, iti do konca, do meje, do mejnika; ein Gegenstand, den zu erreichen man bestrebt ist, namen, odmen, cilj (in and. slav. *M. cilj*); cilj in konec, konec ščelotiv; das ist mein Ziel, na to merim, za to se poganjam, to hočem doseči, namerek (*Gutm.*); ein Ziel setzen, mejo postaviti čemu, konec narediti, v okom priti, ustaviti; das Ziel überschreiten, mejo prestopiti; das Ziel des Lebens, konec življenja; Termin, Frist, s. diese; nach dem Ziele schießen, v tarčo streljati, s. Scheibe; sich zum Ziele legen, drugim ugajati, ravnati, kakor drugi žele; einem das Ziel verrücken, komu podreti, uničiti namero (kar je nameril).
 Zielbüchse, s. Scheibenbüchse.
 Zielen, v. n., nameriti, pomeriti, meriti, namérjati; nach etwas zielen, na kaj meriti, nameriti, pomeriti, namérjati, naklepati; in der Rede auf etwas zielen, z govorjenjem na kaj namérjati; alles zielt dahin, vse je tje namérjeno; alles zielt dahin, daß —, vse je obrerjeno, bije, loti, gleda na (*V.*) to, da — vse meri v to, da —; er zielt nach mir, traf mich aber nicht, na me je meril, namérjal, bil pomeril, pa me ni zadel; v. a., s. Zengen, Ziehen.
 Zieler, der, merivec, namérjavec.
 Zielgebung, die, dopuščenje, dopušenje odloga.
 Zielmaß, das, ustanovljena mera.
 Zielscheibe, die, tarča (s. Scheibe); einen zur Zielscheibe seines Wuges machen, izbrati si koga za žalo etc., norčevati se s kom, (znašati se nad kom).
 Zielschießen, das, streljanje v tarčo.
 Zielstange, die, cilj, (nastavljener) drog, v kteriga se mori.
 Zielstätt, die, s. Schießstätte.
 Zieltag, der, postavljeni dan.
 Ziemen, v. n., spodobiti se, spodoben biti; einem ziemen, komu spodobiti se; es ziemt ihm nicht, ne spodobi se mu; s. übr. Geziemen.
 Ziemer, der, Name des Krammetvogels, brinovka; bei den Fleischern, das Schwanzstück, der oder das hintere Ziemer, kos pri repu; der mittlere, srednji kos herbita, srednji kos pri herbitu, srednji herbitanec; der vordere, prednji kos herbita, prednji kos pri herbitu, prednji herbitanec; — jelenji herbet; Glied eines großen männlichen Thieres, žila, (posalo); Ochsenziemer, volovska žila, bikovica (*M., poln.* und *böhm.* bykovec).
 Ziemlich, adv., precej; ziemlich gut, precej dobro, (srednje dobrote), dasti dobro, še nekaj dobro, ni prenemarno, ni kar preslabo; s. a. Angehen (es geht an); ein wenig, nekoliko; beinahe, blizo; er wird ziemlich so alt sein, als ich, bo blizo tako star, ko jez, ima blizo moje leta; adv., precej velik; ein ziemliches, nekolikano (*V.*); er ist von ziemlich großer, precej velike postave je, precej velik je; sie ist von ziem-

licher Ehrlichkeit, precej poštena, dosti pravična je; der Weg ist so ziemlich, pot je srednja, še ni preslaba.
 Zierhammer, die, (Emberiza cia), mali sternad.
 Zierdroffel, die, s. Singdroffel u. Weindroffel.
 Zier, die, s. Zierde.
 Zieraffe, der, eine Person, die sich ziert, gizdalin, gizdavec, weibl. gizdavka.
 Zierath, der, s. Verzierung; lepota, lepota, lepšava, okras †, kinc*, kar se napravil na dem zavolj lepšiga; s. a. Decoration.
 Zierbar, adj., okinjliv, kar se da olepšati.
 Zierbengel, s. Zieraffe.
 Zierbett, s. Paradebett.
 Zierbuchstabe, der, ozaljšana, lepota čerka.
 Zierde, die, lepota, lepota, lepota, kinc*, okras †, dika, giza, im *Serb.* uros u. nakit, bei *Gutm.* snaga; zur Zierde, zavolj lepšiga, olepšava.
 Zierdelos, adj., prost, sam na sebi brez lepote.
 Zieren, v. n. u. a., lepotiti, ozaljšati, zaljšati, lišpati, kinciti oder kincati, krasiti, dičiti, olepšati, lepšati; s. a. Schmücken, Verzieren; (nach *Gutm.*, snažiti); gezierte Schreibart, prisiljeno, terdo pisanje; sich zieren, sich gezwungen geben, sich aus übel verstandener Wohlthatigkeit weigern, er ziert sich, vede se, kakor kmetiška nevesta, pači se, sili se, prenavlja se; — brauti se, čeravno bi rad; s. Affectiren; delati se, kakor bi —, šemiti se.
 Zierer, der, lepšavec, zaljšavec.
 Ziererei, die, lišparija, kincarija; affectirte Geben und Weigern, pacenje, prenavljanje, (*russ.* zemanstvo, zemanitsja).
 Ziergarten, der, Ziergärtner, s. Lustgarten, Lustgärtner.
 Zierkunst, die, etwa olepšavstvo, znaenje, kaj zaljšati, umetnost v lepšani.
 Zierleder, das, bei den Hiemern, welches auf den Schwanzriemen aufgeschoben wird, herbtai jermen oder remen (*V.*).
 Zierlich, adj., lep, mičen, čeden, zal, olikan, snažen (*V. u. Gutm.*); eine zierliche Hand schreiben, lepo pisati.
 Zierlichkeit, die, lepota, snažnost, zalost, berhkost, mičnost, čednost, šetnost*; er besitzt einen feinen Fluß der Rede und eine ungemeyne Zierlichkeit des Ausdruckes, nach *V.*, ima posbuvo tekočo in lepo besedo, besede mu rade in lepo teko.
 Zierlichtneret, s. Ziererei.
 Zierling, der, prenavljavec.
 Zierlos, s. Zierdelos.
 Zierpflanze, die, sadica (ki se ima) zavolj lepšiga.
 Zierpuppe, die, s. Zieraffe.
 Zierung, s. Verzierung.
 Zieselhaas, die, poln; — (Mus citellus), nach dem *Russ.* suslik.

Ziffer, die, številka, gem. cifra (in all. slav. Munda).
 Zifferbaß, s. Generalbaß.
 Zifferblatt, das, gewöhnlich braucht man ura, nach dem *Ital.* (mostra) etwa kazavka, kazavnica ober kazalo, (*Maßur.*), auch cifrenik, cifrenica.
 Zifferbrief, der, pismo s ciframi (pisano).
 Ziffermäßig, adj., po številkah ali cifrah, ciframa †.
 Zifferschiff, die, pisanje s številkami ali ciframi, šifre, cifreno pisanje.
 Zifferu, v. n., pisati cifre, računati.
 Zigarre, s. Cigarre.
 Zigeuner, der, cigan; ein junger, cigane, ciganeček; als Zigeuner wohin kommen, priogantiti (so) kam, rokovnaoar, plašcar, plašcar, plašur.
 Zigeunerin, die, ciganka.
 Zigeunerisch, adj., cigansk.
 Zigeunerluabe, der, ciganeček.
 Zigeunerkraut, das, s. Wilsenkraut; (*Lycopodium elevatum*), lesičojek; bei *Gutm.* červivec (*V.*).
 Zigeunerkunst, s. Chironantie.
 Zigeunerland, der, medvedji česnik.
 Zigeunerleben, das, cigantenje, ciganstvo.
 Zigeunermädchen, das, cigansko dekle.
 Zigeunern, v. a., ciganiti (so), vlačiti se.
 Zigeunersprache, die, ciganski jezik, cigancina, cigansina.
 Zigeunervolk, das, cigani *pl.*, verächtl. ciganska derhal.
 Zigeunerweib, das, ciganka.
 Ziforie, die, cikorija; s. Wegwarte.
 Zilorientarre, die, susivnica za cikorijo.
 Zilorientaffee, der, kava iz cikorije.
 Zylinder, s. Cylinder.
 Zillen, v. n., schreien, wie junge Vögel, divkati.
 Zille, die, Zeile, ein langer Kahn auf der Donau, nekak dolg čoln.
 Zimbel, die, nach *V.* zvončkalja; s. übr. Cymbel.
 Zimbelblume, die, (alisma), žabnik (*Sum.*).
 Zimbelstücken, s. Klingelbeutel.
 Zimmer, das, Stube, hiša (besonders auf dem flachen Lande, wo man einte dolnja ob. dolnja und gorenja oder gornja hiša unterscheidet, bedeutet jedoch auch Haus überhaupt), stanica, izba (auch bei *Vuk, böhm.* u. *poln.* in 3. Kr. jedoch ist jissa Dachboden oder höchl. Wohnzimmer und auf dem Karst Speisekammer), das *serb.* soba ist fremd, im *Böhm.*, *Poln.* u. *Russ.* pokoj (Gemach); ein Schlafgemach oder auch für verschiedene Geräthe, cumnata u. kinnata, vergl. das *russ.* komnata; nach *Zal.* čumna, gemauertes Zimmer, spavnica oder spalnica; das Zimmer hüten, bolan biti, ne smeti iz hiše; auf sein Zimmer gehen, v svojo izbo iti; im Prizibandel, Zimmerfische, štrideset lesičjih mehov; ehemal auch Wauflott, Balken.
 Zimmer, in den Bstgen, tesarsk, cimpermans*.

Zimmerart, die, tesarska sekira, eimra-
ka *; s. Art.
Zimmerarbeit, die, tesanje, tesarsko delo.
Zimmerblässe, die, bledost domosedca.
Zimmerbock, der, tesarski stol.
Zimmerdecke, die, strop hišni, izbni.
Zimmereinrichtung, die, oprava, pohište.
Zimmerer, der, s. Zimmermann.
Zimmerflöße, die, plavivnica za les; do-
voz tesarskiga lesa.
Zimmergeräth, das, tesarsko orodje; s.
a. Zimmereinrichtung.
Zimmergesell, der, tesarski hlapec, po-
magač.
Zimmerhandwerk, das, tesarstvo, tesa-
rija. (cimpermansvo).
Zimmerhauer, der, rudarski tesar.
Zimmerherr, der, (pod)najemnik kake
izbe.
Zimmerhieb, der, tesanje lesa v gozdn,
obrezovanje (V.).
Zimmerhof, der, tesališče, tesališe, tesar-
nica.
Zimmerholz, das, les za tesanje, tesarski
les, auch les schlechtes.
Zimmerjunge, der, tesaró, tesarček.
Zimmerlaue, die, koča s tesarskim lesam
za kak rudnik.
Zimmerkunst, die, tesarija, tesarska nmet-
nija.
Zimmerland, die, ein eingeflichtes Stück
Holz in der niedrigen Sprache der Zimmer-
leute, zabiti los.
Zimmerling, s. Zimmerhauer.
Zimmermaler, der, malar, ki izbe mala.
Zimmermann, der, tesar (böhm.), tesáč,
bei Guts. sténar, getv. cimperman*, im
Serb. dervodelja (Vuk), nach V. auch cim-
prar*.
Zimmermannskunst, die, tesarija, (cim-
prarija, cimpranje); diese Kunst verstehen,
tesati znati, na tesanje učen biti.
Zimmermannslade, die, truga*, shramba.
Zimmermannsstuhl, der, worauf sie das
Holz aus dem Groben beschneiden, stolica (V.).
Zimmermeister, der, tesarski mojster,
(cimpermanski mojster*).*
Zimmerern, v. a., stesati, oblesati, tesati,
cimprati*, (klančati?); s. a. Behanen; po-
stavit, staviti, narediti (n. pr. suhoto le-
seno).
Zimmerplatz, der, s. Zimmerhof.
Zimmernagel, der, strešnik, moznik, klin
leseni.
Zimmerpolierer, der, prvi tesar, veliki
tesar.
Zimmerputzer, der, čistivoc, voščivec izb.
Zimmerrauch, der, pohišno kadilo.
Zimmerrecht, das, pravica do zidanja ali
stavljnja na svoji zemlji.
Zimmerreibe, die, versta izb zapored sto-
ječih.
Zimmerspan, der, tesarske terske pl., s.
a. Holzspan.
Zimmerspinne, die, hišni pajek.

Zimmersteiger, der, im Bergbaue, kdor
ónjo nad rudarskimi tesarji.
Zimmerthür, die, hišne duri.
Zimmernug, die, tesanje, kar je tesarski-
ga dela pri cem.
Zimmerwerk, das, s. Schiffwerk.
Zimmerwerk, das, tesarsko delo.
Zimmerwischer, s. Zimmerputzer.
Zinn(e)t, der, sladka skorjica, cimet, (russ.
koriea).
Zinnbaum, der, cimetovo drevo, nach
V. drevo sladke skorje.
Zinnfarbig, adj., cimetove barve.
Zinngeruch, der, duh po cimetu.
Zinnkugeln, der, rajz s sladko skorjo.
Zinnmandel, die, mandelni s sladko
skorjico in cnkram.
Zinnöl, das, olje iz sladke skorje.
Zinnrinde, die, sladka skorja (cime-
tova).
Zinnrose, die, roza cimetova.
Zinnwachs, das, cimetovi vosk.
Zinnwasser, das, cimetovica †.
Zinnlich, adj., verächtelt und zurückhal-
tend und dabei doch zärtlich thugend, presi-
ljeno sramozljiv, sladkav, zopern, težak, ne-
vedoó, kako bi se vedel; von Männern,
mehkuzen.
Zinnrücken, die, nepravna, pregnana
sramežljivost, mehkužnost.
Zinnern, v. n., dragoto delati, delati se
kakor bi se od vsačiga nič človek sra-
moval.
Zinnel, der, Zindel, naj slabši, naj redkejši
tafet; Zindel oder Zingel, nek hrpav okunj.
Zinn, der, (Zincum), cink oder cinok, (bei
Sum. cistoo †); aus Zinn, cinkov.
Zinn, in Zinn, cinkov.
Zinnbutter, die, solnokisli cink.
Zinfe, die, ein zugespitztes Ding, rogelj; am
Hirsgeweibe, s. Ende; Zade; rogelj; an
der Gabel, rogelj; ein Zahn am Rechen,
zob; die Spitze eines Berges, ert (rt) m.;
ein Blasinstrument, nach Guts. kriva ali
zavita trobenta, nach M. roznica, rog (nach
dem Russ. rozek); s. a. Hornblatt.
Zinneln, v. n., zbadati, kakor se ónti ko
človekn zaspi noga.
Zinnenbläser, Zinnenist, der, kornetist*,
kdor trobi na zaviti rog.
Zinnerz, das, oinkova ruda, cinkovica.
Zinnglas, das, cinkovo steklo.
Zinnhitte, die, cinkarnica †.
Zinnig, adj., zobčat.
Zinnplatte, die, cinkova plošča, ploša.
Zinnstäbchen, das, cinkova paličica.
Zinnstuhl, Zinnfang, der, cinkojem †.
Zinnweiß, das, cinkova beloba.
Zinn, das, (Stannum cassiterium), nach V.
u. Guts. und im Serb. bei Vuk, kositer
gen. kositra oder kositera (im Kr. versteht
man jedoch unter kositer meist nur Blech,
bei Eisenblech), ein, (russ. olovo, welches
in andern Dial. Blei).
Zinn-, in den Zsfgn., kositern, kositren, ko-
siterjast, cinov.

Zinnenbruch, der, znamenje kositrene runde.
Zinnasche, die, zgnani kositer.
Zinnauflösung, die, razpnsčeni, raztop-
ljeni kositer.
Zinnbergwerk, das, rudnik kositreni ali
na kositer.
Zinnblättchen, s. Stanniol.
Zinnbutter, die, solnokisli kositer.
Zinne, die, kresta (eig. Hahnenkamm), zobje
pl., zobci na verh kake stene, neka zo-
batina branivna; Gipfel, Spitze, verh, ert;
Zinne des Tempels, verh tempeljna.
Zinnen, adj., kositren oder kositren, ko-
sitrast oder kositerjast, cinast, cinov, in
St. einjast.
Zinnenförmig, adj., zobast (V.).
Zinner, der, kositrar.
Zinnern, adj., s. Zinnen.
Zinnerz, das, kositerna ruda, kositrenica,
cinovica.
Zinnfelle, die, pila za kositernino.
Zinnfisch, der, s. Weisfisch.
Zinnfang, der, žila kositrene runde.
Zinngefäß, das, kositrena mreža, re-
šetka.
Zinngebirge, das, kositrene runde.
Zinngeräth, Zinngefäß, das, kositreno,
cinasto posodje in orodje.
Zinngefäß, das, kositerna posoda.
Zinngetränk, das, kositrena žilindra.
Zinngießer, der, kositrar, cinar.
Zinngießerei, die, kositrarstvo, kositrar-
nica, kositrarija (Guts.).
Zinngras, das, preslica.
Zinngrube, die, rudnik, jama na kositer.
Zinnhaltig, adj., kositernat, kar ima ko-
siter v sebi.
Zinnhammer, der, kladvo za kositrene
piščali.
Zinnhandel, der, kupóija s kositram. s
kositernino.
Zinnkalk, der, Zinnkrähe, die, s. Zinnasche.
Zinnkrämer, der, kdor kramari s kositer-
nino.
Zinnkrant, das, preslica, hoš.
Zinnkristalle, pl., kositreni kristali.
Zinnlöffel, der, kositrena, cinasta žlica.
Zinnmutter, die, kositrarska maternica.
Zinnober, der, (cinnabaris), cinobor, gen.
cinobra; (bei Sul. rumenica=rdečica, russ.
kinovar).
Zinnobererz, das, cinobrasta ruda, cino-
brovica.
Zinnoberroth, adj., rdeč kot cinobor.
Zinnoberstufe, die, kos, gruda cinobro-
vice.
Zinnofen, der, talivnica za kositer.
Zinnoxyd, das, kositreni okisanec.
Zinnpflanne, die, ponev s (raztopljenim)
kositram.
Zinnplatte, die, kositerna plošča, ploša.
Zinnprobe, die, skusanje kositra.
Zinnrand, der, Zinngrube, kositrasti pesek.
Zinnseife, s. Zinnwäsche.
Zinnspath, der, kositrasti špat.
Zinnstein, der, kositrenik †, cinovec †.

Zinnstufe, die, gruda kositrene runde.
Zinn tafel, s. Zinnplatte.
Zinnvitriol, das, žeplenokisli kositer.
Zinnwaare, die, kositrenina, kositrena roba.
Zinnwäsche, die, pravica, kjer se kositer
izpira, einopravnica †.
Zinnweiß, adj., bel kakor kositer, kosi-
trast.
Zinnwerk, das, kositreno orodje; s. a.
Zinnwaare.
Zinnzacken, das, znamenje na kositru.
Zinnzug, der, liti kositer.
Zinnzwitter, s. Zinn sand.
Zinn, der, jede Abgabe, dača, davek, dav-
ščina, davšina; s. Erbzin, Grundzin (ka-
zen); Hauszin, Miesze, najemščina, na-
jemšina oder najemmina, gostasčina (V.);
Pachtzin, zakupsčina, zakupsina oder stant-
nina, u. dgl. mittelst Formation auf — schina,
šina. — nina; Zins, Interessen von barge-
liehem Gelde, n. V. obresti, (bei Guts.
Gewinn, Bucher), cinz*, st*, interes*,
kroat. kamata*, (in St. angebl. pridava);
ein Haus in Zins nehmen, s. Mieten.
Zinsader, der, zakupna, najemna njiva,
njiva v štantu ali zakupu.
Zinsbar, adj., davku, kaznu podveržen,
miten.
Zinsbarkeit, die, obdačenost †, mitnost.
Zinsbauer, der, kmet, ki dačo ali kazen
plačuje.
Zinsbuh, das, dačne bukke.
Zinsel, das, jajce za kazen.
Zinsen, pl., s. Interessen, Zins.
Zinsen, v. n., Zins eintragen, nesti; ein
Haus zinsel hoch, hiša veliko (najemščine)
nese, zdaja; v. a., den Zins einrichten, da-
jati, opravljati dačo, kazen, plačevati, kaz-
novati (Guts.), večevati (M.), na večo
iti (M).
Zinsenbetrag, der, dobivano obresti.
Zinsenvertrag, der, obrestna pogodba.
Zinsenverzinsung, die, Zinsenzinsen, ob-
resti od obresti, obrestne obresti.
Zinser, s. Zinsbauer.
Zinsertrag, der, dohodek (od) obresti,
dače, kazna.
Zinsfassion, die, napoved, fasija najem-
ščine, najemšine.
Zinsfällig, s. Zinsbar.
Zinsfrei, adj., vom Grundzinse frei, brez
dače, kazna, svobodn (im St. sloboden)
od voče, dače grantne (von Mithzinsse frei,
zastonj, brez najemščine, najemšine, indecl.;
zinsfrei lohnern, zastonj gostovati, zastonj
gostovanje imeti).
Zinsfuß, der, obrestna mera, obrestno
merilo.
Zinsgans, die, gos za dačo.
Zinsgeber, s. Zinsbauer.
Zinsgerste, die, dačni, za kazen dajani
ječmen.
Zinsgut, das, dači podveržena kmetija.
Zinshäuser, der, ovseni kazen.
Zinshaus, das, hiša v najemu dajana, ki
nosi najemščino, najemšino.

Zinsherr, der, dačni gospod, nach (M.) večevni gospod.
Zinsmann, der, zur Miete wohnt, gostac, najemnik.
Zinspflichtig, adj., dači, kaznu, najemščini podvržen.
Zinsregister, das, kazalo obresti, dače.
Zinsstag, der, dan, postavljen za plačilo dače, najemščine, najemščine, obresti i. d.
Zinsvertrag, der, dačna pogodba.
Zinsweizen, der, pšenični kazeu.
Zinszahl, die, rimsko število, rimska številka, doba petnajstih let, indikcija.
Zinzerelle, f. Seidenchwanz.
Zionswächter, f. Rehermacher.
Ziper, die, cibora.
Zipergras, f. Riedgras.
Zipf, der, Krankheit der Hüner, Pflöps, pika.
Zipfel, der, insgemein, konec, konček, rogelj, rogljček, ušesce, čopek (V.); an einem Kleide, skrie oder skere (Gutsm.), krajnik; bei allen vier Zipfeln faßen, prav varno delati s čim.
Zipfelicht, adj., rogljast, čopast.
Zipelig, adj., rogljat, čopkast, s škricam.
Zipelmütze, die, spicasta kapa.
Zipfelwetz, der, kocinasti kozah.
Zipfelleere, die, Vogelstee.
Zipperlein, das, f. Podagra und Chiragra, Gift (protin, in St. gebt.).
Zipperleinskraut, das, f. Geißfuß.
Zippen, v. n., vor Kälte zittern, dergotati (dergecēm).
Zipresse, die, cipresa.
Zipressenhain, der, cipresovoc.
Zipressenholz, das, cipresov les, cipresovina.
Zirbelbaum, der, Russische oder Sibirische Eder, Zemberbaum, Leinbaum, (woraus viel. das poln. u. böhm. limbra), Arbe, (Pions ombra), sibirski oeder; der wälische Zirbelbaum, (Pinus pinea), f. Finitienbaum.
Zirbeldrüse, die, pinelasta zloza v mozganih.
Zirbelnuss, f. Pinie.
Zirne, die, (spanischer Hollunder), španski bezog.
Zirgelbaum, der, f. Bohnenbaum, Eisen.
Zirhammer, die, f. Gartenhammer.
Zirkel, f. Griffel.
Zirkel, der, Umkreis, runde Figur, krog, okrog, kolobar, kolo (Rad), obod oder obvod (altsl. beides); sich im Zirkel umbrechen, sukati se okrog, okoli; im Zirkel der Familie, med svojimi, v sred svoje rodovine; f. a. Kreis; ein Werkzeug, (circinus), šestilo (gebr. in Kr. und St. auch bei Vuk neben sestar, besonders in der Sprache der Weithier), nach V. auch osti pl. (sonst Zischgabel), nach Jambr. kroat. okrožilo, krožilo (?), kolomér (Medv.); gev. cirkelj, oder cirklje pl.
Zirkelschnitt, f. Kreisabschnitt.
Zirkelbogen, der, sloko (V.); f. Kreisbogen, del oboda.

Zirkelbrief, f. Umlauf.
Zirkeler, der, sestavec.
Zirkelfigur, die, krog, okrog.
Zirkelfläche, die, krožna plošca(d), planja.
Zirkelförmig, adj., krožin, kolobaren; rund, okrogel, obel.
Zirkelgang, Zirkellauf, f. Kreislauf.
Zirkellinie, die, čerta krožnica, obodnica; zirkelmäßig, nach V. pösestilen, (po šestilu).
Zirkelmotte, die, neka večca.
Zirkeln, v. n., f. Kreisen; v. a., okrožiti, krožiti, nach Vuk sestariti (etwa auch šestiliti), nach M. šestkati oder šestiti, meriti s šestilam; ocirkijati, cirkljati; fig. s prevoliko natančnostjo in skerbnostjo delati.
Zirkelpunct, der, srednja pika, sreda; f. Mittelpunct.
Zirkelrund, adj., popolnoma okrogel.
Zirkelrunde, die, popolna okroglost.
Zirkelschmied, der, kovad šestilar, cirkeljar.
Zirkelschnitt, der, krožni uez.
Zirkeltanz, f. Kreislanz.
Zirkelwurm, f. Tollwurm.
Zirkhammer, der, f. Zannhammer.
Zirkelstich, die, f. Zerschne.
Zirkelbaum, der, f. Zirbelbaum.
Zirpe, die, f. Sandgrille.
Zirpen, v. n., öivkati, cikati, čerčati, čerčati, siskati (V.), evičiti, peti, (čöhljati, šestati); anfangen, začivkati, počivkati, začerčati; zirpend wohin kommen, pričivkati; eine Zeit hindurch zirpen, prečerčati, pričivkati (M.).
Zirkelkraut, das, f. Silbnerdorn.
Zisch, der, sic, šepet.
Zischeln, v. n., šepetati, čöhljati, šematiti; über Jemand, nach V. šešnati (opravljahe), nach Zal. zuznjati, (Zischeler, zuznja).
Zischelstimme, die, zuznjavi glas, šemat, šepet.
Zischen, v. n., wie das Wasser auf glühendem Eisen, overčati, (Jambr. skvičati); die Schlangen zischen, kače živzgaio, sičijo, zvizdajo (V., nach and. Dial. svistajo), pi-hajo; zu zischen anfangen, zasivčati, zaživz-gati; zischend wohin kommen, prisivčati, pri-psikati kam; die Ziper zischt, gad živzga; Einem in das Ohr zischen, komu na uho zas-šepati, šepetati; ich zische durch die Zähne, nach V. siskam, psikam (auch kroat.), nach Gutsm. psičati; f. a. Auszischen.
Zischen, das, sič(an)je, psikanje.
Zischer, der, psikavec, sičavec; f. a. Zisch-laut.
Zischerin, die, psikavka, sičavka.
Zischenle, f. Brandeule.
Zischlaut, der, Sibilant, nach dem Poln. (oorka), sičavka, oder v. psikavka.
Zischmaus, die, f. Zieselmaus.
Zischuatter, die, gad živzgavec, sičavec.
Ziiser, die, f. Rischer.
Zisierchen, das, f. Bluthänfling.
Zismaus, f. Zieselmaus.
Zisterne, die, karnica; f. Cisterne.

Bitterzieser, der, Cistercijan; Bitterzien-ferin, cistercijanka.
Bitterrose, die, cist*.
Bither, die, citre pl., (in and. Dial. citara oder citra); auf der Bither spielen, citrati.
Bithermacher, der, citrar.
Bitherschläger, Bitherspieler, der, citravec, citrar (sann auch Bitherverfertiger be-deuten).
Bitherspielerin, die, citravka, citrarica.
Bitriuchen, das, f. Zitronenfint.
Bitrone, die, citrona, limona; f. Citrone u. ff.
Bitronenbaum, der, citrona, citronovo drevo.
Bitronenfint, der, (Linarius citrinella), laški konopnik, laška konopljsica.
Bitronenkrant, das, melisa (lekarska).
Bitronenwald, der, citronov log.
Bitronenwasser, die, muha limonada.
Bitronenwein, der, vino z limono.
Bittschlein, das, f. Bluthänfling.
Bittraal, der, (Gymnotus electricus), tresavec (poln.), otripna jegulja, elektriona jegulja ali galolednica.
Bitteraffe, der, opica dergetalja.
Bitterangst, die, strah in trepet.
Bitterer, der, tropetač, trepetavec, dergetal.
Bitteresche, Bitterespe, die, f. Bitterpappel.
Bittersinger, der, tresoperstek f (Sum.).
Bittersisch, der, (Silurus electricus), otripni, elektrioni som; f. a. Bitterroche.
Bitterfliege, die, muha tresavca.
Bittergold, f. Raufgold.
Bittergras, das, (Briza), solzice Device Marije, rzenka.
Bittergrün, f. Stahlgrün.
Bitterig, adj., trepetav.
Bitterling, der, tresulja, dergetal.
Bittermahl, das, Bitter, Bitterich, Entzündung auf der Haut, welche plötzlich entsteht, und eben so geschwinde vergeht, lišaj (Gutsm. nur in and. slav. Munda., nämlich: Flechte), nach Zal. plehi.
Bittern, v. n., tresti se, (meziti se); aus Furcht, zittern, trepetati (trepečem), zderz-niti se, zderzati se, dergetati (dergecēm); zitternd, trepetljiv (Gutsm.), trepeč (V.), trepetaje, dergetaje, tresoč, nach dem Böhm. tresav; vor Kälte zittern, tresti se, dergetati od mraza, zerzrati (Ravn.); mit dem Kopfe zittern, tresoglav (V.); mit dem Fuße, Schmeife zitternd, tresonog, tresorep; sürch-ten, bati se; zitternd wohin kommen, pri-tresti se kam, pri-trepetati; die Hand zittert ihm, roka se mu treste; die Fenster zittern vom Knalle, okna se stresajo (so se stresle od pokanja (od poka); zitterndes Erdreich, tres, tresočina, mozina.
Bittern, das, tres(en)je, (nach V. treslica u. tresica), derg(et)anjo, trepet, tropetanje.
Bitternadel, die, tresulja, tresavca (poln.).
Bitterpappel, die, (Populus tremula), tre-peljika, mighjač, jasika (mehr kroat.).
Bitterroche, der, (Raja torpedo), ternjača (Sul.), ternjak (Sum.), russ. gnjus.

Bitterrose, die, rumeni narcis.
Bitterstimme, die, tresoč glas.
Bittertaube, die, golob širokorepec.
Bitterwels, f. Bitterfisch.
Bitterwurz, die, konjska kisljica.
Bitwer, der, citvar, selvar.
Bitz, der, sehr feiner bunter Kattun, cio; f. a. Bitze.
Bitze, die, bradavica na sesci, auch sescik oder sescic, cizek (V.).
Bizen, v. n., cizati, sesati; f. Saugen; sich satt zizen, nasesati se.
Bizenförmig, adj., oizast, seskast.
Bizenkrant, f. Hainthohl.
Bobel, der, (Mustela zibellina), nach dem Russ. u. bei Sul. sobol, nach Vuk zordav; f. a. Bobelfell, kroat. u. madj., njust.
Bobel, in Bfgn., sobolji.
Bobelbalg, der, sobolova, sobolovina.
Bobelsang, der, lov sobolov.
Bobelänger, der, sobolar.
Bobelfell, das, sobolina, sobolovina, sobolova koža.
Bobelwand, die, f. Lemming.
Bobelmilch, die, sobolovka.
Bobelwergel, das, sobolovina.
Bobelwier, Bobelwiesel, f. Bobel.
Bober, der, čöber, gen. čöbra; eine kleine Gattung davon, polijač (V.), čöbrina.
Bodianslicht, das, zodiakalno sijanje; f. a. Nordlicht.
Bodians, der, f. Thierkreis.
Bofe, die, hišna; f. a. Kammerjungfer.
Bögel, der, cagelj*.
Bögerer, der, obotavlavec, oprezavec, ad-lasavec; langfamer Arbeiter, mekavec, zu-žamaža, ejaz (Ravn.), mečkalo, (žnut, žmik, Zal.); ein langfamer Redner, zuznjavec, zöznjavec; f. a. Zauderer.
Bögern, v. n., odlašati, odkladati, odlagati, muditi se, eocati, mečkati, obotavljati se, oprezovati (V.), zatezati, ogrebatl se (kaker kokos); f. a. Zaudern.
Bögerung, die, zamuda, mujenje, oprezo-vanje, obotavljanje, odlasjanje; ohne Böge-rung, brez obotave (V.), brez obotavljanja, nemudno, nemudama, brez odloga, brez za-mude.
Bögerungszinsen, pl., zamudne obresti.
Bögling, der, männl. zrejenco (ff. vzreje-neo), zrejaec (für vzrejanec), pičnik, nach V. rejenee (eig. Pflegekind, ebenso hranje-neo); weibl. zrejanka, zrejanka, rejanka.
Boll, der, ein Längenmaß, palec, cola*; Zoll Erde, ped zemlje, nicht palec; nach Sollen, na palec; indirekte Abgabe, col* mita*, russ. pošlina, kroat. u. serb. carina; Einfuhrzoll, vvozina; Ausfuhrzoll, izvoznina; Durchfuhrzoll, prevoznina f; Brü-ckenzoll, mostnina, mostovina; f. übr. Mauth; den Zoll verfahren, umakniti se colnii in no placati cola; einen Zoll anlegen, naznaniti kraj ali mesto, kjer se bo col jemal.
Bollabzählerstation, die, privatna mit-nica.
Bollamt, das, colnija f, altsl. mitnica.

Zollamtlich, *adj.*, colnijsk.
 Zollansatz, *der.*, postavke, nastavek colai.
 Zollausheber, *der.*, colni nadglednik.
 Zollausfluß, *der.*, colni izjemek.
 Zollballen, *der.*, colno bruno.
 Zollband, *f.*, Zollband.
 Zollbar, *adj.*, colu podveržen.
 Zollbeamte, *der.*, colnik, colai urednik, colnar (*Gutsn.*).
 Zollbediente, *der.*, colni (jski) hlapac.
 Zollbereiter, *der.*, colni obhajac, strážnik.
 Zollborgung, *die.*, upanje cola.
 Zollbeamter, *der.*, colnar, mitar, harmoniar.
 Zollen, *v. a.*, dati, dati, opraviiti, opravljati col; Dant zollen, zahvaliti, hvaliti se; Achtung zollen, čislati, v čislh imeti, spoštovati koga; Bewunderung zollen, čuditi se komu; *f. a.* Darbringen.
 Zoller, *der.*, kdor plačuje col; *f. a.* Zollner.
 Zollerhöhung, *die.*, povišanje cola.
 Zollermäßigung, *die.*, ponizanje cola.
 Zollerz, *adj.*, brez cola, cola prost, colu ne podveržen, brezcolen; Obanten sind zollerz, misli ne plačujejo nič, misli ne plačujejo cola, misli so svobodne (in St. slobodne).
 Zollerfreiheit, *die.*, brezcolnost.
 Zollerhöher, *die.*, col.
 Zollerrechtigkeit, *die.*, pravica do cola.
 Zollhaus, *das.*, colnica, mitnica.
 Zollig, *adj.*, einen Zoll lang, (en) palec dolg.
 Zollerstätte, *die.*, colao, colojisko skladišče, skladišče.
 Zolllinie, *die.*, colna poteka, colna črta, linija.
 Zollmaß, *das.*, mera za palec, palčna mera, colna mera.
 Zollmeister, *f.*, Zollbeamter.
 Zollner, *der.*, colnar.
 Zollordnung, *die.*, postava za col, colna postava, colni red.
 Zollpächter, *der.*, zakupnik cola.
 Zollpflicht, *die.*, dolžnost, col plačati.
 Zollpflichtig, *adj.*, colu podveržen.
 Zollrechnung, *die.*, račun od prejetiga cola.
 Zollrat, *f.*, Zollamt.
 Zollstrafen, *der.*, colna zavera.
 Zollstreiber, *der.*, colni pisar.
 Zollstab, *der.*, mera, dolgotna mera, poset, auch set (und herstet?).
 Zollstadt, *die.*, colno mesto.
 Zollstätte, *die.*, colnišče, colniše.
 Zolltarif, *f.*, Zollstab.
 Zolltarif, *der.*, colna tarifa (trifa).
 Zollverfahren, *das.*, colno ravnanje.
 Zollwesen, *das.*, colstvo, colne rači.
 Zollzeichen, *das.*, colno znamenje.
 Zollzettel, *der.*, colni listek.
 Zone, *die.*, pas zemlje; *f.* Erdkreis.
 Zoogenie, *die.*, nauk od postanka živali.
 Zoographie, *die.*, nauk o živali, živalstvo (popisano).
 Zoologie, *f.*, Thierkunde.

Zornig, *der.*, *f.* Thierstein.
 Zoolon, *der.*, živoznanec, živaloznanec, zoolog.
 Zoologie, *die.*, nach V. živalski nauk, nauk od živali, živaloznanstvo, zoologija.
 Zoophagie, *die.*, mesojedstvo.
 Zoophyten, *pl.*, (Thierpflanzen), živalske rastline.
 Zoosomie, *die.*, paranje, razudba živali.
 Zopf, *der.*, Haaropf, kita, pletenica; zwei oder mehrere des Pukes wegen auf dem Kopfe in einander gewickelte Zöpfe bei den Frauenzimmer, nach V. in S. Kr. kosa (im russ. kosa, Zopf, während im Serb. Haare überhaupt), das Flechtwerkzeug in einer hölzernen großen Nadel bestehend hat nach V. in Reifnis den Namen kosovnica; — verh. smrekov i. t.; Zöpfchen, kitica; *f. a.* Fedanterei, Schendrian.
 Zopfhulch, *adj.*, kitast.
 Zopfband, *das.*, vpletak, vpletnik, vpletovjak, (*Maasur.*).
 Zopfen, *v. a.*, kito splesti, spletati, plesti.
 Zopffende, *das.*, tanjši kosoc drevesa proti verhu.
 Zopffaar, *das.*, dolgi lasje, lasje za kito.
 Zopfholz, *das.*, aus den Wipfeln der Bäume, versieje, versieje *pl.*; Zopfholz und Asterschlag, versieje in vejevje.
 Zopfig, *adj.*, s kito.
 Zopfig, *f.* Fedantisch.
 Zopflopf, *der.*, glava s kito.
 Zopflerche, *die.*, *f.* Gaudenlerche.
 Zopflange, *die.*, an welcher die zwei vordern Ohren stehen, Zichloch, prednje oje.
 Zopfstärke, *die.*, debelina hloda na tanjšem konci.
 Zopftroden, *adj.*, s posušenim verham, (suhoverh).
 Zorn, *der.*, jeza, serd, gnjev (St. n. auch U. Kr.); heftiger, togeta, ihta, serb. ljutost, jarost, serdiše (Wohlen), im *Resian.* (nach *Caf.*) um ja Zorn gerathen, kommen, razjeziti se, zjeziti se, jeziti se, razzerditi se, razgnjevati se; Einem in Zorn bringen, erzürnen, koga razjeziti, razzerditi, in heftigen Zorn bringen, razkaciti, razzogotiti, jeziti, togotiti; Einem Zorn an sich laden, kaciga cloveka jezo sebi (si) na glavo nakopati; seinen Zorn auslassen, jezo spustiti, zrohneti (nach V. zjezati se), ohladiti se nad ihm; aus Zorn, in jeze; Zornantes Zorn beschwichtigen, udobrihati (*patn.* udobrochati) oder udobrikati koga; sein Zorn hat sich gelegt, jeza ga je minila, mu je odlegla, udobrihat, se je.
 Zornang, *das.*, Zornbild, *der.*, jezni pogled, serdito oko.
 Zornblind, *adj.*, od jeze slep.
 Zornentbraut, Zornentflammt, *adj.*, jezo vnet, plamenec od jeze.
 Zornerbittert, *adj.*, razkacen.
 Zornener, *das.*, ogenj jeze.
 Zornglut, *die.*, goreča, živa jeza.
 Zornig, *adj.*, jezen, razkacen, serdit, razzorjen; zornig werden, njeziti se, razjeziti

se, razgnjevati se; zornig sein, jeziti se, jezovati se, heftig, togotiti, ihtiti se (mit Zuckungen); zorniger Mensch, jezen clovek, jezna jeza, prava jeza, ihta.
 Zornigel, *der.*, breja mačka.
 Zornigkeit, *die.*, serditost.
 Zornlos, *adj.*, brez jeze.
 Zornmüthig, *adj.*, togoten, serdit, razkacen; nach *Gutsn.* zloben (droben au zloben, klein u. zornmüthig).
 Zornmüthige, *der.*, togotnik, togotnež, jeza, jezovina; *die.*, togotnica.
 Zornmüthigkeit, *die.*, togota, serditost, togotnost.
 Zornrede, *die.*, besede iz jeze, v jezi govorjene.
 Zornruhe, *die.*, siba Božja.
 Zornschale, *die.*, kupica, čaša jeze.
 Zornschraubend, *adj.*, pihaje, pihajo od jeze.
 Zornstinn, *der.*, togotljivost, naglojeznost.
 Zornstich, *f.* Zornstinn.
 Zornstüchtig, *adj.*, jezi podveržen.
 Zornwuth, *die.*, divjanje v jezi, od jeze, togota.
 Zornzitternd, *adj.*, tresoč se od gole jeze.
 Zote, *die.*, ein niedrig schmutziger Ausbruch, kosmata, klafarska beseda; Zoten vorbringen, reifen, kosmato govoriti, klafati, klobasati, nesramno, umazano govoriti, gorde burke, kvante in öcnce * uganjati, debele, nespodobne šale.
 Zoten, Zoteln, *v. n.*, *f.* Zote(n) reifen.
 Zotenlied, *das.*, kosmata, klafarska, umazana, nesramna pesem, pleperica (St.).
 Zotenreißer, *der.*, kvase, kvasao, klafae, kvantac, klobasao, klobasin.
 Zotenreißerei, *die.*, klafarija, klobasanje.
 Zottig, *adj.*, kosmat, debel, nesramen.
 Zotte, *die.*, eine Haarzotte, kosem, kosmiö, kosmatina, knüster, koder; herabhängende Lappen an Kleidungsstücken, capa, cunja, oandra, (Ofengotten, nach *Gutsn.* prepeöka, prepeönica).
 Zottel, *der.*, kosmatinica, kocinica.
 Zottelbür, *der.*, kosmati, kustrasti medvod.
 Zottelig, *adj.*, kustrast, kodrast.
 Zottelkopf, *der.*, kosmate glave, kosmao.
 Zottelmähne, *die.*, kustrasta griva.
 Zotteln, *v. n.*, schwerfällig gehen, kocati, koracati, oepflati, lezti kakor polz.
 Zottenfüßig, *adj.*, kosmatonog.
 Zottigt, *adj.*, kosmast, kosmatinast, kustrast, cunjast, capast.
 Zottig, *adj.*, kocast, kosmat, kosmiöat, kustrav, kodrav; lummicht, cunjast, capast, razdrapan, raztergan; zottig machen, razzustrati, kustrati, razzokdrati, razzkosmati, razzunjati, razztergati.
 Zu, *praep.*, die Richtung einer Bewegung nach einem Gegenstande bedeutend, k; h; fomm zu mir, pridi k meni; zur Ruh, h kravi, nach Andern, k kravi (*böhm.* ke kravi); Lust zu Etwas haben, veselje do česa imeti, auch k öomu; dir zum Nutzen, tebi k pri-

du, v prid, tebi v korist oder na korist; zu allem Lachen, k vsemu smejati se; zum Fenster hinaus, u. f. w., skozi okno (ven); zur Kirche, zur Messe, zur Stadt, zu Marite, zu Gaste, zur Schule, zu Gasse, zu Bette gehen, v öörkev, k maši, v mesto, v (na) terg, v gostje, v šolo, na barko, v posteljo (epac) iti, hoditi; zum Tisch, zu Felde, zur Hochzeit, zu Boden, zur Verantwortung, zu Hilfe gehen, jest, na polje, na ženitvanje, na dno, na odgovor, na pomoč iti; zu Jemanden sprechen, v koga govoriti, s kom meniti se; zu Waume steigen, na drevo zlesti, splezati; sich zu Pferde setzen, na konja sestti, konja zasedati, zajahali; zu Stuhle gehen, k potresti, zavoli sebe iti; zu Grunde gehen, poginiti, giniti, ugonobiti se; zu Berge steigen, kväsiko, po konei stali; von Haus zu Haus gehen, od hiše do hiše iti; Einem zu Erbe gehen, nad koga iti; Etwas zu Papiere bringen, kaj zapisati, zapisovati, pisati; sich zum Ziele liegen, k pokoju podati se, meci se; zum Kreuze kriechen, udati se, ponizati se; zu Rathe gehen, za svet vprašati koga; zu Schaden kommen, škodo terpeti, škodovan, poškodovan biti, kvarjou biti; zu Ende gehen, proti konou iti, koncu blizati se, dotekati, potekati; zu Felle kommen, zrediti, obrediti se, popraviti se, odebeliti se; zu Etwas gewöhnt sein, česa vajan biti; zur Arbeit gewöhnt, dela vajan; zu etwas ja sagen, kaj poterdti, pohvaliti, privoliti v kaj, prikimati k čemu; etwas zum Geburtstage, zum neuen Jahre schenken, kaj za vozilo, za novo leto dati; einem etwas zu Gute halten, komu ne za zlo vzeti, ne zameriti, komu spregledati; was ist zu ihrem Befehle?, kaj zapoveste?, kaj bi radi?; zu dem Ende, za to, za tega voljo, zavoll tega; zur Schau herumtragen, kazat nositi, razzkazovati; er ist bei ihm zu Befuch, prišel je v vas k njemu, prišel je pogledat k njemu, obiskal ga je; von — bis zu, od — do; von Kopf bis zu Fuß, od glave do nog; von Anfang bis zu Ende, od začetka do konca, od konca do kraja, od konca do konca, od kraja do kraja; zu ebener Erde, pri tleh; zu Tisch sitzen, pri mizi sedeti; zu Hofe dienen, pri dvoru služiti; hier zu Lande, tukaj, pri nas; zur Hand sein, pri rokah biti; zu beiden Seiten, od obeh strani; einem zu den Füßen liegen, komu pred nogami, prod kom na tleh kleöati; zu Muthe sein, pri seroi biti; zu Gaste bitten, na kosilo povabiti; zu Pferde sitzen, na konji sedeti; zur Seite, na strani; zu Boden fallen, na tla telebiti; zur Rechten sitzen, na desnoici sedeti; zum Beispiet, na primör; ein Treffen zur See und zu Lande, boj na morji in na suhem; etwas mit zur Hälfte tragen, kaj na polovico s kom terpeti; zu Hause, na kupe, na cente, kupama; zu Pulver stoßen, reiben, na droben prah stöci, zmeti; zu Bette liegen, v postelji biti; zu Gütz, v Gorici; zu

Wien, na Dunaji; zu Gray herunfliegen, po Gradei potepati se; etwas zu Gelde machen, kaj v denar spraviti, spravljati; zu Zwischensdauern, med Vodami, v Medvodah; zu Anfange, od začetka, iz perviga; zum Ueberflusse, od več; sich zu Tode grämen, od žalosti umreti; er hat sich zum schönsten bedauert, zahvalil se je kakor je nar boljše vidil in znal; zu Gesichte bekommen, viditi; zu Mittag, o poldne; zu Georgi, o svetem Jurji; zur Stunde, ob ti uri; zu der Zeit, ob tem času; zur Unzeit, (ob nečasu V.), ne ob pravem času; zu Zeiten, v časih; zur Nachtzeit, po noči; zur Nacht essen, večerjati; zu Wasser und zu Lande reisen, po morji in po suhem hoditi; zu Deutsch, po nemško, auch nemški (schlechtw.); die Elle zu drei Groschen, po tri große vate; zu Paaren, t. i. Paarweise, po dva, po parih, sparrama; zu Hunderten, po sto; das Pfund zu 32 Loth gerechnet, libra, (font) po 32 lothov šteta (štet); zu halben Stunden vauzubern, po pol ure blebetati; zu halben Nächten trinken, po celo pol noči piti; zur Noth, za potrebo, za silo; ein Gefäß zur Milch, posoda za mleko; zum Essen, za jed, (nicht gut: za jesti); zur Fausen, za malo južino; zum Lande hinaus jagen, iz dežele izgaati; zur Zeit Karls des Großen, za Karla Velikiga, pod Karlam Velikim; zur Zeit, za sedaj; Jemanden zu etwas wählen, ernennen, fördern, weihen, neyhen, machen, sich aufwerfen, bitten, verlangen, koga (za) kaj zvoliti, imenovati t. d.; zum Zengen nehmen, anrufen, zum Beispiel, Muster nehmen, za pričo, zgled vzeti, na pričo poklicati, zapricati, koga; zum Beschluß, za sklep, na zadnje; zum Beschluß erheben, za sklep vzeti, razglasiti; das ist zum Todtsachen, pri tem bi človek od smeha počil; 2 zu 4 verhält sich wie 6 zu 12, dve proti šterim se imate, ste kakor (se ima) šest proti dvanajstim; oft wird es im Slow. gar nicht übersetzt, z. B. zu etwas werden, s. Werden; zu Stein werden, okameneti; an einem zum Wörter werden, umoriti koga; zu Erde werden, spersteneti; zu Wasser werden, zvodneneti; zu sich nehmen, zaučiti, učiti kaj; zu Hause sein, doma biti; zum Theil, oekaj, nekoli-ko, po nekaj, deloma f; zur Aber lassen, pušati, pušati; Herr zu Höhenau, Herzog zu Gottschee, König zu Jerusalem, das Schloß zu Brannschweig u. s. w., Hohenavski gospod, Kocčevski vojvoda, kralj Jeruzalem-ski, Brunsviški grad (i. a. Bon); hent zu Tage, dan danasiti; zu ganzen Tagen spieren, zu ganzen Nächten ausbleiben, cele dni igrati, cele noči zunaj, izdom ostati, ostanjati; zu Pferde kommen, prijezditi; zu Fuße kommen, pes priti; zu Fuße gehen, pos iti, hoditi; hundert Mann zu Pferde, zweihundert zu Fuß, sto konjikov, dve sto pešcov; zur Gemüge haben, dovolj, dosti imeti; zum östern, večkrat; zur Ungebuße mit etwas groß thun, nespodobno bahati se, preveč bahati se; eine Zahlordnung bedeutend: zum

erstern, zum andern, zum dritten u. s. f., pervio, dragi, tretji, četrti, peti; zum letzten Male, zadnjič, poslednjič; zu guter Lebt, na zadnje; zu erst, zu lezt kommen, prvi, zadnji priti; zum wenigsten, vsaj, naj manj; zu Gott beten, Boga prositi, (k Bogu) moliti, serb. moliti se Boga; zur Waszeit gehen, jesti iti, h kosiln iti, kosit iti; er wächst nur zu Kopfe, promogooti mi prihlaja; er geht zu Ende, pojema; es ist zu Ende, poslo je, konec je tega, po njem je; zu Ende bringen, dokončati, dokonati (V. böhm.) dognati; zu Stande bringen, storiti, opraviti; zu Werke gehen, zaobeti; zu Werke richten, dodelati; Anders etwas zum Besten geben; s. Beste; ich habe ihm zum Bruder, zum Vater, zum Nachbar, zum Fremde, brat, oče, sosed, prijatelj mi je; sich zu Tode trinken, izpiti se; zu einem führen, auführen bei ihm, komu koga pripeljati; s. Vorstellen; zu Jemand Vertrauen u. dgl. haben, zaupanja do koga imeti, komu zaupati; der Besenwicht wird verborren zum Schreden der Menschen, hudobnež bo usahnil ljudem na strah (V.); der Arme hat nichts zum Essen, ubožeo (revež) nima kaj jesti; Besuch zum Gebrauche, zum Unterrichte in Schulen, berilo v šolsko potrebo, berilo za nauk po šolah; adv., im Gegenfage des offsen, die Thür ist zu, dari so zaperte; gehet nicht zu, dari se ne dajo zapreti, se ne zapirajo; zu machen, zapreti, zapirati; eine Beschleunigung bezeichnend (als interj.), zu!, le!, naj!; mehrere, najte!; zu! zu!, le! le!; schlag zu!, le udari! (kroat.) udri!; Glück zu!, Bog daj sredo!; nach dem Walde zu, proti gozdu tjo; gerade zu, oa ravnost; gerade auf etwas zu, na ravnost proti čemu tje iti; das lief er auf mich zu, tedaj je proti meni sem tekell, jo proti meni ulil, jo je k meni napel itd.; auf etwas zureiten, proti čemu jezdit; bei dem infm. ist es im Sloven. unübersehbare und darum ist die Anwendung solcher Infinitive dem Geiste der slovenischen Sprache gemäß eine weit beschränktere als im Deutschen; ich fürchte zu fallen, bojim se, da bi ne pádel, bojim se, (da) bom pádel; man zwang mich zu gehen, prisilili so me iti; die Chre, ihn zu sehen, čast, viditi ga; zu essen geben, jesti dati komu; es ist Zeit zu gehen, čas je, da gromo; ohne zu wissen, ne vedoč; nach einem später fund zu gebenden Besche, po postavi, ki se bo poznej razglasila; zu wissen thun, na znanje dati (auch bei Vuk); es fängt an zu regnen, dež začinja (iti); er behauptet, es gesehen zu haben, pravi, de je vidil; ich fani nur her, dich zu sehen, prišel sim le, tebe vidit oder da tebe vidim; du hast keine Ursache dich zu beklagen, nimaš za kaj oder čemu (pri)tožiti se; zu theuer, predrag; zu viel groß, prevelik; zu viel, preveč; zu viel essen, preobjesti se; es wird dir zu viel sein, prisedalo ti bo; nur zu wahr, kar zlo res; da bi tako ne bilo res; zu große Kälte, zu viel Koth, nach Met. premraz, preblato,

ebenso prelepota, predraginja; v, das ist viel zu groß!; o to je zelo preveliko!; (er ist zu spät in die Kirche gekommen, prišel so svedo gasit); er hätte es gar zu gerne, prav prav rad, kaj rad bi imel; in der Zusammenfügung mit thätigen Zeitwörtern, pri— (gingu—), do—, za (ver—); mit unübergehenden Zeitwörtern, mittelst des beigefügten dalje, v eno mér, oder bleibt es auch ganz unüberseht.
Zuadern, v. a., durch Athern anfüllen, zaorati, zaoravati; v. n., fortfahren zu adern, dalje orati; adere nur zu!, le orji!
Zuarbeiten, v. a., zadelati, v. n., dalje delati.
Zubaden, v. a., pripedi, zapeči.
Zuband, der, zaveza, priveza, naveza.
Zubau, der, prizidek.
Zubauen, v. a., verbauen, zazidati, zazidovati; hinzubauen, prizidati, pristaviti; v. n., dalje naprej zidati, staviti.
Zubehalten, v. a., zaperto imeti.
Zubehör, s. Zugehör.
Zubeißen, v. a., prigrizniti, jesti k čemu; v. n., anfangen zu beißen, ogrizniti, šavsniti, hlastniti; beiß zu!, le je! le ugrizni!
Zuber, s. Zoder.
Zubereitbar, adj., pripravljiv.
Zubereiten, v. a., pripravljati, pripraviti, prigotovati, pripravnati (Gutsm.) kaj, se; das Leber zubereiten, usnje izdelati, izdelovati; alles zubereiten, vse napraviti.
Zubereiten, das, pripravlanje.
Zubereiter, der, pripravljavec.
Zubereiterin, die, pripravljavka.
Zubereitung, die, priprava, pripravek, pripravlanje; die Zubereitung war mangelhaft, reč ni bila nič kaj prav pripravljena.
Zuberufen, v. a., poklicati, klicati k čemu.
Zubessern, v. a., priboljšati, zboljšati, boljšati, popraviti.
Zubesserung, die, poboljšek, priboljšek, poboljšanje, zboljšek, popravek.
Zubetten, v. n., von den Wienen, die Zellen der jungen Bienen zuschmieren, die sich in Püppchen verwandeln wollen, zalotati, zalopiti, zadolati.
Zubiagen, v. a., zavihati, zapogniti, pripogniti, zagniti.
Zubieten, s. Bieten; biete nur zu!, le ponuj! le dajaj!
Zubilden, v. a., omikati, mikati, izučiti, učiti za kaj.
Zubilligen, v. a., po pravici komu kaj prisoditi, nakloniti.
Zubinden, v. a., zavezati, zavezovati, vezati; v. n., dalje vezati, povezovati.
Zubinden, das, vezanje, zavezovanje.
Zubitten, v. n., bitte nur zu!, pros, kolikor hoče!
Zublasen, v. n., dalje pihati; blase zu!, pihaj!, le pihaj! dokler se ti ljudi; v. a., durch Blasen verschließen, zapihniti, zapihati; einem etwas zublasen, komu kaj pripihniti, s pihanjem spraviti kaj do njega,

zaseptati, na tihem povedati; s. a. Zusflü-
stern.
Zubläßer, der, podpihovavec.
Zubleiben, v. n., zapert biti, ostati.
Zubliden, v. n., pomeškniti komu z očmi; v. a. s pogledam naznaniti.
Zublingen, Zublingen, v. n. u. a., z mo-
žikanjem, pomeškovanjem znamenje dati.
Zubrennen, v. n., dalje goret; v. a., za-
žgati, zažigati, pripaliti, z žganjem zakriti;
die Erze zubrennen, durch Rosten, rudo
žgati.
Zubringen, v. a., einem etwas zubringen,
komu kaj prinesti, prinašati, donesti, do-
nasati; ein Heirathsgut zubringen, prinesti
doto k hiši, (del prinesti Gutsm.); sie hat
ihm ein schönes Heirathsgut zugebracht, lo-
roo je prizenil; zugebrachte Kinder, otroci
prejšnjiga zakona; die Nacht zubringen, no-
čiti, prenočiti; den Winter, s. Ueberwintern;
die Zeit mit etwas zubringen, preživeti, pre-
biti, doprinesiti; sie unnuß vergehen lassen,
čas s čim potratiti, tratiti; die Zeit gut
zubringen, čas dobro oberniti, obračati; den
ganzen Tag mit Lesen und Schreiben zubrin-
gen, ves ljudi dan prepisati, prebrati auch
celi dan pisati, brati; einem ein Glas zu-
bringen, komu napiti, napijati; ich bringe
es Dir zu, mazi ti Bog (bei Gutsm. auch
hoisti bng?); angeben, ovaditi, ovajati; ver-
schaffen, dopeljevati komu kaj, zakladati
ga s čim.
Zubringer, der, prinašavec, donšaavec, do-
nesev, prinesec, ovadnik, ovadnh; Unter-
händler, mešetar, podvodnik; (Kuppler, im
Serb.).
Zubringerin, die, donšaavka, mešetulja
(V.), podvodnica.
Zubringung, die, donšanje, dopeljevanje,
ovajanje.
Zubrodeln, Zubrodern, v. a., pridrobiti,
nadrobiti, drobiti k čemu.
Zubrot, das, s. Zupelke.
Zubrüllen, v. n., tules poterčiti, privoliti.
Zubrücken, v. a., mont., izbiti v kamnu
lunkjo, v ktero se svoder vtakne.
Zubühnen, v. a., einen Schacht im Berg-
bau, jama zadelati (V.).
Zubündeln, v. a., culo zavezati.
Zubühse, die, pridatek, priveržek, dodatek,
zalozljik, doplača, nach V. zaklada; sie ge-
hen, zakladati.
Zubüßen, v. a., nach dem vorigen, pridati,
dodati, zakladati.
Zubüßsaden, der, navezilo, navezna nit.
Zubüßgrube, die, jama na zgubo, za ktero
je treba doplačevati.
Zubüßzettel, der, doplačni list.
Zucht, die, am Flügel, gredelj, plozna ve-
ruga (?); die Fortpflanzung eines Thiers,
plene, plod, rod; einen Bullen zur Zucht
halten, bika za plene imeti; ein Thier zur
Zucht gehen lassen, pustiti, da gre po ple-
mena; das Großziehen, Wartung und Pflege,
reja; Viehzucht, živnaka reja; Schafzucht,
ovčarstvo, ovčarija; Wicenzucht, čelčarstvo,

u. f. f., mittelst einer entsprechenden Formation; die junge Zucht, v. i. aufgezogene Thiere, mladci, *pl.*, mladi, mladci *pl.*, mladina, prirojek, priplod, koj, prikoj; eine Zucht Schafe, beda ovac; eine Zucht junger Hühner, gojendo pišoet, pišet; die Zucht der Kinder, strahovanje otrok; in guter Zucht haben, ostro imeti, deržati, strahovati, ne dati volje; f. a. *Erziehung*; gute Zucht unter den Soldaten halten, vojake v strahu in reda imeti; eine scharfe Zucht einführen, na tanko strahovati; der Zucht entwachsen sein, šibi odrasti, odrasati; sich der Zucht unterwerfen, strahu udati, adajati se; aus derselben kommen, nicht mehr unter ihr stehen, priti iz pod strahu, ne biti več v strahu, otroše hlacé izati; ein Kind Zemanens Zucht übergeben, otroka komu v reju, v strah, v nauk dati; wo Zucht ist, da ist Ehre, šiba novo mašo peje; f. a. *Disciplin*; Gehorsamkeit, Schamhaftigkeit, Stillsamkeit, sramozljivost, spodobnost, poštenost, zderžnost (*Gutm.*), lepe navade; er hat alle Zucht an den Nagel gehängt, no va kaj je sram, vsemu sramu se je odpo-vedal, (nach dem *Poln.* prodal je psu oči).

Zuchtamt, das, andere in Zucht zu halten, strahovavstvo.

Zuchtblend, die, böela ali šebela za pleme, za reju.

Zuchtblüchlein, das, bukvice lepiga obnašanja.

Zuchtfleiss, f. Zucht (am Pfuge).

Zuchtfien, v. a., rediti.

Zuchtfente, die, raca za pleme.

Zuchtfentwohnt, *adj.*, razvajon, razuzdan.

Zuchfter, der, rejice.

Zuchtfähig, *adj.*, poboljšljiv.

Zuchtfaus, die, gos za plemo.

Zuchtfesck, das, postava za strahovanje in red.

Zuchtfemohnt, *adj.*, strahú, roda vajeu.

Zuchtfahn, der, petelin za plemo.

Zuchthaller, der, strahovavec.

Zuchthaus, das, kaznovavnica, pokorivnica, strahovavnica, ješa.

Zuchthausstrafe, die, oérkev v kaznovavnici, ješi.

Zuchthausstricker, der, jetnik, kaznjeneu, pokorjencu.

Zuchthauswürdig, *adj.*, zrel za ješo.

Zuchthengst, der, zroba, žebec za plemo, pastuh, celak.

Zuchthuhn, das, kokoš za plemo.

Zuchttig, *adj.*, spodobniga, lepiga obnašanja, vedenja, sramežljiv oder sramozhiv (šam: jastig), čist (feusch), vzderžen, pošten.

Zuchtigen, v. a., pokoriti, kroliti, krotičiti, strahovati, topati, ostro, v hudem imeti; mit Worten zuchtigen, posvariti, svariti; okragati, pokregati, kregati, in and. *M.*, karati; ein Kind mit der Ruthe zuchtigen, otroka šeskat; Gott zuchtiget die Menschen, Bog ljudi tepe; f. a. *Straffen*; Gott weiß, wenn er zuchtiget, Bog uže ve, komu pérje lomi (Str.).

Züchtigen, das, strahovanje.

Züchtiger, der, strahovavec, pokorivec.

Züchtigerin, die, strahovavka.

Züchtigkeit, die, sramežljivost, čistost, poštenost, zderžnost.

Züchtiglich, *adv.*, sramežljivo, pošteno, lepo.

Züchtigung, die, šiba, kazen, pokora, strahovanje; mit Worten, svarjenje, svarilo, kreganje; mit Ruthe, tepenje, šeskanje; die Züchtigungen müssen den Vergehungen angemessen sein, kakoršna je pregrha, takoršna bodi kazen, pokora.

Zuchtkalb, das, tele za plemo, za reju.

Zuchtlehre, f. Sittenlehre.

Zuchtkling, der, pokorjencu, kaznjencu; eine weibliche derlei Person, pokorjenka, kaznjenska.

Zuchtlingschule, die, šola kaznjencov.

Zuchtlös, *adj.*, malosramen (*V.*), razuzdan, samopasen, brezramen, brez strahu.

Zuchtllosigkeit, die, razuzdanost, samopasnost.

Zuchtmeister, der, strahovavec; f. a. *Erzieher*.

Zuchtmeisterin, die, strahovavka.

Zuchtmutter, die, plemenica.

Zuchtwas, der, bik, juvec za plemo, za razplod, plemenjak.

Zuchtwaische, die, biš, s kterim se kdo strahuje.

Zuchtwerb, f. Zuchthengst, u. Zuchtstute.

Zuchtrind, das, goveda za plemo, za reju.

Zuchtruthe, die, šiba.

Zuchtsau, die, presica, svinja za plemo.

Zuchtschaf, das, ova za plemo.

Zuchtschule, die, strahovavnica.

Zuchstier, der, f. Zuchtwas.

Zuchstute, die, kobila za plemo, kobila za reju.

Züchtung, die, reja, ravnanje.

Zuchtvieh, das, živina za plemo, plemenska živina.

Zuchtwidder, der, oven za plemo.

Zuchtwillig, *adj.*, poslušljiv, ubogljiv, voljan, kdor se da zrejati.

Zud!, *int.*, smuk! suk!

Zud, der, mik; feinen Zud thun, ne zganiti se, kar zmežiti se ne.

Zude, die, f. *Pumpe*.

Zuden, v. n., eine kurze geschwinde Bewegung machen, nach *V.* und *Gutm.* makniti (se); mehrere wiederholte, mikali (so), zganiti se, zmežiti, mežiti se, utripati, tripati, russ. dergat; v. a., die Achsel, auch mit den Achseln zuden, pleča zganiti, s pleči zmigati, migati, stiskati s pleči; das Schwert zuden, gewöhnlicher zuden, meč potegniti, zavihtiti.

Züden, f. *Zuden* (v. a.).

Zuder, der, (Saccharum), cukr, *gen.* cukra (auch böhm. u. poln., im Russ. sahar, serb. šećer junáčji aus dem türk.), bei *Gutm.* sladkor; Zuder sieben, cukr bariti; ein Gut Zuder, nach *V.* štula; f. übr. Gut;

Milchzuder, mlečni cukr; Rosenzuder, rožni cukr.

Zuder, in den Bhsn. aus Zuder bereitet, zuckerig, ihm haltend, cukroni; zu seiner Bereinigung, Aufbewahrung gehörig, cukrov, ihm ähnlich, cukrast.

Zuderhorn, der, cukrov javor.

Zuderarbeiter, der, cukrar, cukrinar.

Zuderartig, *adj.*, cukrast, cukrovit.

Zuderbad, das, shramba za cukr.

Zuderbäder, der, slašičar, sladnar, cukrar (*V.*).

Zuderbäderei, die, slašičarija.

Zuderbäderei, die, slašičarica, slašičarica.

Zuderbadwurz, das, slašičica, cukreno pečenje.

Zuderbaum, der, drevca s slašičicami.

Zuderbild, das, podobščina, podobšina iz cukra narejena.

Zuderbirke, die, černa breza.

Zuderblatt, f. Frauenmilchz.

Zuderbohne, die, cukrovka †.

Zuderbraunwein, der, rum.

Zuderbrecher, der, klešce za drohjenje cukra.

Zuderbrod, das, mali kruhek.

Zuderbüchse, Zuderbottle, die, cukronica.

Zuderchen, das, slašičica.

Zuderchlast, f. Melasse.

Zudereich, f. Gefrorenis.

Zudererde, die, cukrarska peist.

Zudererbsen, *pl.*, cukernati grah.

Zuderfabrik, die, cukrarnica.

Zudersack, das, sud za cukr.

Zudersesser, der, kdor rad cukr liže; rumenkasti plezav.

Zudersucht, die, sladki sad, cukrasti, cukrovi sad.

Zudergährung, die, vranje cukra.

Zudergedaene, das, cukreno pečenje (*V.*).

Zuderglas, das, steklenica, sklenica za cukr.

Zuderhaft, f. Zuderartig.

Zuderhaltig, *adj.*, kar ima kaj cukra v sobi.

Zuderhandel, der, kupcija s cukram.

Zuderhut, der, f. Hut.

Zuderhonig, der, cukrasti med.

Zuderig, *adj.*, cukernat.

Zuderhaut, der, russ. ledence, kristallnati cukr.

Zuderfartoffel, die, cukernati kumpir.

Zuderkind, das, sladko dete.

Zuderliste, die, skrinja za cukr.

Zuderloru, das, cukreno xmo, *coll.* zernje.

Zudertuchen, der, cukrona gibanica (*Gutm.*).

Zuderleder, der, cukrolizer.

Zuderlederin, die, cukrolizka.

Zuderlied, f. Süßlied.

Zuderlippe, die, sladke ustne.

Zudermandeln, *pl.*, pocukrani mandeljui.

Zudermahl, das, cukrolizer, polizec.

Zudermelde, die, povetna lebeda.

Zudermeloue, die, cukrona dija.

Zudermoorsteife, die, cukernati sirk.

Zudermühle, die, mlin za cukr.

Zudermund, der, presladke usta.

Zudern, v. a., pocukrati, pocukrati, cukrati. (nach *Gutm.* sladkoviti); f. a. Süß (machen).

Zudern, *adj.*, aus Zuder gemacht, cukren, iz cukra.

Zudernaeser, der, slaškosnedež.

Zuderpapier, das, papir za cukr, za zavijanje cukra.

Zuderpläschen, das, cukroni hlebček.

Zuderpreis, der, cena cukra.

Zuderuppe, die, punica iz cukra.

Zudersohr, das, cukrov terat, cukrova terstika, *coll.* cukrovo terstje.

Zudersohrsplanzung, die, sajenje cukroviga terstja.

Zuderrübe, f. Zuderwurzel.

Zudersaft, der, cukroni sok.

Zudersäure, *adj.*, cukrokisel †.

Zudersäure, die, cukrova, deteljna kislina.

Zuderschachtel, die, cukronica, skatla za cukr.

Zuderschote, f. Zudererbsen.

Zudersieb, das, sito za cukr.

Zudersieder, der, cukrar; f. a. Zudersüßer; kdor cukr vari ali kulia.

Zudersieberei, die, Zudersabrik, cukrarnica, cukrarija (*Gutm.*).

Zudersünde, f. Zuderrolr.

Zudersüß, der, cukrovina, (nach *Ravn.* cukroba †).

Zudersüßbüchse, f. Zuderbüchse.

Zudersüß, *adj.*, presladek, sladok kakor cukr.

Zudersüßchen, das, mali kruhek, slašičica.

Zudertanne, die, noka jolka rvaviga lesa.

Zudertig, der, cukernato testo.

Zudervogel, f. Zudersüßer.

Zuderswaart, die, cukrenina, sladkarija, cukreno blago.

Zuderswasser, das, cukrena voda.

Zuderswein, der, cukernato, cukreno vino.

Zudersweil, das, sladkarija, slašičica oder slašičia.

Zuderswile, die, senožetni grahor.

Zudersworte, *pl.*, sladke, medene besede *pl.*

Zuderwurzel, die, (Sium sisarum), kosčica; nach *Gutm.* sladki koren u. kummarka.

Zudersange, die, klešce, klešo za cukr.

Zudersahn, der, *fig.* sich sey Zudersahn angeschlossen, na jesti cukra, ker je predrag.

Zudung, die, avijavica, nach *V.* mikanje, zlecanje, mikalica, mekotanje, mekotavica, božnost, torganje, kerči.

Zudemmen, v. a., zveziti, jeziti, zdelati, zagraditi; v. n., dufjo jeziti, graditi.

Zudeckel, das, poverhna pokriva.

Zudecken, v. a. mit einer Decke bedecken, zagraditi, zagradjati, pogorati, pogrinjati, odeti; mit einem Tuche, zakriit, zakrivati, pokriit, pokrivate; mit Umschlingung eines Harnes auf den andern, zaveziti, povezniti,

vezniti; v. n., deše nur zu!, le pokrij!, po-grinaj.
Zubeiden, v. a., zaježiti.
Zudem, adv., k temu, šo verh tega; f. übr. Ueberdies.
Zudenken, v. a., namoniti; zugebacht, namenjen; v. n., dalje misliti.
Zudichten, v. a., durch Dichtmachen verschließen, zagostiti; v. n., dichte nur zu!, le pes-mari.
Zudringen, v. a., prinajeti, najoti.
Zudonnern, v. n., germeti in germeti; v. a., zagermoti komu kaj.
Zudrang, der, prišak; beim Zudrang des Wolfes, kadar množica privre in pritisane.
Zudrängen, v. a. u. r., sich zudrängen, sich hinzu drängen, pririniti kaj, se, vriniti se.
Zudrehen, v. n., dalje sukati, vertoti; drehen zu!, zavrtiti!, vrtiti!, zasukni!, snkaj; v. a., durch Drehen verschließen, zasukati (in zamašiti), zaskerniti.
Zudrehen, v. a., primlatiti, v. n., v eno mer malatiti.
Zudringen, v. n. u. r., siliti se, tlačiti se, vrivati se, tišati, privaliti se, navaliti, privreti, ponujati se.
Zudringlich, adj., eigentlich sich mit Gewalt nähernd, tišaven, tišaven (V.), tiš-av, tišav; fig. sich wieder des andern Willen in eine Sache mischen, vtičljiv, vrin-ljiv (V.), kdor se vriva, vpleta, meša v kaj; er ist so zudringlich, tako tišči, tiši, tako silen, netečin, silen je, sitnost raz-tresa, neprilichen, nadležen; Streit mit Ze-maßen suchend, zdrakljiv, nach V. zdrak-ljiv.
Zudringlichkeit, die, tišcanje, tišanje, sila, silnost, sitnost; f. das Vorige.
Zudrohen, f. Androhen.
Zudruden, v. n., v eno mer tiskati; v. a., f. Weidruden.
Zudrüden, v. n., fortfahren wader zu drücken, le priškatiti, tišati, tišati v eno mer; v. a., mit einem Drucke verschließen, zatisniti; die Augen zudrüden, oči zatisniti, zame-žati, zažmati, zažmeti (U. Rr. sim žmal Zal.); ich habe die ganze Nacht kein Auge zugebrückt, vso noč nisim očesa zatisnil, nach Gutm. und M. stisnil; ein Auge zu-drücken, spregledati kaj.
Zudusten, v. n., privonjati, pridisati kam, vedno disati.
Zudringen, v. a., pognojiti do dobriga, ugnojiti.
Zudürfen, v. n., smeti k čemu, do česa.
Zuedenen, v. a., zasati in poravniti.
Zuegen, v. a., zavlačiti, zavelči, zabra-nati; v. n., das Egen vollenden, dobrnati, dovlačiti, povleči; b. i. fortfahren zu Egen, vlačiti, branati (v eno mer).
Zueignen, v. a., sich etwas zueignen, česa polastiti, lastiti se, kaj prilastiti si (V.), prisvojiti, asvojiti, svojiti si; widmen, de-bigiren, posvetiti, pripisati, podariti, v last-nino dati, dariti; behaupten, daß jemand

etwas geschrieben habe, einem eine Schrift zueignen, beilegen, komu bukve pripisati, pripisovati, razglasiti koga za lastnika kake reči; zueignende Fürwörter, svojivne za-imenen.
Zueigner, der, posvetivoc, pripisovaveo.
Zueignung, die, Widmung, pripis, prilastitev, posvečenje, izročanje; Anwendung des vorhergegangenen Vortrages auf den Zu-stand der Zuhörer, prilastitev.
Zueignungsbrief, der, Zueignungsschrift, die, posvetivno, posvečevavno pismo, pri-pis (V.).
Zueilen, v. n., prihiteti, hiteti, prihitevati k čemu, komu; eile nur zu!, hiti kakor hodeš!
Zueisen, v. n., zamerzniti, zmerziti.
Zuenthieten, v. a., einem einen Gruß, po-zdraviti koga, pozdrav(ljenjo) komu po-slati.
Zuerhen, v. a., se podedvati (k prejšnji dedini).
Zuerhaffen, v. a., zaperto ohraniti; k čemu pridobiti.
Zuerkennen, v. a., prisoditi (Gutm. u. V.), soditi, prisojati komu kaj; eine Strafe zu-erkennen, obsoditi, obsojati koga v kako kazen, izreči, storiti, skleniti sodbo, da mora kdo —; s sodbo odločiti kaj; die Todesstrafe zuerkennen, k smerti obsoditi.
Zuerkennen, das, Zuerkenntniß, das, Zu-erkennung, die, prisoda, prisedba, prisodek.
Zuerwerben, v. a., k čemu osvojiti, pri-dobiti.
Zuerst, adv., vor allen andern, naj prvi, pred vsem, pred vsemi družimi, naj pred, prvo; er ist zuerst gekommen, on jo naj prvi pri-šel; dieß muß zuerst geschehen, to mora (naj) prvo biti; das erste Mal, prvič, pervikrat, v prvo, naj pred, k prvemu; zuerst er-schaffen, pervostvarjen.
Zuerzählen, v. n., dalje, v eno mer pri-povedovati.
Zuessen, v. a., prigrizovati; Brot zum Fleische essen, kruh k mesu prigrizovati; v. n., fortfahren zu essen, jesti, le jesti.
Zusähen, v. a., pahljati komu kaj (n. pr. hladilo).
Zusahren, v. n., auf etwas zufahren, proti čemu voziti, k čemu pripeljati, peljati; hur-tig fahren, voziti, gnati; fahre zu!, vozil!, poženil!, na ravnoost, uaprej voziti; gleich zufahren, b. i. mit Ungestüm anfangen, za-leteti se, zagnati se na kaj, spustiti se, skočiti, šiniti na kaj, hlastniti po čemu; ei-ner, der gleich zufährt, zaletel; blind zu-fahren, telebuti, telebati, slepo, nespamet-no ravnati; einer, der blind zufährt, telo-ban; v. a., pripeljati, pripeljevati, priva-žati, dopeljati, dopeljevati.
Zusahrt, die, privoznja, voznja k čemu.
Zusall, der, so wie Ungesähr, prigodek, pri-goda, nagoda, naključba, naključek, na-ključje, namers, primér, primérlej, prime-rek; ein blinder Zufall, slepa sreča; durch einen Zufall wohin kommen, po sreči, pa

naključbi kam priki; wenn es durch einen Zufall geschehen sollte, ako bi utegnilo biti, ako bi se primerilo, naključilo, pripetilo; durch einen unglückigen Zufall, po nesreči; f. a. Schicksal; es war bloß ein Zufall, le primerilo, naključilo se je tako; eine un-erwartete Veränderung der Gesundheit, pri-goda, napadenje (V.); (accid.), pripadek.
Zusallen, v. n., der Deckel u. s. w., fällt zu, pokrov zapada, je zapadel, zahlopnil, zaklepnil (Zal.); nach M. zahlopniti se; das ausgegrabene Loch fällt zu, die Augen fallen zu, posuti, ob. podsuti se, (weniger gut) skup pasti, skup padati, zatisniti se, zapreti se, zapirati se; von Ungesähr zu Theile werden, dobiti kaj, prislepiti se ko-mu, zadeti koga, viesl. auch pripasti komu; f. a. Anfallen; pasti k čemu, komu; das Loch im Sande ist zugefallen, luknja se je zausala; bei den Sägen, f. Zusliegen.
Zusällig, adj., naključon, prigoden, na-ključoben, nepričakovan; zufälliger Weise, naključno, po naključbi; f. a. Unversehens; es ist zufälliger Weise geschehen, naključilo, pripetilo se je; (accid.), postransk; zu-fällige Eigenschaften, postranske lastnosti.
Zusälligkeit, die, naključnost, naključje, prikličnost.
Zusallen, v. a., die Hände, roke skleniti, skup djati.
Zusagen, v. a., primesti, mesti k čemu u; v. n., dalje pometati.
Zusehen, v. a., s pilo pripraviti.
Zusertigen, v. a., poslati, pošiljati, od-praviti, odpravljati.
Zusinden, v. a., zaperto najti.
Zuslattern, v. n., priferfrati, priferčati, priferfoleti.
Zuslechten, v. a., zaplesti, zapletati; v. n., v eno mer pletati.
Zusliden, v. a., zakerpati, zašiti, fig. ma-šiti.
Zusliegen, v. n., prileteti, leteti k čemu.
Zusliehen, v. a., pribežati, pribegniti, be-žati k čemu, proti čemu.
Zusließen, v. a., auf einen zusließen, proti komu teči, teči kam, priteči, pritekati; einem etwas zusließen lassen, komu kaj na-klöoiti.
Zuslüßen, v. a., priplaviti, doplaviti, pla-viti kam.
Zusluht, die, pribežališče, pribežališe, ube-žišče, ubežiše (M., russ. neben pribežišče, pribežiše), zavod (?); seine Zusluht zu Ze-manden nehmen, pribežati k komu; Zu-sluht(s)ort vor Sturm und Regen, zavetje, zatekališče, zatekališe, zavetni kot o piši in nalivu.
Zusluchten, v. n., pribežati h komu, be-žati k čemu.
Zusluhtsört, der, Zusluhtsstätte, die, pri-bežališče, pribežališe.
Zuslug, der, prilet.
Zusluß, der, eines flüssigen Körpers, pritek, pritekanje, dotok (auch für Nebenfluß); Zu-luß von Menschen und Waaren, prihodljivi

in blaga, obilnost, množstvo, stok; Zusuß an Mitteln, prihodok, pripomoček; einem alle Zusüsse abschreiben, vse prihodke in pomočke komu pripreti, ustaviti, odreči, odverniti, zaprebiti; f. Süßmittel.
Zuslüstern, v. a., pošeptati, zaseptati.
Zusolge, die, po; f. Folge.
Zusördern, v. a., pripeljati, dopeljati.
Zusördererschaft, der, izpravni saht.
Zusfragen, v. n., poprasati, oglasiti se, dalje vprašati.
Zusrieden, adv., Jemanden zufrieden stellen, komu zadostiti, zadovoljiti komu (Vuk); komu ngoditi; f. a. Befriedigen; einen Jorinigen zu-frieden sprechen, jezniga potolaziti, udobri-hati; sich über etwas zufrieden geben, dati potolaziti se, s čim dovoljin biti, za ljubo vzeti, jemati, imeti kaj, zadovoljevati s čim; laß mich zufrieden, pusti me z miram, ne oagajaj mi; adj., zadovoljin, dovoljin; mit Jemanden zufrieden sein, s kom zado-voljin biti; ich bin es zufrieden, s tem sim zadovoljin; wenn du zufrieden bist, če si voljan, če te je volja (eig. willig sein); f. a. Einwilligen; er ist mit Allem zufrieden, z vsem je zadovoljin, vse mn je prav, po volji.
Zufriedenheit, die, zadovoljnost, dovolj-nost (mehr Hinglänglichkeit), zadovoljstvo (Vuk); zur allgemeinen Zufriedenheit, tako, da so ljudje sploh zadovoljni, da so vsi zadovoljni; mit Zufriedenheit etwas betrach-ten, zadovoljin gledati na kaj.
Zufrieren, v. n., zamerzniti, zamerzovati, premerzniti, primerzniti (anfrieren); zugefro-rener Schnee, sren (ki derži in se ne udira); das Zufrieren im Boden, daß sich die Erde hebt, srez.
Zufügen, v. a., storiti, delati, prizadjati, prizadevati; einen Schaden zufügen, škodo storiti, delati; f. a. Verursachen; — prid-jati, dodjati.
Zufügung, die, eines Schadens, poškodo-vanje, škoda.
Zufuhr, die, privoz, privoznja, privazanje, dovoz, dovoznja, dovažanje, dopeljevanje, russ. podvoz; die Stadt hat viele Zufuhr an Getreide, v mesto se pripeljeje, doper-ljuje, dovaža mnogo ali veliko žita, v me-sto gre veliko žita; die Zufuhr abschneiden, dovoz zapreti, ustaviti, presekat, cesto za-preti.
Zuführen, v. a., auf Wagen oder Schiffen, voziti, privazati, dovažati, pripeljati ober dopeljati, dopeljevati; zu etwas leiten, pe-ljati, pripeljati k čemu, komu; mont. raz-tegniti, razširiti.
Zuführer, der, dovoznik, privoznik, dova-žavec.
Zuführung, f. Zufuhr.
Zufüllen, v. a., napolniti, zapolniti (V.), zasuti in izravniti; dazu füllen, priliti, pri-livati, doliti, dopolniti.
Zug, der, insgemein, vlak, vlek (Gutm.), potog, potegljaj; einen Zug thun, poteg-niti; guten Zug haben, dobro vleci; ein

Zug von Vögeln, verſelo (V.), trop. tropa, rajda, kita tičev; von Kranichen, ključ žerjavov; der Truppenzug ober einer Prozeſſion, nām. der Marſch, hoja, hod; feierlicher, ob-hod; eine Anzahl hinter einander marſchiren-der Perſonen, rajda oder rida, bei Solda-ten, nach V. vlak; in Zügen marſchiren, v vlakih iti, stopati, korakati; ein Paar Zü-ge thun (im Rauchen), potegniti dva — trikrat; im Trinken, dušek, požirek; auch zduška und duška (St.); serb. natogljaj (Vuk); auf zwei Züge austrinken, na dva duška izpiti; Luſtzug, Windzug, ſ. diſe; Wanderung, preſeljevanje, prehod; Zug für Zug, na tanko, od čerke do čer-ke, na dlako; Zug für Zug handeln, iz rok v roke, iz roke v roko kupčevati; in den letzten Zügen liegen, umirati, pojemati; in den Zügen liegend, umiraje, med smertjo, pojemaje, poslednji snplje, dihlej; Train, vlak, vozovlak; eine Streitſache iſt im Zuge, pravda že toče; es iſt im Zuge, za-čelo se je, v delu je; der Zug der Truppen dauerte den ganzen Tag, ves dan so bili vojskači, vojsaki (skoz mesto); die Rolle mit ihrem Seile, ſchwere Sachen damit in die Höhe zu ziehen, ſkerpec, vlak; ein Zug mit der Feder, čerk, potez; Linie, čerta, poteza; in der Malerei, potegljaj (V.); die Züge des Geſichtes, čerte v obrazu, nach V. auch raze v obliči; Zug des Charakters, der Denkart, laſtnost, laſtnija, znam-nje (im Poln. ris); ein edler Zug, znamo-nje zlahtniga serca, delo, iz kteriga se razodeva blago serce; in der Orgel, na-tega † (Sum.); ſ. Orgelregister; im gezo-genen Kriegenlauf, ris, zlob; ein Zug Pferde, vprega konj; Däſen, jarem volav; ein Abſag des Bäumens einer Glocke u. dgl., premolklej; Züge läuten, klenkati, umirajo-čim zvoniti; in der Lotterie, d. i. ein Sub, dvigljaj, vzdigljaj, zdvigljaj; im Zuge ge-hen, noprotergama, brez preterga iti eno za drugim; Gebirgszug, pogorje.

Zugabe, die, pridaja, pridajanje, davek, do-davek oder dodatek, primeček, prikladek, priverček, poveršina, poverček, nadavek (Agio); etwas als Zugabe bekommen, kaj za pridav (V.) dobiti; beim Weiſſen, Wä-gen, domerek, privaga; beim Zahlen, do-plateilo; beim Metall, primes.

Zugaffen, v. n., zijati na kaj.

Zugameiſe, die, mravljinca seleo.

Zugang, der, odperete vrata; freier Zugang zu jemanden haben, odperto pot h komu imeti, h komu hoditi, smeti; Zugänge ver-sperrn, vse pota zapreti, pristop, prihod; ſ. a. Zuwachß; den Zugang verwehren, ne pustiti kam.

Zugangel, die, mehrere au einem Seile, u. V. nočni ternek, nastavni ternek.

Zugänglich, adj., pristopen, dostopen; er iſt für Jedermann zugänglich, vsak sme k njemu iti; priljuden je, rad se meni s ko-mur bodi; ſ. a. Willfährig; vsak se mu sme priblizati.

Zugänglichkeiſt, die, pristopnost, dohod-oost, priljudnost.

Zuganker, der, mont. ein Stück Eisen, wel-ches durch das Loch des horizontal eingemau-erten Zugbandes gefeßt wird, ključ (V.), vlečni maček.

Zugarbeit, die, potegnjeno delo.

Zugarm, der, ſelecaru, motoroga.

Zugattern, v. a., z rešetko zapreti.

Zugbaud, das, vez; russ. skoba; ſ. a. Zuanter; bei Wagenbeſchlägen, frača.

Zugbäume, der, bei den Zugbrücken, vreteno, (nach dem Poln. kerjav, kobila).

Zugbiene, die, i. Weiſel.

Zugbrücke, die, nach dem Russ. ſpodjemni most, etwa auch zapadni (Pot.), ob. vzdig-ljivi most, nach V. most na vago.

Züge, die, prevleka, povleka.

Zugeben, v. a., noch etwas freiwillig mit-geben, pridati, pridajati, privreči, namak-niti, namikati, domakniti (ſie kak krajeer), pritegniti; eingelehen, pripustiti, dopustiti, udati se; ſeinen Willen dazu geben, na voljo dati, dajati.

Zugebräu, das, privarek.

Zugedacht, adj., odmenjea, namenjen, pri-sojen.

Zugegen, adv., vpričo, napričo, zraven, naz-očen, prionoč; hier zugegen ſein, tukaj biti; bei einer Handlung zugegen ſein, pri čem biti; ſ. a. Gegenwartig.

Zugehen, v. n., ab- und zugehen, prihajati ali odhajati; im Gehen eilen, podvizati (se), gibe zu!, le hodil, podvizaj se, hiti; die Thüre geht zu, will nicht zugehen, duri se zapirajo, se ne zapirajo; geſchehen, erſel-gen, biti, zgoditi se, goditi se; wie iſt es zugegangen?, kako je bilo, kako se je go-dilo?; es ging ſehr hitig zu, prav sordito, ognjeno, vroče je bilo, huda je bila, (hud boj je bil); Jeſes machte die Erfahrung, wie es im Dienſtesverhältniſſe zugeht, Jožef je skuſil, kakoſna je v ſležbi, zugegangener Schade, škoda, ki se je komu zgodila; aus dem Erkennniſſe zugehende Rechte, prav-ico, ki jih komu sodja daje; es geht luſ-tig zu, dobre volje so; es ging nicht na-türlich zu, ni bilo samo na ſebi, (veliko divjaolja in razsaranja je bilo); hitig zu-gehen, zaſtoren biti na konci; von der Wunde, skleniti se, zarasti se, zalepti se.

Zugehör, das, priklina, priprava (Gutsn.).

Zugehören, v. n., das gehöret mir zu, to je moje; dir, to je troje; das ſteht ihm zu, to je njegovo i. t. d.; dem Nachbar zuge-hören, ſoſedovo biti; ſ. a. Zuhören.

Zugehörig, adj., das iſt mir zugehörig, to je moje u. ſ. f.; der mir zugehörige Acker, moja njiva; wem iſt es zugehörig?, čigavo je? (serb. čigovo); priſtojin, spadajoč, gre-dnó k čemu.

Zugeigen, v. n., gosti in gosti.

Zugreifen, das, bei den Wäſchern, natezilo, natezavnik.

Zügel, der, eigentlich Seiſel, vaine, povo-dec; ſ. Seiſel; häufig auch für Zaum, uzda,

berzda, žvalo (N); dem Pferde den Zügel ſchle-ßen laſſen, konja ſpuſtiti; dem Pferde in den Zügel faſſen, konja za berzdo popaſti, (popadem); jemanden in den Zügel halten, koga v ſtrahu imeti; ſ. a. Zaum.

Zügelhand, die, levica.

Zügelloß, adj., razuzdan, (odžvaljen), ſa-mopaſen, (adv., ſamopaſ), ſvojevoljen.

Zügelloſigkeit, die, ſamopaſen, ſamopaſen, delo razuzdanca, zanikerneža.

Zügelu, v. a., berzdati, uzdati, žvaliti; ſ. a. Zäumen, Wändigem.

Zugeloben, v. a., obljubiti, obetati.

Zugemiſe, das, zelenje, prikuha, ki se je k meſu, ſ. a. Gemüſe.

Zugenannt, adv., imenovann, s prijmkam.

Zügelloſe, die, mertvaški zvon.

Zugentlehen, v. a., prigrizniti, prigrizo-vati, jeſti k čemu.

Zugerz, ſ. Dreiberz.

Zugeſellen, v. a. u. r., pridružiti, družiti kaj, se, priſtakniti se čemu, zediniti se, združiti se s čim; nach M. pripajdaſiti, pri-tovarſiti, pridati; ſich zugeſellen, um zu helfen, pritožniti.

Zugeſtändniß, das, privoļjenje.

Zugeſtecke, das, priſtikleje.

Zugeſtehen, v. a., bewilligen, dopuſtiti, dovoliti, privoļiti; zugeſtehen, daß —, de-nimo, da —, pripuſtimo, da —; ſ. a. Ge-ſtehen, Zugeben.

Zügelhan, adj., udan.

Zugewährt, die, (mont.), prepis koſa.

Zugewähren, v. a., prepisati v gruntnih bukvhaj kaj na koga, pripisati.

Zugewinnen, v. a., pridobiti k že doblje-nimu.

Zugfiſch, der, der zu gewiſſen Zeiten des Jah-res kommt und wieder abzieht, riba ſolvka, preſelivna, prehodna riba.

Zugarn, das, ſ. Schleppeck, Streichgarn, nach M. die Watſe, vlak; russ. nevod.

Zuggraben, der, odtok, odočni jarek, russ. otvod (odvod).

Zughalen, der, bei den Wäſchern, damit die Reiſen auf das Faß anzuziehen, nato-zavnik.

Zughaſpel, der, vlačno vreteno, s kterim se poteguje, vlači iz česa.

Zugicht, adv., es iſt zugicht, ſapa vleče, preprihava.

Zugheſchreite, die, kobillia ſelivka.

Zugieſen, v. a., hinzu gieſen, priliti, pri-lijati, doliti, dolijati oder dolivati; ein Loch mit etwas zugieſen, luknjo s čim zaliti, za-lijati oder zalivati; v. n., gieß zu!, lij, le lij!

Zugift, ſ. Mitgift.

Zugirren, v. a., zagruliti, groliti komu kaj.

Zugittern, v. a., zakrižiti, zamrežiti.

Zugkraft, die, poteznost.

Zuglauben, v. n., cinem zuglaubru, ver-jeti komu.

Zugleich, adv., ob enim, zraven česa, na enkrat, h krati (S. R.), s čim vred, vkop, mimo tega, poleg toga; serb. zajedno,

Zugleichen, v. a., zalikati, polikati, za-ravnati, zadelati in poravnati ober porav-niti.

Zugleichſein, das, ſobitnoſt †, ſočasnoſt †, verſtnoſt, bivanje, bitje ob enem času.

Zugleber, das, vlačno uſoje.

Zugleine, die, vlečna verv.

Zugleiter, der, vodnik.

Zugloch, das, den Luſtzug zu beſörtern, du-ſok, oduška.

Zugluft, die, preprih, nach V. ohlip, ſapa, ki vlebe ali piha ſkoz kako odperſino.

Zugluſtig, ſ. Zugicht.

Zugmaße, die, miß ſelivka.

Zugmeſſer, das, rezivnik.

Zugmittel, ſ. Zugpflaſter.

Zugnaſel, der, pregeß, (klin na ojeſu), iglioſa).

Zugnetz, das, ſ. Zuggarn, bei den Vogel-ſtellern, nach V. velika mreža und zapadna mreža.

Zugochß, der, vozni, delavni, uprežni vol.

Zugpapier, ſ. Löſchpapier.

Zugpferd, das, vozni, uprežni konj.

Zugpflaſter, das, mehurnik ober mehırje-vec; ſ. Blaſenpflaſter.

Zugraben, v. a., zagrobſti, zagrebati, za-kopati, zakopavati, kopaje zadelati, zama-ſiti.

Zugrad, das, ſamotežno kolo (Sum.).

Zugramme, die, große Ramme, welche mit Seilen gezogen wird, oven na vervi.

Zugraſen, v. n., hlaſtniti po kaj.

Zugranpe, ſ. Prozeſſionsdraupe.

Zugrebe, die, Flaſchenträger, dobra, močna terta.

Zugrecht, das, ſ. Einſtand (ſtrecht); pravica viſe ſodnije, jemati priſtožbe proti nižim ſodnijam.

Zugreifen, v. n., popaſti, popadati, po-prijeti, poprijemati ſe, prijati, lotiti ſe, ſeci po kaj; greif zu!, primi!, ſezi po —; zmi-kati.

Zugriff, der, popad, ſegljaj.

Zugriub, das, vozno govodo.

Zugring, der, oklep.

Zugriufen, ſ. Augriufen.

Zugroß, ſ. Zugpferd.

Zugrunderichten, das, pokončevanje.

Zugſäge, die, velika žaga.

Zugſchiff, der, vlačna golenica.

Zugſchiff, das, vlečna ladja.

Zugſchraube, die, ſpona (V.).

Zugſeil, das, vlačna verv, s ktero se kaj vleče.

Zugſtange, die, vlečni drog.

Zugſteſel, der, ſkorjni z vlačnimi golenicami.

Zugtau, das, ſ. Zugſeil.

Zugtaube, die, golob ſolec.

Zugthier, das, vozna žival, vprežna živalina.

Zugthür, das, Zugthür, dir, nach dem Russ. ſpodjemne vrata, vrata na vago (V.).

Zuguden, ſ. Zuhören.

Zugurten, v. a., opasati in pas zapoti.

Zuguß, der, priliv, prilitek.

Zugvieh, das, vozna, uprežna živina, svež (Jarn.).
 Zugvogel, der, plió selec, selivni tič.
 Zugvoss, das, kočevavci.
 Zugwagen, der, in der Schneidemühle, wor- auf der Sägestock ruht und fortgeschoben wird, voz.
 Zugweise, adv., vlakama, trumama.
 Zugwerk, das, vlačilo.
 Zugwind, der, durch einen eingeschlossenen Ort zieht, ohlip (V.), prepil.
 Zugwinde, die, vitel, (gen. vitla), s kterim se kaj vzdiguje, vinta.
 Zugzehent, der, poljska desetina, desetina v snopih.
 Zuhaben, v. n., er will etwas zuhaben, hoče pridavek, primeček, priklado imeti, hoče kaj po verhu imeti; sein Haus immer zuhaben, hišo zmiraj, vselej, vedno zaperto imeti.
 Zuhacken, v. a., obsekati, obtesati, da je prav.
 Zuhäffeln, v. a., zapeti, zapenjati.
 Zuhäffeln, v. a., zapenčkati, zapenčati, zapetljati, zapenkljati.
 Zuhafen, v. a., zapeti, zapenjati s kljuko.
 Zuhalten, v. a., imeti zaperto; seine Thüre zuhalten, hišo zaperto imeti, priderževati z roko; die Hand, pest stisniti; die Augen zuhalten, mežati, žmeriti (M.); sein Bersprechen halten, mož beseda biti; v. n. mit einem zuhalten, počati se s kom (po napčnem).
 Zuhaltung, die, in den französischen Schloß- fern, derzaj.
 Zuhämmern, v. a., zatoloi, zakovati.
 Zuhängen, v. n., viseti proti čemu.
 Zuhängen, v. a., obositi na kaj in za- streti.
 Zuharschen, v. n., zarasti se.
 Zuhauen, v. a., zum Gebrauche vorbereiten, zu recht hauen, Bauholz zuhauen, les ob- tesati, obsekati, obrezati, obrezovati, obse- kovati, tesati; v. n. lo sekati; hane zu!, sekaj; auf Semanden zuhauen, koga mah- niti; hane zu!, mahni!
 Zuhelfen, v. a., pripeti, zašiti.
 Zuhelfen, v. n., zaceliti se, celiti se; die Wunde heilet zu, rana se celi, se je see- lila, zacellila; v. a., seeliti, zaceliti, poce- liti, celiti, zazdraviti (Ravn.); f. a. Helfen.
 Zuhelirathen, v. n., von einer Mannsper- son, heirathen zu einem Hause, priženiti se kam, pristopiti; von einer Weibsperson, pri- možiti se kam; die Zuhelirath, pristopa (?).
 Zuhobeln, v. a., pooblati dobro.
 Zuhorchen, v. a., poslušati, ušesa nastav- ljati, na ušesa vleči.
 Zuhören, v. a., poslušati; Einem zuhören, koga poslušati.
 Zuhörer, der, poslušavec.
 Zuhörerin, die, poslušavka.
 Zuhörerchaft, die, poslušavci, pl.
 Zufüllen, v. a., odoti, odovati, zagerniti, zagrinjati, zagaliti, zakriti.
 Zufügen, v. a., nagnati, naganjati, goniti,

gnati proti čemu, k čemu; v. n., derviti proti čemu.
 Zufanghen, v. n., zaukati, ukati, vriskati komu, ki prihaja; v. a., einem Weisfall zu- fanghen, z vriskam poterđiti, pohvaliti.
 Zufangst, f. Zulest.
 Zufangen, v. a., zvečiti s čim vred, k čemu.
 Zufang, der, prikup, dokup.
 Zufangen, v. a., prikupiti, dokupiti, doku- povati, h kupljenimu kupiti; v. n., fause nur zu!, le kpoj, (dokler se ti zdi)!.
 Zufehr, die, obrnjenje (obrat) k čemu.
 Zufehren, v. a., einem etwas, proti komu kaj obrniti, obrađati; einem den Ruck zu- fehren, komu herbet pokazati, obrniti; Einem das Gesicht zufehren, ozreti, ozirati so na koga; mit dem Wesen, zamesti, s smetni zagrobsti, napolniti.
 Zufesteln, v. a., zagozđiti, gozđiti (V.), s klinam zbiti, zabiti. (in andern Dial. za- klinaiti, bei Vuk zaklinöiti).
 Zufesteln, v. a., z vorzico zapeti, pripeti, (etwa auch zaveriziti).
 Zufesteln, v. a., z betam zabiti, zatoloi.
 Zufesteln, v. a., zaklejiti.
 Zufammern, v. a., s skobo † speti, stis- niti, geb. zaklanfati*.
 Zufang, f. Accord.
 Zufappen, v. n. u. a., zaškerpniti, škerp- niti (Jarn.), zaklopiti, zaklopiti kaj, se.
 Zufatschen, v. a., einem Weisfall zufatschen, komu zaploskati, ploskati na pohvalo.
 Zuflehen, v. a., zalepiti, lepiti.
 Zufleischen, v. a., zaklejiti, zalepiti; der Wahn fleiset die Augen zu, zmeta öloveku ne da viditi, ne da spoznati resnico.
 Zufletern, Zuflimmen, v. n., plezati, pri- lesti, zlesti, lesti, laziti kam, proti čemu.
 Zufinken, v. a., s kljuko zapreti, zapirati.
 Zufnöpfen, v. a. n. n., zapeti, zapenjati ober zapinjati kaj, so.
 Zufnöpfen, v. a., zavezati, zadergniti, za- vozlati.
 Zufoschen, v. a., prikuhati.
 Zufommen, v. n., zu etwas, an etwas fommen, priti, prihajati k čemu, h komu, dospeti, doiti, blizo priti, proti čemu iti; ich kann nicht zufommen, ne morem blizo; zufommen lassen, dati, uakloniti, dndeliti, privošöiti, privošöiti komu kaj, prepustiti komu; mir ist eine Nachricht von Wien zu- gekommen, dobil sim, prejel sim, prišlo mi je naznanilo z Dunaja; zufomme uns dein Reich, pridi k nam tvoje kraljestvo; dar- auf bin ich nicht zufommen, to mi pi zna- no; der Wifficht gemäß sein, mir kommt es zu, moja dolžnost je, meni se spodobi, meno veže, seinen Befugnissen gemäß sein, iti; ich fordere nicht mehr, als mir zufommt, nočem več, kakor kar mi (nach dem Serb. mo) gre, zunaj tega, kar mi gre, neöm niö; die ihm zufommende Achtung, dolžno spo- štovanje; die Sau ist zufommen, svinja se je urejila.
 Zufönnen, v. n., moči k čemu, do česa.
 Zuforken, v. a., zamašiti.

Zufost, die, prijed (Gutsm.), prigriz; f. Zugemilse.
 Zufriegen, v. a., zapreti, napraviti, da se kaj zapre.
 Zufunft, die, prihodnost, prihodnji časi, pl. (böhm. budoucnost, poln. potomnost = potennost); für die Zufunft, prihodnjic, v prihodnje, za naprej, odslej; Zufunft des Herrn, Gospodov prihod.
 Zufunftig, adj., prihodenj, kar nastaja.
 Zufunftkundig, adj., vedoö prihodoje reci.
 Zufunftföрге, die, skerb za prihadnost.
 Zufusthen, v. n., voziti, kočijaziti kam, proti čemu.
 Zulächeln, v. n., einem zulächeln, komu na- smehljati, smehljati so; v. a., Semanden Weisfall zulächeln, smehljaje komu kaj po- terđiti, pohvaliti, nasmehljati se komu v znamenje pohvale.
 Zuladen, v. n., zasmejati, smejeti se komu.
 Zuladen, v. a., zapečatiti.
 Zuladen, v. a., priloziti, prikladati k čemu.
 Zulage, die, bei den Zimmerleuten die Ver- zimmerung auf der Erde, damit es dann zu- sammen gelegt werden kann, vezanjo; der erste Anfang davon, zavločenje (V.); an einer Befoldung u. f. f., priklad, pridavek, nameček, primeček, prilozek, priboljšek, do- plača; bei dem Fleischer, priklada.
 Zulangen, v. n., bei Lische zulangen, za- jeti, zajemati; nach etwas zulangen, seči, segati po kaj, za čim; lang genug sein, do- seci, dosegati; die Stange langt nicht zu, drog ne doseže, ne dosega; genug zu etwas sein, zadosti biti, skezati; seine Befoldung langt zu einem solchen Aufwande nicht zu, njegov zaslužek ne skeza za tako potrato, ni zadosti za tako potrato, s plaöo ne more shajati; v. a., einem etwas zulangen, komu kaj pomoliti, podati, moliti, podajati.
 Zulanger, der, podajavec.
 Zulänglich, adj., zadosten, dovoljin; f. übr. hinlänglich; adv., zadosti, dovolj.
 Zulänglichfeit, die, zadostnost, dovolj- nost.
 Zulass, der, pripušöenje, pripušenje, dopu- öenje, dopušenje; das, am Rheine, neka vinska mera.
 Zulassen, v. a., verschlossen lassen, eine Büchse zulassen, skatlo zaperto pustiti, ne odpreti jo; den Zugang verstaten, noter, k sebi, v kaj, k čemu, blizo postiti, pušcati, pušati; Semanden in das Zimmer zulassen, koga v hišo postiti; einen Dfchen zulassen, beilassen, junca pripustiti, pripušcati, pri- pušati; nicht hindern, dovoliti, privoliti, pu- stiti, pušcati, pušati, pripustiti, dopustiti, ne brantiti, ne kratiti; (bei Gutsm. princ- hati); f. a. Gestatten; der zulassende Wille Gottes, dopustivna, dopušöavna, dopuša- na volja Božja; Gott läßt ihm nicht zu, an Bog dopusti, dopuša, dopuša, pošlje, poš- lja nesrečo; das läßt ihm nicht zu, an etwas anderes zu denken, to mu ne da na kaj družiga misliti.

Zulässig, adj., dopusten (V.), pripustljiv (Gutsm.), auch dopušöen, dopušen, kar se more, sme dopustiti.
 Zulässigkeit, die, dopušöenost, dopuše- nost, dopustnost.
 Zulassung, die, dopušöenje, dopušenje, do- voljenje.
 Zulaufen, der, pritek, prival, pritisk; es war bei der Freiheit ein großer Zulauf von Menschen, velika množica ljudi je prišla, privrelo je kaj ljudi, kup ljudstva k temu praznovanju; ein Redner hat vielen Zulauf, govornik ima dokaj poslušavcov, vse teöe poslušat ga; f. a. Auflauf.
 Zulaufen, v. n., aufzugen zu laufen, steei, zagnati se, spustiti so v tek; wader lau- fen, leteti, teči, da jo kaj; lauf zu!, teči, le teči!; auf Semanden zulaufen, proti komu priteci, teči; wo lauf ich zu, daß wir einander treffen, kam potečem, kam naj te- öem, de se snideva?; herbei laufen, skup teči; alles Volk lief zu, vse je skup teklo, derlo, vse je teklo tje, — k —; množica je navalila, pritisnila, privrela; spißig, in eine Spitze zulaufen, sich auf eine Spitze endigen, ospišeno, silasto biti (proti kon- cu), spieasti konec imeti, zgnbljati se v —.
 Zulauschen, v. n., na ušesa vleci, poslu- šati.
 Zulegbröt, das, nach Gutsm. prikladnica, priklad.
 Zulegen, v. a., etwas zulegen, z. B. mit Brettern, kaj založiti, zalagati, zadlati; einen Brief zulegen, pismo zložiti; beifügen, dazu geben, z. B. Semanden etwas zu seiner Befoldung zulegen, pridati, pridajati, pri- kladati; die Zimmerleute haben das Gebäu- de zugelegt, d. h. es auf der Erde zugerichtet, nach V. tesarji so zavlekli, zvezali hišo na tleh; einen Riß, Grundzug zulegen, bei den Marktschreibern, ihn auf das Papier ver- mittelt des Zulege-Compasses in einen Riß bringen, zlagati; zugelegtes Kind, pridöee (Medv.); sich anschaffen, omisliti si; sich ein Pferd zulegen, konja omisliti si, kupiti.
 Zulehnen, v. a., die Thüre, pripreti, pri- pirati.
 Zuleihen, v. a., pripošoditi, k že posoje- nimu se posoditi kaj.
 Zuleimen, v. a., zaklejiti, zalimati*.
 Zuleiten, f. Zuführen.
 Zulenken, v. a., z. B. die Pferde dem Thore zulenken, konje k vratam, proti vratam ober- niti, obrađati, zakreniti.
 Zuleruen, v. n. u. a., privöiti se, se ööiti se, se naučiti se česa k temu, kar se že zna.
 Zulezt, adv., zum letzten Male, zadnjio, zadnjikrat, bei Gutsm. k slednjimu; der Ordnung nach, ich gehe zulezt, grem nar zadnji, (nar zadnja, nar zadnje); endlich, naposled (V.), zadnjic, poslednjic; zulezt gab er doch nach, zadnjio, na zadnje, na- posled je vendar jenjal; er wird zulezt noch gar mit mir befehlen wollen, se zapoveduje naj mi (V.).

Zulispeln, v. a., šeptaje povedati komu kaj.
Zulip, der, sesalo, sesulja, eulica.
Zulpen, v. a., eulico sesati, sesuljo cizati.
Zum, n. ju dem, i. Zu.
Zumachen, v. a., ein Loch zumachen, luknjo zadelati, zakriti, zamašiti, (zašiti, durchs Nähen) i. t. d.; die Thür u. i. w., verriegeln, zapreti, zapirati, (serb. zatvoriti); einen Brief zumachen, zusammenlegen und versiegeln, pismo zložiti, skup djati, in zapečatiti; den Hof zumachen, d. i. zupčepfen, euknjo zapeti, zaponjati oder zapinjati; die Augen zumachen, zamežati.
Zumah, conj., besonders, vorzüglich, zlasti, posebno, posebno.
Zumach, das, pridavek, primerek, priveržek.
Zumauern, v. a., zazidati, zazidovati.
Zumeist, adv., najbolj, največ; i. a. Wortzünftig.
Zumengen, v. a., primesati.
Zumessen, v. a., einem das Getreide u. dgl. zumessen, komu žito odmeriti, odmerjati, nameriti, meriti; Einem etwas zumessen, zuschreiben, komu kaj primeriti, primérjati, pripisati; i. a. Bestimmen, Zumeisen.
Zumischen, v. a., primesati čemu česa.
Zumpel, der, capa, cunjia viseča.
Zumpfen, der, natresk.
Zumurmeln, v. a., zamermrati na koga, komu; der Bach murmelt dir Beifall zu, potok ti prišumljuje (porvalo).
Zumüssen, v. n., morati k čemu; die Thür muß zu, duri se morajo zapreti.
Zumuthen, v. a., misliti (si) kaj od koga, prisoditi, prisojati komu kaj, hoteti, pričakovati kaj (zlasti težavniga, nepravilnega, nespodobnega) od koga; unterstehen, podtakniti, podtikati, pripisovati komu kaj.
Zumuthung, die, misel, prošnja, pričakovanje (čudno, nepravilno).
Zunächst, adv., najbliži, narbliže, tik, tikama, poleg, najpred, največ, posebno, na ravnost.
Zunabeln, v. a., z buciko zapeti.
Zungelein, v. a., zabiti, zabijati z žebljem.
Zunaben, v. n., približati, približevati se, bližati se.
Zunähen, v. a., zašiti, zašivati.
Zunäher, der, zašivač.
Zunahme, die, rastenje, prirast, množenje; am besten jedoch zeitwörtlich, darum i. Zunehmen.
Zunächster, der, kožnarski pačuh.
Zunahme, der, priimek, priimek; Peter, mit dem Zunamen der Große, Peter, imenovan Veliki.
Zunamnen, v. a., (veralt.), priimek dati komu.
Zunasen, sich, v. r., die Form naset sich zu, in den Schmelzhüllen, zacoklati se (V.).
Zunähen, in der Sigg., netivni, vžigavni.
Zunäher, adj., vnetljiv, vpaljiv, kar se da vnetiti, vžgati.
Zunäherkeit, die, vnetljivost.

Zünden, v. a., vneti, vnemati se, vžgati, vžgati se, zapaliti se, prijeti se; v. a., zazigati, zazigati, zapaliti, vneti, zanetiti, netiti, vžgati, vžgati; i. a. Anzünden.
Zunder, der, vnetilo, vnemalo (V. J. Kr.), podnetek, podgorelica, vnemalce (Gutsm.), trod m. (Feuerschwamm, auch böhm. u. serb., nach V. jedoch trot, wie im Russ. trat); fig. Podzigtelj (V., bei Gutsm. podzigtalnik); der Zunder des Hasses, podzigtelj, podnetelj k sovraštva.
Zünder, der, eine Person, zazigavec; ein Ding welches zündet, vžgalo.
Zunderbaum, i. Krummholzbaum.
Zunderbrenner, der, vnetilar (V.).
Zunderbüchse, die, vnetilnica.
Zunderhaft, adj., vnetilo podoben.
Zunderschwamm, der, kresavna, vnetilna goba, trod oder trot, žvag (S. Kr.), oder zvh.
Zündfaden, der, netilna, zapalna nit.
Zündholz, das, podnet.
Zündhölzchen, das, vžigavni klinček, vžigalica, biglica (St.).
Zündhütchen, das, kapica.
Zündkraft, die, netivnost.
Zündkraut, das, strelni prah, naprašnik (nach Vuk eigentlich soviel Pulver als auf einmal auf die Zündpfanne geht, ebenjo podprahljaj); Zündkraut ausschütten, naprašiti, podprahiti.
Zündkugel, die, zazigavna, netilna kugla.
Zündlinie, die, zapalna črta.
Zündloch, das, zaziga (V.), vžigava laknja, russ. zatravka.
Zündmaschine, die, samopal.
Zündmaterie, die, netilna roba.
Zündmittel, das, netilo.
Zündpapier, i. Zündst.
Zündpfanne, die, prašnica, ponvica (Gutsm.), serb. nach Vuk prašnik.
Zündpulver, das, i. Zündkraut.
Zündpunkt, der, (punkt) netilnik, vnetnik.
Zündrohre, die, vnetilna troba, cevka; i. Zünder.
Zündrotze, die, zazigavni prot (V.), zazigavnik.
Zündschwamm, i. Zunderschwamm.
Zündstange, Zündstod, i. Zündrotze.
Zündstoff, der, netilna roba, snova.
Zündwurst, die, zapalna.
Zündzeug, das, krosilo.
Zunehmen, v. n., vermehrt werden, rasti, pomoziti, umoziti, moziti se; im Guten zunehmen, v dobrem rasti, narasti se, če dalje več bivati koga oder česa, (pribirati, V.), in andern Dial. pribiti, pribivati; die Krankheit nimmt zu, boleznen se hujša, boleznen se poprijema, huje prihaja, pritisaka; die Zuschauer nehmen zu, gledavcov je čedalje več, število njihovo raste, se množi; der Tag nimmt zu, dan raste, se daljša; der zunehmende Tag, rasteči dan; fetter werden, zrediti, urediti, roditi se, odebeliti, deboliti se, (nase jemati); an Kraft, okre-

pi. okrepati, pokrepati se, auch opomöci si, razmoci, razmagati se; bei zunehmenden Jahren, pri letih, pod starost; v. a., privzeti k čemu; im Stricken zunehmen, d. i. die Maschen vermehren, zanke pribirati, pribirati, (V. u. poln.) böhm. pridati, pridajati.
Zungein, v. a. u. r. nagniti, nakloniti kaj, se k čemu.
Zungeinend, i. Convergent.
Zungeinung, die, nagajenje; sich Jemandes Zungeinung erwerben, prikupiti se komu; i. a. Neigung, Gemogenheit, Gunst.
Zungein, i. Zubinden.
Zunest, die, družba, srenja (Gutsm.), bratovščina, bratovšina; Zunung, in all. slav. Wörterb. eoh * (a. Vuk, bei Gutsm. eoha); Körperchaft, skupščina, skupšina.
Zunestälte, der, cehovni starešina.
Zunestausnahme, die, sprejetje v ceh.
Zunestbrief, der, cehovno pismo.
Zunestbuch, das, cehovne knjige ali bukve.
Zunestchne, die, cehovno bandero.
Zunestgelst, der, cehovni duh.
Zunestgemäß, adv., po cehu.
Zunestgenos, der, družnik, tovarš, cehovnik.
Zunestgeses, das, cehovna postava.
Zunestglied, i. Zunestgenos.
Zunesthaus, das, zbirališče, zbirališče ceha.
Zunestig, adj., družbin, cehoven.
Zunestigen, v. a., vzeti v ceh.
Zunestlade, die, cehovna skladišnica.
Zunestler, der, cehovnik.
Zunestmahl, das, cehovna gostija.
Zunestmäßig, adj., po cehu.
Zunestmeister, der, cehmojster (auch bei Vuk cehmajstor), bei Gutsm. cehmaster, Zal. veliki družbenik.
Zunestrecht, das, cehovno pravstvo.
Zunestverfassung, die, cehovna uredba.
Zunestverwandte, der, socehovnik.
Zunestweise, adv., po cehih.
Zunestwesen, das, cehovstvo.
Zunestwidrig, adj., cehovnim postavam nasproten.
Zunestzwang, der, siljenje k cehu.
Zunge, die, jezik, dim. Zunglein, jezicek; am Gewehre, ternek. Medv.; einem Kinde die Zunge lösen, otroku jezik podrezati, podrezovati; die Zunge lösen, jezik odrezati, sprožiti, oggnati; eine schwere Zunge haben, težko govoriti; mit geläufiger Zunge sprechen, jezik, beseda mu gladko teče, govori, kakor bi rezal, gladka beseda; sein Herz auf der Zunge haben, kar misli, to govoriti; seine na jeziku imeti; es liegt, schwebt mir auf der Zunge, na jeziku mi je; seine Zunge im Saume halten, jezik za zobmi derzati, berzdati; einen über die Zunge springen lassen, koga obrati, obratiti; eine böse Zunge haben, obrekovati, gerditi koga, jezicek biti, opravljiiv biti; in fremden Zungen sprechen, po tuje govoriti; er kann mit der Zunge nicht fort, jezik se mu zavaljuje; unter der Zunge befindlich, podjezičen; in

der Wage, jezicek, kazavka; die Zunge drehen, jezik brusiti.
Zungeln, v. n., mit der Zunge spielen, jezicati, z jezikom gibati, igrati se; nach etwas, želiti česa.
Zungenader, die, jezična žila.
Zungenaloe, die, lopatika dvorednica.
Zungenantrag, der, jezični čerm.
Zungenband, das, podjezična uzdica ali žilica, podjezični vezek.
Zungenbein, das, podjezična kost.
Zungenblatt, i. Zapsenfrant.
Zungenblutader, die, jezična odvodnica.
Zungenbuchstabe, der, jezična čerka, jezičnica.
Zungendrescher, der, jezičnik.
Zungendrescherei, die, jezičnost, jezikanje, brušenje jezika.
Zungendrescherin, die, jezičnica, jezikoljka.
Zungenflecker, der, pomanjkanje, liba na jeziku.
Zungenföhre, die, jezična žleza.
Zungenfertig, adj., zgovoren, komar beseda gladko teče, urniga jezika.
Zungenfertigkeit, die, gladka beseda.
Zungenfleisch, das, jezik, jezično meso.
Zungenfleischnerbe, die, podjezična čatnica.
Zungenförmig, adj., jeziku podoben.
Zungenfreund, der, prijatelj z jezikom, na jeziku.
Zungengeräusch, das, žlobodranje.
Zungenwand, i. Zungenfertig.
Zungenhaut, die, jezična koža.
Zungenheld, der, i. Maulheld.
Zungenhönig, der, medene besede.
Zungenkrampf, der, jezični kerc.
Zungenkraut, das, i. Zapsenfrant, (Ruscus hypoglossum), kuznik.
Zungenkrebs, der, rak na jeziku, ovič v gerlu, sajevec.
Zungenkuß, die, znanje, ljudi prepričati z besedo.
Zungenlähmung, die, jezični mertad.
Zungenloß, i. Stumm.
Zungenmüdel, der, jezična mišioa.
Zungennerve, die, jezična čutnica.
Zungenriemen, i. Zungenband.
Zungenröhre, die, piščal, pišal z jezikan.
Zungenstaber, der, strugla (V.), dergulja za jezik.
Zungenstmerz, der, bolečina na jeziku.
Zungenstacheln, das, Zungenstachel, dleskanje, mlaskanje z jezikom.
Zungenstippe, die, konec jezika; sie her ausstrecken, laziniti (Medv.).
Zungenstein, der, okameneli ribji zobje.
Zungenstunde, die, groh z jezikom.
Zungenvertiefung, die, slopa lukaja.
Zungenwarze, die, bradavica jezična.
Zungenwerk, i. Maulwerk.
Zungenwurm, der, podjezični čerm.
Zungenwurzel, die, koren jezika.
Zungenzweig, der, jezična veja.

Bünger, der, lizavec, sladkosnedež; f. a. Schwäher.
Bunichemachen, v. a., v nič spravit; f. Vernichten.
Buniden, v. n., prikimati, pokimati, kimniti, kimati komu v pohvalo, ali za znamenje.
Buniden, das, prikim, kimanje.
Bunjeten, v. a., zanetati*.
Bunöthigen, sich, v. r., sich einem junöthigen, vsiliti se komu, vrniti se po sil; v. a., povabiti koga k drugim povabljenam.
Bunöthigung, die, vsilovanje, vrvanje.
Bündler, f. Bündel.
Burdnen, v. a., einen Semanden burdnen, komu koga pridružiti, odkazati, pridati za tovariša, v pomoč; der Zugeordnete, pridruženee.
Buraden, v. a., zaloziti, zalagati, priloziti; v. n., terdno popasti, dalje zalagati.
Burappen, v. a., zapopati*; f. Zuffestern.
Burassen, f. Zumeffen.
Burachen, v. a., zasmoliti, prismoliti.
Burpichten, v. n., aufsaugen zu peiffchen, prismukniti koga; peiffchen zu!, tepi ga! le ga! udri ga! uleknai ga!
Burpählen, v. a., zakoliti.
Burpbar, adj., razpuljiven, kar se da puliti, cefrati.
Burpeffen, v. n., zažvižgati, požvižgati, žvižgati komu; z žvižgam ali berlzigam nazaaniti.
Burpen, v. a., Wolle, Seide u. d. gl., zupfen, pukati, puliti, skubsti, cefrati (bei Gutm. kosmati, pipati, serb. činkati); ein wenig zupfen, poskubsti, popukati; noch einmal zupfen, preskubsti, precefrati; beim Zupfen verloren gehen, uskubsti se; Semanden bei dem Aermel, Warte, Haare zupfen, za lase prijeti, potegniti, cukniti, poeukniti, cukati (verm. Deutsch), mikati; zupfe dich selbst bei der Nase, sam sebe za nos primi.
Burper, der, pukavec, cefravec, pulivec.
Burperin, die, cefravka.
Burplästern, v. a., zamostiti, s tlakam zakriti.
Burpläden, v. a., zakoliti.
Burproppen, v. a., zamašiti (z zamaškam).
Burpfeide, die, pukana, puljena svila (Zida).
Burpfeil, das, pukanje, cefranje, opulek.
Burpflügen, v. a., durch Pfügen eine Vertiefung ausfüllen, zaorati; das Pfügen verschleffen, doorati, (v. n.); den Samen zupflügen, seme zaorati, podorati; v. n., dalje v eno mer orati.
Burpiden, v. a., zasmoliti.
Burpilgeru, v. n., romati, potovati, (božjopotovati Zal.) proti čemu, k čemu.
Burplappen, v. a., zablebetati komu kaj; v. n., le še žlobodati.
Burplahen, v. n., plöglích zufahren, zaleteti se, telebiti, zatelebiti se, izblekniti kaj po neprevidnem.
Burplumpen, v. n., butiti, buteti kam.

Burposten, v. a., skladanice oddati, odšteti komu.
Burpreffen, v. a., zatisniti, stisniti, stiskati.
Burprügeln, v. n., le še šoškati koga.
Burquellen, v. n., zateči se, zaliti se, priteči, pritekati.
Burquellen, v. a., primešati, pritrepati.
Burquesshen, v. a., primečkati, zmečkati in zagatiti.
Bur, f. Zu der, f. Zu.
Burammeln, **Burammen**, v. a., zametati, zašariti, zapahnti.
Burathen, v. n. u. a., nasvetovati komu kaj.
Burathehaltung, die, dobro gospodarjenje.
Burauen, v. a., na tihem komu kaj zadržljati, povedati.
Burauschen, v. n., šumoti k čemu, proti čemu.
Burechenbar, adj., pripisljiv, prištevljiv, zamerljiv.
Burechnen, v. a., dazu rechnen, prišteti, prištevati, došteti, doštovati, prirajati, priracuniti; imputiren, v krivico šteti komu, pripisati, pripisovati, (auch russ. u. poln.), zameriti, zamerjati komu kaj.
Burechnung, die, prištevanje; Imputation, pripis, pripisovanje, zamera.
Burechnungsfähig, adj., in Bezug auf die Handlung, pripisovaven, zameriven; in Bezug auf die Person, odgovoren za svoje dejanje, komur se more kaj pripisovati ali v krivico šteti, okrivljiv.
Burechnungsfähigkeit, die, lastnost, po kateri se komu kako delo more pripisovati, etwa pripisovavnost, prištevnost.
Burecht, adv., prav; sich zurecht machen, napraviti, napravljati se, pripraviti se k čemu; anzuehen, obleči se; etwas zurecht machen, napraviti, napravljati kaj, poravnati, uravnati; sich zurecht finden, znajti se, zvediti se v kaj, najti glas kaki reči; zurecht helfen Semanden, komu pomagati na pravo pot; zurecht bringen, uroditi, v red spravit, djati, popraviti, einen Kranken, ozdraviti; zurecht kommen, o pravem času priti; mit einem zurecht kommen, pogoditi se s kom; mit etwas, do dua, na konec priti čemu; zurecht legen, stellen, na svoje na pravo mesto djati, nrediti, uravnati, kakor je prav; zurecht weifen, koga zaverniti, zavrčati, posvariti, podučiti, komu pravo pot pokazati, prav napotiti ga; wie kommt er zurecht, kako se mu godi?
Zurechten, v. a., prisoditi, prisojati.
Zurechtweiser, der, zavračavec, zavračnik, podučnik.
Zurechtweisung, die, zavračanje, podučba.
Zureden, die, prigovor, prigovarjanje, nagovarjanje, (primarenj Gutm.).
Zureden, v. a., prigovoriti, prigovarjati, komu k čemu, nagovarjati koga, ravnati koga k čemu.
Zureden, das, Zuredung, die, prigovarjanje.
Zuregnen, v. n., deževati v obilnosti.

Zureibewörtel, der, (Sum.) priterek.
Zureichen, v. a., hinreichen, damit der andere es nehme, pomoliti, moliti, podati, podajati; v. n., hinlänglich sein, skezati, zadosten biti.
Zureichend, adj., zadosten, s čimur je mogoče shajati, dober; zureichender Grund, dober, terden izgovor.
Zureichendheit, die, zadostnost.
Zureisen, v. n., potovati proti čemu, kam.
Zureißen, v. a., zabutati duri.
Zureiten, v. n., dalje jezdit; reite zu!, jezdi!, le jezdi!; auf Semanden zureiten, proti komu jezdit; v. a., ein Pferd zureiten, abrichten, učiti konja v jezi, etwa auch ujezditi, serb. birati konja (Vuk, bressiren); ein zugerittenes Pferd, v jezi, nach Zal. v nosi izurjen, izučon konj.
Zurennen, v. n., vreti, pridirjati, dirjati k—.
Zurichten, v. a., proti čemu obrniti, nameriti; zubereiten, narediti, narejati, napraviti, pripraviti, pripravljati, zgotoviti, gotoviti; Einen übel zureichten, obdelati koga, odelati, razčesati, pobiti; beschmutzen, verderben, onesnažiti, umazati, udelati, zdelati koga, se; f. a. Verunstalten.
Zurichten, das, Zurichtung, die, priprava, pripravljajnje.
Zurichter, der, pripravljaj, pripravljavec.
Zurichterin, die, pripravljajka.
Zuriechen, v. n., poduhati kaj.
Zuriegeln, v. a., zapahnti, pal, zapah zariniti.
Zürnen, v. n., jeziti se, serčiti se, seršati (nad koga, Ravn.), hudovati se, togotiti se, gojevati se (in Rt. gebt.), bei M. kačiti se, gerditi se; auf Semanden zürnen, na koga jeziti se, na koga hud, serdit, jezen biti, nad kom jeziti se, nach V. u. kroat. jaditi se (bei Vuk flagen); anfangen zu zürnen, ujeziti se, razjeziti se; zürnend, jezen; gern zürnend, schmelkend, nosav.
Zurufen, v. n., proti čemu kotati se, valiti se, zatočiti, takati se; rolle nur zu!, le valackaj se; v. a., Semanden ein Faß u. dgl. zureufen, proti komu sod zavaliti, privaliti, valiti.
Zurosten, v. n., zarjevati; das Loch ist zurostet, luknja je zarjevela, se je po rji zalepila.
Zurück, adv., nazaj, (zopet, wieder); zurück!, nazaj!, umakni se, obrni se!; in der Zusammensetzung mit nazaj und dem betreffenden Zeitworte, zuweisen auch mit der Worsylbe za—, und od—, za: z. B. zurücktreiben, zaverniti, zavrčati; im Waschtüme zurückbleiben, v rasti zastati, zaostati, nach Zal. zastekleti, zasketeti.
Zurückangelu, v. n., nazaj pogledovati.
Zurückbeben, v. n., stresti in umakniti se.
Zurückbefehlen, v. n., ukazati komu, da naj se verne.
Zurückbegeben, sich, v. r., poverniti se, vracati so, nazaj podati se.

Zurückbegehren, v. a., nazaj tirjati, iskati, hoteti.
Zurückbehalten, v. a., zadržati, priderzati, ne dati od sebe, utegniti si kaj od česa.
Zurückbekommen, v. a., nazaj dobiti, zopet dobiti.
Zurückberufen, **Zurückbescheiden**, v. a., nazaj poklicati.
Zurückbezahlen, v. a., plačati, poverniti.
Zurückbiegen, v. a., zavhati, zapogniti nazaj; zurückgebogen, hil (Medv.).
Zurückbinden, v. a., zadej privezati.
Zurückblasen, v. n., trobiti komu, da naj se verne, nazaj, k vernitvi trobiti.
Zurückbleiben, v. n., (zadej) ostati, ostanjati, poostati, zaostati, zaostajati, ponuditi se, obličati; die Pflicht nicht erfüllen, zamuditi, zamujati.
Zurückblick, der, ozir.
Zurückblicken, v. n., ozreti, ozirati se, ogledati se.
Zurückbligen, v. n., odsvitati.
Zurückbrausen, v. n., šumeč verniti se.
Zurückbringen, v. a., nazaj prinesti, pripraviti.
Zurückdenken, v. n., spomniti se, pomniti, misliti na pretečeno.
Zurückdrängen, v. a., odbiti, odgnati, zaverniti, nazaj tiščati, tišati.
Zurückdrehen, v. a., odmotati, odviti, odvijati, odsukati.
Zurückdrücken, v. n., smeti nazaj (iti).
Zurückdrücken, v. n., hiteti nazaj.
Zurüden, v. n., primakniti, primikati se; v. a., primakniti, primikati.
Zurückerkhalten, v. a., zopet dobiti, nazaj dobiti.
Zurückerklag, der, der Klage, zavračilo tožbe.
Zurückerobern, v. a., zopet pod se spravit, v novo predobiti.
Zurückfahren, v. n., nazaj peljati ali voziti se; — od strahu zganiti se in odstopiti, odskočiti.
Zurückfahrt, die, vožnja nazaj.
Zurückfallen, v. n., nazaj pasti; auf den Rücken fallen, znak, vznak pasti; f. a. Seinsfallen.
Zurückfinden, v. a., zopet najti.
Zurückfliegen, v. n., nazaj leteti.
Zurückfliehen, v. n., nazaj bežati.
Zurückfliehen, v. n., nazaj teči.
Zurückfordern, v. a., nazaj tirjati, hoteti.
Zurückführen, v. a., nazaj peljati; in einen früheren Zustand, postaviti v poprejšnji stan; zurückführendes Zeitwort, povračni glagol; ins Gedächtniß zurückführen, spomniti; reduciren, in der Arithmetik, debeliti, (hingegen resolviern, drobti), spreobniti, spreobračati, spremeriti v kaj.
Zurückgabe, die, vračilo.
Zurückgang, der, hoja nazaj, vernitev.
Zurückgeben, v. a., poverniti, verniti, vracati, nazaj dati, dajati.

Zurückgehen, v. n., nazaj iti, verniti se, poverniti se, povračati se; rücklings gehen, ritinsko, navzrit iti; von Käufen, Geirathen, razdreti se (skujati se), odstopiti, razvreči se; es geht mit ihm zurück, peša, rakovo pot gre, kazi se, ne bo nič iz toga.

Zurückgehend, adj., nazaj gredoč.

Zurückgelangen, v. n., nazaj dospeti, priti.

Zurückgewinnen, v. a., nazaj dobiti (zaigrano).

Zurückgezogen, adj., samotni.

Zurückglängen, v. n., odsvitati, lesk odbliati.

Zurückgrüßen, v. a., odzdraviti (Vuk).

Zurückhaben, v. a., zopet imeti (zguljeno).

Zurückhalten, v. n., odmevati.

Zurückhalten, v. a. u. n., zadržati, zadrževati, prideržati, priderževati, deržati; sein Urtheil oder mit dem Urtheil, ne povedati svoje misli, braniti se, tajiti, skrivati v sebi; ich bemerkte, was ihn zurückhielt, opazil sim, kaj ima za bregam.

Zurückhaltend, adj., zderžen; seine Meinung verbergend, zamolčljiv, skrit; falsch, merzel.

Zurückhaltung, die, zadrževanje, udorčevanje, deržanje, skritost, molčanje, hladnost.

Zurückhängen, v. a., zadej obesiti.

Zurückhauen, v. a., odbiti, zopet udariti.

Zurückhelfen, v. n., nazaj pomagati.

Zurückholen, v. a., iti po kaj in nazaj pripraviti.

Zurückjagen, v. a., odgnati, odganjati, odpoditi.

Zurückkämpfen, v. a., nazaj poobesati, proti zatiloiku.

Zurückkauf, f. Rückkauf.

Zurückkehr, die, vernitev.

Zurückkehren, Zurückkommen, v. n., verniti se, poverniti, vračati se, povračati se; nazaj priti, iti; von seiner Meinung zurückkommen, misel opustiti, svoje menenjae premeniti; f. a. Herabkommen, Herunterkommen.

Zurückkehrend, adj., povračen.

Zurückklettern, v. n., plezati nazaj, na poprejšoje.

Zurückkönnen, v. n., moči nazaj (iti).

Zurückkreichen, v. n., nazaj lesti.

Zurückkunft, die, vrnitev, povračanje; gleich nach der Rückkunft, berz ko je prišel nazaj.

Zurücklassen, v. a., zapustiti, zapuščati, zapusati, pustiti kje (in ne vzeti s sabo).

Zurücklaufen, v. n., nazaj tekati.

Zurücklegen, v. a., na stran djati, položiti, prihraniti, varovati; es hält jezt schwer etwas zurückzulegen, zdaj se težko kaj prihrani, na stran done; einen Weg zurücklegen, preiti, prehoditi, prevoziti; ein Lebensjahr zurücklegen, leto preživeti, spolniti; eine Verfügung, odreci se, odpovedati se pravice; eine Klage, zaverniti, zavračati tožbo.

Zurücksehen, v. a., odsloniti, nazaj nasloniti.

Zurücksehen, v. a., nazaj zakreniti, na prejšnje mesto.

Zurücksehenden, v. n., svetiti nazaj gledati.

Zurückliegen, v. n., dalje zad ležati, biti.

Zurückmögen, v. n., hoteti kam nazaj (iti).

Zurückmüssen, v. n., morati kam nazaj (iti).

Zurücknahme, die, videruf, preklic, oporeka.

Zurücknehmen, v. a., nazaj vzeti, jemati; sein Versprechen, sein Wort zurücknehmen, preklicati, oporeči (viderrufen), umakniti se, no obstati, skujati se, svojo besedo snesti, ne mož besede ostati, umanjhati, (vulg. v mačko vreči so, J. Kr.).

Zurückpeitschen, v. a., z bičem odpoditi nazaj.

Zurückprallen, v. n., odskočiti, odleteti, odbiti, odsvitati se; vor Schrecken, odskočiti, hitro umakniti se od strahu.

Zurückprallen, das, odskok, odlet.

Zurückrechnen, v. a., nazaj računati, odšteti, odštevati.

Zurückreisen, v. n., nazaj potovati.

Zurückreißen, v. a., odtergati od —.

Zurückrennen, v. n., dirjaje verniti se.

Zurückrollen, v. n., nazaj valiti se.

Zurückrubern, v. n., nazaj, na prejšnje mesto vslati.

Zurückrufen, v. a., nazaj, zopet poklicati, ins Gedächtniß, spomniti; ins Leben, zopet oživiti.

Zurück sagen, v. a., odgovoriti, odgovarjati, povedati komu za odgovor ali odzdravljenje.

Zurückschaffen, v. a., spraviti na prejšnje mesto.

Zurückschallen, v. n., razlegati se, odmevati, odbijati glas.

Zurückschauern, v. n., zgroziti se, groza biti koga.

Zurückschauern, v. n., ozreti, ozirati se.

Zurückschauen, v. n., odsvitati, svetlobo odbijati.

Zurückschicken, v. a., nazaj poslati.

Zurückschicken, v. a., odriniti, odpahnuti.

Zurückschicken, v. n., zagnati se, šiniti kam nazaj, odstreliti.

Zurückschiffen, v. n., nazaj voziti se na ladji.

Zurückschlagen, v. a., odbiti, odbijati, odgnati, odpoditi; die Nermel, zavihati, vihati; v. n., nazaj stopiti.

Zurückschlagung, die, odboj.

Zurückschleichen, v. n., tiho nazaj lesti, vleči se.

Zurückschleppen, v. a., ojaziti, vlačiti nazaj, na prejšnje mesto.

Zurückschließen, v. a., sklepati nazaj.

Zurückschrauben, v. a., odšravfati.

Zurückschrecken, v. a., odstrašiti.

Zurückschreiben, v. a., odpisati, odpisavati.

Zurückschreiten, v. n., nazaj korakati.

Zurücksehen, v. n., ozreti, ozirati se,

pretečeno, storjeno pogledati, zaozirati se, zaozirati se, (Zal.).

Zurücksehen, v. r., nazaj želiti se (si).

Zurücksein, v. n., zaostati, odzadej biti, na nizki stopnji biti, zanemarjen, zapoznjen; er ist noch nicht zurück, ni ga še nazaj.

Zurücksenden, f. Zurückschicken.

Zurücksetzen, v. a., nazaj postaviti, zad postaviti; f. a. Nachsetzen.

Zurücksetzung, die, nazaj devanje, nazaj postavljenje, v nič devanje.

Zurücksetzen, v. n., omahniti, zgruditi se, na poprejšnje mesto, na novo pogrezaiti se.

Zurückstinken, f. Zurückdenken.

Zurückspiegeln, v. a., kakor v zercalu odbijati.

Zurückspringen, v. n., odskočiti, odskakovati.

Zurücksteden, v. a., nazaj vtakniti.

Zurückstehen, v. n., stati za čim; f. a. Nachstehen, Abstehen.

Zurückstehlen, sich, v. r., zmuzati se skrivaj odkod.

Zurückstellen, v. a., postaviti na prejšnje mesto.

Zurückstoß, der, odboj.

Zurückstoßen, v. a., odbiti, odbijati, odriniti, odsloniti, nazaj pahnuti; f. a. Abstoßen.

Zurückstoßungsstraf, die, odbijavnost, odbojnost.

Zurückstrahlen, v. n., odbijati žarke.

Zurückstun, v. a., djati na prejšnje mesto.

Zurücktragen, v. a., nazaj nesti.

Zurücktreiben, v. a., odpoditi, poditi, deriviti nazaj.

Zurücktreten, v. n., odpoviti, odstopati, umakniti se na stran; vom Wasser, pasti, padati, usihati, utekati se.

Zurückwagen, sich, v. r., derzniti nazaj iti.

Zurückwälzen, v. a., zavaliti na koga nazaj.

Zurückweichen, v. n., umakniti, umikati se; f. a. Weichen.

Zurückweisung, die, umik, umikanje, beg.

Zurückweisen, v. a., odreci, odbiti komu kaj, zaverniti ga, odpraviti ga; f. a. Abweisen.

Zurückwenden, v. a. u. r., nazaj obriniti, obrniti kaj, se.

Zurückwerfen, v. a., zapoditi, zaderviti v beg, odbiti, odpoditi.

Zurückwerfung, die, odboj.

Zurückwerfungswinkel, der, odbojni ogol.

Zurückwinden, v. a., odviti, odvijati.

Zurückwirken, v. n., nasprotno, odbojno delati, (nazajkovati, Zal.), russ. obratno dejstvovat, poln. oddziaływać (oddelovati).

Zurückwollen, v. n., nazaj hoteti.

Zurückzahlen, v. a., plačati, odplačati.

Zurückzahlen, v. a., nazaj šteti, odšteti.

Zurückzahlung, die, odplačilo.

Zurückziehen, v. a. u. r., nazaj potegniti, vleči, nazaj vzeti, jemati; sich zurückziehen, umakniti se, auch umakniti (v. n.), odmakniti se, odstopiti; zurückgezogen, sam

za se, umakojen; Zurückgezogenheit, samotnost, umakjenost (Ravn. u. Zal.).

Zurückzug, f. Rückzug.

Zurückzwingen, v. a., primorati koga, da gre nazej.

Zuründern, v. n., vslati proti čemu.

Zuruf, der, klic, zaklio, poklic na koga.

Zurufen, v. n. u. a., einem zurufen, poklicati, klicati koga, vpiti na, v koga, zaklicati komu (na uho); er rief ihm die Worte zu, te besede mu je krical; rufe nur zu, le klicai; f. a. Herbeirufen.

Zurunden, Zurückunden, v. a., zokrogli, okrogli, obliči, obrezati, da je okroglo; f. a. Arrondiren; den Henschelber, versiti stog.

Zurufen, v. a., priskubiti.

Zurüsten, v. n. u. a., napraviti, napravljati kaj, se, ravnati, pripraviti, pripravljati, gotoviti, oborožiti, orožiti.

Zurüster, der, pripravljac.

Zurüstung, die, napravlanje, pripravlanje, naprava, priprava.

Zusäen, v. a., das Säen vollenden, dosejati, obsejati vse, dosevati.

Zusage, die, obet, obluba.

Zusagen, v. n. u. a., einem etwas, obljubiti komu kaj, obetati; f. Versprechen; das sagt mir zu, to mi je po volji, po godu, goditi, to mi tekne (od jedi); f. a. Gefallen.

Zusager, der, obljubnik.

Zusammen, adv., vkup, skup, vkupej, skuppej; zusammensehen, in St. noch v gromadi stati (vergleiche das böhm. dohromady, u. poln. zgroładzooy); v družbi, v družini, v tovaršii; in der Zusammenlegung mit Zeitwörtern wird es im Sloven. durch Verlegung des s—, z—, auch na — (außerdem eine Anhäufung), oder durch Verlass des s— verbium vkup, skup ausgedrückt.

Zusammenändern, v. a., zorati, v eno preorati.

Zusammenarbeiten, v. a., z delam skup spraviti, einen tüchtig, arg mitnehmen, zdelati, nabiti koga.

Zusammenbaken, v. n. speči se; v. a., speči, spekati, pripeči eno drugimu.

Zusammenballen, v. a., kepo narediti, v bale zvezati.

Zusammenbauen, v. a., spanati*, po zakletji skleniti.

Zusammenbauen, v. a., skup sozidati.

Zusammenbeben, v. n., trepetati, zganiti se, zgruditi se, zderzniti, zderzati se.

Zusammenbegeben, sich, v. r., sniti, shajati se kam.

Zusammenbeißen, v. a., die Zähne, stisniti, stiskati zobe.

Zusammenbekommen, v. a., nabrati, skup spraviti.

Zusammenberufen, v. a., sklicati, sklicovati, vkup klicati.

Zusammenberührung, die, sklic, sklicanje, sklicovanje.

Zusammenbeiteln, v. a., naberačiti, priberačiti, zberačiti.

Zusammenbiegen, v. a., vkup zvihati.

- Zusammenbinden, v. a., zvezati, povezati (vezati eno k drugimu).
 Zusammenbitten, v. a., zvbati kam, prosiiti, da bi se kje sošili.
 Zusammenblasen, v. a., spihati, spihovati, razpihati.
 Zusammenbleiben, v. n., ostati vkup, v tovaršii.
 Zusammenborgen, v. a., na posodo jemaje skup spraviti.
 Zusammenbohren, v. a., zvertati.
 Zusammenbrauen, v. a., skuhati.
 Zusammenbrechen, v. a., podreti, podirati, pregniti, pregibati; v. n., podreti se, zrušiti se, razdrobiti se, na kup pasti.
 Zusammenbrennen, v. a., zgoreti.
 Zusammenbringen, v. a., znesti, znositi, znašati, nabrati, skup spraviti, D. Rr. zgeriniti, (*Böhm. nagromaditi*); ein Paar Leute b. i. entzweien, i. diefes.
 Zusammenbrechen, v. a., zdrobiti, zmerviti skup.
 Zusammenbuchstabieren, v. a., pozlogovati, spismenkovati.
 Zusammendenken, v. a., misliti si kaj skup kakor eno.
 Zusammendrängen, v. a., stlačiti, stisniti skup.
 Zusammendrehen, v. a., zviti, zvijati, skup zviti, viti.
 Zusammendreschen, v. a., zmlatiti, promlatiti (auch *fig.*).
 Zusammendrückbarkeit, die, etwa stieljivost.
 Zusammendrücken, v. a., skup, s čim vred natisoniti.
 Zusammendrücken, v. a., stisniti, stiskati; zwischen den Fingern, meljati (*Vuk*).
 Zusammendürsen, v. n., smeti skup (iti, shajati se).
 Zusammenfeilen, v. n., skup hiteti.
 Zusammenengen, v. a., stlačiti na ozki prostor.
 Zusammenessen, v. a., pojesti vse skup.
 Zusammenfahren, v. a., navoziti, napehmati; v. n., vor Furcht zusammenfahren, zdergniti se, zganiti se od straha, stresniti se, pretresniti se od straha, liniti (Rt.).
 Zusammenfallen, v. n., na kup pasti, zrušiti, podreti, spasti, na kup zlesti, lesti; von einer Gleichwulst, splahniti, splashovati, upadati; sich vereinigen, zediniti se, sterniti se, strinjati se.
 Zusammenfallen, v. a., zgerbiti, zgerbanciti, zgubiti; die Hände zusammenfallen, roke skleniti, sklepati, stisniti.
 Zusammenfallen, v. a., zložiti.
 Zusammenfassen, v. a., poloviti, naloviti.
 Zusammenfassen, v. a., objeti, poprijeti, vkup vzeti, obseči, posneti; refapituliren, povzeti.
 Zusammenfegen, v. a., zmesi, zmetati, pomesti na kup.
 Zusammenfinden, sich, v. r., sniti, shajati se, skup priti po naključji.

- Zusammenflechten, v. a., splesti, spletati.
 Zusammenfließen, v. a., skerpati, skorpuati.
 Zusammenfliegen, v. n., zleteti skup.
 Zusammenfließen, v. n., steci, stekati se, zeliti, zlivati se.
 Zusammenflößen, v. a., splaviti.
 Zusammenfluchen, v. a., kleiti, preklinjati, (da je strah in groza).
 Zusammenfließen, der, stok, (zvod), sovdnje, *pl. Ravn.*, — sovdnje fommt auch im eigen. Nam. vor, (*Jer.*); von Menschen, shod.
 Zusammenfordern, v. a., stitjati, natitjati.
 Zusammenfrieren, v. n., zmerzniti, primerzniti eno k drugimu.
 Zusammenflügen, v. a., stakniti, stikati, zložiti, združiti, zvezati.
 Zusammenführen, v. a., kam peljati in združiti, speljati, zvoziti.
 Zusammenfüllen, v. a., zeliti, napolniti in sterniti.
 Zusammenhängen, v. a., tesno združiti.
 Zusammengeben, v. a., zdati, zdavati, zložiti, skladati; ein Brautpaar zusammengeben, poročiti, poročati oder poraćati (St.).
 Zusammengehen, v. n., sniti, shajati se, skup, v družbi iti, hoditi (in Rt. angehtlich v gromado iti); — skleniti se, zapreti se, — zmanjšati se, shujšati.
 Zusammengehören, v. n., iti, spadati eno k drugimu.
 Zusammengehörig, *adj.*, skup gredoč.
 Zusammengeigen, v. a., po skoposti zgeriniti, naskopariti.
 Zusammengerathen, v. n., zadeti se eno na drugo, naleteti (eno na drugo), spreiti se, sklati se.
 Zusammengehen, v. a., zeliti, zlivati ob, zlijati.
 Zusammenhaben, v. a., nabrano imeti.
 Zusammenhaben, v. a., sosekati oder sosekati, razsekati.
 Zusammenhalten, der, etwa zderžnost.
 Zusammenhalten, v. n., deržati skup, eden z drugim, edinih misli biti; vom Feind, deržati; v. a., vergleichen, primeriti, primerjati; Geld, na kupu deržati, tiščati, tišati, ne dati, ne razpustiti.
 Zusammenhämern, v. a., skovati.
 Zusammenhang, der, stik, zveza, sklad; ohne Zusammenhang reden, govoriti brez glave in repa, kakor bi otrobe vezal, brez vezanja, da se beseda na veže, da se eno družiga ne derži; einer Zusammenhang haben, stikati se, zlagati se, vezati se med sabo, deržati se; im Zusammenhang mit—, v zvezi s čim.
 Zusammenhängen, v. n., vozati se med sabo, skup deržati se, vjemati se; zusammenhängend, zvezu, zvezan, v zvezi, zderžema, deržoč se eno družiga.
 Zusammenhängen, v. a., speti, obesiti skup.

- Zusammenhaspeln, v. a., zmotati.
 Zusammenhauen, v. a., zmahati, pomahati, pobiti, posekati, razsekati, da je kaj, hudo omlatiti; Fleisch zusammenhauen, meso sosekati oder sesekati na drobno, razsekati.
 Zusammenhäufen, v. a., nakopičiti, kopičiti, nakupiti, skupiti, kupiti, na kupo spraviti, spravljati, nageriniti, zgeriniti.
 Zusammenhäufung, f. Aggregat.
 Zusammenheften, v. a., sošiti, zvezati, speti.
 Zusammenheilen, v. n., sceliti se, zazarati se, zrasti se, zgajiti se.
 Zusammenhelfen, v. n., skup pomoči.
 Zusammenheken, v. a., nadražiti eniga na drugiga, dražbo delati.
 Zusammenhoden, v. n., vkup čepeti; f. a. Zusammenhauen.
 Zusammenholen, v. a., kam spravljati skup.
 Zusammenjagen, v. a., zgnati, zganjati kam.
 Zusammenjochen, v. a., zapreči, upreči v en jarem, zdergniti, če tudi ne gre vkup.
 Zusammenlähmen, v. a., sočesati, z glavnikom skup spraviti.
 Zusammenlagern, f. Zusammengeizen.
 Zusammenlaufen, v. a., nakupiti, pokupiti.
 Zusammenlehen, f. Zusammenlegen.
 Zusammenleiten, v. a., zveržiti, z lancam zvezati.
 Zusammenlitten, v. a., sklejiti.
 Zusammenlängen, der, skladni glas, soglasnost, soglasje, zloga.
 Zusammenklappen, v. n., vjemati se, vezati se, skleniti.
 Zusammenlauben, v. a., nabrati, nabirati, zbrati.
 Zusammenleben, v. a., zlopiti, lepiti.
 Zusammenleistern, v. a., sklejiti, spo-pati.*
 Zusammenlingen, v. n., skup, soglasno zveneti; v. a., terčiti (s kozaroi).
 Zusammenneuen, v. a., zgnesti.
 Zusammenknüpfen, v. a., zmečkati na kup.
 Zusammenknöpfen, v. a., zapeti, zape-njati.
 Zusammenknüpfen, v. a., speti, zvozlati.
 Zusammenkochen, v. a., pokuhati v eno robo.
 Zusammenkommen, v. n., sniti se (auch *atsl.*), shajati se, skup priti, *serb.* sastati se, zbitati se (*Ravn.*); zufällig, naleteti na koga, nameriti se na-nj, srečati ga; sich verammeln, zbrati, zbirati se; vereinigen, zediniti, sterniti, strinjati; zanken, f. diefes.
 Zusammenkoppeln, v. a., zvezati.
 Zusammenkrachen, v. n., zgrezniti se, troščiti na kup, zahrščati in podrti se.
 Zusammenkrachen, v. a., napraskati, nagebsti.
 Zusammenkriechen, v. n., zgerbiti se, stisniti se, skerčiti se, zlesti na kup.

- Zusammenkreischen, v. a., načekati, sočokati.
 Zusammenkunst, die, shod, zbor, (nach V. u. M. snid?, vergl. das *atsl. snitije*); geheime, verdächtige, nach V. stekališce, stekališce, zahod, zahajališce, zahajališce; *astr.* f. Conjunction.
 Zusammenkunftsort, der, shajališce, shajališce, zbirališce, zbirališce.
 Zusammenladen, v. a., povabiti kam v en kraj, oloziti na en voz, čola.
 Zusammenlappern, sich, v. r., po malem nabrati se.
 Zusammenlassen, v. n., pustiti vkup, da skup pridejo; Thiere zur Zeugung, pripustiti, pripuščati, pripušati.
 Zusammenlauf, der, stok, stekanje; f. a. Auslauf; gneča, vreva.
 Zusammenlaufen, v. n., skup leteti, teči; vom Wasser, steci, stekati se, — vreti na eno mesto, skup priti, natepti se, nabrati se od vseh strani; die Milch läuft zusammen, f. Gerinnen; f. a. Zusammenkommen; von nassen Farben, zeliti, zlivati se; vom Tuch, uskočiti se, stisniti se, skerčiti se.
 Zusammenläuten, v. n., skup, vkup zvoniti, vbati z zvonam kam.
 Zusammenleben, das, družno življenje.
 Zusammenlegen, v. a., (skup) zložiti, zlagati, skladati, skupej kam djati, na eno mesto; ein Messer zusammenlegen, nož zapreti; ein Tuch zusammenlegen, zložiti, v gube djati, zganiti (*Zat.*); Geld, f. Zusammenstücken.
 Zusammenlegen, die, zložba, zlaganje, sklad.
 Zusammenleinen, v. a., sklejiti, (da so dorži), zlimati*.
 Zusammenlesen, v. a., zbrati, zbirati, nabrati na kup, iz več bakev nabrati in so-staviti (za svoje).
 Zusammenliegen, v. a., skup ležati.
 Zusammenlöden, v. a., zvbati, vbati na eno mesto.
 Zusammenlöthen, v. a., zvariti, zlotati*.
 Zusammenlügen, v. a., močno lagati, z lažni skup spraviti.
 Zusammenmachen, v. a., stakniti, skup spraviti.
 Zusammenmahlen, v. a., somleti.
 Zusammenmengen, Zusammenmischen, v. a., zmešati, mešati, mešanico narediti.
 Zusammenmügen, v. n., hoteti skup (priti).
 Zusammennabeln, v. a., sošiti (od klobučarjev).
 Zusammennageln, v. a., zbiti, zbijati z žebli.
 Zusammennähen, v. a., sošiti, sošivati.
 Zusammennehmen, v. a., vkup vzeti, jemati, povzeti, povzemati; aufzugweise, posneti, posnemati; v. r., sich zusammennehmen, vso moč, vso žile napeti, potruditi se, skerb ineti.
 Zusammenordeln, v. a., zorglati, z orglanjem sklicati.

Zusammenpaaren, f. Paaren.
 Zusammenpaaden, v. a., skladati, zlagati vse na eno mosto; seine Sachen, pobrati svoje reči, narediti culo; f. a. Zusammenladen.
 Zusammenpassen, v. n., vjemati se, prilagati se eno drugimu, prilicen, ubran biti, stroci se; f. a. Passen.
 Zusammenpeitschen, v. a., z bičem zgnati, spokati kam.
 Zusammenpfeifen, v. a., v eno faro spraviti, djati.
 Zusammenpfeifen, v. a., spiskati, zberlizgati (kam, na eno mesto).
 Zusammenpferchen, v. a., zapreti, zgnati v en hlov.
 Zusammenpfropfen, v. a., stlačiti, natlačiti kam.
 Zusammenpfeifen, v. a., prismoliti eoo drugimu.
 Zusammenplanzen, v. a., stopsti, nabalusati, nazlobodirati.
 Zusammenplindern, v. a., naropati.
 Zusammenpressen, v. a., stisniti, stiskati.
 Zusammenprügeln, v. a., s palico zgnati, hudo otepeti.
 Zusammenquerlen, v. a., zdergaiti, zmetati skup.
 Zusammenraffen, v. a., pobrati, pograbiti; die Kräfte, moč povzeti si (nar. pes.), v naglici zgerniti, zgnati, stepsti; v. r., okrevati.
 Zusammenraupeln, f. das Borige.
 Zusammenraben, f. Zusammenplindern.
 Zusammenrechen, v. a., zgrabiti, zgrabek narediti.
 Zusammenrechnen, v. a., sošteti (zusammenzählen), zrajtati, zračuniti; mit Jemand, račun delati.
 Zusammenreiben, v. a., streti, zmeti, zmetati.
 Zusammenreihen, v. a., v eno versto djati.
 Zusammenreimen, v. a., skup spraviti, da se vjema; ich kann es nicht zusammenreimen, ne razumem; v. n. u. r., f. Zusammenpassen.
 Zusammenreiten, v. a., pojezditi; ein Pferd, zjezditi, spehati konja; einen Menschen, pojezditi, pojahati človeka; v. n., skup, v družbi jezditi.
 Zusammenrennen, v. n., zdirjati, dirjati skup.
 Zusammenriunen, v. n., steči, stekati se; f. a. Gerinnen.
 Zusammenrichten, v. a., skup spraviti.
 Zusammenrollen, v. a., zviti, zvijati, (narediti zvitek).
 Zusammenrotten, f. d., v. r., zbrati, zbirati se v tropo, skupiti se, spuntati se, hrup, zaroto delati.
 Zusammenrottung, die, truma ljudi, punt, bibl. hrup, zarota.
 Zusammenrücken, v. a. u. n., skup po-

makniti kaj, se, bliže pomakniti se drug k drugimu.
 Zusammenrufen, ber, sklic.
 Zusammenrufen, v. a., sklicati, sklicovati, sozvati, zvbati.
 Zusammenrühren, v. a., zmešati, mešati.
 Zusammenrumpeln, v. a. u. r., zgerbiti kaj, se, zgerbančiti kaj, se, gerbiti, gerbančiti.
 Zusammenrütteln, v. a., stresti, streseje vkup spraviti.
 Zusammen säbeln, v. a., posablati, sosekati.
 Zusammen sägen, v. a., sožagati.
 Zusammen schaffen, v. a., spraviti kam na eno mesto, skup.
 Zusammen schaffen, v. a., zgerniti, zgerbati, nadergniti si, nagrabit, natlačiti; zusammengefahrte Dinge, soderga.
 Zusammen schandern, v. n., od groze zlesti na kup, jeziti se.
 Zusammen schaufeln, v. a., skidati, z lapato zmetati.
 Zusammen scheuchen, v. a., spokati skup, pej kam.
 Zusammen sichten, v. v., das Holz, skladatai, zlagati derva.
 Zusammen sichten, f. d., v. r., vdati se, vjemati se, zlagati se, pristati se, prileči se, ubran biti.
 Zusammen schieben, v. a., poriniti, pomakniti kaj k čemu, na eno mesto.
 Zusammen schießen, v. a., razstreljati, razdjati, razrušiti, razvaliti kaj s strelam, s kanonami; Geld zusammenschießen, zložiti, skladatai, zvreči, v sklad dati, skup dati denarje, sklad napraviti.
 Zusammen schlagen, v. a., zbiti (skup), zbijati, skloniti; zerbrechen, razbiti, streti; einen gedruckten Bogen, u. dgl., zložiti, zlagati; die Arme zusammenschlagen, prekrižati, križem djati; affect, skleniti roke; die Hände, vor Freude, z rokami ploskati; aus Betrübniß, f. Ningen; v. n., butiti, telebiti kam na ono mesto, udarjati skup.
 Zusammen schleifen, v. a., zbrusiti, — zvlačiti.
 Zusammen schleppen, v. a., navleči, navlačiti, zvlačiti, zvlačiti (kam, na eno mesto).
 Zusammen sichten, f. Zusammenlegen.
 Zusammen sichten, v. a., skup zapreti, priklečiti (eno k drugimu), skleniti.
 Zusammen sichten, v. a., speljati.
 Zusammen sichten, v. a., stopiti, sevreči, stapljati, zlit; v. n., stopiti se, raztopiti se, tajati se, zginiti, skopneti, doiti, politi, umeti se, na kup zlesti, pozgubiti se, posnčiti se, skerčiti se.
 Zusammen schmeltung, die, stop(ljenje), stapljanje.
 Zusammen schmieden, v. a., skovati, zvariti.
 Zusammen schmiegen, f. d., v. r., stisniti se.
 Zusammen schmieren, v. a., zmazati, na-

mazati, pomazati, nakacati, nacočkati, skerpati, spalčiti.
 Zusammen schneiden, v. a., zrezati, narezati kam.
 Zusammen schneiden, v. a., zategniti, zategovati, stesniti, zadergniti, zvezati, stiskati.
 Zusammen schnarren, v. a., naberačiti, zberačiti.
 Zusammen schreiben, f. Zusammen schreiben.
 Zusammen schreiben, v. a., spisati (v ene bukke, iz več bukev), dokaj napisati, napisariti.
 Zusammen schreiber, ber, spisovavec.
 Zusammen schrumpfen, v. n., skerčiti se, zgerbiti se, sžiti se (aus sign*), stiliti se, zvrpati se; f. a. Eingehen.
 Zusammen schüren, v. a., zdergniti skup.
 Zusammen schuß, ber, sklad.
 Zusammen schütteln, v. a., skup stresti, hudo okregati.
 Zusammen schütten, v. a., zlit, zlivati.
 Zusammen schwachen, v. a., nablebetati, nazlobodirati, da jo kaj.
 Zusammen schießen, v. a., zvariti.
 Zusammen sehbar, adj., sostavljen, zložljiv.
 Zusammen setzen, v. a., sostaviti, sostavljati, zložiti, zlagati, skladatai; zusammengesetztes Wort, zložena beseda; eine Commission zusammensetzen, sostaviti odbor, komisijo.
 Zusammen setzung, die, sostava, sostavljanje, zložena beseda.
 Zusammen setzeln, v. a., spečatiti, pripečatiti (eno drugimu).
 Zusammen singen, v. a., izpeti, spoti, dokaj pesem peti.
 Zusammen sinken, v. n., zgruditi se, na kup pasti.
 Zusammen sitzen, v. n., skup, v družbi sedeti.
 Zusammen sollen, v. n., imeti stakniti se, sterniti se, skup priti.
 Zusammen spannen, v. a., v en jarem oprediti.
 Zusammen sparen, v. a., prihraniti, privarovati.
 Zusammen speisen, v. a., skup obedovati, pri eni mizi.
 Zusammen sperren, v. a., skupaj zapreti, v eno izbo i. t.
 Zusammen spielen, das, igra v celtnosti.
 Zusammen spielen, v. a., priigrati, nigrati, z igro vkup spraviti; v. n., skup igrati, pri eni igri.
 Zusammen spielen, v. a., pripresti, napesti, spređati, splesti, stlačiti.
 Zusammen springen, v. n., spopasti se, vjeti se.
 Zusammen spulen, v. a., zmotati skup.
 Zusammen stellen, v. a., v en hlev djati.
 Zusammen stampfen, v. a., steptati, spheti.
 Zusammen stecken, v. a., stekniti, stikati; die Köpfe zusammensetzen, glave stikati,

skrivaj pogovarjati se, čebljati, šeptati; v. n., skup tičati.
 Zusammen stehen, v. a., nakrasti, prikrasti.
 Zusammen stellen, v. a., sostaviti, sostavljati, primérjati eno drugimu; v. r., vkup stopiti, postaviti se.
 Zusammen steinung, die, zlaganje, sostava, sostavljanje, primérjanje.
 Zusammen steuern, f. Zusammen schießen (Geld).
 Zusammen stimmen, v. n., zlagati se, soglasen biti, prilagati se; bei Instrumenten, auch streich se; f. Harmoniren; die Sengen schaften stimmen zusammen, pričevanja se vežejo, se vjemajo; wir stimmen darin zusammen, v tém imava ene misli; russ. soglasitsja, soglasateja; v. a., ubrati, ubirati.
 Zusammen Stimmung, die, soglasje, ubiranje; f. a. Einflang, Harmonie.
 Zusammen stopfen, v. a., stlačiti, (skup) zmašiti, zgnjaviti.
 Zusammen stopfen, v. a., skerpati, iz pobirkov skup spraviti, iz raznih knjig zgnati.
 Zusammen stoß, ber, udar ene reči ob (na) drugo, spor, spopad, prijem; hier erfolgte der erste Zusammenstoß der Armeen, tukaj so se najprej spopadli, so udarili eden na drugiga; f. a. Collision, Conflict.
 Zusammen stoßen, v. a., stleči, stleči, zmeti; die Gläser oder mit den Gläsern (v. n.) zusammenschießen, terčiti; zwei Tische zusammenschießen, poriniti mizo k mizi, vkup pahnuti; etwas in eins zusammenschießen, z. B. zwei Höher, spahnuti; v. n., grenzen, mejiti, mejašiti, dotikati se, zadržati na—, derzati se; zusammentreffen, srečati se, (serb. sastati se), sterniti, strinjati se, vkup terčiti, zadeti, naleteti na kaj, udariti eno ob (na) drugo, sprijeti se, spređi se, spopasti se, butiti na kaj.
 Zusammen streichen, v. a., zgerniti na kup.
 Zusammen strömen, v. n., stekati se.
 Zusammen stücken, v. a., iz koscev zložiti, sostaviti.
 Zusammen stülpern, v. a., spalčiti.
 Zusammen stützen, v. n., zgruditi se, podreti se, posuti se, zverniti se, telebiti na tla, razpasti se, na kup pasti; v. a., razvaliti, povaliti, zverniti.
 Zusammen suchen, v. a., poiskati, nabrati iz vsch kotov.
 Zusammen thun, v. a., vkup djati; f. a. Zusammenbringen.
 Zusammen tragen, ber, znos.
 Zusammen tragen, v. a., znesti, znositi, znašati; f. a. Compiliren; nanesti, nanositi, nanašiti (na kup).
 Zusammentreffen, v. n., sniti se, shajati se po naključju, skup zadeti, nameriti, naleteti na koga, srečati se, vkup priti; übereinstimmen, streči se, vjemati se, ve-

- zati se; der Zeit nach, ob enem, k krati primeriti se.
- Zusammentreffen**, das, vkupna namera; durch Zusammentreffen der Umstände, po vkupnem naključnosti, stiku okoliščin, okoliščin, s tem da je več okoliščin, okoliščin vkup zadelo.
- Zusammentreten**, v. a., vkup stopiti, so-stopiti se (*Zal.*). zbrati se, sostaviti se, sniti se, združiti se, pristopiti eden drugimu; v. a., steptati, potepati, uteptati, pohoditi; f. a. Bertreten.
- Zusammentreiben**, v. a., zgnati, zganjati, spoditi skup; Geld, vkup spraviti, dobiti od kodar si bodi.
- Zusammentrinken**, v. n., piti skup; v. a., popiti.
- Zusammentritt**, der, shod, zbor.
- Zusammentrocknen**, v. n., posušiti se, usušiti se (da je manjši).
- Zusammentrommeln**, v. a., zbobnati, z bobnam sklicati, klicati.
- Zusammentropfen**, v. n., skapati se, nakapati se.
- Zusammenverschöndern**, sich, v. r., zagovoriti se s kom.
- Zusammenverstehen**, sich, v. r., pomoniti se, zmeniti se med sabo.
- Zusammenwachsen**, v. n., zrasti se, zrasčati, zrasati se (nach and. Dial. zrastati). v eno zrasti, prirasti coo drugimu.
- Zusammenwählen**, v. a., zvaliti, skotati, privaliti na eno mesto.
- Zusammenweben**, v. a., stkati.
- Zusammenwechseln**, v. a., primenjariti, nomenjati si (n. pr. drobiza).
- Zusammenwehen**, v. a., napihati, spihati na kup.
- Zusammenweisen**, v. a., zmotati.
- Zusammenwerfen**, v. a., zvreči, zmetati, nametati na kup, metaje podreti, razvreči, prevreči, razmetati, razlučati; Güter zusammenwerfen, zediniti, vkup vzeti.
- Zusammenwischen**, v. a., nabit, našeskat, namazati koga, nakrišpati, da je kaj.
- Zusammenwickeln**, v. a., zviti, zvijati, zmotati.
- Zusammenwinden**, v. a., zviti v eno.
- Zusammenwirken**, v. a., splesti, spletati (oa statvah), v. n., skup pritegniti.
- Zusammenwirken**, v. a., zmežljati, skratovčiti.
- Zusammenwohnen**, v. n., skup, v eni hiši stanovati.
- Zusammenwölben**, v. a., sterniti z oblokom.
- Zusammenwollen**, v. n., želeti skup (priti).
- Zusammenwuchern**, v. a., po odertii skup zdergniti.
- Zusammenwuchern**, der, zrast.
- Zusammenwühlen**, v. a., razriti, razkopati.
- Zusammenwürfeln**, v. a., iz raznih kosov sostaviti, skup spraviti.
- Zusammenzählen**, v. a., sošteti, sošteti, prišteti eno (k) drugimu.

- Zusammenzapsen**, v. a., Bauhölzer, vezati.
- Zusammenziehen**, v. a. u. r., skup potegniti, vleči, (*verb. steganti*); eine Schlinge zusammenziehen, zaderniti, zategniti; einen Vortrag zusammenziehen, okrajšati, skrajšati; den Mund zusammenziehen, usta stisniti, stiskati; sich zusammenziehen, (krankhaft), skerčiti se, stisniti se, kerčiti se; f. a. Eingehen; die Truppen zusammenziehen, nabrati, zbrati vse vojake v eno vojsko, zediniti, skupiti, skup spraviti; Summen zusammenziehen, zračniti, sošteti; die Stirne, zgerbiti, nach *Gutm.* zgazati u. nagerbati; es zieht sich ein Gewitter zusammen, hudo vreme se bliža, napravlja; zusammenziehend, oskrappel (Rt.), zagolten; v. n., s kom seliti se, iti kam.
- Zusammenzieher**, der, stiskavka (mišica).
- Zusammenziehung**, die, zategovanje, kerčenje, stisk (anje), skupljanje, okrajševanje.
- Zusammenziehungsstrafe**, die, stiskavnost, oskraplost, zagoltnost.
- Zusammenziffern**, f. Zusammenzählen.
- Zusammenzimmern**, v. a., postaviti, ste-sati, seimprati*.
- Zusammenzwängen**, Zusammenzwingen, v. a., s silo skup spraviti.
- Zusammenzwecken**, f. Zusammennageln.
- Zusamt**, f. Sammt.
- Zusanden**, v. n., zasuti, zasipati se s peskam, zasariti se; f. a. Verlanden.
- Zusatz**, der, ingemein, pristavek, dostavek, prilog, priverček, pridevek; bei Rüssigen Dingen, Metallen, primes, nach *V.* primesa, etwa auch priliev.
- Zusatz**, in Bfz., dodatni, pristavljeni.
- Zusatzbier**, das, patoke.
- Zusatzfrage**, die, pristavljeno vprašanje.
- Zusatzrad**, das, pridatno kolo.
- Zusäubern**, v. a., prikvasiti.
- Zusäuseln**, Zusäusen, v. n., prišumljati, šumeti proti čemu.
- Zuschnitzen**, v. a., einnem etwas, komu kaj, nakloniti, prikloniti (*V.*) komu kaj, pripraviti, podeliti kaj, pripomoči k čemu (*skrivaj*).
- Zuscharen**, v. r., im Bergbaue, sich verriugen, sterniti se.
- Zuschärfen**, v. a., zostriti, priostriti, ostriti, prispčiti.
- Zuscharen**, v. a., zakopati, zakopavati, zagrebati, zagrebati, zasuti, zasipati.
- Zuschauen**, v. n., gledati koga, na koga; beim Hochzeitsmahle (ungeladen), šeskat, prezati, guglati ali voglati, na prezalici biti, kobilicar (St.), zaplečnik (Rt.) biti.
- Zuschauer**, der, gledavec.
- Zuschauerin**, die, gledavka.
- Zuschauertraum**, der, prostor, predel za gledavec.
- Zuschäufeln**, v. a., eine Grube, zakidati, zagrebati jamo, zemetati z lopato.
- Zuschicken**, v. a., einem etwas, poslati, pošljati komu kaj; ein Gastmahl zuschicken, (veralt.), zubereiten, gostje pripraviti, pri-

- pravljati; was mir Gott zuschickt, kar mi Bog umeni, umeri, kar Bog da.
- Zuschieben**, v. a., potisniti, pririniti, pririvati, nakloniti komu kaj; den Piegel zuschieben, zapahniti; den Eid zuschieben, na prisegno gnati koga; die Schuld, f. Wälzen, (spanniti na koga).
- Zuschicken**, v. a., zu einer Summe Geldes noch etwas dazuschicken, došteti, dodati, doplačati, pridati, pridavati, priloziti, prilagati.
- Zuschiffen**, v. n., jadrati kam, proti čemu, v. a., pripeljati, dovoziti, dovažati komu kaj na ladii.
- Zuschlag**, der, im Hüttenbaue, was zur Beförderung des Flußes der Erze denselben zugelegt wird, Borfschlag, primes, nach *V.* primesa, (*russ. primes u. podmes*); wer das meiste bietet, dem soll der Zuschlag geschehen, kdor nar več ponudi, temu bodo pritorknili (*prirekli*); wornach, priterk (*V.*), prisaoda, prirok; Zuschlag des Getreides, zapertija, prepoved izvažati žito iz dežele; zu einer Steuer, priklad, priklada, prikladok; Wiesen in Zuschlag legen, prepovedati pašo.
- Zuschlagen**, v. n., fortfahren zu schlagen, dalje točiti, nabijati; schlag nur zu!, le udari, le udrihaj!; wacker, hurtig schlagen, zlo tepsti, pretepati, biti; wohl bekommen, die Arznei hat mir nicht zugeschlagen, zdravilo mi ni dobro storilo, delo, tehnolo; f. An-schlagen (v. n.); der Brand ist zugeschlagen, prisadilo se mu je, prisad se je prijel, pritaknil, je pristopil; v. a., die Thür zuschlagen, zuwerfen, duri zaderleščiti, zaloputniti, zaluskniti oder zalušiti, zatresniti, zatrešiti, (*Gutm.*), lopniti, tresniti, treščiti z durmi; ein Faß zuschlagen, sod zabiti, zabijati, zacepiti; ein Buch, zapreti; eine Summe zu einer andern, prišteti, priračniti eno k drugimu; beim Verkauf, poskočiti s cenno; einen Deich zuschlagen, jez zaježiti (*V.*); in der Auction, einem zuschlagen, komu terkniti, priterkniti (*V.*), etwa auch priverči; im Hüttenbaue, zu dem Erze etwas zuschlagen, primesiti; Bretter, pribiti, pribijati.
- Zuschläger**, der, pribijač.
- Zuschlagmesser**, das, f. Messer (zum Zubrechen).
- Zuschlammern**, v. n., zablatiti se, zagleniti se; (f. a. Verschleppen).
- Zuschlängeln**, sich, v. r., vijogaje se, zvi-jaje se, v krivinah teči proti čemu.
- Zuschleifen**, v. a., ubrusiti, zbrusiti, da je špicasto; nabrusiti, ulikati, privleči kam na vlačak, — zapeljati.
- Zuschlemmen**, f. Vertopsen.
- Zuschleppen**, v. a., einem etwas, komu kaj privleči, navleči, navlačiti.
- Zuschließen**, v. a., mittelft eines Schlosses zumachen, zakleniti, zaklepati.
- Zuschlingen**, v. a., zaderniti.
- Zuschmeißen**, v. a., vreči, zbrusiti kaj pred koga; die Thüre zuschmeißen, duri za-

- terlešiti (*V.*), zaluščiti, zalušiti, zaloputniti oder zaloputiti.
- Zuschmieben**, v. a., skovati za kaj.
- Zuschmiegen**, sich, v. r., obleči, obligati se, oprjemati se, prilegati se.
- Zuschmieren**, v. a., zamazati, zamazovati.
- Zuschmalten**, v. a., zapeti, zapenjati.
- Zuschnappen**, v. n., das Schloß ist zugeschnappt, zahapniti, zahapati (*V.*), zahlop-niti (*M.*), zaklepniti; der Fisch schnappt zu, šavniti, riba šavnje, kavšati, hlastati; v. a., die Dose u. s. w. zuschnappen, zadleskniti, zapreti, zakleniti.
- Zuschneiden**, v. n., rezati (v eno mēr); schneide zu!, režil, le režil!; v. a., prirerzati, prirerzovati, rezati, krojiti, odrezati, odmeriti komu; scharf zuschneiden, po malo odmeriti.
- Zuschneider**, der, krojač.
- Zuschneien**, v. n., zapasti, zamesti od snega.
- Zuschneitt**, der, prirerza, prirerzovanje, pri-kroj, kroj; fig. oblika, podoba.
- Zuschnüeren**, v. a., zaderniti, zadergovati, zategniti.
- Zuschrauben**, v. n., fortfahren zu schrauben, viti, zavijati (*Zal.*), šravfati v eno mēr; schraube zu!, vijl, šravfaj!; v. a., zašravfati oder šravfati.
- Zuschreiben**, v. a., pripisati, pripisovati, zapisati, zapisovati k čemu, na račun, v lastnino zapisati, v gruntne bukve vpisati, na dije ime; Einem etwas schreiben, komu kaj pisati; sich selbst zuschreiben, sam sobi pripisati kaj; f. a. Weilegen, Widmen; v. n., schreibe nur zu!, le pisi!
- Zuschreiben**, das, pripis, dopis.
- Zuschreiber**, der, pripisovavec.
- Zuschreiben**, v. n. u. a., einem, vpiti na koga, zavpiti, zakričati na koga, komu.
- Zuschrift**, die, ein Brief, pismo, list, pi-sanje; Dedicacion, pripis, posveta.
- Zuschreiten**, v. n., korakati proti čemu.
- Zuschüren**, v. a., Holz zuschüren, derva prikladati, kuriti, netiti; einen Streit heftiger zu machen suchen, kuriti, podkuriti, podpihati, podpihovati.
- Zuschuß**, der, zu einer Summe, primeček, dodatek; der Zuschuß der Milch, pritok, pripust (pripuščenje).
- Zuschütten**, v. a., füßige Dinge, dazugie-ßen, priliti, prilijati; trockene Dinge, pri-sati, prisipati, pritresti, pritresati; v. a., eine Grube, jama zasuti, zasipati.
- Zuschwären**, v. n., gnojiti in zalopiti se, zagnojiti se; von den Augen, f. Triefaugig.
- Zuschwellen**, v. n., zateči, zatekati, otcei in zalopiti se.
- Zuschwimmen**, v. n., priplavati, plavati proti čemu.
- Zuschwören**, v. a., einem, priseči, prise-gati komu kaj, zakleti se, zarotiti se, rotiti se in obljubiti kaj.
- Zusehen**, v. n., jadrati proti čemu.
- Zusehen**, v. n., gledati; einem zusehen, gledati koga; bei der Arbeit, v roke gledati

komu; einer Sache zusehen, gledati kaj; sieh zu!, glej!, pazi!, varuj se!, skerbeti, v skorbi imeti; da sieh du zu!, to je (bodi) tvoja skerb!

Zusehend, Zusehend's, Zusehend's, *adv.*, vidama, očito, da je (bilo) znati.

Zuseher, der, gledavec.

Zusein, *v. n.*, zaperto biti.

Zuseiden, *v. a.*, poslati, pošiljati.

Zuseiden, der, poslavec, pošiljavec.

Zusehen, *v. a.*, näher sehen, pristaviti, pristavljati; hinzu thun, pridjati, pridevati, dodati, dodajati; bei Metallen, primesiti; zumaßen, den Ofen zusehen, zastaviti, zastavljati poč. zasloniti poč.; ein Loch, zadelati, zatakni; Geld zusehen, vtakniti v kaj, potrositi po malem, dolagati, doplačovati iz svojiga premoženja; zgubo imeti pri com; *v. n.*, einen zusehen, stari in ihn bringen, pritiskati koga, nagnati, navirati (navreti), pestiti, navijati ga, nadlegovati, priganjati, siliti, nuditi, tiščati, tišati v koga, glušiti (s prošnjami), do živiga iti komu; von Krankheit, zdelati, shujšati; dem Feinde, napadati nanj hudo; einer Stadt, obleidi mesto in zapreti, da od nikogar živca ne dobi; die Schafe sehen zu, wenn sie vier Jahre alt werden, und keine Zähne mehr bekommen, oveo doravnavajo, so doravnale (V.).

Zusehig, *adj.*, ovca, ki jo doravnala.

Zusehern, *v. a.*, einem, es ihm reichlich versprechen, terdno obljubiti, terdno obetati komu, zagotoviti; f. a. Sicherstellen.

Zusicherung, die, zagotovilo.

Zusiegeln, *v. a.*, zapečatiti, pečatiti.

Zusinken, *v. n.*, vkup pasti, skleniti se.

Zuspiellern, *v. a.*, zaspiliti, ob. Kr., zaspaliti.

Zuspeise, die, prijed ali prigrizek, kar so je k kruhu; nach V. pridavek (Zugabe); f. a. Zugemüse.

Zuspeisen, *v. a.*, prigrizniti, prigrizovati kaj k čemu.

Zuspenden, f. Spenden.

Zusperren, *v. a.*, zapreti, zapirati; ein wenig, pripreti, pripirati; f. a. Zuschließen.

Zuspielen, *v. a.*, po zvišadi komu kaj pripraviti.

Zuspinnen, *v. a.*, zapresti, zapredati, priprestiti.

Zuspitzen, *v. a.*, priostriti, poostriti (na konci); präpißti, ospißti, spißti, zašiljiti (serb.).

Zuspitzer, der, spišar.

Zusprache, die, tröstende Rede, prigovor, prigovarjanje, tolaženje; f. a. Zuspruch.

Zusprechen, *v. a.*, einzusprechen suchen, prigovarjati, nagovarjati; Muth zusprechen, serčnost dajati, serce komu delati; serb. sloboditi koga; Trost zusprechen einem, tolažiti, tešiti koga, komu serce delati, lah-kati (V.); Einem etwas gerichtlich zuerkennen, zusprechen, prireči, prigovoriti, prisoditi (serb. bei V.); *v. n.*, Einem freuntlich zusprechen, ihn freuntlich anreden, ogo-

vorili koga, ogovarjati prijazno; einem Kranken zusprechen, bolnika tolažiti, mu prigovarjati; bei Jemand zusprechen, obiskati koga, oglositi se pri kom, priti pogledat k njemu; der Flasche zusprechen, dobro serkati ga, diši mu, pije ga, da je kaj; f. a. Passen, Zulegen.

Zusprechen, *v. n.*, zakaditi se, zaprašiti se proti čemu.

Zuspringen, *v. n.*, hurtig laufen, podvzati (se, si), leteti, skakati; springe nur zu!, le skakaj!; herbei springen, priskočiti, priskakovati, prihiteti; als er fiel, sprang alles zu, kadar je padel, je vse skup letelo, teklo, skočilo, je vse priskočilo; das Schloß ist zugesprungen (u. dergl. elastische Körper), ključavnica (se) jo zaskočila; f. a. Zuschnappen.

Zusprechen, *v. a.*, prišterkati.

Zuspruch, der, Aufmunterung, Trost, prigovarjanje, tolaženje, tolažba (uteha); Versuch auf kurze Zeit, pogovor, obisk, (oglas pri kom); gerichtlicher, prisodba; f. a. Zuslauf.

Zuspringen, *v. a.*, ein Faß, sod z voho zabiti, zabijati, zavešiti (Zal.), zavehati (M.), zapilikati, pilikati, začepiti (Vuk).

Zustampfen, *v. a.*, zatepati.

Zustand, der, stan, v katerem jo kaj; im Zustande einer Leidenschaft, v strasti, strasten; im Zustande der Trunkenheit, pijan, v pijanosti; der Mäßigkeit, trezen, v treznosti; in welchem Zustande befindet er sich?, kako se mu godi, kaka je, biva ž njim?; der Zustand seiner Gesundheit ist schlecht, slabig, zdravja je.

Zustandbringung, die, zveršba, izpolnitev, spolnjenje.

Zuständig, *adj.*, competent, pristojin (Gutem), das ist mir, dir, uns u. f. w. zuständig, to je moje, tvoje, naše i. t. d.

Zuständigkeit, die, pristojnost.

Zuständigkeitsbehörde, die, pristojna gosposka.

Zuständlich, *adj.*, zuständliches Zeitwort, neprehodni, neprehajavni glagol.

Zustehen, *v. n.*, fortfahren zu stehen, hosti, vbadati v eno mër; wader stehen, hosti, da je kaj; *v. a.*, ein Loch zustehen, d. i. zunähen, luknjo zasiti, zasihati.

Zustehen, *v. a.*, mit einer Stednabel, das Hemb zustehen, srajeo zatakni, zapeti; ein Loch, zatakni, zatakati; Einem etwas zustehen, komu kaj vtisniti, vtakniti, na skrivnem dati, primakniti.

Zustehen, *v. n.*, das ist, Jemandens Pflicht gemäß sein, einem zustehen, pristati, spodobiti se, iti, pravico imeti, pravica, dolžnost koga biti, spadati pod koga.

Zustellen, *v. a.*, durch ein favor gestelltes Ding, zumaßen, zastaviti, zastavljati, zasloniti, zaslanjati; den hohen Ofen zustellen, plavž podstaviti, fr., podstavljati (V.); Einem etwas zustellen, einhändigen, komu kaj izročiti ober vročiti (Gutsm., russ. u. poln.), dati, odrajtati, opraviti; f. a. Ue-

bergeben; russ. auch dostavit (im Sloven. mehr: zusehen, ergänzen); Glauben zustellen, vero dati.

Zustellung, die, vročba, izročba, vročilo.

Zustellungsgebühr, die, vročina.

Zustellungschein, der, vročilni list.

Zusterven, *v. n.*, (veralt.), seine Güter stud Freunden zugestehen, njegovo promoženje je po smerti na tuje prišlo; daher zusterven, po smerti na koga priti.

Zustener, f. Weisener.

Zustimmen, *v. n.*, privoliti; f. Beistimmen.

Zustimmung, die, privoljenje.

Zustossen, *v. a.*, zamašiti, mašiti, zaphati, zatuljhati.

Zustossen, *v. n.*, fortfahren zu stoßen, so-vati, drezati, pahati v eno mër; stoße zu!, porini!, potisni!, pahn!, suni, dregni!; — vögl. wiederfahren, pripetiti se, naključiti se, prigoditi se; es ist ihm ein Unglück zugestoßen, nesreča ga je zadela; *v. a.*, durch Stoßen verstopfen, zatolci, zabiti, zaphati, pahati proti čemu.

Zustreiben, *v. a.*, zärke odbijati.

Zustreiben, *v. n.*, prizadevati si priti kam; f. a. Streben.

Zustreden, f. Hinstrreden.

Zustreichen, *v. n.*, fortfahren lebhaft zu streichen, mazati (v eno mër); streiche zu!, maži, maži!, le maži!; *v. a.*, durch einen eingestrichenen Körper anfüllen, zalepiti, zamazati.

Zustreuen, *v. a.*, prisuti, prisipati.

Zustrom, der, pristok, prival.

Zustromen, *v. n.*, s curkam teči proti čemu; einem entgegen streuen, komu naproti vreti, teči, pritekati.

Zustürmen, *v. n.*, prihruti, privibrati proti čemu.

Zustürzen, *v. a.*, s pokrovam pokriti.

Zustutzen, *v. a.*, priczati, priczovati, pristrici, pristrigati, priklestiti, škerati nud oškernjcati (Ravn.); f. a. Stutzen; fig., pripraviti, obtesati, olikati; f. Abrichten.

Zutappen, *v. n.*, plump zugreifen, popasti, okorno, kakor pred štoklož.

Zutasten, f. Tasten.

Zuthat, die, was zur Fertigstellung einer Sache dazu gethan werden muß, priprava, pridavek, potreščina, priklad, bei Met. primes; f. a. Futter (bei Kleibern).

Zuthätig, f. Gefällig, Dienstfertig.

Zutheilen, *v. a.*, einem etwas, udeliti, dodeliti, podeliti, določiti, odločiti komu kaj, odkazati, pridati, dati.

Zutheilwerden, *v. n.*, v del priti; f. Zu-

zuthüllig, *adj.*, f. Zuthätig.

Zuthun, *v. a.*, zumaßen, zapreti, zapirati; d. i. etwas hinzulegen, pridati, pridjati, pridajati, pridevati, priloziti; da muß man zuthun, tu je treba pomagati, pripomagati, potegniti se, pritegniti; zugehan, udan čemu, komu.

Zuthun, das, Mitwirkung, prizadjanje, perzadevek, pripomoč; ohne mein Zuthun, brez mene.

Zutrag, der, f. Nutzen; priuos, donos.

Zutragen, *v. a.*, Jemanden etwas zutragen, komu nesti, nositi, prinesti, prinášati; einem etwas, skrivaj povedati, praviti; *v. r.*, sich zutragen, primeriti se, zgoditi se, prikjučiti se, naključiti se; *v. n.*, roditi.

Zuträger, der, donasavec; f. a. Angeber.

Zuträgerin, die, donasavka.

Zuträglich, *adj.*, tečen, zdrav, dober, pripomočen, koristen, k prida.

Zuträglichkeit, die, tečnost, koristnost.

Zutrauen, *v. n.*, upati, zaupati (komu), zanašati se na koga zastran česa, verjeti, da kdo more ali hoče kaj; das hätte ich ihm nicht zugetraut, tega bi ne bil od njega mislil; von einem etwas erwarten, nadjati se, pričakovati.

Zutrauen, das, zaupanje, upanje.

Zutraulich, *adj.*, zaupljiv, zaupen; f. Vertraulich, Vertraut.

Zutraulichkeit, die, zaupnost, zaupli-

vost.

Zutreffen, *v. n.*, zadeti, primeriti se, naključiti se; Peter sagte, es würde geschehen, und es traf richtig zu, Peter je rekel, tako bo, in naključilo, pripetilo, primerilo se jo, in izpolnilo se je; f. a. Eintreffen; die Rechnung trifft nicht zu, račun (rajteuga) ne gre vkup; f. a. Uebereinstimmen.

Zutreiben, *v. n.*, anfangen zu treiben, zagnati; fortfahren lebhaft zu treiben, gnati, goniti v eno mër; — mont. dobiti voo srebra v plavilnici, kakor se je mislilo; *v. a.*, prignati, priganjati kam, zagnati, gnati, goniti proti čemu; durch Schlagen, zabiti, zatolci.

Zutreten, *v. n.*, hinzu treten, pristopiti, pristopati, bližati se, pritakniti se, prisaditi se (vom Brand); anfangen, fortfahren lebhaft zu treten, dlatiti, stopati; *v. a.*, ein Maulwurfsloch zutreten, kertino zatlačiti, pohoditi, zahoditi.

Zutrieb, der, prigon, mont. kar se srebra nad pričakovano mero dobi.

Zutrinken, *v. n.*, napiti, napijati, nazdravljati, nazdraviti komu (V.); einem die Gesundheit zutrinken, na zdravje komu piti, na zdravilo piti; f. a. Trank; trinke nur zu!, le pij!

Zutrinker, der, napijavec.

Zutrinkformel, die, nach V. napitek, (napitainca), in Reinsig, dober čas.

Zutritt, der, pristop, približanje; freien Zutritt zu Jemanden haben, smeti h komu priti, vrata odperite imeti, (tobi so moje vrata zmirej odperete); er findet durch seine Geschäftlichkeit den Zutritt zum Könige, umetnost mu kraljeve vrata odpre, odpira, (mu jih je odperla); den Zutritt der Luft hindern, braniti, de sapa ne more do česa; Zutritt der Feuchtigheit, zamok.

Zutropfen, *v. a.*, zakapljati.

Zurtheilen, *v. a.*, prisoditi, prisojati.

Zuverlässig, *adj.*, gotov, zanesljiv ober zanašljiv, zvest (tren), f. a. Gewiß.

Zuverlässigkeit, die, gotovost, zanesljivi-

Zuversicht, die, zanašanje, upanje, svest f., terdno pričakovanje, terdna vera; mit Zuversicht, za terdno, popolnoma prepričan.

Zuversichtlich, *adj.*, ich hoffe zuversichtlich, v svesti sim si česa, ober nach Andern svest sim česa; zuversichtliche Hoffnung, terdno, živo upanje; zuversichtlich sprechen, zaupljivo govoriti, kakor bi že vedil za gotovo.

Zuvor, *adv.*, pred, prej, popred, poprej, pred tem; wie zuvor, spet, zopet; wie nie zuvor, da nikoli tega; in Verbindung mit Zeitwörtern, durch popred und des entspr. Zeitwortes ober mittelst Vorfylbe pre —.

Zuvorbedenken, *v. a.*, pomisliti popred, preden se stori.

Zuvorbestimmen, *v. a.*, poprod, naprej ustanoviti.

Zuvörderst, *adv.*, narpred, najprej, pred vsem drugim.

Zuvoreifen, *v. n.*, prehiteti koga.

Zuvorfahren, *f.* Vorfahren.

Zuvorkommen, *v. n.*, efer kommen, als er, preiti, prehoditi, prehajati, prehiteti koga; d. i. eine Gefälligkeit erweisen, ehe man gebeten wird, komu naprej priti z dobrotami, prehiteti, nenadoma priti, prevstreci komu, prestreči; daher: zuvorkommend, unstreßlich, dober, ponižen; einem im Kaufe zuvorkommen, prekupati, po kupnji prevzeti.

Zuvorkommenheit, die, postrežljivost, prijaznost.

Zuvorkunft, die, prehitenje.

Zuvorlaufen, *v. n.*, preteči, pred kom teči.

Zuvorsagen, *f.* Vorhersagen.

Zuvorsthun, *v. a.*, ed einem zuvorsthun, užugati koga, premagati koga v delu; *f.* Uebertreffen.

Zuwachs, *der*, am Getreide, Heu, Wein u. dgl., pri rastek, prirastek, nach V. dorasček, dorasček, (privekšek), umnožek, pridelek; vom Vieh, pri rejek, mladina; von der Anschwellung, naplavek, naplavina; *f. a.* Vergrößerung, Vermehrung; (*poln.* przybytek).

Zuwachsen, *v. n.*, v eno mór, dalje rasti; eine Wunde u. dgl. wächst zu, rana se zarašča, zaraša, se je zarasla; dem Landmann wachsen die Feldfrüchte zu, wenn er sie nicht erst zu laufen bracht, kmetu žito prirašča, priraša, rodi, raste; dadurch ist ihm ein großer Vortheil zugetwasen, s tem je mnogo dobil, od tega ima velik dobiček; *f. a.* Vermehren, (sich).

Zuwage, die, privaga, priveržek.

Zuwägen, *v. a.*, odmeriti, odvagati, odtehtati komu kaj.

Zuwallen, *v. n.*, iti, potovati proti čemu.

Zuwälzen, *v. a.*, privaliti, navaliti, zavaliti, valiti proti čemu, zavaliti pred kaj in zaloziti.

Zuwandeln, **Zuwandern**, *f.* Zuwallen.

Zuwanken, *v. n.*, opletaje iti proti čemu.

Zuwärmen, *v. a.*, prigreti, prigrevati.

Zuwarten, *v. a.*, počakati, čakati; *v. a.*,

Jemanden eine Summe zuwarten, čuvati, hraniti komu denar.

Zuwartung, die, počak, poček.

Zuwachen, *v. a.*, zatkati, pritkati.

Zuwegebringen, *v. a.*, storiti, učiniti, doversiti kaj.

Zuwehen, *v. a.*, einem, proti komu pri-pahljati, pahljati proti komu; etwas zuwehen, zasuti, zapihati, zamesti, (ber Schnee wehet zu, sneg zameta).

Zuweilen, *adv.*, včas, časi, včasih, časih, kdaj.

Zuweisen, *v. a.*, einem etwas zuweisen, zeigen, was er zu thun hat, odkazati, odkazovati kaj; wo er etwas zu bekommen hat, komu kaj pokazati, nakazati, nakazovati (*V.*); einem Jemanden zuweisen, ihn an ihn weisen, koga h komu napotiti, napotovati koga h komu.

Zuweisung, die, nakaz, odkaz, napotek f.

Zuweit, *adv.*, predaleč, predeleč.

Zuwenden, *v. a.*, obreriti, obradati proti komu, čemu; einem den Rücken zuwenden, komu herbet obreriti, komu herbet pokazati, (v stran) obreriti so od koga; Einem etwas zuwenden, daß er es bekomme, komu kaj nakloniti, naklanjati, dobiti, pri-skerbeti komu, pripraviti mu; *f. a.* Verschaffen.

Zuwerten, *v. n.*, anfangen zu werfen, zagnati, zalučati; fortfahren wasser zu werfen, metati, lučati, da jo kaj, v eno mór; *v. a.*, metati kam, proti čemu; die Thüre zuwerfen, juschlagen, zalučiti, zalučiti, auch zaderlešniči, zabrusiti duri, zaloputniti jih; eine Grube zuwerfen, jamo zametati, zametavati, zavaliti, zasuti; Einem etwas zuwerfen, komu kaj vroči, metati, lučati; Blische, pogledovati na koga.

Zuwiffeln, *v. a.*, zaviti, zavijati, zamotati.

Zuwider, *praep.*, zoper, uasproti, proti; dem Geße zuwider, postavi nasproten, zopar postavo; *adj.*, zopern, nasproten, (nautisjnen, čern, nach *Gutsm.* jedoch utis-njen); ed ill mir zuwider, zoperao mi je; in seinem Thun und Lassen, dela mi vse naskriz, nasproti; die Speise ist mir zuwider, jed mi je zoporna; zuwiderlaufen, nasproten biti, nasprotovati; zuwiderer Mensch, zgaga, žalta, bérša.

Zuwiehern, *v. n.*, zarezgetati komu.

Zuwink, *der*, pomig.

Zuwinken, *v. n. u. a.*, einem freundlich, komu prijazno migati, pomigniti, pomigati, migati; einander, migati si drug drugmu; einem seinen Beifall zuwinken, prikimatei komu, znamenje dati z roko.

Zuwintern, *v. n.*, zamerzati; wenn alles überflüthet und zugewintert ist, kadar suog vso zapade in zima vse zapre.

Zuwissenschaft, *v. a.*, na znanje dati, dati (auch bei *Vuk*). *russ.* dat znat.

Zuwölben, *v. a.*, z oblokam pokriti, zalovelati*; nach *Gutsm.* zalokati.

Zuwort, *das*, naredje.

Zuwühlen, *v. a.*, zariti, zakopati.

Zuzählen, *v. a.*, vor Jemandens Augen zählen, und übergeben, einem etwas zuzählen, komu kaj odšteti, našteti, šteti, odštovati, naštevati.

Zuzäunen, *v. a.*, zagradi, graditi.

Zuzengen, *v. a.*, opravit, s čimur gre; zarediti, roditi k poprejsojmu.

Zuziehen, *v. a.*, die Thüre ziehen, verschließen, duri zategniti, den Beutel zuziehen, mošujo zadegniti; zusammenziehen, stisniti, stiskati; sich jungs Vieh ziehen, mlado živino prirediti, prirejati, rediti si; (plemeniti, ploditi, *M.*); das wird dir eine Krankheit ziehen, to ti bo bolezen nakopalo, napravilo, navleklo (*russ.*), naklonilo, s tem si boš naredil, navlekel bolezen; das hat ihm den Tod zugezogen, to ga je spravilo pod zemljo, s tega sveta; sich ein Uebel ziehen, kaj hudiga na glavo nakopati si, kaj hudiga nagnati, navleči si; sich Händel ziehen, nakopati, navleči, nagnati si opravke, prepir, skupiti si jo, napraviti si kaj; *f. a.* Verursachen; Jemand zu etwas beziehen, vzeti, privzeti, jemati, poklicati koga k čemu; im Allgem. potegniti, vleči k čemu; *v. n.*, le vleči v eno mer, iti, hoditi proti čemu.

Zuziehung, die, privzetje; mit Zuziehung des Rathes, s koga svetam; ohne Jemandens Zuziehung, brez vsega sveta; mit Zuziehung der Männer, s pomočjo mož.

Zuzimmern, *v. a.*, pritesati.

Zuzucht, die, junges zugezogenes Vieh, prireja, prirejek, mladina, priplodek (nach andern *D.*).

Zuzug, *der*, hod kam, proti čemu, vojaska pomoč.

Zwackeisen, *das*, (steklarske) kleße, kleße *pl.*

Zwacken, *v. a.*, äcipniti, sipniti, söipati, sipati, väipniti, väöeniti; *f. a.* Neßen.

Zwacker, *der*, nagajivec.

Zwang, *der*, sila, siljenje, (pri)moranje, nujaj; unwillkürlicher Zwang, nepremagljiva sila; die stete Bemühung den Urin u. dgl. zu lassen, tiščanje, tišanje; der Zwang im gesellschaftlichen Leben, siljenje, prisiljenost, moranje; sich Zwang anthun, siliti se; der Zwang macht keine guten Menschen, siljenje ne dela dobrih ljudi; ich habe es bloß aus Zwang gethan, po sili, posiljen oder prisiljen, silama sim storil, (in ne dobre volje); Angstlichkeit, boječnost, strah, stiska; mit Zwang, z gerdo, im Gegenjat zu z lepo (in Güte); Zwang (Befehl), ukaz, povelje.

Zwang, **Zwangsz**, in der Blyg., prisiljeni, posilni.

Zwangausleihe, die, nujni, posilni zajem, prisiljeno posojilo.

Zwang(s)arbeit, die, prisiljeno delo.

Zwangbrief, *der*, (literae compulsoriales), prisilno pismo; *f. a.* Betreffung.

Zwang(s)kurs, *der, posilni, prisilni kurs, prehod.*

Zwangdiener, *der*, prisiljeno, tlačan, rabotnik.

Zwangdienst, *der*, prisiljeno delo, prisiljena služba, tlaka, rabota.

Zwange, die, eine Art Schraubenzwingen, spona.

Zwangeneinrichtung, die, posilna uredba.

Zwängen, *v. a.*, siliti; einen Pfropf hinein zwängen, zamasek vsiliti, posiliti.

Zwanggesinde, *das*, posiljena družina, tlačanje.

Zwangglaube, *der*, prisiljena vera.

Zwangherr, *der*, *f.* Zwingherr.

Zwanghuf, *der*, pretesno, ozko kopito.

Zwanghufsig, *adj.*, hrom, *russ.* zasečen.

Zwanglauf, *der*, samoprodaja.

Zwangloß, *adj.*, brez sile, prost, svoboden, in *St.* sloboden; eine Zeitschrift in zwanglosen Heften, -v prostih, nedoločeni zvezkih, ki niso natvezeni na čas in objem.

Zwangmühle, die, Bannmühle, nujni mlin; mlin, v kteriga mora kmet žito nositi.

Zwangrecht, *das*, pravica do sile.

Zwangsjade, die, kazenski jopič.

Zwangsmittel, *das*, sila, sredstvo, s čimur se kdo sili, mora.

Zwangspflicht, die, vollkommene Pflicht, (officium perfectum), popolna dolžnost, sili podveržena dolžnost.

Zwangskörne, die, etwa keréma na sili, posilna keréma, (ki mora jemati vino od koga in ne od družiga).

Zwangtrieb, *f.* Instinct.

Zwangweise, *adv.*, po sili, silama, posilno.

Zwangzig, *num. card.*, dvajset; zwanzig Häuser, dvajset, dvajsetero hiš; alle zwanzig, vseh dvajset; Einer von den Zwanzigen, eden (izmed) dvajsetih; je zwanzig, po dvajset.

Zwangziged, *das, dvajseteroogelnik f.*

Zwanziger, *der*, ein Mitglied von zwanzig Personen, dvajsetak (*V.*); zwanzig Jahre alt, etwa dvajsetletnik, weibl. dvajsetletnica; eine Silbermünze von zwanzig Kreuzern, dvajsetica (*Gutsm. n. V.*).

Zwanzigerlei, *adj.*, dvajseter.

Zwanzigfach, *adj.*, dvajseteren.

Zwanzigfältig, *adj.*, dvajseternat, dvajseterogub, dvajseterostrok.

Zwanzigjährig, *adj.*, dvajsetleten.

Zwanzigkreuzerstück, *f.* Zwanziger.

Zwanzigmal, *adv.*, dvajsetkrat.

Zwanzigpfünder, *der*, dvajsetfuntnik.

Zwanzigpfündig, *adj.*, dvajsetfunten.

Zwanzigste, *adj.*, dvajseti.

Zwanzigstel, *das*, dvajsetina, dvajsetinka, dvajseti del.

Zwanzigtägig, *adj.*, dvajsetdnoven.

Zwanzigtausend, dvajset tisoč.

Zwar, *conj.*, sicer, sic (*St.*), zares, res je, da —; und zwar jetzt mehr als jemals, in pa nikoli bolj, kakor ravno zdaj; zwar schmerzt es, res je, da boli, pa —; es tuda boli —; es ist zwar nicht schön, aber doch

- moht, ni kaj lepo, pa res je; und zwar: in to, in pa, namreč.
- Zweck**, ber, ein kleiner Nagel, metallener, zehljic, zehljic, zehlica, evak*; hölzerner, klin, kliniec; *dim.* klinček; der Nagel in der Schießscheibe als Ziel, kliniec; etwas Augestrebtes, ohne gerade der Zweck oder letztes Ziel zu sein, namen, namemba, name-nec, namisel (?), konec, cilj; s. a. Ziel; zum Zwecke haben, meriti na kaj.
- Zweckdienlich**, *adj.*, koristen, namenu primoren.
- Zweck**, die, f. Zweck (Nagel).
- Zweckheit**, die, edinost ali zedinjenje namenov.
- Zwecken**, v. a. d. i. mit kleinen Nägeln befestigen, pribiti, pribijati z zehljic; v. n., das zwecket dahin, to meri na to, to namerja tje, na to.
- Zweckendrittel**, **Zweckfall**, f. Dativ.
- Zweckholz**, das, les za (čevljarske) klince.
- Zwecklehre**, die, nauk od namenov reči; f. Teleologie.
- Zwecklos**, *adj.* u. *adv.*, brez namena, zastonj, neprimoren, kar nima nikakiga namena, aboten, (v eno van, St.).
- Zweckmäßig**, *adj.*, pripravten, namenu primoren, koristen, kakor gre.
- Zweckmäßigkeit**, die, pripravnost, primernost.
- Zwecktauglich**, f. Zweckmäßig.
- Zweckvoll**, *adj.*, velike namembe.
- Zweckwidrig**, *adj.* u. *adv.*, namenu nasproten, namenu nasproti, neprimoren, napčen, nepripraven.
- Zweckwidrigkeit**, die, neprimernost, napaka.
- Zween**, f. Zwei.
- Zwehle**, f. Quehle.
- Zwei**, *num. card.*, dva; f. u. n., dve; zwei Kinder, dva otroka, dvoje otrok; (zwei Helden, *serb.* dvojica junakah); alle Zwei, oba, obe, oboje; zu zwei, po dva, po dve, po dvoje; je zwei, vsak po dva, po dve ali po dvoje (a. pr. dobiti); um zwei Uhr, ob dveh; wo sind denn die zwei Dämonen?, kje sta pa vola?; zu zweien etwas besorgen, v spolovini imeti; in der Zusammensetzung, u. allen slav. Munda. dvo —, im Slov. jedovdy belietter dva — oder dvo —.
- Zwei**, die, dvojka.
- Zwei**, das, dva, dvoje; f. a. Paar.
- Zweimartig**, *adj.*, dvorok, dverok, dvoramen.
- Zweifartig**, *adj.*, dvevojin.
- Zweifartig**, *adj.*, dvook.
- Zweifändig**, *adj.*, prav, polnorodn.
- Zweifelnig**, *adj.*, dvonog.
- Zweifelig**, *adj.*, dvoverh.
- Zweifblatt**, das, (Ophrys), dvolistnik, dvolist.
- Zweifblätterig**, *adj.*, dvolisten.
- Zweifbund**, ber, Zweifbündnis, zveza med dvema.
- Zweifburgig**, *adj.*, dvograden.

- Zweideuteln**, v. n., dvoumen biti.
- Zweidentig**, *adj.*, dvooumen, dveh pome- aov, na dve strani, negotov, sumljiv, dvo- jin (im St. angebl. nevezten, sonst krafllos); er hat mich zweideutig angesehen, pogledal me je nekako, da nisim prav vedil, kaj hoče; na eno stran doher, na drugo ne.
- Zweidentigkeit**, die, dvoumje, dvoumnost, sumljivost, negotovost, beseda, ki se more razumeti na dve strani.
- Zweidrähtig**, *adj.*, dveniten, v dva stre- mena (V.), v dve niti.
- Zweidrittel**, das, dvo tretjini, (*gen.* dveh tretjin) pl.
- Zweidunkel**, f. Zwielicht.
- Zweien**, v. a., razdvojiti.
- Zweier**, ber, dvojka, dvojkla; als Münze, dvojak, dvojača.
- Zweierlei**, *adj.*, dvojin, dvoje sorte, dver- versten, različn (verchieden), *serb.* dvojak.
- Zweierleiheit**, die, dvojnost, dververst- nost.
- Zweifach**, *adj.*, dvoje, dvakraten, dvo- gub, dvostruk (mehr, *kroat.*), dvojnati; das zwei- fache, dvojnata; zweifachen Herzens, v dva oepa (V.), omahliga serca.
- Zweifadig**, *adj.*, dveniten, v dve niti.
- Zweifällig**, f. Zweifach.
- Zweifälligkeit**, die, dvojnost, dververst- nost.
- Zweifeln**, ber, dvom, dvomba, negotovost (Ungevißheit), cvibel*, dvoumljenje (Vuk), dvoja (Vuk), sumnja (V. u. Vuk); im Zwei- fel stehen, sein, zhehen, dvoiniti, (im Wolfe a. dvojmiti *Jer.*), cviblati*, dvojiti, sumnjati (argwöhnen); außer Zweifel setzen, poter- diti, za terdno, za gotovo zvediti, ugolo- viti, na gotovo postaviti; es ist kein Zwei- fel, ni dvomiti, gotovo je; ich habe keine- genbe Zweifel, hudi dvo(j)mi me obhajajo; ohne Zweifel, etva nedvomljivo, brez dvoma, zanesljivo (überläßlich), tjedo (anti je da), tjado.
- Zweifellei**, die, vedno dvoumljenje.
- Zweif(e)ler**, ber, dvoumljivec, dvojivec, sum- njavec, nach M. dvomnez, cemavt, bei V. omahljivec.
- Zweifelfrei**, f. Zweifellos.
- Zweifelhast**, *adj.*, dvoumljiv, dvoumljiv, dvooumen, dvojen, dvojni, sumaji podver- zen, negotov, sumljiv, dvomen (V. u. M.); es ist zweifelhaft, ne vemo, bo li kaj, ali ne; ich bin zweifelhaft, dvomim, dvooumin, sumnam, dvojim, omahujem, pomišlam (se, si).
- Zweifelhastigkeit**, die, dvoumljivost, dvo- umljivost.
- Zweifellehre**, f. Scepticismus.
- Zweifellos**, *adj.*, brez dvoma, dvombe, nedvomljiv, brez dvojbe, brez skerbi, brez sumnje, za gotovo, za terdno, nach *Gutsm.* brez dvojenja.
- Zweifeln**, v. n., dvoiniti, (dvojmiti), dvo- umiti (Vuk, also im *serb.* Wolfe), dvojiti (*kroat.* u. *altsl.*), sumnjati (Vuk), bei V. auch cemati, nach *Gutsm.* dimlovati (hing.

- dimlati vermuthen), omahovati u. kinkati, *gen.* oviblati*, ne verjeti; f. a. Bezweifeln.
- Zweifeln**, das, dvoumljenje, dvoumljenje (Vuk), sumnja(nje).
- Zweifeltreich**, *adj.*, ves dvoumljiv, omah- liv, ves poln dvomov (dvojmov).
- Zweifeltgrund**, ber, vzrok dvojbe.
- Zweifeltöhne**, *adv.*, za gotovo; f. Zwei- fellos.
- Zweifelsucht**, die, dvoumljivost, dvoumljiv- ost.
- Zweifelseife**, f. Sceptiker.
- Zweiflügelig**, *adj.*, dvokrilen, dvoperot- ten, z dvema flakutama.
- Zweiflügler**, ber, dvoperotnik.
- Zweifuß**, ber, dvonožec, dvonožka.
- Zweifühlig**, *adj.*, dvonožen, dvonog oder dvonog.
- Zweig**, ber, vejica, auch veja (M), sverz-i (*kroat.*), *serb.* grana, junger Zweig, mla- dika, mladica, poganjek (V.); belaubter, berstje, berstnata vejica, berstika; ein ab- geprüelter, abgerissener, odčesnik, klestina; Rebzweig, rozga; ber in einem Jahre auf- wächst, letnica, letna mladika, letni ters; *fig.* veja, odrastok oder odraslek; grüne Zweige bekommen, bersteti, listje dobivati; auf keinen grünen Zweig kommen, ne opa- mooi si; Zweig eines Berges, panoga, raz- rastek, odrastek, roka.
- Zweigängig**, *adv.*, säen, pol kraja sejati, krizem sejati (V.).
- Zweigbahn**, die, roka, krilo zelezne ceste.
- Zweigblatt**, das, vejni list.
- Zweigehört**, *adj.*, dvorog.
- Zweigefang**, f. Quett.
- Zweigepann**, das, dvoje vprezenih kónj, vol.
- Zweigestirn**, das, dvozevdjo.
- Zweigetheil**, *adj.*, dvojin.
- Zweigficht**, *adj.*, vejast, vejicast.
- Zweigig**, *adj.*, vejat, vejicat, košat.
- Zweigipfelig**, *adj.*, dvoverh.
- Zweiglein**, das, vejica, vejicica, mladica.
- Zweigliederig**, *adj.*, dveh členov, dvo- člen.
- Zweiglos**, *adj.*, broz vejic, gol.
- Zweigroschenstück**, das, sostak.
- Zweiguldenstück**, das, dvaforintnik †, de- nar za dva golduarja.
- Zweihändig**, *adj.*, dvorok, obojoročen, obojoročnik, obojoročnica (V.).
- Zweihängig**, *adv.*, na dvo strani viseo, pataglav.
- Zweihauptig**, *adj.*, dvoglav, dvoglaven.
- Zweihauig**, *adj.*, von Wiesen, z dvema košnjama.
- Zweihenkelig**, *adj.*, dvoročn, dvočonät.
- Zweiheit**, die, dvojnost.
- Zweihugig**, *adj.*, dvekopiten.
- Zweihundert**, *num.*, dve sto.
- Zweihundertel**, das, dvestotin(k)a.
- Zweihundertjährig**, *adj.*, dvestoleten.
- Zweihundertmal**, *adv.*, dvestokrat.
- Zweihundertste**, *adj.*, dvestotni.
- Zweihahr**, das, dveletje.

- Zweijährig**, *adj.*, dveleten, dveh let, pred- lansk; zweijähriger Wein, predlansko, pred- starno oder prestaro vino; zweijähriger Schöpfung, ostarelek.
- Zweijochig**, *adj.*, dvojarmen.
- Zweikampf**, ber, boj med dvema, dvojoj, nach dem *Russ.* u. *Poln.* poodinek.
- Zweikämpfer**, ber, dvojojn.
- Zweikische**, die, čerai zimolez.
- Zweifösig**, *adj.*, dvoglav, dvoglaven; ber, die Zweifösig, dvoglavec, dvoglavka.
- Zweifösig**, *adj.*, dvojern.
- Zweifenzersstück**, das, dvojača, (näml. auch 6 Kreuzersstück) denar po dva krajcarja.
- Zweifant**, ber, dvoglasje.
- Zweifebig**, *adj.*, dvozihen, vozozemen.
- Zweifebig**, *adj.*, dveh tehes; der Zwei- feibige, dvotelesnik †, dvoteles † (*Pot.*).
- Zweiflicht**, das, f. Zwielicht.
- Zweimähdig**, f. Zweihauig.
- Zweimal**, *adv.*, dvakrat, dvapota.
- Zweimalig**, *adj.*, dvakraten.
- Zweimannerei**, die, dvomoštvo.
- Zweimännlich**, *adj.*, za dva (óloveka), zweimännlicher Hobel, roglač, rogáč.
- Zweimaster**, ber, ladija dvojadrilnica †.
- Zweimonatig**, *adj.*, dveh mesov, dva- mesočen.
- Zweimächtig**, *adj.*, dvenochen.
- Zweimamig**, *adj.*, z dvema imonama.
- Zweimörtig**, *adj.*, dvoih.
- Zweipfünder**, ber, dvofantnik.
- Zweipfündig**, *adj.*, dvofanten.
- Zweipunct**, ber, f. Doppelpunct.
- Zweiräderig**, *adj.*, na dve kolesi, (dve- kolnica †).
- Zweireihig**, *adj.*, dverversten.
- Zweiruderig**, *adj.*, na dve vesli.
- Zweisach**, ber, besaga*.
- Zweisang**, ber, dvopev †.
- Zweischattig**, *adj.*, dvojosenen, dvojo- senenik (V.).
- Zweischauler**, ber, jähriges Schaf, letnik, weibl. letnica, jarica.
- Zweischerig**, *adj.*, dveh strizonj, kar se dvakrat strize.
- Zweischichtig**, *adj.*, dveplaten.
- Zweischlich**, ber, Dnyghphus, dvacep (V.).
- Zweischligig**, *adj.*, dvocepen.
- Zweischmelzig**, *adj.*, pretopljen, prelit.
- Zweischneide**, die, bei D. Drehstern, dvoje- rezno zeleso (V.).
- Zweischneider**, ber, rezalo na dve strani ostro.
- Zweischneidig**, *adj.*, dvojezen, na dve plati ali strani oster.
- Zweischurig**, f. Zweihauig, Zweischerig (dvojostrizn V.).
- Zweiseitig**, *adj.*, obojostan, za obe strani vezaven.
- Zweiseitig**, *adj.*, dvozgl, dvozglözen.
- Zweissinn**, ber, dvoumje.
- Zweissinnig**, *adj.*, dvooumen, v dva cepa.
- Zweisslig**, *adj.*, za dva, z dvema seda- lama.
- Zweispalt**, ber, f. Zwiespalt.

Zweispännig, *adj.*, dvepeden, dveh pedi.
Zweispännig, *adj.*, vom Wagen, z dvema (in St. angebl. dvojad); f. a. Zweimännisch.
Zweispiel, das, f. Duett.
Zweispitze, die, ein an beiden Enden zugespitzter Hammer, ostrevo, štamaraka(?).
Zweispache, die, f. Dialog.
Zweischellig, *adj.*, z dvema zelama.
Zweistämmig, *adj.*, dvadeblat, dvojniga debila, po dvoje iz eniga debila, brez krajnika.
Zweistimmig, *adj.*, dvoglasen.
Zweistödig, *adj.*, z dvema nadstropjema.
Zweistündig, *adj.*, dvourin, dve uri terpeč.
Zweitägig, *adj.*, dvadnji (V.).
Zweitäglich, *adv.*, dvadnevno, vsaki drugi dan.
Zweitausend, *num.*, dva tisoč, dva tavezent.
Zweitausendste, *adj.*, dvatisočni.
Zweite, *num. ord.*, drugi; Gewohnheit ist die zweite Natur, navada ima železno srajco.
Zweitel, f. Hälfte.
Zweitens, *adv.*, drugič, v drugo, auch za drugo, zopet.
Zweitgeboren, *adj.*, drugi rojen, drugorojen.
Zweitheil, f. Hälfte.
Zweitesser, der, amba, ambo.
Zweihundzwanzigste, *n.*, dvojadvajseti, serb. dvadesetdrugi.
Zweiweg, der, razpotje.
Zweibeerei, die, dvoženstvo.
Zweiwüchentlich, *adv.*, vsaki drugi tedeo.
Zweiwüchsig, f. Englische Krankheit).
Zweiwüchsig, *adj.*, vom Getreide, učenake velikosti; von der Wolle, ne o pravem času strižena, nach V. beides davorasen.
Zweizählig, *adj.*, z dvema rogljema.
Zweizahl, die, f. Dualis.
Zweizählig, *adj.*, dvozub.
Zweizeilig, *adj.*, dversten; zweizeilige Gerste, ploskovnjak (V.).
Zweizünftig, *adj.*, z dvema rogljema.
Zweizünftig, *adj.*, dvojezičen, dvoičen (M.), neodkritoseröen; f. a. Falfsch; na dve strani bje.
Zweizüngigkeit, die, dvojezičnost, (dvojezičje russ.).
Zwerch, *adv.*, prek, vprek, poprek; zwerch über etwas, prek česa, prek Kerke, prek Ljubljanie; zwerch über das Feld, prek polja; f. a. Quer.
Zwerchart, die, f. Querart.
Zwerche, f. Quere.
Zwerchen, *v. n.*, quer über das Holz hobeln, bei den Tischlern, po čez, vprek oblati.
Zwerchfell, das, (Diaphragma), prepona oder preponka (russ., auch poln.), nach V. präona mrena, präona opnica, bei Masur. priserdje.
Zwerchfellentzündung, die, vnetioa v, na preponi.
Zwerchflöte, die, f. Querflöte.
Zwerchhaus, f. Querhaus.

Zwerchmüßel, der, poprečna mišica.
Zwerchpeise, die, f. Querpfeife.
Zwerchrad, der, f. Querflad.
Zwerchstück, **Zwerchweg**, f. Querstück, Quertweg.
Zwerg, der, (Pygmaeus), pritlikovec, paglavac, nach V. paperk u. kejšek (Reisu), kepec (Vuk), serb. auch manjo und maljenica, (in St. angebl. malek), bei Gutschm. auch patuljak (und magas aus Jamb., welches jedoch in Ungarn hoch bedeutet), pašček (St. Drobn.).
Zwerg, in den Bsgn. von Bäumen und Gewächsen, nizek, pritličn, nach V. pritlikov.
Zwergaloe, die, lopatika nizka.
Zwergartig, *adj.*, pritlikast, kejšast (?).
Zwergbaum, der, pritlikovec, nach V. auch česerk (in S. Kr., Bayern).
Zwergbirke, die, nizka, pritlična breza.
Zwergbohne, f. Franzbohne.
Zwergbuche, f. Weißbuche.
Zwergdorsch, der, manek manjši.
Zwergschhorn, f. Palmeischhörchen.
Zwergeln, *v. n.*, nizck, pritlikovec biti.
Zwergente, die, mala raca.
Zwergerbse, die, nizki grah.
Zwergente, die, ök.
Zwergfuß, der, noga pritlikovcova.
Zwerggestalt, die, majhena, nizka postava.
Zwerggast, *adj.*, f. Zwergartig.
Zwerggasse, der, majheni zajic.
Zwerggöllunder, der, habat.
Zwerggubne, das, mali bazant.
Zwergin, die, pritlikovka, paglovka.
Zwergkiefer, die, (Pinus Mughas), rusje, kosolje.
Zwerglauch, der, nizki česen.
Zwergmandel, die, nizko mandeljnovo drevo.
Zwergmäsig, f. Zwergartig.
Zwergmauß, die, mala miß.
Zwergrose, die, nizka roza.
Zwergschritt, der, mali, drobni korak.
Zwergstein, f. Topfstein, Trochiten.
Zwergulme, die, nizki, pritlični breat.
Zwergweide, die, nizka verba.
Zwergwolf, f. Schafal.
Zwerfel, *pl.*, eine österreichische Mehlspeise, svalki.
Zwetsche, die, česplja, čespa; frische gestaute, sliva podoligasta in visnjeva, (perpic Gutschm.).
Zwetschlen, in der Bsg., čespljev, čespov.
Zwetschenbaum, der, česplja.
Zwetschenbrandtwein, der, slivovec, slivovica (serb.).
Zwetschengarten, der, čespljevje, čespljev vert.
Zwetschenmisch, **Zwetschenbrei**, das, čespljevce, čezana, čespljenjak (Gutschm.).
Zwid, der, ein kleiner Nagel, f. Zwed; das Zwiden, söip, sip, scipnjenje, sipnjenje, scipanje, sipanje.
Zwischbohrer, der, d. i. Zapfenbohrer, čepnik (V.).

Zwidel, der, zaklinek; an Strümpfen, nach Gutschm. n. M. roza; an Hemden, golobec, seröek (Zal.), kozica (St.).
Zwidelbart, der, f. Knebelbart, Schnauz.
Zwiden, *v. a.*, scipniti, sipniti, vsipniti, vsipniti, söeniti, vseniti, ucipniti, scipati, sipati; abzwiden, odscipniti, odscipniti; es zwid mich im Leibe, po trebuhu me siplje, sciplje, trebnh me boli, zavija, vije, vjeda, me kolje, phe, bode, červidi; ein Leder aufzwiden, es mit Zwiden auf etwas befestigen, nabiti, nabijati z žbicami; cvik igrati.
Zwiden, das, scipanje, sipanje; er hat das Zwiden, sciplje ga, siplje ga.
Zwider, der, eine Person, scipavec, sipavec; insgemein ein Werkzeug, womit man zwidst, scipavnica, sipavnica; das untere Stück des Bergbohrers, pirje (V. pärjo).
Zwiderin, die, scipavka, sipavka.
Zwidern, *v. n.*, rigati, možkati z oömi.
Zwidmühle, die, in dem Mühlenspiele, eigalica (V.), nach and. M., dvojni mlin, dvojno pribežališče, pribežališe.
Zwidnagel, der, f. Zwed.
Zwidstein, der, bei den Maurern, klin.
Zwidzange, die, damit abzwiden, oder auszwidgen, scipavne klešče, sipavne klešče (V.).
Zwidzungen, f. Schiefen.
Zwiebad, der, u. dem Russ., Poln. u. Böhm. suhar, nach V. prepeöeneo, u. sušenec.
Zwiebel, die, (Bulbus), čebula, čebulioa, auch öbul, luk, bei Gutschm., nach Jamb. čerleneo, (čerleni = rdeči luk); eine Zwiebel von Knoblauch, čosnova glava.
Zwiebelapfel, der, öbular.
Zwiebelartig, *adj.*, öbulast.
Zwiebelban, der, ravnanje čebule, öbularstvo (auch Zwiebelhandel).
Zwiebelbauer, der, lukar, öbular (auch Zwiebelhändler).
Zwiebelbrut, die, mlada čebula.
Zwiebelgewächß, das, čebulasta rastlina.
Zwiebelhändler, der, čebular.
Zwiebelhaut, die, čebulja ob. čebulova koža.
Zwiebelland, das, čebulišče, čebuliše.
Zwiebelmauß, die, miß čebularica.
Zwiebeln, *v. a.*, s čebulo zaoiniti, zalučiti, luciti (Vuk), öbuliti; fig. pestiti koga, dati mu.
Zwiebelstengel, der, lukovo, čebulovo (čebulje) steblo.
Zwiebelwurzel, die, lakova, čebulja juha (župa).
Zwiebelwurzel, die, gomolj, gomoljica; f. a. Zwiebel.
Zwiebrachen, *v. a.*, zum zweiten Male pflegen, v drugo orati, sprasiti, prašiti.
Zwiebrachen, das, praha.
Zwiebrache, die, im Weinbaue die dritte Gasse, tretja kop; im Weckern, drugo oranje, (preorica Vuk).
Zwiefach, *adj.*, dvojin.
Zwiefalter, der, metalj.
Zwiefältig, das, somrak, kadar se noč in dan ločita.

Zwier, f. Zweimahl.
Zwiesel, der, ein Ast, welcher sich in zwei Theile theilt, kobila, kobalja, razsoha, rogovila, trabi, raöve *pl.* (Vuk), bei M. gaöo, vile *pl.*; ein solcher Zweig, der zur Hengabel tangt, nach V. vilnik; ein jedes gabelförmige Ding, rogovila, rogolja.
Zwieselarm, der, am Wagen, trabi, trabje, nach Zal. trablje.
Zwieselbeer, f. Vogelkirsche.
Zwieselborn, f. Stechpalme.
Zwieselig, *adj.*, d. i. in zwei Theile gespalten, precepljen, nderhaupt, rogljast, kobaljast.
Zwieseln, *v. a.*, razdeliti na dva roglja, razsošiti (Sum.).
Zwiespalt, der, razpor, razdor, raspertija, razporeč, svada, svaja (St.), zdražba, nozloga, nezložnost (Gutschm.), neskladnost, nesprava, razpra, nesklad (Gutschm.), neeünost.
Zwietracht, die, f. Zwiespalt.
Zwieträchtig, *adj.*, prepirljiv.
Zwietrachtgeist, der, prepirljivost, svadljivost.
Zwietrachtstame, der, soenge raspertije.
Zwiewüchß, der, f. Englische Krankheit).
Zwiewüchßig, f. Zweiwüchßig.
Zwillich, der, dvojsert (M.?), ovilich*, nach Sum., böhm. dvojtkanina (wohl geschwiedel).
Zwillichen, *adj.*, dvojserten (?), evilichov.
Zwillichwebel, der, ovilihar.
Zwilling, der, dvojoöi, dvojeck, dvoje (eta), dvojek (Gutschm.), serb. blizanao, n. Ravn. bleznjak, (altsl. Zwillinge, blizoci; von Zwillingen entbunden werden, dvojecke imeti (n. Ravn. oblezni se?); sie sind Zwillinge, sta dvojecka; in der Sternkunde, dvojoäka.
Zwillingäpfel, *pl.*, zrašöeni, zrašeni jabelki.
Zwillingbrüder, *pl.*, dvojeäka ober dvojeöici, dvojki.
Zwillinggestirn, das, ozvezdje dvojeckov.
Zwillingstchwester, die, dvojka (M.).
Zwingbar, *adj.*, kdor, kar so da prisiliti, siln.
Zwinge, die, zwei Stücke Holz damit zusammen zu zwingen, spona (V), stiskavnica; f. a. Schraube.
Zwingelien, das, die Beschläge der Messerschalen damit auszustreßen und zu bilden, (Zelezna) spona.
Zwingelreif, der, der zweite Reif nach dem Bande zu, bei den Böttchern, der das Faß am meisten zusammenhalten muß, drugi obroö.
Zwingen, *v. a. u. r.*, prisiliti, posiliti, siliti, primorati, morati, prianditi, najati (M.), nuditi, prinujati, naviti, navijati, napletati, derviti; f. a. Pressen; sich zwingen, siliti se, posiliti se; zu etwas zwingen, k čemu prisiliti, siliti; etwas gezwungen thun, prisiljen kaj storiti, delati; die Noth zwingt mich, sila mo je gnala, prigjala, priganjala; einen Pfropfen in die Bouteille zwingen, zamašek v steklenico pognati, siliti, zatlačiti, stlačiti, vtisniti; zwei Bretter zusammen zwingen, dve dilji skup zgnati, gnati; eine

Stadt zur Uebergabe zwingen, mesto posiliti, priginati, priganjati, da se pada; ich kann es nicht zwingen, ne da se mi promoči, zvit; gezwungen, posiljen, prisiljen, primoran, prinujen; eine gezwungene Stellung, posiljeno, prisiljeno vedenje; gezwungenes Wesen, posiljenost, napetost; ein gezwungener Ausdruck, posiljena beseda; sich zwingen, lo-miti se, siliti se; zwingen, naganjaven, priganjajoc.

Zwingen, das, siljenje, moranje, nuja.
Zwinger, der, der Platz zwischen der Stadtmauer und den Häusern, ograda, medzidje, prizidje (Pot.), zagradišće, zagradiše, (Gutsm.); ein eingeschlossener Platz, in welchem die Jagdhunde aufhalten werden, pasjica (V.), ograda za lovske pse; — bravnin stolp; eine Person, welche zwingt, silnik, prisilnik, moravec.

Zwinger, Zwingerherr, der, silnik, samosilnik; f. a. Despot, Tyrann.

Zwingerherrlich, f. Despotisch.

Zwingschranke, f. Schrankezwinge.

Wirt, der, bei den Kunstbrexlern, eine schäl-ferne Spindel mit drei scharfen Spitzen, das Holz, welches man drehen will, darin zu schlagen, nach V. vreteno, jekleno vreteno.

Wirtel, der, eben dafelbst, ein Werkzeug mit einer scharfen Spitze und zwei schneidenden Kanten, vorgebohrte Löcher damit zu erweitern, vretenočni sveder (V.).

Wirn, der, konec, besond. konec pl., (u. R.), sukance oder sukanik (Gutsm.), auch nit (mehr Fäden); ich bitte um Wirn, nach V. podaj mi konec, sukauca, (mit Wirn stricken, serb. konečati).

Wirnarzig, adj., konou ali sukancu podobn, konecst.

Wirnen, adj., aus Wirn fertig, konec, konecst, ovrinat *.

Wirnen, v. a., zwei oder mehr Fäden zusammen drehen, posnkati, sukati, niti sukati, (ovrnati); v. n., von Ragen, f. Schurren.

Wirner, der, sukac.

Wirnerin, die, sukacica.

Wirnsaden, der, nit, konec.

Wirnsattel, der, motovilo za konec.

Wirnsattel, der, klopko konoa oder konecov, klopko sukanea.

Wirnmühle, die, navijalo.

Wirnrab, das, kolovrat, sukavnik za sukanea.

Wirnseide, die, sukana svila (žida).

Wirnstern, der, zvezdica za konec.

Wirnstumpf, der, nogavica konečna ali ovrinata *.

Wirnwinkel, der, navitek.

Wirnwinde, die, motovilo za sukanea.

Wirnwurm, der, f. Fadenwurm.

Zwischen, praep., med (mej); der Raum zwischen zwei Häusern, prostor med (dvema) hišama; zwischen wir und dir gibt es keinen Unterschied, med mano in (med) tabo ni razločka; er ging zwischen beiden, šel, hodil je med obema; sich zwischen zwei Stühlen niederlegen, med dvema stoloma sestiti;

dvoje h krati loviti in nobeniga ne dobiti; ein Ort zwischen den Bergen, medgorje; die Stelle zwischen den Schultern, medploče; und dgl. Bsgn.; zwischen die Räder kommen, med (pod) kolesa priti; etwas zwischen zwei Finger fassen, kaj med dva persta vzeti, stisniti; in der Mitte, vsred, v sredi, posred, vmes; zwischen den Zeiten lesen, med verstami ali redki brati; zwischen Thür und Angel, v stiski; zwischen heut und morgen, od danas do jutri, med današnjim in jutrišnjim dnevam; zwischen 15. August und 8. September, med smarnimi masami; bei Zusammensetzungen mit Hauptwörtern, med —, ober vmesni als adj.

Zwischenack, der, prestanek, presledek med dvema djanjema.

Zwischenaugenblick, f. Augenblick.

Zwischenbalken, der, srednje bruno, gre-da, srednji tram.

Zwischenband, das, (anat.), medvezek.

Zwischenban, der, vmesna stavba.

Zwischenbescheid, der, vmesni odlok.

Zwischenfall, der, vmesni prigodek.

Zwischenfrage, die, medvprašanje f, vmesno, postransko vprašanje.

Zwischeufang, der, medpetje.

Zwischengeschäft, das, postransko opravilo.

Zwischenhandel, der, posrednja kupčija; f. a. Expeditionshandel.

Zwischenhändler, der, f. Speditent.

Zwischenknoten, der, vmesna kost; in Zusammensetzungen, medkostni.

Zwischenkunft, f. Dazwischenkunft.

Zwischenlage, die, vmesna lega, plast.

Zwischenlicht, f. Zwielicht.

Zwischenlinie, die, vmesna čerta.

Zwischenwahl, das, mala jed med poglav-nimi.

Zwischenmauer, die, medzidje, prezid (Zal.), vmesni zid, tin, pretin, stena (russ. prostenok = prestanek).

Zwischenmittel, das, sredstvo vezavno.

Zwischenmuskel; der, mišica vmesna, medkostna.

Zwischenort, der, osredje.

Zwischenpfeiler, der, srednji steber.

Zwischenpunkt, der, (punkt) mejnik ali vmesnik, — vmesni olenek.

Zwischenraum, der, presledek (V.), presredje oder medredje, prostor med —, med-prostorie f; ein ganz oder verhältnismäßig leerer Zwischenraum, praznota, praznina med, razstop (?); lichter Zwischenraum, preleg-ljej, spremljej.

Zwischenräumig, adj., z vmesnim prostora-m ali presledkam.

Zwischenrede, die, medgovor, vmesno go-vorjenje, seganje v besedo.

Zwischenreden, v. n., vmes govoriti, ho-sedo presekat, presekavati, segati v besedo.

Zwischenreich, das, etna medvladije, brez-kraljevje f, brezkralljevstvo, medcesarstvo.

Zwischenrippenblutader, die, medre-berna odvodnica.

Zwischenfah, der, medstavek, vmesni, sred-nji stavek.

Zwischenfahlein, der, medčasni list.

Zwischenfahsel, Zwischenfahse, die, vmes-na jed.

Zwischenfahspiel, das, Intermezzo, medigra, vmesna igra.

Zwischenfahstunde, die, vmesna ura.

Zwischenfahtag, der, vmesni dan.

Zwischenfahthal, das, posrednja, vmesna do-lina, nach V. predolna und predalna; (im eigen. Namen heißt ein zwei Thäler scheidender Bergesattel, perdolje, v. i. pridolje, Jer.).

Zwischenfahnton, der, posrednji, vmesni ton.

Zwischenfahträger, f. Zuführer, Postenträger.

Zwischenfahtheil, das, vmesna sodba, med-sodba f.

Zwischenfahwahl, die, vmesni izbor.

Zwischenfahwall, der, Courtine, glavni na-sip med dvema branilama, kurtina *.

Zwischenfahwand, die, medstenje, tin, pretin, pregradna stena.

Zwischenfahweite, die, dalja, razstoj med dve-ma stebrama.

Zwischenfahwind, der, stranski veter.

Zwischenfahwort, das, f. Interjection.

Zwischenfahzahn, der, pregradni plot.

Zwischenfahzeit, die, vmesna versta.

Zwischenfahzeit, die, premolk (V.), vmesni čas (Gutsm.), medčasje (poln. u. böhm.), f. a. Pausse; in der Zwischenzeit, v tem, ta čas, med tem (časam).

Zwischenfahzolllinie, die, meddeželna colna poteza f.

Zwischenfahgold, das, Blattgold, welches auf der einen Seite Silber ist, zlatosreberna pena.

Zwist, der, edler und glimpflicher, als Zwies-palt, razpor, zdražba, svaja, rovanka, (rvan-ka) zdraha; f. übr. Zwiespalt; ich habe Zwist mit Semanten, u. V. nama nekaj križem gre; med nama je nekaj križem, atč klati se, ujedati se.

Zwisten, v. n., spreti se, prepirati se, nje-dati se.

Zwister, der, razpornik, razpertnik, pre-pirljivo.

Zwistig, adj., razporen, svadjliv, zdražliv, nezložen, prepirljiv, v prepiru, prepiru, pravdi podverzen.

Zwistigkeit, die, razpurnost, zdražljivost, sprekarlost (Gutsm.), f. a. Zwiespalt, Zwist.

Zwistigern, v. n., övercati, öercati, överkati, överkljati, öerkoleti, vercati, zvergoleti, gostoziliti; wie die Alten singen, so zwischen die Augen, f. Jung; von Grillen und Henschräden, öercati, overcati, öercati; von Singvögeln, zvergoleti, gostoleti; anfangen zu zwistigern, začercati, zažvergoleti, zagostoleti; zwistigern wohin kommen, pričvercati do —; eine Zeit hindurch zwistigern, prežvergoleti (ves ljubi dan).

Zwitter, der, ein Geschöpf mit beiderlei Geschlechtsgliedern, ober, welches von zweierlei Arten etwas an sich hat, ein Bastard, dvojic, dvojak, polmož, polžena, polutan (Vuk für Mulette), obojak, obojec (Sum.), dva-spolnik.

Zwitterblume, die, dvaspolnica.

Zwitterding, das, dvojice.

Zwitterfahsel, der, f. Maulthier.

Zwitterfahgrundfah, der, dvestrano vodilo.

Zwitterfahhaft, adj., dvojačen, dvojnoga spola, poluten, mešan, na dve plati.

Zwitterfahwesen, das, dvojačnost f, dvo-spolstvo f.

Zwitterfahwort, das, dvojačna, dvojezična beseda.

Zwizern, v. n., migati, utripati, lesketati se.

Zwölf, num. card., dvanajst; serb. dvana-deset; zwölf Männer, dvanajst mož; zwölf Gühaleit, dvanajstero pišcet; Einer von den Zwölfen, dvanajsterih edin (dvanajstnik); ich komme vor Zwölf, pred dvanajstimi pridem, pred polnoem; in der Nacht, pred polnoeje; ich komme um zwölf, ob dvanajstih pridem, o polnoe, o polnooi; zu zwölfen, pa dvanajst.

Zwölf, die, dvanajstica, dvanajstka.

Zwölfed, das, dvanajsterokotnik.

Zwölfedrig, adj., dvanajsteroogelnat, dvanajsterokotin.

Zwölfert, der, Einer aus einem Collegium von zwölf Personen, ein Wein von 1812, dvanajstak, dvanajstnik; eine Münze von zwölf Kreuzer, Solben u. f. w., dvanajstioa.

Zwölfertel, adj., dvanajsternat.

Zwölfertel, adj., dvanajsternat.

Zwölfertel, adj., dvanajsternat.

Zwölfertel, adj., dvanajsternat.

Zwölfertel, adj., dvanajsternat.

Zwölfertel, adj., dvanajsternat.

Zwölfertel, adj., dvanajsternat.

Zwölfertel, adj., dvanajsternat.

Zwölfertel, adj., dvanajsternat.

Zwölfertel, adj., dvanajsternat.

Zwölfertel, adj., dvanajsternat.

Zwölfertel, adj., dvanajsternat.

Zwölfertel, adj., dvanajsternat.

Zwölfertel, adj., dvanajsternat.

Zwölfertel, adj., dvanajsternat.

Zwölfertel, adj., dvanajsternat.

Zwölfertel, adj., dvanajsternat.

Besätze und Berichtigungen.

Dostavki in popravki.

Abblättern, sich, von Zweigen, Reisern smereati (gebr.).
 Abdrösten, s. Darre (nicht Dörrofen).
 Abschloß, der, odhodnina, odvoznina, tudi dacia sploh.
 Abweichen, v. n., physik., zastraniti (Vuk), zastranjati.
 Abweichung, die, physik., zastranek f.
 Adelstand, der, plemenstvo auszureichen.
 Ader, Maser im Holze, in St. angebl. jundra.
 Amlich, Amts-, ursdoven, (analog dem gebr. gladova, vetroven) besser als urodsch ober ureden.
 Aller, ves, gen. vsega, instr. vsom, gen. pl. vsch.
 Alpenhase, der, planinski zajec.
 Antilope, s. Gazelle.
 Anzucht, s. Clost (nicht Kloake).
 Antrittsrede, die, nastopni govor, nastopnica (pidiga).
 Artesisch, adj., artesischer Brunnen, arteški studenec.
 Aufgabepostamt, prejemna posta, nicht oddajna (Abgabepost).
 Aufliegen, v. n., die Alten sollen zu Sebermanns Einsicht aufliegen, spisi naj se izloze, razpoloze, da jih lahko pregleda, kogar je volja.
 Auflösung, loenica ist zu tilgen.
 Ausläufer eines Gebirges, razrastki, koncine.
 Auslüften, ein Faß, zduškati sod (U. Kr.).
 Ausschlag am Leibe, opahki po životu (Zolnr.).
 Baden, in einem Fette, praziti (St.).
 Balkon, Erker, in St. angebl. oslica.
 Banneile, die, obmestje, okolica, ki spada pod mesto.
 Bass, Base, chem., nach dem Russ. osnova; bassisch, osnoven.
 Batist, der, batist, tenica.
 Baummeise, s. Schwanzmeise (nicht Sterzmeise).
 Baumsecht, tokec (U. Kr.), teskač (angebl. in St.).
 Baustoff, s. Baumaterialien.
 Behäbig, und gehäbig, blagoren (U. Kr.).
 Beere, in St. a. bubika.
 Beheizung, die, karjava.
 Beinahe, a. do maliga.
 Belletage, s. Hauptstod (nicht Hauptgeschloß).

Bemasten, v. a., jadernike (richtiger als jadrila) postaviti.
 Bemessenheit, die, izmerjenost.
 Benediction, s. Segen, Segnen, das, (nicht Segnung).
 Berichtigungsbogen, s. Korrekturbogen.
 Bettler, Bettlerin, in St. storu, sterkinja (isterc).
 Beule, mozol (nicht mozul), bula (auch schwed.).
 Bentelthier, mošnjaria.
 Bewegung, ginj wäre zu streichen.
 Biegsam, a. ločan (ločni, —a, —o).
 Bindfaden, der, vervoa oder verpea (nicht verwick).
 Blätterchwamm, der, (Agaricus L.), platinoarca, nach Dr. Bl. etwa von platinoa.
 Blatt, weil für das Genus kein Name im Volke existirt, dagegen mehrere Species-Namen z. B. karzeli (Kaiserling, Agaricus oesarius); mušnica (Fliegenchwamm, Agaricus muscarius); sirovka (Reizler, Agaricus deliciosus); pečenka (Champignon, Agaricus campestris); mlecnica (Präling, Agaricus ruber); golobica rudača (rother Läubling, Agaricus integer), u. s. w.
 Blöh, s. Ploß.
 Bodhornblasen, schalmeiblasen, diplati.
 Bogruth, Boge, die, terta vinska k kolu pripogajona.
 Braunstein, s. Mangan (nicht Magnesia).
 Brotsrucht, krušni sadež, zito.
 Bruch Eisen, zelezna starina.
 Butt, s. Verbitten.

Capillargefäß, kapilarna cev, lasnoia f.
 Capillarität, kapilarnost, lasnoionost f.
 Coniument, nach dem Russ. potrebovavec, potrebnik.
 Continent, die abgefürzte Distinction, geog. und landw. auszulöfen.
 Contreband, der, kontrahant, skrivaj pripeljano ali prineseno blago.
 Cremortartari, s. Weinstein (nicht Brinseintrahm).
 Culturland, obdelani svot, nach Vuk pitomia.
 Curyfuscher, mazač, stranski, brezoblastni zdravnik.

Curyfuscheri, mazarija, brezoblastno o-zdravljanje bolnikov.

Darleiher, richtiger zajmodavec.
 Dehnen, sich, zlekni se (nicht zloknili se).
 Dickfuß, s. Fiel.
 Diluvium, (geol.), potopni nasip.
 Diminutiv, s. Beckfeinerungswort.
 Direction, Director, etwa ravnastvo, ravnaveo (ober ravnatelj).
 Docht, vezih (Cirkiz).
 Dolbe, nach Ravn. kobaljee.
 Douceur, (die Verfassung Sautheil auszulöfen).

Edelmarter, kuna zlatia (angebl. in U. Kr.).
 Egge, auf dem Karst, veja.
 Ehrfurchtsvoll, adv., spoštljivo.
 Einfattlung, die, (geogr.), presed, sedlo.
 Elektromotor, elektrobudnik f.
 Glendthier, s. (weg. des Unterschiedes) Reuthier.
 Entführen, a. upeljati, upeljevati.
 Entkumpfen, na suho djati, posušiti (moovirje).
 Erbe, nakoljenec (Bel. Kr.).
 Erdbeeren, smukavice (Kfl.).
 Erg Eisen, auf dem Karste afatiti, fatiti (Nati hvatiti).
 Erz, poln. kruzec.
 Erziehungshaus, rejenisoe auszustreichen.
 Erzittern, liniti (St.).
 Erzlager, nahajalisoe, lezisoe kako rade.
 Eßtafel, s. Speisetafel.

Fackelbistel, kakt*.
 Fahrbeständer, Fahrpächter, najmenik ali zakupnik prevoza, brodisca.
 Färberbaum, wahrsch. richtiger ruj, rujevina, auf dem Karste, rij.
 Fauna, Fauna, zivalstvo kake dczele.
 Feigblätter, Feigwarze, (condyloma), sramna bradovica.
 Feldstecher, poljsko kukalce.
 Fettheue, (Sedum Telephium), žmikelj, ožmikelj, zvanikelj.
 Fieberwurzel, s. Aron (nicht Gujian).
 Fingerbrett, s. Griffbrett (nicht Gleßbrett).
 Finne, eine Krankheit der Schweine, stroge (vergleiche das serb. stroka, eine Schafrankheit, Vuk).
 Fleden, bei Kindern, rubadi (nicht rabodi).
 Fleischfasse, mesarska dnarnica.
 Flora, Flora, rastlinstvo kake dczele posebej.
 Flußbett, pretoka (D. Kr.).
 Freistehen, posamic, posebej biti, stati.
 Fußeisen, pota (nicht pot).

Gartbesenme, kloča.
 Gebiet, s. Mählgelbiet (nicht Mählgengerüß).
 Gegenfeitigkeit, Reciprocität, nach and. sl. M. vzajemnost.
 Gehent, obesek zavolj lepšiga.
 Geizhals, in St. škertljivec, škripavec; geizig, škertljiv.
 Gemarkung, svet (kake občine, fare i. t. d.).
 Genette, (Viverra genetta), genota, genetnska mačka.
 Genossenschaft, (der Gewerbol.), oberiniska bratovščina.
 Gerichtsbauk, sodišoe, sodilisoč (beides a. altsl.).
 Geheid, Flug, in St. fast durchgehends, oeden (in Kr. und Kl. hingeg. reinlich; in Kr. drückt es in Bezug auf den Menschen neben dem äußeren Anstande auch die Morallität aus, z. B. oeden mladeneč, ein sittenmer und bescheidener Jüngling, Jer.).
 Getreidezins, in St. a. versaik.
 Gemährteifen, dober biti za kaj.
 Gichtholz, korblika; s. Faulbaum.
 Gleise, Hundspetersilie, (Aethusa Cynapium), mala trobelika, pasji petersilj.
 Göpel, vitel, gen. vitla (nicht vital).
 Grillenkrant, kdor si domisljuje, da je bolan.
 Grillenkrankheit, domisljena bolezen.
 Groß, sehr groß, in St. angebl. zel, zela, zelo (?).
 Grünerde, zelena glina.
 Gruß, ich bringe dir einen Gruß von deinem Bruder, brat te pozdravlja, (n. Cigal. u. And. unrichtig te pozdravi).

Haarshopf, in St. koka (altsl. k'k, u. k'ka Haar).
 Hager, ein dürrer, hagerer Mensch, suhor, Dimin. suhorok, auch Spottname (U. Kr.).
 Hadenpflügen, Haten, Balkenstreifen, z oračo (V.) obdelovati, russ. s soho obdelovati.
 Hagen, (portus), in russ. pristan f., in serb. bei Vuk hingegen m. g.
 Hagebutte, auf dem Karste serbevka.
 Hammerpinne, spicasti konec kladva, (nicht der breite und dicke Theil).
 Haselnuß, lošenik ist auszustreichen.
 Hautflügler, zival kožnoperotna.
 Haubenlerche, auf dem Karste, čufka.
 Hanzahn, oklo (Ravn.) nicht okla.
 Hebel, bei Vuk auch vag.
 Herb, oskrapel (St.), ugaten, —na, —no, gebrauchl. in Kr., von unreifen Früchten.
 Herunterdrücken, v. a., potisniti, potlačiti s česa.
 Heulen, in St. angebl. zavivati.
 Himmelsblatt, Postod, nostok* (nicht rostok).
 Hinkelud, plantav (St.).
 Hinstürmen, vihrati tje, hruti.
 Hochland, visava.
 Hohlader, velika odvodnica (nicht privodnica).

Sohlspiegel, vboknjeno, sklodiasto, jamiaasto zeroalo.
Sornhaßpel, motovilo s kljuko, z ročico.
Summer, riht. Summer.

Se, Mehr, je mehr, oim več (niht dem več; und darnach ist jeder instr. in oim zu be-
richtigen).
Judaßbaum, Griffelbaum, nach Sum. ju-
daßnik †, nach Sul. judiö †.

Käsemade, živi prah; der Schimmel davon,
porä.
Klappermühle, die Veranlung Mühle zu
streichen.
Kleebaum, nagnoj.
Kleinbild, f. Miniatur.
Kloß, ein unbehliglicher Mensch, teljega.
Knochenfäße, Beinläge, žaga za kosti.
Knospengrad, f. Schwertelried (s. Schwert-
riedel).
Kohl, vihrov.
Kohlengasmesser, Anthrafometer, merilo
za ogljico, ogljeoomér †.
Kontur, f. Gomenthur.
Krawall, f. Auflauf.
Krebbpflanze, f. Sonnenwende, (niht
Samenwende).
Kupferwasser, medna, bakrena voda.
Kurkumi, kurkuma * dolga.

Längenthal, podolžna dolina, podolnica
(eig. M.).
Langhaß, Langschiff, der Kirche, ladija.
Langschläfer, spanjuga (St.).
Lattich, serb. ločiga.
Lehnwort, ptujka, izposojenka (beseda).
Leichtenammer, mertvašnica, merlišnica.
Leid, allst. toga—toga (niht toga).
Leiche, auf dem Ruch, skerl, m.
Lehthährig, v lanskom letu.
Lode, f. Kirre.
Lusttröhrenschwindsucht, gerlovica, sušica
gerla.
Luftspiegelung, Fata Morgana, zračni
privid, zračno slepilo, mamilo.

Magenbrei, f. Chymus (niht Chylus).
Maßbuch, Segelbuch, Maßbank, jam-
borna klop.
Maulweh, das, eine Thierseuche, bolezni v
gobcu.
Maßadler, Mänsaar, f. Mänschabicht
(niht Maßfels).
Meeresgebiet, pomorje (v širsem pome-
nu), t. j. ves proti kačinu morju viseči svet.
Meerquappe, Krullquappe, (Gadus mu-
stella), nach Sul. morska miš.
Mistwagenford, auf dem Karste, gertano pl.

Mittelwelt, verstniki, sedanji, z nami živeči
svot.
Morgentländer, etwa jutrovec, bei Gutsm.
jutrodozelnik.
Mudcu, Mudschen, auch zugaiti.
Mundloht machen, zamašiti komu usta.
prepredati govorjenje, (mertviga jezika).
Muth, pogum, mit dem alßeutschen gomo—
Wonn in Verbindung.

Nachfrage und Angebot, iskanje in ponu-
janje, iskavoi in ponjavoi.
Nähe, adj., (Seite 1077), statt Nähe.
Nachnahme, etwa dozema.
Nachnehmen, dozoti, dozemat.
Nachahmen, hlapcu za šivanje.
Nebenwerber, f. Competent; sosnubač.
Nebenstod, Beistod, prizidek k nadstropju.
Nebenzug, Weizug, stranska öerka, mali
vlak.
Nennwerth, etwa povodna vrednost.
Niemand, nikdor.
Noth, Wenn die Noth am größten, ist Got-
tes Hilfe am nächsten, kadar je nar večoi
sila, je Božja roka mila (U. Kr.).

Objectivgläß, (loča) predmetnica.
Ochß, großer ungarischer, sek (U. Kr. u. St.).
Oculargläß, (loča) priočnica.
Oelmühle, oljenica (gebr.).
Ofenloch, bei großen Ofen, žvokno rihtig-
er als žekno.
Onerös, f. a. Entgeltlich.
Opferwillig, radodarn.
Ovalllinie, jajöasta, jajöasto-öbla öerta.

Pachtader, v zakup, štant, arendo vzeta
njiva.
Palbohrer, ušosnik.
Pan, Schäfergott Voles (Met.), niht velos.
Panaxkraut, Kaiserkraut, (Lasercitium), je-
lenovoc, sil, silje.
Paternität, f. Waterschaft.
Pechscharre, f. Satzmesser.
Pferdenkraut, f. Sumach.
Pfefferschwamm, Pfefferling, lesičioa.
Peife, mit 2 Röhren und einigen Löchern
mit einem gemeinschaftlichen Anfaße, frula.
Peifen, schlecht, schrillend, fruliti.
Pferdeisenbahn, konzjska železna oesta.
Plateau, f. Tafelaußak (niht Tafelplak),
geogr. planota (visoke lege).
Platterbe, robaška (Karl).
Prioritätsturheil, razredna sodba (od
prednosti upuikov eniga pred drugim).
Promissarius, obotojonomik †.
Promittent, obetoik †.
Proportion, priljše.
Punkt, in der Physis bei zusammengesetzten
Wörtern, etwa mittelst der Formation auf—
nik ober — inec; z. B. Gefrierpunkt, (punkt)
zmerzlinec; bei Vert. zmerzlin und zmer-

zinoc; Südpunkt, vrelince; Schmelzpunkt,
talivnik; Hauptpunkt, rosnik; Angriffspunkt
einer Kraft, (punkt) zastavnik, primnik;
Schwingungspunkt, zibnik u. dgl.

Querthal, poprečna dolina, preseka (Vuk).

Reden, das citire steier, muviti (rihtig, mol-
viti) bedeutet heut zu Tage lärmten.
Reduciren, arith. debeliti.
Reunen, unbesonnen wohn, hamlati (U. Kr.).
Reutläser, Reutpfluß, (Carabus), nach
Sum. und Sul. črviljcu.
Reiterstatue eines Mannes, postava, štatva
možaka na konji.
Reprobation, (škulwam), etwa zavračilo.
Reptilien, golazen, lazeče živali.
Resolviren, arithm. drobiti.
Richtung, mör-i, (niht mera, Seite 1274).
Riesenhör, Ranthorn, nach Sul. velika zla-
tinka (bei Sum. uhovin midas).
Rohrzucker, ouker iz terstiko, prekomorski.
Roßhaßel, Roßpolei, (Stachys), ternocelj,
öistec.
Roßbeß, Roßbeß (niht Roßbeß).
Rothlaß, Raßbeßlaß, rdeči losos.

Sadebaum, Sadelbaum, (Lycopodium com-
planatum), zaspaneč, Dberfr. lesienik; f. a.
Säbenbaum.
Sauerkeßsalz, Keesalz, sol iz kisle ali
zajeje detolje.
Sannweg, tovorna pot, pot za tovarnike.
Schierlingstanne, amerikanska jelka.
Schiff, Dampfschiff, (ladija) parnica, (brod)
parnik; Segelschiff, Jadrenica; Ruderschiff,
veslenioa.
Schlagwette, preskočaj (elektrione iskre).
Schleichen, lazijoč, lozejoč andjustreichen
(rihtiger ist lazoč, lezoč).
Schlimm, auch, nakazan, — zna, — zno.
Schneelinie, (öerta) ločnica večniga snega
(niht vedniga).
Schneeschiff, Flugschiff, berzuica †.
Schobersfeld, labora, daher das Dorf La-
boro (Grabner).
Schwefelkies, u. d. Russ. žepleni kolčodan.
Schwerspath, nach Sum. und Sul. mero-
tec (?); Dr. Bl. težec.
Seefenster, in St. lava.
Schwarte, die, dogledaj.
Schn, für sich sein, — wohnen, sorgen, su-
movati (U. Kr.).
Sforzion, klešnar (Veglia).
Sodol, f. Postament.
Spedhäring, Wackling, Päckling, povojeni
sted ali aroik.
Spikmaß, auf dem Karst, bezgavka.
Spodium, f. Knochenmehl.
Stacheln, Reutenschote, (Bunias eru-
ngo), gorušnica kavlostroka, bunijon.
Star, auf dem Karste, bel, russ. belmo.

Sterzmeise, f. Schwanzmeise.
Straubjäger, Bolmeise, (Fucus parasiti-
cus), nach Sum. zajedna haluga.
Stuhlgang, harter, serb. natezavica (Vuk).
Stumpfholz, Bruchholz, les po moövirju.
Stühling, Mostafel, sladka klopotevka.
Syphilitis, sramna kuga.
Syphilitisch, sihlitičen, sramnokučen.

Tambournael, Tambournael, kvačka,
igla za kvačkanje, tamburiranje.
Tambourisch, Tambourisch, šteh s
kvačko.

Uhrgehänge, Verloquen, Breloquen, etwa
obeski od ure, okraski pri uri.
Unebenmaß, unesornost, neskladnost v
podobi.
Unfreigebig, neradodaren, terd.
Unfreiwillig, no dobre volje, prisiljen.
Universum, vesvoljni svet (niht vesvaljni).
Unterkunst, unentgeltliche aber doch zuge-
scherte Unterkunst haben, z. B. von armen
Leuten, poderztovati (angebl. in Kr.) viell.
poderstovovati.

Vertiefen, sich ins Irdische, človek živi na
svetu, kot kura v smeteh (U. Kr.).
Verwahrungsgeld, f. Depostenge-
bühr.
Verzehrend, zaren, — na, — no (U. Kr.).
Vogelwurz, Margendreher, tičji koren.
Volkswirtschaft, Nationalökonomie, na-
radno gospodarstvo.
Volkswirtschaftlich, Nationalökonomisch,
narodno-gospodarsk.

Wachtel, podporda (St.).
Waldericht, gozna sodnja.
Waldnessel, Krötennessel, (Stachys syl-
vatica), divji ternocelj.
Wasserpyll, Froßheppich, (Sium), kožica
koščica.
Wasserhammer, Pulshammer, vodni bet,
cov z vodu puhajoca kakor bet.
Wenig, ein wenig sigen, wachsen, spritzen,
posadeti, porasti, poskočiti u. f. f. mittelst
der Vorkühlybe po —.
Werk, bei Zusammenfügungen als Grundwort
wird es im Slovenischen durch eine entspre-
chende Formation gegeben, z. B. Siebwerk,
sitovje; Fleischwerk, mesnina u. dgl.
Wirschohl, Wirsing, Wirsch, (Brassica
Oleracea crispa), kodrastí vihrov.

Zirbelbaum, (böhm. u. poln.), limba, (niht
limbra).
Zug, Leute, Bögel, nach Ravn. derzej (Judje
z derzejem v cerkev hodijo; vergl. zder-
zema zusammenhängend).

Sohlspiegel, vboknjeno, skledičasto, jamičasto zerealo.
 Soruhaspel, motovilo s kljuko, z ročico.
 Summer, richt. Sommer.

Je, Mehr, je mehr, čim več (ničit čem več; und darnach ist jeder instr. in čim zu berichtigten).

Judašbaum, Griffelbaum, nach Sum. judašnik †, nach Sul. judič †.

Käsemade, živi prah; der Schimmel davon, porš.

Kappermühle, die Vernsung Mühle zu streichen.

Kleebaum, nagoj.

Kleinbild, f. Miniatur.

Kloß, ein unbehilflicher Mensch, toljega.

Knochenfüße, Weinsäge, žaga za kosti.

Knochengras, f. Schwertelried (f. Schwertriedel).

Kohl, vihtrov.

Kohlengasmesser, Anthracometer, merilo za ogljoc, ogljecomér †.

Komtur, f. Comenthur.

Kravanl, f. Auflauf.

Krebspflanze, f. Sonnenwende, (ničit Samenwende).

Kupferwasser, medna, bakrena voda.

Kurkumi, kurkuma * dolga.

Längenthal, podolžna dolina, podoluica (eig. M.).

Langhaus, Langschiff, der Kirche, ladija.

Langschläfer, spanjuga (St.).

Lattich, serb. ločiga.

Lehnwort, ptujka, izposojenka (beseda).

Leichenhammer, mertvašnica, merlišnica.

Leid, altsl. toga = toga (ničit tega).

Lerche, auf dem Karst, skerk, m.

Leknjährig, v lanskem leta.

Locke, f. Kirre.

Luströhrchenwindfuchst, gerlovioa, sušica gerla.

Lustspiegelung, Fata Morgana, zračni privid, zračno slepilo, mamilo.

Magenbrei, f. Chymus (ničit Chylus).

Maßbucht, Segelbucht, Maßbauk, jamborna klop.

Maulweh, das, eine Thierseuche, bolezen v gobcu.

Mausbader, Mäuseaar, f. Mäusehabsicht (ničit Wachtelsalt).

Meeresgebiet, pomorje (v širšem pomenu), t. j. ves proti kaolina morju (viseči svet).

Meerquappe, Krullquappe, (Gadus mustella), nach Sul. morska miš.

Meßwagenford, auf dem Karste, gertane pl.

Mitwelt, verstoiki, sedanji, z nami živeči svet.

Morgenländer, etwa Jutrovec, bei Gutsn. jutrodeželnik.

Müden, Müdsen, auch zogniti.

Mundtobt machen, zamašiti komu usta, prepovedati govorenje, (mertviga jezika).

Muth, pogum, mit dem altheutschen gomo = Mann in Verbindung.

Nachfrage und Angebot, iskanje in ponujanje, iskavoi in ponujavoi.

Nähe, adj. (Seite 1077), statt Nähe.

Nachnahme, etwa dozema.

Nachnehmen, dovoziti, dovezemati.

Nährbrennen, hlapeo za šivanje.

Nebenwerber, f. Competent; sosnabač.

Nebenstod, Weinstod, prizidok k nadstropju.

Nebenzug, Beizug, stranska čerka, mali vlak.

Nennwerth, etwa povedna vrednost.

Niemand, nikdor.

Noth, Wenn die Noth am größten, ist Gottes Hilfe am nächsten, kadar je nar veči sila, je Božja roka mila (U. Kr.).

Objectivglas, (leoa) predmetuica.

Ochse, großer ungarischer, sek (U. Kr. u. St.).

Ocularglas, (leoa) prioonica.

Delmühle, oljenioa (grbr.).

Ofenloch, bei großen Ofen, žvokno röhriker als žekno.

Ouerth, f. a. Entgeltlich.

Opferwillig, radodarn.

Ovalluite, jajočasta, jajočasto-obla čerta.

Pachtader, v zakup, štant, arendo vzeta njiva.

Palbohrer, ušosnik.

Pan, Schäfersgott Veles (Met.), ničit velos.

Panazkraut, Laserkraut, (Laserpitium), jelonoveo, sil, silje.

Paternität, f. Waterschaft.

Peichlarre, f. Harzmesser.

Perückenstrauch, f. Sumach.

Pfefferschwamm, Pfefferling, lesičioa.

Pfeife, mit 2 Röhren und einigen Köchern mit einem gemeinschaftlichen Ansätze, frula.

Pfeifen, schlecht, schrillend, krulliti.

Pferdeisenbahn, konjska železna oesta.

Plateau, f. Tafelland (ničit Tafelplaz), geogr. planota (visoke lege).

Platterbse, robačka (Karst).

Prioritätskurtheil, razredna sodba (od prdnosti upnikov eniga pred drugim).

Promissarius, obotojemnik †.

Promittent, obetnik †.

Proportion, priljoje.

Punkt, in der Physik bei zusammengefügten Wörtern, etwa mittelst der Formation aufnik oder -neo; z. B. Gefrierpunkt (punkt) zmerzlineo; bei Vert. zmerzlin und zmer-

zineo; Südpunkt, vrelince; Schmelzpunkt, talivnik; Hauptpunkt, rosnik; Angriffspunkt einer Kraft, (punkt) zastavnik, priimnik; Schwingungsmitt, zibnik u. dgl.

Ouerthal, poprečna dolina, preseka (Vuk).

Oeden, das citirte steier. muviti (richtig. molviti) bedeutet heut zu Tage Lärmen.

Reduciren, arith. beheliti.

Reunen, unbefonnen wohin, hamlati (U. Kr.).

Reutläufer, Reutpflanz, (Carabus), nach Sum. und Sul. črevljec.

Reiterstatue eines Mannes, postava, štatva možaka na konji.

Reprobation, (schulmänn.), etwa zavrčilo.

Reptilien, golazen, lazocé živali.

Resolviren, arithm. drobiti.

Richtung, mēr-i, (ničit mēr). Seite 1274.

Riesenohr, Kautzorn, nach Sul. velika zlačka (bei Sum. uhovin midas).

Rohrzucker, ouker iz terstike, prekomorski.

Rohnessel, Rosspolci, (Stachys), ternocelj, čistec.

Rohsheef, Roastheef (ničit Roßheef).

Roßlachse, Raßscheißlachse, rdeči losos.

Sadebaum, Sadelbaum, (Lycopodium complanatum), zaspaneo, Oberfr. lesičnik; f. a. Säbenbaum.

Sauerfleesatz, Kleesatz, sol iz kisle ali zajoje detelje.

Saumweg, tovorna pot, pot za tovarnike.

Schierlingstanne, amerikanska jelka.

Schiff, Dampfschiff, (ladija) parnica, (brod) parnik; Segelschiff, jadrenica; Rubersschiff, veslenica.

Schlagweite, preskočaj (električno iskre).

Schleichen, lazijoc, lezejoc ausjstreichen (richtiger ist lazoc. lezoc).

Schilium, auch, nakazan, — zna, — zno.

Schneeklinie, (čerta) loonica vočniga snoga (ničit vodniga).

Schnellschiff, Flugschiff, berznica †.

Schoderfeld, laboru, daher das Dorf Laboro (Oraber).

Schwefelkies, u. d. Russ. želeni kolcedan.

Schwerspath, nach Sum. und Sul. microtoe (?); Dr. Bl. težec.

Seeenster, in St. lava.

Schweite, die, dogledaj.

Schn für sich sein, — wehnen, sorgen, samovati (U. Kr.).

Sorpton, klešnar (Veglia).

Sodel, f. Postament.

Spedhärtig, Vackling, Päckling, povejeni sled ali arnik.

Spihmaus, auf dem Karst, bezgavka.

Spodium, f. Knocheneuhl.

Stachelstein, Kentschensteine, (Bunias crugato), goruščina kavlostroka, banijon.

Star, auf dem Karste, bel, russ. belmo.

Stierzmeise, f. Schwanzmeise. Strandjäger, Polmeise, (Fucus parasiticus), nach Sum. zajedna haluga.

Stuhlengang, harter, serb. natezavica (Vuk).

Stumpfholz, Bruchholz, les po močvirju.

Süßling, Mostafel, sladka klopotevka.

Syphilitisch, sramna kuga.

Syphilitisch, sifilitičen, sramnokužen.

Tambournael, Tambournael, kvačka, igla za kvačkanje, tamburiranje.

Tambourstich, Tambouristich, šteh s kvačko.

Uhrgehänge, Verloquen, Beeloquen, etwa obeski od ure, okrasni pri uri.

Unebenmaß, nesomérnost, noskladnost v podobi.

Unfreiigebig, neradodaron, terd.

Unfreiwillig, ne dobre volje, prisiljen.

Universum, vesvoljni svet (ničit vesvaljni).

Unterkunft, unentgeltliche aber doch zugesicherte Unterkunft haben, z. B. von armen Leuten, poderzтовati (angebl. in Kr.) viell. poderstvovati.

Vertiefen, sich ins Irdische, človek živi na svetu, kot kura v smeteh (U. Kr.).

Verwahrungsbücher, f. Depositengebücher.

Verzehrend, zaren, — na, — no (U. Kr.).

Vogelwurz, Margendreher, tieji koren.

Vollwirthschaft, Nationalöconomie, narodno gospodarstvo.

Vollwirthschaftlich, Nationalöconomisch, narodno-gospodarsk.

Wachtel, podperda (St.).

Waldbgericht, gozdna sodnija.

Walbnessel, Krötennessel, (Stachys sylvatica), divji ternocelj.

Wassererppich, Froscheyppich, (Sium), kozica kočica.

Wasserhammer, Pulshammer, vodni bet, cev z vodo pnhajoca kakor bet.

Wenig, ein wenig sicut, wachsen, springen, posedeti, porasti, poskočiti u. f. f. mittelst der Vorsetsylbe po —.

Werk, bei Zusammenfügungen als Grundwort wird es im Slovenischen durch eine entsprechende Formation gegeben, z. B. Siebwerk, sitovje; Fleischwert, mesnina u. dgl.

Wirschohl, Wirsing, Wirsch, (Brassica Oleracea crispa), kodrasti vihrov.

Zirbelbaum, (böhm. u. poln.), limba, (ničit limbra).

Zug, Cent, Bögel, nach Ravn. derzej (Ludje z derzejem v cerkev hodijo; vergl. zderzema zusammenhängend).

Männer- und Frauennamen.

Moške in ženske imena.

A.

Aaron, *m.* Aron.
 Abel, *m.* Abel.
 Abraham, *m.* Abraham, auch Abram.
 Achaius, *m.* Ahaoj, Ahae.
 Achilles, *m.* Ahil.
 Adalbert, *m.* Adalbert.
 Adam, *m.* Adam.
 Adelgunde, *f.* Adelgunda.
 Adelheid, *f.* Adelajda.
 Adolph, *m.* Adolf.
 Adrian, *m.* Adrijan.
 Adriane, *f.* Adrijana.
 Aegyptius, *m.* Ila, Tiln, auch Tihl (*D. Kr.*), Egidij.
 Agathe, *f.* Agata.
 Agnes, Agnese, *f.* Neža, *dim.* Nežka und Nežica.
 Albert, Albrecht, *m.* Albert, Albrecht.
 Alexander, *m.* Aleksander, Skander.
 Alexandra, *f.* Aleksandra.
 Alexius, Alex, *m.* Aleš, Aleksij.
 Aloys, Aloysius, *m.* Alojzij, *gem.* Lojze, Lojzek.
 Aloysia, *f.* Alojzija, *gem.* Lojza, Lojzika.
 Alfonso, *m.* Alfonz.
 Amadeus, *m.* Amadej.
 Amalte, *f.* Amalija, *gem.* Malika.
 Ambrosius, *m.* Ambrož, Ambrozij.
 Anastasia, *f.* Anastazija.
 Anastasius, *m.* Anastazij, Anastaz.
 Andreas, *m.* Andrej, Andraš (*M.*), *dim.* Andrejček, Andrejček.
 Angelika, *f.* Angelika.
 Anna, *f.* Ana, *dim.* Anka, Ančka.
 Anselm, *m.* Anzelm.
 Anton, Antonius, *m.* Anton, *dim.* Tone, Tonek, Tonček, Tonček.
 Antonia, *f.* Antonija, Tona, *dim.* Tonka, Tončka.
 Apollonia, *f.* Apolonija, *gem.* Polona, *dim.* Polonka, Polončica.
 Arnold, *m.* Arnold.
 Arsenius, *m.* Arsenij.
 Athanasius, *m.* Atanazij, Atanaz.
 August, *m.* Avgust.
 Auguste, *f.* Avgusta.

B.

Augustin, *m.* Avgustin, Avgustin.
 Augustine, *f.* Avgustina, Avgustinka.
 Aurelia, *f.* Avrelija.
 Aurelius, *m.* Avrelij, Avrel.
 Balberich, *m.* Balderik.
 Balbain, *m.* Baldin.
 Baltasar, *m.* Boltazar, Baltazar, *dim.* Bolto, Boltek.
 Barbara, *f.* Barbara, *gem.* Barba, *dim.* Barbka, Barbica.
 Barnabas, *m.* Barnaba.
 Bartholomäus, Barthel, *m.* Jernej, *dim.* Jernejčo, Jernejček, Jernejček, bei *M.* Arnek, Jernejčo.
 Basilus, *m.* Bazilij, Bazilij.
 Beatrice, *f.* Boatica.
 Benedict, *m.* Benedikt.
 Benjamin, *m.* Benjamin.
 Bernhard, *m.* Bernard.
 Bernhardsine, *f.* Bernardina, Bernardinka.
 Bertha, *f.* Berta.
 Blanca, *f.* Blanka.
 Blasius, *m.* Blaž, *dim.* Blaže, Blažek.
 Boleslaus, *m.* Boleslav.
 Bonifaz, Bonifacius, *m.* Bonifaoij.
 Brigitta, *f.* Brigita.
 Britius, *m.* Brio.
 Bruno, *m.* Brun, Brunon.

C.

Cäcilia, *f.* Cecilija, Cila, *gem.* Cilika.
 Cajetan, *m.* Kajetan.
 Charlotte, *f.* Karolina, Karolinka.
 Christophorus, *m.* Krizostom, Zlatoust.
 Christian, *m.* Kristijan.
 Christiane, *f.* Kristijana.
 Christine, *f.* Kristina.
 Christoph, *m.* Kristof (Kristofor).
 Christus, *m.* Kristus, Krist.
 Clara, *f.* Klara.

Claudia.

Claudia, *f.* Klavdija.
 Claudius, *m.* Klavdij.
 Clemens, *m.* Klemen, Klement.
 Clementine, *f.* Klementina.
 Colomanus, *m.* Koloman.
 Constantia, *f.* Konstancija, Konstanca.
 Constantia, *m.* Konstantin, Konstantin.
 Constantius, *m.* Konstantij.
 Cosmas, *m.* Kozma.
 Cornelius, *m.* Kornelij.
 Crispin, *m.* Krispin, Krispin.
 Cyprian, *m.* Criprijan.
 Cyrillus, *m.* Ciril.

D.

Damian, *m.* Damijan, *dim.* Damijanček.
 Daniel, *m.* Daniel, Danil.
 David, *m.* David.
 Demetrius, *m.* Dometer, *russ.* Dimitrij.
 Desideria, *f.* Deziderija.
 Desiderius, *m.* Deziderij.
 Dietrich, *m.* Ditrh.
 Diomedes, *m.* Diomed.
 Dionysia, *f.* Dionizija.
 Dionysius, *m.* Dioniz, Dionizij.
 Dominicus, *m.* Dominik.
 Dorothea, *f.* Doroteja, Rotija, Dora.

E.

Eberhard, *m.* Eberard, Eberhard.
 Edmund, *m.* Edmund.
 Eduard, *m.* Edvard.
 Eleonore, *f.* Eleonora, Lenora, Lenorka.
 Elias, *m.* Elija, Elijaš (*M.*).
 Elizabeth, *f.* Elizabeta, *gem.* Ošpeta, Špela, Liza.
 Emil(in)s, *m.* Emil, Emilij.
 Emilie, *f.* Emilija, Milika.
 Emerich, *m.* Emerik.
 Erasmus, *m.* Erazem.
 Erich, *m.* Erh.
 Ernest, *m.* Ernest.
 Esaias, *m.* Jesaja.
 Esther, *f.* Estra.
 Eucharistus, *m.* Evharij.
 Eudogia, *f.* Evdoksija.
 Eugen, *m.* Evgen, Evgenij.
 Eulalie, *f.* Eulalija.
 Euphrosine, *f.* Evfrozina.
 Eustachius, *m.* Eustahij.
 Eva, *f.* Eva.

F.

Fabian, *m.* Fabijan.
 Fabricius, *m.* Fabricij.
 Felicia, *f.* Felicija.

Isidor.

1985

Felicitas, *f.* Felicita.
 Felix, *m.* Feliks.
 Ferdinand, *m.* Ferdinand, *dim.* Nande.
 Florentin, *m.* Florentin.
 Florian, *m.* Florijan, Ferjan.
 Francisca, *f.* Franciška, Franca.
 Franciscus, Franz, *m.* Francisek, Franc.
 Friderike, *f.* Friderika.
 Friderich, Frith, *m.* Friderik.

G.

Gabriel, *m.* Gabriel.
 Gallus, *m.* Gol.
 Genovefa, *f.* Genovefa.
 Georg, *m.* Jari, Jurij, Jur, *dim.* Jurčo, Jurček.
 Gerhard, *m.* Gerard, Gerhard.
 Gertrud, Gertrud, *f.* Jedert, Jera, *dim.* Jerica.
 Gervasius, *m.* Gervazij.
 Gottfried, *m.* Gotfrid, Bogomir †.
 Gotthard, *m.* Gotard.
 Gottlieb, *m.* Gotlib, Bogomil †.
 Gregor, *m.* Gregor, Gregorij, (*vulg.* Grogga, Grega).
 Griselde, *f.* Grizelda.
 Guido, *m.* Gvidon.
 Günther, *m.* Gintor.
 Gustav, *m.* Gustav.

H.

Hauchen, *f.* Johanna.
 Hans, *f.* Johann.
 Hedwig, *f.* Jevdiga, Hedviga.
 Heinrich, *m.* Henrik.
 Helene, *f.* Helena, Lena, Alenka, Lenka.
 Henrica, Henriette, *f.* Henrika.
 Hermolaus, *m.* Ermolaj.
 Hermann, *m.* Herman, Armin.
 Hincuth, *m.* Jacot.
 Hieronymus, *m.* Jeronim, Jerom, Hieronim.
 Hilarius, *m.* Hilarij.
 Iob, *m.* Job.
 Hugo, *m.* Hugon.
 Hippolyt, *m.* Ipolit, Hipolit.

I. (der Selbstlaut).

Ida, *f.* Ida.
 Ignaz, *m.* Ignacij, Ignac, Nacc.
 Innocenz, *m.* Innocencij.
 Irenaus, *m.* Irenej.
 Irene, *f.* Irena.
 Isaac, *m.* Izak.
 Isabella, *f.* Izabela.
 Isidor, *m.* Izidor.

S (der Mitlaut).

Jakob, m. Jakop, Jakob, germ. Jaka.
 Jakobine, f. Jakubina.
 Jeremitaš, m. Jeremija.
 Joachim, m. Joahim.
 Jodocus, Jost, Jöbst, m. Jošt. (Jodok).
 Johann, m. Janez, Ivan (nehr kroat.). Jovan.
 Johanna, f. Johana, Ivanica (kroat.), Jovana.
 Joseph, m. Jožef, Jože, dim. Jožek.
 Josepha, f. Jozeta, Jozefina, Zeta.
 Jonaš, m. Jona.
 Jozua, m. Jozue, Jozve.
 Judaš, m. Juda, Judaž, Judež.
 Judithe, f. Judita.
 Julian, m. Julijan.
 Juliana, f. Julijana.
 Julie, f. Julija.
 Julius, m. Julij.
 Justician, m. Justinijan.
 Justinus, m. Juštin, Justin.
 Justus, m. Just.

K.

Kallistus, m. Kalist.
 Kamillus, m. Kamil, Kamilo.
 Karl, m. Karel, Karol, Karl.
 Karoline, f. Karolina.
 Kasimir, m. Kazimir.
 Kaspar, m. Gašpar, Kašper.
 Katharina, f. Katarina, Katra, Katreja (U),
 Katrica, Katrinka.
 Kilian, m. Kilijan.
 Klothilde, f. Klotilda.
 Konrad, m. Konrad.
 Kunigunde, f. Kunigunda.
 Kunz, Kurt, f. Konrad.

L.

Lambrecht, m. Lamprecht, Lambrecht.
 Laura, f. Lavra.
 Laurentia, f. Lavrencija.
 Laurentius, m. Lorenc, Lavrencij, Lovre.
 Lazarus, m. Lazar.
 Leander, m. Leander.
 Leo, m. Leon.
 Leonhard, m. Leonard, Lenart.
 Leonore, f. Eleonore.
 Leopold, m. Leopold, Polde.
 Leopoldine, f. Loopoldina, Polda.
 Lisette, f. Elisabeth.
 Lotte, f. Charlotte.
 Lotar, m. Lotar.
 Louis, f. Ludwig.
 Louise, f. Ludvika, Ludovika.
 Lucaš, m. Luka, Lukež.
 Lucia, f. Luojia, Luoa.
 Lucius, m. Lucij.

Lucretia, f. Lukrecija.
 Ludmila, f. Ljudmila.
 Ludwig, m. Ludovik, Ljudovik (russ.).

M.

Magdalena, f. Magdalena.
 Masacius, m. Makar, Makarij.
 Matofias, m. Malakija.
 Marcus, m. Mareel.
 Marcus, m. Marka, Marko, (russ. Mark).
 Margarethe, f. Margareta, Marjeta.
 Maria, Marie, f. Marija, germ. Mica, Micika,
 Mina vulg. auch Marusa, Marion, Micada.
 Martha, f. Marta.
 Martin, m. Martin.
 Mathias, m. Matija, Matio, Matičer, Matiček.
 Mathilde, f. Matilda.
 Matthäus, m. Matej, germ. Matevž.
 Mauritius, m. Maver.
 Maxenzius, m. Maksencij.
 Maximilian, m. Maksimiljan.
 Maximus, m. Maksim.
 Michael, m. Mihael, Mihel, Miha, Mihoc.
 Moriz, Mauritian, m. Mavricij, Moric.
 Moses, m. Moyses, Mozes, russ. Mojselj,
 serb. Mojsija.

N.

Narcissus, m. Narcis.
 Natalie, f. Natalja.
 Nathanael, m. Natanael.
 Nestor, m. Nestor.
 Nicephorus, m. Nicefor.
 Nicodemus, m. Nikodem.
 Nicolaus, m. Nikolaj, Miklavž, russ. Nikolaj.
 Noch, m. Noc.

O.

Octavia, m. Oktavija.
 Oditta, Odilie, m. Odilija.
 Olga, f. Olga.
 Olivia, f. Olivija.
 Otto, m. Otva.

P.

Paul, m. Pavel, germ. Pavla, germ. Pavle.
 Pauline, f. Pavlina, Pavlinka.
 Peter, m. Peter, germ. Petra, verächtl. Petron.
 Petronille, f. Petronila.
 Philaret, m. Filaret.
 Philibert, m. Filibert.
 Philipp, m. Filip, Lipe.

Philippine, f. Filipina.
 Pius, m. Pij.
 Procop, m. Prokop.

R.

Rachel, Rahel, f. Rahel, Rahela.
 Raimund, m. Rajmund.
 Raphael, m. Rafael.
 Rebecca, f. Rebeka.
 Regine, f. Regina.
 Reinhard, m. Rajnard.
 Reinhold, m. Rajnold.
 Remigius, m. Remigij.
 Richard, m. Rihard.
 Robert, m. Robert.
 Roderich, Rodrigo, m. Roderik.
 Rochus, m. Rok.
 Romanus, m. Roman.
 Rosalie, f. Rozalija, Zalika.
 Rosine, f. Rozina.
 Rüdiger, m. Roger, Rožer.
 Rudolph, m. Rudolf.
 Ruprecht, m. Ruprecht.

S.

Sabbas, m. Sava (serb.).
 Salome, f. Salomeja, Saloma, Salomonija.
 Salomo, m. Salomon.
 Samuel, m. Samuel.
 Sara, f. Sara.
 Saul, m. Savel, germ. Savla.
 Sebastian, m. Sebastijan, Bašijan, Boštjan.
 Seraphine, f. Serafina.
 Sidonia, f. Sidonija.
 Siegfried, m. Sigfrid.
 Sigismund, Sigmund, m. Sigismund, Ziga,
 kroat. Šišman.
 Silvester, m. Silvester, germ. Beštor.
 Simeon, m. Simeon.
 Simon, m. Šimon, Šimen.
 Simson, m. Samson.
 Sixtus, m. Siskst.
 Sophie, f. Sofija, Sofa oder Zofa, Sofka.
 Stanisläus, m. Stanislav.
 Stephan, m. Štefan, dim. Štefek.
 Stephanie, f. Štefanija.
 Susanne, f. Szazana, kroat. n. russ. Susana.

T.

Thaddäus, m. Tadej.
 Thekla, f. Tekla.
 Theobald, m. Teobald.

Theodor, m. Teodor, Todor.
 Theodorich, m. Teodorik.
 Theodosius, m. Teodozij.
 Theresia, f. Tereza, Reza, Rezika.
 Thomas, m. Tomaž, Tomaže, Tomažek, kroat.
 Tomo.
 Timotheus, m. Timotej.
 Titus, m. Tit.
 Tobias, m. Tobija.

U.

Ulrica, f. Ulrika.
 Ulrich, m. Ulrik, germ. Urth, Urh.
 Urban, m. Urban (Verban).
 Ursula, m. Ursula, germ. Urša, Urška.
 Ursin, m. Ursin.

V.

Valentin, m. Valentin, germ. Bolantin, Balant.
 Valerius, m. Valerij.
 Veit, m. Vid.
 Veronika, f. Veronika.
 Victor, m. Viktor.
 Virginia, f. Virginija.
 Vincenz, m. Vincoenc, Vinconoj, Cenc.
 Vitalis, m. Vital.

W.

Walter, m. Valter.
 Wenzel, m. Venceslav, böhm. Vaclav.
 Werner, m. Verner.
 Walburgis, f. Valpurga.
 Wilhelm, m. Vilhelm, Vilehm.
 Wilhelmine, f. Vilhelmina.
 Wilibald, m. Vilibald.
 Wolfgang, m. Volbenk, Volsgank, (Ulbank).

X.

Xaver, m. Ksaver, Ksaverij.

Z.

Zacharias, m. Zaharija, Caharija.
 Zachäus, m. Zahej.
 Zenobius, m. Zenon.
 Zoe, f. Zoa.

Verzeichnis

einiger

geschichtlicher Namen.

Spisek nekterih zgodovinskih imen.

Aecius, m. Akoij.
 Aeneas, m. Enoj (russ.), Enea, (Sylvius),
 Enea Silvij.
 Aeschines, m. Eskin.
 Aeschylus, m. Eshil.
 Aesopus, m. Ezop.
 Aegleus, m. Aegzilaj.
 Ajax, m. Ajaks, Ajak.
 Alaric, m. Alarik.
 Alcibiades, m. Alcibiad.
 Ancus Marcius, m. Ank Marcij.
 Andronicus, m. Andronik.
 Antiochus, m. Antioh.
 Apelles, m. Apel.
 Archelaus, m. Arholaj.
 Archimedes, m. Archimed.
 Ariosto, m. Ariost.
 Aristophanes, m. Aristofan.
 Aristoteles, m. Aristotel.
 Atticus, m. Atik.
 Aulus Gellius, m. Avel Gelij.
 Aurelius Victor, m. Avrelj Viktor.
 Avsonius, m. Avzonij.

Brutus, m. Brut.

Calvinus, m. Kalvin.
 Cartesius, m. Kartezij.
 Cato, m. Katon.
 Catullus, m. Katol.
 Celsus, m. Celz.
 Cicero, m. Ciceron.
 Claudius, m. Klavdij.
 Columbus, m. Kolumb.
 Confucius, m. Konfucij.
 Copernicus, m. Kopernik.
 Cornelius Nepos, m. Kornelij Nepot.
 Cressus, m. Krez.
 Curtius, m. Kuroj.
 Cyrus, m. Cir. russ. Kir.

Damocles, m. Damokel.
 Darius, m. Darij.
 Democritus, m. Demokrit.
 Demosthenes, m. Demosten.
 Dido, f. Didona.
 Diogenes, m. Diogen.
 Dionysius, m. Dionizij.

Cunius, m. Enij.
 Epicurus, m. Epikur.
 Euclides, m. Evklid.
 Euripides, m. Evripid.
 Eusebius, m. Evzebij.
 Eutropius, m. Evtropij.

Fabius, m. Fabij.
 Florus, m. Flor.

Galenus, m. Galen.
 Gallus, m. Gal.
 Gottfried von Bouillon, Gotfrid Buljanski.
 Grotius, m. Grocij.

Herodotus, m. Heziod.
 Homerus, Homér.
 Hippocrates, m. Hipokrat.
 Horatius, m. Horacij.

Isocrates, m. Izokrat.
 Johanna, Jungfrau von Orleans, Jovana De-
 vica orleanska.
 Julius Caesar, Julij Cezar.
 Juvenal, m. Juvenal.

Kambyses, Kambiz.
 Kallisthenes, m. Kalisten.
 Kresus, m. Krez.
 Ktesiphon, m. Ktesifon.

Laelius, m. Lelij.
 Leonidas, m. Leonid.
 Lepidus, m. Lepid.
 Livius, m. Livij.
 Lucanus, m. Lukan.
 Lycurgus, m. Likurg.

Macrobius, m. Makrobij.
 Manlius, m. Manlij.

Marcus Aurelius, m. Mark Avrelj.
 Marius, m. Marij.
 Martialis, m. Marcial.
 Mithridates, m. Mitridat.
 Mohammed, m. Mohamed, serb. Muhamed.

Nero, Neron.
 Ninus, Nin.

Octavius, m. Oktavij.
 Orpheus, m. Orfej.
 Ovidius, m. Ovidij, Ovid.

Parmenides, m. Parmenid.
 Pericles, m. Perikel, gen. Perikla.
 Perseus, m. Persej.
 Persius, m. Persij.
 Phaedrus, m. Feder, gen. Fedra.
 Phocion, m. Focij.
 Pindarus, m. Pindar.
 Plato, m. Platon.
 Plautus, m. Plavt.
 Plinius, m. Plinij.
 Pompeius, m. Pompej.
 Praxiteles, m. Praksitel.
 Ptolemaeus, m. Ptolomej.
 Pythagoras, m. Pitagor.

Quintilian, m. Kvintilijan.

Romulus, m. Romul.

Callistus, m. Salustij.
 Scipio, m. Scipion.
 Seleucus, Selevk.
 Semiramis, f. Semiramida.
 Sestostris, Sesoster.
 Solrates, m. Sokrat.
 Sophocles, m. Sofokel, Sofokles.
 Strabo, m. Strabon.

Tacitus, m. Tacit.
 Terentius, m. Terencij.
 Theodoricus, Teodorik.
 Theodosius, Teodozij.
 Thucydides, m. Tucidid, Tukidid.
 Tiberius, m. Tiberij.
 Thrasius, m. Tirtej.

Ulpianus, m. Ulpijan.

Valerius Flaccus, m. Valerij Flak.
 Velleius Paterculus, m. Velej Paterkul.
 Virgilius, m. Virgilij, Virgil.
 Vitellius, m. Vitelij.

Xenocrates, m. Ksenokrat.
 Xenophon, m. Ksenofon, Ksenofont.
 Xerxes, m. Kerks.

Zeno, m. Zenon.
 Ziska, m. Žizka.
 Zrinij Nitlas, m. Nokalaj, Miklavž Zrinjski.

Verzeichnis

einiger

geographischer Namen.

Spisek nekterih zemljepisnih imen.

W.

Wachen, Ahen, nach dem Böhm. Cahe pl.;
 Wächener, — rin, Cašan, Cašanka; adj.,
 Caški, im Poln. Akviograd.

Waz, (H.), Ara.
 Waghastan, Abhazija; Waghast, Abhaz;
 Waghastan, Abhazinka.
 Waghastan, Abisinija; Waghastan, — rin, Abi-
 sinec, Abisinka; abissynisch, abisinsk.

Abfall, (St.), *Apače* pl.
 Abtey, (Rt.), *Abolice*, *Opatice* pl.
 Abächer, der, *Ahejoc*, *Ahejic*.
 Adamsberg, (Rt.), *Vinkov Verh.*
 Adamsthäl, (Mähr.), *Hamri* pl.
 Adba, (St.), *Ada*.
 Adelinan, (im Bosenfch.), *Odolanov*.
 Adelsberg, *Postojna*, *Adelsberger*, — erin, *Postojnčan*, *Postojnčanka*; *adj.* *Postojnsk*, die gleichn. *Ruine*, *Stari Grad*.
 Adler, (St.), *Orlica*.
 Adlersfelsch, (Böhm.), *Kostelec nad Orlic*.
 Adleschitz, (Rt.), *Adlešei*.
 Admiralitäts-Inseln, *pl.* *otoki* *Admiralstva*.
 Admiranten, *pl.*, *Admiranski* *otoki*.
 Adrianopel, *Drenopolje*, *Jedrene*, *n. genit.* *Jedreneča* (beides n. *Vuk*); *Adrianopolitaner*, — ein, *Drenopoljec*, *Drenopoljka*; *adj.* *Drenopoljsk*.
 Adriatisches Meer, *Jadransko*, *Adriansko* ali *Terzasko* morje.
 Afghane, *m.* *Afgan*(ec); *Afghanišch*, *Afgansk*.
 Afriach, (Rt.), *Javorje*.
 Afrika, *Afrika*; *Africanaer*, — ein, *Afrikanec*, *Africana*; *afrianišch*, *afrikansk*.
 Ägyptisches Meer, *Egejsko* morje.
 Agate, *pl.*, *Bgatski*, *Bgaski* *otoki*.
 Ägypt, (St. in Strm.), *Sent II* (pri Turjaku).
 Ägypten, *Egiptec*, *Egipt*; *Egyptier*, *Egyptčan*; — ein, *Egyptčanka*; *egyptišch*, *egyptovsk*.
 Agram, *Zagreb*; *Ramater*, *Zagrebčan*; — ein, *Zagrebčanka*; *adj.* *Zagrebsk*.
 Aich, (Rt., St. u. St.), *Dob*; *adj.* *Dobsk*.
 Aicha, *Böhnišch*, *Dob* *česki*.
 Aindö, (St.), *Sotoska*.
 Aland, *m.* *Aland*, *Alanski* *otoci*.
 Albanien, nach dem *Serb.* *Arbanija*, *a.* *Arnavtska*, *arnavtska* *dežela*; *Albanese*, *Arbanas* (*serb.*), *Arnavt*; — serin, *Arnavtka*, *Arbanaskinja*; *albanesisch*, *arnavtsk*, *arbanasch* (*serb.*).
 Albersdorf, (St.), *Pinja*.
 Albana, *Labin*; einer aus —, *Labinjan*; dazu gehörig, *Labiask*.
 Alentejo, *Alenteho*.
 Alessio, (*Albanien*), *Lješ*.
 Alessische Inseln, *Alovski* *otoki*.
 Alexandrien, *Aleksandrija*; *Alexandriner*, *Aleksandrinec*; — ein, *Aleksandrinka*; *Alexandriner*, *Aleksandrijsk*.
 Algerien, *Algarbija*; *algarbišch*, *algarbiosk*.
 Algier, *Alžer*, *Algir*; *Algierer*, *Alžerec*; — ein, *Alžorka*; *algierisch*, *Alžersk*.
 Alin, (St.), *Labina* (*lat.* *Albina*).
 Almissa, *Omiš*; *Almissaer*, *Omišan*; — ein, *Omišanka*, *adj.* *Omišk*.
 Alpen, *pl.*, *Planino*, *Alpe*; ein Ort in Str., *Planina*; *Heilige Alpen*, *Sveta Planina*.
 Alpheus, (St.), *Alfej*.
 Alfo Leudva, (*Unterleubach* in Ung.), *Doljnja Lendava*.
 Alt, (St.), *Aluta*.
 Altai, *Altajsko* *gora*.
 Altenburg, *Ungarisch*, *Ogerski* *Starigrad*.
 Altdörfel, (in Strm.), *Vesca*.
 Altenthal, (Rt.), *Stara Loka*.

Althammer, (Rt.), *Stare Fazine*.
 Althofen, (St.), *Stari dvor*.
 Alttag, (Rt.), *Stari Log*.
 Altona, *Altona*.
 Altoßkij, (Rt.), *Stara Oslica*.
 Altschl, (Ung.), *Stari Zvolen*.
 Altschl, (Mähr.), *Staro Mesto*.
 Altura, (Str.), *Altur*, *Valtur*.
 Altz, (St. in Baiern), *n.* dem *lat.* *Heissa* *viell.* *Jeloica*.
 Amazonenfluß, *Amazonska reka*.
 Amerika, *Amerika*; *Amerikaner*, *Amerikanec*; — ein, *Amerikanka*; *amerikanišch*, *amerikansk*.
 Amloch, (St.), *Jamlje*, *pl.*
 Amsefeld, *Kosovo* (*polje*).
 Amsterdam, *Amsterdam*; *Amsterdamer*, *Amsterdamec*; — ein, *Amsterdanka*; *adj.* *Amsterdamsk*.
 Anapa, *Anapa*; von, aus *Anapa*, *Anapsk*.
 Anatolicu, *Natolija*.
 Ancona, *Jakin* (*Vuk*); *Anconitaner*, *Jakinec*; — ein, *Jakinka*; *adj.* *Jakinsk*.
 Andalusien, *Andaluzija*; *Andalusisch*, *Andalusk*.
 Andamanen, *Andamanski* *otoci*.
 Andes, *Ande*, *pl.*, *Andske* *gore*.
 St. Andri, *Sv. Andrej*, *Andraž*, *Štandrož*.
 Angelfadse, der, *Anglo-Saksonec*.
 Angoulême, *Angolem*.
 Anhalt, *Anhalt*, *Anhaltsko*, *Anhaltsko*.
 Antignano, (Str.), *Tinjana*.
 Antignano, (Str.), *Tinjana*.
 Antillen, *pl.*, *Antilje*, *Antiljski* *otoci*.
 Antiochia, *Antiohija*; aus *Antiochien*, *Antiohijsk*.
 Antivari, *Bar* (*Vuk*); *Antivariet*, *Baran*; — ein, *Baranka*; *adj.* *Barsk*.
 Antwerpen, *Antverpa*, *Antverpija*; aus *Antwerpen*, *Antverpsk*.
 Apenninen, *pl.*, *Apenine*, *Apeninske* *gore*.
 Appenzel, *Apenoel*.
 Apulien, *Pulja* (*Vuk*), *Apulija*; *Apulisch*, *Paljsk*, *Apuljsk*.
 Aquilea, *Oglej*, *Voglej*; einer, eine aus *Aquileja*, *Oglejčan*, *Oglejčanka*; *adj.* *Oglejsk*.
 Aquilanen, *Akvitanija*.
 Arabien, *Arabija*; *Araber*, *Arabec*, *Arap* (*Vuk*); — ein, *Arabkinja*, *Arabčanka*; *arabisch*, *arabsk*.
 Arad, *Arad*; *adj.* *Aradsk*.
 Aral, (See), *Aralsko* *morje* (*russ.*).
 Ararat, *Ararat* (*gora*).
 Arbe, (*Dalm.*), *Rab*; dazu gehörig, *Rabsk*.
 Arch, (Rt.), *Raka*.
 Archangelst, *Arhangelsk*; aus —, *Arhangelski*.
 Archipel, *Archipelag*, *Greško* *morje*.
 Ardennen, *pl.*, *Ardenske* *gore*.
 Arabien, *Arkadija*; *Arabišch*, *Arkadsk*.
 Armenien, *Armenija*; *Armenier*, *Armenec*; (nach *Vuk* *Jermenin*, *Jormenka*, *f.*), — ein, *Armenka*; *armenisch*, *armensk*, *jeremensk* (*serb.*).
 Arnan, (*Böhm.*), *Gostinno*, *gen.* *Gostinnega*.
 Arndorf, (St.), *Varpa* *ves*.
 Arnsfeld, (in Strm.), *Arvež*.

Arnsfeldstein, (St.), *Podkloster*.
 Aragonien, *Aragonija*; *Aragonier*, *Aragonec*.
 Arja, (St.), *Raša*.
 Arlegua, (Venet.), *Ratenja*.
 Arva, *St. Orava*; *Arvaer*, *Oravski*.
 Asien, *Azija*; *Asiate*, *Azianec*; *Asiatin*, *Azi-janka*; *asiatisch*, *azijatsk*, (*zig.* *azijansk*).
 Ästling, (Rt.), *Jesenice* *pl.*; einer aus —, *Jescenican*; *adj.*, *Jescnišk*.
 Azowsches Meer, *Azovsko*, nach *Saf.* *Suroško* *morje*.
 Azp, (Rt.), *Zasp*.
 Assyrien, *Asirija*; *Assyrer*, *Asirec*, *Asirčan*; *Asirijan*; — ein, *Asirjanka*; *Assyrisch*, *Asirsk*.
 Astrachan, *Astrahan*.
 Asturien, *Asturija*, *Asturisch*, *Astursk*.
 Athen, *Atono*, *pl.*; *Athener*, *Atenec*, *Atencan*; — ein, *Atonka*, *Atenčanka*; *Athenien-sisch*, *Atensk*.
 Aethiopien, *Etiopija*; *Aethiopier*, *Etiop(ec)*; *äthiopisch*, *etiopsk*.
 Äthos, *Sveta* *gora* (*Vuk*); ein *Büsch* vom *Berge* *Äthos*, *Svetogorec*; *adj.* *Svetogorsk*.
 Atlantischer Ocean, *Atlantsko*, *Atlansko* *morje*.
 Atlas, (*Gora*) *Atlant*.
 Atna, *Etna* (*gora*).
 Attisch, *adj.*, *Atišk*.
 Auen, (Rt. u. St.), *Log*.
 Auerberg, (Rt.), *Turjak*.
 Augsberg, *Avgsburg*; — er, *adj.* *Avgsbursk*.
 Augsdorf, (St.), *Jugova* (*Vogelna*) *Ves*.
 Auje, (St.), *Upa*.
 Auersberg, *Vrana*, *adj.*, *Vransk*.
 Ausche, (*böhm.*), *Avšava*; *Auscha*, *Ort* in *Böhm.* *Üst*.
 Auschwiz, *Osvetim*; von —, *Osvetimsk*.
 Auspitz, (*Mähr.*), *Gostopeč*.
 Aussee, (*Mähr.*), *Usov*.
 Auzere Teufel, (St.), *Doljae Pleso*.
 Auzig an der Elbe, *Usje* *nad Labo*.
 Austerlitz, *Slavkov* (*maravski*); aus —, *Slavkovsk*.
 Australien, *Avstralija*; *Australier*, *Avstralec*; — ein, *Avstralka*; *australisch*, *avstralsk*.
 Austrasien, *Avstralija*.
 Auvregne, *Overnoja*.
 Auzza, (in *Görz.*), *Ovec*.
 Auzignon, *Avinjon*.
 Avarer, der, *Ober. Avar*; *Avarisch*, *Avarsk*, *Obersk*.
 Awaſch=Zai, *Avaciński* *zatok*.
 Azoren, *pl.*, *Azorski* *otoci*.
 Azjida, (Venet.), *Azla*.

B.

Babel, *Babylon*, *Babilon*; *Babylonier*, *Babilonec*, *Babilončan*; — ein, *Babilonka*; *Babilonišch*, *Babilonsk*.
 Babenberg, (*Strm.*), *Babna* *Gora*.
 Babelsfeld, (Rt.), *Babno* *Polje*.
 Bač, (*Banau*), *Bac*; *Bača*, *Bačka* (*dežela*); *stov.* *eig.* *Baska*.
 Baderegebirge, (*Strm.*), *Pohorje*.
 Badajos, (*Stadt* in *Spanien*), *Badahoz*.
 Baden, *Baden*, *Badensko*; *Stadt* bei *Wien*, *Baden*, (*Toplice* *doljna-avstr.*).
 Badstuber, *Batinov* *zaviv*.
 Bagonya, (*Ung.*), *Bogojajina*.
 Bahama-Inseln, *Bahamski* *otoci*.
 Baiern, *Bavarija*, *Parsko*; *Baier*, *Bavarec*; — ein, *Bavarka*; *baierisch*, *bavarsk*.
 Baital, (See), *Bajkalsko* *jezero*, auch *Sveto* *morje*.
 Baireuth, *Bajrut*, *Barut*.
 Balanycer-Wald, *Bakonjski* *les*.
 Balcarau, *pl.*, *Balcurski* *otoci*.
 Balkan, *Balkan*, *Balkanske* *gore*.
 Baltisches Meer, *Baltišk*o, *Vzhodnje* *morje*.
 Banat, *Banat*; *adj.*, *Banašk*.
 Barcelona, *Barcelona*.
 Baranec-Comitat, *Baranjska* *županija*.
 Barbana, (*Str.*), *Barban*.
 Barbichi, (*Str.*), *Barbič*.
 Bärenberg, (Rt.), *Medvedje* *Berdo*.
 Bärndorf, (Rt.), *Borovičec* *pl.*, nach *Anderu* *Poročec*.
 Barenthal, (*Strm.*), *Pari* *dol*; (St.), *Zaverh*.
 Bars, *Tekov*.
 Barsfeld, (*Ung.*), *Bardejov*.
 Barthelma, (St. in Str.), *Sentjerne*; *Nach-* *barisch*, *Soseska* *sv.* *Jernej*.
 Batschizza, (Rt. u. Str.), *Bazovica*.
 Batschire, der, *Baskirec*.
 Bazel, *Bazel*, *Bazilea*; *Bajeler*, *Bazilejec*.
 Bazileje, *adj.*, *Bazilejsk*, *Bazolsk*.
 Batavien, *Batavija*; *Batavier*, *Batavec*.
 Battaglia, (*Röstenl.* *Görz*), *Batuje* *pl*.
 Bautsch, (*Mähr.*), *Budišov*.
 Baugen, *Budišin*; *Bauzeur*, *Budišinec*; — ein, *Budišinka*; *adj.*, *Budišinsk*.
 Bayonne, *Bajona*.
 Bedinic, der, *Bednin(ec)*.
 Bega, (*Str.*), *Bogci* (*Vuk*).
 Belgien, *Belgija*; *Belgier*, *Belgijancec*; *russ.* *Belgijec*; *Belgišch*, *belgijsk*.
 Belgrad, *Belgrad*, *Beligrad*; *Belgraber*, nach *Vuk* *Belgradec*, etwa auch *Belgrajan*; — ein, *Belgradka*; *adj.* *Belgradsk*, *Belgradsk*.
 Belstaffing, (*Ung.*), *Belatinec*, *pl*.
 Belstano, *Belan(o)*.
 Belt, *Belt*.
 Benschau u. Benzen, (*Böhm.*), *Benešov*.
 Bengalien, *Bengalija*; *Bengalier*, *Bengalec*; — ein, *Bengalka*; *bengalisch*, *bengalsk*.
 Benisch, (*Schle.*), *Benešov* (*šleski*).
 Bent, (Rt.), *Klopice*.
 Berain, (St.), *Berounka*, im *Oberlauf* *Mža*; (*St.*), *Beroun*.
 Berberei, *Barbarija*, *Berberija*, *Barbareska*.
 Beregh, *Bregi*, *pl*.
 Berehna, (St.), *Brezina*.
 Berg, (in Str.), ob *Schigmariš* (*Sigmarice*), *Gora*; — *Großberg*, *Veliki* *Verh*.
 Bergano, *Bergan(o)*.
 Bergogna, (*Görz.*), *Berginj*.
 Bergreichenstein, (*Böhm.*), *Kasperske* *Gore*.
 Beringstraße, *Beringova* *ozina*, nach dem *Russ.* *Beringov* *preliv*.

Berlin, Berlin; Berliner, Berlinec, Berlinčan; — rin, Berlinka; *adj.*, Berlink. Bermuda, *pl.*, Bermudski, Bermuški otoei. Bern, Berna, *adj.*, Bernsk. Berseck, (*Štr.*), Bersec; einer aus —, Bersecan. Beška, (*istr.* Insel), Baška. Běšidlen, *pl.*, Běšidi *pl.* (gore). Bessarabien, Besarabija; bessarabisch, besarabsk. Beithlehem, Betlehem. Beuthen, (*Schles.*), Bitonj m. Biata, (*Sl. und St.*), *poln.* Biata (= Bela). Biela, (*Sl. in Böhmen*), Bilina. Bieler-See, Bilsko jezero. Bieleń, (*Schles.*), Belsko. Biglia, (*Rüsil.*), Bilje. Bigliana, (*Rüsil.*), Beljan. Bilin, (*Böhm.*), Bilina; *adj.*, Bilinsk. Billigberg, (*Kr.*), Polník. Billiggratz, (*Kr.*), Polhov Gradec; einer aus —, Pogrario; Polhogradčan; *adj.*, Pograinsk, Polhograšk. Birma, Birma, Birmansko cesarstvo; Birmane, Birmanec). Birnbaum, (*Preuß.*), Medhod, (*poln.* Miedzochod); — er Wald, (*Kr.*), Hrušica. Bičoca, Biskaja. Biskopswerder, (*Preußen*), Biskupec; n. *Saf.* Biskopice *pl.* Biskopslad, Škofja Loka; einer, eine aus —, Ločan, Ločanka; *adj.*, Lošk. Biskopsteiniz, Goršov Tina (na Českem). Biskopswerth, Logovec. Bizen, (*Mähr.*), Bzenec. Bistritz, (*Mähr. u. Siebenbg.*), Bistrica. Blasendorf, (*Siebenbg.*), Blaževo. Bleiberg, (*Kr.*), Plajberk, Bleiberg. Bleiburg, (*Kr.*), Pliberk. Bober, (*Sl.*), Bobrava. Bocche di Cattaro, Boka Kotorska, ober *pl.*, Boko Kotorske; einer aus —, Bokelj. Bohnia, Bohnja; Bochnier, Bohnjane; *adj.*, Bohnjensk. Bodenbach, Podmokli *pl.* Bodensee, Konstansko, Bodensko jezero. Bodensbad, (*Mähr.*), Podstat. Bogliano, Boljun; einer, eine aus —, Boljunec, — nka. Böhmen, Česko, Česko (statt Čehsko), Böhme, Ceh; Böhmin, Česka (čenska); Böhmitz, česk, česk. Böhmerwald, Šumava, ein Theil a. Česki les. Bojanstorf, (*Kr.*), Bojanja Vas. Bologna; Bolonja; *adj.*, Bolonjsk. Boulogne, Balonja. Bönisch-Teipa, Česka Lipa. Bomst, (im Posenfch.), Bahji Most. Bourbonn, Bordo, (Bardigalia). Boremeische Inseln, Boromejski otoei. Boratto, (*Štr.*), Borat; einer aus —, Boratčan. Bosenberg, (*Kr.*), Hadi Verh. Bösendorf, (*Kr.*), Huda Vas. Bösensinkl, (*Strm.*), Hadi Kot. Bošnien, Bosna; Bošnien, Bošnjak; — rin, Bošnjakinja; bošnjisch, bosensk.

Bosphorus, Bospor. Botnischer Meerbusen, Botniski zaliv. Bottonoga, (*Štr.*), Botonegla. Boyen, nach dem Ital. Bolzan. Brabant, Brabancija; *adj.*, Brabansk. Brahe, (*Sl. im Posenfch.*), Berda. Braita, Brajlov. Brandenburg, Branibor (?), Bramburk (*böhm.*); im *Altpoln.* angebl. Zgorelec. Brasilien, Brazilijska; Brasilier, Braziljanec; — rin, Braziljanka; brasilisch, braziljsk. Brannau, (*Böhm.*), Brunov. Braunschweig, Brunsvik; *adj.*, Brunsvišk. Brazja, (Insel), Brač; einer, eine von —, Bracan, Bradanka; *adj.*, Brašk. Brazzans, (*Rüsil.*), Bracan. Bregenz, (*lat.* Brigantium), Bregonca, Bregnica (?). Breisach, Brezo *pl.* Breisgau, Brizgava. Breitenau, (*Kr.*), Zalag; einer aus —, Založan. Breitenfaat, (*Kr.*), Širokoset. Bremen, Brema. Breunner, (Mons Brennus), Brea. Breſcia, Bresja. Breſlau, Vratislava; *adj.*, Vratislavsk. Breſnitz, (*Kr.*), Breznica. Breſowitz, (*Kr.*), Brezovica. Brett, Mittel, Ober, Unter, (im Götz.), Log Srednji, Goraji, Dolnji. Brijuni, (*Venet.*), Brišca. Briefen, Brieh, (Ung.), Brezho. Britanten, Britanija; Britte, Brittin, Britaneo, Britanka; brittisch, britansk. Brigen, Briksna. Brod, Brod (nemski, česki); *adj.*, Brodsk, Brošk. Brody, Brodi *pl.* Bromberg, (im Posenfch.), Bidgošč. Broß, (Siebenbg.), Oraštija, Oraštje (*Šaf.*). Bruck, (an der Weicha, an der Mur), Bruk (na Litavi, na Muri). Brühl, (*Kr.*), Zamostec. Brücklein, (*Kr.*), Moste *pl.* Brügge, Bruga, (*poln.*), Bruž. Brühl, (*Kr.*), Brinje, Brinj, Studenec; in der Grenze, Munjava. Brunnorf, (*Kr.*), Studenec; einer aus —, Studenčan. Brün, Berna; Brünnet, Bornjau; *adj.*, Bernsk. Brüssel, Bruselj, Briselj, *adj.*, Brnseljšk. Brüg, Most (na Českem). Brzezan, Brežano *pl.* Buccari, Baker; einer, eine aus —, Bakran, Bakranka; *adj.*, Bakersk. Buchare, Baharja. Buchau, (*Böhm.*), Bahov. Buchberg, (*Kr.*), Bukov Verh, Bukova Draga; (in Strm.), Bukovec. Buchdorf, (*Strm.*), Bukovei. Büchel, (*Kr.*), Hrib, auch Gorica. Büchelsdorf, (*Kr.*), Prigorica. Budua, (*Dalm.*), Budva.

Budweis, Budejevice (Česke), *pl.*; Budweiser, Budejevičan; *adj.*, Budejevišk. Budwis, Mährisch, Budejevice Moravske. Bug, (*Sl.*), Bog. Buje, (*Štr.*), Bulje; einer, eine aus —, Buljež, Buljeska. Bulareſt, Bukreš (*Vuk*); Bulareſter, Bukrešan; *adj.*, Bukrešk. Bulowina, Bukovina. Bulowitz, Groß, Klein, (*Kr.*), Bukovica, Vellika, Mala. Bulgarien, Bolgarska (dežela), Bolgarsko; Bulgare, Bulgarin, Bolgar, Bolgarka; bulgarisch, bolgarsk. Buuzlau, (*Böhm.*), Mitz, Jungz, Stara, Mlada Boleslav. Burate, m. Burjat (*russ.*). Burgund, Burgundija; *adj.*, Burgundsk. Büschelsdorf, i. Benzone. Buzanj, Bizancija, Carigrad; Byzantinisch, Bizantinsk.

C.

Cadix, Kadiz. Cagliari, Kaljari. Cairo, Kaira, Kahira; einer aus —, Kairan, Kairan, *adj.*, Kairsk. Caisole, (*Ital.*), Beli *pl.* Calabrien, Kalabrija; Kalabrese, Kalabrez; calabresisch, kalabersk, kalabresk. Calamotta, (Insel Dalm.), Kolocep. Calabonien, Kaledonija. Californien, Kalifornija. Cambridge, Kambriž. Camenz, Kamenica. Camigna, (*Rüsil.*), Kamnje. Canada, Kanada. Canale, (im Götz.), Kanal; Canale dei Morlacchi, Hervuško morje. Canarische Inseln, Kanarski otoki. Candia, Kandija. Candiale, (quaru. Insel), Kanjokol. St. Canziano, Sv. Kocjan, Skocjan. Capodistria, Koper; einer, eine aus —, Koperce, Koperka, in ält. Schr. nach Volc. Kaverzan, — anka; *adj.*, Kopersk. Carasteria, (Maed.), Ber. Caranza, (*Štr.*), Karkovec *pl.* Carefana, (*Štr.*), Karezan. Carlapago, Bag; einer aus —, Bažan, *adj.* Bašk. Caralincen, *pl.*, Karolinski otoki. Carthago, Kartagina; *adj.*, Kartaginsk. Caschierga, (*Štr.*), Kasöerga. Castelmuschio, Omisch, *gen.* Omišlja. Castelnovo, (*Štr.*), Novigrad; einer aus —, Novograjec; ein anderes, Rakelj, *gen.* Raklja, (*Dalm.*), Novi, *gen.* Noviga. Castellonere, (*Štr.*), Kostel. Castilien, Kastilija; *adj.*, Kastiljsk. Castna, Kastav; einer, eine aus —, Kastavoc, Kastavka; *adj.*, Kastavsk. Catalonien, Katalonija; *adj.*, Katalonsk. Catinara, (im Götz.), Ketnara. Cattaro, Kotor; einer, eine aus Cattaro, Kotoroc, Kotorčan, Kotorka; *adj.*, Kotoršk.

Cau, (*Rüsil.*), Kal. Cayenne, Kajena. Cenevola, (*Venet.*), Čenebla. Cephalonia, Cefalonija. Cephid, (*Štr.*), Čepic. Cernizza, (im Götz.), Černica, a. Černice *pl.* Cerronte, (*Štr.*), Čerovle *pl.* Cervignano, Červinjan. Cetina, (*Sl.*), Cetina. Cettinje, Cetine; n. *sing.*; einer, eine aus —, Cetinjec, Cetinjka; *adj.*, Cetinjsk. Chaldäa, Kaldeja; Chaldäer, Kaldejec; — rin, Kaldejka; chaldäisch, Kaldejsk. Champagne, Šampanja. Charjddiſch, Karibda. Charſow, Harkov. Cherburne, (*Štr.*), Kerbune *pl.* Cherſano, (*Štr.*), Keršan. Cherso, (Insel), Čres, (andere schreiben Čres); einer aus —, Čresan; *adj.*, Čreski, (*kroat.* creski). Chemnitz, Kamonice *pl.* Chiapovano, (im Götz.), Čjapovan. China, n. d. *Russ.* Kitaj, souš Kiva; Chinese, Kitajec, Kitajic; Chinesein, Kitajka; chineſiſch, Kitajek. Chios, Hio, Hios. Chinnöſch, (Rüsilent. Insel), Čunski. Chiwa, Hiva (*russ.*). Chrehan, (*Kroat.*), Čročan. Christiania, Kristjanija. Chrudim, Hrudim; Chrudimer, Hrudimec; — rin, Hrudimka; *adj.*, Hrudimsk; *Sl.* Hrudimka. Chur, Kur. Cilli, (*St.*) Celje; einer, eine aus Cilli, Celjan, Celjanka; *adj.*, Celjsk; Bura, Stari Grad. Circassien, Čerkeska dežela; Circassier, Čerkes; — rin, Čerkešinja; *adj.*, čerkesk. Cisterna, (*Štr.*), Sterna. Cividade, Staro Mesto, Čevdat. Clementis, (*Kr.*), Bukovšica. Ctenodhiaco, (*Štr.*), Klenošjak. Cleve, (am Rhein), Klivija (*poln.*). Clissa, Klis, nach Mažur. Klis. Coblenz, Koblice (*Mažur.*), *Sum. böhm.* Kobolenec. Colmo, (*Štr.*), Hum (eig. Holm). Columbia, Kolumbija. Comen, Komjen (na Krasu). Como, Kom; *adj.*, Komsk. Constantinopel, Carigrad; Constantinopolitaner, Carigrajan, Carigrajic; — rin, Carigrajanka, Carigrajka; *adj.*, Carigraysk. Coofs-Strasse, Kukov preliv (*russ.*), Kukova ozina. Cordico, (*Štr.*), Križan. Cordilleras, Kordiljerske gore. Corſu, Kerf; einer, eine von —, Kerfljan, Kerfljanka; *adj.*, Kerfsk. Corgnale, (im Götz.), Lokva. Cormons, Kormin. Corridico, (*Štr.*), Kringa; einer aus —, Križanec. Corſika, Korsika; Corſe, Korsikanec; *adj.*, Korsikansk.

Corte d'Isola, (Sfr.), Dvor.
 Cosano, (im Görz.), Košana.
 Cosbana, (Rüstl.), Kožbana.
 Cosigliaco, (Sfr.), Kožljak; einer aus —, Kožljan.
 Covoedo, (Sfr.), Hubod, Hudod.
 Cremona, Kremona.
 Congrad, Congrad; *adj.*, Congradsk.
 Cuba, Kuba.
 Cucheli, (Sfr.), Kučelj, Kukelj.
 Curzola, Insel, Korčula.
 Cypern, Ciper, *gen.* Cipra.
 Cyrus, (Sl.), Kir (russ.).
 Časlau, (Böhm.), Časlava.
 Czerning, (Szölnök), in Ung. Sinik (Gornji, Dolnji).
 Czernical, (Sfr.), Černikal.
 Czereumosz, (Sl.), Čeremos.
 Czernowitz, Cernovice *pl.*
 Czortkow, Čortkov.

D.

Dacien, Dacija, *russ.* Dakija, Dacija.
 Daghestan, Dagestan.
 Dalmatien, Dalmacija, Dalmatinska dežela; Dalmatiner, Dalmatin(ec); — *rin.* Dalmatinka; dalmatinisch, dalmatinsk.
 Damaškus, Damask, nach dem Serb. Demešek; einer, eine aus —, Damašcan, Damašcanka; Damašcener Klinge, *serb.* domeskinja (*Vuk*).
 Dantschach, (Sl.), Domačale *pl.* (Domačeva).
 Danemark, Danija (*russ.*); Däne, Daneo, Danez; Dänin, Danczkinja, (*russ.* Dancanka); dänisch, dansk.
 Daniele, S. (Rüstl.), Stanjel.
 Danne, (Sfr.), Dane *pl.*
 Danzig, Gdansk; Danziger, Gdansk; — *rin.* Gdanskanka; *adj.*, Gdansk.
 Dardanellen, *pl.*, Dardanele *pl.*
 Darmstadt, Darmstadt.
 Darudar, (Slavon.), Podborje; einer aus —, Podboreo.
 Daurisches Gebirge, Daurische gore.
 Davisstraße, Daviso preliv.
 Debreczyn, Debrecin.
 Decant Villa, (Sfr.), Pasja Vas.
 Deek, (Siebenb.), Deš.
 Delhi, Deli (*russ.*).
 Delphi, Delfi, *pl. m.*
 Desna, (Sl.), Desna.
 Dessau, Desava (*Sum.*).
 Deutschau, (Kr.), Nemška Loka.
 Deutschbrod, Nemški Brod.
 Deutschgerenth, (Kr.), Nemški Rovt; Deutschrut im Görz. Nemške Rato.
 Deutschland, Nemško, Nemčija, (*russ.* Germanija); Deutschler, Nemec; Deutsche, Nemka, Nemkinja; deutsch, nemšk; deutscher Bund, Nemška zaveza.
 Deutschlandsberg, Lonč (na Štajarskem).
 Diatovar, (Slavon.), Djakovo.
 Diemensland, Dimenova dežela.
 Dietmannsdorf, (Str.), Dedna Vas.

Dier, (Kr.), Dekše.
 Diguano, (Sfr.), Vodnjan; einer aus —, Vodjanco.
 Dijon, Dižon.
 Dil, (Gebirge in Croat.), Dil (vermutl. Del).
 Dillen, Dillen, (Ung.), Bela.
 Dirnbach, (Kr.), Sasioa.
 Dnieper, (Sl.), Dneper, *gen.* Dnepra; von Dnieper, Dneprovsk (*russ.*).
 Dniester, (Sl.), Dnester, *gen.* Dneistra; vom Dniester, Dnestrovsk (*russ.*).
 Doberdo, (Görz.), Doberdob.
 Döbernik, (Kr.), Dobernice *pl.*
 Döbriach, (Kr.), Dabrije *pl.*
 Dobrigno, (Zuf.), Dobrinj.
 Dobrona, (Ung.), Dobranjiva.
 Dobronaf, (Ung.), Dobrovnik (ogerski).
 Dobšchan, Dobsina.
 Domingo, (Zufel), otok sv. Dominika.
 Don, (Sl.), Don; *adj.*, Donsk.
 Donau, Donava, Donovo, nach dem Serb. Dunaj, Dunav und auch Dnovo; zur Donau gehörig, Donavsk; längs der Donau wohnend, podonavsk; Donautthal, Podonavje (v ozem pomenu); Donaugebiet, Podonavjo (v širšem pomenu); Anwohner der Donau, Podonavec, — *rin.*, Podonavka.
 Donau, (ihre Mündungen ins schwarze Meer heißen: Ustje Kiljisko, Sulinsko, Sentjursko).
 Donatiberg, (Str.), Rogaska Gora.
 Donnersberg, (in Böhmen), Milešovka.
 Dordogne, (Sl.), Dordonja.
 Dorn, (Kr.), Ternje; Großdorn, Veliki Tern.
 Dornegg, (Kr.), Ternovo.
 Dornik, Ternaj.
 Dorpat, Derpet, *gen.* Derpta (in alten russ. Urkunden: Jarjev Livonskij).
 Drachenburg, (Strm.), Koze.
 Dragošichi, (Zuf.), Dragozetići.
 Draševaz, (Sfr.), Draeevec.
 Drau, Drave, Drava; zur Drave gehörig, Dravsk; daran wohnend, liegend, podravak; Draugebiet, Podravina, Podravje; ein Anwohner der Drau, Podravec; — *rin.* Podravka.
 Drauberg, Dravberk, Dravberg.
 Draule, (Kr.), Dravljio *pl. f.*
 Draun, (Sl.), Dravina.
 Drenchia, (Venet.), Dreka.
 Dresden, nach dem Böhm. u. Ruthen. Draždane *pl.*, *poln.* Drezno; Drezdener, Draždane; — *rin.* Draždauka; *adj.*, Draždansk.
 Drohobycz, Drogobie.
 Drosendorf, (Sfr.), Drodzovice *pl.*
 Drösing, (Westr.), Strezenice *pl.*
 Dublin, Dublin.
 Ducastelli (Sfr.), Dvograje (*sing. n. fl.* Dvohradje).
 Duino, Devin oder Divin, auch Dovin.
 Dulcigno, (Alban.), Odsinj.
 Dvina, (Sl.), nach dem Russ. Zahodna Dvina.
 Duplach, (Ober, Unter) in Kr., Duplje Zgoranje, Spodnje.
 Durazzo, Drač; einer, eine aus Durazzo, Dračan, Dračanka.
 Dürnbach, (Kr.), Suha Vas.

Düsseldorf, Diseldorf.
 Dux, (Böhm.), Duheov.
 Dvina, (Sl.), Severna Dvina.

E.

Eben, (Kr.), Ravne.
 Ebenhäl, (Kr.), Polom, in Kr., Žrelec.
 Eberndorf, Doberla Ves (na Koroskem).
 Eberstein, (Kr.), Svinec.
 Ebrich, (Kr.), Obir, Obirsko.
 Ebrichbach, (Kr.), Oviršica, Obiršica.
 Ebro, (Sl. in Span.), Eber.
 Edinburg, Edinburg.
 Edling, (Kr.), Kazeze *pl.*
 Eger, (Si.), Heb, *adj.*, Hebsk; (Sl.), Ogra.
 Egg, Berdo, im Görz. Berda od. Berde *pl.*
 Ehrenhausen, (Strm.), Arnož.
 Eibel, (Sl.), Ipel, *m.*
 Eibenbüsch, (Mähr.), Ivančice *pl.*
 Eibersdorf, (Str.), Ivanjšovci, *pl.*
 Eibischwald, (Strm.), Ivnic.
 Elnab, (Kr.), Soteska.
 Einsiedel, (Remete), Mnišek.
 Esfal, (Sl.), Izaka.
 Eisap, Ledeni nos (*russ. mys*).
 Eisenach, Izenak (*Sum.*).
 Eisenbrod, (Böhm.), Železni Brod.
 Eisenburg, Zelezno mesto (*Safar.*); Eisburger Comitatz, Zelezna županija.
 Eisgrub, (Mähr.), Lednica.
 Eismeer, Ledeno morje, *russ.* Ledovito morje.
 Eisneru, (Kr.), Želcnike *pl. f.*, *n. Ab. pl. m.*
 Elba, Elba (otok).
 Elbe, (Slufj), Laba; an der Elbe wohnend, liegend, Polabsk.
 Elbing, Elbrog (nach dem Poln.).
 Elbogen, (Böhm.), Loket, *gen.* Lokta.
 Elenisich, Elevzinsk.
 Eletsch, (Ung.), Jalsova.
 Elish, Alzaoija; Eliaffer, Alzas(ec).
 Elish, Jelsava (na Ogerskem).
 England, Anglija, Anglesko; Engländer, Anglez; — *rin.* Angleskinja; englisch, Anglesk.
 Enns, (Sl.), Aniza.
 Eprieth, (Ung.), Prešov; *adj.*, Prešovsk.
 Euphens, Efoz.
 Epirus, Epir.
 Erivan, Erivan (im Russ. f.).
 Erlichstein, (Strm.), Jelsovec.
 Erlaf, (Sl.), Erlava oder Orlava.
 Erlau, nach *Vuk* Jeger, *gen.* Jegra, *slovak.* Jager.
 Erzerum, Arzum (*russ.*).
 Erzgebirge, Rudno gore, Rudogorje. (im Poln. auch krusne gore von krusce Erz).
 Eskimo, *m.* Eskimoeec (*russ.*).
 Eski Saghra, (Rumelien), Stara Zagorja.
 Essel, (Slav.), Osek; Oseker, Osecan; — *rin.* Osecanka; *adj.*, Osek.
 Estland, Estlandja, Estonija (beides *russ.*).
 Estländer, Estlandec, Estonec.
 Etrurien, Etrurija.
 Etich, (Sl.), nach dem Ital. Adiza.

Euböa, Evbeja.
 Eulan, Eplan, (Brenš.), Nava, Jilava.
 Eult, Jilovo (na Ceskem).
 Eupatoria, Evpatorija.
 Euphrat, Evfrat.
 Europa, Evropa; Europäer, Evrapejec, Evropjan; — *rin.* Evropejka, Evropljanka; europäisch, evropejsk, (iig. evropsk).

F.

Faal, (Kr.), Blatčani, Blatčani.
 Faaler See, (Kr.), Blatsko jezero.
 Faelis, (Venet.), Fajda.
 Falkenau, (Böhm.), Falknov.
 Fällengebirge, (in Böhmen), Zaltmanske gore.
 Färder-Inseln, Farejski otoci.
 Fazana, (Sfr.), Fazan.
 Fatra, Fatra (Velika, Mala).
 Febring, (Strm.), Bernik.
 Feichting, (Kr.), Ober, Unter, Bitnje Zgoranje, Spodnje.
 Feisting, (Strm.), Vizinga.
 Feistenberg, (in Strm.), Tolsti Verh.
 Feistritz, überal Bistrica; Windisch-Feistritz, Slovenska Bistrica; (Sl.), Bistrica.
 Feldkirchen, (Kr.), Terg.
 Feldberg, (Westr.), Valtice *pl.*
 Fellsengebirge, Kamnene gore.
 Ferlach, (Kr.), Borovlje *pl.*
 Fernig, (Kr.), Ober, Unter, Bernik (Zgoranje, Spodnje).
 Ferrara, Ferrara.
 Feuerland, Ognjena dežela.
 Fianova, (Sfr.), Plomia; einer aus —, Plominee; eine —, Plominka.
 Fichtelgebirge, Smrečine *pl.*
 Fingals-Söhle, Fingalova jama ali špilja.
 Finnland, Finlandija; Finländer, Finne, Fin, Cud, Čuhonec und Finlandec (*russ.*); finisch, finsk, čuhonsk (*russ.*).
 Fischern, (Kr.), Ribec.
 Flumara, Flumera, Rečina (prtok Senjske Reke).
 Fiume, (Sl.), Reka (Senjska); St. Reka; in Fiume, na Reki, auch v Reki; Fiumaner, Rečan; — *rin.* Rečanka; *adj.*, Rešk.
 Flauländer, *m.* Flain, Flamec; *adj.*, Flamsk.
 Flaudern, Flandrija.
 Flatau, (Brenš.), Zlotovo (*poln.*).
 Flattniz, (Kr.), Blatnica.
 Flebnigg, Flödnigg, (Kr.), Smlodnik.
 Flitsch, Bovec.
 Florenz, Florenca; Florentiner, Florentian, Florentineo.
 Flosshan, Foksane *pl.*
 Fontainebleau, Fontenblo.
 Forro, (in Ungarn), Forov.
 Fort Duns, Opuzen (*Mazur.*), Opuzina (*Saf.*).
 Fodca, (Zuf.), Sveta Fuška.
 Fodcolino, (Sfr.), Fuškolin.
 Fragant, (Kr.), Dragance *pl.*
 Fraut, (Mähr.), Franov.
 Franken, Frankonija; Franke, Frank; fränkisch, fränk.

Frankfurt, Frankfurt, Frankobrod (*Sum.*, ver-
müht. neu).
Frankreich, Franoosko, Francozovsko. nach
dem *Russ.* Franoija; Franzose, Francoz,
Französin, Francozinja; französisch, francoosk.
Franz, Vransko (na Stajarskem).
Franzenbad, Franoiškovje kopeli (*böhm.* Fran-
tiskovy Lázně).
-Franzdorf, (*Kr.*), Borovnica; einer aus —
Borovnican.
Frasslau, (*Sirm.*), Brazlovce *pl.*
Frauenbad, (*Ung.*), Velika Banja (? *Drobn.*).
Frauenberg, (*Böhm.*), Globoka.
Frauheim, (*Sirm.*), Frajham.
Fraustadt, (im Bosenisch.), Ushova (*poln.*).
Freiberg, (*Mähr.*), Pribor.
Freiburg, (analog dem Mährischen Freiburg =
Pribor), Pribor, sonst Frajburg.
Freihadt, Caglov (*Destr.*); in Schif. Frístak.
Freihadt, Frajstak (na Slovaškem).
Freithurn, (*Kr.*), Podbrežje.
Frendenthal, (*Schlef.*), Bruntal; in *Kr.* Bistra.
Freundschafts-Inseln, Prijateljski otoci.
Friaul, Furlansko, Furlanija; Friauler, Fur-
lan; — ein, Furlanka; friaulisch, Furlansk.
Friedau, (*Sirm.*), Ormož, nach Andern Ormož.
Friedlach, (*Kt.*), Vredle *pl.*
Friesach, (in *Kt.*), Breze *pl.*; (in *Sirm.*),
Brezovje; (in *Kr.*), Breze *pl.*
Friesland, Frizlandija, Frizija; Frieje, Friz.
Frimburg, f. Frawmburg.
Frohneiten, Ketina (*M.*).
Fuchs-Inseln, Lisioji otoci.
Fühnen, (Insel), Fionija (*russ.*).
Fünffürchen, nach dem *Serb.* Peouh, auch Pe-
ouj; Fünffürcher, Peoujec; — ein, Peouj-
ka; *adj.*, Peoujsk.
Furth, (Bairn), Brod.
Fuschine, (*Kr.*), Fušine, (*Kroat.*), Fužine *pl.*

G.

Gabel, Jablonj.
Gablern, (*Kt.*), Lovanka Ves.
Gablouž, (*Böhm.*), Jablonec.
Gach, (*Ung.*), Galič.
Gail, (*Sl.*), Zila; Gaitig, Zilioa; zum Gailstuf
gehörig, Zilek; Gailthal, Posilje, Zilska dolina.
Gajach, (*Kt.*), Gaje *pl.*
Galaz, Galáo, *gen.* Galaca.
Galignana, (*Str.*), Gradišče, auch Gračiče.
Galiläa, Galileja; Galiläer, Galilejeo.
Gallisch, Galič.
Gallizien, Galioija; Gallier, Galioan; — ein,
Galioanka; gallisch, galisk.
Gallapagos = Inseln, Galapaski otoci.
Gallenberg, Stahlenberg, Klein, (*Kt.*), Homeo.
Gallenstein, (*Kt.*), Pod Peboj.
Gallien, Galija; Gallier, Gal(ce); — ein,
Galika; gallisch, galisk.
Gallipoli, Galipolje.
St. Gallen, Sv. Gal.
Gambli, (in *Sirm.*), Gomilica.
Gams, (*Sirm.*), Karnik.
Gamsenegg, (*Kt.*), Javornik.

Ganges, Gang (*reka*).
Garda-See, Gardsko jezero.
Gardensee, (*poln.*), Ślemno (*Saf.*).
Garonne, (*Fl.*), Garona.
Gaskonien, Gaskonja.
Gaya, Kijov. (*Mähr.*).
Gelbern, Geldrija.
Gemona, Glinona (na Beneškem).
Genf, Zeneva ober Geneva; *adj.*, Zenevsk,
genevsk.
Gent, Gent, Gandava (*poln.*).
Genua, Genová.
Georg, Georgen, St. (*Kr.*), am Felde, Šent-
jur; unter Weichselstein, Sveti Juri; auch
Šentjija; (*Sirm.*), Zdole *pl.*
Georgenberg, (in Böhmen), Rip.
Geras, (*Destr.*), Jerová.
Gerent, (*Kr.*), Rovte *pl.*; (in *U. Kr.*), Laze *pl.*
Gerlisenalpe, Višočica.
Germanien, Germanija.
Geraldia, (*Str.*), Gradina.
Gesellschafts-Inseln, Družbinski otoci.
Gesente, (Gebirge), Jesenik, ober Jeseniki *pl.*
Gewitsch, (*Mähr.*), Jeviško (mesto).
Giadro, (*Sl.*), Jader.
Gibraltar, Gibraltar.
Gilgenburg, (*Distr.*), Dobrovno.
Gimino, (*Str.*), Zminj.
Giorgio, S. (*Venet.*), Bela.
Giuppana, (Insl. Dalm.), Šipan.
Gleinitz, (*Kr.*), Glinica.
Gleiwitz, (preuß. Schlef.), Gliwice *pl.*
Gironde, (*Fl.*), Zironada.
Glaß, Kladsko; Glaßer Gebirge, Kladsko
pogorje.
Glogau, Glogova, (bei *Sum.* Glogov).
Gmünd, (*Kt.*), Sovodanj.
Gneissau, (*Kt.*), Kneževa.
Gnefen, Gnezo.
Godeshitz, (*Kr.*), Godeziče, *pl.*
Göding, (*Mähr.*), Godonin.
Göddöf, Gedelov (na Ogerskem).
Gölnitz, Gnileo (na Ogerskem); nach Andern
Gniloa und Gelnica.
Gömör, Gemer (na Ogerskem).
Goldküste, Zlati Breg.
Gonavič, (in *Sirm.*), Konjioe *pl.*
Gorenstschach, (*Kt.*), Gorenčo *pl.* (Sv. Miklavž).
Görz, (in *Kt.* u. *Kr.*), Gorje *pl.*
Görkau, (*Böhm.*), Jirkov.
Görlich, Zgorelec (lužiško).
Görtzschach, (*Kr.*), Goričane *pl.*; Ober —, Hrib.
Görz, Gorica; Görzer, Goričan; — ein, Go-
ričanka; *adj.*, Gorišk.
Gostivar, (*Bulg.*), Kostovo.
Gothie, m. Got; gothisch, gotsk.
Gotland, Gotlandija.
Götsch, (*Sirm.*), Gočava.
Gottschee, Kočevje, (Kočevsko mesto); Gott-
scheer, Kočevar; *adj.*, Kočevarsk.
Göttenitz, (*Kr.*), Gotnica, Gotenica.
Göttingen, Gotinga.
Gradeš, (*Kr.*), Gradeo.
Gradiška, Gradišče, auch Gradiška; Gradiš-
taner, Gradišan; *adj.*, Gradisk.
Grado, (Küstenl.), Grad.

Grafenader, (*Kr.*), Knežja Njiva.
Grafenbrunn, (*Kr.*), Knežak.
Graflinden, (*Kr.*), Knežja Lipa.
Gron, (*Fl.*), Gron; (Stadt), Ostrogon (*Vuk*),
nach dem *Slovak.* mehr Strigom; Graner,
Ostrogoneo; — ein, Ostrogonka; *adj.*, Ostro-
gonsk.
Grazen, (*Böhm.*), Novi Gradi.
Graubünden, Grizija. (*ital.* Paese de' Grigioni).
Gravosa, Groß (*Vuk*).
Graz, Gradeo (nemski); Grazer, Gradčan,
Gračan; *adj.*, Grašk.
Grentschach, (*Kt.*), Kercanjo *pl.*
Griechenland, Greecija (*russ.*). Gerška ali
Greska dežela; Griech, nach dem *Serb.*
Gerk, nach dem *Russ.* Grek; Griechin, Gre-
kinja, Gerkinja; griechisch, geršk, grešk.
Griffen, (*Kt.*), Grebinj oder Grebenj.
Griffnana, (*Str.*), Grižjana.
Grobnic, (*Str.*), Grobnik.
Grönlingen, Groninga.
Grönland, Grenlandija; Grönländer, Gren-
landec.
Großbritannien, Velika Britanija.
Großflad, (*Kr.*), Velika Loka.
Großflaschisch, Velike Lašče *pl.*
Großfontana, Velka Nedla (= Velika Nedelja).
Großwardeta, Veliki Varadin; einer, eine von —,
Velikovaradineo, — dinka; *adj.*, Veliko-
varadinsk.
Grüble, (*Kr.*), Griblje *pl.*
Gruschlberg, (in *Sirm.*), Graškeveo.
Grussen, Gruzija.
Guadeloupe, Gvadelupa (otok).
Guenna, Gviena.
Guinea, Gvineja, Gineja.
Günz, Kisek (*Saf.*).
Gurk, (*Fl.*), Kerka; Gurker, *adj.*, Keršk;
Markt in *Kt.*, Sv. Ema.
Gurkfeld, Kerško (mosto); die Ruine, Stari Grad.
Guruth, (*Kt.*), Poakernoo.
Guttaring, Kotarče *pl.*
Guttendorf, (*St.*), Dobrovlje, (Gotovle) *pl.*
Gyanghök, Dindeš (na Ogerskem).

H.

Haag, Haga.
Haberz, (*Böhm.*), Gabri *pl.*
Habzburg, Habsburg.
Haid, (*Böhm.*), Bor.
Haidenschaft, (im Görz.), Ajdovščina, Ajdovščina.
Halberstadt, (in *Sirm.*), Nameje.
Halle, Hala.
Hamburg, Hamburg.
Hana, Gana (na Moravskem), Hanaf, Ganak.
Hannover, Hannoverer, Hanoversko; St. Ha-
novera; Hannoveraner, Hanoveroo.
Harlemer See, Harlemsko jezero.
Hartz, Haro.
Hasselbach, (U. Kr.), Leskovec; einer aus —,
Leskovčan; (*D. Kr.*), Leskovic.
Hebräer, Hebrejec.
Hebriden, *pl.*, Hebride *pl.*, Hebridski otoci.
Hebrä, Hebre, (*Fl.* in Rumel.) Marica.

Heilenstein, (*Sirm.*), Polzele *pl.*; nach *Kosl.*
Polzele.
Hellaš, Helada.
Herculanum, Herkulan.
St. Hermann, Sv. Mhor.
Hermannstadt, Sibij (*Vuk*); Hermannstädter,
Sibijnjan; — ein, Sibijnjanka; *adj.*, Sibijnsk.
Herrngrund, (Ungarn), Spani Dolina.
Herrnhut, Ohranov (*Sum.*).
Hessen, Hesija; Hesse, Hes. (*poln.* Hasija, Has).
Heuschauer, Berg in Böhmen, Hejšovina.
Hidsgut, Kaltenbrunn, (Ung.), Cajnkova.
Hierische Inseln, Hierski otoki.
Himmelberg, (*Kt.*), Sokova (Sokovna).
Himmelfahrt-Inseln, Nebohodni otoki.
Hindostan, Indostan, Indija.
Hinterberg, (*Kr.*), Novi Lazi.
Hinter-Indien, Zadnja Indija.
Hirtenberg, (*Kr.*), Topola.
Hof, (*Kr.*), Dvor; (*Mähr.*), Dvorec *pl.*
Höflern, (*Kr.*), Dvorska Vas.
Höflein, (Groß), Velika Holovajna (na Oger-
skem); in Krain, Predvor.
Hohenau, (*Destr.*), Cagnov.
Hohenegg, (*Sirm.*), Vojnik.
Hohenelbe, (*Böhm.*), Verhlabje.
Hohenfurt, Viši Brod (na Ceskem).
Hohenmauth, Visoko Mito (na Ceskem).
Hohenstadt, (Mähren), Zabreg.
Holešchan, in Mähren, Holešov; in Böhmen,
Holešovice.
Holland, Hollandija; Holländer, Holandec; —
ein, Holandka; holländisch, holandsk, Ho-
lansk.
Holstein, Holstinija; Holsteisch, Holstinsk.
Hönigstein, (*Kr.*), Mirna Peč.
Horn, (*Destr.*), Rogi *pl.*
Hornbühl, (Berg), Rog.
Hörberg, (*Sirm.*), Podsreda.
Hotaul, (*Kr.*), Hotavlje *pl.*
Hotederstschitz, (*Kr.*), Hotedersica; einer, eine
aus H —, Hoteneo, Hotenka, *adj.*, Hotensk.
Hotentotte, m. Hotentot.
Hohenplog, (*Schlef.*), Osoblaga.
Hradisch, Ungarisch, Gradišče (na Moravskem).
Hudsonsbai, Hudsonov Zaliv.
Hühnerdorf, (*Kr.*), Kurja Vas.
Hülben, (*Kr.*), Voklo.
Hullein, (*Mähr.*), Gulin.
Humschach, (*Kt.*), Kumče *pl.*
Hunne, der, Han.

I (I).

Idria, (*St.*), Idrija; einer, eine aus —, Idričan,
Idričanka; *adj.*, Idrisk; Unter —, Pri Fari;
Idria bi Bažha, Idrija pri Bači; (*Fl.*), Idrica.
Iggdorf, (*Kr.*), Iska Vas.
Iglau, Jiglava; einer aus —, Jiglavčan; *adj.*
Jiglavsk.
Ilau, Iava (na Slovaškem).
Iler, (*Fl.*), Ilera.
Illyrien, Ilirija; Illyrier, Ilir; — ein, Ilir-
ka; illyrisch, ilirsk.
Imen-See, Imensko jezero.

Zmereti, Imeretija.
 Indien, Indija; *adj.*, indijansk.
 Indus, Ind (reka).
 Ingermannland, Ingormanlandija, Ingrija (*russ.*).
 Ingrowitz, (Mähren), Jimramov.
 Inu, (Fl.), Ina oder In.
 Innersgoritz(a), (Kr.), Notranje Gorice *pl.*
 Innsbruck, Inšpruk.
 Ipef, (Albanien), Peč, *f.*
 Ipoly-Sagh, (Ung.), Sagi *pl.*
 Ipeš, (Fl.), Ipuša.
 Ipsiš, Ips.
 Irkutsk, Irkatsk.
 Irland, Irlandija, Irija; Irlander, Ireo; — *rin*, Irka; *irisch*, irsk.
 Ischel, (Oberöf.), nach dem *Lat.* Iskila.
 Ister, Izera.
 Islad, (Kr.), Izlake *pl.*
 Island, Izlandija, Islandija.
 Izoła, (Str.), Izla; — *di* Mezzo, Lopud (*Mažur.*).
 Izožo, Soča; Isonzogebiet, Posočje.
 Istrien, Istra auch Istrija; Istrianer, Istrijanec, Istran; — *rin*, Istrijanka; *adj.*, istersk.
 Italien, Italija. Laške dežele; Italiener, Italijan(eo), Lah; — *rin*, Italijanka, Lahinja; italienisch, lašk, italijansk.

S (J).

Jablanič, (Kr.), Jablanica.
 Jablunkau, (Schles.), Jablunkov.
 Jaffa, Jafa.
 Jägering, (Strm.), Gabernik.
 Jägerndorf, (Schles.), Kernov.
 Jahring, Jarenina (Stajarsko).
 Jakate, *m.* Jakat.
 Jamaila, Jamajka; *adj.*, Jamajsk.
 Jamiano, (Küstenl.), Jamjan.
 Jamnik, (Mähr.), Jamnica.
 Janina, Janina.
 Japan, Japonija (*russ.*); Japonec, Japonce; — *rin*, Japonka; japanisch, japonsk.
 Jasla, (Kroat.), Jastrebarsko.
 Jaslo, Jaslo; *adj.*, Jaselsk.
 Jaslowitz, (Mähr.), Jaroslavice *pl.*
 Jassy, Jaš. (*russ.* Jassy *pl.*, *f.*); einer aus Jassy, Jusan; *adj.*, Jašk.
 Jachten, (Kr.), Ihan.
 Jauernstein, (Kr.), Podjuno.
 Jauerling, (Berg in Destr.), Javornica.
 Jautthal, (Kr.), Junska dolina.
 Jazhgien, Jazigija, Jasiška.
 Jena, Jena.
 Jeniseisk, Jenisejsk; *adj.*, Jenisejsk.
 Jerusalem, Jeruzalem, nach andern Dial. Jerusalim.
 Jeschen, (Berg in Böhmen), Ješted.
 Jesenik, (Kr.), Jesenice *pl.*
 Jexelsch, Jesna reka (*Saf.*).
 Jicin, Jicin.
 Joachimsthal, (Böhm.), Jahimov.
 Jofó, Dobravoda (na Slovaškem).
 Jonien, Jonija.

Josefstadt, Jozefov (terdujava na Českem).
 Josefthal, Munjava (*Mažur.*).
 Joch, Jasov (na Ogerskem).
 Judaa, Judeja; Jude, Jud. nach andern D.
 Zid; Jüdin, Zidovka; jüdisch, judovsk, nach andern Dial. židovsk.
 Jülich, Julija.
 Jura, Jura.
 Jütland, Jutlandija.
 Juwanzen, (Strm.), Juvanci *pl.*

S.

Naaden, (Böhmen), Kadanj.
 Nassern, *pl.*, Kafri *pl.*; Kasserland, Kafrija.
 Nater, (Kr.), Kovor.
 Nalenberg, gora Kalenberg, Holm (im Mittelalter Chalmperg); *f.* a. Gallenberg.
 Nalmandelen, (Vulgar.), Htetovo.
 Naloišča, Koloča (na Ogerskem).
 Naltesfeld, (Kr.), Stadeno; unter Reichelsburg Merzlo Polje.
 Namtschadale, *m.* Kamčadal; — *lin*, Kamčadalka.
 Nandia, Kandija.
 Nanišča, Kaniza.
 Nanker, (Fl.), Kokra; Vorstadt in Krainburg, Kokerke.
 Kapel, Kapla.
 Kapolina-Kerlaš, (Ung.), Pokrivnica.
 Kapoš, Kapušano *pl.* (na Ogerskem).
 Karas, (Fl.), Karas.
 Karavanen, *pl.*, Karavanke, Grintovci.
 Karstfeld, (Caporetto, im Görz.), Koborid.
 Karische Meer, Karsko morje.
 Karlowitz, (in Kr.), Karlovica; in der serb. M. Grenze, Karlovec *pl.* (dolnji).
 Karlsbad, (Böhm.), Karlovi Vari *pl.*
 Karlsburg, nach dem *Roman.* Belgrad, also zum Unterschied vom serb. Erdeljski Belgrad.
 Karlsruhe, mesto „Karlsruhe“ imenovano, (bei Hicinger Karlov mir).
 Karlstadt, Karlovec (gornji); Karlstädter, Karlovčan; — *rin*, Karlovčanka; *adj.*, Karlovšk.
 Karmburg, (Kr.), Koronski grad.
 Karmersellad, (Kr.), Koroska Bela.
 Kärnthner, Korosko, Gorotan; Kärnthner, Koroseo; Kärnthnerin, Korosica; Kärnthnerisch, korosk.
 Karpathen, *pl.*, Karpati *pl.*, Karpatske gore.
 Karpfen, Karpna, (Ung.), Krupina.
 Karst, Kras, Kraševina; Karstner, Kraševce; — *rin*, Krašovka; *adj.*, krašovsk.
 Kasan, Kazan.
 Kaschau, (Ung.), Košice *ph*; Kaschauer, Košičan; *adj.*, Košičk.
 Kaschisches Meer, Hvalinsko morje.
 Keßmarkt, (Ung.), Kežmarek.
 Kastreinitz, (Strm.), Kostrivnica.
 Kattgat, Kategat.
 Kaukasien, Kavkazija; Kaukasus, (Gebirge), Kavkaz.
 Kerudoer, (Kr.), Mlaka.
 Kerschtbad, (in Strm. unter W. Feistritz), Črešnovce; (unter Radfersb.), Črešnjeveci.

Kerschtorf, Kerschtetten, (beides in Kr.), Češnice *pl.*
 Kertsch, Kerö; aus Kertisch, Keröensk (*russ.*).
 Khorassan, Korazan (*russ.*).
 Kichta, Kjahta.
 Kirchbrauf, (Szepesvarallya), Podgradje, *n. sing.* (Ung.).
 Kirchenstaat, Papeževa ali cerkvena dežela.
 Kirchtorf, Oberloitsch; (Kr.), Cirkovska Vas, (Gorenji Logatec).
 Kirckheim, Cirkina, Cirkno; *adj.*, Cirkljansk, (Fl.) Cirknica.
 Kirgise, *m.* Kirgiz.
 Kirupria, Kirjupriš, (Maced.), Velez, *m.* (Vuk).
 Kladrau, Kladrabi *pl.*
 Klagenfurt, Celovec; Klagenfurter, Celovčan; — *rin*, Celovčanka; *adj.*, Celovšk.
 Klattau, Klatovi *pl.*; *adj.*, Klatovsk.
 Klausenburg, Kološ (*Saf.*), Klus (*roman.*), Kološvar (*magj.*).
 Kleinasien, Mala Azija, Natolija.
 Klein-Schlatten, (Siebb.), Zlatna.
 Kletsch, (Kr.), Kločo, *pl.*
 Klettsch, (Kr.), Klečani *pl.*
 Klinkdorf, (Kr.), Klinja Vas.
 Klungenberg, (Böhm.), Zvikov.
 Klostereud, Luka (= Loka, na Moravskem).
 Koflern, (Kr.), Kovlerji, auch Skalovje.
 Kolberg, (Preuß.), Kolobreg (*poln.*).
 Kolin, Kolin.
 Köln, Kolonija, Kolonja.
 Kolomea, Kolomea; *adj.*, Kolomejsk.
 Komarau, Komarov (na Českem).
 Komorn, Komarno.
 Komotau, Homotov oder Homutov.
 Königgrätz, nach dem Böhm. u. *Lat.* Kraljčni Gradeo; Andere schreiben jedoch Kraljevi Gradeo.
 Königinslo, eig. Kraljčni dvor; gebohnl. Kraljevi Dvor; *adj.*, Kraljčovsk.
 Königslal, (Böhm.), Zbraslav.
 Königstberg, Kraljevec (nach dem *Poln.* und Böhm.); ein Berg in der Slavakei, Kraljeva gola oder hola (nicht gora); Stadt in Schles., Klimkovicoo *pl.*
 Königstberg, (St. in Ung.), Nova Banja.
 Königstahl, (Böhm.), Kraljčoo mestec (Kralove mestec).
 Konitz, (Preuß.), Hohnice *pl.*; (Mähr.), Konico *pl.*
 Kopenhagen, Kodanj; einer aus Kopenhagen, Kodančan; *adj.*, Kodanjsk.
 Kopreinitz, (Strm.), Koprivnik.
 Kopreinitz, (Kroat. u. Strm.), Koprivnica.
 Koralpe, Golovec.
 Korbavien, (Mit.-Grenze), Kerbava.
 Korinth, Koriat.
 Koschana, (Kr.), Košana.
 Kosel, (in Schlesien), Kostec (böhm.), *poln.* hingeg. Kozle. *n. sing.*
 Kosek, (Kr.), Kosozce *pl.*
 Kostreinitz, (Strm.), Kostrevnica.
 Kötisch, Hojše (Steierm.).
 Köttsch, (Kr.), Kotoče; Kocani *pl.*
 Kotibus, Kotvica (*poln.*).

Kragujevatz, (Serb.), Kragujevo, *gen.* Kragujeva.
 Kralu, Oberz, Untierz, Juuerz, Kranjsko, Gorensko, Dolensko, Notranjsko; Krainer, Kranjec, Gorenec, Doleneec, Notranjec; — *rin*, Kranjica; krainisch, krainjsk.
 Krainburg, Kranj, Kranjsko mesto.
 Kralowa, (Wallach.), Kraljevo (Vuk).
 Kralau, Krakov; einer, eine aus Kralau, Krakovčan, Krakovčanka; *adj.*, Krakovsk.
 Krainischfeld, (in Strm.), Račje.
 Krapfenfeld, (Kr.), Dolga Vas.
 Krappling, (Strm.), Krapje.
 Kragen, (Kr.), Krošnja.
 Kremutz, (Ung.), Kremioia.
 Kremš, (Destr.), Kremža.
 Kremier, (Mähr.), Kromeriz.
 Kreta, Kreta, *russ.* Krit.
 Kreuz, (in Kroatien), Križevci, *pl.*, Kreuzer, Križevčan; *adj.*, Križovšk; heiligen Kreuz, Sveti Križ.
 Kreuzen, (Strm.), Križi; (Kr.), Krajec.
 Kroatien, Hervaško, Hrovaško, Hervatija, Hrovatija; Kroat, Hervat; Kroatin, Hrovačica; kroatisch, hervašk, hrovašk.
 Kröben, (im Bosenisch.), Krobja.
 Kromau, (Mähr.), Krumlov (moravski).
 Kronau, (Kr.), Kranjska Gora.
 Kronstadt, (in Siebenb.), Brašovo; (in Rußland), Kronštad.
 Kropf, (Kr.), Kropa; einer aus —, kropljan.
 Krumau, (Böhm., Mähr. u. Destr.), Krumlov.
 Kruševatz, Kruševce (na Serbiskem).
 Krym, Krim, *m.*
 Kubalpe, Kravnica.
 Kulm, Hlumeo, (eig. slov. Holmeo).
 Kumlberg, (Strm.), Hum für Holm.
 Kulpa, (Fl.), Kolpa; *kroat.* Kupa; Kulpathal, Pokolpe; Anwohner der Kulpa, Pokolpec.
 Rumanien, Komanja.
 Rumersberg, (in Strm.), Slamjak.
 Rupperstuh, (im nördl. America), Medna reka (*russ.*).
 Kurland, Kurlandija; *adj.*, Kurlandsk, Kurlandsk.
 Kuschenitz, (Fl.), Kuščenica.
 Küstentland, illyrisches, kroatisch, Primorje, ilirsko, hervaško.
 Küstrin, Kostrin.
 Kuttenberg, (Böhm.), Kutna Gora.
 Kuzeli, (Kroat.), Kuzelj.
 Kuzdublan, (Ung.), Kuzma.

L.

Laa, (Destr.), Lava.
 Laafeld, (Strm.), Poterna.
 Laas, (Kr.), Lož, Lože.
 Laas, Ledec (*Saf.*).
 Lacedämonien, Lacedemon; Lacedämonier, Lacedemoner; lacedämonisch, lacedemonsk.
 Laß, (Kr. u. Strm.) überall Loka, Groß, Klein Velika, Mala etc.
 Ladoga-See, Ladoško jezero.
 Lago Maggiore, Lago di Como, di Garda, di Lu-

gano, d'Isco etc., Jezero Veliko, Komsko, Gardsko, Lugansko, Isejsko etc.
 Lagosta, (Zufel), Lastovo (Vuk).
 Lagunen, pl., Lagune pl.
 Lahn, (Sl.), Lana.
 Laibach, Stadt, Ljubljana; Wortlaute: Gradise, Kurja Vas, Predmestje; Kapucinarsko, Karlovsko, Krakovsko, Sentspetersko, Poljansko, Ternovsko, Karolinsko; Laibacher, Ljubljancan, Ljubljaneec; — rin, Ljubljanka; adj., Ljubljansk; (Sl.), Ljubljania.
 La Manche, wörtl. Rokav, (La Mané).
 Landkrone, (Kr.), Kostanjevica.
 Langenlois, (Oestr.), Dolga Luža.
 Langenthal, (Kr.), Smuka.
 Langsee, (Kärnth.), Sentjursko jezero.
 Lappland, Laplaodija, Laponija (brides im Russ.); Lappe, Lappländer, Lapplandec, Lapponec; — Lappin, Laplandka; lappländisch, laplandsk, laponsk. (russ. auch laparsk).
 Lasterbach, (Kr.), Loški Potok.
 Lateiner, m. Latinec; lateinisch, latinsk.
 Latfisch, (Kr.), Ločani, Loče, pl.
 Laufen, (Kr. u. St.), Ljubno.
 Lausanne, Lozana.
 Lausitz, Lužica oder Lužice pl.; Lausitzer, Lužičan, — rin, Lužičanka; adj., lužick.
 Lavamünd, angebl. Labod, Labond.
 Lavantthal, Labotska, Lavanska dolina; Fluss, Lobota, Labodnica (?).
 Lazaretto, (Sfr.), Rižana (Lazret).
 Lech, nach dem griech. (Aulus), Lika od. Lik.
 Leibitz, Ljubica (na Slovaškem).
 Leibnitz, (Strm.), Lipnica.
 Leine, (Sl.), Lejna.
 Leipnik, (Mähr.), Lipnik.
 Leipzig, Lipsko, (poln. Lipsk); Leipziger, Lipsčan; adj., Lipsk.
 Leittha, (Sl.), Litava; Leitthagebirge, Litavsko gore.
 Leitmeritz, Litomerioe pl.; adj., Litomerick.
 Leitomischel, Litomišlja; adj., Litomišcljck.
 Lemberg, Levov; Lemberger, Levovčan; — rin, Levovka; adj., Levovsk.
 Lengenfeld, (Kr.), Dovjo, viell. Dolje oder Divje.
 Leoben, (Strm. u. Kr.), Ljubno.
 Leonhart, (Strm.), Sv. Lenart.
 Leopoldskirchen, (Kr.), Lipalja Ves.
 Leobers, Lezb.
 Leogither, m. Loginec (russ).
 Lesina, (Zufel), Hvar; einer von Lesina, Hvaran; adj., Hvarsk.
 Letze, m. nach dem Russ Latis; lettisch, latisk.
 Leuca, Ledchans, Livka (na Ogerskem).
 Leutsch, Leutschach, (in Strm.), Luče pl., Lučano.
 Leutschau, Levoč oder Levoča; adj., Levošck.
 Leyden, Lejden, Lugdan (poln. u. böhm.) holandski.
 Libanon, Libanon, Libanske gore.
 Lica, Lika; Licaner, Ličan; — rin, Ličan-ka; adj., lišk.

Lichtenbach, (Kr.), Svetli Potok.
 Lichtenegg, (Strm.), Podlehnik.
 Lichtenwald, (Strm.), Sevnica.
 Liebau, (Mähr.), Libava.
 Liebethen, (Ungarn), Lubetova.
 Liegnitz, (Schles.), Legnica.
 Liesing, (Sl. in Strm.), Lesnik.
 Lilla, Lili (na Francoskem).
 Limbach, (in Ung.), Lendava; Fluss, Pretoka.
 Linden, (Kr.), Lipa.
 Linz, Linceo, (Semb. schreibt Mlynoo=Mlinca); adj., Linšk.
 Liparische Inseln, Liparski otoci.
 Liptau, (Ung.), Liptov; adj., Liptovsk.
 Liptsch, Lupca (na Ogerskem).
 Liser, (Sl.), Jezera.
 Lignano, (Sfr.), Ližnjan, nach Aud. Lužnjan.
 Lissa, (Zufel), Vis; einer von Lissa, Višan; adj., Višk.
 Lissabon, Lizbona; adj., Lizbonsk.
 Littoral, s. Küstenland.
 Littai, (Kr.), Litija.
 Littau, (Mähr.), Litovel.
 Littenhau, Litva; Littenauer, Litovec (russ.); — rin, Litovka; litthauisch, litovsk.
 Liverpool, Liverpool.
 Livland, Rießland, Livonija, Liflandija (beides russ.); Livländer, Livonco, Liflandec; — landisch, livonek.
 Livorno, Livoren, gen. Livorna; adj., Livornsk.
 Ljubau, (Banf.), Lubij.
 Lovositz, (Böhm.), Lovosioe pl.
 Locarner-See, Lokarnsko jezero.
 Lode(n)haus, (Ung.), Livka.
 Lodomerien, Vladimiriya.
 Lohse, (Sl.), Steza.
 Loibach, (Kr.), Libuče (Gornje, Dolnje).
 Loibl, Ljabel (gora).
 Loite, (Sl.), Loara.
 Loisch, (Kr.), Logatec; Loischer, Logačan; adj., Logašk.
 Lokris, (im alten Griechenland), Lokrida.
 Lombardel, Lombardija; lombardisch, lombardsk, lombaršk.
 London, London, Londener, Londonec; adj., Londonsk.
 Lonzano, (Rißenf.), Lončan.
 Loppinbach, (Kr.), Lipen.
 St. Lorenzfluss, Reka sv. Lovrenjoja.
 Loschtz, (Mähr.), Loštice pl.
 Loštitz, (Kr.), Lozice pl.
 Loßnitz, (Ung.), Lučonec.
 Lothringen, Lotaringija; Lorena; lothringisch, lotarinsk, lorensk.
 Lovrana, Lovran.
 Löwen, (Stadt), nach Hisinger Lovanija.
 Löwenberg, Levja gora.
 Lozere, (Sl.), Lozera.
 Lübeck, nach dem Böhm. u. Poln. Bokovec, (poln. a. Lubeka, Ljubeka od. auch Ljubek).
 Lublan, Lubovna (na Ogerskem).
 Lucca, Luka; adj., Lušk, Lušck.
 Lucenigo, (Görz.), Ločnik oder Lučnik.
 Lucerner-See, Lucernsko jezero.

Luditz, (Böhm.), Zollice (Zlutice) pl.
 Lug, (Kr.), Pred Jamo.
 Luggau, (Kr.), Lukav.
 Lugoš, Lugoš.
 Lufaußen, (Strm.), Lokavec.
 Lundenburg, (in Mähren), Bretislav.
 Lurnfeld, (Kr.), Turje.
 Luschorienberg, Sv. Višarje pl.
 Lušchitz, (Sl.), Lužnica (dotok Vellave).
 Lusitanien, Luzitanija.
 Luffvera, (Venet.), Podberda, (Na berdi).
 Lussin grande, Lošinj (nach Aud. Ložinj) veliki; Lussin piccolo, Lošinj mali; einer von L —, Lošinjan; adj., veliko —, malo — lošinjsk.
 Luttichal, (Kr.), Dol.
 Luitenberg, (Strm.), Lotmerk, nach Andern Ljutomer (?).
 Lütich, (Leodium), Lutih, Litih.
 Luxemburg, Luksenburg.
 Lyon, Lion, Lugdun (francozki).

M.

Maas, (Sl.), Moza (auch poln.).
 Macedonien, Maecdonija.
 Madeira, Madejra.
 Madonna del Monte, (Venet.), Stara Gora.
 Madrid, Madrid, adj., Madrider, Madrider.
 Magdeburg, nach dem Böhm. Dovin.
 Mageregg, (Kr.), Medgorck.
 Maglern, (Kr.), Medgorje.
 Magyar, m. Magjar, Madžar; Magyarin, Magjarka; magyarsch, magjarsk, madžarsk.
 Mähren, Moravija, Moravsko, Mähre, Moravan, Moravec; Mährin, Moravka; mährisch, moravsk.
 Malrenberg, (Strm.), Marbeg.
 Mailand, (Milano), Milan; Mailänder, Milano; — rin, Milanka; adj., Milandsk.
 Main, (Sl.), nach dem Poln. Men, (n. Sum. Mogan).
 Mainz, Mognancja (im Böhm. Mohuc).
 Majoria, Majorka.
 Malaie, m. Malajec.
 Malborget, (Kr.), Naborjet oder Malboret.
 Malgerna, (Kr.), Mala Gora.
 Malniz, (Kr.), Malnice pl.
 Maltsch, (Sl.), Malša.
 Malta, Malta; adj., Malteser, Maltansk.
 Mandischurel, Mandžurija; Mandischur, Mandžur.
 Mangert, (Berg), Babji Zob.
 Mannsburg, Groß, Klein (Kr.), Menges, Veliki, Mali; einer aus —, Mengesčan.
 Mantua, Mantova.
 Marburg, Marburg; adj. Marburšk.
 March, (Sl.), Morava.
 Marein, St. (Kr., St. u. Strm.), Šmarje.
 Maria Fleid, (Kr.), Podgorjani; Maria Gail, (Kr.), Sv. Maria na Zili; Maria Feld (Kr.), Sv. Devica Maria v Polji; Maria Hilf in der Wüste, (Strm.), Sv. Maria v Pušavi; Maria Loreto, (Kr.), Na Gorici; Maria am Rain, (Kr.), Vispolje (Zitpolje?); Maria

Säner, (Strm.), Nova Cérkev; Maria Stauden, (St.), Sv. Devica Maria v Goši; Maria Sissi, (Strm.), Sv. Maria na gori; Maria Thal, (Kr.), Dole; Maria Wörth, (Kr. und St.), Sv. Maria (Otok).
 Maria Kulm, Holm. (böhm. Chlum).
 Maria Ring, (in Strm.), Marija Reka.
 Maria Saal, (Kr.), Gospa Sveta.
 Maria Theresiopel, Sobotica; adj., Sobotisk.
 Mariuzell, Marijacel, Mariin Celj.
 Marienbad, (Böhm.), Marijanske kopeli.
 Marienwerder, Kvidin (poln.).
 Marindorf, (Strm.), Lešje.
 Marmor-Meer, Belo morje (Šaf.), Marmor-no morje.
 Marne, (Sl.), Marna.
 Marocce, Marok; maroccanisch, marošk, deutsch, marokansk.
 Marosch, (Sl.), Moriš (Vuk).
 Maros-Basarhely, Moriški Novi Terg.
 Marzeile, Marzilja; adj., Marziljak.
 Marsgebirge, (in Mähren), Zrebežje gore.
 Märten, Sankt, ebenso St. Martin beides in (Kr.), Smartao.
 Märtenbach, (Kr.), Martinjak.
 Masera, (Kr.), Gorčarice pl., nach Andern Gerčarice.
 Masur, m. Mazur.
 Machelgebirge, Makolske gore (na Štajarskem).
 Mandschu, (Rüßl.), Mavhina.
 Mauerbach, (Strm.), Morjo.
 Maunich, (Kr.), Unec.
 Mautersdorf, (Kr.), Matenja Vas.
 Maure, m. Maver.
 Mecca, Moka; adj., Mešk.
 Medien, Medija; meisch, medsk, russ. midsk.
 Medolino, (Sfr.), Medolin.
 Meisen, Mišnja, Mišensko (Sum.), nach Mazur. Mišnice pl.
 Meleta, Melceda, (Zufel), MJet.
 Melnil, Melnik.
 Memel, (in Preuß.), Klajpeda (poln.).
 Menhardtsdorf, Männerdsorf, (Ung.), Verbovo.
 Meran, Meran.
 Merseburg, (U. Kr.), Preska.
 Merico, (Rüßl.), Mernik.
 Metzeburg, Mezibor (Sum.).
 Meseritsch, Bass. (Mähr.), Mezirič Valaška; Groß —, Meziriče Veliko.
 Meseritz, (im Posen), Medreče.
 Metau, (Sl.), Metuja.
 Metlitz, (Krain), Motlika.
 Metzitz, (Sl.), Motnica.
 Mexiko, Mexiko, Mehika; Mexicaner, Mexikanec; mexicanisch, mexikanek.
 Michael, Sankt, (Kr., St. u. Strm.), Šmihel, Sveti Mihel.
 Michau, (Kr.), Mihovo.
 Michelfelden, (Kr.), Veselovo.
 Miesch, (böhm. Bergw.), Srebro.
 Mictau, Nitava (poln.), auch Mitava.
 Millet, Milet.
 Mincio, (Sl.), Minioio.
 Mintendorf, (Kr.), Mekine pl.

Minsk, Minsk, *adj.*, Minsk.
 Miß, (Rt.), Mozića.
 Mißling, (Sl.), Mislinja, Gradōica; Ort in Strm. Mislinje.
 Mitrowik, Mitrovica.
 Mittagstafel, (Berg), Kepa.
 Mitteländisches Meer, Mittelmeer, Medze-meljsko morje, Srednje morje.
 Mittelwalde, (Schlef.), Medibor.
 Mitterburg, Pifino, Pazin, *gen.* Pazina, einer, eine aus —, Pazince, Pazinka; *adj.*, Pazinsk.
 Mitterdorf, (Kr.), Srednja Vas; bei Gottschee auch Stara Cérkev.
 Mittervellaß, (Kr.), Srednja Bela.
 Mößling, (Rt.), Moglice, od. Mohliße *pl.*
 Mocha, Moka.
 Modena, Modena; dazu gehörig, Modeask.
 Modern, (Ung.), Modra.
 Moderdorf, (Rt.), Modrinja Vas.
 Moggio, (Venet.), Moznica, Na Beli.
 Mohacz, Mohac, *serb.* Mulač.
 Mohilew, Mogilev.
 Mokriß, (Kr.), Mokrice *pl.*
 Moldau, (Fluß in Böhmen), Veltava; *adj.*, Veltavsk; Moldantheim, Tin nad Veltavo; (Fluß in der Bukowina), Moldava; Dozan = Fürstenthum, Moldavija; nach dem Poln. Multanska, nach dem Serb. Karabogdanska dežela; Moldauer, Moldavec; — rin, Moldavka, Multanka; moldanisch, moldavsk, multansk.
 Moll, (Sl. in Kärnten), Garnja Bela.
 Moluffen, Moluki, *pl.*
 Momorano, (Str.), Mutvoron.
 Mondellebott, (Str.), Bačve *pl.*
 Mondgebirge, Mesečne gore.
 Monsalcone, Terzič.
 Mongolei, Mongolija; Mongole, Mongol(eo).
 Monpaderuo, (Str.), Baderna.
 Montblanc, Monblan, Bela gora.
 Monte, (Str.), Smarje; Insel, Verh.
 Monte Canino, Canina.
 Monte maggiore, (in Str.), Učka (gora); im Görz, Golovec; (Ort im Venet.), Brezja.
 Montenegro, Černa gora; Montenegriner, Černogorec; — rin, Černogorka; montenegrinisch, černogorsk.
 Monte terzo, (im Venet.), Terzinun.
 Montona, Motovun; *adj.*, Motovunsk, einer, eine aus —, Motovunec, Motovunaka.
 Montpellier, Moopolje.
 Montpreis, (Strm.), Planina.
 Montreo, (Str.), Montrelj.
 Moos, (Kr.), Mlaka.
 Moosburg, (Kr.), Mozborg (neu Mozirje u. Blatni grad).
 Mora, (Sl. in Schlef.), Moravica.
 Moräntsch, (Krain), Moravce *pl.*
 Morchenstern, (Böhm.), Smerčovka.
 Mordwinisch, Mordovsk (*russ.*).
 Morea, Moreja.
 Morgenländer, der, jutrovec.
 Morlak, *m.* Morlak, (Vlah).
 Mürtischach, (Sl.), Moride *pl.*
 Mofet, (Sl.), Možla.

Mösel, (Kr.), Ober, Nieder, Mozol Gorenji, Dolenji.
 Möstien, Nizi Misija (*russ.*).
 Moskau, Moskva; Moskowiter, Moskvitan; *adj.*, Moskovsk.
 Mötling, Metlika; einer aus —, Metličan; *adj.*, Metlišk.
 Mötting, (Kr.), Motnik.
 Mrauen, (Kr.), Morava.
 Muggia, (Str.), Milo, Moje.
 Müglitz, (Mähr.), Mogelnica.
 Mühl, (Sl.), u. dem Latein. (Michela) und Böhm. Mijha; *adj.*, Miheljsk.
 Mühlentbach, (Szasz Sebes), Sebiša.
 Mühlhausen, (Böhm.), Milevsko.
 Mulde, Mulda (reka).
 München, nach dem Böhm. Mnihov; Münchener, Mnihovec, Mnihovčan; *adj.*, Mnihovsk.
 Münchengräß, (Böhm.), Gradišče Mnihovo.
 Muntacs, Munkač.
 Muntendorf, (u. Kr.), Kerška Vas.
 Münster, Monaster (*poln.*).
 Mur, (Sl.), Mura; Murgebiet, Pomurje; zur Mur gehörig, Mursk.
 Mured, (in Strm.), Čmurek.
 Murinsel, Medmurje (*kroat.* Medjamurje).
 Mürz, (Sl.), Marica.
 Müstau, (Saus), Mažakov (*Saf.*).
 Muttau, (Kr.), Muljava.

N.

Nadeiß, Natisone, (Sl.), Nodiža.
 Nagysalu, Velka Ves.
 Nanjing, Naokin.
 Narbonne, Narbona.
 Narenta, (Sl.), Neretva.
 Narona, Nerin.
 Naschitz, Nasice *pl.* (na Ogerskem).
 Nassabrtg, (Böhm.), Nasavertki *pl.*
 Nassau, Nasov (*Sum.*), Nasava (*russ.*); uas-sauisch, nasovsk.
 Nassensuß, (Kr.), Mokronog.
 Navplia, Navplija.
 Nazareth, Nazaret; Nazaret, Nazarejec, Nazarenee; uazarätsch, Nazarensk, Nazarejsk.
 Neapel, Neapolj; Neapolitaner, Neapolitan(eo); *adj.*, Neapoljsk, Neapolitansk.
 Negau, (Strm.), Negova.
 Nehrung, Iurische, kurski haf; bei Danzig, nach dem Poln. Nereja.
 Neisse, (Sl.), Nisa.
 Nekar, (Sl.), Nekar.
 Neograd, Novigrad, Novograd (na Ogerskem).
 Nera, (Sl.), Nera.
 Neffelthal, (Kr.), Koprivnik; einer aus —, Koprivnican.
 Neße, (Sl.), Noteč.
 Neubeche, Ujebeche, (Banat.), Novi Beče.
 Neuberger, (Kr.), Nova Gora.
 Neu-Britannien, Neu-Caledonien, etc. Nova Britanija, Nova Kaledonija itd.
 Neudegg, (Kr.), Mirna.
 Neuern, (Böhm.), Nira.
 Neufriesach, (Kr.), Laze.

Neuschätel, Neškatel.
 Neugebein, (Böhm.), Kdinja.
 Neu-Gradiška, (Witt. Str.), Nova Gradiška; Gradišauer Regiment, Gradiški regiment.
 Neuhaus, (in Böhmen), Henrikov Gradec; (in Steierm.), Doberske Toplice.
 Neuhäusel, Novi Zamki *pl.* (= Novi gradovi), (in Kr.), Sulha.
 Neul, (Sl.), Nevlica; Ort in Kr., Nevlje *pl.*
 Neumarft, (Kr.), Terzič, einer aus —, Terzičan; *adj.*, Terzišk.
 Neuring, (Kr.), Noven.
 Neuring, (Sl.), Mirna.
 Neu-Sandte, Novi Sandec.
 Neujah, Novi Sad; Neufager, Novosadec, Novosojan; — rin, Novosadk(in)ja; *adj.*, Novosadsk.
 Neufiedler See, Nežidersko jezero.
 Neujohl, Banjska Bistrica; *adj.*, Banjsko-Bistrišk.
 Neustadt, (Wiener), Novo Mesto (Dunajsko); Mährisch-Neustadt, Unčov; eine poln. St. Vejerovo; eine andere, Vladislava.
 Neustadt, (Kr.), Novo mesto; Neustädter, Novomeščan; *adj.*, Novomešk; Neustadt an der Waag, Dolnje Novo Mesto, od. Novo Mesto nad Vagam.
 Neu-Strelitz, Nove Strelice *pl.*
 Neuthal, (Kr.), Špitalič.
 Neutischtein, (Mähr.), Novi Jičoin; *adj.*, Novo Jičinsk.
 Neutra, (Sl. u. Stadt), Nitra.
 Newyork, (Njyork), Novi Jork.
 Niederdorf, (Kr. u. Strm.), Dolnja Vas.
 Niederlande, *pl.*, Nizka Zemlja, Nizkozemlje; *russ.* und *poln.* Niderlandi, *m. pl.*; niederländisch, nizkozemelsk, niderlandsk.
 Niemen, (Sl.), Nemen, *m.*
 Niemes, (Böhm.), Mimunj.
 Niger, (Sl.), Niger.
 Nisobaren, Nikobarski otoci.
 Nisolsburg, (Mähr.), Mikulov.
 Nil, Nil.
 Nimitz, (Venet.), Njeme *pl.*
 Ninive, Ninive *pl.*
 Nischni Nowgorod, Nizki Novgorod.
 Nissa, (in Serbien), Niš; einer aus Nissa, Nisan; *adj.*, Nišk.
 Nogaiet, *m.* Nogajec; nogaisch, nogajsk.
 Rona, (in Dalmatien), Nin.
 Nordamerika, Severna Amerika; Nordameritaner, Severno-amerikanec.
 Nordsee, Severno ali Nemško morje.
 Normann, *m.* Norman.
 Norwegen, Norvegija; Norweger, Norvežec; norwegisch, norvešk.
 Nobacco, (Str. u. Görz.), Novake *pl.*
 Nowaja Zemlja, Nova Zemlja.
 Nowgorod, Ruski Novograd (Novgorod).
 Nubien, Nubija.
 Nürnberg, Norimberga, Norimberk; *adj.*, Norimbersk.
 Nußdorf, bei Raibach, Orehek; unter Land-straß, Orehovia; unter Neustadt, Groß, Klein N., Veliki, Mali Orehek.

O.

Oberburg, (Strm.), Gornji Grad.
 Oberfeld, (Kr.), Verhpolje, u.; bei Krainburg, Praprotna Polica.
 Oberlaibach, Verhnika; einer aus —, Verhnican; *adj.*, Verhnisk.
 Ober-See, Gornje (Verhao) jezero.
 Obersteinbach, (Kr.), Brige.
 Oberbellach, (Kr.), Gornje Belani.
 Oblak, (Kr.), Bloke *pl.*
 Obrovazzo, Obrovec.
 Ohotsk, Ohotsk, *adj.*, Ohotsk.
 Odenburg, Sopronj (*Vuk*), nach Andern Sopron; Odenburger, Sopronjec; — rin, Sopronjka; *adj.*, Sopronjsk.
 Odra, (Sl.), Odra; *adj.*, Odersk.
 Obergberg, (Schlef.), Bogunia od. Bogunin.
 Odruu, (Schlef.), Odri *pl.*
 Ofen, Budim (*Vuk*); Ofner, Budjmec; — rin, Budimka; *adj.*, Budimsk.
 Oglio, (Sl.), Oljo reka.
 Olava, (Schlef.), Olava.
 Oize, (Sl.), Oaza.
 Oibersdorf, (Schlef.), Albrehtico *pl.*
 Oldenburg, Oldenburg; oldenburgisch, oldenborsk.
 Olmütz, Olomuc (*poln.* Olomuniec); Olmüger, Olomunčan; *adj.*, Olomunsk.
 Oles, (Schlef.), Olesnica.
 Olsa, (Sl.), Olesnica.
 Olsch, (Rt.), Olšje.
 Olschek, (Kr.), Viševk.
 Olsnitz, (Ung.), Sobota.
 Onega-See, Onesko jezero.
 Opchina, Opčina oder Občina.
 Oporto, (Str.), Portole.
 Oplotniß, (in Strm.), Oplotnica.
 Opava, (Sl.), Opava.
 Oppeln, Opolje *n. sing.* (*Sum.*).
 Orel, Orel; aus Orel, Orlovsk.
 Orenburg, Orenburg.
 Orleans, Orlean.
 Orne, (Sl.), Orna.
 Orsera, (Str.), Oskorus, Orsar.
 Orfowa, Orschowa, Ršava (*Vuk*); *adj.*, Ršavsk.
 Ortschaft, (Preuß.), Ščitno.
 Orsecco, (Venet.), Osujan.
 Osmanen, *pl.* Osmani *pl.*, Otomani.
 Osoppo, (Venet.), Osouk.
 Ošpa, Osp (v Istri).
 Ošegg, (Böhm.), Osek.
 Ošeglano, (in Görz.), Ozlen.
 Ošsero, (Insel), Osar.
 Ošlach, Osoje, oder Osojane *pl.*; Ošlachter See, Osojansko jezero.
 Ostra, Ungarisch, (Mähr.), Ostrog.
 Osterreich, schon bei Megiser, und nach dem Russ., *Poln.* u. *Südslav.* Avstrija, (*böhm.* Rakusy); Osterreich, Avstrijan(eo); — rin, Avstrijanka; österreichisch, avstrijansk, avstrijsk.
 Osterwiß, (Rt.), Ostrovica.
 Ostiate, *m.* Ostjak.
 Ost-Indien, Vzhodna Indija.

Ostrau, (Mähr.), Ostrava Moravska.
Ostroschnowberda, (Kr.), Ostrožno Berdo.
Ottmanach, (Kr.), Temanje ob. Otmanje *pl.*
Ottoschacz, Otošec; Ottoschauer Regiment, Otoški regiment.
Oxford, Oksfort.

P.

Paas, (Str.), Pas.
Padua, Padova; Paduaner, Padovanec, *adj.*
Padovsk, Padovansk; (in Kr.), Padva.
Pago, (Insel), Pag; *adj.*, Pašk.
Pachdorf, (Strm.), Na Paki.
Pactracz, (Kroat.), Pakrac.
Palästina, Palestina.
Palermo, Palerem, *gen.* Palerma; *adj.*, Palernsk.
Panfeld, Bonfeld, (Kr.), Dol.
Pannonien, Panonija.
Pantschowwa, Pandöwo.
Paraguay, Paragvaj.
Pardubitz, Pardubice *pl.*; *adj.*, Pardubišk.
Parengo, (Str.), Porč.
Paris, Pariz, (bei den Nordslaven Pariz);
Pariser, Parizan; — rin, Parizanka; *adj.*,
Parišk.
Parma, Parma; *adj.*, Parmesk, Parmezansk.
Parther, *m.* Part.
Pasaramitz, Požarevec; einer aus P —, Požarevočan.
Passau, Pasov.
Pasto, Pastuha (na Ogerskem).
Pasing, (Strm.), Pacinje.
Paugnano, (Str.), Pomijan.
Pavia, Pavija.
Pechdorf, (Kr.), Smolena Vas.
Pebena, (Str.), Pičan, Piščan.
Pepus-See, Čudsko jezero.
Peking, Peking.
Pelsicz, Pleševice *pl.*
Peneš, Penej.
Pergamusch, Pergam.
Perlat, Prelok (na Ogerskem).
Pernau, Pernov.
Persien, Persija; Perser, Persijan(eo); persisch, perisjansk.
Pessierin, Piffren, Prizren.
Peru, Peru, Peruvija.
Pervichio, (Insel), Pervič.
Pescano, (Str.), Pisak, Pesek.
Peshitz, (Sl. in Strm.), Pescaica.
Pest, Pešta; Pester, Peštan; — rin, Peštanka; *adj.*, Peštansk.
St. Petersburgh, Sanktpeterburg (*russ.*), neu Petrograd oder Petrovgrad.
Peterswalde, (Böhmen), Petrovice, *pl. f.*
Peterwardein, Petrovaradin; einer, eine aus —, Petrovaradinec, Petrovaradinka; *adj.*, Petrovaradinsk.
Petrigna, Petrinja; *adj.*, Petrinjsk.
Petchau, (Böhmen), Bečov.
Petchitz, (Strm.), Pečica.
Pettan, Ptuj, nach Andern, Optuj; Pettaner, Ptujčan; *adj.*, Ptujsk.

Pezen, (Berg), Peoa.
Pfalz, nach dem *Lat.* Palatinat.
Pfeffertüste, Poprovi brog.
Pfraumburg, (Böhm.), Primda.
Pharsalus, Farsal.
Philippinische Inseln, Filipinski otoci.
Philippohel, (Filiel in Ramelien), Plovdivo; nach *Drobn.* Plovdin.
Phönizien, Fenioija; Phönizier, Feniočan; phönizisch, fenisk.
Phrygien, Frigija.
Piacenza, Piačenoa (eig. Plačenoa).
Pianzhüchel, (Kr.), Pijava Gorioa.
Plave, (Sl.), Plava, (*lat.* Plavis).
Pöbla, (in Strm.), Puhla.
Pico, Pik.
Piemant, Piemont; (Ort in Strien), Zaveršje; Piemontese, Piemontoz,
Pigram, Pelgrimov (na Čoskem).
Pilsna, (Bitterwasserquelle), Bilane *pl.*
Pilsen, Pelzenj *f.*; *adj.*, Pelzenjsk ober Pelzensk.
Pindus, Pind.
Pinguente, (Str.), Bolzet (Buzet).
Pirano, (Str.), Piran.
Pitänus, Pirej.
Pistina, Pristina.
Pittdorf, (in Strm.), Brezje *n.*
Pirnitzsch, (Kr.), Pirnice *pl.*
Pisa, Piza.
Pischitz, (Strm.), Pišice *pl.*
Pischian, (Schwefelb. in Ungarn), Peščani *pl.*
Pisef, Pisek (eig. Pések) *adj.*, Pisešk.
Platten, (Böhm.), Blatno.
Plattensee, Bolatin, Bolatino jezero u. Gavanovo jezero (alle 3 bei *Vuk*), nach *Saf.* Blatno jezero.
Plautsch, (Palocsa), Plaveo.
Pleisse, (Sl.), Plisa.
Pleishitz, Plešivec (na Ogerskem).
Pleschen, (in Posenisch), Pleševo.
Plesch, Pščina (*poln.*), bei Konečny: Pitžin.
Plintenburg, Višegrad (na Ogerskem).
Po, (Sl.), Pad.
Podersam, (Böhm.), Podgorani *pl.*
Podgorisch, (Sl.), Podgorje *pl.*
Podiebrad, Podebradi *pl.*
Podolien, Podolija; pobolisch, podoljsk.
Poil, (Ort u. Sl.), Pivka.
Pola, (Str.), Pulj; einer, eine aus —, Poljec, Puljka; *adj.*, Puljsk.
Polen, Poljsko, Poljska držela; Pole, Poljak; Polin, Poljakinja; polnisch, poljsk.
Pölland, (Kr.), Poljane *pl.*; einer aus —, Poljanec.
Pöllau, (in Strm.), Poljana.
Pösterau, (in Strm.), Srodišče.
Pötschach, (in Strm.), Poličane *pl.*
Polzen, (Sl.), Plovčica.
Polynesien, Avstralija.
Pomern, Pomorania; nach dem *Poln.* Pomorska, oder Pomorje; Pommer, Pomorian(ec); pommerisch, Pomoransk, Pomorsk.
Ponigl, (Strm.), Ponkva für Ponikva.
Pontafel, (Kr.), Pptablo.
Ponteacco, (Venet.), Petjak.

Porguana, (Str.), Porman.
Poroszló, (Ung.), Braslav.
Portore, Kraljevica; einer von P —, Kraljevičan, *adj.*, Kraljevišk.
Porto Rosa, (Str.), Piranski pristan (port).
Portugal, Portugallia; Portugiese, Portugaleo; portugiesisch, portugalsk.
Pošhega, Požega; einer aus P —, Požečan; *adj.*, Požešk.
Polen, Poznanj, *m.* (nach dem *Poln.*); Posener, Poznanjec; *adj.*, Poznanjsk.
Pöfing, (Ung.), Pezinek.
Postruf, (in Strm.), Kozjak.
Potsdam, Potsdam; *althöhm.* Podstupim (*Saf.*).
Povier, (Küstl.), Povir.
Prag, Praga, (in *kroat.* Prag, auch Zlatan Prag); die Bestandtheile Prags: Gradčani *pl.*, Mala strana, Staro mesto, Novo mesto, Karlin, Smihov und Višegrad; Prager, Pražan; Pragerin, Pražanka; *adj.*, Prask.
Prasberg, (Strm.), Mozirje.
Präwald, (Str.), Razderto.
Preposito, (Venet.), Prapotna.
Prelant, (Sl.), Primda.
Preran, (Mähr.), Prerov.
Preshburg, Požun (*Vuk*), bei den Slaven, Prešporek; bei den *Böhm.* u. *Poln.* juweilen, Vratislav und Brcislav; (viell. wäre slovenisch Požon oder Požonj zu schreiben); Preshburger, Požunec; — rin, Požunka; *adj.*, Požunsk.
Preshitz, (Böhm.), Priseonica.
Prenken, Prusija; Preuße, Prus; preussisch, prusk.
Privitz, Privija (Prividja).
Prona, (Deutsch-, Windisch-), Pravno (nemske, slovensko).
Prosecco, (Küstl.), Prosek, Presek.
Prosenco, (Venet.), Prosnid.
Prohritz, (Mähren), Prostejov.
Pruth, (Sl.), Prut.
Przemysl, Premisel, *gen.* Premišla (nach dem *Ruth.* als Sprache der e i g e n e n Bevölkerung), *adj.*, Premišelsk.
Pskow, Pskov; einer aus —, Pskovočan.
Pudewitz, (in Posenisch), Povediska *pl. n.*
Puganz, (Ung.), Pukaneo.
Pulsgau, (Sl. u. Ort), Poljskova.
Pürglitz, (Böhm.), Krivoklat.
Purpurmeer, Škerlatno morje.
Puzarnitz, (Kr.), Požarnica.
Püschin, (Pösteny), Peščani *pl.*
Pustertal, Pustriška dolina (nach dem *Lat.*).
Pustritz, (Kr.), Pustrica.
Pyrenäen, Pireneje (planine), Pirenejske gore.

Q.

Quarnard, Kvarnerski zaliv; Quarnarischen Inseln, Kvarnerski oder Kvarnarski otoci.
Qued, (Sl.), Kvisa.
St. Quentin, Sen Kantón.
Quietto, (Sl.), Kvieta hat keinen eig. slav. Namen, sondern wird nach Ortschaften, bei denen er vor-

bezieht, benannt: Buzetski potok, Motovonski potok, u. endlich Tarski potok.
Quischa, Kumsko ob. Homsko.

R.

Raab, (Sl.), Raba; (Stadt in Ungarn), nach dem *kroat.* Gjur; nach den Slaven Rab; *adj.*, Gjursk, Rabak.
Raab, (Destr.), Rakusi *pl.*
Raccolano, (Venet.), Roklan, Rakolan.
Raccotile, (Str.), Rakotule *pl.*
Raccozana, (Str.), Rakočana.
Raczlevi, Radkovin (na Ogerskim).
Radersdorf, (Strm.), Radvenci (Nomški, Slovenski).
Radtersburg, (Strm.), Radgona; *adj.*, Radgonsk.
Radmannsdorf, (Kr.), Radoljca.
Radosna, Radošina.
Ragusa, Dobrovnik; Ragusaner, Dobrovčan; — rin, Dobrovka; *adj.*, Dobrovšk, Ragusa vecchia, Cavtat oder Captat.
Raibel, (Sl.), Rabel.
Rakonitz, Rakonice *pl.*; (in Prager Kreis), Rakovnik.
Rann, Brežce *pl.*
Ranziano, (in Görz), Renče *pl.*
Rappolstein, Rapolstin.
Ratschach, Radeče *pl.*, nach *And.* Radeče.
Raswald, (Strm.), Razbor.
Rast, (Strm.), Rušonje.
Rastadt, Raštat.
Ratshendorf, (in Strm.), Rače.
Ratlo, Ratkova (na Ogerskem).
Ratteninselfu, Podganski otoci.
Raudnitz, (Böhm.), Rovdnica.
Rauschenbach, (Röcze), Revuca (na Ogerskem).
Ravenna, Ravona.
Ragern, (Mähren), Rejgrad.
Regen, (Sl.), Rezn.
Regensburg, nach dem *Böhm.* Rezn, (außere Slaven schreiben, Ratisbona).
Reggio, Redzio.
Reichenau, (Böhm.), Rihnov.
Reichenberg, (in Böhmen), Liberec; Reichenberger, Liberčan; *adj.*, Liberšk.
Reichstadt, Zakopi *pl.*
Reichütz, Ribnica; Reifnizer, Ribničan; — rin, Ribničanka; *adj.*, Ribnišk.
Reitelstein, (Kr.), Repne *pl.*
Reisa, (Venet.), Režija; Reisaner, Rezijanec; — rin, Rezijanka; *adj.*, Rezijansk.
Rejiuta, (Venet.), na Beli.
Reuß, Rajs; (Sl.), Rajsa.
Reval, Revel, Kolivanj (*Saf.*).
Rhabische Alpen, Retske planine.
Rhein, (Sl.), Ren; am Rhein liegend, Porenensk.
Rhodus, Rod; *adj.*, Rodsk.
Rhone, (Sl.), Rodan; *adj.*, Rodansk.
Rhonitz, (Ungarn), Groneo.
Richmond, Ričmond.
Rieg, (U. Kr.), Kočovska Reka.

Riefenburg, (*poln.*), Prabuta.
 Riefengebirge, Kerkonoši *pl.*, Kerkonoško gore.
 Riechdorf, (Ruszkinec), Ruskinovec *pl.*
 Riech, (*Strm.*), Ročica.
 Riga, Riga; Rigaer, Rižan; — rin, Rižanka; *adj.*, Rišk.
 Rima-Sombath, Rimavska Sobota, (*Rima*, Rimava).
 Rio nero, (*Sl.*), Černa voda; Rio bianco, Beli potok.
 Rifano, (*Sl.*), Rižana; (*Stadt in Dalmatien*), Risan; einer aus R —, Rišanjan (*Vuk*); *adj.*, Rišanjansk.
 Rizmagna, (*Rußl.*), Riemanje *pl.*
 Röchlich, (*Böhm.*), Roketnice *pl.*
 Rodda, (*Venet.*), Ronè.
 Rochelle, Rošeli.
 Rodolfsendorf, (*Kr.*), Radohova Vas.
 Rohltisch, Rogatec; Rohltischer, Rogaćan; Rohltischer Sauerbrunn, Slatina (Rogaška).
 Rohtyan, Rokieani *pl.*
 Rom, Rim; Römer, Rimljan. Rimec; — rin, Rimljanka, Rinka; römisch, Rimsk.
 Rombon, (Berg im Görz.), Veliki Verh.
 Römerbad, Laške Toplice.
 Römerstadt, (Mährn), Rimarov.
 Rosenan, (*Ung.*), Rožnov. u. Abd. Rožnava.
 Rosenberg, Rožen; in Schlefen, Olesna.
 Roslegg, (*Kr.*), Rožek.
 Roswein, (*Strm.*), Razvanje.
 Rothen Thurm-Paß, Červona veža (slovak. *Saf.*).
 Rothes Meer, Rdeče morje.
 Rothwein, (*Sl.*), Radona.
 Rößschach, (*Strm.*), Zreče *pl.*
 Rostenmann, (in Steierm.), nach alten Urk. V. Cerminjah.
 Roveredo, Rovered.
 Rovigno, Rovinj; einer aus R —, Rovinjav. *adj.*, Rovinjsk; Villa di R —, Rovinjsko selo.
 Rudolfswerth, f. Neustadt.
 Rumburg, (*Böhm.*), Rumburg; *adj.*, Rumbursk.
 Rügen, (*Insel*), Rujana (*Saf.*).
 Rumelien, Rumelija, Rumilija.
 Rußbad, (*Kr.*), Blatnik.
 Rußland, Rusija, (im *Russ.*, heißt das ganze Reich Rossija; die einzelnen Theile aber meist Rus-i); Ruße, Rus (im *Russ.*, Russkij čelovek u. Rossijanin); Rußin, Rusinja od. Raskinja; rußisch, russk.
 Rußh, Rušta.
 Rzeszow, Rešov; *adj.*, Rešovsk.

Saale, (*Sl.*), Zala.
 Saar, (*Sl.*), Sara; (*Ortenname*), Ždar (Mähr.).
 Saak, Zatec, *gen.* Zateca; Saazer, Začan; *adj.*, Zatešk der Zašk.
 Sabatberg, (*Kr.*), Sveta Sobota; Bukovi Verh.
 Sabiner, *m.* Sabin(ce).
 Sabinocello, (Halbinsel), Pelješec.
 Sadsen, Saksanija; Sadsse, Saksonec; im *Poln.* Sas; sächsisch, saksonsk.

Sachsenseld, Žavec (Žalec?).
 Sajtiz, (*Kr.*), Zabnica; (in *Strm.*), Savci.
 Sapor, (*Kr.*), Zagorje.
 Sahara, Sahara.
 Satschik, (*Böhm.*), Zaječice *pl.*
 Satsiniž, (*Kr.*), Zabnica.
 Sätzach, (*Kr.*), Ziri *pl.*, Žir; einer aus —, Zirovec; Saitochberg, Žirovski Verh.
 Sajo, (*Sl.* in *Ung.*), Slana.
 Salamiß, (*Insel*), Salamina.
 Salcano, (*Görz.*), Solkan.
 Saldenhofen, (*Steierm.*), Vozenica.
 Salerno, Salern.
 Salona, (*Stabi*), Solin; einer, eine aus S —, Solinec, Solinka; *adj.*, Solinsk; (*Fluß*), Jader (*Mažur.*).
 Salvore, (*Str.*), Soudrija, Salvorija.
 Salza, (*Sl.*), Salioa oder viell. Zalia.
 Salzberg, Saloburg (der Name stammt vom Salzfluß und nicht von Salz, darum ist Solni grad falsch); *adj.*, Saloborsk.
 Salzkammergut, okrajina „Salckamergut“ imenovana.
 Samaria, Samarija; Samariter, Samaritan, *gen.* Samaritanec; — rin, Samaritanka; *adj.*, Samaritansk.
 Samadco, (*Str.*), Zamašk; einer aus —, Zamašljan.
 Saurbor, Sambor; *adj.*, Samborsk.
 Samojeđ, *m.* Samojeđ; — bin, *f.* Samojeđka.
 Sanct Georgen, Jarjevec (na Ogerskom); Sveti Jur (v Požunski županii).
 Sandwich-Inseln, Seadvicovi otoci.
 Sann, (*Sl.*), Savina.
 Sanof, Sanok, *adj.*, Sanošk.
 Sanjeo, (*Insel*), Sušak.
 Saone, (*Sl.*), Sona.
 Saporoger, Zaporozec (=Zapražec).
 Saracene, *m.* Saracen.
 Sardinien, Sardinija, (nach dem *Ital.* Sardinia); Sarbe, Sardinec; sardinišk, sardiensk.
 Sareh, (*Str.*), Zareolje.
 Saros, (*Ung.*), Saris; *adj.*, Šarišk.
 Sarthe, (*Sl.*), Sarta.
 Sarviz, (*Sl.*), Sarviz.
 Saurak, (*Kr.*), Zavrta.
 Sauritsch, Zaveršje (Steierm.).
 Save, Sava, (*Sl.*), Sava, Murzener, Močemer Dolinska, Bohinjska Sava; Savegebiet, Posavje, Posavina; gut Save gehörig, Savsk; Anwohner der Save, Posavec, an der Save liegend, Posavsk.
 Savogna, (*Küstenl.* u. *Venet.*), Zavodnja.
 Savoyen, Savoja; Savoyarde, Savojec. Savojard; javovisch, savojisk.
 Saybursh, (*Gall.*), Zivec.
 Sazava, (*Sl.*), Sazava.
 Scardon, (*Dalm.*), Skradin; einer aus S —, Skradinjan; *adj.*, Skradiosk (*Vuk*).
 Schallendorf, (*Kr.*), Salka Vas.
 Scharding, (*St.*), Sarnica.
 Schäßburg, nach dem *Rom.* Segisora. *magg.* Segesvar=Segešvar.
 Schelburne, (*St.* in *England*), Šelborn.
 Schelde, (*Sl.*), Skalda.

Schelmlc, (*Kr.*), Želimiže.
 Schellen, (*Selyk*), Selka (na Erdeljskem).
 Schemnitz, (*Ung.*), Šćavnica.
 Scherndorf, (*Kr.*), Černeča Vas.
 Schuern, (*Strm.*), Širje.
 Schilberg, (Mähr.). Silberk; (im *Pöfensch.*), Ostršov.
 Schistawa, Sistolva, Svištov.
 Schladan, Slavkov (sleski).
 Schlaggenwald, Slavkov (česki).
 Schlan, Slani, *gen.* Slanica (*adj. m. sing.*).
 Schlatt, Schlattendorf, f. Zalatna.
 Schleinitz, (*Kr.* u. *Strm.*), Slivnica.
 Schlesien, Sluzija, Slesko; Schlesier, Slezak; — rin, Slezakinja; schlesisch, slesk.
 Schloßberg, (in *Strm.*), Gradiše; bei Gills, Zagrad.
 Schmögen, (*Ung.*), Smizane *pl.*
 Schmölknitz, Smolnik (na Ogerskem).
 Schneeberg, Snožnik.
 Schneekoppe, (in *Böhm.*), Snežka.
 Schneckberg, (Mähr.), Šumberg.
 Schöndbrunn, (*Kr.*), Verdenec.
 Schöned, (Preuß.), Škarevo.
 Schonen, Skanija (*russ.*); aus Schonen, Skansk.
 Schönpaß, (Görz.), Šeppas (t. j. sv. Pas).
 Schönstein, (in *Strm.*), Šostaja.
 Schopberg, (Sasvár), Šašja.
 Schottland, Škocija; Schotte, Škot; Schottin, Škotinja; schottisch, škotsk.
 Schremß, (*Sl.*), Škremelica.
 Schumla, Šumen (bulg.).
 Schütt, (Donau-Insel), Čalokez.
 Schüttenhofen, (Böhmen), Sušice *pl.*
 Schwaben, Švabija, Švabsko; Schwabe, Švab. Schwäbin, Švabkinja; schwäbisch, švabsk.
 Schwarzan, (*Sl.*), Svratka, auch Švarcava.
 Schwarzendach, (*Kr.*), Černa.
 Schwarzenberg, (*Kr.*), Černi Verh; einer aus —, Černoveršec; ein Alpe, Černi Perst, nach Abd. Černa perst.
 Schwarzes Meer, Černo morje.
 Schwarzstosselez, (Böhm.), Kostolec nad Černimi lesi.
 Schwarzwald, Černi les.
 Schwarzwasser, Černa reka; (*St.* in *Schle.*), Strumen.
 Schweden, Švedsko, Švedija; bei den *Russ.* und *Poln.* Šveocija; Schwede, Šved; Schwedisch, švedsk.
 Schweidnitz, Svidnica.
 Schweinberg, (*Kr.*), Verh.
 Schweinbüchel, (*Kr.*), Svinja Gorica; (Blaubüchel, Sinja Gorica).
 Schweinfurth, (Baiern), Svinobrod.
 Schweiz, Švajca, Švajcarska (dežela), bei den *Russ.* u. *Poln.* Švajcarija; Schweizer, Švajcar; — rin, Švajcarica; *adj.*, Švajcarsk.
 Schwerin, Šverin, nach dem *Poln.* Skvirina.
 Schwert, (*Kr.*), Zvirče *pl.*, a. Zveršak.
 Schyl, (*Sl.*), Šil.
 Scopliao, (*Str.*), Škopljak.
 Scuttari, Skader, (*gen.* Skadra); einer, eine

aus S —, Skadran, Skaderka; *adj.*, Skadersk.
 Schthe, *m.* Šoit.
 Sebenico, Šibenik; einer, eine aus S —, Šibenican, Šibenicanica; *adj.*, Šibenisk.
 Sedlich, (Bitterquelle), Sedlica.
 Seebach, bei Radmannsd., Mlino; bei Krainburg, Zapogo *pl.*
 Seeberger Sattel, (*Kr.*), Jezerski Verh.
 Seedorf, (*Kr.*), Jezero.
 Seeland, Zelandija.
 Seelowitz, (Mähr.), Židlovice *pl.*
 Seine, (*Sl.*), Sena.
 Selauer Diöcese, Šekovska škofija.
 Seisenberg, (*Kr.*), Zuzemborg.
 Seitzdorf, (*Strm.*), Žiše *pl.*
 Selse, (u. *Kr.*), Zelje *pl.*
 Selimno, Sliven (*bulg. Saf.*).
 Seltenheim, (*Kr.*), Zali.
 Sellshan, (Böhm.), Sedčani *pl.*
 Selzach, (*Kr.*), Selce *pl.*
 Semlin, Zemun; Semliner, Zemunec; — rin, Zemuka; *adj.*, Zemunsk.
 Semendria, (Serb.), Smederevo.
 Semering, (Berg), Semernik.
 Senegambien, Senegambija.
 Senftenberg, Zlokomorov (*Mažur.*).
 Senoždek, (*Kr.*), Senožec *pl.*
 Serbien, Serbija, Serbska dežela; Serbe, Serb. Serbljin; Serbin, Serbkinja; serbisch, serbsk.
 Sereth, (*Sl.*), Seret.
 Servola, (Küstenl.), Škodna, auch Škoden.
 Sefana, (Küstenl.), Sežana.
 Seuze, (*Kr.*), Selce, *pl.*
 Sevilla, Sevilja.
 Sewastopol, Sevastopolj.
 Sgomlich, (Insel), Zgombiö.
 Siamese, *m.* Siamec.
 Sibirien, Sibirija, im *Russ.* Sibir f.; Sibirier, Sibirjak; sibirisch, sibirsk.
 Sichelburg, (in *Kroat.*), Zumberk.
 Sicilien, Sicilija; Sicilianer, Siciljanec; *adj.*, sicilijisk, sicilijansk.
 Siebenbürgen, nach dem *Serb.* Erdelj *m.*, (nach dem *Poln.* Sedmigraško); Siebenbürger, Erdeljeo; — rin, Erdeljka; siebenbürgisch, erdeljsk.
 Siegersdorf, (*Kr.*), Žiganja Vas.
 Silistria, Silistra, (bei *Vuk.* — auf Vaclik's böhm. Karte hingegen Drista).
 Sillein, (Zsolna in *Ung.*), Zilina.
 Sisel, Sisek, *gen.* Siska; einer aus Sisel, Sisečan; *adj.*, Sisk; nach dem *Serb.* Sisešk.
 Sizzano, (*Str.*), Sežan, Sisan.
 Sittana, (Küstenl.), Šostljan.
 Sitterdorf, (*Kr.*), Setara Vas.
 Sittawa, f. Schistawa.
 Sittich, (*Kr.*), Zatičana.
 Stalis, (*Strm.*), Skale *pl.*
 Stalitz, Skalica.
 Standinabien, Skandinavija.
 Stotthau, (Schle.), Škočov.
 Štupi, (Utschub in *Macedon.*), Škoplje, *n. sing.* (*Vuk*).

Slavonien, Slavonija; einer, eine aus S —, Slavooeo. Slavonka; slavonisch, slavonsk.
 Slave, nach dem Russ. Slavjan; nach dem Böhm. Slovan; nach dem Altsl. Sloven; slavisch, slovansk, slavjansk.
 Slawotinzin, (Strm.), Slabincei pl.
 Slesisch, (Kr.), Zlebjo.
 Sleindorf, (Kr.), Slamna Vas.
 Slovenc, Slovenec; Slovenin, Slovenka; slovenisch, slovensk.
 Sluin, Slanj; einer, eine aus Sluin, Slunjan, Slunjka; adj., Slunjsk.
 Smolenski, Smolensk; einer aus S —, Smoljan; adj., Smolensk.
 Smyrna, Smirna.
 Soderšich, (Kr.), Soderšioa; einer aus —, Soderšioan.
 Solothurn, Soloturn.
 Solta, (Inl.), Maslinica (Saf.), Sulet (Drobn.), Solta.
 Somme, (Fl.), Soma.
 Sommerin, (Ung.), Somorja.
 Somos, (Ung.), Drinov.
 Sonnegg, (Kr.), Senek.
 Sophia, (Bulgar.), auf Vaclik's böhm. Karte Sredec.
 Soffich, (Str.), Sosio.
 Sottl, (Fl.), Sotta.
 Sovignaco, (Str.), Sovinjak.
 Spalato, Spljet, Splet; adj., Spljetsk.
 Spanien, Spanija; Spanier, Spaojec, Spanjol; — rin, Spanka, Spanjolka; spanisch, špansk.
 Sparta, Sparta.
 Spicet, (St.), Spira.
 Spišbergen, russ. Spiobergen, (otok špiöastih gor).
 Sporaden, Sporadi pl.
 Sprec, (Fl.), nach dem Weidischen Spreva böhm. nach Sum. Spreva.
 Spremberg, (Lanf.), Grodek (= Gradek).
 Spuzza, (Alb.), Spuz.
 Staab, (Böhm.), Stod.
 Staab, (Destr.), Stožoo.
 Stadelndorf, (Steierm.), Imeno; (Kr.), Gumno.
 Stagno, Ston (in Dalmatien).
 Stains, Ščavnica Ort u. Fl. in Strm.).
 Stambul, Carigrad.
 Stampfen, Stopava (na Ogerskem).
 Stanislaw, Stanislawov, adj., Stanislavovsk.
 Starograd, (poln.), Starograd.
 Starfenbach, Jilemnica (na Česken).
 Stefelsdorf, (Istvanfalva Ung.), Stefanovci.
 Steier, (St. u. Fl. nach dem Lat.), Štira.
 Steiermark, Stajersko, Stajer, (russ. Štirija); Steierer, Stajerec; — rin, Stajerka; steirisch, stajersk oder stajarsk.
 Sticu, (Kr.), Kamnik; einer aus —, Kamničan; (in Kr.), Kamen.
 Steinauanger, Ogerska Sobotica, nach dem Magj. Sombatel; nach dem Latein. Sabarija, (Safar. hat in Narodopis: Subotica und Kamencee).
 Steindriiden, (Kr.), Zidani Most.
 Steindüchel, (Kr.), Kamna Gorica; bei Stein, Zaprice.

Steine, (Fl.), Stenava; ebenso Stadt Steinalt.
 Steiner-Alpen, Kamniške planine.
 Steinich, (Mähren), Zdanice, pl.
 Steinwand, (Kr.), Postericia.
 Stadt, Stiacoo, (Rüstenl.), Stijak.
 Stignano, (Str.), Stinica.
 Stodendorf, (Kr. unter Tschernembl), Planina; (unter Weirelburg), Stojanski Verh.
 Stockholm, Stokholm.
 Stolpe, Stolpsko (poln. Slapsko).
 Stolbizza, (Venet.), Stolbioa.
 Stopna, (Kr.), Stopno, gen. Stopnega.
 Storchnest, (im Posench.), Oscóno.
 Straßnitz, Stražnica.
 Straßburg, Stadt in Preußen, Brodnioa (poln.); in Frankreich, Strasburg.
 Stregna, (Venet.), Strajna.
 Strigau, (Kroat.), Strigova.
 Strimon, Strhmon, (Fl. in Maced.), Strama.
 Stroghain, (Kr.), Strohinj.
 Strij, (Fl.), Strij.
 Stuhlweissenburg, Stolni Belgrad; Stuhlweissenburger, Stolonbelgračan; — rin, Stolonbelgračanka; adj., Stolonbelgrašk.
 Sturia, (Kr.), Starja (Sv. Jur).
 Stuttgart, Stotgart.
 Suchen, (u. Kr. bei Dbergras-Trava), Draga.
 Suczawa, (Fl. u. St.), Suóava.
 Südamerica, Južna Amerika.
 Sudeten, pl., Sudeti pl., Sudetske gore.
 Südsce, Južno morje.
 Suez, Suoc, Landenge von S — Soeska ožina.
 Sulau, (Schlef.), Sulejevo.
 Sulm, (Fl.), Sulpa.
 Sulzbach, (Strm.), Suóava.
 Sund, Zund (russ.).
 Suttant, Surane pl.
 Süßenberg, (Strm.), Šladka Gora.
 Süßenhelm, (Strm.), Šusem.
 Sušnevdizza, (Str.), Sušnjevia.
 Swille, (Kr.), Zbiljo u. Zeje.
 Swir, (Fl.), Svir.
 Syrakus, Sirakuz; adj., Sirakuzansk, Sirakusk.
 Syrien, Sirija; Syrer, Sirijance; — rin, Sirijanka; syrisch, sirsik, sirijansk.
 Syrjäne, m. Zirsjanec (russ.).
 Szymten, Srem; Szymier, Sremec; — rin, Sromka; szymisch, sremesk.
 Szalaber Comitát, Zaladska žpanija.
 Szalatna, Slatina.
 Szecš, Seóovec pl.
 Szecšeny, Seóani pl.
 Szegedin, Segedin.
 Szeller, m. Sikuleo.
 Szelnitz, Silinca.
 Szent Miklós, Sv. Mikulaš.
 Szigetli, Siget (Vuk), slovak Syhnt.
 Szinna, Snina.
 Szolnok, Solnok.
 Szobolisi, Sobotišce.

Z.

Zabor, (Berg), Tabor; (Stadt in Böhmen), Tabor; adj., Taborsk.

Zafelberg, Mizna gora.
 Zagliamento, (Fl.), Tahment.
 Zagus, Tag.
 Zainach, (in Kr. u. Strm.), Tinje.
 Zajo, Zejo, (Fl.), Taho, Teho.
 Zanzberg, (u. Kr.), Tanca Gora, Tanci Verh.
 Zapolčan, Zopolčane pl.
 Zaranto, Tarent.
 Zarento, (Venet.), Terčot.
 Zarnopol, Zarnopol, eig. Ternopol.
 Zarnow, Zarnov, eigentl. Ternov.
 Zardis, (Kr.), Terbiz.
 Zaratci, Tatarija; Zatar, Tatar; Zatacin, Tatarica; tatarisch, tatarsk.
 Zatra, Tatra; auch Tatre pl.
 Z Lauren, (pl.), Ture (planine) pl.
 Zaurien, Tavrija.
 Zauris, Taver (gora).
 Zauš, Domazilio pl. (na Českem).
 Zecso, Tačova (na Ogerskem).
 Zebetau, Toheran.
 Zeltisch, (Mähr.), Telč.
 Zemes, (Fl.), Tamiš (Vuk); Zemescher Banat, Tamiški Banat.
 Zemesvár, Temišvár (Vuk), einer, eine aus Z —, Temišvarec, Temišvarka; adj., Temišvarak.
 Zepel, (Fl. in Böhmen), Tepla (= Topla).
 Zeplich, (St. in Böhmen), Toplice pl. (Česke).
 Zerebes, Trebišov.
 Zeret, (Fl.), Terek; adj., Terešk.
 Zerglou, (Berg), Triglav.
 Zersain, (Kr.), Terzin.
 Zersatto, Tersat.
 Zerbis, (Str.), Terbiz.
 Zeschen, Tešin; Zeschner, Tešinec; — rin, Tešinka; adj., Tešinsk.
 Zetschen, (in Böhmen), Dečín; Zetschner Wandgebirge, Dečinsko Steno pl.
 Zhaja, (Fl.), Dija.
 Zhedon, (in Ung.), Devin; (in Griech.) Tebe pl.
 Zheimisch, (Kr.), Tajnice pl. (pri sv. Ani, pri Kozisu).
 Zheiß, (Fl.), Tisa; Zheißgebiet, Potisje (Vuk); an der Zheiß legend, potiski (Vuk); Potisec, Potiska.
 Zhemse, (Fl.), nach dem Poln. Tamiza, russ. Temza.
 Zherescenstadt, Terezin.
 Zheresjopol, s. Maria Zheresjopol.
 Zheresovak, (Slaven), Suho Polje.
 Zhermopyla, pl. Termopile pl.
 Zhesalien, Tesalija adj., tesalijisk.
 Zhesalonich, Solau; einer, eine aus —, Solunec, Solanka, adj., Solansk.
 Zhibet, Tibet; adj., Tibetansk.
 St. Zhomáš, (Insel), Otok sv. Tomaza.
 Zhorba, Torda.
 Zhoru, Torun; einer aus —, Torunčan; adj., Toransk.
 Zhoan, Pogunj (Mažur.), adj., Tognnjisk.
 Zhracien, Traoija oder Trakija; Zhracier, Trak; — rin, Trakinja; thracisch, trašk.
 Zhuner See, Tansko jezero.
 Zhurdschin, (Ung.), Tverdošin.
 Zhurgan, Turgovija.

Zhüringen, Turingija.
 Ziber, (Fl.), Tibera, Tevera.
 Zicino, Zesin (Fl.), Tičin.
 Ziesenthal, (Kr.), bei Gottschee, Verbovec; bei Neustadt, Globodol (Gorenji, Srednji, Dolnji).
 Zigris, (Fl.), Tiger.
 Zilist, Tilza (Saf.).
 Zimavus, (Fl.), Timav.
 Zischnowitz, (Mähr.), Tišnov.
 Zissina, (Ung.), Tišina.
 Zischolcz, Zisoveo.
 Zitel, Titel.
 Zoblischau, (Mähr.), Tovačov.
 Zobolsk, Tobolsk, adj., Tobolsk.
 Zodles Meer, Merivo morje; adj., mertvomorsk.
 Zolai, Tokaj; adj., Tokajsk.
 Zolmeit, Tomin, Tmin; Zolmeiner, Tomineo; — rin, Tominka; adj., tominsk.
 Zolmezzo, angebl. Temenice pl.
 Zopliacco, Zupliacco, (Str.), Tupljak.
 Zoplich, (Kr.), Toplice pl.
 Zoplich, (Neustadlet — Barastiner), Toplice (Novomeske, Varaždinske) pl.
 Zopshan, (Ung.), Topsisina.
 Zornan, (Torna), Turna, Tornja.
 Torre, (Fl.), Ter; (Ort in Str.), Tar.
 Toskana, Toskana; aus Z —, toskansk.
 Toulou, Tulon.
 Toulouse, Tuluz.
 Traubenberg, (in Schlef.), Smogorjev.
 Traissen, (Fl.), Tragisa (nach dem Lat.).
 Transalpinisch, adj., Zaplaninsk.
 Trapezunt, Trebizond.
 Trau, Trogir (v Dalmacii).
 Traun, (Fl.), nach dem alt. Latein. Trana; etwa auch Travna.
 Trautenu, (Böhm.), Trutnov.
 Trebeln, (Kr.), Trebelovo.
 Trebič, (Küstenl.), Trebič.
 Treffen, (Kr.), Trebno, gen. Trebnega.
 Trennenberg, (Strm.), Dražlja.
 Trencschin, Trencin; adj., Trencinsk.
 Trevis, Treviz, Treviz.
 Trieban, Böhmisch, Mährisch, Trebova Česka, Moravska.
 Trident, Trident; adj., Tridentinski.
 Trier, Trevir (nach dem Poln.), adj., Trevirsk.
 Triefst, Terst; Triefstner, Terzačan; — rin, Terzačanka; in Str. jeboch: Terstjan, Terstjanka; adj., Terzašk.
 Trifail, (Strm.), Trebovlje pl.
 Tripoli, Tripolj; aus Z —, Tripoljisk.
 Troffiu, (Strm.), Trebonje.
 Troja, Troja; einer, eine aus Troja, Trojan, Trojanka; trojanisch, Trojansk.
 Trojana, (Kr.), Trojan pl.
 Troppan, Opaav; Troppaner, Opavec; — rin, Opavka; adj., Opavsk.
 Truffilo, (in Spanien), Truhiljo.
 Trzaskist, m. Sajkas.
 Trzaskathurn, Čakovec; einer, eine aus —, Čakovčan, Čakovčanka; adj., Čakovsk.
 Tschede, s. Böhme(n).
 Zscherdün, Čerdinij.

Echeremisse, *m.* Čeremis (russ.).
 Echeresse, *m.* Čerkes.
 Echeremisch, (Kr.). Čermošnice *pl.*
 Echernembli, (Kr.). Černomelj.
 Echernutš, (Kr.). Černuoč *pl.*
 Echetšgenze, *m.* Čecenoč.
 Ešitšche, *m.* Čio; Ešitšcherboden, Čioarija, (Čioevina).
 Ešubat, (Kroat.). Čaber.
 Ešullšič, *adj.*, Čukotsk.
 Ešumasche, *der.* Čuvaš.
 Ešbingen, Tubinga.
 Eštein, (Kr.). Tuhinj.
 Ešcheru, (Strm.). Teharja.
 Ešiffer, Laško.
 Ešungst, *m.* Tungus.
 Ešurgau, Tergovo (*poln.*).
 Ešitel, Turčija; Ešite, Turek, Turčin; Ešit-
 tin, Turkinja; Ešitšič, turšk. serb. torsk.
 Ešufomane, *m.* Tarkomancu, russ. Turk-
 meneč.
 Ešuroč, (Sl.). Tureo; Ešuročer Comitát, Tur-
 čanska županija.
 Ešš, (Dreuf.), Tučno.
 Ešver, Tver *f.*
 Ešwimberg, (Kr.). Teminje.
 Ešwein, *f.* Dnino.
 Ešyrnau, Ternava; Ešyrnauer, Ternaveo; —
 rin, Ternavka; *adj.*, Ternavsk.
 Ešyrol, Tirol, Tirolsko; Ešyrol, Tiroleo, Eš-
 yrolerin, Tirolka; Ešyrolšič, tirolsk.
 Ešyrš, Tir.

U.

Udine, Videm; einer, eine aus U —, Videm-
 čan, Vidman, Vidmanka; *adj.*, Videmsk.
 Ušbar, (Wišing), Novigrad.
 Ukraine, russ. Ukrajna (eig. Ukrajina); nštrai-
 nišič, ukrajinsk.
 Ušm, Ušm.
 Ušpo, (Insel Dalm.), Olib.
 Uštrichšberg, (Kr.). Šenturska Gora.
 Umago, (Štr.). Umag; einer aus —, Umazan.
 Umbrien, Umbrija.
 Ungarn, Ogerska (Ogrija), Ungar, Oger;
 Ungarin, Ogerka, Ogerkinja; bei *M.* Ogrioa;
 ungarisch, ogersk.
 Ušna, (Sl.). Uša; das Gebiet davon, Pounje;
adj., pounsk, ansk.
 Ušneškad, (im Pofenš.), Kargova.
 Ušterberg, (Kr.). Ušterbergen, (Kr.). Pod goro.
 Ušterfeman, (Kr.). Dolenji Semen.
 Ušz, (Sl.). Ušeo.
 Ušjala, Upsala.
 Ušral, Ural, *adj.*, Uralšk.
 Ušrem, (Kr.). Vrem a. Vreme.
 Ušremeny, Vermín (na Ogerskem).
 Ušstolengebirge, (Kr.). Gorjanci *pl.*

B.

Balencia, Valencija.
 Balle, (Štr.). Bal; Valle di Besca (Insel),
 Draga Bašćanska.

Wallon, (Insel), Valun.
 Walmobrara, (Štr.). Mavraza.
 Walpo, (Slavon.), Valpovo.
 Wandale, *der.* Vandal; vandališič, vandalsk.
 Wanne, Varna.
 Wargla, (Insel u. Stadt), Kork; einer, eine
 von W —, Kerčan, Kerčanka; *adj.*, Keršk.
 St. Welf, Sent Vid, Sv. Vid.
 Welben, (Kr.). Verba.
 Weldeš, Bled; Weldešer See, Blejsko (statt
 Bledsko) jezero.
 Wellach, (Kr.). Bela (Koroška); Ober-, Gor-
 nje Belani; Unter-, Spodnja Bela.
 Wendee, Vaodeja.
 Wenedig, Benetke *pl.*, (auch Böhm. Benatky
f. pl., im Serb. hng. Mletci *pl. m.*); Be-
 nezianer, Benečan; — rin, Benečanka; be-
 nezianisch, benešk; das Benezianische, Be-
 neško, Benečija.
 Wenzone, (Venet.), Venec, (Pušlja Ves).
 Weprinaz, (Štr.). Veprineo.
 Werbenuč, Verbnik; einer, eine aus W —,
 Verbničan, Verbničanka; *adj.*, verbnički,
 verbnovski.
 Wercelt, Verčeli.
 Wercoglia, (Görz.), Verhovlje (*sing. n.*).
 Vereingte Staaten, Zedinjeno deržave (so-
 vernoamerikanske).
 Wermo, (Štr.). Beram; einer aus —, Bera-
 meo.
 Weröje, Verovitica; einer, eine aus W —,
 Verovitčan, Verovitčanka; *adj.*, Verovitšk.
 Wersalfsch, Versalje *pl.*
 Wessub, Vezuvij, Vezuv.
 Wessprim, Vesprim.
 Wiborg, Viborg.
 Vicensa, Vičenea.
 Vigaun, Wigaun, (Kr.). Begne *pl.*
 Wiktring, (Kr.). Viktrinj, Klostër.
 Willach, Belak; einer, eine aus W —, Bela-
 čan, Beločanka; *adj.*, Beločk.
 Villa de Cani, (Štr.). Pasja Vas.
 Winkovce, Vinkovci *pl.*; einer aus W —, Vin-
 kovčan; *adj.*, Vinkovšk.
 Wipulzano, (im Görz.), Vipuzo *pl.*
 Wirgluten, Virginija; Virginitier, Virginee, —
 rin, Virgička; virginišič, virginsk.
 Wišl, Wiška ober Viskova.
 Wišignau, (Štr.). Vižojan.
 Wogesen, *pl.*, Vogezi *pl.*, Vogeške gore.
 Wölfermarkt, (Kr.). Velkoveo; einer aus W —,
 Velkovečan; *adj.*, Velkovšk.
 Wolosla, (Štr.). Volovsko.
 Worarlberg, Predarelsko (aote montem Ara-
 lam, pred goro Arel-sko).
 Woraun, (im Strm.), Borova.
 Wormalt, (Kr.). Predterg.
 Wornschloß, (U. Kr.). Predgrad.
 Wragua, (Štr.). Vranja.

Wagg, (Sl.). Vag; Waag — Donau, Vag-
 dunaj.
 Waal, (Sl.). Vala.

Wachstein, (Štr.). Belaj.
 Wadowicer Kreis, Vadoviška kresija.
 Wagstadt, (Schlef.), Bilovec.
 Waidhofen, (Deß.), Bidov.
 Waizen, (Ang.), Vacov, *adj.*, Vacovsk.
 Wafendorf, (Kr.). Večna Ves.
 Wald, (Kr.). Rute auch Goid.
 Waldenser, *m.* Valdeozec.
 Waldmünchen, (Böhmen), Mühov Nad Lesi.
 Wallachet, Valahija, nach dem Serb. Vlaska
 und Karavliška; Wallach, Valah. (Vlah,
 Karavlah); wallachisch, valask.
 Wallern, (Böhm.). Volari *pl.*
 Waltendorf, (U. Kr.). Balta Vas.
 Waräger, *der.*, russ. Varjag.
 Warazdin, Warazdin; einer, eine aus W —,
 Warazdineo, Warazdinka; *adj.*, Warazdinsk.
 Waršau, Warsava; Waršchauer, Waršavee;
 Waršavljan; — rin, Waršavka; *adj.*, War-
 šavsk.
 Wartenberg, (Schlesien), Cicov, nach Amberu
 Sioov.
 Warthe, (Sl.). Varta.
 Washington, Vasington.
 Watš, (Kr.). Martišleken, Beo; bei Littai
 Vače *pl.*
 Weichsel, (Sl.). Visla; zur Weichsel gehörig,
 Viselsk; Weichselniederung, Zalavo *pl.* (nach
 dem *Poln.*).
 Weichselburg, (Kr.). Višnja Gora.
 Weichselstein, (Kr.). Novi Dvor.
 Weidenau, (Schlef.), Vidnava.
 Weidenhof, (U. Kr.). Bodeaj.
 Weiserdorf, (U. Kr.). Goriča Vas.
 Weimar, Vojmir (*Saff.*).
 Weindorf, (U. Kr.). Vinja Vas.
 Weinik, (Kr.). Vinica; bei Stejn. Vinice *pl.*
 Weisach, (Kr.). Jesani *pl.*
 Weißes Meer, Belo morje.
 Weiskensel, (Kr.). Bela peč.
 Weiskirchen, (im Banat), Bola Cerkva; (im
 Mähren), Granica; sonst Bela Cerkev.
 Weiskwasser, (Böhm.), Bela; (Strm.), Bele Vode.
 Weitenstein, (Strm.), Vitanja, Vitanje.
 Weitra, (Deß.), Viteraz.
 Weltsch, (Kr.). Vič.
 Wellitschen, (im Strm.), Voličina.
 Welš, Veles.
 Wellšberg, (Kr.). Belš Verh.
 Wellwarn, (Böhm.), Velvari *pl.*
 Wende, Laufiger, *m.* Lužički Srb.
 Werdich, Veršec, *gen.* Veršica; *adj.*, Ver-
 šeck ober viell. Veršk.
 Werth, (Kr.). Na jezery (Sv. Maria).
 Wezer, Vezra, nach Sum. Visera.
 Wezerich, (Böhm.), Bezdružice *pl.*
 Wehnik, (Kr.). Benica.
 Wehprimier Comitát, Vesprimska županija.
 Wehindien, Zahodna Indija.
 Wehphalen, Vestfalia; Wehphale, Vestfalee;
 — im Vestfalka, wehphälisch, vestfalsk.
 Weišma, (St. u. Sl.). Vjazma (russ.).
 Weišta, Vjatka (russ.).
 Weištzla, (Salzbergwert), Velička.
 Wien, Stadt, Dunaj; (kroat., serb. u. magj.
 Beč, böhm., poln. u. ruth. Videnj *f.*, russ.

Vena, in Wien, na Dunaji; Wiener, Du-
 najčan, nach *M.* Dunajec; Wienerin, Du-
 najčanka, Dunajka; *adj.*, Dunajsk; Fluß,
 Vidonj.
 Wiener Wald, Dunajski Log.
 Wieselburg, Mošonj (*Vuk*); aus W —, Mo-
 šonjsk.
 Wight, (Insel), Vajt.
 Wiggstadt, (Schlef.), Vitkov.
 Wildenschwert, (Böhm.), Ustje.
 Wilna, Vilna; aus W —, Vilensk.
 Windau, Vindava.
 Winde, *der.*, Slovence; winbišič, slovensk.
 Windischbüchel, Slovenske gorice.
 Windischdorf, (Kr.), Slovenska Vas.
 Windischgratz, Slovenski Gradec, Slovenji
 Gradeo.
 Windischlanthberg, (Strm.), Podčeterk.
 Winkel, (Kr.), Kot.
 Winkleru, (Kr.), Voglice; (im Kr.) Voglio *pl.*
 Wippach, (Ort), Vipava ob. Ipava, auch Terg;
 einer, eine aus Wippach, Ipaveo, Ipavka; *adj.*,
 Ipavsk; Fluß, Vipava, Ipava, Ipavšioia.
 Wischau, (Mähr.), Viškov.
 Wischberg, Višja Gora.
 Wisowitz, (Kr.), Bisovik, Bizovik.
 Wisowitz, (Mähr.), Vizovice *pl.*
 Wittstein, (Strm.), Svečina.
 Witttingen, (Böhmen), Trobonj.
 Wochein, *f.* Bohioj; Wocheiner See, Bohinj-
 sko jezero; — er Wellach, Behinjska Bela.
 Woditz, (Kr.). Vodice *pl.*
 Wodnian, (Böhm.), Vodnjani *pl.*
 Woguel, *m.* Vogul.
 Wolfshad, (Kr.). Voleji Potok; — Volčje,
 (Kr.), Oveja Ves.
 Wolfshberg, Volšperg, Vošperg.
 Wolga, (Sl.). Volga; an der Wolga gehörig,
 Volšk; an der Wolga liegend, povolšk, pri-
 volšk; Anwohner der Wolga, Volžan (russ.).
 Povolžan.
 Wolhynien, Volinij (im Russ. *f.*, im *Poln.*
m.); Wolhynier, Volinjec, Volinjak (*poln.*);
 wehynišk, volinjsk.
 Wolin, (Böhm.), Volioja.
 Wollaubach, (Strm.), Velenja, Veljuja; Wöl-
 lan, Ort in Strm., Velenje.
 Wolmar, Volmar, russ. auch Livonski Vla-
 dimirec.
 Wologda, (Sl.), Vologda, *adj.*, im Russ. Vo-
 logodsk.
 Woltschach, (im Görz.), Uče ober Vuče *pl.*
 (viell. Volče).
 Wörther See, Verbsko, tndi Celovsko jezero.
 Wotawa, (Sl.). Otava (biserodna reka na
 Českom).
 Watschberg, (in Steiermark), Boč.
 Wreschen, (Pol.), Vresnja.
 Wreslin, Wreslin, (Kr.), Brezje *n.*
 Wruhnik, (Kr.), Brusnice *pl.*
 Wuje, (Kr.), Buje *pl.*
 Würtemberg, Virtomberško.
 Würzburg, Vireburg.
 Wurzen, Podkoren (am); *adj.*, Korensk; Wur-
 zener See, Korensko jezero; Wurzenener Save,

Dolinska ali Korenska Sava; Wurzenor Pass,
Koren (nach Andern Koran).
Butainowa, (Kr.), Butajnova.
Wuttarai, (Kr.), Bntoraj.

X.

Xagid, Zažid (na Iaterskom).
Xerez, Heres.

Y.

Yarmouth, Jarmut.
Yonne, (Fl.), Jona.
York, Jork.
Ysrl, (Fl.), Isla.

Z.

Zahnküste, Dreg slonovih kosti.
Zalader Comitatz, Zaladska županija.
Zalathna, (Siebenb.), Zlatna.
Zaluzs, (Ung.), Zalužje.
Zamosz, Zamoš.
Zampelburg, (Preuß.), Sempolno.
Zante, (Insel), Zant.
Zara, Zader (*gen.* Zadra); einer. eine aus
Zara, Zadran, Zaderka; *adj.* Zadersk.
Zara Vecchia, (Dalm.). Belgrad.
Zarskoje Selo, Carsko selo; *adj.* Carsko-
selsk.
Zarz, (Krain), Sorica.
Zator, Zator, *adj.* Zatorsk.
Zauchen, (Kr.), Suha.
Zbirow, (Böhm.), Zbirog.
Zboro, (Ung.), Zborov.
Zbrucz, (Gränzfluß in Galizien, deutsch auch
Bodhoreze genannt), Zbruc.
Zdannek, (Mähr.), Zdounki *pl.*
Zeben, (Ung.), Sabinov.
Zedlitzdorf, (Kr.), Sedlice *pl.*
Zeeland, (niederl. Insel), Zelandija.
Zeier, (Fl. u. Ort), Sora.
Zeiden, (Siebb.), Kotleja.
Zeleno, (Berg in Ung.), Zelenov.
Zelinsk, (Sirm.), Selnica.

Zellting, (Sirm.), Cajnkovci.
Zellschach, (Kr.), Selse.
Zemplin, nach dem *Ruth.* Zemno.
Zengg, Senj; Zengger, Senjan; — rin, Sen-
janka; *adj.* Senjak.
Zentha, Senta.
Zerbst, Serbišće.
Zermagna, (Fl.), Zermanja (*serb.* Zrmanja).
Zhetena Rovani, (Kr.), Cetena Rovani; einer
aus —, Cetenco.
Zigeuner, *m.* Cigan; — rin, Ciganka; zigeu-
nerisch, cigansk.
Zill, *f.* Cisl.
Zipser Comitatz, Spiška, auch Sipuska žu-
panija.
Zirke (im Posensck.), Sorakov.
Zirkisch, (Kr.), Cirklje, Cerklje *pl.*
Zirknitz, (Kr.), Cirknica; Zirknißer See, Cirk-
niško jezero.
Zirna, (Insel in Dalm.), Dervenik.
Zittau, Zitava.
Zloczow, Zlocov; aus Z —, Zlocovsk.
Zna, (Fl.), Cna.
Znaim, Znojmo; aus Znaim, Znojensk.
Zolkiew, Zolkiev; aus —, Zolkievsk.
Zoll, (Kr.), Podvelb(am).
Zollfeld, Salsfeld, (in Kärnthn), Gosposvet-
sko polje.
Zombor, Zombor.
Zopfenberg, Sobotka.
Zabian, (Ung.), Zabjane *pl.*
Zaumbolreth, (Ung.), Zabokreki *pl.*
Zarnocza, (Ung.), Žarnovice *pl.*
Zsolna, (Ung.), Ziliana.
Zuri, (Insel), Zirija (*serb.* nach *Saf.*)
Zürich, nach dem *Poln.* Tigr, (*russ.* Ciriš,
Kollar wollte Turice).
Zuydersee, Zejderzeja.
Zweibrüden, Dvamosti (*poln.*), Dva mosta;
einer aus Z —, Dvomošćan; *adj.* Dvomoš-
ćansk.
Zweiniß, (Kr.), Svinica.
Zwettel, (Ost.), Svetla.
Zwischlern, (Kr.), Cvišlarji.
Zwischenwässern, (Kr. u. St.), Medvode, Med-
vodami.
Zwitau, (Fl.), Svitava; (St. in Mähr.), Svi-
tave *pl.*

